REPRINT

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ஆதிபர்வம்.

(ஸ்ரீவேதவியாஸபகவான வடமொழியில அருளிசசெயத
ஸ்ரீ மகாபாரதததிறகுச சரியானது)

கும்பகோணம் காலேஜ் லேட் ஸமஸ்கிருதபண்டிதர்
மஹாவிதவான
சதாவதானம, ஸ்ரீ உபய - வே

தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்

அவாகளால மொழிபெயாககபபெறறு,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரால்

பதிபபிககபபெறறது

விலை ரூபா 5—8—0   தபாற்சார்ஜ் வேறு.

PRINTED AT THE KESARI PRINTING WORKS,
MADRAS
1930

(*All Rights Reserved*)

ஸ்ரீ:

விஜ்ஞாபனம்.

ஸ்ரீவேதவியாஸ மஹரிஷியினல அருளிசசெய்யப பெறறதும
அளவிடககூடாத மஹிமையுள்ளதுமாகிய ஸ்ரீமஹாபாரதமானது,
ஸகல வேதசாஸதிரஙகளையும நனருக விளககுவது இஃது
உலகததிலுள்ள அனேக கதைகளுககு ஆதாரமானது இவவளவு
பெரியதும அழகுள்ளதுமான கிரநதம உலகததில எநதபபாஷை
யிலுமிலலை இஃது இநதுமத ஸமபநதமான சரிததிரம, தாமம,
ஞானம முதலான ஸகல விஷயஙகளுமடஙகிய ஒருபொககசம
போனறது இது தேசாநதரஙகளிலுள்ள இஙகிலீஷ முதலிய
பாஷைகளிலும இநதியாவில வழஙகும அனேக பாஷைகளிலும
மொழிபெயாககபபடடு வழஙகி வருகையில, தமிழபபாஷையில
மாததிரம வடமொழிககுச சரியான மொழிபெயாபபு இலலாமை
யால ஸமஸகிருத பாரதததின விஷயஙகளையும ரஸஙகளையும தமிழ
நாடடிலுள்ள யாவரும முழுதும அறிநது அனுபவிககக கூடாம
லே இருநதது சில பெரியோாகள, சரியான தமிழமொழிபெயாபபு
ஒனறு எளிய வசனநடையில இருகக வேணடுமெனறு விருமபி
அதனைச செயயுமபடி ஆஜஞாபிததாாகள அவாகள கடடளையை
மறுததறகஞசியும, இநத இதிஹாஸரதநததிலுள்ள அறபுதமான
விஷயஙகளைத தமிழ நாடடாருககுப பயனபடுமபடி செயய
வேணடுமெனகிற ஆவலமிககும, நான இநத மொழிபெயாபபைச
செயவிதது வெளியிட ஆரமபிததேன

ஸ்ரீமஹாபாரதம ஆழநத கருததுள்ளதாதலின அதனைச சரியாக
மொழிபெயாததுத தரததகக பெரிய பணடிதாகளுடைய ஸஹா
யததை விருமபி, கும்பகோணம கவானமெணடு காலேஜ ஸமஸ
கிருதபணடிதராகிய மஹாவிதவான ஸ்ரீ உபய வே சதாவதானம,
தி ஈ ஸ்ரீநிவாஸாசாரியா ஸவாமிகள முதலிய பல பெரியோாக
ளிடதது எனஅபிபபிராயததை விஜஞாபனம செயதேன இது
லோகோபகாரமான ஸதகாரியமானதால என வேணடுகோளுக
கிணஙகி அவாகள அஙகீகரிததமையால, நான அதிக ஊககத
தோடு இதில முயறசி செயயத தொடஙகினேன அவரவாகள
மொழிபெயாககும பாகஙகளை அவரவாகளபெயராலேயே வெளி
யிடுவேன

ஸ்ரீமஹபாரதததின ஆததம எளிதில விளஙகாததாயும, விளங
கினும மறறொரு பாஷையில எடுததுச சொலலக கடினமுள்ள
தாயும இருபபதனல, அது விஷயததில, பணடிதசிகாமணிகளான
ஸ்ரீமத ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவாகள தமது புததியையும, சாஸதிர
பரிஶ்ரமததையும, வியாககியானஙகளின ஆராயசசியையும உபயோ
கபபடுததி காலேஜ வேலையுடன இனனும இதரகாரியஙகளு மிருக

கையில, சிரமததைச சிறிதும பாராட்டாமல இதனைமொழி
பெயாததுப் பலமுறை ஒபபு நோககி உதவிய இநதப பேருபகாரத்
திறகாக இததமிழுலகம அவாகளுககு எனறும நனறி பாராட்
டக கடமைப பட்டிருககிறது

விஸதாரமான முகவுரை யொனறு பினபு வெளியிடப ப
மாதலால, அவசியம தெரிவிததுக கொளளவேணடிய சில முககிய
மான விஷயஙகளைமாததிரம இஙகே விஜஞாபனம செயகிறேன

பாஷையைக காட்டிலும விஷயததை முககியமாககக கவனிக
வேணடுமெனறு அறிஞாபலரும அடிககடி வறபுறுததினமையால
அநத முறைபபடி, ஸமஸகிருத பாஷையிலுளள கருததுககளை
அமைககும வகையில தமிழநடை சில இடஙகளில சிறிது மா
யிருததல கூடும, மொழி பெயாபபு மூலததிலுளளபடியே இருகக
வேணடு மெனபதே முழு நோசகமாதலால தமிழநடை தன ஸ்
தநதிர நடையைச சிறிது விடடிருகக வேணடிவருகிறது எந
மொழி பெயாபபும மூலததின விஷயஙகளை விளஙகச்செயய மா
திரம முடியுமேயலலது பாஷையின நடையோடு இயறகையி
அமைநத ரஸபாவஙகளை முழுதுமவெளியிடககூடா தெனபது
ஒரு பாஷையிலிருநது மறறொரு பாஷையில விஷயஙகளை மாறறி
கொணடுவர முயறசி செயகிற யாவாககும தெரிநத விஷய
லால, மொழிபெயாபபாக இருககுமளவில இருககவே
குணஙகளை மடடும பாாததுக குறறஙகளை க்ஷமிககுமபடி வ
களைப பிராாததிககினறேன.

ஸ்ரீமஹாபாரதம பணடைககாலம தொடஙகி எலலா மத
தாகளாலும பிரமாண நூலெனறு சிரமேறகொணடு கொணடாட
படுவதனால், இதில அநத அநதத தேசஙகளில நெடுநாள
அதிகபாடஙகளும பாடபேதஙகளுமாகிய பல வேறுபாடுக
சோநதிருககினறன கும்பகோணம மததவிலாஸ புததகசாலை
தலைவாகளாகிய பிரமமஸ்ரீ, டி ஆா கிருஷ்ணாசாரியரவாகளுடை
பதிபபு அதிக பாடஙகளையும பாடபேதஙகளையும விடாமல குறி
புககளோடும கூடியதாயிருபபதனால், அதை அனுசரிததது இந
மொழிபெயாபபுச செயயபபடடது பலவிதமான பரிஶ்ரம
களை யெடுததுககொணடு சோதிததுப பதிபபிதது வெளிப படு
திய புஸதகததை இநத மொழிபெயாபபுககு உபயோகிதது
கொளளுமபடி அனுமதி செயததறகாக ஸ்ரீமத கிருஷ்ணாசாரி
ரவாகளுககு நான எனறும நனறி பாராடடக கடமைபப
டிருககிறேன

பராசராருககும ஸததியவதிககும விவாஹம நடநததாக
சொலவதுபோனற இரணடோா இடஙகளில மடடும சிலபகுதிக
எலலோருககும விரோதமெனறு வெளிபபடையாகத தோன

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம.

ஆதிபர்வம்.

விஷயஸூசிகை.

விஷயஸூசிகை. ix.

அத்தியாயம்		பக்கம்.
	குருவுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் விவாஹம்	89
	குரு உணவைப் பெற்றதைக் கண்டது	89
10	குருவுக்கும் உணவைக்கும் ஸம்வாதம்	90
11	உணவை தன் சரித்திரம் சொல்லியது	91
12	ஜனமேஜயருடைய ஸர்ப்பயாகப்பிரஸ்தாவம்	92

ஆஸ்தீகபர்வம்.

13	ஜரத்காரு தமது பிதிருக்களைக் கண்டது	94
14	ஜரத்காரு ஜரத்காருவை விவாஹஞ் செய்துகொண்டது	96
15	ஜரத்காருவுக்கு ஆஸ்தீகர் பிறந்தது	97
16	கத்ரு வினதை இருவரும் கசியபரை வரங்கேட்டது	98
17	அருணன் பிறப்பு	99
	வினதை சாபம்பெறுதல்	99
	கருடன்பிறப்புச் சுருக்கம்	100
	அமிருதம் கடைவதைப்பற்றித் தேவர்கள் ஆலோசித்தல்	100-101
18	மந்தரமலையைத் தூக்க ஆலோசித்தல்	101
	வாஸுகியைக்கொண்டு கடைதல்	102
	விஷமுண்டாதல்	102
	ஹரர் விஷபானஞ்செய்தல்	103
	ஜ்யேஷ்டாதேவியின் பிறப்பு	104
	சந்திரன் முதலானவர்களுடைய பிறப்பு	104-105
	மோஹினியவதாரம்	105
	அஸுரர் கலகஞ்செய்தது	105
	ராகுவின்தலை வெட்டப்பட்டது	106
	தேவாஸுர யுத்தமும் தேவர்கள் ஜயித்ததும்	106-108
20	வினதைக்கும் கத்ருவுக்கும் பிரதிஜ்ஞை	109
	ஸர்ப்பங்கள் கத்ருவினால் சாபம்பெற்றது	109
	ஸர்ப்பங்கள் சாபம்பெற்றதைக்கேட்டுப் பிரமதேவர் ஸந்தோஷித்தது	109
	பிரமதேவர் கசியபருக்கு விஷநிவிருத்திவித்தையைக் கற்பித்தது	109
21	உச்சைச்ரவத்தைப் பார்க்கக் கத்ரு வினதை இருவரும் போதல்	110-111
22	நாகங்கள் உச்சைச்ரவத்தின் வால்மயிர்களாதல்	112
	வினதையுங் கத்ருவும் கடல்கடத்தல்	112
23	வினதை அடிமையாதல்	113
	கருட ஜனனம்	113
	தேவர் கருடனைத் துதித்தல்	114-115
24	கருடன் வினதையைக் காணல்	115
	ஸூர்யன் உலகைத் தகிக்கக் காரணம்	116
	ஸூர்யனுக்கு முன் அருணன் இருத்தல்	117
25	வினதை கத்ருவையும், கருடன் பாம்புகளையும் சுமத்தல்	117
	கத்ரு இந்திரனைத் துதித்தல்	117-118
26	நாகங்கள் ராமணீயகத்தீவை அடைதல்	119
28	அமுதங்கொணர்ந்தால் அடிமை நீங்குமென்று நாகங்கள் கருடனுக்குரைத்தல்	121

அம்ஸாவதாரணபர்வம்.

ஸ்ரீ

விஷயஸூசிகை.

அத்தியாயம்		பக்கம்
	புல, பசுககள, குதிரைகள, கோளிகள, கொடிசெடிகள, மரஙகள இவறறின உறபததி	244-245
	ஸமபாதி ஜடாயுககளினபிறபபு	245
	கதரு வினதைகளின ஸநததிகள	245
68	ஜராஸநதன முதலியவாகள எநதஎநத அஸுரருடைய அமசம எனபது	246-249
	கரோதவசாகனெனனும அஸுரக கூடடததினா பிறநதது	249
	துரோண அஸவததாமாகள யாாயாருடைய அமசம எனபது	250
	கிருபா, பீஷமா, சகுனி, ஸாதயகி, தருபதன, கிருதவாமா இவாகள யாா யாருடைய அமசம எனபது	250
	திருதராஷடிரன, பாணடு, விதுரா, துரியோதனன இவாகள யாா யாருடைய அமசமஎனபது	251
	துரியோதனனுடியா நூறறுவரினபெயா	251-252
	துசசலையின விவாஹம	252
	பாணடவாகள யாாயாருடைய அமசமெனபதும சநதிரன அபிமனயுவைபபறறிச சொனனதும	253
	திரௌபதிபுததிராகள யாாயாருடைய அமசம எனபது	254
	பருதை குநதியானது	254
	காணன பிறபபு	254-255
	காணனிடம இநதிரன கவசகுணடலமபெறறுச சகதி ஆயுதம கொடுததது	255
	காணனெனனும பெயரினபொருள	255
	காணன, பலராமா, பரதயுமனன இவாகள யாா யாருடைய அமசம எனபது	255-256
	கிருஷணபதனிகள யாா யாருடைய அமசமஎனபது	256
69	ருகமிணி, திரௌபதி, குநதி, மாதரி, காநதாரி இவாகள யாா யாருடைய அமசம எனபது	256
	ஜனமேஜயா குருவமசததைச சொலலுமபடிகேடடல	257
	தக்ஷாபிறபபும அவாவமசமும	257
	தக்ஷபுததிரியான அதிதியிடமிருநது கசியபா தேவாகளை உணடாககல	258
	யமனபிறபபு	258
	மனுவின பிறபபும அவாவமசமும	258
	மானவாஎனற பெயரினபொருள	258
	புரூரவஸ வரலாறறுச சுருககம	258-259
70	நகுஷன வரலாறறுச சுருககம	259
	யயாதிவரலாறறுச சுருககம	259-261
	கசனைத தேவா வேணடிககொளளல	262-263
	கசன சுகரரிடததில கலவிபயிலல	263
71	கசனவரலாறறுச சுருககம	263-268
	சுகரா மதுபானம தகாதெனறது	268

விஷய ஸூசிகை.

ஸ்ரீ

அத்தியாயம். பக்கம்.

விஷயஸூசிகை. க்க்ஃ

அத்தியாயம். பக்கம்.

அத்தியாயம் பக்கம்.

ஹிடிம்பவதபர்வம்

வைவாஹிகபர்வம்

அத்தியாயம். பக்கம்.

ராஜ்யலாபபர்வம்

ஹாணஹாண பர்வம்

த்தியாயம். பக்கம்,

காண்டவதாஹபர்வம்.

மயதர்சனபர்வம்.

அத்தியாயம் பக்கம்

ஆதிபாவம விஷயஸூசிகை முறறிறறு

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயனாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ஆதிபர்வம்.

முதலாவது அத்தியாயம்

[1] அநுக்ரமணிகா பர்வம்

(ஸூதபுராணிகர் நைமிசாரண்யத்தில் சௌனகாதி முனிவர்களிடம் வந்ததும், அம்முனிவர்கள் மஹாபாரதத்தைச் சொல்லும்படி அவரைக்கேட்டதும், ஸௌதி ஸ்ரீமந்நாராயணரை ப்ரார்த்தித்து வேதவியாஸர் மஹாபாரதம் செய்ததைக்கூறியதும், பர்வங்களின் வரிசையும் விவரங்களும்.)

நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் [2]ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

புருஷோத்தமர்களாகிய நரநாராயணர்களையும் ஸரஸ்வதி தேவியையும் வியாஸரையும் நமஸ்கரித்துப் பிறகு [3] ஜயத்தை ஒருவன் சொல்லக்கடவன் [4, 5]

[6] நாராயணம் ஸுரகுரும் ஜகதேகநாதம்
பக்தப்ரியம் ஸகலலோகநமஸ்க்ருதம் ச |

---

1 ஆதிபர்வமுதலிய பதினெட்டும் பெரிய பர்வங்கள், அநுக்ரமணிகா பர்வமுதலிய நூறும் மேற்கூறிய பெரிய பர்வங்களுக்கு உட்பட்ட சிறிய பர்வங்கள்.

2 'ஸரஸ்வதீம் சைவ' என்றும் பாடம். 3 ஜயம் = பாரதம்.

4 'நாராயணனையும், நரன் என்கிற ஆதிசேஷனையும், நரோத்தமன் என்கிற வாயுபகவானையும், லக்ஷ்மியையும், ஸரஸ்வதியையும், க்ரந்தகர்த்தாவாகிய வியாஸரையும் நமஸ்கரித்து ஜயத்தைத்தருவதான இந்தப் பாரதத்தைச்சொல்லவேண்டும்' என்பது மாத்வஸம்பிரதாய உரை (மஹாபாரததாத்பர்ய நிர்ணயம், மூன்றும் அத்தியாயம்)

5 'நாராயணனையும், புருஷோத்தமனான நரனையும்' என்றும் கொள்ளலாம்.

6 இது மாத்வஸம்பிரதாயத்தில் மாத்திரம் அநுஸந்திக்கப்படுகிறது.

ஶ்ரீ மஹாபாரதம் ... (Grantha verse)

(தேவாகளுககுபபிதாவும, ஜகததுககு ஒரேநாதனும, பகத
களுககுபபிரியனும, எலலா உலகஙகளாலும நமஸகரிககபபட
வனும, முககுணஙகளும ஒழிநதவனும, ஜனனமிலலாதவனும
வியாபகனும, முதலவனும, ஈஸவரனும, ஸமஸாரததை நிவிா
செயபவனும, தேவாகளாலும அஸுராகளாலும வித்தாகள
லும வநதனஞசெயதறகுரியவனுமாகிய நாராயணனை நான வந
னம செயகிறேன)

ஒருகாலததில, [1] ரோமஹாஷணரெனபவருடைய புததிரரு
[2] ஸூதகுலததவரும பௌராணிகருமாகிய [3] உககிரஸ்ரவஸ எ
பவா, [4] நைமிசாரணயததில சௌனகரெனனும [5] குலபதி
னுடைய பனனிரண்டுவருஷஙகளிறசெயயததககதான [6] ஸதர

---

1 புராணபபிரஸஙகததால, கேடபவாககு மயிாசிலிாததல உண
குமபடி செயயவா

2 பிருதுசககரவாததியின யாகததில இநதிரனுககு உததேசித
ஹவிஸோடு பிருஹஸபதியின ஹவிஸைசசோதது ஹோமஞசெய
சிஷயனுடைய ஹவிஸில குருவினுடைய ஹவிஸ அகபபடடுக கீழே
லாகப போனதினால ஸூதகுலம உணடாயிறறெனறு வாயுபுராணமு
'பிராமமணஸதிரீககும க்ஷததிரியனுககும பிறநதவன ஸூதன' என
யாஜஞவலகிய ஸமிருதியும கூறுகினறன

3 ஸூதா = ஸூதகுலததிற பிறநதமையால ஸூதரெனறும ஸூ
புராணிகரெனறு பிரசிததிபெறற ஸூதருககுப புததிரராதலின ஸௌ
யெனறும ஸூதபுததிரரெனறும இவா வழஙகபபெறுவா சௌனகா
முனிவாகளுககுப பாரததததைசசொனனவா இவரே

4 தேவாகளால அஸுரசேனை ஒரு நிமிஷததிற கொலலபபடடுற
இடமாக இருநதமையின, அநத இடததிறகு நைமிசாரணியமெனனு
பெயா வநததெனறு வராஹபுராணமும, பிரமமதேவா சூரியனைபபோ
பிரகாசிககிற மனோமயமான ஒருசககரததை ஸருஷடிதது நேமியென
சொலலபபடட அதனமுனை எநத இடததில தெறிததுபபோகிறதே
அநத இடம தபஸுககு யோககியமானதெனறு சொலலி அநதசசக
ரததைசசெலுதத அதனமுனை அநத வனததில தெறிததுபபோனதின
அதறகு நைமிசாரணியமெனப பெயா வநததெனறு வாயுபுராணமு
கூறும

5 ரிஷிககூடடஙகளில முககியமானவா, பதினாயிரம ரிஷிக
அனனபானம முதலியவறறால காபபாறறுகிறவா

6 அனேகருககுத தானம செயவதும, அனேகம பிராணிக
திருபதி பணணுவதும, அநேககாததாககளால செயயபபடுவதும, ய
மானாகளே ரிதவிககுககளாக இருககபபெறறதுமான யாகம

ானகிற யாகததில வநதுசோநது ஸுகமாக வீறறிருநத கடுந
தவமுளள பிரமமரிஷிகளிடஞ் சென்றா . அநத ஸூதபுததிரா
அவவாஶ்ரமததைச சோநது அடககததினுல வணஙகினவராகி,
நைமிசாரணியததில வஸிபபவாகளாகிய ரிஷிகளெலலாரையும
பாாதது, "இனறைததினம உஙகள தரிசனததினுல பாககிய
முளளவனுனேன வியாஸபகவானுற சொலலபபடட தாமமும
அாததமும சோநதவையான கதைகளெலலாவறறையும அறிந
திருககிறேன பிராமமணஶ்ரேஷடாகளே! அவறறை உஙகளுக
குச சொலலுகிறேன, தபோதனாகளாகிய நீஙகள இபபோது
கேடடருளவேணடும்" எனறனா

ஸூதா அவவாறு சொனனதைககேடடு, நைமிசாரணியத
திலவஸிபபவாகளாகிய ரிஷிகள, விசிததிரமான கதைகளைக
கேடபதறகாக அவவிடததில அவரைச சூழநதுகொணடாாகள
ஸூதபுததிரா அநத ரிஷிகளனைவரையும வநதனஞ்செயது கை
கூபபிககொணடு தபஸின் அபிவிருததியைபபறறிக குசலபரஶ்
னஞ்செயது அநதபபெரியோாகளால தாமும கௌரவிககபபெற
றா அநதத்தவததோா யாவரும உடகாாநதபின ரோமஹா
ஷணபுததிரா அவாகள காடடிய ஆஸனததைப பணிவுடன
அஙகீகரிததுககொணடாா அநதஸூதா அதில ஸுகமாக உட
காாநது ஶ்ரமபரிகாரமடைநததைககணடு, ஒருரிஷி, பேசுவதறகு
ஆரமபிததுச சநதாபபததை உணடாககிககொணடு, "ஸூதபுதரரே! எங
கிருநதுவருகிறீா? தாமரையிதழபோனற கணகளையுடையவரே!
இவவளவுகாலம நீா எஙகே சஞசரிததீா? கேடகிற எனககு
அதைச சொலலவேணடும" எனறுகேடடாா

இவவிதம அநதரிஷி செமமையாகவும உணமையாகவும
பிரஶ்னஞ்செயய, பேசுவதில வலலமையுடையவரான ரோமஹா
ஷணபுததிரா, ஆதமததியான நிஷடாகளான முனிவாகளுடைய
பெரிவான அநத ஸபையில அவாகளுடைய சரிததிரமும அடங
கிய வாககியஙகளைக கூறததொடஙகினா

"கிருஷணதவைபாயனரெனனும பெயாபெறற வியாஸமஹ
ரிஷியினுறசொலலபபடட மஹாபாரதகதைகளைப பரிக்ஷிதது
மஹாராஜாவின புததிரரும மஹாதமாவுமான ஜனமேஜயரென
னும ராஜரிஷி ஸாபபயாகஞ்செயதபோது அநதராஜஶ்ரேஷட
ருககு வைசமபாயனா முழுதும சரியாகச சொனனா மிகுநத
புணணியமுளளவையும ஆசசரியபபடததககக விஷயஙகளுளள
வையுமான அநதககதைகளை நானகேடடிருநது, பிறகு, பலதீாத
தஙகளுககும க்ஷேததிரஙகளுககும யாததிரைசெயது, பாணடவா
களும கௌரவாகளும மறறுமுளள எலலா அரசாகளும யுததஞ

செய்த இடமும், பிராமணர்களால் ஆஸ்ரயிக்கப்பெற்றதுமாகி
[1] ஸமந்தபஞ்சகமென்னும்புண்ணியக்ஷேத்திரத்திற்குப் போயிரு
தேன் அவ்விடமிருந்து உங்களைத் தரிசனஞ்செய்ய விரும
இங்கே வந்துசேர்ந்தேன் நீண்டவாழ்நாளுள்ளவர்களாகிய உ
களையெல்லாம் பரப்பிரம்மமாகவன்றோ யான் நினைப்பது? பெரி
பாக்கியம் பெற்றவர்களும் ஸூரியனுக்கும் அக்னிக்கும் ஸமா
மான தேஜஸையுடையவர்களுமாகிய நீங்கள் ஸ்நானத்தை முடி
துக்கொண்டு, பரிசுத்தர்களாகி, ஜபம்செய்துவிட்டு, அக்னிகளி
ஹோமத்தைமுடித்து, கவலையின்றி இந்தயாகத்தில் உட்கா
திருக்கிறீர்கள் பிராமணர்களே! நான் புராணங்களிலுள்ள அற
பொருள்களைப்பற்றிய புண்ணியகதைகளைச் சொல்லவா? மஹா
மாக்களாகிய அரசர்கள் ரிஷிகள் இவர்களுடைய சரித்திரத்தை
சொல்லவா? எதை நான்சொல்லட்டும்?'' என்றுகேட்டனர்

ரிஷிகள், "வியாஸமஹரிஷியாலே வெளியிடப்பட்டது
தேவர்களாலும்பிரம்மரிஷிகளாலும் கேட்டுக் கொண்டாடப்பட்
தும், ஆச்சரியமான பதங்களையும் பாவங்களையும் நுண்மை
யான பொருள்களையும் நியாயங்களையுமுடையதும், வேதங்களி
பொருள்களையே அணிகலமாகப்பூண்டதும், கதைகளுள்ளே சிற
ந்ததுமாகிய அந்தப்பாரதமென்னும் பூர்வசரித்திரத்தைப்பற்றி
தும், ஒழுங்காகச் சேர்க்கப்பட்ட விஷயங்களடங்கியதும், அநே
விதமான சாஸ்திரங்களின்றும் பூரிக்கப்பட்டதும், வியாஸருடை
ஆஜ்ஞைப்படி வைசம்பாயனராலே ஜனமேஜயராஜாவுடை
ஸர்ப்பயாகத்தில் ஸந்தோஷத்துடன் விஸ்தாரமாகச் சொல்ல
பட்டதும், நாலுவேதங்களோடும் சேர்ந்ததும், புண்ணியத்தை
சேர்ப்பதும், பாவத்தையொழிப்பதும், ஆச்சரியமான செய்
யுள்ள வியாஸருடைய [2] ஸம்ஹிதையுமாகிய அந்தப்பரிசுத்தமா
வாக்கைக் கேட்க விரும்புகிறோம்" என்றார்கள் ஸௌதியா
வர் சொல்லுகிறார் —

"மூலகாரணமான புருஷனும், ஈசானனும், அநேகர்களா
யாகங்களில் அழைக்கப்பட்டவனும், அநேகர்களாலே ஸ்துதி
க்கப்பட்டவனும், ஸத்தியனும், அழிவில்லாத ஒரு பரப்பிரம்மமும்
ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம ஸ்வரூபனும், சாஸ்வதனும், பிரகிருதியும் ஜீவ
களும் சேர்ந்த பிரபஞ்சரூபனும், அந்தப்பிரபஞ்சத்திற்கு மே
பட்டவனும், மேலானவைகளையும் கீழானவைகளையும் படைத்
வனும், என்றும் புதுமையானவனும், பரதத்துவமும், மாறு
தலில்லாதவனும், மங்களகரனும், மங்களரூபனும், ஸர்வவியாபியு

---

[1] நாலு புறங்களிலும் ஐந்து மடுக்களை உடையது
[2] வேதத்துக்கு ஒப்பான கிரந்தம்

ராாததிககததககவனும, பாவததைப போககுகிறவனும, பரி
ததனும, ஐமபுலனகளையும ஆளுகிறவனும, ஜஙகமஙகளுககும
தாவரஙகளுககும பிதாவுமாகிய ஹரியை நமஸகரிதது, எலலா
லகஙகளாலும பூஜிககபபடட மஹாதமாவும ஆசசரியமான
சயகைகளையுடையவருமாகிய வியாஸமஹரிஷியினுடைய பரி
ததமான அபிபபிராயததை வெளியிட ஆரமபிககிறேன அள
றற மகிமைபொருநதிய அநத வியாஸபகவானுககு நமஸகாரம,
வருடைய அனுககிரகததினல இநத நாராயணனுடைய கதை
பச சொலலததொடஙகுகிறேன

'நாராயணனுடைய கதையானது எவவாறு பயனைததருமோ
வவாறு பிரமமசரியமமுதலான நானகு ஆஸரம தாமஙகளைச
ரயவதும தீாததஙகளிலெலலாம ஸநானஞசெயவதும பயனைக
காடா நாராயணனுககு ஒபபு முனனுமிலலை இபபோதுமிலலை,
னிமேலுமிலலை இநத ஸததியவாககியததினலே யான எலலா
ஷயஙகளையும நிறைவேறறுகிறேன இநத இதிஹாஸததைப
லோகததில அநேககவிகள முனனேசொனனாகள, பரநத அறி
ளள மறறுமசிலா இபபோதும சொலலுகிறாகள, அபபடியே
னிமேலும சிலா சொலலுவாாகள மூனறு லோகஙகளிலும
லைபெறற பெரிய ஞானமாகிய இதைப பிராமமணாகள விரிவாக
ம சுருககமாகவும காபபாறறிவைததுககொணடிருககினறனா
ைது, அழகான சொறகளாலும, தேவாகளுடைய [1] வயவஹா
ஙகளாலும, மனிதாகளுடைய வயவஹாரஙகளாலும, அலஙகரிக
பபடடது, பலவகையான சநதஙகளோடுகூடியது, விதவான
ளுககுப பிரியமானது, ஸததியவதியின புததிரரான வியாஸா
மமுடைய [2] தவததினும [3] பிரமமசரியததினும நிததியமான
வததைை வகுததபிறகு இநதப புணணியமான [4] இதிஹாஸத
தச செயதாா புணணியக்ஷேததிரமாகிய இமயமலையின அடி
ாரததில பரிசுததமான குஹாகருஹததில தாமாதமாவாகிய
நத வியாஸா ஸநானஞசெயது தருபபையைபபரபபி அதன
மல எழுநதருளியிருநதுசுததருமநியமமுளளவருமாய மனததை
டககி தயானததிலேயே நிலைபெறறிருநது பாரதமெனனும
திஹாஸததினுடைய அநத வரலாறறைத தபோபலததினல
ராயநது [5] யோகததில பிரவேசிதது ஞானததால எலலாவறறை
ம பூரணமாகப பாாததாா அவா கணடமுறையாவது —

1 சரிததிரம முதலியவை
2 தியானசகதி
3 இநதிரியஜயம
4 புராதனசரிததிரம
5 புறபபொருளகளை உளளே காணககூடிய சகதி

இவ்வுலகம், பிரகாசமில்லாமலும் அறிவில்லாமலும் எங்கு இருளால் மூடப்பட்டிருந்தபோது, பிரஜைகளின் வித்தாகவுள் தும் அழிவில்லாததுமாகிய ஒரு பெரியமுட்டை உண்டாயிற் பெரியதும் அற்புதமுமான அந்த அண்டத்தை யுகங்களுக்கு ஆ காரணமென்று சொல்லுகின்றனர் ஸத்தியமும் தேஜோமயமு அழியாததும் ஆச்சரியமும் நினைத்தற்கரியதும் எல்லாவற்றிலு ஒரேதன்மையாக இருப்பதும் வெளிப்படாததும் எல்லாவற்று ளும் பிரவேசித்திருப்பதும், ஜடங்களும் ஜீவன்களும் தானாக இரு பதுமாகிய பிரம்மமானது, அந்த அண்டத்தில் வேதங்களிலு அறியப்படுகிறது அந்த அண்டத்தில், பிரஜைகளைப்படைக்கி றவரும், சக்தியுள்ளவருமாகிய (முதல்) பிரம்மதேவர் பிறந்தா

தேவர்களுக்கெல்லாம் பிதாவாகிய பிரம்மாவும், ஸ்தாணுவு பிரம்மபுத்திரரான ஸ்வாயம்புவமனுவும், பிரசேதஸின் புத் ராகிய தக்ஷரும், தக்ஷருடைய புத்திரர்கள் ஏழுபேர்களும், [1] இ பத்தொரு பிரஜாபதிகளும் உண்டானார்கள் எல்லா ரிஷிகளா அறியப்பட்டவனும் அறிதற்கரிய ஸ்வரூபமுள்ளவனுமாகி விராட்புருஷனும், விசுவேதேவர்களும், ஆதித்தியர்களும், வஸு களும், அசுவினீதேவர்களும், யக்ஷர்களும், ஸாத்தியர்களும், பி சர்களும், [2] குஹ்யகர்களும், பிதிர்தேவதைகளும் பிறந்தன பிறகு, எல்லாக்குணங்களும் நிரம்பினவர்களும், வித்வான்களு சிஷ்டர்களும், சிரேஷ்டர்களுமான அநேக மஹரிஷிகள் உண் னார்கள் , ஜலம், மேலுலகம், பூமி, வாயு, இடைவெளி, திசைக வருஷங்கள், ருதுக்கள், மாஸங்கள், பக்ஷங்கள், பகலிரவுக இவை முறையே உண்டாயின இன்னும் உலகத்திற் காணப் கின்ற ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கமங்களுமாகிய மற்றெல்லாப்பொரு களும் உண்டாயின , ஜகங்களுக்கு முடிவுவரும்போது அவையெ லாம் மறுபடி ஸம்ஹாரஞ்செய்யப்படுகின்றன அந்த அந்த ருத் களின் அநேகவிதமான அடையாளங்கள் ஒவ்வொரு ருதுவ திரும்பிவரும்போது, அந்த அந்த ருதுக்களில் முன்னிருந்தவ யாகக் காணப்படுவதுபோல, ஒவ்வொருயுகத்தின் ஆரம்பத்தில் வஸ்துக்கள் அந்த அந்த முந்திய யுகங்களிலிருந்தவைபோ காணப்படுகின்றன இந்தவிதமாக ஆதியும் அந்தமுமில்லாதத பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையாகிய பிரபஞ்சத்திற்குக் காரண மான இந்தக் காலசக்கரமானது, ஆரம்பமும் முடிவுமில்லாப உலகத்திற் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கிறது முப்பத்து மூன ஆயிரங்களும், முப்பத்துமூன்று நூறுகளும், முப்பத்துமூன

1 மரீசிமுதலிய ஸப்தரிஷிகளும், பதினான்குமனுக்களும்
2 யக்ஷர்களில் ஒருவகையினர்

பது சுலோகஙகளால அனுககிரமணிகாததியாயமாகவுமசெயதாா அநத உததிருஷடமான இதிஹாஸததைதசசெயது, ஸமாததரான தவைபாயனா, 'இதை இஙகே எவவாறு சிஷயாகளுககுக கறபிப பேன?' எனறு சிநதைத்துறறா.

தவைபாயன மஹாிஷியின அநதச சிநதையையறிநது உலகங களுககுப பிதாவாகியபகவான பிரமமதேவா, அநத ரிஷியை மகிழ விததறகாகவும, ஜனஙகளுககு நனமைசெயவதறகாகவும, நோா கவே அவருககுக காடசிகொடுததாா வியாஸா அவரைககணடு திகைததுக கைகூபபிககொணடு, தலைவணஙகினாறு, எலலா முனி கணஙகளினுலும சூழபபடடவராய அவருககு ஆஸனம கொடுத தாா அநத உயாநத ஆஸனததில வீறறிருநத ஹிரணயகாபபரை அடுதது, ஆஸனததுககருகில வியாஸபகவான நினறாா பிறகு, மேலான ஸதானததிலிருபபவராகிய பரமமாவினுல உததரவு கொடுககபபடட வியாஸா மகிழவுறறுப புனனகையுடன அவரு டைய ஆஸனததுககருகில இருநதாா மிகக தேஜஸோடுகூடிய அநதவியாஸா லோகஸரேஷடரான பிரமமதேவரை நோககி, 'பகவானே! மிகவும சிலாககியமான இநதககாவியம எனனுலே செயயபபடடது, பரமமாவே! வேதததினுடைய ரஹஸயமும மறறுளள விஷயமும எனனுல இதில நிலைநிறுததபபடடிருககின றன, சிகைஷ, வியாகரணம, சநதஸ, நிருகதம, ஜோதிஷம, கலபம எனனும ஆறுவேதாஙகஙகளும உபநிஷததுககளும அடஙகிய வேதஙகளைதெளிவாகசசெயவதும, [1] இதிஹாஸஙகள [2] புராணங கள இவறறினவிரிவும சுருககமும, செனறதும நடககிறதும வரு வதுமாகிய மூனறுகாலஙகளும, மூபபு இறபபு பயம வியாதி உத பததி நாசம இவைகளின நிசசயமும, அநேகவிதஙகளான தாமங களுடையஇலககணமும,பிரமமசரியமுதலிய ஆஸரமஙகளின இலக கணமும, நாலுவருணஙகள எலலாபபுராணஙகள தவம பிரமம சரியம இவைகளினமுறையும, பூமி சநதிரன சூரியன [3] கிரகஙகள [4] நடசததிரஙகள [5] தாரைகள யுகஙகள இவைகளின அளவும், ரிககுககளும, யஜுஸஸுககளும, ஸாமஙகளும, அவவாறே வேதததி லுளள ஆதமஞானபாகமும, தாககசாஸதிரபபயிறசியும, வைத

1 சரிததிரததைபபறறியவை 2 ஸருஷடி, பிரளயம, வமசம, மன வநதரம, வமசததின சரிததிரஙகள ஆகிய இவைகள அடஙகியவை

3 அஙகாரகன முதலியவை

4 அஸவினிமுதலியவை உள 5 மறற நடசததிரஙகள

தியசாஸ்திரமும, பாசுபதமும 1 ஞானமும, தேவ மனுஷ்யஜாதிக
ளும, அவவவறறின அநேககாரணஙகளும, புணணியதீாததஙகள
புணணியக்ஷேததிரஙகள, நதிகள, பாவதஙகள, வனஙகள, கட
கள, நகரஙகள, உயாநத தனுாவேதததிற சொலலபபடட அள
திரவிதிகள, தேவாகளுடைய 2 கலபஙகளஇவைகளும யுததபபயி
சியும, பேசுகிறவிதஙகளின வேறுபாடுகளும, உலக நடையின
முறையும, ஸாவவியாபியானவஸது எதுவோ அதுவும இதி
சொலலபபடடுளளன ஆனல, இதை எழுதுகிறவா பூமியி
யாருமிலலை' என்று சொனனா

பிரமமதேவா, 'நீா ஸூகூஷமமான ஞானததை அறிநதிருப
பதனுல உமமைத தவததினுல மேனமைபெறறவரும ரிஷிஶரேஷ
டருமான 3 வஸிஷடரைககாடடிலும அதிக ஶரேஷடராக நினை
கிறேன் உமது வாககு, பிறநததுமுதற பொயயாததும, வேதத
தைச சொலவதுமாக இருபபதை நான அறிவேன உமமாலேயே
பாரதம காவியமென்று சொலலபபடடது ஆதலால, அது காவி
யமேயாகும எபபடி மறற மூன்றுஆஶரமஙகளும கருஹஸதாஶ
ரமததுககு மேறபடாவோ அபபடியே எநதககவிகளும இநத
காவியததிறகு மேறபோக வலலவராகாா நீா ஞானமெனகிற
தீபததினுலே ஒளிகொடாமறபோனல, உலகமானது ஜடமாகவும
குருடாகவும, செவிடாகவும, பிததுளளதாகவும இருளடைநது
போயவிடும தமதம செயகைகளினுல கடடபபடடு, அஞஞான
இருளால கணதெரியாதஉலகததுககு ஞானமெனனும 4 அஞசன
சலாகையாலே அறிவாகிய கணகள மலாசசியுணடாககபபெறறன
அறம பொருள இனபம வீடாகிய புருஷாாததஙகளைச சுருககமா
கவும விரிவாகவும சொலலிச சூரியனைபபோற பிரகாசிககினற பார
தததினுல நீா மனிதாகளுடைய இருளை அகறறிவிடடீா உமது
5 புராணம பூாணசநதிரனைபபோன்றது இதனுற பிரகாசப
செயயபபெறற வேதாாததம நிலவுபோலிருககிறது நிலவினு
ஆமபறபூககள மலாவதுபோல, இநதப புராணததினுல மனிதா
ளின புததி மலருமபடி செயயபபடடது அஞஞானமெனனு
மறைவை விலககுகிற இதிஹாஸமென்ற விளககினுல உலக

1 தானமும என்றுமபாடம 2 பலயுகஙகள

3 வேறுபாடம தவததினுறசிறநததும் ரிஷிகளினசமூஹததுககெல
லாம மேறபடடதுமாகிய ரஹஸ்யமான ஞானரூபமாகிய பிரமமதன
அறிநததினுல உமமை அதிக ஶரேஷடராக நினைககிறேனெனபது

4 கணணுககு மையெழுதுஙகோல — 5 பாரதம

னனும வீட்டின உட்புறமுழுவதும் செம்மையாகப் பிரகாசம செய்யப்பட்டிருக்கிறது பாரதமெனபது ஒருமரம அதற்கு ஸங்ரஹாததியாயமெனனப்பட்ட அனுக்கிரமணிகாபாவமே விதை. பௌலோமம ஆஸதீகமெனகிற பாவங்களே வேர்கள, ஸமபவபாவமே பருதத அடிமரம, ஸபாபாவமே பக்ஷிகள முதலியவை தஙகுமிடம, அரணியபாவம மரததின கிறுகிளை, விராடபாவமும உததியோகபாவமும ஸாரம, பீஷமபாவம பெருங்கிளை, துரோணபாவம இலைகள, காணபாவம வெணமையான புஷபம, சலலியபாவம அதனமணம, ஸதிரீபாவமும ஐஷீகபாவமும [1] நனி, சாநதிபாவம பெருமபழம, அஸவமேதபாவம அமிருததததிறகு ஒபபான பழரஸம, ஆஸரமவாஸபாவம பறவைகளுககு ஆதாரமான இடம, மௌஸலபாவம [2] பறவைகளின ஒலிததொகுதி, சிஷடாகள இமமரமகாதத பறவைகள, ஜனஙகளுககு மேகம ஜீவனாதாரமாயிருததலைபபோல பாரதமெனனும மரம அழியாமல கவிசிரேஷடாகளுககும ஜீவனாதாரமாக இருக்கும் ரிஷியே! இநதக காவியததை எழுதுவதறகாகக கணபதியைத தியானஞசெயயும' எனறு சொனனா இவவாறு வியாஸரைபபாாததுச சொலலிவிடடு உலகததுககெலலாம ஸருஷடிகாததாவும பகவானுமாகிய அநதப பிரமமதேவா ரிஷிகணஙகளுடனும தேவகணஙகளுடனும தமமுடைய ஸதானததுககுச சென்றா

பிறகு, ஸதயவதியின புததிரராகிய வியாஸமஹரிஷி விநாயகரைத தியானிததாா தியானிததவுடன பக்தாகள அபீஷடததை நிறைவேறறுபவரும கணஙகளுககுத தலைவருமான விகநேஸவராா வேதவியாஸா இருநத இடததிறகு எழுநதருளினாா குறறமறற ஜனமேஜயரே! அபபோது வியாஸா விகநேஸவரருககுப பூஜை செயது, வீறறிருநத அவரைநோககி, 'கணநாதரே! மனததிலமுனனமே அமைககபபட்ட இநதப பாரதததை இபபோது நான சொலலுகிறேன, நீா இதை எழுதவேணடும' எனறு பிராாததிததாா இதைககேடடு விகநேஸவரா, 'எழுதுமபோது எனனுடைய எழுதுகோல ஒரு நிமிஷமாவது நிலலாமலிருககுமானால அபபோதுதான நான எழுதுபவனாக இருபபேன' எனறாா அதுகேடடு வியாஸபகவான, '(பொருளை) அறிநதுகொணடே எநத இடததிலும நீா எழுதவேணடும' எனறு அநத விகநேஸவரரைக கேடடுககொணடாா விநாயகா ஸமமதிததது எழுதத தொடங

[1] சிரமபரிகாரம செயதறகுரிய நிழலெனபது பழையவுரை
[2] காதுபோனற குறுககுககிளையின சோககைஎனபது பழையவுரை.

கிறா அபபோது மஹரிஷியானவா விளையாட்டாகவே கிரநத
திலபொருள விளஙகாத பாகமாகிய முடிசசை அமைததாா அத
விஷயததில, தவைபாயன மஹரிஷி, 'எணணாயிரத தெணணூற
சுலோகஙகள எனககுத தெரியும, சுகருககுத தெரியும, ஸஞசய
னுககுததெரியுமோ தெரியாவோ' எனறு பிரதிஜஞை செயதிரு
கிறாா மஹரிஷியே மிகக கடினமாக இயறறபபடட பொருள
விளஙகாத அநதச சுலோகஙகள, சொலலும பொருளும வெளிப
படையாக இராமையால, பகுததறிய முடியவிலலை ஸாவஜஞராகிய
விகநேஸவராா சுறறுநேரம அதைச சிநதிததுககொணடிருககும
வில வியாஸா வேறு அநேக சுலோகஙகளைச செயதாா இனிமை
யும பரிசுததமுமான ரஸததோடு கூடியதும தேவாசளாலும
சேதிககமுடியாததுமாகிய பாரதமெனனும அநத மரததின பு
பஙகள பழஙகள முதலியவறறின உதபததியைச சொலலுவேன
எலலாப பாவஙகளின விஷயஙகளுமுளள அநுககிரமணிகாத
யாயததைச சொலலுகினறேன தவைபாயன மஹரிஷியானவ
இநதப பாரதததை முதலில தமமுடைய புததிரராகிய சுகமஹ
ரிஷிககுக கறபிததாா அநதப பிரபுவான வியாஸா, பின
தகுநத மறறச சிஷயாகளுககும சொலலிவைததாா அவா அ
பது லக்ஷம கிரநதஸஙகியையுளள வேறோ இதிஹாஸமாகசசெ
தாா அதில முபபதுலக்ஷம கிரநதஙகள தேவலோகததில நி
றன, பதினைநது லக்ஷம கிரநதஙகள பிதிாலோகததிலும, ப
ஞனகு லக்ஷம கிரநதஙகள இராக்ஷஸாகள யக்ஷாகளிடததிலு
வெளியிடபபடடு நினறன, ஒருலக்ஷமடடும மனுஷயாகளிட
நினறன

(பாரததை) நாரதா தேவாகளுககுச சொனனாா அஸி
ரும தேவலரும பிதிாககளுககுசசொனனாாகள கநதாவாகளுககு
ராக்ஷஸாகளுககும யக்ஷாகளுககும சுகா சொனனாா வியா
ருடைய சிஷயரும தாமததிலேயே மனமுளளவரும வேதமறிந
வாகளெலலாரிலும சிறநதவருமாகிய வைசமபாயனரெனபவா
இநத மனுஷய லோகததில் வெளிபபடுததினாா பரிக்ஷிததி
புததிரரும மஹாதமாவுமான ஜனமேஜயராஜாவுககு வைசமப
யனரெனனும பிரமமரிஷி சொனனை லக்ஷததையும நான உங
ளுககுச சொலலுகிறேன, கேளுஙகள

துரியோதனன கோபமே உருககொணட பெரியவருக்ஷம
அதறகுக காணன அடிமரம, சகுனி கவடு, துசசாஸன
நிறைநத புஷபமும கனியும, தனமனததை அடககவலலமையி
லாத தருதராஷடிரமஹாராஜன வோ

யுதிஷடிரா, தாமமே உருககொணட ஒரு பெரிய மரம, தறகு அாஜுனன அடிமரம, பீமஸேனன கிளைகள, மாததிரி ன புததிராகளாகிய நகுல ஸஹதேவாகள செழுமையான பூவும ரியும, கிருஷணனும வேதமும பிராமமணாகளும வோகள

பாணடு யுததஞசெயய மிகுநத சகதிமானயிருநததனல நேக தேசஙகளை ஜயிததுக காடடிலவேடடையாடிககொணடு ன ஜனஙகளுடனும ரிஷிகளுடனுமகூடிக காடடில வஸிததான வன புணாசசியிலிருநத மானைககொனறதனல தடுககககூடாத பததையடைநதான பாணடவாகள அநத வனததில ஜனிதத ா அஙகேயே ஆசாரவிதிகளை ஒழுஙகாகக கறபிககபபெறறனா வாகளின தாயாாகளாகிய குநதியும மாததிரியும தாமததின றயமான தூாவாஸரிஷியின மநதிரததினல தாமதேவதை, ாயு, இநதிரன, அஸவினிதேவாகள ஆகிய இவாகளிடமிருநது நுககிரஹமபெறறனா பிறகு, பாததாவினிடதது அனபுளளவ ாகிய குநதி பதிவிரதாதாமததுககுரிய தூாவாஸரிஷியின மந ரததையடைநது புததிராகளை இசசிதது அநத மநதிரததினல, ாமதேவதை, வாயு, இநதிரன இவாகளை அழைததாள குநதி உப தசிதத மநதிரததினல மாததிரி அஸவினிதேவாகளை அழைத ாள பிறகு, பாணடவாயாவரும குநதி மாததிரி இவாகளுடைய நதிரஙகளினறு பிறநதனா, மஹரிஷிகளுடைய புணணியமான ஸரமஙகளிலும பரிசுததமான காடுகளிலும தாயாாகளாற பபாறறபபடடு ரிஷிகளுடனகூட வளாநதனா மஹாதமாகக ாகிய அநதப பாணடவாயாவரும ஜனிததபிறகு சிறநத புண ிய க்ஷேததிரமான சதஸருஙகமெனனும பெரியகுனறினமேல தரியோடுகூடப புணாநது, ரிஷிசாபததின வலிமையினல ாணடு இறநதான

பாலாகளும அழகுளளவாகளும ஜடைதரிததபிரமமசாரிகளு ாகிய அநத இளைஞாகள ரிஷிகளால நேராகவே தருதராஷடிர ரசேரநதவாகளிடம கொணடுவநதுவிடபபடடனா 'இநதப ாணடவாகள, உஙகளுககுப புததிராகளும, ஸஹோதராகளும, ஷயாகளும, மிததிராகளுமாயிருபபவாகள' எனறு சொலலி டடு அநதரிஷிகள அஙகிருநது மறைநதனா ரிஷிகளால ஒபபிக பெறற அநதப பாணடவாகளைக கணடு அபபோது கௌரவாக ம படடணததிலுளள சிஷடாகளான நானகுவருணததாாக ம ஸநதோஷததினல அதிகமாக முழஙகினா 'இவாகள பாணடு ன புததிராகளலலா' எனறு சிலரும, 'பாணடு புதராகளே' னறு வேறுசிலரும, 'இறநது வெகுநாளான பாணடுவுககுப புத

திராகள எபபடியிருககலாகும ? ' என று மற றும சிலரும சொ
னாகள, 'எபபடியிருநதாலும நலவரவு, நலலகாலமாதலா
பாணடுவினஸநததியைப பாாககிறோம, நலவரவைச சொலலு
கள ' என ற சொறகள எஙகும கேடகபபடடன அநதச சத
ஓயநதபின மறைநதிருநத தேவதைகளுடைய பெருமுழககம
னது எலலாததிசைகளிலும எதிரொலியை உணடாககிககொண
எழுமபியது பாணடவாகள நகரபபிரவேசம செயயுமபோ
புஷபவாஷமும நலல சநதனமழையும பெயதன சஙகதுநது
வாததிய சபதஙகளும முழஙகின அஃது ஓா அறபுதமாக இரு
நதது அவாகளிடம அனபுளள ஜனஙகளின ஸநதோஷததி
லுணடான பெரிய சததம அவாகளினகீாததியைப பரவசசெய்
ஆகாசததை அளாவிககொணடு கிளமபியது

அநதப பாணடவாகள எலலாவேதஙகளையும மிருதியா
சாஸதிரஙகளையும ஓதியுணாநது மதிபபையடைநது யாரிட
லும பயமிலலாதவாகளாக அஙகே வாஸஞசெயதனா த
ராஜாவினுடைய தூயமையினாலும, பீமஸேனனுடைய தைரிய
னாலும, அாஜுனனுடைய பராககிரமததினாலும, பெரியோா
ளிடததிற குநதிககுளள பணிவினாலும, [1] நகுலஸஹதேவ
ளுடைய வினயததினாலும ஜனஙகள ஸநதோஷமடைநதன
அவாகளுடைய பராககிரமததின மேனமையாலும எலலா உல
களும தருபதியடைநதன

பிறகு, அாஜுனன அரசாகளினஸபையில யாருமசெ
முடியாத காரியததைசசெயது, தானே பாகதாவைவரிக
[2] கிருஷணை எனனும கனனிகையை அடைநதான அதுமு
அவன இவவுலகில விலலாளிகள எலலாராலும கொணடாப
பெறறவனாகவும யுததஙகளில சூாயனைபபோற கணணெடுதது
பாாககவுங கூடாதவனாகவும ஆனான அநத அாஜுனன எல
அரசாகளையும எலலாப பெருஞசேனைககூடடஙகளையும வெ
ராஜாவான யுதிஷடிரருடைய ராஜஸூயமெனனும பெரு [3] வே
வியை நடததினான அனனமும தகஷிணையும நிறைநததும சி
புககளெலலாம சோநததுமாகிய ராஜஸூயமஹாயாகமான
கிருஷணனுடைய நலல உபாயததினாலும பீமஸேனன அாஜு
னன இவாகளுடைய சகதியினாலும பலததினற காவஙகொண
ஜராஸநதனையும சிசுபாலனையுமகொனறபின், யுதிஷடிரரால நிறை
வேறறபபடடது

---

1 நகுலஸஹதேவாகளுககுப பெரியோாகளிடமுளள பணிவினாலு
'பொறுமையினாலும, வினயததினாலும எனபது மறறொரு பாடம

2 திரௌபதி 3 யாகம

ஆஙகாஙகிருநது முததுககளும, பொனகளும, இரததினஙக
ம, பசுககளும, யானைகளும, குதிரைகளும, தனஙகளும, அநேக
ஙகளான வஸதிரஙகளும, உததரீயஙகளும, போாவைகளும,
யாநத கமபளஙகளும, உயாநத தோலகளும, இரததினகமபள
ிபபுககளுமாகிய காணிககைகள துரியோதனனிடம வநதுசோந
ா. அபபோது அவவாறு நிரமபியதான பாணடவாகளுடைய
நத ஐஶவாயததைககணடபின, துரியோதனனுகக
மயாலுணடான கோபம மிகவும
ளுததில மயனென

ஆதி பாவம.

நத தேவாகளின ஸருஷடி சுருககமாக அறிவிககபபட
நகிறது திவஸபுததிரன, பருஹதபானு, சக்ஷு, ஆதமா,
பாவஸு, ஸவிதா, ரிசிகன, அாககன, பானு, ஆசாவஹன,
வினனும இவாகளெலலோரும சூரியனுடைய புததிராகள
வாகளுககுப பினதோனறியவா மஹயா எனனபபடட வைவஸ
தமனு தேவபராட எனபவா அநத மனுவினபுததிரா, தேவ
பராடடின புததிரா ஸுபராட எனபவா சநததியுளளவாகளும
மிகுநத கலவியுளளவாகளுமாகிய தசஜயோதி, சதஜயோதி,
ஸஹஸரஜயோதி எனற மூனறுபோகள ஸுபராடடின புததிரா
கள மஹாதமாவாகிய தசஜயோதிககுப பதினாயிரம புததிரா
கள உணடானாகள அதறகுப பதினமடஙகானவாகள சதஜ
யோதியின புததிராகள அதறகுமேல இனனும பதினமடங
கானவாகள ஸஹஸரஜயோதியின புதலவாகள அவாகளிட
மிருநதுதான இநதககுருவமசமும, யதுவமசமும, பாதவமசமும,
யயாதிவமசமும, இக்ஷவாகுவமசமும, இனனும அநேக ராஜரிஷி
வமசஙகளும, மிகவிரிவான பிராணி ஸருஷடிகளும உணடாயின
பிராணிகளிருககுமிடமான தததும, ஜனனம மரணம வினை பபயன
ஆகிய 1 மூனறுவகைரஹஸயஙகளும, வேதமும, யோகமும,
ஞானமும, தாமாாததகாமஙகளும, அவறறைபபறறிய பறபல
சாஸதிரஙகளும, உலகநடையின ஒழுஙகுமாகிய எலலாவறறை
வியாஸமஹரிஷியானவா கணடறிநதாா
பரதவமசததினுடைய ராஜயதநதிர
விருததியும, சரிததிரஙகளும,
வேதாாதத
களான

புததிராகள கோபததை மேறகொணடவாகளாய, முதுமைய
என்னை வெறுககினறனா நானோ கணணிலலாதவன, ம
தளாசகியினுலும புததிராகளிடமுளள அனபினுலும அ
பொறுககிறேன, புததியிலலாத துரியோதனனுடைய மூ
தனததை அனுசரிதது நானும மூடனுயிருககிறேன ராஜஸ
யாகததிற பெரியசகதிமானும பாணடுபுததிரனுமான யுதிஷ
னுடைய ஐஸவரியததைககணடும ஸபையின படிகளைபபாக
யில அநதபபரிஹாஸததையடைநதும ஆறருதவனுகவும, பா
வாகளைத தானுகபபோரில வெலல வலலமையறறவனுகவும, க
திரியனுகவிருநதும நலல ராஜயலக்ஷ்மியை அடைய உறசாகமற
னுகவும, சகுனியோடுசோநது மோசமான சூதாட்டததை ஆ
சிததான ஸஞசய! அதனுல, எதை எதை எவவாறுக ந
தெரிநதுகொணடிருககிறேனே அதை ஆதை நீ கேள என
புததியுளள வசனஙகளைச சரியாககேட்டு, அதனமேல ந
அறிவையே கணணுகவுடையவனெனறு நீ அறிவாய

வே ...திமுதல் பாண்டவர்களுக்கு ஜயக்குறிப்புக்களாகத் தெய்வ
தாா ஸஹாயமும மனுஷ்யஸஹாயமும் சக்தியும் இருப்பதைப்
தவமுளள பற்றித் கிருதராஷ்டிான புலம்புதல்)

கிருஷணதவை...னன விலலைவளைதது ஆசசரியமானலக்ஷ்யத
கட்டளையினுலும, ...ரயில தளளினுனெனறும, அரசாகள யாவ
லும, விசிததிரவீரியனுதிரௌபதியைக கைபபறறிகொணடானெ
போனற குருவமச புதது...டேனே அபபோதே நான ஜயததை எ
திருதராஷடிரனையும பாண! கிருஷணனுடைய தஙகையான சுபததி
விட்டு ஞானவானுகிய வியாஸானுல பலாதகாரமாக விவாகமபணணு
மததிறகே சென்றுா அவாகள யாதவவீராகளான ராமகிருஷ
அடைநதபின வியாஸமஹரிஷி இந...ஞருாகளெனறும எபபோது கே
பாரததைச சொனனுா ஜனமே...ததை எதிாபாாககவிலலை ஸஞச
கான பிராமமணாகளும பாரதததை...திரனை அாஜுனன விசேஷமா
கேட்க, ஸமீபததில உட்காாநதிருநத ...ணடவவனததில அககினிக
...ரச சொலலுமபடி வியாஸா ...போது கேட்டேனு அபபோ
...மகாரியஙகளுககு இடை... ஸஞசய! பாணடவா ஐவ
...வடிககடி கே...கயிலிருநது தபபிப பிழை
காரியம ஜயிபபதில விது
...றும எபபோது கேட்டே

வயமவிர மணடபததின நடுவில லக்ஷயததை அடிதது அர்ஜு
ன- திரெளபதியை அடைநததையும, சூரர்களான பாஞசால
ஜாகளும பாணடவாகளும சேரநததையும எபபோது கேட
டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிர்பார்ககவிலலை ஸஞசய!
கதசேசதது ராஜககெலலாம சிறநதவனும க்ஷததிரியாகள நடுவில
வலிபபவனுமாகிய ஜராஸநதனைப பீமஸேனன சென்று
ககளாலேயே அடிததானென்று எபபோது கேடடேனே அப
பாதே நான ஜயததை எதிர்பார்ககவிலலை ஸஞசய! திககுவிஜ
ஞசெயதகாலததில பாணடவாகள அரசாகளை யுததஞசெயது
சபபடுததியதையும ராஜஸூயமெனனும மஹாயாகததை
டிததததையும எபபோதுகேடடேனே அபபோதே நான
ததை எதிர்பார்ககவிலலை ஸஞசய! திரெளபதி வீடடுககு
லககாயிருநதபோது, நாதாகளிருநதும அநாதையைபபோல
ககபபடடுககொணடு ஒறறைவஸதிரததுடன கண்ணீரால குரல
டிககபபெறறு ஸபைககுககொணடுவரபபடடதை எபபோது
கடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிர்பார்ககவிலலை.
ஞசய! அநத ஸபையில வஞசகனும புததியிலலாதவனுமாகிய
சசாஸனன வஸதிரககுவியலை உரிநதும முடிவைமடடும அடைய
லலை எனபதை எபபோது கேடடேனே அபபோதே நான
ததை எதிர்பார்ககவிலலை ஸஞசய! யுதிஷடிரன, சகுனியினால்
தாடடததில ஜயிககபபெறறு ராஜயம அபகரிககபபடட பிற
ம, அளவிடககூடாத ஸாமாததியமுளள ஸஹோதரர்களால
னுசரிககபபடடானென்று எபபோது கேடடேனே அபபோதே
ன ஜயததை எதிர்பார்ககவிலலை ஸஞசய! தாமாதமாககளான
ணடவாகள வனததுககுப போனபினனும மூதத ஸஹோதர
ன யுதிஷடிரனிடததுளள அனபினால கஷடபபடடுககொணடு
மகேசெயத அனேக காரியஙகளை எபபோது கேடடேனே
பபோதே நான ஜயததை எதிர்பார்ககவிலலை ஸஞசய! தாம
ததிரன வனததிலிருககுமபோது மஹாதமாககளான [1] ஸநாத
களும [2] பிக்ஷையைபபுசிககிறவாகளுமான பிராமமணாகள
பிரககணககாக அவனுடன சென்றிருநததை எபபோது கேட
டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிர்பார்ககவிலலை ஸஞசய!
தவருககும தேவரான ஈசுவரர வேடரூபததோடு வநதபோது
ர்ஜுனன யுததஞசெயது அவரை மகிழவிததுப பாசுபத
மனற உயாநத அஸதிரததைப பெறறுககொணடானென்று

1 நியமததுடன வேதாததியயனததை முடிததவா
2 பிரமமசாரிகளும சநநியாசிகளும

எபபோது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிரபார
விலலை ஸஞசய! பாணடவாகள, சிஷயககூடடஙகளோடு கூ
விருததாகளான மஹரிஷிகளுடன சோநததையும, அவாகள
அடுககபபடடதையும, அவாகளோடு ஸநேஹமாக இருநததை
எபபோது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிரபார
விலலை ஸஞசய! ஸததியஸநதனன தனஞசயன ஸவா
லோகததிலிருநதுகொணடு இநதிரனிடததில நேரில திவவியா
திரததைக கிரமமாக நியமததோடு அபபியாஸஞசெயது சிலா
கபபடடிருநததை எபபோது கேடடேனே அபபோதே நா
ஜயததை எதிரபாாககவிலலை ஸஞசய! பாணடுபுததிரன
யுதிஷடிரன தீாததயாததிரைககுபபோய ரோமசமகரிஷியுட
சோநததையும, பிருகதஸவரிடமிருநது அகூஷஹருதயமென
1 தயூதசாஸதிரததை அறிநதுகொணடதையும எபபோது கே
டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிரபாாககவிலலை ஸ
சய! அதறகுபபிறகு, பிரமமதேவா வரஙகொடுததினுல க
மடைநதவாகளும தேவாகளாலும ஜயிககமுடியாதவாக
புலோமாவின புததிராகளுமான காலகேயாகளெனனும அஸ
கள அாஜுனனுல ஜயிககபபடடாாகளென்று எபபோது கே
டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிரபாாககவிலலை ஸ
சய! அாஜுனன அஸுராகளை வதஞசெயவதறகாகப போயச
துருககளை அழிதது, காரியததை நிறைவேறறிககொணடு இந
லோகததிலிருநது திருமபிவநததை எபபோது கேடடேனே
போதே நான ஜயததை எதிரபாாககவிலலை ஸஞசய! பீமனும
றபபாணடவாகளும மனுஷயாகள போககூடாத தேசமாகிய
தக கநதமாதனபருவததகிற குபேரனைசசநதிததாகளெ
எபபோது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிரபா
விலலை ஸஞசய! காணனுடையபுததியில நமபிககையுளள என
டைய புததிராகள 2 கோஷயாததிரைககுச செனறபோது, க
வாகளாற பிடிககபபடடதையும அாஜுனனுல விடுவிககபப
தையும எபபோது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயத
எதிரபாாககவிலலை ஸஞசய! 3 ஸூதனே! தாமதேவ
யகூஷருபததோடு தாமராஜனிடம வநததையும, அநதத தேவ
கேடட சில கேளவிகளுககு அவன செமமையாக
மொழி சொனனதையும எபபோது கேடடேனே அபபோ

1 சூதுநூல 2 பசுககளைப பாாபபதறகுச செலலுதல
3 தோபபாகன

னா ஜயததை எதிாபாாககவிலலை ஸஞசய! விராடனுடைய
ஜயததில திரௌபதியுடன மாறுவேஷததோடு வஸிதத அந
ப பாணடவாகளை என புததிராகள கணடுபிடிககவிலலை எனறு
பபோது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாகக
லலை ஸஞசய! அஜஞாதவாஸததில அகனிககு ஒபபான சகதி
ளள பாணடவாகள அறியபபடாமலே என புததிராகளிடம யுத
ததிறகு வநததை எபபோதுகேடடேனே அபபோதே நான
யததை எதிாபாாககவிலலை ஸஞசய! கிசகாகளுககுள முதனமை
ான ஜயேஷடகீசகன நூறுஸகோதராகளோடும திரௌபதியின
மிததமாகப பீமஸேனனுல யுதததில கொலலபபடடதை எப
பாது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாகக
லலை ஸஞசய! விராடராஜயததில வஸிதத மஹாதமாவாகிய
னஞசயன ஒறறைத தோாளியாகவேயிருநது சைனியஙகளி
ருநத சிரேஷடாகளைத தோலவியடையச செயதானெனறு எப
பாது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாகக
லலை ஸஞசய! மசசதேசததுராஜாவான விராடன தனது
னபுளள பெணணுகிய உததரையை அாஜுனனுககுக கொடுத
தையும, அாஜுனன அவளைத தன புததிரனுககாக வாஙகிக
காணடதையும எபபோது கேடடேனே அபபோதே நான
யததை எதிாபாாககவிலலை ஸஞசய! சூதாடடததில ஜயிககப
டடுப பொருளிலலாமல வனவாஸமபோயத தன ஜனஙகளையும
டடுத தபபிபபோன யுதிஷடிரனுககு ஏழு அகெஷளஹிணிகள
சாநததை எபபோது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை
திாபாாககவிலலை ஸஞசய! இநதப பூமியெலலாம யாருடைய
ரடியெனறு சொலலுகிறாகளோ அநத ஸரியபபதியான கிருஷ
ான எலலாவிதததிலும பாணடவாகளுடைய காரியததில தீகஷித
கொணடிருநததை எபபோது கேடடேனே அபபோதே நான
யததை எதிாபாாககவிலலை ஸஞசய! 'அநதக கிருஷணாஜு
ாகள இருவரும நரநாராயணாகள, நான பிரமமலோகததில
சமமையாகப பாாததிருககிறேன' எனறு நாரதா சொலல எப
பாது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாகக
லலை ஸஞசய! லோகஙகளின நனமைககாகக கௌரவாகளை
மாதானஞசெயயக கருதிவநது ஸமாதானஞசெயதும காரியம
றைவேறாமல கிருஷணன திருமபியதை எபபோது கேடடேனே
அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாககவிலலை ஸஞசய!
ாணனும துரியோதனனும கேசவனைக கடடுவதறகு நிசசயம

செயதனதயும கிருஷணன தனது விஸவருபததைக காட்டினதை
யும எபபோது கேட்டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதி
பாாககவிலலை ஸஞசய! கிருஷணன திருமபிபபோகுமபோ
தேரினமுன தனிததுநினறு வருததமுறற குநதியானவள கேச
ஞல தைரியபபடுததபபட்டதை எபபோது கேட்டேனே அ
போதே நான ஜயததை எதிாபாாககவிலலை ஸஞசய! அநத
பாணடவாகளுககுக கிருஷணன மநதிரியாக இருநததையும, ச
தனுபுததிரராகிய பீஷமரும பரதவாஜபுததிரராகிய துரோணசா
யரும அவாகளுககு ஆசீாவசனம கூறினதையும எபபோது கே
ட்டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாககவிலலை ஸஞச
காண்ன பீஷமரைநோககி, 'நீா யுததமசெயயுமவரையில நான யு
தஞசெயயமாட்டேன' எனற வசனததைசசொலலி, சேனை
விட்டு விலகிபபோனதை எபபோது கேட்டேனே அபபோ
நான ஜயததை எதிாபாாககவிலலை ஸஞசய! அநதக கிருஷண
ஜுனாகளும அளவிடககூடாத காணடீவமெனனும தனுஸ
ஆகிய தாஙககக்கூடாத சகதியுள்ள இமமூனறுபொருளகளு
சோநததை எபபோது கேட்டேனே அபபோதே நான ஜயதை
எதிாபாாககவிலலை ஸஞசய! அாஜுனன மோஹததினுல கவா
பட்டுத தேரின நடுவில ஓயநது உட்காாநத போது கிருஷண
தனனுடையசரீரததில எலலாஉலகஙகளையும காணபிததததை எ
போது கேட்டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாக
விலலை ஸஞசய! சததுருககளை அழிபபவராகிய பீஷமா யுதத
தில பதினுயிரககணககான தேராளிகளை மாயககுமபோது பாண
டவாகளுள மிகுநத கியாதிபெறறவன ஒருவனும கொலலபப
விலலையெனறு எபபோது கேட்டேனே அபபோதே நா
ஜயததை எதிாபாாககவிலலை ஸஞசய! தாமிஷடராகிய பீஷம
யுதததில தமமுடைய மரணததுககுத தாமே மாாககஞ சொ
னனதையும, பாணடவாகள ஆனநதததுடன அதைசசெயததையு
எபபோது கேட்டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாக
விலலை ஸஞசய! அாஜுனன சிகணடியை முனனே நிறுததிககொ
ணடு யுததஙகளில வெலலமுடியாத மிகுநத சூரராகிய பீஷமரை
அடிததததை எபபோது கேட்டேனே அபபோதே நானஜயததை
எதிாபாாககவிலலை ஸஞசய! [1] ஸோமகாகளைப, பெருமபாலு
ஒழிததபிறகு வருததரும வீரருமான பீஷமா, பாணஙகளினு
அடிககபபட்டு, [2] சரதலபததிலபடுததததை எபபோது கேட்டே

[1] பாஞசலா [2] அமபுகளாலாகிய படுககை

அபபோதே நான ஜயததை எதிரபாாககவிலலை ஸஞசய ! 1 சாந
னவா சரதலபததில படுததிருககையில பருகுகிற தீாததததுக
ாக ஏவபபடட அாஜுனன, அஙகேயே பூமியைப பிளநது
வருககுத தாகசாநதிசெயவிததததை எபபோது கேடடேனே
அபபோதே நான ஜயததை எதிரபாாககவிலலை ஸஞசய ! குநதி
புததிராகள ஜயிபபதறகு அனுகூலமாகக குளிாநதகாறறு அடிதத
தையும .2 சுககிரனும சூரியனும நலல இடததில சோநதிருநததை
யும நமமைபபாாததுத துஷடமிருகஙகள விகாரமாகககததின
தையும எபபோது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை
எதிரபாாககவிலலை ஸஞசய ! விசிததிரமான யுததம செயபவரா
கிய துரோணா யுததததில பறபலவகைகளான அஸதிரஙகளின
வகைகளைககாணபிததும மிககஸரேஷடாகளான பாணடவாகளை
எபபோது கொலலவிலலையோ அபபோதே நான ஜயததை எதி
ரபாாககவிலலை ஸஞசய ! அாஜுனனைககொலல நிசசயததோ
டிருநதவாகளும நமமைசசோநதவாகளும மஹாரதாகளுமாகிய
ஸமசபதகாகளை அவன கொனறுவிடடதாக எபபோது கேட
டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிரபாாககவிலலை ஸஞசய !
மிதராகளால கலககமுடியாததும, ஆயுதபாணியான துரோண
ரால காககபபடடதுமாகிய 4 வயூகததை, ஸுபததரையினபுததிர
னும வீரனுமான அபிமனயு தனியாகபபிளநது உடபுகுநததை
எபபோதுகேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிரபாாகக
விலலை ஸஞசய ! மஹாரதாகளனைவரும அாஜுனனை ஜயிகக
முடியாமற பாலனுகிய அபிமனயுவைச சுறறிககொணடு கொனறு
எபபோது மிகுநதசநதோஷததை அடைநதாாகளோ அபபோ
தே நான ஜயததை எதிரபாாககவிலலை ஸஞசய ! மூடாகளாகிய
துரியோதனுதியா அபிமனயுவைககொனறஸநதோஷததால கூசச
லிடடதையும, ஸிநதுராஜனுகிய ஜயதரதனவிஷயததில கோபத
தால அாஜுனன பிரதிஜஞை செயததையும எபபோது கேட
டேனே அபபோதே நானஜயததை எதிரபாாககவிலலை ஸஞசய !
ஸிநதுராஜனை வதமசெயவதறகாக அாஜுனனசெயதபிரதிஜஞை
யையும சததுருககளின நடுவிலேயே அவனஅதை ஸததியமாகும
படி நிறைவேறறினதையும எபபோது கேடடேனே அபபோதே
நான ஜயததை எதிரபாாககவிலலை ஸஞசய ! அாஜுனனுடைய

1 பீஷமா

2 'சநதிரனும சூரியனும நலலஸதானஙகளில சோநதிருநததையும' எனபது மறறொருபாடம 3 ஒருவகைககூடடததாா

4 சேனையினவகுபபு

தோக குதிரைகள களைததுபபோனபோது கிருஷணன அவை
களைப பூடடு அவிழததுத தணணீரகாடடித திருமபிவநது பிற
, மறுபடியும பூடடி யுததததிறகுபபோனதை எபபோது கேடடே
னோ அபபோதே நான ஜயததை எதிரபாரககவிலலை ஸஞசய
தோககுதிரைகள சகதியிலலாமலிருநதபோது தேரின உடப
கததிலிருநதுகொணடு அாஜுனன எலலாப போாவீராகளையு
கிடடவராமல தடுததலை எபபோது கேடடேனோ அபபோ
நான ஜயததை எதிரபாரககவிலலை ஸஞசய! பகைவா தாங
முடியாமல யானைச சேனைகளினுல யுததமசெயத துரோண
சேனையைக கலககிவிடடு ஸாதயகியானவன கிருஷணாாஜுனா
ளிருநதவிடம சென்றதை எபபோது கேடடேனோ அபபோ
நான ஜயததை எதிரபாரககவிலலை ஸஞசய! வீரனுகிய பீமசே
னன காணனிடததில அகபபடடும அவனைககாணன விலலினமுனை
யால குததிப பேசசுககளினுல இகழநது கொலலாமல விடடுவிட
டதை எபபோதுகேடடேனோ அபபோதே நான ஜயததை எதி
பாரககவிலலை ஸஞசய! சூராகளாகிய துரோணரும, கிருதவாம
வும, கிருபரும, காணனும, துரோணபுததிரரான அஸவததாம
வும, மததிரராஜனுகிய சலலியனும ஜயதரதன கொலலபபடுவதை
எபபோது பொறுததிருநதாாகளோ அபபோதே நான ஜயததை
எதிரபாரககவிலலை ஸஞசய! தேவேநதிரனுற கொடுககபபட
அருமையான சகதியாயுதம கடோதகசனெனனும பயஙகரமான
ரூபமுளள ராக்ஷஸனமேல விழுமபடி கிருஷணனுல ஒதுககபபட
டதை எபபோது கேடடேனோ அபபோதே நான ஜயததை எதி
பாரககவிலலை ஸஞசய! எதனுல யுததததில [1] ஸவயஸாசியை
கொலலவேணடுமோ அநதககாணனுடைய சகதியாயுதம, காண
கடோதகசன இருவராலும யுததததில வீணுககபபடடதை எப
போது கேடடேனோ அபபோதே நான ஜயததை எதிரபாரக
விலலை ஸஞசய! துரோணசாரியா இரததததின மததியில தனிமை
யாகப பிராயோபவேசம கிடககையில திருஷடதயுமனன தாம
தைககடநது கொனறதை எபபோது கேடடேனோ அபபோதே
நான ஜயததை எதிரபாரககவிலலை ஸஞசய! துரோணபுத
திரராகிய அஸவததாமாவுடன ஜனஙகளின நடுவே மாததி
புததிரனுகிய நகுலன எதிரதேராளியாக நினறு சணடை செயகை
யில அவா அவனுககுச சரியாகவே மணடலஙகளாகச சஞசரி
ததை எபபோது கேடடேனோ அபபோதே நான ஜயததை

[1] அாஜுனன, இடககையினுலும பாணததை எயபவனெனபது
பொருள

திாபாாககவிலலே ஸஞசய! துரோணா கொலலபபட்ட பிறகு
ரோணபுதரரான அஸவததாமா விசேஷமுளள நாராயணுஸ
ரததைப பிரயோகிததும எபபோது அநதப பாணடவாகளே
டிககவிலலேயோ அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாகக
லலே ஸஞசய! தஙகள ஸஹோதரனை துசசாஸனனுடைய
ததததைப பீமஸேனனகுடிககையில எனது புததிராகளில ஒருவ
மும அநதபபீமனேத தடுககமாடடாமறபோனதை எபபோது
கடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாககவிலலே.
ஞசய! தேவாகளுககும விளஙகாததான அநத ஸஹோதரா
ணடையில, யுததஙகளில எதிாககமுடியாத அளவறற பராககிரம
ரலியான காணன அாஜுனனுல அடிபடடதை எபபோது கேட
டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாககவிலலே ஸஞசய!
ராகளும உககிராகளுமாகிய துரோணபுததிரரையும துசசா
னனையும கிருதவாமாவையும தாமராஜாவாகிய யுதிஷடிரரான
ா ஜயிததை எபபோதுகேடடேனேஅபபோதே நான ஜயததை
திாபாாககவிலலே ஸஞசய! ஸூதா! எபபோதும யுததததில
ருஷணனுககு எதிாததடடாகஇருககிறசூரனுகிய மததிராஜனுன
லலியன தாமராஜனுல கொலலபபடடதை எபபோது கேட
டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாககவிலலே ஸஞசய!
லகததைவிளேககும சூதாடடததுககு மூலபுருஷனும வஞசகத
ததயே பலமாககொணடவனும பாபியுமான சகுனி பாணடுபுத
ரனுகிய ஸஹதேவனுல கொலலபபடடதை எபபோது கேட
டேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாககவிலலே ஸஞசய!
ரியோதனன இரதமபோயச சகதிகுறைநது ஒடுஙகிக களேததுத
னியாக மடுவுககுடசெனறு, அதனஜலததை அசைவற நிறுத
ப படுததிருநததை எபபோதுகேடடேனே அபபோதே நான
யததை எதிாபாாககவிலலே ஸஞசய! பாணடவாகள கிருஷண
டனகூட மடுவிறசெனறு நினறுகொணடு அவமானததைப
பாறுககாதவனுன எனபுததிரனே அவமானஞசெயததை எப
பாது கேடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாகக
லலே ஸஞசய! கதாயுதததில மணடலமாகப பறபல புதவழி
ளில சஞசரிககுமபோது கிருஷணனன குறிபபிததததனுல மோசமா
ததுரியோதனனே (ப பீமஸேனனை) வதஞசெயததை எபபோது
கடடேனே அபபோதே நான ஜயததை எதிாபாாககவிலலே
ஸஞசய! அஸவததாமா முதலியவாகள, தூஙகிககொணடிருநத
ாஞசாலாகளேயும திரெளபதியின புததிராகளேயுங கொனறு அரு
ருககததககதும அபகீாததிககு இடமாகவுளளதுமாகிய காரியத

தைச் செய்தார்களென்று எப்போது கேட்டேனோ அப்போதே நான் ஜயத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை ஸஞ்சய! பீமஸேனனால் பின் தொடரப்பட்ட அச்வத்தாமா கோபித்துப்பிரயோகித்த ஐஷீக மென்னும் உயர்ந்த அஸ்திரம் உத்தராதேவியின் கர்ப்பத்தைக் கொல்லமாட்டாமற் போனதை எப்போதுகேட்டேனோ அப்போதே நான் ஜயத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை ஸஞ்சய! அச்வத்தாமாவின் பிரம்மசிரஸ் என்னும் அஸ்திரத்தை, அர்ஜுனன் 'க்ஷேமம் உண்டாகட்டும்' என்று ஆசீர்வதித்து, தன் அஸ்திரத்தினால் அடக்கினதையும், அச்வத்தாமா தம்முடைய தலையிலுள்ள முக்கியமான இரத்தினத்தைக் கொடுத்துவிட்டதையும் எப்போது கேட்டேனோ அப்போதே நான் ஜயத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை ஸஞ்சய! விராடபுத்திரியான உத்தராதேவியினுடைய கர்ப்பத்தை துரோணபுத்திரர் பெரிய அஸ்திரங்களினால் அழித்தபோது 'பிழைப்பிக்கிறேன்' என்ற கிருஷ்ணனுடைய பிரதிஜ்ஞையை எப்போதுகேட்டேனோ அப்போதே நான் ஜயத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை ஸஞ்சய! வியாஸரும் கிருஷ்ணனுமாகிய இருவரும் சேர்ந்து, அச்வத்தாமாவைச் சபித்தனர் ஸூதனே! நான் அறிந்திருந்தும் புத்திகெட்டுப்போனதினால் இப்போது புத்திரர்களையும் பௌத்திரர்களையும் இழந்து துக்கமடைகிறேன், புத்திரர்களையும் பௌத்திரர்களையும் இழந்த காந்தாரியைப்பற்றியும் பதிகளையும் ஸகோதரர்களையும் இழந்த மருமக்கள்மார்களைப்பற்றியும் துக்கமடைகிறேன் பாண்டுபுத்திரர்கள் யாராலும் செய்ய முடியாத காரியத்தைச் செய்தனர் அவர்கள் எதிரியில்லாத ராஜ்யத்தைத் திரும்பியடைந்தனர் யுத்தத்தில் நம்மவர்கள் [1]மூவரும் பாண்டவர்களில் [2]எழுபேர்களுமாகப் பத்துப்பேர் மிகுந்தனரென்று நான் கேட்டேன் ஆ! கஷ்டம்! அந்த பயங்கரமான க்ஷத்திரியயுத்தத்தில் [3]இரண்டுகுறைய இருபது அக்ஷௌஹிணிகள் அடிபட்டன ஸூதனே! இருள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது மயக்கமானது எனக்குள் பிரவேசிப்பது போலத் தோற்றுகிறது பிரஜ்ஞை வரவில்லை என்னுடையமனம் தளருகின்றது' என்று சொன்னான்.

துக்கமுள்ள திருதராஷ்டிரன் இவ்வாறுசொல்லி அதிகமாகப் புலம்பி மூர்ச்சித்து, திரும்பவும் தெளிந்து ஸஞ்சயனைப்பார்த்து

1 மூவர் - அச்வத்தாமா, கிருபர், கிருதவர்மா

2 எழுபேர் - கிருஷ்ணன், ஸாத்யகி, பாண்டவர் ஐவர்

3 பதினெட்டு அக்ஷௌஹிணி

ஸஞ்சய ! இவவாறு நடநதபிறகு காலதாமதமினறி உயிரைவிட்டு
ட விருமபுகிறேன உயிரை வைததுக்கொளவதிற சிறிதேனும
ரயோஜனததை நான காணவிலலை' எனறு சொனனுன அவ
ாறு சொலலிககொணடும, தளாநது புலமபிககொணடும், ஸாப
ததைபபோற சீறிசகொணடும, அடிககடி மூாசசிததுககொணடும
ருநத அநதத திருதராஷடிரமஹாராஜனுககுப புததிமானுகிய
வலகணபுததிரனுன ஸஞசயன சிறநத பொருளடஙகிய அடியில
ரும வாககியததைச சொனனுன

'ஓ ! அரசரே ! குணஙகளநிரமபிய பெரிய ராஜவமசஙகளிற
றநதவாகளும, மேலான அஸதிரஙகளை அறிநதவாகளும, இநதி
னுககு ஒபபான பராககிரமமுளளவாகளும, தாமமாகப பூமியை
பிததுப பூாணதகஷிணைகளுளள யாகஙகளைச்செயது இநத உல
ததிற கீாததியையடைநது பிறகு காலஞ்சென றவாகளும மிகக
தஸாஹததோடும மிகுநத பலததோடுங கூடியவாகளுமான
ரசாகளை ஞானவானுகிய வேதவியாஸரும நாரதருமசொலலக
கேட்டிருககிறீரலலவா ? மஹாரதனுகிய சைபயன, ஜயிககிறவாக
ற சிறநத வீரனுகிய ஸருஞசயன, ஸுஹோதரன, ரநதிதேவன,
சிககின புதரனுகிய [1] கக்ஷீவான, பாஹலீகன, தமனன, சைதி
ன, சாயாதி, அஜிதன, [2] நளன, பகைவரை மாயககிறவராகிய
சுவாமிததிரா, மஹாபலசாலியான அமபரீஷன, மருததன,
னு, இக்ஷவாகு, கயன, பரதன, தசரதபுததிரராகிய இராமா, சசி
நது, பகீரதன, பெரியபாககியமபெறற கிருதவீரியன, [3] ஜனமே
யன, தேவாகளாலேயே நேரே யாகம செயவிககபபடடவனும
னஙகளும தேசஙகளுமடஙகிய பூமி முழுவதையும தன [4] யூபஸ
மபஙகளினுல அடையாளஞ்செயதவனுமாகிய புணயகாம
ளள யயாதி ஆகிய இநத இருபததுநானகு அரசாகளும
னனொருகாலததிற புததிரசோகததினுல வருநதிய ஸவைதய
னனபவனுககுத தேவரிஷியாகிய நாரதரால கூறபபடடாாகள
வாகளுககு முனனேயும அதிக பலசாலிகளும மஹாரதாகளும
ஹாதமாககளும எலலாககுணஙகளும நிரமபினவாகளுமாகிய
னனும அநேக அரசாகள இறநதாாகள பூரு, குரு, யது,
பரியதேஜஸுளளவிஷவகஸவன, அனுஹன, யுவனுஸவன,

1 கக்ஷீவான, காமானுஷடானததுககு உதாரணமாகச சொலலப
பட்டவா, ரிகவேதம, முதலமணடலம, முதல அஷடகம, முதல அததி
யம, முதல ஸூகதம, மாகஸமுலலா பதிபபு, பககம 103 பாாகக.

2, 3 இவாகள வேறு

4 யாகஙகளிற பசுவைக கடடுகிற ஸதமபம

க்குதஸதன, பராகரமசாலியான ரகு, விஜயன, வீதிஹோதரன
அஙகன, பவன, ஶவேதன், பிருஹதகுரு, உசீனரன, சதரதன், க
கன, துலிதுஹன, துருமன, தமபோதபவன, வேனன, ஸகரன
ஸஙகிருதி, நிமி, அஜேயன, பரசு, புணடரன, சமபு, குறறமற
தேவாவிருதன, தேவாஹவயன, ஸுபரதிமன, ஸுபரதீகன
பிருஹதரதன, சிறநத உதஸாகமுடையவனும பணிவுளள ம
முடையவனுமான ஸுககிரது, நிஷதராஜர்வாகிய நளன, ஸ
தியவிரதன, சாநதபயன, ஸுமிததிரன, சகதியுளள ஸுபல
ஜானுஜஙகன, அனரணயன, ஆககன, பிரியபிருதயன, சுசி
தன, பலபநது, நிராமாததன, கேதுசிருஙகன, பிருஹதபல
திருஷடகேது, பிருஹதகேது, தீபதகேது, நிராமயன, அவிக்ஷி
சபலன, தூாததன, உறுதியான தூணிகளுளள கிருதபந
சிலாககியஙகளான பூாவசரிததிரஙகளில கொணடாடபபடட பி
தயஙகன, சததுருககளை வதைககினறவனுகிய ஶருதி ஆகிய இ
களும மறற அரசாகளும நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணகக
வும காலஞ்சென்றனர் பததுககோடி ஸஙகியையுளள இனனு
அநேக அரசாகளும இருநதாகளெனறு கேளவிபபடுகிறோ
பிரபுவே! உமது புததிராகளைவிட மிகச சிறநதவாகளும, உயா
புததியுளளவாகளும மிகுநத சகதியுளளவாகளுமாகிய அரசாக
மிகபபெரிய ஸுகஙகளைவிடடு மரணமடைநதாகள எவாக
டைய உயாநத பராககிரமமும, கொடையும, மகிமையும, ஆஸதி
புததியும, ஸதயமும, தூயமையும, தயையும, உளளுமபுறமும
திருபபதும விதவானகளாகிய கவிஶரேஷடாகளால உலகத
துளள பூாவசரிததிரததில சொலலபபடுகினறனவோ எலலா
பததுககளும குணஙகளும நிரமபின அவாகளும முடிவையடை
தாாகள உமது புததிராகள தூராததுமாககள, கோபதத
கொதிபபையடைநதவாகள, பொருளாசையுளளவாகள, கெட
நடை மிகுநதவாகள, அவாகளைபபறறி நீா துககபபடுதல தகா
நீா சாஸதிரஙகளைக கேடடவா, கலவியுளளவா, சிறநதபுததியுள
வா, ஞானவானகளால ஒபபுககொளளபபடடவா ஓ! பரதவம
தவரே! சாஸதிரததை அனுசரிககிற புததியுளளவாகள பிரமி
திலலை வேநதரே! தணடிபபதும காபபதும உமககுத தெரி
வையே, புததிராகளை ரக்ஷிககவேணடுமானுல அவாகள போ
வழியே முழுதுமபோவது தகாது மேலும, அஃது
வாறே நடககவேணடியிருநதது பினனுற சோகபபடவேணடா
விதியை முயறசியினுல எவன வெலலவலலவன? பிரமமாவி
ஏறபடுததபபடட மாாககததை யாரும தாணடுவதிலலை பிறப

றபபும இனபமும துனபமுமாகிய இவையனைததுககும காலமே
ரணம பிராணிகளை ஸருஷடிபபதும காலமே, அழிபபதும
ாலமே, பிரஜைகளை ஸமஹரிககிற [1] காலனைககூட ஒழிபபதும
ாலமே, உலகததில எலலாபபொருளகளையும நலலவையாகவும
கடடவையாகவும மாறறுவதும காலம பிரஜைகளையெலலாம
ழிபபதும காலம, மறுபடி ஸருஷடிசெயவதும காலம, எல
ாம தூஙகுமபோதும காலம தூஙகாமலிருககிறது காலததைத
ாணட யாருககும முடியாது, காலம யாராலும நிறுததபபடா
ல எலலாபபொருளகளிலும ஒரேவிதமாகச சஞசரிககினறது,
நதனவும நடபபனவும இபபோது நடககினறனவுமாகிய
தாாததஙகள எவையோ அவை காலததாற செயயபபடடவை
ெனறு அறிநது நீ விவேகததை இழககாமலிருககவேணடுமெ
னறுன

கவலகணபுததிரனுகிய ஸஞசயன, புததிரசோகததினுல வருந
ன திருதராஷடிரமஹாராஜாவுககு இவவாறு பலவகையாக ஸமா
ானஞசொலலி, அபபோது தேறசசெயதான ஞானவானகளிற
றநத அநதத திருதராஷடிரனும அதைககேடடுததெயவததினுல
து நேரநததெனறு நினைததுத தைரியததைதயே அடைநதான
முனிஙரேஷடராகிய கிருஷணதவைபாயனா உலகஙகளுக
கலலாம நனமைககாகக கருணையினுறபாபததைபபோககததகக
பனிஷததெனறு சொலலபபடட பகவதகீதையை இநதப பார
ததிற சொனஞா உலகததில விததுவானகளாயுளள கவி
ரேஷடாகள பாரதம [2] பூாவம நடநத விருததாநதமேயெனறு
சாலலுகிறுாகள பாரதம ஓதுவது புணணியம, சிரததையுடன
ருசலோகததின ஓா அடியைபபடிபபவனுககும எலலாபபாவஙக
ம மிசசமினறி விலகிபபோகினறன ஏனெனுல, இநதப பார
ததிலதேவாகளும தேவரிஷிகளும பரிசுததாகளானபிரமமரிஷிக
ம நலலகாரியஙகளைசசெயத யகஷாகளும நாகாகளும சொலலப
டுகினறனா நிததியரான பகவான வாஸுதேவரும இதிற
சாலலபபடுகிறுா ஞானபலனும காமபலனும அவரே பாவத
தவிலககுபவரும புணணியததைசசோபபவரும அவரே மாறுத
லலாததும, தானே பிரகாசிபபதும, தேசகால வரையறை அற
துமாகிய பரபபிரமமமும அவரே ஞானிகள அவருடைய செய
ககளை உலகததிறகு மேறபடடவைகளாகச சொலலுகிறுாகள
ரணமுமகாரியமுமான ஜடஜீவாகளசோநத உலகமும அவரிட
ருநது உணடாகிறது ஸநததியாயவருகிற பிரமமன முதலியபிரா

1 யமன 2 முநதியகலபஙகளிலும நடநதது

ணிகளும, அவறறின தொழிலகளும, பிறபபு இறபபுககளும, ஜ
மாநதரமும அவரிடமிருநது உணடாகினறன அதயாதமமென
சொலலபபடடவையான ' தேகததிலுளள [1] ஐநது பூதஙகளு
கநதம, ரஸம, ரூபம, ஸபரிசம, சபதம எனனும அவறறி
குணஙகளும, மூலபபிரகிருதியும அதன காரியஙகளும எலலா
அவரேயெனறு சொல்லபபடுகினறன யதிஶரேஷடாகளும பு
தாகளும ' கணணுடியில பிரதிபிமபததைப பாாபபதுபோ
ஆததுமாவிலிருககும அவரைத தியானயோகததின வனமைை
கொணடு பாாககினறனா

எபபோதும நியமமுளளவனுகவும எபபோதும தாமதன
விடாதவனுகவுமிருநது இநத அததியாயததை ஶரததையுட
பாராயணமசெயகிற மனிதன பாபததிலிருந்து விடுபடுகிற
பாரததததினுடைய முதலிலுளள இநதஅனுககிரமணிகாததியாய
ததை எபபோதும நமபிககையுடன கேடபவன கஷடஙகளில அ
படமாடடான. அனுககிரமணிகாததியாயததில ஏதேனும ஒ
பாகததை [2] இரணடுஸநதிகளிலும பாராயணம செயபவன பக
லும இரவிலும செயதபாபம எவவளவுஉணடோ அவவளவிலி
தும உடனே விடபபடுகிறன [3] ஸததியமும [4] அமிரதமுமாகி
இநதபபாரததததின [5]சரீரம, தயிரிலவெணணெயபோலவும, மனு
யாகளில பிராமமணனபோலவும, வேதஙகளில [6] ஆரணய
போலவும, [7] ஒஷதிகளில அமிரதமபோலவும, நீாநிலைகளிலஸமு
திரமபோலவும, நாலுகாலுளளவைகளிற பசுவைபபோலவும இ
ஹாஸஙகளிற சிறநததாகச சொல்லபபடுகினறது எவன ஒருவ
இநதப பாரததததிலுளள ஒரு சுலோகததின அடியையாவ
ஶராததததில பிராமமணாகளுககுக கேடபிபபானே அவனுடை
பிதிாககளுககு [8] அனனபானஙகள அழிவிலலாமல வநது சே
கினறன இதிஹாஸததினுலும புராணததினுலும வேததை
விளககிககொளளவேணடும வேதமானது அறப ஞானியை
கணடு அவன தனனை மோசமசெயவானெனறு பயபபடுகி

1 பிருதிவி, அபபு, தேயு, வாயு, ஆகாசம
2 காலை மாலை 3 அழியாதது 4 ஆனநதம 5 முழுபபாகம
6 காடடில ஒதததககது
7 திருபபாறகடலில ஒஷதிகளின ரஸமவிடடுககடைநது அமிர
உணடாகினதாகச சொலலபபடடிருககிறது ஆரணயகமெனபத
உபநிஷதமெனபதும, ஒஷதிகளில அமிரதமெனபதறகுத தானயஙகள
யஜஞசேஷமெனபதும பழையஉரை
8 ஸநததிகுனறு எனபது கருதது

து கிருஷணதவைபாயனராற சொலலபபடட வேதமாகிய
ந்தப பாரததைதை ஒருவிதவான பிறருககுச சொலலுவதினுல
வியலாபம பெறுவான, சிசுஹததிமுதலான பாவஙகளையும நிச
மாக விலககிவிடுவான எவன பரிசுததனுக இருநது இநத
னுககிரமணிகாததியாயததை ஒவவொரு புணணியகாலததிலும
படபாஞே அவனுற பாரதமமுழுமையும படிககபபடடதுபோ
கும எனபது எனகருதது ரிஷியினுறசொலலப்படட இநதப
ரததைதை எவன ஶரததையோடு நிததியமாகக கேடபாஞே
நதமனிதன தீாககாயுளையும, கீாததியையும, ஸுவாககததை
ம அடைவான

முனபு, தேவாகளெலலாருமசோநது நானகுவேதஙகளை ஒரு
டடிலும பாரததைதை ஒருதடடிலுமாக வைததுத தராசில நிறுத
னா உபநிஷததுககளடஙகிய நானகுவேதஙகளைககாடடிலும
ரதம அதிகமாகவிருநதது அதுமுதல இவவுலகததில இது
ஹாபாரதமெனறு சொலலபபடுகிறது நிறுககபபடுமபோது
றததாகவும பாரம எனறு சொலலபபடட ஆததகெளரவ
ளதாகவு மிருநததனுலும மஹாபாரதமெனறு பெயாபெற
து இநதபபெயா வநத காரணததை அறிகிறவன எலலாப
வஙகளாலும விடபபடுகிறுன, தவமும பாவததைப போககு
றது, வேததில சொலலபபடட வாணுஶரம ஆசாரஙகளும
வததைப போககுகினறன, சிரமததைபபொறுததுப பொரு
டுவதும பாவததைப போககுகிறது மேறசொனனவையே
டட எணணததோடு செயயபபடடால பாவஙகளாகினறன

அனுக்கிரமணிகாபர்வம் முற்றிற்று

இரண்டாவது அததியாயம

[1]பாவஸங்கிரகபாவம்.

(மஹாபாரதத்திலுள்ள பர்வங்களையும் அவற்றின விஷயங்களையும் கூறுவது)

ரிஷிகள, "ஓ! ஸூதபுததிரரே! ஸமநதபஞசகமென
சொனனீரே, அதனவரலாறறையெலலாம நாஙகள செவ
யாகக கேடக விருமபுகினறோம" எனறுகேடக, ஸூதா சொ
லானா

"அநதணாகளே! அழகானகதைகளை நானசொலலுகிறே
கேளுஙகள சிறநதஸாதுககளே! ஸமநதபஞசகமெனறு செ
ருளள இடததைபபறறியும நீஙகளகேடகவேணடும திரேதாயு
துவாபரயுகம இவவிரணடின ஸநதியில சஸதிரதாரிகளிற சிறந
ரான பரசுராமா கோபததினால தூணடபபடடு, பூமிககு அரச
ளான க்ஷததிரியஜாதியாரை அடிககடி வதஞசெயதாா அ
னிககு ஒபபான சகதியுளள பரசுராமா தமமுடைய பராககிர
தினால க்ஷததிரியாகளெலலாரையும அழிதது, ஸமநதபஞச
எனனும இடததில ஐநது ரததமடுககளை உணடாககினாரெனறு
கோபமிகுநத அவா, ரததமே ஜலமாக நிரமபிய அநதமடுககள
ரததததினாலேயே பிதிருககளுககுத தாபபணம செயதாரெனறு
நாம கேடடிருககிறோம பிறகு, அவா பிதிருககளாகிய ரிசி
முதலானவாகள பரசுராமரிடததிறகுவநது, 'ஓ! ராம! ரா
பெரியபாககியமபெறறவனே! பிருகு குலததோனே! ஸாமாத
முளளவனே! உனனுடைய இநதப பிதிருபகதியாலும அதிகச
யாலும சநதோஷமடைநதிருககிறோம, பெரியசகதி உளளவனே
உனககு க்ஷேமம உணடாககடவது வேணடியவரததைககே
எனறு சொனனாாகள

பரசுராமா, 'பிதிருககளுககு எனனிடம பிரீதியும அனுக
கததைபபெறுதறகு எனனிடததுத தகுதியுமிருககுமாயின, நா
கோபததினால மூடபபடடு க்ஷததிரியாகளை அழிதததாகிய இ
தபபாவததினினறும விடுபடககடவேன இதுதான நானவேண
கிறவரம எனனுடைய இநதமடுககளும புணணியதீாததஙகளாக
பூமியிறபெயாபெறறு இருககககடவன எனறாா பிறகு, பிதி
கள, 'அபபடியே யாகுக' எனறு அவருககுககூறி, 'நீ பொறு

---

[1] இதிற பாரதககதை முழுவதும சுருககமாகசசொலலபபடுதலி
இதனை ஸூதபாரதமெனபா

ணடும' என்று அவரைததடுததாாகள உடனே, அவா சாநத
பினா ரகதமே ஜலமாகவுடைய அநத மடுககளின சமீபததி
ளள தேசம ஸமநதபஞசகமெனனும புணணியக்ஷேததிரமாகச
ொலலபபடுகினறது எநததேசம எநத அடையாளததோடு
டியதாகக காணபபடுகினறதோ அநத அடையாளபபெயரா
லேயே அநததேசம வழஙகததககதெனறு தெரிநதவா சொலலு
னறனா கலியுகததிறகும துவாபரயுகததிறகும ஸநதிநோநத
ாது ஸமநதபஞசகததில கௌரவசேனைககும பாணடவ
னைககும யுததம உணடாயிறறு மிகவும தாமமநிறைநததும
மியைபபறறிய தோஷமிலலாததுமான அநததேசததில யுத
ந செயவதறகாகப பதினெடடு அக்ஷௌஹிணிகள சோநதன
ராமமணாகளே! அநத அக்ஷௌஹிணிகள அவவிடமசோநது
ஙகேயே முடிவையடைநதன பிராமமணாகளே! அநத ஸமநத
ஞசகமெனனும தேசததினபெயா இவவாறு ஏறபடடது புண
ிய க்ஷேததிரமும அழகியதுமாகிய அநததேசததை உஙகளுக
ச சொனனேன சிறநததவமுளளவாகளே! பிராமமணஸரேஷ
ாகளே! அநதத தேசததிறகு மூனறு லோகஙகளிலும பிர
ிததிவநத வரலாறறைபபறறியும முழுவதுமசொனனேன"
னறுகூறினா

ரிஷிகள, "ஓ! ஸௌதபுததிரரே! அக்ஷௌஹிணிகள எனப
ாக நீா சொனனீரலலவா? அதையெலலாம விவரமாககக கேடக
ருமபுகினறோம ஓா அக்ஷௌஹிணியின காலாடகள, குதிரை
ள, தோகள, யானைகள இவறறின அளவைச சரியாக எஙக
ககுச சொலலும, உமககு எலலாம தெரியுமே" எனறு கேட
னா

ஸௌதபுததிரா, "ஒரு தேரும, ஒருயானையும, ஐநதுகாலாட
ளும, மூனறு குதிரைகளும சோநதது ஒரு பததியெனபதாகச
ானவிதி தெரிநதவாகள சொலலுகினறனா, இநதபபததி,
னறுகொணடதை ஒருசேனாமுகமெனறு அறிவுடையோா கூறு
னறனா, மூனறுசேனாமுகஙகள சோநதது ஒருகுலமமெனறு
ரைககபபடுகினறது மூனறுகுலமஙகள ஒருகணமெனறு
பயாபெறும, மூனறுகணஙகள ஒருவாகினி, மூனறுவாகினி
ள ஒருபிருதனையெனறு தெரிநதவாகள சொலலுகினறனா,
னறுபிருதனைகள சோநதது ஒருசமூ, மூனறு சமூககள சோந
து ஓா அனீகினி. பதது அனீகினிகளை ஓா அக்ஷௌஹிணி
னறு அறிவுடையோாகள சொலலுகிறாாகள பிராமமணோத
மாகளே! அக்ஷௌஹிணி ஒனறுககு ரதஙகளின எண இருபத

தோராயிரததது எணணூறறெழுபது எனபதாக அகெூஷளஹி
ஸஙகியை தெரிநதவாகள நிாணயிததிருககினறனா யானைகளி
ஸஙகியையும இவவளவே பதாதிகள லகூஷதொனபதினுயிரத
மூநநூறறைமபது குறறமறறவாகளே! குதிரைகள அறு
தையாயிரதது அறுநூறறுபபதெனறு ஸஙகியை செயதிரு
ளுாகள தபோதனாகளே! ஸஙகியை சரியாகத தெரிநத ஜ
கள, அகெூஷளஹிணியெனறு சொலவதை நான உஙகளுககு
வாகசசொனனேன

பிராமமணஶரேஷடாகளே! இநதஸஙகியைபபடி, கௌ
பாணடவருடைய சேனைகள மொததம பதினெடடு அகெூ
ஹிணிகள இருநதன ஆசசரியமான செயகையையுடைய கா
தான, கௌரவாகளைககாரணமாககி அநதசசேனைகளை அ
இடததிறசோதது அஙகேயே முடிததது

உயாநத அஸதிரஙகளையறிநத பீஷமா பததுததினஙகளயு
தஞசெயதாா துரோணா ஐநதுதினஙகள கௌரவசேனை
ரகூஷிததாா சததுருஸைனயஙகளைபபீடிபபவனுகிய காண
இரணடுநாள யுததஞசெயதான சலலியன அரைநாள யுதத
செயதான அதறகுமேலே கதாயுததமநடநதது அநதக
யுததமநடநத பகலமுடிநதபிறகு அஶவததாமாவும கிருதவா
வும கிருபாசாரியரும இராததிரியிற கவலையறறுத தூஙகிககொ
டிருநத பாணடவசேனைததலைவரை வதஞசெயதனா சௌ
கரே! உமதுஸததிரயாகததில நானசொலலுகிறதும ராஜாககளி
கீாததியையும சகதியையும தெரிவிபபதுமாகிய உததமமா
பாரதககதையை ஜனமேஜயருடைய ஸாபபயாகததில வியா
ருடைய சிஷயராகிய சிறநதபததியுளள வைசமபாயனா விரிவா
சொனனா அநதப பாரததத்திற பௌஷயபாவமும பௌலோ
பாவமும ஆஸதீகபாவமும முதலில சொலலபபடடன

மோகூஷததை அடையவிருமபுகிறவாகளால வைராககி
அஙகீகரிககபபடுவதுபோல புதிய புதிய விஷயஙகளும ப
களும சரிததிரஙகளும அநேகதாமவியவஸதைகளுமுளள
கிய பாரதம புததிசாலிகளான மனிதாகளால அஙகீகரிக
படடது அறியததககவறறுள ஆதமாவைபபோலவும, வி
பததககவறறுள உயிரைபபோலவும, மேலான ஆததமுள
இநத இதிஹாஸம எலலா உபதேசஙகளிலும மிகசசிறநத
ஆகாரததைவிடடுத தேகம எபபடி நிறபதிலலையோ அ
டியே இநதககதையைவிடடு எநதககதையும இபபூமியில இல
ஶரேயஸை விருமபுகிற வேலைககாராகள நலலகுலததிறபிற

ரபுவை அடுபபதுபோலக 1 கவிகள இநதபபாரததகதை ஆதார
க அடைகிறாாகள உலகததைதயும வேததகதையுமசோநத சொற
னததும உயிரெழுதது மெயயெழுததுககளில அடஙகியிருப
துபோல, உயாநத ஞானமானது இநத உததமமான இதிஹா
ததில அடஙகி இருககிறது புததிமானகளால ஆதரிககபபட
தும, புதிய புதிய சொறகளமைநத பாவஙகளோடு கூடியதும,
டபமாகிய விஷயஙகளும நியாயஙகளும சோநததும, வேதாநத
ஙகளினல அலஙகரிககபபடடதுமாகிய பாரதமெனனும இதி
ாஸததின பாவஸஙகிரகததைதக கேளுஙகள

(நூறுபர்வங்களின் பெயாகள்.)

முதலாவதாகிய ஆதிபாவததில, 2 அனுககிரமணிகாபாவம,
வஸஙகிரகபாவம, பௌஷயபாவம, பௌலோமபாவம, ஆஸ
கபாவம இவை முறையேயுளளன, இவை பாரததகதின முதல முக
ரை அமசாவதரணபாவமும, பிறகு ஆசசரியமும மயிாககூசச
ணடாககததககதுமாகிய ஸமபவபாவமும, 3 ஜதுகருஹதாஹ
வமும, ஹிடிமபவத பாவமும, பிறகு பகவதபாவமும, அதன
றகு சைதாரதபாவமும, அதனபிறகு பாஞசாலிதேவியின ஸவ
மவரததைதபபறறிய ஸவயமவரபாவமும, பிறகு அரசாகளைப
ராககிரமததினலை ஜயிததுத திரௌபதியைவிவாகமசெயது
காளவதைதபபறறிய வைவாஹிகபாவமும, விதுராகமனபாவ
ம, அதனபிறகு ராஜயலாபபாவமும, அாஜுனவனவாஸ பாவ
ம, பிறகு சுபததிராஹரணபாவமும, சுபததிராஹரணததுககு
மல 4 ஹரணஹரணபாவமும, பிறகு காணடவதாஹமெனனும
வமும, அநதசசமயததிலே மயனெனனும அஸுரசிலபியைக
ணடதைதக குறிதத மயதாசனபாவமும ஆகிய இவை சொலலப
டடன

ஆதிபாவததிறகுப பிறகு ஸபாபாவம சொலலபபடடிருககி
து அதில மநதிரபாவமும, அதனபிறகு ஜராஸநதவதபாவ
ம, பிறகு திககுவிஜயபாவமும, திககுவிஜயததுககுமேல ராஜ
யபாவமும, அதனபிறகு 5 ஆககாபிஹரணபாவமும, பிறகு

1 பரநத ஞானமுடையவாகள
2 கதையை வரிசைபபடுததிச சொலவது [பெயா
3 அரககுமாளிகையைக கொளுததியது ஜதுகருஹபாவம எனறும
4 பெணணுககுச சிறபபுககளைக கொணடுபோவது
5 வநதவாகளுககுப பூஜையைச்சோததல

சிசுபாலவதபாவமும, அதனபிற்கு [1] தயூதபாவமும, அதனபி
[2] அநுதயூதபாவமும சொலலபபடடன

ஸபாபாவததுககுபபிறகு ஆரணயபாவம சொலலபபடடு
கிறது அதில ஆரணயகபாவமும, கிமீரவதபாவமும, அத
பின [3] அாஜுனாபிகமனபாவமும, அதனபிறகு வேட வேஷ
பூணட சிவபிரானுககும அாஜுனனுககும நடநதயுததத
பறறிய கைராதபாவமும, அதனபின, [4] இநதிரலோகாபிகம
பாவமும, தாமததையும தயையையும தெரிவிககிற நளோபா
யான பாவமும, பிறகு மிகுநத ஞானமுளள தாமராஜாவினுடை
தீாதத யாததிரையைபபறறியதாகிய தீாததயாதராபாவமு
ஜடாஸுரவதபாவமும, அதனபிறகு யக்ஷயுததபாவமும, நிவ
கவசயுததபாவமும, அதனபிறகு [5] அஜகரபாவமும, அதனபி
மாாககணடேய ஸமாஸயாபாவமும, அதனபிறகு திரெள
ஸதயபாமா ஸமவாதபாவமும, அதனபிறகு கோஷயாதராப
மும, துரியோதனன பிராயோபவேசம செயததும, காணனு
மேறகாரியததிறகாக மநதிராலோசனை செயததும, அதனபி
மிருகஸவபனோதபவ பாவமும, [6] விரீஹிதரௌணிகமெனற சா
திரததைபபறறிய விரீஹிதரௌணிகபாவமும, [7] இநதிரதயும
பாககியானமும, திரௌபதீ ஹரணபாவமும, ஜயதரதவி
க்ஷணபாவமும, ராமோபாகயானமும, அதனபிறகு ஸாவித
எனனும பதிவிரதையினுடைய ஆசசரியமான மகிமையைப
றிய பதிவிரதாமாகாதமியபாவமும, அதனபிறகு [8] குணட
ஹரணபாவமும, அதனபிறகு ஆரணேயபாவமும ஆகிய இவை
கள சொலலபபடடன

அதனபிறகு விராடபாவம அதில பாணடவபபிரவேசப
மும, ஸமயபாலனபாவமும, கீசகவதபாவமும, அதனபி
கோககிரஹணபாவமும, அதனபிறகு அபிமனயுவுககும விர
புததிரியாகிய உததரைககும நடநத விவாஹததைபபற
வைவாஹிகபாவமும ஆகிய இவை சொலலபபடடன

---

1 சூதாடடததைபபறறியது

2 இரணடாமுறை சூதாடியதைபபறறியது

3 அாஜுனன பாசுபதாஸதிரததிறகாகச செலவது

4 அாஜுனன இநதிரலோகததுககுப போனது

5 மலைபபாமபாக இருநது பீமஸேனனைப பிடிததுககொணட ஷனைத தாமராஜா ஸநதிததது 6 பதககுநெல தானஞ்செயத பறறியது

7 இதை அரணயபாவததில மாாககணடேய ஸமாஸயாபாவத சோததுககொளளவேணடும

8 காணனுடைய குணடலததை இநதிரன வாஙகுவது

அதறகுமேல வெகு ஆசசரியமாயுளள உததியோக பாவம.
திலஸேநோ தயோகபாவமும, அதனபினஸஞசயயானபாவமும,
ருதராஷடிரன கவலையினால தூஙகாமலிருபபதைபபறறிய பரஜா
பாவமும, ரஹஸயமான ஆதமஞானம அடஙகிய ஸநதஸ
தீய பாவமும, அதனபிறகு [1]யானஸநதிபாவமும, பகவதயான
வமும, மாதலியின உபாககியானமும, காலவருடைய சரிததிர
ம, ஸாவிததிரோபாககியானமும, வாமதேவோபாககியானமும,
ருதுபாககியானமும, [2]ஜாமதககினீய உபாககியானமும,
ஷாடச ராஜகமெனனும உபாககியானமும, கிருஷணஸபாபிர
பசமும, விதுலை எனபவள தன புததிரனுககுப புததிசொனன
ம, [3]ஸைநய நிரயாணபாவமும, விசுவோபாககியானமும,
ஹாதமாவாகிய [4]கரணனுககுக கிருஷணனுடன நடநத விவாத
ம, காரியாலோசனையில நிசசயததைசசெயது கிருஷணன சுவே
னச சேனாபதியாக அபிஷேகம செயததைபபறறிய விசிததிர
ம அநேக கதைகள சோநததுமாகிய ஓர உபாககியானமும,
தனபின கௌரவசேனையும பாணடவசேனையும புறபபடுவதா
ய ஸைனய நிரயாணபாவமும, அதனபிறகு ரதஅதிரத ஸஙகி
னபர்வமும, அதனபிறகு கோபததை விருததி செயவதாகிய
ஊலூக தூதாகமனபாவமும, அமபோபாககியான பாவமும
கிய இவையுளளன

அதனபிறகு பீஷமபாவம அதில பீஷமரைச சேனாபதியா
பபடடாபிஷேகம செயததைபபறறிய ஆசசரியமான பீஷமாபி
ஷகபாவமும, அதனபிறகு ஜமபூதவீபநிாமாணபாவமும, அதன
ன தவீபஙகளின விஸதாரததைபபறறிச சொலவதாகிய பூமி
வமும, [6] மஹரிஷியாகிய வியாஸா ஸஞசயனுககு ஞானக
ணணைககொடுததது பகவதகீதாபாவமும, அதனபின பீஷம
தபாவமும சொலலபபடடன

அதனபின துரோணபாவம அதில துரோணாபிஷேகபாவ
ம, [7]ஸமசபதகவதபாவமும, அபிமனயுவதபாவமும, பிரதிஜஞா
வமும, ஜயதரதவதபாவமும, கடோதகசவதபாவமும, மயாக

---

1 ஸஞசயன தூதுசென றுவநதபிறகு திருதராஷடிரனை ஸபையில [ஸநதிததது
2 பரசுராமா
3 சேனையைப புறபபடசசிததஞசெயவது
4 இது பகவதயானபாவததைச சோநதது
5 உலூகனூதாகமன பாவததை ஸைநயநிரயாணபாவததிற சோதத
துககொளளவேணடும
6 இது அதிகபாடம 7 ஒருவகைக கூடடததாா

௲௪௪லெடுககத தககதாகிய துரோணவதபாவமும, நாராயண
திரமோக்ஷபாவமும உளளன

அதனபின காணபாவம சொலலபபடடது

அதனபின சலலியபாவம இஃது அறியததககது, இத
1 ஹரதபரவேசபாவமும, பிறகு கதாயுததபாவமும, புண
தீாததஙகளையும வமசஙகளையும பறறிய ஸாரஸவதோபாககியா
மும உளளன

அதனமேல மிகவும அருவருககததகக ஸௌபதிகபா
சொலலபபடுகினறது இதனமேல வெகு கொடுமையான ஐ
பாவமுளளது

(அதனபிறகு ஸதிரீபாவம) அதில ஜலபபிரதானிகப
மும, அதனபின ஸதிரீவிலாபபாவமும உளளன

அதனபின, கௌரவாகளுடைய பிரேதகாரியஙகளைபபற
2 ஶராதத பாவம, பிராமமணரூபமாக வநத சாாவாகனென
ராக்ஷஸனைச சிக்ஷிததாகிய சாாவாகநிகரஹபாவம, புததிம
கிய தாமராஜாவின படடாபிஷேகததைபபறறிய அபிஷேக
வம, அதனபின கரஹவிபாகபாவம (இவைகள உளளன)

பிறகு சாநதிபாவம அதில ராஜதாமானுசாஸனபாவமு
ஆபததாமபாவமும, அதனபின மோக்ஷதாமபாவமும சொல
படடுளளன சுகபரஶனபிகமனமும, நாராயணீயமெனற பிரம
பிரஶனுனுசாஸனமும, தூவாஸரிஷியின உதபததியும, மா
யோடு அவா செயத ஸமவாதமும சொலலபபடடுளளன

அதனபிறகு, ஆனுசாஸனிகபாவம அதனபின, ஞாதா
கிய பீஷமா ஸவாககமபோனதைபபறறிய ஸவாககாரோஹ
பாவம உளளது

பிறகு, எலலாபபாபஙகளையும போககததகக ஆஶவமே
பாவம அதனபின, ஆதமஞானததைப போதிககும அனுகி
பாவமுளளது

(அதனபின) ஆஶரமவாஸபாவம இதில 3புதரதாசனப
மும, அதனபிறகு நாரதாகமனபாவமும உளளன

அதனபின, பயஙகரமும வெகுகொடுமையுமான மௌ
பாவம

(அதனபின) மகாபபிரஸதானபாவம

1 துரியோதனன மடுவில ஒளிததது
2 ஶராததபாவமுதலிய ஈானகும சாநதிபாவததிலுளளவை
3 இறநதுபோன புததிராகளைத திருதராஷ்டிரன பாாததது

அதனபின, 1 ஸவாககாரோஹணபாவம
அதன பிறகு, 2 கிலமென்று பெயருள்ள புராணமாகிய ஹரி
மசம அதில முதலில ஹரிவமசபாவமும, பிறகு, குழநதைப
நவமுள்ள கருஷ்ணன செயகைகளும அபபடியே கமஸனுடைய
கமும அடஙகிய விஷ்ணுபாவமுமுள்ளன , பவிஷயபாவமென
தும மிக ஆசசரியமானது , அதுவும கிலஙகளிலே சோநதது
பூரணமாக இநத நூறுபாவஙகளும மஹாதமாவாகிய வியாஸ
ற சொலலபபடடன பிறகு, ரோமஹாஷணரின புததிரராகிய
ஸளதியால தலைமையாகிய பதினெடடுப பாவஙகளும ஸரியாக
நமிசாரணயததில உபநயஸிககபபடடன பாரதககதையின
ருககம அனுககிரமணிகாதயாயததிற சொலலபபடடது இதில
ர்வஸஙகிரகம சொலலபபடடிருககிறது

ர்வங்களின் விஷயவிவரணமும் அத்யாய ஶலோக ஸங்கியையும்)

பௌஷயபாவம, பௌலோமபாவம, ஆஸதீகபாவம இவை
ரதததிறகு ஆரமபமானவை, அமசாவதரணபாவம, ஸமபவ
ரவம,ஜதுகருஹதாஹபாவம, ஹிடிமபவதபாவம,பகவதபாவம,
சதரரதபாவம, திரௌபதிஸவயமவரபாவம, பராககிரமததி
ல ராஜாககளை ஜயிதது விவாஹஞசெயததைபபறறிய வைவா
ரிகபாவம, விதுராகமனபாவம, ராஜயலாபபாவம, அாஜுன
னவாஸபாவம, ஸுபதராஹரணபாவம, ஹரணஹரணபாவம,
ாணடவதாஹபாவம, மயதாசனபாவம ஆகிய இவை ஆதி
ரவததில சொலலபபடடன
(இவறறுள) பௌஷயபாவததில உதஙகமுனிவினுடைய
ஹிமை வாணிககபபடடுள்ளது பௌலோமபாவததிற பிருகு
மசததின அபிவிருததி கூறபபடடது ஆஸதீகபாவததில ஸாப
ஙகளெலலாவறறின உதபததியும, கருடோதபததியும, திருப
ாறகடலைக கடைநததும,உசசைசரவம உணடானதும, பரிக்ஷித
ன புததிரராகிய ஜனமேஜயமஹாராஜா ஸாபபயாகஞசெயயும
பாது மஹாதமாககளாகிய இநதப பரதவமசராஜாககளுடைய
ககதை சொலலியவரலாறும சொலலபபடடன
ஸமபவபாவததில அநேகராஜாககள, மறறசசூராகள, தவை
ரயன மஹரிஷி இவாகளுடைய உதபததிகள சொலலபபடடன
நத ஸமபவபாவததில தேவாகள, திதியினபுதராகளும தனு
ன புதராகளுமாகிய அஸுராகள, மிகுநதசகதியுள்ள யக்ஷாகள,

1 பாணடவாகள ஸவாககம போனதைத தெரிவிபபது
2 சிதறிபபோன விஷயஙகளடஙகியது

நாகாகளெனனும ஒருவகைத தேவஜாதிகள, ஸாபபஙகள, கந
வாகள, பக்ஷிகள ஆகிய இவாகளுடைய அமசஙகள பூமியிலவ
தும, இனனும அநேக விதஙகளான தேவஜாதிகளின உறபத
யும சொலலபபடடன சிறநத தவமுளள கணணுவமஹரிஷியி
ஆஸரமததில சகுநதலையினிடததுத துஷயநதனுககுப பரதச
வாததி பிறநததும, அவனுடையபெயரையிடடு இககுலததிற
உலகததிற பாரதமெனறபெயா வநததும, சநதனுவின வீட
கஙகாதேவியினிடம மஹாதமாககளாகிய வஸுககள பிற
தும, அவாகள மறுபடியும ஸவாககமசெனறதும, அவாகளுடை
1 தேஜஸுகளின அமசஙகளசோநததும, பீஷமா உதபததியா
தும, அவா ராஜயததைவிடடு நிததியபிரமமசரிய விரதததில இ
ததும, பிரதிஜஞையை நிறைவேறறினதும, சிததிராஙகதனைக கா
பாறறியதும, சிததிராஙகதன இறநதுபோனபிறகு இளையஸவே
தரனாகிய விசிததிரவீரியனை ரக்ஷிததததும, அவனை ராஜயததில ஸ
பிததததும, ஆணிமாணடவயரிஷியின சாபததினுல தாமதேவ
மனுஷயலோகததில் விதுரராகப பிறநததும, கிருஷணதவை
யனரால திருதராஷடிரனும பாணடுவும ஜனிதததும, தூவா
முனிவருடையவரதானததினுல பாணடவாகள பிறநததும, பா
டவாகள வாரணுவதம போவதைபபறறித துரியோதனன
திராலோசனைசெயததும, அவன பாணடவாகளை வஞசகமசெ
யப புரோசனனை அனுபபியதும, அநதசசமயததில புததிசா
யாகிய தாமராஜாவுககு மிலேசசபாஷையில மாாககததில வி
ராசெயத ஹிதோபதேசமும, விதுராசொனனதனுல சுரஙகமாக
வழிசெயயபபடடதும, அரககுமாளிகையில ஐநது பிளளைகளோ
தூஙகிககொணடிருநத வேடசசியையும புரோசனனெனனும து
யோதனனுடைய மநதிரியையும எரிதததும, பயஙகரமான வன
திற பாணடவாகள ஹிடிமபையைக கணடதும, மஹாபலசா
யான பீமஸேனன ஹிடிமபனை வதஞசெயததும, கடோதக
னுடைய பிறபபும, அளவறற மகிமைபொருநதிய வியாஸரிஷியை
கணடதும, அவருடைய ஆஜஞையால ஏககசகராபுரியில ஒ
பிராமமணனுடைய கிருஹததிற பிறருககுத தெரியாதபடி பா
டவாகள வாஸஞசெயததும, பகாஸுரனைக கொனறதும, ப
டணதது ஜனஙகள ஆசசரியமடைநததும, திரௌபதி திருஷட
யுமனன இவாகளுடைய பிறபபும சொலலபபடடிருககினறன

பாணடவாகள ஒருபிராமமணனிடததிலிருநது திரௌபதியி
சுயமவரததைககேளவியுறறு வியாஸாசொலலினுலுமதூணடபப

1 சகதிகள

வாகளாகி, திரௌபதியை அடையவிருமபி ஸவயமவரம பாாபப
ற்கு ஆசையுடன குதூஹலமாகப பாஞசாலதேசததை நோககிச
சனறாாகளெனபதும, அபபோது, அாஜுனன கஙகைககரையில
ஙகாரபாணனெனறு சொலலபபடட சிதரரதனெனனும கநதா
ன ஜயிதது, பிறகு அவனோடு ஸநேகஞசெயதுகொணடு அவ
டததிலிருநதே உததமஙகளாகிய தபதி உபாகயானததையும
சிஷடோபாகயானததையும ஔாவோபாகயானததையும கேட
ரனெனபதும, எலலாஸஹோதராகளுடனுஞசோநது பாஞசால
தசததை நோககிச செனறுனெனபதும, பாஞசாலநகரததில
ாஜுனன லக்ஷயததை அறுதது எலலா அரசாகளுககும நடு
ல திரௌபதியை அடைநதானெனபதும, அஙகே பீமஸேனனும
ாஜுனனும, சணடைககுவநத ராஜாககளேயும சலலியனேயும
ணனையும பெரியயுததததில தஙகள பராககிரமததால ஜயித
னரெனபதும, அளவிடககூடாததும மனுஷயாகளுககுளடடா
துமாகிய அவவிருவருடைய அநதப பராககிரமததைக கணடு,
ஹாபுததிமானகளாகிய பலராமரும கிருஷணபகவானும அவாக
ப பாணடவாகளெனறு ஊஹிததுஂ அவாகளுடன ஸநதிபப
றகாகக குயவனவீடடில அவாகள 'தஙகினஇடததிறகுச சென
னரெனபதும சொலலபபடடிருககினறன

ஒருததி ஐவருககு மனைவியாயிருபபதைபபறறித துருபதன
சாரபபடுவதும, ஆசசாியமான பஞசேநதிரோபாககியானமும,
ரௌபதியின விவாஹம தேவாகளால விதிககபபடடதேயல
து மானிடாகளுடையதனறெனபதும, துாியோதனன விதுர
ரப பாணடவாகளிடம அனுபபினதும, விதுராாபோயசசோநத
ம, கிருஷணனைக கணடதும, பாணடவாகள காணடவபரஸதத
ல வஸிததததும, பாதிராஜயம கொடுததததும, நாரதருடைய
ஜஞையினால திரௌபதியைபபறறிப பாணடவாகள வயவஸதை
சயதுகொணடதும, அநத விஷயததில ஸுநதோபஸுநதாக
ளனனும அஸுராகளின சாிததிரமும சொலலபபடடன

பிறகு, யுதிஷடிரா, திரௌபதியுடன உடகாாநதிருககும
ாது வீரனுன அாஜுனன ஒரு பிராமமணனுககாக உளளே
ரவேசிதது, ஆயுததததை எடுததுககொணடு பிராமமணனுடைய
கோதனததை விடுவிதது வீடுசெனறபின நியமததைககாபபாற
வதறகாக வனம செனறதும, அவன வனவாஸததுககுப
ாகையில வழியில உலூபியெனனும நாககனனிகையோடு
சாநததும, புணணியதீாததஙகளுககுப போனதும, பபருவாகன

1 பசககூடடம

னெனனுமகுமாரன ஜனிததததும, அவவிடததிலேயே அநத
ஜுனன, ஒரு பிரமமரிஷியின சாபததால முதலை ஜனமமடை
அழகான ஐநது அபஸரஸுகளுககுச சாபவிமோசனமசெ
தும, பரபாஸதீாததததில கிருஷணன அாஜுனனோடு சோ
தும, அாஜுனன துவாரகாநகரததில தனமீது காதலகொண
ஸுபததிரையினமேல தானும காதலகொணடு கிருஷணனுடை
அனுமதியினுல அவளை அடைநததும, பெணணுககுக கொடுக
சிறபபுககளை எடுததுககொணடு தேவகியின புததிரராகிய கிரு
ஷணன வநதிருநதபோது ஸுபததிரைககு உயாநதசகதியுளள அ
மனயு பிறநததும, திரெளபதிககுப பிளளைகள பிறநததும செ
லபபடடிருககினறன

கிருஷணனும அாஜுனனும வேடிககையாக யமுனையின
கிற சென்றபோது கிருஷணனுககுச சககரமும அாஜுனனுகசு
தனுஸும கிடைததததும, காணடவவனததைத தகனமசெய
ததும, அககினியிலிருநது மயனும தகூஷகனபுததிரனுகிய அ
ஸேனனெனனும நாகனும விடுபடடதும, மநதபால மஹரிஷிக
சாாஙகியெனனும பகூஷியினிடததிற புததிரோதபததியும ஆ
இவை வெகு விரிவாகசசொலலபபடடுளளன (இவைகள அ
கிய) இது முதனமையான ஆதிபாவமெனறு சொலலபபடுகினற

உயாநத தேஜஸுளள மஹாதமாவாகிய வியாஸமஹரிஷ
ஞல இருநூறறிருபததேழு அததியாயஙகளும, அவறறில எண
யிரதெதெணணூறறெணபததுநானகு சுலோகஙகளும சொல
படடன

இரணடாவது, அநேகவிஷயஙகளடஙகிய ஸபாபாவம பா
டவாகளுடைய ஸபாநிாமாணமும, கிஙகராகளெனறு சொல
பட்ட யகூஷாகளையும ராகூஷஸாகளையும மயனகணடதும, தே
களையறிநத நாரதா திககுபபாலகாகளுடைய ஸபைகளைபபற
சொனனதும, ராஜஸூயயாகததின ஆரமபமும, ஜராஸநத
மும, ஜராஸநதனுடைய தாககமாகிய கிரிவிரஜமெனனுமிடத
சிறையில வைககபபடடிருநத ராஜாககளைக கிருஷணபகவா
விடுவிதததும, பாணடவாகளுடைய திககுவிஜயமும இதிற செ
லபபடடிருககினறன

ராஜஸூயமெனனும மஹா யாகததிறகு அரசா
காணிககைகளோடு வருதலும, அபபடியே மரியாதை
பறறின சணடையிற சிசுபாலவதமும, யஜஞததிலுள
அநதச செலவததைக கணடு துககமும கோப
கொணட துரியோதனனை ஸபையிற பீமஸேனன பரிக
ததும, அதனுல அவனுககுக கோபமுணடானதும, அத

நாடுமபடிசெயவிததது‌ம, அநத ஆட்டததில தாமபுதராைச
தில தோநதசகுனிவெனறதும, அநதசூதாட்டமெனனும கட
மூழகிப பெருநதுயரம அடைநதமருமகளாகிய திரெளபதியை
ாபுததிமானுகிய திருதராஷடிரன கபபலபோலிருநது அநத
ுததிரததினினறும கரையேறறினதும, அவாகள கரையேறி
துதெரிநது ராஜவாகியதுரியோதனன திருமபவும பாணடவா
ரச சூதாட்டததிறகு அழைததது‌ம, பிறகு அவன அவாகளை
ததது வனவாஸததுககு அனுபபினதுமாகிய இவையெலலாம
ாபாவமாக மகாததுமாவாகிய வியாஸராற சொலலபபட்டன
ததியாயககணககு எழுபததெட்டு பிராமமணஸரேஷடாகளே!
தபபாவததில இரணடாயிரததைநநூறறுபபதிெனாரு சுலோ
கள உளளன

இதறகுபபிறகு மூனறுவதாகிய [1] அரணயபாவம அது
ரிது மகாதமாககளாகிய பாணடவாகள வனவாஸம போன
ாது புததிமானுகிய தாமபுததிரரை நகரததுஜனஙகள பின
ாடாந்ததும, மகாதமாவாகிய தாமராஜா பிராமமணாகளைக
பபாறறுவதறகுரிய அனனததிறகாகவும காயகறிககாகவும
ளமியமுனியின் உபதேசததினுற சூரியனை ஆராதனஞசெயத
ம, சூரியனுடைய அனுகரகததினுல அனனமகிடைததது‌ம,
தமசொலலுகிறவிதுரரைத திருதராஷடிரன விட்டுவிட்டதும,
நதராஷடிரனவிட்டபிறகு, விதுரா பாணடவாகளிடமசெனற
ம, மறுபடியும திருதராஷடிரன கட்டளையினுல அவா திருமபிச்
னறதும, காணனுடைய தூணடுதலினுல தூாபபுததியுள்ள
நதராஷடிரபுததிரனுகிய துரியோதனன வனததிலிருநத பாண
ாகளைக கொலல ஆலோசிததது‌ம, அவனுடைய கெட்ட
பிபபிராயததை அறிநது வியாஸா விரைநதுவநததும, பிரயா
ததைததடுததது‌ம, ஸுரபியின உபாகயானமசொனனதும,
ததிரேயா வநததும, திருதராஷடிரமகாராஜாவுககுப புததி
ானனதும, அவரே ராஜாவாகிய துரியோதனனுககுச சாபங
ாடுததது‌ம, பீமஸேனன யுததததில கிமீரனைககொனறதும,
நனியினுல சூதாட்டததில மோசமாக அவாகள ஜயிககபபட்ட
நககேட்டு யாதவாகளும பாஞசாலாகளுமாகிய யாவருமவநத
ம, கோபிததுககொணட கிருஷணனை அாஜுனன ஸமாதானஞ
யததும, கிருஷணனிடததில திரெளபதி புலமபினதும, துக
தினுல வருநதின அவளைக கிருஷணன தேறறினதும, ஸெளப
சரிததிரமும மகரிஷியினுல இஙகே சொலலபபட்டுளளன

[1] காட்டிலநடநதது

ஸுபத்திரையைப புததிரனுடன துவாரகாநகரததிற
கிருஷணன அழைததுககொணடுபோனதும, திரௌபதியின
திராகளைத திருஷடதயுமனன அழைததுககொணடு போனது
பிறகு, பாணடவாகள ரமயமான தவைதவனததிற பிரவேசி
தும, தாமராஜாவுககுத திரௌபதியோடும பீமஸேனனோடும
வாதமநடநததும, வியாஸா பாணடவாகளிடம வநததும, பி
வியாஸமகரிஷி பிரதிஜஞைசெயது தாமராஜாவுககு விததைத
கொடுததும, வியாஸா திருமபிசசென்றபிறகு காமயகவ
போனதும, அளவறறசகதியுளள அாஜுனன பாசுபதாஸதி
துககாகப பிரிநதுபோனதும, அவன வேடவேஷமபூணட ஈச
னோடு யுததஞசெயததும, திககுபபாலகாகளைக கணடதும,
னுககு அஸதிரமகிடைததும, அஸதிரததிறகாக அவன இ
லோகமபோனதும, அதனால 'திருதராஷடிரனுககு மிகபபெ
கவலையுணடான்தும, ஆதமஜஞானியாகிய பிருஹதஸவமகரிஷி
யுதிஷடிரா கணடதும, துயரமதாஙகாமல அவா புலமபின
அநத இடததில தமயநதியினநியமமும நளனுடையசரிததிர
சோநத சிறநத தருமமுளளதும கருணைமிகுநததுமாகிய ந
பாகயானமும, பருஹதஸவ மஹரிஷியிடமிருநது தாமர
அக்ஷஹ்ருதயமெனனும சூதாடடததின ரஹஸயததை அற
கொணடதும, ஸவாககததிலிருநது பாணடவாகளிடம லோம
ரிஷி வநததும, வனவாஸமசெயதுகொணடிருநத மஹாதம
ளாகிய பாணடவாகளுககு அாஜுனன ஸவாககததிலிருந
சமாசாரததை லோமசா சொனனதும, அாஜுனனுடைய
சாரம தெரிநதபிறகு யுதிஷடிராசெயத தீாததயாததிரை
ஆரமபமும, நாரதமகரிஷி தீாததஙகளின பரிசுததததையும ப
களையும புலஸதியருடையதீாததயாததிரையையும சொனன
மகாதமாககளாகிய பாணடவாகளின தீாததயாததிரையும,
னனனும ராஜாவினுடைய யஜஞததின சிறபபும இகிற செ
லபபடடுளளன

அகஸதியமஹரிஷி வாதாபியைபபக்ஷிததது அவா ஸந
காக லோபாமுததிரையை மணஞசெயதுகொணடதுமாகிய அ
திய உபாகயானமும, சிறுபிராயததிலேயே ஜிதேநதிரிய
இருநத ரிசயஸருஙகருடைய சரிததிரமும, ஜமதககனியின பு
ரும மகாசகதிமானுமாகிய பரசுராமருடைய சரிததிரமும, அ
காாததவீரியாாஜுனனையும ஹேஹயதேசதது மறற அரசா
யும பரசுராமா வதஞசெயததும வாணிககபபடுகினறன

பிரபாஸதீர்த்தத்திற் பாண்டவர்களும் யாதவர்களும் சந்
த்தும், பிருகுபுத்திரராகிய சயவனமுனிவர் சர்யாதிராஜ
டைய யாகத்தில் அஸ்வினிதேவர்களுக்கு ஸோமபானஞ் செய்
த்தையும் அஸ்வினிதேவர்கள் இந்தச்சியவனமுனிவருக்கு
ளவனங் கொடுத்ததையும் பற்றிய ஸுகன்னியின் உபாக்கி
னமும், மாந்தாதாவென்னும் ராஜாவின் உபாக்கியானமும்
ிற சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

ஸோமகன் புத்ரவரம்வேண்டி ஜந்துவென்னும் தன்புத்திர
பசுவாகச்செய்து யாகஞ்செய்ததனால் நூறுபுத்திரர்களை
டைந்ததைப்பற்றிய ஜந்து உபாக்கியானமும், அதன்மேல் இந்
னும் அக்னியும் காமதேவதையுஞ்சிபிசக்ரவர்த்தியைப் பரீக்ஷ
யத சேனசபோதீயமென்னும் சிறந்த உபாக்கியானமும்,
த்துமாவாகிய அஷ்டாவக்ரரென்னும் பிரமரிஷி ஜனக
டைய யாகத்தில் தர்க்கிக்கிற சிறந்தவரும் வருணபுத்திருமா
வந்தியென்பவருடன் விவாதஞ்செய்து அவரைத் தம் வாதத்
மையினால் வென்று, வந்தியினால் ஸமுத்திரத்தில் அமிழ்த்தப்
டிருந்த தம் பிதாவை ஜயத்தினால் திரும்பப்பெற்றுக்கொண்டு
த்துமாகிய அஷ்டாவக்ரோபாக்கியானமும், யவக்ரீதோபாக்கி
னமும், மஹாத்மாவாகிய ரைப்யருடைய உபாக்கியானமும்,
ண்டவர்கள் கந்தமாதனமலைக்கு யாத்திரை செய்ததும், நாரா
ரிஷியின் ஆஸ்ரமத்தில் வஸித்ததும், பலசாலியான பீமஸே
திரௌபதியினால் ஏவப்பட்டுக் கந்தமாதன பர்வதத்திற்
ருக்கும்போது வழியில் வாழைத்தோட்டத்தின் நடுவிலிருந்த
பலசாலியும் வாயுபுத்திரருமான ஹனுமானைக்கண்டதும், அந்
கந்தமாதனத்தில் செங்கழுநீர்ப்புஷ்பத்திற்காகப் பீமஸேனன்
த்த தடாகத்தைக் கலக்கினதும், அங்கே பீமஸேனனுக்கு
ிமான் முதலிய மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள ராக்ஷஸர்களோடும்
்களோடும் மிகப்பெரிய யுத்தம் நடந்ததும், ஜடாஸுரனென்ன
ராக்ஷஸனைப் பீமஸேனன் வதஞ்செய்ததும், பிறகு, விருஷ
ரவென்னும் ராஜரிஷியைச் சந்தித்ததும், இவர்கள் ஆர்ஷ்டி
ணரிஷியின் ஆஸ்ரமத்திற்குச் சென்றதும், அங்கே வஸித்த
, மகாத்துமாவாகிய பீமஸேனனைத் திரௌபதி புஷ்பத்துக்
அனுப்பினதும், அவன் கைலாஸமேறினதும், அவன் பலத்
லகாவித்த மணிமான்முதலிய யக்ஷர்களோடு மிகப்பயங்கர
யுத்தஞ்செய்ததும், பாண்டவர்கள் குபேரனைச் சந்தித்த
, அங்கே அர்ஜுனன் தேவாஸ்திரங்களை அடைந்து தன்
காதரர்களோடு சேர்ந்ததும், இந்திரனுக்குக் குருதக்ஷிணையாக

ஹிரண்யபுரத்தில் வஸிப்பவர்களும் பயங்கரர்களும் தனுவின்பு
ரர்களும் தேவர்களுக்குச் சத்துருக்களுமாகிய நிவாதகவசர்க
டும் பௌலோமர்களோடும் காலகேயர்களோடும் யுத்தஞ்செ
தையும் அவர்களை வதஞ்செய்ததையும் தர்மராஜாவுக்குப் பு
மானன அர்ஜுனன் சொன்னதும், தர்மராஜாவின் முன்னிலை
அர்ஜுனன் அஸ்திரங்களைக் காண்பிக்க ஆரம்பித்ததும், தே
ரிஷியாகிய நாரதர் அவனைத் தடுத்ததும், திரும்பவும் பாண்ட
கள் கந்தமாதனத்தை விட்டு இறங்கினதும், அந்த மிக்க கடு
யான காட்டில் பர்வதம்போற பெரிய உடலுள்ள பலசாலிய
மலைப்பாம்பினால் பீமன் பிடிக்கப்பட்டதும், அங்கே கேள்
ளுக்கு மறுமொழிகூறி யுதிஷ்டிரர் அவனை விடுவித்ததும், திரு
வும் மகாத்மாக்களான பாண்டவர்கள் காம்யகவனத்துக்கு வ
தும், மறுபடி அங்கிருந்த புருஷஶ்ரேஷ்டர்களாகிய பாண்ட
ளைப் பார்ப்பதற்குக் கிருஷ்ணன் வந்ததும் இதில் சொல்லப்
டிருக்கின்றன

மார்க்கண்டேய ஸமாஸ்யாபர்வத்தில் வேனன்புத்திரனு
பிருது சக்கரவர்த்தியின் உபாக்கியானமும், ஸரஸ்வதிக
சிறந்த மகாத்மாவாகிய தார்க்ஷ்யரென்னும் ரிஷிக்கும் நடந்த
வாதமும், அதன்பின், [1] மத்ஸ்யோபாக்கியானமும் ஆகிய இ
உபாக்கியானங்கள் வியாஸமஹர்ஷியினால் பூர்ணமாகச் சொ
பட்டிருக்கின்றன மார்க்கண்டேய ஸமாஸ்யையும் [2] புர
மென்று சொல்லப்படுகின்றது இந்திரத்யும்னோபாக்யான
துந்துமாரோபாக்கியானமும், பதிவிரதோபாக்கியானமும்,
கிரஸோபாக்கியானமும், திரௌபதீ ஸத்தியபாமா ஸம்வாத
இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

பாண்டவர்கள், மறுபடியும் த்வைதவனம் வந்ததும்,
யோதனனுடைய கோஷயாத்திரையும், அதில் மந்தபுத்தியு
துரியோதனன் கந்தர்வர்களால் கட்டியெடுத்துக் கொண்டுபோ
பட்டு அர்ஜுனனால் விடுவிக்கப்பட்டதும், தர்மராஜா மிருக
ஸ்வப்னத்தில் பார்த்ததனால் திரும்பவும் காம்யகமென்ற உய
வனத்துக்குப் போனதும், மிகவிரிவுள்ள வ்ரீஹிதரௌணிக
னும் உபாக்கியானமும், துர்வாஸரின் உபாக்கியானமும் இ
கூறப்பட்டன

ஆஶ்ரமத்துக்குள்ளிருந்து திரௌபதியை ஜயத்ரதன் கொ
போனதும், வேகத்தில் வாயுவுக்கு ஒப்பானவனும் மிகுந்த பல
யுமான பீமஸேனன் அவனைத் துரத்தி ஐந்குடுமிவைத்ததும், ர

1 மத்ஸ்யாவதார சரித்திரம் 2 பூர்வகல்பங்களிலுமுள்ளது

ாககிரமததினுல யுததததில ராவணவதம செயததைபபறறிய
திக விரிவுளள ராமாயணமெனனும உபாககியானமும, ஸாவித
ிஉபாககியானமும இஙகே சொலலபபடடன
இநதிரனுககுக காணன தன குணடலஙகளைக கொடுததது‌ம,
தனுல ஸநதோஷமடைநத இநதிரன ஒரேமுறைபிரயோகிதது
ருவனை மடடும கொலலததககசகதியாயுததததைக காணனுககுக
காடுததது‌ம, தாமதேவதை தனபுததிரனுககுசசொனன ஆர
ணயமெனனும உபாககியானமும, பாணடவாகள வரமபெறறு
மறறிசைககுச சென றதுமாகிய இவையெலலாம மூனருவதாகிய
ரணயபாவமாகச சொலலபபடடிருககினறன அரணயபாவத
ல இருநூறறுபபததொனபது அததியாயஙகள கணககிடபபட
ருககினறன இதில சுலோக ஸஙகியை பதினேராயிரததது நூற
றுபததுநானகு எனறு சொலலபபடடது
இதனபின, விராடபாவததின விவரததைககேளும பாணட
ாகள விராடநகரமபோய ஶமசானததிற பெரியவனனிமரததைக
ணடு, அதில ஆயுதஙகளெலலாவறறையும வைததது‌ம, அவாகள
ாறுவேஷமபூணடு நகரததுககுடபோய வஸிததது‌ம, துஷட
ததமுளள கீசகன காமததினுல மதிமயஙகித திரௌபதியின
து காதலவைததுப பீமனுற கொலலபபடடதும, ராஜாவாகிய
ரியோதனன பாணடவாகளைக கணடுபிடிபபதறகாக எலலாத
சைகளிலும ஸமாததாகளான சாராகளையனுபபியதும, மகாத
ாககளாகிய பாணடவாகளுடைய வருததாநதம கிடைககாமலி
நததும, முதலில திரிகாதத தேசததாா விராடனுடைய பசுக
ளைபபிடிகக, அவாகளுககுமவிராடனுககும மயிாசிலிாககததககுநத
கபபெரிய யுததம உணடானதும, அநதயுததததிற பிடிககப
டட விராடன பீமஸேனனுல விடுவிககபபடடதும, விராடனு
டய பசுககூடடஙகளைப பாணடவாகள விடுவிததது‌ம, பிறகு,
ரியோதனனமுதலிய கௌரவாகள விராடராஜயததில கோகர
ணம செயததும,அாஜுனன கௌரவாயாவரையும யுததததில
வனறு பராககிரமததினுற பசுககளைத திருபபிககொணாநததும,
ராடன தன புததிரியாகிய உததரையை அாஜுனனமருமகளா
ப பகைவரைக கொலலுகிறவனுகிய சுபததிரையினபுததிரனுன
பிமனயுவுககுக கனனிகாதானமசெயததும விரிவாகஅடஙகிய
து நானகாவதாகிய விராடபாவமெனறு சொலலபபடுகிறது
தில வியாஸமஹரிஷியினுல ஸமபூாணமாக அறுபததேழு அததி
ாயஙகள கணககிடபபடடன சுலோக ஸஙகியையைககேளும

இரண்டாயிரத்தைம்பது சுலோகங்கள் இந்தப்பருவத்தில் வியா
மகரிஷியினால் சொல்லப்பட்டன

இதன்பின், ஐந்தாவதாகிய உத்தியோகபர்வம் அறியத்த
கது அதைக்கேளும் [1] உபப்பிலாவியமென்னும் ஸ்தலத்தி
பாண்டவர்கள் ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற விருப்பத்துடன் தங்கியிரு
கையில், துரியோதனனும் அர்ஜுனனும் வாஸுதேவரிடம் வ
தனரென்பதும் அதில், 'எங்களிருவருக்கும் இந்த யுத்தத்தில் நீ
உதவிசெய்தற்குரியவர்' என்றவாக்கியத்தை அவர்கள் சொல்லி
போது பேரறிவாளராகிய கிருஷ்ணபகவான், 'புருஷஶ்ரேஷ்டா
ளே! சண்டைசெய்யாமற் புத்திசொல்லிக்கொண்டுமாத்திரமிரு
கிற நான் ஒருபக்கமும், என்னுடைய ஓரக்ஷௌஹிணிசேனை
மற்றொருபக்கமுமாக இருத்தலகூடும், நான் யாருக்கு எதை
கொடுக்கட்டும்?' என்று கேட்டனரென்பதும், புத்திகுறைந்த
னும்புத்திகெட்டவனுமாகிய துரியோதனன் சேனையை அபேக்ஷி
தனனென்பதும், தனஞ்சயன் சண்டைசெய்யாமற் புத்திசொ
லும்கிருஷ்ணனையே விரும்பினனென்பதும், மத்திரராஜனாகிய ச
லியன் பாண்டவர்களைக்குறித்துவருகையில் துரியோதனன் வழி
லேயே உபசாரங்களைச்செய்து வஞ்சித்து, வரங்கொடுக்க ஆர
பித்த அந்தச்சல்லியனிடம் யுத்தத்தில் தனக்கு உதவிசெய
வேண்டுமென்கிற வரத்தைக்கேட்டதும், சல்லியன் அவனுக்கு
வாக்குத்தத்தஞ்செய்துவிட்டுப் பாண்டவர்களை நோக்கிச்சென்று
அவர்களைச்சமாதானஞ்செய்து இந்திரன் விருத்திராசுரனை ஜயித்த
கதையைச்சொன்னதும், பாண்டவர்கள் கௌரவர்களிடம் து
பதராஜாவின்புரோகிதரை அனுப்பியதும், திருதராஷ்டிரனுடை
சொல்லையும் அர்ஜுனன் இந்திரனை ஜயித்ததைப்பற்றிப் பீஷ்ம
சொன்னகுறிப்பையும் கிரகித்துக்கொண்டு புரோகிதர் திரும்பி
போனதும், பராக்கிரமசாலியாகிய திருதராஷ்டிர மஹாராஜ
ஸமாதானத்துக்காகப் பாண்டவர்களிடம் ஸஞ்சயனைத் தூதனு
பினதும், பாண்டவர்களுக்குக் கிருஷ்ணபகவான் முன்னிற்பதை
கேட்டுக் கவலையினால் திருதராஷ்டிரனுக்கு நித்திரையில்லா
லிருந்ததும், அந்தக்காலத்தில் விதுரர் அற்புதமும் ஹிதமு
மான வசனங்களைப் புத்திசாலியான திருதராஷ்டிரமகார
ஜாவுக்குச் சொன்னதும், மனஸ்தாபங்கொண்டு துக்கத்தினால்
தளர்ந்த ராஜாவுக்கு ஸனத்ஸுஜாதர் மிகச்சிறந்த ஆத்மஞான
தைச் சொன்னதும், ஸஞ்சயன் விடியற்காலையில் ராஜஸபை
யில் பிரபுவான வாஸுதேவருக்கும் அர்ஜுனனுக்குமுள்ள

[1] விராடராஜனுக்கு உரியதோர் நகரம்.

ருமையை உரைத்ததும, பேரறிவாளராகிய கிருஷ்ணபகவான
யைகூாநது ஸநதியை விருமபினவராகி விரோதசமனம செயவ
றகுத தாமே ஹஸதினபுரமசென்றதும, இரணடுபககஙகளுககும
ிதமான ஸமாதானததைபபறறிக கேடடுககொணட கிருஷண
த துரியோதனன நிராகரிததுததும, தமபோதபவனுடைய கதை
ம இஙகே சொலலபபடடன

மகாதமாவாகிய மாதலி பெணணுககு வரனதேடியதும,
லவ மகரிஷியினுடைய சரிததிரமும, விதுலை எனபவள தனபுத
ரனுககுப புததிசொனனதும, காணன துரியோதனனமுதலான
ரசாகளுடைய கெடட எணணததையறிநது கிருஷணபகவான
ம யோகேஶவரரெனபதை விஶவரூபததால காடடியதும,
வா காணனைத தம தேரிலேறறிககொணடு உபாயஙகளினால
ததிரபேதஞ செயததும, அவன காவததினால அதைத தளளி
டடதும, எதிரிகளை அடககுகிறவராகிய கிருஷணபகவான ஹஸ
னபுரததிலிருநது உபபபிலாவயததுககு வநது பாணடவாக
ககு எலலாவறறையும நடநதபடி சொனனதும, அநத வீராகள
வாசொலலைககேடடு ஹிததததை ஆலோசிததுப பிறகு யுததத
ககுவேணடியவறறையெலலாம ஆயததஞ செயததும, பிறகு
தாதிகளும குதிரைகளும ரதஙகளும யானைகளும ஹஸதின
ரததிலிருநது யுததததிறகுப புறபபடடதும, ஸைனியஙகளைக
ணககிடடதும, ராஜாவான துரியோதனன பெரியயுததம நாளைத
னம நடபபதாயிருககையிற பாணடவாகளிடம உலூகனைத தூத
க அனுபபினதும, பீஷமா இரணடுசேனைகளிலுமுளள ரதாக
யும அதிரதாகளையும கணககிடடதும, அமபோபாகயானமும
கிய இநத அநேக விஷயஙகளடஙகியதும ஸநதிவிகரஹஙகள
ாநததுமான பாரதததின ஐநதாவது பாவம உததியோகபாவ
னறு சொலலபபடடது மகரிஷியினால நூறறெணபததாறு
ததியாயஙகள சொலலபபடடன முனிவாகளே! மகாதமாவும
தகிருஷடபுததியுளளவருமாகிய வியாஸரால ஆறுயிரததறு நூற
தொணணூறறெடடுச சுலோகஙகள இநதபபாவததிற சொல
பபடடன

இதன பின, அதபுதமானவிஷயம அடஙகிய பீஷமபாவம
தில ஜமபூதவீபததின நிமாணம ஸஞசயனால உரைககபபட
து யுதிஷடிரருடையசேனை பெருநதுயரமடைநததும, பததுத
னஙகள பயஙகரமான கடுமபோா நடநததும, மஹாஞானியாகிய
ஸுதேவா அாஜுனனுககுத ததவஞானமிலலாமையினால
ணடான தாமாதாமபரமததை, மோக்ஷஸவரூபததை அறிவிக
ற நியாயஙகளினாலே நிவாததிசெயததும, யுதிஷடிரருடைய

நனமையில ஊககமுளளவரும புலனகளுககெடடாதவரும உ
நதஞானமுளளவருமாகிய கிருஷணமூாததி பீஷமரைபபாா
உடனே தேரிலிருநது வேகமாகததாணடிப பயமறறவராகச ச
டையுஙகையுமாயத தாமே அவரைககொலல விரைநது ஓடினது
காணடீவமெனனும சிறநததனுஸைவகிததவனும எலலா ஆ
தாரிகளுககுளளேயும சிறநதவனுமாகிய அாஜுனன யுததத
கிருஷணனுடைய சொலலினால சாடடையடிபடடவனபே
சிகணடியை முனனிடடுககொணடு கூரமையயுடைய பாணங
ளால அடிததுப பீஷமரைத தேரினினறும தளளினதும, பீஷ
சரதலபததிறபடுததவராக இருநததும விரிவாக அடஙகிய இ
பாரததததில விஸதாரமான ஆறுவது பருவமெனறு சொல்லப
டது இநதபபீஷமபாவததில நூறறுபபதினேழு அததியாயங
எனறும, ஐயாயிரததெணணூறறெணபததுநானகு சுலோகங
எனறும வேதவிததவானாகிய வியாஸமகரிஷியினால கணககிட
படடன

அதனபின, அநேகவிஷயஙகள அடஙகினதும விசிததிர
மாகிய துரோணபாவம சொலலபபடுகினறது அதில பீஷம
குபபின பராககிரமசாலியாகிய துரோணாசாரியா ஸேனாதிப
யாகப படடாபிஷேகம செயயபபடடதும, சிறநத அஸதிரங
அறிநத துரோணா துரியோதனனை உதஸாஹபபடுததுமபொரு
டுப புததிமானாகிய தாமராஜாவைப பிடிபபதாக வாககுததத
செயததும, ஸமசபதகாகள அாஜுனனை யுததகளததினின
தூரததிற கொணடுபோனதும, யுதததில இநதிரனுககுச சமா
மாகிய பகதததமகாராஜன ஸுபரதீகமெனனும யானையே
கூட அாஜுனனால கொலலபபடடதும, யௌவனததை அ
யாத பாலனும சூரனுமாகிய அபிமனயு ஒருவனை ஜயதரத
முதலிய மகாரதாகள அநேகாசோநது கொனறதும, அபிமன
வததினால கோபஙகொணட அாஜுனன யுதததில ஏ
அக்ஷௌஹிணிகளைக கொனறு ஜயதரதராஜாவையுங கொன
தும, சிறநத கைகளுளள பீமனும பெருந தோாளியாகி
ஸாதயகியும தாமராஜாவின ஆஜ்ஞையினால அாஜுனனை
தேடுவதறகாகத 'தேவாகளாலும கலககமுடியாத கௌர
சேனையில பரவேசிததததும, ஸமசபதககாகளில மிஞசியவ
களையும யுதததில மிச்சமிலலாமற செயததும சொலல
படடன அாஜுனன சேனையைவிடடு வெளியேபோய மகா
மாககளும வீராகளுமாகிய ஒனபதுகோடி ஸமசபதகாகளை யம
வீடடுககு அனுபபினதும, கறகளினால சணடைசெயகிற திரு

ஷ்டிரபுத்திரர்களும், யுத்தத்தில் விசித்திரமாகச் சண்டைசெய்
நாராயணர்களென்று சொல்லப்பட்ட கோபாலர்களும், அலம்
னும், ருதாயுவும், வீரனாகிய ஜலஸந்தனும், ஸௌமதத்தியும்,
ாடனும், மகாரதனாகிய துருபதனும், கடோத்கசன்முதலான
றவர்களும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதும் துரோணபர்வத்
சொல்லப்பட்டன, துரோணர் யுத்தத்திற் கொல்லப்பட்ட
ாது, அஸ்வத்தாமாவும் கோபங்கொண்டவராகி உக்கிரமான
ராயணாஸ்தரத்தைப் பிரயோகித்ததும், ஆக்கினேயமென்பதா
உத்தமமான ருத்திரமாகாத்மியம் சொல்வதும், வியாஸரு
ய வரவும், கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிமையும் சொல்லப்
டன, இது மஹாபாரதத்தில் சிறந்ததாகிய ஏழாவதுபருவ
ன்று சொல்லப்படுகிறது இந்தத் துரோணபர்வத்திற் சூரர்
ும புருஷஸ்ரேஷ்டர்களுமாகப் பெயர்பெற்ற ராஜாக்கள்பெரும்
னமையும் மரணமடைந்தனர் இந்தத்துரோணபர்வத்தில் நூற்
ழுபது அத்தியாயங்களென்றும் எண்ணாயிரத்துத்தொள்ளா
தொன்பது சுலோகங்களென்றும் தத்வஜ்ஞானியாகிய வியாஸ
ரிஷியினால் நன்றாக நினைத்துக் கணக்கிடப்பட்டன

இதன்மேல், மிக அற்புதமான கர்ணபர்வம் சொல்லப்பட்
து இதில் புத்திசாலியான சல்லியனை ஸாரதியாக நியமித்ததும்,
ாதனசரித்திரமாயுள்ள திரிபுரஸம்ஹாரமும், யுத்தப்பிரயாணத்
ல் கர்ணனுக்கும் சல்லியனுக்கும் நடந்த குரூரமான ஸம்வாத
ம், தூஷணமடங்கிய [1]ஹம்ஸகாகீயம் என்னும் கதையும், பிராண
ன மஹாத்மாவான அஸ்வத்தாமாவினால் கொல்லப்பட்ட
ம், [2] தண்டஸேனன், தண்டன் இவர்களுடைய வதமும்,
மராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரரும் கர்ணனும் இரண்டு தேரா
களாகச் சண்டைசெய்தபோது வில்லாளிகள் யாவரும்
ாத்திருக்கையில் கர்ணனால் யுதிஷ்டிரருக்குப் பிராணஸங்
ஹம் உண்டாக்கப்பட்டதும், யுதிஷ்டிரருக்கும் அர்ஜுனனுக்
ம் பரஸ்பரம் கோபமுண்டானதும், அந்தச்சமயத்திற் கிருஷ்
ன அர்ஜுனனை ஸமாதானப்படுத்தியதும், பீமஸேனன் பிர
ஞைசெய்து துச்சாஸனன் மார்பைப்பிளந்து யுத்தத்தில்
த்தத்தைக்குடித்ததும், கர்ணனும் அர்ஜுனனும் இரண்டு
ராளிகளாகச் செய்தசண்டையில் மகாரதனாகிய கர்ணனை
ஜுனன் கொன்றதும் சொல்லப்பட்டன பாரதம் தெரிந்தவர்
இதை எட்டாவது பர்வமென்பர் இந்தப்பர்வத்தில் அத்தியா

[1] அன்னங்களுக்கும் காக்கைகளுக்கும் நடந்தது
[2] இவனுடைய பெயர் தண்டதாரன் என்றே மற்ற இடங்களில்
ணப்படுகிறது

யஙகள அறுபததொனபதெனறும, சுலோகஙகள நாலாயி
துத தொளளாயிரததறுபதது நானகெனறும சொலலபபட

இதனபின, விசிததிரமான விஷயம அடஙகிய சலலியபா
சொலலபபடடது இதில சேனையில தலைவாகளஎலலாரும இற
போது சலலியன சேனாபதியானதும, கௌரவகுமாராகளுடை
விருததாநதமும, சலலியனுககு அபிஷேகமசெயததும, பிறகு
கம பாகமாகப பிரிநது செயத யுததஙகளும, கௌரவாகளுள
கியமானவாகளுடைய நாசமும, மகாததுமாவாகிய தாமரா
சலலியனை வதஞசெயததும, ஸஹதேவன யுதததிற சகுனி
வதஞசெயததும, ஸைனியம பெருமபாலும அடிபடடுக கொ
மாக மிஞசியிருககையில துரியோதனன மடுவிறபுகுநது ஜலத
ஸதமபனஞசெயது அஙகேயிருநததும, அவனுடைய விருதத
தததை வேடாகள பீமனுககுசசொலல, அதனாலே புததிமா
தாமராஜா தூஷிததுசசொனன சொறகளினால ரோஷஙகொ
திருதராஷடிரபுததிரன மடுவிலிருநது எழுநதுவநது பீம
கதாயுததம செயததும, யுததஸமயததில பலராமருடைய வர
ஸரஸவதி முதலிய தீாததஙகளுடைய புணணியததனமை
சொனனதும, கடுமையான கதாயுததமும, யுதததிற பீம
னன பயஙகரமான வேகமுளள கதையினால பலாதகாரமாக ரா
வாகிய துரியோதனனுடைய தொடைகளை முறிதததும சொல
பபடடன ஆசசரியமும அநேக விஷயஙகளடஙகியதுமாகிய இ
ஒனபதாவது பாவமாககக குறிககபபடடது இநதபபாவத
அநேகவிருததாநதஙகள அடஙகிய ஐமபததொனபது அததி
யஙகள எணணபபடடன இவறறிலுளள சுலோகஙகளின ஸ
யையைசசொலலுகிறேன, கௌரவாகளின கீாததியை விரு
செயகிற மகரிஷியினால மூவாயிரததிருநூறறிருபது சுலோகங
செயயபபடடன.

இதனபின, கொடுமையான ஸௌபதிகபாவம சொல
போகிறேன தொடைமுறிநதுபோய ரகதததினால நனைககப
யுததகளததின முனனிடததிலவிழுநத அவமானததைததாஙக
துரியோதனராஜனைப பாணடவாகள விடடுபபோனபிறகு, சா
காலததில கிருதவாமா, கிருபா, அஶவததாமா இமமூனறு ரதி
களும வநது கணடனரெனபதும, அவாகளுள உறுதியான கே
முளள மகாரதராகிய அஶவததாமா, 'திருஷடதயுமனனமுதல
பாஞசாலராஜாகள யாவரையும பாணடவாகளையும அவாகள
மநதிரிகளையும கொலலாமற கவசததைககழறறேன' எனறுபிர
ஞைசெயது அதனை ராஜாவுககுசசொலல அமமூனறு ரதிகாக
போய, சூரியாஸதமனகாலததில, ஒரு பெரியவனததையடைந

னபதும,பிறகு அஙகே ஒருபெரிய ஆலமரததினகீழே இருநதன
னபதும, பிறகு இராததிரியில ஒரு கோடடானறை பலகாககை
ஹிமஸிககபபடடதைககணடு அஶவததாமா தமதுபிதாவினு
டய வததைை நினைததுக கோபததினல ஆவேசஙகொணடு,
ஞசாலாகள நிததிரைசெயயுமபோது வதஞசெயய நிசசயிததா
னபதும, கூடாரததினவாயிலிற செனறு அஙகே பாாககக
ாத பயஙகர உருவததோடு ஆகாயததை மறைததுநிறகினற
க்ஷஸனை அவா கணடாரெனபதும, அவனுல தமமுடைய அஸ
ஙகள தடுககபபடடதைககணடு, அஶவததாமா துரிதமாக
ககணணராகிய ருததிரரை ஆராதனஞசெயது கிருதவாமா
ாடும கிருபரோடுமசோநது, இராததிரியிற கவலையிலலாமல
ஙகிககொணடிருநத திருஷடதயுமனனமுதலிய பாஞசாலாகளை
திரெளபதியின புததிராகளெலலாரையும பரிஜனஙகளையும
ானருரெனபதும, அநதபபாணடவாகள ஐவருமு பெரியவில
ளியான ஸாதயகியும கிருஷணனுடையபலததால ஆஶரயிததி
ல விடுபடடனரெனபதும, மறறவாகள மரணமடைநதனரெனப
ம, அஶவததாமா தூஙகிககொணடிருநத பாஞசாலாகளைக
ானறதைதத திருஷடதயுமனனுடையஸாரதி பாணடவாகளுக
தெரிவிததானெனபதும, திரெளபதியானவள புததிரசோகத
லும பிதா ஸஹோதரன இவாகளுடைய வததினுலும துகக
றவளாகிச சாபபிடுவதிலலையெனறு நிசசயஞசெயதுகொணடு
பாததாககள சமீபததில [1] உடகாாநதாளெனபதும, பயங
மான பராககிரமமுளள பீமன, திரெளபதியினசொலலைக
டடு அவளுககுப பிரியததைச செயயககருதிக கதாயுததை
ததுககொணடு மிககோபததுடன தனகுருபுததிரராகிய அஶ
ததாமாவைத துரததினனெனபதும, பீமஸேனனிடம பயநத
ஶவததாமா விதியினல மதிகொடுககபபடடுக கோபததினல
அபாணடவாய' எனறு சொலலி அஸதாததை விடடதாரென
தம, கிருஷணபகவான அவருடைய அநதசசொலலைத தடுதது
படியாவதிலலை' எனறு சொனனரெனபதும, அாஜுனன
நத அஸதிரததைதத தன அஸதிரததினலே அடககினனெனப
ம், அபபோது பாபசிததமுளள அஶவததாமாவினுடைய
ரோகபுததியைக கணடு அவருககு வியாஸாமுதலியவாகளால
ஙகளகொடுககபபடடனவெனபதும, மகாரதராகிய அஶவத
மாவினுடைய தலையிலுளள ரததினததைககவாநது ஜயததி

1 'தனபாததாககளை நிாபபநதிததாள' எனபது பழைய உரை
2 பாணடவமசததார இலலாமறபோவதறகாக

ஞல பிரகாசிககினற பாணடவாகள மகிழசசியுடன திரௌப
குக கொடுததனரெனபதுமாகிய விஷயஙகளடஙகிய இது, பத
வது ஸௌபதிகபாவமெனறு சொலலபபடுகிறது இநதபபா
தில மகாதமாவும பிரமமஙிஷடருமான வியாஸராற பதினெ
அததியாயஙகளும எணணூறறெழுபதுசுலோகஙகளும சொல
படடன சிறநத பிரபாவததைதத தெரிவிககினற ஸௌபதி
ஐஷீகம இவவிரணடுபாவஙகளும ஒனறு சோநதவை

இதறகுமேல, சோகம உணடாவதைபபறறிய ஸதிரீபாவ
அதில புததிர சோகததிஞல மிகுநத தாபஙகொணடவ
அறிவே கணணுகவுடையவனுமான அநதத திருதராஷடிரம
ராஜன, கிருஷணனுறகொணடுவரபபடட திடமான இருபபுப
மையைப பீமஸேனனெக கொலலுகிற எணணததுடன முறித
விடடதும, புததிமாஞகிய திருதராஷடிரன விஸனததிஞல அ
வாறு கொதிபபுறறபோது, விதுரா மோக்ஷஞானததிற
காரணமாகிய நியாயஙகளிஞல புததியிஞலே ஸமஸாரத
ஒழிததுவிடுவதையே ஸமாதானமாகச சொனனதும, வயஸன
திஞல வருததமுறற திருதராஷடிரன அநதபபுரஸதிரீகளுட
கௌரவாகளுடைய போககளததுககுபபோனதும, வீரபததி
கள மிகுநதவயஸனததுடன புலமபினதும, காநதாரிககும தி
ராஷடிரனுககும கோபாவேசம வநததும, அவாகள மூாசசி
தும, சூராகளும யுததததிற புறஙகாடடாதவாகளுமாகிய பு
ராகளும ஸஹோதராகளும தநதைகளும போரில அடிபபட
ததை க்ஷததிரியஸதிரீகள கணடதும, புததிராகளும பௌதி
களும வதமபணணபபடடதஞல துயரமடைநத காநதாரிக
கிருஷணபகவான கோபததைச சமனம செயததும, தாமிஷ
கள எலலாரிலும சிறநதவரும சிறநதபுததிமானுமாகிய த
ராஜா ராஜாககளுடைய அநதச சரீரஙகளைச சாஸதிரபபடி
னஞசெயவிததததும, ராஜாககளுககு ஜலதாபபணஞசெயய ஆ
பிததபோது குநதி தனககு ரஹஸயமாகப பிறநத புததிர
காணனுககும ஜலதாபபணஞ செயயசசொனனதும இநதப
வத்தில வியாஸமகரிஷியினுற சொலலபபடடன இது பதி
ராவதுபாவம, வியஸனததுககும கணணீருககும காரணமான
ஸாதுஜனஙகளுககு மனததளாசசியும கணணீரும உணடா
படி செயயபபடடிருககிறது இநதப பாவததில இருபதே
அததியாயஙகள சொலலபபடடன, எழுநூறறெழுபததைந
சுலோகஙகளென்று எணணபபடடன இவவாறு பாரதக
யானது சிறநதஞானமுளள வியாஸராற சொலலபபடடது

இதனபினபு, புததிரை விருததிசெயயததகக சாநதிபாவம தில பிதிராககளையும ஸகோதரரா களையும புததிராகளையும உறவி களையும மாதுலாகளையும கொலவிதது, தாமராஜராகிய ஷடிரா வெறுபபுறறதும, பீஷமா சரதலபததிலிருநது ானன தாமஙகளும, நலல ஞானமபெற விருமபுகினற அரசா அறியவேணடிய தாமஙகளும, காலததினுலும நிமிததஙகளி லும ஏறபடும ஆபததாமஙகளும சொலலபபடடன அவற ச செவவையாக அறிநதபின ஒரு புருஷன தெளிவாக எலலா றையும அறிநதவனுவான அறபுதமான மோக்ஷதருமஙகளும விரிவாகச சொலலபபடடன ஞானவானகளாகிய ஜனஙக குப பிரியமாயுளள இநதச சாநதிபாவம பனனிரணடாவது வமாகச சொலலபபடடது தபோதனாகளே! இதில அததி யஙகள முநநூறறிருபததொனபதும, சுலோகஙகள பதினுலா ததெழுநூறறு முபபததிரணடும உளளன

இதறகுமேல, உததமமாகிய அனுசாஸனபாவம் கௌரவ ஜரான யுதிஷடிரா கஙகாபுததிரராகிய பீஷமரிடம தாமத் ர நிசசயததைக கேடடபின கவலைநீஙகி ஸவஸதரானுரெனப ம், தருமததையும அாததததையுமபறறிய நடைகளயாவும, வகையான தானஙகளின பலனகளும, தானம வாஙகுவதற் ய சிறநதபாததிரஙகளும, தானமசெயவதறகு முககியமான றையும, ஆசார விதிகளும, ஸததியததின முககியமான யோஜனமும, பசுககள பிராமணாகள இவாகளுடைய பெரிய மையும, தேசகாலஙகளுககுத தகக தாமஸூக்ஷமமும இதில ாலலபபடடிருககினறன இநத அனுசாஸனபாவம வெகு திகமான விஷயஙகளடஙகியது, உததமமானது பீஷமா ாககமடைநததும இதிலேயே சொலலபபடடது இது பதின னருவதுபாவம, தாமததினுடைய நிசசயததைத தெரிவிபபது தில நூறறுநாறபததாறு அததியாயஙகள உளளன, சுலோகங எணணுயிரம எனறு கணககிடடுச சொலலபபடடன

அதனபின, ஆஶவமேதிகம எனனும பதினைகாவது பாவம சசிறநத [1]ஸமவாததமருததீயமெனனும உபாககியானமும, ாணநிதியைத தாமராஜா அடைநததும, பரிக்ஷிததினுடைய னமும, அஶவததாமா பிரயோகிதத அபாணடவாஸதிரததின ாலையினல தகிககபபடட பரிக்ஷிதது கிருஷணனல திருமப பிழைததும், ஸஞசாரததிறகாக விடபபடட குதிரையைப தொடாகினற அாஜுனன அஙகஙகே பொருமையுளள ராஜ

1 ஸமவாதத ரிஷியையும மருததராஜாவையும பறறியது

குமாரர்களோடு யுத்தஞ்செய்ததும், தனஞ்சயன் தனக்குச் சித்
ராங்கதையிடம் பிறந்த புத்திரனான பப்ருவாஹனனால் யுத்தத்தி
பிராணஸந்தேகமடைந்ததும், [1] சுதாசனமென்கிற சரித்திரமு
விஷ்ணுதாமமும், அஶ்வமேதமென்னும் மகாயஜ்ஞத்திற் கீ
பிள்ளையின் கதையும் சொல்லப்பட்டன இவ்விதமாக இ
ஆஶ்வமேதிகமென்னும் பர்வம் பெரிய அத்புதமானது இதி
அத்தியாயங்கள் நூற்றுமூன்று, சுலோகங்கள் மூவாயிரத்து மு
நூற்றிருபது

அதன்பின், ஆஶ்ரமவாஸமென்ற பதினைந்தாவது பர்
சொல்லப்பட்டது காந்தாரியுடன் திருதராஷ்டிரராஜனும் வி
ரும் ராஜ்யத்தைவிட்டுத் தபோவனம் போனதும், திருதரா
டிரன் புறப்பட்டதைக்கண்டு பதிவ்ரதையான குந்தியும் புத
ராஜ்யத்தைவிட்டுப் பெரியவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதற
கப் பின்சென்றதும், யுத்தத்தில் அடிபட்டுப் பரலோகம்போ
வீரர்களாகிய புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் மற்ற அரசாக
திரும்பிவந்ததை வியாஸமஹர்ஷியினுடைய அனுக்கிரகத்தி
திருதராஷ்டிரன் பார்த்ததும், அந்தச் சிறந்த ஆச்சரியத்தை
கண்டபிறகு, துக்கத்தைவிட்டு மனைவியுடன் மேலான தவப்பய
அடைந்ததும், விதுரர் தவஞ்செய்து நற்கதியடைந்ததும், வி
வானும் ஜிதேந்திரியனும் கவல்கணபுத்திரனுமான ஸஞ்சய
மந்திரிகளுடன் நல்லகதியடைந்ததும், தர்மராஜராகிய யுதிஷ்டி
நாரதரைக்கண்டதும், நாரதரிடத்திலிருந்து யாதவர்களுக
பெரிய நாசம்வருவதைக் கேட்டதும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற
இஃது ஆஶ்ரமவாஸமென்று பெயருள்ள பெரிய ஆச்சரியமா
பர்வம் இந்தப் பர்வத்திலுள்ள அத்தியாயங்கள் நாற்பத்திரண
சுலோகங்கள் ஆயிரத்தைந்நூற்றாறு

இதன்பிறகு, கட்டோரமான மௌஸலபர்வமென்று அறி
அந்தப் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான யாதவர்கள் ஆயுதங்களி
யுத்தத்தில் அடிபட்டதும், அவர்கள் பிராம்மண சாப
ளால் அழிக்கப்பட்டு மதுபானத்தால் மயக்கங்கொண்டு
யினால் தூண்டப்பட்டவர்களாய்க் கடற்கரையிற் சவட்ட
கோரை உருவங்கொண்ட வச்சிராயுதங்களினால் ஒருவ
ஒருவர் கொன்றதும், எல்லாரையும் அழித்த பிறகு அ
ராமகிருஷ்ணர்கள் இருவரும், எல்லாவற்றையும் அழி
தும் தாண்டக் கூடாததுமாகிய காலம் தங்களுக்கும் நே

[1] மிருகதாசனமென்று சிலபுஸ்தகங்களிலும், மணிதாசனமென
சில புஸ்தகங்களிலும் பாடம்

ததை தபபிததுககொளளாமலிருநததும், புருஷஶ்ரேஷடனை
ஜ஼னன யாதவாகளிலலாமறபோன துவாரகைககுபபோயப
ரததுவயஸனததையும மிகுநத சோாவையும அடைநததும,
பின புருஷஶ்ரேஷடரும தனமாதுலருமான வஸுதேவருககுப
ரேதகாரியம செயதபிறகு, பானஞசெயத இடததில யாதவவீரா
களுடைய பெரிய அழிவைக கணடதும, மகாததுமாககளாகிய
ராமகிருஷணாகளுககும முககியமானவாதொடஙகி வரிசையாக
மறற யாதவாகளுககும தேகஸமஸகாரம செயததும, பிறகு,
துவாரகையிலிருநது கிழவாகளும குழநதைகளுமாகிய ஜனஙகளை
அழைததுககொணடுபோகையில, கஷடமான ஆபதது நோநத
தைத காணடீவம தோலவியடைநததையும உயாநத அஸதிரஙக
ளெலலாம தோனறுமறபோனதையும யாதவஸதிரீகள கவரபபட
டதையும பராககிரமம நிலையிலலாமறபோனதையுஙகணடு வருதத
மடைநது, வியாஸா உபதேசததினால தெளிவிககபபடடு, தாம
ரிடமபோய ராஜயததியாகம செயயுமபடி சொனனதும இங
பாவததிற சொலலபபடடன இவவாறு மெளஸலமெனனும
ணுவது பாவம சொலலபபடடது இதில அததியாயஙகள
டு, சுலோகஙகள முநநூறறிருபது

அதறகுமேல, பதினேழாவது மகாபபிரஸதானிகபாவம
புருஷஶ்ரேஷடாகளான பாணடவாகள இராசசியததைவிடடுத
திரௌபதிதேவியுடன மகாபபிரஸதானம போனதும, அப
பாறது அவாகள லௌஹிதயமெனனும செஙகடலையடைநது
அகனியைக கணடதும, அவவிடததில அககினியினால ஆஞஞா
பிககபபடட அாஜ஼னன மகாததுமாவாகிய அநத [1] அககினி
யால பூஜிததுத தேவலோகததுளளதும உததமமுமாகிய அநதக
காணடீவமெனனும விலலைக கொடுததுவிடடதும, யுதிஷடிரா,
சகோதராகளும திரௌபதியும கீழேவிழுநததைத தெரிநது
கொணடு அவாகள யாரையும திருமபிபபாராமல விடடுசசெனற
தும இதிற சொலலபபடடன இது பதினேழாவதாகிய மகாப
பிரஸதானிகபாவமெனறு சொலலபபடடது இதில அததியாயங
கள மூனறு, சுலோகஙகள [2] முநநூறறிருபது

அதனமேல, ஸவாககபாவம அது தேவலோக ஸமபநதமா
னது, மனுஷயாகளுககு உரியதனறு, மிகவும அதிகமான பிரஜ்
ஞையுளள தாமராஜரானவா தயையினால தமமுடனவநத

---

[1] 'அககினியின சொலலினால, வருணன விலலாகிய காணடீவததைத
ததிற போடடுவிடடான' எனபது கதை.

[2] நூறறிருபததுமூனறு சுலோகஙகளெனபது பழையவுரை

நாயினறி ஸவாககததிலிருநது வநத தேவரததினமேல விருமபவிலலையெனபதும, மகாதமாவான தாமராஜா அவவ சலிககாமல தாமததில நினறதைககணடு தாமதேவதை நா வதவதைவிடடுத தாமராஜரை ஸவாககததுககு அழைததுக ணடுபோனதும, அவருககுத தேவதூதன ஒரு வியாஜததை பு ணிடடு நரகததையும அதிற பிராணிகளபடும பெருநதுயரங யும காணபிததததும, தமசொலலிற கடடுபபடடிருநத தம ச தராகள அநத நரகததிலிருநது கூவுகினற அழுகுரலகளை அந தாமாததுமாவான யுதிஷடிரா கேடடதும, தாமதேவதையும திரனும தெரிவிததபடி தாமபுததிரா ஆகாசகஙகையில ஸநா செயது மனுஷயதேகததைவிடடுத தம தருமததினறகிடை ஸவாககவாஸததையடைநது இநதிராதிகளான ஸமஸத தே கூடடஙகளினாலும பூஜிககபபடடு அவாகளுடன ஆனநத இருநததும அடஙகியது இநதபபாவம சிறநத ஞானமு வியாஸமகாிஷியினால பதினெடடாவது பாவமாகச சொலலப டிருககினறது தபோதனாகளே ! இநதபபாவததில, ஐநது தியாயஙகள உளளன , சுலோகஙகள இருநூறறொனபது இப இவையெலலாம சோநது பதினெடடுப பாவஙகளாகினறன

கிலஙகளில ஹரிவமசமும பவிஷயபாவமும சொலலப டன. கிலஙகளுககுள ஹரிவமசததிற பனனீராயிரம சுலோ கள மகாிஷியினால கணககிடபபடடன

இவவாறு பாரததததிலுளள பாவஙகளின ஸஙகிரகமு சொலலபபடடது பதினெடடு அகூஷௌஹிணிகள சணடை கச சோநதன மிகவும பயஙகரமான அநதயுததம, பதி டுததினஙகள நடநதது எநதபபிராமமணன 1 அஙகஙக உபநிஷததுககளும சோநத நானகு வேதஙகளையும அறிந தும இநத இதிஹாஸததைமடடும அறியாமல இருபபா அவன நலல விததுவானாகமாடடான இது ராஜநீதி சா மாகவும, உயாநத தாமசாஸதிரமாகவும, காமசாஸதிரமா அளவறறஞானம நிரமபிய வியாஸராற சொலலபபடடது குயில கூவுதலைக கேடடபிறகு கடுமையான காககைக எபபடி வேணடியிராதோ அபபடியே இநத இதிஹாஸத கேடடபிறகு மறறொனறும கேடகப பிரியபபடாது உ

1 வேதாஙகஙகள ஆறு, அவையாவன —1 உசசரிபபின இலக மாகிய சிகைஷயும, 2 பத இலககணமாகிய வியாகரணமும, 3 வ இலககணமாகிய சநதஸ-ம, 4 பதஙகளின பகுதிவிகுதியைத தெ பதாகிய நிருகதமும, 5 கரஹநகூதர சாஸதிரமாகிய ஜோதிஷ 6 காமஙகளை விதிககிற சாஸதரமாகிய கலபமுமாம

ரின 1 மூனறுபிரிவுகளும பஞசபூதஙகளிலிருநது உணடாவது
ாற கவிகளுககுக கறபனைகள இநத உததமமான இதிஹா
ததிலிருநது உணடாகினறன அநதணரே! 2 நானகுவிதமான
ராணிகளும ஆகாயததினிடம இருபபதுபோலப புராணஙகளெல
ம இநத இதிஹாஸமசொலலும விஷயஙகளிலேதான பிரவிாத
ககவேணடும இநதிரியஙகளெலலாவறறிறகும வெவவேறு
நததிகளுளள மனம எபபடிககாரணமோ அபபடியே தொழில
ரின சிறபபுககளெலலாவறறிறகும இநத இதிஹாஸம ஆதார
னது ஆகாரம இலலாமல எபபடித தேகம நிறபதிலலையோ
பபடியே இவவிதிஹாஸததிற சேராமல கதை பூமியிலிலலை அபி
நததியை அடையவிருமபுகினற வேலைககாரரகளால நலலகுலத
பிறநதபிரபு அடுககபபடுவதுபோல இநத இதிஹாஸம எல
க கவிஙரேஷடரகளாலும அடுககபபடுகினறது யோககிய
கிய கருஹஸதனுககு மறறமூனறு ஆஙரமததவரும எப்படி
றபடமாடடாரசளோ அபபடியே கவிகள் இககாவியததிறகு
றபோவதில ஸமாததராகமாடடாரகள ...நீஙகளெலலாரும
டாமுயறசியுளளவாகளாகவும தாமததில எணணமுளளவாக
கவும இருககககடவீாகள தாமம ஒனறுதான பரலோகம
ாகிறவனுககுப பநதுவாகிறது, பொருளகளும பெணகளும
மையுளளவாகளால வசபபடுததபபடடிருநதபோதிலும ..ஒற
மையயும நிலைமையையும அடைவதிலலை தவைபாயனரிஷி
நவாயமலாநதருளியதும, அளவிடககூடாததும, தாமததைக
ாடுபபதும, மனததைசசுததபபடுததுவதும, பாபததைப
ாககுவதும, ஙரேயஸைககொடுபபதுமாகிய பாரததததை எவன
கேகிறானோ அவனுககுப 3 புணணியதீாதத ஸநானஙகள செய
ுலை எனனபயன? பிராமமணன இநதிரியஙகள வழியாகப
விாததிதது ஒருபகலிறசெயயுமபாபததைச சாயஙகாலமமஹா
ரதமபடிபபதனால விடடுவிடுகிறான தேகததினாலும மனததி

1 'ஆத்யாதமிகம, ஆதிதைவிகம, ஆதிபௌதிகம' எனபது பழைய
ர, ஸ்வாககம, மததியம, பாதாளம எனறும கொளளலாம

2 1 ஜராயுஜம - கரபபாசயததிறபிறககும மனிதபபிறபபுமுதலி
வ, 2 அணடஜம - முடடையினினறுபிறககும பறவைமுதலியவை,
ஸவேதஜம - வியாவையினாலுணடாகும தேளமுதலியவை, 4 உத
ஜம - பூமியைபபிளநது கிளமபும புல பூணடு முதலியவை

3 'புஷகரஜலை:' எனபதுபாடம, 'யானைத துமபிககைகளினால
பயும படடாபிஷேகம' எனபது பழைய உரை, புஷகரமெனற ஒரு
ணிய தீாததமும உணடு

அ

னும் வாக்கினாலும் இராத்திரியிற்செய்யும் பாபத்தைக் காலை மஹாபாரதம்படிப்பதனால் விட்டுவிடுகிறான் வேதங்களும் மிகு யான சாஸ்திரங்களும்தெரிந்த பிராம்மணனுக்குப் பொன்கட்டி கொம்புகளோடுகூடிய நூறுபசுக்களைத் தானம்செய்பவனுக்கு புண்ணியமான பாரதகதையை நித்தியம் கேட்பவனுக்கும் பல ஒன்றுதான் மிகச்சிறந்ததும், விசேஷமானவிஷயங்களுள்ளது அவசியம் அறியவேண்டியதுமாகிய அந்தப் பெரியஇதிஹாஸத இந்தப் பாவஸங்கிரகத்தினால் முதலில் தெரிந்துகொள்ளவே டும் ஏனென்றால், பெருங்கடல் தெப்பத்தினால் இறங்குவதற் எளிதாவதுபோல், இந்த இதிஹாஸமானது பாவஸங்கிரகத் னால் மனிதர்களுக்குத் தெரிந்துகொள்ள எளிதாகின்றது

பர்வஸங்கிரகபர்வம் முற்றிற்று

மூன்றாவது அத்தியாயம்

பௌஷ்யபாவம்

(உதங்கரிஷி ஜனமேஜயராஜரை ஸர்ப்பயாகஞ்செய்யத் தூண்டியது)

பரிக்ஷித்தின் புத்திரராகிய ஜனமேஜயர் ஸஹோதரர்க டன்கூடக் குருக்ஷேத்திரத்தில் நீண்டகாலம் செய்யத்தக்க திரமென்னும் யாகத்தைச்செய்தார் அவருக்கு ஶ்ருதஸேன உக்கிரஸேனன், பீமஸேனனென்ன மூன்று ஸஹோதரர்கள் இ தார்கள் அவர்கள் அந்த ஸத்திரயாகத்தைச் செய்துகொ டிருக்கையில் ஸரமையின் பிள்ளையாகிய நாய் (=ஸாரமேயன்) தது அது ஜனமேஜயருடைய ஸஹோதரர்களால் அடிக் பட்டு அதிகமாக ஊளையிட்டுக்கொண்டு தன் தாயின் ஸமீ திற்குப்போயிற்று அஃது அதிகமாக ஊளையிடுவதைப்பார்த் அதன்தாய், 'நீ ஏன் அழுகிறாய்? யாரால் அடிக்கப்பட்டா என்று கேட்டது இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட அந்த நாயான 'ஜனமேஜயனுடைய ஸஹோதரர்களால் அடிக்கப்பட்டே என்று தாய்க்கு மறுமொழிசொல்லிற்று அதற்குத்தாய், 'நீ அ க்கப்பட்டிருப்பதனால் நிச்சயமாக அங்கே பிழைசெய்திருக்கவே டும்' என்று மறுபடியும் சொல்லிற்று நாய், தாயைநோக்கி, 'ந சிறிதும் பிழைசெய்யவில்லை, ஹோமத்திரவியங்களைப் பார்க் மில்லை, நாவினால் தீண்டவுமில்லை' என்று திரும்பவும் சொ அதைக்கேட்டு, அதன் தாயாகிய ஸரமை பிள்ளையின் துக்கத்தி

ருததமகொணடு ஜனமேஜயா தமஸகோதராகளுடன தீாககஸத
ரஞ்செயதுகொணடிருநத இடததிறகு வநது கோபததுடன ஜன
மஜயரைபபாாதது, 'இநத என பிளளை சிறிதும பிழைசெயய
லலை, ஹவிஸஸுகளைப பாாககவுமிலலை, நாவினலதீணடவுமிலலை,
தறகாக அஃது அடிககபபடடது?" எனறு கேடடது அவாகள
னறுமபேசவிலலை அநதஸரமை, அவாகளைபபாாதது, 'இநத
ன பிளளை பிழைசெயயாமலிருககையில அதை அடிததறைல
மகளுககுததெரியாமலே ஓா ஆபதது வரபபோகிறது' எனறு
சாலலிறறு

தேவலோகதது நாயாகிய ஸரமையினல இவவாறு சொலலப
பட்ட ஜனமேஜயா மிககபரபரபபும துககமுமுளளவராஞா அவா,
நத ஸததிரயாகமமுடிநதபிறகு ஹஸதிபுரமபோய, 'என்னு
டைய பாபமெனனும பேயை ஓடடததகுநதவா யாா?" எனறு
நத புரோஹிதரைததேடுவதில பெருமுயறசி செயதாா அந
ப்பரிக்ஷிததின புததிரராகிய ஜனமேஜயா ஒருநாள வேடடைக
போகையில தமது தேசததைசசோநத ஓரிடததில ஓா ஆஸர
ததைபபாாததாா அதில ஸுருதஸரவஸெனறு பெயருளள ஒரு
பி இருநதாா, அவருககுத தவஞ்செயதுகொணடிருபபவராகிய
ஸோமஸரவஸ எனனும புததிரா ஒருவா இருநதாா, பரிக்ஷிததின
த்திரராகிய ஜனமேஜயமகாராஜா, அநத ஸுருதஸரவஸின புததிர
மபோய அவரைத தமககுப புரோஹிதராயிருககுமபடி வேண
ஞா அநத ஜனமேஜயா அநத ஸுருதஸரவஸ எனனும ரிஷியை
ஸகரிதது, 'பகவானே! இநத உமதுபுததிரா எனககுபபுரோ
ஹிதராக இருககவேணடும' எனறு சொனஞா இபபடிச்சொல
பபடட அநதஸுருதஸரவஸ எனனும ரிஷி, ஜனமேஜயரைப
பாாதது, 'ஓ! ஜனமேஜய! இநத என புததிரன பெணநாகததி
டமபிறநதவன, சிறநத தபஸஸுளளவன, வேதாததியயனம
ணமாகசசெயதவன, எனனுடைய தவததின சகதியும நிரமபின
ன், எனனுடைய ரேதஸைககுடிதத அநதபபெணநாகததின
பபததிறபிறநதவன, இவன மகாதேவராகிய பரமசிவனல ஏவப
பட்ட பூததததைததவிர மறற உனனுடைய பாபபபேயகள எலலா
றையும ஓடடுவதறகுச சகதியுளளவன ஆனல,இவனுககு ரகஸ
மான ஒருவிரதம உணடு, அதாவது இவனிடம எநதபபிராம
ஞவது ஒருபிரயோஜனததை விருமபுவாஞனல, அவனுககு
வன அதைககொடுததுவிடுவன, இஃது உனககு இஷடமானல
பபோது இவனை அழைததுககொணடுபோ' எனறு சொனஞா
வரால இவவாறுசொலலபபடட ஜனமேஜயா, 'பகவானே!

அஃது அப்படியே ஆகுக' என்று அவருக்கு மறுமொழிகூ
அந்தப் புரோஹிதரை அழைத்துக்கொண்டு திரும்பிவந்து, 'இ
என்னால் புரோஹிதராக வரிக்கப்பட்டவர் இவர் எதைச்செ
லுவாரோ அதை நீங்கள் சங்கிக்காமற் செய்யவேண்டும்' என்
ஸஹோதரர்களுக்குச்சொன்னார் இவ்வாறு அவரால் சொல்
பட்ட அவர்ஸஹோதரர்களும் அப்படியே செய்தனர் அவர்
வாறு தம் ஸஹோதரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டுத் தக்ஷசிலாநக
தை எதிர்த்துச்சென்று அந்தத்தேசத்தைத் தம் ஸ்வாதீனப்ப
திக்கொண்டார்

இந்தச்சமயத்தில், [1]அயோதரென்று பெயர்பெற்ற தௌ
ரென்னும் ஒருரிஷி இருந்தார், அவருக்கு உபமன்யு, ஆருணி,
தன் என்று மூன்றுசிஷ்யர்கள் இருந்தார்கள் அந்தரிஷி பாஞ்ச
தேசத்தவனான ஆருணியென்னும் சிஷ்யனைநோக்கி, 'போ, கழ
யின் மடையைக்கட்டு' என்றுசொல்லி அனுப்பினார் உபா
யாயரால் கட்டளையிடப்பட்ட அந்தப்பாஞ்சால தேசத்தவனா
ஆருணி அங்கேபோய் அந்தக்கழனியின் மடையைக்கட்டுவத
முடியாமல் கஷ்டமடைந்து, 'இருக்கட்டும், இவ்வாறுசெய்வே
என்று ஓர் உபாயத்தைக் கண்டறிந்தான், அவன் அந்தக்கழ
யின்மடையில் படுத்துக்கொண்டான், அவன் அவ்வாறு படு
போது அந்தத்தண்ணீர் போகாமல் நின்றுவிட்டது பிறகு,
கால், உபாத்தியாயராகிய அயோததௌம்யர் மற்ற இரண்டு
யர்களையும்நோக்கி, 'பாஞ்சால தேசத்தவனான ஆருணி எங்
போனான்?' என்று கேட்டார் அவர்கள், 'பகவானே! 'போ
கழனியின்மடையைக்கட்டு' என்றுசொல்லி உம்மாலேயே அனுப்
பட்டான்' என்று அவருக்கு மறுமொழி கூறினார் அவர்கள்
வாறு சொன்னபின், அவர் அந்தச்சிஷ்யர்களைப்பார்த்து, 'ஆ
அவன் போனஇடத்திற்கே நாமெல்லோரும் போவோம்' என
சொல்லி அவனை அழைப்பதற்காக அங்கேசென்று, 'ஓ! பா
சாலதேசத்து ஆருணியே! எங்கிருக்கிறாய்? குழந்தாய்!
என்றுகூவினார் அந்த ஆருணி உபாத்தியாயருடைய அந்தச்சொ
லைக்கேட்டு அந்தக்கழனிமடையினின்றும் உடனேயெழுந்து அ
உபாத்தியாயரிடம் வந்துசேர்ந்து, 'நான் இதோ இருக்கிறே
இந்தக்கழனிமடையில் வெளியிலேபோகும்ஜலம் கட்டமுடியா
ருந்ததைக்கட்டுவதற்குப் படுத்திருந்தேன், பகவானுடைய சப

[1] இரும்புபோன்ற தந்தங்களையுடையவர், ஆபோதர் என
பாடம் ஆபோதர்=அபோதர் (=ஜலம்சாப்பிடுகிறவர்) குமாரர் அ
தர் என்பதே மேல்வருகிற கதைக்குப் பொருந்துகிறது

தககேடடுததான உடனே கழனிமடையைப பிளநதுகொணடு
நகளிடம வநதேன ஆதலால, பகவானுகிய உஙகளை நமஸகரிக
றேன நான செயயவேணடிய காரியததை நீஙகள கடடளையிட
ணடும' என்று உபாததியாயரைப பாாததுசசொனனுன இவ
று சொலலபபடட அநத உபாததியாயா, 'நீ கழனியினமடை
ப உடைததுககொணடு எழுநததனுல [1] உததாலகனெனறு
யருளளவனுக ஆவாய' என்றும, 'எனசொலலை நிறைவேறறின
லை நீ ஶ்ரேயஸை அடைவாய, எலலா வேதஙகளும எலலாத
மசாஸதிரஙகளும உனககுப பிரகாசிககும' என்றும அனுககிர
ததாா இவவாறு உபாததியாயராற சொலலபபடட அநத
ருணி தனககு வேணடிய இடததிறகுச சென்றுன

பிறகு, அநத அயோத தெளமயரெனனும உபாததியாய
மமுடைய மறறெருவ சிஷயனுன உபமனயுவைபபாாதது, 'குழந
ய! உபமனயுவே! பசுககளை மேய' என்று அனுபபினா அவன
பாததியாயா சொலலியபடி பசுககளை ரக்ஷிததான அவன பக
ல பசுககளைக காபபாறறிச சாயஙகாலததில் குருவின வீடுவநது
வாமுனனினறு நமஸகாரஞ செயதுகொணடிருநதான அவன
ஷடியாயிருபபதைககணடு, உபாததியாயா, 'குழநதாய! உப
னயுவே! எதைககொணடு நீ ஜீவனஞ்செயகிறுய? மிகவும புஷடி
யிருககிறுயே?' என்று கேடக, 'ஐயா! பிக்ஷையினுல ஜீவனஞ
சயகிறேன' என்று அவன உபாததியாயருககு மறுமொழி
சானனுன உபாததியாயா திருமபவும அவனைபபாாதது,
பிக்ஷையை எனககுக காணபியாமல உபயோகிகக வேணடாம'
ன்று கூறினா அவன, 'அபபடியே ஆகுக' என்றுசொலலிப
பிக்ஷையெடுதது வநது அதை உபாததியாயருககுக காணபித
ன. அநத உபாததியாயா அவனிடமிருநது பிக்ஷைமுழுவதை
ம வாஙகிககொளள அவன, ஸரியென்று சொலலி மறுபடியும
சுககளை மேயததுககொணடிருநதான பகறகாலததில மேய
து ஸாயஙகாலததில குருவின வீடடுககுவநது குருவினமுன
ன்று நமஸகரிததுககொணடிருநதான உபாததியாயா, அப
டிசசெயதும அவன புஷடியாகவே இருநததைககணடு, 'குழந
ய! உபமனயு! உனனுடைய பிக்ஷைமுழுவதும மிசசமினறி
ன எடுததுககொளளுகிறேன, எதனுல இபபோது ஜீவனமசெய
றுய?' என்று அவனைககேடடாா, இபபடிககேடகபபடட அவன,
பகவானுகிய உஙகளுககு முதலபிக்ஷையைக கொடுததுவிடடு
ரணடாமுறை பிக்ஷை எடுககிறேன, அதனுல ஜீவனஞ செயகி

[1] பிளககிறவன

றேன்' என்று அவருக்கு மறுமொழி சொன்னான் உபாத்தியா
திரும்பவும், 'இஃது ஒழுங்கான குருகுலவாஸமன்று, பி
எடுத்து ஜீவிக்கிற மற்றவர்களுடைய ஜீவனத்துக்கு விரோ
செய்கிறாய், இவ்வாறு நடப்பதனால் நீ ஆசைக்காரனாகிறாய்' என
சொன்னார் அவன் ஸரியென்று சொல்லிப் பசுக்களை ரக்ஷி
வந்தான், திரும்பவும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு உபாத்தியாயா
ஹமவந்து உபாத்தியாயா முன்னின்று நமஸ்காரஞ்செய்தா
உபாத்தியாயா, அப்படிச்செய்தும் அவன் புஷ்டியாகவேயிரு
தைக்கண்டு, மறுபடியும், 'குழந்தாய்! உபமன்யு! நான் உ
டைய பிக்ஷமுழுவதையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன், வே
பிக்ஷயும் நீ எடுக்கிறதில்லை, நீ மிகவும் புஷ்டியாயிருக்கிற
எதனால் ஜீவனஞ்செய்கிறாய்?' என்று கேட்டார் இப்படிக்கே
கப்பட்ட அவன், உபாத்தியாயரைப் பார்த்து, 'ஐயா! இந்
பசுக்களின்பாலால் ஜீவனஞ்செய்கிறேன்' என்று உத்தரஞ்சொ
ன்ன அவனுக்கு உபாத்தியாயா, 'இது ஸரியன்று, பாலை உ
யோகிப்பதற்கு நான் உனக்கு அனுமதிகொடுக்கவில்லை' என
சொல்ல, அவன், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று பிரதிஜ்ஞ
செய்து பசுக்களை ரக்ஷித்து, திரும்பவும் உபாத்தியாயா வீடுவ
அவாமுன்னின்று நமஸ்கரித்துவந்தான் உபாத்தியாயா, அவ
புஷ்டியாகவே இருப்பதைக்கண்டு, 'அப்பா! உபமன்யு! நீ பி
யும் சாப்பிடுகிறதில்லை, வேறு பிக்ஷயும் எடுக்கிறதில்லை, ப
யும் குடிக்கிறதில்லை, மிகப் புஷ்டியாகவேயிருக்கிறாய், எத
இப்போது ஜீவனஞ்செய்கிறாய்?' என்று கேட்டார் இவ்வா
கேட்கப்பட்ட அவன், 'ஐயா! இந்தக்கன்றுகள் தாய்களின் மு
குடித்து வாய்க்குவெளியில் ஒதுக்கின நுரையைக் குடிக்கிறே
என்று உபாத்தியாயருக்கு உத்தரம் சொன்னான் உபாத்தி
யா, 'இந்தக்கன்றுகள் நல்லகுணமுள்ளவை, உன்னிடத்
தயையினால் வெகுமிகுதியான நுரையை ஒதுக்குகின்றன, ஆ
யால், இவ்வாறு நடக்கின்ற நீ இந்தக்கன்றுகளின் ஆகாரத்தி
இடையூறுசெய்கிறாய், நுரையைக்கூட நீ குடிக்கலாகாது' என
அவனுக்கு மறுபடியுஞ்சொன்னார் அவன், 'அப்படியே' என
பிரதிஜ்ஞைசெய்து ஆகாரமில்லாமல் மறுபடியும் பசுக்களை மே
தான் அவ்வாறு மறுக்கப்பட்டதனால் அவன் பிக்ஷயும் சாப்பி
வில்லை, மற்றொரு பிக்ஷயுமெடுக்கவில்லை, பாலுங்குடிக்கவில்
நுரையும் உபயோகிக்கவில்லை அவன் ஒருகால் பசியினால்பீடிக்க
பட்டுக் காட்டில் எருக்கிலைகளைத்தின்றான் உப்பும் கைப்பும் க
மும் முருடும் ஜீரணகாலத்தில் உஷ்ணத்தை உண்டுபண்ணு

ளனவாகிய அநத எருககிலைகளைத தினறதனால கணகெடடு
ன குருடனான பிறகு, கணதெரியாதவனாகவே ஸஞசரித
கொணடிருநததனால ஒரு கிணறறில விழுநதான ஸூரியன
தகிரியையடைநதும அவன வீடுவராமலிருககககணடு உபாத
யா, 'உபமனயு வரவிலலையே?' எனறு ஸிஷயாகளைக கேடக,
வாகள, 'அவன பசுககளை ரகஷிபபதறகு வனமபோனான'
று கூறினாகள 'நான உபமனயுவை எலலாவிஷயஙகளிலும
ததுவிடடேன, அதனால, அவன கோபிததுககொணடுதான
நேரமாகியும வராமலிருககிறான, ஆதலால, அவனைததேட
ணடும' எனறு உபாததியாயா சொலலி, அநதச ஸிஷயாக
ன வனமசெனறு அவனை அழைபபதறகாக, 'அபபா! உப
யுவே! எஙகேஇருககிறாய? குழநதாய! வா' எனறு சபதம
தாா அவன உபாததியாயா கூபபிடடசொலலைக கேடடு,
தோ நான இநதககிணறறில விழுநதிருககிறேன' எனறு உரகக
மொழிசொனனான உபாததியாயா, 'நீ இநதக கிணறறில
படிவிழுநதாய?' எனறு அவனைத திருமபவும கேடடாா
ன, 'எருககிலைகளை உணடதனால குருடனானேன, அதனால
க்குமபோது கிணறறில விழுநதேன' எனறு அவருககு மறு
ழிகூறினான உபாததியாயா, 'நீ அஶ்விநீதேவாகளைத் துதி
, அவாகள தேவவைததியாகள, உனனைக கணணுளளவ
ச செயவாாகள' எனறு அவனுககு மறுமொழிசொனனாா
ததியாயரால இவவாறு சொலலபபடட அநத உபமனயு அஶ
தேவாகளை [2] மநதிரரூபஙகளான வாககியஙகளினால துதிக
தொடஙகினான

[3] (உபமன்யு அஶ்விநீதேவர்களைத் துதித்தல்)

'முனசெலலுகிறவாகளும, முனபிறநதவாகளும, பலவாணங
ன கிரணஙகளுளளவாகளும, தவததால அழிவிலலாதவாக
, தேவலோகததிலுணடானவாகளும, சிறநத [4] சிறகுகளுளள
களும, ரஜோகுணமிலலாதவாகளும, எலலா உலகஙகளுககு

---

1 உததரதேச பாடததிலுளளது

2 அஶ்விநீதேவாகளைபபறறிய ஸதோததிரஙகளான, 'உபா, உ,
ο' எனபது முதலிய மநதிரஙகளின ஆததம இநத ஶலோகஙகளி
பபதுபறறி மநதிரரூபஙகளான வாககியம எனறது (ரிகவேதம,
வது அஷடகம, கூ-வது அதயாயம, முதலவாககம)

3 இது விததியாபபிரகரணமாதலின அஶ்விநீதேவாகளை முனனிட
பரபபிரமமததையே துதிககினறது எனபது பழையஉரை

4 விரைவாகச செலலுகிறவாகள

மேல தஙகளவிமானஙகளைச செலுததுகிறவாகளுமாகிய உ
ஙிருவாகளையும வாககினுல துதிககிறேன பொனமயமான பற
கள போனறவாகளும, ஆபதபநதுககளும, பொயயாதவாகளு
பாராபபதறகு அழகானவாகளும, அழகான மூககுளளவாகளு
விசேஷஜயமுளளவாகளும, [1] சூரியனுடைய தேஜஸஸினுல வெ
பும கறுபபுமாகியபகலையும இரவையுமநெயகிற சிறநததறிகாரா
மான உஙகளைத துதிககிறேன [2] அஶ்விநீதேவாகள கருட
போனறபலமுளளஒருசெநநாயினுடையபலததினுலபிடிககபபட
[3] விசசுஙியெனனுமபறவையைச சுகமாயிருககுமபடிவிடுவிதக
அவவளவு நலல செயகையுளளவாகளை எனதுனபததை நிவிர
செயய நமஸகரிததேன, அவாகள சிறிதுமிலலாமலிருநத சிவ
சூரியகிரணஙகளை உதயமாககசசெயதாாகள [4] முநநூறறறுபது
வைபபசுககள ஒரு கனறை ஈனறு அதறகுப பாலகொடு
வளாககினறன, அநதப பசுககள [5] பல கொடடிலகளும ஒரு க
கிறவனும உளளவையாகச செயயபபடடன, அநத அஶ்வி
தேவாகள மேறசொனன பசுககளிடம சிலாககியமான தா
ததைக கறககினறனா [6] எழுநூறறிருபது ஆரககாலகள வடட
ஙிற கோககபபடடு ஒரு குடததிற சோநதிருககினறன அந்தச
கரமானது சுறறளவிலலாமலும [7] அழிவிலலாமலும சுறறு
றது, மாயையானது புருஷரூபாகளான அஶ்விநீதேவாக
ஆஶ்ரயிததிருககிறது மறறொருசககரம [8] பனனிரணடு ஆரகக
களுடனும ஆறு [9] நாபிகளுடனும ஒரே அசசுடனும [10] அமிர
திறகு ஆதாரமாக நடககினறது எலலாத தேவாகளு
யஜஞததைபபறறி அதை ஆஶ்ரயிததிருககினறனா அ
அஶ்விநீதேவாகள துனபபபடுகினற எனனை விடுவிககககட

---

1 அஶ்விநீதேவாகள சூரியனுககுமுன செலலுகிறவாகள
2 கருஙகுஷடததைநீககித தேகததில நலலநிறம கொடுபபவா
3 இஃது ஒரு ரிககிலுளள கதை [பா சி
4 முநநூறறறுபதுதினஙகள ஒருவருஷததைச செயகினறன
5 பலதேசஙகள கொடடிலகள, சூரியனே கறககிறவன ஒளி ப
6 ௩௬0 நாளகளில சோநத இரவுபகலகள எ௨0-ம வருஷமென
ஒரு நாபியைசசோநத ஆரக்காலகளெனறு சொலலபபடடன
7 காலசசககரததிறகு முடிவிலலை எனபது பொருள
8 ‘பனனிரணடு மாதஙகளும ஆறு ருதுககளும ஒருவருஷமுமா
காலசககரமானது பிராணிகளின உணவுககுக காரணமாக நடககின
எனபது பொருள
9 அசசுககோககினற துவாரஙகள [பொரு
10 ரிதஸய’ எனறபாடடததிறகுக காமபலததிறகு ஆதாரம என

ஶ்வினீதேவர்கள் அமிர்த மயமாகிய சந்திரனை வட்டமாக வியா
க்கின்றனர், தாஸர்களைக் காப்பாற்றுகின்றனர் அஶ்வினீதேவர்
பலத்திற்குக்காரணமாகிய [1]மழையைக்கொடுக்க மலையைவிட
புறப்பட்டுப் பூமியில் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்கள் அஶ்வினீதேவர்
ளே! நீங்கள் எல்லாருள்ளிலையிலும் [2]பத்துத்திசைகளையும்
ண்டாக்குகின்றீர்கள் அந்தத்திசைகள் தங்கள் தலைமேல்
ூர்யரத்தின்ஸஞ்சாரத்தை ஸமமாக அடைகின்றன, அந்
த்திசைகளிற்செல்லும் ஸூர்யரத்தை ரிஷிகளும் தேவர்களும்
ச்செல்லுகின்றனர் மனிதர்கள் பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறனர்.
கள் எல்லாவகை வர்ணங்களோடுங்கூடின கிரணங்களை விரிக்
றீர்கள் அவை எல்லா உலகங்களையும் வியாபிக்கின்றன அந்
கிரணங்களை அனுஸரித்துத்தேவர்களும் ஸஞ்சரிக்கின்றனர்
ஸத்தியமில்லாமையால் நாஸத்தியரென்னப்பட்ட அஶ்வினீ
வர்களாகிய அந்த உங்களையும் நீங்கள் அணிந்த தாமரை
லையையும் நான் பூஜிக்கிறேன் [3]மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவராக
ம் கருமபலன்களை விருத்திசெய்கிறவர்களுமான அந்த அஶ்வினீ
வதைகளன்றி மற்றத்தேவர்கள் தங்கள் ஸ்தானத்திலிருந்து
ன்களைக் கொடுப்பதில்லை [4]ஒருசிறுவனும் சிறுமியும் முகத்
லே காப்பதைத் தரித்தனர் ஓர் உயிருமில்லாதவள் இதை
ரிக்காலால் பிரஸவித்தாள் பிறந்த சிசு உடனே தாயைச் சாப்
கின்றது அந்த அஶ்வினீதேவர்களாகிய நீங்கள் எல்லாரும்
க்கும்படி ஸூர்யகிரணங்களை வியாபிக்கச் செய்கின்றீர்கள்.
ங்களைக்கொண்டு உங்களைத்துதிக்க நான் சக்தனல்லேன்.
போய வழிதெரியாமல் இந்த ஆழமானகிணற்றில் நான்
ந்திருக்கிறேன், ரக்ஷிக்கத் திறமையுள்ள உங்களை அடைக்கலம்
கின்றேன்' என்று துதித்தான்

---

1 ஸூர்யன் மேருவுக்குக்கீழ்ப்பாகமான தக்ஷிணாயனம் வருகையில்
ழ பெய்கிறது [மில்லை

2 ஸூர்யரஶ்மி இல்லாவிட்டால் திக்குமில்லை, மனுஷ்ய சஞ்சாரமு

3 மோக்ஷத்திற்கும் புண்ணியலோகங்களுக்கும் அவற்றிற்குக்காரண
ர் யாகமுதலிய தேவபிதருகாரியங்களுக்கும் ஸூர்யனே மார்க்க
ன்பதுபொருள்

4 ஸூர்யரஶ்மி நுனியினுல் பூமியினின்றும் ஜலத்தையிழுத்து ஆகா
காப்பமாகிறது ஆகாசம் உயிரில்லாதது, அதனகீழாகிய வாயு
டலத்திலிருந்து மழைவருகிறபடியால் காலால் பிரஸவிக்கின்றது
றபடி காப்பமாகிய மழைஜலமானது பூமியை மூடிவிடுவதனுல்
யச்சாப்பிடுகிறதென்பது அஶ்வினீதேவர்கள் ஸூர்யரஶ்மியிற
ந்திருப்பதனுல் மழைக்குக் காரணமென்னப்பட்டனர்

- இவவாறு அவனால் துதிககபபடட அஶ்வினீதேவாகளவா
அவனைபபாாதது, 'நாஙகள உனமேல அனபுளளவாகளாயி
கிறோம, இதோ உனககுப பக்ஷணமிருககிறது, இதைசசாபபி
எனறு சொனனாாகள அவாகள இவவாறுசொலல, அவ
'மஹிமை பொருநதிய நீஙகள சொனனது வீணாகாது ஆனா
நான குருவுககுத தெரிவியாமல இநதபபக்ஷணததைச சாபபி
மாடடேன' எனறு மறுமொழி சொனனான பிறகு, அஶ்வி
தேவாகள, அவனைபபாாதது, 'முனனால உன உபாததியாயா இ
வாறே துதிசெயதபோது, அவருககு நாஙகள பக்ஷணமகொ
தோம அவா அதனைத தம குருவுககுத தெரிவியாமலே சாபபி
டாா உன உபாததியாயா செயததுபோலவே நீயும செய' என
னா அஶ்வினீதேவாகள இவவாறு சொனனபிறகும, 'இ
விஷயததில அஶ்வினீதேவாகளாகிய உஙகளை மறுபடியும கேட
கொளளுகிறேன, நான குருவுககுததெரிவியாமல பக்ஷணத
சாபபிடமாடடேன' எனறு உபமனயு மறுமொழி சொனனா
'இநத உன குருபகதியினால உனமேல அனபுறறோம, உனஉபா
யாயருடைய தநதஙகள [1] எஃகு ஆகவிருககினறன உனக
பொனனாகவிருககடடும, கணகளைபபெறுவாய, விததையை
அடைவாய' எனறு அஶ்வினீதேவாகள உபமனயுவுககுச சொ
னாாகள

அஶ்வினீதேவாகள இவவிதம சொனனவுடன, உபம
கணகளைபபெறறு உபாததியாயரிடம வநது அபிவாதன
செயது நடநத விஷயததைச சொனனான உபாததியாயா, அ
மேல அனபுகூாநது, 'அஶ்வினீதேவாகள சொனனபடி உன
விதயாபலன உணடாகும, எலலாவேதஙகளும எலலாத த
சாஸதிரஙகளும பிரகாசிககும' எனறுசொனனாா அநத
மனயுவுககும இநதப பரீக்ஷை நடநதது

பிறகு, அநத அயோததௌமயா, பைதனெனறு பெய
ளவனை மறறொரு சிஷயனைநோககி, 'குழநதாய ! பைதனே
இநத எனகிருஹததில நான சொலலுகிற வரையில சிலகா
பணிவிடை செயதுகொணடிருககவேணடும உனககு நீ விரும
விததைபபயன உணடாகும' எனறு சொனனாா அநதபபைத
'அபபடியேஆகுக' எனறுசொலலி, நீணடகாலம சுஶ்ரூஷைசெ
கொணடு குருகுலவாஸஞசெயதான எருதுபோலச சுமைசுமக
படி குருவினால எபபோதும நியமிககபபடடு வெபபம, பசி, தா

1 அயோததௌமயா எனகிற பெயா இஙகே பொருநதும
காணக

தவிய சஷடஙகளைப பொறுததுககொணடு எதறகும தடை
சாலலாமலிருநதான வெகுகாலததிறகுப பிறகு அவனிடம
ருவுககுச சநதோஷமுணடாயிறறு குருவின ஸநதோஷததி
லே பைதன பலனையடைநது ஸாவஜஞஞான இஃது அந
பைதனககு நடநத பரீக்ஷை, அநதப பைதன உபாததியாய
கிய அயோதெளமயரால விடைகொடுககபபடடபின அநதக
ருகுலவாஸததை முடிதது ஸமாவாததனம எனனபபடட
ரமமசரியவிரத ஸமாபதியைச செயதுகொணடு கருஹஸதாஙு
ம அடைநதான

அநதபபைதரெனபவா கருஹஸதாஙுமததிலிருககையில,
வருககும மூனறே சிஷயாகள இருநதாாகள அவா தமசிஷயாக
பபாாதது, 'வேலைசெய' எனறுவது, 'குருசுஙுரூஷை செய' என
வது எதுவும சொனனதிலலை அவா, குருகுலவாஸததின கஷ
ஙகளை அறிநதவராகையால சிஷயாகளைக கஷடபபடுததக கருத
லலை பிறகு, ஒருகாலததில அநதபபைதரெனனும பிராமமண
ம ஜனமேஜயன பௌஷயன எனனும இரணடு க்ஷததிரியாகள
நது அவரை உபா[illegible]யராகவரிததனா [illegible]யாகளுசெயவிககிற
ரியததிறகாகப [illegible] அநதபபைதா, உதஙகரெனனும
யருளள சிஷயரைப பாாதது, 'அபபா! நமமுடைய கிருஹத
ல எதுவேணடியிருநதாலும அதை நீ குறைவிலலாமற செயய
ருமபுகினறேன' எனறு கடடளையிடடுத தூரதேசம சென்றுா

பிறகு, சுஙுரூஷையிலிருககும உதஙகா குருவின நியமன
தை நடததிககொணடு குருகுலவாஸம செயதுகொணடிருநதா
வா அஙகே வஸிககுமபோது உபாததியாயராயுளளவாக
டைய ஸதிரீகள சோநது அவரை அழைதது, 'உனனுடைய
பாததியாயருடைய பதனி ருதுஸநானஞ செயதிருககிறுள
பாததியாயரும ஊரில இலலை இவளுடைய இநத ருதுஸநான
லம வீணபோசாமலிருககுமபடி நீ செயயவேணடும, இவள
பஸனபபடுகிறுள' எனறு சொனனுாகள இவவாறு சொனன
நத ஸதிரீகளைபபாாதது, உதஙகா, 'நான ஸதிரீகளுடைய
சாலலினலே இநத அகாரியததைச செயயேன உபாததியாயா,
காரியமாயினும செய' எனறு எனககுக கடடளையிடவிலலை'
னறு மறுமொழிசொனனுா பிறகு, வெகுகாலம செனறபின,
வருடைய உபாததியாயா அநதபபிரயாணததை முடிதது வீடு
நதுசோநதாா அவா அவருடைய அநத நடை முழுவதையும
தரிநதுகொணடு ஸநதோஷமடைநதாா அவரைபபாாதது,
ழநதாய! உதஙகனே! உனககு எனனவிருபபததை நான

செயயககடவேன’ எனறும, ‘நீ தாமததைவிடாமல எனகடு
சுஶ்ருஷைசெயததனல நமமிருவருககும அநயோநயஸநேஹ
வருததியாயிறறு, ஆதலால, உனககு விடைகொடுககிறேன
விருமபினவறறையெலலாம பெறுவாய, போகலாம’ எனறு
சொனஞா

இவவாறு உபாததியாயாசொலல, உதஙகா, ‘நானசெ
வேணடுமெனறு நீஙகள விருமபுவது யாது? ‘ஆசாரியன ஆசா
தாமததை விடடுசசொனனாலும சிஷயன சிஷயதாமததை வ
டுக கேடடாலும அவவிருவரில தனதாமததைவிடட ஒருவ
துவேஷததையும அடைவான, இறநதுமபோவான’ எனறு சா
தரஜஞா சொலலுகினறனரே ஆதலால, உஙகளால விடை
கொடுககபபெறற நான குருவேணடுகிற தனததைத தக்ஷிணை
கொடுககவிருமபுகினறேன’ எனறு கேடடார அவர இபப
கேடடதறகு உபாததியாயா, ‘அபபா! உதஙகா! நீ இனனு
சிலகாலமிரு’ எனருா அநத உதஙகா மறறொருநாள, ‘உ
ஞககு வேணடிய குருதக்ஷிணை நானகொடுககவேணடும, நீஙக
கடடளையிடுஙகள’ எனறுகேடடார உபாததியாயா, ‘அபப
உதங்கா! நீ ‘குருதக்ஷிணைகொடு[illegible]னறு பலமுறை எ
னனைககேடகிறாய அபபடியானல, நீ வீட்டுக்குளளே போய உன
இநத உபாததியாயபதனியிடம ‘நான எனன கொடுககவே
டும?’ எனறுகேள, அவள எனனசொலலுகிறுளோ அதை
கொடு’ எனறு அவருககுசசொனஞா இவவாறு உபாததிய
ராற சொலலபபடட உதஙகா உபாதயாயபதனியிடம சென
‘அமமா! உபாததியாயரால வீடடுககுபபோக விடைகொடுக
படடிருககிறேன, உமககுப பிரியமான குருதக்ஷிணையை
கொடுதது என கடனைத தீரததுககொணடுபோக விருமபுகிறே
ஆதலால, நான கொடுககவேணடிய குருதக்ஷிணை இனனதென
நீா ஆஜஞாபிககவேணடும’ எனறுகேடடார இபபடிககேட
பின, அநத உபாதயாய பததினியானவள, அநத உதஙகருக
‘நீ பௌஷயனெனனும ராஜாவினிடஞசெனறு அநத ராஜாவி
பதனி அணிநதுகொணடிருககும குணடலஙகளைககேள, இ
றைககு நானகாவதுநாள ஒருவிரதம வரபபோகிறது, அந
குணடலஙகளை அணிநதுகொணடு அழகாகப பிராமமணாக
குப பரிமாறவிருமபுகிறேன, அதறகுள அவறறைச சமபாதித
கொணடுவா, இபபடிச செயதாலதான உனவிததை பய
படும; இலலாவிடடால நீ நனமையை அடையமாடடாய’ எ
சொனனுள

இபபடி உபாதயாயபததினியினல் உரைககபபடட அநத
ஙகா புறபபடடுபபோகுமபோது, வழியில மிகபபெரியதான
வருஷபததையும அதனமேல ஏறிககொணடிருநத ஒரு
ரிய புருஷனையும கணடார அநதபபுருஷன, உதஙகரைப
ாதது, 'ஓ! உதஙகா! இநதவருஷபததின இநதகோமயத
ப பக்ஷணஞசெய' என்று சொனனான இவவிதம சொனன
சசெயய உதஙகா இஷடபபடவிலலை அநதபபுருஷன, மறு
யும உதஙகரைபபாரதது, 'உதஙகா! சஙகைபபடாமல பக்ஷிக
கடவாய, உன உபாததியாயரும முனனே இதைபபக்ஷித
நககிறார' என்றான அநத உதஙகா இவவாறு சொலலபபடட
கு சரியெனறுசொலலி அபபோது அநத வருஷபததினுடைய
ததிரததையும கோமயததையும உடகொணடு எழுநதவுடன
வஸரததினால ஜலததை ஆசமனமபணணுமற புறபபடடார
த உதஙகா பௌஷயனெனனும க்ஷததிரியன இருககுமிடத்
குபபோய அஙகேவீறறிருநத அவனைக கணடார அவனருகிற
ன்று ஆசீர்வாதஙகளினால அவனைபபெருமைபபடுததி, 'யாசிப
றகு, உனனிடமவநதிருககிறேன' என்றுசொனனார பௌஷ
உதஙகருககு வநதனமபணணி, 'பகவானே! நான பௌஷய
லலவோ? உஙகளுககு நான செயயததககது யாது?' என்று
டக, அவனுககு உதஙகா, 'உனது பததினி அணிநதுகொண
நககும குணடலஙகளை எனகுருவுககாக யாசிககவநதிருககி
ன; அவறறை நீ கொடுககவேணடும' என்றுசொனனார
ளஷயன, 'அநதபபுரததுககுபபோய அரசியிடம யாசிககக
வீர' என்றுசொலல, அவா அநதபபுரததுககுளளே சென்று
ாததபோது ராஜபததினி அவருககுக காணபபடவிலலை உதங
திருமபவும பௌஷயனிடமவநது, 'நீ எனனைப பொயயாக
சரிபபது சரியலல, அநதபபுரததில உனது அரசி இலலை,
ாககு அவள அகபபடவிலலை' என்றுசொனனார இபபடி அவா
ானனபின பௌஷயன சறறுநேரம ஆலோசிதது உதஙகரைப
ாதது, 'நீர நிசசயமாக ஆசாரஙகுறைநதவராயிருககிறீர,
வவையாக நினைததுப்பாரும, அநத அரசி ஆசாரஙகுறைநத
னுககும அசுததனுககும தோறறமாடடாள, கறபுளளவளாத
ல அவளைச சுததமிலலாதவன காணபதரிது' என்று சொன
ன இபபடி அவன சொனனதனமேல உதஙகா நினைததுப

1 'அவசரததினால நினறபடி ஆசமனம செயது புறபபடடார' என
வேறு பாடம

பாாதது, 'உளளதுதான, [1] நான சாபபிடடபிறகு சீககிரம
ததனால ஆசமனஞசெயயவிலலை' எனறுசொனனா அவருக
பெளஷயன, 'எழுநததும சீககிரம வரவேணடியதறகாக நீா
மனஞசெயயாமறபோனது உமதுதவறு' எனறுசொலல, பிற
உதஙகா அவனைபபாாதது, 'ஆம' எனறு சொலலிக கிழககு
மாக உடகாாநது, கை கால முகஙகளைச செவவையாகக கழு
கொணடு, நுரையிலலாமலும காயசசபபடாமலுமிருநத தீாத
உளளேபோவது மாாபுவரையில உணரபபடுமபடி சபதமில
மல மூனறுமுறை ஆசமனஞசெயது இரணடுமுறை கண, கா
மூககுமுதலிய இடஙகளை ஜலததினால துடைததுககொணடு
தபபுரததிறகுபபோனா, பிறகு, அநதராஜபததினியைககணட
அவளும உதஙகரைககணடவுடன எதிாகொணடு செனறு நம
காரஞசெயது, 'பகவானே! உமதுவரவு நலவரவு, நான செ
வேண்டியதைக கடடளையிடவேணடும' எனறுசொலல, உதங
'இநதககுணடலஙகளை எனகுருவுககாக யாசிககிறேன, இவற
நீ கொடுககவேணடும' எனறு அவளைக கேடடாா அவள
ருடைய அநத நலல ஏணணததினால ஸநதோஷிதது, 'இ
தானததுககுத தகுநதபாததிரா' எனறும, 'விடடுவிடககூட
வா' எனறும நினைதது அநதககுணடலஙகளைககழறறி அவ
குககொடுதது, 'நாகராஜனாகிய தகூஷகன இநதககுணடல
ளினமீது மிரமப விருபபஙகொணடிருககிறான, ஜாககிரதையுட
நீா கொணடுபோககககடவீா' எனறுசொனனாள உதஙகா இ
வாறுசொனன அரசியைபபாாதது, 'நீ விசாரபபடவேணடா
நாகராஜனாகிய தகூஷகன எனனை வெலலமாடடான' என
சொனனா

அவா இவவாறு சொலலி அநதராஜபதனியினிடமவிடை
பெறறுககொணடு பெளஷயனிடமவநது, 'ஓ! பெளஷயனே
தருபதியடைநதேன' எனறு சொலல, அவரைபபாாதது
பெளஷயன, 'மஹானே! யோககியாகள கிடைபபதரிது
நீஙகள சிறநத அதிதியாதலால ஶராததஞசெயய விருமபுகிறே
அவகாசம உணடாககிககொளளவேணடும' எனறுசொனன
அவனுககு உதஙகா, 'அவகாசம செயதுகொணடவனாக
இருககிறேன, உனசகதிககுததககபடி நீ சீககிரமாக அ
னததை விததஞசெயவதை எதிாபாாககிறேன' என
சொனனா பெளஷயன 'ஆகடடும' எனறுசொலலித த

---

[1] 'நான வருவதறகாக நினறபடி ஆசமனமசெயதேன' என
வேறு பாடம

திககுத தகுநத அனனததைககொடுதது உதஙகருககுப போஜ
ஞ்செயவிததான பிறகு, உதஙகா அனனம ஆறிபபோனதை
அதில மயிரிருநததையுங கணடு, 'இஃது அசுசியாயிருககிறது'
ன்று நினைததது, எனககு அசுசியான அனனததைக கொடுததத
ல் நீ கணதெரியாதவனுவாய' என்று அநதபபௌஷயனுககுச
பங்கொடுததார 'நீ குறறமிலலாத அனனததைத தூஷிததத
ல ஸநததியிலலாதவராவீர' என்று பௌஷயன அவருககுப
திசாபங்கொடுததான உதஙகா திருமபவும், 'நீ அசுசியான
னனததையுங கொடுததுப பிரதிசாபமுங கொடுபபது நியாய
ாறு, அனனததைககணணுலே பாா' என்றுசொலல, பௌஷ
ா அநத அசுசியான அனனததைபபாாததது அஃது அசுததமா
நநததை நேரில தெரிநதுகொணடான அநத அனனம கூநத
ிழநத ஸதிரீயினுல செயயபபடடதென்றும அஃது ஆறினதும
ிருளளதுமாக இருபபதினுல அசுசியாயிருககிறதென்றும
ரிநதுகொணடு அநதஉதஙகரிஷியைபபாாததது, 'மஹிமைபொ
ந்தியவரே! தெரியாமல மயிருளளதும ஆறிபபோனதுமாகிய
ந்த அனனமகொடுககபபடடது, ஆதலால, நானு குருடனுகாம
ருககவேணடும, க்ஷமிககுமபடி உஙகளைவேணடுகிறேன' என்று
நத உதஙகரிஷியிடமவேணடிககொணடான உதஙகா, 'நான
ொலவது பொயயாகாது நீ சிலகாலம கணதெரியாமலிருநது
ன சீககிரததில கணதெரிகிறவனுவாய' என்றும, 'எனககும
கொடுததசாபம தொடராமலிருககவேணடும' என்றும சொன
தறகுப பௌஷயன, 'நான சாபததைநிவிருததிசெயயமாட
ன, எனககுக கோபம இனனமும அடஙகவிலலை பிராமமண
ககு ஹருதயம வெணணெயபோனறது, வாககில கூரானமுனை
ாள கததி வைககபபடடிருககிறது க்ஷததிரியனுககு இவவிரண
ம மாருயிருககினறன வாககு நவநீதமபோனறதும உளளம
ாமையானமுனையுளள கததிபோனறதுமாக இருககினறன என
து உமககுததெரியாதா? ஆதலால, எனஉளளம கொடியதாத
ால இபபடி நடநதபின அநதச்சாபததைநானமாறறககூடாத
ன, நீா போகலாம' என்றுசொலல, உதஙகா, 'அனனம அசுசி
ாயிருநததை நீயேகணடு பினபு எனனை வேணடினுய முதலிலும,
குறறமிலலாத அனனததைத தூஷிததாயாகையால ஸநததியில
ாமறபோவாய' என்றுதான சபிததிருககிறுய அனனததில
றறமிருநதபோது இநதச்சாபம எனககு வராது, போகவே
பாகிறேன', என்றுசொலலி அநதககுணடலஙகளை எடுததுக
காண்டு புறபபடடாா

அவா,'வழியில வஸதிரமிலலாத ஒரு ஸநயாஸி அடிக
காணபபடுவதும மறைநதுபோவதுமாகத தொடாநதுவருவ
கணடாா பிறகு, உதஙகா அநதககுணடலஙகளைபபூமியிலவைத
விடடு ஜலததிறகாகபபோனுா இநதஸமயததில அநதஸநயா
விரைவாகக கிடடவநது அநதககுணடலஙகளை எடுததுககொண
ஓடினை உதஙகா அவனைபபாாதது ஜலததினகாரியஙகளை முடி
ததுககொணடு சுசியாகவும நியமமுளளவராகவும தேவாகளுக
குருவுககும நமஸகாரஞசெயது மிககவேகததோடு ஸநயாஸியை
பினதொடாநதாா, அதிக ஸமீபமானபோது ஸநயாஸிரூப
கொணட அநதததக்ஷகனை உதஙகா பிடிததாா அவன பிடிப
வுடன, அநத ஸநயாஸிரூபததைவிடடுத தக்ஷகரூபததை எ
ததுககொணடு பூமியிலதெரிகிற ஒருபெரிய வளைககுள விரைவா
புகுநதான, வளையில புகுநது நாகலோகததுககுட செனறு த
வீடு சோநதான பிறகு, உதஙகா அநத ராஜபதனிசொனன
நினைதது அநதததக்ஷகன பினனேஓடி அவனநுழைநதவளை
தடியினுலதோணடினுா அவரால தோணட முடியவிலலை அ
கஷடபபடுவதை இநதிரன கணடு தனவஜராயுதததை, 'நீ பே
இநதபபிராமமணனுககு உதவிசெய' எனறு அனுபபினுன பிற
வஜராயுதமானது தடிககுளளே பிரவேசிதது அநத வளை
பிளநதுவிடடது உதஙகா அநத வளைவழியாகவே தக்ஷகனுட
பிரவேசிதது முடிவிலலாததும, பறபலவிதஙகளான ராஜகிருஹ
களும தனிகாகிருஹஙகளும மேலமாளிகைகளும கொடுங
களும நூறறுககணககுககளாக நிரமபினதும, விளையாடடிறகு
ஆசசரியமான இடஙகள கணககிலலாமல இருபபதுமாகிய அ
நாகலோகததைக கணடாா அவா அநத நாகாகளை அடியி
வரும சுலோகஙகளினுல துதிததாா

அவறறினபொருள -' ஐராவதமெனனும நாகனை ராஜாவ
உடையவரும, யுததஙகளில பிரகாசிககினறவரும, காறறினுே
மினனலோடுஞசோநது மழைபொழியும மேகஙகளைபபோல
மாரி பொழிகினறவரும, அழகான பறபலரூபஙகளுளளவரு
விசிததிரமான குணடலஙகளைததரிததவருமாகிய ஐராவதநா
தின குலததிலுணடான நாகாகள, ஸவாககததில தேவாகள ப
காசிபபதுபோல பிரகாசிககினறனா கஙகையின வடகரையி
நாகாகளுடைய ஸதானஙகள அநேகமுணடு அஙகுளள ம
நாகாகளையும நான துதிககிறேன ஐராவத நாகனைத த
வேறே எவன சூரிய கிரணஙகளாகிய சேனையில சஞசரி
ககினபபான? திருதராஷடிர நாகம போகுமபோது இருபததெ

றியிரத்தெண்ணூறு 1 நாகங்கள் (சூரியன் தோகுதிரைகளுக்
) கடிவாளங்களாகச் சமீபமாகவும் தூரமாகவும்போகின்றன
ன ஐராவதநாகத்தின் மூத்தஸஹோதரர்களுக்கும் நமஸ்காரஞ்
யகிறேன் முன்னே குருக்ஷேத்திரத்திலும் காண்டவனத்தி
ம வாஸஞ்செய்த தக்ஷகனென்ற நாகராஜனைக் குண்டலத்திற
கத் துதிக்கிறேன் தக்ஷகனும் அஸ்வஸேனனுமாகிய இரு
நம் எப்போதும் கூடவேயிருந்துகொண்டு குருக்ஷேத்திரத்திலும்
க்ஷுமதி நதிக்கரையிலும் வாஸஞ்செய்கின்றனர் நாகர்களுக்கு
ஜாவாகவிருத்தலை விரும்பி மஹத்யுமர் என்னும் தீர்த்தத்தில
ஸித்த தக்ஷகனுடைய கடைசிப்புத்திரனாகிய ஸ்ருதஸேனனென்ன
ம மஹாத்மாவுக்கு நான் எப்போதும் நமஸ்காரஞ்செய்வேன்'
ன்று ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார் இவ்விதமாக அந்த உத்தங்கரென
ம பிரமரிஷி நாகஸ்ரேஷ்டர்களைத் துதித்தும் அந்தக்குண்ட
ங்களைப் பெறுத்தனற கவலையுற்றார் இவ்வாறு நாகங்களைத்
தித்தும் குண்டலங்கள் கிடைக்காமலிருந்தபோது நெய்கிற யந்
த்தில் வஸ்திரத்தையேற்றி நெய்துக்குரியகோலால நெய்கின்ற
ண்டு ஸ்திரீகளைக் கண்டார் அந்தவஸ்திரத்தில் கறுப்பும்
ளுப்புமான நூல்களிருந்தன 2 ஆறுகுமாரர்களாற சுற்றப
வதும் பன்னிரண்டு ஆரக்கால்களுள்ளதுமாகிய ஒரு 3 சக்கரத்
யும் ஒருபுருஷனையும் ஓர் அழகானகுதிரையையும் கண்டார்
ர் அவர்களெல்லாரையும் மந்திரார்த்தங்களடங்கிய அடியில
நம் சுலோகங்களினால் ஸ்துதிசெய்தார் '4 இருபத்துநான்கு
னுக்களுள்ளதும் எப்போதும் நடப்பதுமாகிய இந்த அழிவில
த சக்கரத்தின் நடுவில் 5 முந்நூற்றறுபது ஆரக்கால்கள்
ட்டப்பட்டிருக்கின்றன அந்தச்சக்கரத்தை ஆறுகுமாரர்கள்
றுகின்றனர் உலகெங்கும் வியாபித்த உருவமுள்ள 6 இரண்டு
பெண்கள் 7 கறுப்பும் வெளுப்புமான நூல்களை எப்போதும்
ப்பிக்கொண்டும் பிராணிகளையும் உலகங்களையும் எப்போதும்
றிக்கொண்டும் இந்த 8 வஸ்திரத்தை நெய்கின்றனர் வஜ்ராயு

1 சூரியகதி ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் எப்போதுமிருப்பதற்குக் காரண
ள்ள சக்திகளையே கடிவாளங்களான நாகர்களென்று சொன்னது
2 ஆறுகுமாரர்கள் = ஆறு ருதுக்கள்
3 சக்கரம் என்பது வருஷம்
4 இருபத்துநான்கு தணுக்களாவன, அமாவாஸையையும் பௌர்ணமி[யும்
5 முந்நூற்றறுபது ஆரக்கால்கள் தினங்கள்
6 இரண்டு சிறுபெண்கள் தாதா விதாதா என்னும் தேவதைகள்,
7 கறுப்புவெளுப்பு நூல்கள் இரவும் பகலும்
8 வஸ்திரம் என்பது காலம்

தததைத-தாஙகுகிறவனும, உலகததை ரக்ஷிககிறவனும, விருத்
ரன நமுசியென னும அசுராகளைககொனறவனும, 1 இரணடுகறுப
வஸதிரஙகளைத தரிததுககொணடவனும, மஹாதமாவும, உலக
தில உணமையும பொயயுமாகிய ஆதமா அநாதமா இரணடைய
பகுததறிவிபபவனும, ஜலததினுடைய புததிரனும புராதன
மான அகனியைக குதிரையாக அடைநதிருபபவனும, உலகஙக
நடததுகிறவனும, மூனறுலோகஙகளுககும நாதனுமாகிய அ
இநதிரனை நமஸகரிககிறேன' எனறு துதிசெயதார

பிறகு, அநதக குதிரைமேலிருநத புருஷன, உதஙகரைபப
தது, 'நான இநத ஸதோததிரததினால உனனிடம அனபுளளவ
னேன, உனககு நான செயயவேணடிய பிரயோஜனம எனன
எனறு கேடக, உதஙகா, அநதபபுருஷனுககு, 'நாகஙகள என
வசபபடவேணடும' எனறு மறுமொழிசொனனா பிறகு, அந
புருஷன, உதஙகரைபபாரதது, 'நீ இநதககுதிரையின அபான
தில ஊது' என்று சொனனதனபிறகு உதஙகா குதிரையி
அபானததில ஊதினா ஊதபபடட அநதககுதிரையின எல
ரோமததுவாரஙகளினினறும புகையுடன அகனிஜவாலை
வெளிபபடடன, அவறறால நாகலோகததில வெபபம உண
யிறறு தக்ஷகன அகனிஜவாலையின பயததினால துயரமுற
பரபரபபுடன குணடலஙகளை எடுததுககொணடு, விரைவ
வீடடைவிடடு வெளியேவநது, உதஙகரைபபாரதது, 'இந
குணடலஙகளை நீஙகள பெறறுககொளளுஙகள' எனறு சொ
னன உதஙகா அநதககுணடலஙகளை வாஙகிககொணடு, 'உப
யாய பதனியினுடைய அநதவிரதம இனறைததினமதான
நானோ நெடுநதூரம வநதுவிடடேன, எவவாறு குணடலஙக
உபயோகபபடுததுவேன? எனறு சிநதிததார அவவாறு
திததுககொணடிருநத உதஙகரைபபாரதது, 'உதஙகா! இந
குதிரையின மேலேயே ஏறிககொள, இஃது ஒருநொடியில உன
உபாததியாயா வீடடில கொணடுபோயச சோககும' என
அநதககுதிரைமேலிருநத புருஷன சொனனான உதஙகா அதற
'அபபடியே ஆகடடும' எனறுசொலலி அநதககுதிரையி
மேலேறிககொணடு உபாததியாயா கிருகததிறகு வநதுசோநதா
அபபோது ஸநானஞசெயது தலைமயிரை ஆறறிககொணடு உ
காாநதிருநத உபாததியாய பதனி, 'உதஙகன வரவிலலையே
எனறு அவரைச சபிகக எண்ணஙகொணடிருநதாள அ

1 நீருணடமேகஙகளே மேலவஸதிரமும கீழவஸதிரமுமாக
இரணடு கறுபபுவஸதிரஙகள.

மயததில உதஙகா உபாததியாயருடைய கிருகததிறகுளளே
பாய உபாதயாயபதனிககு நமஸகாரஞசெயது அநதககுணட
ஙகளை அவளிடமகொடுததாா அநத உபாதயாயபதனி, அவ
ரபபாாதது, 'உதஙகா! நீ சரியான தேசகாலததிலவநதாய,
ழநதாய! இபபோது உனககு நலவரவு, இபபோது நீ வரா்ம
நுபபாயானல நான கோபததாற [1] சபிததிருபபேன, உனககு
ாமை சீககிரததில உணடாகும, காரியஸிததியை அடைவா
க' எனறு சொனனுள

பிறகு, உதஙகா உபாததியாயருககு வநதனஞசெயதாா
பாததியாயா, அவரை, 'குழநதாய! உதஙகா! உனககு
வரவு என காலவிளமபமசெயதாய?' எனறுகேடக, உதங
, 'ஐயா! எனனுடைய இநதககாரியததுககு நாகராஜ
கியதக்ஷகன இடையூறுசெயதான, அதனல பாதாளலோகம
பானேன, அவவிடததில தறியில ஏறறி வஸதிரமநெயதுகொண
நநத இரணடுஸதிரீகளைககணடேன, அநதவஸதிரததில கறுபபு
லகளும வெளுபபுநூலகளும இருநதன, அவை என்ன?
னும, அஙகே பனனிரணடு ஆரககாலகளுளள ஒருசககரததை
ன பாாததேன, ஆறுகுமாராகள அதைச சுறறிககொணடிருந
ாகள, அநதசசககரம யாது? ஒருபுருஷனையும கணடேன,
வனயாா? ஒரு பெரிய குதிரையையுமபாாததேன, அது யாது?
ழியிறபோகுமபோது நான ஒரு வருஷபததைபபாாததேன,
தனமேல ஒருபுருஷன ஏறிககொணடிருநதான, அவன மரி
ாதையுடன, 'உதஙகா! இநத வருஷபததின கோமயததைப
க்ஷணமசெய, உன உபாததியாயரும இதைபபக்ஷிததிருககிறாா'
னறு அனபுடன எனககுச சொனனுன அவனுடைய அநதச
சாலலால அநதவருஷபததின கோமயததை நான உடகொண
டேன, அவன யாவன? இவையெலலாம இனனவையெனறு நீங
ா் உபதேசிகக விருமபுகினறேன' எனறு உபாததியாயரைக
கடடாா அவரால இவவாறு கேடகபபடட உபாததியாயா,
; பாாதத இரணடு ஸதிரீகள [2] தாதாவும [3] விதாதாவுமாகிய
ரணடுதேவதைகள, கறுபபும வெளுபபுமாகிய நூலகள இரவும
கலும, பனனிரணடு ஆரககாலகளுளள சககரததைச சுறறிக
காணடிருநத ஆறுகுமாராகள ஆறுருதுககள, பனனிரணடு
ரஙகள பனனிரணடுமாதஙகள, சககரம வருஷம, அநதபபுரு
ன பாஜனயனெனறுசொலலபபடட மேகதேவதை, அநதக

1 பிழையிலலாமையால எனசாபததினினறும தபபினுயெனபது
வறுபாடம 2 உணடாககுவது 3 பலமாறுதலகளைக கொடுபபது

குதிரைதான அகனி, நீ வழியிறபோகுமபோது கணட வருஷப
ஐராவதமெனனும சிறநதயானை, அதனமேல ஏறியிருநதபுருஷ
இநதிரன, நீ சாபபிடடவருஷபததினகோமயம அமிரதம, அ
ஞலேதான நீ அநத ஸாபபலோகததில அழியாமலிருநதாய, அ
தபபகவாஞகிய இநதிரன எனககு ஸநேஹிதன, உனனிடதத
தயையினுல இநத அனுககிரஹததைசசெயதான, அதனுல
தான நீ மறுபடியும குணடலஙகளைபபெறறுககொணடு வநதாய
ஸௌமுகனே! இனிபபோகலாம, உனககு அனுமதிகொடுக
றேன, நீ மேனமையை அடைவாய' எனறுசொனனுா

உபாததியாயரால விடைகொடுககபபடட அநத மஹிஷ
பெறற உதஙகரிஷி தகஷகனமீதுகோபஙகொணடு அவனுககு
பிரதிசெயய எணணமுளளவராய ஹஸதினுபுரததிறகுப பு
படடாா அநதப பிராமமணஸரேஷடராகிய உதஙகா, விரைவா
ஹஸதினுபுரம சென்று ஜனமேஜயராஜரைச சநதிததாா த
சிலாநகரததில முனனேயிருநதவரும வைராககியமுளளவரு
தோலவியடையாதவரும நிலஜயசாலியுமான ஜனமேஜயம
ராஜா மநதிரிகளாற சுறறிலும சூழபபடடிருபபதைககண
அவருககு முதலில முறைபபடி ஜய ஆசீாவாதஙகளைசசொல
அவருடைய ஸநதோஷகாலததில அழகான பதஙகளோடுகூடி
வாககினுல, 'ராஜஸரேஷடனே! நீ செயயவேணடியகாரியம வே
ருகக மறறொனறைசசெயவது சிறுபிளளைததனமபோலிருககிற
எனறு சொனனாா அநதப பிராமமணா இவவாறுசொல
ஜனமேஜயராஜா, பிராமமணோததமருககுக கிரமபபடி பூ
செயது, 'இநதபபிரஜைகளைப பரிபாலனமசெயவதனுல என
டைய க்ஷததிரியதாமததைக காபபாறறி வருகிறேன, நா
இபபோது செயயவேணடியதெனன? நீா எனனகாரியம பற
வநதிருககிறீா? அதைசசொலலும' எனறாா அநத ராஜஸரே
டா இவவாறுசொனனபிறகு, புணணியஞசெயதவாகளிற சிறந
வரான அநதப பிராமமணோததமா தாழவிலலாத ஸவபா
முளள ராஜாவைபபாாதது, 'ராஜாவே! உனது சொந
காரியததையே செயதுகொள, அரசாகளுககெலலாம அ
சனே! உனபிதாவைககொனற துராதமாவான தகஷகனெ
னும ஸாபபததிறகுப பிரதிசெயயவேணடும, சாஸதிரோக
மான கிரியைசெயய இது ஸமயமெனறு நான நினைககிறேன
அரசனே! ஆதலால, மஹாதமாவாகிய உனது அநதத
தைககு மரியாதைசெய, ஏனெனறால, உனபிதாவாகியரா
அபராதம ஒனறுமிலலாமலே கெடட எணணமுளள அநத

ஷ்கனுற கடிககபபடடு இடியினுல வீழததபபடட மரமபோல
ணமடைநதார இழிவானஸாபபமாகிய தக்ஷகனெனனும
பி பலமும காவமும மிகுநது செயயததகாததைசசெயதான,
வன ராஜரிஷிவமசததை ரக்ஷிககிறவரும தேவதைககு ஒபபான
சருமாகிய உனபிதாவைக கடிததான, அநதபபாபிஷடன
ன்பிதாவினிடம போக விருமபிய காசியபரையும தடுததான,
ஹாராஜாவே! அநதபபாபியை ஸாபபயாகததில ஜவலிககிற அக
ரியில ஹோமஞசெயயவேணடும, அநதஸாபபயாகம சீககிர
கச செயயததககது, ராஜாவே! இபபடிசசெயதால உனபிதா
குமமரியாதைசெலுததினவனுவாய, எனககும மிகபபெரிய
யமானகாரியததைச செய்ததாகும, பூமிககுரக்ஷகனே! மஹா
ஜாவே! குறறமறறவனே! அநததுராதமா குருதக்ஷிணைக
கபபோன எனனுடைய காரியததிறகும விரோதமசெயதான'
று சொனனுர

இதுகேடட அரசர், உதஙகாசொலலாகிற நெயயினுல அகனி
பபோல ஜவலிததுககொணடு தக்ஷகனமீது கோபமடைநதார
கு, அவவரசர் மிகுநத துககததுடன தமமநதிரிகளைபபாரதது
தஙகர் முனனிலையிலேயே, தமபிதா ஸவாககமபோயவிடட
தபபறறிக கேடடார அநதராஜஸ்ரேஷடரான ஜனமேஜயர்,
தா மரணமடைநத விததததை உதஙகரிடம கேடடபொழுதே,
ககததினுலுணடான கணணீரினுல நனைககபபடடவராஞா

பௌஷயபர்வம் முற்றிற்று

நானகாவது அததியாயம

பௌலோமபாவம

(ரிஷிகளும் சௌனகரும் ஸூதரும் ஸபையிற்சேர்ந்தது)

ரோமஹாஷணருடைய புததிரரும, ஸூதகுலததவரும,
ராணஙகள தெரிநதவருமாகிய உகரஸ்ரவஸெனபவர், நைமி
ரணயததில சௌனகரெனனும குலபதியினுடைய பனனி
ணடு வருஷம செயயததகக ஸததிரயாகததில வநதிருநத ரிஷிக
டம சென்றூர

புராணஙகள தெரிநதவரும புராணஙகளிலேயே எபபோதும
ழைபபுளளவருமாகிய அவர், அநதரிஷிகளுககுக கைகூபபிக
காணடு, "ஜனமேஜயருடைய ஸாபபயாகததிறகுக காரணமாக

உதஙகருடைய சரிததிரமுறறுமயான உஙகளுககுசசொனனே
அநத யாகததிறகு மறறொருகாரணமும இருககிறது, நீஙக
கேடகவிருமபுகினறீாகளா? நான சொலலடடுமா?'' என
கேடக, ரிஷிகள, ''ரோமஹாஷணபுததிரரே! நாஙகள உமமிட
தில முககியமாகச சொலலுவதாவது—'கதைகளின தொட
யைக கேடகவிருமபுகினற எஙகளுககுக கதையின விஷயமா
வசனம சொலலவேணடும' எனபதே மஹிமைபொருந்
வரும எஙகளகுலபதியுமான சௌனகா அஙகே அகனிஹோ
திரசாலையில இருககிறா, நீணடகாலம செயயததகக ஸததிரய
மாகையால எலலாககதைகளையுங கேடபதறகு அவகாசமிரு
கிறது ஸூதபுததிரரே! தேவாகள, அஸுராகள, மனுஷ
கள, நாகாகள, கநதாவாகள ஆகிய இவாகளெலலாரையுமபற்
அருமையான கதைகளையறிநதவரும, விதவானும, காரியஙகள
ஸமாததரும, கூாமையான புததியுளளவரும சாஸதிரஙகளி
ஆரணயகமெனனும வேதபாகததிலும குருவும, ஸததியவாதிய
சாநதியுளளவரும, சிறநத தவமுளளவரும, உறுதியானநியமமு
ளவரும, எஙகளுககெலலாம பூஜயரும, குலபதியுமாகிய அந
பிராமமணா இநதயஜஞததில தீககூவஹிததிருககிறா, அவரு
காகச சறறுநேரம நாம காததிருககவேணடும அநத நமது ஆ
ரியா மிகவும மேனமைபான ஆஸனததில வீறறிருநதபிறகு, பிர
மஞேததமராகிய அவா கேடபதை நீா சொலலுவீராக'' என
சொனனாகள ஸௌதி, ''அவவாறே ஆகடடும, மஹாதமாவா
அநத ஆசாரியா உடகாாநது அவா பரமனஞசெயததனபே
அநேகவிஷயமான புணணியகதைகளைச சொலவேன'' என
சொனனா

பிறகு, அநதப பிராமமணபரேஷடரான சௌனகா, செ
வேணடியவறறையெலலாம சாஸதிரபபடிசெயது, மநதிரஙகளை
சொலலித தேவாகளுககும பிதிாககளுககும ஜலதாபபண
செயது, தவததில விததிபெறறவாகளும விரதமதவறாதவாக
மாகிய அநதரிஷிகள ஸூதபுததிரரை முனனிடடுககொணடு ஸ
மாக உடகாாநதிருநத யஜஞசாலையின ஸமீபமான இடததி
வநதுசோநதாா அபபோது, ரிதவிககுககளும கோஷடியை
சோநதவாகளும உடகாாநதபிறகு, குலபதியான சௌனகரு
வநது உடகாாநது பினவருமாறு சொலலலானா

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

பௌலோமபர்வம் (தொடர்ச்சி)

ருதுவம்சத்தின் வரிசையும் ப்ருதுபத்தினியைப்பற்றிப் [1] புலோமா என்னும் அஸுரனுக்கும் அக்னிக்கும் நடந்த ஸம்வாதமும்)

சௌனகா, "ஐயா! முனனே உமமுடையதநதை புராணங்களலலாம ஓதினா [2] ரோமஹாஷணபுததிரரே! உமககுமஅவை லலாம தெரியுமா? புராணஙகளிற சொலலபபடும சிறநத தகளையும அறிவிறசிறநதவாகளுடைய புராதன வமசோத ததிகளையும முனனே நாஙகள உமதுபிதாவினிடம கேடடிருக கிறோம. அவறறுள பருகுவமசததைத நான முதலிற கேடக ருமபுகிறேன, அநதககதையைச சொலலும, நாஙகள உமமிடம டபதறகு விததமாகவிருககிறோம" எனறுசொலல, ஸௌதி சாலலத தொடஙகினா

"முனனே வைசமபாயனரெனனும பிராமமணா முதலான ஹாதமாககளாகிய பிராமமணஸரேஷடாகள நனறாக ஓதிப பிற ககுச்சொனனவையும, எனபிதாவும அவருககுபபின நானும வையாக ஓதியவையுமாகிய விஷயஙகளெலலாவறறையும ஙகள ப்ருகுபுததிரரே! முனிஸரேஷடரே! இநதிரனமுதலிய வாகளாலும ரிஷிகளாலும மருததுககளெனனபபடட தேவ திகளாலும பூஜிககபபடட இநதச்சிறநத பருகுவமசததையே முஙகாகப புராதனகதைகளுடன உஙகளுககுச்சொலலுகிறேன ஹிமைபொருநதிய பருகுமகரிஷி [3] ஸவயமபுவாகிய பிரமமாவி ல வருணனுடைய யாகததில அகனியிலிருநது உணடாககப் டடாரெனறு நமககுக கேளவி சயவனரெனபவா பருகுவுககு. கக அனபுளள புததிரா தாமததைச செயகிறவராகிய பிரமதி னபவா சயவனருடைய புததிரா பிரமதிககுக கிருதாசியெனு மஅபஸரஸினிடததில ருருவெனனும புததிரா உணடானா ருவுககுப பிரமதவரையெனபவளிடததில வேதஙகளின கரை ணடவரும, தாமததிலேயே மனமுளளவரும, சிறநததவமுளள ரும, கீரததிபெறறவரும, கேளவியிறசிறநதவரும, உயாநதபிரம ஞானியும, தாமததையே அனுஷடிககிறவரும, ஸததியவாதி ம, நியமநதவறுதவரும, போஜன நியமமுளளவரும, உமது

1 இவன அஸுரனெனறும ராக்ஷஸனெனறும சொலலபபடடிருக றான, ஆகையால, அஸுரஜாதியிற பிறநதவனெனறும ராக்ஷஸச்செய கயுடையவனெனறும கொளளவேணடும

2 இஙகே ஒருவரி, பொருநதாமையால விடபபடடது. 3 தாமே திததவா

கூடஸதருமான சுனகரெனனுமபுததிரா பிறநதார" என
ஸௌதபுததிரா சொலல, சௌனகா, "ஸௌதபுததிரரே! மஹா
மாவாகிய அநதபபிருகுவின புததிரருககு சயவனரெனற பெ
எவவாறு வநததெனபதைககேடகிறேன, அதனை எனககுச செ
லலவேணடும" எனறுகேடக, ஸௌதபுததிரா சொலலுகிறா —

"பருகுவுககுப புலோமையெனறு புகழபெறற மிகபபி
மான ஒருமனைவி இருநதாள, அவளுககு பருகுவினவீரியததின
காபபம உணடாயிறறு பருகுகுலஶ்ரேஷடரே! பிறகு, பு
பெறற பிருகுமஹரிஷிககு ஒதத ஒழுககமுளள தாமபதனியாகி
புலோமையினிடம அநதககாபபம உணடாயிருநதகாலததில
மததை வஹிககிறவாகளுககெலலாம சிறநதவராகிய பிருகு ஸ
னததிறகாகப போயிருககையில, அவருடைய ஆஶ்ரமததிற
புலோமாவெனனும ராகூஷஸன வநதான அவன அநத ஆஶ்ர
திறபுகுநது சிறநத அழகுளள பிருகுபதனியைககணடு காமபர
ஞயப புததிதபபினவனுனன அழகிய ரூபமுளள புலோமை, அ
தியாகவநத அநதராகூஷஸனுககுக காடடிலுளள காயகிழஙகு மு
லியவறறை ஆகாரமாகக கொடுததாள பிராமமணாகளே! அ
போது அநதராகூஷஸன அவளைபபாாததுக காமததினற பீடிக
படடு, சிறநத அழகுளள அநதபபுலோமையைக கொணடுபே
தறகு எணணஙகொணடு ஸநதோஷமடைநதான அநத அழகு
ளவளைக கொணடுபோக நினைதது, 'காரியமாகிவிடடது' என
ஸநதோஷமாகச சொனனுன அழகான புனனகையுளள அந
புலோமையை அநதபபுலோமா எனனும ராகூஷஸன [1] முனனே
விருமபியிருநதான பிறகு, அவளுடைய பிதா அவளைச சா
திரபபிரகாரமாகப பிருகுவுககு விவாஹஞ செயதுகொடுததா
பாாககவரே! அபபோதுமுதல அநத அபகாரம அநதராகூஷஸ
மனததில எபபோதும மறக்காமலிருநதது அவன அபபோ
இதுஸமயமெனறு நினைதது அவளைககொணடுபோக எண
கொணடான பிறகு, அகனிஹோதர கருஹததில ஜவலிககும அ
னியைக கணடான ராகூஷஸன, ஜவலிததுககொணடிருநத அக
னைபபாாதது, 'அகனியே! உனனைச சததியமாககேடகிறே
இவளயாருடைய பாரியை? எனககுசசொல, தேவாகளுககு மு
மாயிருககிறுய, எல்லாவறறையும பரிசுததஞசெயகிறவனே! ந

[1] குழநதையாயிருககையில அழுதபோது, பயபபடுததுவதறகா
'ராகூஷஸா! இவளைபபிடிததுககொள' எனறு அவள பிதா சொனன
அஙகு மறைநதிருநத புலோமா எனபவன கேடடு அவளைத தனபாரி
யாக நினைததான

டபதறகுசசொல, நான தானே இநதச சிறநத பெணணை முத பாரியையாக வரிததவன, பிறகு, பொயயனுகிய இவள தநதை ளைப பிருகுவுககுக கொடுததான, இபபோது தனிமையிலிருக்),இநதபபெண பிருகுவின பாரியையாக இருநதால நீ ஸததிய கசசொல, நான இவளை ஆஸ்ரமததிலிருநது கொணடுபோக நமபுகிறேன, முதலில எனககுப பாரியையான இநத அழகிய டயுளளவளைப பிருகு அடைநதவிஷயததில எனககுணடான பம எனனெஞசைச சுடுவதுபோலிருககிறது இபபடிப பிருகு டைநததை நான ஒபபவிலலை, இவளை ஆஸ்ரமததிலிருநது ணடுபோவேன' எனறுசொனனுன அநத ராக்ஷஸன ஜவலித கொணடிருககும அககினியை இவவாறு (தனகருததுககிணங படி) கேடடு, பிருகுவின பாாயையெனறு சஙகிததது, 'பாநத னமுளள அககினியே! நீ எலலாப பிராணிகளுளளேயும எப ாதும புணணியபாபஙகளுககுச சாக்ஷியைபபோற சஞசரிககி ,! ஸததியமான வாாததையைச சொலலு, முதலில என ாவியாயிருநத இவளைப பிருகு பொயயாக அபகரிததுககொணடு ானுன, இவள உணமையாக எனனுடைய பாரியையாயிருந ல நீ சொலலவேணடும, உனனிடததிறகேடடு, நீ பாாததுக ாணடிருககையில, இநதப பிருகுவினபாரியையை ஆஸ்ரமததி நது கொணடுபோவேன, எனககு ஸததியவசனமசொல' று பலமுறை கேடடான இபபடி அவன சொனனதைக டு, அகனி, துககததுடன, 'நான ஸததியம சொலவேனுபின ககுச சிறநத பிரமமஜஞானியான பிருகுவின சாபமவரும, ாயசொலவேனுயின நிசசயமாக நரகததில விழுவேன' று பொயககும பிருகுவின சாபததிறகும பயநது மெலல, ஸுரஸ்ரேஷடனே! இநதப புலோமை முதலில உனனுல வரிக படடவளதான, ஆனுல, இவளைச சாஸதிரபபிரகாரம மநதிரத ாடு நீ முதலில வரிககவிலலை, அதனுல, கீாததிபெறற இநதப லாமையை அவள தநதை பிருகுவுககுக கொடுததா மிகுநத ாதிமானுகிய இவளுடையபிதா நலலவரனுககு ஆசைபபடடத , இவளை உனககுககொடுககவிலலை அஸுரனே! பிறகு, பிருகு றரிஷி எனனைச சாக்ஷியாக வைததுககொணடு முறைபபடி தோகத காமஙகளைசசெயது இவளை விவாகம செயதுகொண ா இவள இவவாறு அவாபாரியையெனறு அறிகிறேன, நான ாயசொலல விருமபேன அஸுரஸ்ரேஷடனே! உலகததில ாய ஒருபோதும ஆதரிககபபடுவதிலலை' எனறு சொனனுன

ஆறுவது அததியாயம

பௌலோமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனருடைய ஜனனமும் அக்னிக்கு ப்ருகுசாபமும்)

பிராமணரே! அகனிசொனனதைதக கேடடபிறகு, அநதரா
ஸன மனததுககும காறறுககும ஸமானமான வேகமுளள ப
வடிவததோடு அவளைத தூககிககொணடுபோனன பிருகுவம
திறசிறநதவரே! பிறகு, புலோமையினகாபபததிலிருநத அந
சிசு, கோபததினல தாயாரினவயிறறிலிருநது நழுவிவிட
அதனல அவருககு, [1] சயவனரெனறு பெயாவநதது தா
வயிறறினினறும நழுவின சூரியனைபபோனற காநதியுளள அந
சிசுவைககணடு அநதராக்ஷஸன அவளைவிடடுவிடடு நீறுயவி
தான அழகான நிதமபமுளள அநதபபுலோமையான
பிருகுவை ஆனநதபபடுததுகிறவரும அவாபுததிருமான அ
சயவனரை எடுததுககொணடு துககம அதிகரிததவளாயச
ருள நீாநிறைநதகணகளுடன அழுதுகொணடிருககும அ
அழகான பிருகுபததினியை ஸாவலோகததுககும ஸருஷடிக
தாவாகிய பிரமமதேவா தாமே பாாததா, பகவானன பிரப
தமது மருமகளாகிய புலோமையைத தேறறினா, அநதப பி
மகரிஷியின பததினியினுடைய கணணீாததுளிகளால உண
பெரியநதி அவள மாாககததை அனுஸரிததுககொணடு
கிறது, அவளுடைய மாாககததை அனுசரிதத அநத நதி
கணடு லோககாததாவாகிய பிரமமதேவா சயவனுபரமதத
அருகேபோகினற அநதநதிககு [2] வதூஸரையெனறு பெ
டாா பிருகுபுததிரரான மிகுநத மஹிமையுளள அநத சயவ
இவவாறு ஜனிததாா

பிதாவான பிருகு அஙகே அநத சயவனரைக கணடாா பி
தம பாாியையான அநதப புலோமையெனபவளைப பாாததுக
பததுடனகேடடாா 'அழகிய புனசிரிபபுளள எனபாாியைய
உனனை அநத ராக்ஷஸன அறியானே, உனனைச சொனனவன
உணமையைச சொலலு, அபபடிசசொனனவனை இபபே
கோபததினல நான சபிககககருதுகிறேன, என சாபததுககு
சாதவன யாா? இது யாருடையபிழை?' எனறுா புலோமை,
வானே! அநத ராக்ஷஸனுககு எனனை அகனி தெரிவிதத
அதனல அநத ராக்ஷஸன, பெணஅனறிலைபபோலே க

1 சயவனம = நழுவுதல 2 பெணணுடன சென்றது

ிண்டிருந்த என்னைத் தூக்கிக்கொண்டுபோனன், அப்படிக் ிண்டுபோகப்பட்ட நான் இந்த உமதுபுத்திரனுடைய சக்தியி ல் விடுவிக்கப்பட்டேன், அந்த ராக்ஷஸன் என்னைவிட்டுவிட்டு ிகிவிழுந்தான்' என்று சொன்னதைக்கேட்டு, மிகுந்த கோப ள பிருகு, அதிககோபமுடையவராய், 'நீ எல்லாவற்றையும் ஷிப்பவனுக்கக் கடவாய்' என்று அக்னியைச் சபித்தார்

ஏழாவது அத்தியாயம்
பௌலோமபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(அக்னி கோபமடைந்து மறைந்துகொண்டதும், பிரம்மா ஸமா தானம் செய்ததனுல் சந்தோஷம் அடைந்ததும்)

அக்னி, பிருகுவினுற சபிக்கப்பட்ட பிறகு, கோபங் ிண்டு, 'பிராம்மணரே! என்ன என் விஷயத்தில் இப்படி ாயந்து பாராமற் செய்தீர்? தர்மத்தை விடாதவனும் ஸத்திய தியுமான நான், ஒருவன் கேட்டபிறகு, பக்ஷபாதமின்றி ஸத ்தைச் சொன்னதில் என்பிழை என்ன? தான் கண்ட விஷ ்தைக்கேட்கும்போது எந்த ஸாக்ஷி தெரிந்திருந்தும் மாறுகச ாலவனே அவன் தன்குலத்தின் முன்னேழுபோகளையும் பின் ாழுபோகளையும் கெடுத்துவிடுவான், செய்யவேண்டிய விஷயங் ில் உண்மைதெரிந்தவன் தெரிந்திருந்தும் ஒன்றும் பேசாம ருப்பானுயின் அவனுக்கும் அந்தப்பாபம் தொடரும், இதில் சந் ்கமில்லை, எனக்கும் உம்மைச்சபிக்கச் சக்தியுண்டு, ஆனுல், ிராம்மணர்களை நாம் பூஜித்தல்வேண்டும், பிராம்மணரே! நீர் ிரிந்தவராயிருந்தபோதிலும் உமக்கு ஒருவிஷயம் நான் சொல் ப்போகிறேன், அதைத்தெரிந்துகொள்ளும் நான் என்னுடைய வன்மையால் என்னைப் பல உருவங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டு ்கனிஹோத்ரங்களிலும், ஸத்திரயாகங்களிலும், விவாகாதி கிருத் ிரியங்களிலும், மற்றயாகங்களிலும் இருக்கிறேன், வேதத்திற் ாலப்பட்ட விதிப்படி என்னிடத்தில் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட விஸினுல் தேவர்களும் பிதிர்களும் திருப்தியடைகின்றனர், லாத தேவக்கூட்டங்களும் பிதிர்க்கூட்டங்களும் நெய், பால், ாமரஸம் முதலிய ஜலத்தின்பரிணுமத்தினுல் உண்டாகிறவா ், [1]தாசபௌர்ணமாஸயாகங்கள், பிதிர்களுக்கும் தேவர்களுக் ம் சேர்ந்தே செய்யப்படுகின்றன, ஆதலால், தேவர்களே பிதிர்

[1] தரிசம் பிதிர்களுக்கும், பௌர்ணமாஸம் தேவர்களுக்கும்

கள, பிதிரககளே தேவாகள, புணணியகாலஙகளில இவா
ஒனருகவும வேருகவும காணபபடுகினறனா, தேவாகளும பிதி
களும எனனிடததில ஹோமஞசெயயபபடடவறறையே புசிககி
றனா, தேவாகளுககும பிதிரககளுககும எனனை வாயென
சொலலுகினறனா, அமாவாஸயையில பிதிரககளுககும பெள
மாஸியில தேவாகளுககும எனனிடததிலேதான ஹோமஞ
கினறனா, அநதஹோமஞசெயத ஹவிஸை எனனை வாயா
கொணடுதான தேவாகளும பிதிரககளும புசிககினறனா, இ
களுககு வாயாகிய நான எலலாவறறையும பக்ஷிபபவனுவது
படி?' எனறுசொலலி ஆலோசனைசெயது, பிராமணாகளுடை
அகனிஹோததிரஙகளிலும யாகஙகளிலும ஸததிரயாகஙகளி
சடஙகுகளிலும இலலாமல தனனை ஒளிததுககொணடான பி
அகனியிலலாமல பிரஜைகள அனைவரும, 1 ஓஙகாரம 2 வ
காரம 3 ஸவதா 4 ஸவாஹா ஆகிய இவை ஒனறுமிலலா
விடடுபபோய மிகுநத வருததமடைநதாாகள பிறகு, ரிஷி
மிகவும துயரமுறறவாகளாயத தேவாகளிடம சென்று, 'கு
மறறவாகளே! அகனியிலலாமல யாகமுதலிய கிரியைகள தவ
போனதனுல மூனறு உலகஙகளும தடுமாறிபபோயின இ
விஷயததில எனன செயயவேணடுமோ அதைக காலதாமதமி
றிச செயயுஙகள' எனறனா பிறகு, ரிஷிகளும தேவாகளும பி
மாவிடம சென்று அகனிககுநோநத சாபததையும கருமஙக
லாமறபோனதையும தெரிவிததது, 'மிகக பெருமை தஙகினவ
பிருகு ஏதோ ஒருகாரணததிறகாக அகனியைச சபிததா, தே
களுககு முகமாக இருநது எலலா உலகஙகளிலும யாகஙக
ளுளள தேவபாகஙகளைமுதலிறபுசிககிறவனுகிய அகனி எலலா
றையும பக்ஷிபபவனுக எபபடி ஆகலாம?' எனறு கேடடனா உ
கஙகளைப படைபபவராகிய பிரமமதேவா அவாகள சொனன
கேடடு, எலலாபபொருளகளுககும காரணமும அழிவிலலாதவ
மாகிய அகனியைஅழைதது, நயமான வசனததைச சொன

அதாவது—'எலலா உலகஙகளுககும நீயே ஆதியும அந
மாக இருககிருய,நீ கிரியைகளைநடததி மூனறுலோகஙகளையுமதா
குகிருய, உலகஙகளுககெலலாம ஈஸவரனே! கிரியைகள லோ
காமலிருககுமபடிசெய, அகனியே! நீ சகதியுளளவனுக இருந
ஏன இவவாறு சிறிதும அறியாமலிருககிருய? உலகததில எப
தும நீதான பரிசுததஞசெயபவன, எலலாபபிராணிகளுககும

1 வேதம ஓதுவது 2 யாகம செயவது
3 ஶ்ராததம செயவது 4 ஹோமமசெயவது

ன ஆதாரம, நீ உனசரீரததின எலலாபபாகஙகளாலும எலலா
றறையும பக்ஷிபபவனாவதிலலை அகனியே! உனது பின
ததிலுளள [1] ஜவாலைகள தாம எலலாவறறையும பக்ஷிககும,
மஸம சாபபிடுகிற [2] உனசரீரம எதுவோ அஃது எலலாவற
றயும பக்ஷிபபதாகும, எபபடி ஸூரியகிரணஙகள படடதெல
ம சுததமாகக காணபபடுகினறதோ அபபடியே உன ஜவாலை
ரினால தகிககபபடடதெலலாம சுததமாகும அகனியே! நீ
ன சொநதசசகதியினால பிரகாசிககினற சிறநத தேஜஸாயிருககி
ய, ஸாமாததியமுளளவனே! உனசகதியினாலேயே ரிஷியின
நதச சாபததை ஸததியமாகச செயவாயாக, உனவாயில
றாமஞ செயயபபடட தேவாபாகததையும உனபாகததையும
ஙகிககொள' எனபது

அகனியும, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு பிரமமாவுககுச
சாலவி எலலாருககும மேறபடடவரான அநதப பிரமமதேவரு
டய கடடளைபபடி செயவதறகுச சென்றான பிறகு, தேவா
ளும ரிஷிகளும ஸநதோஷமடைநது வநதபடியே சென்றனா.
ஷிகளும முனபோலவே எலலாககிரியைகளையும விசேஷிததுச
சயதனா ஸவாககததில தேவாகளும பூலோகததில எலலாப
ராணிகளும சநதோஷமாயிருநதனா அகனியும துயரம நீஙகி
குநததிருபதியடைநதான இபபடி, அகனிபகவான முனனே
ருகுவினசாபததை அடைநதான இநத அகனிசாபததைப
றறிய சரிததிரமும புலோமா வெனனும அசுரனுடைய நாசமும
பவனருடைய ஜனனமும இவவாறு முனனே நடநதன

எடடாவது அததியாயம
பௌலோமபாவம (தொடர்ச்சி)

(ருருவுக்கும் பிரமத்வரைக்கும் விவாகநிச்சயமும், பிரமத்வரை பாம்பு
கடித்து இறந்ததும், ருருவின் துக்கமும்.)

பிராமமணரே! பிருகுபுததிரராகிய அநத சயவனரும ஸுகனியெனபவளிடததில ஜவலிககிற தேஜஸுளள மகாதமாவா
ய பிரமதியெனனும புததிரரைப பெறறா பிரமதி கிருதாசியி
டம ருரு எனபவரைப பெறறா ருரு பிரமதவரையினிடம

---

1 அழுககுககளைப போககுமெனபது

2 மாமஸம சாபபிடுகிற பிராணிகளின வயிறறில ஜீரணம செயயும
கனி பக்ஷிககததகாததைப பக்ஷிபபதாக இஙகே சொலலபபடடது

சுனகரைப பெற்றா உயாநத ஸததவகுணமுளள சுனகா பிரு
வமசததாரையெலலாம ஸநதோஷிககசசெயது உககிரமான தவ
திலிருநது பிறகு அழிவிலலாத கீாததியை அடைநதாா அநத
ரே! மிகுநதமஹிமையுளள அநத ருருவின சரிததிரம முழுவ
யும விரிவாகசசொலவேன, அதையெலலாம நீஙகள கேளுஙக

முறகாலததில, தவமும விதயையு முடையவரும, எலல
பிராணிகளின நனமையிலும கருததுளளவருமாகிய ஸதூலகே
ரெனறு பெயாபெறற ஒருமஹரிஷி இருநதாா பிரமமரிஷிபே
அநதககாலததில விஶவாவஸுவெனறு சொலலபபடட ஒரு
தாவராஜன மேனையிடம காபபாதானஞசெயதான பிருகுவ
புததிரரே! அபஸரஸாகியமேனகை கநதாவனுககுணடான அ
காபபததைப பிரஸவகாலததில ஸதூலகேசரிஷியின ஆஶரமத
குச சமீபததில ஈனறாள பிராமமணரே! அநத அபஸரஸாகி
மேனகை அநதககுழநதையைத தயையிலலாமலும லஜஜையில
மலும நதியினகரையிற போடடுவிடடுசசெனறாள காநதியினு
ஜவலிபபவள போனறவளும தேவகனனிகையைப போனறவளு
மனுஷயஸஞசாரமிலலாத நதிககரையிற பநதுககளிலலாமலவிட
படடவளுமாகிய அநதககனனிகையைச சிறநத தேஜஸுள
அநத ஸதூலகேசமஹரிஷி கணடாா, அநதக கனனிகையை
கணடு சிறநத பிராமமணராகிய அநத ஸதூலகேசரெனற மு
ஶரேஷடா கிருபையோடு எடுதது வளாததாா அநத உயாா
பெண அவருடைய அழகான ஆஶரமததில வளாநதாா
சிறநத மகிமையுளள ஸதூலகேசமஹரிஷி அவளுககு ஜா
காம முதலான கிரியைகளை முறையே சாஸதிரபபடி செயதா
அவள நலல ஸவபாவமும அழகும குணஙகளுமுளளவளாய
பெணகளெலலாரினும சிறநதவளாயிருநததனால, மஹரிஷியா
வா அவளுககுப [1]பிரமதவரையெனறு பெயரிடடாா அ
ஸதூலகேசருடைய ஆஶரமததில அநதப பிரமதவரையை
கணடு, தாமததில மனமுளள ருரு காமததால பீடிககபபடட
ராஞா அவா, பிறகு, தமசிநேகிதாகளைககொணடு தமது பிதா
கிய பிரமதிககுத தெரிவிகக, பிரமதியும பெயாபெறறவராகி
ஸதூலகேசரிடம பிரமதவரையை யாசிததாா பிறகு, அவள பி
வான ஸதூலகேசா அநதபபிரமதவரையெனனும கனனிகை
ருருவுககுக கனனிகாதானம செயவதாக வாககுதததஞசெய
அடுததுவரும ஹஸத நகஷததிரததில விவாஹம செயவத
நிசசயஞ செயதாா சில நாளகளுககுபபின, விவாஹ கா

1 பிரமதா=பெணகள, வரா=சிறநதவள

டீபித்தபோது, பெண்களிற்சிறந்தவளாகிய அந்தக்கன்னிகை
கேளோடுகூட விளையாடுகையில் குறுக்கே நீண்டுபடுத்திருந்து
பப்பத்தை, மரணம் நெருங்கிவிட்டதனால் காலத்தினால் ஏவப்
டு, பாராமல் காலாலமிதித்தாள் அந்தஸாப்பம் விதியினால்
பட்டு, பாராமலிருந்த பிரமத்வரையினுடைய தேகத்தில்
முள்ளபற்களைநன்றுகப்பதித்தது அவள் அந்தஸாப்பம்
த்தவுடன் நிறமமாறி ஒளிகுன்றிப் பிரஜ்ஞைதப்பி ஆபரணங்
நழுவிவிழ, திடீரென்று பூமியில் விழுந்தாள் பார்க்கிறதற்கு
வும் பிரியமாயிருந்த அந்தப்பிரமத்வரை, தலைமயிர்அவிழ்ந்து
போய அந்தப்பந்துக்களுக்குத் துக்கமுண்டாகும்படி பார்க்க
ங்காதவளானாள் ஸாப்பத்தின் விஷத்தினால் கொல்லப்பட்ட
லிய இடையையுடைய அவள், பூமியில் தூங்கினவள்போல,
தனிலைமையிலும் அதிக அழகாகவேயிருந்தாள் பதுமம
ான்ற நிறமுள்ள அவள், பூமியில்விழுந்து துடிக்கும்போது,
வளுடைய பிதாவும் மற்ற ரிஷிகளும் பார்த்தனர். பிறகு,
வஸ்தியாத்ரேயர், மஹாஜானு, குசிகர், சங்கமேகலர், உத்தால
, கடர், பெருங்கீர்த்தியுள்ள ஸ்வேதர், பரத்வாஜர், கௌண-
தஸ்யர், ஆர்ஷ்டிஷேணர், கௌதமர், பிரமதி, அவர்புத்திர
கிய ருரு ஆகிய இவர்களும் அந்தவனத்தில் வஸிக்கின்ற மற்
பிராம்மணஸ்ரேஷ்டர்கள் யாவரும் இரக்கத்தோடு வந்து சோந
னர் பாம்பின் விஷத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு உயிர்போன அந்
பெண்ணைக் கண்டு, அவர்கள் இரக்கத்தினால் பரவசமாகிக்
ண்ணீர்விட்டுஅழுதனர் ருருமட்டும் துக்கப்பட்டுக்கொண்டு
வளியிற்சென்றார் அந்தப் பிராம்மணஸ்ரேஷ்டர்களனைவரும்
ங்கேயே உட்கார்ந்திருந்தனர்

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்
பௌலோமபர்வம (தொடர்ச்சி)

(ருரு தம் பிராயத்திற் பாகியைக்கொடுத்துப் பிரமத்வரையைப் பிழைப்பித்தது)

அந்த மஹாத்மாக்களாகிய பிராம்மணர்கள் அங்கே உட
ார்ந்திருக்கையில் ருரு மிகுந்த துக்கத்துடன் யாருமில்லாத
ட்டுக்குட்சென்று கதறினார் அவர் வ்யஸனம் தாங்காமல் மிக
தீனமாக அழுது தம் பிரியையான பிரமத்வரையை நினைத்
க் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு, 'மெல்லிய அங்கமுள்ள பிரமத

வரை எனனுடைய சோகததை விருததி செயதுகொணடு, எ
பிராணனை அபகரிபபவளபோற பூமியிற படுததிருககிருள பூா
சநதிரனைபபோனற முகமும, பருதது விசாலமாகிய நிதமப
தாமரையிதழபோனற நேததிரஙகளுமுடைய அநதபபிரமதவ
இறநதாலும என உயிரையும உடனே எடுததுககொண
போவாள, ஸநததியிலலாமையால மாதாபிதாககள ஞாதி
இவாகளின பிணடததை விடடுவிடட எனககும மறற அவள
றததாாகளுககும இதறகு மேறபடட துககம எனன இருககிற
நான தானஙகொடுததுத தவஞசெயது குருககளைச சுஶ்ரூஷை
ஞல செமமையாகத திருபதிசெயதவனுயிருநதால அவறறி
எனனுடைய பிரியை ஜீவிககடடும, நான பிறநததுமு
மனததைஜயிதது உறுதியான தவமுளளவனுக இருநதால, இ
உயாநத பெணணுகிய பிரமதவரை இபபோது எழுநதிருககட
1 எஙகும நிறைநதவரும, ஐமபுலனகளையும ஆளுகிறவரும, லே
நாயகரும, அஸுரசததுருவுமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிட
எனககு உறுதியான பகதியிருககுமாகுல, எனனுடைய பிரி
யான பிரமதவரை ஜீவிககடடும' எனறு புலமபிககொணடி
கையில, தேவாகளெலலாரும கிருபைகூாநது ருருவுககு ஹி
மானவாாததையைச சொலலுமபடி ஒரு தூதனையனுபபினாக

தேவாகளுடைய பிரியததைச செயபவனும சுததனு
யிருககும அநதத தூதன விரைவாகவநது துககபபடடுககொ
டிருககிற ருருவையழைதது, 'பிராமமணோததமரே! உம
அனுகூலாகளான தேவாகளெலலாரும உமககு ஹிததை
சொலலுமபடி எனனை உமமிடம அனுபபியிருககினறனா, அ
உமககுச சொலலுகிறேன, கேளும, ருருவே! நீா துககபப
உமது வாககினறு சொலவது பொயயனறு, தாமததில சிததமு
ளவரே! மனுஷயன ஆயுளபோனபிறகு ஜீவிபபதிலலை, கநத
னுககும அபஸரஸ்ஸுககும புததிரியாகிய இநதப பாககியமிலலா
பிரமதவரைககு ஆயுள போயவிடடது, ஆகையால, ஐயா!
எவவகையிலும வயஸனபபடவேணடாம, இவள பிழைபப
குரிய உபாயம முனனமே சிறநத மஹிமையுளள தேவாகளா
விதிககபபடடிருககிறது, உமககு அதைசசெயய இஷடமிருநதா
இநத உலகததில பிரமதவரையை நீா அடையலாம' என
சொனனுன

அதைககேடட ருரு, 'தேவனே! தேவாகள விதிதத உபா
யாது? சரியாகசசொல, கேடடபின நான அபபடியே செயவே

1 இஙகு ஒரு சலோகம விடபபடடது

என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்' என்று சொல்ல, தேவதூதன்,
ருருவம்சபுத்திரரான ருருவே! அந்தக் கன்னிகைக்கு உமது
புளில் ஒருபாதி கொடுத்தால் உமது பாரியையாகிய அவள்
ழுந்திருப்பாள்' என்றுகூற, ருரு, 'தேவஸ்ரேஷ்டனே! அந்தக்
ன்னிகைக்கு என் ஆயுளிற் பாதியைக் கொடுக்கிறேன், அழகான
நவமும் ஆபரணங்களுமுடைய என்பிரியமுள்ள அந்தக் கன்
கை எழுந்திருக்கட்டும்' என்றுசொன்னார் பிறகு, மிக்கஸ்ரேஷ
களான பிரமத்வரையின் பிதாவாகிய கந்தர்வராஜனும் அந்தத்
வதூதனுமாகிய இருவரும் யமனிடத்திற்குப்போய், 'தாம
ஜாவே! உனக்கிஷ்டமிருந்தால் இவ்வாறு இறந்துபோன பிர
வரையென்னும் ருருவின் அழகானபாரியை ருருவின் ஆயுளின்
ந பாதியைக்கொண்டு எழுந்திருக்கட்டும்' என்று சொன்
கள் தாமராஜன், 'தேவதூதனே! வேண்டுமானால் ருருவின்
ரியையாகிய பிரமத்வரை ருருவின் ஆயுளின் ஒரு பாதியைக்
ாண்டு எழுந்திருக்கட்டும்' என்று சொன்னான் இவ்வாறு
ான்ன பிறகு, அந்தக் கன்னிகையான பிரமத்வரையென்னும்
ாந்தபெண் அந்த ருருவின் ஆயுளில் ஒருபாதியைக்கொண்டு
ங்கினவள்எழுவதுபோல எழுந்தாள் அதிகமாக விருத்தியடைந்
நக்கும் ஆயுளில் ஒருபாதியை மனைவிக்காகக் கொடுப்பதானது,
ந சிறந்த மஹிமையுடையவராதலால், அவசியம் நேரிட
ணடிய விதியினால் [1] அவருக்கு நேர்ந்ததென்று அறியப்
ட்டது

பிறகு, குறிப்பிட்ட தினத்தில் பிரமத்வரை ருரு இவ்விரு
டைய பிதாக்களும் ஸந்தோஷத்துடன் அவர்களுக்கு விவாஹத்
தச் செய்வித்தனர் அவர்களிருவரும் ஒருவருக்கொருவர்
ித்தத்தையே விரும்புகிறவர்களாக விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர்
றுதியான தவமுள்ள ருருவானவர், தாமரைத்தாதுவைப்
ால அழகான நிறமுள்ளவளும் கிடைப்பதற்கு அருமையான
நமாகிய பாரியை கிடைத்தபின், ஸர்ப்பங்களை அழிப்பதாக வி
ந செய்துகொண்டார் அவர் எப்போதும் எந்த ஸர்ப்பங்க
ப பார்த்தாலும் கடுங்கோபங்கொண்டவராய் ஆயுதமெடுத்துக்
ாண்டு இயன்றவரையில் அடித்துவந்தார் அந்த ருருவென்
ம பிராமமணர் ஒரு காலத்தில் ஒரு பெருங்காட்டுக்குப்போய்
ஙகே வயதுசென்ற [2] ஒரு துண்ணீர்ப்பாம்பு படுத்திருந்ததைக்
ணடார், பிறகு, அந்தப்பிராமமணர் கோபங்கொண்டு யமனுடைய

1 மற்றவர்களுக்கு இது முடியாதென்பது. 2 டுண்டுபம் என்பது
லம், டுண்டுபம்=விஷமற்ற ஒருவகைப்பாம்பு

தண்டாயுதத்துக்கு ஒப்பான தடியை ஓங்கி அதைக்கொல்லப் போனபொழுது, அந்த நீர்ப்பாம்பு, அவரைப்பார்த்து, 'தபோதனரே! நான் இப்போது உமக்குச் சிறிதும் தீங்குசெய்யவில்லையே; ஏன் என்மீது கோபித்து அவசரமாக என்னைக் கொல்லவருகின்றீர்?' என்று கேட்டது.

பத்தாவது அத்தியாயம்

பௌலோமபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ருருவுக்கும் தண்ணீர்ப்பாம்புக்கும் ஸம்வாதம்)

ருரு, 'என்னுடைய உயிருக்குச் சமானமான மனைவியை ஒரு ஸர்ப்பம் கடித்துவிட்டது பாம்பே! அதற்காக நான் எந்த ஸர்ப்பத்தை எப்போது கண்டாலும் கொல்லவேண்டுமென்று ஒரு கொடிய ஸங்கல்பத்தை எனக்குள்ளேயே செய்துகொண்டேன், அதனால் நான் உன்னைக் கொல்லப்போகிறேன், இப்போது உன்னுயிர் பிரிந்துபோகப்போகிறது' என்று சொன்னார். டுண்டுபம், 'பிராமணரே! இந்த உலகத்தில் மனிதர்களைக் கடிக்கும் ஸர்ப்பங்கள் வேறு, நீர்ப்பாம்புகள் ஸர்ப்பத்தைப்போலிருப்பதினாலேயே நீர் அவற்றைக்கொல்வது சரியன்று, நீர்ப்பாம்புகளுக்கும் ஸர்ப்பங்களுக்கும் ஸ்வபாவம் வெவ்வேறு, ஸௌக்கியம் வெவ்வேறு, பிறரால் வரும் உபத்திரவமும் துயரமுமாத்திரம் ஒன்றாயிருக்கின்றன. நீர் தர்மந்தெரிந்தவராக இருந்தும் நீர்ப்பாம்புகளைக் கொல்வது உமக்குத் தகாது' என்று சொல்லிற்று.

அந்தத் தண்ணீர்ப்பாம்புசொன்ன இந்தச் சொல்லைக்கேட்டபோது, அந்த ருரு பயத்தினால் ஒடுங்கியிருந்த தண்ணீர்ப்பாம்பை ரிஷியென்று அறிந்து அதைக் கொல்லவில்லை. எல்லாம் தெரிந்தவரான ருரு அந்தத் தண்ணீர்ப்பாம்பைச் சமாதானம் செய்வதற்காக, 'பாம்பே! நீ யார்? எதனால் இந்தப் பாம்புஜன்மத்தை அடைந்திருக்கிறாய்?' என்றுகேட்க, நீர்ப்பாம்பு, 'ருருவே! நான் முன்னே ஸஹஸ்ரபாத் என்று பெயருள்ள ரிஷியாக இருந்தேன். அப்படியிருந்த நான் ஒரு பிராமணருடைய சாபத்தினால் பாம்புஜன்மத்தை அடைந்தேன்' என்று சொல்லிற்று. ருரு, 'உத்தம ஸர்ப்பமே! ஏன் உன்னைப் பிராமணன் கோபத்தினால் சபித்தான்? எவ்வளவு காலம்வரையில் உனக்கு இந்த ஜன்மம் இருக்கும்?' என்று கேட்டனர்.

பதிஞேராவது அததியாயம

பௌலோமபாவம (தொடர்ச்சி)

(நீர்ப்பாம்பின் சரித்திரம்.)

நீாபபாமபு, 'ஐயா! தவவலிமையுடையவரும மிகக கடுஞ
ாலவுளளவருமாகிய ககமரெனறுபெயருளள ஒருபிராமமணா-
னனே எனககு ஸநேஹிதராயிருநதாா நான பாலயததில
ளயாடிககொணடிருககுமபொழுது, புலலினால ஒரு ஸாபபத
தசசெயது அகனிஹோததிரததில ஞாபகமவைததிருநத அவ
ப பயமுறுததினேன, (அதனால) அவா மூாசசிததாா, ஸத
வாககும கூாமையான தவமுமுளள அநதததபோதனா மறு
யும பிரஜஞைவநதபின கோபததினால எனனைத தகிபபவா
ால, 'எனககுப பயமுணடாககுவதறகு எவவிதமான சகதி
ள ஸாபபததை நீ செயதாயோ அவவிதமான சகதியுளள
பபமாக நீ எனசாபததாலாவாய்' எனறுசொனனாா தபோத
ரே! அவருடைய தவததின சகதியை அறிநத நான அபபோது
வும மனததில நடுககமுறறேன பரபரபபுடன அவரை நமஸ
ரஞசெயது கைகூபபி அவருககு எதிரில நினறு, 'ஸநேஹித
னறு பரிஹாஸமசெயவதறகு விளையாடடாக நான உமககு
தைசசெயதேன, பிராமமணரே! எனவிஷயததில பொறுகக
ணடும, இநதசசாபததை நிவாததிசெயயவேணடும' எனறு
வரை வேணடினேன பிறகு, அதிகமாக மனததில துயரமுறற
னனை அநதததபோதனா பாாதது மிகவும பசசாததாபமுளள
ாய அடிககடி உஷணமாகப பெருமூசசுவிடடு, 'நானசொனனது
வகையிலும பொயயாகாது, தபோதனனே! நான சொலவ
தகேள, குறறமறறவனே! கேடடபின இநதசசொல எபபோ
ம உனமனததிலேயே இருககடடும, பிரமதிககு ருருவெனனும
ததரான புததிரா உணடாவாா, சீககிரமாகவே அவரைபபாாதத
ன உனககுச சாபவிமோசனமுணடாகும' எனறுசொனனாா
படி அவாசொலலலும, நான ஸாபபரூபமடைநதேன, நீா தாம
நத ருருவெனறு கியாதிபெறற பிரமதியின புததிரா, இபபோது
ன என முனஉருவததையடைநது உமககு ஹிதஞசொலலப
ாகிறேன' எனறு சொலலி, மிகுநத புகழபெறற அநதப பிராம
ணஶரேஷடா, அபபோதே நீாபபாமபின வடிவததைவிடடுத
ருமபவும பிரமமதேஜஸோடுகூடிய தம ரூபததை அடைநதாா
நதபபிராமமணா, ஒபபறற மகிமையுளள ருருவைபபாாதது,

‘ சிறநதவரே ! எலலாப பிராணிசளையும ஹிமஸிககாமலிருப
முதனமையான தாமம, ஆதலால, பிராமமணன எவவிடததி
எநதப பிராணிகளையும ஹிமஸிததலகூடாது, இவவுலகத
பிராமமணன சாநதனதான எனபது பெரியபிரஸிததியாக இ
கிறது, வேதவேதாஙகஙகளை அறிநதவன எலலாப பிரா
களுககும அபயம கொடுபபவனலலவா ? கொலலாமை
பொயயாமையும, பொறுமையும, வேதஙகளை மறவாமையும
மணருககு முககியமான தாமமெனறு நிசசயிககபபடடுள
க்ஷததிரியதாமததை நீா இபபோது விருமபததகாது
டிபபதும கடுமையாயிருபபதும பிரஜைகளைக காபபது
இவையெலலாம க்ஷததிரியதாமமாக ஏறபடடவை ருரு
நான சொலலுகிறேன, கேளும பிராமமோததமரே ! முன
ஜனமேஜயருடைய யஜஞததில ஸாபபஙகளைக கொனறதை
தவமும ஸாமாததியமும மனோபலமுமுளளவரும, வேதஙகளி
வேதாஙகஙகளிலும கரைகணடவரும, பிராமணாகளுககுள
சிறநதவருமான ஆஸதீகரெனனும பிராமணா அநத ஸா
யாகததில பயமடைநத ஸாபபஙகளைக காபபாறறினதையும
சொலலுகிறேன, கேளும’ எனறு சொனனா

பனனிரணடாவது அததியாயம

பௌலோமபாவம (தொடர்ச்சி.)

(ஜனமேஜயருடைய ஸர்ப்பயாகப்பிரஸ்தாவம்)

ருரு, ‘ பிராமணஶ்ரேஷடரே! ஜனமேஜயராஜா அநதயா
தில ஸாபபஙகளை எவவாறு கொனறா ? அவைகளை எதறகா
கொனறா ? அநதச சிறநதஞானமுளள ஆஸதீகரால ஸாப
கள ஏன விடுவிககபபடடன ? பிராமணஶ்ரேஷடரே ! முழு
கேடக விருமபுகிறேன’ எனறு சொலல, ரிஷி, ‘ ருருவே !
தான ஆஸதீகசரிததிரம முழுமையும பிராமணாகள சொலல
கேடபீராக, நான சீககிரம செலலவேணடியவனாக இருககிறே
எனறு சொனனா

இவவாறுசொலலி ஸமாததராகிய அநதரிஷிஶ்ரேஷடா
சகதியால மறைய, ருரு மனததில பரபரபபுககொணடு அ
ஆசசரியமாக நினைததா, மறைநதுபோன அநத ரிஷியை
தேடிககொணடு முழுபலததோடும எஙகும ஓடிக களைததுப
யில விழுநது மிகுநத மூாசசையடைநது பிரஜஞைதபபிபபோ
பிரஜஞை வநதபிறகு, அவா உணமையான அநத ரிஷியி

சசை அடிககடி நினைததுககொணடு வநது, தம பிதாவுககுச
ானனா நீாபபாமபு சொனனனதையும ஆஸதீகரைபபறறி அநத
பபாமபு சொனனகதையையும பிதாவுககுச சொலலி, 'பக
னே! அநதககதையை நீஙகள எனககுச சொலலவேணடும,
ன நடநதபடி கேடகவிருமபுகிறேன' எனறுபிதாவைக கேடக,
வருடைய பிதாவும அவருககு அநதககதை முழுவதையும
ானனா" எனறா

பௌலோமபர்வம் முற்றிற்று

பதினமூனறுவது அததியாயம

ஆஸ்தீகபர்வம்.

ஆஸ்தீகர் சரித்திரம், ஜாத்காருசரித்திரம்
ஜாத்காருவுக்கும் அவர்பிதிர்க்களுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை.)

சௌனகரானவா ஸௌதியைபபாாதது, "ஸூதபுதரரே!
ஜஶரேஷடராகிய அநத ஜனமேஜயராஜாவானவா எதறகாக
பபயாகததினால ஸாபபஙகளை நாசஞ்செயதாா? அதையெல
ம பூரணமாக நடநதபடி எனககுச சொலலும, ஜபஞ்செயகிற
களிற சிறநதவராகிய ஆஸதீகரெனனும பிராமண ஶரேஷடா
லிதத அகனியிலிருநது ஸாபபஙகளை எதறகாக விடுவிததாா?
பபஸததிரஞ்செயத அநத ராஜா யாருடைய புததிரா? அநதப
ாமணஶரேஷடராகிய ஆஸதீகா யாருடைய புதரா? அவறறை
னககுசசொலலும" எனறுகேடக, ஸௌதி, "பிராமணரே!
ஸதீகசரிததிரம பெரியசரிததிரம, பேசுகிறவாகளுடசிறநத
ரே! அது பெரியோாகளால எபபடிசசொலலபபடடு வரு
தோ அநதபபிரகாரமே நான முழுவதும சொலலுகிறேன,
கள எனனிடம கேளுஙகள்" எனறுசொனனா

சௌனகா, "கீாததிபெறற புராதனரிஷியாகிய ஆஸதீகரென
ம பிராமணருடைய இநத அழகான கதையை முழுவதும
டகவிருமபுகிறேன" எனறுசொலல, ஸௌதி சொலலுகிறா —
நத இதிஹாஸததைப [1]புராதனமெனறு பிராமணாகள சொல
கினறனா முனனே நைமிசாரணயததிலிருநத பிராமணா
ா, வியாஸசிஷயரும சிறநத ஞானமுளளவரும எனபிதாவு
கிய ரோமஹாஷணரைககேடக, அவா அவாகளுககுக கிருஷ

1 பூாவகலபததிலுமுளளது

ணதவைபாயனராற சொலலபபடட இநதசசரிததிரததைசசொ
ளா, நான அவரிடம கேடடபடி சொலலுவேன சௌனக
எலலாப பாபஙகளையும போககததகக இநத ஆஸதீகச
திரததை இபபோது கேடகினற உமககு முழுதும சொலவே

ஆஸதிகரின பிதா ஜரதகாருவென்று கியாதிபெறறவ
யிருநதார, அவர பிரமமாவைபபோனறவர, சுதநதிரமான
அவர பிரமமசாரியாகவே உணவைவிடடு எபபோதும உககிரமா
தவததிலேயே ஊககமுளளவராயிருநதார, அவர வீரியம
நோககாதவர, பெருநதவமுளளவர, கிராமததுககு ஓர இர
திரியாகத தஙகுகிறவர்களிற சிறநதவர, தாமநதெரிநதவர, உ
தியான நியமமுளளவர ஒருஸமயம, தவவலிமை வாய
மஹானுபாவராகிய அநத ஜரதகாருமுனி சூரியன அஸதமி
இடததில தஙகிககொணடு பூமியெலலாந திரிநதார சிறநதம
மையுளள அமமுனிவர எலலாப புணணியதீரததஙகளிலும ஸ
னஞசெயதுகொணடும மனததை ஜயிககாதவர்கள செயய மு
யாத தீகைஷயை அனுஷடிததுககொணடும ஆகாரமிலலா
சாறறையே புசிததுககொணடும உலாநது, கணமூடாமல எஙகு
திரிநதுகொணடிருநதார, ஜவலிககினற அகனிககொபபான தே
ஜஸுளள அநதரிஷி, இஙகுமஙகும அலைநது திரிநதுகொணடிரு
குமபோது, ஒருகாலததில பெரிய பளளததில காலமேலும த
கீழுமாகத தொஙகிககொணடிருநத தம பிதிரககளைக கணட
அநத ஜரதகாரு அநதபபிதிரககளைக கணடதும, 'இநத வளை
எபபோதும ஒளிநதுவஸிததுககொணடிருககும எலியினால சு
லும கடிககபபடட வீராமிசசை வைககோலைபபறறிககொண
இநதபபளளததில தலைகீழாகத தொஙகுகினறீரகளே, நீஙக
யார?' எனறுகேடடார 'நாஙகள [1] யாயாவரரகளெனறு பெ
ருளள உககிரமான தவமுளள ரிஷிகள, பிராமமணா! ஸந
குறைநது போனதினால பூமிககுக கீழேபோயககொணடி
கிறோம, அதிருஷடமிலலாத எஙகளுககு அதிருஷடஹீ
னான ஜரதகாருவெனனபபடட ஒருவனதான ஸநததி
யிருககிறான, அநதமூடன தவம ஒனறையே பறறியிருபப
தால புததிரர்களைப பெறுவதறகுக காரணமான விவாஹ
ததைச செயதுகொளள விருமபாமலிருககிறான, அவனுகக
சநததியிலலாமற போனதனால எஙகளுககு நாதனாக அவ
இருநதும, நாஙகள பாவஞ்செயதவர்களைபபோல நி
னறு இநதப பளளததில தொஙகுகிறோம, மனுஷயலோ

[1] கிராமததுககு ஓர இராததிரியாகத தஙகுகினறவரகள

எவாகளுககுச சுகாத்ரகததாத ஸநததியிலலாமலிருக-
தோ அவாகள புணணியமசெயதவாகளாயினும அவாகளு
ஸவாககததில ஸதானமிலலை, மிககசிறநதவனே! நீ யாா?
துவைபபோல எஙகளைபபறறி வயஸனபபடுகிறாயே, பிராம
ணா! இஙகிருககிற நீ எஙகளுக்கு எனனமுறை எனபதையும பரி
பபபடததகக எஙகளைபபறறி நீ எதறகாக வயஸனபபடுகிறு
னபதையும்நாஙகள தெரிநதுகொளள விருமபுகிறோம' எனறு
ிாககள கேடக, ஜாதகாரு சொலலுகிறா
'நீஙகள எனனுடைய முனனோராகிய பிதாககளும பிதா
றாகளுமானவாகள, நானே ஜாதகாரு, இபபோது உஙகளுககு
ன செயயவேணடியதெனன? சொலலுஙகள' எனறாா பிதாக
, 'ஸவதநதிரனே! நமமுடைய குலததிறகுப புததிரஸநததி
ணடுமெனறுவது உன ஆதம்ாததமாகவாவது எஙகளுககாக
வது தாமமெனறேயாவது நினைதது விவாஹஞசெயதுகொள
ரததையுடன முயலவாயாக், புத்திரவானகள அடையும கதி
யடைவது பூாவஜனமததுப புணணியஙகளின பலனகளினுலு
லை, இபபோது ஸமபாதிககினற தவஙகளினுலுமிலலை, புததிர
ா! ஆதலால, நீ எஙகள ஆஜஞையினபடி விவாஹஞசெயது
ாளவதில முயறசியையும ஸநததியில விருபபததையுமசெய,
கதளுககு இதுதான பெரியநனமை' எனறு சொனனாாகள
ஜாரதகாரு, 'நான மனைவியையும ஜீவனததுககாகத தனத்-
தயும தேடேன, ஆனாலும, உஙகளுடைய நனமைககாக விவா
ஞ செயதுகொளவேன, நான ஒரு நியமததை ஏறபடுததப
ாகிறேன, அநத நியமபபடி எனககுப பெணகிடைததால
ன விவாஹஞ செயதுகொளவேன, இலலாவிடடாலிலலை, என-
யருளள கனனிகையாக இருககவேணடும, அநதக கனனிகை
ப அவள பநதுககள தாமே எனககுககொடுககமுயலவேணடும,
பபோது அவளை நான பிகைஷயைபபோல வாஙகிககொணடு
ஸதிரபபடி விவாஹஞ செயதுகொளவேன, ஏழையான
னககு மனைவியை எவன தேடிககொடுபபான? அபபடி ஒருவன
ாடுபபானுகில பிகைஷயைபபோற பெறறுககொளவேன,
திாககளே! இநத நியமபபடி விவாஹததிறகாகப பலமுறை
யறசிசெயவேன, இதறகு மாறுககசெயயேன, அவளிடம
ஙகளைக கரையேறற ஒருஸநததி உணடாகும, எனனுடைய
திாககள ஸதிரமானஸதானததை அடைநது ஸநதோஷமாக
ருககககடவா' எனறு சொனனாா

பதினைகாவது அததியாயம
ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி.)

(ஜாத்காருரிஷி வாஸுகியின் ஸஹோதரியான ஜாத்காருவை மணம்புரிதல்)

பிறகு, உறுதியானநியமமுள்ள அநதபபிராமணா, விவா
திறகாகப பாரியையைத தேடிககொணடு பூமிமுழுவதும ஸஞச
தும பாரியையை அடையவிலலை, அநதபபிராமணா ஒரு
பிதாககள சொனனதை நினைததுககொணடு வனஞசென்று
னிகையைககொடுவென்று பிக்ஷை கேடபதுபோல மூனறுமு
மெதுவாககேடடாா அபபோது வாஸுகி தனஸஹோதரின
கொடுகக விததமாக வைததுககொணடு அவரைஅழைததா
அவா அவளைத தம பெயருளளவள அலலளென்று நினை
அவளை வாஙகிககொளளவிலலை தம பெயருளள பெணணை
வன முனனமே அவருககென்று நிசசயமாக வைததிருநது
டுபபாளுயின வாஙகிககொளளலாமென்று அநதமஹாதமாவ
ஜரதகாருவின மனததில நிசசயமிருநதது சிறநதபுததியுள
ரும தவததிறசிறநதவருமாகிய ஜரதகாரு, 'ஓ! நாகனே! இ
உன ஸஹோதரி எனன பெயருளளவள? உணமையைசசொ
என்று கேடக, வாஸுகி, 'ஜரதகாருவே! இநத என தஙகை
ஜரதகாரு என்று பெயருடையவள, அழகிய இடையுள்ள இவ
உமககுப பாரியையாக நானகொடுககிறேன, வாஙகிககொளளு
பிராமமண ஶ்ரேஷடரே! இவள உமககாக முனனமே காபபா
வைககபபடடிருபபதனால இவளை நீா அஙகீகரிககவேணடு
என்றுசொனனான

இவவிதமாகசசொலலி, பிறகு, அநதஶலாககியமானபெண
அவருககுப பாரியையாககொடுததான அவரும சாஸதிரோ
மான கிரியைகளைச செயது அவளைப பாணிககிரஹணஞ்செயத

பதினாறாவது அததியாயம
ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி.)

(ஜாத்காருவுக்கு ஆஸதீகர் பிறந்து ஸர்ப்பங்களுக்குச் சாபவிமோசனம் செய்வித்தது)

பிரமமஞானிகளுககெலலாமசிறநதவரே! முனனே ஸாப
களின தாயாராகிய கதரு ஸாபபஙகளைப பாாதது, 'ஜனமே

நுடைய யஜஞததில உஙகளை அகனி தகிககபபோகிறுன’
ன்று சபிததிருநதாள அநதச சாபததைச சமனஞசெயவதற
க நாகஶ்ரேஷடனுன வாஸுகி தன ஸஹோதரியைச சிறநத
முளள அநத மஹாதமாவாகிய ரிஷிககுக கொடுததான அவா
வளைச சாஸ்திரபபிரகாரம கிரியைகளைசசெயது பாணிககிரஹ
ம செயதுகொணடாா அவருககு அவளிடம ஆஸதீகரெனனும
யருளள புததிரா பிறநதாா அவா உயாநதமனமுளளவா,
ஸவீ, மஹாதமா, வேதஙகளிலும வேதாஙகஙகளிலும கரை
ணடவா, எலலாஜனஙகளிடததும பக்ஷபாதமினறி ஸமமாக
நபபவா, பிதாவுககும மாதாவுககும பயததை நீககுகிறவா
அபபடியிருககையில, நெடுஙகாலததுககுபபிறகு பாணடவ
சததிறபிறநத ஜனமேஜயராஜா ஸாபபஸதரமெனறு பெய
ள மஹாயாசததைச செயதாரெனறு நமககுககேளவி ஸாப
களின நாசததிறகாக அநத யாகம நடநதபோது, மிகச
நத தவமுளள அநத ஆஸதீகா தமது ஸகோதராகளுமமாது
களும மறறவாகளுமாகிய அநத ஸாபபஙகளைச சாபததிலிரு
 விடுவிததாா, அபபடியே ஸநததியை விருததிசெயது பிதாக
க கரையேறறினுா, பிராமணரே! தபஸினுலும பலவித
ன யஜஞதீக்ஷைகளாலும தேவாகளின கடனையும வேதாததிய
ஙகளினுல ரிஷிகளின கடனையும தீாததாா, கிரமபின தக்ஷிணை
ளாடுகூடிய யாகஙகளினுல தேவாகளையும, பிரமமசரிய
மததுடன வேதமோதினதனுல [1] ரிஷிகளையும, புததிரஸநததி
ல பிதாககளையும தருபதி அடைவிததாா
உககிரமான தவமுளள ஜரதகாரு பிதாககளின கடனுகிற
ரிய பாரததையிறககித தம பிதாககளோடுகூடவே தாமும
ாககததுககுபபோனுா ஜரதகாருவெனனுமரிஷி வெகுகாலத
குப பினபு ஆஸதீகரெனனும புததிரரையடைநது சிறநத
ததையுஞ செயது ஸவாககம செனறுா இநத ஆஸதீகசரிததி
தை நடநதபடி நான சொனனேன பருகுஶ்ரேஷடரே! உஙக
கு இனனும நான சொலலவேணடியதெனன? சொலலுங
” எனறு ஸௌதி கேடடனா

---

[1] வேதஙகளையும

பதினாறுவது அததியாயம்
ஆஸதீகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கத்ரு விநதை இருவருக்கும் புத்ரஜனனம்)

சௌனகா, "ஸூதபுததிரரே! பரநதஞானமுளளவரு
பரோபகாரியுமான ஆஸதீகருடைய இநதக கதையைத திரு
வும விரிவாக நீா சொலலககடவீா, எஙகளுககுக கேடகவிருப
அதிகமாயிருககிறது மலாநதமுகததையுடையவரே! நீா நயா
எழுததுககளோடுகூடிய சொறகளை இனிமையாகசசொலலுகிற
ஐயா! மிகவும திருபதியடைகிறோம உமது பிதாவான ரே
ஹாஷணாபோலவே நீா இதைச சொலலுகிறீா உமமுடை
பிதாவும எஙகளுககுச சொலவதறகு எபபோதும ஆசையுள
வராயிருபபாா இநத ஆஸதீகசரிததிரததை உமதுபிதா சொ
னதுபோலவே நீருமசொலலும" எனறுகேடக, ஸௌதிசொல
கிறாா —

"தீாககாயுஷமானே! எனபிதா சொலல நான கேட்ட
இநத ஆஸதீகசரிததிரததை உஙகளுககுச சொலலுகிறேன பி
மணரே! குறறமறறவரே! முநதிய தேவயுகததில தக்ஷபிரஜாப
யின சிறநத பெணகளாகிய இரணடு ஸகோதரிகள ஆசசரி
படததகக ரூபமுளளவாகளாக இருநதனா கதருவெனறு
விநதையெனறும பெயருளள அவவிருவரும கசியபருக
பாரியைகளாக இருநதனா பிரமமாவுககு ஒபபான அவ
ளுடைய பாததாவாகிய கசியபா அநததாமபததினிகளின
மிருநத ஸநதோஷமடைநது அவாகளுககு அனபுடன வ
கொடுபபதாகச சொனனாா இவவாறு கசியபா சிறநத வ
கொடுபபதைககேடடு அநதச சிறநத பெணகளிருவரும உள
மகிழநது ஒபபறற ஸநதோஷததையடைநதனா கதரு எனப
ஒரேரூபமுளள ஆயிரமநாகாகளைப பிளளைகளாக வரமகேட்டன
விநதை, வலிமையில கதருவின புதராகளுககு மேறபடட இரண
புதராகளை வரிததாள அவவிரணடுபுததிரரும ஒளியிலும உ
வததிலும பராககிரமததிலும மேறபடடவாகளாக இருபப
யும விருமபினாள விநதைககுப பாததாவான கசியபா,
கேடடபடியான புததிராகள உனககு உணடாவாாக
எனறு வரம அளிததாா அபபோது அவளும கசியப
பாாதது, 'அபபடியே உணடாகவேணடும' எனறு சொ
னாள விநதை அபபோது தான விருமபின வரத

நமபியபடி அடைநததனல ஸநதோஷமடைநதாள வின
கககு அதிகசகதியுள்ள இரணடு புததிராகள கிடைததத
லும, கதருவுககு ஒருருபமான ஆயிரம புததிராகள கிடைதத
றலும இருவருககும மனோரதஙகள நிறைவேறின சிறநத
முள்ள அநதக கசியபா, வரஙகளினல ஸநதோஷமடைநத
ரியைகளைபபாாதது, 'இருவரும அவரவாகாபபததை ஜாககி
தயாக வைததுககொளளுஙகள' எனறுசொலலி வனததிற
சென்றா
பிராமணபரேஷடரே! நீணடகாலததுககுபபின, கதரு
பிரம முடடைகளையும வினதை இரணடு முடடைகளையும
றறனா அவவிருவாகளுடைய முடடைகளையும வேலைககாரி
ஸநதோஷததுடன அவறறிறகுவேணடிய அளவான உஷண
ள பாததிரஙகளில ஐநநூறுவருஷகாலம வைததிருநதனா
கு, ஐநநூருவது வருஷததில கதருவினபுதராகள முடடை
விடடு வெளிவநதனா வினதையினுடைய இரணடுமுடடை
லிருநதுமடடும இரணடுபுததிராகளும காணபபடவிலலை
பிறகு, புததிராகளை விருமபின வினதாதேவி பரிதாபபபடத
கவளாக வெடகிபபோய ஒருமுடடையை உடைததாள ,அதில
ததின மேறபாகம பூாணமடைநதும மறறபபாகம தெரியா
யிருநத ஒருபுததிரனைக கணடாள அநதபபுததிரன கோபா
சஙகொணடு, 'அமமா! நீ அதிக ஆசைகொணடு எனனை இப
ச சரீரம பூாணமாகாமற செயததனல, நீ ஐநநூறுவருஷஙகள
ளிடம பொறுமையுறறிருககிறயோ அவளுககு அடிமையா
ய' எனறுசபிதது, பிறகு, 'மாதாவே! இநத வயஸனபபடத
க இரணடாவது பிளளையையும நீ முடடையையுடைதது என
போல அஙகஙகுறைநதவனுகவாவது அஙகமிலலாதவனுக
வது செயயாமலிருககவேணடும அபபடியிருநதால அநதப
ளை உனனை அடிமைததனததிலிருநது விடுவிபபான எலலா
கும மேறபடட பலமுள்ள புததிரனைவிருமபுகிற நீ மனவுறுதி
ன ஐநநூறு வருஷததிறகு மேறபடடு இவனுடைய ஜனன
ததிறகுக காததிருககவேணடும' எனறு சொனனன பிரா
ரே! இபபடிவினதையைச சபிததபிறகு, அநதபபுததிரன
ாசததையடைநது காலைவேளையாகிய அபபோது செனகிற
ளவனுகக காணபபடடான பிறகு, தேஜஸுகளுககு ராஜா
ன சூரியன இருளைபபோககிககொணடு உதயமாகுமபோது,
பன, தேஜஸினல ஜவலிபபவனும தனககொபபான பிரகாச
ளவனுமாகிய அநத அருணனைககணடு அனபுடன அவனை

ஸாரதியாகவைததுககொண்டான லோகஙகளுககெலலாம தீ
போனறவனுகிய ஸூரியனுடைய அநத ரததினமேலேறித தே
தையானன

ஸாபபஙகளைப புசிககிறவனுகிய கருடனும குறிததகாலத
ஜனிததான பிருகுவமசஸ்ரேஷடரே! பகஷிகளுககுராஜாவா
அநதககருடன பிறநதவுடன பசியடைநது தான புசிககதத
தாகப பிரமமா தனககு விதிததிருககும அனனததைச சமபா
பதறகாக வினதையை விடடுவிடடு ஆகாயததிறபோனுன

பதினேழாவது அத்தியாயம்

ஆஸ்தீகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அமிர்தம் கடைவதைப்பற்றித் தேவர்கள் ஆலோசிப்பது)

தபோதனரே! அதேகாலததில, அநதஸஹோதரிகளா
கதரு வினதை இருவரும, தேவககூடடஙகளெலலாவறறு
மிகுநத ஆனநதததுடன பூஜிககபபெறறதும அமிாதமகடை
காலததில உணடானதும மிகசசிறநததும தோலவியடைய
பலமுளளதும குதிரைகளுளளே சிறநததும வேகமுளளவற
சிறநததும அழகுளளதும ஜரையிலலாததும லகஷணஙகளெ
லாம பொருநதியதுமாகிய உசசைஸ்ரவம எனனும ரத
போனற தேவலோகததுககுதிரை ஸமீபததில வருவதைக கண
ணா" எனறு ஸௌதி சொனனா

இவவாறுஸூதபுததிரா சொலல, சௌனகா, "சிறநத
யுளளதும மிகுநதசகதியுளளதுமாகிய அநத உசசைஸ்ரவம எ
னும அஸ்வராஜா உணடானதறகுக காரணமான அமிாதமத
தைத தேவாகள எஙகே எபபடிசசெயதனா? எனககுச செ
லும, இநத அமிாதமதனததிறகுக காரணததையும அமிாதத
குபபிறகு உணடானதையும எனககுசசொலலும" எனறுகே
ஸூதபுததிரா சொலலுகிறா

"சிறநத பராககிரமமுளளவரும தவமும நியமமுமுளள
மான தேவாகளெலலாரும, தேஜஸ்ஸுகளெலலாஞ சோநது உ
கொணடதுபோல ஜவலிபபதும, மிக உயாநததும, தஙகததி
பிரகாசிககினற கொடுமுடிகளினுல ஸூாயனுடைய காநதியே
மாறுகொணடுவிளஙகுவதும, தஙகததைதயே ஆபரணமாகவு
தும, அநேகவாணஙகளுடையதும, தேவாகளாலுமகநதாவாக
லும ஆஸ்ரயிககபபடடதும, அளவிடமுடியாததும, பாபமிகு

ங்கள் அடையக்கூடாததும், பயங்கரமான ஸாப்பங்களி
றசூழப்பட்டதும், இராத்திரியில் பிரகாசிக்கிற [1] ஜயோதிலதை
தலான திவ்ய ஒஷதிகளால் பிரகாசிப்பதும், உயரத்தினால்
வாகத்தை மறைத்துக்கொண்டு நிற்பதும், சாதாரண மனிதா
மனத்தாலும் செல்ல முடியாததும் நதிகளும் வருக்ஷங்களும
றைந்ததும், மிக அழகான பலபக்ஷிக்கூட்டங்கள் சப்திப்பதுமா
மேருபாவதத்தை அடைந்து, பலரதனங்களால் நிறைந்ததும
ழகானதும் முடிவில்லையென்று சொல்லக்கூடியதும் ஒப்பில்லா
துமாகிய அதன்கொடுமுடியிலேறி அதில் ஒன்றுகச் சோந்து
டகாரந்துகொண்டு அமிர்தத்திற்காக ஆலோசிக்கத் தொடங்
னா அங்கே தேவாகளெல்லோரும் இவ்வாறு அமிர்தத்தைக்
ரித்துச் சிந்தித்துக்கொண்டு அதற்குரிய உபாயத்தை ஆலோ
த்துக்கொண்டிருக்கையில், பகவானான நாராயணன் பிரமமா
வப்பார்த்து, 'தேவாகளும், அஸுரக்கூட்டங்களும், திருப
றகடலைக் கடையட்டும், அந்தப் பெருங்கடல் கடையப்படும்
ாது அமிர்தமுண்டாகும்' என்றுசொல்லி, பிறகு, 'தேவாக
ர [1] எல்லா ஒஷதிகளையும் எல்லாரதனங்களையும் போட்டுச்சமுத்
த்தைக்கடையுங்கள், பிறகு, அமிர்தத்தையடைவீர்கள்' என்று
ானனா

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

ஆஸ்தீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(விஷ்ணு மோஹினி ரூபமெடுத்துத் தேவர்களுக்கு அமிர்தபானம் செய்வித்தது)

பிறகு, மேகங்களின் சிகரங்களைப்போன்றகொடுமுடிகளினால்
லங்கரிக்கப்பட்டதும், கொடிகள்நிரம்ப அடர்ந்ததும், பலவித
க்ஷிகள் சப்திப்பதும், கோரப்பற்களுள்ள பல பிராணிகள் நிரம்பி
தும், கின்னராகளும அபஸரஸுகளும தேவாகளும எப்போது
ருப்பதும், பதினோராயிரம யோசனை உயாந்ததும், பூமியின் கீழே
தினோராயிரம யோசனையளவு சென்றதுமாகிய அந்தமந்தரம
னானு சிறந்த பாவதத்தை எடுக்கமுடியாமல் தேவக்கூட்ட
ளெல்லாம விஷ்ணுவும் பிரமமாவும் வீற்றிருக்குமிடஞ் சென்று,
ங்களிருவரும இந்த மந்தரத்தை எடுக்கும விஷயத்திற பயனை
ரத்தக்க சிறந்தயோசனையைச் செய்யக்கடவீர், எங்களுடைய

---

[1] இரவிற் பிரகாசிக்கிற ஒருவகைக் கொடி

னமைககாக முயறசிசெயயவேணடும' எனறுகேட்டுககொ
னா பிருகுவமசபுததிரரே! செநதாமரை மலாபோனற கண
யுடையவரும அறியககூடாத ஸவருபமுளளவருமாகிய திரும
பிரமமாவுடனகூட, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு அங்கீகரி
ஆதிசேஷனை ஏவினா பிறகு, சிறநத சகதியுளள ஆதிசே
எழுநது அநத மநதரபாவததைத தூககுகிறவேலையில பிரம
வினுலும விஷ்ணுவினுலும நியமிககபபடடான

பிராமணரே! அதனபின மஹாபலசாலியாகிய ஆதிசே
அநத மநதரமெனனும பெரியமலையைத தனபலததினுல வ
களுடனும வனவாசிகளுடனும தூககினன பிறகு, தேவா
அவனுடனகூடச சமுததிரததிறகுச சென்று அதைபபாா
'அமிா்ததததிறகாக உனஜலததைக கடையபபோகிரும' என
சொலல, 'எனககும அநத அமிாததததிற பாகமிருககுமா
அபபோது மநதரம சுழலுவதினுலுணடாகும மிகுநத உபத
வததை நான பொறுபபேன' எனறு சமுததிரம சொலலிற
தேவாகளும அசுராகளும சமுததிரததிலிருககும பெரிய ஆ
யைபபாாதது, 'நீ இநத மலைககு ஆதாரமாகஇருககவேணடு
எனறு கேடடுககொணடனா அநத ஆமையும, 'அபபடி
ஆகடடும' எனறு சொலலி மநதரமலைககு முதுகுகொடுதத
அநதககூாமததின முதுகிலிருநத அநதமலையை இநதிரன
ராயுதததினுல மேலேஅமுககினன பிராமணரே! மநதரததை
தாகவும வாஸுகியைக கயிறுகவுஞசெயது, தேவாகளுமஅஸு
களும அமிாததததிறகாக ஜலஙகளுககெலலாம ஆதாரமாகிய சமு
திரததைக கடையததொடஙகினா நாகராஜாவான வாஸுகியி
ஒருகோடியாகிய முகததை அஸுரஸ்ரேஷடாகள பிடிதது
கொணடனா முடிவிலலாதவரும பகவானுமாகிய நாராய
எஙகே இருநதாரோ அநத வாலின பககததில தேவாகளெல
ரும சோநதுநினறனா அஸுரஸரேஷடாகள நாகராஜாவா
வாஸுகியின முகததைபபிடிததுககொணடனா நாகததினுடை
தலையை அடிககடி தூககிபபோடடனா அஸுராகள வேகமா
போடடபடியால வாஸுகியெனனும நாகததினுடைய முகத
லிருநது அடிககடி புகையோடும ஜவாலையோடுங கூடப பெரு
சுககள கிளமபின

பிருகுவமசபுததிரரே! பிடிககபபடட வாஸுகி கககினவிஷ
தோடு அநதஜலமசோநதுபோயிறறு பின்பு, தேவாகளும அஸு
களும கைவலிமையினுல மநதரததைககொணடு கடைநதபோ
ஹாலாஹலமெனறு பெயாபெறற கொடிய விஷம உணடாயிற

வாகளும அஸுராகளும விஷததால தகிககபபடடுபபயந்து
ஸனமடைநது அவவிடமவிடடோடினா தேவாகளும ரிஷி
ரேஷடாகளும சோநது பிரமமாவினிடமபோய, 'அமிாதந
டையுமபோது பிரளயகாலாகனிககு ஒபபான விஷம உணடாயி
கிறது அதனுலேயே உலகஙகள தகிககபபடுகினறன, அதறகு
கள பரிஹாரஞ செயயவேணடும' எனறனா

அவாகள இவவாறு சொனனபொழுது, பிரமமா, லோகேஸ
ரும, [1] ஹரரும, மூனறுநேததிரஙகளுடையவரும, திரிசூலந
ததவரும, தேவாகளுககுநதேவரும, பாாவதீபதியுமாகிய
ர மூாததியைத தியானஞசெயதாா அவராறசிநதிககபபடட
வரா அவா சிநதிததனதயறிநது சீககிரமவநதனா பிறகு,
மமதேவா அதையெலலாம அநத ஈஸவரருககுசசொலல,
தைககேடடுத தேவாகளுககுந தேவரும, ஈஸவரருமாகிய ருத
மூாததி உலகஙகளுககு ஹிதஞசெயயககருதிப பிரளயகாலாக
ரிககொபபான தேஜஸோடுகூடிய அநத விஷததைப பானஞ
யதாா ஈஸவரா, லோகஹிததததிறகாக அநத விஷததைத தம
ததினுள நிறுததினுா அதனுல கழுததிற கருமையுணடாா
துபறறி அவா நீலகணடரெனறு சொலலபபடுகிறுா அளவறற
ஜஸுளள ருததிரராலே விஷம குடிககபபடடமாததிரததில
வாகள ஸநதோஷமடைநது திருமபவும சமுததிரததைப
ழையபடி கடைநதனா தேவாஸுராகள அமிாததததிறகாக மறு
யும கடலைககடைநதபோது, அஸுராகள திடீரெனறு போடுவ
னுல வாஸுகிராகததின முகததிலிருநது புகையுடனும ஜவாலை
னும மூசசுககாறறுககள அடிககடி வெளிபபடடன அநத
திகபபுகைகள சோநது மினனலோடுகூடிய மேகஙகளாக ஆகி,
ரமததினுலும உஷணததினுலும பீடிககபபடட தேவககூடடங
ரினமேல மழையைப பொழிநதன அநத மநதரபாவததததின
ரததினமேலிருநது புஷபவாஷஙகள தேவாஸுரக கூடடஙக
ாலலாவறறினமேலும நாலுபககஙகளிலும விழுநதன

தேவாஸுராகள மநதரததினுல ஸமுததிரததைக கடையும
ாது அதில மஹாமேக காஜனைபோனற ஒருபெரிய கோஷ
ணடாயிறறு அநதச சமுததிரததிலுளள பல ஜலஜநதுகக
ம அநதப பெரியமலையினுல நசுககபபடடு நூறறுககணககாக
சமடைநதன மலையானது பாதாளததில வஸிககும் வருண
சசோநத பறபலபிராணிகளை நாசஞசெயதது அநதமலை
பச சுழறறுமபோது பெரியமரஙகள ஒனறே டொனறு

1 ஹரா=கஷடஙகளைப போககுகிறவா

உரைந்துகொண்டு பறவைகளுடன் கூடப் பாவத்தின் ே
பாகத்தினின்றும் விழுந்தன அவற்றின் உரைதலினலுண்ட
அக்னி அடிக்கடிபெரியஜ்வாலைகளுடன் எரிந்துகொண்டு [1] மின்
லோடுகூடியநீலமேகம்போல மந்தரமலையின்மேல் வியாபித்து,
கிருந்துவெளிப்படுகின்ற யானைகளையும் ஸிம்மங்களையும் தகித்த
பலவகைகளான பிராணிகளனைத்தும் இறந்துபோயின. தேவ
ஷடனுகிய இந்திரன் இங்குமங்கும் தகிக்கின்ற அந்த அக்னி
மேகங்களிலுண்டான ஜலத்தினல் முழுவதும் சமனஞ்செய்தா
பின்பு, அந்தஸமுத்ரஜலத்தில் அநேகவகைகளான பெரியமர
ளின் பால்களும் அநேக ஒஷதிகளுடைய ரஸங்களும் பெருகிவி
தன. அமிர்தத்தைப்போன்ற சக்தியுள்ள அந்தரஸங்க
லுண்டான பாலினலும் தங்கம் உருகி ஜலமாகப் பெருகுவ
லும் தேவர்கள் [2] அமரத்வத்தையடைந்தனர். பிறகு, அந்தஸமு
ரத்தினுடையஜலம் அந்தச்சிறந்த ரஸங்களோடு சேர்ந்த
பாலாயிற்று, அந்தப்பாலினின்றும் வெண்ணெய் உண்டாயிற
பிறகு,தேவர்கள்வரங்கொடுக்கிறவராக வீற்றிருக்கும்பிரம
வைப்பார்த்து, 'பிரம்மாவே! தேவர்களும் அஸுரர்களுமா
எல்லாரும் மிகவும் சிரமப்பட்டிருக்கிறோம், தேவனுகிய நாராய
னில்லாமல் அமிர்தமுண்டாவதில்லை ஸமுத்திரம்கடைய ஆ
பித்து வெகுகாலம் ஆயிற்று எங்களுக்குச் சோர்வுண்டாயிற
அமிர்தம் இதில் உண்டாகவில்லை' என்று சொன்னார்கள். தே
களுடைய சொல்லைக்கேட்டபிறகு, உலககர்த்தாவாகிய பிரம
பகவானுகிய நாராயணனைப்பார்த்து, 'விஷ்ணுவே! இந்ததே
களுக்குப் பலத்தையுண்டுபண்ணும், நீதாம் இதற்கு முதன
யான ஆதாரம்' என்று சொன்னார். நாராயணன், 'இந்தக்க
யத்தை எடுத்துக்கொண்டவரெல்லாருக்கும் பலங்கொடுக்கிறே
எல்லாரும் மந்தரத்தைச் சுழற்றிப் பாலைக்கலக்கட்டும்' என்று
நாராயணன் சொன்னதைக்கேட்டு அந்ததேவாஸுரர்கள்
முள்ளவர்களாகி ஒன்றுசேர்ந்து மறுபடியும் அந்தப்பாலை மிக
கலங்கச்செய்தனர். அதில் முதலில் உண்டான அந்தவிஷத்தை
பிரம்மா சொன்னதனல் லோகத்தை ரக்ஷிப்பதற்காகச் சிவ
விழுங்கினபிறகு, கறுத்த உருவத்துடன் எல்லா ஆபரணங்க
யும் அணிந்துகொண்டு ஜ்யேஷ்டாதேவி உண்டானள்.
பிறகு,ஸமுத்திரத்தைக்கடையும்போது குளிர்ந்த நூறுயிரம
ணங்களுடன்பிரகாசித்துக்கொண்டுநிர்மலரூபமாகச்சந்திரன் உ

1 மரங்கள் மேகத்தைப்போலவும் ஜ்வாலை மின்னலைப்போல
இருந்தன. 2 மரணமில்லாமை

டானுன பிறகு, வெணணெயினினறும வெளுபபுவஸதிரம தரிதத லக்ஷமியும [1] ஸுராதேவியும வெளளைககுதிரையும உணடாயி னா விரிவான கிரணஙகளையுடையதும நாராயணனது மாாபிலிருப பதுமாகிய அழகுளள சிறநத கௌஸதுபமெனனும ரதனமும அநத வெணணெயினினறும உணடாயிறறு மஹரிஷியே! பிராம ணரே! அபேக்ஷிதத எலலாபபலனகளையும கொடுககததகக பாரி ஜாதமரமும காமதேனுவும அதிலுணடாயின பிறகு, பெரியசரீர முளளதும நானகு தநதஙகளுளளதுமாகிய ஐராவதமெனனும மஹாகஜமுமுணடாயிறறு காமதேனுவும, கலபகவருக்ஷமும, கௌஸதுபமும, அபஸரஸுகளும சூரியனுடைய மாாககமான ஆகாசததின வழியாகத தேவாகளிருககிறஇடம சோநதன

பிறகு, அழகான தேகமுளள தனவநதரியெனனும தேவதை அமிாததததுடனகூடின வெளளைககுடததை எடுததுககொணடு கிளமபினா அநத மிகுநத ஆசசரியததைககணடு, அஸுராகள, 'இஃது எஙகளுககுததான' எனறு சொலலிககொணடு அமிாதத திறகாகப பேரிரைசசலிடடனா பிறகு, நாராயணன எலலாரை யும மயககுகினற தம மாயையினுல ஆசசரியமான ஒரு பெண ணுருவம எடுததுககொணடு அஸுராகளினமுன நினறுா அநத அஸுராகள அனைவரும அநதப பெணணினிடம மனமசெனறு மதிமயஙகி அநத அமிாததததை அநதப பெணணினிடம கொடுத தனா நாராயணனுடைய மாயையாகிய அநதபபெண அமிாதக குடததை எடுததுககொணடு திதிபுததிராகளையும தனுபுததிரா களையும வரிசையாக உடகாரவைககையிலேயே தேவாகளை அமிாத பானஞ செயவிததாள அஸுராகளைககுடிபபிககவிலலை அநத அஸுராகள கூககுரலிடடனா

பததோனபதாவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(தேவாஸுரயுத்தத்தில் தேவர்களுக்கு ஜயமுண்டானது)

அதனபின, அஸுராகளெலலாரும ஒனறுசோநது சிறநத கவசஙகளைததரிதது அநேக ஆயுதஙகளை எடுததுககொணடு தேவா களை எதிாததாாகள பிறகு, சகதியுளளவரும பிரபுவுமாகிய பகவா னுன விஷ்ணு நரனுடனசோநது அநத அமிாததததை அஸுர ஸ்ரேஷ்டாகளிடமிருநது கவாநதாா பிறகு, பெருஙகலகமநடக குமபோது, தேவாகள அனைவரும விஷ்ணுவினிடமிருநது அநத

1 கள

அமிாததனத வாஙகி அபபோது பானஞசெயதனா நாராய தேவாகளுககு அமிாதபானஞ செயவிககையில நரனென தமபுஜபலததினல விலலெடுதது விலலாளிகளைத துரததித த தாா எவரெவா அமிாதம குடிததனரோ அவரவரெல அஸுராகளோடு யுததஞசெயதனா

தேவாகள அமிாததனத விருபபததுடன பானஞசெ காலததில, அஙகே ராகு எனனும அஸுரன தேவவே துடன பானஞசெயதான அநத அமிாதம அநத அஸு நெஞசிறசேருமபோது தேவாகளின ஹிததகதிறகாகச ச சூரியாகள அதைச சொனனாகள பிறகு, சககராயுதராகிய வான, அமிாதபானஞ செயத அநத அஸுரனுடைய அல கபபட்ட தலையைத தேஜஸுளள தம சககரததினல அறுத மலையின கொடுமுடிபோலப பெரிதான அநத அஸுரன 1 [சககரததினலை வெடடபபடடுப பூகமபததை உணடுபண கொணடு விழுநதது] சககரததினல வெடடபபடடு, ஆகாச ளமபி மிகபபயஙகரமாகச சபதஞ செயதது, அஸுரனு அநதத தலையிலலா உடல துடிததுககொணடு பூமியில விழு அநத அஸுரனுடைய தலை, மலைகள வனஙகள தீவுகளு கூடிய பூமியைப பதினமூவாயிரமயோஜனை தூரம சசசதுர எஙகும அசையச செயதது பிறகு, அநத ராகுவினுடைய மு சநதிரசூரியாகளுடன தீராபபகையை உறுதியாகக கொண அதனல இனனமும அஃது அவாகளை விழுஙகுகினறது

பகவானகிய விஷ்ணு, அநத ஒபபறற பெணணுருவத விடடுவிடடுப பயஙகரமாகிய அநேக ஆயுதஙகளோடு அ ராகளை நடுஙகச செயதாா பிறகு, சமுததிரததினருகில தே களுககும அஸுராகளுககும எலலாவறறையுங காடடிலும அ உககிரமான பெரியயுததம நடநதது கூாமையும பயங மாகிய பெரியபடடிகளும தோமரஙகளும பலவித ஆயுதங ஆயிரககணககாக விழுநதன பிறகு, அஸுராகள சககரததி வெடடபபடடும, கததிகளாலும வேலாயுதஙகளாலும கதாயு ளாலும அடிககபபடடும, ரததததை மிகுதியாகக ககிககொ பூமியில விழுநதனா கொடிய படடிசமெனனும ஆயுதஙகளா யுததததில வெடடபபடட தலைகள சிறநத தஙகமாலைகளு அபபோது இடைவிடாமல விழுநதன அடிககபபடட அ ஶ்ரேஷ்டாகள ரததமபூசின சரீரஙகளுடன காவிககறகளி சிவநத பாவததிகரஙகளபோலப படுததிருநதனா 2சூரியன

1 இது அதிகபாடம 2 சூரியாஸதமனகாலததில

கையில, ஆயுதஙகளிஞல ஒருவரையொருவா ஆயிரககணக
வெடடுமபோது, அஙகஙகே ஹாஹாகாரம உணடாயிறறு
ிததபோது, கூாமையான இருபபுததடிகளாலும கைககுத
ளாலும யுததததில ஒருவரையொருவா அடிபபவருடைய
ம ஆகாசமெலலாம வியாபிததது 'வெடடு, பிள, ஓடு,
ஞ, எதிாததுபபோ' எனற மிககோரமான சபதஙகள
த யுததததில எஙகும கேடகபபடடன
இவவாறு, மிகவுமபயஙகரமான கடுஞசணடை நடநதுகொண
கையில தேவாகளாகிய நரநாராயணாகளபோாககளததுககு
னா. அஙகே நரனுடைய உயாநததனுசைப பாாதது, பக
ஹகிய விஷ்ணுவும அஸுராகளைக கொலலுவதாகிய தம சக
தை நினைததாா பிறகு, மிகுநத பிரகாசமுளளதும, சததுருக
கருத தாபததையுணடாககுவதும, சூரியனுககு ஒபபானதும,
ாமழுஙகாத சுறறுபபககததையுடையதும, யுததததிறபாாக
தறகுப பயஙகரமுமாகிய ஸுதாசனமெனனும சககரம,
ததமாததிரததில ஆகாசததிலிருநது வநதது ஜவலிககிற
கினியைபபோல மிகக ஒளியுளளதாகவும, எதிரிகளின நகரங
ப பிளபபதாகவும, பயஙகரமாகவும வநதுசோநத அநதச
ரததை, யானைததுதிககைபோனற கைகளையுடைய விஷ்ணு,
பவேகததுடனும மிகுநத பலததுடனும பிரயோகிததாா
ாயகாலாககினிகொபபான தேஜஸுடைய அநதச சககரம
ஷோததமரான விஷ்ணுவின கையினால யுததததிற பிர
கிககபபடடு அஸுராகளை ஆயிரககணககாகப பிளநது
ணடு வேகததுடன சததுருககளினமேல அடிககடி விழுநதது
கினியைபபோலச சிலவிடஙகளில எரிததுககொணடும, பின
சில விடஙகளில ஜவாலைகளாற பககததிலிருபபவறறையும
ததுககொணடும பலாதகாரமாக அநத அஸுரககூடடஙகளை
டியது அடிககடி மேலுமகீழும பிரயோகிககபபடட அந
சககரம பிசாசுபோல யுததததில ரததததைக குடிததது
நத பலசாலிகளும வாஷிககிற மேகஙகளைபபோனறவாகளு
கிய அஸுராகளும மனததில உதஸாஹததுடன ஆயிரககணக
ஆகாசததிறகிளமபி அபபோது தேவககூடடஙகளை மலைகளி
அடிககடி பீடிததனா பிறகு, பயததை உணடாககுகினற
களும மரஙகளோடு கூடியவைகளும மேகஙகளைபபோற பல
உருவஙகொணடவைகளுமாகிய பெரியமலைகள, ஒனறோடு
று பலமாக அடிததததனால, சிகரஙகளும பககஙகளும சரி
சபதஞசெயதுகொணடு ஆகாசததினினறும விழுந்தன.

பிறகு, அதிகமாகச் சண்டை நடக்கும்போது, போர்க்களத்
ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து அடிக்கடி பெரியகாஜனை செ
எறிந்த பெரியமலைகள் விழுந்ததனால் காடுகளுடன் பூமி எங்
அதிர்ந்தது.

அதன்பின் அதிகபயங்கரமான அந்த அஸுரக்கூட்டத்
யுத்தத்தில் நரனென்பவர், சிறந்த பொன்னை மேலலங்கார
உடையவைகளும் சிறகுகளோடு கூடியவைகளுமான பெரியபாணங்
னால் மலைகளின் சிகரங்களைப்பிளந்து, ஆகாசமார்க்கத்தை மூடி
டார். பிறகு, தேவர்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த அஸுரர்
டர்கள் ஜ்வலிக்கிற அக்னிபோற் பிரகாசித்துக்கொண்டு ஆக
தில் நின்று கோபித்த ஸுதர்சனத்தைக்கண்டு பூமிக்குள்
லவணஜலமுள்ள சமுத்திரத்துக்குள்ளும் புகுந்தனர். பிறகு,
மடைந்த தேவர்களால் மந்தரம் மிகவும் கௌரவிக்கப்ப
முன்னிருந்த இடத்திற் சேர்க்கப்பட்டது.

அதன்பின், அமிர்தத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட தேவர்க
ளாரும் ஆகாசத்தில் ஜயகோஷஞ்செய்துகொண்டு வந்தபடி ஸ
களுசென்றனர். ஸ்வர்க்கத்துக்குப்போன பிறகு, தேவ
மேலான ஸந்தோஷத்தைப் பூரணமாக அடைந்து அந்த அ
த்தைப் பத்திரமாக வைத்தனர். இந்திரன் தேவர்களுடன்
அந்த அமிர்தபாத்திரத்தை ரக்ஷிக்கும்படி நரனிடம் கொடுத்த

இருபதாவது அத்தியாயம்

ஆஸ்தீகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(உச்சைஃஸ்ரவத்தைப்பற்றி விநதைக்கும் கத்ருவுக்கும் பந்தய
ஸர்ப்பங்களுக்குக் கத்ருவின் சாபமும்.)

அழகுள்ளதும் ஒப்பற்ற சக்தியுள்ளதுமாகிய அந்த உச்
ஸ்ரவம் உண்டாவதற்குக்காரணமான அமிர்தமதனம் நடந்த
முழுவதையும் இப்போது உமக்குச்சொன்னேன். அப்போது அ
உச்சைஃஸ்ரவமென்னும் குதிரையைப்பார்த்தவுடன், கத்ருவின
யைப்பார்த்து, 'பிரியமானவளே! உச்சைஃஸ்ரவம் என்னவர்ண
உடனே சொல்' என்றுகேட்டாள். விநதை, 'அழகானவ
அச்வராஜாவான உச்சைஃஸ்ரவம் வெண்மையானதுதான், நீ
என்ன நினைக்கிறாய்? நீயும் அதனுடைய வர்ணத்தைச்சொல், பி
இதுவிஷயத்திற் பந்தயம்போடுவோம்' என்றுசொன்னாள். க
'வெண்மையான புன்னகையுடையவளே! நான் அந்தக்

ரககு வாலகறுபபெனறு நினைககிறேன, பெணணரசி! நமமில
தாறறவள ஜயிததவளுககு அடிமையாவதாகப பநதயம போடு
யாம' எனறு சொனனாள இபபடி அவாகளிருவரும ஒருவாக
கொருவா அடிமையாய இருபபதாகப பநதயம போடடுக
காணடு, 'நாளைததினம அநதககுதிரையைப பாாபபோம'
னறு தமதம வீடடுககுபபோயினா பிறகு, கதரு வஞச
ந் செயயநினைததுத தன ஆயிரமபிளளைகளையும பாாதது, 'நான
டிமை ஆகாமலிருககுமபடி நீஙகள மைபோனற நிறமுளள
ாலமயிாகளாகி அநதககுதிரையைச சீககிரம அடையுஙகள'
னறு ஆஜஞாபிததாள அவள, தான சொனனதை ஏறறுக
காளளாத ஸாபபஙகளைபபாாதது, 'புததிமானுகிய ஜனமேஜய
னனனும பாணடவவமசதது ராஜரிஷியின ஸாபபயாகம நடக
மபோது, அகனி உஙகளைத தகிபபான' எனறு சபிததாள

இவவாறு விதிவசமாகக கதரு மிககொடிய சாபஙகொடுதத
தப பிரமமதேவரே நேரிறகேடடு, ஸாபபஙகள அதிகமாயிருப
பதைக கணடு, ஜனஙகளின நனமைககாகக கதரு சொனனதைத
தவககூடடஙகளெலலாரோடும ஆமோதிதது, 'இநத ஸாபபங
ர் கொடியவிஷமுளளவைகள மிகக பலமுளளவைகள, கொடிய
ஷததினுல பிறரைபபீடிபபதறகாகவே ஸஞசரிககினற அநத
ாபபஙகளுககுத தாயாாசெயதது, ஜனஙகளுடைய க்ஷேமததிற
த தகுதியானது எபபோதும பிறரைககெடுபபதே காரியமான
றப பிராணிகளுககும பிராணநாச பரியநதமான தணடனை
யவததினுலேயே விதிககபபடுகினறது' எனறும சொனனா
ரமமதேவா இவவாறு சொலலி, அநதககதருவைச சிலாகிததது,
பபோது, கசியபரையழைதது, 'குறறமறறவனே! கடுவிஷமும
ரிய உடலகளுமுளள இநதக கடிககினற ஸாபபஙகளை நீ உண
ககினுய, வீரனே! அவறறை அவறறின மாதா சபிததாள,
பபா! நீ அநத விஷயததில எவவகையிலும கோபிககததகாது,
ாபபயாகததில ஸாபபஙகள அழிநதுபோவது[1] முனனமே
னடவிஷயம' எனறு சொனனா ஸருஷடிகாததாவாகிய
ரமமதேவா இவவாறு சொலலி, அநதககசியபரைச சமாதானப
டுததி, மஹாததுமாவாகிய அநதக கசியபருககு விஷநிவாததி
யையும விததையையுங கறபிததாா

பிராமணஶரேஷடரே! இவவாறு நாகஙகள கதருவினுற சபிக
பபடடபோது, அவள சாபததுககுப பயநது நாகஶரேஷடனுன

1 பூாவகலபததில

காாககோடகன மிகுநத அனபுடன மாதாவாகிய கதருவை பாாதது, 'நான மைமிறமான வாலமயிராகி உயாநத குதிரை யாகிய உசசைஸ்ரவததை அடைநது அதனிடம எனனிறததை காணபிககபபோகிறேன, நீ சிறிதும கவலையிலலாமலிரு' என சொலல, கீாததிபெறற கதரு 'அபபடியே ஆகடடும' என தன புதரனுககு மறுமொழி சொலலினள

இருபததோராவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உச்சைஸ்ரவத்தைப் பார்ப்பதற்கு வினதையும் கத்ருவும் சென்றது

தபோதனரே! இரவுமுடிநது பொழுதுவிடிநது சூரியோத மானபின, அடிமையாயிருபபதாகப பநதயஞ் செயதுகொண அநத ஸஹோதரிகளாகிய கதரு வினதை இருவரும, பொறுமை யுடனும கோபததுடனும, உசசைசரவமெனனும குதிரையை சமீபததிற பாாபபதறகாக, கரைகளிலுள்ள காடுகளினால அல கரிககபபடட சமுததிரததின அககரைககுச சென்றனா

பிறகு, அவாகள ஜலஙகளுககுப பெரிய ஆதாரமும, ஆழமு கலஙகிககொணடு பேரிரைசசலிடுவதும, பயஙகரமானவைகளு விகாரமான ரூபமுளளவைகளும கரூரஸவபாவமுளளவைகளு கோபமுளளவைகளுமாகிய அனேகமாயிரக கணககான திமிங் லஙகளும சிறுமீனகளும ஆமைகளும முதலைகளும இனனுமப ரூபஙகளான ஜநதுககளும நிரமபினதும, ஒருபொழுதும வற ததும, அணுகமுடியாததும, எலலாவகை ரதனஙகளுமுணடா மிடமும, வருணனுககு இருபபிடமும, ஸாபபஙகளுககு வா ஸதானமும, மிகரமணீயமும, நதிகளுககுபபாததாவும, வடவா கினிககு இருபபிடமும, அஸுராகளுககு ஆதரவும, பிராணி களுககுப பயததை உணடாககததககதும, ஜலததினமிகுதியா ஸுககரமும, லோக விலகஷணமும, தேவாகளுடைய அமிர்த துககு முககியமான இடமும, அளவிடவும சிநதிககவும முடியா ததும, பாவஙகளைபபோககுவதும, ஆசசரியபபடததககது கமபீரமும, ஜல ஜநதுககளின சபதததினால பயஙகரசபதமு ளளதும, ஆழமான சுழலகளினால கஷடமுளளதும, எநதபபிராணி களுககும பயததைஉணடுபணணுவதும, காறறினால ஜலம ஊஞ சலபோல அலைவதும, கலஙகி வேகமாக மேலே கிளமபுவது

லைகள நாலுபககஙகளிலும கைகளைபபோல அசைவதனால ததாடுவதுபோலவதும, சநதிரனுடைய உதயாஸதமனஙகளை னுசரிதது அலைகள மாறுவதும, பாஞசஜனய மெனனும ஙகததின உதபததிஸதானமும, உயாநதவஸதுககளுககு முக பமான இருபபிடமும, அளவிலலாத தேஜஸையுடைய பகவா கிய விஷணு வராஹரூபமெடுததுப பூமியைத தூககினபோது வரால உளளே புகுநது கலககபபடட ஜலமுளளதும, அதரி பனனும பிரமமரிஷி நூறுவருஷகாலம தவஞசெயதும ஆழம றியபபடாததும, பாதாளததின இருபபிடமும, மாறுததும, ரைகடநத தேஜஸஸுளள பதமநாபரெனனபபடட விஷணு ருஷடிககு முநதினகாலததில ஆதமஸாக்ஷாதகாரமாகிற யோக ததிரைசெயதபோது அவருககுச சயனமும, இநதிரனுடைய ஜராயுதப பிரயோகததுககுப பயநத மைநாகபாவதததுககு பயஙகொடுதததும, யுதததில அடிபடடுப பயததினால றையிடட அஸுராகளுககுச சிறநத ஶரணமான இடமும, டவையின முகததில ஜவலிககிற அககினிககு ஜலமெனனும விஸைக கொடுபபதும, சுபகரமும, கரைகடநது விரிநதிருபப ம, ஆயிரககணககான அநேக மஹாநதிகள ஒனறுககொனறு பாருமை கொணடவைபோல ஆவலுடன எபபொழுதும பிர வசிபபதும நிரபபுவதுமாகச சேருமிடமுமாகிய பெருஙகடலைக ணடனா

அலைகளினால நாததனம செயவது போனறதும, பிரவே ககமுடியாததும், மீனகளுமமுதலைகளும நிரமபிபபயஙகரமான ம, ஜலஜநதுககளின கடுஙகூசசலகளினாற காஜிபபதுபோலவ ம, ஆகாசமபோல விசாலமானதும, ஆழமும, முடிவிலலாதது ாகிய பெரிய சமுததிரததை அவா இருவரும கணடனா

இருபததிரணடாவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நாகங்கள் உச்சைஶ்ரவத்தின் வால்மயிர்களாக ஆவதும், கத்நவும் வினதையும் கடலைத் தாண்டுவதும்)

நாகஙகள, 'நமததாய, தன அபீஷடம நிறைவேறா றபோனால, அனபுவையாமல நமமைததகிததுவிடுவள, அவளுக த தயை வநதால இநதச சாபததிலிருநது நமமை விடுவிபபாள,

அதனால் அவள் சொன்னதை நாம்செய்யவேண்டும், உச்சைஶ்
வத்தின் வாலைக் கறுப்பாகச் செய்யவேண்டும், இதில் ஸந்தே
மில்லை' என்று நிச்சயஞ்செய்து, அந்தக்குதிரைக்குக் கருஎ
யான வால்கள்போலிருந்தன அப்போதும், அந்த ஸபத்னிக
இருவரும் பந்தயஞ் செய்துகொண்டனர் பிராமணஶ்ரேஷ்ட
பந்தயம் போட்டுக்கொண்டிருந்த அந்த ஸஹோதரிகள் இருவ
ளும் மறுபடியும் பந்தயத்தை நிச்சயித்துக்கொண்டு மிகுந்த
தோஷத்துடன் ஸமுத்திரத்தின் அக்கரைக்குச் சென்றனர்

கலக்கமுடியாததும், ஜலங்களுக்கெல்லாமிருப்பிடமும், கா
றினால் அதிகவேகமாகக் கலக்கப்படுவதும், பெரியகோஷமுடை
தும், திமிங்கிலமத்ஸ்யங்களும் முதலைகளும் அநேகமாயிரக்கண
கான பலவகைப் பயங்கரமான ஜந்துக்களும் நிரம்பினதும், அ
கமுடியாத ஆழமுள்ளதும், அதிகபயத்தைத் தரத்தக்கதும்,
னங்களுக்கெல்லாமிருப்பிடமும், வருணனுடைய கிருஹமு
நாகங்களுக்கு வாஸஸ்தானமும், நதிகளுக்கு மிகவும் இனியக
வனும், வடவாக்னிக்கு வாஸஸ்தலமும், அஸுரர்களுக்கும் பய
கரமான பிராணிகட்கும் இருப்பிடமும், வற்றாதஜலமுள்ளது
பிரகாசமான நிறமுள்ளதும், ஒப்பற்றதும், தேவாமிர்தத்துக
முக்கியமான இடமும், அளவிடவும் சிந்திக்கவும் முடியாதது
பாபத்தைப்போக்குவதும், அங்கங்கே ஆயிரக்கணக்காக அநே
மஹாநதிகளால் மேன்மேலும் நிரப்பப்படுவதும், அலைக
ளை கூத்தாடுவதுபோலவதுமாகிய சமுத்திரத்தைப் பார்த்
கொண்டு, தக்ஷபுத்திரிகளான கத்ருவும் வினதையும், ஆகா
மார்க்கமாகச் சென்றனர் இவ்வாறாக, மிகவும் அசைகின்ற அ
களினால் கலங்குவதும், அகாதமும், அகன்றதும், ஆகாச நி
முள்ளதும், வடவாக்னியின் ஜ்வாலையினால் தகிக்கப்படுவது
காஜிக்கின்றதுமாகிய அந்தச் சமுத்திரத்தை அவ்விருவரு
விரைவாகத் தாண்டினர்

இருபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்
ஆஸ்தீகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கருடஜனனமும், தேவர் துதித்தலால் அவர் தேஜஸைக் குறுக்கினதும்

கத்ரு, வினதையுடன்கூட விரைவாகச்சென்று, அந்தஸமுத்
தைக்கடந்து, உடனே அந்தக்குதிரையினருகில் போய்ச்சேர்ந்தா
பிறகு, அவர்களிருவரும் சந்திரகிரணம்போல வெண்மையான

ததவாலுள்ளதும, மிகுநதவேகமுள்ளதுமாகிய அநத உயாநத
ரையைக கணடனா வாலைசசோநத மயிாகள மிகவும கறுப
ிருபபதைககண்டு, தககககுறிபபோடுகூடிய வினதையைக
நுவானவள அடிமையாக நியமிததாள பிறகு, அநத வினதை
த விஷயததில பநதயததைத தோறறு, தககததினுல வருத
பட்டுககொணடு, அடிமைததனமையை ஏறறுககொணடாள
அபபடியிருககிற ஸமயததில, குறிததகாலம வநதபோது,
த தேஜஸையுடைய கருடரும, தாயாரிலலாமலே முடடை
உடைததுககொணடு பிறநதாா சிறநத உதஸாஹமும பலமு
ளவரும, தம ஒளியினுல எலலாததிசைகளையும பிரகாசிககச
பவரும, நினைததபடி ரூபமெடுபபவரும, நினைததபடிபோகிற
ம, நினைததபடி சகதி எடுததுககொளளுகிறவரும, ஜவலிக
ற பெருநெருபபுபோற பயஙகரமாகப பிரகாசிககினறவரும,
னலபோறபிரகாசிககும சிவநத கணகளையுடையவரும,பிரளய
ாகனிககொபபானவருமாகப பெரிய சரீரததுடன வருத்தி
நத அநதபபக்ஷியாகிய கருடா, பயஙகரமாகவும பயஙகர
ததுடன இரணடாவது வடவாககினிபோல உககிரமாகவும
யததிற சென்றுா அவரைப பாாததுத தேவாகளனைவரும
னியைச சரணமடைநதனா விஸவரூபியாக வீறறிருககும அக
ய வநதனஞசெயது, ‘அகனியே! நீ அதிகவருததியையடை
த, எஙகளைத தகஹிகக விருமபாமலிருககிறாயா? உனனுடைய
பெரிய உருவம ஜவலிததுககொணடு பரவுகிறதே’ எனறு
டனா அதறகு அகனி, ‘அஸுரசதருககளே! இநதபபெரிய
வம நீஙகள நினைககிறபடி எனனுடையதனறு, இவன சிறநத
ுள்ள கருடன, தேஜஸினுல எனககொபபானவன, பிறக
போதே மிககசசிறநத தேஜஸுள்ளவனுகப பிறநதவன, வின
கு ஆனநதததை விருததிசெயகிறவன, இநத ஒளியினமிகுதி
கணடு உஙகளுககுப பிரமம உணடாயிருககிறது, இவன
ஙகளுககு நாசததை உணடாககுகிறவன, கஸ்யபருககுப
ன, மஹாபலசாலி, தேவாகளுககு நனமை செயவதிலேயே
ாததிததவன, அஸுராகளுககும ராக்ஷஸாகளுககும மடடும
ாதி, இவனவிஷயததில எவவிதததிலும நீஙகள பயபபட
ணடாம, எனனுடன சோநதுபாருஙகள’ எனறுசொனனுன
அகனியால இவவாறுசொலலபபடட அநததேவாகளரிஷிக
டஙகளுடன கருடனிடஞ்சென்று தூரததில நினறுகொணடு
ககருடனை அடியிலவரும் வாககியஙகளினுல துதிததனா

'நீ [1]ரிஷி, நீ மஹாமஹிமையுள்ளவன, நீ தேவனுகிய பக்ஷிராஜ
நீ பரபு, சததுருககளுககுத தாபம உணடுபணணுபவன,
[2] ஸூரியன, நீ உயாநத ஸதானததிலிருபபவன, நீ பரஜைகளை
காபபவன, நீ [3]இநதிரன, நீ ஹயகரீவனெனனும விஷணுவ
அவதாரம, நீயே [4]சிவன, நீ உலகததுககெலலாம ஈஶ்வர
நீ பரபஞசததுககு முகமபோல முதனமையான பரமமா, நீ பி
மனன, நீயே அகனி, நீயே வாயு, நீதான [5]தாதாவுமவிதா
மாகிய இரணடு தேவாகளும, [6]நீ தேவஶ்ரேஷடனுகிய விஷ
நீ மஹான, நீ எபபோதும சததுருககளைத தோறகசசெயப
[7] நீ அமிாதம, நீ பெரிய கீாததி, நீ பேரொளி, நீ யாவருக
பிரியமானவஸது, நீயே எஙகளெலலோருககும சிறநத கா
நீதான எபபோதும எஙகளுககுக கதி, உனனல எஙகளுக
பயமவருவதேது? அழியாத கீாததியுள்ளவனே! நீ பலமென
அலைநிறைநத கடல, எதையும சாதிககவலலவன, தாழாத
பாவமுளளவன, எலலாம நிறைநதவன, நீ எதிரிகளால தா
கூடாதவன, வருவதும சென்றதுமாகிய அனைததும உன
மிருநது உணடாயின, நீ மேலானவன, ஸூரியனைபபோலக
ணஙகளினுல இநத ஜஙகம ஸதாவரமனைததையும பாகாசி
செயகிருய, சூரியனுடைய ஒளியை மறைததுவிடுகிருய,
அடிககடி முடிவைச செயகிறவன, இநத நிதயாநிதயஙகள யா
நீயே, அகனியைபபோனற பிரகாசமுளளவனே! ஸூரியன
பிததுககொணடால பிரஜைகளை எவவாறு எரிபபனே,
வாறு எரிககிருய, யுகஙகள திருமபுவதை முடிபபதறகும
லாவறறையும அழிபபதறகும ஜவலிககிற பரளயகாலாகனியே
பயஙகரனுயிருககிருய, மஹததான சகதியுளளவனும, அ
யைபபோனற பிரகாசமுளளவனும, மேகததிலிலலாமற பி
சிககினற மினனலைப போனறவனும, இருளை ஒழிபபவ
[8] எலலாவறறிறகும மேறபடடவனும, வரததைக கொ
பவனும, ஜயிககமுடியாத பராககிரமமுடையவனும, மி

---

1 சிறநத ஞானமுளளவன

2 செமமையாக லோகததைப பிரவாததிககசசெயபவன

3 மிகுநத ஐஶ்வாயமுளளவன

4 இஙகே சரன எனறு பாடமகொணடு, 'திரிபுரஸமஹார
பாண ரூபியாயிருநத விஷணு' எனபது பழையஉரை

5 'தாதா=ஞானசகதி, விதாதா=மாயை' எனபது பழையஉ

6 இஙகே, 'நீ தேவஶ்ரேஷடன, வியாபிபபவன' எனடன ப
உரை 7 ஆனநதரூபன, 8 காரணகாரியரூபன எனபது பழையஉ

முள்ளவனும, ஆகாசததில ஸஞசரிபபவனுமாகிய பக்ஷிராஜா
ன கருடனுகிய உனனிடம வநது நாஙகள சரணுகதிசெயகி
ம ஜகததுககெலலாம பரபுவே! மாறறுயாநத பொனனிற
ன உன ஒளியினுல உலகமெலலாம மிகவும தாபமுணடாக
பபடடது நீ மஹாதமாககளாகிய தேவாகளெலலாரையும
பபாயாக - விமானஙகளிலேறிச சஞசரிககிற தேவாகள
ாலவியடைநதவாகளாயப பயததுடன ஆகாயததில வழியை
டு விலகிபபோகினறனா ஸமாததனே! பக்ஷிராஜனே! நீ
யயுள்ளவரும மஹாதமாவுமாகிய கசயபரிஷியினபுததிரன
தலால, நீ கோபிககலாகாது, உலகததினமீது மிகுநத தயை
ண்ணு, நீ ஸமாததன, தேஜஸை அடககிககொள, எஙகளைக
பபாறறு, பக்ஷியே! பெரிய இடியின முழககததுககுச சமான
கிய உனசபததகதினுல திசைகளும ஆகாசமும ஸவாககமும
தபபூமியும எஙகள மனஙகளும இடைவிடாமல நடுஙகுகின
அகனியைபபோனற இநத ரூபததை அடககவேணடும,
ாபிதத யமனுககு ஒபபான உன தேஜஸைககணடு எஙகள
ம நிலைதபபி அலைகினறது பக்ஷிராஜனே! வேணடுகினற
கள விஷயததில அனுகரஹஞசெய, பகவானே! எஙகளுககு
கததைசசெயது அனுகூலனுக இருககககடவாய' எனருாகள
வாகளாலும ரிஷிககூடடஙகளாலும இவவாறு துதிககபபடட
த வைனதேயா உடனே தமதேஜஸை அடககிககொணடாா

இருபததுநானகாவது அததியாயம
ஆ ஸ் தீ க பா வ ம். (தொடர்ச்சி)

(ராஹு-க்ரஹணத்தினல் ஸூர்யனுக்குக் கோபமுண்டானதும், அருணன் ஸூர்யனை மறைத்ததும்)

அநதககருடா தேவாகள சொனனதைககேடடுத தாமும
தேகததைபபாாததுத தமதேகததை அடககிககொளள ஆரம
ததாா 'பயஙகரமான ரூபததோடுகூடிய என தேகததைக
டு எலலாபபிராணிகளும பயபபடாமலிருககடடும, பயஙகர
ன ரூபததினுல இவாகள பயநதிருககிறாாகள, ஆதலால, ஒளி
க குறைககிறேன' எனறு சொனனுா பிறகு, தாம நினைதத
போகததககவரும நினைததசகதி எடுததுககொளளத தகக
தமாகிய அநதககருடா அருணனையும தமமுதுகினமேலேறறிக
ாணடு பிதாவின சருஹததினினறும ஆகாசமாாககமாகப
பபடடு மஹாஸமுததிரததின எதிாககரையிலுளள மாதாவி

னிடம போயசசோநதா சூரியன மிக உககிரமான தேஜ
களால உலகஙகளை எபபோது தஹிகக நினைததாரோ அபபே
சிறநத தேஜஸுளள அவனுடைய முனனிலையில அருண
யும வைனதேயா வைததா" என்று ஸூதா சொனனா

சௌனகா, "பகவானாகிய ஸூாயன அபபோது எதறக
உலகஙகளைத தஹிகக நினைததான? அவனுடைய எநதபபெ
ளைத தேவாகள அபகரிகக, அதனால அவனுககுக கோபமு
டது?" என்று [1] கேடக, ஸூதா சொலலுகிறா "குறறம
வரே! அமிாதம குடிதத ராஹுவைச சநதிரசூரியாகள காண
துக கொடுததது முதல அவன சநதிரசூரியாகளினமேல ப
பகைகொணடான பிறகு, ராஹுகாஹணததினால ஸூா
பீடிககபபடடபோது ஸூாயன கோபஙகொணடு, 'தேவகா
திறகாகததானே ராஹுவுககு என மீது கோபம உணடான
அதிககெடுதியையுணடாககுகிற பாபததிறகு நானொருவனத
பாததிரம? எலலாரும தஙகள காரியஙகளில மடடும உதவிை
தேடுகினறனா உதவிசெயதவனுககுக கஷடமவநதபோது
ளைககவனிபபதிலலை, தேவாகள, ராஹு எனனை விழுஙகுவ
பாாததும ஸஹிததிருககினறனா ஆதலால, உலகஙகளை அ
பதறகு ஆரமபிககபபோகிறேன, இதில ஸநதேஹமிலலை' என
நிசசயஞசெயது அஸதமனமானான அஙகிருநது உகைமழி
படி பெருநதாபததை உணடுபணணினான பிறகு, மஹரிஷிக
தேவாகளிடஞசென்று, 'இநத நடுராததிரியில எலலாஜனஙக
கும பயததைககொடுபபதும, மூன்றுலோகஙகளுககும நாசத
உணடாககுவதுமாகிய ஒருபெரிய தாபம உணடாகபபோகிற
என்று சொனனாாகள உடனே, தேவாகள, ரிஷிகளுடன பிரம
விடமசென்று, 'இபபோது தஹிபபதனாலுணடான பெரிய ப
திறகு எனனகாரணம? இனனும ஸூாயன தெரியவேயில
இபபோதே பிரளயமபோலத தோறறுகிறது பகவானே! ஸ
யன உதயமானபின இஃது எவவாறாகுமோ?' என்று கே
னா பிரமமதேவா, அதைககேடடு, 'இநத ஸூாயன உலகஙக
அழிபபதறகாகவே உதயமாக ஆரமபிததிருககிறான, அ
காணபபடுமபோதே உலகஙகளை நீறறுககுவியலாகசசெய
போகிறான, அதறகுபபரிஹாரமும முனனமே ஏறபடுததப
டிருககிறது கஶயபருடையபுதரன அருணனென்று பெயாபெ
சிறநதஞானமுளள ஒருவன இருககிறான, பெரியசரீரமும மிகு

1 குருகேடபதும பிரமதிசொலலுவதுமாகச சிலபுஸதகஙகளில
இறது

ஒளியுமுள்ள அவன ஸூாயனுககுமுனனே இருககபபோகிறுன, ஸூாயனுககுஸாரதியாக இருநது ஸூாயனுடைய பரகாசததை யும இழுககபபோகிறுன, அபபோது உலகஙகளுககும ரிஷிகளுக கும தேவாகளுககும க்ஷேமமுணடாகும' எனறுசொனனுா பினபு, பிரமமாவின ஆஜஞையினுல, அருணன அபபோது அவா சொனனதையெலலாஞ செயதான ஸூாயன உதயமானவுடன அருணனுல மறைககபபடடான ஸூாயனுககுக கோபமவநத தும, இவனுககு ஸமாததனுன அருணன ஸாரததியஞ செயதது மாகிய இவையெலலாம உமககுசசொனனேன முன சொலலப படடிருநத கருடனவிஷயததையும மறுபடியும சொலலுகிறேன, கேளும

இருபததைநதாவது அததியாயம்

ஆ ஸ தீ க ப ா வ ம். (தொடர்ச்சி)

(விஶதை கத்ருவையும் கருடன் ஸர்ப்பஙகஜேயும் சுமர்ததும், கத்ரு இந்திரனேத் துதித்ததும்)

அதனபினபு, இசசைபபடி ஸஞசரிபபவரும மிகுநத பராக கிரமததையும மிகுநத பலததையுமுடையவருமாகிய கருடா, சமுததிரததின எதிாககரையில பநதயததில தோறறு அடிமைத தனமையை அடைநது மிகுநத துககததினுல வருததமடைநது கொணடிருநததமதாயானவினதை இருநத இடததிறகுபபோனுா அதனபின, ஒருகாலததில கதருவானவள, வினதையைஅழைததது, வணஙகி னனற அவளேபபாாததது, அவளுடையபுததிரன முன னிலையில, 'பிரியமான வினதையே! ஸமுததிரததின நடுவில ஒரு பிரதேசததில மிகசசிறநததும பாாககிறதறகு இனியதுமாக நாகங களுககு ஓரிடமிருககினறது, எனனே அஙகே தூககிககொணடுபோ' எனறு சொனனுள பிறகு, கருடருடைய தாய அநத ஸாபபங களின தாயை எடுததுககொணடுபோனுள கருடரும, தாயினு டைய வாககியததினுல ஏவபபடடவராகி, ஸாபபஙகளேத தூககிக கொணடுபோனுா வினதையின புததிரராகிய அவா ஸூாய னுககு ஸமீபததிற போகையில, ஸூாயகிரணஙகளால தபிககப படடு, ஸாபபஙகள மூாசசையடைநதன கதரு அநதநிலைமையி லிருநத தனபிளளேகளேக கணடவுடன பினவருமாறு இநதிரனேத துதிககலானுள

'எலலாததேவாகளுககும ஈசனே! உனககு நமஸகாரம, பலாஸுரனே ஸமஹாரிததவனே! உனககுநமஸகாரம, நமுசியைக

கொனறவனே! ஆயிரஙகணகளுடையவனே! இநதிராணியின
வனே! உனககு நமஸகாரம, ஸூரியனால தபிககபபடட ஸாப
களை நீ ஜலததினால நனைககககடவாய தேவஸ்ரேஷடனே!
ளுககு நீதான உயாநதகாபபு, புரநதரனே! நீதானே அள
ஜலததை வாஷிககிறதறகுச சகதியுளளவன, நீதான மேக
வாயு, நீ அகனி, நீ மினனல, நீ ஆகாயததில மேகககூடடஙக
பரவசசெயபவன, உனனையே மஹாமேகமெனறு சொலலுகி
னா, ஒபபிலலாத உககிரமான வஜராயுதமும நீயே, மு
முளளமேகமும நீ, நீதான லோகஙகளுககு ஸருஷடிகாததா
ஸமஹாரகாததாவுமாக இருககிறாய, நீ தோலவியடையாத
நீ ஸாவபபிராணிகளுககுளளும தேஜஸ எனறு சொலலப
சகதியாக இருககிறாய, பரகாசததைத தனமாகவுடைய ஸ
னும நீயே, நீ அதபுதமான பெரிய பிரமமம, நீ ராஜா, நீ
ஸ்ரேஷடன, நீ விஷணு, நீ ஆயிரஙகணணுளளவன நீ ஈஸவ
நீ மேலான ஆதாரம, எலலாம நீ, அமிாதம நீ, தேவனே!
வும பூஜிககபபடடசநதிரனும நீ, முகூாததமும நீயே, தி
நீயே, லவமெனனபபடடக்ஷணததிறகுஞ சிறியகாலமும க்ஷ
மும நீயே, சுகலபக்ஷமும நீயே, கருஷணபக்ஷமும நீயே, இ
தனும நீயே, பதினெடடு இமைககொடடுககள சோநத காஷ
யும நீயே, முபபது காஷடைகளாகிய கலையும நீயே, வருஷஙக
ருதுககளும மாஸஙகளும இரவுகளும பகலகளும நீயே,
களும காடுகளுமடஙகிய உததமமான பூமியும நீயே, ஸூரிய
கூடிய இருளறற ஆகாசமும நீயே,[1] திமிகளும திமிஙகிலஙக
சிறுமீனகளும முதலைகளும வெகுவாயுளளதும பெரிய அ
ளோடு கூடியதுமான மஹாஸமுததிரமும நீயே, ஞானவா
ளாகிய மஹரிஷிகளாலே நீ உயாநதகீாததியுளளவனெனறு
போதும பூஜிககபபடுகிறாய, துதிககபபடடு ஸநதோஷமு
மனததோடு யஜஞஙகளில ஸோமரஸததையும ஹோமஞசெய
பெறற ஹவிஸ்ஸுககளையும யஜஞமபயனபடுவதறகாக நீ பா
பணணுகிறாய, ஒபபறற பெருஞசேனைகளுளளவனே! பிராம
எபபோதும பரயோஜனததிறகாக இவவுலகததில யாகஙகளி
உனனை ஆராதிககினறனா மநதிரஙகளினால ஸதுதிககினற
யாகததை முககியமாக அவலமபிதத பிராமணஸ்ரேஷடா
உனககாகததான எலலா முயறசிகளுஞசெயது வேதஙகளை
வேதாஙகஙகளையும ஓதுகினறனா' எனறாள

---

[1] ஒருவகைமீன

இருபத்தாறுவது அத்தியாயம்

ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(தீரன் வருஷித்ததும், நாகங்கள் ராமணீயகத்திவை அடைந்ததும்.)

இவவாறு, கதருவினல துதிககபபடட பகவானுகிய இநதிரன, போது கறுதத மேகஙகளின கூடடஙகளினல ஆகாசமுழுமை யும மறையசசெயது, அநதமேகஙகளைபபாாதது, 'ஸுகமான ததைப பொழியுஙகள' என்று கடடளையிடடான அபபடிக டளையிடபபடட மேகஙகள, மினனலாற பிரகாசிததுககொண ஆகாயததில ஒனறையொனறு மிஞசுவதுபோல இடைவிடா காஜனைசெயதுகொணடும மிகுநதஜலததைப பொழிநதன வும ஆசசரியமான அநதமேகஙகள மிகபபெரியகாஜனையோடு டவிடாமல அபரிமிதமான ஜலததை வாஷிததததனல, ஆகா தில பிரளயகாலம வநததுபோலிருநதது மழைத தாரைகள லகளபோல மிகுதியாக இருபபதனுலும மேகஙகளின அதிக கா ரகளாலும மினனலுடனகூடக காறறடிபபதனுலும ஆகாசம ததனஞ செயவதுபோலிருநதது இடைவிடாத நீரததாரைகளை ரமறபொழிகினற அநதமேகஙகளினல ஆகாசததில சநதிர ரியாகளின கிரணஙகள மறைநதுபோயின அவவாறு இநதி வாஷிககையில நாகஙகளுககு மிகுநத ஸநதோஷமுணடா று பூமியெஙகும ஜலததினல நிரபபபபடடது நிாமலமான ரிாநத ஜலம பாதாளமவரையிற சென்றது அபபோது, பூமி ருமபாலும ஜலஙகளின அலைகளால மூடபபடடிருநதது ஸாப கள தஙகள தாயுடன ராமணீயகமெனனும தீவுககுசசென்றன

இருபததேழாவது அத்தியாயம

ஆஸதீகபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(அமிர்தம்கோண்டுவந்தால் விளதையை அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுவிப்பதாகக் கருடனுக்கு ஸர்ப்பங்கள் சோன்னது)

அபபோது, மேகஙகள வாஷிததததனல ஸநதோஷமடைநத தநாகஙகள, கருடா தூககிககொணடுபோனதனல சீககிரமாக த ராமணீயகதவீபததைச சோநதன [1] முதலில, அநதத

1 பிறகு, வேறுதீவுகளுககும போவதனல முதலிலெனனபபடடது

தீவுககு வநது அநத ஸாபபங்கள, அவவிடததில பிரமமாவி
முதலிகளுககு இடமாக ஸருஷடிககபபடட பயஙகரமான 1 லவ
ஸமுததரததைககணடன, ஸமுதரஜலததினுற சுறறிககொள
படடதும பக்ஷிககூடடஙகளின சபதமுளளதும, புதியபுதியப
களும புஷபஙகளுமுளள வனஙகளின வரிசைகளினுல மறைக
படடதும, அழகான வீடுகள நிறைநதது‌ம, தெளிநத ஜலமுள
தாமரைககுளஙகளாலும உயாநத மடுககளாலும அலஙகரிக
படடதும, உயாநத வாஸனையைக கொணடுவரும பரிசுததமா
காறறு வீசுவதும, காறறு அசைபபதனுல பூமாரி பொழிகினற
யும ஆகாயததினமேல எழுமபுகினறவைபோல உயாநதவை
அஙகுளள நாகஙகளைப பூமாரிகளினுல நனைபபவைபோனறவை
மாகிய சநதன வருக்ஷஙகளாலும காறறினுல இறைககபப
புஷபஙகளையுடைய வேறு மரஙகளாலும சோபிககினறது
மனததுககு ஸநதோஷததைக கொடுபபதும, பூலோகததில அ
யாததும, கநதாவாகளுககும அபஸரஸ்ஸுகளுககும பிரியமா
தும, வணடுகள மதிததுச சபதிபபதும, பாாபபதறகுப பி
மான ரூபமுளளதும, ஜனஙகளின மனததை இழுககததகக
லாவறறுலும அழகியதும, ஸுகமும பரிசுததமும கதருவின
திராகளுககுச சநதோஷகரமுமாகிய வனததை ஸாபபங
கருடருடன பாாததன அபபோது அநத ஸாபபஙகள அ
வனததை அடைநது விளையாடின சிறநத பராககிரமமுள
பக்ஷிராஜாவாகிய கருடரைபபாாதது, 'எஙகளை இதைவிட அ
காயும, தெளிநத ஜலமுளளதாயுமிருககிற மறறொரு தீவுக
கொணடுபோ, பக்ஷியே! போகுமபோது நீயும அழகான
தேசஙகளைப பாாககிறுயனறே?' எனறு சொலலின

அபபோது வைனதேயா ஆராயநதுபாாததுத தம
மாதாவாகிய வினதையை நோககி, 'தாயே! ஸாபபங
சொலவதை நான செயவதறகு எனன காரணம?' என
கேடடாா வினதை, 'பக்ஷிராஜனே! என மாறறுள ப
யம போடடு, ஸாபபஙகளைக கொணடு கெடட உபாயததி
மோசஞ் செயது அநதப பநதயததைப பொயயாககசசெ
தனுல, நான அவளுககு அடிமையாயிருககிறேன' எனறு சொ
ளுள தாய அநதக காரணததைச சொனனவுடன அ
அவளுடைய துககததினுல தாமும வருததமுறறு ஸாப

1 'முனபு, அவாகள அஙகே லவணஸுரனைப பாாததாாகள
படி போனபோது அவனிலலையெனறு கருதது' எனபது பழையவு

நோககி, 'ஓ! நககுகினற பாமபுகளே! எதைககொணாநது,
ந்து எதைதெதெரிநதுகொணடு, அலலது எவவிதமான முயற
இஙகே செயது, உஙகளுககுசசெயயும் அடிமைததனததி
து விடுபடுவேன? உணமையைச சொலலுஙகள' எனறு
னனா

அதைககேடடு, ஸாபபஙகள, 'பக்ஷியே! பராககிரமததினால
தம கொணடுவா, அதனபின உனககு அடிமைததனததிலிரு
விமோசனம உணடாகும' எனறு கருடனுககுச சொலலின

இருபததேடடாவது அததியாயம
ஆஸதீகபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கருடர் வேடச்சேரியை விழுங்கினது)

ஸாபபஙகளினால இவவாறு சொலலபபெறற கருடா, பினபு
ரைநோககி, 'நான அமிாதம கொணடுவரப போகிறேன,
க்கு என்ன ஆகாரமெனறு தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன'
றுகேடக, வினதை, 'சமுததிரததின நடுவிலுளள தீவின ஒரு
ததில ஒரு பெரிய வேடசசேரி இருககிறது பக்ஷிராஜனே!
விடததில பாபிகளும, இஹபரமாகிய இரணடுலோகஙகளும
ாதவாகளும, தயையறறவாகளும, துஷடாகளுமாகிய வேடா
டைய வீடுகளிருககினறன அநேகமாயிரம வேடாகள இருக
றனா அவாகளைப புசிததுவிடடு அமிாததைக கொணடுவா,
மணனைமடடும எநதககாரியததிறகாகவும, நீ கொலல ்னை
த, பிராமணன அககினிககொபபானவன, எநதப பிரா
ளும அவனை வதஞசெயதல தகாது கோபம மூடடபபடட
மணன, அகனிபோலவும ஸூரியனபோலவும விஷமபோல
ஆயுதமபோலவுமாகிறான பிராமணன எலலாபபிராணிகளுக
பெரியவன எனறு சொலலுகினறனா மேறசொனன வகை
ய ஸவபாவஙகளாலேதான பிராமணன பெரியோாகளால
ரவிககபபடுகிறான குழநதாய! அபபடிபபடட பிராமணனை
ளவு கோபமிருநதாலும நீ கொலலாதே எநதககாரணததா
பிராமணாகளுககுத துரோகஞசெயவது தகாது குறறமற்ற
ா! கடுநதவமுளள ஒரு பிராமணன சீறினால எவவாறு பஸம
ச செயவானோ அவவாறு அககினியும செயயாது, ஸூரிய
செயயான ஆதலால, நானசொனன அநேக அடையாளஙக
கொணடு, நீ வருணஙகளில உயாநதவனான பிராமணனைத
நதுகொள பிராமணன பிராணிகளுககு முதலில உணடா

னவன் , வருணஙகள நானகிலும சிறநதவன , தநதையைபபே
வும குருவைபபோலவுமிருபபவன ' எனறு சொனனுள அ
குக கருடா, ' அமமா ! பிராமணன எவவிதமானவன ? அ
ஸவபாவம எனன ? சகதியெனன ? அவன பாாபபதறகு அ
யைபபோலிருபபானு ? அலலது, சநதிரனைபபோல இனிமை
யிருபபானு ? அமமா ! நான பரயோஜனததிறகாகக கேடபத
பிராமணனை நானதெரிநதுகொளளககூடிய அவனுடைய வே
மையான அடையாளஙகளை நீ எனககுச சொலலவேணடு
எனறு கேடக, வினதை சொல்லுகிறுள

' புததிரனே ! எவனை நீ விழுஙகுமபோது தொணடை
தூணடிலமுள போவதுபோலிருககுமோ, தணலைபபோற சுடு
அவனை உயாநதவனுன பிராமணனெனறு அறி, கோபமக
போதிலும எககாலததிலும நீ பிராமணனைக கொலலாதே
எனறுசொலலி மறுபடியும புதரபரேமையினுல, 'உன வயிற்
போன பின எவன ஜரிககாமலிருபபானே அவனைப பிராமணோ
தமனெனறறி' எனறும சொனனுள பிறகு, வினதை கரு
டைய ஒபபறறசகதியை அறிநதிருநதும நாகஙகள செயத தீ
ஞல மிகுநத துககஙகொணடு புதரவாதஸலயததினுல ஆசீவா
செயயததொடஙகினுள ' உன சிறகுகளை வாயுபகவான கா
ககடவா, முதுகைச சநதிரசூரியாகள காககககடவா, உன சிர
அகனிபகவான காககககடவா, உன சரீரததைச சுறறி
அஷடவஸுககள காககககடவா, எஙகும வியாபிதத விஷ
உன அஙகஙகளெலலாவறறையும காககககடவா புததிர
நானும எககாலததிலும் உனககுத தீஙகுகளிலலாமைமை
க்ஷேமமுணடாவதையும பிராாததிததுககொணடு இஙகே
காாநது எபபோதும மஙகள்காாயஙகளைச செயதுகொணடி
பேன புததிரனே! ஆரமபிததகாாயம நலலமுடிவுபெறுமபடி
யில தீஙகிலலாமற செலவாயாக ' எனறுள

அநதககருடா, தாயாா சொனனதைக கேடடபிறகு, 'இற
கை விரிததுககொணடு ஆகாயததிற கிளமபினுா பினபு பல
கிய கருடா பசியுடன வேடாகளிருககுமிடததிறகு உலக
அழிககிற இரணடாவது யமனபோலப போயசசோநதாா
போது, அநதக கருடா அநதவேடாகளை ஸமஹரிபபதற
ஆகாசததை அளாவிய பெருநதூளியை எழுபபி ஸமுததிரத
நடுவிலுளள ஜலததைவறறசசெயது, அருகிலுளள பாவதங
லுணடான மரஙகளை அசையச செயது வேடாகளுக
வழியைத தடுததுககொணடு வாயைப பெரிதாகத திறந

ந, வேடாகள, பயததால பரபரபபடைநது, அநதக கருடா
யநோககியே ஓடினா பெருஙகாறறினுல மரஙகள ஆடுகினற
ததிலுளள பக்ஷிகள மணணேடு கூடிய காறறினுல திசை
யாமல ஆகாயததுககுள ஓடுவதுபோல, அநத வேடாகள
பெரிதாகத திறககபபடட அநதக கருடருடைய வாயினுள
ரககணககாக ஓடினா பிறகு, சததுருககளை ஸமஹரிக
ரும மிகுநத பலமுளளவரும பக்ஷிகளுககெலலாம ராஜாவும
தவருமாகிய கருடா மீனகளினுல ஜீவிபபவாகள பலவகை
ரயும விழுஙகிக கொலவதறகாகச சீககிரததில வாயை
ஞா

இருபததோனபதாவது அததியாயம
ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(கருடர் பிராமணனை விழுங்காமல் விட்டதும், யானையையும் ஆமையையும் தூக்கிக்கொண்டு சென்றதும்.)

ஒருபிராமனன தனபாரியையுடன கருடருடைய நெஞ்சிற
குமபோது, எரிகினற தணலபோற சுடடான அவனைபபாா
பக்ஷிராஜா, 'பிராமணஸ்ரேஷ்டனே! வாயைததிறககிறேன,
ககிரம வெளியிறபோ, எபபோதும பாவச செயகைகளி
ய இருபபவனுன பிராமணனையும நான கொலலேன' என்று
னனுா

இவவாறுசொலலுகினற கருடரைப்பாாதது, அநதபபிராம
, 'எனபாரியையாகிய இநத வேடசசியும எனனுடனகூட
ரிபபடவேணடும' எனறு கேடடான கருடா, 'இநதவேடச
யும அழைததுககொணடு விரைவாக நீ வெளியிறசெல, என
ராகனியினுல நீ ஜீரணமாவதறகுமுன சீககிரமாக உனனை நீ
பாறறிககொள' எனறுா பினபு அநதபபிராமனன வேடசசி
ன வெளிபபடடுக கருடருககு ஆசிாவாதஞசெயது, நினைதத
ததிறகுச சென்றுன அநதபபிராமனன பாரியையுடன
ரிபபடடபின அநதபபக்ஷிராஜா பக்ஷஙகளை விரிததுக
ணடு மனோவேகமாக ஆகாசததில எழுமபினுா பிறகு, அறியக
ாத மஹிமையுளள கருடா தம பிதாவான கசியபரைக கணடு
ா கேடடதறகு முறைபபடி தம வரலாறறைத தெரிவிததாா.
பு, கஸ்யபமஹரிஷி, அவரைநோககி, 'புததிரனே! உனககும
ந தமையனுககும உனதாயாருககும போஜனததில மிகுநத

ஸௌக்கியம் எப்போதுமிருக்கிறதா? முக்கியமாக உ
வேண்டிய மிகுதியான ஆகாரம் மனுஷ்யலோகத்தில் கிடைக்
றதா? அதிவேகமாக நீ எங்கே போகிறாய்? எனக்கு நீ சொ
கடவாய்' என்று கேட்டதற்குக் கருடர் சொல்லலானார்

'பிதாவே! என் தாயாருக்கும் என் பிராதாவுக்கும் போத
தில் எப்போதும் ஸௌக்கியந்தான், எனக்கு மிகுதியான
ணம் வேண்டியிருப்பதனால் அவர்களைப்போல் ஸுகமில்லை எ
வற்றினுள் சிறந்த அமிர்தத்தைக் கொண்டுவரும்படி என்னை
பங்கள் ஏவியிருக்கின்றன என் தாயாரின் அடிமைத்தனத்
விடுவிப்பதற்காக இப்போது நான் அதைக்கொண்டுவரப் போ
றேன் உணவுக்காக வேடர்களைச் சாப்பிடும்படி என் மாதா செ
னாள் ஆயிரக்கணக்கான வேடர்களை உண்டும் எனக்குத் திரு
உண்டாகவில்லை பகவானே! பிரபுவே! ஆதலால், நான் எ
உண்டால் அமிர்தத்தைக்கொண்டுவரச் சக்தியுள்ளவனாய்
பேனோ, அப்படிப்பட்ட வேறொரு உணவை நீங்கள் என
சொல்லுங்கள், என் பசியும் தாகமும் நிவர்த்தியாகும்படிய
ஆகாரத்தை எனக்கு நீங்கள் சொல்லவேண்டும்' என்றார்

கசியபர், 'இந்த ஏரி மிகப்புண்ணியமென்று தேவலோக
ும் பிரஸித்திபெற்றது இதில் ஒரு யானை முற்பிறப்பில்
ஜயேஷ்டனான ஆமையை எப்போதும் தலைகுனிந்துகொண்டு இ
கின்றது அவ்விரண்டிற்கும் முந்திய ஜன்மத்தில் விரோதமு
டானதையும் அவ்விரண்டினுடைய அளவையும்பற்றி நான் உ
மாகவும் ஸரியாகவும் சொல்லுகிறேன், கேள் குழந்தாய்! பக்ஷ
முன்னே அவ்விரண்டுக்கும் மாதாபிதாக்களின் பொருளைப்
பிரித்துக்கொள்ளுகிற விஷயத்தில் உண்டான விரோதத்தைப்
றிய கதையொன்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன் அது ஸமஸ
தில் ஒழிவை விருத்திசெய்யத்தக்கது நீ கேள், உனக்கு க்ஷே
உண்டாகட்டும்' என்று சொல்லத் தொடங்கினார்

'விபாவஸுவென்று பெயருள்ள ஒரு மஹரிஷியிருந்
அவர் அதிககோபமுள்ளவர், அவருக்கு ஸுப்ரதீகரென்னும்
ருள்ள தம்பி ஒருவரிருந்தார் அவர் சிறந்த தவமுள்ளவர்,
ஸுப்ரதீகமஹரிஷி, தமையனுக்கும் தமக்கும் சொத்து பிரி
திருப்பதில் இஷ்டமடையவில்லை, ஸுப்ரதீகர் எப்போதும் செ
தின் விபாகத்தைப்பற்றியே பேசுவது வழக்கம் அந்த ஸுப
ரைப் பார்த்து, ஸஹோதரரான விபாவஸு, 'பெருந்தவமு
வனே! விபாகத்தில் அநேகம் பிழைகளநேரிடும் பலர், அறி
மையால் எப்போதும் விபாகத்தையே செய்ய விரும்புகின்ற

ித்துக்கொண்ட பிறகு, திரவியத்தினால் மோஹங்கொண்டு
ருவரையொருவர் ஆதரிப்பதில்லை பிறகு, ஸ்வகார்யபரா
ரும் தங்கள் தனங்களை வைத்துக்கொண்டு பிறகு தனித்
ினியிருப்பவருமான இந்த மூடர்களைத் தெரிந்துகொண்டு
ரோதிகள் மித்திரர்களைப்போற் சேர்ந்து, இவர்களைக் கலக்க
ன்றனர் மற்றும் சிலர், இவர்கள் கலந்துபோனதை அறிந்து
டையிலே பிரவேசிக்கின்றனர் விரோதமுள்ளவர்களுக்கு
டனே சீக்கிரத்தில் பெரிய நஷ்டம் வருகின்றது ஆதலால்,
பெரியோர்சொல்லிற் கட்டுப்பட்டவர்களும் ஒருவருக்கொரு
ர் ஸ்நேஹப்படாதவர்களுமான ஸஹோதரர்கள் பிரித்துக்
காள்வதை யோக்கியர்கள் சிலாகிப்பதில்லை' என்று சொன்
ர இப்படிச்சொல்லப்பட்டும், ஸுப்ரதீகர் எப்போதும் பாகத்
தயே சொல்லிக்கொண்டிருந்தார் இவ்வாறு நிர்ப்பந்தம் செய்
தனால் விபாவஸு அந்த ஸுப்ரதீகரைப் பார்த்து, 'ஸுப்ர
கனே! பிரித்துக்கொண்டு தனத்தைவிரும்புகிற நீ, தடுக்க முடி
ரமலிருப்பதனால், யானை ஜன்மத்தை அடைவாயாக' என்று
பித்தார் இப்படிச் சபிக்கப்பட்ட ஸுப்ரதீகர் விபாவஸுவை
ாக்கி, 'நீயும் ஜலத்துக்குள் ஸஞ்சரிக்கிற ஆமையாவாய்' என்று
பித்தார் இப்படி ஸுப்ரதீகரும் விபாவஸுவும் திரவியத்தைப்
றறிப் புத்திமயங்கி ஒருவரையொருவர் சபித்துக்கொண்டு முறை
ப யானையும் ஆமையுமானார்கள் கோபமென்னும் தோஷந் தொ
ர்ந்து வந்ததனால், அவர்கள் திர்யக்ஜன்மமெடுத்தும் உருவத்
ன பெரிய அளவினாலும் பலத்தினாலும் மிகுந்த கர்வங்கொண்டு,
ருவர்மேலொருவர் த்வேஷத்தை விடவில்லை பெரிய உருவ
ள்ள அவ்விரண்டும் பழையவிரோதத்தை விடாமல் இந்தத்
டாகத்திலிருக்கின்றன அவ்விரண்டனுள் ஒன்றாகிய அழகுள்ள
பரிய யானை வருகிறது அதன் சப்தத்தைக் கேட்டு ஜலத்தினுள்
ருந்த பெரிய சரீரமுள்ள ஆமையும், தடாகமுழுவதையும் கலக்
கிக்கொண்டு, இதோ கிளம்பியது வீரியமுள்ள இந்தயானை, அந்த
மையைக்கண்டு, துதிக்கையைச் சுழற்றிக்கொண்டு அநேக மதஸ
ங்கள் நிறைந்த இந்தத் தடாகத்தைத் தந்தங்களாலும் துதிக்கை
னியினாலும் வாலினாலும் கால்களின் வேகத்தினாலும் கலக்கிக்
காண்டு ஜலத்தில் இறங்குகின்றது வீரியமுள்ள ஆமையும், தலை
ய த் தூக்கிக்கொண்டு யுத்தத்துக்காக எதிர்த்து வருகின்றது

1 கிருஷ்ணாசாரியர் பதிப்பில், 'ஸஹோதரர்கள் பெரியோர்சொல்லிற்
ட்டுப்படாமலும் ஒருவருக்கொருவர் ஸ்நேஹித்துக்கொண்டும் விபா
ம் செய்துகொள்வதை யோக்கியர் சிலாகிப்பதில்லை' என்றிருக்கிறது

யானை ஆறுயோசனை உயரமும அதறகிரணடததனை சுறற முளளதாக இருககினறது, ஆமை மூனறுயோசனை உயர பததுயோசனை சுறறளவுமுளளதாக இருககினறது இவவிரண சணடையில கொழுததவை, ஒனறையொனறு கொலல விரு கினறவை, இவறறைப புசிததுவிடடு நீ நினைததகாரியததைச கிரமாக முடிபபாய திரணட பெரிய மேகமபோனற அநத ஆ யையும பெரியமலைபோல உககிரமான ரூபததோடுகூடிய அ யானையையும புசிததுப பிறகு அமிாததைதக கொணடுவ எனறு சொனனா

கசியபா இவவாறுசொலலி, பிறகுகருடரைபபாாதது, 'ப யே! நீ தேவாகளோடு யுததஞசெயகையில உனககு மஙக உணடாககடவது, பூாணகுமபமும பிராமணாசிாவாதமும கே களும இனனும வேறு உயாநத க்ஷேமகரமான மஙகளஙக உனககு நேரிடககடவன, சிறநத பலமுளளவனே! பக்ஷிபுங டனே! நீ தேவாகளுடன யுததஞசெயயுமபோது, ரிகயஜு ஸாமவேதஙகளும பாபததைபபோககுகினற ஹோமததிரவிய ளும எலலா ஞானசாஸ்திரஙகளும (மறற) எலலாவேதஙக (மநதிரஙகளும) உனககுப பலததை விருததிசெயயககடவ [1] எனறு அவருககு மஙகள ஆசிாவாதஞசெயதாா

இவவிதம பிதாசொனனபிறகு, கருடா அநதமடுவினரு சென று, பலவகைப பறவைகள நிறைநத தெளிவான ஜலததை பாாததாா கொடிய வேகமுளள அநதக கருடா பிதாசொ னனதை நினைதது யானையை ஒரு நகததாலும ஆமையை மறறொ நகததாலும இடுககிககொணடு பிறகு ஆகாயததில உய கிளமபினாா அவா [2] லமபதீாததம சென று அஙகே தே லோகதது விருக்ஷஙகளாகிய கறபகவிருக்ஷஙகளிடம சென அவருடைய சிறைககாறறினால அடிககபபடட அநதத தே லோகதது ஸவாணமயமான விருக்ஷஙகள, 'நமமை முறி காமலிருககவேணடுமே' எனறுபயநது நடுஙகின நினை பலனைததரும அமமரஙகள நடுஙகினதைக கணடு, கருடா, பொ னும வெளளியுமான பழஙகளினாலும வைடூாயமயமான கிளைக ளாலும பிரகாசிககினறவையும, ஸமுதரஜலததினால சூழபபட வையும, ஒபபிலலாத ரூபமுளளவையுமான வேறு பெரிய ம

1 இஙகே அதிகபாடமான ஒருவரி விடபபடடது

2 'ஸோலமபம' எனறு பாடமகொணடு, 'ஆதாரமிலலாமல ஆக மாாககமாகப புணணியமான மேருசிகரததுககுபபோய' எனபது பழ உரை

டம்போனா அவைகளின நடுவில வெகு அழகாயும ஆயிரம
ாசனை உயரமுள்ளதாயும அநேகமகிளைகளுள்ளதாயும பக்ஷி
களுக்கு இருபபிடமாயுமுள்ள தேவலோகத்திய பெரிய [1]ஆலமரம
று இருநதது அதனுடைய நிழலையடைநதவன உடனே
ளகயமடைவான அஙகே அதிகவளாசசியுள்ள அநதபபெரிய
மரம, மனோவேகமாகவருகினற அநதப பக்ஷிராஜாவைப
ாதது, 'நூறுயோஜனை நீளமுள்ள எனது இநதபபெரிய கிளை
நககினறதே, இதில உடகாாநதுகொணடு நீ இநத யானையை
ஆமையையும சாபபிடு' எனறு சொலலிறறு பிறகு, மலைக
சமானமான சரீரமுள்ளவரும சிறநதவேகமுள்ளவருமாகிய
க்ஷிராஜா ஆயிரம பக்ஷிகள அடைநதிருககும அமமரம நடுஙகும
விரைவாகவநது இறஙகினதனால, நெருஙகின இலைகளோடு
ய அநதககிளை முறிநதது.

முபபதாவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கருடர் தாம் உட்காாந்ததனால் முறிந்த ஆலஙகிளையில் வாலகில்யரிஷி
கள் தொஙகிக்கொண்டிருந்ததைக்கண்டு அதை மூக்கினால கொத்
திக் தூக்கிக் கொண்டுபோய் இமயமலையிலிருந்து ஆமையை
யும யானையையும் புஜித்தது)

அதிகபலவானான கருடா காலகளால தொடடமாததிரத
தில,அநதமரககிளைமுறிநதது முறிநதுபோன அநத ஒருகிளையை
விழாமல காலாறபிடிததுககொணடாா முறிததபிறகு அவா அந
தப் பெருஙகிளையைப புனனகையுடன பாாககுமபொழுது, அதில
வாலகில்யரெனனும ரிஷிகள தலைகீழாகத தொஙகுவதைக கண்
டாா தவததில ஊககமுள்ள அநதப பிரமமரிஷிகள அதில
தொஙகுவதைககணடு, 'இநத ரிஷிகள தொஙகுகினறாாகளே,
நாம இவாகளைக கொலலாமலிருககவேணடுமே, இநதககிளைவிழுந
தால இவாகளைக கொனறு விடுமே' எனறுநினைததது, அநத வீர
ராகிய கருடா யானையையும ஆமையையும நகஙகளினால, மிகவும
கெட்டியாகப பிடிததுககொணடு அநதரிஷிகளுடைய நாசததிற

---

[1] மூலததில, 'ரௌஹிணம' எனறிருககிறது இது, 'பாரதம நீல
கணட வியாகயானததாலும, வாலமீகிராமாயணம ஆரண்யகாணடம,
...-வது அததியாயம, உ௬-வது முதலிய சுலோககளாலும, 'விணண
ாவுமோா வடத...சினைமிசைமேவி' எனனும பாரதசசெயயுளாலும,
ஆலமரமெனறே விளஙகுகினறது, இராமாயணததாலேயே அது ஸுபத்
ரம் எனனும பெயருடையது எனபதும தெரிகிறது, இதறகுச சநதன
விருக்ஷமெனறும பொருளுணடு

குப பயநது அவாகளைக காபபாறறுவதறகாகவே வேகமாக
வாயினல அநதககிளையைக கௌவிககொணடாா தேவாக
கும முடியாத அநதசசெயகையை அவரிடமகணடு அமமஹரி
கள மனததில ஆசசரியமேலிடடு அநதபபறவைகடகு அரசர
கருடனைபபாாதது, 'ஸாபபஙகளைபபுசிபபவனுகிய இநதபப
ராஜா பெரியபாரததையும தூககிககொணடு ஆகாயததிற பற
தனல இவனுககு, 'கருடன' எனறு பெயா இருககடடும' என
னா அதனபிறகு, சிறகினவேகததால மலைகள அசையும
பறநதுகொணடு யானையையும ஆமையையும இடுககிககொண
வாலகிலயாகளுடைய தயைககாகக கிரமமாக அநேக தேச
ஙகளைத தாணடினா, ஓரிடததிலும தஙகவிலலை அவா நேரா
கநதமாதனமெனனும சிறநத பாவதததிறகுபபோய அவவி
தில தவஞசெயதுகொணடிருககும தம பிதாவாகிய கசியப
கணடாா அநதககசியபரும, உயாநதரூபமுளளவரும, ஒளி
பராககிரமமும பலமுமுளளவரும, மனததுககும காறறுககும
பானவேகமுளளவரும, மலைசசிகரமபோனறவரும, மேலே
கபபடட பிரமமதணடமபோனறவரும,சிநதிபபதறகும தியான
செயவதறகும முடியாதவரும, ஸாவபபிராணிகளுககும ப
தைச செயகிறவரும, மஹாசகதியுளளவரும, ஜவலிககினற அ
னியைபபோல உககிரமானவரும, தேவாகளாலும அஸுராக
ளும ராகூஷஸாகளாலும எதிாககவும ஜயிககவும முடியாதவரு
மலைகளின சிகரஙகளைப பெயாபபவரும, ஸமுதரஜலஙகளை வற
செயபவரும, உலகஙகளை ஆடடுகிறவரும, பாாபபதறகு யமனை
போற பயஙகரருமான அநதக கருடரைக கணடாா அபபோ
பகவானன கஶ்யபரும, அவாவநததைபபாாதது, வாலகிலய
பறறிய அவருடைய அபிபபிராயததையுமறிநது, 'புததிர
ஸாஹஸகாரியஞசெயயாதே, உடனே துனபததைஅடையா
ஸூரியகிரணஙகளைப பானஞசெயகிற வாலகிலயமஹரிஷி
கோபிதது உனனை நீறுககசசெயயாமலிருககவேணடும' என
புததிரரைபபாாததுச சொலலி, பிறகு, அவா, தவததினல க
ஷஙகளைப போககின மஹாமஹிமையுளள வாலகிலயரிஷிகளை
பாாதது, 'தபோதனாகளே! கருடனுடைய ஆரமபம ஜ
களின நனமைககாக, அவன பெரிய காரியததைசசெ
ஆரமபிததிருககிறுன, அதறகு நீஙகள அ[illegible]கொடுககக
வீாகள' எனறு வேணடிககொணடாா பகவானன கசியப
இவவாறு சொலலபபடட அநத வாலகிலயமஹரிஷிகள அந
கிளையைவிடடு நீஙகித தவததிறகாகப புணயமான இ

குச் சென்றனர் அந்தரிஷிகள் போனபிறகு, கருடர், கிளை
ல தடுக்கப்பட்டவாயுடன் பிதாவான கச்யபரைப்பார்த்து,
வானே! இந்தமரக்கிளையை நான் எங்கே போடலாம்? மனி
ள இல்லாதவிடத்தை நீங்கள் எனக்குச் சொல்லவேண்டும்'
றுகேட்க, அதற்கு அந்தக் கச்யபர், மனிதர்களில்லாததும்,
களெல்லாம் பனியினால் மூடப்பட்டதும், மற்றவர்கள் மனத
லும் போகக்கூடாததுமாகிய ஒருபாவதத்தைக் கருடருக்குக்
ரபித்தார் அந்தப்பக்ஷிராஜா, [1] விசாலமான நடுப்பிரதே
தயுடைய அந்தப்பாவதத்தைநோக்கி கிளை, யானை, ஆமை
களுடன் வேகமாய்ச்சென்றார் கருடர் தூக்கிக்கொண்டு
ன அந்தப் பருத்துநீண்ட கிளையைச்சுற்ற [2] அநேகம் தோல
லசெய்யப்பட்ட வார்கூடப் போதாது, அதன்பின், அதிக
தாமஸமில்லாமலே பக்ஷிராஜாவாகிய அந்தக்கருடர், கச்யப
திலிருந்து நூறுபிரமயோஜனை தூரம் போனார் பிதாவின்
லைக்கேட்டு வெகுசீக்கிரமாக அம்மலைக்குச்சென்று அந்தப்
ங்கிளையைச் சபதமுண்டாகும்படி அங்கே விட்டுவிட்டார்
தப்பெரியமலை, இவருடைய பக்ஷங்களின் காற்றினால் அடிக்கப
அசைந்து மரங்கள் பெயர்ந்து புஷ்பவர்ஷத்தையும் வர்ஷித்த
ரத்தினங்களினாலும் பொன்னினாலும் சித்திரமானவைகளும்,
மலைக்கு அழகை உண்டாக்குகின்றவையுமான அநேகசிக
ள நாலுபக்கமும் சரிந்துவிழுந்தன அந்தக் கிளையினாலடிபட்ட
க மரங்களும் தங்கமயமான புஷ்பங்களோடு, மின்னலோடு
மேகங்களைப்போல விளங்கின பொன்னிறமாகப் பிரகா
ன்ற அந்தமரங்கள் பூமியில் விழுந்து, அம்மலையிலுள்ள
னனிறமான மண்களுடன் சேர்ந்து, சூரியகிரணங்களும் படு
றால பிரகாசமாக விளங்கின

பிறகு, அந்தப்பக்ஷிராஜாவாகிய கருடர், அம்மலையின் கொடு
யிலுட்கார்ந்து, அந்தயானை ஆமை இரண்டையும் பக்ஷித்தார்
அவ்விரண்டையும் பக்ஷித்தபின் அந்தப் பாவதசிகரத்தின
யிலிருந்து மிகுந்தவேகத்துடன் உயரப்பறந்தார் அப்போது,
ர்களுக்குப் பயத்தைத்தெரிவிக்கின்ற அபசகுனங்களுண்டா
இந்திரனுடைய பிரியமான வஜ்ராயுதமானது பயத்தினால
ித்தது, ஆகாசத்திலிருந்து பகலில் புகையோடும் ஜ்வாலையோ

---

[1] 'அந்தப்பாவ[illegible]ன விசாலமான மத்தியத்தைநோக்கி' என்பது
பாடம்

[2] 'நூறுமாடுகளின் தோலினாற்செய்யப்பட்டவார்' என்பது பழைய

டும எரிகொள்ளி விழுநதது வஸுககள, ருத்ராகள, ஆதிதய
ஸாததியாகள, ஸபதமருததுககள, மறறுள்ள தேவககூட
ளாகிய எலலாருடைய ஆயுதஙகளும, ஒனறையொனறு பீடி
தேவாஸுரயுததம நடநதபோதும, இநத அபசகுனம
டானதிலலை காறறு இடியுடன அடிததது எரிகொள
ஆயிரககணககாக விழுநதன மேகமிலலாமலே ஆகாசததில
முழககமுணடாயிறறு தேவாகளுககுததேவதையாகிய இந
ரகததனதை வாஷிததான , தேவாகளுடைய புஷபமாலைகளவ
ஒளிகள மாறின , பயஙகரமுள்ளவைகளாகிய பிரளயகால
சள அதிக ரகததனதை வருஷிததன அவாகளுடைய உ
கிரீடஙகளைத தூளிகள கிளமபி மூடின பிறகு, இநதிரன தே
ளுடனகூடப பயஙகரமான அபசகுனஙகளைககணடு ப
பருஹஸபதியைபபாாதது, 'பகவானே! பயஙகரமான அ
னஙகள காரணமிலலாமல உணடாயிருபபதெனன? நமமை
ததில எதிாககககூடிய சததுரு யாரும இருபபதாச என
தெரியவிலலை' எனறுகேடக, பருஹஸபதி, 'தேவேநதிர
மஹாதமாககளான வாலகிலயமஹரிஷிகளின தவததினால க
முனிககு வினதையினிடமபிறநத புததிரனும நினைதத ரூப
பவனும மிகுநதபலவானுமாகிய கருடன உனனுடையகுறற
லும அஜாககிரதையினாலும அமிருததனதககொணடுபோக
திருககிறான பலவானகளுககெலலாம சிறநதவனாகிய பக்ஷிர
அமிருததனதக கொணடுபோவதறகு ஸாமாததியமுள்ள
அவனிடததில எதையும எதிாபாாககிறேன , அவன சாதி
கூடாததையும சாதிபபான' எனறுசொனனாா இநதிரன, இ
சொலலைககேடடு, அமிருதம காபபவாகளைப பாாதது, 'மி
பராககிரமமும வனமையுமுள்ள பக்ஷிராஜன இஙகுள்ள
ததைக கொணடுபோக ஆரமபிததிருககிறான , இதோ உங
குத தெரிவிககிறேன , தேவவீராகளே! கவசஙகளைத தரி
கொணடும ஆயுதஙகளை எடுததுககொணடும நீஙகளெலல
என ஆஜ்ஞைபபடி அமிருததனதச சுறறிககொணடு அவன ப
காரமாகக கொணடுபோகாவணணம காபபாறறுஙகள அ
டைய பலததுககு ஒபபிலலையெனறு பருஹஸபதி சொலலியி
றாா' எனறு சொனனான அவவாறு இநதிரன சொனன
கேடடு, தேவாகள வியபபுறறு முயறசியுடனும அமிருததனதச
நினறனா வீரனாகிய இநதிரனும வஜ்ராயுதமெடுததுநினறான
ஸாஹமுள்ள தேவஶ்ரேஷடாகளனைவரும சிறநத ஆபரண
அணிநது பிரகாசிததுககொணடு, பொனமயமானவையும வை

ததவையும மிருநதவிலபெறறவையுமான விசிததிரகவசங
யும, பிரகாசமுளளவைகளும உறுதியுளளவையுமான கேடகங
யும, பாாபபதறகு உககிரமும கூாமையுமான பறபல ஆயுதங
யும, நெருபபுபபொறிகளும ஜவாலைகளும புகைகளும உணடா
சககரஙகளையும, இருபபுககடடுத தடிகளையும, திரிசூலஙகளை
கோடாலிகளையும, தீக்ஷணமான அநேகவித சகதி ஆயுதஙகளை
ளபளபபான கததிகளையும, பாாபபதறகுப பயஙகரமான
யுதஙகளையும, தஙகள தேகஙகளுககு ஏறறபடி எடுததுக
ணடு, பிரகாசிககினற அநத ஆயுதஙகளோடு அசசமினறி
னா ஒபபறறபலமும பராககிரமமும ஒளியுமுளளவாகளும,
ததைக காபபதில உறுதியான மனமுளளவாகளும, ஜவ
ற அகனியைபபோல பிரகாசிககினற சரீரமுளளவாகளும,
ாருடைய நகரஙகளைப பிளபபவாகளுமாகிய அநததேவா
அநேகலக்ஷம பரிகாயுதஙகள நிறைநத அநதபபெரியயுததத
இவவாறு நினறனா அபபோது [1]ஸூாயகிரணஙகளினறு பிர
சிககினற ஆகாசததின மததியம நழுவி விழுநததுபோலத
னறிறறு'' எனறனா

முபபததோராவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வாலகில்யர்களின் தவத்தினுல் கருடன உண்டானது.)

சௌனகா, "ஸௌதியே! தேவேநதிரனிடததில எனன
மும, எனன அஜாகரதையும இருநதன? வாலகிலயாகளு
தவததினுல கருடருணடானது எபபடி? பிராமணரான
பருககுப பக்ஷிராஜா பிளளையானது எபபடி? அநதபபக்ஷி
எலலாபபிராணிகளாலும எதிாகக முடியாமலும வதஞ
ப முடியாமலும ஆனது எவவாறு? அநதப பக்ஷிராஜா
ததபடி ஸஞசரிபபவரும நினைததபடி சகதியுளளவருமாக
ததது எபபடி? இவை பூாவசரிததிரததிற சொலலபபடடிருந
நான கேடக விருமபுகிறேன" எனறுகேடக, ஸௌதி
ச்லலானா

"நீஙகள எனனைககேடடது புராணததிலுளள விஷயநதான
மணரே! இவறறை நான சுருககமாகச சொலலுகிறேன, கே

---

[1] ஆபரணமுதலியவை ஸூாயகிரணம போலவும இருபபாயுதஙகள
சமபோலவும இருநதனவெனபது கருதது

ளும பராஜாஸருஷடி காததாவாகிய கமயபா, புததிரனைவி
யாகஞசெயயுமபோது, ரிஷிகளும தேவாகளும கருதாவா
உதவிசெயதனா அதில இநதிரனும வாலகிலயரிஷிகளும
முளள தேவககூடடஙகளும ஸமிததுககள கொணடுவருவத
கமயபரால நியமிககபபடடனா இநதிரன சகதியுளளவனுத
மலைபோனற ஸமிததுககடடைத தன சகதிககுததககபடி
தூககொணடு அதிகமரமமிலலாமல வநதான அபபோது கட
விரல நடுரேகையளவான குறிய சரீரமுளளவாகளும, ஒற
பலாசககழியை அநேகாசோநது சுமபபவாகளும, அதனபா
ளுல தஙகள அஙகஙகள குனறியிருபபவாகள போனறவாக
ஜலம நிறைநத ஒருமாடடுககுளபபடியில கஷடபபடுகிறவாக
சகதியறறவாகளும, ஆகாரமிலலாதவாகளுமான ரிஷிகளை வ
கணடான பராககிரமததினுல காவமடைநத இநதிரன, ஆ
யததுடன அவாகளெலலாரையும பாாததுச சிரிதது அவ
துத தாணடிககொணடு வேகமாகசசெனறுன பிறகு, அவ
கோபததோடும மனததில மிகுநத துககததோடும இநதிரனு
பயததைததரததகக பெரிய செயகையைசசெயய ஆரமபிதத
அநதச சிறநத தவமுளள பிராமணாகள, எநதபபிரயோ
திறகாக அநேக மநதிரஙகளினுல சாஸதிரபபடி அகனியில
மஞசெயதாாகளெனபதைச சொலலுகிறேன, கேளும '
பும சகதியுளளவனும, நினைததபடி ஸஞசரிபபவனும, இநதி
குப பயததைக கொடுபபவனுமாக மறறுெரு இநதிரன எல
தேவாகளுககும இருககவேணடும ' எனறும, 'செளாயவீ
களில இநதிரனைககாடடிலும நூறுமடஙகு அதிகமுளளவன
மனேவேகமுளளவனுகவும பயஙகரனுகவும நமமுடைய தவத
பலனுக இபபோது உணடாகவேணடும ' எனறும கிரியை
தனா, அதனை அறிநதுதேவராஜாவாகிய இநதிரன மிகுநதவ
முளளவனுகி உககிரமான தவமுளள கமயபரைச சரணம
தான இநதிரன சொனனதைககேடடு, பிரஜைகளுககுப பிர
கிய கமயபா, வாலகிலயாகளிடம சென்று, 'நீஙகள எனன
விருமபி இநத ஹோமகாரியததை ஆரமபிததீாகள ? என
சரியாகச சொலலுஙகள, நான கேடக விருமபுகிறேன ' எ
வாலகிலயாகளின கிரியையின முடிவைபபறறிககேடக, அவ
ஸதயவாதிகளான வாலகிலயாகள, 'ஐமவாயகாவததினுல '
றும தெரியாதமூடனுன தேவேநதிரன புததியில தோசசியி
மல சிஷடாகளுடைய ஆசாரஙகளை நிநதிதது எஙகளை அவ
தான கமயபரே ! அவனுடைய அநதககாவததைக கெடுப

க நாஙகள சாஸதிரபபடி இநதக கிரியை ஆரமபிததிருககி
ும' எனறும, 'இபபடிததான ஆகவேணடும' எனறும மறு
ாழிகூறினா கஶயபா, நலலவாாததையுடன அவாகளைப
ாதது,'இவன பிரமமாவினுடைய கடடளையினால மூனறுலோகங
ுககும இநதிரனாக ஏறபடடிருககிறான தபோதனாகளே! நீங
நும இநதிரனுககாகததான முயறசிசெயகிறீாகள, சிறநத
ாதுககளே! பிரமமாவின சொலலை நீஙகள பொயயாககசசெயதல
ாது, உஙகளுடைய இநத எணணததையும நான பொயயாகக
னககவிலலை, மிகுநத பலமும தைாயமுமுளளவனும, உஙகள
ியையினாலுணடானவனுமான புருஷன பக்ஷிகளுககு இநதிர
க இருககடடும, வேணடிககொளளுகிற இநத இநதிரனவிஷயத
ல நீஙகள அனுகரஹஞ செயயவேணடும' எனறு நலலவாாததை
கச சொனனா

இபபடிக கஶயபாால சொலலபபடட வாலகிலய மஹரிஷி
ா,ரிஷிஶரேஷடராகிய கஶயபருககுமரியாதைசெயது,'ஸருஷடி
ததாவே! இநதிரனுககாகவும உமககுப புததிரஸநதானததுக
கவும நாஙகளெலலாரும இதைசசெயய ஆரமபிததோம, இந
க்கிரியையைப பலனுடன உமககுக கொடுததுவிடுகிறோம, நீா
ஙகிககொணடு எபபடி இருககுமானால நனமையெனறு
தானறுகிறதோ அபபடியே செயதுகொளளும' எனறுசொன
ாகள அநதச சமயததில, அழகும குணமுமுளளவளும புகழ
பறறவளுமான வினதையெனறு பெயருளள தக்ஷபுததிரியாகிய
ுயபாபதனி, புததிரனைவேணடித தவஞசெயது நியமததுடன
ானஞசெயது நோனபு நோறறுத தனககுப பிளளைபிறகக
வணடுமெனறு பரிசுததமாகத தனபாததாவினிடஞ சென்றாள
றகு,கஶயபா, அவளைப்பாாதது,'தேவியே!நீ விருமபினகாரியம
றைவேறபபோகிறது, வீராகளும மூனறுலோகஙகளுககும ஈஶ
ராகளுமாகிய இரணடு புததிராகளைபபெறுவாய, வாலகிலய
டைய தவததினாலும எனனுடைய ஸஙகலபததினாலும மூனறு
லாகஙகளும கொணடாடததககசிறநதமஹிமையுளள இரணடு
ததிராகளுணடாவாாகள' எனறு சொலலி, பகவானான கசிய
ா, திருமபவும அவளைபபாாதது, 'மிகபபெரிய மேனமையைத
ரததகக இநதக காபபததைத தவறுதலிலலாமல வைததுக
காள, ஒருபுததிரன உலகஙகளினால பூஜிககபபடடவனும நினைத
படி ரூபமெடுததுககொளளுகிறவனும வீரனுமான பக்ஷியாகப
றநது எலலாபபக்ஷிகளுககும இநதிரனாக இருககபபோகிறான'
னறுசொனனா பிறகு,கஶயபா,அனபுடன இநதிரனைபபாாதது,

'மஹாபராக்கிரமசாலிகளான இருவரும் உனக்குப் [1] பிராதா
களும் உனக்கு ஸஹாயர்களுமாக ஆவார்கள், புரந்தரனே
அவர்களிடமிருந்து உனக்குத் தீங்கு வராது, இந்திரா! உன் து
ரம் விலக்கக்கடவது, நீதான் இந்திரனாக இருப்பாய், இனி இவ்வி
மாகப் பிரமமரிஷிகளை நீ அவமதியாதே, சொல்லையே வஜ்ர
யுதமாகவுடையவர்களும் பலமான கோபமுள்ளவர்களுமாகி
பெரியோர்களைக் காவத்தினால் அவமானஞ்செய்வது தகாத
என்று சொன்னார்

அவர் இவ்வாறு சொன்னபின், இந்திரன் அச்சத்தைவிட
ஸ்வர்க்கம் சென்றான் வினதையும் தன்காரியம் நிறைவேறிய
னால் தருப்தியடைந்தாள், அப்படியே அருணனும் கருடருமாகி
இரண்டு புத்திரரைப் பெற்றாள் அவர்களுள் அங்கங்குறைந்
அருணன் ஸூரியனுக்கு ஸாரதியானான் (தேவர்கள்) கருடரை
பக்ஷிகளுக்கு இந்திரனாகப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தனர் பிரு
புத்திரரே! அவர் செய்த இந்தப் பெரியகாரியத்தைக் கேளும்

முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

ஆஸ்தீகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(தேவர்கள் கருடரோடு யுத்தம்செய்து தோற்றது)

அதன் பிறகு, மஹாபலசாலியாகிய கருடர் அந்தச்சிறந்
மலையினின்றும் கிளம்பி விரைவாகத் தேவர்களிடம் சென்று
மிகுந்த பலமுள்ள அந்தக்கருடரைக்கண்டு தேவர்கள் நடுங்கின
தால், ஆயுதங்களைக்கூட ஒருவர்மீது ஒருவர் போட்டுக்கொண்
னர் அவர்களுள் மின்னலுக்கும் அக்னிக்கும் ஸமானமான
ஒளியுள்ளவனும் மிகச்சிறந்த பராக்ரமமுள்ளவனும் அளவிட
கூடாத்தன்மையுள்ளவனுமாகிய பௌமனென்பவன் அமிர்த
துக்குக் காவலாக இருந்தான் அவன் சிறுநேரம் ஒப்பற்ற யு
தம்செய்தபிறகு, அவனை அந்தக்கருடர் சிறகுகளினாலும் மூக்கி
லும் நகங்களினாலும் குத்தி அடித்தார் பக்ஷிராஜர் பக்ஷங்களின்
காற்றினால் மண்ணை மிகுதியாகக் கிளப்பி உலகங்களைப் பிரகா
மில்லாமற் செய்து அந்த மண்ணைத் தேவர்களின்மேல் இறை
தார் அந்தத்தூளியினால் மறைக்கப்பட்ட தேவர்கள் திகைமயங்
கினறனர் இப்படித் தூளியினால் மூடப்பட்ட அமிர்தரக்ஷக
களுக்குக் கண்தெரியவில்லை இவ்வகையாகக் கருடர் ஸ்வர்க்க

---

[1] அன்புள்ள ஸஹோதரர்களைப் போன்றவர்கள்

தக கலககினா, பக்ஷஙகளினுலும மூககினுலும தேவாகளை அடிதத
க கிழிததா பிறகு,தேவேநதிரன வாயுவைபபாாததது, 'இநத
ணமாாரியைச சீககிரம விலககு மாருதனே ! இஃது உனவேலை'
னறு ஏவினுன அதனபின, பலவானுகியவாயு தன வனமையி
ல அநதத தூளியை ஒதுககினுன , பினபு, இருளநீஙகினபோது
தவாகள அநதபபக்ஷியை அடிததனா பலவானுகிய அநதக
ருடா, தேவாகளால அடிககபபடடபோது, எலலாபபிராணிக
ும நடுஙகுமபடி ஆகாசததிற பெரியமேகமபோல மிகககாஜித
ா சிறநத பராககிரமசாலியும எதிரிகளான வீராகளைக கொல
பவருமாகிய பக்ஷிராஜா மேலேகிளமபினா தேவாகளுககுமேல
காசததிற கிளமபியிருநத அநதககருடாமேல கவசஙகளதரிதத
நதிராதி தேவாகளெலலாரும படடிசமெனனும கததிகள, பரிக
மனனும ஆயுதஙகள, சூலஙகள, கதைகள முதலிய அநேகவித
யுதஙகளைப பிரயோகிததாாகள ஜவலிககினற அாததசநதிர
ணஙகள, ஸூாயனைபபோற பிரகாசிககினற சககரஙகள முத
ய அநேக ஆயுதஙகளைப பிரயோகிததுத தேவாகளால நானகு
கஙகளிலிருநதும அடிககபபடடும பயஙகரமான யுததமசெயது
காணடிருநத கருடா அசையவிலலை வைனதேயா தமமுடைய
ாககிரமததினுல எலலாரையும தஹிககிறவாபோல ஆகாசத
ல நினறு சிறகுகளாலும மாாபினுலும தேவாகளை நாறபுறமும
ளினா கருடரால அடிககபபடடுத தளளபபடட அநதத
தவாகள, நகஙகளினுலும, மூககினுலும குததபபடடு ரகததததை
குதியாகப பெருககிககொணடு ஓடினா மிகுநத பராககிரம
ாலிகளான தேவாகள, கருடரால பீடிககபபடடு, ஸாததியாக
ும கநதாவாகளும கிழககிலும, வஸுககளும ருதராகளும தெற
லும, ஆதிதயாகள மேறகிலும, அஶ்விவினீதேவாகள வடககிலு
ாக, யுததஞசெயகிற கருடரைத திருமபித திருமபிப பாாததுக
காணடு, கூடடமாக ஓடினாாகள பக்ஷிராஜாவானவா, விரனுன
ஶவகாநதனேடும, ரேணுகனேடும, கரதனேடும, சூரனுன
பனனேடும, உலூகனேடும, ஶவஸனனேடும, நிமேஷனேடும,
ருஜனேடும, புளினனேடும, யுததஞசெயதா , பிரளயகாலத
ற கோபிததசிவனைபபோல [1] சதருககளை ஸமஹரிபபவராகிய
ருடா பக்ஷஙகளாலும, நகஙகள மூககு இவறறின நுனிகளாலும
நதத தேவாகளைப பிளநதாா மிகுநத பலமும உதஸாஹமு

---

1 இஙகு, 'பரநதப' எனற பாடஙகொணடால செளனகரை விளிதத
ாம, அது பொருநதாமையால 'பரநதப ' எனனும பாடம கொளளப
டடது

முள்ள அந்த தேவர்கள அந்தககருடரால அநேகவிதமாக அ
கபபட்டு ரகதப பிரவாஹங்களைப பொழிநதுகொணடு பெரிய
மேகங்களைபபோல விளங்கினா, கருடா அவாகளெலலாரை
கொனறு, அமிர்ததனத எடுப்பதறகாக அவர்களைத தாண
நானகுபுறங்களிலும பெரிய ஜவாலையுள்ளதும, ஜவாலைகளி
ஆகாசததை எங்கும தஹிப்பதுபோனற உக்ரமான கிரண
ளுள்ளதும, கடுங்காறறினால தூணடப்பட்டதுமாக நாறபுற
சுறறிககொணடிருந்த [1] அகனியைக கணடாா பிறகு, வேகச
யும, மஹாதமாவும, சதருககளைப பீடிபபவருமாகிய பக்ஷிரா
வான கருடா எணணுாயிரதது நூறு வாயகளை எடுததுககொ
அந்த வாயகளினால நதிகளைக குடிதது மறுபடியும வேகததுட
சீககிரமாக வநது அநத ஜவலிககிற அகனியை அநத நதிகளி
ஜலங்களினால நனைததாா, அகனியை அவிதத பிறகு, உளளே
வேசிப்பதறகாக [2] வேறு சிறிய உருவம எடுததுககொணடாா

முபபததுமூனறுவது அததியாயம
ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(கருடர் அமிர்தமெடுப்பது)

அநதப பக்ஷிராஜா, மிகுநத கிரணங்களினற பிரகாசிககின
பொனமயமான உருவததோடு வேகமானஜலம சமுததிரதத
குளளே புகுவதுபோலப பலததினால பிரவேசிததாா அமிர
தின ஸமீபததில விடாமற சுழனறுகொணடிருபபதும, கூா
யான முனையுள்ளதும, அகனியைபபோலவும ஸூாயனைபபோ
வும தேஜஸுளளதும, உககிரமானதும, அமிர்ததனத எடுபபவ
ளைச சேதிப்பதும, சுறறிலும கததிமுனையுள்ளதுமாகிய இரு
புசசககரததை அவா கணடாா, மிகவும பயஙகரமான ரூ
முள்ள அநத யநதிரததைத தேவர்கள செயதுவைததிரு
னா அநதப பக்ஷிராஜாவானவா அதில நுழைவதறகு இ
வெளியைபபாாததுககொணடு தாம சுறறினா, ஒருநொடியில
ரததைக குறுககிககொணடு அதன ஆரககாலகளின சநதி
நுழைநதாா அநதச சககரததின கீழேயும ஜவலிககிற அகனி
கொபபான ஒளியுள்ளவையும, மினனலைபபோனற நாவுள்ள
யும, ஜவலிககிற வாயையும ஜவலிககிற கணகளையுமுடையவைய

---

[1], [2] இஙகுளள அதிகபாடஙகள விடப்பட்டன

ந்த சகதியுள்ளவையும, கணகளில விஷமுள்ளவையும, மிக பயஙகரமானவையும, எபபோதும கோபமுள்ளவையும, பல ள்ளவையும, அமிா ததகைக காபபதறகாக எபபோதும சிவநத களுடன இமைகொட்டாமலிருககினறவையுமான இரணடு ஸாபபஙகளைக கணடாா அவவிரணடிலும எஃது ஒருவ பாாததாலும அவன உடனே நீறுகிவிடுவான அவறறைக டு கருடா உடனே வருததததுடன, 'மிகுநதசகதியுள்ள த ஸாபபஙகளை எவவாறு ஜயிககலாம?' எனறுநினைததது, அவ ணடையும விலககுவதறகாக உடனே அவறறினகணகளில ப மணணைததூவி, தமமை அவை பாாககமுடியாமறசெயது றறை எலலாவிடததிலும அடிதகாா அநதககருடா மேலே ததுகொணடு, அவவிரணடு ஸாபபஙகளின உடலகளையும தது, விரைவாக நடுவிலதுணிததது, பிறகு அமிாததினிடம ரா உடனே, பலவானும பராககிரமசாலியுமான கருடா கிருநது அமிாததைத தூககிககொணடு யநதிரததைமுறிதது ரவாக வெளியிலவநதாா குடிககாமலே அமிாததைை எடுத கொணடு சீககிரம வெளியேபுறபபடடு ஸூரியனுடைய ஒளி யும மறைககினற தேஜஸோடு களைபபிலலாமல அஙகிருநது னறாா

அபபோது அநத வைனதேயா ஆகாயததில விஷணுவைச ததாா அமிாதபானததில ஆசைவையாத அநதக கருட டய செயகையினால அழிவிலலாத தேவதையாகிய விஷணு வா ஸநதோஷமடைநது, அநதப பக்ஷிராஜாவைபபாாதது, ககு நான வரஙகொடுககிறேன' எனறு சொலல, அவா, ககு மேலே நான இருககவேணடும' எனறும, 'நான அமிாதம ணுமலே ஜரையும மரணமும இலலாமலிருககவேணடும' என இரணடுவரஙகள விஷணுவினிடம கேடடாா விஷணு, அந கருடனைபபாாதது, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு வரங டுததாா அவவிரணடுவரஙகளையும பெறறுககொணடு, கரு விஷணுவைநோககி, 'உமககும நான வரமகொடுபபேன; னாகிய நீஙகளும எனனைக கேடகவேணடும' எனறு சொலல, ணு, அநதமஹாபலசாலியாகிய கருடனைத தமககுவாஹனமா ககவேணடுமெனறு கேடடுககொணடாா பகவானனவா லயிருபபாயெனறு சொனனதறகாகக கருடனைக கொடியாக செயதுகொணடாா மிகுநத வேகசாலியான அநதக கருடா, வாறே ஆகடடும' எனறு பகவானான விஷணுவுககுசசொலலி டு, வேகததினால வாயுவைத தோலவியடையச செயபவராய

விரைவாகசசென்ரூா அமிாததைத எடுததுககொணடு போகி
அநதபபகஷிஸ்ரேஷடரைக கோபததுடன இநதிரன வஜராயு
திருல அடிததான பகஷிஸ்ரேஷடராகியகருடா, அநதகக
யான யுததததில அபபடி வஜராயுததால அடிககபபடடும,
துககொணடு அநத இநதிரனைபபாாதது, 'ஓ! இநதிரனே!
வஜராயுதம யாருடைய உடமபின எலுமபிலிருநது உ
னதோ அநதரிஷிககும இநதவஜராயுதததிறகும உனககும
யாதைசெயவதறகாக ஒறறையிறகை இதோ விடுகிறேன, இ
மறறொருகோடியை நீ பாாககமாடடாய, வஜராயுதம விழு
ருல எனககுச சிறிதும உபததிரவமிலலை' எனறு நயமானெ
லாகச சொனனூா

இவவாறுசொலலி, உடனே அநதபபகஷிராஜா ஒருசி
உதிாததாா அவரால உதிாககபபடட அநதமிககசசிறநத சிற
கணடு அதன அழகானரூபததைபபாாதது எலலாதேவாக
'இவா [1] ஸுபாணா' எனறு கருடனுககுப பெயரிடடனா
தப பெரிய ஆசசரியததைககணடு, ஆயிரஙகணகளுளள இநதி
இநதபபகஷி மஹாபூதமெனறு நினைதது, அவரைநோககி, '
ராஜரே! எலலாவறறிலும சிறநத உமது வலிமையைப பா
விருமபுகிறேன, உமமுடன அழிவிலலாத ஸநேஹததுக
அபேகஷிககிறேன' எனருன

முபபததுநானகாவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(இந்திரன் கருடனேடு ஸ்நேஹஞ்செய்ததும், வினதையின்
அடிமைத்தனம் நீங்கியதும்)

இபபடிசசொனன இநதிரனுககு, கருடா, 'தேவ
புரநதரனே! நீ விருமபுகிறபடி எனககும உனககும ஸ்
மிருககடடும, என னுடையபலம பெரிதெனறும தாஙககக
தெனறும நீ அறியவேணடும தேவஸ்ரேஷடனே! யே
யாகள தஙகள பலததைககுறிததுத தாஙகள ஸ்லாகிப
இலலை ஆருல, காரணமிலலாமல ஸதுதிசெயபவன,
உடனே தூஷணைககிடமாகிருன. ஸ்வாககததுககு ஈஸ்வர
பிறா கேடடபின தன குணஙகளைபபறறியும சொலல
தானுகச சொலவது தகாது ஸநேஹிதனே! நீ கேடடதனு

[1] அழகான சிறகுளளவா

ஹிதனென்றுநினைத்து நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் நிஷ
ணமாக ஒருவன் தன்னைத் தானே சிலாகித்துக் கொள்ளல
த்து இந்திரனே! மலைகள், காடுகள், கடல்களடங்கிய இந்
பூமியையும், இதில் இருக்கின்ற உன்னையும் ஒரு சிறகினால்
துவேன், அல்லது ஜங்கமங்களும் ஸ்தாவரங்களும் அடங்கிய
ங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றுகச்சேர்த்து, ஶ்ரமமில்லாமல்
பேன் இஃது என்னுடைய பெரியபலமென்று அறி' என்று
ன்ளுர்

சௌனகரே! இவ்வாறு சொன்னபின், அந்த வீரரான கருட
பார்த்து, சிறந்த ஐஶ்வரியமுள்ளவனும், எல்லாலோகங்களுக்
தனமை செய்கிறவனும், பிரபுவும், கிரீடதாரியுமாகிய தேவேந்
ர், 'நீர் சொல்வது சரி, உம்மிடத்தில் எல்லாம் இருக்கக்
டுதே, இப்போது என்னுடன் நீர் மிக்கமேலான ஸ்நேஹத்தை
ந்துகொள்வீராக அமிர்தத்தினால் உமக்கு உபயோகமில்
லிருந்தால் அதை எனக்குக்கொடும், ஏனெனின், நீர் இந்த
ர்த்தத்தை யாருக்குக் கொடுப்பீரோ அவர்கள் எங்களைப் பீடிப்
கள்' என்றுசொன்னுன் அதற்குக் கருடர், 'ஒரு பிர
ஜனத்தைக்குறித்து நான் இந்த அமிர்தத்தைக் கொண்டு
கிறேன் நான் இந்த அமிர்தத்தை யாருக்கும் உண்பதற்குக்
டேன் ஸஹஸ்ராக்ஷனே!ஸ்வர்க்கலோகத்துக்கும் ஈஶ்வரனே!
இதை எங்கே வைக்கிறேனே அங்கே நீ வந்து உடனே இதை
த்துக்கொண்டுபோகலாம்' என்றுசொன்னுர் இந்திரன்,
ஶ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய இந்தச்சொல்லினால் நான் ஸந்
ஷமடைந்தேன் உமக்கு வேண்டியவரத்தை என்னிடம்
றுக்கொள்ளும்' என்றுன் இப்படி இந்திரன் சொன்னபின்,
ர், கத்ருவின் புத்திரர்களையும் அவர்கள் மோசமாகத் தம்
ாரை அடிமையாகச் செய்த காரணத்தையும் நினைத்து,
ந்திரனே! நான் எல்லாவற்றிற்கும் பிரபுவாக இருந்தாலும்
னிடத்தில் வரம் யாசிக்கிறேன் மிகுந்தவலிமையுள்ள ஸர்ப்பங்
எனக்கு ஆகாரமாகக்கடவன' என்று சொன்னுர் பிறகு,
திரன், 'அப்படியேஆகட்டும்' என்று சொல்லி, தேவதேவ
யோகேஶ்வரரும், மஹாத்மாவுமாகிய விஷ்ணுவினிடம்
ாறுன் அவரும் கருடன் சொன்னபிரகாரமே அந்த அமிர
எடுத்துக்கொள்ளும் விஷயத்தை ஒப்புக்கொண்டார் அதன
, பெருமை பொருந்திய தேவேந்திரன், அந்தக் கருடரை
ழத்து, 'அமிர்தத்தை நீர் வைத்தபின் எடுத்துக்கொள்ளுகி
ர்' என்று மறுபடியும் சொன்னுன்.

அதனபின, கருடா வேகமாகத தாயாரிடம வநது வி
தோடு நமஸகாரமசெயது, 'அமமா! சிறநதவமுளளவ
தேவலோகததிலிருநது, இநத அமிரதததை இபபோது ந
கொணடு வநதிருககிறேன இதனமேல நான எனனசெயய
டும? கடடளையிடவேணடும' எனறுசொனனா வினதை, 'ப
ரனே! உனனுடைய இநதச செயகையினுலே நான ஸநதோ
அடைநதேன, நீ மூபபும இறபபுமிலலாமல தேவாகளுககு
அனபனுயிருககககடவாய' எனறுசொனனுள பிறகு, க
மிகக மகிழசசியடைநது, ஸாபபஙகளையெலலாம நோககி,
ஸாபபஙகளே! இதோ அமிரதமகொணடுவநதிருககிறேன, உ
ளுககாகத தாபபைகளில வைககிறேன, நீஙகள ஸநானமபண
மஙகளஙகளான காரியஙகளைசசெயது, பிறகு இதை உண
கள, நீஙகள இஙகே உடகாாநது அபபோது சொனனசொல
படி எனமாதா இநத நிமிஷம முதல அடிமையிலலாதவ
வேணடும, உஙகளுடைய சொலலினபடி நான இதைக கொடு
விடடேன' எனறு சொனனா உடனே, ஸாபபஙகள, '
டியே ஆகடடும' எனறு கருடருககு மறுமொழிசொலலி
ஸநானம செயயபபோயின இநதிரனும அமிரதததை எடு
கொணடு திருமபவும ஸவாககம செனறுன

அதனபின, ஸாபபஙகள ஸநானமும ஜபமும மஙகளாச
களுஞ செயதுவிடடு ஸநதோஷததுடன அமிரதததிறகாக அ
டம வநதன அமிரதம சாபபிடுகிறவிஷயததில, 'நான முன
நான முனனே' எனறு சொலலிககொணடு ஒனறுககொ
முநதி முநதி அமிரதமவைததிருநத தாபபைபபரபபினிடம
வநதன அமிரதம அபஹரிககபபடடதைககணடு ஸாபப
தாஙகள செயத மோசததுககாகப பிரதிமோசம செயயப
தெனறு தெரிநதுகொணடு, 'இஃது அமிரதமிருநத இ
எனறு தாபபஙகளை அபபோது நககின அவவாறு தாபப
நககினதினுல ஸாபபஙகளின நாககுககள இரணடாகப பிள
படடன அமிரதமபடடதனுல அநதத தாபபஙகள பரி
மாயவிடடன ஸமாததரே! நாகஙகள, வினதையின அடி
தனமையை நீககி ஏமாநது கருடருடையபலததை நினை
தாஙககககூடாத வயஸனததையடைநதன அநத மஹாதமாவ
கருடரால இவவாறு அமிரதமும தேவலோகததிலிருநது
ஹரிததுககொணடு வரபபடடது ஸாபபஙகளும இரட
நாவுளளவைகளாகச செயயபபடடன பிறகு, கருடன மி
மகிழசசியுடன ஸாபபஙகளைப பக்ஷிததுககொணடும தாயாரு

— அந்தக்காட்டில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டும் பக்ஷிகளால் விசேஷ-
கப் பூஜிக்கப்பட்டவராய் விருத்தியடைந்த கீர்த்தியினால்
னதையை மகிழ்வித்தார் பிராமணஶ்ரேஷ்டர்களுடைய ஸபை
ல் எப்போதும் இந்தக்கதையைக்கேட்பவனும் படிப்பவனுமாகிய
ண்ணியசாலியான மனிதன் மஹாத்மாவான கருடருடைய
கீர்த்தனத்தினால் நிச்சயமாக ஸ்வர்க்கமடைவான்'' என்றார்.

முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

ஆ ஸ தீ க ப ா வ ம (தொடர்ச்சி)

(சௌனகருக்கு ஸூதபுத்திரர் ஸர்ப்பங்களின் பெயர்களை
உரைப்பது)

சௌனகர், "ஸூதபுத்திரரே! ஸர்ப்பங்களைத் தாயார்
த்ததற்கும், வினதையைப் புத்திரனாகிய அருணன் சபித்ததற்
ம் காரணம் சொன்னீர் அப்படியே கத்ருவுக்கும் வினதைக்கும்
த்தர் வரங்கொடுத்ததும், வினதையின் புத்திரர்களாகிய [1] அரு
ன் கருடன் என்னும் இரண்டு பக்ஷிகளின் பெயர்களும் சொல்
பட்டன ஸர்ப்பங்களினுடைய பெயர்களைமட்டும் நீர் சொல்ல
லை முக்கியமான பெயர்களைமட்டுமாவது, (சொல்லவேண்
) நாங்கள் கேட்க விரும்புகின்றோம்" என்று கேட்க, ஸூத
திரர் சொல்லலானார்

"தபோதனரே! ஸர்ப்பங்கள் அதிகமாகையால் எல்லாவற
னுடைய பெயர்களையும் நான் சொல்லமுடியாது முக்கியமான
யர்களைமட்டும் நான் சொல்லுகிறேன், கேளும் சேஷன்
தலிற் பிறந்தவர், அவருக்குப்பின் வாஸுகி, ஐராவதன், தக்ஷ
, கார்க்கோடகன், தனஞ்சயன், காளியன், மணிநாகன், ஆபூர
ன், பிஞ்சரகன், ஏலாபத்ரன், வாமனன், நீலன், அநீலன், கல்
ஷன், சபலன், ஆர்யகன், உக்கிரகன், கலசபோதகன், ஸுமு
, ததிமுகன், விமலபிண்டகன், ஆப்தன், கோடரகன், சங்கன்,
லிசிகன், நிஷ்டானகன், ஹேமகுஹன், நஹுஷன், பிங்கலன்,
ஹ்யகர்ணன், ஹஸ்திபதன், முத்கரபிண்டகன், கம்பலன், அஶ்
ரன், காலீயகன், வ்ருத்தன், ஸம்வர்த்தகன், பத்மர்களென்று
யருள்ளவரிருவர், சங்கமுகன், கூஶ்மாண்டகன், க்ஷேமகன்,
ண்டாரகன், கரவீரன், புஷ்பதம்ஷ்ட்ரன், பில்வகன், பில்வ-
ண்டுரன், மூஷிகாதன், சங்கசிரஸ், பூர்ணபத்திரன், ஹரித்திர

[1] சூரியனுடன் ஆகாசத்திற் பறப்பதினால் அருணனைப் பக்ஷி என்பர்.

கன், அபராஜிதன், ஜ்யோதிகன், ஸ்ரீவஹன், கௌரவ்யன், திரு
ராஷ்டிரன், மிகுந்தசக்தியுள்ள சங்கபிண்டன், விரஜஸ், ஸுபா
மிகுந்தசக்தியுள்ள சாலிபிண்டன், ஹஸ்திபிண்டன், பிடரக
ஸுமுகன், கௌணபாசனன், குடரன், குஞ்சரன், பிரபாகர
குமுதன், குமுதாக்ஷன், தித்திரி, ஹலிகன், கர்தமன், பகுமூ
கன், காககரன், அகாககரன், குண்டோதரன், மஹோதரன் ஆகி
இந்தப் பிரதானமாயுள்ள நாகங்களின் பெயர்களைச்சொன்னே
பிராமணஶ்ரேஷ்டரே! மிகுதியாயிருப்பதினால் மற்றவற்றின் பெ
களைச் சொல்லவில்லை தபோதனரே! இவற்றின் ஸந்ததிக
ஸந்ததிகளின் ஸந்ததிகளும் எண்ணமுடியாதவையென்று நி
த்து, அவற்றை நான் சொல்லவில்லை இந்த ஸர்ப்பவம்சங்களி
அநேகமாயிரங்களும், பத்துலக்ஷங்களும், பத்துக்கோடிகளுமி
கின்றன தபோதனரே! அவற்றைக் கணக்கிடமுடியாது'' என்று

முப்பத்தாறுவது அத்தியாயம்

ஆஸ்தீகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஆதிசேஷன் பூமியைத் தரித்தது)

சௌனகர், ஸூதகுமாரரைப்பார்த்து, "ஐயா! சிற
சக்தியுள்ளவையும் வெல்லக்கூடாதவையுமான நாகங்களைக் கூ
னீர் அவை அந்தச் சாபத்தையறிந்தபிறகு, மேலே என்
செய்தன?'' என்று கேட்க, ஸூதர் சொல்லுவாராயினர்

"அந்த நாகங்களுக்குள் பெருங்கீர்த்திபெற்ற சேஷபகவா
கத்ருவைவிட்டு நீங்கிக் காற்றைப் புசித்துக்கொண்டு உறுதியா
நியமத்தோடு உக்கிரமான தவஞ்செய்தார் கந்தமாதன பர்வத
திற்கும், பதரிகாஶ்ரமத்திற்கும், கோகர்ணக்ஷேத்திரத்திற்கு
புஷ்கரக்ஷேத்திரமென்கிற அரண்யத்திற்கும், இமயமலையின் ச
வுக்கும், இன்னும் பற்பலபுண்ணியதீர்த்தங்களுக்கும், க்ஷேத்திர
களுக்கும் போய்த் தனிமையாயிருந்துகொண்டு, நியமத்தைவிட
மற் புலன்களையடக்கித் தவஞ்செய்தார் உக்கிரமான தவ
செய்கிறவரும், மாம்ஸம் தோல் நரம்பு எல்லாமுலர்ந்தவரு
ஜடையும் மரவுரியும் தரித்தவருமாகிய அந்த ரிஷியான ஆதிசே
னைப் பிரம்மா கண்டார் உறுதியைவிடாமல் தவஞ்செய்த அந
ஆதிசேஷனைப்பார்த்துப் பிரம்மாவானவர், 'சேஷனே! குற்றம
றவனே! நீ என்னசெய்கிறாய்? பிரஜைகளுக்கு க்ஷேமத்தைச்செ
நீ கடோரமான தவத்தினால் பிரஜைகளைப்பீடிக்கிறாய், சேஷனே

மனததிலிருககிற விருபபததை எனககுசசொல' எனறு
டடாா அதறகுச சேஷன, 'எனனுடைய சொநதஸஹோ
களெலலாரும புததிக குறைவானவாகள, அவாகளுடனகூடி
பபதறகு நானவிருமபவிலலை, அதறகுத தாஙகள உததரவு
டுககவேணடும, அவாகள ஒருவரையொருவா சததுருவாக
தது எபபோதும பொறுமைபபடுகினறனா, அதனால, அவா
ப பாாககாமலிருககவேணடுமெனறே நான தவஞசெயகிறேன,
ாகள வினதையிடததும அவளபிளளையிடததும பொறுமைப
கிறாகள, மேலும, எஙகளுடைய மறறொருபிராதாவாகிய கரு
ஆகாசததிற சஞசரிபபவன, அவனை எபபோதும துவேஷிக
றனா, அவனுககு மஹாதமாவும எஙகளபிதாவுமாகிய கஶய
வரஙகொடுததிருபபதனால, அவன மிகுநத பலமுளளவனு
ககிறான, அதனால நான தவஞசெயது மறறொருஜனமததிலும
ககு அவாகளுடன ஸமபநதம இலலாமலிருககுமபடி இநதத
நததை விடடுவிடடபோகிறேன எனறாா

இபபடிசசொலலுகினற சேஷனைபபாாதது, பிரமமா, 'சேஷ
! உனபிராதாககள எலலாருடைய நடைகளும, தாயாா விஷ
தில அபராதஞ செயததனால அவாகளுககுப பெரியபயம
நதிருபபதும எனககுததெரியும, நாகனே! இதறகுபபரிஹா
ம முனனமே செயயுபபடடிருககினறது உனஸஹோதரரெல
ரையும குறிதது நீ வயஸனபபடவேணடாம சேஷனே! நீ
மபுகிற வரததை எனனிடம கேடடுககொள உனனிடததில
ககும மிகுநத பிரீதியிருபபதனால வரஙகொடுபபேன ஸாபப
ரஷடனே! நலலவேளையாக உனனுடையபுததி தாமததில பிர
ததிததிருககிறது, மேனமேலும உனபுததி தாமததிலேயே
வுமஉறுதியாக இருககககடவது' எனறாா பிரமமா இபபடிச
ாலல, சேஷன, 'பிதாமஹரே! தேவரே! இநத வரமதான
நவேணடினது ஈஶவரரே! எனபுததி தாமததிலும சாநதியி
தவததிலுமே உதஸாஹபபடககடவது' எனறு சொனனாா.

அதைககேடடு, பிரமமதேவா, 'சேஷனே! உனனுடைய
த இநதிரியஜயததினாலும மனோஜயததினாலும தருபதியடைந
ககிறேன பிரஜைகளுககு ஹிதமானதொனறை நானசொலலு
றன, அதை எனசொறபடி நீ செயயவேணடும சேஷனே!
களும வனஙகளும ஸமுததிரஙகளும கிராமஙகளும தோடடங
ம நகரஙகளும நிரமபியிருபபதினால அசைகினற இநதபபூமி
, அசையாமலிருககுமபடி நீ செவவையாகத தாஙகிககொண
' எனறுசொலல, அதுகேடட சேஷன, 'வரஙகொடுபபவ

ரும பூமிககும பிராணிகளுககும உலகஙகளுககும பதியுமா
பிரமமதேவரான நீஙகள எபபடிசசொலலுகிறீாகளோ அ
யே பூமியை அசையாமலதாஙகுகிறேன, பிரமமதேவரே! என
அநதபபூமி மாாககம கொடுககடடும' எனறு கேடடாா
குப பிரமமா, 'நாகராஜனே! நீ பூமியின கீழேபோ, பூமி தா
வே உனககு மாாககததைககொடுககும, சேஷனே! நீ இ
பூமியைத தாஙகுவதனால எனககுப பெரிய பிரியமான கா
செயயபபடடதாகும' எனறாா நாகராஜாககளுககுள ஜயே
ரும ஸமாததருமாகிய ஆதிசேஷன அபபடியே மாாககத
உணடுபணணிககொணடு பூமியினகீழே பிரவேசிதது
'கொணடு ஸமுததிரஙகளால சூழபபடட இநதபபூமிதேவியை
புறமும்பிடிததுககொணடு சிரஸினாலவஹிககிறாா பிரமமா, '
ஶ்ரேஷடனே! நீ ஸஹாயமிலலாமல இநதப பூமிமுழுவதை
அநேகமசிரஸுகளினால அசையாமல வஹிததுககொணடு,
னைபபோலவும இநதிரனைபபோலவும காபபாறறுவதனால, நீ
னாகவும தாமதேவதையாகவும இருககிறாய' எனறு சொன

இவவிதமாகச சகதிமானாகிய ஆதிசேஷனெனனும நா
பிரபுவாகிய பிரமமாவினுடைய ஆஜஞையினால ஸஹாயமிலலா
பூமியை வஹிததுககொணடு பூமியினகீழிருககிறாா அபபே
தேவஶ்ரேஷடராகிய பகவானான பிரமமா, வினதையின பு
ராகிய கருடனையும ஆதிசேஷனுககு ஸநேஹிதராகக கொடுத
ஆதிசேஷன போனபிறகு, மிகுநத பலமுளள வாஸுகி, தே
களினால இநதிரன படடாபிஷேகஞ செயயபபடுவதுபோல நா
களினால அபிஷேகம செயயபபடடான

முபபததேழாவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(நாகர்கள் சாபவிமோசனத்திற்கு உபாயம் ஆலோசிப்பது)

ஸாபபராஜனான வாஸுகி, தாயாரிடமிருநதுவநத
தசசாபததைக கேடடு, இநதச சாபம எபபடிப பலிக
விருககுமெனறு சிநதிததான பிறகு, அநதவாஸுகி, தா
தையே முககியமாககககொணட ஐராவதன முதலிய ஸஹோத
ளெல்லாருடனுஙகூட ஆலோசனை செயயுமபோது, 'கு
மிலலாதவாகளே! இநதச சாபம எவவிதமாகச சொல
படடதோ அஃது உஙகளுககுத தெரியும நாம ஆலோசி
அநதச சாபததை விடுவிகக முயலவோம எலலாச சா

கரும நிவிா ததியுணடு தாயின சாபததுககு விடுதலே எஙகு
லே அழிவிலலாதவரும அளவிடககூடாதவருமாகிய பிரமம
வாமுனபாக நாம சபிககபபடடோமெனபதைக கேடடுத
ன எனமனததில நடுககமுணடாகிறது இது நமமெலலாருக
நாசமாக வநதிருககிறதெனபது நிசசயம குணமிலலாத
ினுல மிகககடுமையான சாபம கொடுககபபடடிருககிறது
த அழிவிலலாத பிரமமதேவா இவள சபிபபதைத தடுககா
போனுா ஆகையால, இபபோது ஸாபபஙகளுககெலலாம
கமம எபபடியுணடாகுமெனபதைக குறிதது ஆலோசனே
பவோம இநதககெடடகாலம நமமை ஆககிரமிககாமலிருகக
ணடும நமககுள எலலாரும புததிசாலிகள, பேசதெரிநத
ள முனபு தேவாகள குகைககுள மறைநது காணுமறபோன
னியைக கணடுபிடிததுபோல நாமும ஸாபபஙகளின நாசத
குக காரணமாக ஜனமேஜயன செயயும ஸாபபயாகம நடவாத
யும நமககுத தீஙகுநேரிடாதபடியும நமமைசசாபததிலிருநது
விததுககொளவதறகு உபாயததை ஆலோசிததுத தெரிநது
ளவோம' எனறு சொனனுன
உடனே, மநதிராலோசனேயில ஸாமாததியமுளள கதருவின
திராகளெலலாரும ஒனறு சோநது, 'அபபடியே ஆகடடும'
று சொலலி, அஙகே அவரவாகளுககுள நிசசயஞசெயது
ணடனா அவாகளிற சிலநாகாகள, 'நாம பிராமணஸரேஷ
களாக ரூபமெடுததுககொணடு, ஜனமேஜயனிடம யஜஞம நட
மலிருககவேணடுமெனறு பிக்ஷை கேடபோம' எனறனா மற
சிலநாகாகள, தஙகளேச சிறநத அறிவுளளவாகளாகநினேதது,
மெலலாரும ஜனமேஜயராஜாவுககு நிரமப நமபிககையான மந
களாயிருபபோம, அவன எலலாககாரியஙகளிலும பிரயோஜ
நிசசயிபபதைபபறறி நமமைக கேடபான, அபபோது
ஞம நடவாதபடி புததிசொலவோம, புததிமானகளுககுட
தவனுகிய அநதராஜா புததிமானகளாகத தனுல மதிககப
றற நமமை யஜஞததைக குறிதது நிசசயமாகக கேடபான
அது கூடாதெனறு, இமமையிலும மறுமையிலும, அநேகங
டிய பாபஙகளேக காணபிதது, அநேக யுகதிகளாலுமகாரணங
ாலும அநதயஜஞம நடவாதபடி சொலலுவோம அலலது,
பபயாகஞ செயயும முறைதெரிநதவனும ராஜகாரியததில நன
யைக கருதுகிறவனுமாகிய எநதப புரோஹிதன, அநத யஜ
திறகுஏறபடுவானே அவனே ஒரு ஸாபபங கடிககடடும, அவன
நதுபோவான, யஜஞஞசெயகிறவன இறநதுபோனுல அநத யஜ

ஞும நடவாது இனனும ஸாபபயாகம தெரிநதவாகளாக ரே
ரிதவிககுககள யாாவநதபோதிலும அவாகளெலலாரையும
தது விடுவோம இவவாறு காரியஙகள விததியாயவிடும' என
னா தாமததிறசிததமுளளவாகளும தயையுளளவாகளும
மறறும சில நாகாகள, 'நீஙகள சொனன இநதபபுததி சரிய
பிரமமஹததி செயவது நலலதாகாது வயசனமவநதபோது
மையாக நலலதாமததைககொணடு சரியான பரிஹாரமசெய
சிறநதது அதாமம அதிகரிததிருபபதானது உலகததையெ
மழிததுவிடும' எனறனா இனனும சிலநாகாகள, 'நாம மி
லுளள மேகஙகளாகஆகி ஜவலிககினற அகனியை மழையி
அவிததுவிடுவோம' எனறும, வேறு சில நாகஶ்ரேஷடாகள, '
திரியில அஙகிருபபவாகள அயாநதிருககையிறபோய, யஜஞ
திரஙகளை சீககிரததில எடுததுககொணடு வநதுவிடடும
படிச செயதால அதறகு விககினம வநதுவிடும அலலது,
யஜஞததில ஸாபபஙகளெலலாம நூறறுககணககாகவும ஆ
ணககாகவும ஜனஙகளைக கடிககடடும இபபடிசசெய
நமககுப பயமுணடாகாது அலலது, ஸாபபஙகள எ
ஆகாரஙகளையும கெடுககததகக தஙகள மூததிரததினாலும
டையினாலும விததஞசெயயபபட்ட போஜனததைக கெடு
விடடும' எனறனா அஙகே இனனும சில நாகாகள, 'ந
அநதராஜாவுககு ரிதவிககுககளாக இருபபோம தக்ஷ
கொடுககவேணடுமெனறுசொலலி யாகததுககு விகனஞ
வோம நமககுடபபட்ட அநத அரசன நாமகேடடதை
லாம செயவான' எனறனா அவாகளுள மறறும
நாகாகள, 'ராஜா ஜலககிரீடை செயயுமபோது, நமமி
கிய பாதாளததுககுக கொணடுவநது கடடிவிடுவோம
போது அநத யஜஞம நடவாது' எனறனா தஙகளைத
தவாகளாக நினைதத இனனும் சிலநாகாகள, 'அநதராஜா
பிடிததுககொணடு உடனே கடிததுவிடுவோம இபபடியா
காரியமாகிவிடும அநதராஜா இறநதுபோனால, அநாததஙக
வோ வெடடபபட்டதாகும வாஸுகியே! எஙகளெலலாரு
முடிவான ஆலோசனைகளும இவைதாம ராஜாவே! இதன
உனககு எது ஸமமதமோ அதைச சீககிரம செயயவேண
எனறனா

இவவாறுசொலலிவிடடு, நாகாகள ஸாபபராஜாவ
வாஸுகி (சொலவதை) எதிாபபாாததுக கொணடிரு
னா வாஸுகியும தான செவவையாக ஆராயநது

ரகளைப பாாதது, 'நாகாகளே! நீஙகள செயயவேணடு
ற்று நினைதத இநத ஆலோசனை நனமையைத தாத
தனறு எலலாநாகாகளுமசொனன ஆலோசனையும எனக
பிடிககவிலலை மேறசொனன ஆலோசனையில, உஙகளுககு
மாகச செயயததககது எனன இருககிறது? நாகாகளே!
ரதமாவான கசியபரை ஸநேஹததுடன வேணடிககொளவது
ர எனககும எனனைசசோநத உஙகளுககும நனமையெனறு
ககிறேன என புததி நீஙகள சொனனவறறில ஒனறையும
யலாமெனறு நினைககவிலலை உஙகளுககு எது நனமையாக
ககுமோ அதை நானதானே செயயவேணடும இதனல, நான
ும கஷடபபடுகிறேன நனமையும தீமையும எனனைப
றுததவை' எனறு சொனனான

முபபததெட்டாவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி.)

(ஏலாபத்ரன ஆஸ்திகரால் சாபநிவிருத்தியைப்பற்றி நாகர்களுக்குச் சொல்வது)

ஸாபபஙகளெலலாம இபபடியெனறும அபபடியெனறும
ககையாககசசொனனதையும வாஸுகிசொனனதையும கேடடு,
பததரனெனனும நாகன அடியிலவருமாறு சொலலத தொடங
ன

'நாகஸ்ரேஷடாகளே! நாகராஜாவான வாஸுகியே! இது
பததில எனனுடைய ஆலோசனையை நான முனனமே தெரி
திருககிறேன உஙகளெலலாருககும இதை ஏறறுககொளளக
ரதெனற எணணமிருநதால அபபடியேயிருககடடும இப
ழுதும அநத அபிபபிராயமே என ஞாபகததில வநதிருக
ற நாகாகளே! அதைதத தெளிவாககச சொலலுகிறேன,
நஙகள, அநதஸாபபபாசம நடவாமலிராது யாரிடததி
நது நமககுப பெரியபயம இருககிறதோ அநதபபாணடவ வம
ற ஜனமேஜயராஜா [1] அபபடிபபடடவரலலா ராஜாவே!
புலகில எநதபபுருஷன தெயவததினுற கெடுககபபடடவனே
ன தெயவததையே அடையவேணடும அவனுககு வேறு
ரமிலலை நாகஸ்ரேஷடாகளே! நமககு இபபோது வநதிருப
அநதத தெயவபபயம இதறகாகத தெயவததையே அடை

1 நீஙகள மேறசொனன எவவகையாலும யாகஞசெயயாமல நிவிாத
ககூடியவரலலரெனபது கருதது

வோம் நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள் நாகஸ்ரேஷ்டர்க
பிரபுவான வாஸுகியே! சாபங்கொடுத்தவுடனே பயத்தி
தாயாரமடியிலேறிக்கொண்டிருந்த நான், 'சிறந்தவைகளான
பங்கள் கொடியவை கொடியவை' என்று தேவர்கள் சொ
தைக் கேட்டிருந்தேன் சாபத்தினலுண்டான துக்கமென
அக்னியினால் தஹிக்கப்பட்ட நாகங்களின் க்ஷேமத்தைவி
மிகுந்த கிருபையுடன் தேவர்கள் பிரமமாவினிடம் செ
'தேவரே! பிதாமஹரே! மிக்ககொடியவளான கத்ருவைத்
வேறு எவள் அன்புள்ள பிள்ளைகளைப்பெற்று அவர்களை உ
முன்னிலையில் இப்படிச் சபிப்பள்? நீரும் அவள் வார்த்தை
'சரி' என்று சொன்னீர் நீர் அவளைத் தடுக்காமலிருந்தத
காரணத்தை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம்'
னர் பிரமமா, 'கொடியவையும் பார்க்கப் பயங்கரமானவை
உக்ரமான விஷமுள்ளவையுமாகிய ஸர்ப்பங்கள் மிகுதியாக
கின்றன பிரஜைகளின் நன்மையைக்கருதி, அவள் சபித்தபோ
நான் தடுக்கவில்லை அல்பஸ்வபாவமும் பாவச்செய்கையும் கொ
விஷமுமுள்ளவையும் தாமதத்தைச் செய்யாதவையுமான ஸா
களுக்கு அவசியம் நாசம் வரப்போகிறது அந்த ஸர்ப்பங்க
அந்த நாசகாலம் வந்தபோது, என்ன காரணத்தினால் பெ
பயத்திலிருந்து நிவிர்த்தி உண்டாகப் போகிறதோ அதை
கேளுங்கள் [1] யாயாவராகுலத்தில் பெரிய தபஸுள்ளவர
ஜிதேந்திரியராயும் புத்திமானுயுமுள்ள ஜரத்காருவென்று
பெற்ற மஹரிஷி ஒருவர் உண்டாகப்போகிறர் அந்த ஜரத
வுக்குத் தபோதனராகிய ஆஸ்தீகரென்னும் புத்திரர் உண்ட
போகிறர் அவர் ஸர்ப்பங்களின் நாசகாலத்தில், அந்த ஸ
யாகத்தைத் தடுக்கப்போகிறர் அந்தக்காலத்தில், தார்மிஷ
ளான நாகர்கள் மட்டும் விடுபடப்போகின்றனர்' என்றர்
குத் தேவர்கள், 'பிரமமாவே! பெருந்தவமுள்ளவரும் சி
சக்தியுள்ளவருமாகிய அந்த ஜரத்காருமஹரிஷி மஹாத்மா
புத்திரனை எவளிடம் உண்டுபண்ணப்போகிறர்?' என்றுகே
பிரமமா, 'வாஸுகியின் ஸஹோதரியாகிய வெகு அழகான
கன்னிகை பிறந்திருக்கிறள் அந்தக் கன்னிகையை நாக
வான வாஸுகி ஜரத்காருவுக்குக் கொடுக்கப்போகிறன் அ
பிராமணஸ்ரேஷ்டர், தம்பெயருள்ள ஜரத்காருவென்ற அ
கன்னிகையினிடத்தில் வேதங்களிலும் வேதாங்கங்களிலும்
கண்டவனுன புத்திரனை உண்டாக்கப்போகிறர்' என்றர்

[1] இதன் 94-வது பக்கக் குறிப்பைப் பார்க்க

ந தேவாகள 'அபபடியே ஆகவேணடும' எனறு பிரம
வினிடம சொனனாாகள தேவாகளைப பாாதது இவவாறு
ாலலி, பிரமமதேவா தமமுலகஞ சென்றா வாஸுகியே!
நலால, ஜரதகாருவெனறு பெயாபெறற உன ஸஹோதரி இருக
ளே, அவளைச சிறநததவமுளள அநத ஜரதகாருவென
மாிஷி கேடகுமபோது, நாகாகளினபயம நிவிாததியாவதறகாக
ிகைஷயைபபோல அவருககுககொடு இதுதான நான கேள
பபடட விமோசனம இஃது என ஆலோசனை' என்றான.

முபபததோனபதாவது அததியாயம.

ஆ ஸ தீ க ப ா வ ம (தொடர்ச்சி)

(வாஸுகி, தன்ஸஹோதரியை ஜரத்காருமஹரிஷிக்குக் கன்னிகா
தானஞ்செய்ய நிச்சயித்தது)

பிராமணஸ்ரேஷடரே! அநத நாகாகளெலலாரும ஏலாபத
சொனனதைககேடடு மனமகிழநது, 'சரி, சரி' எனறு
ாணடாடினா அதுமுதல வாஸுகி தனஸஹோதரியாகிய
ஜரதகாருவெனனும அநதககனனிகையை மிகுநத ஸநதோஷத
டன காபபாறறிவநதான

அதனபிறகு, சிலகாலங கடநதபின தேவாஸுராகளெலலா
ஸமுதரததைக கடைநதனா அதில பலசாலிகளுககெலலாஞ
சிறநதவனாகிய வாஸுகியெனனும நாகன கயிறுகவிருநதான
அநதவேலையை முடிததுவிடடு வாஸுகியுடனகூடத தேவாகள
பிரமமாவினிடம சென்று, 'பகவானே! இநதவாஸுகி, சாபததி
னறபயநது மிகவருநதுகிறான, ஞாதிகளுககு நனமையைவிருமபு
கிற இவனது மனததில தாயின சாபததினாலுணடான சலலி
யததை நீா தாம எடுககவேணடும, இநத நாகராஜன நமககுவேண
டியவன, எபபோதும நமககுபபிரியமே செயகிறவன தேவ
ஸ்ரேஷடரே! தயைசெயது, இவனமனததிலுளள தாபததை
நிவாததிசெயயும' எனறு வேணடினா அதறகுப பிரமமா, 'அம
ரகளே! ஏலாபததரனெனனும நாகன முனனால இவனுககு எனன
சொனனானோ அது நானே மனபூாவமாகச சொனனவாககியந
தான நான சொனனதை இநதநாகராஜனான வாஸுகி காலம
வநதபோது தானே செயயககடவன பாபிஷடாகள மடடும
அழிவாா தாமிஷடாகள அழியாா அநத ஜரதகாருவெனனும
பிராமணா ஜனிதது உகரமான தவததிலேயே விருபபமுளளவரா
யிருககிறாா இவன தன ஸஹோதரியான ஜரதகாருவை அவா

கேடகுங்காலததில அவருககுக கொடுககக்கடவன தேவாகளே
ஏலாபததான என்னுமநாகன ஸாபபங்களுககு ஹிதமாகசசொல
சொல சரியே அது பிழையன்று' என்றுசொன்னா சாப
லை பிரமைகொணடிருநத அநத நாகராஜனன வாஸுகி, இ
டிப பிரமமாசொனனதைக கேட்டு, ஐரதகாரு என்னும ரிஷிக
கத தனஸஹோதரியை விததமாக வைததுககொணடு ஸாப
களை யெலலாம அழைததது, 'யாருககும உடபடாதவராகிய ஐ
காரு எபபோது பாரியையை வரிகக நினைபபரோ அபபே
உடனே வநது எனககுச சொலலவேணடும அபபடிச்சொன
தான நமககெலலாம க்ஷேமமுணடாகும' என்று சொலலி அ
ஜரதகாருவை எபபோதும கவனிதது எதிாபாாததிருககும
அநேக நாகாகளை அநத ஜரதகாருவினிடம நியமிததான'' என

நாறபதாவது அத்தியாயம

ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(பரீக்ஷித்து வேட்டையாடும்போது சமீகரிஷியின் தோளில்
இறந்துபோன பாம்பைப்போட்டது)

சௌனகா, ''ஸுதபுததிரரே! நீா ஜரதகாருவெ
சொனனீரே, அநத மஹாதமாவாகிய ஜரதகாருரிஷிககு அ
பெயா பூமியில பிரஸிததமானதறகு எனனகாரணம? ஜரதக
என்ற பெயாவநதவரலாறறை நான கேடகவிருமபுகிறேன
விவரமாகச சொலலககடவீா'' என்று கேடக, ஸுதபுத
சொலலுகிறா

''பிராமணரே! கெடுவதை ஜரையென்று சொலலுகின்ற
துனபததைச செயவதறகுக காருவென்றுபெயா அவரு
வைராககியததினால சரீரம காருவாக இருநதது சிறநத ஞ
முள்ள அவா காலககிரமமாக உககிரமான தவததினால சரீ
ரதைக குறைததா இநதககாரணததினால, ஜரதகாருவெ
சொலலபபடுகிறா வாஸுகியின ஸஹோதரியும, தவத
லேயே ஜரதகாரு என்று பெயாபெறறாள'' என்றுசொன
இபபடிச சொனனவுடன, தாமாதமாவாகிய சௌனகா,
போது உககிரஸ்ரவஸஎன்னும ஸுதபுததிரரை அழை
'சரி' என்று சொலலி, நகைதது, பிறகு, ''எலலாவற
யும நடநதபடி சொனனீா நானுமகேட்டேன ஆஸதீகா
வாறு ஜனிததாரெனபதைக கேடகவிருமபுகிறேன'' என்றுகே
ஸுதபுததிரா புராணததிலுளளபடி சொலலததொடங்கி

"வாஸுகி நாகாகளுககெல்லாம கட்டளையிட்டபின, ஸஹோ
ாய ஜரதகாருரிஷிககாக வீததமாக வைதது கொணடு
ந்தஜாககிரதையுடனிருநதான பினபு, உககிரமான விரத
ளவரும சிறநத ஞானமுளளவருமாகிய அநத ஜரதகாருமுனி
நகாலம வரையில தவததிலேயே கருததைவைதது விவா
தை விருமபாமலிருநதார இநதிரியஙகளை ஜயிததவரும,
ந்தில பிரவருததிததவரும, வேதாததியயனம உளளவரும்,
றறவரும, சுததமான மனமுளளவருமாகிய அநத ஜரதகாரு
ா னும மஹாதமா பூமிமுழுதும திரிநதார, பததினியை
நதாலும நினைககவிலலை
பிராமணரே! அதனபின, மறறொருகாலம நேரநதபோது,
வமசததிறபிறநத பரிக்ஷிததெனனும ஒரு ராஜா இருநதார
த கைகளுளளவரும யுதததகிறசிறநத விலலாளியும அவா
ிதாமஹருமாகிய பாணடு முனனே இருநததுபோலவே அவ
வேட்டையையே பழகிககொணடிருநதார அபிமனயுபுததிர
ப பரிக்ஷிதது அவருடையபிரபிதாமஹராகிய பாணடுவைப்ப
லவே உலகததில பெயாபெறறிருநதார அநதராஜா, மான
யும பனறிகளையும புலிகளையும எருமைகளையும இனனும பற
காட்டு மிருகஙகளையும அடிததுககொணடு ஸஞசரிததார
ானுகிய ருததிர தேவலோகததில [1] யானவடிவஙகொணட
நபுருஷனை அடிதததுபோல, அநத ராஜா ஒருநாள பதிவான
ககளுளள பாணததினுல ஒருமானையடிதது, அநத அடாநத
டில அதைததேடுவதறகாக அதனபினனே விலலுஙகையு
இஙகுமஙகும போனார அவராலடிககபபட்ட மானுனது
தது அநதவனததிற போயககொணடிருககவிலலை அநத அடி
மிருகம காணுமறபோனதே அநதப பரிக்ஷிததுமஹாராஜா
ிரததில ஸவாககமபோவதைத தெரிவிககிற முனனறிகுறி
இருநதது அநத மிருகததினுல வெகுதூரம வனததில
ககபபட்ட அநதராஜா களைததுத தாகததினுல வருநதி, ஊட
கனறுகளின வாயிலிருநது வெளிபபட்ட மிகுநத பாலநுரை
ப புசித்துககொணடு மாட்டுககொட்டிலகளில உட்காாநதிருக்
ஒருரிஷியைச் சநதிததார பசியோடும சிரமததோடுஙகூடிய
தராஜா விலலையெடுததபடி கடுமையான தவமுளள அநதரிஷி
ம விரைவாகசசெனறு, 'ஓ! ஓ! பிராமணரே! நான அபி
யுபுததிரனுகிய பரிக்ஷிததெனனுமராஜா, எனனுல அடிககப
மான ஒனறு காணபபடவிலலை அதைக கணடீரோ?'

1 இது தக்ஷயாகததில நடநதது

எனறுகேடடாா மௌனவிரததகதிலிருநத அநதமுனி அநத ர
வுககு விடை ஒனறும சொலலவிலலை ராஜாவானவா கோபி
இறநதுபோன ஸாபபததை அநதரிஷியினகழுததில வி
நுனியால எடுதது மாடடினாா அவா அநத ராஜாசெயத
யைக கவனிககாமல விடடுவிடடாா அவா அநதராஜா
பாாதது நலலதோ கெடடதோ எதுவும சொலலவிலலை
ராஜா, அவா அவவாறு இருநததைககணடு கோபததைவி
துககததுடன நகரஞசெனறாா அநதரிஷியோ அபபடியே
தாா பொறுமையே ஸவபாவமாகவுளள அநதமஹரிஷி,
அவமதிககபபடடிருநதும, இராஜதாமததை விடாதவராகிய
ராஜஸ்ரேஷடரைச சபிககவிலலை பரதஸ்ரேஷடராகிய அ
பரிக்ஷிததுமஹாராஜா தாமததைக கைவிடாத அநத மஹ
யைத தெரிநதுகொளளாமையால, அவரை அபபடி அவமா
செயதாா

அநதரிஷிககு, கடுமையான தேஜஸஸுளளவரும சிறநத
முளளவரும மிகுநதகோபமுளளவரும சமனம செயவிகக
யாதவரும நியமநதவறாதவரும இளமைபபருவமுளளவரும
ஸ்ருஙகியெனறு பெயருளளபுததிரா ஒருவரிருநதாா அவா
லாபபிராணிகளுககும நனமைசெயய எணணமுளளவரும உய
ஸதானததிலிருபபவருமாகிய பிரமமதேவரை ஒவவொருகா
லும மிகுநத நியமததுடன உபாஸிததுவநதாா பிரா
ஸ்ரேஷடரே! அநதஸ்ருஙகி அநதபபிரமமாவினால விடைபெ
கபபெறறு வீடடுககுவருமபோது, அதிக கோபஸவபாவமு
வரும விஷமபோனறவருமாகிய அமமுனிபுததிரரைநோ
அஙகே விளையாடிககொணடிருககும அவா ஸநேஹிதனாகிய
சன எனனும ரிஷிபுததிரன, சிரிததுககொணடு, ' ஓ! ஸ்ருஙகி
சிறநததேஜஸஸும தவமுமுளள உன பிதா சவததைத தோ
சுமககிறாா, காவபபடாதே, தவததில தோசசியடைநத
ளும பிரமமஜஞானிகளும சிறநததவமுளளவாகளுமாகிய
மைபபோனற ரிஷிகுமாராகள பேசுமபோது, நீ ஒரு பே
பேசாதே எநத நீ பிணஞசுமககினற பிதாவைப பாாககப
றாயோ அநத உனககு ஆணபிளளையெனகிற அபிமானம எ
அதறகுததகக காவபபேசசுககள எஙகிருநதுவரும? முனிஸ
டனே! உனனுடையபிதா தமககுத தகாதகாரியததைச செ
கொணடாா. அதனால, நான மிகவும வயஸனபபடுகிறே
எனறு, அவன பிதாவைககுறிததது, கேடடவுடன கோபமுண
கும்படி பரபரபபுடன சொனனான.

நாறபததோராவது அததியாயம்

ஆஸதீகபாவம் (தொடர்ச்சி)

சமீகர்புத்திரராகிய ஶ்ருங்கி பரிக்ஷித்துக்குச் சாபம்கொடுத்தது)

இவவாறு அவன சொனனவுடன, தேஜஸுளளவருமகோப ளவருமாகிய அநத ஶ்ருஙகி, தம பிதா பிணததைச சுமபப க கேடடு, கோபததினுற கொதிபபுறறு அவா, அநதக கிருச னபவனைபபாாததது, உணமையும பிரியமுமான சொலலைச லலி, 'எலலாப பிராணிகளுககும நனமையைவிருமபுகிற ம, எபபோதும வேறு சிததமிலலாமல தேவனுகிய விஷ்ணு ப பூஜிபபவரும, வனததிலுளள ஆகாரததைப புசிபபவரும, போதும மௌனவிரததைதை விடாதவருமாகிய சிறநததேஜ ளள ரிஷியான அநத எனபிதா இபபொழுது பிணஞ்சுமபபவ தெபபடி?' எனறுகேடடார கிருசன, 'அனபனே! பரி தெனனும ராஜா வேடடைககாக்த திரியுமபோது உனபிதா தோளில இறநதுபோன ஸாபபததை இபபோது மாடடி ' எனறுன ஶ்ருஙகி, 'அநதத துராதமாவாகிய ராஜாவுககு பிதாசெயத தீஙகு எனன? கிருசனே! அதை உணமையாகச லலு, எனனுடைய தவததின வனமையைபபாா' எனறு லல, கிருசன, 'அபிமனயுவினபுததிரனுகிய அநதப பரிக்ஷித னும ராஜா வேடடையாடிககொணடு தனியாகப போகையில, ரவாக ஓடுகினற ஒருமானைப பாணததால அடிததுப பின டாநதான, அநத ராஜா அநதபபெரியவனததில அலைநதும னககாணவிலலை, பசியினுலும தாகததினுலும சிரமததினுலும கபபடட அவவரசன, பேசாமற கடடையைபபோல நிறபவ ய உனபிதாவைபபாாததது, காணுமறபோன மானைககுறிதது ககடி கேடடான மௌனவிரததைதை மேறகொணடிருநத ா அவனுககு உததரஞ்சொலலவிலலை ராஜா விலலின முனையி ஸாபபததை எடுதது அவா தோளில மாடடினன ஶ்ருங ! தவததைவிடாத உனபிதா அபபடியேஇருககிறுா அநத ா ஹஸதினபுரமெனறு பெயருளள தன நகரததுககுப யவிடடான' எனறுன

இவவாறு சவம தோளில இருபபதைககேடடு, சிறநத மையுளள அநதரிஷிபுததிரா, கோபததினுற கணகளசிவநது ிபபவாபோலக கோபாவேசங்கொணடு, அபபோதே ஆச ஞ்செயது, கோபததின வேகததினுல மெயமமறநது, 'எநத

ராஜாவெனனும பாபி, விருததரும கஷடபபடுகிறவருமாகிய
பிதாவினதோளில இறநதுபோனஸாபபததைப போட்டா
அநதபபாபியும, பிராமணாகளை அவமதிபபவனும, குருவமச
ராஜாககளுககு அபகீாததியை விளைவிபபவனுமாகிய அ
யனை, பலவிலவிஷமுளளவனும கொடியசகதியுளளவனும
தகஷகனெனனும ஸாபபராஜன எனசொலலின வனமை
தூணடபபடடு மிகுநத கோபததுடன இனறுமுதல ஏழு இ
திரிகளுககுளளாக யமனுடைய கிருகததுககு அனுபப
ஞன' எனறு சபிததா

இபபடி, ஶருஙகி அதிகோபததுடன சபிததுவிடடு, இற
போனபாமபைச சுமநதுகொணடு மாடடுககொடடிலில உடக
திருககிற பிதாவினிடஞசெனறா அநத ஶருஙகி, தோளில
கும இறநதபாமபுடனிருககினற அநதப பிதாவைககணடு,
னும கோபததினுற கலககமுறறு, துககததினுல கணணீாவி
கொணடு, பிதாவைபபாாதது, 'பிதாவே! அநதத துரா
வாகிய பரிகூஷிதது எனனும ராஜா உமககுசசெயத இநத
மானததைககேடடு நானகோபததினுல குருவமசததில இழி
வனன அவனுககுத தகுநத உககிரமானசாபததைக கெ
தேன, ஸாபபஶ்ரேஷடனுகிய தகூஷகன அநதபபாவியை
றைககு ஏழாவதுநாள மிகபபயஙகரமான யமனுடைய வீட
அனுபபப்போகிறுன' எனறுசொனனு

பிராமணரே! அபபடிககோபஙகொணட அநத ஶருஙகி
பாாதது, அவா பிதாவாகிய சமீகா, 'குழநதாய! நீ செ
எனககுப பிரியமாக இலலை, தவஞசெயகிறவாகளுககு
தாமமனறு, நாம அநதராஜாவினுடைய தேசததில வ
ரேம, அவனுல நியாயமாக ரகூஷிககபபடுகிறேம, அவனு
தீஙகுசெயவது எனககுப பிரியமனறு, புததிரனே! ராஜா எ
ருக நடநதாலும அதைப பொறுபபது நமமைபபோன
களுககுக கடமை, தாமததைக கெடுததால அது நம
கெடுததுவிடும, ஸநதேஹமிலலை, புததிரா! ராஜா ரகூஷிகக
போவானுலல நமககுப பெருஙகஷடம வரும, ஸௌககிய
தாமஞ்செயய நமககு முடியாது, பிரியமானவனே! தாம
ஊககமுளள ராஜாககளினுல நாம காபபாறறபபடடுப பெரி
மததைச செயகிறேம, தாமததில அவாகளுககும பாகமு
ராஜா எவவிதமாக நடநதாலும கூஷமிபபதுதான நமககுக்க
பரிகூஷிததோ, அவனுடைய பிரபிதாமஹராகிய பாணடு
டியோ அபபடியே விசேஷமாக நமமைக காபபாறறுகிறுன

ா! பிரஜைகளை ரக்ஷிபபதுதான ராஜாவினகடமை, ராஜாஇல
 தேசததில எபபோதும தோஷஙகளுணடாகினறன, நிலை
ாகிய உலகததை ராஜா தணடததினாலலலவோ எபபோதும
ககினறான, தணடததினால பயமுணடானபிறகு, சமனமுண
ிறது, கலஙகினவன தாமஞசெயயமாடடான, கலஙகினவனா
லசெயயமாடடான, ராஜாவினால தாமம நிலைநிறுததபபடு
து, தாமததினால ஸவாககம நிலைநிறுததபபடுகிறது, யஜஞகாரி
களெலலாம ராஜாவினால ஸதாபிககபபடுகினறன, யஜஞத
 தேவாகள ஸதாபிககபபடுகினறனா, தேவாகளால மழை
டாகினறது, மழையினால பயிாகளஉணடாகினறன, ராஜா
களினால மனுஷயாகளைக காபபாறறி எபபோதும அவாக
கு நனமையைசசெயது ராஜயபரிபாலனமும செயகிறான ஒரு
ா பதது [1]ஶரோததிரியாகளுககு ஸமானமெனறு மனு
லலிருககிறாா அநதராஜா பசியோடு மானைததேடிக களைதது
துவநது எனனுடைய இநத விரதததையறியாமல இதைச
துவிடடானெனறு நினைககிறேன நீ என ஆலோசிககாமல
ிளைததனமாக இநதக கெடடகாரியஞ செயதாய? புததி
ா! எவவகையிலும ராஜா நமமிடமிருநது சாபததை அடை
தகுநதவனலலன' எனறுசொனனாா

நூறறுபதிரணடாவது அததியாயம.

ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி.)

(சமீகர், கௌரமுகர்என்னும் சிஷ்யரால் தம்புத்திரன் சபித்ததைப் பரிக்ஷித்துக்குத்தெரிவித்தது)

ஶருஙகி, 'பிதாவே! இஃது ஆலோசிககாமற செயததாயி
ருநதாலும, பாவஞ செயததாயிருநதாலும, உஙகளுககுப பிரிய
ாயிருநதாலும, அபபிரியமாயிருநதாலும, நான சொனன
ல பொயயாதலகூடாது, இது மாறுகாது பிதாவே! இதோ
 உஙகளுககுச சொலலுகிறேன, நான விளையாடடுககும
யசொலவதிலலை, நான சபிபபது பொயயாவதேது?' எனறு
லல, சமீகா, 'குழநதாய! நீ உககிரமான சகதியுளளவ
னறும அபபடியே சததியமபேசுகிறவனெனறும நான அறி
ன, ஒருபோதும நீ பொயசொனனதிலலை, இதுவும பொய

1 வேதாததியயனஞசெயத பிராமணாகள

ஆகாது ஆனல, புததிரன வயஸுவநதவனுயிருநதபோதி
எபபடிக குணமுளளவனுவனே, எபபடிப பெரியகீாததி அ
வனே அபபடிப பிதா எபபோதும அவனுககுச சொலலவே
யதுதான நீயோ பாலனுகவேயிருககிறுய, எபபோதுமதவத
பரிபாகமடைநதிருககிறுய, உனககுசசொலவதைபபறறி ஸந
மெனன? சகதியுளள மஹாதமாககளுககுக கோபம மிகுதி
விருததியாகுமானுல இநதலோகஙகள அழிநதுவிடும பொ
பதுதான கோபததுககுப பரிஹாரம தாமமுளளவாகளுட
தவனே! நீ புததிரனுயிருபபதையும சிறுவனுயிருபபதையும
ஸரககாரனுயிருபபதையுங கணடு உனககுசசொலவது அ
மெனறே நான நினைககிறேன, நீ இநதககோபததைவிடடுவி
சாநதியைக கடைபபிடிததவனுகி, வனததிலுளள ஆகாரத
புசிததுககொணடுதிரி இபபடிசசெயதலால, உனககுத தாம
ருமலிருககும யதிகளாயிருநது கஷடபபடடுச சமபாதித
ணியததையும குரோதம அழிததுவிடுகினறதலலவா? புண
மிலலாதவாகளுககு நலலகதியிலலை பொறுமையுளள யதிகளு
தான இநதிரியஜயம விததியைச செயகினறது, இநதலோக
பொறுமையுளளவாகளுககே உளளது, பரலோகமும பொ
உளளவாகளுககே ஆதலால, எபபோதும பொறுமையை
மல இநதிரியஙகளை வசப்படுததி நடககககடவாய, பொறு
னுல பிரமமாவுககு ஸமீபமாயுளள லோகஙகளை அடைவாய
பொறுமையுடன இனி எனனசெயயமுடியுமோ அதைச செ
போகிறேன குழநதாய! அநதராஜாவுககு, 'ராஜாவே! எ
டையபுததிரன சிறுவன, புததிதேதாசசி அடையாதவன, அ
உனனுல எனககுநேரிடட இநத அவமானததைககணடு தா
மல உனனைச சபிததுவிடடான' எனறு ஸமாசாரம அனு
போகிறேன' எனறு இவவாறுசொலலி, மிககஉறுதியும சி
தவமுமுளள அநதசசமீகரிஷி தயைகூாநது பரிக்ஷித
னும ராஜாவினிடம குசலபபிரசனஞசெயது நடநதகாரியத
தெரிவிககுமபடி சொலலி, நலலொழுககமுமுளளவரும பொ
உளளவருமாகிய கௌரமுகரெனறு பெயருளள சிஷ
அனுபபினா

அநதசசிஷயா, உடனே விரைவாகப பரிக்ஷிததுமஹார
வினிடஞ்சென்று, காவறகாராககளைக கொணடு முனனாத
விதது, ராஜகருஹததுககுள பிரவேசிததா கனைபபை
கௌரமுகரெனனும பிராமணா, ராஜாவினுற பூஜிககபபடடு,
கா சொலலியனுபபின அநதப பயஙகரமான செயதிமுழுவதை

ா சொனனபடி, மநதிரிகளின முனனிலையில ராஜாவுககுச
ரலலலானா 'ஓ, ராஜராஜரே! கேளும, சிறநத தாமிஷடரும
புலனகளையும மனததையும அடககினவருமாகிய பெருநதவ
ாள சமீகரெனனும ரிஷி உஙகளுடைய தேசததில இருககிறா
ஷஸரேஷடரே! மௌனததை அனுஷடிககிற அவருடைய
ாளில உஙகளால உயிரபோன ஒரு ஸாபபம விலலினநுனியி
எடுதது மாடடபபடடது, அநத உமதுசெயகையை அநத
பொறுததிருநதாா, அவா குமாரா பொறுககவிலலை ராஜ
ரஷடரே! அநதபபுததிரா, 'ஏழுராததிரிககுளளாகத தகூஷகன
ககு யமனுககபபோகிறுன' எனறு தம பிதாவுககுத தெரியா
சபிததிருககிறா, அதுவிஷயததில ரகூஷணைஞசெயதுகொளளு
னறு உமககுசசொலலுமபடி சமீகா பலமுறை சொலலியிருக
ா அநதசசாபம யாராலும மாறற முடியாது கோபமுறற
திரரை அவராலும அடகக முடியவிலலை ராஜாவே! அதனுல
து க்ஷேமததை விருமபுகினற அநதசசமீகா எனனை உமமிடம
ுபபினா' எனறா

இபபடிக கௌரமுகாசொனன கொடியசொலலைககேடடு,
ருநதவமுளள பரிகூஷிததுமஹாராஜா, அநதபபாவஞ செயத
பபறறி மிகத துனபமுறறா வனததிலிருநத அநத முனி
ரஷடரை மௌனவிரதமுளளவரெனறு கேடடபின, ராஜா
கதுககததினுல மனததிறகொதிபபுளளவராகி, அநதசசமீக
டைய தயையுளள ஸவபாவததைத தெரிநதுகொணடபிறகு,
படிபபடட ரிஷிவிஷயததில தாம தீஙகுசெயததறகாக இன
அதிக பரிதாபமுறறா தேவதைககுச சமானமானகோதி
ள அநதராஜா அநதபபாபகாரியததைத தாம செயததறகாக
படிப பரிதபிததாரோ அபபடித தமககு நோநதிருககும மர
ததைககேடடும பரிதபிககவிலலை உடனே, அரசா 'பகவானுகிய
கா இநதககுறறததிறகாக எனனிடததில இனிமேலும
கிககவேணடும' எனறுசொலலிக கௌரமுகரை அனுபபினா
போது கௌரமுகமுனிவா, ராஜா சொனனதைககேடடு,
ரிடம விடைபெறறுககொணடு, விரைவாகத தம குருவின
ரமததிறகுச சனறா

அநதககௌரமுகாபோனதும, ராஜா மனததில அசசமுறறு
திரிகளுடன கூட ஆலோசனைசெயதாா ஆலோசனையின வகை
ிநத அநத ராஜாவானவா, அவவாறு மநதிரிகளுடன ஆலோ
தபிறகு, ஒறறைததூணுடுகூடிய மிகவும பததிரமுளள மாளி
யைககடடுவிதது, அதில காவலும ஏறபடுததி, வைததியாகளை

யும ஒளஷதஙகளையும மநதிரஸிததியுளள பிராமணாகளையும
கும நியமிததாா தாமம தெரிநதவராகிய அவா, எலலாபப
களிலும காபபாறறபபடடவராக அதில இருநதுகொணடு,
திரிகளுடனகூட ராஜகாரியஙகளெலலாவறறையும செய
மாளிகையிலேறின ராஜஶ்ரேஷடரிடம யாரும அனுகு
விலலை வெளியிலவநத காறறுககூட உளளேபுகுமபோது
கபபடடது அநத ஏழாவதுநாள வநதபோது, விததுவா
காசியபரெனனும பிராமமணஶ்ரேஷடா அநத ராஜாவுககுச
தனை செயவதறகாக வநதாா, ஏனெனில, நாகஶ்ரேஷட
தக்ஷகன அநத ராஜஶ்ரேஷடனை யமனிடம அனுபபபபோ
னெனபதை அவாகேடடிருநதாா, 'ஸாபபராஜனாற கடிககப
அவரை நான விஷ உபததிரவமிலலாதவராகச செய
அதில, எனககுப பொருளும அறமும கிடைககும' எனறு நி
தாா அநத நாகராஜாவாகிய தக்ஷகன வயதுசெனற பிரா
ணக ரூபமெடுததுககொணடு, ராஜாவினிடததில ஒரேஞாபகம
செலலுகினற அநதககாசியபரை வழியிறகணடான நாகர
வானவன, முனிஶ்ரேஷடரான அநதக காசியபரைப பாா
'நீஙகள எஙகே விரைவாகப போகிறீாகள? எனன காரியஞ
விருமபுகிறீாகள?' எனறுகேடடான அதறகுக காசி
'குருவமசததிற பிறநதவரும எதிரிகளை அடககுகிறவரும
பரிக்ஷிதெனனும ராஜாவைத தக்ஷகனெனனும ஸாபபரா
தனவிஷபலததினால இனறைககு எரிததுவிடப போகிற
'ஸௌமயரே! அகனிகொபபான பராககிரமமுளளவரும ப
டவாகளின வமசவிருததிசெயபவரும அளவறற சகதியுளள
மாகிய அநதராஜாவை அநதநாகராஜன கடிததவுடன உபத
மிலலாமறசெயவதறகு நான விரைவாகப போகினறேன, ந
விஷவைததியநதெரிநதவனாக லோகததாரால பூஜிககபப
பிராமணன எமமுடைய குருவின கடாக்ஷததினால விஷத
போககுவதில நான ஸாமாததியமுளளவன' எனறுசொன
அதைககேடட தக்ஷகன, 'பிராமணரே! நானதான அந
தக்ஷகன, அநதராஜாவைத தகிககப போகிறேன, எனறுற
கபபடடவனுககுச சிகிதசைசெயவது உமமால முடியா
திருமபிபபோம' எனறான அதறகுக காசியபா, 'உனனாற
கபபடட அநத ராஜாவை நான போய உபததிரவமிலலாதவனா
செயவேனெனபது எனனுடைய விததையின வலிமையினா
டான நிசசயம' எனறாா

நாறபததுமூன்ருவது அததியாயம்

ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(தக்ஷகன்கடித்த ஆலமாத்தைக் காசியபர் பிழைப்பித்தது)

தகூகன, ‘காசியபரே! நானகடிதத எதறகாவது சிகிதஸை
ய உமககுச சகதியிருககுமாளுல, இநதமரததைதக கடிககி
ர, அதைபபிழைபபியும உமதுமநதிரததின மேலானவலிமை
வோ அதைககாடட முயறசிசெயயும பிராமணோததமரே!
ஆலமரததை நீரபாாககுமபோதே எரிததுவிடுகிறேன’ என
காசியபா, ‘நாகராஜாவே! உனககு இநதக காவமிருககு
ல நீ இநத மரததைதக கடி, நீ கடிதத இநதமரததை நான
ழபபூமூடடுகிறேன, இபபோது என மநதிரபலததைப பாா
னே! ஆலமரததைதககடி’ எனருா மஹாதமாவாகிய காசியப
இவவாறுசொலலபபடட ஸாபபராஜாவான தகூகன ஆல
தினிடஞசெனறு அதைககடிததான அநத மரததை அநத
நதசகதியுளள தகூகன கடிததவுடன, அவனுடைய பலவின
ம வியாபிததமையாலஅமமரமெஙகும எரிநதது அநதநாகன
த மரததை எரிததுவிடடு மறுபடியும காசியபரை நோககி,
ாமணஙரேஷடரே! முயறசியைசசெயயும, இநத மரததைப
ழபபியும’ எனருன அதனபின, ஸாபபராஜாவின விஷாக
யினுல நீருயபபோன மரததின சாமபலையெலலாம குவிதது,
யபா, ‘நாகஙரேஷடனே! எனனுடைய விததையினபலததை
தமரததினிடம பாா, ஸாபபமே! நீ பாாககுமபோதே இதை
ர பிழைபபிககிறேன’ எனறு சொனனுா
பிறகு, சிறநதமஹிமையுளளவரும விததையுளளவருமாகிய
தககாசியபரெனனுமபிராமணஙரேஷடா, சாமபறகுவியலாகச
யயபபடடவருகூததை விததையினுற பிழைபபிததாா அதில
ரயை உணடாககினுா பிறகு, இரணடுஇலைகள உணடாககசசெய
இலைகள விருததியாகவும கிளைகளகிளைககவும பினனா மர
கவுமசெயதாா மஹாதமாவாகிய காசியபரால அமமரம பிழைப
கபபடடதைககணடு, தகூகன, ‘பிராமணஙரேஷடரே! என
டையதும எனனைபபோனறவருடையதுமாகிய விஷஙகளையெல
ம நீா நீககிவிடுவீரெனபது உமமிடததில அதிகஆசசரியமனறு
பாதனரே! எனனபிரயோஜனததைககருதி நீா அஙகே போகி
? அநத ராஜஙரேஷடரிடமிருநது எதை அடையலாமெனறு
மபகிறீரோ அநதபபிரயோஜனம கிடைகக அரிதாயிருநத

போதிலும, அதை நானே உமககுக கொடுபபேன பிராமண
பிராமணசாபம மூடிககொணடமையால ஆயுள்குறைநத
விஷயததில நீ பிரவருததிததால உமது காரியஸிததி ஸ
ஹமாயிருககும அதனுல, மூனறுலோகஙகளிலும பிரகாசிகசி
உமது கீாததி ஒளிகுறைநத சூரியனைபபோல இநதவிஷயத
அஸதமனமாகிவிடும' எனறு சொனனுன

காசியபா, 'நாகனே! நான தனததுககாக அஙகே
றேன அதை நீ எனககுககொடு, தனஙகிடைததபோதே
திருமபிவிடுவேன' எனறுா தக்ஷகன, 'பிராமணஶரேஷட
அநத ராஜாவினிடததிலிருநது எவவளவு தனததை எதிர
கிறீரோ அதைவிட அதிக தனததை நானே கொடுபபே
திருமபிவிடும' எனறு சொலலககேடடு, மிகபபெரிய ஸா
தியமுளளவரும சிறநத புததியுளளவருமாகிய அநதக கா
ரெனனும பிராமணஶரேஷடா ராஜாவைககுறிததுச சிநதித
திவயஜஞானமுளளவரும மிகுநத பிரமமதேஜஸுளளவரும
அநதக காசியபரெனனும ரிஷிஶரேஷடா அபபோது பாண
வமசததினராகிய அநத ராஜாவுககு ஆயுள குறைநததை
தெரிநதுகொணடு, தனககுவேணடியஅளவு தனததைத த
னிடம பெறறுககொணடு திருமபிவிடடாா அநத மஹா
வாகிய காசியபா பணமபெறறுககொணடு திருமபிபபோனபி
தக்ஷகன துரிதமாக ஹஸதினுபுரம சென்றுன

பிறகு, அநதததக்ஷகன போகுமபோது, ராஜா விஷங
போககும உயாநத மநதிரஙகளினுல பிரயததனததுடன
பாறறபபடுவதைக கேளவியுறறு, அபபோது அவன, '
ராஜாவை ஒரு கபடபபிரயோகததினுல நான மோசம
வேணடும, எனன உபாயம பொருநதும?' எனறு சிநதித
பினபு, அநதததக்ஷகன அநேக ஸாபபஙகளை ரிஷிவேஷத
பழஙகளையும இலைகளையும ஜலததையுமெடுததுககொணடு போ
படி ராஜாவினிடம அனுபபினுன 'நாகாகளே! காரியமிரு
னுல, நீஙகள பழஙகளையும இலைகளையும ஜலததையும ராஜாவு
கொடுபபதறகுப பயபபடாதவாகளாயச செலலுஙகள்' எ
தக்ஷகன நாகாகளுககுக கடடளையிடடான தக்ஷகனுற கட
யிடபபடட அநத நாகாகள அவவாறே செயதனா ராஜாவு
தாபபைகளையும ஜலததையும பழஙகளையும கொணடுபே
கொடுததனா சூராகிய அநத ராஜஶரேஷடா, அவைகளை
வறறையும வாஙகிககொணடு அவாகளுடைய காரியஙகளை
நிறைவேறறி அவாகளைப போகலாமெனறும கூறினா

ரிஷிகளாக மாறுவேஷங்கொண்ட அந்த நாகர்கள் சென்ற அந்தராஜா, மந்திரிகளேயும் ஸ்நேஹிதர்களேயும் நோக்கி, களால் கொண்டுவரப்பட்ட மதுரமான இந்தப் பழங்களே ராம் நீங்கள் என்னுடன் புசியுங்கள்' என்றுசொல்லி, பிறகு, மந்திரிகளுடன் பழங்களே எடுத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்த அந்த ரிஷிசாபத்தினுலுண்டான விதியினுல் தூண்டப்பட்ட எந்தப்பழத்தில் தக்ஷகநாகன் இருந்தானே அதைத் தாம் ரா சௌனகரே! அவர் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், ப்பழத்தினின்றும் நீளமில்லாததும் கறுத்த கண்களேயுடைய சிவந்த வர்ணமுள்ளதுமாகிய ஒரு சிறிய புழு வெளிப்பட அந்தராஜஸ்ரேஷ்டரும் அந்தப்புழுவையெடுத்து மந்திரிகளே கி, 'ஸூர்யன் அஸ்தமனமாகிருன், இனி விஷத்தின் னசகிலலே, அந்தமுனியின் வாக்குப் பொய்யாகாமலிருக், இந்தப் புழு தக்ஷகனென்று பெயருள்ளதாக இருந்து க கடித்திடுக, அப்படியானுல் பரிஹாரமாயவிடும்' என்று ஞா அந்த மந்திரிகளும் காலத்தினுல் தூண்டப்பட்டவராக ராஜா சொன்னதை அங்கீகரித்தனர் அந்த ராஜஸ்ரேஷ்டர் று சொல்லி, மரணம் ஸமீபித்திருப்பதனுல், புத்திகெட்டு, சிறிய புழுவைக் கழுத்தில் வைத்துக்கொண்டு உடனே ரா சிரிக்கும்போதே தக்ஷகனுடைய உடலினுற் சுற்றப்பட எந்தப்பழம் ராஜாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தப் லிருந்து வெளிப்பட்ட தக்ஷகனென்னும் நாகராஜன் தன் ஞல் ராஜாவைச்சுற்றிக்கொண்டும் பெரிய இரைச்சல் இரை ரண்டும் ராஜாவைக் கடித்தான்

நூற்பத்து நான்காவது அத்தியாயம்

ஆஸ்தீகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ன கடித்ததினுல பரிக்ஷித்து இறந்த பிறகு ஜனமேஜயருக்குப் பட்டாபிஷேகம்)

அப்படிப் பாம்பின் உடலினுல் அந்தராஜா சுற்றப்பட ரா்தது, மந்திரிகள் யாவரும் குனிந்தமுகங்களோடு மிகுத றறுக் கண்ணீர் விட்டனர் பின்பு அந்த நாகத்தைக்கண்டு மந்திரிகள் ஓடிப்போயினர் அதன்பின், மிகுந்த துக்கத்தை ந்த மந்திரிகள், தாமரைப்பூநிறமுள்ளவனும் ஆகாயத்தை

வகிரநததுபோற செலலுகிறவனுமாகிய தக்ஷகனெனனும
ரியமான ஸாபபஸ்ரேஷடனைக கணடனா உடனே, அவாகள
பததின விஷததினுலுணடான அகனியினற சூழபபடடு எரி
அநதக கிருகததைவிடடுவிடடுப பயததினல திசைகளில ஓ
அநதவீடும இடியினலடிபடடதுபோல விழுநதது பிறகு,
னுடைய விஷததினற கொலலபபடட ராஜாவுககுப பரே
துககு வேணடிய நலலகிரியைகளெலலாவறறையும செயது,
வின புரோஹிதராகிய பரிசுததரான பிராமணரும மநதிரி
நகரததில வசிககும எலலா ஜனஙகளும ஒனறுகூடி, அநத
வின புததிரனுன குழநதையை ராஜாவாகப படடாபி
செயதனா அநத ராஜாவை, சததுருககளைத தொலைபப
குருவமசததுககு வீரனுமாகிய ஜனமேஜயனெனறு ஜன
வழஙகுகினறனா

அவா, குழநதையாயிருககும்போதே, சிறநத புததி
அரசாகளுககெலலாம சிறநதவராக அநத மநதிரிகளோடும
ஹிதரோடுஙகூடவே, குருஸ்ரேஷடராகிய பாணடவாகளு
ஜயேஷடரும தமமுடைய பிரபிதாமஹரும வீரருமாகிய
ராஜா எபபடி ராஜயபரிபாலனஞ்செயதாரோ அபபடியே
போது, ராஜயபரிபாலனஞ்செயதா அதனபின, அநதராஜ
ரிகள கணடு நடுஙகுமபடியான பராககிரமசாலியாயிருபப
கணடு, அநத ராஜாவினுடைய மநதிரிகள காசிதேசதது
வாகிய ஸ்வாணவாமா எனபவனிடம சென்று, வபுஷடமை
அவன பெணணை ராஜாவுககாகக கேடடனா பிறகு,
ஸ்வாணவாமாவெனனும ராஜா தாமததில பரீக்ஷைசெயது
வீரராகிய ஜனமேஜயருககு வபுஷடமையைக கனனிகாதான
கொடுததான ஜனமேஜயரும வபுஷடமையை விவாகஞ்
கொணடு மிகுநதஸநதோஷமடைநது வேறு ஸதிரீகள யா
திலும மனமவைககாமலிருநதாா பராககிரமசாலியாகிய
ராஜஸ்ரேஷடா, முனபு புரூரவனெனனுமரசன ஊா
அடைநது எபபடி விளையாடினனே அபபடியே, மனமகி
யுடன, புஷபிதத வனஙகளிலும தடாகஙகளிலும விளையா
பெயாபெறற அழகுளளவளும பதிவிரதையுமாகிய வபுஷ
யும ஜனமேஜயராஜாவைப பாததாவாக அடைநது அந
ஸதிரீயாகி மகிழவுறறு ரமிககிறகாலஙகளில அனபுடன அ
மகிழவிததனள

நாறபததைநதாவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம. (தொடர்ச்சி)

நாருமுனிவருக்கும் அவர் பிதிருக்களுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை.)

இதேஸமயததில, சிறநத தவமுளளவரும அஸதமிதத
ம வீடாகவுடையவருமாகிய ஜரதகாருமுனிவா பூமிமுழுதும
ரிததா மிகுநத தேஜஸுளள அமமுனிவா, மனததை
காதவாகள செயதறகரிய விரததததைச செயதுகொணடும,
ணியதீாததஙகளில ஸநானஞசெயதுகொணடும, வாயுபக்ஷ
செயதுகொணடும, வேறு ஆகாரமிலலாமல நாளுககு நாள
நதுகொணடும திரிநதாா அவா ஒரு பளளததில தலைகீழா
தாஙகிககொணடு ஒறறை அலகுமடடும மிசசமாயுளள விலா
ம புலலொனறைப பிடிததுககொணடிருநத பிதிாககளையும,
விலாமிசசையின ஒறறை அலகை அநதவளையிலிருநது ஒரெலி
சிறிதாகக கடிததிழுபபதையும கணடாா அவா ஆகாரமில
ல இளைததது ஓயநது துககததுடன அநதப பளளததில தங
கு ரக்ஷணததை இசசிககினற அநதப பிதிாககள அருகே
று, தாமும மிகுநத துககமுறறுப பேசததொடஙகினாா
வளையிலிருககினற எலியினால வோ அரிககபபடடுப பல
ாமறபோன விலாமிசசமவைககோலைப பிடிததுககொணடு
ஙகுகினறீாகளே, நீஙகள யாா? இஙகே விலாமிசசைககு
றவோ மிசசமாக நிறகிறது, அதனையும இநத எலி கூாமை
பறகளினால கொஞசஙகொஞசமாக இழுககிறது இநத
ல சிறிதுபாகமே மிசசமிருபபதினால இதுவும சீககிரததில
நதுபோயவிடும, அபபோது நிசசயமாக இநதபபளளததில
ழாய விழுவீாகள, இவவிடததில தலைகீழாகத தொஙகிக
ணடு கஷடமான ஆபததையடைநத உஙகளைககணடு எனக
துககமுணடாயிருககிறது, உஙகளுககு நான செயயககூடிய
மான காரியம யாது? இநத என தவததினுடைய நானகி
ருபாகததினாலாவது, மூனறிலொருபாகததினாலாவது, பாதி
லாவது இநத ஆபததைத தாணடுவதறகு இஷடமிருநதாற
லுஙகள, தாமஸமவேணடாம, அலலது, என்னுடைய
முழுமையினாலுஙகூட நீஙகளெலலாரும கரையேறுவதா
தால அவசியம அபபடியே செயயலாம' எனறாா
பிதிாககள, 'நீ பிரமமசாரி, நீ எஙகளைககாபபாறற நினைப
எவவாறு? பிராமணசிரேஷடனே! தவததினால இதை

நிவிருததிசெயவது முடியாது, பேசுகிறவரிற சிறநதவ
அபபா! எஙகளுககும தவததினபலன இருககிறது, பிராமண
ஸநததியிலலாமையால அசுசியான நரகததில விழுகிறோம
ததி உணடாககுவது முககியமான தாயமெனறு பிரம
சொலலுகிறா, அனபனே! இஙகே தொஙகுகினற எஙகளு
புததிதெளிவாக இலலை, அதனால உலகததில பிரஸிததமான
வனமையுளள உனனை நாஙகள கணடுபிடிககமுடியவிலலை, பிற
தாபபபடததககவரும மிகுநத துயரமுறறவருமாகிய எஙக
கருணையோடு வயஸனபபடுகிற சிறநத மஹிமையுளள நீ
முதிாநதவனாயிருககிறாய, பிராமமணனே! நாஙகள யார
தைககேள? நாஙகள கடோரமான தவமுளள 'யாயாவராகள
னும ரிஷிகள ரிஷியே! ஸநததியிலலாமறபோனதனால புண
லோகததிலிருநது இஙகே நழுவுகினறோம, எஙகளுககு வ
யாகிய தநது இலலாமையால எஙகளுடைய கூரமையான
போயவிடடது, அதருஷடஹீனாகளான எஙகளுககு அத
ஹீனனான ஒருவன ஸநததிககுத தநதுவாக இருககிறான,
இருநதும இலலாதவனபோலவே தவம ஒனறையே பிடி
கொணடிருககிறான, அவன 'ஜரதகாரு' எனறு பெயருளள
வேதஙகளிலும வேதாஙகஙகளிலும கரைகணடவன, மன
அடககினவன, மஹாதமா, உறுதியான நியமமுளளவன,
சிறநத தவமுளளவன அவன தவததில ஆசைவைதது எ
இநதக கஷடததிற கொணடுவநதுவிடடான அவனுககுப
யையுமிலலை, புததிரனுமிலலை, எநதபபநதுவுமிலலை, அத
நாஙகள புததிமயஙகி அநாதாகளைபபோற பளளததில தொ
கினறோம, அபபா! எஙகளுககு அவன நாதனாக இருபப
நீ அவனைககணடால, 'உன பிதருககள கதியறறவாகளாயப
ளததில தலைகீழாகத தொஙகுகினறனா, விவாஹஞசெயது
ஸநததியையும உணடுபணணு, அதுதான நலலது' எனறு
னுககுசசொலலு, தபோதனனே! எஙகள குலததுககு அந
றைததநதுதானமிசசம, எநத ஒறறைவிலாமிசசம வைக
எஙகளுககுப பிடிபபாக நீ பாாககிறாயோ இதுதான எ
டைய குலததிறகு ஒரே ஆதரவும தனகுலததை விருததி
வேணடியவனுமாகிய அநத ஜரதகாரு, பிராமணனே! இநத
ரையினவோகளைபபாாககிறாயே, இவை எஙகளுடைய ஸநததி
காலததினால பக்ஷிககபபடடன, பிராமணனே! நீ பாதிசாப
படடஎநதவேரைப பாாககிறாயோ, நாஙகள எதைபபிடி
கொணடு பளளததில தொஙகுகிறோமோ, அது தவதன

டிததுககொணடிருககும ஜரதகாரு ஒருவனுகும, பிராமணனே!
பாாககிற எலிதான மிகுநதவலிமையுளளகாலம, அநதககாலம
வததில இருபபவனும இனிமேலும தவததிலஆசைவைபபவனும
சகதனும அறிவிலலாதவனும நலல எணணமிலலாதவனுமாகிய
நத ஜரதகாருவைக கொஞசஙகொஞசமாகக கடிதது அழிககி
று, சிறநத ஸாதுவே! அவனுடைய அநதத்தவம எஙகளைககரை
றுது, வேரறறு நழுவிபபோயக காலததாற புததிகெடடுப
பிஷடாகளைபபோலவே கீழேபோகினற எஙகளைபபாா,நாஙகள
லலாபபநதுககளோடும இஙகேவிழுநதோமானால, காலததினால
வனும அறுபடடு இநதநரகததுககுததான போகவேணடியவனு
ன, ஐயா! தவமாகடடும, யஜஞமாகடடும, இனனும தூயமை
பததரததகக எநதபபெரிய காரியமாகடடும அவையெலலாம
நததிககு ஸமானமலலவெனறு பெரியோாகள நினைககினறனா
பா! தபோதனனே! ஆதலால, நீ அநத ஜரதகாருவைககணடு
ாலனு, இஙகேககணட எலலாவறறையும நீ அவனுககுச சொலல
ணடும, பிராமணனே! அவனே எஙகளுககு நாதனுயிருபபத
ல, எபபடிசசொனனால அவன விவாஹஞசெயதுகொணடு புத
ாகளை உணடுபணணுவனே அபபடி, உனனுடைய குலததைப
ால நினைததுப பநதுககளாகிய எஙகளுடைய நனமைககாக நீ
வனுககுச சொலலவேணடும, சிறநதஸாதுவே! பநதுவுககு
ருததமடைபவனபோல எஙகளைககுறிதது வருததமடைகிற நீ
ா? இஙகே நிறகிற நீ எஙகளெலலாருககும எனன ஆக
ணடும? கேடகவிருமபுகினறோம' எனறுசொனனாகள

நாறபததாறுவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம. (தொடாசசி)

(ஜாத்காரு விவாகத்திறகுக் கன்னிகை தேடுவது.)

இதைககேடட ஜரதகாரு, மிகவும வயஸனமடைநதுகொணடு
ககததாலுணடான கணணீரினால தழுதழுததவாககுடன அநதப
தருககளை நோககி, 'நீஙகள எனமுனனோாகளாகிய பிதருகக
ம பிதாமகாகளுமாயிருககிறீாகள,உஙகளை ஸநதோஷமடைவித
ககாக நான எனன செயயவேணடும? சொலலுஙகள நானதான
ஙகளுககு அபராதியான ஜரதகாருவெனனும புததிரன, அறி
லலாதவனும பாபமுளளவனுமாகிய எனககு நீஙகள தணடனை
தியுஙகள' எனறு சொலல, அவாகள, 'புததிரனே! தறசெய
ாக நீ இவவிடம வநதுசோநதது ஸநதோஷம, பிராமணனே!

எதறகாக நீ விவாஹஞசெயதுகொளளவிலலை?' எனறுகேடட
னா ஜாதகாரு, 'பிதருககளே! நான இநதிரியததைச சோஷிக
கச செயது இநதததேகததை மேலுலகததுககுக கொணடுபோக
வேணடுமெனற இநத ஒருவிஷயம எபபோதும எனஹருதயததிற
சுறறிககொணடேயிருககிறது விவாஹஞசெயதுகொளவதிலலை
யெனறு எனமனம ஸதிரபபடுததபபடடது பிதாமஹாகளே!
நீஙகள பக்ஷிகளைபபோல இவவாறு தொஙகுவதைககணடுமடடும
பிரமமசரியததிலிருநத எணணததை நானமாறறுகிறேன, நீஙகள
விருமபின காரியததைசசெயயபபோகிறேன, ஸநதேஹமினறி
விவாஹம செயதுகொளளபபோகிறேன, என பெயருளளவளும
பிக்ஷையைபபோல எனககாக விததமாகவைததுக கொடுககப
படுபவளுமாகிய ஒருகனனிகை எபபோது எனககுககிடைததா
லும அவளை நான விவாஹஞசெயதுகொளவேன, ஆனால், நான
அவளைககாபபாறறமாடடேன, இவவிதமான விவாஹம கிடைககு
மானால நான செயதுகொளவேன, இலலாவிடடாற செயது
கொளளமாடடேன, பிதாமஹாகளே! இது நிஜம, அவளிடம
உஙகளைக கரையேறறுவதறகு ஒருஸநததியுணடாகும, எனனு
டைய பிதருககள நீணடகாலம அழிவிலலாமல இருககககடவா'
எனறு சொனனா

இவவாறு பிதருககளை நோககிச சொலலிவிடடு அமமுனிவா
பூமியெலலாம திரிநதா செளனகரே! இவா பிராயம முதிாநதவ
ரெனற காரணததினால, இவருககுப பாரியை கிடைககவிலலை பித
ருககளால அவவாறு கடடளையிடபபடட அநதஜரதகாரு அப
போதுவெறுபபுறறுககாடடுககுசசெனறுமிகுநதவயஸனததுடன
உரககககூவினா சிறநத அறிவுளள அநதஜரதகாரு, தம பிதருக
களுககு நனமைசெயவதறகாகக காடடுககுடசெனறு, 'நான
கனனிகையை யாசிககிறேன' எனறசொலலை மூனறுதரம திருத
திசசொனனா திருமபவும, 'இஙகுளள ஸதாவரஜஙகமஙகளும
இனனும கணணுககுபபுலபபடாத தெயவஙகளுமாகிய எலலாம
நான சொலலுவதைககேடகககடவன, துனபபபடுகினற என பித
ருககள கடுநதவததிலிருககினற எனனை ஸநததியுணடாககுவதற
காக விவாஹஞசெயதுகொளளுமபடி கடடளையிடுகினறனா,
விவாஹததிறகாகக கனனிகையெனனும பிக்ஷையை உததேசித
துப பூமியெலலாம திரிகினறேன, நான தரிததிரன, கஷடபபடு
வதே இயறகையாகவுடையவன, பிதருககளினால ஆஜஞாபிககப
படடிருககிறேன, நான இபபோது குறிபபிடடவாகளுள எவவளை
யாருககுக கனனிகையிருநதபோதிலும எலலாததிசைகளிலும

ந்த எனக்கு அவர்கள் அக்கன்னிகையைக் கொடுக்கக்கடவர்,
பெயருள்ளவளாகவும் பிக்ஷையைப்போல வலிந்துகொடுக்கப்
பவளாகவும் நான் காப்பாற்றவேண்டாதவளாகவும் இருக்கிற
னிகையை எனக்குக்கொடுங்கள்' என்றுசொன்னார்

பிறகு, முன்னமே ஜரத்காருவின் ஸமயத்தைக் கவனிக்கும்
வாஸுகியினால் கட்டளையிடப்பட்ட அந்தநாகங்கள், அந்தச்
ாசாரத்தைக் கொண்டுபோய் வாஸுகிக்குத்தெரிவித்தன
பற்றின சொல்லைக்கேட்டு, அந்த நாகராஜன், அலங்கரிக்கப்
ட அந்த ஜரத்காருவென்னும் கன்னிகையை எடுத்துக்
ண்டு காட்டில் அந்த ஜரத்காரு ரிஷியினிடம் சென்றான் பிரா
ரே! அவ்விடத்தில், வாஸுகியென்னும் நாகராஜன் அந்தக்
னிகையை அந்தமஹாத்மாவுக்குப் பிக்ஷையைப்போற்கொடுத்
ன மோக்ஷத்தைப்பற்றிய அபிப்பிராயத்தில் உறுதியுள்ளவ
விவாஹத்தில் விருப்பங்குறைந்தவருமான அந்த ஜரத்காரு
ளுக்குப் பெயர்வேறாயிருக்குமென்று நினைத்ததனாலும் காப்
றுவதைப் பற்றின ஏற்பாடு செய்துகொள்ளாமையாலும்
ளை வாங்கிக்கொள்ளவில்லை பிருகுபுத்திரரே! பிறகு, அவர்,
ஸுகியினிடம் அந்தக்கன்னிகையின் பெயரைக்கேட்டு, 'நான்
ளைக்காப்பாற்றமாட்டேன்' என்றுசொன்னார்

நாற்பத்தேழாவது அத்தியாயம்

ஆஸ்தீகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஜரத்காரு விவாஹஞ்செய்துகொண்டு பார்யையை
விட்டுப்போனது)

அப்போது, வாஸுகி, ஜரத்காருரிஷியைப் பார்த்து, 'இந்
கன்னிகை உம்முடைய பெயருள்ளவள், என்ஸஹோதரி;
த்தோடு கூடியவள், உமதுபாரியையை நான் போஷிப்பேன்,
மஞ்ஞுத்தமரே! இவளைக் கிரஹித்துக்கொள்ளும், தபோ
ரே! என்னால் எவ்வளவுகூடுமோ அவ்வளவும் இவளைக்காப்
றுவேன், முனிஸ்ரேஷ்டர்களுக்குட் சிறந்தவரே! இவள் உமக்
கவே காப்பாற்றிவைக்கப்பட்டிருக்கிறாள்' என்றுசொன்னான்
தகாரு, 'நான் இவளைப் போஷிக்கமாட்டேன், எனக்கு
ருப்பமில்லாததை இவள் செய்தலாகாது, செய்தால், இவளை
டுவிடுவேன், இது நான் செய்திருக்கிற நியமம்' என்றார்
தைக்கேட்டு, 'ஸஹோதரியைப் போஷிக்கிறேன்' என்று நாக

ராஜன பிரதிஜ்ஞைசெயதபின, மாதிரம தெரிநதவாகளுக
லாம சிறநதவரும தவததிற பெரியவரும, உறுதியான நியம
ளவரும, தாமததிலேயே சிததமுளளவருமாகிய ஜரதகாரு
ராஜனவீடடுககுபபோய அஙகே சாஸதிரோகதமாக மநதி
துடன அநதக கனனிகையைப பாணிககிரகணஞ செ
கொணடார

அதனபின பாரியையை அழைததுககொணடு, மஹரிஷி
லை துதிககபபடடவராய, அழகியதும தமமனததுககு இ
தும தமககாக அமைககபபடடதுமான கிருகததுககுபபோ
அநதச சயனகிருகததில விலையுயாநதமெததைபரபபின கடடி
படுககை அமைககபபடடிருநதது அதில ஜரதகாரு மனைவியு
இருநதார அஙகே சிறநதஸாதுவாகிய ஜரதகாரு தம பாரியை
பாாதது, 'நீ எனககுவேணடாததை எககாலமும செயய
சொலலவும கூடாது அபபிரியஞசெயதபோது, உனனையும உ
வீடடில வஸிபபதையும விடடுவிடுவேன நானசொனன இ
சொலலைககிரஹிததுககொள' எனறு நியமனஞசெயதார அ
பின, வாஸுகியின ஸஹோதரி அதிகபயமுறறவளாய மிகுநத
கததுடன அவரைநோககி, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறுசொ
ளை சிறநதகீாததியுளள அநத ஜரதகாரு கஷடததை இயல
உடையவரான பாததாவுககுப பிரியததையே கருதி [1] வெளை
காககைபோல புதிதும விநோதமுமான உபாயஙகளினால உ
சாரஞசெயதாள

பினபு, ஒருகாலததில அநத வாஸுகியின ஸஹோ
ருதுஸநானஞசெயத பிறகு, தன பாததாவாகிய முனிசரேஷ
ருடன கிரமபபடி சோநதாள அபபோது அவளுககு
கினிககொபபான காபபமுணடாயிறறு, அககினியைபபோ
மிகுதியான தேஜஸுளள அநதககாபபம சுககிலபகஷ
திரனைபபோல விருததியடைநதது, பிறகு, சில தின
ளுசசுப பின பெருஙகீாததியுளள ஜரதகாருவானவா களை
புறறவராக அநதப பாரியையின மடியில தலைவைதத

---

[1] சுவேதகாயேம எனபதுமூலம சுவேதகாகம எனபதை, சுவ=ந
எத=மான, காக=காககை எனறுபிரிதது, நாயைபபோல எபபோது
ஜாககிரதையாகவும மானைபபோல பயநதும காககையைபபோ
குறிபபை அறிநதும உபசரிததாள எனபா சிலா, சுவேதகாகம எனப
கொககு எனறும, மழைககாலததில கூடடுககுளளிருககும ஆணகொ
கைப பெணகொககு காபபாறறுவதுபோல உபசரிததாள எனறு
சொலலுவா வேறு சிலா

ணடு நிததிரை செயதார பிராமணரே! அநதபபிராமண
ரஷடா தூஙகினபோது பகலினமுடிவில ஸூாயன அஸதமன
றன அபபோது நலலமனமுளள அநதவாஸுகியினஸஹோ
தாமம கெடுமேயெனறு பயநது, 'நான பாததாவை எழுப
து தாமமாகுமோ, ஆகாதோ, இவா கஷடததை இயலபாக
டயவா, தாமததிலே சிததமுடையவா நான எனன
தால இவருககு அபராதஞ செயதவளாக ஆகாமலிருப
ா?' எனறு நினைததாள 'தாமததை இயலபாகவுடைய இவ
டயகோபம, தாமலோபம எனனும இரணடனுள கோபத
ககாடடிலும தாமலோபமே பெரிது' எனறு நினைததது,
ரை எழுபபுவேனுனல நிசசயமாகக கோபிபபாா, நான
பபாமல ஸநதியாகாலம கடநதுபோனல இவருககுத தாம
பம வருவது நிசசயம' எனறு எணணினள இனிமையாகப
கிறவளும நாககனனிகையுமாகிய ஜரதகாருவானவள இவ
ப மனததில நிசசயஞசெயதுகொணடு, ஜவலிககினற தவமுள
நும அககினிககொபபானவரும படுததிருநதவருமான அநத
காருரிஷியை நோககி, 'பெரிய மஹிமையுளளவரே! ஸூா
அஸதமனமாகிறன, எழுநதிரும, புகவானே! ஸநானஞ
து நியமததுடன ஸநதியை உபாஸனை செயயும, அகனி
ாததிரம விததமாக இருககிறது, இநதககாலம அழகாயும
கரமாயுமிருககிறது பிரபுவே! மேறறிசையில இதோ செவ
ம தெரிகினறது' எனறு நயமாகசசொனனள
சிறநததவமுளளவரும மஹிமைபொருநதினவருமான அநத
காரு, இவவாறு உரைதத பாரியையைநோககி, உதடுதுடிகக,
ககனனிகையே! நீ எனககு இநத அவமானததைசசெயதாய,
ஸமீபததிலிருககமாடடேன, நான வநதவழியே திருமபிப
வேன, அழகிய தொடையுளளவளே! நான தூஙகுமபோது
நதவருமல ஸூாயன அஸதமனமாவது முடியாததெனபது
மனததிலிருககினறது, அவமானம அடைநதபிறகு, அநத
ததில வஸிபபதில யாருககுததான விருபபமிருககும? தாமத
இயலபாகவுடைய எனககும எனனைப போனறவனுககும
லலவேணடுமோ?' எனறுசொனனா அநத வாஸுகியின கிரு
தில வாஸுகியின ஸஹோதரியாகிய ஜரதகாரு தனனுடைய
தா இவவாறு மனம நடுஙகுமபடி சொனனபோது, 'பிராம
ா! நான உஙகளை அவமானஞசெயது எழுபபினவளலலேன,
மணரே! உஙகளுககுத தாமலோபம வரககூடாதெனறுநான

இப்படிச்செய்தேன்' என்றுசொன்னாள் மஹாதபஸ்விகள்
காருரிஷி இவ்வாறுசொன்ன பாரியையாகிய நாககன்னிகை
விட்டுவிட நினைத்து, கோபாவேசங்கொண்டு, 'நாகப்பெண்
என்வாக்குப் பொய் சொல்லுவதில்லை, நான் போவேன்,
முன்னமே உனக்கு ரஹஸ்யத்தில் இந்தகாரியம் செய்திருக்கிறே
பிரியமானவளே! நான் ஸுகமாக வஸித்திருந்தேன், சுபமா
ளே! பயந்தவளே! நான் இதை விட்டுப்போனபிறகு, 'அ
பகவான் சென்றுவிட்டார்' என்று உன் ஸஹோதரனை வா
கிக்குச்சொல், நீயும் நான் போனதைப்பற்றி வ்யஸனப்படா
என்றார்.

சிலாக்கியமான சரீரமுள்ளவளும் அழகான நிதம்பமும்
டைகளுமுள்ளவளுமாகிய அந்த ஜரத்காருவானவள், அவர்
வாறு சொன்னபிறகு, சிந்தையிலும் சோகத்திலும் ஆழ்ந்து,
போது அந்த ஜரத்காருமுனியை நோக்கி, கண்ணீரினால்
தழுத்தசொல்லோடும் உலர்ந்தமுகத்தோடும் கண்ணுங்கண்
மாய்க் கைகூப்பிக்கொண்டு நடுங்குகிற மனத்தோடு தைரி
செய்துகொண்டு, 'தர்மம்தெரிந்தவரே! தர்மத்தில் இருப்பவ
எப்போதும் உமது பிரியத்தையும் ஹிதத்தையும் நாடுகிறவ
கிய என்னைத் தர்மிஷ்டராகிய நீர் குற்றமில்லாமலிருக்கை
விடுவது தகாது பிராமணஶ்ரேஷ்டரே! என்னை உமக்குக் கொ
த்ததற்கு என்ன பிரயோஜனமோ அதனை அடையாமலிருக்கி
பேதையாகிய என்னை வாஸுகி என்னசொல்லுவன்? சி
ஸாதுவே! தாயின் சாபத்தினால்கெடுக்கப்பட்ட என்ஞாதிகளு
உம்மிடத்திலிருந்துண்டான ஸந்ததிவேண்டியது அதை இன்
காணவில்லை உம்மால் ஸந்ததி கிடைத்தால்தான் என் சுற்ற
ருக்கு க்ஷேமமுண்டாகும் பிராமணரே! எனக்கும் உம்மு
இந்தச்சேர்க்கையானது வீணாகாமலிருக்கவேண்டும் பகவா
ஞாதிகளுடைய நன்மையைவிரும்பி உம்மைவேண்டுகிறேன் எ
ஶ்ரேஷ்டரே! எனக்கு நிச்சயப்படாத இந்தக்காப்பத்தைவை
குற்றமில்லாத என்னை விட்டுவிட்டு மஹாத்மாவாகிய நீர்
நினைப்பது எப்படி?' என்றுகேட்டாள் இவ்வாறு சொ
கேட்டு, தவமே தனமாகப்பெற்ற அந்தரிஷி, தம்முடையபாரி
யாகிய ஜரத்காருவை நோக்கி, ஸமயத்துக்குத் தக்கபடி அவ
குத் தகுதியாக, 'அழகானவளே! அக்கினிக்கு ஒப்பானவ
தர்மத்தில் மிகுந்த சித்தமுள்ளவனும் வேதங்களிலும் வேதாங்
களிலும் கரைகண்டவனுமாகிய இந்தரிஷி உன்காப்பத்தில் இ
கிறான்' என்றார் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, அந்தத்தர்மாத்ம

ஜரதகாருமஹரிஷி திருமபவும உககிரமான தவஞசெயய நிச ஞசெயதுகொணடு செனருா

நாறபததெடடாவது அததியாயம

ஆ ஸ தீ க ப ா வ ம (தொடர்ச்சி.)

(ஆஸதீகர் ஜனனம்.)

தபோதனரே! ஜரதகாருவானவள, பாததா செனறவுடனே தாவினிடமவநது நடநதவிஷயததைதத தெரிவிததாள அதன அநத நாகஸரேஷடன மிகபபெரிய அஸநதுஷடியான செய யககேடடு, வருததமடைகினற தன ஸஹோதரியைப டாா, தானும மிகததுனபமுறறு, 'பிரியமானவளே! உனனைக டுதததறகுக காரணமும பிரயோஜனமும உனககுத தெரி? நாகாகளுடைய நனமைககாகச செயதது, அவரால உனக சிறநத சகதியுளள புததிரன உணடாவனேயாயின, அவன மை ஸாபபயாகததினினறும விடுவிபபானெனபதுதான இப முனபு பிரமமதேவா தேவாகளுடன சோநது சொலலியிருக ா ஸுநதரியே! அநத முனிஸரேஷடரால உனககுக காப கிடைததிருககிறதா? அநதஞானவானுடைய விவாஹம பயன ாமறபோவது எனககு இஷடமிலலை இபபடிபபடட காரியத பபறறி நான உனனைககேடபது நியாயமனறுதான காரியம ரிதாயிருபபதனுல அதைபபறறி நான உனனைக கேடடேன நத தவமுளள உனது பாததா தடுககமுடியாதவா எனபது ரிநத நான அவரைப பினதொடரமாடடேன, ஒருகால ா எனனைச சபிததாலும சபிபபா குழநதாய! உன பாததா னிடததில நடநதுகொணடவரலாறு முழுவதையும எனககுச ல, எனஹருதயததில வெகுநாளாக நாடடபபடட கொடிய லியததை எடுககககடவாய' எனறுசொனனுன

இவவாறு சொலலககேடட ஜரதகாருவானவள, பரிதபிததுக ணடிருககும ஸாபபராஜாவான வாஸுகியை உடனே ஸமா னபபடுததுகிறவளாக மறுமொழி சொலலததொடஙகினுள — ஜாவே! ஸஹோதரனே! பெருநதவமுளள அமமஹாதமாவி டம ஸநததியைக குறிதது நான கேடடேன எனககு ஸநததி ககிறதெனறு உததரஞசொலலிவிடடு அவா போயவிடடாா ஹாஸஙகளிலும அவா பொய ஒனறும சொனனதாக எனககு விலலை அவா ஆபததுககாலததில பொயசொலலவேதது? 'நாக

கனனிகையே! காரியததைபபறறி நீ ஸஙகடமடையவேணட
அகனிகளுககும ஸூரியனுககும ஸமானமான தேஜஸஸுளள பு
ரன உனககுப பிறககபபோகிறுன' எனறு எனககுச சொ
விடடு அநதத தபோதனராகிய என பாததா சென்றுா
லால, உனமனததிலிருககினற இநதப பெருநதுயரமானது
கிபபோகடடும' எனறுள
அதைககேடடு, ஸாபபராஜனுகிய அநதவாஸுகி, 'அபப
ஆகவேணடும' எனறுசொலலித தனஸஹோதரிசொனன வ
யததை மிகுநதஸநதோஷததுடன அஙகீகரிததான அநத
ஶ்ரேஷடன நலல வாாததைகளாலும வெகுமானஞ்செயவ
லும தனஙகளைக கொடுபபதனுலும மனததுககு மிகப பிரிய
பூஜைபினுலும தன ஸஹோதரியைச சிறபபாக நடததி
பிராமணஶ்ரேஷடரே! அதனபின, பெரியசகதியும பெரிய ஒ
முளள அவளுடைய காபபமானது, சுககிலபக்ஷததில உதய
சநதிரன ஆகாசததில விருததியடைவதுபோல விருததிய
தது பிராமணரே! அதனபின, பிரஸவகாலததில அநத
ராஜனஸஹோதரி பிதாவுககும மாதாவுககும பயததை நிவி
செயயத தககவரும தேவகுமாரனைப போனறவருமாகிய
குமாரரைப பெறறுள
அவா அநத வாஸுகியின கிருஹததிலேயே வளாநது பி
புததிரராகிய சயவனருடைய புததிரரிடததிலிருநது வேதங
யும வேதாஙகஙகளையும அததியயனஞ செயதாா அவா சிறு
யததிலேயே புததியும சாநதியும குணஙகளுமுடையவராகப பி
சாரி விரதததை நிறைவேறறினுா, ஆஸதீகரெனபதாக
ருடைய பெயரும லோகஙகளில பிரஸிததமாயிருநதது
காபபததிலிருககுமபோதே அவருடைய பிதா அஸதி (இருககிறு
எனறு சொலலிவிடடு வனமபோனதனுல அவருககு ஆஸதீக
னும இநதபபெயா உணடாயிறறு அவா பாலராக இருகக
லேயே அளவிலலாத ஞானமுளளவராக அநத வாஸுகி
கிருஹததில் இருநதுகொணடு ஸஞசரிககையில, அவரை வாள
மிகுநத ஜாககிரதையோடு காபபாறறினுன தேவஶ்ரேஷட
பகவானுமான சிவபிரானைபபோலே ஸுவாணநிறமாக விரு
அடைநதுகொணடு அநத ஆஸதீகா அநத நாகாகளெலலாவ
ஸநதோஷபபடுததினுா" எனறுா

நாறபததோனபதாவது அததியாயம்

ஆஸதீகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(சௌனகர் கேட்டதன்மேல் பரிக்ஷித்தின் மரணத்தை விரிவாக ஸௌதி சொல்வது)

சௌனகா, "அபபோது ஜனமேஜயராஜா, தம பிதா ஸவாக
பானததைபபறறி, மநதிரிகளை எனனகேடடாரோ அதை
க்கு மறுபடியும விரிவாகச சொலலவேணடும" எனறுகேடக,
தபுததிரா சொலலததொடஙகினா —"பிராமணரே! அப
து ராஜா மநதிரிகளைக கேடடதையும அதறகு அவாகள பரி
தின மரணததைபபறறிச சொனனதையும சொலலுகிறேன,
ஙகள ஜனமேஜயா மநதிரிகளைபபாாதது, 'நீஙகள எனனு
பிதாவின விருததாநததையும பெரிய கீாததியுளள அவா
ககாலததில எபபடி மரணமடைநதாரெனபதையும அறிவீா
லவா? உஙகளிடமிருநது எனபிதாவின வரலாறுகளெலலா
றையும கேடடபிறகு, நியாயமாயிருநதால, பரிஹாரமசெய
, இலலாவிடடால ஒருகாலததும செயயமாடடேன'
று சொனனா

அநத மஹாததுமாவான ஜனமேஜயா கேடடவுடன, தாமந
நதவாகளும சிறநதபுததியுளளவாகளுமாகிய மநதிரிகளனை
ம ஜனமேஜயராஜாவைநோககிச சொலலலாயினா 'அரசரே!
ரதமாவும அரசாககரசருமாகிய உமதுபிதாவினுடைய சரித
தையும அவா எவவாறு மரணமடைநதாரெனபதையும நீா
வியதறகுச சொலலுகிறோம, கேளும தாமததிறசிததமுளள
கவும சிறநத ஸவபாவமுளளவராகவும பிரஜைகளைபபரி
தத உமது பிதா இநத லோகததில எவவாறான ஒழுககத
டிருநதாா எனபதை நீா கேடகவேணடும அவா நாலுவரு
களையும தமதம தாமஙகளிலிருககுமபடிசெயது காபபாறறி
தாமமே உருவஙகொணடதுபோனறவரும தாமநதெரிநதவ
ஐஶவரியமுளளவரும ஒபபிலலாத பராககிரமமுளளவரு
ய அநத ராஜா தாமமாகவே பூமிதேவியை ரக்ஷிததாா
ரை விரோதிபபவா யாருமிலலை அவரும யாரையும விரோ
திலலை பிரமமாவைபபோல எலலாபபிராணிகளிடததும
பாடினறி இருநதாா அரசரே! அநத ராஜாவினறு செவ
பாக ஆளபபடடுப பிராமணாகளும க்ஷததிரியாகளும வைசி
ளும சூததிராகளும ஒறறுமையுளள மனததோடு தமதம
ழிலகளிலிருநதனா அவா, கணவனிறநத ஸதிரீகளையும

கதியறறவாசஞயும அவயவக குறைவுளளவாகஞயும தரி
கஞயும காபபாறறிஞா இரணடாவது சநதிரஜெபபோ
எலலா ஜனஙகளுககும பாாபபதறகு இனிமையாக இருந
அவருடைய ஜனஙகள தருபதியும ஸமபததும உளளவாக
இருநதாாகள மிகுநத ஸமபததுளளவரும ஸததியவாககிய
ளவரும ஜயிககமுடியாத பராககிரமததையுடையவருமாகிய
ராஜா, விலவிததையில கிருபாசாரியருடைய சிஷயராயிருந
ஜனமேஜயரே! மிகுநத கீாததியுளள உமதுபிதா கிருஷண
துப பகதியுளளவராகவும எலலா ஜனஙகளிடததும அனபு
ராகவுமிருநதாா பலசாலியாகிய அநத அபிமனயுபுததிரா
வாகளெலலாரும 'பரிக்ஷயம' எனனபபடட நாசததை அ
பிறகு, உததரையினிடததிற பிறநததஞல, பரிக்ஷிதது
பெயருடையவராஞா அவா ராஜதாமஙகளிலும தனலாப
லும ஸமாததா, ஜாககிரதையுளளவா, எலலாககுண
கிரமபினவா, இநதிரியஙகஜெ ஜயிததவா, மனததையடககி
சிறநத புததியுளளவா, தாமததை அனுஷடிபபவா, காமம,
தம, லோபம, மோஹம, மதம, மாதஸாயம எனற ஆறு
பகையையும ஜயிததவா, மேலான அபிபபிராயமுளளவா,
சாஸதிரம அறிநதவாகளுககெலலாம சிறநதவா, இநதபபி
கஜெ உமதுபிதா அறுபதுவருஷகாலம பரிபாலனஞ செய
அதனபின, எலலாருககும துககததை விஜெவிததுககொ
மரணமடைநதாா புருஷஸரேஷடரே! அவருககுபபின நீா
மாயிருககுமபோதே படடாபிஷேகம செயயபபெறறுத தா
எலலா ஜனஙகஜெயும காபபாறறிககொணடு குருவமசககிர
வநத இநதராஜயததை அநேகமாயிரவருஷஙகள ஆளு
அடைநதிருககிறீா' எனறனா

அதறகு ஜனமேஜயா, 'பிரஜைகளுககு விருபபததைச
யாதவனும பிரஜைகளால விருமபபபடாதவனுமாகிய ராஜா
தககுலததில ஒருபொழுதும உணடானதிலஜெ நடையையே
கியமாககககொணட தமபிதாமஹாகளான பாணடவாகளு
மேலான நடையைப பாாததபிறகும சொலலவேணடுமோ?
படிபபடடவராகிய எனபிதா எவவாறு மரணமடைநதாா? ந
படி எனககுச சொலலுஙகள தெளிவாகக கேடகவிருமப
றேன' எனறுகேடடாா

இவவாறு ராஜாவிஞல கேடகபபடட அநதமநதிரிகளெ
ரும ராஜாவினபிரியததையும ஹிதததையும விருமபுகிறவாக
நடநதபடி ராஜாவுககுசசொலலலாஞாகள அதாவது, 'அர

ததில விலலாளிகளுககுட சிறநதவரும சிறநதவனமையுளள
ாகிய பாணடுமெஹாராஜா எபபடியோ அபபடியே ஆயுதம
தவரெலலாரிலுஞ சிறநதவரான உமது பிதாவாகிய பரி
து மகாராஜாவும ராஜயகாரியஙகளையெலலாம எஙகளிடம
ததுவிடடு, எபபோதும வேடடையாடுவதே காரியமாக
தாா அவா, ஒருகாலததில வனததுககுபபோயப பாணததி
ஒரு மானையடிததாா, அடிததவுடன, கததிகடடிககொண
யிலலை வளைததுககொணடும அநதபபெருஙகாடடில அநத
ப பினதொடாநது காலநடையாக விரைநது சென்றுா
ூ-ற காணுமறபோனமான உமது பிதாவுககு அகபபடவிலலை
துபிராயம நிரமபி மூபபையடைநத அநதராஜா பசிததுக
படைநது அநத மஹாவனததில ஒருமுனிஶரேஷடரைககண
அநதராஜஶரேஷடா, மௌனவிரதததிலிருநத அமமுனி
, 'மானைககணடீரோ?' என்று கேடடனா அவாகேடடும,
னிவா அபபோது யாதொன்றுமசொலலவிலலை அதனபின,
பசியினுலும ஶரமததினுலும பீடிககபபடடவராய, மரககட
யப போலிருநது மௌனவிரதம வஹிததுககொணடிருநத
ரான அமமுனிவாமேல உடனே கோபஙகொணடாா அம
வா மௌனவிரதம அனுஷடிததிருபபதை ராஜா அறிய
அநத உமது பிதா குரோதததினுல ஆவேசஙகொணடு
ர அவமானஞசெயதாா பாதவமசஶரேஷடரே! இறநது
ன ஸாபபததை விலலின நுனியினுல பூமியிலிருநது தூககிப
ததமான மனமுளள அநத ரிஷியின தோளிறபோடடாா
ரபின, ஞானியானரிஷி அவரைபபறறி நலலதாவது கெடட
து எதுவுமசொலலவிலலை கோபியாமல அபபடியே தோளில
பததை வைததுககொணடேயிருநதாா

ஐமபதாவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி.)

(கனுக்கும் காசியபருக்கும் நடந்த விருத்தாந்தம் தெரிந்தவாலாறு)

ராஜஶரேஷடரே! பசியினுறகளைதத அநதராஜா அமமுனி
டயதோளில பாமபைமாடடிவிடடபிறகு தம படடணததுக
திருமபிசசென்றுா அநத ரிஷிககுப பசுவினிடம பிறநத
பெருஙகீாததிபெறறவரும மிகுநத பிரமமதேஜஸுளள
உககிரமான சகதியுளளவரும மிகுநத கோபமுடையவருமா

கிய ஶ்ருங்கி என்ற புத்திரர் இருந்தார் அந்த ஶ்ருங்கி
முனிவர் [1]பிரம்மாவினிடம்போய் அவரைப்பூஜைசெய்தார்
ஶ்ரேஷ்டரே! அங்கிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வருகை
அந்தஶ்ருங்கி, கட்டைபோல அசைவற்றிருந்த தமதுபிதா ய
கும் தீங்குசெய்யாமலிருக்க, அவர்மேல் உமதுபிதா இ
போன பாம்பையெடுத்து மாட்டி அவமானஞ் செய்தனை
அவர் அதைத் தோளிற் சுமந்திருப்பதையும் தம ஸ்நேகித
கேள்விப்பட்டார் அரசரே! அந்த ரிஷிஶ்ரேஷ்டரான ச
மிகச் சிறந்த தவமுள்ளவர், ஐம்புலன்களையுமடக்கினவர், ப
தர், தமது கருமம் தவறாதவர், ஆச்சரியமான மஹிமை
வர், தவத்தினால் ஆத்மாவை நிர்மலமாக்கிக்கொண்டவர்,
முடைய அவயவங்களிலும் மனம் வையாதவர், இனியசெய
இனியசொல்லுமுடையவர், தம்மில் தவறாதவர், ஆசையற்
மஹான், பொறுமையில்லாதவர், வயஸுமுதிர்ந்தவர் எ
பிராணிகளையும் ரக்ஷிக்கத்தக்கவரான அவர் மௌனவிரத
மேற்கொண்டிருக்கையில் உமது பிதா அவருக்குத் தீங்குசெய

அதன்மேல், மிகுந்த பிரம்மதேஜஸுள்ள ஶ்ருங்கி கோ
டன் உமதுபிதாவைச் சபித்தார் சிறுபிராயமாக இருந்த
லும் தமது பெரியமஹிமையினால் பெரியவரைப்போல பிர
கின்ற அந்த ரிஷிபுத்திரரான ஶ்ருங்கி உடனே ஆசமனஞ்
பிரம்மதேஜஸினால் ஜ்வலிப்பவர்போலக்கோபத்துடன் உமது
வை உத்தேசித்து, 'அபராதமில்லாத என்பிதாவின்மேல் இ
ஸர்ப்பத்தை எந்தப்பாபி போட்டானோ அவனைக
மான விஷாக்கினியோடுகூடிய தக்ஷகநாகன், என்சொல்வன
னால் தூண்டப்பட்டு, கோபங்கொண்டு இன்றுமுதல் ஏழுந
ளுக்குள்ளாகத் தன் விஷஜ்வாலையினால் எரித்துவிடுவான்
தபோபலத்தைப் பார்' என்று சொன்னார்

அவர் இவ்வாறு சொல்லித் தம் பிதா இருந்த இடஞ்செ
பிதாவைக்கண்டு தாம்கொடுத்த சாபத்தை அவருக்குத்
வித்தார் அவருடைய பிதாவாகிய முனிஶ்ரேஷ்டர் நல்லொ
முள்ளவரும் குணவானுமாகிய கௌரமுகர் என்றுபெயருள்ள
சிஷ்யரை உமது பிதாவினிடம் அனுப்பினார் அந்தக் கௌ
ரும் வந்து ஶரம்பரிகாரம் செய்துகொண்டு ராஜாவைப்பார
'ராஜாவே! என்புத்திரனால் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்

---

1 பிரம்மா என்பதற்கு ஆசார்யர் என்றுபொருள்கொண்டு, 'ஆ
ரிடம்போய் அவருக்குப் பூஜைசெய்து அவரிடம் விடைபெ
கொண்டு வீட்டுக்குவந்தார்' என்பது பழைய உரை

ரே! தக்ஷகன உமமை விஷததினல எரிககபபோகிருன ;
கிரதைதயோடிருமம' எனறு குரு சொனன எலலாவறறையும
னனா ஜனமேஜயரே! உமதுபிதா அநதக கொடிய சொல
கேடடு, ஸாபபஸரேஷடனன தக்ஷகனுககுப பயநது தகக
ரக்ஷியுடன இருநதார
அதனபின, அநத ஏழாவதுநாள வநதபோது, காஸயபா என
பிரமமரிஷி ராஜாவினிடம போயககொணடிருநதார அப
து அநதக காஸயபரைத தக்ஷகனெனனும நாகராஜன கண
அவன, வேகமாகபபோகினற அநதககாஸயபரெனனும
மணரை நோககி, 'நீர எஙகே விரைவாகச செலலுகிறீர?
ன காரியஞசெயய நினைததிருககினறீர?' எனறுகேடக,
யபா, 'ஓ! பிராமமண! கெளரவஸரேஷடராகிய பரிக்ஷித
னும ராஜாவினிடம போகினறேன, அவரை இனறைத
ம தக்ஷகனெனனும நாகன எரிககபபோகிருனும, அவரைக
தவுடன அநத விஷவேகததை நிவிருததிசெயவதறகு நான
மாகபபோகினறேன, நான காபபாறறுவதறகு ஏறபட
கிற ராஜாவை அநத ஸாபபம அழிககமுடியாது' எனருா
கேடட தக்ஷகன, 'பிராமணரே! நானதான அநதததக்ஷ
நான கடிததராஜாவை நீர என பிழைபபிகக விருமபுகிறீர?
றகடிககபபடட அவவரசனைப பிழைபபிததறகு உமமா
து, எனனுடைய ஆசசரிய சகதியைப பாரும' எனறு
லி அநதததக்ஷகன அஙகேயுளள ஒரு மரததைக கடிததான
ன கடிததவுடன அநத மரம நீருகிவிடடது அரசரே! உடனே
யபரும அமமரததைப பிழைபபிததார பிறகு, அவரைத
கன, 'உமககு வேணடியதைச சொலலும' எனறு ஆசை
, அநதககாஸயபா இபபடிககேடட அநததத்க்ஷகனை
கி, 'நானதிரவியம கிடைககுமெனறு அவவிடமபோகிறேன'
று சொனனா
அவரால இவவாறு சொலலபபடட தக்ஷகன, மஹாததுமா
காஸயபரைநோககி, 'ஓ! குறறமிலலாதவரே! நீர அரசனி
எவவளவு தனம அடையவிருமபுகிறீரோ அதறகு அதிகமாக
னிடம பெறறுககொணடு திருமபிபபோம' எனறு நயவசன
பேசினன அநத நாகன இவவாறு சொனனபின, மனிதா
சிறநதவராகிய அநதக காஸயபா தக்ஷகனிடமிருநது தமககு
டிய அளவு பொருளைபபெறறுககொணடு திருமபிபபோனா
பபிராமணா திருமபிபபோனபின, தக்ஷகன மாறுவேஷமாக
, தாமிஷடரும ராஜஸரேஷடருமான உமதுபிதா மாளிகை

யினமேல ஜாககிரதையாகவிருநதும, அவரை விஷாகனியி
எரிததுவிடடான புருஷஸரேஷடரே! அதனபின, நீர லோ
தை வசபபடுததுவதறகாகப படடாபிஷேகஞ செயயபபட
அரசருட சிறநதவரே! உளளபடி நாஙகள கணடதும கேட
இதுதான இநத மிககொடிய சமாசாரமெலலாவறறையும
கள உமககு விடாமறசொனனோம புருஷஸரேஷடரே! ந
வுககும இநத உதஙகரிஷிககும நேரநத அவமானததைக கே
பிறகு, அதனமேற செயயததககதைச செயயும' எனறு ம
கள ஜனமேஜயருககுச சொனனாாகள

சததுருககளை அடககுகிறவராகிய அநத ஜனமேஜயர
அநேககாலததில மநதிரிகளெலலாரையும பாாததது, 'மநதிரிக
அநதமரததின விஷயமாக நடநத வருததாநதம உஙகளு
யாராறசொலலபபடடது? தகூஷகனால சாமபறகுவியலாகச
யபபடடமரததைக காஸயபா அபபோதே பிழைபபிததா
பது லோகததுககே ஆசசரியமான விஷயம, காஸயபருடை
திரஙகளினால விஷமபோககபபடடவன இறசகமாடடா
பது நிசசயம அநதக கெடுநினைவுளள நாகஙகளுள இழி
வன, 'எனனைறகடிககபபடட ராஜாவை இநதபபிராம
பிழைபபிபபானனால தகூஷகனுககு விஷமபோயவிடடதென
கததாசகுப பரிஹாஸமாகும' எனறு மனததில நினைததுத
அநதபபிராமணனைத திருபதிசெயதிருககவேணடும, இன
உபாயததினால அவனுககுத துனபததைக கொடுககபபோ
றேன, ஆனால, அவனுடைய நடையைபபறறி ஒனறுமடடுமே
விருமபுகினறேன மனிதரிலலாதகாடடில தகூஷகனுககும கா
ருககும நடநத அநத ஸமபாஷணையைக கேடடதும அவா
பாாததும யாா? அநதஸமாசாரம உஙகளுககு எபபடிவந
இதைக கேடடபிறகு அவனுககாக ஸாபபஙகளையே ஒழிக
ஆலோசனையைச செயவேன' எனறாா

மநதிரிமாாகள, 'அரசரே! பிராமணஸரேஷடரான கா
பரும தகூஷகனும வழியில ஸநதிதத விஷயததை எஙகளு
இனனாா இவவாறு சொனனாா எனபதைச சொலலுகிறே
கேளும மனனரே! ஒரு மனிதன விறகுககாக அமமரததி
உலாநதகிளைகளைத தேடிககொணடு முனனமே அமமர
ஏறியிருநதான அவன மரததிலிருநதது தகூஷகன காஸ
இருவருககும தெரியாது அரசரே! அவன அநத மரத
கூடவே நீறுகிவிடடான ராஜஸரேஷடரே! காஸயபரு
பிரபாவததினால அவன அமமரததோடு கூடவே பிழைத

பிராமணனுடைய வேலைககாரனுகிய அவன திருமபிவநது
கன சாபயபா அவவிருவருககும நடநததை நடநதபடி என
ககுததெரிவிததான வேநதரே! இநதவிஷயம எபபடிககாணப
டது, எபபடிக கேடகபபடடதெனபதை நாஙகள உமககுச
னனேம, ராஜஸரேஷடரே! இதைககேடடபிறகு, மேலநடகக
னடியதைச செயயும' என்றனா

இவவாறு மநதிரிகள சொனனதைககேடடு அநத ஜனமே
ராஜா கையாற கையைப பிசைநதுகொணடு தாககததினுல மிக
பரிதபிததாா, தாமரைககணணினராகிய ராஜா அடிககடி
ணமான பெருமூசசு விடடுசகொணடு கணணுல நீரததுளி
ச சொரிநது அழுதாா, அவமானததால மனவேதாப
பிதா இறநதுபோனதனுல வயஸனமுமுறற அநத ஜனமே
ராஜா நிறுததமுடியாத கணணீரை விடடபிறகு சாஸதிரபபிர
ம ஜலததினுல முகததைக கழுவி ஆசமனஞசெயது சறறு
ம கோபததுடன மனததில ஆலோசனைசெயது ஒரு நிசசயஞ
துகொணடு மநதிரிகள எலலாரையும நோககி அடியில வரு
ப சொலலலாஞா —

'எனது பிதா ஸவாககபபோனதைபபறறி நீஙகள சொனன
க் கேடடபிறகு, எனககுணடான உறுதியான அபிபபிரா
தை நீஙகள கேளுஙகள, துராதமாவான தகூகனுககுப பிர
தீஙகுசெயவதுதான அடுததுச செயயததகக காரியமென்று
நினைககிறேன, அவன ஸருஙகியெனனும ரிஷியைக காரண
மாததிரம வைததுககொணடு ராஜாவாகிய என பிதாவை
துககொனறவன, காஸயபரைத திருபபினதும அவனுடைய
டததனம, அநதப பிராமணா வநதிருபபாராஞல என பிதா
ததிருபபரே, காஸயபருடைய அனுககிரகததிஞலும காஸய
கு மநதிரிகள உபசரிபபதனுலும அநதராஜா ஜீவிததிருந
, அநதத தகூகனுககு எனனகுறைநதுபோம? யாவரிடததி
தோலவியடையாத ராஜாவைப பிழைபபூடடவநத பிரா
ஸரேஷடராகிய காஸயபரை அவன காவததினுல தடுததா
லவா? ராஜாவைப பிழைபபூடடாமலிருககவேணடுமென்று
தப பிராமணருககுத திரவியமகொடுததது துராதமாவான
கன செயத பெரிய அநியாயமலலவா? உஙகளுககும எனக
உஙகளெலலாருககும மிகுநத பிரியமான காரியததைச
து என பிதாவிஷயததில பகை தீாபபதாகிய மரியாதையைச
யபபோகிறேன' என்றா

ஐமபததோராவது அததியாயம
ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஜனமேஜயர் ஸர்ப்பயாகம் செய்தது)

ஸ்ரீமானுகிய ராஜா இவவாறு சொலலி, மநதிரிகள
கரிததபிறகு, ஸாபபஸதரததுககாகப பிரதிஜ்ஞைசெயதா
மணரே! பேசுகிறவரிறசிறநதவரும பரதஸரேஷடரும பரி
தின புததிரருமாகிய ஜனமேஜயராஜா புரோஹிதரையும ரித
குககளையும அழைதது, தாம நினைததகாரியம நிறைவேறுத
தகுநத சொலலைச சொலலததொடஙகினா

'எனது பிதாவை ஹிமஸிதத துராதமாவான தக்ஷகனு
நான எவவிதமான பிரதிசெயயலாமெனபதை நீஙகள என
சொலலுஙகள, அநதத தக்ஷகனெனனும நாகனைப பந
ளுடன ஜவலிககினற அகனியில எநதக கிரியையினுல
வேனு அநதககிரியை உஙகளுககுத தெரியுமா? அவன
பிதாவை விஷாகனியினுல எவவாறு எரிததானே அவவ
அநதப பாவியான ஸாபபததை எரிகக விருமபுகிறேன எ
ராஜா சொலல, ரிதவிககுககள, 'அரசரே! தேவாகளால
படுததபபடடதும ஸாபபஸதரமெனறு பெயாபெறறதும [1]
ணஙகளிற சொலலபபடடதுமாகிய ஒரு பெரிய யாகம
மூடைய காரியததிறகு ஸாதகமாக இருககிறது வேநதரே!
ஸதரயாகஞ செயயததககவா உமமைவிட வேறு யாருமிலலை
றும பௌராணிகாகள சொலலுகினறனா அநத யாகம ந
ஸாதகமாயிருககினறது' எனறனா

ஸாதுஸரேஷடரே! இபபடி அவாகளால தெரிவிககப
அநத ராஜரிஷியானவா, தக்ஷகன ஜவலிககிற அகனிக
விழுநது எரிககபபடடுப போனதாகவே நினைததா பி
ராஜா, மநதிரஙகள தெரிநத அநதப பிராமணாகளை நோ
'அநத ஸதரயாகததை நான செயயபபோகிறேன, சே
வேணடிய ஸாமகரிகளைச சோககவேணடும' எனறு செ
ஞா பிராமணஸரேஷடரே! பிறகு, அநத ரிதவிககுககள
சாலை கடடுவதறகாக அதறகு வேணடிய இடததைச சாஸ
பிரகாரம அளககச செயதனா அவாகளெலலோரும வே
களைச சரியாக அறிநதவாகள, புததியிறசிறநதவாகள,

[1] ஜனமேஜயா எனற பெயருளளவா ஸாபபயாகம செயதத
பூாவகலபசரிததிரஙகளில கேடடபடி உமககுப பெயரும ஸாபபய
திறகுக காரணமும அமைநதிருககினறன எனபது

மிகச சிறபபுளளதும ராஜாவுககுப பிரியமும அநேக பிரா
ர சோநததும தனஙகளும தானியஙகளும மிகுதியாக நிறைந
ம ரிதவிககுககள ஸுகமாக இருககததககதுமாகிய அழகான
நசாலையைச சாஸதிரபபிரகாரம கடடுவிததது, பிறகு, ராஜா
ந ஸாபபயாகஞசெயயத தீகைஷசெயவிததனா அநத யஜஞ
கடடுமபோது சிறநத புததியுளளவனும வீடுகடடுகிற வித
ில நிபுணனுமாகிய ஒரு ஸதபதி, 'இநத ஒரு பெரிய நிமித
உணடாயிருககிறது, இது வரபபோகிற ஸாபபயாகததுககு
யூறு நேரிடுவதை முனனமே தெரிவிககிறது' எனறு சொன
வேலைககு நூலபிடிககிற தலைவனும புராணஙகளை தெரிநதவ
ஸூதஜாதியிற பிறநதவனுமாகிய அநத சிலபி நில அளவு
த இடததையும காலததையும பாரததுச சொனனதாவது,
பிராமணன காரணமாக இநதயாகம முடிவுபெருமற போ
எனபது அநதராஜா, இதைககேடடு, தீகைஷ செயவதறகு
னமே துவாரபாலகனை நோககி, 'எனககுத தெரியாமல யா
உளளேபிரவேசிககக கூடாது' எனறு கடடளையிடடா

ஐமபததிரணடாவது அததியாயம
ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸர்ப்பங்கள் அக்னியில் விழுந்தது.)

பிறகு, ஸாபபயாகமசெயவதறகுவேணடிய கிரியை ஆரமபிக்
டடது யாகஞசெயவிககிறவாகள சாஸதிரபபடி தமதம
களில பிரவருததிததனா, கறுபபுவஸதிரஙகளைப போததுக
ணடு, புகையினுறசிவநத கணகளுடன, ஜவலிககும அகனியில
ர பூரவகமாக ஹோமஞசெயதனா அபபோது ஸாபபஙக
லாவறறையும அவறறின மனம நடுஙகுமபடி அகனியினமுன
பில அழைததனா பினபு ஸாபபஙகள ஜவலிககிற அகனியில
விழுநதன துடிததுககொணடும தீனஸவரமாக ஒனறை
னறு கூபபிடடுககொணடும படமெடுததுச சீறிககொணடும
ளினுலும வாலகளினுலும ஒனறையொனறு கெடடியாககசுற
காணடும அகனியில விழுநதன வெளுபபுநிறமும கறுபபுநிற
நீலநிறமுமான ஸாபபஙகள, கிழஙகளும குடடிகளுமாகப
தமாக இரைசசலிடடுககொணடு ஜவலிககும அகனியில
தன அகனிஹோததிரிகளிறசிறநத சௌனகரே! பசுவின
தபபோல அடிசிறுதது நடுபபருதது நுனிசிறுதத வடிவமுள

ளவையும, ஒரு குரோசநீளமும ஒருயோஜனை நீளமுமுள்ள
டான நாகஙகள இடைவிடாமல வேகமாக அகனியில விழுநது
கொடிருநதன இவவாறு லக்ஷகசணககாகவும பததுலக்ஷக க
காகவும பததுககோடிககணககாகவும ஸாபபஙகள அநதயாக
தஙகள ஸவாதீனமதபபி அழிநதன, குதிரைகளபோலச சி
யானைத துதிககைகளபோலச சிலவும மதயானைகளபோலப
உடலுள்ளவை சிலவுமாக, மிகுநத பலமுள்ளனவும ஈடடிக
போலப பயததைசசெயவனவும கொடிய விஷமுள்ளனவு
பலநிறமுள்ளஸாபபஙகள தாயாாசாபமெனனும தடியினலடி
படடுக கணககிலலாமல அகனியில விழுநதன " என்றா

ஐமபததுமூனருவது அததியாயம

ஆ ஸ தீ க ப ா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(வாஸுகி தன் ஸஹோதரியை ஜரத்காருவினிடம் முறையிடுவ

சௌனகா, " அனபராகிய ஸௌதபுததிரரே! பாண
வமசததிறபிறநதவரும சிறநதபுததிமானுமாகிய ஜனமேஜய
வின அநத ஸாபபயாகததில ரிதவிககுககளாக இருநத
ரிஷிகள யாா? ஸாபபஙகளுககு மிகுநதபயததையும துனப
யும விளைவிககும அநத மிககொடிய ஸாபபயாகததில ஸ
விருநதவா யாா? ஸாபபயாகஞசெயகிற விதிதெரிநதவாக
நாம அறியததககவா யாா? எலலாவறறையும விரிவாக நீா
லககடவீா" எனறு கேடக, ஸௌதபுததிரா சொலலத தெ
கிறா —

" நனறு, நனறு அபபோது ஜனமேஜயராஜாவின ரி
ககளும ஸதஸயாகளுமான ஞானவானகளின பெயாகளை
குசசொலவேன அநதயாகததில சயவனாவமசததிறபிறநத
வேதநதெரிநதவாகளுககெலலாம சிறநதவருமான சணடபா
ரெனறு கியாதிபெறற பிராமணா ஹோதாவாகவும, வருத
விதவானும குதஸவமசததிற பிறநதவருமான ஜைமினியென
பிராமணா உதகாதாவாகவும, சாஙகரவா பிரமமாவாகவும,
களா அதவாயுவாகவும இருநதாாகள புததிரனோடும சிஷ
ளோடுமகூடின வியாஸா, உததாலகா, பிரமதகா, ஶவேத
பிஙகளா, அஸிதா, தேவலா, நாரதா, பாவதா, ஆதரேயா,
டா, ஜடரா, காலகடரெனனும பிராமணா, வதஸகோத
தாரும வருததரும ஜபமும வேதாததியயனமும நலலொழு

ாவருமாகிய ஶருதஶரவஸ என்பவா, கோஹலா, தேவசாமா, தகலயா, ஸமஸௌரபா ஆகிய இவாகளும, வேதஙகளிற கணட இன்னும அநேகபிராமணாசளும ஜனமேஜயருடைய யாகததில ஸபையிறசோநதவாகளாக இருநதாாகள

அநத ஸாபபஸதரமெனனும பெரியயாகததில ரிதவிககுக ஹோமஞசெயகையில எலலாபபிராணிகளுககும பயததை டுபணணும கொடியஸாபபஙகள அதில வநது விழுநதன பஙகளுடைய ஊன ஜலததையும கொழுபபுககளையும அடிதது ிற வாயககாலகள ஓடின அபபோது இடைவிடாமல எரிக டுகினற நாகஙகளின நாறறம மிகுதியாக வீசியது விழுநது ணடும ஆசாசததில நினறுகொணடும அகனியினால மிகுதி எரிககபபடுகினற நாகஙகளின சபதம இடைவிடாமற கேட டடது அநத ஜனமேஜயராஜா தீககூசெயதுகொணட கேடடதும, அநத நாகராஜாவான தககூகன இநதிரனுடைய றததுககுசசென்றுன தான குறறஞசெயததனுற பயந த தககூகன, நடநததையெலலாம நடநதபடி இநதிரனுககுச லி அபபோது அவனிடததில சரணாகதிசெயதான இநதி மிகக அனபுடன அவனைநோககி, 'நாகராஜாவே! தககூகா! ஸாபபயாகததில உனககு ஒருபொழுதும பயமிலலை, உனக முனனமே பிரமமதேவரை வேணடிககொணடிருககிறேன, ால, உனககுப பயமிலலை, உனமனததின தாபம நீஙகட என்று சொன்னுன

இபபடி இநதிரனால தேறறபபடட அநத ஸாபபராஜன, ஸந ஷததுடன, அநத இநதிரககருஹததில ஸுகமாக இருநதான கள அகனியில இடைவிடாமல விழுநதுகொணடிருககும ு, தன பரிஜனஙகளில சிலமடடும மிகுநதிருபபதைககணடு த துககததுடன வாஸுகி பரிதபிததான நாகராஜனுன ுகிககுக கஷடமான மூாசசை உணடாயிறறு நடுஙகின ததுடன தன ஸஹோதரியைப பாாதது அடியிலவருமாறு லலத தொடஙகினுன

'பிரியமானவளே! என அஙகமெலலாம எரிகினறது, எனக திசைதெரியவிலலை, மூாசசையினுல விழுநதவனபோலிருககி, எனமனம நிலையறறிருககிறது, எனகண மிகவும சுழலுகின மனமவெடிபபதுபோலிருககினறது இபபோது நான ஸவா தபபி அநதநெருபபில விழபபோகிறேன், ஜனமேஜய டய இநத யாகம எஙகளைககொலவதறகாகவே நடககின, நிசசயமாக நான யமனவீடடுககுப போகவேணடும என

ஸஹோதரியே! எதறகாக உனனை ஜாரதகாருவுககுக கொ
தேனோ அதறகுக காலம இதோ நோநதிருககிறது நமமை
நம பநதுககளையும நீ காபபாறறுவாயாக நாககனனிகைக
சிறநதவளே! அநதயாகம நடககுமபோது ஆஸதீகனதான ந
தபபோகிறுனெனறு பிரமமா முனனே நேரில எனககுச செ
யிருககிறுா குழநதாய! ஆதலால, சிறுவனுயிருநதாலும எ
தனைபபோல கௌரவிககபபடட சிறநத வேதவிததாகிய உ
திரனிடம, எனனையும எனபரிஜனஙகளையும விடுவிககுமபடி
லககடவாய' எனறு சொனனுன

ஐமபததுநானகாவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஆஸதீகா ஜன்மேஜயநுடைய யாகசாலைக்குச் சென்றது)

நாகராஜாவாகிய வாஸுகியின அநதசசொலலைககே
நாககனனிகையாகிய ஜாரதகாருவானவள, தனபுததிரனையழை
'புததிரனே! எனனுடைய பிராதா ஒருகாரணமபறறி எ
உனபிதாவுககுக கனனிகாதானஞசெயதான அதறகுகக
இபபோது நேரநதிருககிறது நீ அநதககாரியததை எப
செயயவேணடுமோ அபபடிச செயவாயாக' எனறு சொன
அதறகு, ஆஸதீகா, 'என மாதுலன எனபிதாவுககு உனனைக
னிகாதானஞசெயததறகுக காரணம யாது? அதைத தெளி
எனககுசசொல, கேடடபின, அதை அபபடியே செயவே
எனறு கேடக, வாஸுகியின ஸஹோதரியான அநத ஜரதக
தன பநதுககளுககு நனமையை விருமபுகினறவளாய, நமபி
யுடன தனபுததிரனுககு அநத விஷயததைச சொலலததொ
கினுள

'எலலா நாகாகளுககும தாயாரானவள கதருவெ
பெயா பெறறவள அவள கோபஙகொணடு புததிராக
சபிததததறகுக காரணததைத தெரிநதுகொள அவள,
திராகளே! நான வினதைககு அடிமையாகுமபடி பநதயஞ
திருகக, அநத உசசைசஸரவமெனனும அஸவராஜாவுககுப
ரூபததை நீஙகள செயயாமையினுல ஜனமேஜயா செ
போகிற யாகததில உஙகளை அகனி எரிததுவிடும,
மரணமடைநது யமலோகம போவீகள' எனறு சபிதத
அவள சபிததததை உலகததுககெலலாம ஸருஷடிகா

யபிரமமதேவா, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு தாமும
லலி, அவள சொனனதை அஙகீகரிததார குழநதாய! அப
து பிரமமா சொனனதைககேடட வாஸுகியும அமிதங
நதபின தேவாகளைச சரணமடைநதான எலலாவறறிலும
நததாகிய அமிாதம கிடைததபின, கிருதாாததாகளாயிருநத
வாகளனைவரும என ஸஹோதரனை முனனிடடுககொணடு
மதேவரிடம சென்றனா அநததேவாகளெலலாரும ஸாபப
ரவாகிய வாஸுகியோடு கூடப பிரமமாவைபபாாதது, 'பக
னே! இநத நாகராஜாவான வாஸுகி, தன உறவினாகளைக
ததுத துனபமடைகிறுன, தாயாாகொடுதத அநதசசாபம
மலிருககவேணடும, அதறகு உபாயம எனன?' எனறுவேண
கடடனா அதறகுப பிரமமதேவா, 'ஜரதகாருவெனபவா
காருவெனபவளை மனைவியாக அடையபபோகிறா, அவாக
குபபிறககும புததிரனுகிய பிராமணன ஸாபபஙகளைசசாபததி
று விடுவிககபபோகிறுன' எனறுா தேவதையைப போனற
ன! இபபடிப பிரமமா சொனனதைககேடடு, நாகராஜாவான
ஸுகி அககாலம வருவதறகு முனனே மஹாதமாவான உன
வுககு எனனைககனனிகாதானஞசெயதான அவருககு என
ததில நீ பிறநதாய அநதககாலம இபபோது வநதிருககிறது,
யததிலிருநது எஙகளைக காபபாறறவேணடும எனஸஹோ
னயும அநத அககினியிலிருநது ரக்ஷிபபாயாக என
ஹாதரன தனனை விடுவிபபதறகாகச சிறநத ஞானமுளளவ
ா உனபிதாவுககு எனனைககொடுததது வீணுகாமலிருககும
நீ செயயவேணடும புததிரனே! நீதான எனனநினைககிறுய?'
றுள

இவவாறு அவளசொலல, அநத ஆஸதீகா, 'அபபடியே
டடும' எனறு தம மாதாவுககுசசொலலி, அபபோதே துக
தினுல பரிதபிததுசகொணடிருககும வாஸுகியைநோககிப
ழபபிககிறவாபோற பேசினுா 'நாகராஜாவாகிய வாஸு
! சிறநத பலவானே! நான உனனை அநதச சாபததிலிருநது
விபபேன, இதை ஸதயமாக உனககுசசொலலுகிறேன,
னே! நீ மனககலககம அடையாதே, உனககுப பயமிலலை,
சனே! எவவிதமாக நனமை உணடாகுமோ, அவவிதமாக
லவேன, எனவாககு விளையாடடுககளிலும பொயசொனன
லை, மறறபபொழுது சொலவதேது? மாதுலனே! ஸாபப
ரஷடனே! இபபோது யஜஞதீக்ஷைசெயதுகொணடிருககும
ஶ்ரேஷடனுகிய அநத ஜனமேஜயனிடஞ சென்று, எபபடி

யாலை அநத ராஜாவினயாகம நினறுபோயவிடுமோ, அப
யாக மஙகளவாககியஙகளினுல தருபதியடைவிககபபோகிறே
நாகராஜாவே! சிறநதபுததியுளளவனே! நீ எனனிடததில எ
யும எதிரபாாககலாம, எனனிடததில நீ வைதத நமபிககை
பொழுதும பொயயாகாது' எனருா அதறகு வாஸுகி, '
தீகனே! நடுஙகுகிறேன, என ஹருதயம வெடிககினறது,
மாவின தணடனையாகிய சாபததினுற பீடிககபபடடுத திசை
யாமலிருககிறேன' எனறுசொலல, ஆஸதீகா, 'நாகஸ
டனே! நீ எவவகையிலும பரிதாபபபடவேணடாம, ஜவலி
அகனியினுல உனககுணடான பயததை நான ஒழிததுவிடுவே
பரளயகாலாகனிகொபபான சகதியுளள மிகக பயஙகரம
1 பிரமமாவின தணடனையை அழிபபேன, நீ எவவகையிலும
விஷயததில அசசமடையவேணடாம' எனறுசொனனா

பிறகு, பிராமணஸரேஷடராகிய ஆஸதீகா, வாஸு
னுடைய தாஙககககூடாத மனஸதாபததை நீககி, அதைத
அஙகஙகளிலேறறுககொணடு, நாகஸரேஷடாகளை விடுவிப
காக, எலலாசசிறபபுககளும நிரமபின அநத ஜனமேஜயய
திறகு மிகவிரைவாகப போனா அநத ஆஸதீகா செ
ஸூரியனுககும அகனிககும ஒபபான தேஜஸுளள அநேக
ஸபையிற சோநதிருநத அநத உயாநத யஜஞசாலையைககண
விரோதிகளுககுத துனபமுணடாககததகக அநதபபிரா
ஸரேஷடா அஙகே பிரவேசிககுமபோது துவாரபாலகாகள
கத தாம உளளேபோவதறகாக அநத யஜஞததைககுற
ஸதுதிசெயதனா புணயகாமஞசெயபவாகளுககெலலாம சி
வராகிய அநதப பிராமணோததமா, மிகசசிறநததாகிய
சாலையை அடைநது, அளவறற கீாததியுளள ராஜாவையும ரி
விககுககளையும ஸபையோாகளையும அகனியையும துதிததா

ஐம்பததைநதாவது அததியாயம்
ஆஸதீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஜனமேஜயரைப்பற்றி ஆஸ்தீகர் செய்த ஸ்தோத்திரம்)

'பிரயாகையில சநதிரனுடையயாகமும வருணனுடைய
மும பிரமமாவினுடையயாகமும நடநதன 2 பரிக்ஷிததினபுத

1 பிரமமா சொனனவாககு

2 இபபடிப பலமுறை விளிததுககூறியது, அரசன மனததில இ
முணடாவதறகாகவெனறு தோனறுகிறது

குலஶ்ரேஷ்டரே! உமது இந்தயாகம் அப்படியேயிருக்கின்றது
அன்பர்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகக்கடவது இந்திரனுடைய
யகள் நூற்றுக்கணக்காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன அந்த
றுக்கணக்கை மற்றொரு நூறுஸங்கியையாக்கினால் கூடிய பதி
ரம் யாகங்களுக்கு ஸமானமாக உமதுயாகம் இருக்கிறது
குலஶ்ரேஷ்டரே! பரிக்ஷித்தின்புத்ரரே! நம் அன்பர்களுக்கு
மமுண்டாகக்கடவது யமனுடையயாகமும் ஹரியினிடத்தில்
யுள்ளவனாகிய ரந்திதேவனென்னும் ராஜாவின் யாகமும் எப்
ிருந்தனவோ அப்படியே இந்த உமமுடைய யாகமும் இருக
ு பரதகுலஶ்ரேஷ்டரே! பரிக்ஷித்தின்புத்ரரே! நம அன்பா
கு க்ஷேமமுண்டாகக்கடவது கயன், சசபிந்து என்ற அரசா
னுடைய யாகங்களும் யக்ஷராஜாவான குபேரனுடையயாகமும்
டியோ அப்படியே இந்த உமதுயாகமும் இருக்கிறது பரத
ஶ்ரேஷ்டரே! பரிக்ஷித்தின்புத்ரரே! நம் அன்பர்களுக்குக்ஷேம
டாகக்கடவது நருகனென்னும் ராஜாவினுடைய யாகமும்
டராஜாவின் யாகமும் தசரதபுத்ரராகிய ராமருடைய யாக
எப்படியிருந்தனவோ அப்படியே இந்த உமதுயாகமும் இருக
து பரதகுலஶ்ரேஷ்டரே! பரிக்ஷித்தின்புத்ரரே! நம அன
ுக்கு க்ஷேமமுண்டாகக்கடவது தாமதேவதையின்புத்ரரும்
டவம்சத்தினருமாகிய யுதிஷ்டிரராஜாவின் யாகம் தேவலோ
ற பெயர்பெற்றது, இந்த உமமுடையயாகமும் அப்படியே
கிறது பரதகுலஶ்ரேஷ்டரே! பரிக்ஷித்தின்புத்ரரே! நம அன
ுக்கு க்ஷேமமுண்டாகக்கடவது ஸத்யவதியின் புத்ரராகிய
ணரென்றுசொல்லப்பட்ட வியாஸருடையயாகம் நடந்தது,
அவரே கிரியைகளைச்செய்தார், உமது இந்த யாகமும்
ப்போலவேஇருக்கிறது பரதகுலஶ்ரேஷ்டரே! பரிக்ஷித்தின்
ரே! நம அன்பர்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகக்கடவது ஸூர்ய
காப்பான தேஜஸுள்ள இந்த ரித்விக்குக்கள் இந்திரயாகத்
ிருந்தவர்கள்போலிருக்கின்றனர், இவர்களுக்கு இனி அறிய
டியது ஒன்றுமில்லை, இவர்களுக்குச்செய்யும் தானம் என்
அழியாது தவைபாயனருக்கு ஒப்பான ரித்விக்கு எந்த
த்திலும் யாருமில்லையென்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்
ம காரியங்களில் ஸமர்த்தர்களாகப் பூமியெங்கும் ஸஞ்சரிக
எல்லா ரித்விக்குக்களும் அவருடைய சிஷ்யர்கள்தாம்
யயே தனமாகவுடையவரும் பலவர்ண கிரணங்களையுடைய

நம அன்பர்களுக்கு என்பதற்கு ராஜா ரித்விக்குக்கள் முதலியவர்
த என்றும், நாகர்களுக்கென்றும் இரண்டு பொருள் தோன்றும்

வரும மஹாதமாவும பொனனைவீரியமாகவுடையவரும ஹோ
செயததைப புசிபபவருமாகிய அகனிபகவான பிரதக்ஷிண
திருமபுகினற ஜவாலையுடன ஜவலிததுககொணடு உமது
ஹவிஸை ஆசையுடன வாஙகிககொளளுகிறா இநத ம
லோகததில பிரஜைகளைப பரிபாலனஞசெயயததகக அரச
மைபபோல வேறொருவருமிலலை உமமுடைய தைரியததைப
நான எபபோதும மனததிலஸநதோஷமடைகிறேன நீருமா
னும யமனுநதாம தாமததுககு ராஜாககள மனுஷயாகளு
லாம இநதிரனே! வஜராயுதததைதக கையிலதரிததுககொண
கிற தேவேநதிரன நேரே வநததுபோல நீர இநதலோகததி
ஜைகளைக காபபாறறுகிறீரெனறு நினைககிறோம இநத உலக
உமமைததவிர வேறு ராஜா இபபோதுமிலலை, முனனும
கடவாஙகனுககும நாபாகனுககும திலீபனுககும ஒபபான
யயாதிககும மாநதாதாவுககும ஸமானமான சகதியுளள
ஸூரியனுடைய பிரகாசமபோனற பிரகாசமுடைய நீர
ரைபபோல உறுதியான விரதமுளளவராக விளஙகுகினறீர
முடைய சகதியானது வாலமீகியின சகதியைபபோல ஆழந
கிறது உமதுகோபம வஸிஷடருடைய கோபமபோல அட
படடிருககிறது உமமுடைய பிரபுததுவம இநதிர பதத
ஸமானமெனறு நான நினைககிறேன உமது மஹிமை நார
னுடைய மஹிமையைபபோல விளஙகுகினறது தருமததின
யததை அறிவதில யமனைபபோலவும, எலலாககுணஙகளும
பினவராகவும லக்ஷமிககு இருபபிடமாகவுமிருபபதில வி
வைபபோலவும இருககிறீா நீா ஸமபததுககளுககு நிதியாக
பதுபோலவே யாகஙகளுககும நிதியாக இருககிறீா பலததி
போதபவனெனனும அரசனுககு ஸமானமாயிருககிறீா ராப
போல அஸதிரஙகளும சஸதிரஙகளும தெரிநதவராயிருக
ஔாவா, திரிதா எனனும ரிஷிகளுககும பகீரதனுககும ஒப
மஹிமையுளளவராகவும எதிரிகள கணணெடுததுப பாரகக
யாதவராகவுமிருககிறீா' எனறு ஆஸதீகா இவவாறு ஸ
திரஞசெயய, அரசரும ஸபையிற சோநதவாகளும ரிதவி
களும அகனியுமாகிய யாவரும ஸநதோஷமடைநதனா அவ
டைய அபிபபிராயஙகளையும ஜாடைகளையுஙகணடு, பிறகு, ஜ
ஜயராஜா சொலலலானா

ஐமபததாருவது அததியாயம
ஆஸதீகபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தியினுல் ஸந்தோஷமடைந்த ஜனமேஜயராஜாவினிடம் ஆஸதீகர் யஜஞத்தைநிறுத்துவதாகிய வரஙகேட்டது)

ஜனமேஜயமஹாராஜா, 'இவன பாலனுயிருநதும முதிாநத பபோற பேசுகினருன, இவனபாலனலலன, முதிாநதவனே று நான நினைககிறேன நான இவனுககு வரமகொடுகக மபுகிறேன பிராமணாகளே! இதில நீஙகள எனககு முழு ஒததிருபபீாகளாக' எனறுசொலல, ஸபையிலிருநதவாகள, தவாஞனபிராமணன இளையவனுயிருநதபோதிலும அவனை ாகள முறைபபடி பூஜிககவேணடும, வேநதரே! உமமுடைய லா அபீஷடஙகளும நிறைவேறுவதறகாக இநதபபிராமண ஷடனைச சீககிரமாக ஸநதோஷிககச செயயும, இபபோது டமிருநது அவன எலலா அபீஷடஙகளையும பெறததகக , அதனுல நமமிடததுாத தக்ஷகனும சீககிரமவருவன' எனறு னுாகள

விருமபினதைககொடுபபவராகிய அரசா அநதப பிராமணரை ககி, 'வேணடியவரததைககேளும' எனறு சொலவதறகு ககுமபோது, ஹோதாவானவா, மனததில உதஸாஹஙு றநதவராய, 'இநதககிரியையில, தக்ஷகன இனனும வரவில ' எனறவாககியததைச சொனனா அதறகு ஜனமேஜயா, களெலலாரும இநதககிரியை சீககிரததில முடிவுபெறுமபடி தக்ஷகன உடனே வநதுசேருமபடியும உஙகளுடைய பூாண யைககொணடு முயலுஙகள, தக்ஷகனதானே எனககு ாதி' எனறுசொலல, ரிதவிககுககள, 'அரசரே! தக்ஷ பயததினுல உபததிரவிககபபடடு இநதிரனுடைய வீடடில ககிறுன' எனறு [2] சஸதிரமநதிர தேவதைகளும அகனிபக லும எஙகளுககுச சொலலுகினறனா பூாவகலபஙகளுடைய நதிரஙகளையறிநது மஹாதமாவாகிய [3] லோஹிதாக்ஷரென ஸூதா அவவாறு முனனமே தெரிவிததிருககிறா' எனறு னுாகள

---

1 கிருஷ்ணுசாரியாபாடபபடி, அவிதவானுயிருநதாலும விதவானு நதாலும பூஜிககவேவேணடும எனபது பொருள

2 சாஸதிரஙகளுமெனனும பாடததிறகு முனகலபதது நடநததைச லலுகினற புராணஙகளெனறு பொருளகொளக

3 சிவாநதகணனுளளவா

அபபோது ராஜா அநத லோஹிதாக்ஷரெனனும ஸூத
கேடக, அவா ராஜாவைபபாாதது, 'ராஜாவே! பிராமண
எபபடிசசொலலுகிறாகளோ, அபபடியே இது நடநதிருககி
பூாவகலபததுச சரிததிரததையறிநது அதைககொணடு
சொலலுகிறேன, அரசரே! இநதிரன, தக்ஷகனுககு 'நீ இ
எவவளவும பயமிலலாமல எனஸமீபததிலிரு, அகனி உன
தஹிககாது' எனறு வரஙகொடுததிருககிறுன' எனறு
ஞா இதைககேடடு, தீக்ஷைசெயதுகொணடிருநத அரசா, ய
நடககுஙகாலததில வருததததுடன 'இநதிரனேடுகூடத
கனே அகனியில தளளுஙகள அநதநாகனேவிடககூடாது' எ
ஹோதாவைததூணடிககொணடிருநதாா ஹோதாவும ம
தில உறுதியுடன அவனே மநதிரஙகளினுல அழைததாா உட
இநதிரனே நேரே வநதான 'இநதிரனும தக்ஷகனேடுகூட
கடவன, சீககிரமாக நாகராஜனுடனகூடவே, ஜமபாஸுர
கொனறவனுகிய இநதிரன அகனியில விழககடவன' எ
சொலலி, ஹோதா ஹோமஞசெயதாா

அபபோது தக்ஷகநாகனுககு அபயஙகொடுதத மஹ
யுளள தேவேநதிரன விமானததிலேறி எலலாததேவாகளா
ஸதுதிசெயயபபடடும, மேகஙகளாலும அபஸரஸுகளா
விதயாதராகளாலும கூடடஙகூடடமாகப பினதொடரபபட
தக்ஷகனுககும தனககும நாசமவரபபோகிறதெனறு நினை
கொணடே வநதுசோநதான அநதத தக்ஷகனே இநதிரன
உததரீயததில மறைததுவைததிருநதும, பயததினுலநடு
தக்ஷகனுககு ஸுகமுணடாகவிலலை பிறகு, தக்ஷகனு
நாசததைவிருமபுகினற அரசா, கோபததுடன திருமபவும
ரம அறிநதவாகளேபபாாதது, 'பிராமணாகளே! அநதத
னெனனும நாகன இநதிரனுடையகருஹததில இருநதால இ
னேடுகூடவே அவனே அகனியில வீழததுஙகள' எனறு செ
ஞா தக்ஷகனேபபறறி ஜனமேஜயராஜாவினுல ஏவப
ஹோதாவானவா, இநதிரலோகததிலிருநத தக்ஷநாகனே
கிருநதபடியே ஹோமஞசெயதாா அபபடி ஹோமஞசெ
போது, ஒரு நிமிஷததுககெலலாம யாகசாலைககுமேல ஆக
தில தூககிதத தக்ஷகன இநதிரனுடனகூடக காணபபடடான
திரன, அநதயஜஞததைககணடு மிகுநதபயததை அடைநதா
பயததினுல தக்ஷகனேவிடடுவிடடுத தன இருபபிடததுககே தி
பிச சென்றுன

இநதிரனசெனறபிறகு, தக்ஷகனெனனும நாகேநதிரன ராஜ
ஷடரான ஜனமேஜயரிடம பயததினால பிரமைகொணடு மந
தின சகதியினால ஸவாதீனம தபபி, அககினிஜவாலையின ஸமீ
ல வநதான அவனைககணடு அஙகுளள ரிதவிககுககள,
சரே! அநதததக்ஷகன இதோ விரைவாக உமது ஸவா
ததிறகு வருகிறான பயஙகரமாகக கததுகினற அவனுடைய
ப இரைசசல கேடகிறது நிசசயமாக அநத நாகன இநதிர
விடபபடடிருககவேணடும அநத நாகன ஸவாககததைவிட
தவறி மநதிரததினால உடமபுநடுஙகித துடிததுககொணடு
னைதபபி உஷணமான பெருமூசசுவிடடுககொணடு ஆகாசத
வருகிறான ராஜஸரேஷடரே! பிரபுவே! உமது இநதககிரியை
திரபபடி நடநதுகொணடிருககிறது ஆனால, இநதபபிராமணா
ஷடருககு நீர வரஙகொடுககககடவீர' எனறனா அதைக
டு, ஜனமேஜயா, ஆஸதீகரைபபாாததது, 'அளவறற மஹிமை
ரவரே! இளமையிலேயே விததுவானாகிய உமககுத தகுதி
வரததைககொடுககிறேன, உமமுடைய ஹருதயததிலிருக
னோரததைதககேளும அது கொடுககககூடாததாயிருநதா
கொடுபபேன' எனறு சொனனா

தக்ஷகனெனனும நாகராஜன அகனியில விழபபோகையில,
தான ஸமயம' எனறு நினைததது அபபோது ஆஸதீகா
லலலானா 'ஜனமேஜயமஹாராஜரே! எனககு நீஙகள வரங
டுககிறதாயிருநதால கேடகிறேன, உஙகளுடைய இநதயாகம
வேணடும இதில ஸாபபஙகள விழாமலிருககவேணடும'
றா

சௌனகரே! அநத ஆஸதீகா அவவாறு கேடடபோது,
மேஜயா, மனததில அதிக ஸநதோஷமிலலாமல ஆஸதீகரை
ககி, 'ஸமாததரே! பிராமணரே! பொனனையும வெளளியை
பசுககளையும இனனும எனன எனன விருமபுகிறீரோ அவற
யெலலாம உமககு வரஙகளாகக கொடுபபேன, என யாகம
றுபோகக கூடாது' எனறு சொலல, அதறகு ஆஸதீகா,
சரே! பொனனையும வெளளியையும கோககளையும உமமி
நானகேடகவிலலை உமது இநதயாகம நிறகவேணடும, எங
மாதாவினவமசததுககு க்ஷேமமுணடாகவேணடும' எனறா

இவவாறு ஆஸதீகாசொனனபிறகு, பேசதெரிநதவாகளிற
தவராகிய ஜனமேஜயமஹாராஜா, ஆஸதீகரை நோககி,
ாமண ஸரேஷடாகளுககெலலாம சிறநதவரே! நீர தயை
து வேறு வரஙகேளும' எனறு பலமுறைசொனனா பருகு

புதரரே! அவா வேறு வரம வேணடவிலலை ஐயா! அதன
வேதநதெரிநதவாகளாகிய அநதராஜாவின ஸபையோாகள
ரும ஒருமிதது, அநத ராஜாவை நோககி, 'பிராமணா வரத
பெறுக' எனறாாகள" எனறா

ஐமபததேழாவது அததியாயம
ஆஸதீகபாாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஸர்ப்பயாகத்தில் எரிக்கப்பட்ட நாகஙகளுள் முக்கியமான
வற்றின் பெயர்கள்)

செளனகா, "ஸூதபுததிரரே! அநத ஸாபபயாக
அகனியிலவிழுநத ஸாபபஙகளெலலாவறறினுடைய பெயாகளை
கேடக விருமபுகிறேன" எனறு சொலல, ஸூதபுததிரா ெ
லததொடஙகினா

"பிராமணஶ்ரேஷடரே! ஸாபபஙகள ஆயிரககணககா
பததுலக்ஷக கணககாகவும பததுககோடிக கணககாகவும
யாகததில விழுநதன, பலவாயிருபபதனால அவறறை எண
யாது என ஞாபகததிலுளளவரையில அககினியில ஹோமஞ
யபபடட முககியமான நாகஙகளினநாமதேயஙகளை நானசொ
கிறேன, கேளும வாஸுகியின வமசததிற பிறநதவையும
கரமானவையும பெரிய உடலகளுளளவையும உககிரமான
முளளவையும கறுபபும சிவபபும வெணமையுமான ஸாபபங
தாயினசாபமெனனும தடியினால அடிபடடு ஸவாதீனநதபபித்
கமுறறு, ஹோமம பணணபபடடவறறில முககியமான நா
களை சொலலுகிறேன, கேளும கோடிசன, மானஸன, பூர்
சலன, பாலன, ஹலீமகன, பிசசலன, கெளணபன, சகரன,
வேகன, பிரகாலனன, ஹிரணயபாஹு, சரணன, கக்ஷகன,
தநதகன ஆகிய இநத வாஸுகிவமசததிறபிறநத நாகஙகள அ
யில விழுநதன பிராமணரே! எலலாம பயஙகரரூபமும மி
பலமுமுளளவையான அநதக குலததிறபிறநத இனனும அ
ஸாபபஙகள ஜவலிததுககொணடிருநத அகனியில ஹோமஞ
யபபடடன தக்ஷகனகுலததிற பிறநதவைகளைச சொ
கிறேன, கேளும புசசாணடகன, மணடலகன, பிணடஸே
ரபேணகன, உசசிகன, சரபன, பஙகன, பிலவதேஜஸ, வ
ஹணன, சிலி, சலகரன, மூகன, ஸுகுமாரன, பிரவேபனன,
தரன, சிசுரோமா, ஸுரோமா, மஹாஹனு ஆகிய இநதத த

ந்திறபிறநத நாகஙகள அகனியில விழுநதன பாராவதன, ாதரன, பாணடரன, ஹரிணன, கிருசன, விஹஙகன, சர மோதன, பிரமோதன, ஸமஹதாபனன ஆகிய இநத ஐராவத து நாகஙகள அகனியில பிரவேசிததன பிராமணஶ்ரேஷ கௌரவயநாகனகுலததிற பிறநத நாகஙகளைச சொலலு ா, கேளும ஏரகன, குணடலன, வேணி, வேணீஸகநதன, கன, பாகுகன, ஶ்ருஙகபேரன, தூததகன, பிராதன, ராத ஆகிய இநதக கௌரவயகுலநாகஙகள அகனியில விழுநதன ணரே! காறறுககொபபான வேகமுளளவையும கொடிய ளளவையுமான திருதராஷடிரகுலததிற பிறநத நாகஙகளை வரிசையாகசசொலலுகிறேன, கேளும சஙகுகாணன, பிட குடாரமுகன, ஸேசகன, பூாணாஙகதன, பூாணமுகன, பிர ன, சகுனி, தரி, அமாஹடன, காமடகன, ஸுஷேணன, ஸன, அவயயன, அஷடாவகரன, கோமலகன, ஶ்வஸனன, னவேபகன, பைரவன, முணடவேதாஙகன, பிசஙகன, உத ன, ரிஷபன, வேகவான, பிணடாரகன, மஹாஹனு, ரககாங ஸாவஸாரஙகன, ஸமருததன, படவாஸகன, வராஹகன, கன, சுசிததிரன, சிததிரவேகிகன, பராசரன, தருணகன,], ஸகநதன, ஆருணி ஆகியவை திருதராஷடிரகுலததிற ந நாகஙகள

பிராமணரே! இவவாறு மிகுநதகீாததியுளள பிரதானமான களின பெயாகளை நான சொனனேன மிகுதியாயிருதத எலலாவறறையும சொலலவிலலை இவறறின ஸநததிகளும, திகளின ஸநததிகளும ஜவலிதத அகனியில விழுநதனவற கணககிடமுடியாது இரணடுதலைகளும ஐநதுதலைகளும ஏழு ளும பததுததலைகளும நூறுதலைகளும எணணிலலாத தலை ளளவையும பரளயகாலாகனிககொபபான விஷமுளள மான கொடிய ஸாபபஙகள லக்ஷககணககாக ஹோமஞ் பபடடன பெரிய உடலகளுளளவைகளும கடியவேகமுள களும மலையின கொடுமுடிபோல உயரமுளளவைகளும ஒரு னை இரணடுயோசனை நீளமுளளவைகளும நினைதத ரூபமெ வைகளும நினைததபலம அடைகினறவைகளும ஜவலிககினற யைபபோனற கொடிய விஷமுளளவைகளுமான நாகஙகள ாவின சொலலாகிற தணடனையினால பீடிககபபடடு அநதப யாகததில எரிககபபடடன

னிஸகநதன எனறு ஒருபெயராககொளவது தக்ஷிணதேச பாடம.

ஐமபததெட்டாவது அததியாயம

ஆஸதீகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஜனமேஜயர் யாகத்தை நிறுத்தினபிறகு நாகலோகத்துக்கு ஆஸ்திகரை நாகர்கள் வரம்கொடுத்துக் கௌரவிப்பது

ஆஸதிகரிடததில இநத மறறொரு பெரிய ஆசசரியத
கேட்டிருககிறோம அதாவது—ஜனமேஜயராஜா அவருக
களைககொடுககிறதாக அபபடி அனபுடன சொல்லுமபோது
ரன கையைவிட்டுத தபபிபபோன தக்ஷகன ஆகாசததிலே
றான, அதனபின் ஜனமேஜயராஜா மிகுநத சிநதையுடனிரு
சாஸதிரபபடி ஹோமஞசெயயபபட்டு அதிகமாக ஜவ
அகனியில பயததினாறகுனறின அநதத தக்ஷகன விழாமலி
னெனபது" எனறு ஸௌதி சொலலினா

சௌனகா, "ஸூதரே! ஞானவானகளாகிய அநத
மணாகளுககு மநதிரஙகள அபபோது புததிககுத தோ
போயினவா? எதனால அநததக்ஷகன அகனியில விழவி
எனறுகேட்க, ஸூதபுததிரா சொலலததொடஙகினா

"இநதிரன கையைவிட்டு நீஙகிய பிரஜஙகைதபபின அ
ராஜனை ஆஸதீகா, 'நில நில' எனறு மூனறுமுறை சொ
அவன வருததமுறறு மனததுடன ஆகாசததுககும பூமிக
யில ஒருமனிதன நேரே நிறபதுபோல நினறுவிட்டான
ஸபையிலுளளவாகளால அதிகமாகக கேட்டுககொளள
ஜனமேஜயராஜா, 'ஆஸதீகா கேட்டது அவா இஷடமபோ
கட்டும, இநதககருமததை நிறுததுஙகள, நாகஙகள உ
மிலலாமலிருககட்டும, ஆஸதீகரும ஸநதோஷமடை
அநத லோஹிதாக்ஷரெனனும ஸூதாசொனனதும ஸத
டும' எனறு சொனனா ஆஸதீகருககு அநதவாததை
பிறகு, அநத ஸபையில ஸநதோஷததினால 'கலகல'
னும சபதம உண்டாயிறறு பரிக்ஷிததின புத
ஜனமேஜயருடைய அநத யாகமும அவவளவிலேயே நி
பாரதவமசததுராஜாவாகிய ஜனமேஜயரும தருபதிய
ரிததுவிககுககளுககும ஸபையிற சோநதவாகளுககும
வநதிருநத மறறவாகளுககும நூறறுககணககாகவும
கணககாகவும திரவியஙகளைக கொடுததா பிரபுவாகிய
ஜயராஜா லோஹிதாக்ஷரெனனும ஸூதருககும, ஒரு பிர
காரணமாக அநத ஸாபபயாகம நினறுபோமெனறு முதல

துசொன்ன ஸதபதிகளும் மிகுதியான திரவியங்களைக
ததார அளவிடக்கூடாத பராக்கிரமத்தையுடையராஜா
கபடி போஜனத்தோடும் வஸ்திரத்தோடுங்கூட்த திரவியத
ம ஸந்தோஷமாக அந்த ஸதபதிகளுக்கொடுத்து, பிறகு,
திரோகதமான கிரியையோடு அவபிருதமென்று சொல்லப
யாகஸமாபதிஸ்நானம் செய்தார் ராஜா, மனத்தில் தருபதி
ந்தவராகி, தமகாரியம்நிறைவேறினதினால் தருபதியடைந்த
ராஜுன ஆஸதீகரை மிகுந்தமரியாதையுடன் அவர் சந்தஹத
விடைகொடுத்து அவரைநோக்கி, 'என்னுடைய அசுவமேத
னும் மஹாயாகத்திற்கு ஸதஸ்யராயிருக்கவேணடும் அதற
திருமபவும் நீங்கள் வரவேணடும்' என்று சொல்லியனுப
. அப்போது ஆஸதீகரும், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று
லித தமமுடையபெரியகாரியத்தையும் முடித்துக்கொண்டு
வையும் தருபதிசெய்துவிட்டு ஸந்தோஷத்துடன விரை
த திருமபிப்போனார் அவர் சென்று மிகுந்தமகிழச்சியுடன
லேயும் அந்த மாதாவையும் ஸந்தித்து நமஸகாரஞ்செய்து
த விஷயத்தைத தெரிவித்தார்

அதைக்கேட்டு அவவிடத்திலிருந்த நாகாகளெல்லாரும் பயம
ா ஸந்தோஷத்துடன கூட்டமாகச்சேர்ந்து ஆஸதீகரிடத
ிகுந்த அன்புள்ளவர்ாகி, 'உனக்கு இஷ்டமான வரத்தைக
, விதவானே! நாங்கள் இப்போது உனக்கு என்னபிரியம
யக்கடவோம? நாங்களெல்லாரும் விடுவிக்கப்பட்டு ஸந
ுமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம குழந்தாய! உனக்கு என்ன
டத்தைச செயயக்கடவோம?' என்று பலமுறை அவ
கேட்டனா

அதற்கு ஆஸதீகா, 'இந்தலோகத்தில் பிராமணாகளாகட்
மறற மனிதாகளாகட்டும், தெளிந்தும் சிறந்தும் இருக்கும
தோடு இந்த என தாமகதையைக் காலேயும் மாலேயும் படிப
பின, அவர்களுக்கு உங்களிடமிருந்து ஒருபயமும் இல்லாம
க்கடவது என்றார் ஸந்தோஷமடைந்த நாகாகள,
கினியின்மருகராகிய ஆஸதீகரைப்பார்த்து, 'ஓ! மருமகரே!
டைய இந்த வரம மிகவும் ஸதயமாகட்டும பிரீதியோடு
நாங்களெல்லாரும் நீர்கேட்டதை ஜாககிரதையாக நிறை
றுவோம அஸிதனேயும் ஆர்த்திமானேயும் ஸுநீதனேயும்
நினைப்பானே அவனுக்குப் பகலிலாகட்டும இரவிலாகட்டும
பயம நேரிடாது 'மஹானுபாவர்களான நாகாகளே!
ாருரிஷியினால ஜரத்காருவென்பவளிடத்திற பிறந்த பெரிய

கீாததியுளள எநத ஆஸதீகா நாகாகளாகிய உஙகளை ஸாப
ரததிற காபபாறறிஞரோ, அவரை நான ஸமரிககிறேன, எ
நீஙகள ஹிமஸிககாமல இருககககடவீாகள ஸாபபமே!
செயது ஓடிபபோ, மஹாவிஷமுளள ஸாபபமே! போ, ஜ
ஜயா யாகததினமுடிவில ஆஸதீகாசொனன சொலலை
என்று உமமைபபறறிச சொலவதாகிய இமமநதிரஙகளைக
பிறகு, எநதஸாபபம நிவாததியாகவிலலையோ அதன தலை
வருக்ஷததின பழமபோல நூறுதுணடாக வெடிததுப
என்று சொலலினா

இவவாறு முககியமான ஸாபபஸரேஷடாகள சே
சொனனபோது, அநதமஹாதமாவாகிய பிராமணஸரே
மிருநத தருபதியடைநது, பிறகு தாம அநத இடததைவ
போவதறகு நிசசயஞசெயதா நாகராஜாவாகிய வாஸு
நாகாகளுடைய மததியிலிருநது இவவாறுசொலலி, அந
பஙகளுடனகூடவே தன கருஹம சென்றன தாமாதமா
பிராமணஸரேஷடா, நாகாகளை ஸாபபயாகததிலிருநது விடு
புதர பௌதராகளோடு வாழநதபிறகு, ஒருகாலததில
வாழககையைத துறநதா இநத ஆஸதீக சரிததிரததை
படி உமககு நானசொனனேன இதைசசொனஞல ஸாப
எஙகுமிராது பருகுவமசஸரேஷடரே! பிராமணரே! ஞா
ஞகிய ஆஸதீகருடைய அழகுளள சரிததிரததை ருரு
போது உமது கூடஸதராகிய பிரமதி அவருககு அன
சொனனதைக கேடடிருநத நான, அவா சொனனபடியே
லிருநது உமககுசசொனனேன பிராமணரே! தணணீாப
சொனனதாக நான சொலலககேடடு, நீ என்னை விஞவிய
இது இநதிரியஙகளை ஜயிததவராகிய பிராமணரே! உமமு
பெரிய ஆவல தீரடடும சிறநத தாமமுளளதும புணணிய
விருததிசெயவதுமாகிய ஆஸதீகசரிததிரததைக கேடடவ
லாப பாவஙகளினின்றும விடுபடடுத தீாககாயுளை அடை
என்றனா

ஆஸ்தீகபர்வம் முற்றிற்று

ஐமபததோனபதாவது அததியாயம்

அம்சாவதரண பர்வம்.

(ப்பயாகத்தில் ஜனமேஜயருக்கு வைசம்பாயனர் சொன்னபடி
ஹாபாரத கதையைச் சொல்லும்படி சௌனகர் கேட்டதன்
மேல் ஸூதர் சொல்ல ஆரம்பித்தது.)

சௌனகா, "ஐயா! ஸூதபுத்திரரே! பிருகுவமசம முத
கவே பெரிய சரிததிரமுழுவதும உமமாற சொலலபபடடது
ஞல உமமிடததில தருபதியடைநதேன ஸூதநநதனரே!
னும உமமைத தககபடி அநேகம கேடபேன வியாஸரிட
நது வநத கதைகளை இனனும எனககுச சொலலும நிறை
றுவதறகுமிகவும கடினமான அநத ஸாபபயாகததிலமஹா
ாககளாகிய ஸபையோாகள யாகததின கிரியைகளின மததிய
ஙகளில எநத எநத விஷயஙகளில எவவாறெவவாறு எனன
ன விசிததிரமான ஸமபாஷணைகளை நடததினரோ, அவறறை
லலாம நாஙகள உமமிடம கேடக விருமபுகினறோம ஸூத
திரரே! நீா எஙகளுககுச சொலலவேணடும" எனறு கேடக,
ூதபுததிரா, "கிரியைகளின மததிய காலஙகளில பிராமணா
வேதவிஷயஙகளைபபறறின பிரசஙகஙகளைப பேசினா வியா
மாததிரம விசிததிரமான பாரதமெனனும பெரிய சரிததிரத
ச சொலலினா" எனறு சொனனா

அதறகுச சௌனகா, "ஸாபபயாககாலததில சாஸதிரபபிர
ம நடநத கிரியைகளின மததியில ஜனமேஜயா கேடகும
து, கிருஷணதவைபாயனா பாணடவாகளுடைய புகழை
ததிசெயயததகக மஹாபாரதமெனகிற சரிததிரததைச
னனாலலவா? அநதப புணணியகதையை நான ஒழுஙகாகக
க விருமபுகிறேன ஸாதுஸரேஷடரே! யோகததாலபரிசுதத
ன புததியுளள வியாஸமஹரிஷியின மனமெனனும ஸமுததி
கினினறும உணடானதும ரதனஙகளைபபோனற விஷயஙக
லலாம பொருநதினதுமாகிய அநதக கதையைச சொலலும"
று கேடக, ஸூதபுததிரா சொலலததொடஙகினா "ஆகட
; கிருஷணதவைபாயனராறசொலலபபடட உததமமானமஹா
தமெனனும இதிஹாஸததை ஆதிமுதல உமககுச சொலலு
றன, பிராமணரே! நான விடாமல முழுதும சொலலுகிறேன,
னும இநத இடததில எனககும அதைச சொலவதறகுப
ரிய உதஸாஹமுணடாயிருககிறது" எனறு சொலலத
ாடஙகினா

அறுபதாவது அததியாயம

அம்சாவதரணபாவம (தொடர்ச்சி.)

(வியாஸர் ஸர்ப்பயாகத்துக்கு வந்து, ஜனமேஜயர் கேட்டபாரதக
யைச் சொல்லும்படி வைசம்பாயனருக்குக் கட்டளையிட்டது

"காளி எனறு சொலலபபடட ஸதயவதியானவள, விவ
மாகாமலிருககுமபோதே சகதிமுனிவரின புததிரராகிய பர
மஹரிஷிககுப பாணடவாகளின பிதாமஹராகிய எவரை யமு
யின தீவில பெறருளேர், பெருமகீாததியுளள எவா பிறநத
திரததில இசசையினல உடனே தம தேஹததை வளாசசெ
வேதஙகளையும வேதாஙகஙகளையும இதிஹாஸஙகளையும அறி
ரோ, தவததினலும வேதாததியயனததினலும விரததின
உபவாஸததினலும பிறபபினலும யாகததினலும எவருககு
யாருமிலலையோ (அவரும), வேதமறிநதவாகளிற சிறநதவ
மேலானவறறையும கீழானவறறையும அறிநதவரும, கவியும,
யததையே விரதமாகக கொணடவரும, பரிசுததமான எவா
வேதததை நானகாக வகுததாரோ (அவரும), நிாமல
பெருமபுகழுளளவரும, சநதனுவின ஸநததியை விருததிசெ
தறகாகப பாணடுவையும திருதராஷடிரனையும விதுரரையுமஉ
பணணினவருமாகிய அநதக கிருஷணதவைபாயனரென
மஹரிஷி, ஜனமேஜயா ஸாபபயாகததுககாகத தீகைஷ செ
கொணடதைக கேடடு அவரிடம செனருா அநத மஹா
வானவா, வேதஙகளிலும வேதாஙகஙகளிலும கரைகணட
ளாகிய தம சிஷயாகளுடன ஜனமேஜயரெனனும ராஜரிஷி
யாகஸபையிற பிரவேசிததாா அநதஸதவில தேவாகளாறசு
படட இநதிரனைபபோல அநேகம ஸபையோாகளாலும, பட
ஷேகஞ செயதுகொணட பறபல தேசாதிபதிகளாலும,
காரியததில ஸமாததாகளாகிய பிரமமாவுககு ஒபபான ரிதவி
களாலும சூழபபடட ஜனமேஜயராஜாவைப பாாததாா

பரதஸரேஷடராகிய அநத ஜனமேஜயரெனனும ராஜா
அநத ரிஷி வநததைககணடு, ஸநதோஷததுடன கூடடஙகே
விரைவாக எதிாகொணடழைததாா அநத ராஜா, ஸபை
களால அனுமதி கொடுககபபெறறு, பருஹஸபதிககு இநதி
செயவதுபோல, அநத மஹரிஷிககுப பொனமயமான ஆஸ
அளிததாா தேவாகள, ரிஷிகள இவாகளுடைய கூடடஙகளி
பூஜிககபபடடவரும வரஙகொடுபபவருமாகிய அநத மஹ
ஆஸனததில வீறறிருநதபின, ஜனமேஜயா சாஸதிரோகத

மையால அவரைப பூஜிததா ஜனமேஜயா தமது கூடஸ தரும ஜகருரியவருமான வியாஸருககுச சாஸதிரபபிரகாரம அாக பாததியாசமனீயஙகளையும [1] கோவையும கொடுதது உபசரித வியாஸா, பாணடு வமசததவராகிய ஜனமேஜயரிடததில தப பூஜையைப பெறறுககொணடு கோவைமடடும அனுபபி டு ஸநதோஷமுளளவரானா ராஜா, தமககுக கூடஸதராகிய ரை அவவாறு அனபுடன பூஜைசெயது, மனமகிழநது ஸமீ தில உடகாாநது குசலபபிரஸனஞ செயதாா வியாஸபகவா அவரைநோககித தமக்ஷேமததைத தெரிவிததது, ஸதஸயா ாலலாராலும பூஜிககபபடடு, அநத ஸதஸயாகளுககும பிரதி ாதை செயதாா பிறகு, ஜனமேஜயா, ஸதஸயாகளெலலா னுமகூடக கைகூபபிககொணடு பிராமண ஶரேஷடரான ஸரைபபாாதது அடியிலவருமாறு கேடடனா —

'கௌரவாகளைபபறறியும பாணடவாகளைபபறறியும நீா ல அறிவீா பிராமணரே! அவாகளுடைய சரிததிரததை நீங சொலலவேணடுகிறேன ஶலாககியமான செயகைகளை டய அவாகளுககு விரோதம எபபடி உணடாயிறறு? என மஹாகளஎலலாருககும தெயவததினறு புததியில ஆககிரகம டாகிப பிராணிகளுககெலலாம நாசததைசசெயயும அநதப யயுததமானது எவவாறு நடநதது? பிராமணஶரேஷடரே! னை முழுதும நடநதபடி எனககுச சொலலககடவீா பக ன! நீா தெரிநதவராதலால உமமிடததில சரியாகக கேடக மபுகிறேன' எனறுா

கிருஷணதவைபாயனா, அபபோது அவா சொனனதைக டு, தம ஸமீபததில உடகாாநதிருநத வைசமபாயனரெனனும பரைபபாாதது, 'கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும னே விரோதம எவவாறு உணடானதோ அதுமுழுதையும, நீ னிடததிற கேடடபடி, ஜனமேஜயனுககுசசொல' எனறு கட யிடடாா அபபோது பிராமணஶரேஷடரான வைசமபாய தம குருசொனனதை ஏறறுககொணடு, முனகாலததில ரவாகளுககும பாணடவாகளுககுமுணடான விரோதததை அதனல எலலாருககும நாசமுணடானதையுமபறறிய புரா மான இதிஹாஸம முழுதையும அநத ஜனமேஜயராஜாவுககும ா ஸபையிறசோநதவாகளுககும அஙகுளள ராஜாககளெல ருககும சொலலததொடஙகினா

1 மதுபாககததோடு கொடுபபது, ஸபாபாவம எக-ம பககம குறிப ம, வனபாவம கஅகூ-ம பககம குறிபபிலும காணக

அறுபததோராவது அததியாயம

அமசாவதரணபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாரதகதையை வைசம்பாயனர் சுருக்கமாகச்சொல்வது)

வைசமபாயனா, "அரசரே! ஸஹோதராகளும வீரா
மாகிய பாணடவாகள ஐவருககும கெடட எணணமுளள தி
ராஷடிர புததிராகளோடு விரோதம வநதவகையைககேளும
லில அனபையும அறிவையும தியானததையும குருவினி
செலுததிக குருவுககு நமஸகாரஞசெயது, பிராமணாகளும
-வாகளுமான விததுவானகளெலலாரையும பூஜிதது, எலலா
கஙகளிலும பிரஸிததிபெறறவரும சிறநதபுததியுளளவரும
வறற மஹிமையுளளவருமாகிய வியாஸமஹாிஷியின அபிப
யததை முழுவதும இஙகேசொலலப்போகிறேன அரச
நீா இதைககேடபதறகு உரியவா [1] இநதபபாரதவமசததின க
யை எடுததுககொணடு எனகுருவின ஈா அசைநதது எனமனத
உதஸாகபபடுததுகிறது அரசரே! பரதகுலஶ்ரேஷடரே! ராஜ
திறகாகக கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும விரோதம
-வாறு உணடானதென்பதையும சூதாடினதால வனவாஸம
ததையும பூமியில ஜனஙகளுககு அழிவையுணடாககுகினற யு
எவவாறு நடநததென்பதையும வினவுகினற உமககுச சொ
போகிறேன, கேளும

அநதவீராகளான பாணடவாகள, பிதா இறநதுபோன
வனததிலிருநது தஙகள கருஹமவநது வெகுசீககிரததில வே
திலும விலவிததையிலும தோநதவராயினா அவவாறு பல
பராககிரமமும முயறசியும கிரமபபெறறவாகளும நகரஜ
களிஞல நனகுமதிககபபடடவாகளுமாகிய அநதப பாண
கள ராஜயாதிபததியததையும கீாததியையும அடைநதி
ததைககணடு,கௌரவாகள பொறுமையுறறனா அதனபின, ெ
யவனுகிய துரியோதனனும காணனும சகுனியும அவாக
குப பலவகையாகத திஙகுகளையும ஊரைவிடடு ஒடடுவதை
செயயததொடஙகினா பிறகு, கொடியவனுன துரியோத
[2] குலிஙகபக்ஷியைப போனற சகுனியினுடைய அபிபபிராயத

---

[1] குரு பாரதம சொனனதை எனபதறகு வைசமபாயனரைப பா
சொலலக கடடளையிடடதென்பது பழையஉரை

[2] வஞசகமாக விமமததின தொணடையிலுளள மாமஸததை
கும குலிஙகபக்ஷியைப போனறமையால சகுனியைக குலிஙகனென
.கு - கெடட, லிஙகம - லக்ஷணம கெடடலக்ஷணமுடையவனெ
ஆகும

ரித்து ராஜ்யத்திற்காகப் பாண்டவர்களைப் பறபலவழி
துன்புறுத்தினன் அப்போது, பாபிஷ்டனுகிய திருதராஷ
திரன் பின்பு பீமனுக்கு விஷத்தைக் கொடுத்தான் வீர
பீமன் அந்தவிஷத்தை அன்னத்துடன்கூடவே ஜீரணம்
கொண்டான், மறுபடியும், கங்கைக்கரையிலுள்ள பிரமாண
யென்னும் இடத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த பீமனைக்கட்டிக்
ஜலத்தில் போட்டுவிட்டு நகரம்வந்துசேர்ந்தான் சிறந்த
முள்ள குந்திபுத்திரனு பீமஸேனன் கண்விழித்தவுடனே,
யறுத்துக்கொண்டு நேரயில்லாமல் எழுந்துவந்தான்
தூங்கினபோது, பல்விலவிஷமுள்ள கருநாகங்களைக்
டு தூயோதனன் அவனை எல்லா அங்கங்களிலும் கடிப்பித்
சத்துருக்களை ஸம்ஹரிப்பவனுகிய பீமஸேனன் இறக்க
சிறந்தபுத்தியுள்ளவிதுரா பாண்டவர்களைத் தூயோ
செய்த பலவதைகளான தீங்குகளிலிருந்து விடுவிப்பதிலும்
பிறகுப் பிரதிசெய்வதிலும் கவனமுள்ளவராக இருந்தார்
ரன் ஸவர்க்கத்திலிருந்துகொண்டு மனுஷ்யலோகத்துக்கு
தைசசெய்வதுபோலவே விதுரரும் எப்போதும் பாண்ட
நக்கு ஸ்ஹத்தைசசெய்பவராயிருந்தார் தெய்வத்தினலே
யமநேரிட்டதற்குக் காரியத்திற்காகக் கர்ப்பாறபபட்ட
டவர்களை ரஹஸ்யங்களும் வெளிப்படைகளுமான அநேக
ங்களைச்செய்தும் அவன் கொல்லமுடியாமறபோனபோது,
ன துசசாஸனனமுதலிய மந்திரிகளோடுகூட ஆலோசனை
து திருதராஷ்டிரனை ஸம்மதிக்கசசெய்து அரக்கினலே கரு
தக்கட்டும்படி கட்டளையிட்டான். அடங்காத பராக்கிரம
அந்தப்பாண்டவர்களை அதில் வஸிக்கச்செய்தான் அம
புத்திரனுகிய திருதராஷ்டிரமஹாராஜன் பிள்ளையினவிருப
தச செய்யக்கருதி ராஜ்யலக்ஷ்மியைத் தன்பிள்ளைகள் அனு
கவேண்டுமெனகிற எண்ணத்தினலே அநதப்பாண்டவர்களை
தினபுரத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தினன், அவர்களசேர்ந்து
தினபுரத்திலிருந்து புறப்பட்டனர் புறப்படும்போது மஹாத
க்களான பாண்டவர்களுக்கு விதுரர் புத்திசொன்னர் அத
(அவர்கள்) நடுராத்திரியில் அரக்குமாளிகையிலிருந்து தப்பித்
காண்டு வனத்திறகு ஓடிப்போயினர் மஹாத்மாக்களும் எதிரி
துன்பப்படுத்துகிறவர்களுமாகிய குந்தியின்புத்திரர்கள்
ருடன்கூட ஹஸ்தினபுரத்திலிருந்து வாரணவதநகரம்போய்
ஞசெய்தனர் தூயோதனனமந்திரியாகிய புரோசனனிடத்தி
து தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு ஒருவருஷகாலம் ஜாக

ர்தையோடு அரக்குமாளிகையில் திருதராஷ்டிரன்கட்டளை
வாஸஞ்செய்தனர் அந்தவீரர்கள் விதுரர்தெரிவித்தபடி சு
செய்வித்துக்கொண்டு அரக்குமாளிகையைக்கொளுத்திப்
சனனை எரித்துவிட்டுப் பயத்தினால் தரிதமுள்ளவர்க
தாயாருடன் ஓடினர். [1] பயங்கரமானகாட்டில் மிகுந்தப
பராக்கிரமமுமுள்ள ஹிடிம்பனென்னும் கொடியராக்ஷ
கண்டனர் அந்தராக்ஷஸஶ்ரேஷ்டனைக் கொன்றபின், தங
பிறர் தெரிந்துகொள்வாரென்று பயந்து, துரியோதனபய
பீடிக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் இரவிலேயே ஓடினர் பீமசே
ஹிடிம்பையையடைந்தான் அவளிடத்தில் கடோத்கசன்
தான் பிறகு, பாண்டவர்கள் ஏகசக்ராபுரிசென்று
உறுதியான நியமத்தோடு வேதாத்யயனஞ் செய்துகொ
பிரம்மசாரிகளாக இருந்தனர் அந்தப் புருஷஶ்ரேஷ்டர்கள்
முள்ளவர்களாகத் தாயாருடன் அந்த ஏகசக்ராநகரத்தில்
பிராமணனுடையக்ருஹத்தில் சிலகாலம் வஸித்தனர்
சிறந்தபுஜபலமுள்ள பீமஸேனன் மிகுந்தபலமுள்ளவனும் ப
வனும் மனிதர்களைப் புசிப்பவனுமாகிய பகனென்னுமரா
னிடம் போனான் புருஷஶ்ரேஷ்டனும் வீரனுமாகிய பீமசே
அந்தப்பகனைத் தன்புஜபராக்ரமத்தினால் விரைவிற்கொன்று
நகரஜனங்களுக்குப் பயத்தைப்போக்கினான் பிறகு,
பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலதேசத்தில் திரௌபதிஸ்வயம்வரம்
பதைக் கேள்வியுற்றனர் கேட்டதும், சென்று, அவளை
தனர் அந்தப் பாண்டவர்கள் திரௌபதியையடைந்து
களைஜயித்து ஒருவருஷகாலம் அங்கே வஸித்தபிறகு
பட்டவர்களாக ஹஸ்தினபுரத்திற்குத் திரும்பிவந்தனர்

திருதராஷ்டிரமஹாராஜனும் பீஷ்மாசாரியரும் அவர்
பார்த்து, 'அப்பா! உங்களுக்குப் பிராதாக்களுடன்கூடத்
ஷம் உண்டாகாமலிருக்க வேண்டுமென்று நினைத்து, நா
'காண்டவப்ரஸ்தம் என்கிறவிடத்தில் நீங்கள்வஸிக்கலாம்'
நிச்சயித்தோம், ஆதலால், நீங்கள் விரோதத்தைவிட்டு,
மங்களோடுகூடினதும் ராஜவீதிகள் செம்மையாக வகுக்க
டதுமாகிய காண்டவப்ரஸ்த நகரத்தில் வஸிப்பதற்குச்செ
கள்' என்றனர் திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மர் இருவரு
சொல்லையுங்கேட்டு அந்தப்பாண்டவர்கள் வேண்டியவர்களெ

---

[1] மலையருவியில் ஹிடிம்பனென்னும் கொடியராக்ஷஸனைக
ண்' என்பது கிருஷ்ணாசாரியபாடம், ஆனால், 'அருவியின்
தில்' என்று வருவிப்பது பழையஉரை பின்வருங்கதையில் அரு
கண்டதாக இல்லை.

னும உயாநத பொருளகளெலலாவறறையும எடுததுக
ணடு காணடவபிரஸதமெனனும நகரததுககுச சென்ற
அநதபபாணடவாகள அஸதிரசகதியினல மறறராஜாககளே
டுததிககொணடு அநேகவருஷகாலஙகள அஙகே வாஸஞ
தனா இவவாறு அவாகள தாமததையேகடைப்பிடிதது,
ததையே விரதமாகககொணடு, ஊககததோடும முயறசி
ம பொறுமையோடும பகையரசாகளேயெலலாம பயப
செயதுகொணடிருநதனா சிறநதகீாததியுளள பீமஸேனன
திசையையும, வீரனுகிய அாஜுனன வடதிசையையும, நகு
மேறறிசையையும, எதிரிகளின வீராகளேககொலலுகிறவனு
ஹதேவன தெனறிசையையும ஜயிததனா இவவாறு எல
ம இநதப பூமிமுழுவதையும வசபபடுததிககொணடனா
யனேபபோனறவரும திவறுத பராககிரமமுளளவருமாகிய
டவா ஐவரும ஸூாயனும பிரகாசிபபதனுல பூமியானது
ஸூாயாகளேயுடையதுபோலாயிறறு.

அதனபின, ஏதோ ஒருகாரணததிறகாகச சகதியுளளவரும
ததிலுறுதியுளளவருமாகிய தாமராஜாவான யுதிஷடிரா,
ஶரேஷடனும உறுதியான மனமுளளவனும குணஙகள
நததினவனும தமககு உயிரைபபாாககிலும அதிக அனபனும
டுகைகளாலும பாணம பிரயோகிககததககவனும ஸஹோ
மாகிய அாஜுனனே வனததுககு அனுபபினா அவன ஒரு
முழுதும மேலே ஒருமாஸமும வனததிலவஸிதது, தீாதத
திரையும செயது, நாககனனிகையையும பாணடியனபெண
ம அடைநது அவாகளுடனகூட அஙகே வாஸஞசெயதான
, ஒருகாலததில அாஜுனன துவாரகாபுரியில கிருஷண
போனன அஙகே தாமரைமலாபோனற கணகளேயுடைய
அழகாகபபேசுகிறவளும கிருஷணனுககுத தஙகையுமாகிய
ததரையைப பாரியையாக அடைநதான அநத ஸுபதரை,
ராணி இநதிரனேடு சோநததுபோலவும லகஷமி கிருஷண
சோநததுபோலவும பாணடவனுகிய அாஜுனனுடன அன
சோநதாள ராஜஶரேஷடரே! குநதிபுததிரனுகிய அாஜு
கிருஷணனுடன சோநது காணடவவனததில அகனியைத
தி அடைவிததான தனஸஙகலபமே ஸஹாயமாககொணட
னுவுககு அஸுராக ளேவதஞசெயவதில அதிகஶரமம இலலா
போலவே கிருஷணனேடுசோநத அாஜுனனுககு எதிரிகளேக
வதில அதிகஶரமம இலலாமலிருநதது அகனி அாஜுனன
க காணடவமெனனும உயாநததனுஸையும பாணஙகள

குறையாத இரண்டுதூணிகளையும் ஹநுமக்கொடியுள்ள ரத
யுங்கொடுத்தான் அந்தக் காண்டவதஹனகாலத்தில் அ
ன்ன் மயனென்னும் அஸுரஸ்ரேஷ்டனை விடுவித்தான்.
மயன் எல்லாவிதமான ரத்னங்களுஞ்சேர்ந்த உயர்ந்தஸபை
மாணஞ்செய்தான் புத்தியில்லாதவனும் மிக்க கெட்ட எ
முள்ளவனுமாகிய துர்யோதனன் அந்த ஸபையில் ஆசை
தான் அவன் பிறகு சகுனியைக்கொண்டு சூதாடித் தர்மரா
மோசஞ்செய்து பன்னிரண்டு வருஷகாலம் வனத்துக்கு அ
ஞன் அதற்குமேல் பதின்மூன்றாவதுவருஷமாகிய ஒரு
காலம் யாருக்குந்தெரியாமல் ஒருதேசத்தில் வஸிக்கும்படி
தான் அதற்குப்பிறகு, பதினான்காவது வருஷத்தில், பாண
கள் தங்கள் தனத்தைக் கேட்டும் திரும்ப அடையாமற்போனு
மஹாராஜாவே! அதன்பின், யுத்தம் நடந்தது பிறகு
த்பாண்டவர்கள் க்ஷத்திரியர்களையழித்து ராஜாவாகிய து
தனனைக்கொன்று பெருமபான்மையும் ஜனங்கள் அடி ப
போன ராஜ்யத்தைத் திரும்பப்பெற்றுக்கொண்டனர்
மேதமுதலான பலவிதமான அநேகம் யாகங்களைச் செய்
திருதராஷ்டிரனும் ஸ்வர்க்கம்போக விதுரரும் தேகத்தை
பிறகு, மிகுந்த மஹிமையுள்ள ராஜாக்களுக்கு ஸ்வர்க்கத
யோக்கியமான கிரியைகளை நடத்திவைத்து, கிருஷ்ணபக
தமது உலகத்தை அடைந்தபோது, கிருஷ்ணனுடைய ஸ்திரீ
காப்பாற்றி மஹாப்பிரஸ்தானஞ்செய்து பாண்டவர்கள் மே
யான ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தனர். ஜயசாலிகளுட்சிறந்த
சிலாக்கியமான செய்கைகளையுடைய அந்தப் பாண்டவர்களு
கௌரவவிரோதமவந்ததும் ராஜ்யம்போனதும் ஜயமவா
இவ்வாறாக முன்னேநடந்தவை" என்றனர்

அறுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

அம்சாவதரணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பாரதத்தின் மஹிமை)

ஜனமேஜயமஹாராஜா, "பிராமணோத்தமரே! கௌ
களின் பெருஞ் சரித்திரமாகிய மஹாபாரதமெனனும் இதிஹ
முழுவதும் உம்மால் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது அ
தனரே! நிர்மலரே! விசித்திரமான விஷயங்களடங்கிய இ
கதையைச் சொல்லும், விரிவாகக்கேட்பதில் எனக்கு மி

சயுணடாயிருககிறது, ஆதலால, நீஙகள இதை மறுபடியும
ாகச சொலலககடவீா முனனோாகளுடைய பெரிய சரித
தைதக கேட்டு எனககுத திருபதியுணடாகவிலலை தாமந
ந்த பாணடவாகள கொலலத தகாதவாகளையெலலாம
னறும, மனிதாகளால புகழபபடுகினறனரெனபது சிறிய
ணததினுலிராது. அநதப புருஷஸரேஷடாகள திறமை
ாவாகளாகவும குறறமறறவாகளாகவுமிருநதும, துராதமாக
செயத உபததிரவஙகளை எதறகாகபபொறுததனா? பிராம
ததமரே! பதினுயிரம யானைப பலமுளளவனும சிறநத
லமுளளவனுமாகிய பீமஸேனன பீடிககபபடடும கோபததை
வாறு அடககினுன? தருபதபுதரியாகிய கருஷணையானவள
தமாககளான கௌரவாகளால பீடிககபபடுமபோது, சகதி
ளவளாயிருநதும திருதராஷடிர புததிராகளைக கோபப
வையினுல எரிககாமலிருநதேன? குநதிபுததிராகளும மாத
புததிராகளுமாகிய அநதப புருஷஸரேஷடாகள, கெடடவா
கிய கௌரவாகளால பீடிககபபடடவாகளாகச சூதாட்டத
ஆசைவைதத தாமராஜரை எவவாறு ஒததுபபோயினா? தா
தைக காபபவாகளுககெலலாம சிறநதவரும தாமநதெரிநதவரு
ய தாமபுததிரரான யுதிஷடிரா கஷடததை அடையக கூடாத
யிருநதும அநதப பெருஙகஷடததை எபபடி ஸஹிததாா?
ஜுனன கிருஷணனுகிற ஸாரதியுடன ஒருவனுகப பாணப
யாகளுசெயது, மிகுதியான ஸேனைகள எலலாவறறையும எவ
யமலோகததுககு அனுபபினுன? தபோதனரே! இதையும,
மஹாரதாகள அநதஸமயஙகளில இனனும எனனஎனன செய
களோ அவையெலலாவறறையும நடநதபடி சொலலும"
று கேடடதறகு, வைசமபாயனா சொலலததொடஙகினுா
"மஹாராஜாவே! அவகாசம செயதுகொளளும, இநதப
ணியமான சரிததிரததைபபறறிக கிருஷணதவைபாயனா
னனதாகிய கதைததொடாசசி, நான சொலலபபோவது,
து எலலாலோகஙகளிலும பூஜிககபபடடவரும அளவறற
மையுளளவரும மஹாதமாவுமாகிய வியாஸ மஹரிஷியின
பிபிராயததை முழுவதும சொலலபபோகிறேன மிகுநத
யுளள வியாஸா இநதக கிரநதததில புணணியகாமம செயத
ப பறறிய ஸலோகஙகள நூறுயிரம சொலலியிருககிறுா
தமமாகிய பாரதம உபாககியானஙகளுடனகூடக் கேடகவும
யவும தககது அரசரே! ஆனுல இதையெலலாம சுருககமா
சொலலபபோகிறேன. இரணடாயிரம அததியாயஙகளும

1 நூறுபாவஙகளும நூறுயிரம ஸலோகஙகளும இதில உள
அநத நூறுபாவஙகளையும மஹரிஷி பதினெட்டுப பாவஙக
வகுததனா இதைச சொலலுகிற விதவானும கேட்கிற ம
களும பிரமமலோகஞ்சென்று பிரமமாவுககு ஒபபாயிருபபா
இநதபபுராணம வேதஙகளுககொபபானது, புணணியமா
றுள உததமமானது, கேட்கததககவைகளுள சிறநதது
ளாலும புகழபபட்டது இநத மஹாபுணணியமான இதிஹா
தில பொருளும இனபமும மோக்ஷததைபபற்றிய ஞானமும பூ
மாக உபதேசிககபபடுகினறன விதவானாயிருபபவன கி
ணதவைபாயனராற சொலலப்பட்ட வேதமாகிய இநதப பா
தைப பெருநதனமையுளளவாகளும கொடுபபவாகளும ஸ
தவருதவாகளும நாஸதிகரிலலாதவாகளுமான மனிதாகளு
சொலலிப பொருளை ஸமபாதிககிறுன மிக்ககொடியவனுன
தனும இநத இதிஹாஸததைக கேட்பதனுல காபபததைக
லுவதனுலுணடான பாபததையும நிவாததிததுவிடுவனென
நிசசயம இதைககேட்பவன, சநதிரன ராகுவினுல விடபபடு
போல எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுவான இநத இதி
ஸம ஜயமென்று சொலலபபட்டது ஜயிகக விருமபுகிற
இதைக கேட்கவேணடும, ராஜாவாயிருபபவன எதிரிகளை
துப பூமியை வசபபடுததிககொளவான இஃது ஒருவனு
புருஷஸநதானம உணடாவதறகுச சிறநதகாரணம, மங
களுககுப பெரிய ஆதாரம, அரசிகளும இளவரசாகளும
முறை கேட்பதறகுரியது, அரசியானவள வீரனுன புததி
யாவது இராஜயததையடையககூடிய பெணணையாவது
வள அளவறறஞானமுளள வியாஸராற சொலலபபட்ட
மஹாபாரதம புணணியததைக கொடுககும தாமசாஸதிர
வும சிறநத ராஜநீதிசாஸதிரமாகவும மோக்ஷசாஸதிரமா
இருககிறது பரதஸரேஷ்டரே! தாமாாததகாமமோக்ஷங்க
பறறி இதில எனன இருககிறதோ அதுதான மறறவற
யிருககிறது, இதில இலலாதது எதிலுமிலலை இநதலோக
இநத இதிஹாஸம பிராமமணாகளால பிராமணாகளுககுச
லபபட்டுவருகிறது இதை இப்போதும சொலலிககொணடிருக்
றனா அபபடியே பினனிட்டவரும கேட்கபபோகினறனா இ
கேட்பதனுல புததிராகள பிதிாசுஸருஷை செயபவராகவும வே
காராகள எஜமானன விருமபினதைச செயபவராகவும ஆ
கள பரதவமசததாருடைய மேலானஜனனததை வெறுகக

1 சிறுபிரிவு, பாவஸங்கிரஹததில பாாகக

கேடபவருககு வியாதிபயமேயிலலே அவாகளுககுப பரலோகத தைபபறறிய பயமிலலேயெனபது சொலலவும வேணடுமா? இதைக கேடகிறமனிதன சரீரததினுலும வாககினுலும மனததினுலுஞ செயத பாபமெலலாவறறையும உடனேவிடடுவிடுகிறுன தனததை யும புகழையும தீாககாயுளையும புணணியததையும ஸவாககததை யும தருவதாகிய இநத இதிஹாஸம, அதிகதனமும பராககிரமமு முளளவரும லோகததில பெயாபெறற செயகைகளேயுடையவரும எலலா விததைகளிலும தெளிவுளளவருமான மஹாதமாககளாகிய பாணடவாகள மறறுமுளள க்ஷததிரியாகள ஆகிய இவாகளுடைய கீாததியை உலகததில பிரகாசபபடுததி, புணணியததை விருததி செயய விருபபமுளள கிருஷணதவைபாயனரால செயயபபடடது லோகததில எநதமனிதன மிகுநத புணணியததைத தருவதான இநத இதிஹாஸததைப புணணியததை விருமபிய பரிசுததா களான பிராமணாகளுககுச சொலவானே, அவனுககு அழியாத புணணியமுணடாகும ஶலாககியமான கௌரவாகளின வம சததை எபபோதும பரிசுததனுயிருநது சொலலுகிறவன பெரிய வமசவருததியடைவான உலகததிலும மிககொணடாடததகக வனுவான எநதபபிராமமணன நியமம தவறுமல புணணியமான பாரதததை வருஷாகாலமான நாலுமாதஙகளிலும படிபபானே, அவன எலலாபபாபஙகளாலும விடபபடுவான பாரதததைப படிபபவன எவனே, அவனே வேதஙகளினகரைகணடவனுக அறிய லாம. இதில பாபஙகள நீஙகிய புணணியம நிரமபினவாகளாகிய தேவாகளும ராஜரிஷிகளும பிரமமரிஷிகளும சொலலபபடுகின றனா அவவாறே தேவாகளுககெலலாம ஈஶவரராகிய பகவா னன விஷணுவும சொலலபபடுகிறா [1] தேவியும சொலலபபடுகி றுள. இதில [2] அநேகாகளால ஜனனமுளள குமாரருடைய உறபத தியும சொலலபபடுகினறது இதில பிராமமணாகளுடைய மஹி மையும பசுககளுடைய மஹிமையும சொலலபபடுகினறன எலலா வேதஙகளினுடைய தொகையுமாகிய இதைத தாமததில எணண முளளவாகள கேடகவேணடும எநதவிதவான இதைப புணணிய காலஙகளில பிராமணாகளுககுசசொலவனே, அவன பாபஙகளே உதறி ஸவாககததைஜயிததுச சாஶவதமான பிரமமததையடை

1 விஷணுவுககுபபின இருபபதனுல லக்ஷமியெனறும, பிறகு சுப பிரமணயரைச சொலவதனுல பாாவதியெனறுங கொளளலாம

2 ஆறுகிருததிகைகளுககும பாாவதிககும அகனிககும நாணறகாட டுககும புததிரராக இருநததுபபறறி இபபடிககூறபபடடனா.

வான ஸராததததில இதன ஒரு ஸலோகததின ஓா அடி
வது பிராமணாகளை ஒருவன கேடபிததால அவன செயகிற
ஸராததம அழியாபபயனுளளதாகப பிதிரககளிடம சேரும
மனிதன இநதிரியஙகளினலாவது மனததினலாவது தெரி
தெரியாமலும ஒருதினம செயகிறபாபம மஹாபாரதமெ
இதிஹாஸததைக கேடடவுடன அழிநதுபோகினறது பர
சததாருடைய மஹததான ஜனமநதான மஹாபாரதமெ
சொலலபபடுகினறது இபபெயரின இநதககாரணததை அ
வனை எலலாபபாபஙகளும விடடுவிடுகினறன. பரதாகளு
இநத இதிஹாஸம மிக அதபுதமானதனல, அது, சொலலப
மாததிரததில மனிதாகளைப பெரியபாபததினினறும விடுவிக
சிறநதமஹிமையுளளவரும ஸாமாததியமுளளவருமாகிய கி
ணதவைபாயனா மூனறுவருஷகாலம எபபோதும தூஙக
பரிசுததராயிருநதுகொணடு மஹாபாரததததை ஆதிமுதல
னா தவததுககுரிய நியமஙகளைவிஹிதது வியாஸமஹரிஷி
மஹாபாரததனைச செயதாா ஆதலால, இதைப பிராமண
நியமததுடன கேடகவேணடும வியாஸாறசொலலபபட
புணணியமும உததமமுமாகிய இநதப பாரதகதையைப பிற
சொலலுகினற பிராமணாகளும கேடகிறமனிதாகளும எவ
யாக நடநதாலும [1] செயதவறறையும செயயாதவறறையும
வயஸனபபடவேணடியவரலலா. தாமததில விருபபமுளள
தன இநத இதிஹாஸததை முழுவதும விடாமற கேடகவேண
அதனல அவனுககு நினைததது கைகூடும இவவாறு மிகுநத
மாகிய இநத இதிஹாஸததைககேடடு ஒருமனிதன எநத ஸ
ஷததையடைகிறனே, அநத ஸநதோஷததை ஸவாககததி
போயும அடைகிறதிலலை அதபுதமான இநத இதிஹாஸத
சிரததையுடன கேடகிறவனும கேடபிககிறவனுமாகிய புண
யான மனிதன, ராஜஸூயம அஸவமேதம எனனும யாக
டைய பலனையடைவான மகிமைதஙகிய ஸமுததிரமும மஹா
வெனனுமமலையும ரதனஙகளுககு நிதிகளெனறு எவவாறு
லபபடுகினறனவோ அவவாறே மஹாபாரதமும [2] ரதனஙக
நிதியெனறு சொலலபபடுகினறது இது வேதஙகளெலலா
கும ஸமமும பாபஙகளைபபோககுவனவறறுட சிறநததும
கினியதும மனததைப பரிசுததஞசெயவதும நலலொழுகக
விருததிசெயவதுமானது ஆதலால, இதை யாவரும அவ

1 பாபஞசெயததறகும புணணியஞசெயயாததறகும
2 உயாநத விஷயஙகள

...வேண்டும் ராஜாவே! எவன் இந்தப் பாரத புஸ்தகத்தை
...பவனுக்குத் தானஞ்செய்கிறானோ, அவன் கடல்சூழ்ந்த
...யெல்லாம் தானஞ்செய்தவனாவான் பரிக்ஷித்தின்புத்திரரே!
...ற சொல்லப்படும் இந்த ஸந்தோஷகரமான உயர்ந்தகதை
புண்ணியத்திற்காகவும் ஜயத்திற்காகவும் முழுதுங்கேளும்.
...ணத்வைபாயனமஹரிஷி மூன்று வருஷகாலம் எப்போதும்
...ாமல் இந்த அத்புதமான மஹாபாரதமென்னும் இதிஹாஸத்
செய்தார் அந்தப்புராதனமான இதிஹாஸத்தை நான்
...லக்கேளும்

அறுபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

அம்சாவதரண பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பூருவம்சம்)

...மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள உமது கூடஸ்தர்களாகிய ராஜாக்
...வம்சமாகிய பாக்கியம்பெற்ற பூருவம்சத்தை நான் சொல்
...ாகிறேன், அவர்களுடைய பெயர்களைக்கேளும். அவ்யக்தம்
... சொல்லப்பட்ட அறியக்கூடாத பிரம்மத்தினிடமிருந்து
...ம் அழியாதவரும் குற்றங்களில்லாதவருமாகிய பிரம்ம
... உண்டானார் அவரிடமிருந்து மரீசி, தக்ஷர் என்னும்
...டு ஸ்ருஷ்டிகர்த்தர்கள் உண்டானார்கள் பிரம்மதேவர் கட்
...ரலிலிருந்து தக்ஷரையும் கண்களிலிருந்து மரீசியையும்
...டித்தார் மரீசியின் புத்திரர் கசியபரென்பவர். தக்ஷரு
...பெண் அதிதியென்பவள் கசியபருக்கு அதிதியினிடம்
...வன் ஸூர்யன் ஸூர்யபுத்திரன் மனு வைவஸ்வதமனு
...பெண் இளையென்பவள் இளையின் புத்திரன் புரூரவஸ் புரூர
...ர்புத்திரன் ஆயு ஆயுவின்புத்திரன் நகுஷன். நகுஷன் புத்
...யயாதி யயாதிக்குச் சுக்கிரருடையபெண் தேவயானியென்
...ம் விருஷபர்வாவென்னும் அஸுரராஜாவின்பெண் சர்மிஷ்
...ன்பவளுமாகிய இரண்டு பாரியைகளிருந்தனர் அவர்
...பின்வம்சம் அடியில்வருமாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
...துதாவது —'தேவயானியானவள் யதுவையும் தூர்வஸுவை
...றாள் விருஷபர்வாவின் பெண்ணாகிய சர்மிஷ்டை த்ருஹ்
...யும் அனுவையும் பூருவையும் பெற்றாள்' என்பது
...அவர்களில் யதுவின்வம்சத்தவர் யாதவர்கள் பூருவின்வம்
...ர் பௌரவர்கள் பூருவுக்குக் கௌஸல்யையென்னும்

பாரியையிருந்தாள் அவனுக்கு அவளிடம் ஜனமேஜயன
தான் அவன் மூன்று அசுவமேதங்கள் செய்தான், விசுவ
என்னும் யாகத்தையுஞ்செய்து வனத்துக்குச்சென்றுன
ஜயன் மகததேசத்து ராஜாவின் பெண்ணுகிய ஸுநந்தை
பவளை விவாஹஞ்செய்துகொண்டான் அவனுக்கு அவளிட
பிராசீனவான் என்பவன் பிறந்தான் அவன் ஸூரியன்
மாகின்ற இடமவரையில் கிழக்குத்திக்கைஜயித்தான் அ
அவனுக்குப் பிராசீனவான் என்று பெயர்வந்தது பிரா
னென்பவன் யதுவம்சத்திற்பிறந்தவளாகிய ஆஸ்மகியென
விவாஹஞ்செய்துகொண்டான் அவனுக்கு அவளிடத்தில் [1]
திபிறந்தான் சையாதி திரிசங்குவின் பெண்ணுன வராங்
பவளை மணம்புரிந்தான் அவனுக்கு அவளிடம் அஹ
பிறந்தான் அஹம்யாதி கிருதவீரியன் பெண்ணுன
மதியென்பவளை விவாஹஞ்செய்தான் அவனுக்கு அவ
ஸார்வபௌமன் பிறந்தான் ஸார்வபௌமன் கேகயதே
ரன் பெண்ணுன ஸுநந்தரையென்பவளை ஜயித்துக்கொ
வந்து மணஞ்செய்துகொண்டான் அவனுக்கு அவளிடம்
ஸேனன் பிறந்தான் ஜயத்ஸேனன் விதாப்பராஜாவின்
ணுகிய ஸுஸுரவையென்பவளை விவாஹஞ்செய்தான் அவ
அவனுக்கு அபராசீனன்பிறந்தான் அபராசீனன் ம
விதாப்பராஜனுடைய புத்திரியாகிய மரியாதையென
மணம்புரிந்தான் அவளிடம் அவனுக்கு அரிஹன் பிற
அரிஹன் அங்கதேசத்தரசன் பெண்ணை விவாஹஞ்
தான் அவளிடம் அவனுக்கு மஹாபௌமன் பிறந்தான்
பௌமன் பிரஸேனஜித்தின் பெண்ணுகிய ஸுயஜ்ஞையென
விவாஹஞ்செய்தான் அவளிடம் அவனுக்கு அயுதாநாயி
பவன் பிறந்தான் அவன் புருஷமேதம் என்னப்பட்ட ந
தில் பதினுயிரம்மனிதர்களைக் கொண்டுவந்தான், அதனுல
னுக்கு [2] அயுதாநாயி என்று பெயர்வந்தது அயுதாநாயி
பவன் பருதுஸ்ரவஸின் பெண்ணுகிய பாஸையென்பவளை
ஹஞ்செய்தான் அவளிடம் அவனுக்கு அக்குரோதனன
தான் அக்குரோதனன் களிங்கராஜன் பெண்ணுகிய
என்பவளை மணம்புரிந்தான் அவளிடம் அவனுக்குத் தே
பிறந்தான். தேவாதிதி விதாப்பராஜாவின் பெண்

[1] சாயாதி என்பது உத்தரதேசத்துப்பாடம்
[2] அயுதாநாயி-பதினுயிரம்பெயரைக் கொண்டுவந்தவன், அ
பதினுயிரம், ஆநாயி=கொண்டுவந்தவன்

ாதையென்பவளை விவாஹஞ்செயதான அவளிடம அவனு
ரிசனபிறநதான ரிசன அஙகராஜன பெணணுகிய வாமதேவி
பவளிடததில ரிக்ஷனெனனுமபுததிரனைப பெறருன ரிக்ஷன
கன பெணணுகிய ஜவலநதியெனபவளை விவாஹஞ்செயதான
ரிடம அநதியநாரணு எனபவனை உணடாககினுன அநதிய
ா ஸரஸவதிநதிககரையில பனனிரணடுவருஷம செயயததகக
யாகததைச செயதான அவனை யாகஸமாபதி காலததில
வதிதேவியே நேரிலவநது பாததாவாகவரிததாள அவளிடத
திரஸநுவெனனுமபுததிரனை உணடுபணணினுன இதில பின
ததைபபறறி அடியில வருமாறு சொலலபபடடிருககிறது
அது, 'ஸரஸவதி அநதியநாரனுககுத திரஸநுவெனனும புத
ப பெறருள திரஸநு காளிநதியெனபவளிடததில இலில
னும புததிரனையுணடாககினுன' எனபது
இலிலன ரதநதரியெனபவளிடம துஷயநதன முதலிய ஐநது
ாகளை உணடுபணணினுன துஷயநதன பகீரதனபெண
லாக்ஷியெனபவளை மணமபுரிநதான அவளிடம அவனுககு
மஜயன பிறநதான அநதத துஷயநதனே விசுவாமிததிரா
ணுன சகுநதலையெனபவளை விவாஹஞ்செயதான அவ
அவனுககுப பரதன பிறநதான அநதப பரதனவிஷயத
அடியிலவரும இரணடு சுலோகஙகளிருககினறன
அவறறின பொருளாவன—'தாயார தோறபை போனற
புததிரன பிதாவுககுசசொநதம, எவனுககு எவன பிறந
ு, அவன அவனேதான துஷயநதனுககுப பிறநத புததி
டுததுககொள சகுநதலை நிஜமசொலலுகிருள ராஜாவே!
ரன தன உறபததிககாகக காபபாதானஞ்செயதவனை நரகத
நது கரையேறறுகிருன நீ இநதப புததிரனுககுக காபபா
செயதவன சகுநதலை ஸதயம பேசுகிருள' எனபவை
நீ இவனைப பரிககவேணடும' எனறு அசரீரவாணி துஷயநத
ச சொனனதனுல, அநதபபுததிரனுககுப பரதனெனறு
வநதது பரதன காசிராஜாவாகிய ஸாவஸேனன பெண
ஸுனநதையெனபவளை மணமபுரிநதான அவளிடம அவ
ப புமனயு எனபவன ஜனிததான புமனயுவெனபவன யது
துப புததிரியாகிய ஸுவாணையெனபவளை விவாஹஞ்செய
அவளிடம அவனுககு ஸுஹோதரனெனபவன ஜனித
ஸுஹோதரன இக்ஷவாகுவமசததுப புதரியாகிய ஜயநதி
பவளைக கலயாணஞ்செயதுகொணடான. அவளிடம அவ

னுககு ஹஸ்தியெனபவன் பிறநதான. அநத ஹஸதியென
இநத நகரததை நிாமாணஞசெயதான அதனாலேதான [1]
தினபுரம எனனபபடுகிறது ஹஸதியெனபவன திரிகாததே
தாசன பெணணாகிய யசோதையெனபவளைக கலயாண
தான. அவனுககு அவளிடததில விகுஞசனனெனபவன
தான விகுஞசனன யதுவமசததுப புதரியாகிய ஸுநதரை
பவளை மணமபுரிநதான அவளிடம அவனுககு அஜமீட
பவன பிறநதான அஜமீடனுககுக கைகேயி, நாகை, கா
விமலை, ரிக்ஷையெனனும ஐநது பாரியைகளிடததில இர
யிரதது நானூறு பிளளைகள பிறநதாாகள அவவரசாகள
தனியாக வமசஙகளை உணடுபணணினாாகள அநதபபுததிரா
ஸமவரணனெனபவன அஜமீடனுககு ரிக்ஷையினிடம பிறந
அவன வமசததை விருததிசெயதவன ஸமவரணன ஸூ
புததிரியான தபதியெனபவளை விவாஹஞசெயதுகொண
அவளிடம அவனுககுக குருவெனபவன ஜனிததான குரு
பவன யதுவமச புததிரியாகிய சுபாஙகியெனபவளை மண
தான அவளிடம அவனுககு விதூரதன பிறநதான. வித
மகதராஜன பெணணாகிய ஸமபிரியை எனபவளைக கலய
செயதுகொணடான அவளிடம அவனுககு அனஸவா
வன பிறநதான அனஸவான மகதராஜனபெணணாகிய அ
யெனபவளை விவாஹம பணணிககொணடான. அவளிட
னுககுப பரிக்ஷிததெனபவன் பிறநதான பரிக்ஷிதது பா
பெணணாகிய ஸுவேஷையெனபவளைக கலயாணமப
கொணடான அவளிடம அவனுககுப பீமஸேனனென
பிறநதான. பீமஸேனன கேகயராஜன குமாரியான ஸு
யெனபவளைக கலயாணஞசெயதுகொணடான அவளிட
னுககுப பரிஸ்ரவஸ எனபவன பிறநதான அநதப பா
ஸையே பிரதீபனெனறும சொலவா பிரதீபன சிபிசககிர
யின பெணணாகிய ஸுநநதியெனபவளை விவாஹஞசெயது
டான அவளிடததில அவனுககுத தேவாபி, சநதனு, ப
கன எனற மூனறு புததிராகள பிறநதாாகள தேவாபியென
சிறு பிராயததிலேயே வனஞசெனறான சநதனு ராஜாவாக
தான அவன விஷயததில ஒரு சுலோகமிருககிறது

அதன பொருளாவது — 'மூபபுளள எவரெவரைச
கைகளினால தொடுகிறானே அவாகளெலலாம ஸுகம

---

1 ஹாஸதினபுரம எனறும வழஙகபபடுகிறது

படியும யௌவனததையடைகினறனா, ஆதலால, அவனைச
தனு என்று நினைககினறனா' எனபது

இவவாறு இவனுககுச சநதனுவெனறு பெயாவநதது சநதனு
தனபுததிரியான கஙகாதேவியை விவாஹஞசெயதுகொண
ா அவளிடம அவனுககுத தேவவிரதரெனபவா ஜனிததா
ரைப பீஷமரென்றுஞ சொலலுவா பீஷமா பிதாவின பிரியத
ச செயயககருதி ஸதயவதியெனபவளைத தமககு மாதாவாகக
ணடுவநதா அவளைக காளியெனறும சொலலுவா முதலில
னிகையாயிருககும்போதே அவளிடததில் பராசரருககுபபிறந
தவைபாயனா அவளிடததிலேயே சநதனுவுககுச சிதராங
ன, விசிதர வீரியன என்னும் இரணடுபுததிராகள பிறநதாாகள.
ராஙகதன ராஜயததிறகு வநததும ஒருகநதாவனால கொலலப
டான பிறகு விசிதரவீரியன ராஜாவானான, விசிதரவீரியன
ராஜன பெணகளாகிய அம்பிகை அம்பாலிகை எனபவாகளை
ாஹஞசெயதான விசிதரவீரியன ஸநததியுணடாகாதிருககும
தே தேகவியோகமடைநதான பிறகு, ஸதயவதியானவள்
வாறு சநதனுவின [2] பிணடம விடடுபபோகாமலிருககுமெனறு
ிததாள அதன பிறகு, அவள் தவைபாயனரை நினைததாள.
ாவநது, 'நான செயயவேணடியதெனன' எனறுகேடடு முன
நினறுா ஸதயவதி அவரை நோககி, 'உனபிராதா ஸநததி
லாமல ஸவாககமபோனான அவனுககாக நீ ஸநததியை உண
ககககடவாய' எனறுள.

அவா ஸரியெனறுசொலலி, அநதஸநதாபபததில திருதராஷ
ன, பாணடு, விதுரனென்ற மூனறுபுததிராகளை உணடுபணணி
வியாஸருடைய வீரயபிரஸாதததினுல காநதாரியினிடம
தராஷடிரனுககு நூறுபிளளைகள பிறநதனா அநத நூறுபுத
ாகளுள துாயோதனன, துச்சாஸனன, விகாணன, சிதரஸே
ன் எனற நாலவரும முககியமானவாகள பாணடுவுககுக குநதி
னறும, மாததிரியெனறும ரதனஙகளபோனற இரணடுஸதிரீ
இருநதாாகள. அநதபபாணடு வேடடையாடுகையில, ஒருரிஷி
கரூபததோடு பெணமானிடம புணாசசிசெயதுகொணடிருநத
லததில அவரைப பாணததால அடிததான பாணததாலடி
ட அவா பாணடுவைபபாாததுச சொனன சுலோகம இருக
து அதன பொருள வருமாறு —

'குரூரனே! மிருகரூபமெடுததுககொணடஎனனைப புணாச
ின ஆசை நிறைவேருமலிருககையிலேயே பாணததாலடிததா

1 சம=சுகததை, தனு=செயகிறவன 2 தேகஸமபநதம

யாதலின, உனககும இவவிதமான நிலைமை துரிதமாகவே நேரி
எனபது

இவவாறு மிருகரூபமாகத திரிநதுகொணடிருநத ரிஷியி
சபிககபபடடு மிகுநததுககமுறற அநதபபாணடு அநதசசாப
விலககுவதறகாகப பாரியைகளைச சேராமல இருநதான
காலததில அவன தனது பாரியையான குநதியைபபாாதது,
யோசனைககுறைவினால எனககு இநதசசாபம நோநதது ஸ
யிலலாதவனுககுப புணணியலோகஙகளிலலையெனறு புரா
ணஙகளில சொலலியிருபபதை நான கேட்டிருககிறேன, ஆதலி
எனககாகப புததிராகளையுணடாககிககொள' எனறுசொன
அநதககுநதியானவள தாமதேவதையினிடம யுதிஷடிரன
வாயுவினிடம பீமஸேனனையும இநதிரனிடம அாஜுனனை
பெறறுககொணடாள அநதபபாணடு மிகுநத ஸநதோஷதது
'இநத உனமாறறுளாகிய மாததிரி யோககியமானவள, இவள
ததியிலலாமையால வெடகமடைகிறாள, இவளுககு ஸநததி
டாககவேணடும' எனறு குநதியைநோககிச சொலல, அ
குநதியும ஆகடடுமெனறு சொலலி, அநத மாததிரிககும வி
தை உபதேசிததாள பிறகு, அவளுககு அசுவினிதேவாக
நகுலனும ஸஹதேவனும இரடடைபபிளளைகளாகப பிறந
பாணடு செவவையாக அலஙகாரஞசெயதுகொணடிருநத மா
யைபபாாதது விருபபமுறறுன அவளைச சோநதவுடனே அ
தேகவியோகமடைநதான பிறகு, மாததிரி கணவனுடன க
சிதையேறினாள அபபோது, மாததிரி குநதியைநோககி, 'ெ
வளான நீ நகுல ஸஹதேவாகளைபபறறியும கவனமுளளவ
இருககவேணடும' எனறு சொனனாள

அதனபின, பாணடவாகள ஐவரையும குநதியுடனகூட
கள ஹஸதினாபுரததுககு அழைததுககொணடுபோயவிடடு,
மருககும திருதராஷடிரனுககும விதுரருககும பாணடு ஸவா
போனதைபபறறி நடநதபடி தெரிவிததனா பாணடவாக
குநதியுடன கூட அரககுமாளிகையில எரிபபதறகுத திருத
டிரபுததிரன ஆரமபிததான அவாகளை விதுரா விடுவித
பிறகு பீமஸேனன ஹிடிமபனைககொனறு ஹிடிமபையின
கடோதககசனனறபுததிரனை உதபததி செயதான பினபு (ப
டவா) க்ஷேமமாக ஏககசகரா நகரம சோநதனா அதனபி
பாஞசாலதேசஞசெனறு ஸவயமவரததில திரௌபதி
யடைநது பாதிராஜயம பெறறுககொணடு இநதிரபபிரஸ
தில வாஸஞ செயதபோது அநதத திரௌபதியிடம புத

பெற்றனர். யுதிஷ்டிரருடைய புத்திரன் பிரதிவிந்தி. பீமன்புத்திரன் ஸுதஸோமன், அர்ஜுனன்புத்திரன் சுருதகீர்த்தி, நகுலன்புத்திரன் சதாநீகன், ஸஹதேவனுடைய புத்திரன் ச்ருதஸேனன். யுதிஷ்டிரர் சைப்யனுடைய புத்திரியாகிய தேவிகையென்பவளை விவாஹஞ்செய்துகொண்டார். அவளிடம் யௌதேயனென்னும் புத்திரனைப்பெற்றார். பீமஸேனன், காசியில் காசிராஜன் பெண்ணாகிய ஜலந்தரையை ஸ்வயம்வரத்தில் விவாகஞ்செய்துகொண்டான். அவளிடம் அவனுக்குச் ஸர்வத்திராதனென்னும் புத்திரன் பிறந்தான். அர்ஜுனன் துவாரகைக்குப்போய்க் கிருஷ்ணபகவானுடைய ஸகோதரியான ஸுபத்திரையென்னும் கன்னிகையைவிவாகஞ்செய்துகொண்டு, அவளிடம் அபிமன்யுவென்னும் புத்திரனை உற்பத்திசெய்தான். நகுலன் சேதிராஜாவின்பெண்ணாகிய ரேணுமதியென்பவளை விவாஹஞ்செய்து அவளிடம் நிரமித்ரனென்னும் புத்திரனை உத்பத்திசெய்தான். ஸஹதேவன் மத்திரதேசத்து ராஜாவின் பெண்ணாகிய விஜயையென்பவளை ஸ்வயம்வரத்தில் பாரியையாக மணம்புரிந்து அவளிடம் ஸுஹோத்திரனென்னும் புத்திரனைப் பெற்றான். பீமஸேனன் முன்னமே ஹிடிம்பையென்னும் ராக்ஷஸியினிடத்தில் கடோத்கசனென்னும் புத்திரனை உத்பத்தி செய்திருந்தான். அர்ஜுனன் வனத்தில், நாககன்னிகையாகிய உலூபியினிடம் இராவானென்னும் பெயருள்ள புத்திரனைப்பெற்றான். அதன்பின் [1] மணலூர்புரத்தரசன் பெண்ணாகிய சித்திராங்கதையினிடம் பப்ருவாஹனனென்று பெயருள்ள புத்திரனைப் பெற்றான். இந்தப் பாண்டவர்களின் புத்திரர்கள் பதினமூவர். விராடன்புத்திரியாகிய உத்தரையென்பவளை அபிமன்யு விவாஹஞ்செய்துகொண்டான். அவளிடம் அபிமன்யுவுக்கு உண்டான கர்ப்பம் இறந்ததாகப்பிறந்தது. அந்தக்கர்ப்பத்தைப் புருஷோத்தமனான கிருஷ்ணபகவானுடைய கட்டளையினால் குந்தி தன்மடியில் ஏந்திக்கொண்டாள். 'ஆறுமாஸத்தியகர்ப்பத்தை நான் காலால்தொட்டுப் பிழைப்பூட்டுகிறேன்' என்றும், 'அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள குமாரனை நான் பிழைப்பிக்கிறேன், இந்தக் குழந்தை அபிமன்யுவுக்கே ஜனித்தவன் என்ற ஸத்தியத்தினால் இப்பூமி இவனைத் தாங்கட்டும்' என்றும் வாஸுதேவர் சொன்னபிறகு, அவர் பார்த்தபட்டதனால் அந்தச் சிசுவுக்கு உயிர் உண்டாயிற்று. 'குலமெல்லாம் [2] பரிக்ஷீணமானபின் கீர்த்திமானான அபிமன்யுவுக்கு உத்தரையினிடம் இவன்பிறந்ததனால் இந்தவீரனு

[1] மணிபுரம் என்பது வடதேசத்துப்பாடம் [2] அழிவு

கு, 'பரிக்ஷித்து' என்பதுபெயர்' என்று ஸூபத்ரை அ
குழந்தைக்குப் பெயரிட்டாள் பரிக்ஷித்து பத்திரவதியென்ப
விவாஹஞ் செய்துகொண்டார் அவளிடம் ஜனமேஜயராகிய
கள் பிறந்தார்கள் ஜனமேஜயராகிய உங்களுக்கு வபுஷ்டமை
பவளிடத்தில் சதாநீகன், சங்குகர்ணன் என்ற இரண்டு புத
கள் உண்டாயிருக்கின்றனர் சதாநீகன் விதேஹராஜா
பெண்ணை விவாஹஞ்செய்துகொண்டான் அவளிடம் அவ
அஸ்வமேதத்தனென்னும் புத்திரன் பிறந்திருக்கிறான் இவ
இந்தப் பூரு, பாண்டு இவர்களுடைய வம்சம் சொல்லப்பட்ட
இந்தப்பூருவம்சத்தைக் கேட்பவனுக்கு எல்லாப்பாபங்களும்
கிப்போகின்றன.

அறுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

அம்சாவதரணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உபரிசரவஸுவின்சரித்திரமு, வியாஸர், பீஷ்மர், சித்ராங்கதன், வி
வீரியன், த்ருதராஷ்டிரன், பாண்டு, விதுரர், பாண்டவர்கள்,
கௌரவர்கள், பாண்டவர்களின் புத்ரர்கள்முதலான
குருவம்சத்தவரின் ஜனனமும்)

எப்போதும் தர்மத்தைவிடாதவனும் வேதாந்தி
முள்ளவனும் பரிசுத்தனுமாகிய உபரிசரனென்னும் ராஜா
வன் இருந்தான் அவன் எப்போதும் வேட்டையாடிக்கொ
டேயிருந்தான் பூருவம்சத்தவரை விருத்திசெய்கிறவனாகிய அ
உபரிசரவஸுவென்னும் ராஜாவானவன், இந்திரன் சொ
தனால் அழகான சேதிதேசத்தைப் பிடித்தான் ஆயுதங்
விட்டுவிட்டு ஆஸ்ரமத்திலவஸித்துக்கொண்டு சிறந்த தவஞ்செ
கொண்டிருந்த அந்த ராஜாவினிடம் இந்திரன் முதலான தே
கள், 'இந்தராஜா தன் தவத்தினால் இந்திரபதத்திற்குரியவனாயி
கிறான்' என்று நினைத்து அவர்கள் நேரே வந்து அந்த ராஜா
நல்லவார்த்தைகளினால் தவத்திலிருந்து நிவிருத்திக்கச்செய்த

தேவர்கள் அவனைப்பார்த்து, 'ராஜாவே! பூமியில் இந்தத்தர
வ்யவஸ்தை தப்பாமலிருக்கவேண்டும், நீ தர்மத்தை நிலைநிறுத
தனால்தான் அந்தத்தர்மம் உலகத்தையெல்லாம் தாங்கிக்கொ
டிருக்கிறது' என்றுசொன்னார்கள். இந்திரன், சிறந்த தேவா

கிறேன, நீ மனிதாகளை ரக்ஷி, நீ எபபோதும முயறசிசெயது
ண்டு ஊககததுடன உலகததில தாமததைககாபபாறறு, தா
ல் பிரவிாததிததவனுகிப பிறகாலததில அழிவிலலாத புண
லோகஙகளையடைவாய, ஸவாககததிலிருககினற எனககுப
ுள்ள நீ அனபுளள தோழனுக ஆனுய அரசனே! பூமி
னும பசுவுககு மடியைபபோனற தேசமெதுவோ, அதில நீ
நுசெய இநததேசம பசுககளுககு அனுகூலமானது, புண
க்ஷததிரம, தனஙகளும தானயஙகளும மிகுதியாக உளளது,
கமாக ரக்ஷிககககூடியது, [2] சாநதமானது, ஸுகமான
முளளது, இநததேசம ஸமபததுளளது, இதில தனங
ரததினஙகள முதலியவையும எபபோதும இருககினறன
ாஜனே! இநதபபூமியில எலலா ஸமபததுககளும நிறைந
கினறன ஆதலால, நீ சேதிதேசததில வாஸஞசெய கிரா
ளிலுளள ஜனஙகள தாமநதவருநதவாகளும எளிதில திருபதி
கிறவாகளும யோகயாகளுமாக இருககினறனா. இநதத
ததில விளையாடடாகவும பொயசொலவதிலலை, மறறபபடி
வதேது? புததிராகள பிதாவுடன பாகஞசெயதுகொளவ
, பெரியோாகளுககு நனமை செயவதிலேயே விருபபமுளள
 இளைதத வருஷபஙகளை நுகததடியிற பூடடுகிறதிலலை,
றைப புஷடி செயவிககினறனா கௌரவததைக கொடுக
னே! சேதிதேசததில எலலா வருணததாரும எபபோதும
 தாமஙகளில இருககினறனா மூனறு லோகஙகளிலும
ுத தெரியாதது ஒனறுமிலலை தேவாகளமாததிரம அனு
நதககததும தேவலோகததிலுளளதும ஆகாயததில ஸஞ
துமாகிய பெரிய ஸபடிகமயமான விமானததை நீ ஆகாயத
ஞசரிபபதறகாக உனககு நான கொடுககிறேன அஃது
ிடம வரும மனுஷயரெலலாருளளும நீ ஒருவனதான
களேறுகிற உயாநத விமானமேறி மனித உருவஙகொணட
னபபோல ஆகாசததில ஸஞசரிபபாய வாடாத தாமரைப
ஙகளையுடைய வைஜயநதியெனனும ஜயததைத தாததகக
யை உனககுக கொடுககிறேன அது யுததஙகளில ஆயுதங
் காயஙகள படாமல உனனைககாபபாறறும அரசனே!
மாலையெனறு கியாதிபெறறதும பாககியததைக கொடுப
கிகாறறதுமான இநத மாலையே இநத லோகததில உனக
றநத அடையாளமாக இருககும' எனறு சொனனுன இந

'ஸவாககம போனறதாதலால ரக்ஷிககததககது' எனபது பழைய
[2] கொடிய ஜநதுககளிலலாதது எனபது கருதது.

திரன அவனுககுத தான அனபுடன ஒனறு கொடுககக
சிஷடாகளைக காபபாறறறகுரிய ஒரு மூஙகிறகோலையும அ
குக கொடுததான இவவாறு இநதிரன ராஜாவைச சநதே
படுததித தவததிலிருநது நிவிாததிககசசெயதான, அநதத
காரியததை நிறைவேறறித தேவாகளுடன சென்றுன

அதனபின, சேதிதேசததரசன இநதிரன கொடுதத ஆ
மாகிய வைஜயநதிமாலையை அணிநதுகொணடும, அவனறெ
கபபடட அநத விமானததில ஏறிககொணடும நகரதத
போனுன அபபோது பூமியில இநதிரனைப பூஜிபபதறகாக
அரசன அநதக கோலுககு எலலா உதஸவஙகளிலும
நகரபபிரவேசம எனகிற உதஸவததைச செயவிததான.
ராஜாவே! அதுமுதல இனனமும, அநத ராஜா நடததி
எலலா ராஜ ஸரேஷடாகளும மாாகழிமாதம சுககிலபக்ஷ
கோலுககு நகரபபிரவேசததைப பெரிய யாகமாகச செ
னா அதறகு மறுதினம அநதககோலைப பொறகிஙகிண
லும சநதனஙகளாலும புஷபமாலைகளாலும ஆபரணஙகள
அலஙகாரஞசெயது, அரசாகள எடுதது நாடடுகினறனா
மாலைகளாற சுறறபபடடதும முபபததிரணடுசாண அளவு
மாகிய அநதக கோலைததுககி ஸ்வாணமயமான வஸதிர
அநதக [1] கோலுககுசசுறறி, வஸதிரஙகளினுலும அனன
களினுலும பிராமணசிரேஷடாகளைத திருபதியடைவிதது,
களால புணயாஹவாசனம செயவிதது, ஆறு கஜம உய
குமபடி பளளததில அநதத துவஜததைநாடடுகினறனா,
தககாலததில சஙகஙகளும பேரிகளும மிருதஙகஙகளும
கபபடும மஹாததுமாவான உபரிசரவஸுவினிடம அன
தானே கோல வடிவமெடுததுககொணடுவநத பகவா
இநதிரன அநதககோலில பூஜிககபபடுகிறுன மாணிபத
முதலிய யக்ஷாகளும தேவாகளுடனகூடப பூஜிககபபடுகின
வேணடுகிறவாகளுககு அனேகவிதமான தானஙகளைக கொ
இஷட மிததிராகளுடன புஷபமாலைகளாலும பலவித
களாலும அலஙகாரஞ செயதுகொணடு ராஜாவின ஆ
யினுல ஜலம நிரமபிய அநேகம தோலதுருததிகளைககெ
விளையாடி, ராஜாவைககணடு வேடிககையான பேசசு
பேசி, நகரததுஜனஙகளும கிராமதது ஜனஙகளும வி
கினறனா ஸூதாகளெனனபபடட பௌராணிகாகளும
சனைபபறறிய ஸதோததிரஙகளைபபாடுகிற மாகதாகளும, ந

1 இஃது இநதிரதவஜமெனவும வழஙகும

றவாகளும, நாததனஞ செயகிறவாகளும ஸநதோஷிக
னா ராஜஸ்ரேஷடரே! அநத உபரிசரராஜனகாலததில
ரும ஸநதோஷமாகப பெரிய உதஸவததைசசெயதனா.
பாது சேதிதேசததரசனுன உபரிசரவஸு அநதபபுரஸதிரீ
டும மநதிரிகளோடும எலலாஆபரணஙகளையும அணிநது
டும, ஸ்வாணமயமான பீதாமபரஙகளை உடுததுககொண
யாநதசாதிலிஙகம பூசிககொண்டும ஸநதோஷமாக இருந
சேதிராஜாவான வஸுவானவன எபபடி ஸநதோஷமாக
னுடைய உதஸவம செயதானே அப்படியே தேசததிலுளள
அனைவரும இநதிரோதஸவததைக கொணடாடினாகள
வினுறசெயயபபடட இநதசசிறநதபூஜையைககணடு தேவேந
ம ஹரிகளெனறுபெயருளள குதிரைகள பூடடின ஆகாசத
பாகினற தனரததததில இநதிராணியுடன ஏறிககொணடு அப
களுடைய கூடடஙகளினுறசூழபபடடவனுக வநது, ராஜ
ஷடனுன உபரிசரவஸுவைசசநதிதது, 'ஜனஙகளாகடடும்,
களாகடடும, சேதிராஜாவைபபோல ஸநதோஷமாக என
டய உதஸவததைசசெயது கொணடாடுவாராயின, அவாக
ம அவாகளதேசஙகளுககும ஸமபததும ஜயமுமுணடாகும,
டியே தேசம செழுமையாகவும ஸநதோஷமாகவுமிருககும
கவிதமானபயிாகள கெடுதியிலலாமல உணடாகும ராகஷ
ளும பிசாசாகளும அவறறை எவவகையிலும கெடுககமாட
ளா' எனறு சொனனுன
வேநதரே! இவவாறு அநதமஹாதமாவாகிய தேவேநதிரனுல
மஹாராஜன பிரீதியுடன கௌரவிககபபடடான இவவாறு
ரவிததுத தேவேநதிரன தனனிடஞசெனறுன எநதமனிதா
ள இரததினஙகள முதலியவறறைத தானஞசெயது இநதி
ஸவஞசெயகினறனரோ அவா உபரிசரவஸுவைபபோலவே
கபபடுவா இநதிரனுற கொணடாடபபடட வஸுஎனனும
ராஜன, கேடடவறறைக கொடுததுககொணடும மஹாயாகங
ம இநதிரோதஸவததையுஞ செயதுகொணடும சேதிதேசத
நதே இநதப பூமியையெலலாம தாமமாகப பரிபாலனஞ
தான சேதிராஜாவான உபரிசரவஸு இநதிரனிடததில
யோடு இநதிரோதஸவததைச செயதான
அவனுககு அளவறற மஹிமையுளளவாகளும மிகுநத பராக
முளளவாகளுமாகிய ஐநதுபுததிராகளிருநதாாகள சககர
தியாகிய அநதராஜா புததிராகளை அநேகராஜயஙகளில படடா
கம செயவிததான வேநதரே! மகததேசதது அரசாகளில

பிரவிததிபெறறமஹாரதனுகிய பிருஹததாரதனும பிரததியகர
மணிவாஹனனெனறு வழஙகபபடட குசாமபனும மதவில
தோலவியடையாத யதுவெனனும ராஜாவுமாகிய இவாகள மி
மஹிமையுளள அநத வஸுவெனனும ராஜரிஷியின புததிர
இநதபபுததிராகள தஙகள பெயாகளினுலேயே தேசஙகளையு
ரஙகளையும ஏறபடுததினா உபரிசரவஸுவின புததிராகள
ஐநதுராஜாககளும தனிததனி வமசஙகளோடு நெடுஙகாலம
தாாகள இநதிரகருஹததிலும ஆகாசததிலும ஸபடிகமய
விமானததிலிருககுமபோது, அநத மஹாதமாவான வஸு
னும ராஜாவைக கநதாவாகளும அபஸரஸுகளும ஸேவித
அதனபிறகுதான, அநத ராஜாவுககு [1] உபரிசரன எனற
பிரவிததமாயிறறு

அவனுடைய படடணததுககுச சமீபததில வெளளம
யோடுகினற சுகதிமதியெனனும நதியைக கோலாஹலமென
பாவதம புருஷரூபமாகக காமஙகொணடுதடுததது அநதகோ
ஹலமலையை உபரிசரவஸு காலால உதைததான அநத
யினுலுணடான துவாரததினுல அநதநதி வெளியிறபோயி
'அநதநதியினிடம கோலாஹலபாவதததிறகு ஆணுமபெண
கிய இரணடு குழநதைகள பிறநதன அரசன கோலாஹலமலை
தடையிலிருநது விடுவிததததனுல ஸநதோஷமடைநத சுகதிம
ராஜாவினிடமசெனறு, 'இநதபபெண உனககு அரசியாகவும
ஆண உனககுச சேனுதிபதியாகவும இருககவேணடும' எ
தெரிவிததது சுகதிமதிநதி சொனனதைககேடடு, அவவி
குழநதைகளையும பாாதது, ராஜரிஷிகளில சிரேஷடனும ஸ
தைககொடுபபவனும வீரனுமான வஸு அநதபபிளளை
சேனுதிபதியாகவும கிரிகையெனனும பெயருளள அநதப
ணைத தனககுப பதநியாகவுஞ செயதுகொணடான

வஸுவின மனைவியான கிரிகை ருதுகாலததுககுபபின
னஞசெயது பரிசுததையாக இருநதுகொணடு, ஸநததிககாக
கரு விருபபமஇருபபதைத தெரிவிததாள அதேதினததில பி
கள அனபுடன அநத ராஜசிரேஷடனிடம வநது, 'மிருகஙக
கொல' எனறு சொனனாகள புததிமானகளிற சிறநதவ
அநத அரசன அபபோது பிதிரககளினகடடளையினுல அநதககி
யை விடடுவிடடு, அவளமேல காமததுடன, இரணடாம
மியே நேரே வநதாறபோனற மிகுநதஅழகுளள அவளையேநி

---

1 மேலே சஞசரிபபவன

கொணடு வேடடையாடினன அசோகஙகள சணபகஙகள
ஙகள தினிசமரஙகள புனனைமரஙகள கொனறைமரஙகள
மரஙகள உயாநதபாதிரிமரஙகள பலாமரஙகள தெனனை
கள சநதனமரஙகள மருதமரஙகளாகிய இனியகனிகளோடு
அழகிய பரிசுததமான இநதப பெரிய மரஙகளோடுகூடி
, குயிலகள நிரமபச சபதிககபபெறறதும, மதமுளளவணடு
ஙகாரஙகள செயயபபெறறதும, சைதராதமெனனும குபே
டைய தோடடததுககு ஒபபானதுமாகிய அநத வனததை
தகாலததிறபாாதது மனமததாபமுறற மனததுடன கிரிகை
காணுமல காமததாற கொதிபபடைநது ஸஞசரிககையில,
சயலாகப புஷபஙகளால கிளைகளினநுனிகள மறைககபபட
தளிாகளினுல சோபிககினறதும அழகானதும பூஙகொத
ளால மறைககபபடடதுமாகிய ஓா அசோகமரததைக கண
அதனகீழ நிழலில ஸுகமாக வீறறிருநதராஜன, காறறி
கொணடுவரபபடடதும [1] தேனமணமுளளதுமாகிய அநத
ப் புஷபவாஸனையை மோநது ஸநதோஷமடைநதான மனை
நினைககுமபோது அநதராஜாவுககுக காமமெனனும
ரி விருததியாயிறறு அவன இருணட காடடில ஸஞசரிக
பாது அவனுடையவீரியம வெளிபபடடது வெளிபபட்ட
திரததில, அநத அரசன, 'எனனுடையவீரியம வீணுகவிழுக
து' எனறு நினைததது, உடனே அதனை இலையில எநதினன
அநதவீரியததில தனமோதிரததினுல முததிரை வைததுச
த அசோக புஷபஙகளாலும தளிாகளாலும மூடிககடடினன
எனவீரியம வீணுக விழுநததாகாமலும, அநத எனபததினி
ருதுகாலம வீணுகாமலும எவவாறிருககும?'' எனறு அறம,
ருள இவைகளின நுடபமான உணமையை அறிநதிருநத
ஸமாததனுகிய ராஜஸ்ரேஷடன, சிநதிததுப பலமுறை
பாதுபாாதது, 'தனவீரியம வீணுவதிலலை' யெனபதை நிசச
, அதைத தனபததினிககு அனுபபுவதறகு, 'இதுகாலம'
று நினைததது, அதறகுக காபபாதான மநதிரததைஜபிதது,
கேகிறபதும விரைவாகச செலலததககதுமாகிய ஒருபருநதி
ம சென்று, 'பிரியமானவனே! எனவிருபபததைச செயவ
ாக இநத எனவீரியததை எனகிருககததிறகுக கொணடுபோய
னை கிரிகைககுககொடு, இபபோது அவளுககு ருதுகாலம'
று சொனனன

---

1 வேறு பாடம

மிகுநதவேகமுள்ள பக்ஷியாகிய பருநது அபபோது அ
எடுததுககொணடு உடனேகிளமபி மிகுநதவேகததுடன ஒடி
அநதபபருநது வருவதைபபாாதது மறறெருபருநது மாமஸத
யெடுததுககொணடு போவதாக நினைதது உடனே அதை எதி
தது பிறகு, ஆகாசததில அவவிரணடும மூககிஞல சணடை
தன அவை சணடைசெயயுமபோது அநதவீரியம யமுனஜலத
விழுநதது அஙகே அததிரிகையெனறு பெயாபெறற ஒருசி
அபஸரஸ பிரமமாவினசாபததிஞல மீனஜனமமெடுதது ய
யில ஸஞசரிததுககொணடிருநதாள அநத மசசரூபதே
கூடிய அததிரிகையானவள பருநதினகாலிலிருநது தவறிவி
அநதவஸுவினுடைய வீரியததை விரைவாக ஓடிவநது எடுத
கொணடாள பரதஸரேஷடரே! அதறகுபபிறகு, பதத
மாஸம வநதபோது, ஒருநாள அநதமீனைச செமபடவாகள பி
தாாகள அதனவயிறறிலிருநது மனுஷயாகளாகிய ஒருஸதி
யும ஒருபுருஷனையும எடுததாகள உடனே ராஜாவினி
சென்று, 'வேநதரே! மீனின சரீரததில இநத இரணடுமனுஷ
உணடாயிருநதனா' எனறு அநத ஆசசரியததைத தெரிவிதத
அபபோது ராஜாவாகிய உபரிசரவஸு அநதககுழநதைக
ஆணகுழநதையை வாஙகிககொணடான அநத ஆணகுழ
தாமசீலனும ஸததியநதவருதவனுமாகிய மதஸயனெனனும ர
வானன அநதமீன உடனே சாபநீஙகி அபஸரஸாக ஆய
டது அநத அழகான அபஸரஸுககு முனனே, பகவா
பிரமமா, 'நீ திரியககுஜாதியிலிருநது இரணடு மனுஷியாக
பெறறுப பிறகு சாபவிமோசனம அடைவாய'எனறுசொலலி
நதாா அதஞல, அநதச சிறநத அபஸரஸ அவவிரணடு குழந்
களையுமபெறறுச செமபடவாகளால கொலலபபடடு, மீன
வததைவிடடுத தேவரூபததையடைநது, உடனே ஸிததாக
ரிஷிகளும சாரணாகளும ஸஞசரிககும மாாககததில சென்று
மீனினபெணணுகிய அநதககனனிகை மீனநாறறம உ
வளாயிருநததிஞல அவளை உபரிசரவஸு, 'இவள உனக்
பெணணுக விருககடடும' எனறு 'ஒருசெமபடவனுககுக கொ
தான அழகும விநயமுமுளளவளும குணஙகளெலலாம நிரம
வளும மநதஹாஸ முகமுளளவளுமான ஸதயவதியெனறு
ருளள அவள மீனபிடிபபவனிடம இருநததஞல, சிலகாலம
யில மதஸயகநதையெனற பெயரோடேயேயிருநதாள தனத
னுககுப பணிவிடை செயவதறகாக ஜலததில ஓடததைத நட

ணடிருககும அவளைத தீாததயாததிரையாக ஸஞசரிததுக
ணடுவநத பராசரா கணடாா மிகவும அழகு நிரமபினவளும
ாகளும விருமபததககவளும புனனகையோடகூடிய முகமுள
ளுமாகிய அநதபபெணணைககணடவுடன, சிறநதஞானியான
தபபராசரரிஷி காமமுறறுா வாழைமரமபோனற தொடைகளை
டயவளும தேவதையைப போனறவளுமாகிய அநத வஸுபுத
ரான கனனிகையைபபாாதது, அவளுடைய பிறபபைபபறறிச
ிதததுதெரிநதுகொணடு, சகதியின புதராாகிய பராசரரென
முனிஸரேஷடா, 'உயாநதபெணணே! இநதஒடததை நடதது
ஓடககாரனஎஙகே? சொல' எனறு அவளைககேடக, மதஸய
ந, 'பிராமணரே! நான ஸநததியிலலாத செமபடவனுககுப
ள, அவனபிரியததைச செயயககருதி ஆயிரம ஜனஙகள நிரம
இநத ஒடததை நான நடததுகிறேன' எனறு சொனனாள
சரமஹரிஷி, 'நலலது, வஸுவினபுததிரியே! அழகானவளே!
தாமதிககிறாய? ஒடததைநடதது, ஆயிரததிலபாதி ஐநநூறு
கியையுளள பொன உனககு வரபபோகிறது நான ஒருவன
பபேன சீககிரமஓடடுவாய' எனறு சொலல, மதஸயகந
ானவள 'ஆகடடும' எனறுசொலலி ஜலததில ஒடததைநடத
போது, தனனைபபாாககினற பராசரமுனியை நோககி,
னைச செமபடவனபெணணாகிய மதஸயகநதையெனறு ஜனங
சொலலுகினறனா இநதததுககததினால வருததபபடடுக
ணடிருககிற [1]நான ஜனிததவரலாறறை நீா எவவாறு அறிவீா?
லலவேணடும' எனறுகேடக, பராசரா சொலலததொடஙகி

'வஸுபுததிரியே! உன தேகததைப பாாதத மாததிரததில
னுடைய ஸனேஹம பெறுவதைப பிரயோஜனமாககககருதி,
னுடைய திவயஜஞானததினால நானகணடதை உனககுச
லலபபோகிறேன, அதை நீ கேள பாஹிஷததுககள எனறு
லலபபடட பிதிாததேவதைகள இருககினறனா, அவாகள
ாதபானஞ்செயகவாகள நீ அவாகளுககு மனததினால உண
கபபடட பெண [2] அசசோதம எனபதாகத தேவலோகத
தடாகம ஒனறிருககினறது, அதிலிருநது நீ உணடானதனால
ககு அசசோதையெனறு பெயா உணடாயிறறு நீ உன
ககளை ஒருகாலததுஙகணடதிலலை அவாகளின மனததினால

1 வஸுபுததிரியே! எனறு தனனை அவா விளிததது பறறிசசொலலி
2 தெளிநத ஜலமுளளது

நீ உணடானவளாதலால, உனபிதிரககளை நீ அறியாய' அத
உனபிதிரககளைததாணடி, நீ, அததிரிகையெனனும அபஸர
டனசோநது ஆகாசததில தேவவிமானமேறி அஙகேயே ஸஞ
துககொணடிருநத வஸு எனனுமபெயாபெறற மனுபுததிரனை உ
குபபிதாவாக விருமபினைய வேறுபிதாவைப பிராாததிதக
னுணடான மனததினமாறுபாடடினுல நினைததபடி ஸஞசரி
கொணடிருநத நீ யோகசகதியை இழநது கீழேவிழுநதாய
படி நீ விழுநதுகொணடிருநதபோது ஸமீபததில மூனறுவிம
களைக கணடாய பலகணிவழியாக விழுகினற ஸூாயகிரண
புகைபோறகாணபபடும திரஸரேணு எனனபபடட சிறிய
வனவாக உறறுபபாாககககூடியவாகளும அவயவஙகளின பிரி
தோனறுதவாகளும அவயவஙகளுள மறைநதவைபோனற தே
னுள்ளவாகளுமான உனபிதிரககள அநதவிமானஙகளில இ
தைககணடு, தலைகீழாகவிழுநதுகொணடே தாககததுடன
களைநோககி, 'தநதைகளே' எனறுய அவாகள, 'பயபபடா
எனறு சொனனதனுல ஆகாசததிலேயே நினறுய அதன
தீனஸவரததோடு உன பிதாககளுககு ஸமாதானம செயதாய

பிழைசெயததனுல யோகமஹிமை தபபிபபோன அ
சனனிகையான உனனைநோககி அநதப'பிதிரககள, 'புனனகை
ளவளே! உனதுகுறறததினுல யோகசகதியறறு நீ விழுகி
இநதலோகததில தேவாகள எநதசசரீரஙகளால கருமங
செயகினறனரோ அவறறிலேயே அககருமஙகளின பலனை அ
விககினறுாகள மனுஷயாகளோவெனில, தஙகள நலவினைதீவி
பயனகளை மறறொரு தேகமெடுதது அனுபவிககிறுாகளெ
நிசசயம தேவாகளாயிருககையிறசெயத கருமஙகள அபபே
பலிககும, மனிதராயிருககையிறசெயத கருமஙகள வேறு ஜ
திறபலிககும பெணணே! ஆதலால, நீ விழுகிறுய, அடுத
மததில இதனபலனை அனுபவிபபாய நீ பிதாஇலலாதபெ
கவும வஸுவின புததிரியாகவும இருகக நினைததாய அததி
யெனபவள கஙகை யமுனைகளின ஸஙகமததில மதஸயரூபம
பிறநதிருககிறுள மதஸயமாயிருககினற அவளுடைய காயப
ராஜாவுககுப பிறநத பெணணுக ஆகபபோகிறுய நீ பராசர
ஒரு புததிரனைப பெறபபோகிறுய அநதபபிரமமரிஷிய
புததிரன ஒனறுகவிருககிற வேதததை நானகாக வகுககப
றுன மஹாபிஷகனனும ராஜாவின புததிரனுகிய
தனுவின கீாததியை விருததிசெயகிறவாகளும வீரா

ிபெற்றவர்களுமாகிய மூத்தவனான சித்ராங்கதனையும் பிறகு
ரவீர்யனையும் பெறப்போகிறாய். இந்த ஸத்புத்ரர்களைப்
ப பிறகு, திரும்பவும் உன் உலகத்துக்குப்போவாய். பித்ருக்
் அபராதத்தினால் இழிவான ஜன்மத்தை அடைவாய். இந்த
வுக்கே அத்திரிகையினிடம் நீ பெண்ணாகப் பிறக்கப்
ிறாய். இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்தைச்சேர்ந்த த்வா
்த்தில் நீ மத்ஸ்ய யோனியில் ஜன்மத்தையடைவாய்' என்று
ார்கள்.

அவர்களால் முன் ஜன்மத்தில் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட நீ
ானஸத்தியவதியாக இப்போது பிறந்திருக்கிறாய். அத்திரிகை
று பெயர்பெற்ற சிறந்த அப்ஸரஸ், பிரமனாவின்சாபத்
 மீன்ஜன்மமடைந்து உன்னைப்பெற்றபிறகு ஸ்வர்க்கத்
ுள்ள அந்த அச்சோதையென்னும்பெண்ணாகிய நீ வஸு
ுமாராஜாவின் வீர்யத்திற்கு, மீன்ஜன்மமெடுத்த அந்த
ரவினிடம் பிறந்திருக்கிறாய். ஆதலால், இவ்வாறு வஸு
ுத்ரியாக இருப்பவளே! உனக்குச் சுபமுண்டாக்கக்கடவது
வருத்திகரனாகிய புத்திரனை வேண்டுகிறேன். அழகானவளே!
ுடன் ஸங்கமஞ்செய்' என்று நயமாகப்பேசினார்.

அவள், பூர்வஜன்மத்தின் ஞாபகத்தையடைந்து, ஆச்சர்யத்
் அங்கமெல்லாம் பூரித்தவளாகி, 'பகவானே! அக்கரையில்
ிருப்பதைப்பாரும், அவர்கள் பார்க்கையில் நாமிருவரும்
ாறு சேரலாம்?' என்றுகேட்டனள். அப்படி அவள்
்னவுடன், எல்லாந்தெரிந்தவரும் ஸமர்த்தருமான பரா
றரிஷி பனியை உண்டுபண்ணினார். அந்தப்பனியினால்
் தேசமெல்லாம் இருளடைந்ததுபோலாயிற்று. அந்த
ிஷியினால் ஸ்ருஷ்டிசெய்யப்பட்ட அந்தப்பனியைக்
் அந்தக்கன்னிகை வியப்புற்றவளாகி வெட்கத்தோடும்
ப்பத்தோடும் அம்முனிவரைநோக்கிச் சொல்லலானாள், 'பக
ா! நான் எப்போதும் தந்தைக்குட்பட்டிருக்கிற கன்னிகை
றியும் குற்றமில்லாதவரே! உங்களுடைய சேர்க்கையினால்
ுடைய கன்னிகாத்வம் கெட்டுப்போம். பிராமணச்ரேஷ்
ரிஷியே! சிறந்த ஞானமுள்ளவரே! கன்னிகாத்வம்கெட்டுப்
ல நான் எப்படி வீடுபோகமுடியும்? ஆதலால், நீசொன்ன
ிருக்க நான் விரும்பவில்லை. பகவானே! நீங்கள் இதை நன்றாக
்ந்து அதன்பின் செய்யவேண்டியதைச்செய்யுங்கள்' என்றாள்.

'தபஸ்வினீ' என்பது கிருஷ்ணாசாரியர்பாடம், தந்தையின்சொற்
ருப்பதாகிய நியமமுள்ள கன்னிகை என்பது பொருள்.

இவவாறு சொனன அவளைநோககி, அநதரிஷிமரேஷ்
மிகுந்த அனபுடன, 'பயமுளளவளே! உயாநதபெணணே!
விருபபததை நிறைவேறறினபின நீ கனனிகையாகவே ஆ
வாய, உனககு வேணடிய வரததையும கேள அழகியபுன
யுளளவளே! எனனுடைய அநுகரகம எபபோதும வீணனதி
எனறுசொனனா இவவாறு அவா சொனனபின, அவள
சரீரததில மேலான நலல மணமிருபபதையே வரமாககேட
அநத ஸமாததரான பராசரபகவானும அவளமனததுக
மானவரததை அவளுககுககொடுததாா பிறகு,வரததைபபெ
கொணடு ஸநதோஷமடைநத அவள, ஸதிரீகளுககுரிய
விருபபக் குறிபபுககளினல அலஙகரிககபபடடவளாகி, ஆ
மான செயகையுளள ரிஷியுடன சோககையையடைநதாள.
வரததினல் இவளுககுக கநதவதியெனனும பெயா பூமியி
விததமாயிறறு பூமியில மனிதாகள ஒரு யோஜனை தூர
ருநது அவளுடைய கநததலை மோநதுஅறிநதனா அ
அவளுககு யோஜனகநதையெனறு மறறொருபெயரும சொ
பட்டது இவவாறு மேலானவரததையடைநது மனமகிழச்சி
ஸதயவதியானவள பராசரருடன புணாநது உடனே க
தைப பிரஸவிததாள சிறநத மஹிமையுளள அநதபபராசரபு
யமுனையின தீவிறபிறநதாா அவா தாயாரிடம விடைபெ
கொணடு தவததிலேயே மனததைச செலுததினா
'உனககுக காரியமாகவேணடியபோது எனனை நீ நினைத
நானே என ரூபததை உனககுக காணபிபபேன' எனறு
ருககுச சொலலினா

இவவாறு பராசரருககு ஸதயவதியினிடம தவைபா
பிறநதாா அவா சிசுவாயிருககுமபோது, தவீபததில
பட்டதனல [1] தவைபாயனா எனறு அவருககுபபெயாவ
எலலாம் தெரிநத அநததவைபாயனா தாமம ஒவவொரு
துககும காறபஙகு விலகிபபோவதையும மனிதாகளின ஆ
சகதியும யுகஙகளுககுததககபடியிருபபதையும பாாதது,
தையும பிராமணாகளையும அநுகரஹிககககருதி, வேத
விருததததனல, அவருககு, 'வியாஸா' எனறு
வீநதது, ஸமாததரும மிகசசிறநதவரும வேணடினவரத
கொடுபபவருமாகிய அநத வியாஸா, ஸுமநதுவுககும

[1] தவீபததில இருநததனல தவீபா எனபது பராசரரைச செ
கிறது, அவருடையபுதரா எனபதுபறறி தவைபாயனா எனற
வநததெனறு வியாகரணததில சொலலபபட்டிருககிறது தவீப
அயனம் இடம அதிலஉணடானதனல தவைபாயனாஎனறுசொ
கூறுவது பஞசுபுஷ்டை பாடம

ஸ்ரீ:

பராசரருககும ஸததியவதிககும விவாஹம நடநததாகச
லலுகிற பகுதி பரக்ஷிபதமெனறு 1 வெளிபபடையாகத தெரி
டியால, முனபு மொழிபெயாககபபடவிலலை. இபபால, சில
பாகள அதனையும மொழிபெயாககவேணடுமெனறு விருமபிய
ால அதனைத தனியே மொழிபெயாதது வெளியிடடோம்.
இனி, பரக்ஷிபதமெனறு தோனறுகிற அதிக பாடஙகள அங
க குறிபபுகளுடன வெளியிடபபெறும.
பராசரஸதயவதி விவாஹததைபபறறிய பாகம உததரதேச
ததிலலை. தக்ஷிணதேசபபாடஙகளில பரக்ஷிபதமாக இருந
வேணடும. ஏனெனின —
பராசரருககும ஸதயவதிககும சாஸதிரீயமாக விவாஹம
திருநதால அவள மறுபடியும சநதனுவை விவாஹமபணணிக
ளவது முறையாகாது. வஸிஷடா முதலிய ரிஷிகளும உபரி
ஸுவும பிதிாககளும சோநது நடததின விவாஹம ஸமஸ
ாகாமற போவதறகு நியாயமிலலை. ஸமஸகாரமாயிருநதால
நடாவது விவாஹ ஸமஸகாரம எபபடிககூடும?
இவவளவு பெயாகளும அறிய நடததின விவாஹததை ஸதய
பின பிதாவான செமபடவனுககுமடடும தெரியாமல
நதுவானேன?
மறுபடியும கனனிகையாவதெனறால என்ன? விவாஹம
யயபபடாதவளாவதா? அபபடியாயின விவாஹம செயயபபட
ள விவாஹம செயயபபடாதவளாக ஆவதுமுடியுமா? அது
களால நடததபபடட விவாஹமாதலின உலக வழககததில
று விவாஹம நடததத் தடையிலலை எனனலாமா? ரிஷிகள
நத விவாஹததை மாறறி உலகமுறையில வேறு விவாஹம
களுககுச செயயலாமெனபதறகுச சாஸதிரமாவது சரித
மாவது காணபபடவிலலையே.
மேலும, 'கானீன' எனறபதம, 'கனனியின புதரன' என்ற
ததததில வருவதை விதிககும பாணினிஸூததரததின வயாக
னததில, ஸிததாநத கௌமுதியில, வயாஸரும காணனும
னீனாகளெனறு உதாரணம காடடபபடடிருககிறது. காணன
திககு விவாஹமாகாத பருவததில ஜனிததலால கானீன
றன. அவவாறே, வயாஸரும ஸதயவதிககு விவாஹமிலலா
ல ஜனிததிருககவேணடும. அநத ஸூததரததின மஹா பாஷ
திலும, கனனிகைககுப புததிரனுணடாவதும, புததிரனைப
றறவள கனனிகையாயிருபபதும பொருநதாவெனறு ஆக்ஷே
து, புருஷனும மனைவியும எனனும நியமம ஒருவருககொரு
செயதுகொணடபிறகு புருஷ ஸமபோகஞசெயதவள கனனி
யாகாள எனறும, அநத ஏறபாடிலலாமல புருஷனைச் சேரு
வளு கனனிகைதானெனறும, அவளுககுப பிறநதவன கானீன
னறும ஸமாதானம சொலலியிருபபது, ஸதயவதிககும பரா

1 சோககபபடடது

சாருககும விவாகம நடநததாகச சொலலுகிறபக்ஷததில
திககிறது இநதக 'கானீனா' எனற பெயா வயாஸருககு
யோகிககபபடடிருபபதை இநத மஹாபாரதததிலும மறறு
நூலகளிலும பரககக காணலாம

மூனறு வருணஙகளைச சோாதவாகளுககுமடடுமே
வம, ஆஸுரம, ராக்ஷஸம எனனும இமமூனறும உரியன
இநத அதிக பாடததில சொலலபபடடிருககிறது அது,
ரம, பைசாசம எனனுமிரணடு விவாஹஙகளமடடும அ
ளெனறும காநதாவமும ராக்ஷஸமும க்ஷததிரியாகளுககு
யஙகளெனறும சகுநதலோபாககியானததிலும, காசிராஜ
களின ஸவயமவரததில பீஷமா சொலலும ஸநதாபபத
மனுஸமிருதி ௩-வது அததியாயததிலும சொலலியிருபப
மாறாக இருககிறது

ஸதயவதி தன தநதையின ஓடததைதத தான ஓட
வும தநதைககடஙகின கனனிகையெனறும சொலலியிருகக
ளுககுத தநதை முதலானவாகள யாருமிலலையெனறு ப
சொலவது எவவாறு? செமபடவராஜன வளாதத
யலலவா? பெறற தநதையனறெனறால சநதனுவுககு கன
தானம செயவதறகு அவன எவவாறு உரியவனாக இருநதா

வியாஸா அவவளவு பெரிய ஞானியாயிருநதும தா
முரடடுததனமாக இகழநது பேசினாரெனபதும தநதை செ
பிறகு சிறிது இணஙகினாரெனபதும அவா பெருமைககுச சி
பொருநதவிலலை வயாஸா வேதஙகளை வகுததுப பார
செயது சிஷய பரமபரையைககொணடு பரவசனஙகளும செ
ததைச சொலலி, அதனபிறகு, ஸதயவதி தன வீடடுககுச செ
ளெனபதும பொருநதவிலலை

மறுபடியும அவள கனனிகையாயிருககுமபடி பராசரா
கொடுததாா எனறதன கருதது யாதெனில, அநத மஹரிஷ
திவய சகதியினால பதிவரதாதாமம கெடாமலிருநததும, அ
அடையாளமாகப புருஷ ஸமயோகததாலும பரஸவதத
தேஹததிலுணடாககூடிய எவவகை மாறுதலும உணடா
பூாவஸதிதியாகவே அவள இருநதாளெனபதுமேயாம

சகுநதலைககும துஷயநதனுககும நடநத காநதாவவிவ
திலும புரோஹிதா முதலியோாகள சோநது ஹோமஙகள மு
சடஙகுகளுடனவிவாஹததை நடததினதாகசசொலலியிருப
காநதாவ விவாஹ இலககணததுககுப பொருநதவிலலை
மநதிரமிலலாமல வதூவராகளமனமொபபிசசேருவது காநத
எனறு, காநதாவ விவாஹததுககு இலககணங கூறியிருக

கணணுவருடைய ஆஸரமததில அவருககுத தெரியாமல
ஹிதா முதலியோாகள விவாஹததைச செயவிததிருககக்கூ
இதுவும உததரதேசபாடததிலிலலை ஆதலால, இதுவும
க்ஷிபதமெனறே தெளிவாகிறது பினனும குறிபபிடுமிடங
இவவாறே கணடுகொளக

௯௪ - வது அத்தியாயத்தில ப்ரக்ஷிப்தமாகவுள்ள கதை
(௨௨௭ - வது பக்கம் பார்க்க).

அதன்பின், பராசரயோகி, அழகான வனப்ரதேசத்தில, தவிரிப்பில [1] வீராஸனம் போட்டுக்கொண்டு தியானத்திலிருந் வெண்பட்டினுற செய்யப்பட்ட அழகான வீட்டில மேலே பட்டிபோர்த்த படுக்கையில தம்யோகசக்தியினுல பிரகாசித் கொண்டு, மௌனமாகஇருந்த அந்தக்கன்னிகையைக்கண்டு, த்தத்தையடக்கிப் பலமுறை ஆராய்ந்து, 'எதுசெய்தால ஸரி செய்ததாகும்' எனபதைப்பற்றிச் சிந்தித்தார் 'சிஷ்டாகள் ன்றுதொட்டுச் செய்துவரும் ஆசாரததைச் சிஷ்டாசாரம் று சொல்லுகின்றனா வேதங்களையும் தர்மசாஸ்திரங்களையும் ஸூக்ஷ்மங்களையும் அறிந்த பிராமணாகள ஞானிகளென்னப் கின்றனா தாமந்தெரிந்த பிராமணாகளால ஸ்ரௌதமென்றும் ர்த்தமென்றும் இருவகைத் தாமங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன ர்ம அக்னிஹோத்ரம் யாகம்இவை ஸ்ரௌததாமத்தினபிரிவுகள் றிமஸை, பொய்யாமை, திருடாமை, பிரம்மசரியம், பற்றில ம ஆகிய) யமங்களோடும் (தூய்மை அல்லது சௌசம், உள ல திருப்தியுடைவது, தவஞ்செய்வது, வேதமோதுவது, ஈசு யானம்பண்ணுவது ஆகிய) நியமங்களோடுங்கூடிய வாணாச தாமானுஷ்டானம், ஸமார்த்தமென்னப்படுகிறது தாமமென பததின பகுதிக்கு, 'தரிப்பது' அதாவது, 'எல்லாவற்றிறகும் ரமாகஇருப்பது' என்றும், 'வீட்டமல கூடஇருப்பது' என பொருளகள கூறப்பட்டிருக்கின்றன இனியபலனைப்பெறு து தாமமென்று ஆசாரியாகளால உபதேசிக்கப்படுகிறது ந்தபலனைப் பெறுவிப்பது அதாமமென்றும் அவாகளால ல்லப்பட்டுள்ளது ஆதலால, இனியபயனைப்பெறுவதறகுத் ததையே பற்றவேண்டும் பிராம்மம், தைவம், ஆர்ஷம், பிரா தயமென்னும் விவாஹங்கள்மட்டும் பிராமணாகளுக்குத்தாம ாவை காந்தாவவிவாஹம் ஒருபொழுதும் தாமமாகாது பிரம்ம ரியவைசியாகளென்னும் மூன்றுவருணங்களிற் சோந்தவா க்குக் காந்தாவம் ஆஸுரம் ராக்ஷஸமென்னும் விவாஹங்கள் மானவை பைசாச விவாஹம் யாரும் செய்யத்தகாதது சாசமென்னும் எட்டாவது விவாஹம் இழிவானது கோபத் இயல்பாகவுடையவள், அங்கஹீனமுள்ளவள், தன் மாதருவம் திற பிறந்தவள், வயதில் முதிர்ந்தவள், வைராக்யமுள்ளவள், டுலக்ஷணமுள்ளவள், பெரும் பாதகமுள்ளவள், ரஜஸ்வலையா பவள், [2] அபஸ்மாரரோகமுள்ள குலத்திற்பிறந்தவள், கூந்த விழிகளும் செந்நிறமாயிருப்பவள், குஷ்டரோகமுள்ளவள், விரணமுள்ளவள், ருதுஸ்நானமாகாதவள் ஆகிய கன்னிகை ச் சேர்த்தகாது என்பது தாமசாஸ்திரம் தந்தை, பாட்டன்

---

1 இடக்காலை வலமுழங்காலமேலும் வலக்காலை இடமுழங்கால ம் போட்டுக்கொண்டும் கைகளிரண்டையும் சேர்த்து நிமிர்த்து மடி வைத்துக் கொண்டும் உட்காருவது　　　2 காக்கைவலிப்பு

உடனபிறநதான, தாய, அமமான, [1] உபாத்தியாயாகள, பு
தாகளாகிய இவாகள கனனிகையைத தானமசெயவதறகு
காரமுளளவாகள இவாகளால கொடுககபபெறறேதான க
கையை அடையவேணடும கொடுககபபடாதவளைக கிரகி
கொளளலாகாது எனபதைத தாமநதெரிநதவாகளிற சிறந
களான ரிஷிகள விவாஹவிஷயததில கூறுகினறனா இவளு
தந்தை, உடனபிறநதான, தாய, அமமானயாருமிலலை காந
விவாஹததினால ஏன இசசையாக நான தொடேன வை
கிரியைகளிலலாத காநதாவவிவாஹததை ஆபததாலததில த
செயவது தகாது இவளிடததில பிறககும புதலவன [2]வேதவ
ஞனரிஷியாவான வைதிககிரியையிலலாத பிராமணன மே
அறிவுளள ரிஷியாக ஆவது எவவாறு?' எனறு இபபடித்து
யான மனமுளள அமமஹரிஷி சிநதிததுககொணடிருகக,
கருததையறிநது பாஹிஷதாகள என்னும பிதிாககள வந
அநதநிமிஷததில பிரமமபுதரரான வஸிஷடரும வநதுசோந
வஸிஷடா அவாகளைககணடு முதலில, 'நலவரவு' எனறு
லிபபேசிககொணடிருகக, பிதிாககள அவரைநோககி, 'எ
டைய மானஸபுததிரியும எஙகள சாபததினால வஸுவினபு
யிருபபவளுமான இககனனிகையை உமது பௌதரனுககாக
புகிறீராயின உடனே பெறறுககொளளும' எனறனா பிதிா
டையசொலலைககேடடு வஸிஷடா, 'மஹரிஷிகளினவாககுப
யாகாது எனறு புராணஙகளிலும நான கேடடிருககிறேன
சரன பிரமமசாரியாகவும ஸநததியைவிருமபுகிறவனுகவும எ
சததுககு ஆதாரமாகவுமிருககிறுன' எனறு மறுமொழிசொல
இவவாறு வஸிஷடா பிதிாககளுடன ஸமபாஷணைசெயது
டிருககையில, நைமிசாரணயததில வஸிபபவாகளான ரி
சிறநதஞானியும சகதியின புதாருமான பராசரருடைய விவ
தைககாணவிருமபி அஙகே வநதனா பெயாபெறற மஹா
வையான அருநததியும ஆதிரஸயநதியெனனும பெயருளள
சரா தாயாருடனகூட அஙகே வநதனள அநத அருநததி
காமாவினால நிாமாணம செயயபபடட சிறநதபாணசாலை
சென்று, விவாஹததிறகுரிய ஸாமகரிகளை முறைபபடி சேகா
மருமகளாகிய ஸததியவதியைக கையினறபிடிததுககொணடு
களமான ஆஸனததில உடகாரவைதது, இநதிராணியை ஆ
னமசெயதாள சுகலபக்ஷததில சநதிரனுடையதான விசாக
திரததில திரயோதசிதிதியில சுபமானகிரஹஙகளோடு
மைதரமெனனும முகூாததம வநதபோது, வஸிஷடா விவ
துககு இதுகாலமெனறு சொலலி ரிஷிகளுடனகூட யமுனை
தீவைசசோநது தம சிஷயாகளோடும முனிவா குழாங்களே
ஸதணடிலமெனறு சொலலபபடட சசசதுரமான மேடை
கோமயததினால மெழுகி அக்ஷதைகளினும கனிகளி
மலாகளினும மோதகஙகளினும மாநதளிாகளினும

[1] விததைகறபிககிறவாகள — [2] வேதஙகளைவகுப

ளை பூாணகுமபஙகளினுலும நாறபுறஙகளிலும சோபிக
செயது அநத ஸதணடிலததின நடுவில தாபபாஸனததில
வரில தலைவரான பாரசரரை உடகாரவைததா வெண
யவதானயம இவறறின குழமபுகளாலும, எலலா ஒஷதி
ரஸஙகளினுலும ஸநானம செயவிதது வெணமையான
களை அமமஹாமுனிவருககு உடுதது, புணயாகவாசனம
விதது, அகஷதைகளினுல ஆசீாவதிததனா பிறகு, அநதப
ரமுனிவா சநதனமும பூசிககொணடு புஷபமாலைகளைத தரித
கையில சவுககுபபிடிததுக கால நடையாகச செலலாமல
மறி) அஙகிருநது (பெணணின வீடடுககுச) சென்று பெண
சுறறததாராற பூஜிககபபெறறு, மஙகள ஸநானஞ செயத
கோடிஉடுததினவளும சாநதணிநது மலா மாலைகளினுற
சிபபவளும மஙகளஙகளான மஞசள குஙகுமம முதலியவற
ஙகூடினவளும கையில அமபுதரிததிருபபவளுமாகிய மண
ககணடு, காலநதெரிநதவரும எலலாததாமஙகளையும அறிந
மான அவா அநதககாலததில, 'வாஙகுவது கொடுபபவனு
அதீனம என்று முனனமே நான கேட்டிருககிறேன பிதா
தைகள எவவாறு நியமிபபாாகளோ அவவாறு நாம செய
ம' என்று சொனனா ஸததியவாதியான பராசரா மிகக
முளளதும புகழைததருவதுமாகச சொனன சொலலைக
டுப பறறையும அபிமானததையும விடடவாகளான பிதாக
வருமு தாமிஷடாகளிற சிறநதவனுன உபரிசரவஸுவை
சிதது, 'ஐயா! உமககு மதஸயயோனியில ஜனிதத பெணணை
ப பராசரமுனிவருககு விசேஷமான தாமததுடன நீா
கொடுகக்த் தகுதியுளளவராயிருககிறீா' என்று சொனனாகள
றகு வஸு, 'நிஜம், அவள என்னுடைய புததிரிதான செம
ராஜனுல வளாககபபடடவள பிரஜைகளைப பாலனஞ
யும அரசனுகிய நான என்பிரஜைகளைக கேடபவாகளுககுக
கொடுகக ஸவதநதிரமுளளவன' என்றுன பிதாககளெலலாரும,
களெலலாரும பலனை விருமபாதவாகள, விருபபும வெறுபபு
ாதவாகள, எனது எனற பறறையொழிததவாகள கனனிகா
ம செயவதனுலுணடாகும ஸமபநதததைத [1] தகஷிணைபநதம
று சொலலுகின்றனா மனுஷயலோகம கருமஙகள செயதற
இடம ஸவாககலோகம ஸுகததை அனுபவிககும இடம
மனுஷயலோகததில புணய கருமஙகள செயதவாகள
ககலோகம அடைகிறாாகள என்பது திணணம இவவுலகத
பாபம செயத கொடியவாகள நிரகமபுகுகின்றனா புணணிய
ஙகளிரணடும தகஷிணைபநதம என்று சொலலபபடடிருககின
யோகிகள தகஷிணைபநததனை அடைவாராயின அவாகள
விழுகின்றனா அரசரே! ஆதலால், யோகததினின்றும
வி உமககுப பெணணுககபபிறநதவளும எஙகள மானஸபுததரி

[1] தாகஷிணயததினுல உணடாகுமபறறு.

யும் ஸர்தவியுமான இந்தக்கன்னிகையைப் பராசரருக்குப் பி
யாகக் கொடும்' என்றுசொல்லி அப்போதே ஒருநொடியில்
தாந்தானமாயினர் உடனே, யாஜ்ஞவல்க்யமுனிவரை விவா
செய்விக்கும் ஆசாரியராகவரித்து உபரிசரவஸுவையும் அ
துக்கொண்டு முனிவர்களுடன்கூடச் சாஸ்த்ரோக்தக்ரியைக
செய்து வஸிஷ்டர் விவாஹத்தைச் செய்வித்தார் 'பராச
மஹாஜ்ஞானியே! நான் என்துபெண்ணை உமக்குக் கொடு
போகிறேன் இவளை வாங்கிக்கொள்ளும் உமக்கு ஸ்வ
டாகக்கடவது உமது கையினால் இவளைப் பாணிக்ரஹ
செய்துகொள்ளும்' என்ற உபரிசரவஸுவின் சொல்லைக்கே
யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னபடியே அநுசரித்துக் கங்கண
முதலிய மங்கள காரியங்களைச்செய்து, (பராசரர்) தமதுகை
அவள் கையைப்பிடித்தார் 'நெய்மிகுந்தியாக்வுள்ள[1] ஹவிஸை
திரங்களோடு அக்நியில் ஹோமஞ்செய்து, அக்நியை மூன்று
வலம்வந்து பூஜித்து, யாஜ்ஞவல்க்யர்முதலிய மஹரிஷிகளு
தக்ஷிணைகள் கொடுத்துத் திருப்தியடைவித்து உடனே அவ
டம் விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்களை நமஸ்கரித்துப் பிர
ணஞ்செய்தார் பராசரர் விவாகஞ்செய்துகொண்டவுட
தேவர்கள் ரிஷிகூட்டங்களுடன்கூடி மகிழ்ந்து ஒருநொடி
வேதவ்யாஸர் பிறப்பரென்று சொல்லிச் சென்றனர் இவ
ஸத்யவதி கௌரவத்தையடைந்து மனங்களித்து விரும்பின
பராசரருடன் சேர்ந்து, உண்டான சாபத்தை உடனே பிர
தாள் மஹிமைபொருந்திய அந்தப் பராசரபுத்திரர் யமுனை
திட்டில் பிறந்தார் பிறந்தவுடனே, அவர் வளர்ந்து அப்பே
ஏழுவருஷத்துக் குமாரரானார் அந்தவ்யாஸர் ஸ்நானஞ்செ
பிதாவுக்கு வந்தனஞ்செய்து அடக்கத்துடன் நின்றார். 'கே
என்ற சொல்லையும் சொல்லி ஓர் உயர்ந்தகுடத்தையும் கொ
தார் பராசரர் கலசத்தை வாங்கிக்கொண்டிருந்தபோது,
ஸர் பணிவுடன் நின்றார் பராசரபத்நியான ஸ்த்யவதி செ
வனுக்கு அஞ்சி அந்தக்குடத்துஜலத்தினால் ஸ்நானஞ்செய்தவு
கன்னிகையாகிவிட்டாள் அவள் பராசரமுனிவருடைய ப
களைப்பிடித்து வந்தனஞ்செய்து கையினால் தன் புத்திரரைப் ப
துக்கொண்டாள் அந்தப்புத்திரர் அவள் தொட்ட மாத்திர
அவளை அதட்டி, 'அம்மா! என் தந்தை தொட்டதனால் நீ
மாக இருந்தாய், இப்போது கன்னிகையாகிவிட்டாய் நீ செ
வப்பெண் குற்றமற்றவளே! என்னைத் தொடாதே' என்று செ
னார் வியாஸர் சொன்னதைக் கேட்டபோதே, அந்தப்பெ
மானிடத்தன்மையினால் கண்ணீர்நிரம்பின முகத்துடன் பர
முனிவருடைய பாதங்களில் வீழ்ந்தாள் தாமந்தெரிந்தவ
பராசரபகவான் அவளிடம் பெருங்கருணையுடன் தமது பு
ரைப்பார்த்துச் சொல்லலானார்

---

1 அன்னத்தை

நீ இபபடிச செயயலாகாது இது தாமததிறகுரியதெனறு
னைககவிலலை முதலில பேருதவி செயதவாகளான தாய
யாகளைத தாவஷிககததகாது காபபததில தரிததததனுலும
களைப பொறுததததனுலும, பெறறோகளிருவருள தாய
றநதவள உலகத்துபபயிா விததும நிலமும சோநதபோது
முனைககிறது அவவாறே, புருஷனும ஸதிரீயும சோநது
புததிரன உணடாகிறுன மானகளிடததும பறவைகளிடத
புஸராஸகளிடததும ருததிரஜாதிப பெணகளினிடததும
களிற கரைகணட ரிஷிகள உதபததியாகினறனா ரிசிய
கா மானினபுததிரா அவவாறே கணணுவா மயிலினபுதரா
தியரும வஸிஷடரும் ஊாவசிககுப பிறநதவாகள ஸோம
ஏனபவா பெண நாகததினிடம பிறநதவா அஸவினீ
கள குதிரையினிடம ஜனிததவாகள ஸகநதா முறகாலத
ணறகாட்டிறசிதறின ருதரருடைய வீரியததிறகுப பிறநத
தேவாகள, ரிஷிகள இவாகளின உதபததி இவவகையாகவே
இருககிறது உலகநடைகளையும சாஸதிரவிதிகளையும பற
புததிசாலிகள ஒருபோதும யுகதி விசாரிககததகாது நீ
ததிலேயே வேதவயாஸனெனறு பிரமமாவினுற சொலலப
வன மஹாரிஷிகளுககும மானிடாகளுககும தாயோப
செயகிறவன நீயே புதரனே! ஆதலால, யோகததை
பவனுகிய நீ இநத வஸபுதரியை இகழததகாது சிறநத
ஞயுளளவனே! என விருபபததிறகாகவும நீ அனபுவைத
பசவேணடும தபோதனனே! பிரஜைகளின நனமைககாக
ஷணுவின அமசததால மஹாரிஷிவடிவமாக ஆவிாபபவிதத
றுய ஆதலால, நீ உன தாயினிடம அனபோடு பேசககடவாய'
இவவாறு தமதுதநதை சொனனதைககேட்டு, அபபோதே
ா அனபுளளவராஞா உலகநடையை நினைததுத தாயாா
அடைநதாா புதரனைத தொடுவதைபபாாககிலும வேறு
ஸகம எவவுலகிலுமிலலையனறே? அவள, தாமரை இதழ
ற கணகளையுடைய வியாஸரைத தழுவி முலைபபாலின
ககினுல நனைததுடடன புதரரான வியாஸரை உசசியில
து கணணீா சொரிநது அவரைநோககி, 'ஸநததியை விரும
ாகளுககுப புதரலாபததிறகு மேலான லாபம இவவுலகத
னறுமிலலை பெறுவதறகரிய பெருநதவததை நான பெறற
னைககிறேன ஓ! மஹாஜஞானியே! பெருநதவததினுலும
யோகமகிமையினுலும தேவாகளுககு அமிாதம கிடைததது
எனககு நீ கிடைததிருககிருய ரிஷிபுதரனே! ஆதலால,
ாது நீ எனனைவிடததகாது' எனறுசொனனுள அவள
று சொனனபின, வியாஸரும தாயாரைபபாாதது அன
, 'ராஜபுதரியே! நான உனனுல தொடபபடடேன, தழுவப
ன, பலமுறை உசசிமோககவும பெறறேன இவவளவுமாத
னுலேயே நான திருபதியுளளவனுக இருககிறேன இனி,

காரியஙகள நேருமபோது நீ நினைததால என உருவததை
குக காணபபபேன' என்று சொன்னார அவர தாயாரிடம
பெற்றுககொண்டு தவததிலேயே மனததைச்செலுததினா
பிறகு, பராசரபகவான மறுபடியும கனனிகையாகவே இ
படி ஸதயவதிககுசசொலலி அவளிடமவிடைபெறறுக
தமபுததிரருடனசென்றார பராசரர பரிசுததமான தமது ஆ
திறகுசசென்று அதருமயநதியெனனும தமதரயாரைக
தம புததிரருககு நியாயபபடி ஜாதகாமமுதலிய ஸம
களைசசெயவிததார. பாரதரே! வியாஸர, யாஜஞவலகய
ரால உபநயனஞ செயயபபடடு, மூனறுமாததிரைகளோடு
ரததை உசசரிததது வேதவேதாஙகஙகளை ஓதினார, குருத
தநதபின தவஞசெயயத தொடஙகினார இவவாறு பராச
ஸதயவதியினிடம தவைபாயனர ஜனிததார அவர குழந
யிருககுமபோதே யமுனாததீவில விடபபடடதனால, 'த
னர' என்று பெயருளளவரானார எலலாமதெரிநத அநதப
ரிஷி, தாமம ஒவவொருயுகததிலும நாலிலொருபாகம
போயிருபபதையும மனிதாகளின ஆயுளும சகதியும யுக
யுகம பினவாஙகுவதையுமகணடு, பிராமணாகளை அனுககிர
கருதி, வேதஙகளை வகுததார, அதனால, வேதவியாஸ
பெயாபெறறார விதவானும மகிமைபெறறவரும மிகசசிறந
வரமகொடுபபவருமாகிய அமமஹரிஷி ஸுமநது, ஜை
பைலா, தமபுததிரரான சுகா, வைசமபாயனா ஆகிய ஐநது
களையும அழைததுநியமததுடன ரிக, யஜுஸ, ஸாமம, அ
மெனனும நானகு வேதஙகளையும ஐநதாமவேதமான ம
ததையும ஓதுவிததார அநதசசிஷயாகளால வேதஸம
களும பாரதஸமஹிதையும தனிததனியாகச சொலலபப

பிறகு, ஸதயவதி மகிழவுறறுத தனமனைககுசசென்ற
ளுடைய தேகமணததைப பூமியிலுளளமனிதாகள
தூரததிலிருநது மோநதனா செமபடவராஜன அவளமன
மோநது மனககளிபபுறறு, 'பெணணே! உனனை மதஸய
யென்று சொலலுகிறாகளே! இநதஸுகநதம ஏது? ம
ததைவிலககி இநதஸுகநததததைத தநதவா யாா?' என்று
ஸதயவதி, 'சகதியினபுததிரரும பராசரரென்று பெயாபெ
மான ஒருமஹாஜஞானி ஓடததைநடததின எனனுடைய
தோசசியைக கணடு எனமதஸயகநதததைத நீககி யோசனை
தநதார ரிஷியின அனுககிரஹததைககணடு ஜனஙகளு
தோஷமடைநதனா நானநலலமணததை இவவாறு அடை
நீா கோபமசெயயலாகாது' என்று சொனனாள செம
களுககு அரசனும அவள சொனனதைச சிலாகிதது மகிழ
பரிசுததியைச செயவதும புணணியலோகததைத தருவது
வியாஸஜனனமெனனும இநதச சிறநத சரிததிரததைக கே
களும சிலாகயமான சநததியுளளவாகளாகினறனா.

குமபைலருககும தம புதரார்கிய சுகருககும வைசமபாயன
ம நானகுவேதஙகளையும ஐநதாவதுவேதமாகிய மஹாபார
தயும ஓதுவிததார அநதச சிஷயாகள மஹாபாரதததிறகு
களாயுளள வேதஙகளைத தனிததனியே வெளிபபடுததினா
அபபடியே, அளவறற பராககிரமமுளளவரும மிகுநத பல
வரும பெருமபுகழபெறறவருமான பீஷமா வஸுககளின்
மசததினால சநதனுவுககுக கஙகாதேவியினிடம பிறநதா
வதாரததமறிநதவரும பெருஙகீாததியுளளவரும சிறநத
மயுளளவருமாகிய ஒரு பழமையான பிரமமரிஷி திருடா
க்கையில, அவரைத திருடனெனறு நினைதது, ராஜா கழு
ல ஏறறினன ஆணிமாணடவ்யரெனறு சொலலபபட்
பெரிய புகழபடைதத மஹரிஷி, முனனே தாமதேவ
அழைதது, 'தாமனே! நான பாலயததில ஒரு பகஷியை
றறகுததியிருககிறேன, அநதப பாபமதான எனககு ஞாபக
றது வேறுபாபம தெரியவிலலை, அநதப பாபததை
ந ஆயிரமடஙகுகொணடதும அலலது அளவறறதுமாகிய
இநதததவம ஏபபடி ஜயிககாமறபோயிறறு? எநதபபிராணி
கொலவதினும பிராமணவதஞ செயவது மிகப பெரிதாத
நதப பாபததினால நீ சூததிரஜனமததில பிறபபாய எனறு
ஞா அநதச சாபததினால தாமதேவனையும அநத அப
திறகாக விதுரரூபமாக விததுவானகவும தாமிஷடனகவும
ஜனமததில ஜனிததான
வ்கிகொபபான ஸஞசயனெனனும ஸூதன கவலகணனுக
றநதான மஹாபலசாலியான காணன பிறககுமபோதே
மைதத தரிததுககொணடு குணடலஙகளினால அலஙகரிககப
முகததோடு குநதிபோஜன் பெணணகிய குநதியினிடததில
னுககுப பிறநதான
லகஙகளால நமஸகரிககபபடடவரும பெருஙகீாததி பெறற,
ஆதியும அநதமுமிலலாதவரும உலகஙகளைப படைதத
எலலாவறறிறகும ஈசவரரும ஸவயமே பிரகாசிககினற
ன திருமால லோகஙகளை அனுககிரஹிபபதறகாக வஸு
கருககுப புதராராகத தேவகியினிடம அவதரிததார எவரை

இநத இடததில அ௮ - சுலோகஙகளினகதை மஹாபாரதததின
ன ஸநதாபபஙகளுககுப பொருநதாமையால, அநதபபாடம விடப
நதது இபபால, சில கையொபபககாராகளுடைய விருபபப
மாழிபெயாததுச சோககபபடடது.

அறியககூடாததும அழிவிலலாததுமான பிரமமமெ
[1] மூனறு குணஙகளுஞசோநத மூலபரகருதியெனறும, தோ
லாத ஆதமாவெனறும, காரியபரகருதியாகிய மஹததெ
அஹஙகாரம முதலிய ஜடஙகளுககு ஈசுவரனெனறும, அந
யெனறும, உலகமெல்லாம அவா செயலாயிருபபதனுலும ந
தீவினைகளாகிய கருமஙகளுககெலலாம பயனகளைக கொ
ணுலும விஶவகாமாவெனறும, [2] ஸதவகுணமுளளவரெனறு
மான அகஷரமாகிய பிரணவரூபியெனறும, தேசததாலும
காலும ஸவரூபததாலும அளவிடபபடாதவரெனறும, அ
றவரெனறும, பிரகாச ஞானரூபியெனறும, [3] ஹமஸரெ
ஜீவனகளுககெல்லாம தஞசமாயிருபபதனுலும ஜீவாதமாக
ஆதமாவாயிருபபதனுலும நாராயணரெனறும, தமககுமே
வரனிலலாதவரெனறும, எல்லாவறறையும தாஙகுகிறவரெ
ஜனனமிலலாதவரெனறும,ஸூகஷமஙகளுககும மேலான ஸ
மெனறும, ஸவரூபம மாறாதவரெனறும, ஒனறிலும பறறி
கைவலயரெனறும, நிரகுணரெனறும தாமே எலலாமும
பவரெனறும, அநாதியெனறும, தாமே பிரமமரூபமாயி
ரெனறும, ஒரே தனமையாயிருபபவரெனறும செ
கினறனரோ, அநதப பரமபுருஷரும ஸருஷடிகாததாவு
லாப பிராணிகளுககும மூலபுருஷருமாகிய அநத விஷணுப
தாமததை நிலைநிறுததுவதறகாக அநதகா யாதவாகளு
அவதரிததாா அஸதிரஙகள தெரிநதவாகளும மிகுநத
கிரமமுளளவாகளும எலலாசசாஸதிரஙகளிலும [4] பாண
முளளவாகளும அஸதிரஙகளைப பிரயோகிகக வலலவ
கிருஷணனை அனுஸரிததவாகளுமாகிய ஸாதயகியும கி
மாவும முறையே ஸததியகனிடததும ஹிருதிகனிட
ஜனிததனா உகரமான தவமுளள பாரதவாஜமஹரி
டைய விழுநதுபோன வீரியம [5] தரோணியெனனும
திரததில விருததியடைநதது அதிலிருநது துரோணா
தாா கௌதமகோததிரததிற பிறநத சரதவானெனனப
நாணலதணடில அசுவததாமாவின தாயாரும மஹாப

---

1 ஸதவம, ரஜஸ, தமஸ 2 ஸதவகுணததினுலுணடான
தயானததினுல அடையததககவரென்பது பழைய உரை
3 ஸனனியாஸ ஆசரமரூபமாக இருபபவா எனபது பழைய
ஹம்ஸாவதாரம எடுததுப பிரமமாவுககு வேதோபதேசம செயத
ஹம்ஸரெனபது [4] ஆகிய ராமகிருஷணாகள ஜனிததனா எனபது
உரை . 5 தரோணியெனபது மலையினகுகை எனபது பழைய உ

கிருபாசாரியரும் இரட்டையராகப் பிறந்தனர் அந்த
ராணருக்கு மஹாபலசாலியான அசுவத்தாமா பிறந்தார் அப
யே அக்னியே நேரேவந்ததுபோலப் பிரகாசிக்கின்ற வீரனான
ஷ்டத்யும்னனும் துரோணரை அழிப்பதற்காக யஜ்ஞம்நடந்து
ண்டிருக்கும்போது தனுசை ஏந்திக்கொண்டு அக்னியில்
து பிறந்தான் சிறந்த ஒளியுள்ளவளும் நல்லலக்ஷணங்களுள்ள
ம மேன்மையான அழகுள்ளவளாகச் சரீரத்தால்பிரகாசிக்கின
ளுமான கிருஷ்ணையும் யாகவேதிகையிற் பிறந்தாள் பிரஹ
தாசிஷ்யன் நக்னஜித் என்பவன், அவனுக்கு ஸுபலன்பிறந
ன அவனுடைய ஸந்ததி தேவதையின் கோபத்தினால் தாமத
க்கெடுப்பதற்கு உண்டாயிற்று அதனால், [1] ராஜ்யகாரியங்களில்
ணர்களாகிய [2] சகுனியும் துரியோதனன்தாயாரும் காந்தார
ராவாகிய ஸுபலனுக்குப் பிறந்தனர் கிருஷ்ணத்வைபாயன
விசித்திரவீரியனுடைய பாரியைகளிடத்தில் திருதராஷ்டிர
ராவும் மஹாபலசாலியான் பாண்டுவும் ஜனித்தனர் தாமசாஸ
த்திலும் ராஜநீதியிலும் நிபுணரும் பிரமஜ்ஞானமுள்ளவரும
மையான புத்தியுள்ளவரும் பாபங்களை விலக்கியவருமாகியவிது
கிருஷ்ணத்வைபாயனருக்குச் சூத்திரஜாதி ஸ்திரீயின் கர்ப்பத்
ஜனித்தார் பாண்டுவுக்கு இரண்டு ஸ்திரீகளிடம் ஐந்துபுத்தி
ள ஒவ்வொருவரும் தேவர்களுக்குச் சமானமாகப் பிறந்தனர்
ர்களுள் யுதிஷ்டிரர் குணங்களிற் சிறந்தவராயிருந்தார் தாம
வதையினிடமிருந்து யுதிஷ்டிரரும், வாயுவினிடமிருந்து பீம
னனும், இந்திரனிடமிருந்து அழகுள்ளவனும் ஆயுதம்பிடித்த
களிற் சிறந்தவனுமாகிய தனஞ்சயனும் பிறந்தனர் பெரியவர்
க்குப் பணிவிடைசெய்வதில் சிரத்தையுள்ளவர்களும் அழகிற
ந்தவர்களுமாகிய நகுலஸஹதேவர்கள் அசுவினிதேவர்களால்
ட்டையாகப் பிறந்தனர் அவ்வாறே, சிறந்த அறிவுள்ள திருத
ஷ்டிரனுக்கும் துரியோதனன்முதலான நூறுபுத்திரர்கள் ஜனித்
ர்கள் பாரதரே! அவர்களுள் யுயுத்ஸு என்று சொல்லப்பட்ட
ணன் துச்சாஸனன், துஸ்ஸஹன், துர்மாஷணன், விகர்ணன்,
ரசேஸனன், விவிம்சதி, ஜயன், ஸத்தியவிரதன், புருமித்திரன்
கிய [3] பதினொருவரும் மஹாரதர்கள் வைசியஜாதிப் பெண்ணி

---

1 காந்தாரிக்கே ராஜ்யத்தில் விருப்பமிருப்பதாக இதனால் குறிப்
க்கப்பட்டது

2 சகுனியும் காந்தாரியின் புத்திரர்களும் தாமத்தைக்கெடுத்தவர்

3 துரியோதனனுடு பேதினொருவர்,

டம பிறநததினல, யுயுதஸ¬வுககும [1] கரணன எனபதுபெ
ஸ¬பதரையினிடம ஆாஜ¬னனுககு அபிமனயு பிறநதான. அ
கிருஷணனுடைய மருமகன, மஹாதமாவாகியபாணடுவின பெ
திரன பாணடவாகளுககுத திரௌபதியினிடம ரூபமுள்ள
களும ஸாவசாஸதிரஙகளிலும பரணடிதயமுளளவாகளுமா
ஐநதுகுமாராகள பிறநதாாகள யுதிஷடிரருககுபபிரதிவிநதிய
பீமஸேனனுககு ஸ¬தஸோமனும, ஆாஜ¬னனுககுசசுருதகீா
யும, நகுலனுககுச சதாநீகனும, ஸஹதேவனுககுப பராகரமச
யான சுருதஸேனனும பிறநதனா பீமனுககு வனததில ஹி
டையினிடம கடோதககசன பிறநதான துருபதனுககுச சிக
பிறநதான அவன முதலில பெணணுகவிருநது பிறகு ஆண
அவனை ஸதூணன எனனும யகூன துருபதராஜனுககுப பிரி
செயவதறகாகப புருஷனுககசெயதான அநதக கௌரவா
டைய பெரிய யுததததில சணடைபோடுவதறகாக அநேகலக
அரசாகள வநதுசோநதாாகள அளவிடககூடாதவாகள
அவாகளுடைய நாமதேயஙகள பதினயிரவருஷஙகளானுலும
தும சொலலமுடியா எவாகளால இநதபபாரதசரிததிரம வி
யிருககிறதோ அநத முககியமாயுளளவாகளைபபறறிமடடும செ
னேன" எனறு வைசமபாயனா சொனனா.

அறுபததைநதாவது அததியாயம.

அமசாவதரணபாவம. (தொடர்ச்சி.)

ஜனமேஜயா, "பிராமணரே! எவாகள இபபோதுசொல
பபடடவாகளோ இனனுமஎவாகள சொலலபபடாதவாகளோ அ
ஆயிரககணககான அரசாகளும மறறவாகளுமாகிய அவாகள
லாரையுமபறறிககேடகவிருமபுகினறேன மஹானுபாவரே! தே
களுககுசசமானமாகிய மஹாரதாகள இநதப பூமியில எதற
ஜனிததாாகளெனபதையும எனககுததெளிவாகச சொலலவே
டும" எனறு கேடக, வைசமபாயனா சொலலலானா

"அரசரே! இதுதேவாகளுடைய ரஹஸயமெனறு நாம கே
ருககிறேம், ஆகிலும, பிரமமாவுககு நமஸகாரஞசெயது நான அ

[1] க்ஷததிரியனுககு வைசியஜாதிபபெணணினிடம பிறநதவன
பது பொருள சஎஎ-ம பககததிலுளள குறிப்பைபபாாகக

ககுச சொலலுவேன முனனே ஜமதகனியின புததிரரான
ராமா இருபததொருமுறை பூமியில க்ஷததிரியாகளிலலாமற
துவிடடு மஹேநதிரமெனனும சிறநத பாவததில தவஞ
தாா வேநதரே! உலகததிலேயே க்ஷததிரியாகளிலலாமல
ராமரால செயயபபடடபொழுது, க்ஷததிரிய ஸதிரீகள புததி
ள விருமபி, பிராமணாகளிடம சோநதனா புருஷஶரேஷ
! பிராமணாகள உககிரமான நியமததோடேயே ஒவவொரு
காலததிலும அவாகளிடம சோநதனா, காமததாற சோ
லை, * ருதுகாலமிலலாதபோதும சோவிலலை அநதப பிரா
ாகளால அநத ஆயிரககணககான க்ஷததிரிய ஸதிரீகள காப
தரிததனா அரசரே! அதனபின, முனனிலும அதிக பராக
சாலிகளாகிய க்ஷததிரியாகளைப பெறறனா, மறுபடியும,
திரியாகள விருததியடையுமபடி புததிராகளையும புததிரிகளை
பெறறனா இபபடிச சிறநத தவமுளள பிராமணாகளினால
திரிய ஸதிரீகளிடததிலுணடாகி விருததியடைநத க்ஷததிரியா
தருமமும தீாககாயுளும பொருநதியிருநதனா அபபோது,
குவருணததாாகளும பிராமணாகளையே மேனமையாகக
ணடிருநதாாகள (மனிதாகள) ருதுகாலததிலேதான ஸதிரீ
ச சோநதனா, காமததாலும சோவிலலை, ருதுவிலலாதகாலத
ம சோவிலலை திாயகஜாதியிலுளள மறறப பிராணிகளும
காலததிலேதான பெணகளிடம சோகினறன பரத
ரஷடரே! அதுதான ஸ்ரீ ராஜாவே! அநதத தாமததினால
த ஸநததிகள தாமததினுடைய நியமஙகள தவறாமல அநேக
ணடளவும ஜீவிததிருநதனா மனுஷயாகளனைவரும
னமறறும நோயறறுமிருநதனா

சிறநத யானையைபபோனற நடையுளளவரே! அதனபின,
ததிரததை எலலையாகவுடைய மலைகள, வனஙகள, நகரங
ாபட இநதப பூமி முழுதையும திருமபவும க்ஷததிரியாகள
டனா மறுபடியும க்ஷததிரியாகள இநதப பூமியைத
மமாக ஆளுமபோது, பிராமணா முதலிய வருணததாாகள
நத ஸநதோஷததை அடைநதாாகள அரசாகள ஸனேஹத
லும கோபததினாலுமுணடாககூடிய தோஷஙகளை விலககித
டிககத தககவாகளுககு நியாயமாகத தணடனை விதிததுக
ணடு ராஜயபரிபாலனஞசெயதனா க்ஷததிரியாகள அவவாறு
மததைக கடைபபிடிததபோது, நூறு யாகஙகள செயதவ
ய தேவேநதிரன ஸரியானஇடததிலும ஸரியானகாலததிலும
ஙகள திருபதிபபடுமபடி இனியமழையைப பெயதனன ராஜா

* ருதுகாலததிலும காமததாற சோவிலலையெனபது கருதது

வே! அபபோது யாரும சிறுபிராயததில இறககவிலலை யெள
வயஸுவராத ஸதிரீயை யாரும சோநததிலலை பரதஶ்ரே
டரே! இவவாறு இநதககடலசூழநதபூமி ஆயுள வளாநதிரு
ஜனஙகளால நிறைநதிருநதது அபபோது,க்ஷததிரியாகள மிகு
தக்ஷிணைகளுளள மஹா யாகஙகளைச செயதாாகள பிராமணா
வேதஙகளை அஙகஙகளோடும உபநிஷததுககளோடும அததி
னஞ செயதாாகள அரசரே! அககாலததில பிராமணா
வேதததை விககிரயஞசெயயவிலலை சூததிராகளஸமீபத
வேதததை உசசரிததது இலலை இநதபபூமியில வைசியாக
விருஷபஙகளைககொணடு உழுமபோது இளைதத விருஷபங
நுகததிறகடடவிலலை, அவறறைப போஷிததனா மனுஷயா
கனறுகள பாலையே குடிககும நிலைமையிலிருககையில மாடுக
கறககவிலலை வாததகாகள விறகவேணடியவறறை மோச அ
களால விறகவிலலை புருஷசிரேஷடரே! மனிதாகள தா
ஆதாரமெனறு நினைதது தாமததையே கவனிததுத தாமப
காரியஙகளையே செயதனா அரசரே! எலலா வருணததா
தம தம கருமஙகளை விடாமலிருநதனா புருஷசிரேஷடரே!
போது இவவாறு தருமம ஓரிடததிலும குறையவிலலை
சிரேஷடரே! பசுககளும ஸதிரீகளும காலததில பிரஸவ
னா விருக்ஷஙகளுககு அநத அநத ருதுககளில பூககளும
களும உணடாயின அரசரே! இவவாறு அபபோது கிருத
செவவையாக நடநததனால, பூமி முழுதும அநேகம பிராணிக
அதிகமாக நிரபபபபடடது பரதசிரேஷடரே! மனிதாககர
இவவாறு மனுஷயலோகம செவவையாக விருததியடைநத
கையில, ராஜ ஸதிரீகளிடம அஸுராகள ஜனிததனா தே
ஸுர யுததததில தேவாகளால அநேகநதடவை ஜயிககப
ஐசுவரியததிலிருநது நீககபபடட அஸுராகள அபபோ
ஸவாககததை விடடு இநதபபூமியில பிறநதனா ராஜசிரே
ரே! பிரபுவே! பரிதபிககததக்க அஸுராகள இநதபபூ
ராஜாககளாகஇருகக விருமபி மனுஷயாகளிடததிலும கோக
அஶ்வஙகள, கழுதைகள, ஒடடகஙகள, எருமைகள, மாமஸங
கிற பிராணிகள, யானைகள, மானகள முதலிய அநேகம பிர
களிடததிலும பிறநதனா ராஜாவே! எலலாவறறிறகும ஆ
மான பூமியானது அநத அஸுராகள தனனிடததில மு
மே ஜனிததும இனனும ஜனிததுககொணடு மிருபபத
தனனைததானாக நிலைநிறுததிககொளள முடியாமறபோயி
ஸவாககலோகததிலிருநது விழுநத திதிபுததிராகளும தனுபுத
களுமாகிய அஸுராகள உடனே இநதபபூமியில மிகுநத

சில அரசர்களாகப்பிறந்தனர். மிகுந்தபராக்கிரமமுள்ள
ரும் காவமுள்ளவர்களும் சத்ருக்களைப் பீடிப்பவர்களு
அவர்கள் பலரூபங்களையெடுத்துக்கொண்டுஸமுத்ரஞ்சூழ்ந்த
பூமியெல்லாம் வியாபித்தனர் பலத்தினால் பிராமணர்களை
க்ஷத்ரியர்களையும் வைஸ்யர்களையும் சூத்ரர்களையும் மற்றப
ணிகளையும் பீடித்தனர் ராஜாவே! பராக்கிரமத்தினால் காவங்
ண்ட அந்த அஸுரர்கள் கொழுப்பினாலும் பலத்தினாலும்
பிராணிக்கூட்டங்களையும் பயமுறுத்திக்கொண்டும், வதஞ்
துகொண்டும், ஆங்காங்கு ஆஸ்ரமங்களிலிருந்த மஹரிஷிகளை
ரவித்துக்கொண்டும், பிராமணர்களுக்கு விரோதிகளாக
கணக்காகப் பூமியெங்கும் ஸஞ்சரித்தனர்.

அரசரே! இவ்வாறு பராக்கிரமத்தினாலும் பலத்தினாலும் கா
ாண்ட அந்த அஸுரஸ்ரேஷ்டர்களால் பீடிக்கப்பட்ட
பூமிதேவியானவள் பிரம்மாவினிடம் போனாள். பஞ்ச
களின் சக்திகளாகிய திக்கஜங்களும் ஆதிசேஷன் முதலிய
நாகங்களும் [1] குலபர்வதங்களும் அஸுரர்களின் பலத்
பீடிக்கப்பட்ட இந்தப்பூமியைத் தாங்குவதற்குச் சக்தி
மல்போயின ராஜாவே! அதனால், பூமிதேவியானவள் பாரம்
முடியாமல் மிகுந்தபயத்துடன் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
டிகர்த்தாவாகிய பிரம்மதேவரைச் சரணமடைந்தாள்
மஹிமையுள்ள தேவர்களாலும் பிராமணர்களாலும் மஹ
ளாலும் சூழப்பட்டவரும் வந்திகளின் செய்கையை மேற்
ண்டிருக்கும் கந்தர்வர்களாலும் அப்ஸரஸுகளாலும் ஸந்தோ
டன் ஸேவிக்கப்பட்டவருமான லோககர்த்தாவாகிய பிரம
அந்தப்பூமிதேவி கண்டு, அவர்ஸமீபத்திற்போய் நமஸ
செய்தாள் பாரதரே! பிறகு, அந்தப்பூமி தனக்கு ரக்ஷ
தை விரும்பிக்கொண்டு எல்லாத் திக்குப்பாலகர்களு
முன்னிலையிலும் பிரம்மதேவரிடம் தன்காரியத்தை
பனஞ்செய்தாள் ராஜாவே! பூமியினுடைய அந்தக்
மானது உயர்ந்தஸ்தானத்திலிருப்பவரும் முதற்கர்த்த
ாகிய பிரம்மாவுக்கு முன்னமே தெரிந்திருந்தது
ரே! ஜகத்தையே ஸ்ருஷ்டி செய்தவர், தேவர்கள் அஸு
முதலிய பிராணிகளின் மனத்திலுள்ளவற்றையெல்லாம்
மலிருப்பரோ? மஹாராஜாவே! பூமிக்குநாதரும் சக்தி

---

[1] 'ஸங்காம' என்ற பாடத்தைவிட்டு, 'ஸங்காः' என்றபாடம் கொள்
ட்டது வந்திகள் - ஸ்துதிபாடுவோர்

யுள்ளவரும் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிகாரணரும் எல்லாவற
நடத்துகிறவரும் லோகத்தைத்தருபவருமாகிய பிரமமாவா
அந்தப்பூமியைநோக்கி, 'பூமியே! நீ எந்தக்காரியத்திற்காக
னிடம்வந்தாயோ அந்தக்காரியத்தைக்குறித்து எல்லாத
களையும் அனுப்பப்போகிறேன், எழுந்திரு, உன்னிடம
என்றுசொல்ல, அந்தப்பூமிதேவியும் சென்றுள்ள

ராஜாவே! ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாகிய அந்தப்பிரம்மதேவ
வாறு சொல்லிப் பூமியை அனுப்பிவிட்டு, எல்லாத்தேவாக
நேரேபார்த்து, 'இந்தப்பூமியின்பாரத்தை நிவிருத்திசெய்வத
நீங்கள் தேவரூபத்தை மறைத்து உங்கள் அம்சங்களைக்கொ
தனித்தனியாக இந்தப்பூமியிலேயே ஜனியுங்கள்' என்று ஆ
பித்தார் அப்படியே கந்தர்வக்கூட்டங்களையும் அ
லோக கூட்டங்களையும் அழைத்து அவர்களெல்லாரையும் பா
'நீங்கள் உங்கள் இஷ்டப்படி உங்கள் அம்சங்களைக் கொ
மானிடர்களாகப்பிறப்பீர்கள்' என்று சொல்லி, செய்யவே
காரியத்தைக் கட்டளையிட்டார் அதன்பின், அந்த இந
தேவர்களெல்லாரும் யதார்த்தமும் காரியமுள்ளதும் ஹித
கிய அந்ததேவஸ்ரேஷ்டரான் பிரமமாசொன்ன சொல்லைக
அதை உடனே அங்கீகரித்தார்கள் பிறகு, அவர்களெல
தங்கள் அம்சங்களினால் பூலோகத்துக்குப்போக நிச்சயஞ
கொண்டு, சத்துருக்களை ஸம்ஹரிப்பவரும் வைகுண்ட வ
மான நாராயணரிடம் சென்றனர் சக்கரத்தையும் கதாயு
யும் கையிலேந்தியவரும் பீதாம்பரத்தைத்தரித்தவரும் கரு
மேனியுள்ளவரும் நாபியிற் கமலமலரையுடையவரும் அஸ
ளைக் கொல்லுபவரும் அகலமும் அழகும் விசாலமுமான க
யுடையவரும் பிரமமாவுக்குநாதரும் தேவர்களுக்குப்பிரபுவு
ந்த சக்தியுள்ளவரும் ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மறுவை அடையா
உடையவரும் ஐம்புலன்களையும் ஆளுகிறவரும் எல்லாத்தே
ளாலும் பூஜிக்கப்பெற்றவருமாக இருப்பவரெவரோ அந்த
ருஷோத்தமரைப்பார்த்து,இந்திரன், 'பூமியைசசுத்திசெய்வ
கத் தேவரீர் அம்சத்தினால் அவதரிக்கக்கடவீர்' என்று ப
தித்தான் ஹரியும், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று அவ
விடையளித்தனர்

அம்சாவதரண பர்வம் முற்றிற்று

அறுபததாருவது அததியாயம்.

ஸம பவ பா வ ம.

பிறகு, இநதிரன தானும தேவாகளுடன்கூட ஸவாககத்தி
து பூமியில அம்சஙகளைககொணடு ஜனிபபதாக நாராயண
பிரதிஜஞைசெயதான இநதிரன தானே எலலாததேவா
தும கடடளையிடடு மறுபடியும நாராயணருடைய ஸதான
அநத வைகுணடததிலிருநதுசெனறன அநததேவாகள,
ராகளை அழிபபதறகாகவும எலலாலோகஙகளுககும நன
சயவதறகாகவும ஸவாககததினினறும பூமியில ஒவவொரு
இறஙகினா ராஜஸரேஷடரே! பிறகு, தேவாகள தஙகளிஷ
டி பிரமமரிஷிகளின வமசஙகளிலும ராஜரிஷிகளின வமசங
ம ஜனிததாகள அஸுராகளையும ராக்ஷஸாகளையும
வாகளையும நாகாகளையும இனனும மனிதாகளைததினகிற
அநேகம பிராணிகளையும கொனறனா பரதஸரேஷடரே!
ததேவாகள பிறநததுமுதல பலசாலிகளாக இருநததனால
தையாயிருககுமபோதுகூட அஸுராகளும ராக்ஷஸாகளும
வாகளும நாகாகளும அவாகளைக கொலலமுடியவிலலை''
வைசமபாயனா சொலலினா
ஜனமேஜயா, "தேவாஸுரககூடடஙகள கநதாவாகள அப
ுகள மனிதாகள யக்ஷாகள ராக்ஷஸாகள இவாகள எல
டைய உதபததியையும ஆதிமுதல முழுதும தெளிவாகக
விருமபுகிறேன எலலாபபிராணிகளுடைய ஜனனததைப
பும நீா சொலலவேணடும'' எனறு கேடக, வைசமபாயனா
லததொடஙகினா.
'அபபடியே ஆகடடும பிரமமாவுககு நமஸகாரஞசெயது,
கள முதலான ஜனஙகளுடைய பிறபபு இறபபுககளை நான
நத தெளிவாககசொலலபபோகிறேன மரீசி, அதரி, அங
புலஸதயா, புலஹா, கரது ஆகிய இநத ஆறு மஹரிஷிகள
தேவா மனததினால ஸருடிததபுதராகளெனறு பிரஸிதத
ாகள மரீசியினுடைய புதரா கசியபா மிகுநதமஹிமையுளள
நடைய பெணகள பதினமூவா, கசியபரால அடியிலவரும
திகளை உணடாககினா புருஷஸரேஷடரே! பாரதரே! அதிதி,
தனு, காலை, தனுயு, ஸிமஹிகை, குரோதை, பிராதை,
வ, வினதை, கபிலை, முனி, கதரு இவாகள தக்ஷபுதரிகள.

இவர்களுக்குப் பராக்கிரமசாலிகளான பிள்ளைகளும் பேரர்
எண்ணில்லாதவர்கள் உண்டானார்கள்

அதிதியினிடம் லோகங்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரர்களாகி
னிரண்டு ஆதித்யர்கள் பிறந்தார்கள் பாரதரே! அவர்களைப
களோடு உமக்குச்சொல்லுவேன் அவர்கள் தாதா, மித்ரன்
யமா, சக்ரன், வருணன், அம்சன், பகன், விவஸ்வான், பூஷ
தா, த்வஷ்டா, விஷ்ணு என்று பன்னிரண்டுபேர்கள் எல்ல
த்யர்களிலும் கடைசியவனாகிய விஷ்ணு குணங்களிற்சிறந்தவ

ஹிரண்யகசிபு ஒருவன்தான் திதியின்புத்ரனென்றுசொ
பட்டவன் சிரேஷ்டனாகிய அந்த ஹிரண்யகசிபுவுக்குப் பிர
மானபெயருள்ள புத்ரர்கள் அடியில்வரும் ஐவர்கள் அவர
பிரஹ்லாதன் ஜ்யேஷ்டன், அடுத்தவன் ஸம்ஹ்லாதன்,
மவன் அனுஹ்லாதன், அவனுக்குப்பின், சிபி, பாஷ்கல
னும் இருவருமாவர் , பாரதரே! விரோசனன், கும்பன்,
பனென்று பிரஹ்லாதனுக்கு மூன்றுபுத்ரர்கள் அவர்கள்
கும் பிரஸித்தமானவர்கள் சிறந்த பராக்ரமமுள்ள பலி ஒ
தான் விரோசனனுடைய புத்ரன் பாணனென்னும்
ஸ்ரேஷ்டன் பலியின்புத்ரனென்று பிரஸித்தன் அவன்
ஸம்பத்துள்ளவன் அவன் மஹாகாலனென்று சொல்லப
ருத்ரருடையதாஸன்

பாரதரே! தனுவுக்கு 1 நாற்பதுபுத்ரர்கள் அவர்கள்
பெயர்பெற்றவர்கள் அவர்களுள் ஜ்யேஷ்டனும் புகழ
வனுமாகிய விப்ரசித்தியென்பவன் ராஜாவாயிருந்தான் சம
நமுசி, பெயர்பெற்ற புலோமன், அஸிலோமன், கேசி, து
அயசிரன், அச்வசிரன், சூரனாகிய அச்வசங்கு, ககனமூ
வேகவான், கேதுமான், ஸ்வர்பானு, அச்வன், அச்வபதி,
பர்வா, அஜகன், அச்வக்ரீவன், ஸூக்ஷ்மன், மிகுந்தபல
துஹுண்டன், 2 இஷுபாத, ஏகசக்ரன், விரூபாக்ஷன், 3
அஹரன், நிசந்திரன், நிகும்பன், குபடன், கபடன், சரபன், ச
ஸூர்யன், சந்த்ரமஸ் இவர்கள்தாம் தனுவின்வம்சத்தில் 4

1 'சத்வாரிம்சத' என்ற இடத்தில், 'சதுஸ்திரிம்சத' என்று
மிருக்கவேண்டும் வேறு சிலரும் இப்படியே அபிப்பிராயப
றனர் 2 'ஏகபாத' என்றும் பாடம்

3 மஹோதரன் என்பது வடதேசபாடம் 68-வது அத்யா
ஹரன் அஹரன் என்பவர்களுக்கு ஸந்ததி சொல்லியிருக்கிறது
தரனுக்கு ஸந்ததி சொல்லவில்லை

மற்றவர்களின் பெயர் பிரஸித்தமாக இல்லை

றற தானவாகளெனறு சொலலபபடடவாகள தேவாகளுக
ஸூாய சநதிராகள வேறு, அஸுரஸ்ரேஷடாகளுககுள
ாயசநதிராகள வேறு என்று சொலலபபடடனா மஹா
ாவே! * * * * ஏகாக்ஷன, வீர
ய மருதபன, பரலமபன, நரஹன, வாதாபி, சதருதபனன,
ுரஸரேஷடனுகிய சடன, கவிஷடன, வனுயு, தீாககஜிஹவன
று பதினமரும தானவாகளின வமசததுககுக காரணமாகிய
வினபுதராகளே பாரதரே! அவாகளுடைய புதராகளையும
ாதராகளையும எணணுதல முடியாது விமஹிகையெனபவள,
, சநதிராாககமாததனன, ஸுசநதிரன, சநதிரஹாததா,
ிரபரமாததனன எனற புதராகளைபபெறறுள
குரூரையான குரோதையினுடைய குரூரமான ஸவபாவ
ளபுதராகளும பௌதராகளுமஎணணிலலாதவாகள அவாகள
டிய செயகையுளளவாகளும சதருககளை அழிககிறவாகளு
ிய குரோதவசாகள எனறு பெயருளள ஒரு கூடடமாயிருந
கள விக்ஷரன, பலன, வீரன, வருதரா்ஸுரன எனற
ாகு அஸுரஸரேஷடாகள தனுயுவின புதராகள
யமனைபபோனறவாகளும ஹிமவிககிறவாகளும அஸுரா
களுள பெரியவீராகளெனறு பெயாபெறறவாகளும எதிரிகளைத
பபபடுததுகிறவாகளுமாகிய விநாசனன, குரோதன, குரோத
தா, குரோதசதரு இவாகளும காலகேயாகளெனறு பெயா
ற இனனும சிலரும காலையினுடைய கியாதிபெறற புதராகள
குமஹரிஷியின புதரரான சுகராசாரியா அஸுராகளுககுப
ாஹிதராக இருநதாா தேஜஸவில ஸூாயனைபபோனறவாக
பிரமமலோகததுககுப போகததககவாகளுமாகிய தவஷடா
அவனுககுபபின அதரியும, மறறஇருவாகளான ரௌதரனும,
யுமாகிய இநத நாலு புரோஹிதாகளும சுகராசாரியரின புத
ளெனறு பிரஸிததாகள
இவவாறு பராககிரமசாலிகளான தேவாஸுராகளின வம
தபததியை நான புராணததிற கேடடிருநதபடி உமககுச
னனேன ராஜாவே' இவாகளுடைய ஸநததியை முழுதும
ணமுடியாது அதைசசோநத உடபிரிவும அளவிலலாதது.
க்ஷயன, அரிஷடநேமி, கருடன, அருணன, ஆருணி, வாருணி
ாகள வினதையின புததிராகளாகச சொலலபபடடிருககினற
சேஷன, அநநதன, வாஸுகி, தக்ஷகன, கூாமன, குலிகன
ாகள கதருவின புததிராகளெனறு சொலலபபடடவாகள.

ராஜாவே! பீமஸேனன, உகரஸேன்ன, ஸுபாணன, வருன
கோபதி, திருதராஷடிரன, ஸூர்யவாசசஸ, ஸதநியவா
அாககபாணன, பெயாபெறற பிரயுதன, பீமன, பிரஸிதத
எலலாநதெரிநதவனும ஜிதேநதிரியனுமாகிய சிதரரதன,
சிரஸ, பாஜனயன, கலி, நாரதனஎனற இநதத தேவகநதாவ
முனியெனபவளுககுப பிளளைகளாகச சொலலபபடடனா ப
ரே! இதனமேல, இனனும அநேக வமசஙகளை உமககுசசெ
வேன அனவதயை, மனு, வமசை, அஸுரை, மாாககணபபிரி
அருபை, சுபகை, பாஸி இநதபபெணகளைப பிராதை யெனப
பெறறுள ஸிதஅன, பூரணன, பாஹிஸ, பெரியகீாததிய
பூாணுயுஸ, பிரமமசாரி, ரதிகுணன, ஸுபாணன, விஸவாவ
பானு, ஸுசநதிரன, இநதத [1] தேவகநதாவாகள பராதை
புததிராகளெனறு சொலலபபடடிருககினறனா

நலல லக்ஷணஙகளோடகூடிய பிரஸிததமாகச சொ
போகிற அபஸரஸுகளின வமசததைச சுபமான ஸுபகா
யானவள முனனே தேவரிஷிககுபபெறறுள அவளிடத
அலமபுஷை, மிஸரகேசி, விதயுதபாணை, திலோததமை, அரு
ரக்ஷிதை, ரமபை, மனோரமை, கேசினி, சுபாஹு, ஸுர
ஸுரஜை, ஸுபரியை இநத அபஸரஸுகள உணடானா
அதிபாஹு, பெயாபெறற ஹாஹா, ஹூஹூ, தமபுரு, இ
நானகு கநதாவஸரேஷடாகளும ஸுபகையினபுததிராகள அ
தமும பிராமணாகளும பசுககளும கநதாவாகளும அபஸர
களும கபிலையினபுததிராகள எனபது பூாவகலபசரிததிரத
சொலலபபடடிருககிறது இவவிதமாக எலலாபபிராணிக
ஜனனததைபபறறியும உமககு நான சொனனேன கநதாவா
அபஸரஸுகள, நாகாகள, கருடாகள, ருததிராகள, தேவா
கோககள, சிறபபுறறவாகளும புணணிகாமஙகள செயபவா
மாகிய பிராமணாகள ஆகிய எலலாருடைய உதபததியையும
யாக நிாணயிததுச சொனனேன இஃது ஆயுளையும புணணி
ததையும பாககியததையுமகொடுபபது, கேடபதறகு ஸுகமான
அஸுயையினறி எபபோதும கேடகவும கேடபிககவும வேண
யது இநத மஹாதமாககளுடைய வமசததைப பிராமண
னிதானததிலும தேவதாஸனனிதானததிலும நியமிததுட
எவனபடிபபானோ அவன பூரணமான ஸநததிலாபததை
கீாததியையும இறநதபின மேலான லோகததையும அடைவா

[1] தேவஜாதியைசசோநத கநதவாகள

அறுபததேழாவது அததியாயம்,
ஸ ம ப வ பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

பிரமமாவின மனததிலிருநது பிறநத புததிரா களாகிய ஆறு
ரிஷிகளையும தெரியுமே மிகுநத தேஜஸுள்ள ருததிர
டைய புததிரா பதினொருவரெனறு சொலலபபட்டிருககின
மிருகவயாதா, ஸாபபா, பெரிய கீாததியுள்ள நிருருதி,
ஜகபாத, அஹிாபபுதனியா, வீராாகியபினாகி, தஹனா, ஈஸ
, பெரியதேஜஸுள்ள கபாலி, ஸதாணு, மஹிமையுள்ளவரா
பகா ஆகிய இவாகள பதினொருருததிராகளெனறு சொலலப
டிருககினறனா மிகுநத மஹிமையுள்ள மரீசி, அஙகிரஸ,
ரி, புலஸதயா, புலஹா, க்ரது எனற இநத ஆறுமஹரிஷிகளும
மாவின புததிராகள உறுதியான தபஸுள்ளவாகளும,
லாலோகததிலும பெயாபெறறவாகளுமாகிய பருஹஸபதி,
ததியா, ஸமவாததா எனற மூவரும அஙகிரஸின புததிராகள
ாவே! அததிரியினுடைய புததிராகள அநேகாகளெனறு
லலபபடுகினறனா அவாகளெலலாரும வேதவிததுககளும
ததில ஸிததிபெறறவாகளும அடஙகின மனமுள்ளவாகளு
ிய மஹரிஷிகள மனுஷயஶ்ரேஷடரே! ராக்ஷஸாகளும வான
ளும [1] கினனராகளும யக்ஷாகளும சிறநதஞானமுள்ள அநதப
ஸதயருடைய புததிராகள ராஜாவே! சரபஙகளும, ஸிம
களும [2] கிமபுருஷாகளும புலிகளும கரடிகளும ஓநாயகளும
ருடைய ஸநததிகளாகச சொலலபபடுகினறன கரது எனபவ
கு ஸூாயனோடுகூட ஸஞசரிககிறவாகளும ஸதயததையும
ததையுமே முககியமாகக கொணடவாகளுமெனறு மூனறு
ாகததிலும பெயாபெறற அவரைபபோனற வாலகிலயா
ானனும புததிராகள உணடாயினா

ராஜாவே! சாநதமான மனமுள்ளவரும மிகசசிறநத தவமுள்ள
மாகிய தக்ஷரெனனும மஹிமைபொருநதிய ரிஷி பிரமமாவின
கைககட்டைவிரலினினறுமபிறநதா மஹாதமாவான தக்ஷரு
யபாரியை பிரமமாவினஇடககைக கட்டைவிரலினினறுமபிறந
அவளிடம அநதத தக்ஷரெனனும ரிஷி ஐமபது பெணகளைப
றறா அழகான தேகமுள்ளவாகளும கமலமபோனற கணகளை
டையவாகளுமாகிய அநதபபெணகள அனைவரையும தக்ஷரென

[1] குதிரைமுகமும மனிதஉடமபும உடையவாகள்
[2] மனுஷயமுகமும குதிரைஉடமபும உடையவாகள

னும பிரஜாபதியானவா புததிரனிலலாமையால [1] புததி களாக வைததுககொணடாா ராஜாவே! அவா தாமதேவ குப பததுப பெணகளேயும சநதிரனுககு இருபததேழு ெ களேயும கசியபருககுப பதினமூனறு பெணகளேயும தே விவாஹக கிரமமாகக கனனிகாதானஞசெயதாா தாமதே யின பததினிகளுடைய பெயாகளேசசொலலுகிறேன, கே கீாததி, லக்ஷமி, [2] திருதி, [3] மேதை, [4] புஷடி, [5] சிரத்தை, [6] கிரி [7] புத்தி, [8] லஜஜை, [9] மதி இநதககுணஙகளின அதிஷடான தைகளாகிய பததுககனனிகைகளும தாமதேவதையின பத களானாாகள இவாகளேயே தாமததுககு மாாககமெனறு பிர ஏறபடுததியிருககிறாா சநதிரனுடைய பததினிகள இருபத போகளும உலகததில பிரஸிததமானவாகள காலததைத விபபதறகுப பிரவிாததிததவாகளும பிரஸிததமான தவமு வாகளுமாகிய சநதிரனமனேவியரெலலாரும உலகநடை நடததுவதனல் [10] நக்ஷததிரஙகளெனற பெயாபெறறவாகள யாகிய தாமதேவதை பிரமமாவினுடைய புததிராா தக்ஷ ஜாபதியும பிரம்மாவினுடைய புததிரரே அஷடவஸ ளும தாமதேவதையின புததிராகள அவாகளின விவரததை றிச சொலவேன தரன, தருவன, ஸோமன, அஹஸ, அநி அநலன, பரதயூஷன, பரபாஸன ஆகிய இவாகள அஷடவஸ ளெனறு சொலலபபடுகினறனா தரன, தூமரையினுடைய திரன துருவன [11] பிரமமவிததியினுடைய புததிரன ஸோ மனஸவினியின புததிரன அநலன சுவாஸையின புததி அஹஸ எனபவன ரதையின புததிரன ' அநிலன சாணடிலி புததிரன பரதயூஷனும பரபாஸனும பரபாதையின புததி ளெனறு சொலலபபடுகினறனா

தரவிணனும ஹுதஹவயவஹனும தரனுடைய புததிரா வைதணடியன, சிரமன, சாநதன, முனி இவாகள ஆபனுடை திராகள உலகஙகளே நடததுகினற பகவானகியகாலபுருஷன, வனுடையபுததிரன ஸோமனுடையபுததிரன வாசசஸஎனப

[1] எநதபபெணணின ஜயேஷட புததிரனேத தான எடுததுக வதாகப பிதா கலியாணஞசெயயுமபோதே ஏறபடுததிககொளளு ளோ அவளுககுப புததிரிகை எனறுபெயா

[2] திருபதி [3] ஸதிரபுததி [4] தேகபலம [5] நமபிககை [6] செய [7] நிசசயம [8] வெடகம, [9] விவேகம [10] அழிவிலலாதவை [11] தக தேசயாடம,

ளுலேதான எல்லாரும தேஜஸுள்ளவாகளாவது சிசிரன,
ணன, ரமணனஇவாகள மனோஹரையின புதராகள ஜயோதி,
ா, சாநதன, முனி இவாகள அஹஸின புதராகள சரவணத
பிறநத ஸ்ரீமானுகிய குமாரககடவுள அகனியெனறு சொலலப
அநலனுடையபுதரா சாகன, விசாகன, நைகமேயன இவா
அவருககுபபின பிறநதவாகள கருததிகாதேவி எடுதது
ததகனுல அவா காாததிகேயரெனறும சொலலபபடுகிருா
யெனபவள அநிலனுடைய பாாயை, அவளிடம அவனுககு
ஜவனும அவஜஞாதகதியுமாகிய இரணடு புதராகள பிறந
கள தேவலா எனறு பெயருளளரிஷியைப பரதயூஷனுடைய
ரெனறு அறிகினறனா தேவலருககுப பொறுமையுளளவா
ம ஞானவானகளுமாகிய இரணடுபுதராகள இருநதாாகள
ஹஸபதியின ஸஹோதரியும பிரமமஜஞானமுளளவளுமாகிய
கவிதையெனனும சிறநதபெண உலகமெஙகும தடையின
சஞசரிததாள அவள வஸுககளில எடடாமவனுகிய பரபாஸ
டய பாாயை, சிறபவிஷயததில பிரமமாவும அனேகஆயிரம
தொழிலகளைச செயகிறவனும தேவாகளுககுத தசசனும
ாபபூஷணஙகளையும செயபவனும சிறபிகளுககெலலாம ரா
மாகிய சிறநதமஹிமையுளள விஸவகாமா அவளிடம ஜனித
அவன தேவாகளுககு ஆகாயததிற்செலலும விமானங
ச செயதான. அமமஹாதமாவின சிலபததை மனிதாகளும
ஸரிககினறனா அழிவிலலாத அநத விஸவகாமாவை எப
தும பூஜையுஞ் செயகினறனா

எலலா லோகஙகளுககும ஸுகததைச்செயகிற பகவானுன
தேவதை மனுஷய சரீரததுடன பிரமமாவின வலஸதனத
பிளநதுகொணடு வெளிபபடடாா அவருககு எலலாப
ணிகளுடைய மனததையும கவருகினறவரும, தேஜஸினுல
ஙகளைத தாஙகுகினறவருமாகிய சமன, காமன, ஹாஷன
ற மூனறு சிறநதபுதராகள பிறநதாாகள காமனுடைய பாா
[1] ரதி, சமனுடையபாாயை [2] பராபதி, ஹாஷனுடையபாா
[3] நநதை அவாகளைபபறறியே உலகஙகள நிலைபெறுகினறன
ஸரேஷடரே! மரீசியினபுதரா கஸயபா கஸயபருககுத தே
ளும அஸுராகளும பிறநதாாகள அவாதாம லோகஙகளுக
உதபததிகாரணம விஸவகாமாவினபெண ஸூாயனுடைய
யையானுள அநதமஹானுபாவை பெணகுதிரை வடிவெடுத
கொணடு ஆகாசததில அஸவினி தேவாகளிருவரையும பெற

[1] ரதி = சுகம, [2] பிராபதி = கிடைததல [3] நநதா = குறைவினமை.

ருள்ள அரசரே! அதிதியின்புத்ரர்கள் சக்ரன்முதலான ப
ரண்டுபேர்களதாம். அவர்களுள் கடைசியிற்பிறந்தவர் விஷ்
அவர் லோகங்களுக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறார். இப்படி [1] தே
களின்வகை முப்பத்துமூன்று. அவர்களுடைய வம்சங்க
பக்ஷங்களையும் குலங்களையும் கணங்களையும் நான் உம
சொல்வேன். ருத்ரர்களுக்கும் ஸாத்யர்களுக்கும் மருத்துக
கும் கிருஷ்ணபக்ஷம். சுக்ரனையும் விச்வேதேவர்களையும் வ
களைச் சேர்ந்தவர்களாக அறியவேண்டும். வினதையின் ப
களும் சிறந்த பலமுள்ளவர்களுமாகிய அருணன் கருடன்
ரும் ப்ருஹஸ்பதிபகவானும் ஆதித்யர்களிலேயே சேர்த்து
ணப்படுகின்றனர். அச்வினீ தேவர்களையும் ஓஷதிகளெல்ல
றையும் [2] பசுக்களையும் யக்ஷகணமென்று அறியும். ராஜா
இந்தத்தேவகணங்களை வரிசையாக உமக்குச் சொன்னேன்.
தன் இவர்களைச் சொல்வதினால் எல்லாப் பாபங்களிலிரு
விடுபடுகிறான்.

பகவானாகிய ப்ருகுமஹர்ஷி, பிரமமாவின் ஹ்ருதயத்
பிளந்துகொண்டு வெளிப்பட்டவர். கவியும் [3] கவியின்புத்
நவக்ரஹங்களில் ஒருவருமாகிய சுக்ரர் ப்ருகுவின்புத்ரர்.
மூன்று லோகங்களும் ஜீவிப்பதற்காக மழை மழையின்மை
பயமின்மை இவைகளைச்செய்யும்படி பிரமமாவினால் ஏற்படு
பட்டு உலகத்தைச் சுற்றுகிறார். யோகத்தில் ஆசாரியரும் சி
ஞானமுள்ளவரும் கூர்மையான புத்தியுள்ளவரும் இந்திரியங்
ஜயித்தவரும் உறுதியான வ்ரதமுள்ளவருமாகிய சுக்ராசா
அஸுரர்களுக்கும் [4] தேவர்களுக்கும் குருவாயிருந்தார். அ
ப்ருகுபுத்ரரான சுக்ரர் பிரமமாவினால் உலகத்தின் லாபத்தி
க்ஷேமத்திற்குமாக நியமிக்கப்பட்டபோது, ப்ருகு, ஜவ
தபஸுள்ளவரும் தாமதத்திலேயே சித்தமுள்ளவரும் புகழு
வருமாகிய சயவனரென்று பெயருள்ள மற்றொரு சிறந்தபுத்
உண்டுபண்ணினார். பரதவம்சத்தில் பிறந்தவரே! அவர் தம
ரைப் புலோமாவென்னும் ராக்ஷஸனிடமிருந்து விடுவிப்பதற்
கோபத்தினால் கர்ப்பத்திலிருந்து வெளிவந்தவர். ஆருஷியெ
பெயருள்ள மனுவின்பெண், சிறந்தஞானமுள்ள அந்த ச
ருடைய பத்னி. அவளிடத்தில் பெருமபுகழுள்ளவரும்

1 வஸுக்கள் 8, ருத்ரர்கள் 11, ஆதித்யர்கள் 12, பிரஜாபதி,
2 நாலுகாலுள்ளவை [காரன் 2
3 பரந்தஞானமிருந்ததனால் ப்ருகுவுக்கும் கவியென்றுபெயர்,
4 ப்ருஹஸ்பதிபுத்ரனாகிய கசனுக்கு வித்யோபதேசஞ் செய்த
தேவகுருவானார்.

தேஜஸுள்ளவரும மிருந்தசக்தியுள்ளவரும சிறுபிராயததிலே
குணஙகள நிரமபியவருமாகிய ஒளாவா தொடையைபபிளநது
ணடு பிறநதாா. ஒளாவருடைய புதராா ரிசீகா ரிசீகருககு
கனி பிறநதாா மஹாதமாவாகிய ஜமதகனிககு நானகுபுததி
ருநதனா இராமா அவாகளுககெலலாம கடைசியாகவுமமுத
மயான குணஙகளுளளவாாகவு மிருநதாா அவா எலலா
திரஙகளிலும நிபுணா, க்ஷததரியாகளை அழிததவா, ஜிதேந
ா ஒளாவருககு ஜமதகநிமுதலான நூறுபுதராகள இருந
கள அவாகளுககு அனேகம ஆயிரமபுதராகள உணடாஞா
அவாகள பூமியில மிகுதியாக ஆஞாகள
பிரமமாவுககு வேறிரணடு புதராகளிருநதாாகள அவா
டததில [1] லக்ஷணமெனபது இருககினறது அவாகள உல
ல தாதா விதாதாவெனறு சொலலபபடடவாகள, மனுவி
ன இருபபவாகள தாமரைமலரை இருபபிடமாகவுடைய
ளகரையான [2] லக்ஷமிதேவி அவாகளுடைய ஸஹோதரி.
சததில ஸஞசரிககினற [3] குதிரைகள அநத லக்ஷமியினுடைய
ததிலுணடான ஸநததிகள [4] வருணனுடைய பாாயையாகிய
ஷடாதேவியானவள சுகரனிடததிலிருநது ஜனிததாள.
ன அவளுடையபுதரனுகவும தேவாகளை மகிழவிககும
ரையை அவளுடைய புதரியாகவும அறியும ஜனஙகள
து ஒருவரையொருவா பக்ஷிததததிஞல அநதஸுரையினிடமு
ாபபிராணிகளையும அழிககுமபடியான அதாமனெனனுமபுத
பிறநதான அநத அதாமனுககு நிருருதி பாாயை அவளுக
பிறநததிஞல ராக்ஷஸாகளுககு நைருருதாகள எனறுபெயா
த நிருருதிககுக கொடியவாகளும எபபோதும பாபஞசெய
லேயே எணணமுடையவாகளுமாகிய பயன, மஹாபயன, எல
பிராணிகளையுமழிககும மருதயு ஆகிய மூனறுபுதராகளிருந
கள மருதயு எலலாவறறையும அழிககிறவஞதலால அவ
குப பாாயையுமிலலை, புதரனுமிலலை

---

1 உலகததின இயலபு.
2 வஸதுககளில மனததைக கவரததகக சோபை இஙகே லக்ஷமி
னபபடுவது
3 ஆகாயததில பிரகாசிககினற ஸூாயகிரணஙகள முதலியவற
 குதிரைகளெனறது லக்ஷமியெனபதைப பிரமமாளனறும, குதிரை
பதைப,பிதிாககள முதலானவா எனறும பழையஉரை கூறுகிறது
4 வருணனுடைய பாாயையான ஜயேஷடாதேவியானவள அவனு
ய வீாியததிஞல பலனெனனும புதரனையும ஸுரையெனனும
ணணையும பெறருள என்பது பழையஉரை

தாமராதேவியானவள் காகி, சேனி, பாஸி, தருதராஷ
சுகி ஆகிய லோக பரவிததமான இநதபபெணகளையும பெற
ராஜாவே! காகியெனபவள கோட்டானகளையும, சேனியென
பருநதுகளையும, பாஸியெனபவள களளிககாககைகளையும
களையும, சுபமான தருதராஷடரியெனபவள எலலா ஹமஸ
யும [1] கலஹமஸஙகளையும சகரவாகஙகளையும உணடாககி
கீாததியுளளவளும நலல குணஙகளும நலலலக்ஷணங
நிரமபினவளுமாகிய சுகியெனபவள கிளிகளையே பெறறனள.

அதனபின, குரோதவசையெனபவள [2] கோபதேவ
னிடமிருநது மருகி, மருகமநதை, ஹரி, பதரமனஸ, மா
சாாததூலி, ஶவேதை, ஸுரபி, எலலாலக்ஷணஙகளும பெ
திய ஸுரஸை ஆகிய ஒனபதுபெணகளைபபெறறுள ராஜஶ
டரே! மிருகஙகளெலலாம மருகியின ஸநததிகள கரடி
பெரிய கவரிமானகளும மிருகமநதையின ஸநததிகள [3]
மனஸ எனபவள ஐராவதமென்னும யானையை ஸநததி
பெறறுள தேவாகளினயானையாகிய ஐராவதமெனனும
கஜம அவளஸநததி பலசாலிகளாகிய குரஙகுகளும கரு
குகளும கோலாஙகூலஙகளும ஹரியின ஸநததிகளெனறு
லுகினறனா சாாததூலியெனபவள அநேகஙகளான ஸி
களையும புலிகளையும வேஙகைகளையும இனனும மிகுநத பல
வையான எலலாவறறையும பெறறுள இதில ஸநதேகமி
ராஜாவே ! மாதஙகியெனபவள யானைகளை ஸநததிகளாகப
றுள ஶவேதையெனபவள வேகமாகசசெலலததகக ஶ
மெனறுபெயருளள திககஜததைபபெறறுள

பாரதரே!ராஜாவே!உமககு ஸுகமுணடாகடடும ஸுரப
பவளரோஹிணி,கீாததிபெறறகநதாவி,விமலை,அநலை எனகிற
களைபபெறறுள ரோஹிணியிடம பசுககள பிறநதன குதி
கநதாவியினஸநததிகள இரையெனபவளுககுத தாமரைபபு
போனற கணகளையுடைய மூனறுகனனிகைகள பிறநதாகள
களிடமிருநது[4]பூவாமறகாயககிறமரஙகளும மறறமரஙகளும
களும பிறநதன லதையெனறும ருஹையெனறும இரண
களதாம பிரஸிததமாகசசொலலபபடடிருககினறனா அ

1 காரணனஙகள

2 ‘பிரமமாவினிடமிருநது’ எனபது தக்ஷிணதேசததுப பாட

3 பதரமனஸ என்பது மனததில எபபோதும ஜலமுளளதேவ
குப பெயராதலின, ஐராவதம அவளஸநததி எனபபடடது

4 இதறகுத தமிழில கோளியெனறு பெயர்

நம மேறசொனன கொடி செடிவாககஙகளுககெலலாம உரிய
ா புஷபஙகளிலலாமலே காயககுமரஙகளெலலாமலதையென
டைய ஸநததிகளெனறு அறியததககவை அவறறைததாம
பதிகளெனறு சொலலுகினறனா புஷபிததுபபலிககினற
ஙகளை ருஹையெனபவளுடைய ஸநததியெனறு அறிகினற
புதாகளும மரஙகளும தோலில பலமுளள மூஙகிலமுதலிய
ரதிகளும கொடிகளும ருஹையினுடைய ஸநததிகள [1] அவா
நவரோடும வமசம முடிநதுபோகினறது அநலையெனபவள
பலனகளெனறு சொலலபபடட உருணடைவடிவான பழங
ள ஏழுவருககஷஙகளைப பெறறுள [2] சுகியெனபவள அநலை
பெண ஸுரஸையினபுத்ரன கஙகன அருணனுடைய
யையாகிய சேனி பராககரமமுளளவாகளும மிகுநதபலமுளள
ளுமாகிய ஸமபாதியையும ஜடாயுவையும பெறறுள ஸுரஸை
ஙகளையும கதரு [3] பனனகஙகளையும ஸநததிகளாகபபெற
வினதைககுக கருடன ஆருணன எனறு இரணடுபுதரா
பிரஸிததிபெறறவாகள அரசரே! புததிமானகளிற சிறந
ரே! இவவாறு [4] எலலாமுககியபபொருளகளுடைய உதபததி
மும நான தெளிவாகசசொனனேன. இதைககேடட புருஷன
ததினினறு முழுதும நீஙகுவான, ஸாவஜஞனுமாவான,
ான ஸுகததையும பெறுவான" எனறு சொலலினா

அறுபததெடடாவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபாவம. (தொடர்ச்சி)

ஜனமேஜயா, "பகவானே! தேவாகள், அஸுராகள், கநதா
ள, நாகாகள், ராககஷஸாகள், ஸிமமஙகள், புலிகள், மிருகஙகள்,
னகஙகள், பககஷிகள், மறறுமுளளபிராணிகள், மனிதாகளில
ாதமாககளானவாகள ஆகிய இவாகளுடைய ஜனனததை நான
ரமாகக கேடகவிருமபுகிறேன இநதபபிராணிகளின பிறபபை

---

1 மூனறுகனனிகைகள எனறு சொலலபபடடவாகளில மூனறுமவ
குத தனிதது ஸநததியிலலாமையால பெயாகூறவிலலை

2 இவள வேருயிருககவேணடும

3 ஸாயபஙகளின ஜாதிபேதம

4 இதில ஸூகஷமகாரணஙகளைச சொனனதனால ஸதூலகாரணங்ய
வேறு சொலலபபடடாலும விரோதமிலலை

யும செயகையையும வரிசையாககககேடக விருமபுகிறேன" எ
கேடக, வைசமபாயனா சொலலததொடஙகினா
"வேநதரே! தேவாகளிலும அஸுராகளிலும எவாகள ம
யாகளிடம முதலில ஜனிததனாகளோ அவாகளை யெல
உமககுசசொலவேன விபரசிததியெனறு பெயாபெறற அ
ஸரேஷடனிருநதானலலவா? அவன ஜராஸநதனெனறு ெ
பெறற ராஜாவானான ராஜாவே! திதியினபுதரன ஹிரணய
வெனறு சொனனேனே, அவன மானிடலோகததில சிசு
னெனற ராஜாவாகபபிறநதான பரஹலாதனுககுத தமபிய
ஸமஹலாதனெனபவன சலலியனெனறுபெயருளள வாஹீக
ளுகபபிறநதான பிரஹலாதனுடைய கடைசிததமபியாகிய
ரமுளள அநுஹலாதனெனறு சொலலபபடடவன, தருஷட
வெனறு பெயாபெறற ராஜாவாகப பிறநதான அரசரே!
யெனற திதியினபுதரனைச சொனனேனே, அவன பூமியில
னெனறு பெயருளள ராஜாவானான அஸுராகளுள் ெ
பெற்ற பாஷகலனெனபவன பகததததனெனறு கயாதி
ராஜாவானான அரசரே! அயசிரனும அஸவசிரனும, பரா
சாலியான அயசஙகுவும, ககனமூாததாவும, வேகவானும
வீராகளான இவவைநது அஸுரஸரேஷடாகளும கேகய ே
தில மஹாதமாககளாகிய ராஜஸரேஷடாகளாகப பிறநதா
அவாகளைததவிர வேறாகிய பராகரமசாலியான கே
னெனபவன, அமிதெளஜஸ எனறு பெயாபெறற கொடிய
கையுளள ராஜாவாக ஜனிததான ஸவாபபானுவெனறு ெ
லபபடட மிகுநத ஐசுவாயமுளள அஸுரஸரேஷடன உகர
னெனறு பெயாபெறற உகரமான செயகையுளள ராஜாவ
பிறநதான அஸவனெனறு சொலலபபடட மிகுநத ஐசு
முளள அஸுரஸரேஷடனிருநதானனறோ? அவன பெரிய
முளள தோலவியடையாத அசோகனெனனும ராஜாவாகப
தான ராஜாவே! அவனுககுததமபி அஸவபதியெனறு ெ
னேனனறோ? அநத அஸுரன புருஷஸரேஷடனாகிய ஹாா
யனெனனும ராஜாவாக ஜனிததான விருஷபாவாவெனறு ெ
லபபடட ஐசுவாயமுளள அஸுரராஜன பூமியில தீாககப
னெனறு சொலலபபடட அரசனாகப பிறநதான மனனரே!
ஷபாவாவின தமபியாகிய அஜகனெனபவன ஸாலவனெ
பெயருளள ராஜாவாகப பூமியிறபிறநதான, அஸவகரீவனெ
சொல்லபபடட அஸுரஸரேஷடன பூமியில ரோசமானனெ
சொலலபபடட ராஜாவாகப பிறநதான அரசரே! மதிப

ம கீாததியுளளவனுமாகிய ஸூக்ஷமனெனறு சொலலபபட்ட
ுரன பூமியில பருஹதரதனெனறு பெயாபெறற ராஜாவாகப
தான துஹுணடனெனறு கயாதிபெறற அஸுரோத
 ஸேனுபிநதுவெனற கயாதிபெறற ராஜாவாகபபிறநதான
 அஸுராகளுள பலததிற சிறநதவனுகிய இஷுபாத என
 பூமியில பராகரமததிற புகழபெறற நகனஜித எனனும
வாகப பிறநதான ஏககசக்ரனெனறு கயாதிபெறற அஸுர
ஷ்டன் பூமியில பிரதிவிநதியனெனற பெயரோடு புகழபெறறி
ான விசிதரமானயுததஞசெயபவனும திதியினபுதரனுமான
ாக்ஷனெனனும அஸுரராஜன பூமியில சிதரதாமாவெனறு
ாபெறற ராஜாவாகப பிறநதான சதருககளைபபீடிககிற வீர
 ஹரனெனனும அஸுரோததமனிருநதானலலவா? அவன
ாஹுவெனறு பெயாபெறற ஸ்ரீமானுன அரசனுகப பிறந
 பெரிய பராகரமசாலியும எதிரிகள பக்ஷததை ஒழிப
வமாகிய அஹரனெனபவன பூமியில பாஹலீகனெனறுபெயா
ற ராஜாவாகப பிறநதான, சநதிரனபோனற முகமுளள
திரனெனனும அஸுரோததமன முஞசகேசனெனறு கயாதி
ா ஸ்ரீமானுன அரசனுகப பிறநதான, யுததததில தோலவி
யாதவனும சிறநத புததியுளளவனுமாகிய நிகுமபனெனனும
ுரன பூமியில தேவாதிபனெனறு சொலலபபட்ட ராஜ
ஷ்டனுகப பிறநதான. அநத அஸுராகளில சரபனெனனும
ரஸுரன ராஜரிஷியாகிய பௌரவனெனறு பெயருளள ரா
ாகப பிறநதான. ராஜாவே! சிறநதபராகரமமுளள ஸ்ரீமா
 குபடனெனனும அஸுரஸ்ரேஷ்டன பூமியில ஸுபாாவ
னறு பெயாபெறற ராஜாவாகபபிறநதான வேநதரே! கபட
னனும அஸுரஸ்ரேஷ்டன பொனமலைகசொபபான பாாவ
னெனறு சொலலபபட்ட ராஜரிஷியாகப பூமியிறபிறநதான
 அஸுராகளுள இரணடாமவனுன சலபன, பரஹலாத
னனும பாஹலீக தேசததரசனுகப பிறநதான சநதிரனென
 அஸுரஸ்ரேஷ்டன சநதிரனைபபோனறவனுன சநதிரவாமா
ன்று பெயாபெறற காமபோஜதேசதது ராஜாவாகபபிறநதான
ாயனெனறு பெயாபெறற அஸுரஸ்ரேஷ்டன ரிஷிகனெனறு
ருளள ராஜரிஷியாகிய ராஜஸ்ரேஷ்டனுகப பிறநதான ராஜ
ரஷ்டரே! மிருதபனெனறு பெயாபெறற அஸுரோததமன
ா பச்சிமானூபகனெனற ராஜாவெனறு அறியும மிகுந்த
கரமமுளள கவிஷ்டனெனறு பெயாபெற்ற அஸுரராஜன்
மஸேனனெனறு கயாதியுளள ராஜாவாகப பூமியில ஜனித

தான மயூரனென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீமானன அஸுரஸ
டன விஸ்வனென்று பெயர்பெற்ற ராஜாவாகப பிறநதான
பாணனென்று சொல்லப்பட்டவனுகிய அவனதமபி, காலகி
யென்று சொல்லப்பட்ட அரசனுகப பூமியிற்பிறநதான
ஹநதாவென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரேஷ்டனான பெரிய அஸ
ராஜரிஷியாகிய சுனகனென்னும ராஜாவாகப்பிறநதான சந
மாததனனென்று சொல்லப்பட்ட அஸுரராஜன ஜானகியெ
பெயருள்ள ராஜாவாகப பிறநதான

குருவமசததவரே! அரசரே! தீர்கஜிஹவனென்று
லப்பட்ட அஸுரஸ்ரேஷ்டனதான பூமியில காசிராஜனெ
பெயர்பெற்றிருக்கிறான ஸிமஹிகை யெனபவளால பெறப
வனும சநதிராககமாததனுமாகிய அநதராகு, கராதனெ
பெயர்பெற்ற ராஜாவாகப பிறநதான தனுயுவின புதராகள
வரில முதலவனும பராகரமசாலியுமாகிய விக்ஷரனென்னும
ரன வஸுமிதரனென்ற ராஜனென்று நினைக்கப்படுகிறான ராஜ
விக்ஷரனுக்கு அடுததவனுகிய அஸுர ஸ்ரேஷ்டன பா
தேசாதிபதியான ராஜாவென்று புகழ்பெற்றிருக்கிறான வீரனெ
பெயருள்ள பலவானுகிய அஸுரோததமன பௌணடரமாத
னென்ற ராஜாவாக ஜனிததான வேநதரே! வருதரனென்று
யர்பெற்ற மஹாஸுரனதான ராஜரிஷியாகிய மணிமானென
ராஜாவாகப்பிறநதான வருதரனதமபியாகிய கரோதஹநதா
னும அஸுரன பூமியில தணடனென்று பெயர்பெற்ற ராஜ
கப பிறநதான கரோதவாததனன என்னப்பட்ட மற
அஸுரன தணடதாரனென்று பரவிததனுன ராஜாவாக
தான ராஜஸ்ரேஷ்டரே! (காலேயாகளின) புதராகளில எ
பெயாகள புலிகளுக்குஸமானமான பராகரமமுள்ள அரசாக
பிறநதனா அநதககாலேயபுதராகள எட்டுபெயாகளுள
ஷ்டனுன அஸுரஸ்ரேஷ்டன மகததேசததில ஜயதஸேனனெ
னும ராஜாவாக ஜனிததான

அவாகளில இரணடாமவன ஸ்ரீமானுகவும இ
னுககோபபாகவு மிருக்கிற அபராஜிதனென்னும
வாகப பிறநதான சிறநத பராகரமமும மேலான மா
முடைய மூனறுவது அஸுரஸ்ரேஷ்டன பயததைத
தகக பராகரமததையுடைய [1] நிஷாதராஜாவாக பூமியில ஜ
தான அவாகளில நாலாமவனுகச சொல்லப்பட்டவன பூ
ஸ்ரேணிமானென்று சொல்லப்பட்ட ராஜரிஷி ஸ்ரேஷ்டனு

1 வேடாகள

களில ஐநதாமவனுகிய சிறநத அஸுரஸரேஷடன இநத
ததில மஹோஜஸ எனறு சொலலபபடட வீரனுகப பிறந
அவாகளில ஆறுமவனும புததிசாலியுமான அஸுரஸ
டன புவியில அபீருவெனறு பெயாபெறற சிறநத ராஜரிஷி
ஆனுன ஸமுதரம சூழநத பூமியில பெயாபெறறவனும
பொருளகளைச சரியாகத தெரிநதுகொணடவனுமாகிய
ரஸேனனெனனும ராஜா அநதக காலேயாகளின கூடடததி
துஉணடானவன தான வேநதரே! அநதக காலேயாகளில
ரமவனுகிய பருஹத எனபவன எலலாபபிராணிகளின நன
னும ஊககமுளள தாமாதமாவாகிய ராஜாவாகப பிறநதான
ரே! தானவாகளுள மிகுநத பலவானுகிய குக்ஷியெனறு
பெறற அஸுரன, பொனமலேபோனறவனுன பாாவதீய
று பெயாபெறற அரசனுகப பிறநதான மிகுநத பராகரம
வனும ஸ்ரீமானும ராஜாவுமாகிய கரதனனெனனும அஸுர
ஷடனதான பூமியில ஸுாயாக்ஷனெனறு பெயாபெறற
வாக ஜனிததான அஸுராகளுள ஸுாயனெனறு சொலலப
ஸ்ரீமானுகிய அஸுரஸரேஷடன, எலலா ராஜாககளுககும
தரதனெனனும பெயருளள பாஹலீகராஜனுக ஆனுன
ரே! கரோதவசாகளெனகிறதாக ஒரு கூடடம சொனனே
வா? அவாகளிடமிருநது வீராகளாகியஅரசாகள இநதபபூமி
றநதிருநதாாகள குருவமசததவரே! மதரகன, காணவேஷ
ஷிததாாததன, கீடகன, ஸுவீரன, ஸுபாஹு, மஹா
, பாஹலீகன, கிரதன, விசிதரன, ஸுரதன, ஸ்ரீமானுகிய
னனுமரசன, சிரவாஸஸ, பூமிபாலனெனனும அரசன,
வகதரன எனனுமரசன, தாஜயுனெனபவன, ருககியென
ராஜஸரேஷடன, ஜனமேஜயராஜன, ஆஷாடன, வாயுவேகன,
தஜஸ, ஏகலவயன, ஸுமிதரன, வாடதானன, கோமுகன,
தேசததரசாகள, க்ஷேமதூாததி, ஸருதாயுஸ, உததவஹன,
றதஸேனன, க்ஷேமன, அகரதீாததன, கலிஙகதேசதது அர
ய குஹரன, மதிமானெனனுமரசுன, ஈஸவரனெனறு பெய
ாவன ஆகிய இநத அரசாகளின கூடடம கரோதவசாகளென
அஸுரக கூடடததினினறும பூமியில உணடானது
பெரியபாககயசாலியும பெரிய கீாததியுளளவனும மிகுநத பல
ளவனும அஸுராகளுககுட பெரியவீரனுமாகிய காலநேமி
று பெயாபெறறவன முனனிருநதானனறே? அவன தான
ஸேனன புதரனுகிய பலவானுன கமஸனெனறு கயாதிபெற
ததான இநதிரனுககொபபான தேஜஸையுடைய தேவகனென

னும அரசனிருநதானலலவா? அவன, தலைமையாகிய க
ராஜாவே அரசனுகப பூமியிறபிறநதவன பாரதரே! பெரி
ரிஷியாகிய பருஹஸபதியினுடைய அமசததிலிருநது பர
ருககுத துரோணா கரபபாசயததிலிருநது ஜனிககாமல பி
ரெனறு அறியும ராஜஸரேஷடரே! அவா விலலாளி
மேலானவரும அஸதிரஙகளெலலாம தெரிநதவரும
புகழும பெரும பராகரமமுளளவருமாக ஜனிததா
மறிநதவாகள அநதத துரோணரைத தனுரவேதததிலும
திலும மிகசசிறநதவராகவும அருமையான செயகையுளள
வும தமது குலததை வருததி செயபவராகவும அறிகின
பரதவமசததவரே! எதிரிகளைபபீடிபபவரும, சிறநத பராகர
ளவரும, சதருபகஷஙகளுககுப பயததையுணடுபணணுகிற
தாமரையிதழபோனற கணகளையுடையவரும, சூரருமாகிய
வததாமாவானவா, சிவன யமன இவாகள ஒனறுசோநது கா
லிருநதும கோபததிலிருநதும உணடுபணணபபடடு, மனிதா
சிறநதவராகப பூமியிலிருநதா அஷடவஸுககள வ
ருடைய சாபததாலும இநதிரனுடைய கடடளையினுலும ச
ராஜாவுககுக கஙகாதேவியினிடம புதராகளாகஜனிததனா
களுள கடைசியானவரும கௌரவாகளுககு அபயமகொ
வரும, சிறநத புததியுளளவரும, வேதஙகளையறிநதவரும,
வாககுளளவரும, சதருபகஷஙகளை யொழிபபவருமாகிய பி
சாரியா அநதச சநதனுவின புததிரா அஸதிரமதெரிநதவாக
லாருளளும சிறநதவரும,மஹாபராகரமசாலியுமான அவா ம
மாவாகிய பரசுராமருடன யுததஞசெயதா அரசரே!
எனறு பெயருளள பிரமமரிஷி, பூமியிலிருநதாரனறே? மி
சகதியுளள அவா ருதராகளுடைய கூடடததிலிருநது உணட
ரெனறு அறியும இநதலோகததில மஹாரதனுன சகுனியென
ராஜா இருநதானே, எதிரிகளைப பீடிபபவனுகிய அவனைத து
யுகமே வநது பிறநததாக அறியும ஸதயஸநதனும வருஷ
ஸரேஷடனும எதிரிகளையழிபபவனுமாகிய ஸாதயகி, தேவா
கிய ஸபத மருததுககளின பகஷததிலிருநது ஜனித
அரசரே! இநத மனுஷயலோகததில ஆயுதம பிடிததவாகளெ
ரினும ஸரேஷடனுன தருபதனெனனும ராஜரிஷி, அநத
துககளின கூடடததிலிருநதே பிறநதவன ராஜாவே! நிகரில
செயகையையுடையவனும கஷதரிய ஸரேஷடாகளுககெ
சிறநதவனுமாகிய கருதவாமாவெனனும ராஜாவையும அநத
டததிலிருநது வநதவனுக அறியும. சததுருககளையழிபப

ளின தேசஙகளுககுத தாபததை உணடாககுகினறவனுமா
ிராட்னெனனும ராஜாவையும ஸபதமருததுககளின கூட
ிருநது உணடானவனுகவே அறியும அரிஷடை யென
ன புதரனுகிய ஹமஸனஎனறு பெயாபெறற கநதாவராஜன,
ணதவைபாயனருடைய புதரனுகிய திருதராஷடரனெனறு
பெறற கௌரவராஜனுகப பிறநதான நீணடகைகளும
பராககிரமமுமுளளவனும அறிவே கணணுகவுடையவனு
திருதராஷடர ராஜன தனதாயாசெயத குறறததினுலுண
ரிஷியின கோபததினுல குருடனுகவே பிறநதான சஸதி
த தவரெலலாரிலும சிறநதவனும சிறநதகைகளையுடையவ
னபிதாவுககுப பாட்டனும அநதத திருதராஷடிரனுககுத
யும மிகுநததைரியமும பலமுமுளளவனுமாகிய பாணடு
னும வீரன ஸபதமருததுககளின கூடடததிலிருநது ஜனித
மிகசசிறநத பாககியமுளளவரும [1] புதரவானகளுட சிறந
ம புததிமானகளுட சிரேஷடருமாகிய அநத விதுரா, தாம
நதயின அமசததிலிருநது பூலோகததில ஜனிதத வயாஸ
ரனறு அறியும. கலியினுடைய அமசமானது, அறிவிலலா
ம கெடட எணணமுளளவனும கௌரவாகளுககு அபகீாத
உணடாககுகிறவனுமாகிய துாயோதனனெனனும ராஜா
பூமியில ஜனிததது அரசரே! எலலா உலகமும விரோ
ததகக கலிபுருஷனுகிய துாயோதனன பூமிமுழுவதையும
செயதான அவனுல எலலாபபிராணிகளுககும நாசததை
ாககும பெரியவிரோதம தூணடிவிடபபடடது புலஸதிய
களாகிய ராக்ஷஸாகள இநத மனுஷயலோகததில துாயோ
ஸஹோதராகளும எலலாரும கொடிய செயகையுளளவா
ன துசசாஸனனமுதலிய நூறுபோகளாகப பிறநதனா
ரேஷடரே! துாமுகனும, துஸஸஹனும, இனனும நான
குறிககாத துாயோதனனுககு ஸஹாயமாயிருநதவாகளும
ாகளே திருதராஷடரனுககு வைஸயஜாதிப பெணணி
பிறநதநூறறேராவது புதரனுகிய யுயுதஸுவும ராக்ஷஸ
எனறு வைசமபாயனா சொலல, ஜனமேஜயா, "ஸமாத
இநதத திருதராஷடிர புதராகளில மூததவா இளையவா வரி
யும அவாகளுடைய பெயாகளையும வரிசையாகச சொலலக
' எனறுகேடக, வைசமபாயனா சொலலத தொடஙகினா
ராஜாவே! துாயோதனன, யுயுதஸு, துசசாஸனன, துஸ

இதனுல விதுாருககு நலலபிளளைகளிருநதாரெனறு தெரிகிறது

ஸஹன; துச்சலன, 1 துர்முகன, விவிம்சதி, விகர்ணன,
தன, ஸுலோசனன, விந்தன, அநுவிந்தன, துர்த்தர்ஷண
பாஹு, துஷ்பரதர்ஷணன, துர்மர்ஷணன, துர்முகன,
ணன, கர்ணன, சித்ரன, உபசித்ரன, சித்ராக்ஷன, சாருசி
கதன, துர்மதன, துஷ்பரஹர்ஷணன, விவித்ஸு, வி
ஸமன, ஊர்ணநாபன, பத்மநாபன, நந்தன, உபநந்தன,
பதி, ஸுஷேணன, குண்டோதரன, மஹோதரன, சித்ரப
சித்ரவர்மா, ஸுவர்மா, துர்விரோசனன, அயோபாஹு, 2
பாஹு, சித்ரசாபன, ஸுகுண்டலன, பீமவேகன, பீம
பலாகி, பீமவிக்ரமன, உக்ராயுதன, பீமசரன, கனகாயு, த
தன, த்ருடவர்மா, த்ருடக்ஷத்ரன, ஸோமகீர்த்தி, அனு
ஜராஸந்தன, த்ருடஸந்தன, ஸத்யஸந்தன, ஸஹஸ்ரவாக்
ஶ்ரவஸ, உக்ரஸேனன, க்ஷேமமூர்த்தி, அபராஜிதன, ப
கன, விசாலாக்ஷன, துராதனன, த்ருடஹஸ்தன, ஸுஹ
வாதவேகன, ஸுவர்ச்சஸ, ஆதித்யகேது, பஹ்வாசி, ந
தன, அனுயாயி, கவசி, நிஷங்கி, தண்டி, தண்டதாரன,
க்ரஹன, உக்ரன, பீமரதன, வீரன, வீரபாஹு, அலோ
அபயன, ரௌத்ரகர்மா, த்ருடரதன, அனுத்ருஷ்யன,
பேதி, விராவி, தீர்க்கலோசனன, தீர்க்கபாஹு, மஹாப
வ்யூடோரு, கனகாங்கதன, குண்டஜன, சித்ரகன இவர்கள்
ராஷ்ட்ர புத்ரர்கள், துச்சலை என்ற பெண் நூற்றொருத்தியாமவள்
ராஷ்ட்ரனுடைய வைஶ்யஸ்திரீபுத்ரனாகிய யுயுத்ஸுவும
றுக்கு மேற்பட்டவன ராஜாவே! இந்த நூற்றொரு புத்ரா
ஒருகன்னிகையும சொல்லப்பட்டனா குறித்த போவரிசை
ஜ்யேஷ்டாகனிஷ்டா என்பதை அறிகின்றனா ராஜாவே
லாரும அதிரதர்களான சூரர்கள், எல்லாரும யுத்தத்தில
டித்ய முள்ளவர்கள், எல்லாரும வேதம தெரிந்தவர்கள்,
ரும சாஸ்திரத்தின கரைகண்டவர்கள், எல்லாரும யுத்த
சேர்ந்த வித்தைகளில தேர்ந்தவர்கள், கல்வியினாலும குல
னும சோபிக்கின்றவர்கள், ராஜாவே! எல்லோருக்கும
யான பார்யைகள கல்யாணஞ் செய்யப்பட்டனா ராஜ
குருவம்சத்தவனாகிய த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜா துச்சலை
னும பெண்ணை விவாஹத்துக்குரிய பருவத்தில காந்தா
அபிப்ராயப்படி ஸிந்து தேசத்தரசனாகிய ஜயத்ரதனு
கன்னிகாதானஞ் செய்தான

ராஜாவே! ராஜாவானயுதிஷ்டிரரைத் தர்மதேவதையின

1 இஃது இரண்டுமுறை வந்திருக்கிறது
2 இஃது இரண்டுமுறை வருகிறது

கவும, பீமஸேனனே வாயுவின அம்சமாகவும, அாஜுனனே இந
னுடைய அமசமாகவும, எலலாபபிராணிகளுடைய மனததை
கவருகிறவாகளும அழகில நிகரறறவாகளுமாகிய நகுல ஸஹ
வாகளேப பூமியிலவநத அஶ்வினீதேவாகளுடைய அமசஙக
கவும அறிவீா

வாசசஸ எனறு பெயாபெறற பிராகரமசாலியான சநதிர
திரனதான பெரிய கீாததியுளள அபிமனயுவெனனும அா
னபுதரனுகப் பிறநதான ராஜாவே! அவன அவதரிககும
து தேவாகளே நோககிச சநதிரன சொனனதாவது—'எனக
பிராணனிலும அதிகப பிரியமான புதரனே நான கொடுகக
டேன நான சொலலபபோகிற நியமததைச செயதுகொளள
ணடும, அதைத தாணடககூடாது பூமியில அஸுராகளேக
லவதாகிய தேவாகளுடைய காரியம நமது காரியமதான,
த வாசசஸ அஙகே போகபபோகிறுன, ஆனல, அதிககாலம
கமாடடான நாராயணருககு ஸகாவான நரன, இநதிரபுதர
ய அாஜுனனெனறுபெயாபெறற பராகரமசாலியானபாணடு
ரனுகப பிறககபபோகிறுன, இவன அவனுடைய புதரனுகப
ககபபோகிறுன, இவன பாலனுக இருககையிலேயே பூமியில
ாரதனுவான தேவஶ்ரேஷ்டாகளே! பதினறுவருஷகாலமஅங
இருபபான, இவனுடைய பதினறுமபிராயததில உஙகளுடைய
சஙகளெலலாம வீராகளேககொலலும செயகையை நடதது
அநத யுததம நடககபபோகிறது தேவாகளே! நரநாரா
ாகள அநதச சணடையி லிலலாமலிருககிறபோது அஸுரா
சகரவ்யூஹததைச செயதுகொணடு உஙகளோடு யுததஞ
யயபபோகினறனா சிறுவனுகிய எனனுடைய புததிரன
ககமுடியாத வயூகததுககுள பரவேசிதது ஸஞ்சரிககபபோகி
, சததுருககளெலலாரையும முகஙகாடடாமல ஓடசசெயயப
கிறுன, மஹாரதாகளானவீராகளே வதஞ்செயயபபோகிறுன,
ததைகளுளள அநத எனபுததிரன, ஒருதினததின ஒருபாதிக
சததுருககளுடைய நாலிலொருபாகததை யமபடடணத
கு அனுபபபபோகிறுன மஹாரதாகளாகிய அனேகவீராக
ாடு யுததததில ஸநதிதது ஸாயஙகாலததில அநதவீரன மறு
பும எனனுேடு சேரபபோகிறுன, வமசவருததியைச செயயும
னை ஒரு புததிரனேப பெறபபோகிறுன அநதப புததிரன
நதுபோன பாரதவமசததை மறுபடியும நிலைநிறுததபபோகி
' எனபது இநதச சநதிரனுடைய சொலலைக கேடடுத
வாகளெலலாரும சோநது, 'அவவாறு ஆககககடவது' எனறு
லவிச சநதிரனைக கௌரவிததனா.

ராஜாவே ! இவவாறு உமது பிதாவினபிதாவாகிய அபிம
வின ஜனனததை நானசொனனேன மஹாரதனுகிய தருஷ
யுமனனை அகனியின அமசமெனறு நீர அறியும, ராஜாவே !
வில ஸதிரீயாயிருநத சிகணடியை ராக்ஷஸனுக அறியும
ஶரேஷடரே ! பிரதிவிநதியன, ஸுதஸோமன, ஶருதகீ
நகுலன புதரனுன சதானீகன, பராகரமசாலியான ஶருதஸே
னெனற திரெளபதிபுதராகள ஐவாஇருநதனரே, அவாகளை வி
ரெனறும தேவககூடடஙகளே ஜனிததனவாக அறியும வ
தேவரின பிதாவான சூரனெனனும யாதவஶரேஷடன ஒரு
இருநதான, பூமியில அழகில நிகரறற பருதையெனபவள
னுககுப பெண பராகரமசாலியாகிய அநதச சூரன பிளளை
லாமலிருநத தன அததையின புதரனுடைய புதரனுகிய கு
போஜனெனபவனுககுத தன ஸநததியில முதனமையான
கொடுபபதாகப பிரதிஜஞைசெயதபடி, அநதபபெண முதலிற
தவளாதலால, அநதக குநதிபோஜனை வருததி செயவதற
அவளை அவனுககுப பெணணுககொடுததான தன பிதா
கருஹததில பிராமணாகளையும அதிதிகளையும பூஜிபபதறகு
மிககபபடடிருநத அவள, கடுமையானவரும பயஙகரமானவ
கடுநதவமுளளவரும தாமததில தருடமான உறுதியுள
மாகிய தாவாஸரெனறு சொலலபபடட பிராமணருககுப
விடை செயதாள சிலாகயமான மனமுளள அநத உகர
ரிஷியை எலலா வகையான முயறசிகளாலும ஸநதோஷபபடு
னுள அவா திருபதியடைநதவராகி மநதிரமுளள கிரியை
முறைபபடி உபதேசிததாா சிறநத மஹிமையுளள அநதத
வாஸா, அவளைப பாாதது, 'பரியமானவளே ! உனனிடத
தருபதியுளளவனுக இருககிறேன தேவியே ! நீ இநத மநதிர
னுல எநத எநதத தேவதையை ஆவாஹனஞ செயவாயோ, அ
அநதத தேவதையின அனுகரஹததினுல புதராகளைப பெ
வாய' எனறு சொனனுா

இவவாறு சொலலபபடட கீாததியுளள அநதச சிற
பரீக்ஷை பாாககவேணடுமெனகிற ஆசையுடன, கனனிகையாயி
குமபோதே ஸூாயபகவானை அழைததாள பிரகாசததையு
பணணுகிற ஸூாய பகவான அபபோது அவளிடததில காப
தானஞ செயதான ஆயுதம பிடிபபவாகளெலலாரிலும ஶ
டனும கவசகுணடலஙகளுளளவனும அழகுளளவனும ஒ
னுல ஸூாயனுககு ஒபபானவனும எலலா அஙகஙகளி
ஆபரணஙகளை அழகாக அணிநதவனும தேவபுதரனுமா
பிளளையை அவளிடததில உணடுபணணினுன அபபோ
குநதி பநதுவாககததின பயததினுல பிறநததை மறைபப

, புகழபெறற அநதககுமாரனை ஜலததிலவிடடுவிடடாள
ததிலவிடபபடட அநதககுழநதையை ராதையினகணவனும
நத கோததியுளளவனுமாகிய ஒரு [1] ஸூதன தன மனைவியா
ராதையினபுதரனுகசசெயதான அநததமபதிகளிருவரும
தககுழநதைககு எலலாததேசஙகளிலும பரவிததமான வஸு
ணனெனகிற நாமதேயததைசசெயதனா பலவானுகிய அவன
ாநது எலலா அஸதிரஙகளிலும மேலானவனுனன ஜபஞ
பவருடசிறநதவனுகிய அவன வேதாஙகஙகளெலலாவறறை
ஜபஞசெயதான உறுதியானபராககரமமுளளவனும புததிமா
ாகிய மஹாதமா ஜபஞ செயதுகொணடிருககுஙகாலததில
மணாகளுககுக கொடககத தகாதது அவனுககு ஒனறும
நததிலலை பிராணிகளை வருததிசெயகிற இநதிரன தனபுதர
காகப பிராமணரூபமெடுததுககொணடு அநதவீரனிடததில
ன சரீரததிறகூடவேபிறநத கவசகுணடலஙகளை யாசிததான
படியே, காணன கவசகுணடலஙகளையறுதது எடுததுககொடுத
் இநதிரன அவனுககு ஆசசாயததுடன சகதி யெனனும
தததைககொடுதது, 'ஜயிககமுடியாதவனே! தேவாகள,
ராகள, மனுஷயாகள, கநதாவாகள, நாகாகள, ராகூஸா
இவாகளுள [2] எவனமீது இதைபபிரயோகிபபாயோ அநதஒரு
இருககமாடடான' எனறுசொனனுன முதலில அவனுககுப
பில வஸுஷேணனெனற பெயாமாததிரம இருநதது பிறகு,
தஸூாயபுதரன அநதசசெயகையினுல (கவசததையறுதத
ல) [3] காணனெனறு பெயா பெறறுன
கவசததைத தரிததுககொணடபடி பிறநத பெருமபுகழ
ற அநதவீரனதான காணனெனறு பெயாபெறற குநதியின
ஷடபுதரன ராஜஸ்ரேஷடரே! அநதவீரன ஸூதனவீட
வளாநதான ராஜாவே! ராஜஸ்ரேஷடனும ஆயுதம பிடிதத
ளுளெலலாம சிறநதவனும துாயோதனனுடைய மநதிரியும
நஹிதனும பகைவாகளையழிபபவனுமாகிய அநதககாணனை
ாயனுடைய சிறநத அமசமெனறறியும தேவாகளுககுந
வரும சாஸவதருமாகிய நாராயணருடைய அமசநதான மனுஷ
ளுள பராககரமசாலியான வஸுதேவபுதரராகிய கிருஷணனுக
தரிததது மஹாபலசாலியாகிய பலராமா ஆதிசேஷனென
நாகனுடைய அமசம ராஜாவே! மிகுநததேஜஸுளள

---

1 தேரோடடுகிறவன 2 ஒருவனை மடடும கொலலும எனபது
தது 3 கருண (=சேதிபபது) எனனும பகுதியிலிருநதுவநதது

பரதயுமனனே ஸனதகுமாரரெனறு அறியும இபபடி இன
அனேகராஜாககள தேவாகளுடைய அமசஙகளாக வஸு
ருடைய வமசததில வமசவருததி செயதுகொணடு பிறந
ராஜாவே! அபஸரஸுகளுடையகூடடம நானசொனனே
அவாகளுடையபாகஙகள இநதிரனுடைய கடடளேயினுல பூ
பிறநதன ராஜாவே! இவாகள தாம மனுஷயலோகததில கரு
ஞல விவாஹஞசெயயபபடட பதினுருயிரம ஸதரீகளாக இ
னா லக்ஷமியினுடைய அமசம கிருஷணனுடைய பரீதிகக
பூமியில பீஷமகராஜாவின வமசததில ருகமிணியெனறு
ருளள பதிவரதையாக ஜனித்தது ஸலாககியமான தரெ
யெனபவள், இநதிராணியின பாகததிலிருநது உணடானுள,
பதனவீடடில யஜஞமேடையின நடுவில உணடானவள், குற
லாதவள அதிகக குடடையுமலலள, அதிகநெடடையுமலல
லோதபல புஷபமபோனற நலலமணமுளளவள், தாமரைபபு
களபோனற நீணட கணகளேயுடையவள, அழகான நிதமபமு
வள, மிகக கறுததும சுருணடுமிருககிற கூநதலேயுடையவள;
லாலக்ஷணஙகளும நிரமபினவள, வைடூயககல நிறமான
ரஹஸயததில புருஷஸரேஷடாகளாகிய ஐவாகளுககும மனத
கலககுகிறவள [1] ஸிததியெனறும [2] தருதியெனறும சொ
படட தேவஸதிரீகளே குநதியெனறும மாதரியெனறும ெ
லபபடட ஐவரின தாயமாாகளாகப பிறநதனா [3] மதியென
தேவதைதான காநதாரியாகப பிறநதது ராஜாவே! இவ
தேவாகள, அஸுராகள, கநதாவாகள, அபஸரஸுகள், ர
ஸாகள இவாகளுடைய அமசஙகள பூமியில அவதரிததவைதப
உமககு நான சொனனேன யுதககததில அடஙகாத மதமு
அநத மஹாதமாககளான ராஜாககள விரிவான யதுவமச
பிறநது பூமியிறபிரகாசிததனா; பிராமணாகளேயும க்ஷததி
களேயும வைசியாகளேயுமபறறி உமககுச சொனனேன தன
யும கீாததியையும புதரனேயும ஆயுளேயும ஜயததையும கொடு
ததக இநத அமசாவதாரமானது வெறுபபிலலாமற கேடக
கது தேவகநதாவராக்ஷஸாகளுடைய அமசாவதரணத
கேடடு ஜனன மரணஙகளேயறிநத புததிமான கஷடங
சோாவவயடையான" எனறு வைசமபாயனா கூறினா

---

1 ஜயம 2 ஸநதோஷம 3 விவேகம

அறுபத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸம்பவபாவம் (தொடர்ச்சி)

ஜனமேஜயர், "பிராமணரே! தேவர்கள், அஸுரர்கள்
ஸர்கள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸுகளாகிய இவர்களுடைய
ங்கள் பூமியில் அவதரித்த விதத்தைச் செம்மையாக உம்மிட
து கேட்டேன் பிராமணரே! பிரம்மரிஷிகளின் கூட்டத்
முன்னிலையில் இந்தக் குருக்களுடைய வம்சத்தை முதலி
து நீங்கள் மறுபடியும் சொல்ல விரும்புகிறேன்" என்று
, வைசம்பாயனர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

"தாமரைத்த காமங்களோடுகூடியதும் பாபங்களைப் போக்கு
ாகிய சிறந்தஞானமுள்ள ராஜரிஷிகளின் சரித்திரத்தை நான
பாது சொல்லுகிறேன், கேளும் குற்றமற்றவரே! தக்ஷ
பவர், வைவஸ்வதமனு, பரதன், குரு, அஜமீடவம்சத்தவனு
ரு, யாதவர்கள், கௌரவர்கள், பரதவம்சத்தவர்கள் இவர்க
லாருடையதும், புண்ணியமும் மங்களத்தையும் ஸம்பத்
ம் கீர்த்தியையும் ஆயுளையும் மிகுதியாகத் தருவதுமாகிய
த்தை உமக்குச் சொல்லப்போகிறேன் எல்லாரும் தேஜஸு
ல் பிரகாசிப்பவரும் மஹரிஷிகளுக்கொப்பான தேஜஸை
யவர்களுமாகிய ப்ராசீன பாஹியின் புத்ரர்கள் பதின்மர்,
க்களாகவும் புண்ணிய ஸ்வபாவமுள்ள ஜனங்களாகவும்
லப்பட்டிருக்கின்றனர் அவர்களுடைய முகத்திலிருந்த
யினுலே மிகுந்த செழுமையுள்ள விருக்ஷங்களும் ஓஷதிகளும
ப்பட்டன அவர்களிடமிருந்து ப்ராசீன பாஹியின் வம
ற பிறந்தத்தனுற ப்ராசேதஸர் என்று சொல்லப்பட்ட தக்ஷர்
தார் புருஷச்ரேஷ்டரே! தக்ஷரிடமிருந்து இந்தப் பிரஜை
ண்டாயின அதனுல், அவர் லோகத்துக்குப் பிதாமஹராக
பிரசேதஸின் புத்திரரும் ரிஷியுமாகிய தக்ஷர் [1] வீரணி
வளோடு சேர்ந்து கூர்மையான தவமுள்ள தம்மைப்போன்ற
ர்கள் ஆயிரம்பேரை உண்டு பண்ணினர் ஆயிரக்கணக்கான
புத்ரர்கள் சேர்ந்திருக்கையில் நாரதர் அவர்களுக்கு மோக்ஷத்
க காரணமாகிய சிறந்த தத்வஜ்ஞானத்தைக் கற்பித்தார்,
ர்கள் காணுமற் போவதற்காகவே திக்குக்களின் முடிவுகளைத்
ந்து கொள்வதாகிய வியாபாரத்தில் (அவர்) அவர்களை நிய
ார்

1 வீரணன் புத்திரி

ஜனமேஜயரே! பிறகு, பிரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்க விரும்
தக்ஷரென்பவர், ஐம்பது பெண்களைப் புத்ரிகைகளாக நிச
செய்துகொண்டார் அவர் தர்மதேவதைக்குப் பத்துபெ
களையும், கஸ்யபருக்குப் பதின்மூன்று பெண்களையும், சந்தி
குக் காலத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக ஏற்பட்ட இருபத்தேழு பெ
களையும் கன்னிகாதானஞ் செய்தார் மரீசியின் புத்ரராகிய
பர் பதின்மூன்று மனைவிகளுக்குள் முதன்மையான அதிதி
னும் தக்ஷபுத்ரியினிடம் மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள இந்திரா
வர்களையும் ஸூர்யனையும் உண்டாக்கினர், வைவஸ்வதன் எ
சொல்லப்பட்ட ஸமர்த்தனாகிய யமன் ஸூர்யனுடைய புத்ர
பிறந்தான் அரசரே! [1]யமி என்னும் பெண்ணும் ஸூர்ய
குப் பிறந்தாள் சிறந்த ஞானமுள்ளவரும் ஸமர்த்தருமாகிய
வும் ஸூர்யனுடைய புத்திரராகப் பிறந்தார் அந்தப் புத்
னாகிய மனு தர்மத்திலேயே சித்தமுள்ளவர், அவரிடத்தில்
சம் நிலைபெற்றது மனுஷ்யர்களுடைய இந்தப் பிரஸித்த
வம்சம் அந்த மனுவினிடத்திலிருந்து உண்டாயிற்று பி
க்ஷத்ரியர் முதலானவர்கள் அந்தமனுவினிட மிருந்து உண்ட
னால் மானவர்களானார்கள் மஹாராஜாவே! அதனால், பி
மணர்கள் க்ஷத்ரியர்களுடன் சேர்ந்திருந்தனர் மனுபுத்ரா
கிய பிராமணர்கள் அந்த க்ஷத்ரியர்களுக்கு வேதங்களை அங்
ளுடன் கற்பித்தனர் வேனன், த்ருஷ்ணு, நரிஷ்யந்த, நாபா
இக்ஷ்வாகு, காருஷன், சர்யாதி, எட்டாவது இளை யென்
பெண், ஒன்பதாவது க்ஷத்ரியதர்மத்தைக் கடைப்பிடித்த ப்ரு
ரன், பத்தாவது [2]அரிஷ்டன் இவர்களை மனுபுத்ரர்களென்று
லுகின்றனர் அப்படியே, மனுவுக்கு வேறு ஐம்பது புத்ர
பூமியில் இருந்தனரென்றும், பரஸ்பர விரோதத்தினால் அ
ளெல்லோரும் அழிந்துபோயினரென்றும் நமக்குக் கேள்வி

அதன்பிறகு, வித்வானாகிய புரூரவஸ் என்பவன் இளையின்
பிறந்தான் அந்த இளை அவனுக்கு மாதாவாகவும் பிதாவா
இருந்தாளென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் பதின்மூன்று ஸ
த்வீபங்களை வசப்படுத்தின பெரியயசஸுள்ள புரூரவன், தான
ஷ்யனாகஇருந்து மனுஷ்யரல்லாத [3]பிராணிகளினால் ஸஹாய
வேண்டப்பட்டான் பராக்ரமத்தினால் கர்வங்கொண்ட அந்த
ரவன் பிராமணர்களுடன் சண்டைசெய்தான் அவன் பிராம

[1] யமுனை [2] 'நாபாகாரிஷ்ட என்று மூலத்தில் இருப்பதனால் அ
னுக்கும் நாபாகனென்ற பெயர் உண்டென்று தெரிகிறது [3] தேவ

தறியும அவாகளுடைய ரதனஙகளையெலலாம அபஹரித
ராஜாவே ! ஸூதகுமாரா பிரமமலோகததிலிருநதுவநது
கருச சாஸதிரததைப போதிததாா அவன அதையும அஙகீ
விலலை பிறகு, பொருளாசைகொணடவனும பலததின காவ
ல விவேகம தப்பினவனுமாகிய அவவரசன, கோபிதத மஹ
ரிஞல சபிகக்பபடடு உடனே அழிநதுபோனன அநதசசகர
யானவன ஊாவசியுடனசோநது, கநதாவலோகததிலிரு
மூனறுவிதமாகப பிரிககபபடட அகனிகளைச சாஸதிரபபடி
செயவதறகாக கொணடுவநதான அநத இளையின புத
கிய புரூரவனுககு ஊாவசியினிடம ஆயுஸ, தீமான, அமா
, தருடாயுஸ, வஞயுஸ, சதாயுஸ ஆகிய ஆறுகுமாராகள
ாாகள நகுஷன, விருததசாமா, ரஜி, கயன, அநேநஸ,
ள ஆயுவுககு ஸவாபபானவி எனபவளிடமபிறநத புதரா
ச சொலலுகினறனா அரசரே ! புததிமானும ஸதிர
பராககிரமமுளளவனும ஆயுவினபுதரனுமான நகுஷனென
, மிகபபெரிய ராஜயததைத தாமமாகப பரிபாலிததான
ன பிதிாககளையும, தேவாகளையும, ரிஷிகளையும, பிராமணா
ம, கநதாவாகளையும, நாகாகளையும, ராக்ஷஸாகளையும,
க்ஷததிரிய வைஶயவாணஙகளையும பரிபாலிததான அவன
ளைககாராகளின கூடடஙகளைககொனறு ரிஷிகளைக கபபங
ககச செயதான பராகரமசாலியான அவன அவாகளைப
ளைபபோல முதுகில தனனைத தூககசசெயதான , தேவா
கீழபபடுததி இநதிராதிகாரததைச செலுததினன நகு
சபிககபபடடு ஒளி, தவம, சகதி, உதஸாஹம இவையெல்
ஙகி உடனே மலைபபாமபாக ஆனன , யதி, யயாதி, ஸம
ஆயாதி, அயதி, தருவன எனனும இனசொலலாகப பேசு
ஆறு புதராகளைப பெறறன யதியெனபவன யோகஞ
ந ரிஷியாகிப பிரமமமாகிவிடடான ஸதிரமான பராககிரம
யயாதியெனனும நகுஷபுதரன சகரவாததியாக இருநது
யப பரிபாலனஞசெயதான , அநேக யாகஙகளும செய
, தோலவியடையாத யயாதி எபபோதும நியமமுளளவஞ
திாககளையும தேவாகளையும மிகுநத பகதியுடன ஆராதனஞ
துகொணடு எலலா ஜனஙகளுககும நனமைசெயதான
ராஜாவே ! மேலான விலலாளிகளும குணஙகளெலலாம
னவாகளுமாகிய புதராகள அவனுககுத தேவயானியிட

[1] 1 காாஹபதயம, 2 ஆஹவனீயம, 3 தக்ஷிணம

மும் சாமிஷ்டையிடமும் பிறந்தனா் யதுவும் தூவஸ
தேவயானியிடம் பிறந்தனா் தருஹ்யுவும், அநுவும், பூருவு
மிஷ்டையினிடம் பிறந்தனா் வேந்தரே! அந்த நஹுஷ
அநேக வருஷகாலங்கள் தா்மமாகப் பிரஜைகளைப் பரிபா
வந்து ரூபத்தையழிப்பதும் மிக்க துன்பத்தைத்தருவது
மூப்பையடைந்தான் பாரதரே! ஜரையினால் பீடிக்கப்பட்ட
அரசன், யது, பூரு, தூவஸு, தருஹ்யு, அநு என்னும்
களை நோக்கி, 'புத்ரா்களே! நான் யௌவனவயஸோடு போக
அநுபவித்துக்கொண்டு, யுவதிகளுடன் யுவாவாக விளையாட
கிறேன் உதவி செய்யுங்கள்' என்று சொன்னான் அ
பாா்த்தது தேவயானியின் முதல்புத்ரன், 'எங்கள் யௌவ
னால் உமக்கு ஆகவேண்டிய ப்ரயோஜனம் யாது?' என்று
டான் யயாதி, அவனைநோக்கி, 'என் ஜரையை நீ பெ
கொள், உன் யௌவனத்தினால் நான் போகங்களை அனுப
கடவேன் நீண்டகாலம் செய்யத்தக்க ஸத்ரயாகத்தைச் செ
னாலும் ரிஷியான சுக்ராருடைய சாபத்தினாலும் இந்தக் கா
ஷாத்தம் எனக்கு இல்லாமற் போகிறது, அதனால் வருத்த
கிறேன் புத்ராகளே! உங்களில் ஒருவன் என் (மூப்புள
ரத்தைக்கொண்டு ராஜ்யத்தை ஆளக்கடவன் நான் புதி
ரத்துடன் யுவாவாக இருந்து காமஸுகத்தையடையக்கட
என்றான் அந்த யதுமுதலிய புத்ராகள், அவனுடைய ஜ
வாங்கிக்கொள்ளவில்லை அப்போது ஸதிரமான பராக்ரம
கனிஷ்டனாகிய பூரு யயாதியைநோக்கி, 'ராஜாவே!
னத்தை எடுத்துக்கொண்டு புதியசரீரத்துடன் விஷயங்களை
பவியும் நான் உமது ஆஜ்ஞைப்படி மூப்பை வாங்கிக்கொ
ராஜ்யத்திலிருப்பேன்' என்று சொன்னான்

இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்த்ராஜரிஷி, தவத்தின் வ
யாகிய ஆதாரத்தைக்கொண்டு அப்போது அந்த மஹாத்மா
புத்ரனிடம் தன்ஜரையைப் போக்கச்செய்தான் பிறகு, ராஜ
வினவயஸைக்கொண்டு யௌவனமடைந்தான் பூருவும்
யின் வயஸுடன் ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்தான் அத
புலிக்கு ஸமானமான பராக்கிரமமுள்ள அந்த யயாதியெ
ராஜஸ்ரேஷ்டன் அநேகமாயிரவருஷம் தோல்வியடையாப
தான் யயாதி இரண்டு பத்னிகளுடனும் நீண்டகாலம் ரமி
திருமபவும் விஸவாசியென்னும் அப்ஸரஸுடன்சோந்து
ரதமென்னும் குபேரனுடைய உத்யானவனத்தில் ரமித்
அப்போது அந்தப் பெரும்புகழ் பெற்றவன் போகங்களின்
யத்தில் த்ருப்தியடையவில்லை ராஜாவே! அப்போது ம

நிசசயஞசெயது இநதக காதைகளை (ச்லோகஙகளைச) னஞன அவறறின பொருளாவது —

'காமம, விருமபினவறறை அனுபவிததததனுல தீருவது ஒரு ழுதும இலலை, நெயயினுல அகனி ஜவலிபபதுபோல இனனும கமாகவே வருததியாகிறது பூமியில நெல, யவதானயம, ன, பசுககள, பெணகள முதலிய எவைபெவை உணடோ, வயெலலாம ஒருவனுககுப போதாவெனறு தெரிநது ஒழிவை டயவேணடும எபபோது ஒருவன செயகையினுலாவது மனத லாவது வாககினுலாவது எநதககாலததிலும எநதபபிராணி ககும தீஙகுசெயயாமலிருககிருனே, அபபோது அவன பிரமம ருன, எபபோது இவன பயமறறிருககிருனே, எபபோது னிடததுு மறறவா பயமறறிருககினறனரோ, எபபோது விருப வெறுபபும இலலாமலிருககிருனே அபபோது பிரமமமாகி ' எனபது

மனனரே! அநதச சிறநதஞானமுளள யயாதி காமஸுகஙகள வானவையெனபதை இவவாறு ஆராயநது, அறிவினுல ததை நிறுததிக்கொணடு, பிளளையினிடமிருநது மூபபைத மபவாஙகிககொணடான தோலவியடையாத யயாதி அநேக ிரம வருஷஙகளுககுபபின யெளவனததைப பூருவுககுக டுததுப பூருவை ராஜயததில படடாபிஷேகஞசெயது காம கஙகளில தருபதியடையாதவனுகவே பூருவெனனும புததி நோககி, 'உனனுலேதான நான புததிரவானுயிருககிறேன ன என வமசவருததிசெயயும புதரன உனனுல இநதவமசம ரவவமசமெனறு லோகததில கயாதிபெறும' எனருன

ராஜஸ்ரேஷடரே! பிறகு, அநதயயாதி பூருவுககு ராஜயா ஷேகஞ செயவிததுப பிறகு பருகுதுஙகமெனனும மலையில நததவஞசெயது, புணணியததை ஸமபாதிதது நீணடகாலத குபபின தேகவியோகமடைநதான, உபவாஸததைசசெயது யையுடன ஸவாககம சோநதான'' எனறு வைசமபாயனா லலினா

எழுபதாவது அததியாயம்

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

ஜனமேஜயா, ''தகூரெனபவருடைய பததாவது தலைமுறை எஙகளுககுக கூடஸதருமான அநத யயாதி, தமககுக

கிடைப்பதற்கு மிகவும் [1] அரிய சுக்ரபுத்ரியை எவ்வாறு அ
தார்? தபோதனரே! நான் இதை விரிவாகக்கேட்க வி
கிறேன் தனித்தனி வம்சங்களுக்கு மூலபுருஷர்களான அ
களையும் எனக்கு வரிசையாகச் சொல்லும்" என்றுகே
வைசம்பாயனர் சொல்லத் தொடங்கினார்

"ஜனமேஜயரே! யயாதியென்கிற ராஜா இந்திரனுக்கு
பான சக்தியுள்ளவனாக இருந்தான் அந்தராஜாவைச் சுக்ரா
யரும் வ்ருஷபர்வா என்கிற அஸுரனும் முன்னே எவ்
வேண்டினார்களென்பதையும் தேவயானிக்கும் நகுஷபுத்திர
யயாதிக்கும் உண்டான ஸம்பந்தத்தையும் பற்றிக் கேட்
உமக்கு நான் சொல்வேன் ஜங்கமங்களும் ஸ்தாவரங்க
சேர்ந்த மூன்று லோகங்களையும் ஆளுகையைப்பற்றித் தே
களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் ஒருவருக்கொருவர் விரோதமுண்
யிற்று அப்போது, தேவர்கள் தாங்கள் ஜயிக்கவேண்டுமெ
எண்ணத்தினால் ரிஷியாகிய ப்ருஹஸ்பதியைத் தங்களுக்கு ய
கள் செய்விக்கிற புரோஹிதராக வரித்தனர் எதிரிக
அஸுரர்கள் [2] கவியின் புத்ரராகிய சுக்ரரை வரித்தனர் அ
பிராம்மணர்களிருவரும் எப்போதும் ஒருவர்க்கொருவர் ம
வதற்குத் திடமான எண்ணமுள்ளவராயிருந்தார்கள் அ
தேவாஸுரர்களுக்குள் யுத்தத்திலசந்தித்த எந்த அஸுரர்க
தேவர்கள் கொன்றார்களோ அவர்களைச் சுக்ராசாரியர் வி
யின் பலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு மறுபடியும் பிழைப்ப
னர் அதனால், அவர்கள் திரும்பவும் எழுந்து தேவர்களு
போர்செய்தனர் போர்முனையில் அஸுரர்கள் எந்தத் தே
களைக் கொன்றனரோ, அவர்களைச் சிறந்தபுத்தியுள்ள ப்ரு
பதி பிழைப்பிக்கவில்லை ஏனெனில், மிகுந்தசக்தியுள்ள சு
ராரியருக்குத் தெரிந்த 'ஸஞ்சீவினி' என்னும்வித்தை ப்ரு
பதிக்குத் தெரியாது அதனால், தேவர்கள் மிகுந்த துயரம
தனர் அப்போது கவிபுத்ரராகிய சுக்ரரிடமுள்ள பயத்
நடுங்கின அந்தத் தேவர்கள் ப்ருஹஸ்பதியின் ஜ்யேஷ்ட
ஞகிய கசனென்பவனிடம் சென்று அடியில்வருமாறு சொ
தொடங்கினர்

'உன்னை அடுக்கின்ற எங்களை நீ அங்கீகரிக்கக்கடவாய்,
ளுக்கு உத்தமமான ஓர் உபகாரத்தைச் செய்யக்கடவாய்
வற்ற சக்தியுள்ள சுக்ரரென்னும் பிராம்மணரிடத்தில் எந்தவித்

[1] பிராம்மணப்பெண்ணை க்ஷத்திரியன் மணஞ்செய்தல் தகுதிய
[2] ஞானத்தின் மிகுதியால் ப்ருகுவைக் கவியென்பர்

கிறதோ அதைத் துரிதமாகச் சமபாதித்துக் கொண்டுவா ளுடன் நீயும் யஜ்ஞபாகத்துக்கு உரியவனுவாய் அந்தப் மணரை நீ வருஷபாவாவின் ஸமீபத்தில் தான் காணமுடியும் அங்கிருந்து அஸுரர்களைக் காப்பாற்றுகிறார், அஸுரரல் வரைக் காப்பாற்றுவதில்லை நீ முந்திய வயஸா யிருப்பவ ால், அந்தக்கவியைச் சுச்ரூஷையினுல் ஸந்தோஷிக்கச் செய கிறமையுள்ளவன் அந்த மஹாத்மாவின் அன்புள்ள குமாரி ய தேவயானியையும் நல்லொழுக்கம், மனம்போல நடத்தல், மாகப் பேசுதல், செய்கை, அடக்கம் இவற்றினுல் ஸந்தோ படுத்துவதற்குச் சக்தியுள்ளவன் நீ தான், வேறுயாருமில்லை யானி ஸந்தோஷ மடைந்தபோது, நீ அந்த வித்தையைப் வது திண்ணம்' என்றனர்

பிறகு, பருஹஸ்பதியின் புத்ரனுகிய கசன், 'அப்படியே' றுசொல்லித் தேவர்களால் மரியாதை செய்யப்பட்டு, அப் தே வருஷபாவாவின் ஸமீபம்சென்முன் அரசரே! தேவா ல அனுப்பப்பட்ட அந்தக்கசன் விரைவாகச்சென்று அஸு கு அரசனுகிய வருஷபாவாவின் நகரத்தில் சுக்ரரைக்கண்டு, கிரஸ் என்னும் ரிஷியின் பேரனும், பருஹஸ்பதியின் ஔரஸ னும் கசனென்ற பெயரினுல் ப்ரஸித்தி யுள்ளவனுமாகிய ன் நீங்கள் சிஷ்யனுக ஏற்றுக்கொள்ளக் கடவீர் குருவாகிய ளிடம் நான் பூர்ணமான [1] பிரம்மசர்யத்தை ஆயிரவருஷ கா செய்யப்போகிறேன் பிராமணரே!எனக்கு அனுமதி கொடுக்கக் ர்' என்றுகேட்க, சுக்ரர், 'கசனே! உனக்கு மிக்க நல்வரவு டாகக்கடவது, உன்சொல்லை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன், ரவிக்கத்தகுந்த உன்னை நான் கௌரவிப்பேன், அதனுல், றஸ்பதி கௌரவிக்கப் பட்டவராவர்' என்று மறுமொழி னுர்

கசனும் சுக்ராசாரியரைநோக்கி ஸரியென்று சொல்லிக் கவி ாகிய உசனஸ் என்று சொல்லப்பட்ட அவராலேயே கட யிடப்பட்ட அந்தப் பிரம்மசர்ய விரதத்தை மேற்கொண பாரதரே! யுவாவாகிய அந்தக்கசனென்னும் முனி உபாத்தி ருக்குச் சுச்ரூஷை செய்வதற்கும் யௌவனத்திலிருக்கும் ததேவயானியை எப்போதும் ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்கும் மான வ்ரதகாலத்தை அவர் சொல்லினபடி அங்கீகரித்தான் யும் ஆடியும் வாத்தியம் வாசித்தும் தேவயானியை ஸந்தோ ச் செய்தான் பாரதரே! யௌவனம் வந்த கன்னிகையா தேவயானியை அவன் ஸ்நேஹஞ் செய்துகொண்டு, புஷ்பங்க

[1] குருசுச்ரூஷை

ளாலும பழஙகளாலும ஏவலசெயவதனுலும ஸநதோஷபபடு
ஞன. தேவயானியும, தவததையும பிரமமசாய விரததை
வஹிததவனுகிய அநதப பிராமணனை ரஹஸயததில பாடி
வினையாடியும, அவனைபபோலவே உபசரிததாள பாடுகிறவ
திரவியததைக கொடுபபவனும, இனிமையாகப பேசுகிறவ
அழகுளளவனும, புஷபமாலை சூடிககொணடவனுமாகிய பு
னைப பெணகள விருமபுவா இவவாறு கசன பிரமமசாயவி
நடததிககொணடுவருகையில, அவவிடததில ஐநநூறுவரு
கள சென்றன பிறகு, அஸுராகள அநதககசனைத தெரி
கொணடு அபபோது ஜனமிலலாதவனததில அவன ஏகாகிய
பசுமேயககககணடு பருஹஸபதியினிடமுளள தவேஷததினு
சுகாருடைய விததை கசனிடமபோகாமல காபபாறறுவதற
வும, பொறுமையுடன (அவனைக) கொன்றனா அவனைககொ
துணடு துணடாகச செயது நாயகளுககுப போடடனா பி
அநதப பசுககள மேயபபவனிலலாமல தஙகள கொடடிலுக
திருமபிவநதன பாரதரே! கசனிலலாமல வனததிலிரு
திருமபிவநத பசுககளைககணடு அநததேவயானி அபபொ
அடியிலவருமசொலலைச சொனனுள

'பிரபுவே! ஸமாததரான எனதநதையே! உமது
ஹோதரமும ஆயவிடடது, ஸூாயனும அஸதமனமானுன,
கள மேயபபவனிலலாமல வநதிருககினறன, கசனே காண
விலலை பிதாவே! கசன கொலலபபடடோ, இறநதுபோ
இருககவேணடும, ஸநதேஹமிலலை அவனைவிடடு நான ஜீ
மாடடே னெனபதை உமககு உணமையாகச சொலகிறேன'
ருள அதறகுச சுகரா, 'நான இறநதுபோனவனை வாவெ
அழைதது இபபோதே பிழைபபிபபேன' எனறுசொலலி,
னே ஸஞசீவினிவிததையைப பிரயோகிததுக கசனைக கூ
டாா விததையினுல கூபபிடபபடட அநதககசன நாயகளு
சரீரஙகளைப பிளநதுகொணடு வெளிபபடடு ஸநதோஷமு
ஞக எதிாவநது நினருன 'ஏன விளமபஞசெயதாய?' எ
தேவயானியால கேடகபபடட கசன, சுகரபுதரியாகிய அவ
மறுமொழி சொலலத தொடஙகினுன

'பெணணரசி! நான ஸமிததுககளையும தாபபமுதலியவ
யும விறகுசுமையையுமஎடுததுககொணடுமிகுநதசுமையினுல
புறறு ஓா ஆலமரததையடைநதேன மாடுகளும எலலாம ஒ
சோநது மரததுநிழலையடைநதன அஸுராகள அஙகேஎன
கணடு, 'நீயாா?' எனறுகேடடனா நான, 'பருஹஸபதியினபுத

னறு பெயாபெறறவன' என று சொனனமாததிரததில;
ராகள எனனைககொனறு அரைதது நாயகளுககுப போடடு
ஸநதோஷமாகத தஙகள இடஞ்சென றனா அனபுளள
மஹாதமாவாகிய சுகராசாரியரால விததையைக கொணடு
டபபடடு எபபடியோ சிரமபபடடு உயிருளளவனுகி உன
ம வநதுசோநதேன' என றும, 'நான இறநதவனேதான'
ம அநதபபிராமணபபெண கேடக, (அவன மறுமொழி)
ஞன மறறொருநாள தேவயானியினல, 'பிராமணு! எனக
புஷபமகொணடுவா' என று கடடளையிடபபடட அநதக
னனுமபிராமணன வனஞ்சென்ருன அஸுராகளும
னககணடனா மறுபடியும, அவனை அரைதது ஸமுதாஜலத
ரைததனா மறுபடியும, அநதககனனிகை அவனபோய
நேரமானதைத தநதைககுத தெரிவிததாள மறுபடியும,
பபிராமணரான சுககிரரால விததையைககொணடு அழைக
டட அநதபபிருஹஸபதியின புததிரன திருமபிவநது அநதச
தியை நடநதவாறு தெரிவிததான பிறகு, மூனருவதுதரம
னககொனறு கொளுததி மாவாயபபொடிசெயது, மதுவிற
நது அஸுராகள அநதபபிராமணரான சுகாருககே கொடுத
. சுககிரா கசனுடைய சாமபலை மதுவுடன கூடவே குடிக
அநதத தேவயானி, ஸாயஙகாலததில மேயபபவனினறி
பசுககளைக கணடு ஐயமுறறவளாயப பிதாவைநோககி,
வே! புஷபஙகள கொணடுவரபபோன என ஏவலசெயகினற
காணபபடவிலலை தாதையே! கொலலபபடடவனுகவோ
தவனுகவோ கசன போயிருககவேணடும இது நிசசயம.
ககசனைவிடடு நான ஜீவிததிரேன, உமககு இதை உணமை
ச் சொலலுகிறேன' என று சொனனுள

அரசரே! தனபெணணின சொலலைககேடடுச சுகராசாரியா
. தமவயிறறுககுளளிருபபதை அறியாமல வெளியிலிருபப
நினைதது மநதிரததைச சொலலி, கசனைககூபபிடடாா
, அவா, 'பெணணே! பருஹஸபதியின புதரனுகிய கசன இற
போனன நமதுவிததையினற பிழைபபிககபபடடபோதிலும
ாறு கொலலபபடுகிருன நாம என்ன செயவோம? தேவ
! வேதமும, பிராமணாகளும, இநதிராதி தேவாகளும,
டவஸுககளும, அசுவினிதேவாகளும, அஸுராகளும, ஜக
ததும உனஸமீபததில வருமபோது உனது மஹிமைபறறி
ஙகுகினறனா அபபடிபபடட நீ வயஸனபபடாதே, அழாதே,

உனனைபபோனறவள மரணமடைபவனைபபறறித துககப
ஸரியனறு, இநதபபிராமணனைப பிழைபபிகக முடியாது, பி
பிததால மறுபடியும கொலலபபடுகிறுன' எனறு தேவயான
சொனஞா அதறகுத தேவயானி, 'எவனுககு மிகப பெரியவ
அஙகிரஸ எனபவா பிதாமஹரோ, தவததுககெலலாம நிதி
பரஹஸபதியும பிதாவோ அபபடிபபடட ரிஷியினபெளத
ரிஷியின புதரனுமாகிய அநதககசனைபபறறி நான எபபடி
கிககாமலிருபபேன? எபபடி அழாமலிருபபேன? அவன
சாரி தவததைதத தனமாகவுடையவன, எபபோதும முயறசி
வன, வேலைகளில நிபுணன பிதாவே! கசன சென றமாாக
நானும அடையபபோகிறேன உணணேன, அநத அழகா
னிடததில நான அனபுளளவள' எனறு சொனனுள

அதறகுச சுகரா, 'நிரபராதியான எனசிஷயனைக கெ
கிற இநத அஸுராகள நிசசயமாக எனககே விரோதம செ
றனா அடிககடி எனனைமீறுகினற இநதககொடிய அஸு
தஙகளுககுப பிராமணஸஹாயமிலலாமற செயதுகொளள வி
கினறனா இநதபபாபததிறகு இவவுலகததில நிவி
உணடோ? பிரமமஹததி இநதிரனையிருநதபோதிலும எ
எரிககாமல விடும' எனருா மறுபடியும, தேவயானி
தூணடபபடட மஹரிஷியாகிய சுகரா அஸுராகளமீது கே
துடனேயே பருஹஸபதி புதரனை கசனை அழைததா ராஜ
விததையினுல அழைககபபடடு விததையின பலததினுல பிர
யையடைநத சிறநத மஹிமையுளளவனும மேலான ஸவபாவ
ளவனுமாகிய அநதககசன குருவினிடம பயநதுகொணடு,
வயிறறிலிருநது மெலல அடியிலவரும சொலலைச சொனனுன

'பகவானே! எனமீது அநுகாஹஞ செயயககடவீா கசு
நான வநதனஞ்செயகிறேன புதரனை அபிமானிபபது
எனனை நீஙகள நினைககவேணடும' எனறுன அவனைபபாா
சுகராசாரியா, 'பிராமணு! நீ எனவயிறறிலிருககிறுய, எந
யாகக கொணடு விடபபடடாய, சொல? பிராமணு! இநத
ஷததில அஸுராகளை அழிததுவிடடு உடனே நான தேவாக
போகிறேன' எனறு சொனஞா அதறகுக கசன, 'உஙகள
ரஹததினுல ஞாபகம எனனைவிடவிலலை எஃது எபபடிநட
அஃதெலலாம எனககு நினைவிககிறது எனதவம இவவளை
அழியாமலிருககவேணடும அதறகாக இநதககடினமான க
தைதப பொறுககிறேன. கவிபுதரரே! அஸுராகளால கொ

ம, எரிககபபடடும, அரைககபபடடும மதுவிறகலநது உஙக
க கொடுககபபடடேன பிராமணரே! நீர இருககுமபோது
ணாகளுடைய மாயையிலும அஸுராகளுடைய மாயை
தேவாகளுடைய மாயையிலும எவவாறு ஒருவன மேலா
' என்றன சுகரா, 'பெணணே! இபபோது உனககு
பிரியததைசசெயவேன நான இறநதாலதான கசனுககுப
பபுணடாகும தேவயானி! எனககுளளிருககிற கசன என
றைப பிளநதாலலலது தோனற மாடடான' என்று சொல்ல,
யானி, 'கசனுககு நாசமவந்தாலும ஸரி; உமககழிவு நோந
ம ஸரி, இரணடு துககஙகளும நெருபபைபபோல என்னைத
ககும கசனிறநதால எனககு ஸுகமிலலை நீர போயவிட
நான பிழைபபதறகே முடியாது' என்றுள
அதுகேடட சுககிரா, 'பருஹஸபதியின புதரா! உனககுக
விததி செமமையாக ஆயிறறு ஏனெனில, நீயும தேவ
யிடம பறறுவைததாய தேவயானியும உனனிடம பற
வளாயிருககிறுள நீ கசனுடைய வேஷததோடு வநத இந
க இராமலிருநதால, இநத ஸஞ்சீவினி யெனனும விததை
பெறறுககொள பிராமணன ஒருவனைததவிர மறறயாரும
து என வயிறறிலிருநது திருமபி வெளிவரமாடடார ஆத
விததையைப பெறறுககொள குழநதாய! நீ என்னால
பிககபபெறறு நம சரீரததிலிருநது வெளிவநது புதரனுக
என்னைப பிழைபபிககக கடவாய குருவினிடமிருநது வித
யப பெறறுககொணடு விததையுளளவனுகிய நீ தாமமுளள
மை ஆலோசிபபாயாக' என்றூர பிராமணனும விதவானு
கசன, பிராமணரும தனகுருவுமாகிய சுகராசாரியரிடமிரு
விததையைப பெறறுககொணடு அநதகக்ஷணததிலேயே அவா
யைப பிளநதுகொணடு சுகலபக்ஷததின கடைசியான பௌா
மியில சநதிரன புறபபடுவதுபோல வெளிவநதான வேத
ருவமகொணட அநதசசுகரா விழுநதிறநததைககணடு, கச
அவரை விததையினுல எழுபபினுன பலிததுபபோன அநத
தயைப பெறறுககொணடு அநதககுருவை வநதனஞ்செயது,
கசன, அடியில வருமாறு சொனனுன 'விததையிலலாதவ
விததையெனனும அமிாததை உமமைபபோனற எநத
யா காதுகளிற பிழிகினறரோ அவரைததான பிதாவாக
ாதாவாகவும நான நினைககினறேன அவருடைய உபகா
அறிநதிருபபவன அவருககுத தீஙகுசெயயான எலலாவற

றிலும சிறநத ஸதயமான விதஹையைக கொடுததவரும, ரிதி
போனற விதஹைகளுககு ரிதியும பூஜிககததககவருமான கு
விதஹையைப பெறறுககொணடு எவாகள பூஜிககாம லிருக்
னரோ அவாகள புகழ அழிநது 1 பாபலோகஙகளுககும
வாாகள' எனறுன அபபோது, விதவானும மஹானுபாவரு
புதாருமான சுகராசாாயா, மதுபானததினுல ஏமாறுதலை
வும பயஙகரமான பிரஜஞாபஙகததையும அடைநது தெரி
யால அவவளவு பிரியமான கசனைககூட மதுவுடன தாமகுடி
ரினைததுக கோபததுடன எழுநது பிராமணாகளுககு ஹித
செயய விருமபி மதயபானததைபபறறி வெறுபபுறறவராக
யிலவரும வாககியததைச சொனனா

'இனறுமுதல எநதபபிராமணன அறிவினமையால ம
னம செயவானே அவன மதிகெட்டுத தாமமவிட்டு பரமம
செயதவனுகி இநத லோகததிலும பரலோகததிலும இகழப
ளுவான எனனுல எலலாலோகஙகளிலும வரமபாக ரிலை
தபபட்ட இநதப பிராமணதாமததைபபறறிய முடிவான
லைக குருககளிடம சாஸதிரஙகளைககேட்ட ஸாதுககளான
மணாகளும தேவாகளும எல்லா ஜனஙகளும கேடகககட
எனறா மஹானுபாவரும தவஙகளெனனும புதையலக
இருபபிடமானவரும அளவிடககூடாத மஹிமை யுளளவரு
அநதசசுகரா இநதசசொலலை இவவாறு சொலலிவிட்டு தெய
னுல மதிமயஙகின அநத அஸுராகளை அழைதது அடியில
சொலலைச சொலலலானா

'அஸுராகளே! உஙகளுககுச சொலலுகிறேன, மூட
யிருககிறீாகள கசன காரியஸிததியை அடைநதான ம
மாவும எனககு ஈடான பரபாவ முளளவனுமாகிய அநத
மணன ஸஞசீவினி விதஹையையடைநது 2 பிரமமாவைபபே
என ஸமீபததில வஸிககபபோகிறுன தேவாகளுககாக
கும செயதறகரிய காரியததைக கசனசெயதான அவனு
கீாததி அழியாது யஜஞபாகததுககு உரியவனுகவும
ஆவான' எனறு இவவளவு சொலலைச சொலலி, அநதச
ரினறா அஸுராகள வியபபுறறவாகளாகத தஙகள க
சென்றனா அநதககசன ஆயிரவருஷகாலம குருவினிடம
தது, பிறகு அவரால விடைகொடுககபபெறறு, ஸவாககம
விருமபினுன

1 நரகஙகள

2 இறநதவனைப பிழைபபூட்டுவதனுல பிரமமாவை ஒததவ

எழுபததோராாவது அததியாயம

ஸ ம ப வ பா வ ம (தொடர்ச்சி)

பிரமமசாயவரதம முடிநது ஸநாநமானபிறகு குருவினல
டகொடுககபபடடுத தேவலோகததுககுப புறபபடுகையில,
வயானி கசனைநோககி அடியிலவருமாறு சொலலலானள
'அஙகிரஸஸனனுமரிஷியினபௌததிரனே! ஒழுககததினுலும
ததினுலும கலவியினுலும தவததினுலும இநதிரியஙகளையடககி
பபதனுலும நீ சோபிககிறய பெரியகீாததியுளள அஙகிரஸ
னுமரிஷி எபபடி எனபிதாவுககுக கௌரவிககததககவரோ
படியும, இனனும அதிகமாகவும பருஹஸபதி எனககுக
ரவிககததககவா, பூஜிபபதறகுரியவா தபோதனனே! நான
ிநதுகொணடே இவவாறு சொலலுகிறேனெனபதை நீ
ிநதுகொள நீ பிரமமசாயவிரததிலிருநதுகொணடு நிய
தவறுதிருககையில, நான எபபடி நடநதுகொணடேனே அப
யே விதஙைநிறைவேறின நீ அனபுளளஎனனிடம அனபுவைக
தகுதியுளளவனயிருககிறய, மநதிரஙகளைசசொலலிச சாஸதிர
றபபடி எனனைபபாணிகரஹணஞசெயவாயாக' எனறுள
தககேடடுக கசன, 'குறறமறற அழகுளளவளே! பகவனுகிய
துபிதா எனககு எபபடிப பூஜிபபதறகும கௌரவிபபதறகும
யவரோ, அபபடியேதான நீயும, இனனும அதிகமாகவும நீ
ககுப பூஜைககுரியவள மஹாதமாவாகிய சுகராசாரியருககு
ரைவிட நீ அதிகபபிரியமானவள அனபுளளவளே! குருபுத
யாகிய நீதாமததினுல எனககு எபபோதும பூஜிககததககவள
வயானி! எனகுருவும உனபிதாவுமாகிய சுகரா எபபடி எனககு
போதும கௌரவிககததககுநதவரோ அபபடியேதான நீயும,
ானை நீ இவவாறுசொலலததகாது' எனறுசொனனுன திரும
ம, தேவயானி, 'நீ எனபிதாவுககுப பூஜயரான அஙகிரஸின
திரராகிய பருஹஸபதியின புததிரனேயலலது எனபிதாவின
திரனலலை பராடமஞேததமனே! ஆதலால, எனககும நீ
ிககததககவனும கௌரவிககததககவனுமாக இருககிறய
னே! நீ அஸுராகளால பலமுறை வதஞசெயயபபடடகாலத
லும ஆதிதொடஙகி உனனிடததில நான வைதத அனபை,
பபோது நினைககவேணடும ஸநேஹததினுலும காமததினு
ம நான செயத உயாநத அனபை நீ அறிவாய தாமநதெரிநத
னே! பறறுளளவனும குறறமிலலாதவனுமாகிய எனனை நீ விடத
ாது' எனறுள.

கசன, 'தேவயானியே! எவததகாதவேலேயில என்னை நீ
வது தகுதியனறு, அழகான புருவஙகளேயுடையவளே! நீ
விஷயததில தயைசெயயககடவாய சுபமானவளே! எனககு நீ
வுககும மேலானகுரு, விசாலமான நேததிரஙகளேயுடையவ
சநதிரனைபபோனற முகமுளளவளே! இனியவளே! கோபமு
வளே! சுகராருடைய எநதவயிறறில நீ வஸிததாயோ அதே
றுககுள நானும வஸிததிருககிறேன அழகான இடையு
வளே! தாமபபடி நீ எனககு ஸஹோதரி, இவவாறு சொலலா
அனபுளளவளே! ஸுகமாக வஸிததேன, எனககுககோபமி
உனனிடம நான விடைபெறறுககொளளுகிறேன, செலவே
எனககு வழியில சுபததைவேணடககடவாய தாமதத
விரோதமினறிய பிரஸதாவஙகளின நடுவில நானும நினைகக
கவன, தவறுதலினறிச சோமபலிலலாமல என ஆசாய
சுகரருககு எபபோதும பணிவிடைசெயயக கடவாய' எ
சொனனுன அதுகேடடதேவயானி, 'கசனே! தாமதே
கூடிய காமமெனனும பிரயோஜனததிறகாக எனனல வேண
படட நீ எனனைவிடடுவிடுவாயானல, அபபோது இநதவித
உனககுப பயனபெருது' எனருள கசன, 'நான குரு
யெனறுநினைதது உனனைவிடுகிறேன, உனகுறறததினல அ
குருவும எனககு இவவாறு அனுமதிகொடுககவிலலே நீ இஷ
படி இனனுமும எனனைசசபி தேவயானி! ரிஷிகளாறசொ
படட தாமததைசசொலலுகிற நான சாபததிறகுத தகாத
விருநதும, தாமததாலினறிக காமததினல இபபோது உன
சபிககபபடடேனுதலால, உனனுடையகாமம ஸரியாக நி
வேறபபோகிறதிலலே ரிஷிபுதரன எவனும உனனைப பாண
ஹணஞ செயயபபோகிறதிலலே நீ எனனைப பாரதது, 'உன
விததை பயனபெருது' எனறு சொனனது அபபடியேயிருக
டும நான யாருககுககறபிககிறேனே அவனுககு விததை பலி
விடும' எனறு அநதபபிராமமணசரேஷடனுகிய கசன தேவய
யைநோககிச சொலலி, அபபோதே விரைவாக ஸவாககததுக
சென்றுன அவன வநததைக்ககணடு இநதிரன முதல
தேவாகள, [1] பருஹஸபதியைக கௌரவிததது, கசனைநோ
'எஙகளுக்குநனமையான பெரிய ஆசசாயமானகாரியததை நீ செ
தததுல உனகீாததி அழியாது, நீ யஜஞபாகததிறகும உரிய
வாய' எனறு சொனனுாகள.

[1] கசனைபபுததிரனுகப பெறறதறகாகக கௌரவிததது

எழுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்
ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

பரதஸ்ரேஷ்டரே! வித்தையை ஸாதித்துக்கொண்டு கசன
பிறகு, தேவர்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் கசனிடமிருந்து
த வித்தையைக் கற்றுக்கொண்டு காரியஸித்தியை அடைந்
ர் பிறகு, எல்லாரும் சேர்ந்து இந்திரனைநோக்கி, 'புரந்
ன! இனி உனக்குப் பராக்ரமஞ்செய்யத் தருணம், சத்துருக்
க் கொல்' என்றனர் இவ்வாறு தேவர்களால் ஒன்றுசேர்ந்து
ல்லப்பட்ட இந்திரன், அப்போது, 'அப்படியே ஆகட்டும்'
று சொல்லிப் புறப்பட்டான் அவன் ஒரு வனத்தில் பெண்
ககண்டான் சைத்ரரதம் என்று பெயருள்ள குபேரனது
தியானத்துக்கொப்பாகிய வனத்தில் ஜலக்ரீடை செய்யும் கன்
ககளின் ஆடைகளெல்லாவற்றையும் காற்றுருபமாகிக் கலந்
ர் பிறகு, அந்தக்கன்னிகைகள் சேர்ந்து ஜலத்திலிருந்து
யேறி, தமக்கு ஸமீபமாயுள்ள அந்த வஸ்திரங்களை அனேக
எடுத்துக்கொண்டனர் அப்போது வ்ருஷபர்வாவின் பெண்
ய சர்மிஷ்டை, கலந்துபோனது தெரியாமல் அங்கே தான்
ந்த இடத்திலுள்ள தேவயானியின் ஆடையை உடுத்துக்
ண்டனள், ராஜஸ்ரேஷ்டரே! அந்த வஸ்திரவிஷயமாகத்
யானிக்கும் சர்மிஷ்டைக்கும் அங்கேயே விவாதம் உண்டா
ப 'அஸுரப்பெண்ணே! நீ என் சிஷ்யையாயிருந்தும் என்
திரத்தை எப்படி உடுக்கிறாய்? மரியாதையைவிட்ட உனக்கு
மையுண்டாகாது' என்று தேவயானி சர்மிஷ்டையைநோக்கிச்
னனுள் ராஜாவே! அதற்குச் சர்மிஷ்டை, 'உன் தந்தை,
ாரும்போதும் படுக்கும்போதும் அடங்கினவரைப்போல
ந்து நின்றுகொண்டு வந்தியைப்போல எப்போதும் என்
தயைத் துதிக்கின்றார் நீ, யாசித்துக்கொண்டும் துதித்துக்
ண்டும் வாங்கிக்கொண்டுமிருப்பவருடையபெண் நான் துதிக்
டுகிறவரும் கொடுப்பவரும் தானம் வாங்காதவருமாக இருப
டையபெண் யாசிப்பவளே! மன வருத்தத்தை உண்டு
ணு, உபத்திரவஞ்செய், தீங்குசெய், கோபித்துக்கொள்,
சக்காரி! ஆயுதமில்லாத ஏழையாகிய நீ ஆயுதமுள்ளவளி
ல் கலங்குகிறாய் உனக்குச் சரியான சண்டைக்காரி கிடைப்
அடீ! யாசகீ! இதுமுதல் விரோதமாகப் பேசுவாயாகில்
உன்னைமதிப்பதில்லை' என்றுசொல்லி, பிறகு, அவள் கோபம

மிகுந்து வஸ்திரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த தேவயானி
கிணற்றில் தள்ளிவிட்டுத் தன்பட்டணம் சேர்ந்தாள் செ
எண்ணமுள்ள சாமிஷ்டை மிகுந்த கோபத்தையடைந்தவ
இவள் இறந்தாளென்று நினைத்துத் திரும்பிப்பாராமல் வீடு
ருள், அஸுரர்களின் தன்மையையடைந்து வீடுசென்றும்
காமலிருந்தாள். அதன்பின், நகுஷன் புத்திரனாகிய யயாதி,
குதிரைகளும் ஏறுகுதிரையும் களைக்க, மானைத்தேடிக்கொ
தாகத்துடன் அந்த இடம் வந்துசேர்ந்தான். அந்த நகுஷ
னாகிய ராஜா அந்த ஜலமில்லாத கிணற்றைப் பார்க்கையில்,
அக்னிஜ்வாலையைப்போன்ற அந்தக் கன்னிகையைக் கண்ட
கண்டவுடன், தேவதையைப்போன்ற ரூபமுள்ள அந்தக் க
கையை அந்தராஜஸ்ரேஷ்டன் மிகவும் அழகான இன்சொல்
தேற்றி வினவினன் 'சிவந்த நகங்களுடையவளும் பிரகாச
ரதன குண்டலங்களைத் தரித்தவளுமாகிய யுவதியான நீ
ஏன் நீண்ட ஆலோசனை செய்கிறாய்? ஏன் தாகத்தினால்
மூச்சு விடுகிறாய்? கொடிகளும் புற்களுமூடின இந்தக்கிண
எப்படி விழுந்தாய்? நீ யார்பெண்? அழகான இடையுள்ளவ
உள்ளதைச்சொல்' என்றுகேட்க, தேவயானி மறுமொழி செ
லானாள்

'எவர் தேவர்களால் கொல்லப்பட்ட அஸுரர்களை வி
யினால் பிழைப்பிக்கின்றாரோ, அந்தச் சுக்ரருடையபெண் ந
என்னை அவர் அறியாமலிருக்கிறார் அரசரே! சிவந்த நகங்க
விரல்களுமுள்ள என்வலக்கை இதோ, பிடித்து என்னை
விடு, நல்ல குலத்திற் பிறந்தவனென்று உன்னை நானறி
கிறேன் உன்னைச் சாந்தியுள்ளவனென்றும் சக்தியுள்ளவ
றும் கீர்த்தியுள்ளவனென்றும் அறிகிறேன் ஆதலால், வி
என்னை இந்தக்கிணற்றிலிருந்து தூக்கிவிடுவதற்கு நீ தகுதிய
வன்' என்று தேவயானி சொல்ல, பிறகு, நகுஷபுத்ரனாகிய ய
அந்தக் கன்னிகையைப் பிராமணப்பெண்ணென்று தெ
கொண்டு வலக்கையைப்பிடித்து அந்தக் கிணற்றிலிருந்து
னான் அரசன் தன் சக்தியினால் அந்தக் கிணற்றிலிருந்து அவ
தூக்கிவிட்டு, 'சுபமானவளே! இஷ்டப்பிரகாரம் செல், உன
பயமில்லை' என்றான் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தேவய
ராஜாவை நோக்கி, 'நீ என்னை அழைத்துக்கொண்டு விரைவ
போ எனக்கு நீ அன்பன் உன்னால் நான் கைபிடிக்கப்பட்டே
ஆதலால், நீ எனக்குப் பதியுமாவாய்' என்று மறுமொழி செ
ளாள் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அரசன், 'அன்புள்ளவளே!
க்ஷத்திரியகுலத்திற் பிறந்தவன், நீ பிராமணப்பெண், ஆத

னுடன விவாஹம உனககுத தகாது அழகானவளே! சுகரா
யா எலலாலோகஙகளுககும ஆசாரயா நீ அவாபெண அத
லயும எனககு இபபோது பயமிருககிறது ஆதலால, மங
மானவளே! நீ எனககுரியவள அலலை' எனறு சொன
அதறகுத தேவயானி, 'ராஜாவே! இபபோது எனபேச
கொணடு எனனை நீ அஙகீகரிகக விருமபாமலிருநதால என
நதயின மூலமாகவே உனனை வரிககிறேன அவரிடததிலி
து நீ எனனை அடையபபோகிறாய, செல' எனறு சொன
யயாதி அழகான நிதமபமுளள தேவயானியிடம விடை
றுககொணடு தனது நகரஞசெனறான
அநத நகுஷபுதரன செனறபிறகு, சிறநதபெணணாகிய தேவ
ரியும ஓரிடமசெனறு அழுதுகொணடு ஒரு மரததை அடுதது
ருள பிறகு, சுகராசாரயா பெணவரத தாமதிததபோது அவ
ததிலுளள பரேமையினால தளாசசியுறறுப பெணணினைதது
ருடைய தாதியைபபாாதது, 'தாதியே! அழகிய இடையுளள
வயானியை நீ சீககிரம அழைததுவா' எனறாா இவவாறு
னனவுடன, அநததாதி அவளை அழைததுவருவதறகாக
ள தன தோழிமாாகளோடுகூட விளையாடுகிற இடஙகளுக
லாம துரிதமாகசசெனறு அவளிருககுமிடததைத தேடி
அவள, அபபடிக களைபபுறறுத துககததுடன அழுது
ணடு நினற தேவயானியைக கணடாள (கணடு), 'பரியமான
ள! இஃது எனன வருததாநதம? உடனேசொல, பிதா அழைதத
ா' எனறாள இபபடிச சொலலபபடட தேவயானி, வயஸ
தினால கோதிபபுறறவளாகி ஸமாசாரம கொணடுவநத வேலைக
யாகிய தாதியை முனனே நோககி, சாமிஷடை செயத பிழை
த தெரிவிததது, 'தாதியே! விரைவாககசசெல, நான இனி வருஷ
ாவின நகரததிறகுள நுழையமாடடேன எனபதை எனதந
கககு உடனேசொல' எனறு சொனனாள ஹாானுபாவரான
மேஜயரே! அநதவேலைககாரி உடனே அநத அஸுரகுருஹததிற
செனறு சிறநதஞானமுளள சுகராசாரயரைககணடு புததியிற
படபபுககொணடு, தேவயானி, வனததில வருஷபாவாவின
ணணன சாமிஷடையினால அடிபபடடதைத தெரிவிததாள
சுகராசாரயா அநதவனததில தமபெண சாமிஷடையினால
படடதைக கேடடுத துககஙகொணடு வனததில பெணணைத
டுவதறகு விரைவாகப புறபபடடாா பிறகு, வனததில பெண
கிய தேவயானியைககணடு, சுகராசாரயா துககததுடன இரணடு
களாலும தழுவிககொணடு, 'எலலாஜனஙகளும கஷடததை

அடைவதும சௌகயததையடைவதும, தஙகள குறறஙகள
குணஙகளாலுநதான உனனிடததில பிழையிருககிறது
அதறகுச செயயபபடட பரிஹாரநதானெனறு நினைககி
எனறு சொனனா (அபபடிச சொனனவுடன) தேவ
'எனது தபபுககுச சிக்ஷையிருககடடும, அலலது, இலலாம
கடடும வருஷபாவாவினபெண் சாமிஷடை எனனைச செ
சொலலைக கவனிதது எனனிடம கேளும நீ அஸுரராக
ஸதோததிரஙகளைப பாடுகிறவரெனறு அவள சொலலு
நிஜமா? வருஷபாவாவின பெண சாமிஷடை மிகவும கோபத
சிவநதகணகளுடன, 'நீ துதிபபவரும யாசிபபவரும கை
கிறவருமாய இருபபவருடைய பெண நானோ துதிககபபடுப
கொடுபபவரும கையேநதாதவருமாய இருபபவருடைய
எனறு சூடும கடுமையுமான பேசசை எனனைப்பாரததுச செ
கிறாள வருஷபாவாவின பெணணான சாமிஷடை கோபத
சிவநதகணகளுடன மிகக காவம கொணடு பலமுறை இநதப
சை எனனைபபாாததுச சொனனாள பிதாவே! நான துதி
ரும கையேநதுகிறவருமாய இருபபவருடைய பெணணாயிரு
நான தயைசெயயுமபடி உனனைக கேடடுககொளளவேணெனறு
யான சாமிஷடையை நோககியே சொனனேன இவ
சொலலியும எனனை அவள மிகவும இகழநது ஜனமிலலாத
டில கிணறறில தளளிவிடடாள தளளிவிடடு, வீடு சேரந
எனறு சொனனாள

அதுகேடடு, சுகராசசாரயா, 'நீ ஸதோததிரம செயப
கும யாசிபபவனுககும கையேநதுபவனுககும பெண அலலை
யானி! துதியாமல பிறரால துதிசெயயபபடுகிறவனுடைய
ணாகிறாய, அது வருஷபாவாவுக்கே தெரியும, இநதிரனுககுத
யும, நகுஷனபுதரனாகிய யயாதியெனனும ராஜாவுககும தெ
சிநதிகக முடியாததும, ஒபபறறதும, ஈசவரன கொடுததது
மநதிரம எனககுபபலம இநதலோகததில எனறுமழியாத
வினி யெனனும விததையைத தெளிவாக அறிநதிருககி
தாமரைப புஷபமபோனற கணகளையுடையவளே! அநதவி
யினால இறநதுபோன பிராணி பிழைபபிககபபடுகிறது
ஸாதுவானவன தனகுணஙகளைபபறறிய புகழசசியைத த
செயவதனால வருததமடைகிறான அதனால, நான சொ
கொளள முடியவிலலை எனனுடைய பலம எதுவோ அஃது
குததெரியும ஆதலால, எழுநதிரு குலததைச சிறபபிககிற
ணே! விசாலமான கணணையுடையவளே! பொறு

ந்து வீடு செல்வோம் ஸத்புருஷர்களுக்கு க்ஷமைதான்
பூமியிலும் ஸ்வர்க்கத்திலும் மற்ற எல்லா இடங்களிலுமுள்ள
றக்கெல்லாம் நான் எப்போதும் ப்ரபு என்று பிரம்மா ஸநதோ
டன் என்னைச் சொல்லியிருக்கிறார் நான் ஜனங்களுடைய
மையை விரும்பி ஜலத்தை வர்ஷிக்கிறேன் எல்லா ஓஷதி
யும் வருத்தி செய்கிறேன் இஃது உண்மையாக உனக்குச்
லுகிறேன்' என்று சொன்னார் துக்கமுற்றும் கோபத்தின்ற
கப்பட்டுமிருக்கும் அவளை இவ்வாறு இனிமையும் சாந்தமு
சொற்களினால் பிதாவான சுக்ரர் தேற்றினார்

— —

எழுபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

சுக்ராசார்யர் தேவயானியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார் —
யானீ! எந்தமனிதன் எப்போதும் அயலார்சொல்லும் நிந
யான சொற்களை அதிகமாகப் பொறுக்கிறானோ அவனால் இந்த
மெல்லாம் ஜயிக்கப்பட்டதென்று அறி, உண்டான கோபத
குதிரையை அடக்குவதுபோல் எவன் அடக்குகிறானோ அவன்
ஸாரதியென்று தெரிந்தவர்களால் சொல்லப்படுகிறான் கடி
த்தைப் பிடிப்பவன் ஸாரதியென்று சொல்லப்படுவதில்லை
யானீ! மூளுகிற கோபத்தை அடக்குவதினால் விலக்குகிறவன
னோ, அவனால் உலகமெல்லாம் ஜயிக்கப்பட்டதென்றறி பாம்பு
யசட்டையை உரிப்பதுபோல் எவன் உண்டானகோபத்தை
மயினால் நீக்கிவிடுகிறானோ, அவன்தான் ஆண்பிள்ளையென்று
லப்படுவன் எவன் கோபத்தை அடக்குகிறானோ, எவன்
னைகளைப் பொறுக்கிறானோ, எவன் பிறர் வருத்தியும் வருந
விருக்கிறானோ, அவன் நிச்சயமாகக் காரியஸித்திக்குப் பாத்ர
றான் நூறுவருஷகாலம் ஒவ்வொருமாஸமும் சோர்வின்றி
ம் செய்பவனொருவனும் எதற்கும் கோபிக்காதவனொருவனு
ய அவ்விருவருள் கோபிக்காதவனே மேலானவன், ஆதலால்,
பிக்காதவனே எல்லாரிலும் சிறந்தவன் காமமும் கோப
இழிவானவை கோபிப்பவனுடைய தானமும் யாகமும்
மும் பயன்பெறுதவை அன்புள்ளவளே! ஆதலால், கோப
காதவனிடத்தில் யஜ்ஞம், தவம், தானம் இவற்றின் பயன்
தியாக உண்டாகும், கோபிப்பவனிடத்தில் ஒருபொழுதும்
டாகாது இது நிச்சயம் எவன் கோபத்திற்கு உட்படுவனோ

அவன யதியுமாகான, ரிஷியுமாகான, யாகஞ்செயப
மாகான, தாமததையுமடையான, அவனுககு (இமமை மற
இரணடு லோகஙகளுமிலலை கோபிககிற ஸவபாவமுளளவனு
புதரன, வேலைககாரன,ஸனேகிதன, ஸஹோதரன, பாாயை,த
ஸததியம இவையெலலாம நிசசயமாக விலகிபபோம சி
களும சிறுமிகளும புததியிலலாமல விரோதஞசெயவதை
முளளவன அனுஸரிககததகாது ஏனெனில, அவாகா கே
பொறுமை இவறறின லாபஙகளை அறியாா' எனறாா

அபபடிச சொலலககேடடு, தேவயானி, 'பிதாவே !நான
பெணணாயிருநதாலும தாமஙகளின ஸூகஷமததை இபபே
அறிநதிருககிறேன் பொறுமைககும நிநதனைககும உளள
பலஙகளையும நான அறிவேன ஆனால், தான செயய வேண
யதைசசெயயாமல உணமையில தாமததை விடடுவிடடு,சிஷய
முறைமையை விடடுவிடட சிஷயனவிஷயததில பொறு
அபிவருததியை விருமபுகிறவனுககுத தகாது ஏவககூடியவ
சிஷயன தன நடையைவிடடுப [1] பயனபடாமற போயிருககி
ஆதலால், ஒழுககந தபபினவாகளிடம வஸிபபது என
பிரியமிலலை எநத மனிதாகள, நடையைபபறறியும குலத
பறறியும பிறரை நிநதிககினறனரோ, அநதக கெடடபுததிய
வாகளிடம சிரேயஸை விருமபும அறிஞன வஸிககககூட
ஒழுககததாலும குலததாலும யாா எவனை ஸரியாக மதிககின
ரோ, அநத ஸாதுககளிடம அவன வசிபபது தகும
வாஸம மிகசசிறநததாகச சொலலபபடுகிறது மனிதாகள,
மிலலாமலிருநதபோதிலும, தமமை அடககிக கொளவதில
போதும ஊககமுளளவாகளாயிருநதால சிறநதவராவா
ஒழுககம கெடடவரும பாபமசெயகிறவரும தனவானகளாய
தாலும சணடாளாகளதாம, ஜனமததினாலமடடும சணட
களாவதிலலை தமககு விதிதத செயகையைவிடடுத த
குலம, விததை இவைகளில ஆசை வைததவாகள
டாளனுடைய செயகையைச செயகிறவாகளதாம, அவ
காரணமிலலாமல தவேஷம செயவாாகள, தூஷணை
சொலலுவாாகள அவாகளிடம ஸாது வஸிததல தக
பாபிகளுடன வஸிததால பாபியாவான நனமையோ
லது தீமையோ எதில எநத மனிதன பழகுகிறானோ,
அவனுககுப பறறுதல நிசசயமாக உணடாகிவிடும ஆதல

[1] தன நடையைவிடடுப போயிருககிறானெனபது வேறுபாடம

ஷததை விருமபததகாது, வருஷபாவாவினபெண சொனன
கொடிய கெடடசொல, அகனியை வேணடுகிறவன அரணிக
டையைக கடைவதுபோல, எனமனததைக கடைகிறது ஐசு
மிலலாத ஒருவன எதிரியினிடம விளஙகிககொணடிருககிற
ரியததினிடம காததிருபபதைவிடச செயயததகாதகாரியம
று லோகஙகளிலும வேறு இருபபதாக நான நினைககவிலலை
டிபபடடவனுககு மரணமே நலலதெனறு தெரிநதவாகள
னெறனா நீசாகளின சோககையினுல ஒருவன காலகரமத
அவமானததை அடைவான, வாயகளினினறும வரமபு
தசொறகள புறபபடுகினறன அவைகளால அடிபடடவன
ம பகலும துககபபடுகிறுன அவை எதிரியின மாமஸ
ஙகளிலே தான விழுகினறன ஆதலால, தெரிநதவன
றை அயலாரிடம பரயோகிககமாடடான ஆயுதஙகளினுல
டபபடடது ஆறும, தீயினுல சுடபபடடதும ஆறும,
லினுல உணடானபுண பிராணிகளுககுத தேகமுளளவரை
ம ஆறாது பாணஙகளினுல அடிபடடதும கோடாலியினுல
டபபடடதுமாகிய வனம மறுபடியும வளருகினறது வாக்
கெடடசொறகளைச சொலவதனுலுணடான அருவருப
சொறபுண ஆறாது' எனறுள

எழுபததுநானகாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

பிறகு, பருகுவமசததிற சிறநதவராகிய சுகராசாரியா, வீற
ககும வருஷபாவாவினருகேசெனறு கோபததுடன ஆலோ
ாமல அடியிலவருமாறு சொனனா

'ராஜாவே! ஒருவனுக்குத தான செயதபாவம பசுவைப
ல உடனே பலனைத தருவதில்லை ஆனுல, [1] தொடாசசி
ச செயயபபடடபோது காலகரமததினுல செயபவனுடைய
ாகளை அறுககும புதராகளிடததும பேரனமாாகளிடததும
னிடததுமுளள பாபததை ஒருவன கவனிககாமலிருபபானு
அநதப பாபமானது மிகுதியாக உணணபபடடது வயிறறில
படியோ அபபடியே நிசசயமாகத தன பயனைககாடடும
ாவே! படிககிறவனும பொறுமையுளளவனும இநதிரியஙகளை

---

[1] 'அதறகுக காலகரமததினுல பரிபாகமடைநத செயபவனுடைய
களையறுககும' எனபது வேறுபாடம   [2] பூாவபுணணியஙகளை

ஜயித்தவனும் பாபத்தைச் செய்யாதவனும் தாமத்தைய
வனும் என்வீட்டில் அன்புடன் எனக்குச் சுஶ்ரூஷைசெய்த
ப்ருஹஸ்பதிபுத்ரனுமான அந்தக் கசனென்னும் பிராம
முன்னே கொல்வித்தாய் பிரபுவே! மானமுள்ளவளாகிய
யானி, சாமிஷ்டையினால் மிகக் குரூரமாகச் சொல்லப்ப
விரோதஞ்செய்து கோபத்தினால் கிணற்றிலுந் தள்ளப்பட்
அவள், இங்கே வஸிப்பதற்கு முடியாதவளாயிருக்கிறாள்.
ளில்லாமல் நான் இங்கே எப்படி வஸிப்பேன்? ராஜாவே!
லால், உன் தேசத்தை விட்டுவிடுகிறேன் வ்ருஷபர்வா
கொல்லத்தகாதவனாகிய அந்தக்கசனைக்கொன்றதனாலும்,
பெண்ணைக் கொலை ஆரம்பித்ததனாலும், உன்னையும் உன் ப
களையும் விடப்போகிறேன் இதை நீ அறி ராஜாவே! உன் தே
தில் உன்னுடன் நான் இருக்கமுடியாது ராஜாவே! வ்ரு
வாவே! நீ வ்யஸனமடையாதே, கோபமுஞ்செய்யாதே ராஜா
தேவயானியைவிட்டு உன்தேசத்தில் வஸிக்க என்னால் முடிய
இவளுடைய இடந்தான் எனக்கும் இடம், இவளுடைய விரு
தான் எனக்கும் விருப்பம்' என்றார்

(இப்படிச் சொல்லக்கேட்ட) வ்ருஷபர்வா, 'பிராமண
நான் சாமிஷ்டையைக்கொண்டு தேவயானியை அடிக்கச்
தாலும் த்வேஷிக்கச்செய்தாலும் அதனால் ஹீனகதியை அ
கிறேன்' என்றான் சுக்ரர், 'ஓ! அஸுரா! என்னைப் பொய்
கிறவனாக நினைக்கிறாய் ஆச்சர்யம்! அதனாலேதான் இந்த
குற்றத்தை அடக்காமல் உபேக்ஷை செய்கிறாய்' என்றுசெ
ன்றார் வ்ருஷபர்வா, 'ப்ருகுபுத்ரரே! அதர்மத்தையாவது
சொல்வதையாவது உங்களிடத்திலிருப்பதாக நான் நினை
வில்லை தர்மமும் ஸத்யமும் உங்களிடத்திலிருக்கின்றன
லால், நீங்கள் எங்கள் விஷயத்தில் அநுக்ரஹம் செய்யக்க
கள் ப்ருகுபுத்ரரே! நீங்கள் எங்களைவிட்டு இவ்விடமிரு
போவீர்களேயாகில், முன்னதாகவே நானும் என் பந்துக்க
ஸமுத்ரத்திலாவது பாதாளத்திலாவது அக்னியிலாவது
வேசிப்போம் வேறு ஆதரவில்லை' க்ரஹங்களுக்கு ராஜா
நீர் என்னையும் விட்டுத் தேவர்களிடமும் போய்ச்
வீராயின் அப்போது நான் எல்லாவற்றையும் த்யாகஞ்செ
அக்னியிற் பிரவேசிப்பேன்' என்றான் சுக்ராசாரியர், 'அ
ராகளே! ஸமுத்திரத்திலே தான் விழுங்கள், திசைக
ளுக்குத்தான் ஓடுங்கள், என் பெண்ணினுடைய துக்கத்
நான் தாங்க முடியாதவன் எனக்கு அவள் ப்ரியமான

யானியை நீ ஸமாதானபபடுததவேணடும என னுயிா அவ
ததிலிருககிறது நான, இநதிரனுககு பருஹஸபதியைபபோல
ககு லாபததையும க்ஷேமததையும செயபவன' எனறுா
ஷபாவா, 'பருகுபுதரரே! அஸுரராஜாககளின தனமாகட
யானைகள பசுககள குதிரைகளாகடடும, பூமியில எனன
ன உணடோ அவறறிறகு நீஙகளே பரபு எனககு நீஙகளே
பரபு' எனறு சொனனுன அதைககேடடுச சுகரா, 'அஸுர
னே! அஸுரராஜாககளின திரவியமெலலாவறறிறகும நான
வாயிருபபேனுயின, இநதத தேவயானியை நீ ஸமாதானப
ததவேணடும' எனறுா இபபடிசசொலலபபடட வருஷ
ா, 'அபபடியே' எனறு சிறநத கவியாகிய சுகராசாாயருக
சொனனுன சுகராசாாயரும தேவயானியிடஞ்சென்று
ன சொனன விஷயததைச சொனனுா
தேவயானி, 'பிதாவே! பருகுபுதரரே! ராஜாவின திரவியத
த நீாபரபுவாயிருநதால அநத விஷயம எனககுத தெரியாமை
அதை ராஜாவே சொலலடடும' எனறு சொனனுள
ா தேவயானியின சொலலைத தெரிவிககககேடடு, வருஷபாவா
சுறறததாருடன தேவயானியிடஞ்சென்று, 'தேவயானியே!
செய' எனறு பூமியில அவள பாதஙகளிலவிழுநது, 'அழ
வளே! உன தநதை எபபோதும எனனுல துதிககபபடடும
னஞ செயயபபடடுமிருபபவா சிரிதத முகமுளள தேவ
ரியே! நீ எதை விருமபினுலும, அது பெறககூடாததாயிருந
ும, அதை உனககு நான கொடுபபேன' எனறு சொனனுன
றகுத தேவயானி, 'ஆயிரம கனனிகைகளுடன சாமிஷடையை
வேலைககாரியாயிருகக நான விருமபுகிறேன எனனை என
எநத இடததில கொடுபபாரோ அஙகும அவள என
னே செலலவேணடும' எனறுசொலல, வருஷபாவா, 'ஓ
ே! நீ எழுநதிரு சாமிஷடையை உடனே அழைததுவா தேவ
ரி எநத இஷடததை விருமபுகிறுளோ, அதை அவள செயயக
வள ஒரு குலததிறகாக ஒருவனை விடடவேணடும, ஒரு கிரா
திறகாக ஒரு குலததைவிடடவேணடும, ஒருதேசததிறகாக ஒரு
மததை விடடுவிடடவேணடும [1] தனககாகப பூமியையே விடடு
வேணடும' எனறுன உடனே, தாதி, சாமிஷடையிடஞ்சென்று,
மா! சாமிஷடையே! எழுநதிரு உன பநதுககளுககு ஸௌக
ததைசசெய தேவயானியினுல ஏவபபடடுப பிராமணா சிஷயா

1 தன ஆதமா முததிபெறுவதறகு விஷயஙகளில பறறுதலைவிட
னடுமெனபது கருதது

களை விட்டுவிடுகிறா. குற்றமில்லாதவளே! அவள் எதை வி
கிருளோ, அதை இபபோது நீ செயயவேணடும' என்று (
ளுள சாமிஷடை, 'இபபடித தேவயானிககாகக சுகரா எ
அழைபபாரானுல அவள எதைவிருமபுகிருளோ அதை இபபே
நான செயவேன என பிழையினுல சுகரா போகவேண
தேவயானியும எனககாகப போகவேணடாம' என்றுள

பிறகு, ஆயிரம கனனிகைகளினுற சூழபபடடவளாக
லககிலேறிப பிதாவின கடடளைபபடி அநதப்புரததிலிருநது
வாக வெளிபபடடாள 'நான ஆயிரம வேலைககாரிகளுடன
குப பணிவிடைசெயயும தாஸியாக ஆகிறேன உனனை உ
எநத இடததில கொடுபபாரோ, அஙகேயும உனனைப பின
வேன' என்று தேவயானியை நோககிச சாமிஷடை சொன
அதறகுத தேவயானி, 'நான உனககுத துதிபபவன, ய
வன, வாஙகுகிறவன பெணணலலவா? துதிககபபடுகிறவன
ளுகிய நீ எனககு எபபடித தாஸியாகலாம?' என்றுள அ
கேட்டு, சாமிஷடை, 'துககபபடுகிற பநதுககளுககு எ
யாலும சௌகயததைச செயயவேணடும ஆதலால, உ
உனனைக கொடுககுமிடததுககு உனனைப பினதொடாநது
வேன' என்றுள

ராஜஶ்ரேஷடரே! வருஷபாவாவின பெண வேலைகக
யிருகக வாககுத ததது செயதபிறகு, தேவயானி தன பித
நோககி, 'தநதையே! பிராமணஶ்ரேஷடரே! நான த
யானேன இனி, படடணததுககுள வருகிறேன உமமு
ஞானமும உமது விததையின பலமும வீணலல' என்று (
ளுள அநதப பெருஙகீாததியுளள பிராமணஶ்ரேஷடா,
வாறு தமபெணணினுற சொலலபபடடபிறகு, எலலா அ
களாலும பூஜிககபபடடு ஸநதோஷததுடன வருஷபாவாவின
டணததில பரவேசிததாா

எழுபததைநதாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

ராஜஶ்ரேஷடரே! பிறகு, நீணடகாலததுககுபபின, பெ
ளுடசிறநதவளாகிய தேவயானி, அநத ஆயிரமவேலைககாரிகளே
கூடியசாமிஷடையுடன விளையாடுவதறகாக முனபுபோன அந
ததிறகேபோனுள. அநத இடததையடைநது அநத எலலா

டும மிக மகிழநதவளாக விருபபமபோல ஸஞசரிததாள
வரும விளையாடிககொணடும, புஷப மதுவைககுடிததுக
ணடும, பலவகையான பக்ஷணஙகளைப புசிததுகொணடும,
களைக கடிததுககொணடும ஸநதோஷமாக இருநதனா.
பவும, நகுஷபுதரனுகிய யயாதிமஹாராஜா தறசெயலாக மிரு
தத தேடிககொணடு ஶரமததினுலஇளைதது ஜலததை விருமபி
இடம வநதுசோநதான அவன குடிததுககொணடும விளை
கொணடும உயாநதஆபரணஙகளை அணிநதுகொணடுமிருநத
யானியையும சாமிஷடையையும அநத மறறப பெணகளையும
டான அநத ஸதரீகளினநடுவில, எலலா ரதனஙகளினுலும
கரிககபபடட தேவதாயோககயமான சிறநத ஆஸனததில
ய புனனகையோடு உடகாாநதிருநதவளும அழகில நிகாறற
சிறநதபெண ணுமாகிய தேவயானியைக கணடான அநதத
யானியின ஆஸனததிறகுக கொஞசநதாழவாக உடகாாந
பவளும பொனனுபரணஙகளை அணிநதவளும அழகியநகை
ளளவளும பிராமணபபெணணுகிய தேவயானியின பாதங
பிடிததுககொணடிருபபவளும ஶலாககயமான ரூபமுளளவளு
அஸுரராஜாவின பெணணையும கணடான பாரதரே!
பாது பாடிககொணடும ஆடிககொணடும வாதயம வாசித
காணடுமிருநத அநதப பெணகள ஒபபிலலாத ரூபமுளள
தியைககணடு நாணததினுல தலைகுனிநது நினறனா.
யயாதி,(தேவயானியைபபாாதது,) 'அழகானவளே! நீஙகள
டுகனனிகைகள இரணடாயிரம கனனிகைகளினுற சூழப
ருககினறீாகள உஙகளிருவருடைய குலஙகளையும பெயாக
நான தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன' எனறுகேடக,
யானி, 'ராஜாவே! நானசொலலபபோகிறேன எனசொலலை
றறுககொளளும சுகரெனனும அஸுரகுரு இருககிறா
ன அவாபெணணெனறு அறியும, இவள அஸுரராஜா
ப வருஷபாவாவினபெண, சாமிஷடையெனபவள, என
றியும எனதாதியுமானவள, நான எஙகேபோனுலும அஙகே
கிறவள' எனருள.
யயாதி, 'அஸுரராஜன பெணணும அழகிய புருவங
டையவளும உததம ஸதிரீயுமாகிய இநதக கனனிகை
கு ஸகியாகவும தாதியாகவும இருபபது எவவாறு?
த தெரிநதுககொளள எனககு விருபபம அதிக
இருககிறது இவவிதமான ரூபமுளள பெண தேவ
களிலும கநதாவ ஸதிரீகளிலும யக்ஷஸதிரீகளிலும கின
திரீகளிலும பூமியிலுளள ஸதிரீகளிலும இதறகுமுன நான

கணடதிலலை லக்ஷமியைபபோனறவளும, நீணடவையும தாம
புஷபஙகள போனறவையுமாகிய கணகளோடும எலலா
ணஙகளும பொருநதினவளும, எலலா அலஙகாரஙகளும சே
கிறவளும அஸுர ராஜாவின பெணணுமாகிய கனனிகை அ
டைய தூாபபாககியததினுற கெடுககபபடடாளா ? அலலது,
தவததினுற கெடுககபபடடாளா ? இவவாறனறிக் குறறமற
முளள இவள இஙகே அடிமையாவது நேராது உனனு
ரூபம இவளுடைய ரூபததுககு எவவளவும நிகரலல பூா
மததிற செயத பாபததினுல இவள உனககு அடிமையா
கிருள, ஐயோ!' எனறுன அதறகுத தேவயானி, '
ஸரேஷ்டரே! யாவரும விதியைத தாணடுவதிலலை விதி
செயயபபடடதெனறு நினைதது, புதுமையான பேசசுக
பேசலாகாது உமமுடைய ரூபமும வேஷமும ராஜாவை
விருககினறன பிராமணவாககை வஹிககிறீா (பேசுகிறீா
யாா ? எஙகிருநதுவருகிறீா ? யாருடைய புததிரா ? என
சொலலும' எனறுகேடக, யயாதி, 'நான பிரமமசாய
மிருநததனுல வேதமமுழுவதும என கேளவிககு வநதிருக
நான ராஜா , ராஜாவின புதரன , யயாதியெனறு பிரஸிததி
வன' எனறு சொனனுன தேவயானி, 'ராஜாவே! எனன கா
திறகாக இநதஇடம வநதீா ? ஜலததிலுணடான தாமரைபபு
முதலியவறறைப பறிககவா ? அலலது மானைபபிடிகக
எனறு கேடடாள, யயாதி! பரியமானவளே! ம
ஸ்தத தேடிககொணடுவநத நான் ஜலததிறகாக இஙகு வநதே
பலவகையாலும எனனை பரஶ்ரமு செயதாயவிடடது ஆத
எனககு நீ விடை கொடுககலாம' எனறு சொன
தேவயானி, 'இரணடாயிரம கனனிகையோடும தாஸியா
மிஷடையோடும உமஸவாதீனமாக இருககிறேன எ
ஸநேஹிதராகவும பாததாவாகவும ஆககடவீா உமககு
முணடாகக கடவது' எனறு சொனனுள யயாதி, அஸுர
வின பெணணைபபாாதது அவளிடம பறறுளள மனதே
அவள தனககு மஹிஷியாக வேணடும எனறு நினை
தேவயானியைபபாாதது ஒருவசனம சொலலலானுன

சுகரபுதரியே! உயாநதபெணணே! நான உனககுதத
வனலலேன எனபதையறி உனககு ஸுகமுணடாகடடும
யானி! உனபிதாவுககு அரசா விவாஹஸமபநததுககு உரிய
லா அயலானுடைய பாாயையும ஸஹோதரியும மேலானஜா
பிறநதவளும ஒரேகோதரமுளளவளும பதிதையும மரும
இழிவானவளும பிசசைககாரியும வயாதியுளளவளும

தவாகளௌனறு தெரிநதவாகளால சொலலபபடடிருககின
' எனருன அவன அபபடிச சொலலலும, தேவயானி,
தரியஜாதியோடு பிராமணஜாதியும பிராமணஜாதியோடு க்ஷத
ாதியும சோநதே இருககினறன அதிக ஸூக்ஷமமாகப
தால, அவவிரணடுஜாதிகளுககும வேறறுமையிலலை ஓ!
புதரரே! நீா ரிஷியாகவும ரிஷிபுதரராகவும இருககிறீா
ன விவாஹஞ செயதுகொளளும' எனறு சொனனுள,
தி, 'சிறநத பெணணே! நானகுவருணஙகளும ஒருதேகததில
ானவை ஆனுல, அவறறிறகுந தாமஙகளும ஆசாரங
வெவவேறு அவறறுள பிராமணவருணம மேலானது'
சொனனுன தேவயானி,நகுஷபுதரரே!இநதபபாணிகரஹண
லும தாமமானது இதறகுமுன எநதப புருஷாகளாலும
ருச செயயபபடவிலலை எனது அநதககையை நீா முனனே
திருககிறீா ஆதலால, நான உமமை வரிககிறேன ரிஷி
ரும தாமே ரிஷியுமாகிய உமமாற பிடிககபபடடதாகிய
தியான மனமுளள எனதுகையை வேறுபுருஷன எவவாறு
டலாம?' எனறு சொனனுள
யயாதி, அநத வசனததைககேடடு! 'பலவில விஷமுளள
ஸாபபததைககாடடிலும, எலலாபபக்கததிலும வியாபிக
தீயைக காடடிலும, பிராமணன மிகவும நெருஙகமுடியாத
னறு அறிவுளள மனிதன தெரிநது கொளளவேணடும'
ன தேவயானி, 'புருஷஸரேஷடரே! பிராமணன பலவில்
முளள ஸாபபததைககாடடிலும, எஙகும வியாபிககினற
ககாடடிலும, அணுககமுடியாதவனெனறு என சொலலுகி
எனறு கேடக, யயாதி, 'ஸாபபம ஒருவனைக கொலலுகிறது,
ததினுல ஒருவன கொலலபபடுகிறுன கோபமூடடபபட
மணன அநேக தேசஙகளையும நகரஙகளையுமலலவா கொலலு
? பயமுளளவளே! அதனுல, பிராமணன மிகவும அணு
டாதவனெனறு நான நினைககிறேன, அனபுளளவளே!
லை, உனபிதா கனனிகாதானஞ்செயயாமல உனனை நான
ஹம செயயேன' எனருன தேவயானி, 'அரசரே! அபபடி
ல எனனுல புருஷராக வரிககபபடட நீா எனபிதா கொடுதத
எனனை மணஞசெயதுகொளளும, தான கேடகாமலே பிற
கொடுககபபடடவளைப பெறறுககொளபவனுககுப பயமிலலை
அரசரே! சறறுநேரமிரும; நான பிதாவுககுச செயதி அனுபபு
ன' எனறு யயாதிககுச சொலலி, தன தாதியைப
து, 'தாதீ! சீககிரமபோயப பிரமமாவுககொபபான என

பிதாவை இஙகே அழைததுவா நகுஷபுததிரரை நான ஸ
வரமாக வரிததிருபபதையும சீககிரம அவருககுத தெ
என்று சொன்னுள அபபோது தேவயானியினுல தன
வுககுச சொலலியனுபபபபட்ட செயதிமுழுமையையும உ
தாதி அவருககு நடநதபடி தெரிவிததாள கேட்டவுடன
தச சுகராசசாயா ராஜாவின்முனனே வநதுவினுா வநத
சாரயரைப பாாததது ம, ராஜாவாகிய யயாதி பிராமண
சுகரரை வநதனஞ்செயது கைகூபபி வணஙகி நினறுன
யானியானவள, 'பிதாவே! நகுஷனுடைய புதரராகிய
ராஜா, ஆபததுககாலததில முனனே யாருமபிடிததிராத
கையைப பிடிததாா அதனுல, நான ஆபதது நீஙகினவ
செயயபபட்டேன உஙகளுககு நமஸகாரம எனனை இ
குக கொடுஙகள இநத லோகததில நான வேறுபதியை
பதிலலை' என்று சொன்னுள சுகரா, 'தாமமவேறு,
பமவேறு முனனேயே கசனுடையசாபம நோநததினுல நீ
புதரனை உனககுப பதியாக வரிததாய அது விதயாஸ
தகாது ஓ! வீரனே! நகுஷபுதரனே! எனது பரியமான
ளுகிய இவள உனனைப பதியாகவரிததிருககிறுள பிரா
பெணணைத தானுக ஒருவன கரஹிததுககொணடால, வ
கள கலநதுபோவதினுல பெரிய குறறநதான ஆனுல, எ
கொடுககபபட்ட இவளை உன மஹிஷியாக நீ அஙகீகரிக
வாய' என்று சொனனுா

யயாதி, 'பிருகுபுதரரே! பிராமணரே! இது விஷய
வருணஙகள கலபபதினுலுணடான பெரிய அதாமம எ
தொடராமலிருகக வேணடுமெனறு நான உஙகளைக கே
கொளளுகிறேன' எனறுன சுகரா, 'உனனைப பாபததிலி
நீககிவிடுகிறேன உனககு வேணடியவரததை நீ கேள
விவாஹததில வருததபபடாதே நான உன பாபததை வி
கிறேன அழகான இடையுளள தேவயானியைத தாமமா
பாரயையாக விவாஹஞ்செயதுகொள இவளுடன ஒபபில
ஸநேஹததையடை ராஜாவே! இநத ராஜகுமாரியும வ
பாவாவினபெணணுமான சாமிஷடையுஙகூட உனனுல
போதும கௌரவிககததககவள ஆனுல, இவளைச சயனததி
டும அழைககாதே, இவளை ஏகாநததில அழைததுப பேசா
தொடவுநதொடாதே, தேவயானியைப பாரயையாக விவா
செயதுகொள உனககு ஶ்ரேயஸ உணடாககடவது நீ
ததையெலலாம அடைவாய' எனறுா

இபபடிச சொலலபபடட யயாதியெனனும அரசன சுகரரைப
க்ஷிணஞ செயது சாஸதிரததிற சொனன முறையினபடி சுப
ா விவாஹததைச செயதுகொணடான சுகரரிடமிருநது நிரம
தனததையும, இரணடாயிரம கனனிகைகளுடனும சாமிஷ
புடனும உததம ஸதிரீயான தேவயானியையும அடைநது,
ிரராலும அஸுரரகளாலும பூஜிககபபடட அநத ராஜ
ரஷடன மஹாதமாவாகிய சுகரரால விடை கொடுககபபெறறு
ைதாஷததுடன தன நகரஞசெனறுன

எழுபததாறுவது அததியாயம.

ஸமபவபாாவம. (தொடர்ச்சி)

யயாதி, தேவநதிர நகரததுககொபபான தன நகரததை
டநது அநதபபுரததுககுட் சென்று அதில தேவயானியை
ககசசெயதான தேவயானியின அனுமதியினபடி அநதவருஷ
ாவின பெணணே அசோகவனிகை யெனனும தோடடததின
பததில கருஹம கடடி அதிலிருககச செயதான ஆயிரம
லைககாரிகளாற சூழபபடட வருஷபாவாவின பெணணுகிய
மிஷடையை வஸதிரஙகளையும அனனபானஙகளையும கொடுத
செவவையாகக கௌரவிதது, நகுஷபுதரனுன அநத அரசன
வயானியுடன சோநது மிகுநத ஸநேகமுளளவனுக அனேக
ஷ காலம மகிழநதிருநதான தேவயானி பரிசுததமாயும
ததுககினிமையாயுமுளள அசோக வனததின மததியில
மிஷடையுடன சோநது விளையாடிவிடடு அஙகேயே அவளை
வபபி ராஜாவுடன கருஹததுககுட சென்றுள இபபடியே
த ராஜா ஸநேஹததுடன வெகுகாலம ஸநதோஷமாகஇருநது
வதையைபபோல மனமகிழநது ஸுகமடைநது அனேக
ஷ காலம விளையாடினுன உயாநத பெணணுகிய தேவயானி
காலம வநதபோது முதலாவது காபபததைத தரிததாள,
குமாரனையும பெறறுள அநேக வருஷ காலஙகள கடநதபின
ாவனமடைநத வருஷபாவாவின பெணணுகிய சாமிஷடையும
கது ருதுகாலம வநததைபபாாததுச சிநதையுறறுள ஸநானம
பது நிாமலமாக இருநத சாமிஷடை, எலலா அலஙகாரஙகளிஞ
சோபிததுககொணடு அழகிய பூஙகொததுககள நிறைநத
சாக மரததின கிளையைப பிடிததுககொணடு கணணுடியில
ம பாாததுப பாததாவைபபாாகக ஆவலுளளவளாகச சோ
னுலும மோகததினுலும ஆவேசஙகொணடு அடியில வரும
ாலைச சொனனுள

'அசோகமே! சோகத்தினால் அடிபட்ட மனமுள்ளவர்
கெல்லாம் சோகத்தை விலக்குவாய் என் கணவனைக் க
என்னையும்[1] உன் பேருள்ளவளாக இப்போது செய்யக்கடவ
என்றுள் (இப்படிச்) சொல்லிவிட்டு அந்தச்சாமிஷ்டை, ம
யும், 'எனக்கு ருதுகாலம் நேர்ந்திருக்கிறது நான் ஒரு ப
யும் வரித்திருக்கவில்லை, எஃது உசிதம்? என்ன செய்யல
எதைச்செய்தால் ஸுகமுண்டாகும்? இந்தத் தேவயானி பி
யைப் பெற்றிருக்கிறாள் எனக்கு வந்த யௌவனம் வீண், அ
எப்படிப் பர்த்தாவை வரித்தாளோ, அப்படியே நானும் அ
யே வரிக்கிறேன், எனக்குப் புத்திர லாபத்தை ராஜா
கொடுக்க வேண்டியவனென்பது என்னுடைய உறுதி
எண்ணம், அந்தத் தர்மாத்மாவான ராஜா ஏகாந்தத்தில்
போது எனக்குப் பார்க்கக்கிடைப்பானு? எனக்குப் பாத்
கிய ராஜாவைக்[2] கூந்தலினால் கட்டி யாசிப்பேன், தேவயானி
புத்திரனை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டு அவளுடைய அந்தப
தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் அரசன் எப்போதாவது
வையடைந்து இந்த இடத்தை விரும்புவானு?' என்று சொ
கொண்டிருந்தாள் அந்தக் காலத்தில் அந்த அரசன் தற்செய
வெளிப்பட்டு அசோக வனிகையின் ஸமீபத்தில் நிற்கின்ற ச
டையை ஸந்தித்தான் ஏகாந்தத்தில் ஒருவனாக இருந்த ர
வைக்கண்டு சாமிஷ்டை அழகிய மந்தஹாஸ முகத்துடன்
கொண்டுபோய்க் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு ராஜாவை நே
அடியில் வருமாறு சொல்லலானாள்

'நகுஷ புத்திரரே! சந்திரன், இந்திரன், விஷ்ணு, ய
வருணன் இவர்கள் வீட்டிலும் உம் வீட்டிலுமிருக்கும் ஸ்திரீ
எவன் பார்க்கக்கூடும்? அரசரே! ரூபத்திலும் குலத்தில
ஒழுக்கத்திலும் என்னை எப்போதும் நீர் அறிந்தவர்,
நான் இப்போது உம்மைப்பிரார்த்தித்து யாசிக்கிறேன் ராஜா
எனக்கு ருதுகாலத்தின் பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கக்கட
என்றுள் யயாதி, அந்த வசனத்தைக் கேட்டு, 'அஸுரரா
பெண்ணாகிய உன்னை நல்லொழுக்கம் நிரம்பினவளென
உயர்ந்த ரூபமுள்ளவளென்றும் நான் அறிவேன் உன் ரூப
ஊசி முனையளவும் குற்றத்தை நான் பார்க்கவில்லை உயர
ளே! உன்னை நான் பார்த்ததுமுதல் உன் நினைவாகவே
கிறேன் நான் எப்போது தேவயானியைக் கலயா
செய்தேனே அப்போது கவிபுத்ரராகிய சுக்ராசார்யர், 'இ
வருஷபர்வாவின் பெண்ணை நீ சயனத்தில் கூப

---

1 அசோகை—சோகமில்லாதவள் 2 தலையால் வணங்கி

து தேவயானியின பரியததைசசெயது சாமிஷடையையும
பாறது ' எனறு சொலலியிருககிறா' எனறு சொனனுன
ஷடை, 'ராஜாவே! பரிஹாஸததுககாகவும, ஸதிரீகளிடததும,
ஹ காலததிலும, பராணுபாயகாலததிலும, எலலாச சொத
பறிககபபடுஙகாலததிலும சொலலபபடும பொய தீஙகு
யாது இந்த ஐநது பொயகளையும பாபமலலாதவையெனறு
லலுகினறனா வேநதரே! ஸாக்ஷியததில கேடகபபடடவன
தியாஸமாகப பொய பேசினுல அவனைப பதிதனெனறு
லலுகினறனா ஒருகாரியததை நிசசயிககுமபோது பொய
லலுகிறவனை அநதப பொயகெடுககும ஸதிரீகளிடததும,
ஹாஸததிலும, விவாஹததிலும, தன உயிருமபொருளும
டமாகுமபோதும சொலலபபடுமபொய பொயயனறு ,
வே சிறபபையடையும' எனறு சொனனுள

யயாதி, 'அரசனதான ஜனஙகளுககு உதாஹரணம , அவன
ய சொனனுல கெடுவன ராஜயகாரியததில ஸஙகடம வநத
திலும நான பொயசொலல விருமபேன' எனறுன அதறகுச
ஷடை, 'வேநதரே! தன பதியும, ஸகியினபதியும, ஒனறு
நினைககபபடுகினறனா ஒருமையாக இருபபதைததானே
ாஹமெனறு சொலலுகினறனா என ஸகி உமமைப பதியாக
நதேயிருககிறுள சிறநதபுததியுளள சுகராசாரியரால தேவ
ரியுடனகூடவே நானும பூஜிககததககவளெனறும போஷிக
தககவளெனறும சொலலிககொடுககபபடடிருககிறேன அதை
பொயயாககசசெயயத தகாது பொன, மணி, முதது, வஸ
ம, ஆபரணம, பசு, பூமி முதலிய எலலாவறறையும நீர யாசிபப
ககுககொடுககிறீர , அவையெலலாம வெளிப்படட தானங
ாகச சொலலபபட்டனவேயனறிச சரீரததைச சோநதவை
ல அரசரே! புததிரனைககொடுபபதும தனனைககொடுபப
செயறகரிய தானஙகள ஐயா! சரீரததைககொடுபபதினுல
றவையெலலாம கொடுககபபட்டவையாகும அரசரே! எவ
வனுககு எனன எனன விருபபமோ அவனவனுககு அவற
யெலலாம நான கொடுககிறேன' எனறு சொலலி உம நகரத
நீரே மூனறுதரம பறையடிததிருககிறீர ராஜாவே! உமது
ாலலும நீர செயத விளமபரமும பொயயாய விடும ராஜ
ரஷடரே! குபேரனைபபோனற நீர அதை ஸதயமாகச செயயும'
றுள யயாதி, 'யாசிபபவருககுக கொடுககவேணடுமென
த நான விரதமாக வைததிருககிறேன. நீ எனனையாசிககிறுய

உனககு என்ன விருபபததை நான செயயவேணடும்? அழ
புனசிரிபபுடையவளே! உனககுப பொருளைக கொடுககட்டு
ராஜயததைக கொடுககட்டுமா? சொல' என்றான சாமிஷ
'அரசரே! பாபமவராமல என்னைககாபபாற்றும, தாமத
கொடும புதரனை விருமபுகிற நான!வேறு புருஷனை வரிபபதி
புதரனைககாட்டிலும சிறநதெதொன்றுமிலலை உலகததில
புதரனையடைநது லோகததில உயாநத தாமததைச செயய
வேன ராஜாவே! பாாயை,அடிமை,புதரன இமமூவருமதாம
கத தஙகளுககுத தனமிலலாதவாகள இவாகள அடைவ
லாம இவாகள யாரைசசோநதவாகளோ அவருடையதனந
புதரனைப பெறுவதறகும, பாததாவைப போஷிபபதறகுந
பிரமமதேவா ஸதிரீகளைபபடைததிருககிறா கனனிகைகள
யிலலாமலும புதரனிலலாமலு மிருபபாாகளாயின, இநத வே
தில அவாகளுடைய ஜனமம வீண பரலோசமும அவாகளுககி
நான தேவயானிககு வேலைககாரியாயிருககிறேன அநதத
யானி உமககுவசபபட்டவளாயிருககிறாள மனனவரே! அவளை
என்னையும நீா தாம அடையததககவா என்னை அஙகீகரிகக
வீா' என்று சொன்னாள.

இவவாறு சொலலபபட்ட அநத அரசன ஸரியென்ற
சாமிஷடையைக கொணடாடினான, தாமததையுஙகொடுதத
அவன சாமிஷடையைச சோநது ஸுகமாக இருநத பி
அவாகளிருவரும ஒருவரையொருவா மரியாதை செயது,
படியே சென்றனா அநதசசோகவையில அழகான புருவங
டையவளும மதுரமான சிரிபபுளளவளுமாகிய சாமிஷடை
ராஜஸரேஷட்னிடததிலிருநது முதல காபபததைததரிதத
ஜனமேஜயராஜாவே! தாமரைப புஷபமபோன்ற கணகளையு
சாமிஷடை, பிறகு, பரஸவகாலததில தாமரைககணனனும
குமாரனைபபோன்றவனுமாகிய ஒரு புதரனைபபெற்றாள

எழுபததேழாவது அததியாயம.

ஸமபவபாவம (தொடாசசி)

சுகலபக்ஷததில சுபராசியைசசோநத சநதிரனுடனகூடி
நக்ஷதரம பொருநதிய அநததினததில அநதசசகரவாததிய
ராஜா அநதசசாமிஷடையோடுகூடிமகிழநதிருநதான அநதர
'ஜனஙகளுககு ஸமடதது ஸமீபிபபதுபோல எனககுச சாமிஷ
மனைவியானாள எனககுத தேவயானிஸாபபமபோலபபயஙக

ாவளாக ஆகிவிட்டாள வருஷபாவாவின புதரியாகிய சாமிஷ
எனககுப பயிாகளுககு மேகமபோலவும தேவாகளுககு
தமபோலவுமிருககிருள ' எனறு மனததில நினைததுத தேவ
யை விட்டுவிட்டான பாரதரே! இனிய சிரிபபுள்ள தேவ
யானவள குமாரன பிறநததைககேளவியுறறுத துககமுள்ளவ
் சாமிஷடைட்யைபபறறி ஆலோசிததாள , பின சாமிஷடை
;சென்று, ' அழகான புருவஙகளையுடையவளே! காமஸுகத
; ஆசைபபட்டு என்னு இநதப பாவஞ செயதுவிட்டாய ?'
சொல்லைச சொனனுள சாமிஷடை, ' அழகிய சிரிபபுள்ளவ
தாமமே உருவஙகொண்டவரும வேதஙகளில கரைகண்ட
ான ஒரு ரிஷி வநதாா வரஙகொடுகக வநத அவரை நான
ததுடன சோநத காமததை யாசிததேன நான புதரலாபத
பறறி அவரைக கேட்டுககொண்டேன சுததமான புனனகை
வளே! நான அனியாயமாகக காமஸுகததை அடையேன
ரிஷியினிட்மிருநது எனககுப புததிரனுண்டானுன எனப
உனககு உணமையாகச சொல்லுகிறேன ' எனறு சொன
அதறகுத தேவயானி, ' பயநதவளே! ஆனுல ஸரி [1] தவிஜ
ய கோதரமும இருபபிடமும உனககுத தெரியுமா ? நானும
த துவிஜரைத தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன ' எனறு
, சாமிஷடை, ' சுததமான புனனகையுள்ளவளே ! தவத
மும ஒளியினுலும ஸூரியனைபபோல ஜவலிததுககொண
த அவரைப பாாததுக கேட்க எனககுச சகதியிலலாமற
றறு ' எனருள தேவயானி, ' சாமிஷடையே! இஃது
யாக இருநதால பெரியவரும சிறநதவருமாகிய பிராமண
உனககு ஸநததி கிடைததததுல உனமேல எனககுக கோப
' எனறு சொனனுள அவவிருவாகளும இவவாறு ஒருவ
டாருவா ரஹஸயமாகப பேசிககொண்டும சிரிததுககொண்டு
த பிறகு, சுகர புதரியான தேவயானி அதை நிஜமெனறே
்கொண்டு அநதபபுரம சென்ருள யயாதிராஜன, இரண்டா
இநதிரனையும விஷணுவையும ஒதத யது துாவஸு எனனும
டு புததிராகளைத தேவயானியிடம பெறறுன
அநதக காலததில, ராஜரிஷியாகிய யயாதிராஜன, தேனசுவை
சோககபபட்டதும மதததை விருததி செயவதும சிவபபும
ளும கலநத வாணமுளளதுமான மதுவைச சுககிரா பெண
தேவயானியைக குடிககுமபடி செயதான அநத மதுவைக

[1] தவிஜன - பிராமணன, க்ஷதரியன, வைசியன

குடித்துக் குடித்து அந்த தேவயானி மயக்கங்கொண்
அடிக்கடி அழுதுகொண்டும் பாடிக்கொண்டும் ஆடிக்கொ
மிகுதியாகப் பிதற்றிக்கொண்டுமிருந்த அந்த தேவயானி
வை நோக்கி, 'ஓ! பிராமணஸ்ரேஷ்டனே! உன் உருவமும்
காரமும் ராஜாவுக்கிருப்பதுபோலிருக்கின்றன எதற்காக நீ
வந்தாய்? ஜனங்களில்லாத கடினமான காட்டுக்கு என்ன க
திற்காக வந்தாய்? யயாதி யென்னும் ராஜஸ்ரேஷ்டன் ெ
பார்வையுள்ளவன் ஆதலால், பிராமணு! நன்மையை விரு
யானல் இவ்விடம்விட்டு ஓடிப்போ' என்று இவ்வாறு பி
கொண்டிருந்த தகாதவளும் பாபத்தை விருத்திசெய்கிறவளு
அந்த தேவயானியை யயாதி வசனங்களினால் பயமுறுத்தி
பிறகு, அலிகளையும் ஊமையரையும் அங்கப்பிழையுள்ளவர்க
கிழவர்களையும் முடவர்களையும் தேவயானியைப் பார்க்க
போஷிக்கவும் கட்டளையிட்டான் சிறந்த புத்தியுள்ள
புத்திரனான அந்த ராஜா, பிறகு சர்மிஷ்டையைச் சேர்ந்து
காலம் அவளுடன்கூடி ரமித்தான் விருஷபர்வாவின் பெண்
சர்மிஷ்டை, அதே ராஜரிஷிக்கு த்ருஹ்யு, அனு, பூரு எ
மூன்று குமாரர்களைப் பெற்றாள்

ஜனமேஜயராஜாவே! அதன்பின், ஒருஸமயத்தில், தெளி
நகையுள்ள தேவயானி, யயாதியுடன்சேர்ந்து ஜனமில்லாத
டத்திற்குச் சென்றாள் அப்போது அவள் அவ்வனத்தில்
களுக்கொப்பானரூபத்துடன் அச்சமின்றி விளையாடுகின்ற கு
களைக் கண்டு வியப்புற்றவளாகி, 'ராஜாவே! தேவகுமார
கொப்பான இந்த அழகிய குமாரர்கள் யாருடையவர்? ஒ
லும் அழகினாலும் உன்னைப்போல இருக்கிறார்களென்று
நினைக்கிறேன்' என்று ராஜாவைக்கேட்டாள் இப்படி ராஜா
கேட்டபின் குழந்தைகளையும் விசாரித்தாள் அந்தக் கால
அதைக்கேட்ட அந்தக் குழந்தைகளின் தாதி, 'குமார
ஒரு பிராமணஸ்ரேஷ்டர் உங்களுக்குப் பிதாவென்பதை நீ
ஏன் சொல்லவில்லை?" என்று குமாரர்களை நோக்கிச் சொன
குமாரர்கள், 'ரிஷியும் வேதாத்தியயனம் செய்தவருமான
த்விஜர் தாம் எங்களுக்குத் தந்தை சர்மிஷ்டை பொய் செ
தில்லை தேவயானி! எங்களை மன்னிக்கக் கடவாய்' என
கள் அதற்குத் தேவயானி, 'புத்திரர்களே! உங்கள் பிதா
பிராமணருக்குப் பெயரும் கோத்ரமும் என்ன? அவர் யார்
கிருக்கிறார்? உண்மையாக உடனே சொல்லுங்கள் அவரைப்
நான் கேட்க விரும்புகிறேன் எனக்கு நிஜத்தைச் சொல்லுங்

கேட்டாள் அழகிய இடையையுடைய தேவயானியால்
று கேட்கப்பட்ட அந்தக் குமாரர்கள் சுட்டுவிரலால் அந்த
ரேஷ்டனையே காட்டினர் சாமிஷ்டை தாயாரென்பதை
அந்தக் குமாரர்களே சொன்னார்கள் இவ்வாறு சொல்லி
அந்தக் குழந்தைகளெல்லாரும் ராஜாவினருகில் சென்றா
தேவயானியின் ஸமீபத்தில் அவர்களை ராஜா அழைக்க
அதன்மேல் அந்தக் குழந்தைகள் அழுதுகொண்டு சா
டயிடம் போனார்கள் அழகான கண்களையுடைய சா
ட ராஜாவைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாமலே ராஜாவுக்குச்
தூரத்தில் தலைகுனிந்து நின்றாள் அந்தக் குழந்தைகள்
ன்னதைக்கேட்டு, ராஜா வெட்கப்பட்டு நின்றான் மறுமொழி
ல முடியாமல் ராஜா மௌனமாக இருந்தான்
ராஜாவினிடத்தில் அந்தக் குழந்தைகளின் ஸ்நேஹத்தைக்
தேவயானி உண்மையை அறிந்துகொண்டு சாமிஷ்டையை
கி, 'பெண்ணே! ஒரு ரிஷி என்னிடம் வருகிறாரென்று
ன்னாயே! இப்படி நீ யயாதிராஜாவை மறைத்தாயல்லவா?
மைசெய்திருக்கிறாயென்று நான் முன்னமே சொன்னேன்.
கு உட்பட்டவளாக இருந்தும் எனக்கே விரோதத்தை என்ன
தாய? இன்னும் அதே அஸுரத்தன்மையை வஹித்து நீ
ரிடம் பயப்படாமலிருக்கிறாய' என்று சொன்னாள் அதற
சாமிஷ்டை, 'அழகான சிரிப்பு முகமுள்ளவளே! ரிஷி
றுதானே நான் சொன்னேன் அது நிஜம் நியாயமாக
ரமத்தைவிடாமலும் நடத்தலால் நான் உனக்குப் பயப்பட
. நீ பாத்தாவை எப்போது வரித்தாயோ அப்போதே
ம வரித்தாயவிட்டது அழகானவளே! தாம்பப்படி ஸகியின்
தா தனக்கும் பாத்தாவாகலாம், நீ எனக்குப் பூஜிக்கத்தக்க
கௌரவிக்கத் தக்கவள், ஏனெனில், வயதில் பெரியவளாக
பிராமணப் பெண்ணாகவுமிருக்கிறாய, உன்னைப் பார்க்கிலும்
ஷி எனக்கு அதிகமாகப் பூஜயர், உனக்குத் தெரியாதா?
னவளே! என் குருவாகிய உன் பிதாவினால் நாமிருவரும்
கப்பட்டோம் ஆதலால், பாத்தாவாகவும் பூஜயராகவு
கிற இவர் இங்கே போஷிக்கப்படவேண்டியவளாகிய என்
போஷிக்கிறார்' என்று சொன்னாள் அவள் சொல்லைக்
பிறகு, தேவயானி, 'ராஜாவே! சாமிஷ்டையாகிய
யையுடன் உன் இஷ்டப்படி ரமித்துக்கொண்டிரு நீ எனக்கு
டாத காரியம் செய்திருக்கிறாய இனி நான் இங்கிரேன்'
சொன்னாள் இவ்வாறு சொல்லிக் கருமையான விழிகளை
ய தேவயானி, வெட்கத்தோடிருக்கும் சாமிஷ்டையை

எரிபபவள போறபாாதது எலலாப பூஷணஙகளையும க
எறிநதுவிடடு மிகுநத கோபததினுல ஜவலிபபவளபோல
உடனே எழுநது கணணும கணணீருமாகச சுககிராசாரி
விரைவாகப போகததொடஙகிய யுவதியான தேவயான
பாாதது, ராஜா வருததமுறறவனுகிப பரபரபபுடன நலவாா
சொலலிககொணடு பினதொடாநதான கோபததினுல
கணகளையுடைய தேவயாணி, திருமபவேயிலலை அவள
வுககு ஒனறும சொலலாமல கணணும கணணீருமாக வி
கவிபுதராராகிய சுகரா ஸமீபம சோநதாள அவள தன
வைக கணடவுடன நமஸகாரஞசெயது அவாமுன நி
பிறகு, யயாதியும சுகராசாாயரைப பூஜிததான தேவ
'தநதையே! அதாமததினுல தாமம வெலலபபடடது
மேலாக நடநதுபோயிறறு வருஷபாவாவின பெண சாமி
எனனை மிஞசிவிடடாள இநத ராஜாவாகிய யயாதி அவ
மூனறு புததிராகளை உணடுபணணினுன அதிாஷடமி
எனககு இருவரே புததிராகள- தநதையே! உமககுச செ
கிறேன பருகுகுலஶ்ரேஷடரே! இநத ராஜா தாமந தெ
னெனறு பெயாபெறறவன- இவன வயவஸதை தவறி
யிருககிறுன கவிபுதரரே! இதை உமககுச சொலலுகி
எனறு சொனனுள சுகரா, யயாதியைப பாாதது, '
ராஜாவே! நீ தாமந தெரிநதவனுயிருநதும அதாமததை
பததுடன செயததினுல உனனுல ஜயிககமுடியாத மூபபு உ
விரைவில மூடிககொளளும' எனறு சொனனுா

யயாதி, 'பகவானே! அஸுரராஜனபெண ருதுகால
பயனை வேணடினதறகாக நான தாமததை அனுஸரிததுவே
மான எணணமிலலாமல இதைசசெயதேன பிராமணரே!
வின பயனையாசிககிற ஸதிரீககு அதைக கொடாமலிருககிற
ஷன, காபபஹததி செயதவனெனறு இவவுலகததில
தெரிநதவாகளாற சொலலபபடுகிறுன விருமபினவளும
தகுதியுளளவளுமாகிய ஸதிரீ, ரஹஸயததில வேணடினே
அவளையடையாதவன காபபஹததி செயதவனெனறு தா
திரம தெரிநதவாகள சொலலுகினறனா எனனை எவன
கேடகிறுனே அதையெலலாம அவனுககுக கொடுககவேணடு
பது எனனுடையவிரதம அவளும உமமாலேயே எனககுக
ககபபடடாள அவள இவவுலகததில வேறொரு கணவனை வி
விலலை பருகுகுலஶ்ரேஷடரே! இவவாறு இநதககாரணஙகளை
யநது நான பாபமவருமெனற பயததினுல கலககமுறறுச க
டையிடம சோநதேன பிராமணரே! நான செயததைத

று நினைதது எனவிஷயததில க்ஷமைசெயய வேணடும'
ு சொனனன
சுகராசாரயா, 'ஓ! நகுஷபுதரனே! ராஜாவே! நீ எனனை
பாாததிருககவேணடும, எனககுடபடடவனுயிருககிறுய,
ஙகளில பொயயான ஆசாரமுளளவன திருடனுகிறுன'
றுசொனனுா கோபஙகொணட சுககிரராறசபிககபபடட
புததிரனுகிய யயாதி உடனே இளமைபபருவததைவிடடு
பயடைநதான அபபோது, யயாதி, 'பருகுகுலஶ்ரேஷ
! என யௌவனவயஸினுடைய தருபதியைத தேவயானி
நான அடையவிலலை பிராமணரே! எனககு அனுகரஹஞ
யககடவீா இநத மூபபு எனனை அடையாமலிருககவேண
எனறுகேடக, சுககிரா, 'ராஜாவே! நான பொயசொலவ
ல நீ இதோ ஜரையையடைநதிருககிறுய ஆனுல, உனககு
பமிருநதால இநத ஜரையை வேறெருவனிடம மாறறிக
ளளலாம' எனறு சொனனுா யயாதி, 'பிராமணரே!
னுடைய புததிராகளில எவன தனவயஸை எனககுககொடுப
அவனதான ராஜயததுககுரியவனுகவும புணணியமுளள
வும புகழுளளவனுகவுமிருபபன அதறகு நீஙகள அனு
கொடுககவேணடும' எனறுன சுககிரா, 'நகுஷபுதரனே!
திறைல எனனைத தியானஞசெயது ஜரையை உன இஷடப
மாறறலாம உனககுப பாபம வராது எநதபபுததிரன
ககு இளமையைத தருவனே அவனே ராஜாவாகவும தீாக
ஸுளளவனுகவும புகழபெறறவனுகவும அதிக ஸநததியுளள
வும இருபபான' எனறு சொனனுா

எழுபததேடடாவது அததியாயம்

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

யயாதி ஜரையையடைநது தனநகரமசோநது சிறநதவனும
ஷடனுமான யதுவெனனும புதரனைநோககி, 'குழநதாய!
ும மடிபபுககளும நரைகளும கவிபுதரரான சுககிராசாரிய
டய சாபததினுல எனனைச சூழநதிருககினறன யௌவனத
ல திருபதியை நான அடையவிலலை யதுவே! மூபபுடன
த துனபததை நீ வாஙகிககொளள உனனுடைய யௌவனத
ல நான போகஙகளை அனுபவிபபேன ஆயிரமவருஷஙகள
நதபின, நான உன யௌவனததை உனககுக கொடுததுவிடு

வேன, தனபததையும மூபபுடனகூடப பெறறுககொளவே
என்று சொலல, யதுவெனனும புததிரன மறுமொழி சொ
தொடஙகினன

'ராஜாவே! மூபபில பானமபணணுதலாலும உண
லும செயயபபடட குறறஙகள அனேகமுணடு ஆதலால,
முடைய ஜரையை நானவாஙகிககொளளமாடடேன இஃது
அபிபபிராயம மனிதன ஜரையினால மீசைநரைதது உ
றம குறைநது தளாசசியடைநது உடமபெலலாம மடிப
டாகிப பாரகக வழஙகாமல பலமகுனறி இளைததுக கா
களைசசெயயச சகதியிலலாமல சிறு பெணகளுடைய கூ
களாலும வேலைககாரரகளாலும அவமதிககபபடுகிறான
லால, நான ஜரையை விருமபவிலலை ராஜாவே! உமககு
னிலும அதிகபபிரியமான புததிரரகள இருககினறனா
தெரிநதவரே! ஆதலால, வேறொருவனை ஜரையை வா
கொளள வேணடிககொளளும' என்றான இபபடி யதுவ
நிராகரிககபபடட யயாதிமஹாராஜன, 'குழநதாய! எ
ஹருதயததிலிருநது பிறநத நீ உனவயஸை எனககுககொட
யால உனஸநததி ராஜயததையடையாமலே போகும' எ
சொலலி, துாவஸுவை நோககி, 'துாவஸுவே! புததிர
ஜரையுடனகூடத தனபததைவாஙகிககொள. உனது செ
னததினால போகஙகளை அனுபவிபபேன ஆயிரம வருஷ
நிரமபினபின உன யௌவனததைத திருபபிக கொடுததுவ
ஜரையுடன தனபததை வாஙகிககொளவேன' என்று செ
னன அதறகுத துாவஸு, 'தநதையே! காமஸுகத
கெடுபபதும பலததையும ரூபததையும அழிபபதும அற
யும உயிரையும கெடுபபதுமாகிய ஜரையை நான விருமபவி
என்று சொனனதனமேல, யயாதி, 'துாவஸுவே! என
தயததிலிருநது பிறநத நீ உன வயஸை எனககுககொடாமை
உனஸநததி நாசததையடையும மூடனே! ஆசாரஙகள
தாமஙகளிலும வயவஸதை தபபினவரகளும சாஸதிரத
மாறானநடையுளளவரகளும மாமஸம தினபவரகளும எ
வருணஙகளுககும தாழநதவரகளும குருபதனிகளிடம சே
வரகளும திரயககஜாதியின நடையுளளவரகளும மிருகததன
யுளளவரகளும பாபிஷடரகளுமாகிய மிலேசசரகளுககு நீ
வாவாய' என்று சொனனான அநத யயாதி தனபுததிர
துாவஸுவை இவவாறு சபிதது, சாமிஷடையினபுததிர
தருஹயுவைநோககி, அடியிலவரும சொலலைச் சொன

'தருஹ்யுவே! கிறததையும அழகையும கெடுககினற என
யை ஆயிரவருஷகாலம நீ எடுததுககொள், உன இளமையை
ககுககொடு ஆயிரமவருஷமான பிறகு, யௌவனததைத
பிககொடுபபேன ஜரையுடன துனபததை நான திருமப
கிககொளவேன' என்று சொலல, தருஹ்யுவானவன,
ரயுளளவன யானையையும தேரையும குதிரையையும ஸ்திரீ
ம அனுபவிககமாட்டான சொல தடுமாறுதலும அவனுககு
டாயவிடுகிறது அநத ஜரையை நான விருமபவிலலை'
றன யயாதி, 'தருஹ்யுவே! என ஹருதயததிலிருநது
த நீ உனவயசை எனககுக கொடாமையால நீ விருமபுகிற
ம உனககு எஙகும நிறைவேறாது குதிரைகள கட்டின
ததேரகளும, குதிரைகளும, யானைகளும, தளளுகிறவண்டி
, கழுதைகளும, ஒட்டகஙகளும, மாடுகளும, பலலககுககளும
ககூடாததும, எபபோதும ஓடததாலேயே தாணடவேண்டி
ான இடததில ராஜயமிலலாமல உனஸநததியோடு போஜன
ற பெயரை அடைநது இருககப போகிருய' எனறுன
பிறகு, யயாதி, (அனு எனபவனைபபாரதது), 'அனுவே! நீ
ரமவருஷகாலம ஜரையுடன துனபததைவாஙகிககொள, உன
வனததினுல நான போகஙகளை அனுபவிபபேன' எனறு
லல, அவன, 'கிழவன, குழநதையைபபோல சுததியிலலா
பசிததபோது உணவையுணணுகிறுன, காலததில அகனி
ரதரம செயயான அபபடிபபட்ட மூபபை நான விருமப
ல' எனறுசொனனுன யயாதி, 'என ஹருதயததிலிருநது
த நீ உனவயசைக கொடாமையோடு மூபபுககுக குறறமும
னனபடியால, அநதக குறறததை நீ அடைவாய அனுவே!
னுடைய ஸநததிகளும யௌவனவயஸு வநதவுடன இறநது
ம நீயும அகனிஹோதரததை விட்டவனுவாய' எனறு
னனுன
புதலவா நாலவராலும நிராகரிககபபட்ட யயாதி, யதுமுத
அநநாலவரையும சபிததுப பூருவைத தனசொல தவறாத
ானறு நினைதது அவனிடஞசெனறு, 'பூருவே! நீ எனககு
பனுன புதலவன நீ மிககசிறநதவனுவாய, குழநதாய!
ும மடிபபுககளும நரைகளும சுகராசாரியா சாபததினுல
னைசசூழநதன யௌவனஸுகததில எனககுத திருபதியாக
ல. பூருவே! ஜரையுடன துனபததை நீ வாஙகிககொள
ாலம உனவயஸினுல போகஙகளை அனுபவிககககடவேன.

ஆயிரமவருஷம நிரமபினதும உன யௌவனததைத திரு
கொடுததுவிடடுத துனபததை ஜரையுடன வாஙகிககொளவே
என றுசொனனுன

இவவாறு சொலலபபடட பூருவானவன, மனததில
மினறித தன தநதையைநோககி, 'மஹாராஜாவே! நீர எ
சொலலுகிறீரோ அதைச செயவேன குருவினவாககியம
தாகளுககுப புணணியததையும சுவாககததையும தீரககாயு
யும செயயததககது இநதிரன குருவின அனுககிரகததி
மூனறு லோகஙகளுககும ஆதிபததியததை அடைநதான
வினுடைய அஙகீகாரம கிடைததால எலலாவிருபபஙகளையு
வன அடைவான நீர எதுவரையில விருமபுகிறீரோ, அது
யில உமது ஜரையை வஹிபபேன ராஜாவே! ஜரையுடன
பததையும வாஙகிககொளவேன எனனிடமிருநது யௌ
தைப பெறறுககொளளும, விருமபிய ஸுகஙகளை அனுப
நான யௌவனததை உமககுக கொடுததுவிடடு, ஜரை
மூடபபடடு, உமதுவயஸையும ரூபததையும வஹிததுககொ
நீர சொலலுகிறபடி நடபபேன' என றுசொனனுன '
தாய! பூருவே! உனனிடம ஸநதோஷமடைநதேன ஸ
ஷததுடன இதை (=ஜரையை) உனககுக கொடுககிறேன உ
ராஜயததில பிரஜைகள எலலா மனோரதஙகளும நிரமபியிரு
கள' என று சிறநத தவமுளள யயாதி சுகரைத தியான
அபபோது மஹாதமாவாகிய பூருவினிடம ஜரையை மாறறி

எழுபததோனபதாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

பிறகு, ராஜஶ்ரேஷடனும நகுஷபுததிரனுமான யயாதி
வின வயஸையடைநது, ரூபமும யௌவனமும நிரமபின
ஞகி, ஸநதோஷததுடன தான விருமபின ஸுகஙகளை
பவிததான விருபபததுககும உதஸாஹததுககும தகக
அநத அநதக காலஙகளில தாமததுககு விரோதமிலலாம
குமபடி அநத ராஜஶ்ரேஷடன ஸுகததை அனுபவித
யஜஞஙகளினுல தேவாகளையும, சிராததஙகளினுல பிதிர
யும தருபதிசெயதான அனபுடன கூடிய உபகாரஙகள
ஏழைகளையும, அபீஷடபூரணம செயவதனுல பராமமே
தமாகளையும, அனனஙகளினுலும பானஙகளினுலும விருந
களையும, தனரகஷணஞ்செயவதனுல வைசியாகளையும,

ல சூததிராகளையும, நியாயமான தணடனையினுல திருடாகளை
தாமததிஞல எலலா ஜனஙகளையும ஸரியாக ரஞசனமசெயது
ணடு இரணடாவது இநதிரனே நேரில வநததுபோல யயாதி
பரிபாலனஞ செயதான சிஙகம போனற பராகரமமுளள
ராஜா, இளமைப பிராயததோடு போகஙகளை அடைநது
ததுககு விரோதமிலலாமல மேலான ஸுகததை அனுபவித
மனிதாகளைக காபபாறறுகிற அவவரசன இனிய போகங
அடைநது ஸுகிதது ஆயிரம வருஷம முடியுஙகாலத்தை
தததுடன நினைததான வீரனும காலததை அறிநதவனு
ய அநத ராஜரிஷி, யௌவனததை அடைநதபின ஆயிரம்
ஷ காலஙகளை நிமிஷஙகளாகவும நொடிகளாகவும கணககிடடு
சி எனனும அப்ஸரஸுடன கூடி நநதனவனததிலும
காபுரியிலும மேருவினவடகொடுமுடியிலும அநதககாலமெல்ல
ரமிததுககொணடு ஆனநதிததான அபபோது, ஆநத
ாததுமாவாகிய அரசன காலததை ஆராயநது குறிததகாலம
தியானதை நினைநது, புத்திரனுகிய பூருவைப பாரததுச
னனதாவது —

'எதிரிகளையடககுகினறவனே! புததிரனே! நான உனது
வனததைககொணடு விருபபததிறகும மன உதஸாஹததுக
தககபடி குறிபபிடட காலமவரையில விஷய ஸுகஙகளை
பவிததேன விருபபமானது விருமபினவறறை அனுபவி, ப
ல அடஙகுவது ஒருகாலததிலுமிலலை, நெயவிடுவதனுல அக்னி
படியோ அபபடியே இனனுமதிகமாகததானவிருததியாகிறது
பபூமியிலுளள நெல யவம முதலான தானியஙகளும, பொன
, பசுககளும, பெணகளும ஒருவனுககும திருபதியாகா, ஆத
, ஆசையை விடவேணடும எது நலலறிவிலலாதவாகளுககு
முடியாதோ, எது மனிதன தளாசசியடைநதாலும தான
சசியடையாதோ, எஃது உயிருளளவரையிலுமுளள ரோக
, அபபடிபபடடதாகிய ஆசையை விடுகிறவனுககுததான
கம, நான காம ஸுகஙகளில மனததைச செலுததினபின
ரம வருஷஙகள நிறைநதன ஆயினும, எனககு இநத ஸுகங
ல ஆசை ஒவவொரு நாளும புதிதாக உணடாகிறது
லால, இதை நான விடடுப பிரமமததினிடம மனததை
தது, [1] இரணடை விடடு, எனனெனற பறறை யொழிதது,
கஙகளுடன ஸஞசரிககபபோகிறேன பூருவே! உனனிடம
தோஷமடைநதிருககிறேன உனககுச சிரேயஸ உணடாகக
வறு இநத உனது யௌவனததை நீ வாஙகிககொள இநத

1 சீதோஷணம, சுகதுககம, லாபநஷடம, ஜயாபஜயம

-ராஜயுததையும நீயே பெறறுககொள். நீ எதுவரையில் யௌ
விருமபுகிருயோ அதுவரையில தீரககாயுஸுடன அதை
பவிககககடவாய நீ தானே என பிரியததைசசெயத புத
எனபது

அபபோதே நகுஷ புதரனுகிய யயாதிராஜன ஜரையை
தான சிறநத மனமுளள பூருவும திருமபவும தன யௌவன
அடைநதான கனிஷட புதரனுகிய பூருவுககு ராஜயாபி
செயயககருதின அரசனை நோககி, பிராமமணா முதலிய
வருணததாாகளும, 'பிரபுவே! சுககிராசாரியருடைய பே
தேவயானியின புததிரனும, ஜயேஷடனுமாகிய யதுவைத
டிப பூருவுககு ராஜயததை எவவாறு கொடுககிருய? யது,
டைய முதறபிளளை அவனுககுப பின்பிறநதவன தூ
சாமிஷடையின புதரன தருஹயு; அவனபின அனு, பிறகு
மூததவாகளைத தாணடிக கடைசியவன ராஜயததிறகு எ
உரியவன? இதனை உனககுத தெரிவிககிறோம நீ தாமததை
பாறறு' எனறு கூறினா

யயாதி, 'பிராமணாகள முதலிய எலலா வருணத
ஜயேஷடனுககு ராஜயம எவவகையிலும கொடுககத தகா
ததைபபறறி நான சொலவதைக கேடககககடவா ஜயேஷ
யது, என கடடளையை அனுஸரிககவிலலை பிதாவுககு வி
மாக நடபபவன எவனே அவனைப புததிரனெனறு பெரியே
நினைககவிலலை தாயதநதையாகள சொலலைச செயப
அவாகளுககு வேணடியவனும, நெறி தவருதவனும, தாய
களிடம புததிரன நடககவேணடியபடி நடநதுகொளப
எவனே அவனதான புததிரன புததெனபது நரகததின
துககததை நரகமெனறறிகினறனா இமமையிலும மறுமை
அநத நரகமெனனபபடட துககததிலிருநது காபபாறறுவ
எலலாரும புததிரனை விருமபுகினறனா பிதிரககளையும
களையும ரிஷிகளையும பூஜிபபதில தனனை ஒததிருபபவனும,
கிருககு நனமை செயபவனுமாகிய புததிரன எவனே அ
தான ஜயேஷட புததிரன எனபா ஊமையும, குருப
செவிடனும, வெண குஷடமுளளவனும, தன தாம
-செயயாதவனும, திருடனும, பாபியும முதலிற பிறநத
ஜயேஷட புததிரனெனறு சொலலபபடுவதிலலை இவ
தும அவவுலகததும நனமையைச செயகினற குணமுளள
புததிரனதான ஜயேஷட பாகம பெறறுககொளளத
யுளளவன அவனதான புததிரன மறறவன புததிர
லன, வீணனவன தாமந தெரிநதவாகள, பிதிரகக

ணியம புததிரனுலுணடாகிறதெனறு கூறுகினறனா என
டய ஹருதயததிலிருநது இவன பிறநதவனெனறு புததிர
ரததைபபறறி வேதம சொலலுகிறது இநதபபிதாவின தேக
நதமானவையெலலாம புதரனுககும உணடாயிருககினறன
லதானே புததிரன எனறு சுருதி சொலலுகிறது யது
ல நான அவமதிககபபடடேன அபபடியே துாவஸுவினு
தருஹயுவினுலும அனுவினுலும என விஷயததில மிகவும
தி செயயபபடடது பூருயடடும என சொலலைச செய
, எனனை விசேஷமாகக கௌரவிததான எனஜரையை
கிககொணட கஷ்டசியவன தான என சொததை வாஙகிக
வதறகுரிய புததிரன பூருதான எனககு மிததிரனுக
து எனவிருபபததை நிறைவேறறினன கவிபுததிராகிய
சாரியரும, 'உனககு ஓததிருககும புததிரன எவனோ அவன
ராஜா, பூமிககு அதிபன' எனறவரததைத தாமேகொடுத
புததிராகளுள எவன் பிதாவுககு இணஙகி நடபபனோ
ப புததிரனதான் தாயபாகததிறகு உரியவன இவவாறு
ளைவேணடுகிறேன பூருவுககு ராஜயாபிஷேகஞ் செயய
ணடும' எனறுன

'எநதபபுததிரன குணஙகள நிரமபினவனும எபபோதும
தநதையாகளுககு வேணடியவனுமாக இருககிறுனோ அவன
ா நனமைகளுககுமுரியவன சிறியவனுயிருநதாலும அவன
யவனெனபது வேதததிலும தாமசாஸதிரஙகளிலும முனனே
களால சொலலபபடடிருககிறது 'உனககுப பிரியஞ்செயதபுத
கியபூரு இநத ராஜயததிறகுத தகுதியுளளவன' எனறு சுககிர
வரமகொடுததிருபபதனுல இதைமறுததுசசொலலமுடியாது'
று நகரததுஜனஙகளுமதேசததுஜனஙகளுமதருபதியுடனசொ
பின, அபபோதே யயாதி தனனுடையபுததிரனுகியபூருவுககு
யாபிஷேகம செயவிததான யது, துாவஸு, தருஹயு, அவன
பியாகிய அனு ஆகிய தனபுததிராகளை ராஜயததினஎலலைககோடி
ல நியமிதது, பூருவுககுராஜயததைககொடுதது, வனவாஸததுக்
தீகைஷசெயதுகொணடு அநதராஜா பிரமமரிஷிகளுடன் நகரம
டுப புறபபடடான பாரதரே! அநதராஜா, தேவயானீ சாமி
டை எனனும பாரியைகளுடனசோநது வனததில உததமமான
ஞசெயதான யதுவினிடமிருநது யாதவாகள பிறநதாகள
வஸுவினிடமிருநது பிறநதவாகள யவனாகளஎனனபபடுகிற்
ளை தருஹயுவின புததிராகள போஜாகள அனுவின்புதராகள்

மிலேச்ச ஜாதியார்கள் ராஜாவே! பூருவினிடமிருந்து வ
பௌரவவம்சம் ஜிதேந்திரியராகிய நீர் இந்தராஜ்யத்தை ஆ
வருஷகாலம் ஆளுவதற்கு அந்தவம்சத்திற் பிறந்திருக்கிறீர்

எண்பதாவது அத்தியாயம்
ஸம்பவ பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(யயாதி சரித்திரத்தின் பிற்பகுதி)

இவ்வாறு நகுஷபுத்திரனாகிய அந்த யயாதிமஹாராஜன்,
பிரியமான புத்திரனை ராஜ்யத்தில் அபிஷேகஞ்செய்வித்துத் தி
யடைந்தவனாக வானப்பிரஸ்தாச்ரமம் எடுத்துக்கொண்டு ரி
னுடன் கடுந்தவமுள்ளவனாகக் காய்களையும் கிழங்குகளையும் புஜி
கொண்டு புலன்களையடக்கிப் பிராமணர்களுடன் வனத்தில் வா
செய்து, அதன்பிறகு, இவ்வுலகத்தைவிட்டுச் சுவர்க்கம் போ
பிறகு, ஸந்தோஷமாகவும் ஸுகமாகவும் சுவர்க்கவாஸத்தை
பவிக்கையில் அவன் மிகநீண்டகாலமாகாமலிருக்கையிலேயே
படியும் இந்திரனால் தள்ளப்பட்டான் ஸாதுக்களுடன் சே
கிடைத்தபின், மறுபடியும் ஸ்வர்க்கமடைந்தான்'' எ
வைசம்பாயனர்சொல்ல, ஜனமேஜயர் அவரைப்பார்த்து, "பி
ணரே! சுவர்க்கம்போய்த் தேவர்களுடைய கிருகத்தில் வ
திருந்தும், அதிகநீண்டகாலம் ஆவதற்குமுன்னமே இந்திரனா
வாறு தள்ளப்பட்டான்? ஸ்வர்க்கத்தைவிட்டு நழுவிவிழுமபே
பூமியினிடம்சேராமல் ஆகாயத்தில் அவன் அப்போதுநின்றுகொ
டிருந்தானென்றும் வஸுமான், அஷ்டகன், பிரதர்த்தனன், சி
னற அரசர்களை ஸபையில் ஸந்தித்து அந்த ஆகாசத்திலிரு
அந்தவீரன் மறுபடியும் ஸ்வர்க்கம்சென்றானென்றும் நான் கே
ருக்கிறேன் அந்த அரசன் எந்த நற்கருமத்தினால் திரும
ஸ்வர்க்கமடைந்தான்? பிராமணரே! இவற்றையெல்லாம் மு
நடந்தபடி இந்தப் பிரமமரிஷிகளின் கூட்டத்தின்முன்னிலையி
சொல்லக் கேட்கவிரும்புகிறேன் குருவம்சத்தை விருத்திசெ
னும் அக்கினிக்கொப்பான தேஜஸுள்ளவனுமாகிய யயாதி
னும் அரசன் இந்திரனுக்குஒப்பாகவல்லவோ இருந்தான் வி
மான புகழ்பெற்றவனும் உண்மையானபுகழுள்ளவனுமாகிய
மஹாத்மாவினுடைய இங்கும் ஸ்வர்க்கத்திலும் நடந்ததாய
சரித்திரமுழுவதையும் நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்'' எ
சொல்ல, வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"ஆ !! ஆ!! ஈனறு, புணணியமான விஷயபட்டஙகியதும எல
பாவஙகளையும ஒழிபபதும சுவாககலோகததிலும இவ
ததிலும நடநததுமாகிய யயாதியினபிறபட்டகதையை உமக
சொலலுவேன நகுஷபுதரனுகிய யயாதிராஜா கடைசிப
ரனுகிய பூருவுககு ராஜயததில அபிஷேகஞசெயவிதது
ரசியோடு வனஞசெனருன அபபோது, அவவாசன, யது
ான புததிராகளைத தேசஙகளின கோடிகளில நியமிதது
, வனததில காயகிழஙகுகளைப புஜிததுககொணடு, நீணட
ம வவிததான அநதப பிரபு பரிசுததமானமனததோடு
ததைடயடககி, பிதிாககளையும தேவாகளையும தருபதி செய
நககொணடு, வானபபிரஸதாகளின ஆசாரததை அனுஸரித
ாஸதிரபபடி அகனிஹோததிரஞ செயதுகொணடு, சிதறின
யஙகளையும நாயகளையும ஜீவனமாக எடுததுககொணடு,
டியுள்ள அனனததினுல அதிதிகளைத திருபதிசெயவிதது,
மாகிய அனனததினுல தான ஆகாரஞசெயதுகொணடிருந
ஆயிரமவருஷகாலம பூரணமாக அநத அரசன இவவித
ஆகாரததோடிருநதான முபபதுவருஷகாலம ஜலததை
திரம உணவாககொணடு வாக்கையும மனததையும கட்டி
தான, அதனபின, ஒரு வருஷகாலம வாயுபக்ஷணஞசெயது
ணடு சோராமலிருநதான அவவாறே [1] ஐநது அகனிகளின
யில ஒருவருஷம அவன தவஞசெயதான ஆறுமாதகாலம
றையே பக்ஷிததுககொணடு, ஒறறைககாலால நினறுகொண
தான பரிசுததமான கீாததிபெறற அவன ஆகாசம பூமி
ாடையும, (கீாததியினுல) நிரமபிச சுவாககஞசெனருன

எணபததோராவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

ஸவாககமபோயத தேவாகளாலும ஸாததியாகளாலும
மருததுககளாலும அஷடவஸுககளாலும பூஜிககபபட்டு,
ாகளுடைய கருஹஙகளில வாஸஞசெயதுகொணடிருநத
ணியஞ செயதவனும இநதிரியஙகளை ஜயிததவனும அரசா
ககும அரசனுமான அநதயயாதியெனனுமராஜா தேவலோகத
நும பிரமமலோகததிறகும போய வநதுகொணடு நெடுங

[1] நாலுபககமும நாலு அகனிகளும மேலேசூரியனும

காலமிருந்தானென்று கேள்வி அந்த ராஜஶ்ரேஷ்டனாகிய ம
ஒருகாலத்தில் இந்திரனிடம் போனான் அங்கே பேசசுக
முடிவில், இந்திரன், அவ்வரசனைப் பார்த்து, 'எப்போத
உன் ரூபத்தையும் ஜரையையும் வாங்கிக்கொண்டு பூமியில
சரித்தானே அப்போது ராஜ்யத்தைக்கொடுத்து அவனுக
என்னசொன்னாய்? இதில் உண்மையைச்சொல்' என்று
டான்

அதற்கு யயாதி, 'பூருவுக்கு, 'கங்கைக்கும் யமுனைக்கும்
துள்ள தேசம் முழுவதும் உன்னுடையது பூமியின் மத்தி
ராஜா கோடிகளுக்கு உன் ஸஹோதரர்கள் அதிபர்கள் ம
ஏழைமைத்தனத்தையும் மோசஞ்செய்வதையும் கோபிப்ப
கபடத்தையும் பொறாமையையும் த்வேஷத்தையும் செய்யலா
எங்கும் இவற்றைச் செய்வித்தலுமாகாது ராஜஶ்ரேஷ்ட
புத்தியுள்ளவர்கள் மாதாவையும் பிதாவையும் ஜ்யேஷ்ட
வித்துவானையும் ரிஷியையும் பொறுத்தவனையும் அவம
லாகாது சக்தியுள்ளவன் எப்போதும் பொறுப்பான்
யில்லாதமனிதன் கோபிப்பான் துஷ்டன் ஸாதுவையும்,
மில்லாதவன் மிகுந்த பலமுள்ளவனையும், ரூபமில்லாதவன்
முள்ளவனையும், தனமில்லாதவன் தனமுள்ளவனையும், க
விட்டவன் கருமஞ்செய்பவனையும், அதார்மிஷ்டன் தார்மிஷ
யும், குணமில்லாதவன் குணமுள்ளவனையும் பகைப்பார்கள்,
திரனே! இவை கலியுகத்தின் லக்ஷணம் ராஜேந்திரனே!
திறகு எதிர்மறையானவை கருதயுகத்தின் லக்ஷணங்கள் "ப்
மணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் யாராகட்டும்
விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திதால் கீர்த்திபெற்றவர்களாகப் பு
படுகின்றனர் ஆதலால், ராஜேந்திரனே! மனிதன் சிலா
மான காரியத்தில் மனம் வைத்தவனாக இருக்கவேண்டும்
ஸஹோதரர்கள் உலகமறியாதவர்கள்; புகழப்படாதவர்கள்
கெட்டவர்கள், பிதாவின் சாபத்தினால் எல்லாரும் தேசத்
கோடிகளுக்கு அதிபராயிருந்தனர்' என்றுசொன்னேன்'
ருன் இந்திரன், 'ராஜாவே! நீ தர்மமறிந்தவனாயிருக்கி
மேலான தர்மத்தைத் துதிக்கிறாய் மறுபடியும், உலகத்தி
மேலான விருத்தாந்தத்தை எனக்குச் சொல்' என்றுகே
யயாதி சொல்லத்தொடங்கினான்

"கோபிக்கிறவனிலும் கோபியாதவன் சிறந்தவன், பொ
யில்லாதவனிலும் பொறுமையுள்ளவன் சிறந்தவன், மனி

வறறைப பாாககிலும மனிதா சிறநதவா, அவிததுவானிலும
துவான சிறநதவன ' ஒருவன திடடபபடடாலும அதறகுப
யாகத திடடககூடாது பொறுககிறவனுடைய வருததமே
கிறவனே எரிததுவிடும திடடுகிறவனுடைய புணணியத
யும திடடபபடுகிறவன அடைவான யாருககும புணணேககுத
றது போனற மிககதுனபததைச செயகிறவனுகவும ஹிமசை
சொலலைச சொலலுகிறவனுகவுமிருததல தகாது குறைநத
டமிருநது அதிகததை வாஙகததகாது இவனுடைய எநதச
லலினுல அயலான துனபம அடைவனே அநத அமஙகளும
லோகததுககு ஹேதுவுமாகிய சொலலைச சொலலலாகாது
ணேக குததுகிறதுபோனற மிகக துனபததைசசெயகிறவனும
டியவனும கடுஞசொலலுடையவனும முளளைப்போனற
றகளினுல மனிதாகளைக குததுகிறவனும ஜனஙகளுககுள
நத அமஙகளமுளளவரெனறும வாயில நிருதியெனனும
டதேவதையை வஹிககினறவரெனறும அறியததககவா.
ககியமான நடையுளளவன யோககியாகளை அனுஸரிதது
கவேணடும முனனும ஸாதுககளினுல பூஜிததழைககபபட
ணடும [1] பினனும ஸாதுககளினுல கிாபபாறறபபடவேணடும
பாககியாகளுடைய வரைகடநத பேசசுகளை எபபோதும
றுததல வேணடும தானும நலல நடையை யுடையவனுக
நது ஸாதுககளுடைய நடையையும கிரஹிததுக கொளள
ணடும சொறகளெனனும அமபுகள வாயினினறும புறபபடு
றன அவறறுல அடிககபபடடவன இரவுமபகலும அழுகிறுன
வி பிறருடைய மாமஸதானஙகளிலதான விழுகினறான தெரிந
ன அவறறைப பிறரிடம பிரயோகிககமாடடான. பிராணிக
ததுக கருணேயும நேசமும கொடையும இனசொலலும போல
பபடுததும வகை மூனறுலோகங்களிலும வேறிலலை ஆதலால,
யசொலலே சொலலததககது கடுஞசொல எஙகும சொல
தகாதது பூஜைககுரியவாகளைச செமமையாகப பூஜிகக
ணடும, கொடுககவேணடும, ஒருகாலும யாசிககககூடாது'
றுன ;

---

[1] யோககியாகளால திருததபபடவேணடும.

எண்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

இந்திரன், 'ராஜாவே! எல்லாக் காமங்களையும் பூர்த்தி
இல்லறத்தைவிட்டு வனஞ்சென்றாய் ஓ! நகுஷபுத்திரனே!
யே! அதனால், உன்னைக் கேட்கிறேன் தவத்தில் நீ யாருக்
பானவன்?' என்று கேட்க, யயாதி, 'இந்திரனே! தேவர்க
மனிதர்களிலும் கந்தர்வர்களிலும் ரிஷிகளிலும் தவத்தில் எ
ஒப்பானவன் ஒருவனையும் நான் காணவில்லை' என்று மறு
சொன்னான் இந்திரன், 'ராஜாவே! ஸமானமானவர்க
மேலானவர்களையும் தாழ்வானவர்களையும் அவர்களின்
மையை அறியாமலே நீ அவமதித்தாயாதலின் உனக்கு
லோகங்கள் முடிவுள்ளவையாம் புண்ணியம் அழிந்து இப்பே
விழுவாய்' என்று சொன்னான்

யயாதி, 'இந்திரனே! தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் கந்
களையும் மனிதர்களையும் அவமதித்ததினால் எனக்கு லோக
அழிந்தனவாயின், தேவராஜாவே! நான் தேவலோகத்தை
விழும்போது, ஸாதுக்களின் நடுவே விழுவதற்கு விரும்புகி
என்றான் 'ராஜாவே! ஸாதுக்களின் ஸமீபத்திலேயே விழு
அங்குவிழுந்தால் திரும்பவும் இந்த ஸ்தானத்தையடைவாய்
தியே! இதை அறிந்துகொண்டு இனி ஸமானர்களையும் மேலா
களையும் தாழ்ந்தவர்களையும் நீ அவமதியாதே' என்று இந்
சொன்னான்

பிறகு, தேவராஜாவினால் ஆளப்பட்ட புண்ணியலோக
விட்டு விழுகின்ற யயாதியைப்பார்த்து, ராஜரிஷிகளுட் சிற
னும் ஸாதுக்களுடைய தர்மானுஷ்டானத்தைக் காப்பவனு
அஷ்டகனென்பவன் சொன்னதாவது —

'இந்திரனுக்கொப்பான ரூபமுள்ளவனும் உன் ஒளிய
அக்னியைப்போல் பிரகாசிப்பவனும் யுவாவுமாக இருக்கி
இருள்போல் எழும்புகின்ற மேகங்களோடுகூடிய ஆகாயத்தி
றும், கிரகங்களுட்சிறந்தவனாகிய சூரியனைப்போல்விழுகிறாய் நீ
அக்கினிக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப்பான ஒளியுள்ளவனும் அள
கூடாதவனுமாகிய நீ சூரியனுடைய மார்க்கத்திலிருந்து விழுவ
கண்டு, 'இஃது என்ன விழுகின்றது' என்று ஊகித்துக்கொ
எல்லாரும் பிரமித்துப் போயிருக்கிறோம் தேவர்களின்
கத்தில் சிறப்பவனும் இந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் விஷ்ணுவு

னமஹிமையுள்ளவனுமான உன்னைக்கண்டு நாங்களெல்
: இப்போது நீ விழுவதற்குரிய காரணத்தை அறியவிரும்பி
ர எதிர்கொண்டழைக்கிறோம் உன்னை முதலிற்கேட்கவும்
ா தைரியப்படவில்லை. நீயும் நாங்கள் யாரென்பதைப்
ளங்களை விசாரிக்கவில்லை ஆயினும், உன்னைக்கேட்கிறேன்
படத்தக்க ரூபமுள்ளவனே! நீ யாரைச்சேர்ந்தவன்?
காரணத்தினால் இங்குவந்தாய்? இந்திரனுக்கொப்பான பிர
ளளவனே! உனது பயம் நீங்கட்டும் துக்கத்தையும்
தையும் சீக்கிரம் விட்டுவிடு ஸாதுக்களிடமிருக்கின்ற
ர்ப பலாத்காரஞ்செய்வதற்கு,பகாஸுரனைக்கொன்ற இந்திர
மாத்தனல்லன் தேவேந்திரனுக்கொப்பானவனே! ஸுகத
ந்து தவறின ஸாதுக்களுக்கு எப்போதும் ஸாதுக்கள்தாமே
ம ஸ்தாவரங்களுக்கும் ஜங்கமங்களுக்கும் பிரபுக்களாகிய
ஸாதுக்கள் சேர்ந்திருக்கின்றனர் நீ உன்னைப்போன்ற
க்களிடம் நிலைபெற்றிருக்கிறாய், தஹிப்பதில் அக்னி [1] பிரபு,
விதைப்பதில் பூமி பிரபு, பிரகாசம் உண்டுபண்ணுவதில்
ன பிரபு, ஸாதுக்களுக்குத் தம்மிடம் தேடிவந்தவனே
பிரபு' என்பது

எண்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபாவம் (தொடர்ச்சி)

யாதி, 'நான், நகுஷனுடையபுத்திரனும் பூருவின்பிதாவுமா
யயாதி என்பவன் எல்லாப்பிராணிகளையும் அவமதித்த
தேவர்களும் ஸித்தர்களும் ரிஷிகளுமிருக்கும் லோகத்தை
விலக்கப்பட்டுப் புண்ணியங்குறைந்து நழுவிவிழுகிறேன்
உங்களினும் வயஸில் மூத்தவனாதலால் உங்களுக்கு நான்
ரதனம் செய்யவில்லை வித்தையினாலாவது தவத்தினாலாவது
த்தினாலாவது எவன்பெரியவனோ அவன்தான் [2] தவிஜர்களில்
னாகிறான்' என்றான் அஷ்டகன், 'ராஜாவே! நீ இவ்வாறு
ன்னாய், ஆகிலும், எவன் வயஸுமிகுந்தவனோ அவன் பெரிய
சொல்லப்படுகிறதில்லை தவிஜர்களுள் எவன் வித்தையினா
தவத்தினாலும் மேற்பட்டவனோ அவன்தான் பூஜ்யனாகிறான்'
றான்

ஸமாத்தன் [2] இரு பிறப்பாளர் அவர் பிராமணரும் க்ஷத்திரி
வைசியருமாவார்

யயாதி, ‘நலலகாமஙகளுககுப பாவம விரோதிெ
சொலலுகினறனா இழிவானலோகததிறகுககாரணமாகிய
பாபம பணிவிலலாதவனிடம இருககினறது அயோககிய
டைய இநதபபாபததை ஸாதுககள ஒததுககொளவதிலலை.
துககள எபபடி இநத நலலகருமஙகளுககு ஸாதகாகளாகல
அபபடிநடநதனா ‘எனககு மிகுநத தனமிருநதது, அது
விடடது, நான முயறசிசெயதும அதை அடைவதிலலை’
தெரிநதுகொணடு ஆதமாவினுடைய ஹிததலிலேயே ஊகக
னிருபபவன எவனே அநதபபுததிசாலிதான தெரிநதவன
நத தனமுளள எவன நலல யஜஞஙகளைச செயகிறவனுகவுப
லாககலவிகளிலும தோசசியடைநதவனுகவுமிருககிறுனே, பு
னுகிய அநதப புருஷன வேதஙகளை ஓதிச தேகததைத
னுடன கூடடி அஜஞானமநீஙகிச சுவாககததிறகுச செ
பெரிய செலவததினுல ஒருபோதும ஸநதோஷமடையககூ
வேதஙகளை ஓதவேணடும அஹஙகாரததை விடவேணடும இ
கததில வெவவேறு தனமையுளள அனேகாகள தெயவத
உடபடடவராகச செயகையும ஸாமாததியமும அழிநது
ருககினறனா தைரியமுளளவன தனபுததியினுல ெ
அதிகபலமுளளதெனறு நினைததிருபபதனுல, அவன ஸுக
கள வருமபோது அவறறினுற [1] கெடுககபபடான, விதிவ
நோநத இனபததையும துனபததையும அனுபவிககிறுன
சகதியினுல ஆவதொனறுமிலலை அதனுல, தெயவமபெரிெ
நினைபபவன எவவகையிலும வயஸனமும ஸநதோஷமுமப
ஞானமுளளவன துககககாரணஙகளினுல துககபபடலாகாது,
காரணஙகளினுல ஸநதோஷபபடவுஙகூடாது எநதககாலத
ஒரேவிதமாக இருததலவேணடும விதி அதிகவனமை
தெனறு நினைதது எவவகையாலும வஸயனததையும ஸநதே
ததையும அடையததகாது அஷடகனே! பிரமமா எனனை
கததில எவவிதமாக ஸருஷடிததிருககிறுரோ, அவவிதம
நான நிசசயமாகஇருககவேணடியவனெனறு நினைதது அ
நான பயமநேருமபோது ஒருபொழுதும கலஙகுவதிலலை
மனததில வயஸனம சிறிதுமஇலலை [2] ஸவேதஜஙகளும,
ஜஙகளும, உதபிஜஜஙகளும, ஸாபபஙகளும, புழுககளும,
லுளள மீனகளும, கறகளும, புறகளும, கடடைகளுமாகிய

1 காவததையும சோவையும அடையான

2 57-ம பககததில இநத அடையாளமுளள குறிபபைப பா

விதிமுடிந்தபின் அவற்றின் [1] இயற்கையை அடைகின்றன
கனே! ஸுகமும் துக்கமும் நிலையற்றவையென்பதையறிந்த
ன் எதனால் துன்பமடைவேன்? என்ன செய்வேன்? எதைச
தான் துன்பப்படாமலிருப்பேன்? ஆதலால், விவேகத்தைக்
டு துக்கத்தை விலக்குகிறேன்' என்று சொன்னான்
றகு, அஷ்டகன், தனக்கு மாதாமஹனும் குணங்களெல
ரமபின்னவனுமான யயாதி மஹாராஜா ஸ்வர்க்கத்திலிருப
ாலவே ஆகாசத்திலிருந்து இவ்வாறு பேசும்போது திரும்
துவனைக் கேட்கலானான்
ராஜஶ்ரேஷ்டனே! எந்த எந்தச் சிறந்த லோகங்களை எவ்வளவு
ரவுகாலம் எவ்வாறு நீ அனுபவித்தாய்? ராஜாவே! அவற்றை
ாம தெளிவாகச்சொல் தத்துவஞானியைப்போல நீ தா
ர சொல்லுகிறாய்' என்று கேட்க, யயாதி சொன்னதா
-'நான் இந்தப்பூமியில் சக்கரவர்த்தியான ராஜாவாக இருந்
அதன்பின், சிறந்த லோகங்களையும் வசப்படுத்தினேன்
ில் ஆயிரவருஷகாலம் வஸித்தேன் அங்கிருந்து வேறு
ததிற்குச் சென்றேன் அங்கே ஆயிரம் வாயில்களுள்ளதும்
யோசனை தூரம் நீண்டதுமாகிய அழகான இந்திரனுடைய
ில் ஆயிரவருஷகாலம் வஸித்தேன் அங்கிருந்து வேறு
் போனேன் அப்போது, மேலானதும் அழிவில்லாத
ருக்கும் கிடைக்காததுமாகிய லோகநாதரான பிரமமாவி
ய லோகத்தையடைந்து அதில் ஆயிரம் வருஷம் வரையில
தேன் அங்கிருந்தே வேறு லோகம் போனேன் அப
நான் நினைத்தபடி அனேக லோகங்களில் ஸஞ்சரித்துக
டு எல்லாத் தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டுத் தேவஶ்ரேஷ
்கொப்பான மஹிமையையும் ஒளியையும் அடைந்து
களுக்கும் தேவரான பிரமமாவின் கிருஹத்தில் வஸித்தேன்
ரஸுகளுடன்கூடி விளையாடிக்கொண்டும் அழகான மண
ரூபமுமுள்ள புஷ்பித்த மரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டும்
லக்ஷ வருஷகாலம் நந்தனவனத்தில் வஸித்தேன் அதன்பின்,
ாலம் கடந்தபிறகு, அந்த நந்தனவனத்திலிருந்துகொண்டு
களுடைய ஸுகங்களில் அதிகமாகப் பற்றுள்ளவனாக
் என்னைப்பார்த்து உக்கிரமான ரூபமுள்ள தேவ தூத
வன் மூன்று மாத்திரைகளுள்ள ஸ்வரத்துடன் உரத்த
க, 'அழிந்துபோ' என்று மூன்றுமுறை சொன்னான்
ஸிமமே! இவ்வளவுதான் எனக்குத் தெரியும் உடனே,

[1] அந்த ஜன்மத்தின் முடிவு

புண்ணியமழிந்து நந்தனவனத்திலிருந்து நான் தவறிவிழுமே
'ஐயோ! கஷ்டம்!! புண்ணியஞ்செய்து நல்ல புகழ்பெற்ற
புண்ணியம் அழிந்து இதோ விழுகிறான்' என்று ஆகா
என்னைப்பற்றித் தயையுடன் துக்கப்படுகின்றதேவர்கள் செ
சொற்களைக் கேட்டேன் பிறகு, விழுகின்ற நான் அ
நோக்கி, 'நான் எப்படி ஸாதுக்களின் மத்தியில் விழு
என்றுகேட்க, அவர்களால் நீங்கள் யாகஞ்செய்யுமிடம்
கப்பட்டது இதைப்பார்த்து யாகபூமியின் இடத்துக்குரிய
தரவயத்தின் வாஸனை புகையினால் கொண்டுவரப்பட்டதை
கொண்டு ஸந்தோஷத்துடன் வேகமாக வந்தேன்' என்று

எண்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸ்வர்க்கஞ்சென்றவன் புண்ணியம் அழிந்தபின் மறுபடியும்
ஜனிப்பதைப்பற்றி அஷ்டகனுக்கு யயாதிசொல்வது.)

அஷ்டகன், 'கிருதயுகத்து ராஜாக்களில் முக்கியமான
நினைத்தபடி ரூபமெடுப்பவனாகப் பத்துலக்ஷ வருஷகாலம்
வனத்தில் வஸித்தவன் அதைவிட்டுப் பூமிக்கு வந்ததற்கு
காரணம்?' என்றுகேட்க, யயாதி, 'இந்த லோகத்தில் ப
லாதவன் பந்துவாயிருந்தாலும் ஸ்நேஹிதனாயிருந்தாலும்
மனிதனாகவேயிருந்தாலும் அவனை மனிதர்கள் எப்படி விட
கிறார்களோ அப்படியே அந்த லோகத்தில் புண்ணியம்
மனிதனை இந்திராதிதேவர்களனைவரும் உடனே விடுவி
கள்' என்று சொன்னான்

அஷ்டகன், 'அந்த லோகத்தில் புண்ணியம் அழி
களாக ஆவது[1] எப்படி என்ற விஷயத்தில் என் மன
வும் மயங்குகிறது என்ன சிறப்புள்ளவர்கள் யாருடைய
துக்குப் போவார்கள்? அவற்றையெல்லாம் சொல், உ
தத்துவந் தெரிந்தவனாக நான் நினைக்கிறேன்' என்று
ன்ன யயாதி, 'ராஜாவே! அவர்களெல்லாரும்
கொண்டு இந்தப் பூமியிலுள்ள நரகத்தில் விழுகின்றனர் பு
யம் போனபிறகு, அவர்கள், கழுகுகள் நரிகள் இவற்றின் கூ
களுக்கு உணவாக ஆகும்படி பல ஜன்மங்களெடுக்கின்
ராஜாவே! ஆதலால், உலகத்தில் கெட்டதும் இகழத்த

---

[1] புண்ணியலோகத்தில் புண்ணியம் கெட்டதெனபது கேள
கருத்து.

ப கருமததை விடவேணடும ராஜாவே! உனககு நான [1] எல
சொலலியிருககிறேன மறுபடியும உனககு இபபோது
ன சொலலககடவேன? சொல' எனறுசொனனுன
அஷடகன, 'அநதப பிராணிகளைக கழுகுகளும மயிலகளும
ப பக்ஷிகளும துணடிததுவிடுகினறனவே! பிறகு, அவை எவ
உணடாகினறன? எவவாறு வளாகினறன? பூமியிலுளள
மெனறு நான வேறு கேளவிபபடவிலலை' எனறு கேடக,
தி, 'தேகம போனபிறகு கருமம விருததியடைவதினுல,
ல சரீரமடைநது, பிராணிகள பூமியில ஸஞசரிககினறன
வதாம இநதப பூமியிலுளள நரகததில விழுகினறவை அவை
னகவருஷஙகள கடநதுபோவதை அறியாமலிருககினறன
பதினுயிரம வருஷஙகளும எணபதினுயிரம வருஷஙகளும
ர்ககததில வஸிதது ஆகாயததில பறககினறன அவைகள
பிலவிழுமபோது பூமியிலுளள பயஙகரமான [2] ராக்ஷஸாகள
மையான பறகளைககொணடு அவறறைக கடிககினறனா'
று சொனனுன
அஷடகன, 'பாபததினுல விழுகினற அவைகளைப பூமியி
ள பயஙகரமான ராக்ஷஸாகள கூரியபறகளினுல கடிககினறன
அவைகள மறுபடி எவவாறு பிறககினறன? எவவாறு வளா
றன? எவவிதமாகக காபபததிலுணடாகினறன?' எனறு
க, யயாதி, 'புஷபஙகளையும பலஙகளையும புஜிபபதனுலுண
ா ரகதமானது புருஷ வீரியமாக மாறுகிறது அது புருஷ
விடபபடடு ஸதிரீயின சோணிததததைச சேருகினறது
து அவவிடததில காபபமாகப பரிணமிககிறது ஜீவனகள
ாயததையும [3] வாயுவையும ஜலததையும பூமியையும மரஙகளை
பூணடுகளையும அடைநதபிறகு, நானகுகாலகளுளளவை
ம இரணடு காலகளுளளவைகளுமான பிராணிகளெலலாவற
புமடைநது காபபஙகளில சேருகினறன' எனறு சொனனுன
'இவவுலகததில இநத மானிடயோனிககுப போகிற ஜீவன
று சரீரததை எடுததுககொணடு காபபததில சேருகிறுன?

---

1 கருமம அநிதயமாதலின புணணியம அழியததககது புணணிய
ததால விழுவதும மறுபடியும பிறபபதும விடமுடியாதவை, ஆத
, கருமததைவிடடு மோக்ஷததிறகுக காரணமான ஞானததையே
வேணடும எனபது கருதது

2 பிணி பசி முதலியவையும காமககுரோதம முதலியவையும ராக்ஷ
ள எனனபபடடன 'பிளளை மனைவி முதலியவை' எனபது
யவுரை 3 இஙகே வாயுவினபின தேஜஸைச சோததுக கொள
வேதததிறகொததது

அல்லது, தன் ஸ்வரூபத்தோடு மாத்திரம் போகிறானு? ஸம்ச
னுல் கேட்கிறேன், என்க்குச்சொல் சரீரத்தின் பருமனை
உயரத்தையும் கண் காதுகளையும் புத்தியையும் எதனுலே அ
கிறுன்? இதன் உண்மையைக் கேட்கிறேன், முழுதும் சொ
ஐயா! நாங்களெல்லாரும் உன்னை ஞானியென்று நினைக்கிறே
என்று அஷ்டகன் கேட்க, யயாதி, '[1] பூக்களிலிருந்தும் காய
லிருந்தும் வந்த வீரியத்தை ஸ்திரீயின் ருதுகாலத்தில் காமப
காமபாசயத்தில் கொண்டுவந்து விடுகிறது அந்தக் காமபத
அந்தவாயு அந்தவீரியத்தின்ஸூக்ஷ்ம அவயவங்களில்பிரவேசி
நாளடைவில் காமபத்தை விருத்தியாகச் செய்கிறது அவய
சள பிரிக்கப்பட்டு விருத்தியடைகிற காமபம் புத்தியை
மனிதனுகி இவ்வுலகத்தில் காதினுல் சப்தத்தைக் கேட்கின்ற
கண்ணினுல் ரூபத்தைப் பார்க்கின்றது, மூக்கினுல் மணத்தை
நாவினுல் ரஸத்தையும் த்வக்கினுல் ஸ்பரிசத்தையும் மனதி
அபிப்பிராயத்தையும் நுகருகின்றது அஷ்டகா! மஹாத்மாவ
ஆத்மாவுக்குச் சரீரத்தில் இந்திரியங்கள் 'இவ்வாறு ஸம்பந்தப
டனவென்று அறி' என்று சொன்னுன்

அஷ்டகன், 'இறந்துபோன மனிதன் கொளுத்தவா
புதைக்கவாவது இழுத்துவிடவாவது செய்யப்படுகிறுன் இற
இல்லாமல் போனவன் பிறகு [2] தன்னையறிவது எப்படி?' எ
கேட்க, யயாதி, 'ராஜஸிம்மமே! உயிர்போனபிறகு அ
தூங்கினவனைப்போலச் சப்தம் செய்துகொண்டு, தன் புண்ணி
த்தையோ பாபத்தையோ முன்னிட்டுக்கொண்டு சுவாசத்தின் மு
யை அனுஸரித்து இந்தத் தேகத்தைவிட்டு வேறு காமபத்துக
போகிறுன் புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் புண்ணிய ஜன்மம
கின்றனர் பாபஞ் செய்தவர்கள் பாபஜன்மம் அடைகின்ற
பாபமுள்ளவர்கள் புழுக்களும் பறவைகளுமாகின்றனர் மஹ
பாவனே! நான் சொல்லவேண்டியதொன்றுமில்லை அப்ப
புண்ணிய பாபங்களைச்செய்த பிராணிகள் நான்கு கால்களுள்ள
வும் இரண்டு கால்களுள்ளனவும் ஆறு கால்களுள்ளனவுமான க
ங்களாக ஆகின்றன இவற்றையெல்லாம் முற்றும் சொன்னே
ராஜஸிம்மமே! இன்னும் என்ன கேட்கிறுய?' என்றுசொன்னு

[1] இங்கு, 'புஷ்பரஸானுப்பிருக்தம்' என்ற பாடத்தைக்கொண
'புஷ்ப'மென்று சொல்லப்பட்ட கருமத்தின் ரஸமாகிய அகிஷ
துடன்சேர்ந்த புருஷவீரியத்தை' என்பது பழையஉரை

[2] ஞானம் வந்தது எவ்வாறு என்பது கருத்து

இபபடிச சொலலியதைக கேடட அஷடகன, 'ஐயா! மனி
எதைச செயது தவததினுலும விததையினுலும மேலான
கஙகளை அடைகிறுன, அநத மேலான லோகஙகளை எநதக
ததினுல அடைகிறுன எனபதை நான கேடகிறேன, எலலாம
ாகச சொல' எனறு கேடக, யயாதி, 'தவம, தானம, இந
ஙகளை அடககுதல, மனததை ஜயிததல, நாணம, உளளும்புற
ஓததிருததல, எலலாப பிராணிகளிடததிலும தயை ஆகிய
வழிகளையே மனிதாகளுககுச சுவாகக லோகததின பெரிய
லகளெனறு சொலலுகினறனா தமோகுண மிகுநத மனிதா
எபபோதும அகஙகாரபபடுவதனுல அழிகினறனா எனறு
யோா சொலலுகினறனா (வேதம) ஓதித தனனைப பணடித
னறு நினைததுககொணடு தன கலவியினுல பிறாபுகழை அழிப
னுககு நலல லோகஙகள அழிவுளளவையாகினறன அநதப
பிரமமமும அவனுககுப பலனைத தருவதிலலை அகனிஹோத
1 மௌனம, வேதமோததல, யாகமசெயதல ஆகிய நானகு
மஙகள பாபபயததைப போககுகினறவை அந்நான்கு கருமங
ம பெருமைககாகச செயயபபடடவையாயின, பயததைக
டுககினறன வெகுமானததினுல கௌரவிககபபடடவன ஸந
ஷததை அடைதல தகாது அவமானததிறகாகத துனபத
பும அடையககூடாது இநத லோகததில ஸாதுககள ஸாதுக
ப பூஜிககினறனா அஸாதுககள ஸாதுககளுடைய புததியை
டவதிலலை 'இதறகாகத தானஞசெயவேன, இதறகாக
ஞசெயவேன, இதறகாக வேதமோதுவேன, இதறகாகத
ஞசெயவேன' எனற இவை பயஙகரஙகளெனறு சொலலு
றனா அவறறை முழுதும விடவேணடும மனததை வசப
ததின எவாகள, மனம செலவதனுல அடையபபடட புராதன
ாரமான பிரமமததை அறிகினறனரோ, அவாகள இநத லோ
தில மேலான சாநதியையும, சரீரததை விடடபிறகு அநதப
மததுடன சோநது மோக்ஷ ஸாககததையும அடைவா'
றுன

---

1 இநதிரிய நிககிரஹம

எணபததைநதாவது அததியாயம.

ஸ ம ப வ பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(பிரம்மசரியம் முதலிய ஆஸ்ரமங்களைப்பற்றி அஷ்டகன் கேட்க யயாதி சொல்லுவது)

அஷடகன, யயாதியைப பாாதது, 'ஆசாாிய சுஸ்ரு
செயகிற பிரமமசாாியும, கிருஹஸதனும, வானபபிரஸத
ஸனனியாஸியும, ஸாியான மாாககததிலிருநது தாமஙகளை
படிச செயயவேணடும? இவாகளுககு அனேக தாமஙகளை ரிவ
தெரிவிககினறனரே' எனறு கேடக, யயாதி சொலலுகிறான

'உபாததியாயா அழைததபின அததியயனஞ செய
னும, குருவின காாியஙகளை ஏவாமற செயபவனும, முன
திருபபவனும, பினபடுபபவனும, பணிவுளளவனும, இநதி
களையடககினவனும, திருபதியுளளவனும, ஊககமுளளவ
ஓதுவதைவிடாதவனுமாகிய பிரமமசாாி பயனபடுகிறான கரு
தன தாமததினால கிடைதத தனததைப பெறறுககொணடு
போதும யாகமும தானமும செயயககடவன, விருநதினாக
புசிபபிககககடவன, பிறா கொடாததை எடுததுககொள
லிருககககடவன இது கருஹஸதனைபபறறிய பழமைய
ரஹஸயமான சாஸதிரம தன சகதியினால ஜீவிபபவனும,
காாியததைவிடடு நீஙகினவனும, பிறருககுக கொடுபபவ
பிறரைப பீடிககாதவனும, ஆஹாரததையும வயவகாரதை
அடககினவனுமாகிய வனததில வசிககும முனியெனறு சொ
படட வானபபிரஸதன மேலான ஸிததியை அடைகிறான
லால ஜீவிககாதவனும, குணஙகள நிரமபினவனும, எபபோ
இநதிரியஙகளை ஜயிததவனும எலலாவறறையும விடடவ
வீடடில படுககாதவனும, கையில ஒனறுமிலலாதவனும, செ
கள குறைநதவனும தனியாகத தேசஙகளில ஸஞசாிபபவனு
இருபபவன ஸநநியாஸியாவன விருபபததினால ஸமபாதிககப
ஸ்வாககமான புணணிய லோகஙகள எநத ராததிாியில விருமப
விடபபடடவையாகினறனவோ அநத ராததிாியே மனததை
கிய அநதவிததுவான, காடடிலிருபபவனாக ஆவதறகு முயல
டும காடடிலிருபபவன தனசாீரததின தாதுககளாகிய ரகதம
முதலியவறறைக காடடிலேயே விடடுவிடடு, (அதனால) த
முன பதினமரும தனககுபபின பதினமருமாகிய தன குலத்

ம இருபத்தோராமவனுகிய தனனேயும புணணியததில நிலே
நதுகிறுன ' எனறு யயாதி சொனனுன

அஷடகன, 'முனிவாகள எததனே வகைபபடுவாாகள,
ளனஙகளும எததனே வகையாகினறன எனபவறறைச சொல,
கேடகவிருமபுகிறேம ' எனறு கேடக, யயாதி, 'அரசனே!
னுககு வனததில வஸிககையில கிராமமும கிராமத்தில வஸிக
ில வனமும பினனிடுகினறனவோ அவன முனி ஆவான'
று சொனனுன

அஷடகன, ' வனததில வஸிபபவனுககுக கிராமம பினனிடு
ம கிராமததில வஸிபபவனுககு வனம பினனிடுவதும எப
?' எனறு கேடடான யயாதி, 'வனததில வஸிககினற
கிராமததிலுளளவறறுள ஒனறையும உபயோகம செயயககூ
ு அவவாறு வனததில வஸிபபவனுககுக கிராமம பினனி
து முனியானவன அககினியிலலாதவனும வீடிலலாதவ
பிறநதகுலமும விததியாவமசமுமிலலாதவனுமாகி மறைககத
அஙகததைமறைககுமளவு வஸதிரததையும உயிாதரிககு
ு ஆகாரததையும விருமபககடவன அபபடி கிராமததில
ிககிறவனுககு [2]வனம பினனிடுகிறது எவன விருபபஙகளே
கருமஙகளேயும விடடுப புலனகளேயடககி [3]மௌனததையடை
ு அநதமுனி இவவுலகததில ஸிததிபெறுவன (ஆகாரசுத
திறகாகப) பறகளினசுததமடைநதும, (ஹிமஸையைவிடடதற
) நகஙகள அறுககபபடடும, (மனததூயமைககாக) எபபோ
ஸநானமசெயதும, (சாநதிமுதலிய நறகுணஙகள பொருநதி)
ஙகரிககபபடடும, பறறினுல கடடபபடாமலுமிருககிற அநதச
நமான கருமமுளளவனே யாாதாம பூஜிககமாடடாாகள!
ன தவததினுல ஒடுககபபடடு இளேததது மாமஸமும எலுமபு
ும சோஷிததவனுகி, இவவுலகததையும ஜயிததுப பரலோ
தையும ஜயிககினறுன முனியானவன மௌனததை வஹித
கொணடு எபபோது [4]இரணடைவிடடவனுகிறுனே அப
து இநதலோகததையும ஜயிததுப பரலோகததையும ஜயிக
ன முனியானவன எபபோது பசுவைபபோல [5]வாயினுல

1 விரதஙகள

2 கிராமததிலிருபபதொனறையும கிரஹிககாமல வனததிலிருபப கிராமததை விடடவன கிராமததிலிருநதும வனததிலிருபபவன ல ஒனறையும விருமபாதவனுககு வனமபோவதனுலவிசேஷமிலலே

3 ஒழிவு 4 சீதம உஷணம, ஸுகம துககம, லாபம நஷடம, ம அபஜயம 5 வாயில வநதுசோநததைதத தவிரக கையினுல பாதிகக முயலாதிருததல

ஆகாரத்தைத் தேடுகிறுனே அப்போது இவ்வுலகமெல்லாம
னுடையது அவன முகதிககும அருகனுகிறுன கோபமும ஆ
யும பிறருககுத தீஙகுசெயதலும பொறுமையும எலலாருக
பொதுவான தனமை விரோததததையும வஞசகததையும க
தையும கபடததையும கோளசொலலுவதையும கோபத்தை
ஆசையையும விடடுவிடடஎவனுககு எனதெனபது இலலை
அவனதான தாமநதெரிநதவன எனறுசொனனுன

அஷடகன, 'பிரமமசாரி கிருஹஸதன வானபபிரஸதன
யாஸி இவாகள நிததியமாக உணணுகிறவராயிருநதும உண
வதனுல பாபததை அடையாதிருபபதெபபடியென்று இபபோ
கேடகிறேன, எனககுச சொலலவேணடும' எனறு கே
யயாதி, 'ஸநயாஸிககு எடடே கவளஙகள விதிககபபடடு
கினறன வானபபிரஸதனுககுப பதினறு கவளஙகளும கிரு
தனுககு முபபததிரணடு கவளஙகளும சொலலபபடடன பி
சாரிககு ஸஙகியையிலலை அஷடகா! இவவாறு இநதக
ணஙகளைககொணடு நலலதும தீயதும அறியததககவை' [1] எ
சொனனுன

எணபததாறுவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடாச்சி)

(அஷ்டகனும் பிரதர்த்தனனும் தங்கள் புண்ணியங்களைக் கொடுப்
தாகச்சொல்ல, யயாதி மறுப்பது)

அஷடகன, 'ராஜாவே! சூரியனையும சநதிரனையுமபோல
கினற முனசொலலபபடட (கிராமததில வஸிபபவனும வனத்
வஸிபபவனுமாகிய)'இவவிருவருள எவன முதலில [3]தேவாகளோ
ஒபபுமையடைகிறுன'' எனறுகேடக, யயாதி, 'கிருஹஸதாக
வில வாஸஞசெயயாதவனுகவும[4]விருபபததினபிரவிருததிகளை அ
கினவனுகவும கிராமததிலேயே வஸிககும யதி, அவரிருவாக
முதலில தேவஸாமயததை அடைகிறவன [5]எவன நீணடவாழந

---

1 நியமததுடன புஜிபபதனுல பாபம வராதெனபது கருதது
2 'யோகியும ஞானியும' எனபது பழையவுரை 3 முததியை
4 வைராககியமுறறவன
5 தவஞசெயதுகொணடிருககையில மனம விஷயததைப ப
தனுல தவமகெடடபிறகு தனபிழையைபபறறி அநுதாபமிருந
வேறுதவம செயவதறகு அநத அநுதாபமே ஸாதகமாம பிறகு த
செயயப போதுமான ஆயுள இராவிடடால மறுஜனமததிலாவது வ
பெறுவதறகுப பினசெயயும அநதத தவம உதவியாகுமெனபது கரு

யாமல மனததின விகாரததை அடைநது திரிவனே அவன
ாறு செயததனுல அனுதாபபபடுவனேயாயின பிறகு வேறு
செயயககடவன [1] எநதமனிதன எபபோதும பாபகாரி
ளுககுப பயநதிருபபனே அவன எபபோதும தன ஸ்வர்கத
செயதுகொணடிருநதாலும மேலான [2] ஸ்வர்கததை அடை
ா எது ஹிமஸையை உணடுபணணுவதோ அதைததான
ததியமெனறு சொலலுகினறனா ? ராஜாவே! ஒருவன ஒன
தனசொதததெனறும அதறகுத தான ஸவாமியெனறும
பாமலும பலனைககருதாமலும தாமததைச செயவானுயின
தானநோமை, அதுதான நிஷடை, அதுதான யோககியம'
று சொனனுன

அஷடகன, 'ராஜாவே! இளமபிராயமுளளவனும புஷபமாலை
அணிநதவனும அழகுளளவனும ஒளியுளளவனுமாகிய நீ
ால அழைககபபடடிருககிறுய? யாரால அனுபபபபடடிருக
? எஙகிருநது வநதாய? எததிசைநோககி வநதாய? உனககுப
ில வேறு இடம ஏதாவது இருககிறதா?' எனறுகேடக,
தி, 'இவவாறு அறிநதவனும கூாமையான புததியுளளவனும
ககியமான எணணமுளளவனுமாகிய நான புணணியமகெடடு
பபூமியிலுளள நரகததில பிரவேசிககிறதறகாக மேலுலகத
நது நீககபபடடுப பூமிககு வநதேன எனககு மேலுலகத
தரிய கருமமெலலாம இருநதது உஙகளுககு மறுமொழி
லிவிடடு உடனே நான பூமியில விழபபோகிறேன பிரமமா
ல நியமிககபபடட லோகபாலகாகள எனனைத துரிதபபடுத
னறனா நலலவாகளிடம விழுவதை நான கேடடுககொண
ன எலலாரும குணமுளளவாகளாக நீஙகள சோநதிருககின
ள அரசனே! நான பூமியில விழபபோகையில இநதிரனி
கிலிருநது இநதவரம எனககுக கிடைததது' எனறு மறு
ழி சொனனுன

அஷடகன, 'உனனைககேடகிறேன, அதுவரையில நீ விழாதே
ததனே! ஆகாயததிலாவது சுவாககததிலாவது உளளலோகஙகள

---

[1] இஙகு, 'பிபியாத' எனபதறகு, 'பிபருயாத'எனறுபாடஙகொணடு
மனிதன ஸ்வர்கமெனறு சொலலபபடட பிரமமததை எபபோதும
னததினுல தனமனததில தரிததிருபபனே அவன பாபகாமஙகளைச
தாலும நிதயஸ்வர்கம பெறுவானெனபதும முன சொனனவன
கியெனறும இவன ஞானியெனறும சொலவதும பழைய உரை
ல நோநத பிழையில அநுதாபமும வரும பிழையில பயமும இருப
ஒருவனுககு முகதி பெறுவதறகு முககியமான ஸாதனம எனபது
ததின கருதது [2] மோக்ஷததை

எனக்குண்டா? நீ அதற்குக்காரணமான புண்ணியத்தின் த
மறிந்தவனென்று நான் நினைக்கிறேன்' என்று கேட்டான் ய
'இந்தப்பூமியில் கோக்களும் அசுவங்களும் காடுகளிலும்மலை
முள்ள மிருகங்களும் எந்தக்காலமவரையில் ஸ்ருஷ்டியிலிருக்
அந்தக்காலமவரையில் உனக்கு மேலுலகங்கள் இருக்கின்றன
வீமமமே! நீ அவ்வாறு தெரிந்துகொள்' என்றான்

அஷ்டகன், '1 ராஜஸ்ரேஷ்டனே! மேலுலகத்தில் எனக்
மேலுலகங்கள் எல்லாவற்றையும் உனக்குத்தானஞ்செய்கிறே
விழாதே, ஆகாயத்திலிருந்தாலும் ஸ்வர்க்கத்திலிருந்த
அவற்றை நீ அச்சமின்றிச் சீக்கிரமாக அடையலாம்' எ
சொல்ல, யயாதி, 'ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பிராமணஜாதியிற் பிற
நம்மைப்போன்ற பிரம்மஜ்ஞானமுள்ளவனுக்கு வாங்குவது
தியன்றே ஏனென்றால், எப்போதும் பிராமணர்களுக்கு
கொடுக்கவேண்டும் ராஜாவே! அப்படியே நான் முன்னே கெ
திருக்கிறேன் பிராமணனாக இல்லாதவனும் பிராமணஜ
பெண்ணாக இல்லாத அந்தவீரனுடைய பத்தினியும் ஒருக
யாசித்துஜீவித்தல் தகாது ஆதலால், நான் முன்செய்யாத
செய்யேன் செய்யக்கருதினால் அந்தஜாதியில் யோக
வேனோ?" என்று சொன்னான்

அங்கே பிரதர்த்தனென்னென்பவன், 'விரும்பத்தக்கருப
வனே! நான் பிரதர்த்தனன், உன்னைக் கேட்கிறேன் ஆகா
லாவது அதற்கு மேலுலகத்திலாவது எனக்கு லோகங்கள்
கின்றனவா? அதற்குக்காரணமான புண்ணியத்தின் தத
உனக்குத் தெரியுமென்று நான் நினைக்கிறேன்' என்றான் ய
'தேனொழுகுகின்றவையும், நெய்யுள்ளவையும் துயரமற்ற
மான அனேக லோகங்கள் உனக்கு இருக்கின்றன ஒவ்வொ
றையும் எவ்வேழு நாள் அனுபவித்தாலும் முடிவு பெறுத
அவை உன்னை எதிர்பார்க்கின்றன' என்றுசொன்னான் பிர
தனன், 'அவற்றை உனக்கு நான் கொடுக்கிறேன், விழாதே, எ
டைய லோகங்கள் எவையோ அவை ஆகாயத்திலிரு
லும் அதற்குமேலிருந்தாலும் உன்னுடையவையாகட்டும்
சமின்றிச் சீக்கிரமாக அவற்றையடையலாம்' என்று சொ
யயாதி, 'ராஜாவே! உனக்குச்சரியான சக்தியுள்ள ர
வாக இருப்பவன் தன் லாபத்திற்காகவும் ஸுகத்திற்காக
பிறர்புண்ணியத்தை விரும்பான் தெரிந்தவனாகிய அரசன்
வத்தின் கட்டளையினால் ஆபத்தையடைந்தாலும் இழிவான

1 பிரியமும் ஹிதமுமானது என்பது கருத்து

த ஒரு பொழுதும செயயததகாது அரசன தாமததைப
து முயறசியுடன புணணியததையும புகழையும தரததகக
பததையே செயயவேணடும தாமததில எணணமுளள
னபபோனறவன அறிநதிருநதும நீ சொலலும இநதயாசக
தியைச செயயலாகாது அயலார செயயாததை 'ஒருவன
ரகச செயயலாமா? செயய விருமபினுல அதில என்ன
ம? எவன புணணியபாபஙகளைச சரியாகததெரிநதுகொணடு
பததககவறறிலும செயயததகாதவறறிலும தவறுதலினறிச
மையாக நடபபானே அவனதான ஞானமுளளவன, சத
ளளவன, மனததூயமையுளளவன, தன மஹிமையினுல
ஙகளையெலலாம ரக்ஷிககிற ராஜாவாவன, தாமமசெயயும
து (பிரயோஜனததைபபறறிய) ஸநதேகம வநதாலும
நளுமினபமும செவவையாகக கிடைககககூடியவையாயிருந
ம அநத விஷயததில தாம காரியததையே முதலிற செயய
ரடும பொருளையும இனபததையும கெடுககாமலிருபபது
தாமம' எனறு சொனனுன இவவாறுசொலலும அநத
தி ராஜனை நோககி, வஸுமானெனனும ராஜஶ்ரேஷடன
லலுகிறுன

எணபததேழாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

(வஸுமான், சிபி, அஷ்டகன் இவர்களுடன் யயாதி ஸம்பாஷணம்
செய்த பிறகு, அவர்களுக்குத்தாயும் யயாதியின் பெண்ணு
மாகிய மாதவி யென்பவள் வநதுசொல்ல, யயாதி அவர்
களைத்தன் தௌஹித்ராகளென்று தெரிந்துகொண்டு
பிறகு அவர்களுடன் ஸ்வர்க்கஞ் செல்வது)

வஸுமான என்பவன, 'ராஜாவே! உஷதஶ்வன புததிர
வஸுமானெனறு சொலலபபடட நான உனனைக கேட
ன மஹாதமாவே! ஆகாயததிலாவது அதறகுமேலாவது
கு நலலலோகமிருககிறதா? அநதப புணணியததின
மை உனககுததெரியுமெனறு நான நினைககிறேன' எனறு
க, யயாதி, 'சூரியன தன ஒளியினுல பிரகாசஞ்செயகினற
யமும பூமியும திசைகளும எவவளவுளளனவோ அவவளவு
கஙகள உனககு மேலே இருககினறன அவை முடிவிலலா
, உனககுக காததிருககினறன' எனறுசொனனுன வஸு
, 'ராஜாவே! அவறறை உனககுக கொடுபபேன, விழாதே'

எனனுடைய லோகஙகளெலலாம உனனுடையவை ஆக
ஞானமுளளவனே! தானம வாஙகுவது உனககுத தோ
இருநதால ஒரு தருமபையாவது கொடுதது இதைக
துககு வாஙகிககொள' எனறுசொனனுன யயாதி,[1] '
மததில பயமுளள நான குழநதைபபருவம முதல பொ
விறகபபடடதைப பொயயாக வாஙகிககொணடதாக எ
நினைவிலலை மறறவாகள இதறகுமுன செயயாததை நான
யவே செயயேன, செயய நினைததால அநத விஷயததில
யோககியனுவேனே?' எனறு சொலல, வஸுமான, 'ராஜ
உனககு கிரயததில விருபபமிலலாவிடடால எனனுல த
செயயபபடும அநத லோகஙகளை நீ பெறறுககொள, நான
லோகஙகளுககுப போவதிலலை அநத லோகஙகளெ
உனககேயிருககடடும' எனறு சொனனுன

அஙகே சிபியெனபவன, 'ஐயா! உசீநரன புததிரனுகி
யெனனும நான கேடகிறேன ஆகாயததிலாவது அதறகுமே
லாவது உளளலோகஙகள எனககு இபபோது இருககினறன
நீ அநதததாமததின ஸூக்ஷமம தெரிநதவனெனறு நான
கிறேன' எனறுசொலல, யயாதி, 'ராஜாவே! உனனிடம
வது அடைய விருமபின ஸாதுககளை நீ மனததினுலும வா
லும இகழநதாயிலலை அதனுல, உனககு மேலே அள
லோகஙகளிருககினறன அவை மினனலைபபோலப பிர
துககொணடு இனிய சஙகீத வாததிய முழககததுடன சி
றிருககினறன' எனறு சொனனுன சிபி, 'ராஜாவே!
குக கிரயததில விருபபமிலலாவிடில, எனனுல தானஞ் செ
பபட்ட அநதலோகஙகளை நீ பெறறுககொள கொடுத
அவறறை நான எடுததுககொளளமாடடேன சிறநத
முளளவாகள அஙகேபோயத துயரபபடாமலிருககினற
எனறு சொலல, யயாதி, 'ராஜாவே! நீ எபபடி இநதி
கொபபான மஹிமையுளளவனுகவும அளவறற புணணியமே
களுளளவனுகவுமிருககிறுயோ அபபடியே நானுமிருநதவன
கொடுதத லோகததில எனககு ஸுகமிராது சிபியே! ஆத
நீ கொடுததை நான அஙகீகரிககவிலலை' எனறு சொனனு

பிறகு, அஷடகன, 'ராஜாவே! நாஙகள தனிததனியே
தத லோகஙகளை நீ அஙகீகரியாவிடடால, நாஙகளெலல

---

1 சிமசுமார சககரம எனறு சொலலபபடட காலசககரதத
பயநத நான எனபா சிலா குழநதையினிடம வாங்குவதில பயந்த
• எனபா மறறும சிலா

குக்கொடுத்ததனால [1] நரகம் போவோம்’ என்றான். யயாதி,
ியந்தவர்றத ஸத்புருஷர்களே! நான் எதற்குத் தகுதியுள்ள
அதைச்செய்ய முயலுங்கள் நான் இதற்குமுன் செய்யாத
தை இப்போது அங்கீகரிக்கவில்லை’ என்று சொன்னான்
கன், ‘அழியாத லோகங்களுக்குச் செல்ல விரும்புகின்ற
ன ஏறத்தக்க ஐந்து பொன்மயமான ரதங்கள் காணப்படு
னவே, இவையெல்லாம் யாருடையவை?’ என்று கேட்க,
, ‘அக்னி ஜ்வாலைகளைப்போல ஜ்வலித்துக்கொண்டு மேலே
பிரகாசிக்கின்ற இவ்வைந்து பொன்மயமான ரதங்களும்
ுக்கு வாஹனங்களாகப்போகின்றன’ என்று சொன்னான்
ாரதரே! பிரம்மதேவரால் முற்காலத்தில் விதிக்கப்பட்ட
மேதமென்னும் மஹாயாகத்தை அஷ்டகன் முதலானவர்கள்
வந்தபோது குதிரையின் எந்த அவயவங்களை வெட்டிக்
ாக ஹோதா, அத்வர்யு, உத்காதா, பிரம்மா இவர்களும்
பதினாறு ரித்விக்குக்களும் சாஸ்திரப்படி அக்னியில் ஹோ
ய்தனரோ அவற்றின் புகை வாஸனையை ஆக்கிராணஞ்
பூமியில் மிகுந்த பாபஞ்செய்த மனிதர்கள் உடனே பாபம்
பரிசுத்தர்களாயினர் அந்தச்சமயத்தில் மானதோலை உடுத்
ாண்டும், மானதோலைப் போர்த்துக்கொண்டும், மிருகத்
ஆகாரத்தையும் செய்கையையும் செய்துகொண்டும், மிருகங்
ஸஞ்சரிப்பவளும் தவத்தையே தனமாக் உடையவளுமாகிய
யென்பவள் மான் கூட்டங்களுடன் அந்த யஜ்ஞசாலையினூட
, புகை வாசனையை ஆக்கிராணஞ்செய்து, மிகுந்த ஆச்சரி
ட மிருகங்களுடனேயே திரிந்தாள் அந்த மாதவி யஜ்ஞ
ினுள் திரிந்துகொண்டிருக்கையில், தோல்வியடையாதவராக
தன் புத்திரர்களையும் யஜ்ஞத்தின் பெருமையையும் கண்டு
ாஷமடைந்தாள் அப்போது ஆகாயத்திலிருந்துகொண்டு
யத்தொடாமல் அங்கே வந்த நகுஷபுத்திரனான யயாதியைத்
ிதாவென்று தெரிந்து வந்தனஞ்செய்தாள்
அப்போது வஸுமான், சிறந்த தவமுள்ளவளாகிய தன்
வை நோக்கி, ‘நீ இவருடைய பாதங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்
தேவதைக்கொப்பான இந்த ராஜா யார்? வந்தனஞ்செய
யார்? எனக்குச்சொல்’ என்று கேட்டான் அதற்குமாதவி,
புத்திரர்களே! நீங்கள் சேர்ந்து கேளுங்கள் இந்த நகுஷ

[1] கொடுத்ததை வாங்கிக்கொள்ளாவிட்டால் தத்தாபஹாரதோஷம் என்பது கருத்து.

புததிரரான யயாதி, என தநதை, என புததிராகளாகிய
ளுககு மாதாமஹரெனறு எனககுத தெரிகிறது என ஸதே
ளுகிய பூருவை ராஜயததில படடாபிஷேகஞ செயதுவிடடு
கம சென்றா பெரிய கீாததியுளள இவா எனன காரணத
இஙகே வநதாா?' என்றுள

இவளுடைய அநதச சொலலைககேடடு, வஸுமான, '
கததைவிடடுத தவறிபபோனுா' எனறு சொனனன அநத
தன புததிரன சொலலியதைக கேடடு, மனததில பரப
கொணடவளாகித தெளஹிதராகளாற சூழபபடட தன பி
நோககி, 'தவததால ஜயிககபபடட எனது லோகஙகளைப
றுககொளளும, தாமததினுல சமபாதிககபபடட தனம 1 பு
களுடையது எபபடியோ அபபடியே அவாகளின புததிர
டையதும தனது தனமேயெனறு இநத லோகததில தா
தேசஞ செயயும ரிஷிகள சொலலுகினறனா ஆகலால ந
செயத தானஙகளையும தவஙகளையும கொணடு சுவாககம
லும' எனறு சொனனுள யயாதி, 'உனது தவததின
எனககு நனமையாக இருககுமாஞல, அபபோது, நான பெ
ளுலும மஹாதமாககளாகிய தெளஹிததிராகளாலும கரையே
படடவனுகிறேன ஆதலால, இதுமுதல பிதாகருமததில
ஸநததி புணணிய பலனைத தருவதாகும தெளஹிததிரன,
காலம, எளளு இமமூனறும சிராததததில புணணியமா
சுசியாயிருததல, கோபததை விடுதல, அவஸரமிலலாமை இ
றையும சிராததததில சிலாககியமாகச சொலலுகினறனா
கிறவாகளும, பரிமாறுகிறவாகளும, வேதம சொலலுகிறவா
பரிசுததம செயகிறவாகள பகலின எடடாவது முகூாதத
சூரியன உஷணம குறைநதிருககுமபோது இருககிற காலம
மெனறு சொலலபபடடது அதில பிதாககளுககுக கொடு
2 அகூஷயமாகும எளளு, பிசாசததினினறும காபபாறறுகி
தாபம ராககூஸாகளிடததினினறும காபபாறறுகினறது,
ஒதின பிராமணாகள தாஙகளிருககும பநதியையே காப
கினறனா யதிகள புஜிபபது அகூஷயமாகிறது, அ
பலனுளளது ஞானமுளளவனும வேதமோதினவனும
முளளவனும சுசியுளளவனுமாகிய நலல பாததிரன கிடை
அதுதான காலம அநதக காலததிலே தான கொடு
வேணடும காலம இதைவிட வேருக நினைககபபடவி
எனறு சொலலி, புததிமானுகிய யயாதி, 'நீஙகளெ

1 பனமை மகனையும மகளையும குறிககும 2 அழியாதது

யஜஞஸமாபதி ஸநானஞசெயதவாகள, காரியம முககிய
ஞல சீககிரம புறபபடுஙகள' எனறு அவாகளுககு மறு
சொனஞன
அஷடகன, 'ராஜாவே! நீ உன ரததகினமேலேறி ஆகாயம
எஙகளுககு எபபோது காலம வருமோ அபபோது நாம
பினனே வருவோம' எனறு சொனஞன 'நாமெலலோ
இபபோதே போகவேணடும நாம ஒனறுசோநது ஸவாக
ஜயிததிருககிறோம இதோ நமககு ரஜோ குணம விலகிய
லோகததின மாாககம தெரிகிறது' எனறு யயாதி
ஞன
பிறகு, அஷடகனும சிபியும காசி ராஜாவாகிய பிரதாததன
இக்ஷ்வாகு வமச ராஜாவாகிய [1] வஸுமனஸுமஇநத ஸாதுக
ய நானகு ராஜாககளும அபபோது அவபிருதமெனகிற
மாபதி ஸநானஞசெயது சோநதே சுவாககம செனறாாகள.
ராஜஶ்ரேஷடாகளெலலாரும ரதஙகளிலேறி ஒளிகளிஞல
ததை நிரபபிககொணடு தஙகள புணணியததிஞல ஆகாயம
ரணடையும வியாபிககச செயது செனறனா
அபபோது அஷடகன, 'நானொருவன தான முனனே போ
நக நினைததேன. மஹாதமாவாகிய இநதிரன எலலாவகையி
னககுச சினேகிதன இபபடியிருகக, உசீனரன புததிரஞ
நதச சிபியெனனும ஒருவன மறற இரதஙகளை முழு வேகத
எவவாறு தாணடிஞன?' எனறு கேடக, யயாதி, 'உசீன
ததிரஞகிய இநதச சிபி எவவளவு தனம சமபாதிததாஞே
ளவையும யாசகாகளுககுக கொடுததான ஆதலால, இவன
ஞள மிகச சிறநதவன ராஜாவே! கொடையும தவமும
யமும [2] தாமமும (செயயத தகாததைச செயவதில) நாண
ஒளியும பொறுமையும அனபும செயயும கருமததில உத
முமாகிய இவையெலலாம புததியில ஒபபிலலாத சிபியென
ராஜாவினிடததில அளவிடக கூடாதவையாயிருககின்றன
ளவு நடையுடன நாணததை விடாமலிருபபதால, சிபியான
ததிஞல உனனைக கடநதுபோஞன' எனறு சொனஞன,
பிறகு, அஷடகன, இநதிரனுககொபபான மாதாமஹனை
கி, தெரிநதுகொளள விருமபி, 'ராஜாவே! உனனை நான
கிறேன நிஜததைச சொல, நீ எஙகிருநது வருகிறாய, நீ

[1] இவனே வஸுமான எனறும சொலலபபடுவன
[2] கடமையை விடாமை

யார், யாருடைய புததிரன? ஏனெனில நீ செயத காரி
இவவுலகததில உனனைவிட வேறு க்ஷததிரியனிலும பிரா
னும செயபவன இலலை' எனறு மறுபடியும கேடக,
'நான யயாதி, நகுஷனுடைய புததிரன, பூருவின பிதா
பூமியில சககரவாததியாக இருநதேன இனனும ரஹஸ
விஷயததையும எனனைசசோநத உஙகளுககு வெளிபபடை
சொலலுகிறேன நான உஙகளுககு மாதர்மஹன இந
முழுவதையும ஜயிதது அதையும அழகிய நிறமுளள உ
லக்ஷணமுளள நூறறொரு குதிரைகளையும பிராமணாக
கொடுததுவிடடு வானபபிரஸதரர்கப போகிறவாகள பு
பலனை அடைநது தேவாகளாகினறனா நான குதிரைகளு
களும் பொனனும உயாநத தனஙகளும நிறைநத இநதப பூ
வதையும பிராமணாகளுககுத தானஞசெயதேன ஆயிரம
பசுககளை நான அபபோது கொடுததேன எனனுடைய
யததினால ஆகாயமும பூமியும வியாபிககபபடடிருநதன
யாகளுககுள [1] அகனியும ஜவலிததது, என சொல பொ
போனதேயிலலை ஸததியததைததானே பெரியோாகள
விககினறனா அஷடகனே! உனககும உஷதபாவ வமச
கிய பிரதாததனனுககும நான ஸததியமாகச சொலலு
எலலா ஜனஙகளும ரிஷிகளும தேவாகளும ஸததியததினா
பூஜிககததககவராகிறாகளென்பது என மனததில உ
எவனொருவன சுவாககததை ஜயிததவாகளாகிய நமமெ
யுமபறறி நடநதபடி பொறாமையினறிப பிராமணஶ்ரேஷட
குத தெரிவிபபானோ அவன நமது ஸாலோகயததை
வான' எனறு யயாதி சொனனான

சததுருககளை அடககுகிறவனும மிகச சிறநத காரிய
வனுமாகிய அநதச சிறநத மஹாதமாவாகிய ராஜா இவவா
தௌஹிததிராகளினால கரையேறறபபெறறு, தன புண
மஙகளினால பூமியை நிரபபிப பூமியைவிடடு ஸவாககம செ

---

1 விசேஷமான பிரபாவம இருநதது என்பது கருதது

ஏணபததேட்டாவது அத்தியாயம்

ஸமபவபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பூருவம்சத்தைப்பற்றிச் சொல்லியது)

ஜனமேஜயமஹாராஜா, "தாமபரிபாலனஞ் செய்கிறவரிற
வனும யயாதியின புதரனுமாகிய பூருவையும அந்தப பூரு
மசததை விருததிசெயத மறறவாகளையுமபறறி வரிசையா
ாலலும பிராமணஶரேஷடரே! துஷயநதன புததிரனை
ஜயனெனபவனைவிட்டுப பரதன எவவாறு ராஜாவானு
பதை மறுபடியும விரிவாகச சொலலும" எனறுகேட்க,
பாயனா சொலலுகிறா —

ராஜாவே! ராஜசிரேஷடனுகிய பூரு அவன பிதாவான
யைபபோலவே தாமததை விடாதவனுகவும இநதிரனுககு
ன பராககிரமமுளளவனுகவும ராஜயாதிபதயம செயது
ாடிருநதான பூருவுககுப பௌஷடி யெனபவளிடம
ன, ஈசுவரன, ரௌதராஶவனெனறு மஹாரதாகளான
புததிராகள பிறநதாாகள பூருவுககுப பிறகு, பரவீரன
தை விருததி செயதான பரவீரனுககுச சூரஸேனியென
டம, நானகு கடலகளையும எலலையாகவுடைய பூமியைககாப
ம தாமரைப புஷபததுககு நிகரான கணகளையுடையவனும
தனுமாகிய மனஸயுவெனனும புததிரன பிறநதான சக
ஸமஹனனன, வாகமியெனறு மூனறுபுததிராகள மனஸயு
[1] ஸௌவீரி யெனபவளிடம பிறநதனா எலலாரும சூரா
எலலாரும மஹாரதாகள சிறநத மனமுளள ரௌத
னுககு மிஶரகேசி யெனனும அபஸரஸினிடம சிறநதவில
ளான அனவக்பானு முதலிய புததிராகள பதினமா பிறந
எலலாரும சாஸதிரபபடி யஜஞஞ் செயதவாகளாகவும
ளாகவும ஸநததிகளுளளவாகளாகவும மிகுநத கலவிகேளவி
வாகளாகவும எலலா அஸதிரஙகளும தெரிநதவாகளாகவும
தை முககியமாகக கொணடவாகளாகவு மிருநதனா அவா
சேயு, கக்ஷேயு, வீரனுகிய கருகணேயு, ஸதணடிலேயு,
யு, சிறநத கீாததியுளள ஜலேயு, பலவானுகிய தேஜேயு,
ானும சநதிரனைபபோனற பராகரமமுளளவனுமாகிய ஸத்
தாமேயு, தேவாகளுககொபபான பராகரமமுளள ஸனனு
எனறு பதினமராவா அவாகளுள, அனுதிருஷடி

[1] ஸௌவீரதேசததரசன பெண.

யென்று சொல்லப்பட்ட ரிசேயுவென்பவன் தேவர்களுக்
திரன்போல் பூமியில் ஏகராஜாவாகவும் வித்துவானாகவும்
கர்மசாலியாகவுமிருந்தான் அனாதிருஷ்டியின் புத்திரன்
ஸ்யயாகமும் அசுவமேதயாகமுஞ்செய்த ஐயாந்த தாமி
கிய மதினாரன் என்று பெயர்பெற்ற ராஜாவாக இருந்தான்
ஜனமேஜயராஜாவே! தமஸு, மஹான், அதிரதன்,
லாத சக்தியுடைய தருஹ்யு அளவற்ற பராக்ரமமுள்ள இ
வரும் மதினாரன் புத்திரர்கள் அவர்களுள், சிறந்த ப
முள்ள தமஸு வென்பவன் பூருவின் வம்சத்தைச் சிறப்
கொண்டு பிரகாசமான கீர்த்தியைச் சம்பாதித்தான், பூ
ஜயித்தான். பராக்ரம சாலியாகிய தமஸு, [1] இலிலனெ
புத்திரனைப்பெற்றான் ஜயிப்பவர்களில் சிறந்த அந்த இலி
இப்புவனி முழுவதையும் ஜயித்தான் இலிலன் ரதந்தரி யெ
ளிடம் துஷ்யந்தன், சூரன், பீமன், ப்ரவஸு, வஸு ஆகிய
பூதங்களுக்கொப்பாகிய ஐந்துபுத்திரர்களைப் பெற்றான்
ளுள் பெரியவனும் யுத்தத்தில் பிறரால் ஜயிக்க முடியாத
கிய துஷ்யந்தன் ராஜாவாக விருந்தான் துஷ்யந்தனுக்கு, வ
யென்பவளிடம் ஜனமேஜயன் பிறந்தான் சகுந்தலையி
பரதனென்னும் புத்திரன் பிறந்தான் அவனிடமிருந்துதான்
வம்சத்திற்குப் பெருங்கீர்த்தி ஆரம்பித்தது'' என்று கூறின

எண்பத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்

ஸம்பவ பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(சகுந்தலை உபாக்கியானத்தின் ஆரம்பம், துஷ்யந்தன் ராஜ்ய

ஜனமேஜயர், "பகவானே! மஹாத்மாவாகிய
னுடைய ஜன்னத்தையும் செய்கையையும் கேட்க விரு
எனக்கு இங்கே அவற்றை விரிவாகச் சொல்லக்கடவீர்''
கேட்க, வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"பரதஸ்ரேஷ்டரே! பௌரவர்களுடைய வம்சவிருத்
செய்த துஷ்யந்தனென்னும் வீரன் நாலுஸமுத்திரமும் சூழ்
கு ரக்ஷகனாகஇருந்தான் யுத்தங்களில் ஜயம்பெறுகிறவனும்
களை அழிக்கிறவனுமாகிய அந்த துஷ்யந்தராஜன் சமுத்திரங்
சூழப்பட்ட தீவுகளாகிய தேசங்களையும் ரத்னங்கள் நிரம்பின

[1] ஈலினனென்றும் இவனுக்குப் பெயர் வழங்குகிறது

ஙகளாற சூழபபடடவையும நாலுவருணதது ஜனஙகளும நிரம
வையும மிலேசசதேசமவரையிலுளளவையும 1 நாலுபாகங
ரகப பிரிககபபட்டவையுமான தேசஙகளெலலாவறறையும
ணடான அநத அரசன ஆளுமபோது வருணஙகளின விய
தைகளை மீறுகிறவனும, 2 உழுவதையும சுரஙகமெடுபபதை
செயபவனும, பாபம செயபவனும யாரும இருககவிலலை
ஷமரேஷடரே ! அநதத துஷயநதன தேசஙகளுககு ராஜாவாக
நத காலததில அபபோதுளள மனுஷயாகள தாமததிலேயே
சைவைததவாகளாகி அறமபொருளிரணடையும சமபாதித
ா ஐயா ! அவன தேசததையாளுமபோது திருடா பயமும
பின பயமும வியாதியின பயமும சிறிதும இலலை எலலா
ணததாரும அநத ராஜாவை ஆஸ்ரயிததுத தெயவசசெய
யை எதிாபாராமல தநதம தாமஙகளினுலேயே திருபதியாக
நதனா யாரிடததிலும பயமிலலாமலிருநதனா மேகமும
ததில வருஷிததது பயிாகள ஸாரமுளளவையாயிருநதன
யில எலலாரதனஙகளும பசுககளும நிரமப இருநதன. பிரா
ாகள தஙகள கருமஙகளில ஊககமுளளவாகளாயிருநதனா.
ாகளிடததில அஸததியம இருககவிலலை அநத ராஜா வியக
தகக பெரிய பராககிரமமுளளவன, வஜராயுதமபோல உறுதி
ன சரீரமுளளவன, யௌவனமுளளவன், மநதரமலையைச
டகள மரஙகளுடன கைகளால தூககிவெடுபபான, நாலுவகை
ள கதாயுதததிலும எலலா ஆயுதஙகளிலும யானையேறறம
ரையேறறஙகளிலும தோநதவனுக இருநதான பலததில
ணுவுககு ஒபபாகவும, தேஜஸில சூரியனுககொபபாகவும,
ககககூடாமையில கடலுககு ஒபபாகவும பொறுமையில
ககு ஒபபாகவுமிருநதான எலலாருககும பிரியமானவனும,
ணததையும தேசததையும ஸநதோஷிககச செயபவனு
ய அவவரசன மேனமேலும தாமததையே முககியமாகக
ணட செயகைகளினுல ஸநதோஷமாயிருககுமபடி ஜனஙகளை
ததான '' எனறுா

---

1 குறிஞசி, முலலை, மருதம, நெயதல எனபது தமிழநூல வழககு
2 உழாமலே பயிாவிருததியும இயறகையாகவே தனஸமிருததியும
நதன.

தொண்ணூறுவது அத்தியாயம்
ஸம்பவபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துஷ்யந்தன் வேட்டைக்குச் சென்றது)

ஜனமேஜயா, "பகவானே! தத்துவஜ்ஞானியே! ப
மானகளிற சிறநதவரே! சிலாககியமான புததியுள்ள பரதனு
பிறபபையும சரிததிரததையும சகுநதலையின பிறபபையும
விவரமாகக கேடக விருமபுகிறேன வீரனும புருஷசிரேஷ
மான துஷயநதனால சகுநதலை அடையபபடட விவரதை
நான கேடகவிருமபுகிறேன" என்று கேடக, வைசமபாய
சொலலததொடஙகினா

"சிறநத புஜபலமுளளவனும, ஸைனியஙகளும வாக
களும மிகுதியாக உளளவனுமாகிய அநதத துஷயநதன ஒரு
அனேக நூறறுககணககான குதிரைகளோடும யானைகளோ
கததிகளையும வேலகளையும கதாயுதஙகளையும உலககைகளை
பராஸமெனனும ஆயுதஙகளையும ஈடடிகளையும கைகளில
துககொணட அனேகம போாவீரரகளோடுமகூட மிகவும
கான சதுரஙக ஸைனியததினால சூழபபடடவனாக அடாநத
டுககுச சென்றான. அநதராஜா பலவித ஆயுதஙகளையும ப
வேஷஙகளையும தரிததுககொணட சேனைவீரரகளுடன போ
யில, போாவீரரகளின காசசனைகளினாலும, சஙகவாததியங
துநதுபிவாததியஙகள இவறறின முழககஙகளினாலும, ரதசக
கள ஓடும ஓசையினாலும, சிறநத யானைகளின சபதஙகளினு
குதிரைகளின சபதஙகளினாலும, தோள தடடுகிற சபதஙக
லும கலகலவெனற சபதமுணடாயிறறு சூரனும தனககுபபுக
சமபாதிககிறவனும சிறநத ராஜலக்ஷணம பொருநதியவனுமா
அவவரசனை அநத நகரததிலுளள ஸதிரீகள உயாநத மாளி
களின மேலே நினறு பாாததனா இநதிரனுககொபபானவ
எதிரிகளை அழிபபவனும எதிரிஸைனியததின யானைகளைத த
பவனுமாகிய அவனை அஙகேபாாதத பெணகளின கூடடங
இநதிரனெனறே நினைததன 'இவனதான யுததததில வஸ ெ
னும தேவஜாதியைபபோலப பராககிரமமுளள அநதப பு
ஷரேஷடன இவனுடைய கைபலததினமுன அணுகிய எதிரி
டைய கூடடஙகள நிறபதிலலை' எனறசொறகளைச சொலலிக
ணடு அநத ஸதிரீகள அனபுடன அநத ராஜாவை ஸதுதிசெ
அவனசிரஸில புஷபவாஷஙகளையும வாஷிததனா ஆஙகாங

மணஶ்ரேஷடாகளாலும நாறபுறமும துதிசெய்யபபடடு,
மகிழசசியுடன வேடடையாடுவதறகு வனததிறகுப புறபபட
இநதிரனுககொபபான அவவரசன மதயானையினமேலே
புறபபடுமபோது, பிராமணாகளும க்ஷததிரியாகளும வைசி
ளும சூததிராகளும அவனைப பினசெனறனா நகரததாரும
ததாருமாகிய அவாகள மஙகள ஆசீரவாதஙகளாலும ஜயஜய
ற சபததாலும அநத ராஜாவைச சிறபபிததுககொணடு
த தூரம பின சென றனா அதனபின, ராஜாவினால விடை
டுககபபெறறுத திருமபினா
பிறகு, அவவரசன கருடனுககொபபான வேகமுள்ள ரதததி
அதனுடைய கோஷததினால பூமியையும ஸவாககததையும
பினனை சிறநதபுததியுள்ள அவவரசன சென று நநதனவனத
கொபபானதும, பிலவஙகளும எருககுககளும கருஙகாலி
களும விளாமரஙகளும வெளவேலமரஙகளும நிறைநததும,
களினினறும சரிநத கறகள நிரமபி மேடுபளளமாக இருபப
, மனிதரிலலாததும, ஜலமிலலாததும, அனேகயோசனை
நீணடதும, மானகளும ஸிமமஙகள முதலிய மறறப பயங
ான வனமிருகஙகளும நிறைநததும, நநதனவனததைப
னறதுமான வனததைககணடான
புருஷஶ்ரேஷடனான துஷயநதன வேலைககாராகளோடும
னயோடும வாகனஙகளோடும பறபல மிருகஙகளைககொனறு
தவனததைக கலககினான அவவிடததில துஷயநதன பாணத
எதிரிலகபபடட அநேகம புலிககூடடஙகளைப பாணஙகளி
பிளநது கீழேதளளினான அவவரசன தூரததிலிருநத சில
றைப பாணஙகளினால பிளநதான, அருகிலவநத சிலவறறைக
தியினால வெடடினான ஸமாததாகளில சிறநதவனாகிய அவன
மானகளைச சகதியாயுதததினால அடிததான கதாயுதததைச
றறுவதின ரஹஸயஙகளை அறிநதவனும அளவறற பராககிரம
ளவனுமாகிய அவன தோமரஙகளாலும, கததிகளாலும,
யுதஙகளையும உலககைகளையும சுழறறுவதனாலும, அநதக
டிலுள்ள மிருகஙகளையும பக்ஷிகளையும கொனறுகொணடு
சரிததான வியககததககக பராககிரமமுள்ள அரசனாலும
டையில விருபபமுள்ள போாவீராாலும கலககபபடட அநதப
ருஙகாடடை விடடு ஸிமமஙகள ஓடின பிறகு, அவவிடததில
டஙகள கலஙகிதோடியும கூடடததுககு முககியமானவைகள
படடும இருநத—மானமநதைகள ஆவலினால ஆஙகாஙகுச

சபதஞ்செய்தன ஓடித்திரிந்து மார்பு படபடவென்று து
சிலர் ஜலமில்லாத நதிகளையடைந்து ஜலத்தில் ஆசையை
வருத்தமடைந்து பசியினாலும் தாகத்தினாலும் பீடிக்கப்ப
களைத்துப் பிரஜ்ஞையற்றுப் பூமியில் விழுந்தனர் அங்கே பசியு
புருஷஶ்ரேஷ்டர்களால் சில மிருகங்கள் பக்ஷிக்கப்பட்டன
வனத்தில் சஞ்சரிக்கும் மற்றும் சிலர் நெருப்பை மூட்டி மா
களைப் பாகஞ்செய்து ஒழுங்காக அரைத்துப் புஜித்தனர் அ
பலமுள்ள சில மதயானைகள் ஆயுதங்களினால் அடிக்கப்ப
பயந்து துதிக்கை நுனிகளைச் சுருக்கிக்கொண்டும், இலத்தி
போட்டுக்கொண்டும், மூத்திரம் விட்டுக்கொண்டும், மிகுதி
ரத்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டும் விரைந்தோடின அவ்விட
துள்ள பெருங்காட்டானைகள் அநேக மனிதர்களைத் துகைத்
அந்தவனத்திலுள்ள ஸிம்மங்கள் ராஜாவினால் கொல்லப்பட
போது மிருகங்கள் நிறைந்த அந்த வனம் அம்புகளென்
மழைத்தாரைகளைப் பொழிகின்ற சேனையென்னும் மேகத்தி
மறைக்கப்பட்டதாக விளங்கிறது

தொண்ணூற்றோராவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துஷ்யந்தன் கண்ணு வாஶ்ரமம் போவது)

அதன்பின், அனேகமாயிரம் மிருகங்களைக் கொன்று வி
சேனை வாகனங்களுடன் அங்கே பட்டணத்துக்குஇரண்டுயோ
தூரத்தில் ஸித்தர்களும் சாரணர்களுமவஸிப்பதும், திர
நெருங்கின மேகம்போன்றதுமாகிய வனத்தைக்கண்டான். க
மிருகங்களைத் துரத்தின களைப்பினால் சோர்ந்த ராஜா, மி
களைத் தொடர்ந்துகொண்டே வேகமாகக் குதிரைகளை ஓட்டி
பிறகு, அந்த அரசன் ஒரு மானைத்தொடர்ந்துகொண்டு
வனம்புகுந்தான் உயர்ந்த பலமுள்ளராஜா தனியாகவே பசித்
சிரமங்களுள்ளவனாக அவ்வனத்தின் அருகேசென்று ஒரு
பாழான இடத்தையடைந்தான் அவ்வரசன்அதையுந்தாண்டி
ந்த ஆஶ்ரமங்களுடையதும்,மனத்தைமகிழ்விப்பதும்,பார்ப்ப
மிக இனியதும், குளிர்ந்தகாற்றுள்ளதும்,புஷ்பங்களுள்ள மரங்
நிறைந்ததும், வெகுஸௌக்கியமான புல்பிரதேசமுடையதும், வி
மானதும் இனிமையான குரலுள்ள பறவைகளும் குயில்களும் க
கொண்டிருப்பதும், சுவர்க்கோழிகள் கத்தப்பெற்றதும், வ

ளுள்ளவையும் ஸுகமான நிழலுள்ளவையுமான மரங்களி
மூடப்பட்டதும், பூமியெல்லாம் வண்டுகள் மொய்த்துக்
டிருப்பதும், மிக்க அழகுள்ளதுமாகிய வேறொரு பெரிய
திற்குச் சென்றான்
அந்தவனத்தில் பூவாமலும் காய்க்காமலும் ஒருமரமுமில்லை,
ள்ள மரமுமில்லை, வண்டு நிரம்பாத மரமுமில்லை, பக்ஷிகள்
ரிக்கப் பெற்றதும், புஷ்பங்களினால் மிக்க அலங்காரமுள்ள
எல்லாக்காலங்களிலும் புஷ்பமுள்ளவையும் ஸுகமான நிழ
வையுமான மரங்களினால் மறைக்கப்பட்டதும், மனத்தைக்க
னறதுமான அந்தச் சிறந்தவனத்தில் சிறந்த வில்லாளி
அரசன் பிரவேசித்தான் அவ்வனத்தில் புஷ்பித்த கிளைக
கூடிய அம்மரங்கள் காற்றினால் அசைக்கப்பட்டு அநேக
முள்ள பூமாரியை அடிக்கடி பொழிந்தன ஆகாயத்தை
யவையும் இனியகுரலுள்ள பக்ஷிகள் கூவுகின்றவையுமாகிய
காட்டிலுள்ள மரங்கள் பல நிறங்களான புஷ்பங்களால
ரங்களை அணிந்துகொண்டவைபோலச் சோபித்தன அங்கே
ங்களின் மிகுதியினால் சாய்ந்திருக்கும் அம்மரங்களின் தளிர
மதுவில் ஆசைகொண்ட வண்டுகள் இனிய சப்தங்களைச
கொண்டிருந்தன அவ்விடத்தில் புஷ்பங்கள் சிதறிக
தனால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் கொடிப் பந்தல்களினால
கப்பட்டவையும் மனத்துக்கு விருப்பத்தை விருத்திசெய
வையுமான அநேக இடங்களைப்பார்த்து, மிகுந்த பராக்கிரம
ான அவ்வரசன் சந்தோஷமடைந்தான். ஒன்றுக்கொன்று
ள உரைந்துகொண்டு புஷ்பங்கள் நிறைந்து இந்திரனுடைய
த்துக்கொப்பாயிருந்த மரங்களினால் அவ்வனம் அழகாயிருந
அந்தவனம் சித்தர்கள் சாரணர்கள் கந்தர்வர்கள் அப
கள் மதமுள்ள வானரர்கள் கின்னரர்கள் இவர்களின
ங்களினால் நிரம்ப வியாபிக்கப்பட்டிருந்தது ஸுகமான
சியுள்ளதும் இனிய மணமுள்ளதுமான புஷ்பங்களின
களை வஹித்துக்கொண்டு வருங்காற்று அந்தவனத்தில் ஸஞ்
தும்போது விளையாடுவதற்காக மரங்களைத் தாவுவதுபோலி
து இவ்வகையான குணங்கள் நிறைந்ததும் நதியின்பக்கத்தி
ஊற்றல்களிலுண்டாயிருப்பதும் த்வஜஸ்தம்பம் அலங்கரித
போல அழகியதுமாகிய வனத்தை அவ்வரசன்பார்த்தான்
மிக்க கலகலப்பான பக்ஷிகளோடுகூடிய அவ்வனத்தைப
த்துக்கொண்டிருக்கையில், அழகியதும் மனத்துக்கு இனிய

துமான அநேகவிருக்ஷங்கள் நிரம்பியதும், அக்னிஹோத்ரா
ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பதுமாகிய சிறந்த ஆஸ்ரம ஒ
கண்டான் ராஜலக்ஷ்மியையுடைய அவ்வரசன், யதிகளும
முதல் பிரமசாரிகளான வாலகில்யாகளென்னும் ரிஷிகளு
ரிஷிக் கூட்டங்களுமுள்ளதும் அநேக அக்னிஹோத்ர
ளுள்ளதும் புஷ்பங்கள் மெத்தைகளைப்போற் பரவப்பெற
துமான அநேகம் பெரியதிட்டுக்களினால் விசேஷமாகச் சோ
றதுமாகிய அந்தநிகரற்ற ஆஸ்ரமத்தை அப்போது கெ
தான் ஜனமேஜயராஜாவே! அருகில் பரிசுத்தமாயும் ஆ
மான ஜலமுள்ளதாயும் அநேக பக்ஷிக்கூட்டங்கள் நிரம்பின
ஆஸ்ரமத்திற்கு அழகையுண்டாக்குவதாயுமிருக்கிற
நதியையும் அதன் அருகிலுள்ள துஷ்ட மிருகங்கள்கூட்ட
மாக இருப்பதையுங்கண்டு அவன் சந்தோஷமடைந்தான்
ளில் தனக்கொப்பாரில்லாதவனாகிய அந்த ஸ்ரீமான்,
லோகத்துக்கொப்பானதும் எப்பக்கங்களிலும் மிக்க
முள்ளதுமான அந்த ஆஸ்ரமத்திற்குப் போனான் ஆஸ்ர
அருகே ஓடுவதும், புண்ணிய தீர்த்தமுள்ளதும், அங்குள்ள பி
ளெல்லாவற்றிற்கும் தாயைப்போல நிற்பதும், மணல்களில்
வாக பக்ஷிகளிருக்கப்பெற்றதும், கரையிலுள்ள மரங்களி
பங்களையும் நுரைகளையும் அடித்துக் கொண்டுபோவதும
னரக் கூட்டங்கள் வசிக்குமிடங்களுள்ளதும், (குரங்கு
கொண்டைமுசுறுகளும் நிரம்பினதும், பரிசுத்தமான வே
யயன சப்தமுள்ளதும், மணற்குன்றுகளினால் அழகாயிருப
மதயானைகளும் புலிகளும் மஹாஸர்ப்பங்களும் நிரம்பினது
அந்த நதியையும் கண்டான் அந்த நதியின்கரையில் அழகி
மஹரிஷிக் கூட்டங்களினால் ஆஸ்ரயிக்கப்பட்டதுமாகிய, முக
மறிந்த மஹாத்மாவான கண்ணுவரிஷியின் சிறந்த ஆஸ்ர
யும் கண்டான் ஆஸ்ரமத்தோடுசேர்ந்த நதியையும் ஆஸ்ர
கும் இடத்தையுங்கண்டு அவ்வரசன் அப்போதே உள்ளே
தற்கு விருப்பங்கொண்டான் திட்டுக்களோடுகூடியதும
கானகரையுள்ளதுமாகிய மாலினிநதியினால் அலங்கரிக்கப்ப
னால், கங்கையினால் சோபிக்கின்ற நரநாராயணாஸ்ரமம்போன
மயில்கள் காவத்துடன் சப்திப்பதுமான அந்தப்பெரியவன
பிரவேசித்தான் அந்தப் புருஷஸ்ரேஷ்டன் சைத்ரரதமெ
குபேரனது உத்தியானவனத்துக்கொப்பாகிய அந்தவன
குடசென்று எல்லாக் குணங்களும் மிக்கநிரம்பினவரும

|ினால கணணெடுததுப பாாககககூடாதவரும தவததையே
கவுடையவருமாகிய கசியப கோததிரததிற பிறநத கண
மஹரிஷியைக காணபதறகாக, குதிரைகளும யானைகளும
களும நிறைநததும,கொடிகள பிரகாசிககினறதுமான தன
யை வனததிறகுவெளியிலேயே நிறுததி, 'நான ரஜோ
றறவரும தவததையே தனமாகவுடையவருமாகிய கண
மஹரிஷியைக காணபதறகுபபோகப போகிறேன நான
வும இஙகே நிறகவேணடும' எனறு கடடளையிடடான
களுககு ஈசுவரனாகிய அவவரசன நநதனவனமபோல
நகினற அநத வனததை அடைநததும பசிதாகஙகளை
ன, பூரணமான ஆனநததனதையும அடைநதான
றகு, அவவரசன, தவமே உருவஙகொணடவரும தோஷ
தவருமாயிருககிற அநத ரிஷியைத தரிசிககக கருதி, வில
முதலிய ராஜ சினனஙகளை நீககிவிடடுப புரோஹிதாகளு
மநதிரிகளுடனும அநத உததமமான ஆஸ்ரமததை அடைந,
வணடுகளினுடைய சிறநதபாடடினால சபதமுளளதும,
வித பக்ஷிககூடடஙகள ரிரமபினதும, பிரமமலோகததுககு
னதுமாகிய அநத ஆஸ்ரமததைககணடு, அநத ராஜா ஆசசரி
ால மலாநத கணகளுடன மகிழவுறறுன அஙகே யாகங்கள
படுமபோது ரிகவேதிகளுட சிறநதவாகளால பதங
டும கிரமஙகளோடும உசசரிககபபடட ரிகவேத மநதிரங
அநதப புருஷஸ்ரேஷடன கேடடான, யஜுஸவிததையின
ஙகளாகிய கலபஸூததிர முதலியவறறை அறிநதவாகளும,
வேதம தெரிநதவாகளும, மதுரமான ஸாமகானஞசெயகிற
நம, 'பாருணடம' எனனும ஸாமகானததிலும அதாவசிர
னும அதாவண வேதோபநிஷததிலும சிறநதவாகளும,
யான தவமுளளவாகளும, மனததையும இநதிரியஙகளையும
கினவாகளுமாகிய ரிஷிகளினால அநத ஆஸ்ரமம அபபோது
ததது அதாவணவேததததில தோநதவாகளும 'பூதயஜ்ஞம்',
மும ஒருவித ஸாமததைப பாடுகிறவாகளும ஆகிய அநத ரிஷி
பததததோடும கிரமததோடும ஸமஹிதையெனனும வேத
ததைச சொலலிககொணடிருநதனா சொறகளின ஸவர
சுததியுடன ஓதுகினற இனனும அநேகம பிராமணாகளி
வேத கோஷம செயயபபடட அநத ஆஸ்ரமம இரணடா
பிரமமலோகம போல அழகுளளதாக இருநதது யஜ்ஞத
தாபனை பரபபுவது முதலான செயகைகளை அறிநதவாகளும,

[1] கிரமம, [2] சிக்ஷை இவற்றில நிபுணர்களும, [3] நியாய சா
தில ஸரியான ஞானமும ஆதம ஞானமும நிரமபினவர்
வேதததின கரைகணடவர்களும, மீமாமஸை தெரிநதவர்
அநேக விதமான வாககியஙகளின தொகுதிகளிலும அ
களிலும நிபுணர்களும, வைசேஷிக சாஸதிரததின விஷயம்
தவர்களும, மோக்ஷ தாமததை அவலமபிததவர்களும
பக்ஷததை ஸதாபிபபதையும இதர பக்ஷததை ஆக்ஷேபிப
தமககு வநத ஆக்ஷேபததை விலககி ஸிததாநதம செயவ
உணமையான விஷயஙகளையும தெரிநதவர்களும, சொ
கணம யாபபிலககணம சொறகள வநத காரணஙகள இவை
தவர்களும, [4] காலமறிவதில நிபுணர்களும, பொருளகளும
றின செயகைகளும குணஙகளும தெரிநதவர்களும, ஒவ
றுககும காரியததையும காரணததையும அறிநதவர்களும,
கள வானரஙகள இவைகளுடைய சபதஙகளை அறிநதவர்
விரிவான கிரநதஙகளை ஆதாரமாகக கொணடவர்களும, வே
தம அறிநதவர்களில சிறநதவர்களுமாகிய ரிஷிகளால எங
ஒலியுணடாகுமபடி உசசரிககபபடும விததியா கோஷ
செவியுறறான

எதிரிகளான வீரர்களைச சஙகரிப்பவனுகிய அவவரசன
அநத இடஙகளிலும நியமமுளளவர்களும, உறுதியான தவ
வர்களும, ஜபஹோமஙகளைச செயபவர்களுமாகியபிராமண
கணடான அவர்கள பிரயாஸபபடடுச செயத அழகும
திரமுமான ஆஸனஙகளைக கணடு அரசன வியபபுறறான.
மணர்களாற செயயபபடட தேவாலய பூஜையைக கணடு
ராஜஶ்ரேஷடன தனனைப பிரமமலோகததிலிருபபவனுக
தான காசியபருடைய தவததினுல காபபாறறபபடடதும
வனததுககுரிய குணஙகள நிரமபினதும க்ஷேமகரமுமான
சிறநத ஆஸ்ரமததைப பாரபபதில அவனுககுஆசைநிரமப
அநத வீரன மநதிரி புரோகிதர்களுடன கூடினவனுகி உறு
நியமமுளளவர்களும தவமேதனமாக உடையவர்களுமாகி
களால நாலுபககமுமசூழபபடடதும, ஏகாநதமானதும,ம
மிகவும கவர்கினறதும, புணணியமுமாகிய கணணுவருடைய
சாலையில பிரவேசிததான

1 வேதபதஙகளைக கோததுச சொலவது

2 ஸவரம எழுதது முதலியவறறின லக்ஷணம

3 தாககசாஸதிரததில கௌதமராறசொலலபபடடது நி
கணுதராற சொலலபபடடது வைசேஷிகம 4 சோதிடம

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

(...ணுவாராமத்தில் சகுந்தலைக்கும் துஷ்யந்தனுக்கும் ஸம்பாஷணை)

பிறகு, சிறநத புஜபலமுளள அவவரசன, அநத மநதிரிகளை
நிறுததிவிடடுத தனிமையாகபபோனான அநத ஆஸரமத
கடுமையான தவமுளள அநதரிஷியைக காணவிலலை அவன
த ரிஷியைக காணாமையால, ஆஸரமததில யாருமிலலாமலிருப
தைககணடு, வனமுழுதும எதிரொலியுணடாகச செயகிறவன
ல, 'யார இஙகே?' என்று உரககககூபபிடடான அவனுடைய
த ஒலியைககேடடு, லக்ஷமியே உருவஙகொணடு வநதாற
னறவளும ரிஷிவேஷநதரிததவளுமாகிய ஒரு கனனிகை அவ
ஸரமததினினறும வெளிபபடடாள ஜனமேஜயரே! கறுதத
களையுடைய அநதபபெண, பூஜிககததககவனும எலலாரை
ஆளுகிறவனுமாகிய அநதத துஷயநத மகாராஜன அதிதியாக
திருபபதைககணடு மிகுநத சநதோஷமடைநதாள அழகும
வமும நிரமபினவளும, சிறநத ஒழுககமும ஆசாரமுமுளள
ம, மஙகளமான லக்ஷணஙகள சேரநதவளுமாகிய அநதப
ண, தாமரைப புஷபமபோல விசாலமான கணகளும அகனற
பும சிறநதபுஜமும ஸிமமமபோனற தோளகளும நீணட
களுமுடையவனும எலலா நலல லக்ஷணஙகளும பொருநதின
மாகிய அவவரசனைநோககி, இனியசொறகளினால தெளிவாகப
னாள 'உமககு நலவரவு' என்று சீககிரமாகச சொன
ஜனமேஜயரே! ஆசனமகொடுதது மரியாதைசெயது ஆக
பாததியஙகளினால பூஜிதது ராஜாவை க்ஷேமததையும [1] அநா
ததையும விசாரிததாள நியாயபபடி பூஜிததுக குசலபபிரஸ
செயத பிறகு மலாநத முகததுடன, 'என்ன காரியம
யயவேணடும?' என்றும, 'நீர என்ன காரியம செயயககருதி
ரமததிறகு வநதிருககிறீர? இபபோது மஹரிஷியின இநதப
ணியாஸரமததிறகு வநத நீர யாவர?'' என்றும கேடடாள
பிறகு, சாஸதிரபபிரகாரம பூஜிககபபெறற அவவரசன, எநத
யவஙகளிலும குறறமிலலாதவளும இனிமையாகப பேசுகிற
மாகிய அநதப பெணணைபபாரதது, 'தாமரைபபுஷபம
னற கணகளையுடையவளே! நான இலிலன என்னும பிரசிததி
றற மஹாதமாவான ராஜரிஷியின புததிரன துஷயநதன

---

1 வனபாவம 581-ம பககம குறிபபிறகாணக

என்பது என்பெயர் இது நிஜம் மஹானுபாவராகிய கண்ு
மஹரிஷியை உபாஸிப்பதற்கு நான் வந்திருக்கிறேன் .
புள்ளவளே ! அழகானவளே ! அந்தப் பகவான் எங்கேபோயி
கிறார்? அதை எனக்குச்சொல்' என்று கேட்க, சகுந்தலை, '
வானுகிய என்பிதா பழங்கள் கொண்டுவருவதற்காக ஆஸ்ரமத்
விட்டுப்போயிருக்கிறார் சற்றுநேரம் இரும், அவர் வந்
பார்க்கலாம்' என்று சொன்னுள் அந்தச் சகுந்தலை அவ
சொல்லியதைக்கேட்ட அந்த அரசன், அந்த ரிஷியைக் காணு
யால், அழகுள்ளவளும், மனோஹர்மான சிரிப்புள்ளவளும்,
ரத்தினுலும் தவத்தினுலும் அடக்கத்தினுலும் சோபிக்கிறவ
அழகும் பருவமுழு நிரம்பினவளுமாகிய அந்த உத்தமமான ெ
ணைப்பார்த்து, 'அழகான நிதம்பமுள்ளவளே ! நீ யார்? ய
டைய பெண்? எதற்காக வனத்தில்வந்தாய்? அழகானவ
இப்படி அழகும் குணமுமுள்ள நீ எங்கிருந்துவந்திருக்கிறு
அழகானவளே ! உன்னைப் பார்த்தமாத்திரத்தில் நீ என்மனத்
அபகரித்துவிட்டாய் உன்னை நான் தெரிந்துகொள்ளவிரு
கிறேன் ஆதலால், அழகியே ! எனக்குச் சொல் அள
ஸௌந்தர்யமுள்ளவளே ! காத்திருக்கிறேன், ஒன்று சொல்ல
நினைக்கிறேன் யானைத் துதிக்கைபோன்ற தொடைகளையுவ
வளே ! பெண்ணரசியே ! என் சொல்லைக்கேள் நான் ராஜ
வம்சத்திற் பிறந்தவன் அதிலும், விசேஷமான பூரு வம்சத்
பிறந்தவன் நான் துஷ்யந்தனென்பவன் பெண்ணரசியே !
போது உன்னை நான் வரிக்கிறேன் எனக்கு க்ஷத்திரியப் ெ
ணைத்தவிர வேறு ரிஷிபுத்திரிகளிடத்திலும், தாழ்ந்த பெண
டத்திலும் உயர்ந்த பெண்களிடத்திலும் மனம் ஒருபொழு
செல்வதில்லை இனிமையாகப் பேசுகிறவளே ! ஆதலால், என்
கட்டுப்பட்ட மனமுள்ளவனென்று அறி எனக்கு உன்
அபிப்பிராயம் உண்டானதனுல் நீ க்ஷத்திரியப்பெண்ணுக இரு
வேண்டும் நீ யார்? சொல் பயந்தவளே ! என்மனம் பிராம
பெண்ணிடம் செல்வதற்கு யத்தனப்படாது நீண்ட கண
யுடையவளே! உன்னை நான் விரும்புகிறேன் விருப்பமுள்ள எ
நீயும் விரும்பக்கடவாயாக, விசாலமான கண்களையுடையவ
ராஜ்யத்தை அனுபவி வேறுவிதமாக எண்ணுதே' என்று செ
னுன் ஆஸ்ரமத்தில் அந்த ராஜாவினுல் இவ்வாறு சொல்லப்ப
அந்தக் கன்னிகை, சிரித்துக்கொண்டு அவனைநோக்கி, மிக இன
யான சொற்களுள்ள பின்வரும் வாக்கியத்தைச்சொன்னுள்

' துஷயநதராஜாவே! உயாநத தவமுளளவரும தருடமான
தமுளளவரும தாமநதெரிநதவரும மஹாதமாவுமாகிய பக
ஞன கணணுவா எனனைப பெணணுக நினைததிருககிறா
ஶரேஷடரே! எனககு எனவிஷயததில ஸவதநதிரமிலலை
ணுவா எனககு எஜமானரும பிதாவுமாக இருபபவா உமது
யததைபபறறி அவரையே கேளும தகாததைசசெயவது
பனறு' எனறுள துஷயநதன, 'பெரியபாககியமுளளவளே!
நமெலலாம பூஜிககததகக பகவானுகிய கணணுவா ஊாதவ
ஸ, தாமதேவதையே ஒழுககததை விடடு விலகினுலுமவிலகும,
தக கடுமையான நியமமுளள கணணுவா விலகாா பெணண
ாகிய நீ அவருககுப பிறநத பெணணெனபது எவவாறு? இநத
யததில எனககுப பெரிய ஸமசயம இருககிறது அதை
கது நீ நிவிாததிசெயயவேணடும' எனறு கேடடனன சகுந
, 'ராஜாவே! நான கணணுவரிஷியின பெணணுக இருககினற
யம முனனுல எவவாறு நடநததெனபதைப பறறி எனககுத
ிநதவகையை விவரமாகச சொலலுகிறேன, கேளும எவன
ன ஒருவனுக இருகக வேறெருவனுகப பெரியோாகளிடம
லலுகிருனே அவன பாபததினுல மூட பபடடவனும மூடனும
னை அபகரிதத திருடனுமானவன ஒருரிஷி, எனபிதாவினிடம
து என ஜனனததைபபறறி, 'நீா ஊாதவரேதஸாக இருககி
இநதசசகுநதலை உமககுபபுததிரியாவது எவவாறு? உமககு
ள எவவாறு ஜனிததாள? உணமையை எனககுசசொலலும'
று கேடடாா ராஜாவே! அவருககுக கணணுவபகவான
ன உததரம சொனனுரோ அதைககேளும 'முறகாலததில
வாமிததிரா கடுநதவமசெயது தேவககூடடஙகளுககெலலாம
வாகிய இநதிரனுககு மிககபயததை உணடுபணணினு 'தவத
ல ஜவலிககினற சகதியுளள இவா எனனை இநதிரபததிலி
து தளளிவிடுவாா' எனறு விசுவாமிததிரருககு அஞசின இந
ன மேனகையை நோககி, 'மேனகையே! நீ அருமையான
ஙகளினுல அபஸரஸ¬களுககெலலாம மேலாகஇருககிருய
கானவளே! எனககு ஒரு நனமைசெய நான சொலலு
தக கேள ஸூரியனைபபோலப பிரகாசிததுககொணடிருககிற
நப பெருநதவமுளள விசுவாமிததிரா கடுநதவஞசெயது என
ளததைக கடுஙகசசெயகிருா அழகிய இடையுளள மேன
யே! இநத விசுவாமிததிரா சுததமான மனததோடு யாராலும
ககமுடியாதவராக உககிரமான தவததிலிருககிருா, அவா
னை ராஜயததைவிடடுத தளளாமலிருககுமபடி, நீபோய

அவரை மயஙகசசெய அவா தவததுககு இடையூறுசெ
எனனுடைய முடிவான விருபபததை நிறைவேறறு அழ
வளே ! ரூபததினுலும யௌவனததினுலும இனிமையின
செயகையினுலும புனனகையினுலும சொறகளினுலும மய
அவரைத தவததிலிருநது விலககிவிடு, இஃது உனனுடைய
றுபபு' எனறு சொனனன அதறகு மேனகை, 'அநதபபக
மிகுநதமகிமையும கடுநதவமும உளளவா, கோபககாரா,
அபபடிபபடடவ ரெனபதை நீஙகளும அறிவீாகள
மஹாதமாவின சகதிககும தவததிறகும கோபததிறகும நீஙக
பயபபடுகிறீாகள நான எவவாறு நடுஙகாமலிருபபேன? மி
பிரபாவமுளள வஸிஷடரைப பிரியமான புததிராகளை
அவா பிரிததவா, முதலில க்ஷததிரியஜாதியிறபிறநது தமது
மையினால பிராமணரானவா, தமககு ஸநானததிறகாக நிரம
ஜலததினால இறஙகிச செலலமுடியாத நதியையுணடுபணணின
அதைததான இவவுலகததில மிகுநதபுணணியமுளள கௌ
நதியெனறு ஜனஙகள அறிகினறனா முனனே பஞசகால
இநத மஹாதமாவினுடைய பாரியையை வேடனுகபே
[1] மதஙகனெனனும தாமிஷடனுன ராஜரிஷி காபபாறறி
அநதப பஞசகாலம கடநதபின திருமபவும ஆஸரமதத
வநது ஸமாததராகிய அநதமஹரிஷி [2] பாரை யெனறு
நதிககுப பெயரிடடாா மனமகிழநது தாமே அவவிட
சணடாளனுககு யாகம செயவிததாா தேவேநதிரரே !
டமபயநது அநதசசணடாளனுடைய யஜஞததில ஸோமரஸப
னஞசெயகிறதறகு நீஙகளுமபோனீாகள அவா கோபஙகொ
நக்ஷததிரஙகள நிறைநத வேறுலோகததையும ஸருஷடித
[3] பரதிஸரவணம முதலிய நக்ஷததிரஙகள அவா செயத

---

1 திரிசஙகு 2 ரிரமபினது

3 பரதிஸரவணம எனபது ஸரவணததுககெதிராக விசுவாம
படைதத நக்ஷததிரமாக இருததல வேணடும

அனுஷம கேடடை மூலம பூராடம உததராடம இவவைநது ந
திரஙகளும ஒருகொததாகத தெறகிலும, மறற இருபததிரணடு ந
திரஙகளும தனிதது வடககிலுமிருபபதுபறறி அதிக எண
நக்ஷததிரஙகளை முதலிற கூறுவதறகாக ஸரவணததை முதலாககக
தாககொளக

வாலமீகிராமாயணம, பாலகாணடம ௬0 - வது ஸாககம், உ0 - வ
லோகமமுதல உ௩ வது ௩லோகமவரையில,விசுவாமிதராகோபம
ஸபதரிஷிகளையும நக்ஷததிரவமசததையுமதக்ஷிணமாககததில வே
படைதது, மறுபடியும கோபததுடன, 'வேறுஇநதிரனையாவது
பேன, அலலதுஇநதிரனஇலலாமலேயாவதுலோகம இருககடடும'

ாகிய வஷிஷடருடைய சாபததால் கெடுககபபடட திரி
வுககு அபயம் கொடுததா
ராஜரிஷியாகிய கௌசிகா பிரமமரிஷியின சாபததை எவ
ரிவிாததிபபது?'' எனறு அவமதிததது, தேவாகள அநத யஜ
ன கருவிகளை அழிததனா அநதப பெருஞசகதியுளளவரும
நதிரருமான விசுவாமிததிரா வேறு யாகககருவிகளைப படைதத
மிகுநத தவமுளள அவா திரிசஙகுவை அபபோதே சுவாக
ககு அனுபபினா அவருடைய செயகைகள இபபடிபபடட
அவரிடததில நான மிகவும நடுஙகுகிறேன பிரபுவே! அவா
ிதது எனனை எரிககாமலிருககுமவணணம எனககுககடடளை
ள அவா மகிமையினால உலகஙகளை எரிததுவிடுவா
ல பூமியை நடுஙகச செயவா மஹாமேருவை எறிநதுவிடுவா.
ாகத திசைகளைச சுழறறிவிடுவா அவவிதமான தவமுளள
எரிகிற நெருபபைப போனறவருமாகிய அநத ஜிதேநதிரிய
விசுவாமிததிரரை எஙகளைபபோனற ஒரு பெண எவவாறு
ிவாள? தேவேந்திரரே! அகனியையே முகமாகவும சூரிய
ாகளைக கணகளாகவும யமனை நாவாகவும கொணடு ஜவலிக
வரை எஙகளைபபோனறவள அணுகுவது எபபடி? யமனும
னும மஹரிஷிகளும ஸாததியாகளெனனும தேவாகளெனவ

து, தேவாகளையும கோபததினால ஸருஷடிககத தொடஙகினா
து சொலலபபடடிருககிறது
ுதறகு, கோவிநத ராஜீய வயாகயானததில, 'வடககில துருவன
ாமலிருபபதுபோல தெறகில திரிசஙகு இருககடடும, துருவனைச
ஸபத ரிஷிகளிருபபதுபோலவே திரிசஙகுவைச சுறறியும ஸபத
ளிருககடடும, அஙகே இருபததேழு நகஷததிரஙகளிருபபதுபோல
ஙகும இருபததேழு நகஷததிரஙகளிருககடடும, இதா நகஷததிரக
மும அஙகிருபபதுபோலவே இஙகுமிருககடடும எனறு ஸஙகறபித
ாணடு இநத லோகததிறகு இநத இநதிரனைததவிர வேறு இந
யாவது ஸருஷடிபபேன, லோகததில இநதிரனே இலலாமற
ாலும செயவேன, இநதிரனிலலாத மறறொரு லோகததைப
ததாலும படைபபேன' எனறு ஆரமபிததா எனறிருககிறது
௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨-வது ஶலோகஙகளில விசுவாமிததிரா தாம
நத நகஷததிரஙகள முதலிய யாவும உலகமுளளவரையில அழியாம
வேணடுமெனறு கேடடுககொளள, பிரமமாதி தேவாகள, ' அவ
இபபோதுளள நகஷததிர ஸஞசார மாாககததிறகு வெளிபபடடு
சாமயவததஙகளாக இருககடடும, அவறறின நடுவில திரிசஙகு மட
லகீழாகத தேவதையைபபோற பிரகாசிததுககொணடு நகஷததிர
க இருககடடும ' எனறு சொனனதாகவும சொலலியிருககிறது
ஙகு பாரததிலும நகஷததிரஙகள நிறைநத மறறொரு லோகத
படைததா எனறதனால, முனனிருநத நகஷததிரஙகளுககெதிராக
நகஷததிரஙகளையும விசுவாமிததிரா படைததாகச சொலலபபடுகிறது

ரும வாலகிலயாகளெலலோரும எவருடைய மஹிமைககு
கினறனரோ அவரிடம எனனைபபோனறவள எவவாறு
படாமலிருபபள? தேவ ராஜாவே! நீஙகள இவவாறு செ
பின அநத ரிஷியின சமீபததிறகு நான எபபடிச செலலா
பேன? தேவராஜாவே! எனனைக காபபாறறுவதைபப
ஆலோசிககவேணடும நான காபபாறறபபடடு உமது
ஙதை முடிககககடவேன, தேவரே! நான அநத இடததி
யாடிககொணடிருககையில என வஸதிரததை வாயு இஷ
விலககிவிட வேணடும உஙகள அனுககிரகததிஞல அநதக
தில எனககு மனமதன உதவியாக இருககவேணடும
அநத ரிஷியை வஞசிககும அநதக காலததில காடடி
வாஸனையுளள காறறு வீசவேணடும' எனறு சொனனுள.
படியேயாகடடும' எனறு சொலலி இநதிரனுல அநத
செயயபபடடபின, மேனகை விசுவாமிததிருடைய ஆ
சென்றுள

தொணணூறறுமூனருவது அததியாயம்.

ஸமபவ பாவம். (தொடர்ச்சி)

(சகுந்தலை பிறநத வரலாறு)

மேனகை இவவாறு கேடடுககொளள, இநதிரன வ
அனுபபினுன அநதககாலததில வாயுவுடனகூட மேனகை
படடாள பிறகு பெணகளுள சிறநதவளாகிய மேனகை ப
வளாகி, பாபஙகளெலலாம நீஙகுமபடி தவஞசெயது
ருநத விசுவாமிததிரரை ஆஸரமததிற கணடாள பிறகு
ரிஷியை வநதனஞசெயதுவிடடு அவரருகே விளையாடினுள
அவளுடைய சநதிரனுககொபபான ஆடையை விலக
உயாநத பெணணுகிய மேனகை அகனிககொபபான தே
யுடைய அநத ராஜரிஷியான விசுவாமிததிரா பாாககையில
முறறுக காறறை நிநதிததது, அநத ஆடையை யெடுபபத
துரிதமாகப பூமியில இறஙகினுள அபபோது ரிஷிஸரேஷ
விசுவாமிததிரா மாசறற ரூபமுளளவளும வயஸிலும அ
ஒபபிடக கூடாதவளுமான அநத மேனகை வஸதிரமிலலா
கடடபபடடுககொணடு ஆடையில ஆசை வைததுப பா
னிருபபதைக கணடாா அபபோது அநதப பிராமணஸ
அவளுடைய அழகையும குணஙகளையுஙகணடு காமததுககு

ளாடு சேர எண்ணங்கொண்டார், அவளை அழைக்கவும்
ததார் அந்தச்சிறந்தபெண்ணும் ஸம்மதித்தாள் அவர்
வரும் அங்கே அப்போது வெகுநீண்ட காலம் ஒருதினம்
இஷ்டப்பிரகாரம் ரமித்துக்கொண்டிருந்தனர் எப்போ
வத்திலிருந்த ரிஷியானவர் இவ்வாறு காமக்குரோதங்களை
காதவராகி அநேக ஆயிரவருஷங்கள் கடந்துபோனதை
காமற்போனார். அந்தரிஷி வெகுகாலமாகச் சம்பாதித்த
துக்கு அழிவைச் செய்துகொண்டார் தவமழிந்ததனாலே
மமுனிவர் மோகத்தையடைந்தார் கோபமே இயல்பாக
யவரும் காய்கிழங்குகளைப் புசிப்பவருமாகிய முனிவர் பெண்
த்திலகப்பட்டுக்கொண்டு காலடிவைப்பதனால் ஜலத்தில் சப
தச் செய்துகொண்டு நதியின் உள்திட்டிலுள்ள ஆச்ரமத்திற்
சென்றார் தானும் விட்டுநீங்குவதற்கு விரும்பின மேனகை
தின சபத்ததைக் கேட்டாள் 'தவத்தினால் ஜ்வலித்த மகிமை
இவர் போவதும் வருவதும் ஆகாசமார்க்கத்தாலேதான்
பாது இவர் தவமகுறைந்து போனதினுடைய அடை
த்தை நான் அறிகிறேன் இப்போது நான்போவது ஸரி
' என்றுசொல்லி மேனகை ருதுஸ்நானஞ் செய்து காமத
விருப்பத்தில் அகப்பட்டவராகிய அம்முனிவரின் அருகிற்
ருள் அந்தரிஷி மாலினிநதியின் ஸமீபத்தில் அழகான
மலையின் சாரலினிடத்தே மேன்கையினிடம் சகுந்தலையை
பெண்ணினார் தெய்வப்பெண்ணுக்கு ஒப்பானவளும் எல்லா
ணங்களும் அணிந்துகொண்டு அழகிய சயனத்தில் படுத்த
பவளுமான அந்தப் பெண்ணைப்பார்த்து, மேனகை, 'பெண்
யே! நீ உக்கிரமான தவமுள்ள மஹரிஷியின் வீரியமாக
கிறாய்[1] ஆதலால் தேவகாரியத்திற்காகவந்த நான் ஸ்வர்க்க
செல்வேன்' என்று சொன்னாள் பிறந்தவுடன் அந்தக் காப
த மாலினிநதியினருகில் விட்டுவிட்டு, தானவந்த காரியத்தை
வேற்றிக்கொண்ட மேனகை உடனே விரைவாக இந்திர
க்குச் சென்றாள் சிங்கங்களும் புலிகளும் நிறைந்த ஜன
த காட்டில் படுத்திருக்கும் அந்தக் குழந்தையைப்பார்த்த
பக்ஷிகள் சுற்றிலும் சூழ்ந்துகொண்டன 'குரூரமான மிரு
ள் மாமஸத்தில் ஆசைவைத்து இந்தப் பெண்குழந்தையைக்
கொல்லக்கூடாது' என்று பக்ஷிகள் அங்கே அந்த மேனகையின்
ரணைக் காத்தன ஸ்நானத்திற்காகப் போன நான்

---

[1] 'மானிடப்பெண்ணை ஸ்வர்க்கத்தில் எடுத்துக்கொண்டு போகக்
து' என்பது கருத்து

ஜனமிலலாத அழகானகாட்டில பக்ஷிகளினற சூழபபட்டு
திருநத இவளைககணடேன. அழகாகக கூவுகினற பக்ஷிக
லாம எனனைபபாாததுக கிட்டவநது எனகாலகளில விழு
'பிராமணரே! இநதவிசுவாமிததிருடைய பெணணை அ
கலமபோல வைததுக காபபாறறககடவீா உமது சிநே
காமககுரோதஙகளை அடககாமல கெளசிகி நதிககுசசெ
ஆதலால, தயையோடு அவருடைய பெணணை வளாககக
எனறு இனிமையாகவும தெளிவிலலாமலும சொலலின பி
களின பாஷைகளையெல்லாம தெரிநதவனும எலலாபபி
களிடததும தயையுள்ளவனுமாகிய நான உடனே அ
கொணடுவநது பெணணாக வைததுககொணடேன சரீர
உணடுபணணுகிறவன, உயிரைககொடுபபவன, எவனுடைய
னததைப புசிககிறாகளோ அவன ஆகிய இமமூவரும
யாகத தநதைகளெனறு தாமசாஸதிரததில சொலலபப
றனா. ஜனமிலலாத வனததில பறவைகளினல சூழபபட்ட
நான இவளுககுச [1] சகுநதலை எனறு பெயரிட்டேன பிரா
ரே! சகுநதலை இவவிதமாக எனது பெணணெனறறியும உ
பெணணாகிய சகுநதலையும எனனையே பிதாவெனறு நி
கிறாள்' எனறு எனனைபபறறிக கேட்டபோது, எனபிறபபை
மஹாிஷிககு எனபிதா சொனனா ராஜாவே! இவவாறு
கணணுவருடைய பெணணெனறு நீா அறியும பெறறதகப
அறியாதவளாகிய நான கணணுவரையே பிதாவாக நினைத்
கிறேன ராஜாவே! இவவாறு நான கேட்ட எனவரலாற
சொனனேன' எனறாள

தொணணூறறுநானகாவது அதயாயம

ஸமபவபாவம. (தொடர்ச்சி)

(துஷயந்தன், சகுந்தலையைக் காந்தர்வ விவாகஞ்செய்து நகரத்
துச் சென்றபிறகு, கண்ணுவர் வந்துசேர்ந்து சகுந்தலைக்கு வரமளித்

துஷயநதன, 'கலயாணியே! நீ சொலலுகிறபடி நீ ராஜ
திரியெனபது தெளிவாகிறது அழகிய விதமபமுளளவளே
எனக்கு மனைவியாககடவாய உனககு நான எனன
வேணடும? சொல பொனமாலையையும, வஸதிரஙகளையும, பொ
மயமான குணடலஙகளையும, ஒளியுளளவையும மஙகள

---

[1] சகுநத - பறவைகளினல, லா - கிரஹிககபபட்டவள

ாகிய அனேகவித நகரஙகளிலுணடான முததுககளையும,
ஙகளையும, பொனகாசு முதலியவறறையும, தோல
ும இபபோது உனககு நான கொடுககிறேன ராஜய
லாம இபபோது உனதாக ஆகடடும அழகானவளே!
கு நீ பாாயையாகது கடவாய சுநதரியே! அசசமுள
ள! காநதாவமெனனும விவாகததினுல நீ எனனிடம
வாழைமரம போனற தொடையை யுடையவளே! விவா
ளுள காநதாவவிவாகம சிறநததாகச சொலலபபடுகிறது
ுசொனனுன அதைககேடட சகுநதலை, 'ராஜாவே! எனது
பழஙகள கொணடு வருவதறகாக இநத ஆஸரமததைவிடடுப
ிருககிறுா சறறுநேரம இரும அவா எனனை உமககுக
பபாா எனககுப பிதாவே அதிகாரி அவா எனககு
யமான தேவதை பிதா எனனை யாருககுககொடுபபாரோ
ா எனககுப பாததாவாவா இளமையில பிதா காபபாறறு
பருவகாலததில கொழுநன காபபாறறுகிறுன முதிாநத
ததில புததிரன காபபாறறுகிறுன ஸதிரீ ஸவதநதிரமாய
கததககவள அலலள ராஜஸரேஷடரே! தாமிஷடரே!
தவமுளள எனபிதாவை மதிககாமல அதாமமாக வரனை
எபபடி அடையலாம?' எனறு சொனனுள துஷயநதன,
நதரியே! தவமே உருககொணடவரும, சாநதியை இயல
உடையவருமான கணணுவரைபபறறி நீ இவவாறு சொல
தகாது தகாது' எனறுசொலல, கேடட சகுநதலை, 'பிரா
களுககுக கோபமே ஆயுதம, பிராமணாகள கையில ஆயுதம
பவரலலா, இநதிரன வஜராயுதததினுல அஸுராகளைக
லவதுபோல பிராமணாகள கோபததினுல சததுருககளைக
லுகினறனா அகனி ஜவாலைகளினுல தகிககிறது, சூரியன
ஙகளினுல தகிககிறுன, ராஜா தணடனையினுல தகிககிறுன,
ணன கோபததினுல தகிககிறுன கோபமூடடபபடட
ணன, கோபததினுலேயே இநதிரன அஸுராகளைக கொன
பாலவே கொலலுகிறுன' எனறு சொனனுள அதறகுத
நதன, 'பிரியமானவளே! அநதக கணணுவ மஹரிஷியை
அறிவேன அவருககுக கோபமிலலை அழகான நிதமப
வளே! சிலாகயமானவளே! நீ எனனை அடைவதை நான
புகிறேன, உனககாகவே நான இஙகு இருபபதாக அறி,
னம உனனிடம இருககிறது தானே தனககு உறவு,
ன தனககு உதவி, தாமபபடி நீயே உனனைத தானமசெய

யத தகுதியுள்ளவளாயிருககிறாய [1] பிராமமம, தைவம, ஆர்
பிராஜாபதயம, ஆஸுரம, காநதாவம, ராக்ஷஸம, பைச
ஆகிய இநத எடடுவிவாகஙகளதாம விவாகஙகளென றுதாம
திரஙகளில சொலலபபடடிருககினறன அவறறிலும தாம
விவாஹஙகளைபபறறி முனனமே ஸ்வாயமபுவமனு எவ
சொலலியிருககிறாரெனபதைச சொல்லுகிறேன 'கிலாககிய
வளே! பிராமணனுககு முதல நானகு விவாஹஙகளும சி
கியஙகளெனறும க்ஷததிரியனுககு முதலிலிருநது ஆறுவிவா
கள தாமமுள்ளவையெனறும, ராஜாககளுககு ராக்ஷஸவிவாஹ
சொலலபபடடிருககிறது ஆஸுரமெனனும விவாஹம வை
களுககும சூததிராகளுககும சொல்லபபடடது [2] ஐநது
ஹஙகளுள [3] மூன்று தாமமுள்ளவை (ஆஸுரம, பைச
ஆகிய) இரணடும தாமமிலலாதவையெனறு சொலலபபட
கினறன பைசாசமும ஆஸுரமும ஒருபோதும செ
தகாதவை இநத விதிபபடி விவாஹம செயயத தககது
தாமததின மாாககமென்று தாம சாஸதிரததில சொலல
டிருககிறது காநதாவமும ராக்ஷஸமும க்ஷததிரியனுககுத
மானவை அவறறைபபறறி நீ சநதேகிககாதே அவவிரண
யும வெவவேறாகவும செயயலாம, சோததும செயயலாம இ
ஸமசயமிலலை உததமமான பெணணே! விருபபமுள்ள
விருபபமுள்ள எனககுக காநதாவ விவாகததினால பாரியை
தறகு உரியவளாயிருககிறாய' எனறுசொனனான

சகுநதலை, 'பெளரவசிரேஷடரே! ராஜாவே! நீர சொல
தாமமாாககமாக இருநது நானே எனனைககொடுததுககொ
ஸவதநதிரமிருநதால எனது ஒரு நிசசயததை நீரகேளும
இரகசியததில சொலலபபோவதை நீர ஸததியமாக வாககு
தம செயயககடவீா எனககுப பிறககிறபுததிரன உமகக
இளவரசனாகவேணடும மஹாராஜாவே! இதனை உமககு

---

[1] அலஙகிருத கனனிகாதானம பிராமமவிவாகம, யாகததின
வில ரிதவிககுகளுககுத தக்ஷிணையாகக கனனிகாதானஞசெயவது
விவாகம, இருவருஞசோநது தாமம செயயடடுமெனறு மனவ
தானஞசெயது விடடுவிடுவது பிராஜாபதயம, வரனிடமிருநது இ
கோககளை வாஙகிககொணடு கனனிகாதானஞசெயவது ஆாஷவிவா
மிருநதிரவியம வாஙகிககொணடு கனனிகாதானஞ செயவது ஆ
விவாஹம, கனனிகையும வரனும மனமொபபிக கலநது கொள
காநதாவவிவாஹம தூககததிலும குடிமயககததிலும கனனிகை
தூககிககொணடுபோவது பைசாசவிவாஹம, சணடைபோடடுப ப
காரமாகக கனனிகையைக கொணடுபோவது ராக்ஷஸவிவாஹம

[2] நானகாவதுமுதல எடடாவது வரையிலுள்ளவை மனுஸமி
௩-வது அததியாயம உ௫-ம ஸ்லோகம குலலூகபடடா வயாகயா

[3] பிராஜாபதயம காநதாவம ராக்ஷஸம

யாகச சொலலுகிறேன. துஷயநதரே! இஃது இவவாறு
கருமானுல எனககு உமமுடன விவாஹம நடககலாம' என
¹ [அவள சொனன எலலாவறறையும சொனனபடி பிரதிஜ
ந செயது அநத ராஜாவாகிய துஷயநதன, 'இனனும என்ன
ன விருமபுகிஞயோ அவறறையெலலாம கேள' எனறு மறு
யும சொனஞன சகுநதலை, 'சாஸதிரீய விவாஹமெனனும
ாக வியவஹாரம பிரசிததமாயிருககிறது பெரியோாகள
ாஹமெனற கிரியையைச சநததிககு நனமையெனறு சிலாகிக
றனா உலகததாரின பழிபபு நிவிருததியாகுமபடி சாஸதிரப
காரம விவாஹம செயயும, இஙகே யாகததிறகுரிய பாததிரங
நம, தாபபஙகளும, புஷபஙகளும, அக்ஷதைகளுமிருககினறன
ாஹம எபபடி யோககியமாயிருககுமோ அபபடி ஸநததியும
ாககியமாயிருககும, ஆதலால, ராஜாவே! ஹோமம பணணத
க நெயயும, அனனமும, பொரிகளும, மணலும, பிராமணர்
நம, விவாஹததிறகுரிய மறறககருவிகளும உமககு இஙகே
ாநதிருககினறன ராஜஶ்ரேஷடரே! தாமததிறகாக நான தடுத
சொனனதையும நீா பொறுககவேணடும' எனறுசொனனுள]
அரசன, சஙகிககாமல அவளை நோககி, 'அபபடியே ஆகட
' எனறு மறுமொழி சொலலி, மறுபடியும, 'அழகிய புனன
யுளளவளே! அழகிய நிதமபமுளளவளே! உனனை நான உன
நதிககு ஏறறபடி என நகரததிறகு அழைததுககொணடு போ
ன எனபதை உனககுச சொலலுகிறேன உனககு விருபப
?' எனறு அநத ராஜரிஷி அழகாக நடககினற அவளைப
ாததுஇவவாறுசொலலி, ¹ [புரோஹிதரை அழைததுச சமயோ
மான சொலலைச சொனனுன 'ராஜகுமாரியான சகுநதலை
ானனதை வியாததமாககுவதறகு நான கருதவிலலை சிறநத
ததியுளள எனது புததிரன ஸமஸகாரமிலலாதவனுக ஆகத
ாது ஆதலால, சாஸதிர விதிபபடி விவாஹததை நடததும,
லவிளமபம செயயவேணடாம' எனறுன ராஜாவினுல இவ
று சொலலபபடட பிராமணா, 'அரசாககரசே! நியாயம'
ன்று சொலலிச சிறநத நியமமுளளவராகச சாஸதிரபபடி விவா
ததைச செயதாா அநதப பிராமணஶ்ரேஷடா சொறபடி மங
கஙகணம கடடிககொணடு சாஸதிரபபடி சகுநதலையைபபாணிக
ஹணஞ் செயதுகொணடு] அவளுடனகூட இருநதான அவன
வளை ஸமாதானபபடுததிப பிரயாணபபடுமபோது, 'உனககாகச

1 [] இவறறுககுடபடடவை உததர தேச பாடததில இலலை.

சதுரஙக சேனையையும அனுபபுவேன' என று பலமுறையும ெ
ஞன 'அழகிய புனனகையுளளவளே! மூனறு வேதஙகஃ
அறிநத பெரியோாகளோடும அனேக ராஜஸேவகாகளே
அனேகமாயிரம பலலககுககளோடும கூட என பநதுககள
வாாகள ஊமையாகளும வேடாகளும கூனாகளும குளளா
அலிகளும புராணம சொலலுகிறவாகளும ஸதுதிபாடுகிறவா
சோநத சேனை சஙகதுநதுபிவாததியஙகளின முழககஙகளு
வனததிறகு வரபபோகிறது அவவாருக உனனை என நகரத
வருவிபபேன அவவாறு மஙகளஙகளான எலலா ஆசாரங
ளும கௌரவம செயயாமல சாதாரணமாக உனனை என அ
மனைககு அழைககமாடடேன அழகியபுருவமுளளவளே! உ
ஸததியஞசெயகிறேன' என று சொனஞன அழகாக நடக
அநதச சகுநதலைககு அநத ராஜரிஷி இவவாறு சொலலி, அ
இரணடு கைகளினுலும தழுவிககொணடு, மலாநத முகதது
பாாதது, தான சொனனதை அவள ஒபபுககொணடதன
மறுபடியும அவளைத தழுவிககொணடான அழகிய முகமு
அநதச சகுநதலை ராஜாவின பாதஙகளில விழுநதாள ஜனமே
ராஜரே! தன மனைவியான அநதசசகுநதலையை மறுபடியும த
யெடுதது, 'ராஜகுமாரியே! நீ விசனபபடாதே, நான அ
துககொணடு போவேன, என தாமததினமேல ஆணை' எ
பலமுறை அவளுககு உறுதிமொழி சொலலி, அவவரசன கண
வரைபபறறி மனததில சிநதிததுககொணடே சென ருன சி
தவமுளளவரும ககியபகுலததவருமான பகவான கணவு
கேடடு என ன செயவாரோ? அநதப பிராமணஶரேஷடரைத த
செயயுமென று மனனிபபுக கேடடுககொளளாமல நான வ
விடடேனேயென று நினைததுககொணடே தனது நகரததில
வேசிததான

அவன போனபின சறறு நேரததிறகெலலாம கண
வா ஆசரமம வநதுசோநதா சகுநதலை நாணததினல
தநதையினிடம போகவிலலை அவள அஞசினவளாகக கண
ரிஷியினிடம மெலலசசென ருள பிறகு அநத மஹாதமாவ
கணணுவா கொணடுவநத சுமையை வாஙகிககொணடு
ருககு ஆசனமிடடு அவா பாதஙகளை அலமபினுள லஜஜையி
சகுநதலைககு அவரைக கணணெடுததுப பாாகக மு
விலலை நாணமுறற சகுநதலை அநத ரிஷியினிடம பே
மிலலை பாதஶரேஷடரே! ஜிதேநதிரியையாயிருநத அ
ஸவதநதிரமெடுததுககொணடு அநத ஸவதாமததிலிருநது த

ாகத தன பிழையைத தெரிநதுகொணடவளாகையால பய
ருநதாள அபபோது கணணுவரிஷி, நாணமுறற சகுநதலை
பாாதது, 'நீணட ஆயுளுளளவளே! வாழைமரமபோனற
டகளுளளவளே! நீ வெடகபபடடுககொணடேயிருககிருய,
பாலவுமிலலை, நடநததைசசொல, அசசபபடாதே' என
பிறகு, சிறநத லக்ஷணஙகளுடையவளும, பூருவமசததவருக
மதனமையான துஷயநதனை யடைநததனால சிறநத சோபை
வளும, நுணணிய இடையுளளவளும, அழகான புனனகை
வளுமான சகுநதலை, ரிஷியின பாதஙகளை அலமபி, சிரமபரி
ானபின, அவருககு வேணடிய காயகளையும கிழஙகுகளையும
டுவநது வைதது, அவா புஜிததபிறகு, காலகளைபபிடிததுப
வெடகததுடன பிரயததனபபடடுத தழுதழுதது அடியில
று அவரைபபாாததுச சொலலததொடஙகினள
பிதாவே! இலிலன புததிரரான துஷயநதா எனனுமராஜா
 வநதாா, அதிாஷடவசமாக இவவிடததிறகு வநத அநத
வை நான எனககுப பதியாக வரிததேன பதியான அவா
விரிவான புகழுளளவா தநதையே! அவாவிஷயததில
கிரகஞ செயயககடவீா இதறகுமேல நடநதவையெலலாம
ஞானததினுல நீரே அறிவீா அநத க்ஷததிரிய வமசததிற
பயமிலலாமலிருககுமபடி அனுககிரகம செயயககடவீா'
ள சிறநத மகிமையுளளவரும, மிகசசிறநத தவமுளளவரு
அநதக கணணுவ மஹரிஷி அநத ராஜாவின மனம தாமத
றும தவறவிலலையெனபதையும, அவன விாததாநதஙகளை
ானககணணினலறிநது, அநத ராஜா தாமிஷடன எனபதை
னததுச சநதோஷததுடன சொலலலானா
இதை நடநதபடி ஞானககணணினல தெரிநதுகொண
ராஜவமசததிற பிறநத நீ இபபோது எனனைக கேளாமல
னுடன சோநதது தாமததுககு விரோதமனறு அனபுளள
! உனககுப பயமிலலை நீ விசனபபடாதே நீ செயததுதாம
ாநதாவமெனனும விவாஹம க்ஷததிரியனுககு மிகச சிறநத
சொலலபபடுகிறது விருபபமுளள புருஷனுககும விருபப
பெணணுககும நடககும விவாஹம மிகவும சிலாககிய
சொலலபபடுகிறது சாஸதிரபபடி விவாஹம செயது
டபிறகு குறைவெனன இருககிறது? நலல ஸநததியைப
வாய சகுநதலையே! துஷயநதன தாமததில சிததமுளள
மஹாதமா, புருஷாகளுள உததமன, அவன தனனைவிரும

பின உனககுப பதியாக ஆனுன் உலகததில பெருமபுகழ உ
னும மஹாதமாவுமாகிய புததிரன உனககுப பிறககபபோ
அவன கடலசூழநத பூமி முழுமையும ஆளுவான அநத
மாவும சககரவாததியுமான உன புதரன எதிரிகளை எதி
செலலுமபோது அவன சேனை ஒருபோதும தடைபபடா
கும. சிறநத பெணணே! உனககாக அவனவிஷயததில
அனுககிரகமுளளவனுயிருககிறேன அழகான சிரிபபுளள
உனனுடைய அனேகருதுகாலஙகள வீணுகபபோயின இப
தான அநத ருதுகாலம பயனபெறறது குறறமிலலாத
உனககுப பாபமிலலை அரசனவிஷயததில நீ விருமபின வ
எனனிடம பெறறுககொள' எனறுர அபபடிச சொலலி
கேட்டுச சிறநத மனமுளள சகுநதலை, 'புருஷாகளில உதத
துஷயநத அரசா எனனல பதியாக வரிககபபடடுத தே
முனனிலையில விவாஹஞ செயதுகொளளப பெறறிருககிறு
ருககும அவா மநதிரிகளுககும நீா அனுககிரஹஞ செயயக
எனறு சொலலி, மனததினுல சிநதிததுபபாாததுத து
னுககு ஹிதம செயவதறகாக அவன தாமிஷடனுயிருபப
அவனுககு ராஜயம தவறுமலிருபபதையும கணணுவரிடம
ளாகக கேட்டுககொணடாள தாமததைக காபபவாகளுட
வராகிய கணணுவா பௌரவவமசததைசசோநத துஷ
டைய நனமையைக கருதி, 'அவவாறே ஆகடடும' எனறு
சகுநதலைககு உததரஞசொனஞா. லக்ஷ்மியே பிரததிய
வநததுபோலிருககிற தம பெணணை இருகரஙகளாலும
கொடுதது, 'மஹாதமாவான துஷயநதனுடைய மனை
நீ இதுமுதல பதிவரதைகளின நடையை அனுஸரிப
எனறு சொனஞா இபபடிசசொலலித தாமாதமாவான கண
சுததிககாக அவளைப பரிசிததாா அவரால சீரம தொட
மாததிரததில அவள மிகுநத ஆனநதமடைநதாள.

— —

தொணணூறறைநதாவது அததியாயம

ஸமபவ பாவம (தொடர்ச்சி)

(சகுந்தலைக்குப் புத்திரன் ஜனித்தது)

துஷயநதன உறுதிமொழிகூறிததிருமபிபபோனபின
ராஜகுமாரியாகிய சகுநதலையினிடம மஹாதமாவான து
னுககு உணடானகாபபம நாளுககுநாள அபிவிருததிய

தலை ராஜாவையே நினைததுககொணடு தன [1] காரியம பெரி
இருநததனால இரவும பகலும நிததிரையினறி ஸநாநபோஜ
னைவிடடு, 'ராஜாவின தூதாகளாகிய பிராமணாகள சதுரங்க
யோடு இனறைககோ நாளைககோ அடுததநாளோ வருவா
ரனறு நிசசயமாயிருநதாள பாரதரே! நாடகளும, பக்ஷங
, மாதஙகளும, ருதுககளும, அயனஙகளும, வருஷஙகளும
ணபபடடுப பூரணமாக மூனறு வருஷஙகள கடநதன
வருஷஙகள நிரமபினபின கணணுவரிஷி சொனனசொல
கௌரவததினால அனேக ரிஷி புதனிகள நியாயமுள்ள
லை உரைககலாயினா
அனபுள்ளவளே! உலகததிலுள்ள நடைகளைககேள,
டபின்னா உனககு எது நனமையெனறு தோனறுகிறதோ
ச செய அரசியே! பிதாவின சொலலைக கௌரவிககா
ததல தகாது தேவாகளுககுத தேவதை விஷ்ணு, பிரா
களுககுத தேவதை அகநியும வேதமும, பெணகளுககுத
தை கொழுநன, ஜனஙகளுககுத தேவதை பிராமணன,
ஞகிய உனபிதா, 'பிரஸவகாலததில பிரஸவிதது விடுவாயாக'
சொலலியிருககிறா 'பிதிருவாககியததை நான செயவேன'
ஸஙகலபிதது நீ செயயவேணடும அபபோது தான
குப புணணியமுணடாகும' எனறனா அவவாறு ரிஷி
னிகள சொனனதைக கேடடுச சகுநதலை, 'நனறுநனறு'
நினைததாள அழகான தொடைகளுள்ள சகுநதலை காப
இருநத அளவறற சகதியுள்ளகுமாரனைப் பெறறாள ஜன
ரே! மூனறு வருஷஙகள நிரமபினபின சகுநதலை அழகும
மும குணஙகளும சோநத துஷயநதனுடைய புததிரனைப
றாள அநதப புததிரன பிறநதபோது ஆகாயததிலிருநது
பெயதது, தேவதுநதுபிகள முழஙகின, அபஸரஸ்ஸுகள
ஙகளாக நாததனஞ செயதனா, இனிமையாகப பாடுகிற
களுடனகூட இநதிரன அஙகேவநது, 'சகுநதலையே! உன
ன சககரவாததியாகப போகிறான இவனுடைய தேக
மையும பராககிரமமும அழகும பூமியிலுள்ள யாருககும
லலாததவை இநதப பூருவமசததுப புததிரன தனனுடைய
தைப பிராமணாகளுககு வழஙகி அளவறற தக்ஷிணை
தது நூறு அசுவமேதயாகஙகளையும ராஜஸூயம முதலான
கமாயிரம யாகஙகளையும செயயபபோகிறான' எனறு
னன தேவாகளுடைய சொலலைககேடடுக கணணுவ

---

[1] தன புததிரனுககு ராஜயம கிடைகக வேணடுமெனபது.

ருடைய ஆஶ்ரமததில வஸிககும மஹரிஷிகள அனைவரும க
வா பெணணுகிய சகுநதலையைப பூஜிததனா அநதச சகு
யும அதைககேடடு மிக மகிழவுறருள புணணியவான
சிறநதவரும மிகக புகழுடையவருமாகிய கணணுவ மஹ
பிராமமணாகளையும ரிஷிகளையுமழைதது அவாகளுககு மரிய
செயது விரைவில வளாநதுகொணடிருககும அநதக குழந
ஜாதகாமம முதலான ஸமஸகாரஙகளைச செயவிததனா
லாக கிரியைகளையும சாஸதிரபபடியே க்ஷததிரிய முறை
காரம செயவிததனா அநதக குமாரன வெளியனவும அ
முனையுளளவைகளுமாகிய பறகளோடு கூடியவனும ஸிமம
கொபபான வடிவமைபபுளளவனுமாயிருநததுமனறிக் கை
சககர அடையாளம இருநததனுலும [1] லக்ஷமி பொருநதிய
தனுலும இரணடாவது விஷணுவைப போலிருநதான.
முழ உயரமுளளவனும, மிகுநத பராககிரமமுளளவனும, ஓ
தலையுளளவனும, மிகுநத பலமுளளவனும, தேவகுமா
போனறவனுமாகிய அநதக குமாரன அநத வனததில சீககி
வளாநதான

துஷயநதனேவெனில நினைவிருநதும ரிஷியினிடத்
பயததினுல உடனே சகுநதலையை அழைககவிலலை நெடு
மான பிறகு ரிஷிபுததிரியாகிய சகுநதலையை நினைககவேய
பிறநதபின ஆறு வருஷஙகளானபோது துஷயநதபுததிர
அநதச சிறுவன கணணுவருடைய ஆஶ்ரமததினருகிலிருநது
மததுககு உபததிரவஞ செயதுகொணடிருநத கொடிய மி
களாகிய புலிகளையும ஸிமமஙகளையும பனறிகளையும செ
களையும எருமைகளையும கொணடைமுசுறுகளையும காலக
உதைததான அவைகளைப புஜபலததால பிடிதது அடககி
மததுககுச சுறறிலுமுளள மரஙகளிறகடடி மரஙகளினமே
விளையாடிககொணடே ஓடினுன ஸிமமக கூடடஙகளி
புலிககூடடஙகளினுலும நிறைநத அவவனததையே கலககி
பிறகு, சததுருககளாகிய எலலா ராக்ஷஸாகளையும பிசாச
யும யுததததில குததிசசணடையிற கொனறு ரிஷிகளு
சநதோஷததை விளைவிததான பெரியபலமுளள ஓா அஸு
அஸுராகள அவனுல கொலலபபடுவதைச சகிககாமல அ
கொலவதறகாக எதிாததான எதிாததுவநத அவனைச சிறி
கொணடே கைகளினுல தழுவிக கெடடியாககககடடிக கை
லேயே இறுககினுன கசககபபடட அவவஸுரன இநதககுப
அதிக பலவானுக இருநததனுல இவனிடமிருநது தபபி
கொளளமாடடாமற பயஙகரமாகக கதறினுன அவனு

---
1 ஐசுவரியம

மூககு முதலிய துவாரஙகளினினறும இரததம வெளிப
து அவன சபததிஞல மானகள ஸிமமஙகள முத
வ மருணடு மலஜலஙகளேவிடடன, ஆஶ்ரமததிலிருபபவா
விரைநது ஓடிஞாகள அநத அஸுரனே முழஙகாலடிகளி
உயிரை மாயததுவிடடான அநத அஸுரன விழுநதான,
க குழநதையின அநதச செயகையைககணடு எலலாரும
புறறனா. அஸுராகளும ராக்ஷஸாகளும எபபோதும
கபபடடு அநதககுமாரனிடமுளள அசசததிஞலேயே அநத
மததுககுப போகவிலலே பிறகு கணணுவருடைய ஆஶ்ரமத
வஸிககினறவரனேவரும முனிதருககெடடாத அவன செய
யககணடு கணணுவருடன சோநது, 'இவன எலலாவறறை
அடககுவதஞல ஸாவதமனனெனற பெயருளளவஞக இருக
டவன' எனறு அவனுககுப பெயரிடடனா ஸாவதமனன
னும பெயருளள அநதககுமாரன பராககிரமததோடும உத
றததோடும பலததோடும கூடினவஞக இருநதான துஷ
ன தன மஹிஷியையும புததிரனேயும அழைககாமலிருநத
து வெணணிறமபடாநத தேகமுளளவளும, கவலேயில மூழ
ளும, முனனுசசிமயிாகள தொஙக விசனபபடடுககொணடு
தது அழுககடைநத ஆடையுடுததவளுமாகிய சகுநதலே
பாாதது அமமஹரிஷி சிநதையுறரு அபபோது பனனி
வயதான அநதககுமாரனுககு அஸதிரவிததையையும எலலா
ஙகளும கறபிககபபடடிருநதன

தொணணூறருருவது அததியாயம

ஸ ம ப வ பா வம் (தொடர்ச்சி)

(சகுந்தலையைக் கண்ணுவர் ரிஷிகளுடன் துஷ்யந்தனிடம் அனுப்புவது.)

அநதப பிரமமரிஷியாகிய கணணுவா அநதககுமாரனேயும
தாகள செயயமுடியாத அவன செயகையையுஙகணடு இவன
ராஜாவாவதறகு இது தருணமெனறு நினேததுச சகுநதலேயை
அழைததுப பினவருமாறு சொலலததொடஙகிஞா —

'எனது இனியபெணணே! அழகான சிரிபபுளளவளே!
சொலவதைக கேள பதிவிரதையான பெணகளுககு
[1]ததாலும [2] வாககாலும செயகையாலும பதிககுசசுஶ்ருஷை
வது முதனமையான சிறபபெனறு சொலலபபடுகிறது

1 அனபிஞலும　　2 இனியசொலலிஞலும

நான முனனமே உன விவாஹததை அஙகீகரிததிருக்கி
உனனுடைய பதிவரதாதாமததைக கொணடாடவேண
இநத ஒழுககததினுலேயே நீ புணணியலோகஙகளை அ
அதனமுடிவில மனுஷயலோகததிற சிறநத ஐசுவரியததை
வாய, பிரியமானவளே! ஆதலால, இபபோது பௌரவராஜ
சமீபததுககுச செலலவேணடும அழகான முகமலாசசி
வளே! உனககுக குறிததகாலம கடநததாக நினைதது அநத
தானுகவுராமலிருககிருன நீ உனனுடைய நனமையின பொ
நீயேபோய ராஜாவானு துஷயநதனைச சநதோஷபபடுதது
யநதனுடைய புததிரன யுவராஜாவாயிருபபதைககணடு மகி
யடைவாய தேவதைகளிடததும பெரியோாகளிடததும
களிடததும கணவாகளிடததும தாமேசெலவது மிகநன
கும பெணணே! ஆதலால, எனவிருபபததைச செயவதற
குமாரனேடுகூட நீபோகவேணடும எனககு மாறுன விடைசெ
தே எனபாதஙகளினமீது ஆணைவைககபபடடிருககிருய'
ரா கணணுவா தம பெணணைபபாாதது இவவாறுசொ
அஙகே பூரு வமசததவனுகிய தம [1] பேரனையும அழைதது
களினுல ஆலிஙகனஞசெயது உசசிமோநது, 'துஷயநதனெ
பெயாபெறற சநதிரவமசததிற பிறநத ராஜாஒருவன இருககி
பரிசுததமான விரதமுளள இநத உனதாயாா அவனுடைய
மஹிஷி அழகான இடையுளள இவள உனனுடன கணவ
போக விருமபுகிருள நீ சென்று ராஜாவை வநதனஞசெ
யௌவராஜயததை அடையபபோகிருய அரசாககரசன
தநதை நீ அவனுககு உடபடடிரு உனதநதை பாடடன
யாகவநத ராஜயததை இயறகையாகவே நீ அடைவாய பூரு
சததுபபுததிரனே! நீ உனராஜயததிலிருநதுகொணடு அநதக
தில எனனை நினை' எனறுசொலலினா பூருவமசததிற பிற
னுகிய அநதககுமாரன ரிஷியினபாதஙகளில வநதனஞசெயது
யிலவரும சொலலைசசொனனுன

'ஓ பிரமமரிஷியே! எனககுத தநதையும நீா, தாயு
ரக்ஷகரும நீா பெருநதவமுளளவரே! உமமைததவிர வேறு
இருபபதாக நான நினைககவிலலை உமககுச சுஶ்ரூஷைசெய
தான இநத லோகததிலும அநதலோகததிலும புணணியம
வனிடம அனபுவைதத சகுநதலைமடடும அவள விரு
தினபடி செலலடடும நான உஙகள பாதததினடியிற
விடை செயதுகொணடு வஸிககிறேன முன

1 புததிரியினபுதரனை எனனுமஅாததததில பௌததிரம எனறிருககி

துஷட மிருகஙகளுடன கூட விளையாட மாடடேன.
ா கடடளையிலடஙகி எபபோதும வேதாததியயனம செயகி
' எனறுன இவவாறுசொலலிக கணணுவருடைய பாதங
பிடிததுககொணடிறகிற அநதககுமாரனுடைய அநதசசொ
கேடடுச சகுநதலை கணணீாவிடடாள பிதாவினிடததிலும
ரனிடததிலுமுளள ஸநேகததினுல [1] சநதோஷமும வியஸன
அடைநதாள துககததுடன கணணீரைவிடுகிற அவளைநோககி,
நதபுததிரனுன ஸாவதமனன, 'சகுநதலையே! பகவானுன
னுவருடைய சொலலைககேடட பிறகு ஏனழுகிறுய? உனககுக
னிடம அனபிருககுமாஞுற காலையிலெழுநது போகவேண
எனறு சொனஞன சகுநதலை, 'ஒருவன பாபம செயகிறுன
ர பலனை மஹாஜனஙகள அனுபவிககினறனா நிததியம நான
தும நீ எனசொறபடி செயகிறதிலலை குழநதாய! பூருவமசபுத
ன! வெளியிலவநதயானைகளை நிததியம கைகளால கசககியும,
மஙகளும புலிககுடடஙகளும நிறைநதவனததை எபபோதும
கியும, இவவகையான இனனுமனேகஞ செயலகளைசசெயதும
ாம தெரிநதரிஷிககு நீ கோபமுணடாககிறுய அதனுல, நாம
பபபபடுகிறோம நான துஷயநதராஜாவினிடம செலலேன.
புததிரனுடைய நனமையை விருமபுகிறவளலலேன ஆதமஜ
ரியான மஹரிஷியின பாததகினடியில வஸிபபேன' எனறு
லலி அழுதுகொணடு ரிஷியினகாலகளில விழுநதாள இபபடி
கினற அவளைப பகவானுகிய கணணுவா பலவியாயஙகளால
தானஞ்செயது மறுபடியும தயையினுல அவளுககு நனமை
சொலலைச சொலலலாயினா
'சகுநதலையே! பெணமணியே! உனககு நனமையும நியாயமு
நான சொலவதைககேள பதிவரதையாக இருபபதறகுரிய
ஙகளைவிடடு நீ செயயததககதொனறுமிலலை பதிவரதைகளுக
தேவாகளும மகிழநது எலலாவரஙகளையும கொடுபபா, அனுக
முமசெயவா, கஷடஙகளையும விலககுவா பதிவரதைகள
பின அனுககிரகததினுற புணணியததைப பெறுவா பாபத
படையாா மலாநத முகமுளளவளே! ஆதலால, நீ செனறு
ாவுககுப பணிவிடைசெய' எனறுா அவவாறு சகுநதலைககுச
லலி, பிறகு அவளுடைய புததிரனைநோககிச சொலலததொ
கினுா

---

[1] பாததாவினிடம செலவதனுல சநதோஷமும பிதாவையும புத
யும பிரிவதனுல விசனமும

'நீ எனது [1] தௌஹித்ரன், மஹாத்மாவான இவ்வனு
[2] பௌத்ரன் குற்றமற்றவனே! உனக்கு உண்மைசொல்லுகி
நான் சொல்வதைக்கேள் மனத்தினால் கணவனை விரும்பிக்
ண்டு வாக்கினால் மாத்திரம் வேறாகப்பேசி இந்த அழகியசகு
போக விரும்பாமலிருக்கிறாள் ஆதலால், குழந்தாய்! இ
அழைத்துக்கொண்டுபோ பௌரவனே! ரிஷிகளுடன்
போவதற்கு நீ சக்தியுள்ளவன்' என்று ஸாவதமனனோ
சொல்லிவிட்டு, பிறகு கண்ணுவர் சிஷ்யர்களைப்பார்த்து, 'உ
லக்ஷணங்களெல்லாம் பொருந்திய இந்தச் சகுந்தலையைப் பு
னுடன்கூடச் சீக்கிரத்தில் இந்த ஆச்ரமத்திலிருந்து பர்த்த
ஸமீபத்திற் கொண்டுபோய்விடுங்கள் பெண்கள் தம
சேர்ந்த உறவினர்களிடம் நெடுங்காலம் வஸிப்பது புக
ஒழுக்கத்தையும் தாமத்தையும் கெடுக்கும் அதில் என
இஷ்டமில்லை ஆதலால், சீக்கிரம் கொண்டுபோய்விடுங
என்றார் கசியபகுலத்தில் பிறந்த கண்ணுவரால் முறை
கௌரவிக்கப்பட்ட தன் புத்திரனைக்கண்டு சகுந்தலை கண
ரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு ஸந்தோஷமடைந்தாள் க
வர், 'தந்தையிடம் செல்' என்று பலமுறை சொன்னதைக்
அந்தப் பூருவம்சத்துக் குமாரன், 'அப்படியே ஆகட்டும்' எ
கண்ணுவருக்குச் சொல்லித் தன் தாயாரைப்பார்த்து, 'அ
நீ என் தாமதிக்கிறாய்? ராஜாவின் வீட்டுக்குப்போவோம்' எ
சொன்னான் மஹாத்மாவாகிய துஷ்யந்தனுடைய மனைவி
அந்தச்சகுந்தலையைப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லிக் கண
ரிஷியின் பாதங்களில் வந்தனஞ்செய்து அந்தக்குமாரன் போ
தற்கு விரும்பினான், சகுந்தலையும் பிதாவுக்கு வந்தனஞ்செ
கைகூப்பிப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, 'நான் எனது பிதா
பதனால் தெரியாமல் விரோதமாகச் சொல்லியிருந்தாலும்,
சொல்லியிருந்தாலும் செய்யத்தகாததையும் உமக்குப் பிரி
யிராததையும் செய்திருந்தாலும், அவற்றை நீங்கள் க்ஷமிக்க வே
டும்' என்று பிதாவுக்குச் சொன்னாள் இவ்வாறு சொல்லப்ப
ரிஷி ஒன்றும் சொல்லாமல் தலைகுனிந்து நின்றார் கண்ணு
ரிஷியாயிருந்தும் மானிடத் தன்மையினால் கண்ணீர் சொரிந்த
கண்ணுவமுனிவர் ஜலபக்ஷணஞ் செய்கிறவர்களும் வாயு
ணம் செய்கிறவர்களும் சருகுபக்ஷணஞ் செய்கிறவர்களும்
கிழங்குகளைப் புசிக்கிறவர்களுமாகிய ஜிதேந்திரியர்களும், இளை
வர்களும், நரம்புக்கூடுகளாக இருப்பவர்களும், சிறந்தவமு

[1] பெண்ணின் புத்ரன் [2] புத்ரனுடைய புத்ரன்

ரும், மரவுரிகள் தோல்கள் தரித்தவர்களும், சிலர் ஜடை
தவர்களும், சிலர் சிரோமுண்டனம் செய்துகொண்டவர்களு
ரிஷிகளை அழைத்துச் சகுந்தலையினிடத்துள்ள அன்பினால்
ருமாறு சொல்லலானார்.
புகழ்பெற்ற இந்தப்பெண் என்னால் எப்போதும் லாலனை
பப்பட்டவள், வனத்திற் பிறந்தவள், வனத்தில் வளர்ந்தவள்,
ஒன்றுமறியாள் நீங்களெல்லாரும் ஆஸ்ரமத்திலிருந்து
யழைத்துக்கொண்டு க்ஷத்திரியன் வீட்டுக்கு வழியோட்
வேண்டும் பிராமணர்களே! இதற்கு இரண்டு [1] யோஜனை
தில் பிரதிஷ்டான மென்னும் நகரமிருக்கின்றது பிரதிஷ
நகரத்தில் சகுந்தலையின் புத்திரனுக்குக் கூடஸ்தனாகிய
ஸ் என்னும் ராஜா ஊர்வசியுடன் சேர்ந்து முன்னே வெகு
இருந்தான் ஜலக்கரைகளும் காடுகளுமுள்ளதும், தன்
ங்கள் நிரம்பினதுமாகிய அந்த உயர்ந்த நகரம் கங்கை
களின் ஸங்கமத்தில் இருக்கின்றது தபோதனர்களே! ஸங்
ற் சென்று அதில் ஸ்நானஞ் செய்து அக்நிஹோத்ரஞ்
விட்டு, கிரைகளையும், கிழங்குகளையும், காய்களையும் புஜித்
திரும்பிவாருங்கள் பிராமணர்களே! புசிக்காவிட்டால் வழி
தனால் சிரமமுண்டாகும்' என்றார் சிறந்த மகிமையுள்ள
ரிஷிகளெல்லாரும், 'அப்படியே' என்று சொல்லிச் சகுந்
ய முன்னிட்டுக்கொண்டு துஷ்யந்தனுடைய நகரத்திற்குப்
ட்டனர் தாமரைப் புஷ்பங்களைப் போன்ற கண்களை
பவனும் தேவதைக்கொப்பானவனுமாகிய அந்தச் சகுந்
த்ரனையும் சகுந்தலையையும் அழைத்துக்கொண்டு தாமத
ன்புள்ள ரிஷிகள் வனத்திலிருந்து துஷ்யந்தன் வசிக்கும்
ன பட்டணத்துக்குப் போயினர் அவர்கள் வனங்களையும்,
யும், குன்றுகளையும், மலையருவிகளையும், குகைகளையும்,
சரிவுகளையும், தேசங்களையும், நகரங்களையும், பரிசுத்தமான
ஸ்ரமங்களையும் கடந்து களைப்பில்லாமல் மெல்ல மத்தி
ன் வேளையில் பிரதிஷ்டான நகரஞ் சேர்ந்தனர் இளையின்
கிய புத்னுக்காக இந்திரனால் நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்டதும்
களாலும் அனேகம் உதவிக்கட்டிடங்களோடு கூடிய பிர
மான பிராகாரங்களாலும் பீரங்கிகளாலும் சக்கர யந்திரங்
ும் காக்கப்பட்டதும், எதிரிகளால் அணுக முடியாத
தனவான்கள் வீடுகளும் ராஜகருஹங்களும் நெருங்கிய
பலவகையான வியாபாரப் பொருள்களினால் அலங்கரிக்கப

[1] யோஜனை = எட்டுமைல்

படடதும, அழகிய மணடபஙகளும ஸபைகளும தண
பநதலகளும நிரமபினதும, நேராக வகுககப்படட பெரிய
மான ராஜ மாாககததிறை சோபிபபதும, கைலைமலையின
போனற கோபுரஙகளினுல அலஙகரிககபபடடதும, மஙக
காரஙகளோடு கூடிய வாயிலகளாலும மேலவளைவுகளாலும
றின ஸதமபஙகளாலும விளஙகுவதும, பூநதோடடஙகளும
சோலைகளுமுடையதும, மேகலைபோனற பிராகாரததைய
தும, அனேகம தாமரைத தடாகஙகளாலும தோடடஙகள
சூழபபடடதும, எலலாவருணததாரும ஆஸரமததாரும
தஙகள கடமைகளிலிருநதுகொணடு நிதயோதஸவததுட
தோஷமாக இருககபபெறறதும, தனதானியஙகளும சிற
னஙகளும மிகுதியாக இருபபதனுல ஸநதோஷமடைநத
களையுடையதும, எபபோதும யஜனுமும அகனி ஹோத
செயதுகொணடு அகாரியம செயவதை விலககினவரும
பதை இயலபாக உடையவரும தயையுளளவரும பாவத்
அஞசினவரும ஸவாககலோகததை ஜயிகக விருமபினவ
அநேக விதவானகளையுடையதுமாகிய இரணடாவது இநதி
கமபோனற அநதப பிரதிஷடானநகரியைச சோநதனா

திரவியக குவியலகள நிறைநததும இநதிரனுடைய க
துககொபபானதுமான ராஜாவின அரணமனை அநத
தின நடுவிலிருநதது அநத அரணமனையின நடுவிலே ப
ரதனஙகளினுல அலஙகரிககபபடட ஓா உயாநத ஸபை
தது அநத ஸபையில எலலா ஆபரணஙகளையும அ
கொணடு, பிராமணாகளாலும க்ஷததிரியாகளாலும மநதி
லும சூழபபடடு, [1] ஸூதாகளாலும [2] மாகதாகளாலும [3]
ளாலும ஸதுதி செயயபபடட அநத அரசாககரசனை ரா
இருநதான வியவஹாரததிறகாக வநத வாதிப பிரதிவா
அபபோது வநது வியவஹாரததை முடிததுககொணடு
பிறகு அநதராஜா ஸுகமாக வீறறிருநதான அநதக கா
நிமிததம தெரிநத அமமஹரிஷிகள, பக்ஷிகள கூவினதைக
'சகுநதலையே! நமககு நலல நிமிததஙகளாகினறன இன
முடைய காரியம விததிபபதைத தெரிவிககினறன நிசச
நீ ராஜபததியாகப போகிறுய உன புததிரன இனறைதகி
யுவராஜாவாகப போகிறுன' எனறனா வாததியஙகளின
கஙகளினுல ஒலி நிரமபின தலைமையான அரணமனை வா

---

1 பௌராணிகாகள 2 ராஜ வமசககிரமததைப பாடுகிற

3 கடடியம கூறுகிறவாகள

தலையை முனனிட்டுககொணடு அமமஹரிஷிகள பிரவேசிதத
ாரபபவாகள பிரவேசிககினற ராஜபுததிரனைசசிலாகிததனா
ப பூருவமச குமாரன தலைககோட்டை வாயிலில புகும
த மகிழசசியுடன தனனை இநதிரலோகததிலிருபபவனுக
தான ப்ரதரே! பட்டணதது ஜனஙகளனைவரும ராஜகுமா
பாாபபதறகாக ஒருவரை ஒருவா அழைததுககொணடு அங
நதுசோநதனா 'இவன இநத ஜனஙகளின முன தேவதை
ஸ்ரீதேவியே வநததுபோலவும, ஜயநதனெனனும புததிர
ா இநதிரலோகததிலிருநது இநதிராணியே வநததுபோலவும
ககிறுள' எனறு சொலலி, அநத ஜனஙகளெலலாரும
து தேவதைகளைபபோனற ரூபமுளள அமமஹரிஷிகளை
ாஞசெயது, 'இபபோது எமது ஜனமம ஸபலமாயிறறு
னபபோனற தேஜஸையுடைய இமமஹரிஷிகளைககணடு நாம
ாததராளேம' எனறனா - இவவாறு சொலலி, சிலா ஒன
சோநது பாாவதி புததிரரகிய குமாரககடவுளைபபோனற
த தாமரைககணணனுகிய ராஜகுமாரனை அனுஸரிததுச
றனா. சகுநதலையின குமாரனைப பாாபபதறகாக வநதவர
சில மூடாகள கிருஷணாஜினம போாததுககொணடிருநத
ளைபபாாகக விருமபாமல, 'விகாரரூபமுளள இவாகள
காகளுககுப பிசாசுகளைபபோலக காணபபடுகினறா ஸந
ாலம வராமலிருககுமபோதே பிசாசஙகள இநத உயாநத
தில பிரவேசிககினறனவே!' எனறு சொனனாகள பசி
ம தாகததினுலும பீடிககபபட்டவாகளும, களைததவா
மரவுரியையும தோலையும தரிததவாகளும, தோலும
புமாக இருபபவாகளும, மாமஸமிலலாதவாகளும, நரமபுக
வகளாக இருபபவாகளும, சிவநத கணகளும செமபட்டை
ன ஜடைகளும நீணட பறகளுமுடையவாகளும, வயிறு ஒட்
ாகளும, தலையில வஸதிரமிலலாதவாகளும, கைகளைத தூக
ாகளுமாகிய அவாகளைககணடு பட்டணதது ஜனஙகள பரி
ம செயதனா இவவாறு சொலலிககொணடிருநத அநத
களின சொலலைககேட்டு அநத மஹரிஷிகள ஒருவரை ஒரு
ழைததுப பினவருமாறு சொலலலாயினா
ஸதயவாதியான பகவானுகிய கணணுவா சொனன
லை நாம செயயாமறபோளேம இநத நகரபபிரவேசம செய
ாதெனபது அவருடைய கட்டளை தாஜனாகள மிகுதியா
நகரததில நாம என பிரவேசிககவேணடும்? பறறுககளை
த ரிஷிகளுககு நகரததில எனன காரியம? ஆதலால, கஙகை

யும யமுனேயும் சேருகிற இடமாகிய வனததுககுபபோ
என்று சொலலி அநத ரிஷிககூட்டஙகள வநதவழியே தி
போயின

தொண்ணூற்றேழாவது அத்தியாயம்.

ஸமபவபாவம் (தொடர்ச்சி)

(வந்த சகுந்தலையைத் துஷ்யந்தன் நிராகரிப்பது)

அநதச சகுநதலே ரிஷிககூட்டஙகள திருமபிபோ
கணடு கையினுல புததிரனேப பிடிததுககொணடு தாயதந
விடடுவிடட குழநதைகள எபபடி அழுமோ அபபடி
கொணடிருநதாள அநதப பிராமணாகள மறைநதுபோ
துயரபபடடுககொணடிருநத சகுநதலே தைரியததை அ
புததிரனேயே துணேயாக அழைததுககொணடு ராஜமா
தினுல மெலலமெலலச சென்றுள ராஜமாாககமாகச செ
அநதக குமாரன முன பாாககாத தனிகா கருஹஙகளேயு
கருஹஙகளேயும தேவாலயஙகளேயும விசிததிரஙகளான உ
ஸபைகளேயும விருபபததுடன பாாதது வியபபுற்றுன

நடையினுல அன்னததையும, குரலால குயிலேயும,
தால சநதிரனேயும, ஒளியால லக்ஷமியையும, புன்னகை
குருககததி மலரையும ஒததிருபபவளும, மலாமகளே கை
திய தாமரைப புஷபமாகிய அடையாளததை நீககிவ
போன்றவளும, தாமரை இதழபோன்ற அகன்ற கணகளேய
வளும, தாமரைபபூவிலுள்ள காயும உருககின தஙகமுமபோ
நிறமுள்ளவளுமாகிய அநதச சகுநதலேயைககணடு எலலா
களும, 'இவள கைககுளளடஙகும இடையுளளவளும,
கூநதலுளளவளும, நெருஙகிய ஸதனஙகளுளளவளுமாக
கிறுள இவளுடைய நிதமபம மிகவிசாலமாயிருககிறது தொ
யானேததுதிககைககொபபானவை காலகள உயாநதும உ
கால சிவநதும பூமியில நன்றுகப பதிநதுமிருககின்றன இ
பட்ட ரூபமுளள இவள ஸவாககலோகததிலிருநது வ
போலிருககிறுள' என்று சொன்னுாகள துஷயநத ந
லுளள ஜனஙகளனேவரும இவவாறுகவே நினேததனா. '
ஸிமமமபோன்ற பாாவையுடையவன, ஸிமமமபோன்ற
டையவன, ஸிமமமபோன்ற தோளகளேயுடையவன, வ
போன்ற மாாபையுடையவன, ஸிமமததுககொபபான பல

காணடாள சறறுநேரம சிநதிதது விசனமும கோபமும
ணடு பாததாவை நோககி நியாயததைவிடாமல பினவருமாறு
ல்லத தொடஙகினள —

'மஹாராஜாவே! நீா அறிநதிருநதும ஸாதாரணமான
மனிதனைபபோல அறியேனெனறு ஏன இபபடி அஞசாமற
கிறீா? நீா சொலவது சததியமெனபதும பொயயெனபதும
மனததுககே தெரியும நறசாக்ஷியான உமதுமனததை
அவமானம செயகிறீா ஐயோ! எவனொருவன ஒரு
யாக இருககிறமனததினை அதறகு மாறுனவகையில
பிககிறுனோ தனனைததிருடிககொணட அநததிருடன
யாதபாபம எனன இருககிறது? 'நான ஒருவனயிருக
ன' எனறு நீா நினைததுககொணடிருககிறீா உமது மனத
தள மறைததிருககும ஆதிபுருஷனுகிய கடவுளை நீா அறிய
ல. எவன பாபகாரியததைப பாாததுககொணடிருக
னோ அவனருகில் நீா பாபததைச செயகிறீா எபபோதும
யை விடடவாகளாகிய ஸதபுருஷாகளைவாககும நனமைக
ாரணமானதும துனபததைச செயயாமலிருபபதும தாம
னறுதான ஒருவன பாபததைசசெயது தனனை யாரும
வில்லையெனறு நினைககிறுன தேவாகளும அநதாயாமி
பரமாதமாவும அவனைப பாாததிருககினறனா சூரிய
சநதிரனும வாயுவும அகநியும ஆகாயமும பூமியும ஜலமும
மனஸ-ும யமனும பகலும இரவும இரணடு ஸநதிகளும தாம
ததையும மனிதனுடைய நடையை அறிகினறனா செயயுங
ஙகளைப பாாததுககொணடிருககும தன ஹிருதயததிலுள்ள
தமா எவனுககுத திருபதியாகிறுனோ அவனுடைய பாபத
சூரியபுதரனுகிய யமன விலககிவிடுகிறுன துராதமா
ய எநதமனிதனுககுத தன ஆதமா திருபதியாகவில்லையோ
பபாபகாரியம செயகிற கிாபபாககியனை யமன பயமுறுதது
எவன தானுக ஆதமாவை அவமதிதது மனததை வேறு
ணபிககிறுனோ அவனுககுத தேவாகள நனமைசெயவதில்லை
னுககுத தனஆதமாவே உதவவில்லையே பதிவிரதையாகிய
னத தானுக வநதாளெனறு இவவாறு அவமதிககவேண
மரியாதைககுரிய பாாியையாகிய நான ஸவயமாகவே
ருககையில நீா மரியாதை செயயாமலிருககிறீா எதறகாக
ாடோடியைபபோல ஸபையில எனனை அனுதரவுசெயகிறீா?
இபபோது யாருமிலலாத இடததில முறையிடவில்லை
சொலவது உமககுச செவியிறபடவில்லையா? துஷயநதரே!

வேணடுகினற எனனுடையசொலலை நீசெயயாவிடடால
தலை இபபோதே நூறுதுணுககுககளாக வெடிததுபபோம
ஷன தனமனைவியின காபபததிறபுகுநது அவளிடததில
மறுபடியும ஜனிககிறுன அபபடி ஜனிபபதனுலேதான பு
கள தெரிநதகவிகளும ரிஷிகளும அவளை ஜாயையெனறு
திருககினறனர் சாஸதிரோகத கருமஙகளைசசெயகிற
னுககு எநத ஸநததிஉணடாகிறதோ அநதஸநததி, அவனு
முனனிறநதுபோன பிதாமஹாகளை (தனனுலும) தன சநத
லும கரையேறறுகினறது புதரன பிதாவை, 'புத' எனனு
கததிலிருநது காபபாறறுவதனுல புதரனெனறு பெயருளள
முனனமே பிரமமதேவரால கூறபபட்டிருககிறுன புததி
புணணியலோகஙகளை ஒருவன வசபபடுததுகிறுன புத
டைய புததிரனுல அழிவிலலாமையை அடைகிறுன. அதன
பௌததிரனுடைய புததிரனுல இவன முனனோகள ஆன
கினறனா எவள வீட்டுவேலையில தோநதவளோ அவள
யை, எவள ஸநததியுளளவளோ அவள பாரியை, எவள
வனை உயிராக நினைபபவளோ அவள பாரியை, எவள கறபு
வளோ அவள பாரியை, பாரியையெனபவள புருஷனுடைய
பாதியாவாள பாரியை மிககசசிறநத [1] ஸகா, பாரியை
பொருளினபமாகிய மூனறுபுருஷாாததஙகளுககும கார
பாரியையுளளவனே சுறறஙகளுளளவன, பாரியையுளளவா
[2] கிரியைகளுளளவாகள, பாரியையுளளவாகளே கருஹஸத
பாரியையுளளவாகளே ஸுகமுளளவாகள, பாரியையுள
களே ஸமபததுளளவாகள இனசொற சொலலுகினற பா
கள ரகஸயகாலததில சிநேகிதாகளாகவும, தாமகாரியங
[3] தநதைகளாகவும, கஷடபபடுமபோது தாயகளாகவும வழி
குமபோதும காடுகளிலேயும ஆறுதலாகவும இருககின
எவன பாரியையுளளவனே அவனே நமபிககைககுரியவன
லால, பாரியை முககியமான ஆதரவு ஜீவிததிருககுமபோ
இறநதுபோனபோதும கஷடஙகளில ஸகாயமினறி அகப
போதும பதிவரதையான பாரியை ஒருததிமட்டுமே பாதத
விடாமல அநுஸரிககிறுள முதலில இறநதுபோன மனைவி
கணவனுககுப பரலோகததில காததிருககிறுள முனனி
கணவனைக கறபுடையமனைவி பினனேயும அநுஸரிககிறுள
ஜாவே! இநத லோகததிலும பரலோகததிலும பா

1 துணை 2 யஜஞாதிகாரியஙகள செயயததக
3 ஹிதமசொலலுகிறவாகள

கணவன அடைகிறுன இந்த லோகத்தில பாரியை தேகத
ளாபபதறகுரியவள , ஸ்வாககலோகம செலலுகிறவனுககுக
ோதம போனறவள இநதககாரணததினுலேதான பாணிக
ாம சாஸ்திரததில விதிககபபட்டிருக்கிறது தானே தன
னிததுப புததிரனுகிருனெனறு தெரிநதவா சொலலுகினற
ஆதலால கணவன புததிரனுககுத தாயாகிய தன பாரியை
தாயைபபோல பாாககவேணடும எல்லாருக்கும புததிர
பவன தனனுடைய ஆத்மாவேதான எனறு சொலலுகின
நடையும உருவமும செயகையும சுழிகளும லக்ஷணங
பிதாககளிடம எவவாறுகக காணபபடுகினறனவோ அப
புததிராகளிடமும இருக்கினறன புததிராகளுககுப பிதா
சமபநததினுலேதான நல்லவையும கெட்டவையுமான
ஙகளும குணஙகளும செயகைகளும உணடாகினறன
ானவன தன பாரியயினிடததில உணடாககபபட்ட தன
னைத தன முகததைக் கணணுடியிற பாாபபதுபோல
து, புணணியஞ செயதவன ஸ்வாககலோகம சென்று ஆநநத
பதுபோல ஆநநதமடைகிறுன பிதிவரதைகளைபபோல
ாரிகளான ஸ்திரீகள அனனியபுருஷனுடைய காபபததை
ககொளவதினுல தஙகள பாததாககளின குலஙகளையுமழித
ாஙகளும கொடியநரகமு புகுகினறனா தம பாரியையிடம
ினைததபடி பரபுருஷாகளால உணடாககபபட்ட புததிரா
தமதுபுததிராகளெனறு ஜனஙகள நினைககினறனா அவா
புததிராகளாயிருநதும சததுருககளேயாவா அவாகள
டம செயவாாகள , சொனனதைச செயயாா , மாறுககசெய
பிதாவும அவாகளை வெறுபபான ராஜாவே ! தனககுப
வன விஷயததில அவவாறிலலை புததிரன தனனை உத
செயத பிதாவைப பகைககமாட்டான அவவாறே உதபததி
பிதாவும புததிரனைப பகைககமாட்டான ஆதலால,
புததிரனுக இருபபன மனததுயரஙகளாலும மிருதி
நோயகளாலும வருநதிககொணடிருக்கும ஜனஙகள, கோ
ாலததில தாபமடைநதவா தணணீரில ஆறுவதுபோல,
மனைவிகளிடம ஆறுகினறனா தூரதேசமபோய இளைத
பலஹீனாகளாய அழுககடைநத வஸதிரஙகளோடு கூடிய
ாகளும தஙகள மனைவிகளைககணடு, தரிததிராகள தனலாப
து மகிழவதுபோல, மகிழகினறனா அறிவுளளவன தன
மும சநதோஷமும தாமமும தன பாரியைகளிடமிருபபதை
நது அவாகள தனககுப பிரியமிலலாத சொறசொனனுலும

அவர்களுக்குப் பிரியமில்லாத சொல்லைச் சொல்லலாகாது
தன்னில் பாதியென்பது வேதவாக்கியம் அவள் இவனு
தன்னதையும் ஸந்ததிகளையும் தேகத்தையும் உலகவாழ்க
யும் தாமத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் ரிஷிகளையும் பிதாக்க
காப்பாற்றுகிறாள் பரிசுத்தமான ஸ்திரீகள் தாம் உதப
கும் நிலமாக இருக்கின்றனர், எப்போதும் விடாதவர்கள்
ரீகளின்றிச் சந்ததியை உண்டுபண்ணுவதற்கு ரிஷிகளா
எப்படி முடியும் தேவர்களுக்கும் தங்களை உதபத்திசெ
பதற்கு ஸாமர்த்தியமேது? உலகங்களில் எல்லாம் நிறைந்தவனு
ஸ்ருஷ்டிசெய்வது ஸ்திரீகளிடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சண்
ஸ்திரீகளிடத்திலும்கூட ரிஷிகளுக்குப் பிறந்தவர்கள் ரிஷி
இருந்திருக்கின்றனர் புதல்வன் புரண்டு தரையிலுள்ள மண
பில் படிந்தபடி தந்தையின் அங்கத்தைத் தழுவிக்கொள்வா
அதைக்காட்டிலும் சிறந்தது என்ன இருக்கிறது? அப்படிப்
பிதாவாகிய நீர், விருப்பத்துடன் கிட்டவந்து கடைக்கண்
பார்க்கின்ற இந்தமானியான புத்திரனை எதற்காக அனுதர
கிறீர்? எறும்புகளும் தங்கள் முட்டைகளை எடுத்துக்கொ
போகின்றன, விட்டுவிடுவதில்லை நீர்மட்டும் இவ்விதமா
திரனை எல்லாவகையிலும் ஆதரிக்காமலிருப்பது ஏன்? என
தில் பிறந்த உமது புத்திரனை நீர் எப்படி எடுக்காமலிருக்க
காக்கைகளும் குயில்களின் முட்டைகளைத் தம்முட்டைகளெ
நினைத்து வளர்க்கின்றன எல்லாம் தெரிந்த நீர் இப்படிப்
புத்திரனை ஏன் மதிக்காமலிருக்கிறீர் பொதியமலையிலுண
சந்தனம் மிக்கக்குளிர்ச்சியென்று சொல்லுகின்றனரே! அந்த
தன்னதைக்காட்டிலும் தன்குழந்தையைத் தழுவுவது மேற்
தாகும் தன்பிள்ளை குழந்தைப்பருவத்தில் கட்டிக்கொ
போது அவனைத் தொடுவது எவ்வாறு இனிமையாக இருக்கு
அவ்வாறு நல்லவஸ்திரங்களபடுவதும ஸ்திரீகளைத் தழுவு
ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வதும் ஸௌக்யமாகவிரா புத்திரனை
தொடுவதைப் பார்க்கிலும் அதிக இனிய ஸ்பர்சம் உலக
இல்லை பார்வைக்கினியவனாகிய இந்தப் புத்திரன் உ
கட்டிக்கொண்டு தொட்டடும் மனிதர்களுள் பிரா
சிறந்தவன் நாலுகால்களுள்ளவற்றுள் கோ சிறந்தது
கத் தக்கவர்களுள் ஆசாரியர் சிறந்தவர் தொடு
இனியவற்றுள் புத்திரன் சிறந்தவன் வீரரே! ராஜஸ்ரேஷ
மூன்றுவருஷம் நிறைந்தபின் இந்த வீரனாகிய குமாரன்
துக்கத்தைப் போக்குவதற்காக என்னிடத்தில் பிறந்

இப்போது நான் கட்டளையிட்டதன்மேல் நீர் ...ப்பதை எதிர்பார்க்கிறான் —'பூருவம்சத்துக் குமாரனாகிய ... நூறு அசுவமேதங்கள் செய்யப்போகிறான், அளவற்ற ...ணைகளுள்ள ராஜஸூயமமுதலான வேறு யாகங்களையும் செய்...பாகிறான்'—என்று முன்னே என்னுடைய பிரஸவகாலத்தில் ...வாணி எனக்குச்சொல்லிற்று ஆ! ஆ! வேறு ஊருக்குப் ...ர் மனிதர்களும் திரும்பிவந்து புத்திரர்களை அன்புடன் தம் ...மடியில்வைத்து உச்சிமோந்து ஆனந்திக்கிறார்களல்லவா? ...ணர்கள் புத்திரர்களுடைய ஜாதகர்மத்தில் வேதங்களி... மந்திரக்கோவையைப் பின்வருமாறு படிக்கின்றனர் ...தும் அது நன்றாகத் தெரிந்ததுதான் அவையாவன — ஒவ்வொரு அங்கத்திலிருந்தும் நீ ஜனித்திருக்கிறாய் என் ...யத்திலிருந்தும் அதிகமாக உண்டாயிருக்கிறாய் புத்ர ...ற பெயருள்ள நானாகவே நீ இருக்கிறாய் அந்த நீ நூறு ...காலம் ஜீவித்திருக்கக்கடவாய் என்னுடைய உயிர் உன் ... இருப்பது என்னுடைய ஸந்ததி உன்னால் குன்றாமல் ...கவேண்டும் ஆதலால், எனது புத்திரனே! அப்படிப்பட்ட ...றுவருஷகாலம் ஸுகமாக ஜீவித்திருக்கக்கடவாய்' என்னும் மந்திரங்களினால் தந்தைகள் புத்திரர்களை உச்சியில் மோக...னர் முதலில் ஒருவனாக இருந்து பிறகு இரண்டாக ஆயிருக்...யன்று உலகச்சொல் இருக்கிறது இவன் உம்முடைய அவ...களிலிருந்து பிறந்தவன் புருஷனிடமிருந்து வந்த மற்றொரு...ன் தெளிவான தடாகத்தில் உமது இரண்டாவது உரு... பார்ப்பதுபோல் உமது புத்திரனைப்பாரும் தெளிவான ...கத்தில் சந்திரனைப் பார்ப்பதுபோல் உம்மை என்னிடம் ...ம் ஆகவனீயமென்னும் அக்னி கார்ஹபத்யமென்னும் அக்னி...ந்து எப்படி எடுக்கப்படுகின்றதோ அப்படியே இவன் உம்...ருந்து எடுக்கப்பட்டவன் நீர் ஒருவராக இருந்து இப்போது ...ராகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறீர் ராஜாவே! வேட்டையாடிக...ண்டிருந்த நீர் ஒரு மானினால் இழுக்கப்பட்டபோது என் பிதா... ஆச்ரமத்தில் கன்னிகையாக இருந்த என்னை அடைந்...

ஊர்வசி, பூர்வசித்தி, ஸஹஜன்யை, மேனகை, விசு... கருதாசி இவ்வறுவர்தாம் அப்ஸரஸுகளுள்ளே ...தவர்கள் அவர்களில், பிரமமாவினிடமிருந்து பிறந்த...த அப்ஸரஸான மேனகை யென்பவள் ஸ்வர்க்கத்தி...து பூமிக்குவந்து விசுவாமித்திரருக்கு என்னைப் பெற்... ஐசுவர்யமுள்ளவரும் தாமத்தைக் கடைப்பிடித்தவரும்

இரணடாவது அகனியைப போனறவரும பிரமமாவின புததி
விசுவாமிதாருககுக கூடஸதருமாகிய குசனெனனும ராஜரிஷி
வா இருநதாா. பலவானும தாமம செயபவருமாகிய கு
ரெனபவா குசருடைய புதரா ராஜாவே! குசநாபருடைய
காதி காதியினபுதரா விசுவாமிதரா எனபிதா இபபடிப
வா. எனனுடைய தாயாராகிய மேனகை சிறநதவள
மேனகையெனனும அபஸரஸ இமயமலையின சாரிவில என
பெறறுள அநதத துஷடை ஊராா பிளளையைபபோலவே எ
யெறிநதுவிடடுச சென்றுள அநதப புணணியமுளள பக
என பாககியததினுல வநது சோநது சிறகுகளினுல எ
காததன. அதனுல நான சகுநதலையெனறு பெயா பெற
அதன பின, மஹாதமாவாகிய கணணுவமஹரிஷியினுற பா
படடேன அகநிஹோதரம செயவதறகு ஜலததிறகாகப
அமமஹரிஷியைப பக்ஷிகளகணடு தயாவானுகிய அவருககு எ
அடைககலம வைககபபடட ஸொததைபபோலக கொடு
கணணுவ மஹரிஷி எனனைப்பாாததது, 'திரேதாககினிகள ச
ஷபபடுகினறன' எனறு எனமீதுஅனபுவைதது அரணியைப
எனனை யெடுததுககொணடு தமது ஆஸரமம சென்றுா ராஜ
அநத மஹரிஷி தாமாகவே கிருபை செயது சிறநத பெண
எனனைத தம பெணணைப போல நடததினுா ராஜாவே! நான
வாமிதரா பெண, கணணுவ மஹரிஷியினுல வளாககபபட
ராஜாவே! யெளவனப பருவததிலிருககுமபோது ஜனமி
ஆஸரமததில பாணசாலையில கனனிகையாயிருநத என
கணடீா யாருமிலலாத ஆஸரமததில பிதா இலலாமல
தினுல புததி கொடுககபபடட எனனை ரஹஸயததில உண
பிரியமுமான பேசசுககளினுல நீா ஸநததிககாகக கேடடுக
டீா. அறம, பொருள, இனபம மூனறையும வேணடி நீா
மததில வாஸம செயதீா காநதாவமெனனும சாஸதி
விவாஹததினுல எனனைப பாணிகரஹணம செயதீா அநத
எனது குலததையும ஒழுககததையும பொயயாமையையு
மததையும முனனிடடுககொணடு உமமை இபபோது சரணம
திருககிறேன ஆதலால, 'ஆகடடும' எனறு பிரதிஜஞை
அநதச சொலலைப பொயயாககுவது உமககுத தகாது
நாதராகிய நீா உமது தாமததைப பினனேதளளி, உம
கணவராக உடையவளும பிழையிலலாதவளுமாகிய நான
ருககு எனனை விடததகாது ராஜாவே! நான முன ஜ
தில எனன பாபகாமஞ செயதேனே, ஏனெனில, குழந

ததில பெறறோரால விடபபடடேன, இபபோது உமமால. படடேன விடபபடட நான ஆஸரமததுககுப போகவே வன உமது புததிரனுகிய இநதக குழநதையைமடடும நீர விடாதீர' எனருள

இபபடிச சொலலககேடட துஷயநதன, 'சகுநதலையே! ரிடததில புததிரன பிறநததைபபறறி எனககுத தெரிய பெணகள பொயசொலவா உனசொலலை எவன நமபு முககியமாக எனனிடததில இநத நமபததகாத சொலலைச லுகிற நீ வெடகபபடவிலலை கெடட ரிஷிபபெணணே! லாம தவததில தீவரமுளள விசுவாமிதரமஹரிஷி எஙகே! மேனகை யெனனும அபஸரஸ எஙகே! இபபடிக கதியில ரிஷிவேஷம கொணட நீ எஙகே! இநத உனனுடைய புத சிறுவனுக இருநதும பெரிய தேகமுளளவனுகவும மிருநத ளளவனுகவு மிருககிறுன எபபடி மரததினடிபோல கொஞச ததில கிளமபிவிடடான உனதுபிறபபு வெகுதாழவானது ன வியபிசாரியெனறு நினைககிறேன மேனகைககு இஷடம காமமவைதத சினேகததினுல பிறநதவளாக அலலவோ கிறுய? ரிஷிகனனிகையே! நீ சொலவது ஒனறும எனககுத நததாயிலலை உலகததில பெணகளனைவரும கொடியவாகள, தை முககியமாகக கொணடவாகள எலலாப பெணகளும ாருககுடபடுகிறவாகள எலலாரும கோபததை மேற ணடவாகள பெணகளெலலாரும பொயசொலலுகிறவாகள னுவரைபபறறி நீ பேசததகாது உன தாயாராகிய மேனகை யறறவள, வியபிசாரி, அவள உனனை இமயமலைச சரிவில ாலியததைபபோல எறிநது விடடாளலலவா? அநத க்ஷததி ாதியில பிறநத உன பிதாவாகிய விஸவாமிததிருரும தயையில வா பிராமமணராக ஆவதறகு ஆசைகொணடவா, காமத டபபடடவா,தேவஸதிரீ விஸவாமிதராருககுத தன இஷடபபடி பெறருளெனறு சொலலுகிறுய வியபிசாரியே! ஆ! ஆ! உன ய பிறபபே ஜனஙகளால இகழபபடடதெனறு நான நினைக ன மேனகை அபஸரஸுகளுள சிறநதவள உனபிதாவோ ரிஷி அவரிருவருககும பெணணுகிய நீ ஏன வியபிசாரியைப பேசுகினருய? உனஜாதியும இழிவானது நலல குலததிற தவளெனறு நீ சொலலிககொளளுகிறுய பெறறு விடபபட யிலைபபோல பிறரால வளாககபபடடிருககிறுய. பாபஙகளி

1 தேவதைகளைப பூஜிததுக கழிதத பொருள

ஞல கெட்டபுத்தி வளாககபபடுவதுபோல நீ வளாககபபட்
கணணுவா உனககு வளாததகபபஞரா? ரிஷிபபெணணே
பிதறறுகிற இநதசசொல நமபததகாது அதை ராஜாவி
திற சொலலுகிருய விருமபின இடததிறகுச செலலலாம
பெணணே! பொன, ரதனம, முதது, ஆடை, ஆபரணஙகள
றில எதை நீ அனுபவிகக விருமபுகிருயோ அதைவாஙகிக
நான உனனைபபாாகக விருமபவிலலை இதைவிட்டு உன இ
படி போகலாம' எனருன.

தொணணூறறேழாவது அததியாயம்

ஸமபவபாவம் (தொடர்ச்சி)

(துஷ்யந்தனைக் கோபித்துச் சகுந்தலை புத்திரனுடன் திரும்பு

சகுநதலை சொலலுகிருள —'ராஜாவே! பிறருடைய து
கள[1] கடுகளவாயிருபபினும அவறறை நீா பாாககிறீா
டையவை[2] விலவபபழவளவாயிருபபினும அவறறைபபா
பாாககாமலிருககிறீா மேனகை தேவாகளிலேயே இருப
தேவரும மேனகையை அனுஸரிபபவா துஷயநதராஜாவே!
பிறபபைபபார்ககிலும என பிறபபுததான மேலானது ராஜ
நீா பூமியில சஞசரிககிறீா நான வானததில சஞசரிககி
மஹா மேருவுககும கடுகுககுமிருபபதுபோல நமமிருவரு
விததியாசம இருககிறது, பாரும ராஜாவே! நான தேவேந
குபேரன, யமன, வருணன இவாகளின இருபபிடஙகளு
செலவேன என பிரபாவததைப பாரும மஹாராஜ
முனனா உமது கூடஸதரான ஆயு எனனும ராஜா, ஊாவசி
னும அபஸரஸினிடததில உணடாககபபட்ட புததிரா
மகரிஷிகளும வீராகளான க்ஷததிரியாகளும அபஸரஸ
உணடாககபபட்டவாகள. ரிஷிகளுககுத தாயைபபறறிய
மிலலை ராஜாவே! நான சொலலப போகிற ஜனவாககிய
உணமையாகவே இருககிறது உமககு அதை உதாரணம
வதறகாகச சொலலபபோகிறேன துவேஷததாலனறு, அ
கேட்டு நீா மனனிககககடவீா குரூபியாயுளளவன கண
தன முகததைப பாாககாதவரையில தனனை மறறவரை
மிகுநத அழகுளளவனுக நினைககிருன எபபோது
மான தன ரூபததை அவனே கணணுடியிற பாாககிருனே

---

1 கடுகு நுழையுமளவு 2 பிலவபபழம நுழையுமளவ

து வெட்கமுற்றுத் தனக்கும் 1 பிறருக்குமுள்ள வேற்று
ய அறிந்துகொள்வான் மிக்க அழகு பொருந்தினவன
யும் இகழ்வதில்லை மிகுதியாகக் கெட்டசொற்களைச் சொல
இவ்வுலகத்தில் 2 விதூஷகனுகிறுன் மதம்பிடித்த யானை
தலைகள்மீது புழுதிகளைப் போட்டுக்கொள்வதனுல் எப்படி
கின்றனவோ அப்படியே துஷ்டபுத்தியுள்ளவன் 3 அன்னி
ளத் தூஷித்துச் சந்தோஷமடைகிறுன் உண்மையையும்
தையும் விட்டுத் தவறின மனிதனைக் கண்டால் சீறியபாம
கண்டதுபோல மிருந்த நாஸ்திகனுை மனிதனும் அஞ்சு
ஆஸ்திகனைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமா ? தான் தன
போன்ற புத்திரனை உதப்பத்திசெய்து அவனையே நிந்திக்கிற
கு க்ஷேமத்தைத் தேவர்களே அழித்துவிடுகின்றனா அந்த
த்தில் இவனைக் 4 கலி ஆகரமிக்கிறது பிறருக்கு நன்மை
ாதவனிடத்தும் பொய்யனிடத்தும் சுத்தமில்லாதவனிடத
நாஸ்திகனிடத்தும் துராசாரனிடத்தும் ஆசாரம் தப்பின
டத்தும் உடனே கலி வருகின்றது. தாமஞ்செய்பவரிடம
ருவதில்லை மூடன், பேசுகிற மனிதர்களுடைய நல்லவை
கெட்டவையுமான சொற்களைக் கேட்டபிறகு விஷடையைப
எடுப்பதுபோல கெட்டசொல்லை மாத்திரம் எடுத்துக
ளுகிறுன் அறிவுள்ளவனேவெனின், பேசுகிற மனிதா
நல்லவையும் கெட்டவையுமான சொற்களைக் கேட்டபிறகு
ும் ஜலத்திற்கலந்தபாலை எடுப்பதுபோல குணமுள்ள
லைமாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறுன் தெளிவில்லாத புத்தி
வன் தான் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனுயிருப்பதை யறிந்து
டத்தும் தன் குணங்களுக்கொப்பான குணங்களையே கிர
கிறுன் அதமர்கள் தங்களால் தாங்கமுடியாத பிறாபுக
னும் தீயினுல் சுடப்பட்டு அவர்களின் வழியை அனுசரிக்க
ாமல் அவர்கள்மீது தூஷணங்களை மிகுதியாகச் செய்கின்ற
யோக்கியன் பிறரைத் தூஷிப்பதனுல் எப்படி வருத்தப
றுனே அப்படியே அயோக்கியன் அயலாரைத் தூஷிப்பத
ஆனந்தமடைகிறுன் மூர்க்கர்கள் பிறரை நிந்திப்பதிலேயே
யமாகக் கவனமுள்ளவர்களா யிருக்கின்றனா ஸாதுக்கள்
ர நிந்தியாமலிருப்பதில் முக்கியமாகக் கவனமுள்ளவர்களாக

1 இங்கு வேறுபாடம் கொள்ளப்பட்டது
2 இங்கு வேறுபாடம் கொள்ளப்பட்டது
3 பிறரைத் தூஷிப்பது தனக்கே பாபமாதலின் அது தன்மேல
யைப் போட்டுக்கொள்வது போலானது 4 பாபம்

இருக்கின்றனர் ஸத்புருஷர் பெரியோர்களை வந்தனஞ்செ
எவ்வாறு திருப்தியை அடைகிறார்களோ அவ்வாறே மூர்க்கர் (
ரியோர்களைத் தூஷித்துத் திருப்தியடைகிறார் மூர்க்கர் பிற
றங்களையே கவனித்துக்கொண்டு தங்கள் குற்றங்களை அறிய
சுகமாக ஜீவிக்கின்றனர் அதனாலேதான் தாங்கள் பிறர் நி
ப்பதற்குரியவர்களாயிருக்கப் பிறரை அவமதிக்கையாகச் செ
கின்றனர் தாங்கள் துர்ஜனர்களாயிருப்பவர் யோக்கிய
துர்ச்சனனென்று சொல்லுவாராயின் லோகத்தில் இதற்கு
பட்ட பரிஹாஸம் வேறொன்றுமில்லை ஜனங்களுக்குக் கொ
யான மனவருத்தமுண்டாகுவதினால் ஒருவன் துயரமடை
திணனம் [1] பிதிர்க்கள் புத்திரனைக் குலத்தின் ஸந்தி
திக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுகின்றனர் ஆதலால், எவ
[2] தர்மங்களுக்கும் மேற்பட்டவனாகிய புத்திரனை எவனும்
விடுதல் தகாது தன் தர்மபத்தினிக்குப் பிறந்தவர்களையும்
னில்லாமல் அகப்பட்டவர்களையும் [3] ஸ்வீகாரம் செய்யப்பட
களையும் அபிமானித்து வளர்க்கப்பட்டவர்களையும் கிரயத்
வாங்கப்பட்டவர்களையும் விவாகமில்லாத கன்னிகைகளிடம்
தவர்களையும் புத்திரர்களென்று மனு சொல்லியிருக்கிறார்
அறுவரும் தாயபாகம் பெறத்தக்க பந்துக்கள் மற்ற அ
தாயபாகம் பெறத்தகாத பந்துக்கள் மனிதர்களுக்குத்
மத்தையும் கீர்த்தியையும் உண்டுபண்ணுகிறவர்களும்
மகிழ்ச்சியை விருத்தி செய்கிறவர்களும் புண்ணியக் க
களுமான புத்திரர்கள் பிறந்து பிதிர்க்களை நரகத்திலிருந்து
பாற்றுகின்றனர் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! ஆதலால், நீர் உ
புத்திரனை விடத்தகாது அரசரே! ஆதலால் புத்திர
சத்தியத்தையும் காப்பாற்றும் இவ்விரண்டையுமே காப
றும், பொய் சொல்லவேண்டாம் ராஜாவே! உம்மு
[4] ஆத்மாவையும் ஸத்தியத்தையும் [5] தர்மத்தையும் காப்பா
கடவீர் ராஜஸிம்மமே! நீர் கபடத்தை வஹிக்கத்தக
[6] ஒரு குளம் நூறுகிணறுகளைப் பார்க்கிலும் சிறந்தது ஒரு ய
நூறுகுளங்களைப் பார்க்கிலும் சிறந்தது ஒரு புத்திரன்

---

1 ஃடஸ்தர்கள்

2 நரகத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதினால் புத்திரனைத் தர்மமென

3 'தன்னால் உபநயனம் முதலான ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட
யும்' என்பது பழைய உரை 4 புத்ரனையும்

5 தான் கலியாணஞ்செய்த மனைவியை விடாமலிருப்பது த

6 கிணறுகட்டுவது குளம் வெட்டுவது யாகஞ்செய்வது எ
சொல்வது புத்திரோத்பத்தி ஆகிய தர்மங்களின் சிறப்பைச்சொன

களிலும சிறந்தவன ஸதயமானது நூறு புததிராகளைவிடச்
து ஆயிரம அஸவமேதஙகளையும ஒரு ஸததியததையும தரா
புததாலஆயிரம அஸவமேதஙகளைப பாாககிலும ஒருஸததிய
நதிருககும ராஜேநதிரரே! எலலா வேதஙகளையும ஓதுவ
ரலலாப புணணிய தீாததஙகளிலும ஸநானஞசெயவதும
ததின பதினறில ஒருபாகததிறகு ஈடாகா ஸதயததுககொப
தாமமிலலை ஸதயததுககு மேறபடடதொனறுமிலலை
பததிறகு மேறபடட கொடிய பாபம இவவுலகததிலிலலை
வே! ஸதயம உயாநத தாமம வாககுதததம ஸதயததுக
மேறபடடது ராஜாவே! வாககுததததததை விடடுவிடா
மமுடைய சிநேகம [1] ஸதயமாக இருககடடும அரசரே! எந
பியானவன ஒரு காரியததைசசெயது அதைமறநதுபோகிறு
வன பொயயனுவதனுல அநத மறபபதைபபோனற பாபம
ம இவவுலகததில இலலை சததியததைபபறறியும அஸத
பபறறியும உமது உளளமே அறிநதிருககிறது ஆதலால
தினுல உமது நனமையைபபறறிய ஆலோசனையை நீா செய
வீா எவன சததுருவையும மிதரனையும காமகரோதஙகளி
தவேஷததினுலும மோசம செயயாமலிருககிறுனே அவன
ம உததம புருஷன நீா எனனிடததில சோநதது பொய
நதாலும நான சொலலுவதை நீா நமபாமலிருநதாலும நான
மததிறகே போக விருமபுகிறேன உமமைபபோனறவனிடத
னேகமிலலை இவன உமது புதரன எனபதைபபறறி ஸம
நதால நீரே புததியினுலாராயநது நிசசயம செயயலாம
டைய நடையும குரலும ஞாபகசகதியும பொயயாமையும
மும கலவியும பராககிரமமும அஞசாத ஸவபாவமும அபிப
மும சுழிகளும மயிா வரிசைகளும எவனுடைய நடை முத
றிறகு ஒபபாக இருககினறனவோ அவன அவனுடைய
னெனபதில ஐயமிலலை ராஜாவே! உமககும இவனுககு
ற ஒபபுமையினுல இவன உமமுடைய தேகததிலிருநது
பபடட பிரதிபிமபமாக இருககிறுன ராஜாவே! 'பிதாவே!'
ழைககிற குழநதையை வீணுக விடாதேயும [2] கழுதைப
லாமலும என பிளளை பால குடிபபன மேலும, வேநதரே!
மேருவைக கிரீடமாகத தரிதத இநத நாலு கடலகளும
புவனியை என புதரன நீா இலலாமலே ஆளபபோ
'சகுநதலையே! உன பிளளை சககரவாததியாகப போ

[1] ஸபலமாக.

[2] ராஜயஸூகம கழுதைபபால, யோகஸூகம பசுவினபால

கிறான்' என்று தேவேந்திரனே சொல்லியிருக்கிறான் அத
காது தேவதூதர்கள் முதலான அநேகரை நான் சாக
இருக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன் அவர்கள் நிஜம் அல்லது
யென்பதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை அதிருஷ்டம்
நான் சாக்ஷிகளில்லாமல் வந்தவழியே செல்லப் போகி
என்கிற இவ்வளவு சொல்லைச் சொல்லி, சகுந்தலை பு
டாள் கோபத்தினால் உண்டான அக்கினி புகையுடன் அவ
யில் காணப்பட்டது பிறகு தன்னுள் உண்டான கோபமெ
தீயைத் தன் அங்கங்களிலேயே அடக்கிக்கொண்டு அழகான
முள்ள சகுந்தலை புத்திரனுடன் வனத்திற்கே புறப்பட்டாள்

நூறுவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அசரீரி வாக்குச் சொன்னதன்மேல் ராஜா சகுந்தலையை அ
சரித்துப் பாதனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வது.)

பிறகு, ரித்விக்குக்களாலும் புரோகிதர்களாலும் ஆச
ளாலும் மந்திரிகளாலும் சூழப்பட்ட துஷ்யந்தனை நோக்கி
யத்தில் ஓர் அசரீரி வாணி சொன்னதாவது — 'தாய் தே
போன்றவள், புத்ரன் பிதாவைச் சேர்ந்தவன் எவன்
குப் பிறந்தானோ அவன் அவனேதான், இந்தத் துஷ்யந்த
எடுத்துக்கொள் சகுந்தலை ஸத்தியமாகவே சொல்லுகிறாள்
வோர் அங்கத்திலிருந்தும் ஒவ்வோர் அங்கத்தைப்பெற்றுப்
வினிடத்திலிருந்து நேரே புத்ரன் உண்டாகிறான் பூருவம
னே! ஆதலால் உன்னுடைய ஆத்மாவே (சரீரமே) புத்திர
பெயரோடிருக்கிறது தான் கர்ப்பாதானம் செய்து
தானே பிறந்தவனாகிய இந்தப் புத்ரனை நீ காப்பாற்று பதி
யான சகுந்தலையை நீ பூஜிக்கவேண்டும், அவமதிக்கல
பெண்கள் ஒப்பில்லாத பரிசுத்த வஸ்து துஷ்யந்தனே
தாம சாஸ்திரத்தை அனுசரித்தது ஏனெனில் ஒவ்வொரு
திலும் ருதுகாலம் இவர்களுடைய பாபங்களைப்போக்கிவிடு
என்பது அவ்வாறு சொன்னபின் நாலுபக்கத்திலுமுள்ள
களெல்லோரும் துஷ்யந்தனைப் பார்த்து, 'இந்தப் புத்திர
சரீரத்திலிருந்து கர்ப்பாதானம் செய்யப்பட்டவன் சகுந்
நிராகரிக்காதே ராஜாவே! புத்திரன் தனக்கு வித்துப்போட
நரகத்திலிருந்து தூக்கிவிடுகிறான். நீ இந்தப் புத்திரனுக்கு

னம செயதவன சகுநதலை ஸதயமாகச சொலலுகிருள.
னே மனைவியின காபபததில பிரவேசிககிருன அவனே
டம மறுபடியும ஜனிககிருன இவவாறு இவாகள ஒருவாக
வா காரணமாக இருககினறனா சகுநதலையை நிராகரிக
தன சரீரததை இரணடாகசசெயது பிரிககபபடட புத
ததான மனைவி பெறுகிருள துஷயநதராஜாவே! ஆதலால
தலையின புததிரனை எடுததுககொள இது சிறநத ஐஸவரி
விடததகாதது உன உயிரானபுததிரனைக காபபாறறு
நதனே! மஹாதமாவும பூருவமசததவனுமாகிய சகுநதலை
புததிரனை எடுததுககொள இவனை நீயாகவும எஙகள
லுககாகவும தாஙகிககொளளவேணடியிருபபதனுல இநத
புததிரனுககுப பரதனெனறு பெயா இருககடடும பரதனு
டானபுகழ பாரதி எனனபபடும. இவனுல இநதக குலததிற
ாரதமெனற பெயாவரும இவனுககுப பிறகினவரும முந
ரும பாரதாகளே யாவா' எனறு சொனனாகள இவ
பதிவரதை யெனறுசொலலித தேவாகளும தவததையே
ாக உடைய ரிஷிகளும சநதோஷததுடன பூமாரி பெயத
துஷயநதன அநதத தேவாகளுடைய சொலலைககேடடு
ாஸனததிலிருநதெழுநது தேவாகளுககு நமஸகாரமசெயது
ாஷததுடன புரோகிதாகளையும மநதிரிகளையும நோககி,
ளும இநதத தேவதூதன சொலலைககேளுஙகள தேவா
, மஹரிஷிகளும சொலலுவதையும கேளுஙகள நானும
கள சொனனபடி இவனை எனககுபபிறநத புததிரனெனறே
றேன இவளுடைய பேசசினுலமடடும நான இவனை எனது
ரனைகக கிரஹிபபேனுயின ஜனஙகளுககு ஸநதேகமுணடா
அபபடிக கிரஹிபபதனுல இவன நிசசயிககபபடடான'
றுசொனனன அபபோது, ராஜா அவளைத தேவாகள மஹ
ள சொலலினுல தெளிவாக நிசசயமசெயதுகொணடு திருபதி
டும மகிழசசியோடும அநதப புததிரனை அழைததான
ன பிறகு ராஜா அநதபபுததிரனுககு மகிழசசியுடனும ஸநே
டனும பிதா செயயவேணடிய ஜாதகாமம முதலிய காமங
யெலலாம செயதான அவனை உசசியிலமோநது சிநேகத
ன தழுவிககொணடான பிராமமணாகளால பூஜிககபபட
நதிகளால துதிககபபடடும அவவரசன புதரனைத தொடு
லுணடான மிகுநத ஆனநததததையடைநதான தாமம
நத ராஜா தனது பாரியையாகிய சகுநதலையையும தாமபபடி
ரவிததான ॰

பிறகு, ராஜா அவளை (நோக்கி), இனிய சொற்களை மு
டுச சொன்னதாவது —'நமமிருவருடைய சமபநதம மு
ஜனஙகளுககுத தெரியாமலிருநதது மறுபடியும இப
ஜனஙகளுககுத தெரியுமபடி ஸமபநதம செயயபபடடது
லால நமமுடைய சமபநதததிறகு முன நடநத நிமிததக
பறறி இவவாறு பேசினேன நீ ஸதிரீயாயிருபபதனுல
விவாகம செயதுகொணடதைபபறறி இநதலோகம ஸந
வும கூடும ஆதலால, உனனிடததில அநத ஸநதேகம
தறகாக நான இநத விசாரணை செயதேன தேவியே!
வேறு பிரிவுகளாகவுளள பிராமமணாகளும, க்ஷததிரியா
வைசியாகளும, சூதராகளும, பதிவிரதையென்று தெளி
தெரிநத உனனைக கௌரவிபபா இநதப புததிரனும ர
திறகாக வரிககபபடடிருககிறுன நீ முதல மஹிஷியாக
பிரியமானவளே! நீ மிகுநத கோபததுடன எனனை அ
மான வாாததை சொனனுயே விசாலமான கணகளையு
ளே! அழகானவளே! நீ அனபுளளவளாதலால அதை
பொறுததேன விசாலமான கணகளையுடையவளே! பெ
யிருநதாலும இனனுததாயிருநதாலும சொலலததகாததாயி
லும மிகுநத பாபமாயிருநதாலும நானசொனன கெடடசெ
நீயும இவவாறே பொறுககவேணடும புருஷன செயத
யைப பொறுபபதனுல ஸதிரீகள பதிவிரதா தாமததை அ
றனா' எனறு சொனனுன

பாரதரே! அநத ராஜரிஷியாகிய துஷயநதன இவ
சொலலி அழகாக நடககினற தனககுபபிரியமான அநதப
மஹிஷியை அநதபபுரததிறகு அழைததுககொணடுபோய ஆ
ளாலும அனனபானஙகளாலும சிறபபிதது ரதநதரியையென
தன தாயிடமபோய, 'புகழபெறறவளே! இவன எனககு
திற பிறநத புததிரன, உன வயஸனததைப போககுகிற
உனனுடைய பேரனுல நான இபபோது [1] கடனிலிருநது வி
டேன இவள விசுவாமிததிரருககுப பெண, கணணுவ
வளாககபபடடவள, உன மருமகள சிறநத பாககியமு
ளே! சகுநதலையினிடம தயை செய' எனறு சொனனுன
ரதநதரியை, தனபுதரனுன துஷயநதன சொனனதைககே
பேரனைத தழுவிககொணடாள காலகளில விழுநத சகுநதலை
கைகளாலணைதது ரதநதரியை ஆனநதக கணணீா சொரிந

1 பிதிராகடன

ரதநதரியை சகுநதலையைப பாாதது, 'நீ சொனனது சததி துஷயநதனுடைய லக்ஷணஙகளை இநதக குழநதையினிடம பாாககிறேன விசாலமான கணகளையுடையவளே! உன ன சகரவாததியாகப போகிறுன விசாலாக்ஷீ! உன கணவன று லோகஙகளையும ஜயிபபவனுவான பெணணரசியே! நீ நத போகஙகளை அனுபவிபபாயாக' எனறுள இபபடி ரியையினுற சொலலபபடட சகுநதலை மிகுநத ஆனநத நதாள அபபோது ராஜா சாஸதிரததிற சொலலபபடட ஙகளைச செயது எலலா ஆபரணஙகளாலும அலஙகரிககப சகுநதலையை முதலமஹிஷியாகப படடாபிஷேகம செயது மணாகளுககும சேனைததலைவாகளுககும தனஙகளைக ததுச சகுநதலையின புதரனுகிய தன மைநதனுககுப பரத று பெயரிடடு அவனுககு யௌவராஜய படடாபிஷேகம விததான பரதனிடததில ராஜய பாரததை ஒபபிதது ராஜா ாததனுனை பிறகு துஷயநத மஹாராஜா நூறு வருஷங கிரமப ராஜய பரிபாலனஞசெயது அபபால வனததிறகுச று ஸவாககலோகம அடைநதான

நூறறேராவது அததியாயம.

ஸமபவபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பரதனுடைய வம்சம்.)

அநதப பரதன துஷயநதனிடமிருநது ராஜயததைக கிரமப அடைநதான மஹாதமாவாகிய அநதப பரதனுடைய பரி மான அநத ராஜய வியாபாரம தேவாககுரியதும தோலவி யாததும ஜனஙகளால மிகச சிலாகிககபபடடதுமாகப பிர ததுககொணடு நடநதது அவன அசுராகளை ஜயிததுத தனக கீழபபடடவாகளாகச செயதான ஸாதுககளுடைய தாமத அனுஷடிதத பராககிரமசாலியான அநதராஜா எலலாவறறிற மேலான புகழையடைநது பூமி முழுமைககும ஈசுவரனுகிய வாததியாகி இருநதான தேவாகளுககு ராஜாவாகிய இந பபோலவே அனேக யாகஙகளைச செயதான தக்ஷருக பான கணணுவ மஹரிஷி மிகுநத தக்ஷிணைகளுடன அவ து யாகம செயவிததார அவன[1] கோவிததம எனறு சொல படட சிறபபுள்ள அஸவமேத யாகததைச செயதான பரதன

---

1 கோககளை மிகுதியாகவுடையது

அநத யாகததில கணணுவ மஹரிஷிககு ஆயிரம [1] பதப
பொனனைக கொடுததான அவன யமுனைக கரையில
கொணடு அஙகே அநேக நூறு அஸவமேத யாகஙகளைச
தான ஸரஸவதிககரையில முநநூறு அஸவமேதஙகளைச
தான, கஙகைககரையில நானூறு அஸவமேதஙகளைச செய
துஷயநதனுககும சகுநதலைககும புதரனுகிய பரதனெனனு
சன இவவாறு யஜஞஙகளைசசெயதான பரதவமசததிறகு
காலம முதலாகப பெருமபுகழ பரவியது பரதனுககு உ
ஸதிரீகளிடமிருநது தனிததனியே புததிரரகள பிறநதனா
போது ராஜா அநதப புததிரரகள தனககுத தகுநதவாக
ரெனறு நினைதது அவாகளை ஆதரிககவிலலை. பிறகு அநத
திரரகளைத தாயமாரகள கோபததுடன யமனிடததிறகனுப
அதனுல, அநத ராஜாவுககு அநதப பிளளைகள பிறநதது வ
விடடது பாரததரே! அதனபின பரதன பெரிய யாகங
செயது அபபோது பரதவாஜ மஹரிஷியின அனுகரஹத
புமனயுவெனனும புததிரனை யடைநதான பரதஸரேஷ
பூருவமசததவரைச சநதோஷிககச செயகினற பரதன அ
புததிரன பிறநதபிறகு தான தனனைப புததிரவானெனறு நி
அநதப புமனயுவுககு யெளவராஜய படடாபிஷேகம செ
தான அதனபின புமனயுவுககுத திவிரதன எனனும கு
பிறநதான புமனயுவுககுப புஷகரணி யெனபவளிடம ஸுஹோ
ரன, ஸுஹோதா, ஸுஹவிஸ, ஸுயஜுஸ, ரிசீகன எனனு
திரரகள பிறநதாரகள அவாகளுள ஜயேஷடனுகிய ஸுஹோ
ரன பூரவ ராஜாககளுடைய ராஜயததை அடைநதான
ராஜஸூயம, அஸவமேதம முதலிய அநேக யாகஙகளைச
தான ஸுஹோதரன யானைகளும பசுககளும குதிரை
பலவகையான ரதனஙகளும நிரமபினதும கடலை ஆடையாக
யதுமான பூமி முழுவதையும ஆணடான யானைகளும கு
களும தோகளும நிறைநததும மனிதாகள மிகுதியாக நிரமபி
மாகிய அவனுடைய பூமி மிகுநத பாரததினுல பீடிககப
அமிழநததுபோலிருநதது அநத ஸுஹோதரனெனனும
தாமமாகப பிரஜைகளை ஆளுமபோது பூமி லகஷககணகக
தேவாலயஙகளினுலும யூபஸதமபஙகளினுலும அடைய
செயயபபடடதாக இருநதது எபபோதும ஜனஙகளும
களும விருததியடையப பெறறுச சிறபபுறறிருநதது பாரத
இகஷவாகுவின புததிரியானவள ஸுஹோதராராஜாவுககு அ

[1] ஆயிரம கோடி

ம, ஸுமீடனையும, புருமீடனையும பெறறுள அவாகளுள மீடன சிறநதவன அவனே ஸநததிககு ஆதாரமாக இருந மூனறு ஸதிரீகளிடம ஆறுபுததிராகளைப பெறறுன து யெனபவள ரிகூஷனையும, நீலியெனபவள துஷயநதனையும மஷடியையும, கேசினியெனபவள ஜனஹுவையும [1] ஜனனை ரூஷியையும பெறறனா வீரனுகிய ஸமவரணன ரதநதர டய பெணணினிடம ரிகூஷனுககுபபிறநத புததிரனெனறு அறி னா ராஜாவே! அபபடியே இநதப பாஞசாலதேசதது ககளனைவரும துஷயநதன பரமேஷடி இவாகளுடைய சநத ருசிகாகள அளவறற தேஜஸையுடைய ஜனஹுவினசந ள ரிகூஷனெனனும ராஜாவை ஜனனுககும ரூஷினுககும தவனெனறு கூறுகினறனா ராஜாவே! உம வமசததுககுக ஸதனுகிய ஸமவரணன ரிகூஷனிடமிருநது உண்டானவன ரா வ! ரிகூஷபுததிரனுகிய ஸமவரணன பூமியையாளுமபோது பிர ளுககுப பெரிய நாசமுணடானதெனறு நமககுக கேளவி போது பசி, மரணம, மழையிலலாமை, பிணி ஆகிய பலவகை ன கெடுதிகளினற பீடிககபபட்டுத தேசம சிதறிப போ ய பரதவமசததாரை எதிரிகளின சேனைகள அடிததன சாலதேசததரசன தனபராககிரமததினல பூமியைஜயிததுச ஙக சேனையினல இநதஉலகததை நடுஙகுமபடி செயது ணடு பதது அகூஷௌஹிணிகளுடன அநதஸமவரணனை தது ஜயிததான பிறகு, ஸமவரணராஜன மிகுநதபயததினல யை, மநதிரிகள, புததிரிகள, சினேகிதாகளுடன அநதத ம விடடோடிபபோனன அபபோது அநதப பரதவமசத தோலவியடைநது மேறறிசை செனறு ஸிநதுவெனனும ய [2] நததின கரையிலுள்ள புதாகளில வஸிததனா பார ள அஙகே பாவததினருகிலுள்ள ஸிநதுநதியைசசோநத தே னகோடியில [3] மலைததுாககததையடைநது வெகுகாலம வஸி அவாகள ஆயிரவருஷகாலம அஙகேவஸிததபிறகு,பகவானு வஸிஷடரிஷி அநதப பரதவமசததாாகளிடம வநதாா அநதப தாகளனைவரும அபபோதுவநத வஸிஷடரை ஆதரவுடன கொணடு போய வநதனமசெயது அவருககு ஆாககியம ணடுவநதனா சிறநத பிரமமதேஜஸுளள வஸிஷட மஹ க்கு ஸதகாரஞ்செயது எலலாபபொருளையும கொடுதது, ஆஸனததில வீறறிருநதபிறகு ஸமவரணராஜன, 'நாஙகள பததிறகாக முயலவேணடும, நீஙகள எஙகளுககுப புரோகித

[1] வரஜனனையும ரூபியையும எனபது வடதேசததுப பாடம
[2] மேறகு முகமாக ஓடும நதி   [3] மலையரண

ராக இருக்கவேண்டும்' என்று தானாக அவனைவரித்த
வஸிஷ்டரும், 'ஆகட்டும்' என்று பாரதர்களுக்கு மறுெ
சொன்னார் அதன் பின், பூருவம்சத்தவனாகிய ஸம்வரணனை
முழுமைக்கும் கிரமம்போலிருக்கும்படி எல்லாக்ஷத்திரியா
க்கும் சக்கரவர்த்தியாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தாரென்று
கேட்டிருக்கிறோம் முன்பு பரதன் வஸித்த உத்தமமான
தினாகரத்தில் அவன் வாஸஞ்செய்தான் மறுபடியும் எ
அரசர்களையும் கப்பங் கட்டுகிறவர்களாகச் செய்தான்
சிறந்தபராக்கிரமமுள்ள அந்த அஜமீடபௌத்தரனாகிய ஸம்வர
ராஜ்யத்தையடைந்து மறுபடியும் மிகுந்த தக்ஷிணைகளோடு
அநேகம் மஹாயாகங்களைச் செய்தான் அந்தஸம்வரணனு
சூரியன் புத்திரியாகிய தபதியென்பவள் குருவென்பவனைப
ருள் பிரஜைகளனைவரும் அந்தக்குருவைத் தாமநெதரி
னென்று நினைத்து ராஜாவாக இருக்கும்படி வரித்தனர் அ
மகிமையினால் குருவம்சத்தவர் மிகுந்தகீர்த்தியை யடைந்த
அவன்பேரினால் குருஜாங்கலமென்னும் தேசம் பூமியில் ெ
பெற்றது சிறந்ததவமுள்ள அவ்வரசன் தன்தவத்தினால்
க்ஷேத்திரத்தைப் புண்ணியக்ஷேத்திரமாகச் செய்தான் அ
வான், அபிஷ்யந்தன், சைத்ரரதன், முனி, ஜனமேஜயன் எ
பெயர்பெற்ற அந்தக்குருவின் புத்திரர்களைக் கேட்டிருக்கிெ
சிறந்த மனஸுள்ள வாஹினியென்பவள் இவ்வைந்து புத்
களையும் பெற்றாள் அவிக்ஷித்து என்று பெயருள்ள அப
னுக்குப் பரிக்ஷித்து, வீரனாகிய சபலாஸ்வன், ஆதிராஜன்,
ஜன், சிறந்தபலமுள்ள சால்மலி, உச்சைஸ்ரவஸ், பங்கக
ஜித்தாரி ஆகிய இந்த எட்டுப்புத்திரர்கள் இருந்தனர் இவ
டைய வம்சத்தில் ஜனமேஜயன் முதலான ஏழுவரும் மற்று
மஹாரதர்களும் தங்கள் பராக்கிரமத்தினாலுண்டான சிறப
பற்றிக் கியாதிபெற்றிருந்தனர் கக்ஷஸேனன், உக்ரஸே
வீரனாகிய சித்ரஸேனன், இந்திரஸேனன், ஸுஷேணன், பீ
னன் என்ற பெயருள்ள பரிக்ஷித்தின் புத்திரர்களனைவரும்
சாஸ்திரத்திலும் ராஜநீதிசாஸ்திரத்திலும் நிபுணர்களாயிருந்த
ஜனமேஜயனுடைய புத்திரர்கள் பூமியில் மிகுந்தபலமுள்ள
களாகக் கியாதிபெற்றிருந்தனர் ஜ்யேஷ்டன், திருதராஷ்டி
பிறகு பாண்டுவும், பாஹ்லீகனும், மிகுந்தபராக்கிரமமுள்ள
தனும், பலவானாகிய ஜாம்பூநதனும், குண்டோதர
பதாதியும், வஸாதியும் ஆக எண்மர் சொல்லப்பட்டிருக்க

அவாகளெலலாரும தாமசாஸதிரததிலும ராஜநீதி சாஸதி
ம நிபுணாகள எலலாப பிராணிகளுககும நனமை செயவ
ஊககமுளளவாகள பிறகு திருதாஷடிரன ராஜாவாக
ன அவனுடைய புததிராகள குணடிகன, ஹஸதி,
கன, கராதன, ஐநதரமவனை குணடினன, ஹவிஸரவஸ,
பன தோலவியடையாதவனுகிய புமனயு ஆகிய இவாகள
ரே! திருதராஷடிரன புததிராகளில பரதீபன, தாமநேதரன
தரன இநத மூவரும பூமியில கியாதி பெறறவாகள அநத
ளும பரதீபா பூமியில ஒபபறறவனெனறு புகழபெறறி
ன பரதஸரேஷடரே! பரதீபனுககுத தேவாபி, சநதனு,
தனென பாஹலீகன ஆகிய மூனறு புததிராகள பிறநதனா
ளுள தேவாபி தாமததினுலுணடாகும ஹிததததை விருமபிக
குச சென்றன மஹாரதாகளாகிய சநதனுவும பாஹலீ
ராஜயததை அடைநதனா இநதப பரதவமசததிற பிறநத
ராஜஸரேஷடாகள மஹாரதாகளாகவும தேவாகளைப
றவராகவும பிரமமதேவருககொபபானவாகளாகவும இருந
மஹாராஜரே! தேவாகளைபபோனற வடிவமுளளவரும,
ளைத தொலைபபவரும, புருரவஸின வமசததை விருததி
றவருமான இபபடிபபடட மஹானுபாவாகள உமது வம
பிறநதனா ஜனமேஜயரே! பெருமபுகழ பெறற சகுநதலை
புதரனை பரதனெனனும அரசன கஙகைககரை சோநது
செயதுகொணடு அநேகமாயிரம அஸவமேதஙகளையும
நூறு வாஜபேயயாகஙகளையும செயதான மறுபடியும
டோமம, அதிராதரம, உகதம, வாஜபேயயாகம, இஷடி
ரயாகம எனனும அநேகமாயிரம மஹாயாகஙகளை
சிறபபுடன தகஷிணைகள நிரமபககொடுதது ஸோமபானஞ
பிராமமணாகளைத தனஙகளினல திருபதி அடைவிதது
றறினை மறுபடியும ஆயிரம பதமககணககுளள
நாணயஙகளையும உயாநத தஙகஙகளையும கணணுவருககுக
தான நூறுபாகம பருமனுளளவைகளும ஆயிரமபாகம
ளளவைகளுமான அழகாகிய எலலாவகை ரதனஙகளாலும
ரிககபபடடுப பிரகாசிதத பரதனுடைய பொன யூபஸதம
இநதிராதி தேவாகளால நாடடபபடடன பொனனை
னைகளையும குதிரைகளையும எருமைகளையும ஒடடகஙகளை
மமறியாடுகளையும வெளளாடுகளையும வேலைககாரிகளையும
காராகளையும தனததையும தானியததையும கனறுகளுடன
முளள பசுககளையும ஆயிரம யூபஸதமபஙகளை அடையாள

மாகவுடைய இநதப பூமியையும கணணுவருககுச சிறநதத
யாகக கொடுததான பிரமமாவுககொபபான அநேகப
மணாகளுககுத தனததையும கிராமஙகளையும வெணணை
கருஹஙகளையும கோடி கோடியாகக கொடுதது அநேகம
களைச செயதான பரதனிடததிலிருநது பரதவமசததார
கீாததியுணடாயிறறு அவனால, இநதக குலம பாரதமெ
பெயா பெறறது பரதனுடைய வமசததிற பிறநத மஹா
ளாகிய அநேக ராஜஶ்ரேஷடாகள தேவாகளைப போலவும
தேவரைப போலவும இருநதனா அவாகளுடைய பெ
எணணமுடியாமல இருககினறன பாரதரே! அநத அ
டைய வம்சததில தேவாகளைப போனறவாகளும, ஸததியத
மன வாககுக காயஙகள ஒததிருபபதையும கடைபபிடி
களுமான முககியமான மஹானுபாவாகளை மடடும உ
சொலலப போகிறேன

நூறறிரணடாவது அததியாயம

ஸம்பவபாவம (தொடர்ச்சி)

(மஹா பிஷக் என்னும் ராஜாவின் சரித்திரம் வஸுக்க
கஙகையினிடம் முறையிட்டுக்கொண்டது)

ஸததியவாககுளளவனும தோலவியடையாத பராககி
ளவனுமாகிய[1] மஹாபிஷக எனறு பெயா பெறற இக்ஷ்வ
சதது அரசன பூமியைப பரிபாலிததுககொணடிருநதான
ஆயிரம அஶ்வமேதயாகஙகளாலும நூறு ராஜஸூயஙக
தேவேநதிரனைத திருபதி செயவிததான பிறகு அநத
ஸவாககததை யடைநதான பிறகு ஒருகாலததில தே
பிரமமதேவரை ஸேவிததுககொணடிருநதனா அஙகே
ரிஷிகளும இருநதனா அநத மஹாபிஷக எனனும ர
இருநதான அபபோது நதிகளுககுட சிறநத கஙகாதேவிய
பிரமமாவினிடம வநதாள சநதிரனைப போனற நிறமுள
அவளுடைய ஆடை காறறினால விலககபபடடது அப
தேவககூடடஙகள உடனே தலைகுனிநது நினறன மஹா
எனனும ராஜரிஷியோவெனில கூசசமினறி அவளைபபாா
அநத மஹாபிஷக பகவானாகிய பிரமமதேவரால இகழபப
பிரமமதேவா, 'நீ மனிதாகளிற பிறநது பிறகுதான

---

1 'மஹாபிஷன' எனபது வடதேசததுபபாடம,

ஙகளை யடைவாய அறிவு கெடடவனே ! எநதக கங
றல உன மனம இழுககபபடடதோ அநதக கஙகாதேவி
ிய லோகததில உனககு வேணடாதவறறைச செயயபபோ
அதனுல உனககுக கோபம எபபோது வருமோ அப
பதான நீ சாபததிலிருநது விடுபடுவாய' எனறு சொனனா
ராஜா மறற ராஜாககளையும ரிஷிகளையும நினைததுபபாாத்து
த மஹிமையுளள பரதீபனையே தனககுப பிதாவாக விருமபி
நதிகளுட சிறநத கஙகாதேவி மஹாபிஷக எனனும
ா மனுஜயமிலலாமற போனதைககணடு அவனையே மனத
னைததுககொணடு திருமபிச சென்றுள ஜனமேஜய ராஜா
அவள போகுமபோது ஸவாககததில வஸிககினற தேவா
ிய வஸுககள தேகததின ஒளிகுனறி அறிவு கலஙகி வழி
ருககககணடாள அவவாறிருநத அவாகளைக கணடு நதி
சிறநத கஙகை, 'ஏனிபபடி நிறமாறிபபோயிருககினறீாகள?
களுககு க்ஷேமநதானு?" எனறு வினவினுள தேவாகளா
ஸுககள அவளை நோககி, 'மஹாநதியே! நாஙகள மஹாத
கிய வஸிஷடரால சிறிய பிழைககாகக கோபிததுச சபிககப
ருககிறோம முனனா நாஙகள எலலோரும அறியாமல,
மஹிமையை வெளிககாடடாமல) ஸநதியாவநதனஞ
கொணடிருநத ரிஷிஶ்ரேஷடரான அநத வஸிஷடரை உல
ஞ செயதோம அவா கோபததினுல, 'மானிட காபபத
றககககடவீா' எனறு எஙகளைச சபிததாா வேத வாக
அவா எது சொனனுரோ அது மாறறுவதறகு முடியாதது
ிடபபெணணுகப பூமியிலிருநது வஸுககளாகிய எஙகளைப
ாகளாகப பெறககடவாய சிறநதவளே! மனுஷய ஸதிரீ
டய வயிறறில நாஙகள புகோம' எனறனா அநத வஸுக
ல இவவாறு கேடடுககொளளபபடட கஙகாதேவியானவள,
டியே ஆகடடும' என்று அஙகீகரிதது, 'மனிதாகளில எந
நுஷ ஶ்ரேஷடன உஙகளை உறபததி செயயககூடியவனுவான?'
கேடடாள அதறகு வஸுககளா, 'பரதீபனுடைய புத
கிய சநதனுவெனனும ராஜா லோகததில கியாதி பெறறிருக
ாகிறுன மனுஷய லோகததில அவனதான எஙகளை உத்
செயபவனுகலாம' எனறனா 'தேவாகளே! குறறமில
ாகளே! நீஙகள எனனிடம எனன சொலலுகிறீாகளோ
எனககும ஸமமதம அநத ராஜாவுககும உஙகளுககும
மான இநதககாரியததை நான செயவேன' எனறு கஙகை
றுள உடனே வஸுககள, 'மூனறு லோகஙகளும செலலு

கிறவளே! நீண்டகாலம எஙகளுககு இநதச்சாப தணடனை லாமலிருககுமபடி உன குமாரரகளைப பிறநதவுடனே ஜ போட்டுவிடவேணடும புததியிலலாத நாஙகள எலே வஸிஷடருடைய பசுவைபபிடிகக விருமபி அநதப பிரமம ஞல சபிககபபட்டோம அபபடிச சபிககபபட்ட எஙகளை நீ வில விடுவிககககடவாய' எனறனா கஙகை, 'அபபடியே காரியததைச செயவேன ஆனுல அநதச சநதனு ராஜா ஒரு புததிரனை நிறுததவேணடும புததிரனுககாக அவன னுடன சேருவது வீணுகாமலிருககவேணடும' எனறு செ 'நாஙகள ஒவவொருவரும எஙகள சகதியில நாலிலொரு தைக கொடுபபோம அநதச சகதியுடன உனககும அநத வுககும பிரியமான புத்திரன உணடாவான ஆனுல, ம லோகத்தில அவனுககு ஸநததியிராது ஆதலால, உன வீரனுகிய புததிரனுககுப புததிரன உணடாகமாட்டான' சொனனாகள இவவாறு அநத வஸுககள கஙகாதேவி ஏறபாடு செயதுகொணடு மனமகிழசசியுடன உடனே இஷ செனறனா

நூறறுமூனறுவது அததியாயம.

ஸமபவபாவம (தொடர்சசி)

(சந்தனு பிறந்து பெண்ணுருவமான கஙகாதேவியைப் பார்த்த

பிறகு, எபபோதும எலலாப பிராணிகளுககும ந செயதுகொணடிருநத பரதீபன எனனும ராஜா ஒருவன தான அவன கஙகோதபததிககுபபோய அநேக வருஷ ஜபஞ்செயதுகொணடு உடகாாநதிருநதான அநத ரா வேதம சொலலிககொணடிருககையில, அழகிய முகமுள்ள தேவதாரூபமுளளவளும அழகும குணஙகளும பொருநதின மிகவும ஆசைபபடததகக தேகததோடு கூடிய பெண ததைத் தரிததுககொணடவளுமான கஙகாதேவி அநத ஜலத றும கரையேறி, வேத்ராததியயனஞ் செயதுகொணடிருநத ராஜரிஷியினது ஆஶ்ரமமபோனற வலதுதொடையை அடைந

பேசததெரிநதவாகளுட சிறநதவனும தாமததினமு நிசசயமாக அறிநதவனுமாகிய அநதப பிரதீபனெனனும மிகுநத கீாததியுள்ள அநதக கஙகாதேவியை நோககி, 'அ ளே! உனக்கு எனன பிரியத்தை நான செயயககடவேன

புவது யாது?' என்றுகேட்க, கங்கையானவள், 'ராஜாவே!
உன்மீது காதல் கொண்டிருக்கிறேன் உன்னை யடைகின்ற
ன நீயும் அடையக்கடவாய், காதல் வைத்த பெண்களை
விடுவதை ஸாதுக்கள் நிந்திக்கின்றனர்' என்று சொன்ன
பரதீபன், 'இனிய பெண்ணரசியே! நான் பிறர் மனைவியை
வேறு வருணத்திற்பிறந்த பெண்ணையும் விருப்பத்தினால்
யமாட்டேன் இது தாமத்துடன் கூடிய எனது நியமம்
தன் மனைவியை விட்டுப் பிறர் மனைவியை அடைகிறானோ
பிரளயகாலம் வரையில் நரகத்திலிருந்து விடுபடான்'
சொன்னான் 'ராஜாவே! நான் இழிவானவளல்லேன்,
தகாதவளல்லேன், ஒரு காலத்திலும் நிந்திக்கத்தக்கவளு
லேன், சேவகனனிகையும் பெண்ணிற் சிறந்தவளுமாகிய நான்
ன யடையும்போது நீயும் என்னை அடைவாயாக' என்று
சொன்னாள் பரதீபன், 'நீ எந்த விருப்பத்தைப்பற்றி
ந்த தூண்டுகிறாயோ அஃது உன்னாலேயே நிவிருத்தி செய்
டது நான் அதற்கு விரோதமாகச்செய்தால் தாமத்தவறு
னது என்னை அழித்துவிடும் சிறந்தபெண்ணே! நீ எனது
தொடையில் உட்கார்ந்து என்னைத் தழுவினாய் அச்சமுள்ள
! இது தன் ஸந்ததிகளுக்கும் மருமகளுக்கும் உட்காருமிட
று அறி காதலி அனுபவிக்கத்தக்கது இடத்தொடை நீ
ன விட்டுவிட்டாய் பெண்ணரசியே! ஆதலால், நான்
ரிடத்தில் விருப்பத்தைச் செய்யேன் அழகிய நிதம்பமுள்ள
! நீ எனக்கு மருமகளாகக் கடவாய் என் புத்ரனுக்காக
ன நான் வரிக்கிறேன் அழகிய தொடையையுடையவளே!
ந்து மருமகளுடைய பாகமாகிய வலத்தொடையை அடைந்
என்றான் அதைக்கேட்ட அந்தப் பெண், 'தாமந்தெரிந்த
! இவ்வாறுமாகலாம்; உன் புத்திரனோடு நான் சேரக்கட
உன்னிடமுள்ள அன்பினால் பெயர்பெற்ற பாரதவம்சத்தை
அடையப்போகிறேன் இந்தப் பூமியிலுள்ள அரசர்களெல்
க்கும் நீங்களே ஆதாரமானவர்கள் உங்களுடைய குணங்
நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்கள் சொன்னாலும் என்னால்
லிமுடியா உங்கள் குலத்திற் பெயர்பெற்றவர் எவரோ
டைய யோக்கியதை மேலானது தாமந்தெரிந்த பிரபுவே!
ாது நான் செய்யும் உடன்படிக்கையின்படி எதைச்செய்
ு அதையெல்லாம் உனது புத்திரன் ஒருபோதும் விசாரிக்
ிருக்கவேண்டும் இவ்வாறு உனது புத்திரனிடமிருந்து
ண்டு நான் அவனுக்கு ஸுகத்தை விருத்திசெய்வேன் உனது

புததிரன பிரியமான புணணியகுமாராகளுடன ஸவாகக
வான' எனறு சொனனுள ஜனமேஜயராஜாவே! அவள,
படியே ஆகடடும' எனறு அநத ராஜாவினுற சொலலப
வளாக அநதாததானமாயினுள அநத ராஜஸரேஷடன
துககொணடிருககுமபோதே அவள அவன கணணுககுப
படாதவளானுள அநத அரசன புததிரன பிறபபதை
பாாதது அதனை மனததில வைததுககொணடிருநதான குரு
புததிரரே! அதேகாலததில ராஜஸரேஷடனுன பரதீபன பு
னைபபெற விருமபிய பாரியையுடன கூடத தவஞசெயதான
தீபனுடைய பாரியையினிடம அழகுளள காபபம, மி
சோபையோடு சரதகாலதது வளாபிறைச சநதிரனபோல வ
தது பிறகு, பததாவது மாதததில பரதீபனுடைய மனை
யனுககொபபான ஒளியுளளவனும தேவகுமாரனைபபோன
மான குமாரனைப பெறறுள அநத மஹாபிஷக வயோ
களான அவவிருவருககும புதரனுகப்பிறநதான உரியபி
கடநதபின அநதஸநதானம உணடானதினுல அநதப புத
[1] சநதனுவெனறு சொலலபபடடான அநதப புததிரன பி
பிறகு பிரதீபராஜன ஜாதகாமம முதலான ஸமஸகாரஙகளைப
மணாகளைககொணடு வேதததிறசொலலிய விதிபபடி செ
தான ஜனமேஜயராஜாவே! பிராமணாகள சநதனு
வேதோகதமான கிரியைகளோடு நாமகரணததை மிகச
பாகசசெயதனா பிறகு தகக பருவமுளளவனுக வளாந
தனுராஜன உலகததுககெலலாம தாமிஷடனுன அவனெ
கீாததியை யடைநது தாமததைக காபபவாகளுள சிற
னுகித தனுாவேதததிலும வேத்ததிலும மேலான ஞான
யடைநதான பேசுகிறவாகளிற சிறநதவனுகிய அநதககுப
யெளவனததையுமடைநதான தனனுடைய நலல கருமத
ஜயிககபபடட அழிவிலலாத் லோகஙகளை அறிநதிருநதும
வமசததிற சிறநதவனுகிய சநதனு புணணியகருமஙகளைச செ
கொணடேதானிருநதான பிறகு பரதீபன யெளவனம
தனது புதரனுன சநதனுவை நோககி, 'சநதனுவே! உ
ஸரேயஸ்ஸுககாக முனனே ஒருபெண எனனிடம வநதாள
திரனே! அழகு நிரமபிய தேவலோகததுப பெண
அநதப பெணணரசி புததிரனை விருமபிக காதலுறறு ரக
தில உனனிடம வருவாளாயின அவளை நீ, 'பெணணே! நீ
யாருடைய பெண?' எனறு கேடகாதே குறறமறறவனே!

[1] சம = சாநதமானபோது, தனு = உணடாககபபட
சாநதனு எனறு மூலததிலிருககிறது

ககாரியம செயதாலும அதைபபறறி அவனைககேடகவேண
உனனையடைகினற அவனை நீ எனகடடளையினால அஙகீ
ககடவாய' எனறு கடடளையிடடான. பாதீபராஜன, இவ
தனது புததிரனாகிய சநதனுவுககுக கடடளையிடடுத தனது
பததில அவனுககுப படடாபிஷேகஞசெயவிததது வனததிற
தான சிறநத புததியுளளவனும தேவேநதிரனுககொப
பராகரமமுளளவனுமாகிய அநதச சநதனுமஹாராஜன
தியவாதியெனறு எலலாலோகஙகளிலும கியாதிபெறறிருந
பருதததோளகளும நீணடகைகளும உடையவனும, மத
போல நடபபவனும, குறைவறறசெலவஙகளோடும ராஜா
றிய எலலாலக்ஷணஙகளோடும கூடியவனும, சிறபபுறற மந
ளோடு கூடியவனும, க்ஷததிரியதாமஙகளின விசேஷஙகளை
நதவனுமான அநதசசநதனுமஹாராஜன தானஒருவீரனாக
ககளை ஜயிதது இநதபபூமியைத தனஸவாதீனமாககிக
ணடான வேதஙகளெலலாவறறையும ராஜதாமஙகளனைத
தும தெரிநதுகொணடான மிகுதியான தக்ஷிணைகளோடு
அநேக ஸததரயாகஙகளையும யாகஙகளையுமசெயதான
ாதயயனததில தோநத பிராமணாகளை அளவறற ரதநங
லும, பசுககளாலும, கிராமஙகளாலும, அசுவஙகளாலும
களாலும, திருபதியடைவிததான, வயஸுமரூபமும முயற
தேகவனமையும பிரபுதவமும உதஸாகமும பராகரமமும
மும மிரமபினவனாகவும, ஸததியமாக நடபபவனாகவும, எல
தாமஙகளும தெரிநதவனாகவும இருநதான அரசாகள
ராஜனை அரசாகளுககரசனாககசசெயதனா பரதசிரேஷ
! அரசாகள விசனமும பயமும பிறருடைய உபதரவமுமிலலா
ஸுகமாகததூஙகி யெழுநதுகொணடு ஐசுவரியததை அடைந
தனா அனுஷடானஙகளினால பிராமணவருணம எலலா
ணஙகளிலும மேலாக இருநதது க்ஷததிரியாகள பிராமணா
கு அனுகூலாகளாகவும, வைசியாகள க்ஷததிரியாகளுககு
கூலாகளாகவும இருநதனா பிராமணாகளுககும க்ஷததிரி
ளுககும ஒறறுமையாக இருநதவைசியாகளுககுச சூததிரா
பணிவிடைசெயதனா இவவாறு சநதனு ராஜயததிலிருக
போது ஆடுமாடுகளுககும பனறிகளுககும மானகளுககும
களுககும வீணான ஹிமஸை நடககவிலலை ஸுகமறறவை
நாதனறறவையுமான திரியககஜாதிகளிற பிறநத பிராணிக
லலாவறறிறகுமகூட அநத ராஜா பிதாவைபபோலிருநதான
தியெனனும பெயருளளநகரததில விளையாடிககொணடிருநத
தத தாமாதமாவான குருவமசததரசன பராககிரமததில சூரி

யனுககொபபாகவும பலததிலவாயுவுககொபபாகவும கோப
யமனுககொபபாகவும பொறுமையில பூமிககொபபாகவு
தான உறுதியான பராககிரமமுளள அநதராஜா தன பி
களிடததில நலல அனபுளளவனுக இருநதான அநதச ச
வேடடையேபழகிககொணடு காடடிறசென று அழகான
களிலும, மலையருவிகளிலும திரிநதுகொணடிருநதான
ராஜஸரேஷடன ஸிததாகளும சாரணாகளும வஸிககினற
கைககரையோரமாக மானகளையும எருமைகளையும அடி
கொணடு தனிமையாக ஸஞசரிததான மஹாராஜாவே! அ
ஒருகாலததில, ஜவலிபபதுபோல பிரகாசிககிற தேகமுளள
இரணடாவது லகஷமியே நேரேவநதாறபோலபவளும, அங
வதும தோஷமிலலாதவளும, அழகிய பறகளையுடைய
சிறநத ஆபரணஙகளையணிநதவளும, மெலலிய ஆடையைதத
வளும, தாமரைபபுஷபததினுளளேயிருககிற காயககு ஒப
நிறமுளளவளும, தனிததிருநதவளுமாகிய ஓா உததம ஸதரீ
கணடான ஸநானஞசெயது சுததமான சரீரமுளளவளும,
ஆடைதரிததவளும, கூநதலையவிழதது இருகாஙகளாலும
கிறவளும, அழகினலும வயவினலும ஒளியினலும அவயவா
னலும முகமலாசசியினலும அனபினலும விளையாடடுககள
கடைககண ஓடடஙகளாலும பெரியகிதமபததினலும இடை
லும ஸதனஙகளாலும மாாபினலும பாாவையினலும குழ
றையினலும காலகளாலும இஙகிததததினலும புனனகையி
குயில கூவுதலைபபோனற ஸலலாபஙகளினலும ஸரஸவதி
பாாவதியையும லகஷமியையும தேவஸதிரீகளையும மறற ஸதி
யும கீழபபடுததுகினறவளுமாகிய கஙகாதேவியைக கணட
குறைவை நிவிருததி செயபவளாகிய அவள சநதனுவினிட
தாள சநதனு அவளைககணடு அழகினுடைய நிறைவினல
புறறு மயிாக கூசசமுளளவனுன அவவரசன கணக
அவளைக குடிபபவனபோல பாாததுத திருபதியடைய
அநதப பெணணும, சிறநத பராககிரமமுளளவனுகச ச
கினற அநத ராஜாவைக கணடவுடன, விருபபததினல ஸ
தையடைநது, பாாபபதில சலிபபிலலாதவளாக இருந
கினனரப பெணபோலவும அபஸரஸைப போலவுமிருக
அநதக கஙகையெனனும பெண விருபபததோடு
வைப பாாததுககொணடு அவன முனனிலையில ஸஞ
தாள ரூபததினல எலலா ராஜஸதிரீகளுககும மேறபட
கினற அவளைககணடு, சநதனு அவளைப பாாபபதினுே

த ஆனந்தமுள்ளவனாக இருந்தான். பிறகு ராஜா இன்
லினால் அவளைத் தைரியப்படுத்திச் சொல்லலானான் 'அழ
இடையுடையவளே! நீ தேவப்பெண்ணா? அஸுரப்
ணா? கந்தர்வப்பெண்ணா? அப்ஸரஸா? யக்ஷப்பெண்ணா?
னனிகையா? மானிடப்பெண்ணா? தேவதைபோன்றவளே!
இல்லாதவளே! நீ யாராயிருந்தாலும் எனக்குப் பாரியை
கடவாய், என்னுடைய உயிரும் எனக்குள்ள தனமயாவும
ஈச சொந்தவை தேவப்பெண்ணைப் போன்றவளே! உன
திலே நான் யாசிக்கிறேன் அழகுள்ளவளே! நீ எனக்கு
யாகக்கடவாய்' என்று சொன்னான்

நூற்று நான்காவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கங்கை சந்தனுவுக்கு மனைவியானது)

அந்தச் சந்தனுராஜன் புன்சிரிப்புடன் மிருதுவாகவும் அழ
ம சொன்ன இந்தச் சொல்லைக்கேட்டு, புகழ்பெற்ற அந்தப்
, அவனுடைய நன்மைக்காக அவனிடம் வந்தாள் சிலாக்
ன ரூபமுள்ள அவள், தான் வஸுக்களுக்கு வாக்குத்தத்தம்
தையும் பரதீபன் சொன்னதையும் நினைத்து ஸந்ததியை
பி ராஜபுத்திரனும் ராஜாவுமான சந்தனுவிடம் தானாக வந்து
தாள் வஸுக்களின் சாபத்தினால் தூண்டப்பட்ட அவள்
தருணமென்று நினைத்துப் பேசினால் ராஜாவின் மனத்தை
த்துக்கொண்டு, 'ராஜாவே! நான் உன் ஸ்வாதீனமான
யாவேன் நீயாவது மற்றவராவது என்னைப்பற்றி எவ்வகை
தெரிந்துகொள்ள விரும்பக்கூடாது ராஜாவே! நல்லதோ
டதோ நான் என்னசெய்வேனோ அதில் என்னைத் தடுக்காம
கவேண்டும் அப்படியே எனக்கு விருப்பமில்லாததைச
லாமலிருத்தல்வேண்டும் ராஜாவே! இவ்வாறு நடந்து
ளுமவரையில் நான் உன்னிடம் வஸிப்பேன் என்னைத்
தாலும் விருப்பமில்லாததைச் சொன்னாலும் உன்னை ஸந்
மின்றி விட்டுவிடுவேன் ராஜாவே! இஃது என்னுடைய
ம் உன் இஷ்டப்படி நீ என்னை அடையலாம் உன் பிதா
நான் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் பிரபுவே! நீ என
ாவாகக்கடவாய்' என்று சொன்னாள் பரதசிரேஷ்டராகிய
மஜயரே! 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று ராஜா சொன்ன

போது அந்த ராஜஶ்ரேஷ்டனையடைந்து அவள் மிகுந்த ஆ
மடைந்தாள் அந்தக் கங்காதேவி கேட்டதற்கு,'அப்படியே
டும்' என்று வாக்குத் தத்தஞ்செய்து அவளைத் தேரின்மே
றிக்கொண்டு சந்தனுமஹாராஜன் அவளுடன் சென்றான்
பிரத்தியக்ஷமாக வந்த இரண்டாவது லக்ஷ்மியைப்போல
னுவையடைந்தாள் ஜிதேந்திரியனாகிய சந்தனுவும்
யடைந்து காமஸுகமனுபவித்தான் கேட்பது அயுக்தமெ
ரினைத்து அவன் அவளை ஒன்றுங்கேட்கவில்லை அவளு
விநயத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் அழகினாலும் உயர்ந்த த
யாலும் குணங்களினாலும் ரஹஸ்யத்திற்செய்யும் உபசார
லும் அந்த அரசன் திருப்தியடைந்தான் உயர்ந்த ஸ்திரீ
உபசரிக்கப்பட்ட அந்த அரசன் மிகவும் மகிழ்வுற்றான் தே
ரூபமுள்ளவளும் [1] மூன்று மார்க்கங்களுக்கும் செல்லுகி
மாகிய அந்தப் பெண்ணரசியான் கங்காதேவி, அழகுள்ள ம
பெண்ணுருவம் எடுத்துக்கொண்டு, அதிஷ்டத்தினால் மனோ
நிறைவேறினவனும் இந்திரனுக்கொப்பான் மகிமையுள்
மாகிய சந்தனுவென்னும் ராஜஶ்ரேஷ்டனுக்குப் பாரியை
வந்து சேர்ந்தாள் புணர்ச்சியினாலும் ஸ்நேகத்தினாலும்
யத்தினாலும் முகமலர்ச்சியினாலும் அழகிய விளையாட்டுகள
அந்தப் பிரபு பிரியப்படும்படி அவனைச் சந்தோஷிக்கச்
தாள் அந்த உத்தமஸ்திரீயின் குணங்களினால் இழுக்கப்
அவ்வரசன் போகத்திலேயே அழுந்தியிருந்தான்

நூற்றைந்தாவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஏழுபுத்திரர்கள் பிறந்தவுடன் கங்கை அவர்களைக் கொன்றமை
பார்த்து, சந்தனு எட்டாவது புத்திரனைக் கொல்லாமலிருக்கு
படி கேட்க, அவள் மறுமொழி சொன்னது)

அவளுடன்கூடி விருப்பின்படியெல்லாம் ரமித்துக்கொ
டிருந்த அரசன் அநேக வருஷங்களும் ருதுக்களும் மாதங்
கடந்துபோனதை அறியவில்லை. அவ்வரசன் தேவலோ
லுள்ளவையும் மனுஷ்யலோகத்திலுள்ளவையுமாகிய போக
யெல்லாம் அனுபவித்தான் ராஜலக்ஷ்மி பொருந்திய ச
அந்தப் பெண்ணரசியை யடைந்து மகிழ்ந்தான் அந்தக்

---

[1] ஸ்வர்க்கம், பூமி, பாதாளம்

ருதுஸ்நானமான் காலத்தில் தேவகுமாரனைக் காப்பத்தில
ாள், தேவதைக்கோப்பான சந்தனுவுக்கு எட்டுக்குமா
ப பெற்றுள் பாரதரே! ஒவ்வொரு புத்திரரையும் பிறக
றக்க ஜலத்திறபோட்டுவிட்டாள் அந்தப் புத்திரர்களைப
ித்தபோதே கழுத்தைப்பிடித்து யமலோகம் அனுப்பினாள்
ன் நான் சந்தோஷப்படுத்துவேன்' என்று ராஜாவுக்குச்
விட்டுப் புத்திரர்களைக் கங்காப்ரவாகத்தில் அமிழ்த்த
. அப்போது அந்தச் சந்தனுமஹாராஜனுக்கு அவள்
து பிரியமாயிருக்கவில்லை நீங்கிவிடுவாளென்று பயந்து
அவளை ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவள் செய்கைக்குக்
தையும் அவள் வந்த காரணத்தையும் கேட்கத்தகா
 தனபிதா சொன்னசொல்லை நினைத்துக்கொண்டு, சந்தனு
ர்கள் விஷயத்தில் அவள்செய்த தீமைப்பற்றிக் கேளா
இருந்தான். அந்த ஸ்திரீ சிறந்த ஏழுகுமாரர்களைப் பிறக
க்கக் கொன்றுகொண்டிருந்தாள். சந்தனு [1] தாமம்கெடு
 அவளை வெகு பிரயாஸத்தோடு ஒன்றும் கேளாமலிருந
 எட்டாவது புத்திரனை அவள் கொல்லவிரும்பியபோது
வின் மனவுறுதி கலங்கியது. எட்டாவது புத்திரன் பிறந்த
ிரித்துக்கொண்டிருந்த அந்தக் கங்காதேவியை நோக்கித்
தினால் வருந்தித் தனபுத்திரனைக் காப்பாற்றுவதற்கு விரும
ரசன் கேட்டனன். புத்திரனைக் கொல்லுகின்ற அவளைக
அப்போது மிகுந்த துயரமுற்ற ஸ்ரேஷ்டனாகிய கௌரவ
, 'கொல்லாதே, நீ யாரைச்சேர்ந்தவள்? நீ யார்?' என
 பிள்ளைகளை ஏன் கொல்லுகிறாய்?' என்றும் 'புத்திரனைக்
லுகிறவளே! உனக்கு மிக இழிவான பெரும்பாவம் நேர்ந
றது' என்றும் சொன்னான். கங்கை, "புத்திரனிடத்தில்
முள்ளவனே! புத்திரரைப் பெற்றவருட் சிறந்தவனே!
த்திரனை நான் கொல்லுகிறதில்லை. நாம் செய்த ஏற்பாட
. நான் இங்கே வஸிப்பது முடிந்தது. நான் ஜஹ்நு
ியின் புத்திரியும் மஹரிஷிகளுடைய கூட்டங்களினால் ஆஸ்ர
ப்பட்டவளுமாகிய கங்கை. தேவர்களுக்குச் செய்யவேண்
ிரயோஜனத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக நான் உன்னுட
ந்தேன். இவர்கள் தேவர்களும் மிகுந்த புண்ணியமுள்ள
ம் மிகுந்த சக்தியுள்ளவர்களுமாகிய எட்டு வஸுக்கள்,
ட்டருடைய சாபமென்னும் தோஷத்தினால் மானிடத்தன்
 அடைந்தனர். அவர்களுக்குப் பிதாவாகத் தக்கவன்

[1] தான் செய்த பிரதிஜ்ஞை

உன்னைக்காட்டிலும் வேறேயாரும் பூமியிலில்லை என்னைப்பே
தாயாகவும் இவ்வுலகத்தில் மனுஷ்யஸ்திரீ யாருமில்லை ஆத
அவர்களுக்குத் தாயாயிருப்பதற்காக மானிடதேகமெடுத்
எட்டு வஸுக்களையும் புத்திரராகப்பெற்று அழியாத
களை நீ ஜயித்தாய் தேவர்களாகிய வஸுக்களுக்கு, 'நான்
களைப் பிறந்தவுடன் பிறந்தவுடன் மானிட ஜன்மத்தினின்று
விப்பேன்' என்ற உறுதியான வாக்குத்தத்தம் செய்தேன்
லால், அவர்கள் மஹாத்மாவான ஆபவர் என்று சொல்லப்
வஸிஷ்டருடைய சாபத்தினின்று விடப்பட்டனர் உனக்
களமுண்டாகட்டும் நான் செல்வேன். மிகுந்த விரத
வணங்கிய இந்தப்புத்திரனை நீ காப்பாற்று குலத்தைச் சி
கின்ற இந்த உன் புத்திரன் அந்த எட்டு வஸுக்களின்
களும் சேர்ந்து உண்டாயிருக்கிறான் மனிதராலாகாத க
தைச் செய்யப்போகிறான் நிச்சயம். வஸுக்கள் என்
த்தில் இப்படி மாறுருப்பதோடு வாஸஞ்செய்தனர் என்
பிறந்த இந்தப் புத்திரனைக[1] கங்காதத்தன் என்றறி' என்

நூற்றுருவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வஸுக்கள் வஸிஷ்டசாபத்தினால் புத்திரர்களாகவந்ததை
சந்தனுவுக்குக் கங்காதேவி யுரைத்தது)

௩ சந்தனு, 'மங்களமூர்த்தியே! அழகிய நோக்குள்ள
எந்த ஆபவரென்பவருடைய சாபத்தினால் அந்த வஸுக்
லரும் மனுஷ்யகர்ப்பத்துக்கு வந்தனரோ அவர் யார்?
சபித்ததற்குக் காரணமாகிய வஸுக்களின் அபராதம்
உன்னால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்தக்குமாரன் மா
மனுஷ்யலோகத்தில் வஸிக்கவேண்டியதாக இருக்கும்படி
இவன் செய்கை யாது? எல்லா உலகத்துக்கும் ஈசுவராக
அந்த வஸுக்கள் எவ்வாறு மனுஷ்யர்களிடம் பிறந்
ஜன்ஹுபுத்ரியே! அவற்றையெல்லாம் எனக்குச்சொல்'
கேட்டான் புருஷச்ரேஷ்டராகிய ஜனமேஜயரே! இ
சொல்லியதைக்கேட்டு ஜன்ஹுபுத்ரியாகிய கங்காதேவி
போது சந்தனு மஹாராஜனை நோக்கிப் பின்வருமாறு செ
லானாள்:—

---

1 கங்கையினால் கொடுக்கப்பட்டவன்.

பரதஶ்ரேஷ்டனுகிய ஜநமேஜயமஹாராஜனே! முன்பு வரு
எவரைப் புத்திரராக அடைந்தானே அந்த வஸிஷ்டரென்று
ருள்ள முனிவர் [1] ஆபவரென்று பிரஸித்திபெற்றவர். புண்
மானதும், மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் நிரம்பியிருப்பதும்,
ாக்காலங்களின் புஷ்பங்களும் பூரணமாக இருப்பதுமாகிய
ஷடரிஷியின் ஆஶ்ரமம் மேருவென்னும் சிறந்தபர்வதத்தின்
லிருக்கிறது பரதவம்ச ஶ்ரேஷ்டனே! புண்ணியஞ் செய்ப
சிறந்தவரும் வருண புத்திரருமான அந்த வஸிஷ்டர்
மான கிழங்குகளும் காய்களும் ஜலமுமுள்ள அந்தமேருவின்
லிருக்கிற அவ்வனத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்
ரேறே! ஸுரபியென்று சொல்லப்பட்ட தக்ஷபுத்திரி எவ
அந்தத்தேவி, நினைத்ததையெல்லாம் கறக்கின்ற சிறந்த பசு
லோகானுக்ரஹஞ் செய்வதற்காகக் கசியபருக்குப் பெற்றாள்.
ாதமராகிய அந்த வஸிஷ்டர் அந்தப்பசுவைத் தமது
ரமதேனுவாக க்ரஹித்துக்கொண்டார். அந்தத் தேனுவா
, ரிஷிகளினால் அடையப்பட்டதும் புண்ணியமும் ரமணீயமு
அந்தத் தபோவனத்திலிருந்துகொண்டு, பயமில்லாமல்
சரித்தது பரதஶ்ரேஷ்டரே! பிறகு, ஒருகாலத்தில், ப்ருது
லான தேவர்களாகிய வஸுக்களெல்லாரும் தேவரிஷிகளால்
டயப்பட்ட அந்தவனத்துக்கு வந்தனர் அவர்கள் தங்கள்
விகளுடன் அழகான குன்றுகளிலும் வனங்களிலும் விளை
கொண்டு அந்த வனமெங்கும் ஸஞ்சரித்தனர் இந்திரனுக்
பான பராக்கிரமமுடையவனே! ராஜஶ்ரேஷ்டனே! அந்த
க்களி லொருவனுடைய பாரியையாகிய அழகான இடையை
டயபெண் அவ்வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கையில் எல்லாக் காமதே
களிலும் சிறந்த அந்த நந்தினி யென்னும் பசுவைக்கண்டாள்
த விருஷபத்துக்கொப்பான கண்களையுடையவனே! அவள்
பசுவின் குணமாகிய தனத்தின் சிறப்பினால் வியப்புற்றவ
நல்ல புஷ்டியுள்ளதும், செம்மையாகக் கறப்பதும், அழகான
ும குளம்புகளுமுள்ளதும், மங்களகரமானதும், எல்லாச்
புகளும் நிரம்பியதும், மிகச்சிறந்த ஸாதுத் தன்மையுள்ளது
ய அந்தத்தேனுவை [2] த்யோவென்னும் வஸுவுக்குக் காண
ாள் பூருவம்சத்துப் புத்திரனுகிய ராஜேந்திரனே! சிறந்த

[1] ஆபம்=ஜலங்களின் வாசகம் அவற்றிற்கு யஜமானனுயிருப
ால் வருணன் ஆபவன் என்னப்படுகிறான் அவனுடைய புத்திர
் வஸிஷ்டருக்கும் அந்தப்பெயர் சொல்லப்பட்டது [2] த்யோ=பர
ா. பக்கம்-உ௪௦

யானைகொபபான நடையுடையவனே! முனனே வஸ
பாரியை இவ்வகையான குணஙகள நிரமபின அநதத தேத
வஸ-வுககுக காணபிததாள ராஜாவே! த்யோவானவன
போது அநதககோவைககணடு தனமனைவிககு அதனழ
குணஙகளையும தெரிவிததுச சொலலலானன

'1 கருமையான கணகளையுடையவளே! சிறநத நிதமப
வளே! இநத உததம தேவதையாகிய தேனு இநத உயாநத
வனததிறகுடையவராகிய வஸிஷட மஹரிஷியுடையது அழ
இடையுடையவளே! இதனுடைய சுவையுள்ள பாலைககுடி
மனிதன யெளவனமழியாமல பதினயிர வருஷகாலம ஜீவித
பன' என்றன ராஜஸ்ரேஷடனே! அழகான இடையையு
வளும சிலாக்கியமான அஙகமுடையவளுமாகிய அநத
பதனி இதைககேடடு மிகுநத ஒளியுள்ள தன கணவனை நோ
பினவருமாறு சொலலலானள்

' மனுஷய லோகததில அழகினலும யெளவனததி
சோபிககினற ஜிதவதியெனறு பெயருள்ள ராஜபுததிரி என
தோழியாக இருககிருள ஸததியஸநதனும சிறநத புததி
வனுமாகிய உசீனரனெனனும ராஜரிஷியின புதலவியான
மானிடலோகததுககுள அழகின சிறபபினல பெயாபெற
மிகுநத மஹிமையுளளவனே! தேவாகளிற சிறநதவனே!
ணியததை விருததி செயபவனே! அவளுககாக நான வி
கினற இநதககோவைக கனறேடுகூடத துரிதமாகக கொண
கெளரவததைக கொடுபபவனே! எனனுடைய அநதஸகி ஒ
இநத ஆவினபாலைக குடிதது மனிதாகளுள மூபபுமபி
இலலாதவளாக இருகககடவள சிறநத மஹிமையுளளவ
குறறமிலலாதவனே! நீ எனககு இதைச செயயககடவாய
தப பிரியததைவிட வேறு மேலான பிரியம எனககு எவவகை
மிலலை' என்றள அவளுடைய இநதச சொலலைககேடடு
மனைவியின விருபபததைச செயயககருதி தயோவானவன
முதலிய ஸஹோதராகளுடனகூட அநதபபசுவை அபபோது
ணடுபோனன ராஜாவே! தாமரையிதழபோனற கணகளையு
அநதமனைவியினல ஏவபபடட தயோவெனபவன அபபோது
ரிஷியின உககிரமான தவததைக கவனிககமாடடாமற போ
அபபோது அவன அநதபபசுவைக கொணடுபோனன அ

1 'அவிதேகஷணு' எனபதைவிடடு, 'அவிதேகஷணே' எனற
கொளளபபடடது

தியைக் கினைக்கவில்லை பிறகு பழங்களை யெடுத்துக்கொண்டு
ந்டா ஆஶ்ரமம் வந்தார் அந்தச் சிறந்த வனத்தில் அந்தப்
வைக் கன்றுடன் காணவில்லை பிறகு, அந்தத் தபோதனர்
வனத்தில் அதைத்தேடினார் உயர்ந்த புத்தியுள்ள அம
ா தேடியும் அந்தப் பசுவைக் காணவில்லை திவ்யஜ்ஞான
அவர் அந்தப்பசு வஸுக்களால் அவ்வாறு கொண்டுபோ
ட்டதை யறிந்து உடனே கோபத்துக்கு வசப்பட்டு வஸுக
அப்போதே சபித்தார் "அழகிய வாலுள்ள என் கறவைப்
வ வஸுக்கள் கொண்டுபோனதனால் அவர்கள் யாவரும் மனி
ில் ஜனிக்கப்போகின்றனர், சந்தேகமில்லை" என்று அந்த
ஷ்ட பகவான் அந்த வஸுக்களைச் சபித்தார் பரதஶ்ரேஷ்ட
ிறந்த மஹிமையுள்ள ஆபவரென்னும் முனிஶ்ரேஷ்டர் கோ
மற்கொண்டு அந்த வஸுக்களை இவ்வாறு சபித்தபின் தவத்
ிய மனத்தைச் செலுத்தினார் ராஜர்வே! மிகுந்த மஹிமை
வரும் தவத்தைத் தனமாகக் கொண்டவருமாகிய அந்தப்
ிஷி இந்தக் காரணத்தினால் கோபங்கொண்டு தேவர்களாகிய
க்கள் எண்மரையும் சபித்தார் மிகச்சிறந்தவனே! தபோ
துற்றத்தினால் எட்டு வஸுக்களும் வஸிஷ்ட மஹரிஷியினால்
று சபிக்கப்பட்டனர் ராஜஶ்ரேஷ்டனே! அதன்பின் அந்த
க்கள், 'சபிக்கப்பட்டோம்' என்று தெரிந்து மறுபடியும் அம
தமாவின் ஆஶ்ரமம் வந்து அந்த ரிஷிக்கு அனுக்ரஹம் வரும்
செய்வதற்காக அம்முனிவரிடஞ் சென்றனர் புருஷஶ்ரேஷ்ட
எல்லாத் தர்மங்களும் தெரிந்தவராகிய அந்த வஸிஷ்ட மஹ
ன அநுக்ரகத்தை அவர்கள் பெறவில்லை அந்தத் தர்மாத்மா
வஸிஷ்டர், 'என்னால் சபிக்கப்பட்ட தரன் முதலிய நீங்கள்
ாரும் ஒரு வருஷத்துக்குப்பின் சாபத்திலிருந்து விடுபடுவீர
யாருக்காக நீங்கள் என்னால் சபிக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்களோ
தயோவென்னும் வஸுமட்டும் தான் செய்ததற்காக நீண்ட
மனுஷ்ய லோகத்தில் வஸிப்பான் நான் உங்களைக் கோ
ச் சொன்ன சொல்லைப் பொய்யாக்க விரும்பவில்லை சிறந்த
ுள்ள இவன் மனுஷ்யர்களில் ஸந்ததியை உண்டுபண்ண
ான இவன் தர்மாத்துமாவாகவும் எல்லாச் சாஸ
ளிலும் வல்லவனாகவும் தன் பிதாவின் விருப்பத்தையும்
மையையும் செய்வதில் ஊக்கமுடையவனாகவும் இருப்பான்
போகங்களை விட்டுவிடுவான்' என்றார்

இவ்வாறு வஸுக்களெல்லாரையும் நோக்கிச் சொல்லிவிட்டு
மஹரிஷி சென்றார். அதன்பின் அந்த வஸுக்களெல்லாரும்

சோநது என்னிடம வநதனா ராஜாவே! அவாகள, 'கஙக
எஙகளைப பிறககபபிறகக நீ நேரே ஜலததில போடடுவிடு'
என்னை வரஙகேடடனா நானும அதனை அபபடியே செய
ராஜஸரேஷடனே! பாரதனே! இவவாறு நான் சபிககப
வஸுககளை மானிடவுலகததிலிருநது விடுவிபபதறகாக
மாகவும செமமையாகவுஞ செயதேன ராஜஸரேஷடனே!
வெனனும வஸுவாகிய இநதக குமாரன ஒருவனமாததிரம
ரிஷியின சாபததினால மனுஷயலோகததில வெகுகாலமிருப
உன புததிரனுகிய இநதககுமாரன பெரியவனுன் பிறகு மறுப
உன்னிடம வருவான ராஜாவே! நானும நீ அழைககுமபோ
உன்னிடம வருவேன' என்று கஙகாதேவி சொன்னுள. இ
சொனனபின அநதக கஙகாதேவி அஙகேயே அநதாததான
ளுள அநதக குமாரனையுமழைததுககொணடு அவள தனஇ
படி சென்றுள அநதக குமாரன தேவவரதனென்றும காங
னென்றும பெயாபெறறிருநதான சநதனுவின புததிர
தயோவெனனும வஸு, குணஙகளில சநதனுவுககுமேலாக
தான. 'சநதனு சோகததினுல பீடிககபபடடவனுகி வ
லிருநது தன நகரம சென்றுன அநதப பரதவமசதத
மஹாதமாவுமான சநதனு ராஜாவின மிகுதியான குணஙக
மஹிமையையுமபறறி நான சொலலபபோகிறேன அவனு
அழகுள்ள சரிததிரம மஹாபாரதமென்று சொலலபபடுகி

நூறறேழாவது அததியாயம்

ஸமபவபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கங்காதேவி பீஷமரை வயஸுவந்தபிறகு சந்தனுவுக்குக் கொ
சந்தனு அவரை யுவராஜாவாகப் பட்டாபிஷேகம் செய்ததும்
பீஷமா ஸத்தியவதியைத் தம் பிதாவுக்குக்கொண்டு
வநது கொடுத்ததும்)

அநதசசநதனு மஹாராஜன சிறநத ஞானமுள்ளவன
வாகளாலும ராஜாககளாலும ரிஷிகளாலும கௌரவிககப
வன, தாமததிலேயே சிததமுள்ளவன, ஸதயவாககென்று
லோகஙகளிலும பெயாபெறறவன சநதனுவின குணஙகளெ
வறறையும நான சொலலபபோகிறேன இநதிரிய ஜயம, கொ
பொறுமை, புததி; (அகாரியங்களில) லஜஜை, தைரியம, உ

ரமம ஆகிய இவை உயாநத சுபாவமுளள புருஷ சிரே
ஹன சநதநுவினிடததில நிலைபெறறிருநதன இவவகையான
ஙகள கிரமபினவனும தாமததிலும ராஜநீதியிலும ஸமாத
ாகிய அவவரசன பரதவமசததையும எலலாப பிரஜைகளை
ாபபவனக இருநதான, [1] சஙகுபோனற கழுததுளளவனும
த தோளகளையுடையவனும மதயானைபோனற நடையுளளவ
பரிபூரணமான பயினகளையுடைய ராஜலக்ஷணஙகளெலலாம
பினவனுமாயிருநதான புகழபெறற அவவரசனுடைய ஒழுக
தக கணடு மனிதாகள எபபோதும இனபததையும பொரு
ம காட்டிலும அறமே சிறநததெனறு உறுதியுளளவராயிருந
பிரதசிரேஷடராகிய ஜனமேஜயரே! சநதனு இவவாறு
ான ஸவபாவமுளளவனகி இருநதான தாமததில அவ
த ஈடான அரசன ஒருவனும இருககவிலலை தாமஙகளி
ய யிருநதுகொணடு தாமததைக காபபாறறுகிறவாகளெல
லும சிறநத அநத ராஜாவை ராஜராஜனுக மறற அரசாகள
ாபிஷேகஞ செயவிததனா பரதவமசததிறகு ரக்ஷகனுகிய
ரச சநதனுவைத தஙகளுககு நாதனகபபெறற அரசாகள
பமும பயமும பிறரால உபததிரவமுமறறவனவாகளாகவும
மான நிததிரையும விழிபபுமுளளவாகளாகவுமிருநதனா
பெறறவனும இநதிரனுககொபபான பராககிரமமுடையவனு
ய சநதனுவினல ஆளபபடட அரசாகள யாகம தானம முத
காரியஙகளைச செயதுகொணடிருநதனா சநதனுவைத
வனகவுடைய அரசாகளினல உலகம ரக்ஷிககபபடுமபோது
ா வருணஙகளிலும வியவஸதையுடன தமதம தாமமே
ாக இருநதது க்ஷததிரியன பிராமமணனுககுச சுஶ்ரூஷை
தான வைசியாகள க்ஷததிரியாகளை அநுஸரிததிருநதனா
ிராகள பிராமணாகளிடததிலும க்ஷததிரியாகளிடததிலும
புவைதது வைசியாகளையும ஸேவிததனா அவன (சநதனு)
ரவாகளின ராஜதானியாகிய அழகான ஹஸதினபுரததில
ததுகொணடு கடலசூழநத பூமியை ஆணடான இநதிர
த ஒபபானவனும தாமம தெரிநதவனும ஸததியம தவறுதவ
உளளும புறமும ஒததிருபபவனுமாகிய அவன, தானம தா
தவமஇவை சோநதிருநததனல சிறநதசெலவம அடைநதான
பபும வெறுபபுமிலலாதவனகவும, சநதிரனைபபோல இனிய
கியுளளவனகவும், [2] தேஜஸினல சூரியனுககொபபானவ

---

[1] மூனறு ரேகைகளோடகூடிய கழுதது.
[2] எலலாவறறையும அடககும சகதி

ஞகவும, வேகததில வாயுவுககு ஒப்பானவஞகவும, கோ
யமனுககு ஒபபானவஞகவும, பொறுமையில பூமிககு ஒப
ஞகவு மிருநதான ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! சநதனு
ராஜன பூமியை ஆணடுகொணடிருககையில ஆடுமாடுகளும
களும காடடுமிருகஙகளும பக்ஷிகளும ஹிமஸிககபபட
பிராமணதாமமே அதிகரிததிருநத ராஜயததில அடகக
மனததையுடைய சநதனு இநதிரியஸுகஙகளில ஆசை
டுப பிராணிகளைப பக்ஷபாதமினறி ஆணடனன, சகோ
லக் கணகளுடையவனும சிவநதவாயுளளவனும ஸிமமத
விருஷபததுககும ஒபபான நடையுளளவனும பூரணசநதி
ஒபபான முகமுளளவனுமான சநதனு, யௌவனவயஸில
போதே தனனை அடுபபதறகுக காரணஙகளாகிய குணஙக
லாம ஒபபிலலாமல வஹிததவனும ஆழநத கருததுள
தைரியமுளளவனுமாயிருநதான அககாலததில தேவாக
கள பிதாககள இவாகளின [1] யாகஙகளுககாகக காரியஙக
யபபடடன. அதாமமாக எநதபபிராணிகளும கொல
விலலை ஆதரவிலலாதவையும ஸௌககியமிலலாதவை
திரயக ஜாதியிறபிறநத பிராணிகளெலலாவறறிறகும
ராஜாவே பிதாவாக இருநதான குருவமசத தலைவாகளு
தவஞகிய அநதச சநதனு மஹாராஜன அரசாககரசஞக
வருகையில, சொறகளெல்லாம ஸததியம தவறுமலிருநதன
ளஙகளெலலாம தானததிலும தாமததிலும பறறியிரு
பசுககள யாகததிறகாகவே ஸருஷ்டிககபபடடிருநதன,
பெண புணாவது சநததிககாகவேயிருநதது அவன [2] ப
எடடு, நாலு, எடடு ஆகியவருஷஙகள ஸதிரீ ஸுகததை
பவிககாமல காட்டிலேயே திரிநதுகொணடிருநதான அவ
கஙகையினிடம பிறநத புததிரனும வஸுககளின அமசமு
தேவவிரதனெனபவன ரூபததிலும செயகையிலும ஒழு
லும கலவியிலும அவனைபபோலவே இருநதான சிறந
மையும சிறநத தீரமும சிறநதபராககிரமமுமுளள அநத
ரதஞன தேவவிரதன பூமியிலுளளவையும [3] இலலா
மான எலலா அஸதிரஙகளிலும தோசசியுளளவஞகி
தான அநதச சநதனு மஹாராஜன ஒரு காலததில
களை வேடடையாடிககொணடு கஙகாநதிககரையில

---

[1] தேவயாகம=அககிஹோததரம முதலியவை, ரிஷியாகம
மோதவ்து, பிதிரயாகம=மராததம முதலியவை

[2] முபபததாறு வருஷஙகள [3] தேவலோகததிலுளள

கயில கஙகை ஜலமகுறைவாயிருபபதைக கணடான
க கணடு புருஷஸரேஷடனுகிய சநதனு, 'இநதமஹாநதி இப
ர முனபோல ஏனபெருகவிலலை?' எனறு சிநதிததான
அதன காரணததைபபறறித தேடிககொணடு போகும
அநத உயாநத மனமுளள சநதனு அழகு,நிரமபினவனும
சியுளளவனும அழகான பாாவையுளளவனும தேவேநதிர
பால தேவலோகதது அஸதிரததைப பிரயோகிபபவனு
ஒரு சிறுவன கூாமையான அமபுகளால கஙகை முழுவதை
டுததுககொணடு நினறதைககணடான அநதச சிறுவனு
ஸமீபததில அநதககஙகாநதி அமபுகளினுல தடுககபபட
ததைககணடு மனிதாககு முடியாத அவன செயகையை
ராஜா வியபபுறறவனுன முனனே பிறநதவுடன
திருநத அநதத தன புததிரனைச சிறநத புததியுளள சநதனு
புததிரனெனறு அபபோது அடையாளம கணடுகொளள
மறபோனுன அநதபபுததிரனும தன பிதாவைப பாாதது
யை உணடுபணணிப பிரமிககச செயதான. அவனை
னபின உடனே அவன அஙகேயே மறைநதுவிடடான
டததில அநத ஆசசரியததைககணட சநதனுமஹாராஜன
ர தனபுததிரனெனறு ஸமசயிததுக கஙகையைப பிரததி
ாகுமபடி கேடடுககொணடான கஙகை உததமமான ரூபத
டுததுககொணடு அலஙகரிககபபடட அநதககுமாரனை
கயிற பிடிததுககொணடு ராஜாவுககு எதிரே தோனறினள
ஙகளினுல அலஙகரிககபபெறறு நிாமலமான ஆடையுடுத
ணடுவநத அநதககஙகாதேவியை முனனே பாாததிருந
வனை அநதசசநதனு அபபோது தெரிநதுகொளளவிலலை
ாது கஙகாதேவி, 'ராஜாவே! முனனே எநத எடடாவது
னை நீ எனனிடததில அடைநதாயோ அவன தான இவன
ஸரேஷடனே! இவன எலலா அஸதிரஙகளும தெரிநதவன
ககு மேறபடடவன யாருமிலலை மஹாராஜாவே! எனனுல
கபபடட இநதபபுததிரனை வாஙகிககொளள பிரபுவே!
ஸரேஷடனே! இவனை உனவீடடுககு அழைததுககொண
இநதவீரன வஸிஷடரிடமிருநதே வேதஙகளையும
ஙகஙகளையும ஓதினுன, அஸதிரஙகளில தோநதவன, முதன
ன விலலாளி, யுதததில இநதிரனுககொபபானவன, பரத
தவனே! தேவாகளாலும அஸுராகளாலும எபபோதும
பெறறவன சுகராசாரியருககு எநதச சாஸதிரம தெரி
அஃதெலலாம இவனுககும தெரியும சிறநதகைகளையுடை

யவனும மஹாதமாவுமாகிய இநத உனபுததிரனிடததில தே
களாலும அஸுராகளாலும நமஸகரிககபபடட அஙகிரஸின
திரராகிய பருஹஸபதியறிநத சாஸதிரமெலலாம ஸாஙகோப
மாக நிலைபெறறிருககினறன் ரிஷியும எதிரிகளால ஜயிகக
யாத பராககிரமமுளளவருமான பாசுராமருககு எனன அஸ
தெரியுமோ அஃது இவனிடம நிலைபெறறிருககிறது ராஜ
பெரிய விலலாளியும ராஜதாமததிலும ராஜநீதியிலும தோந
மாகிய இநத உனபுததிரனை நான உனககுக கொடுககிறே
வீரனே! நீ இநதவீரனை உன வீட்டுககு அழைததுககொணடு
எனறு சொனனுள

இவவாறுசொலலி அநதமஹாநுபாவையான கஙகை
கேயே மறைநதாள அநதககஙகையினுல இவவாறு
கொடுககபபெறற சநதனுமஹாராஜன சூரியனைபபோல பிர
கினற புததிரரை அழைததுககொணடு தன நகரததுககுச
ருன அநதப பூருவமசததிற பிறநதவனுன சநதனு இ
புரிககு ஒபபான தன பட்டணம சோநது தான விருமபின
யெலலாம நிறைவேறினவாகத தனமனததில நினைததான
பின ராஜயம பூருவமசததாரிடம நிலைபெறுவதறகாகப பி
களுககு அபயம கொடுபபவரும சிறநத குணஙகளுளள
மஹாதமாவுமாகிய தன புததிரருககு யௌவராஜய பட்டா
கம செயவிததான பரதஸ்ரேஷ்டராகிய ஜனமேஜயரே! ெ
கீாததி பெறறவராகிய அநதச சநதனுவின புததிரா தம
கததினுல பூருவமசததவரையும தம பிதாவையும தேசத்தை
மகிழவிததாா அளவறற சகதியுளள அநதச சநதனு மஹ
ஜன தன புததிரருடன கூட அவவாறு மகிழநதுகொணடு
வருஷஙகளைக கடததினுன அவவரசன ஒருகால வனஞசெ
யமுனையாறறஙகரையில ஒபபிடமுடியாத ஒரு சிறநதவாசனை
றுகாநதான அதுவநத காரணததைத தேடிககொணடு எ
திரிநதான அபபோது அவன தேவதையைபபோனற ரூபமு
ஒரு செமபடவபபெணணைக கணடான கறுதத கண
யுடைய அநதககனனிகையைக கணடவுடன, 'அசசமுடைய
நீ யார? யாருடையபெண்? என்ன் செயதுகொணடிருககி
எனறு கேட்டான அதறகு அவள, 'நான செமபடவப பெ
செமபடவாககரசனும மஹாதமாவுமாகிய என தநதையின
ட்ளையினுல - புணணியததிறகாக ஓடததை நடததுகிறே
1 உனககு க்ஷேமம உண்டாகட்டும' எனறு சொனனுள
ராஜாவாகிய சநதனு அழகும சொலலினிமையும மணமும

1 இது தககமனிதரிடம பேசுமபோது சொலலுமமரியாதைச சொ

ளுமதேவதாரூபமுள்ளவளுமாகிய அநதசசெமபடவபபெண
ணடு விருபபஙகொணடு அவள தநதையினிடமசென்று தனக
அவளைவேணடி அவனைககேடடான அநதசசெமபடவ அர
அநதராஜாவைநோககி, 'பிரஜைகளுககு ஈசுவரனே! அவள
ளுககபபிறநத மாததிரததிலேயே நான அவளை ஒருவரனுக
காடுககவேணடியதுதான ஆனல விருபபம ஒனறு என
திலிருககிறது அதைததெரிநதுகொள குறறமறறவனே!
ளை உனககுத தாமபததினியாகுமபடி எனனிடம கேடபை
ர், சொலதவறுதவனுகிய நீ ஸததியததை முனனிடடு
கு ஓர உடனபடிககை செயதுகொடு,-ராஜாவே! இநதக
கையை அநத ஏறபாடடினபடி உனககு நான கொடுப
எனககு உனனைபபோனற ஒருவரன ஒருகாலததிலும
டடான' எனறு மறுமொழி சொனனன அதைககேடடு,
சனே! நீ கேடகிறவரததை நான தெரிநதுகொணடு உன
ததில நிசசயிபபேன கொடுககககூடியதாயிருநதால அதைக
பபேன கொடுககககூடாததை எவவகையிலும கொடேன'
சொலல, தாசன, 'பூமியையாளும அரசனே! இவளிடத
பிறககும புததிரன எவனே அவனை உனககுபபின ராஜா
படடாபிஷேகம செயய வேணடும, மறறயாரையும செயயக
து' எனருன பாரதரே! சநதனு தாஙககககூடாத மனமத
திஞல தகிககபபடடிருநதும அநதசசெமபடவன கேடட
தை அவனுககுககொடுகக விருமபவிலலை அபபோது அவ
அநதச செமபடவபபெணணைச சிநதிததுககொணடே மன
பீடிககபபடட மனததுடன ஹஸதினுபுரததிறகுத திரும
சனருன அதனபிறகு, ஒருகால வியஸனபபடடுககொணடும
புறறுமிருநத தமபிதாவிடம சநதனுபுததிரராகிய தேவவிர
சனறு, 'ராஜாவே! உமககு எலலாம க்ஷேமமாக இருககின
எலலா அரசாகளும அடஙகியிருககினறனா அபபடியிருகக
பாது எதறகாக இடைவிடாமல துககபபடடுக கணணீா
நீா? கவலைபபடுகிறவா போலவே யிருநதுகொணடு என
நீா ஒனறுமபேசவிலலை குதிரையினமேலேறி வெளியிற
ததுமிலலை வாணமாறி வெளுததும இளைததும இருககி
உமது நோயைத தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன அத
நான அதைபபரிகரிபபேன' எனறுசொலலிச சொனனா
னுடைய பிதாவாகிய சநதனு அநதச செமபடவபபெண
மாக இவவகையான தனவிருபபம சொலலததகாதத

1 செமபடவன.

ைால அதைதத தனபுததிரரிடம வெளியிடமுடியாமல
தான தனபுததிரரால இவவாறு கேடகபபடட அந
தனு, 'குழநதாய! நீசொனனபடி நான கவலையுறறவனுகவே
பது திணணம அஃது எதனுலெனபதைச சொலலுகிறேன,
பாரதனே! நமது பெரியகுலததில நீ ஒருபுததிரன தானிருக
எபபோதும அஸதிரபபழககம விடாதவனும பராககிரமமு
வனுமாயிருககிருய புததிரனே! உலகவாழககை நிலையில
யைபபறறி நான துயரபபடுகிறேன கஙகாபுததிரனே! எவவ
ளவது உனககு அபாயமுவநதால நமதுகுலமே இலலாமற
விடும நீ ஒருவனே நூறுபுததிரரகளைககாடடிலும சிறநத பு
னெனபதில ஸநதேகமிலலை நான வீணுக மறுபடியும விவா
செயதுகொளளவும பிரியபபடவிலலை ஸநததி கெடாம
பதறகாகமாததிரம ஆசைபபடுகிறேன [1] உனககு க்ஷேமம
டாகடடும தாமசாஸதிரோபதேசம செயகிறவாகள ஒரு
ரன இருபபதும புததிரன இலலாமலேயிருபபதும ஒன
னெனறு சொலலுகினறனா பாரதனே! ஒறறைககண
பதும ஒரு புததிரனிருபபதும இல்லாமையே கணணழிந
சரீரததிறகழிவு புததிரனழிநதால குலததுககழிவு அகநிஹே
ரமும மூனறு வேதஙகளையும ஓது[illegible] நிரமபின தக்ஷிணை
பல யாகஙகள செயவதுமாகிய இவையெலலாம ஸநதான
பதினறில ஒரு பாகததுககும ஈடாகா மிகததெரிநதவ
மனிதாகளுள இஃது இவவாறுதான எலலாபபிராணிகளு
ஸநததியெனபதுதான எலலாமாக இருககிறது அதில எ
ஸநதேகமிலலை லோகததில புததிர ஸநதானததினுலேதான
வன பிதிரககளின கடனைததீரககிறுனெனபது நிசசயம இத
விகளான ரிஷிகளுககும தேவாகளுககும சாஸவதமான வே
பாரதனே!புததிரனும நலலகருமஙகளும ஜஞானமுமாகியமூன
ஒளிகளுளளன பாரதனே! நீயோ சூரன, எபபோதும அவமா
தாஙகாதவன, ஆயுதபபயிறசியை விடாதவன,ஆதலால யுதத
விடடு வேறு எவவகையிலும உனககு அபாயமிலலை ஆகை
உனககுக கெடுதிநோநதால எபபடியாகுமோ எனற ஸநதேக
நான அடைநதிருககிறேன குழநதாய! இதுதான எனது து
திறகுககாரணம, இதை உனககு முறறிலும சொனனேன' எ
மறுமொழி சொனனுன பிறகு ராஜாவின அநதககாரணததை
லாம பூரணமாகத தெரிநதுகொணடு சிறநதஞானமுளள பீ

---

1 நீ வருததபபடாதே எனபது கருதது

யவதியினிடம உணடுபணணினை புருஷஶரேஷடனுகிய
விசிதரவீரியனுககு யெளவனமவருவதறகு முனனமே
மாஞுகிய அநதச சநதனுமஹாராஜாவின காலம முடிந
சநதனு ஸவாககம போனபின, பீஷமா ஸததியவதி
அபிபபிராயததை அனுஸரிதது வீரஞுகிய சிதராஙகதனை
ததில படடாபிஷேகஞ செயவிததா அநதச சிதராங
செளாயததிஞல எலலா அரசாகளையும கீழபபடுததிஞன
ாில ஒருவனையும தனககு ஒபபாக அவன நினைககவிலலை
ரசஙளயும மனிதாகளையும அஸுராகளையும தோறகசசெய
அவனை, அதேபெயருளள மிகுநத பலசாலியான கநதாவ
ா எதிாததுசசெனறு, அபபோது, 'ராஜகுமாரனே! நீ
பெயருளளவனுயிருககிருய, எனககு யுததந்தககொடு யுத
கொடுககமாடடாயாயின வேறுபெயரையாவது வைததுக
ா, உனனேடு யுததததை நான விருமபுகிறேன, எனபெயா
கிருபபதனுல உனனிடததிறகு வநதிருககிறேன, எனபெய
சொலலி உனனை அழைபபதிஞல எனபெயா வீணுகத
து' எனறு சொனனுன இவவாறு சொனனபின, அவ
ரும காஜிததுககொணடு ஹிரணவதிநதிககரைககுசசெனற
சிதராஙகதனுககு அநதககநதாவனேடு குருக்ஷேததிரததில
மபோா நடநதது பலசாலிகளாகிய கநதாவராஜனும குரு
னுமாகிய இருவருககும அநத ஹிரணவதி நதிககரையில
றுவருஷகாலம சணடைநடநதது இடைவிடாமல ஆயுதங
வருஷிபபதிஞல பயஙகரமான அநதப பெருஞசணடையில
யில மிகுநதவஞுகிய கநதாவன குருஶரேஷடனுகிய சித
தனெனனும வீரனைககொனறுன அநதக கநதாவன எதிரி
அடககுகிற ராஜாவான சிதராஙகதனை அடிதது முடியுமபடி
து பிறகு ஸவாககமசெனறுன மிகுநத சகதியுளள அநதப்
ஷவிமமமாகிய சிதராஙகதன கொலலபபடடபின, சநதனு
ரான பீஷமா தாமே ராஜாவாகஇருநது அவனுடைய பிரேத
ஙகளைச செயவிததா அபபோது, சிறநத புஜபலததை
ய பீஷமா பருவமவராத சிறுவனுன விசிதரவீரியனை அவ
த அடுததவனுசக கெளரவராஜய படடாபிஷேகம செயவித
ஜனமேஜயமஹாராஜரே! அபபொழுது அநத விசிதர
ன பீஷமா சொலலுகிறபடியே தனதகபபன பாடடனவழி
வநத ராஜயததை ஆணடான அவவரசன தாமசாஸதிரத
தோநதவராகிய சநதனுபுதரரான பீஷமரை முறைபபடி
தான அவரும விசிதரவீரியனைப பரிபாலிததா

நூறறேழனபதாவது அததியாயம
ஸமபவபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் தமது ஸஹோதானை விசித்ரவீரியனுக்காகக் கே
வந்த அம்பை அம்பாலிகை அம்பிகையெனனும் மூன்று பெண்
அம்பையென்பவள் தான் சால்வனைவிரும்பினதாகச்சொல்ல அ
விட்டுவிடுதலும், மற்றொருபுருஷனிடமிருந்து வர்ததனால சா
னும் அவளை அங்கீகரிக்காமலிருந்ததும், அதன்மேல் அவள்
பீஷ்மரைக் கொல்வதற்குத் தவம் செய்தபோது
குமாரக்கடவுள் அவளுக்கு மாலைகொடுத்து
அனுக்கிரகம் செய்ததும்)

குருவம்சததவரே! சிதராஙகதன இறநதபின, பீஷமா
ஸஹோதரனான விசிதரவீரியன சிறுவனாயிருநதபோது ஸ
வதியின அபிபபிராயததையனுசரிதது அநத ராஜயததை
பாலனஞ செயதாா புததிமானகளு—சிறநதவரான பீ
அவவாறு ஒபபறற ஸௌககியததிலிருநதுகொணடிருநத வி
வீரியனுககு யௌவனம வநததைககணடு அவனுடைய விவ
ததைபபறறி ஆலோசனை செயதாா பிறகு, பீஷமா அபஸ
களுககு ஒபபாகிய காசிராஜாவின கனனிகைகள மூனறு
சோநது ஸவயமவரம செயவதைக கேளவியுறறாா பிறகு, தே
களிற சிறநதவரும சதுருககளை ஜயிபபவரும ஸமாததரு
அநதப பீஷமா தமது தாயாரிடம அனுமதிபெறறுக கெ
ஒறறைததேரோடு காசிககுச சென்றாா அவவிடததில ச
புதரரான பீஷமா, எலலாத தேசஙகளினினறும வநது கூடி
கினற அரசாகளையும அநதபபெணகளையும கணடாா அ
பெணகள மீது ஆசையோடு காவிததாக காசிதேசததவ
கோசலதேசததவரும, வஙகதேசததவரும, புணடரதேச
ரும, கலிஙகதேசததவருமாகிய அரசாகள கூடடமாக அந
ரததிறகுப போயினாா எலலா அரசாகளினபெயாகளும
லபபடுமபோது, சநதனுபுததிரரும வயதில முதிாநதவரும
பீஷமா தனிததிருககககணடு, மிகக அழகான அநதக கன
கள அவரை கிழவரெனற எணணததினால பயாநத
போல விலகிபபோயினாா பாரதரே! அஙகிருநத அ
ளான அரசாகள, 'முதிாநதவரும மிகக தாமாதமாவும
யையும நரையையும தரிததவரும பரதஸரேஷடரு
பீஷமா லஜஜையைவிடடு இஙகு ஏன வநதிருககிறாா? இ
பாரதா பிரதிஜஞையைப பொயயாககச செயதுவிடடு ஐ

ந என்ன சொல்லுவார்? இவர் பிரம்மசாரி யென்று
ல வீண்புகழ் பெற்றார்' என்று பேசிக்கொண்டு சிரித்த
ஜனமேஜயராஜரே! அந்த அரசர்களின் சொல்லைக்
டு பீஷ்மர் கோபித்தார் ஸமர்த்தரான பீஷ்மர் அப்போது
ககன்னிகைகளைத் தாமாகவே வரித்தார் ஜனமேஜய
ரே! அந்தப்பெண்களைத் தமது தேரின்மேல் ஏற்றிக்
ண்டு போர்செய்கிறவரிற்சிறந்த பீஷ்மர் மேககர்ஜனத்திற்கு
ான குரலுடன் அவ்வரசர்களை நோக்கிச் சொல்லலானார்
[1] குணமுள்ளவர்களையழைத்து இயன்ற அளவு பொருள்
த்துப் பெண்களுக்கு அலங்காரஞ்செய்து அந்தப்பெண்களை
களுக்குக்கொடுப்பது ரிஷிகளினால் தர்மசாஸ்திரங்களில்
கப்பட்டிருக்கிறது [2] இன்னுஞ்சிலர் இரண்டுபசுக்களை வாங்
காண்டும் கன்னிகையைக்கொடுக்கின்றனர் [3] பணம்பேசிக்
ண்டு சிலர் கொடுக்கின்றனர் [4] இன்னும் சிலர் ஸாமர்த்தி
னால் கன்னிகையைச் சம்மதிக்கச்செய்து விவாகஞ்செய்
னர் [5] இன்னும் சிலர் தூக்கமயக்கம் முதலியவற்றிலிருக்
கன்னிகையை அபகரித்து விவாஹஞ்செய்கின்றனர் [6] மற்
லர் பெற்றோர் அநுமதியின்மேல் தாங்களே கன்னிகைகளை
ஹஞ்செய்கின்றனர் [7] இன்னும் சிலர் வேதோக்தமான
விதியைமுன்னிட்டு விவாஹஞ் செய்துகொள்ளுகின்றனர்
ாவதான ராக்ஷஸவிவாகமே புத்திசாலிகளால் விரும்பப்
தென்றறியுங்கள் மேலும், ராஜபுத்திரர்கள் ஸ்வயம்
ந்தைச் சிலாகிக்கவும் சிலாகிக்கின்றனர், செய்யவும் செய்கின்ற
ஆனால், தர்மசாஸ்திரம் சொல்லுகின்றவர்கள் பலாத்கார
கொண்டுபோகப்பட்டவளே சிறந்தவளென்று சொல்லு
னர் அரசர்களே! ஆதலால், இந்தப்பெண்களை இங்
து பலாத்காரமாகக் கொண்டுபோகக் கருதுகிறேன் நீங்கள்
ாசக்தியளவு ஜயிக்கவோ தோற்கவோ ஆரம்பஞ்செய்யுங்
அரசர்களே! நான் யுத்தத்திற்காக நிச்சயம் செய்து
ாடு நிற்கிறேன்' என்றார்
வீரரான அந்தப்பீஷ்மர், அரசர்களையும் காசிராஜாவையும்
கி இவ்வாறுசொல்லி, அந்தக்கன்னிகைகளைத் தமது ரதத்
மலேற்றி அந்த அரசர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு
தகன்னிகைகளுடன் விரைவாகச்சென்றார் பிறகு, அவ்வர

[1] பிராம்மவிவாஹம் [2] ஆர்ஷவிவாஹம் [3] ஆஸுரவிவாஹம்
[4] காந்தர்வவிவாஹம் [5] பைசாசவிவாஹம் [6] ப்ராஜாபத்யம்
[7] தைவவிவாஹம்

சாசளனைவரும கோபமுறறுத தஙகளதோளகளைத த
கொணடும, உதடுகளைக கடிததுககொணடும கிளமபினா
அவசரமாக அவாகள ஆபரணஙகளையும கவசஙகளையும அ
கொளளுமபோது மிகுநத கலககமுணடாயிறறு ஜனமேஜ
எலலா ஆபரணஙகளும எலலாககவசஙகளும சோநது
திரஙகள சோநததுபோலிருநதன அநத வீராகளெலல
ஸாரதிகளால உததமமான குதிரைகளைபபூடடிக கொண
படட அழகிய தோகளில எலலா ஆயுதஙகளோடும ஏறி, க
களும ஆபரணஙகளும இஙகுமஙகும சிதறக கோபததி
பொருமையினுலும புருவஙகளை நெறிததுக கணகளசிவநது,
னேபோகினற பீஷமரை ஆயுதஙகளை ஓஙகிககொணடு
தொடாநதனா பிறகு, அவவரசாகள அநேகருககும பீ
ஒருவருககும பயஙகரமும மயிாககூசசமுணடாககுவதுப
யுததம நோநதது அவாகள பதினுயிரமபாணஙகளைப பீ
மீது ஒரேகாலததில எயதனா அநதபபீஷமா இடைவிட
ஓடுகினற பெரியசரமாரியினுல அவாகள எயதபாணஙக
ளாம தமமிடமவராமலே விரைவாக இடையில அறுததுத
ளூா பிறகு, அவவரசாகளனைவரும பீஷமரைசசுற
வளைததுசகொணடு மேகஙகள மலையினமீது வருஷிபபது
சரமாரி பொழிநதனா பீஷமா, நானகுபுறஙகளிலும
அநதப பாணவருஷஙகளைப பாணஙகளினுல தடுததுப
எலலா அரசாகளையும மும்மூனறு பாணஙகளினுல அடி
ஜனமேஜயராஜரே! அவவரசாகளில ஒவவொருவரும ஐநது
பாணஙகளினுல பீஷமரை அடிததாாகள அவரும பரா
ளைதககாணபிதது இரணடிரணடு பாணஙகளினுல அவாகளை
படி அடிததாா அமபுகளும சகதியாயுதஙகளும மிகு
வுளள அநதககடுமபோரானது பாாககினற உலகததிலுள
களுககெலலாம தேவாஸுரயுததமபோல பயஙகரமாக இரு
பீஷமா அநதயுததததில விறகளையும கொடிகளின
களையும கவசஙகளையும தலைகளையும நூறறுககணக
ஆயிரககணககாகவும துணிததாா யுததததில பீஷம
மேறிச சஞசரிததுச செயததான மனிதா செயயமுடி
செயகையையும அவருடைய ஹஸதலாகவததையும த
அவா காபபாறறிககொளவதையும எதிரிகளும சிலாகித
நினைபபதறசரிய பராககிரமமுளள அநதககஙகாபுததரரான பீ
தாம அடிபடாமல எதிரிகளையழிததுக காசிராஜாவினபெண
கொணடுவநதாா ஆயுதமபிடிததவாகளிற சிறநதவரும

தவருமாகிய அநதப பீஷமா யுததததில அவாகளை ஜயித
னனிகைகளுடனகூடப பாதநாடடிறகுசசென்ரூா
ஜனமேஜயராஜரே ! மஹாரதனும அறியககூடாத மன
யவனுமாகிய சாலவராஜன அநதசசநதனுபுதரராகிய பீஷ
யுதததில பினதொடாநதான பலமுளளவறறிற சிறநத
ககூடடதது அரசயானையானது பெணயானையைத தொட
ாது மறறொ ஆணயானையைத தநதஙகளினுல இடிபபது
பீஷமரைப பின்னுலடிததுககொணடு சிறநதகைகளை
ய அநதசசாலவராஜன பெணகளினமேல விருபபஙகொணடு
மையினுல தூணடபபட்டவனுகப பீஷமரை நோககி, ' நில
எனறுசொனனுன பிறகு, எதிரிகளுடைய ஸைனயததை
பவரும மஹாரதரும புருஷஶரேஷடருமான பீஷமா
சொலலினுல கலஙகசசெயயபபடடுக கோபததினுல புகை
நத அககினிபோல ஜவலிததுககொணடு தொடுதத அம
கூடிய விலலைக கையிலேநதி நெறிததநெறறியோடு கூததி
தாமததை முனனிடடுப பயமும பரபரபபும அறறவராகச
வனையெதிாதது ரததைத திருபபினா அவா திருமபிவரு
கணடு அஙகுளள எலலா அரசாகளும, பீஷமரும சாலவ
சநதிபபதைப பாாபபவாகளாயினா பலததினுலும பராக
தினுலும சோபிககினற அவாகள ஒருபசுமாடடிறகாக
ாடு பலமுளள விருஷபஙகள காஜிபபதுபோலக காஜிததுக
ணடு ஒருவரையொருவா எதிாததுசசெனறனா பிறகு, சந
தரராகிய பீஷமாமீது புருஷஶரேஷடனுகிய சாலவராஜன
வாகச செல்லுகினற பாணஙகளை லக்ஷககணககாக வரு
தான முதலில சாலவனுல பீஷமா அடிககபபடடதைக
அவவரசாகள வியபபுறறு 'நலலது நலலது' எனறு கூறி
அவவரசாகளனைவரும யுதததில சாலவனுடைய ஹஸத
வததைககணடு சநதோஷமடைநது அவனை ஸதோததிரங
னுல சிறபபிததனா பிறகு, க்ஷததிரியாகளின ஸதோததிரங
கேடடுச சததுருககளினநகரஙகளை ஜயிபபவரும சநதனு
ரருமாகிய பீஷமா கோபிததுச சாலவராஜனை, ' நில நில'
றுசொனனுா கோபிததுககொணடு ஸாரதியைநோககி,
தஅரசன இருககிறவிடம செல, பாமபைக கருடனகொல
போல இபபோது அவனைசகொலலைபோகிறேன' எனறு
னனுா பிறகு, அநதககௌரவா வாருணஸதிரததைச செம
ாகததொடுததா ஜனமேஜயராஜரே ! அதனுல சாலவ
ன குதிரைகள நானகையும கொனறூா ராஜஶரேஷடரே !
ரவராகிய பீஷமா சாலவராஜாவின அஸதிரஙகளை அஸதிரங

களால தடுததது அவன ஸாரதியைககொனறு அதனபிறகு
ராஸதிரததினுல அவனுடைய உததமமான குதிரைகளையும
ரூா புருஷஶரேஷடரே! சநதனுபுதரராகிய பீஷமா
ஶரேஷடனுகிய சாலவனை ஜயிததது, பெணகளுககாக அப
உயிரோடு விடடுவிடடாா பரதஶரேஷடரே! பிறகு, சாலவ
தன நகரமசெனறு க்ஷததிரியதாமபபடி ராஜயபரிபாலனம
கொணடிருநதான அவவிடததில ஸவயமவரம பாாககவி
அஙகேவநதிருநத வீராகளான அரசாகளும தஙகள
தேசஙகளுககே செனறனா

இவவாறு, யுததஞசெயகிறவாகளுள சிறநதவராகிய பீ
அநதக கனனிகைகளை ஜயிததுக குருவமசதது ராஜா
விசிதரவீரியனிருபபிடமான ஹஸதிஞபுரததிறகுச செனறு
மாதமாவான விசிததிரவீரியன தனபிதாவும குருவமசதது
ஶரேஷடனுமாகிய சநதனுவைபபோலவே இநதபபூமியை
கொணடிருநதான அரசரே! நினைததறகரிய பராககரமமுள
தக கஙகாபுததிரராகிய பீஷமா போரில தாமஅடிபடாமல
களையழிததுச சீககிரததில நதிகளையும மலைகளையும பலவகை
களமிகுநத வனஙகளையுமதாணடிக காசிராஜாவின பெண
கொணடுவநதாா தாமாதமாவாகிய அநதபபீஷமா மருமக
போலவும உடனபிறநத சகோதரிகளைபபோலவும பெண
போலவும அழைததுககொணடு குருக்ஷததிரமபோனுா சி
கைகளையுடைய பீஷமா தம சகோதரனுடைய விருபப
நிறைவேறறககருதி அவாகளைக கொணடுவநதாா எலலாக
களும நிரமபின அநதபபெணகளைத தமபராககரமத
கொணடுவநது தமது இளையஸஹோதரனை விசிதரவீரிய
அவன ஸஹோதரரான பீஷமா கொடுததாா தாமமதெரி
ரும சுததமான மனமுளளவருமாகிய பீஷமா, இபபடித
தோடு, மனிதருககு முடியாதசெயகையைச செயது ஸததி
யோடுகூட ரஹஸயமாக ஆலோசனைசெயது தம ஸஹோத
விசிதரவீரயனுககு விவாஹமசெயயத தொடஙகிளுா

அபபோது, அவாகளுககுள மூததவளாகிய காசி
வின பெண, விவாஹமசெயவிககத தொடஙகின பீஷ
நோககி நகைததது, அடியிலவருமாறு சொலலானுள '
ஸௌபல கேசததரசனை சாலவனைப புருஷனுக
னமே என மனததால வரிததுவிடடேன அவனும
னமே எனனை வரிததிருககிறுன என தகபபனுரு
அபிபபிராயமும இதுதான அநதஸவயமவரததில நான

வரிபபதறகிருநதேன　தாமநதெரிநதவரே! இதையறிநத
ா ஸரியான தாமததை நடததுவீராக' எனருள　பிராம
பையில அநதககனனிகை இவவாறுசொனனபின, வீரரான
ா, அநத விவாஹகாரியததைபபறறிய ஆலோசனையைச செய
' எனறுலஜஜிககபபடட மூததபெணணுகிய இநத அமபை
னும கனனிகை வேறுபுருஷனமேல ஆசைவைததவளாக
ிருள　வாககாலே கொடுககபபடடவளும மனததாலே
கபபடடவளும விவாகததைசசோநத மநதிரஙகள சொல
டவளும அயலானுககாகக குறிபபிடபபடடவளும அயற
னிடததில ஆசைவைததவளும விடததககவாகள' எனறு
லி, தமசொறபடி நடககினற தம சகோதரனுடைய
தியினமேல, வேதஙகளின கரைகணட பிராமமணாகளுடன
சனைசெயது, தாமநதெரிநத பீஷமா அபபோதே காசிராஜா
யேஷடபுததரியாகிய அமபையை அனுபபினா தம கனிஷட
தரனுகிய விசிதரவீரியனுககுச சாஸதிரோகத கிரியையைச
அமபிகை அமபாலிகை எனனும இருவரையும பாரியைக
பீஷமா கனனிகாதானஞசெயதாா அழகினுலும யௌவ
னுலும சாவஙகொணட தாமாதமாவாகிய விசிதரவீரியன,
ருவாகளையும பாணிகரஹணஞசெயதுகொணடபின, அம
எவவகையிலும விருமபவிலலை பாாபபதறகு அழகான
மறெருரு புருஷனைபபறறிச சொனனதறகாக விசிதர
ா, 'ஆரியரே! அயோககியமும பிரயோஜனமிலலாததுமா
நதககாமம பாவததின பயனதான பரபுருஷனை விருமபி
அனுபவிபபதறகு எனனை நீஙகள கடடளையிடாம லிருகக
டும' எனறுசொனனுன பீஷமா, 'குழநதாய! தாமாத
! காமததிறகுடபடாத நடையுளள உனனை ஸநததியாகப
சநதனுவமசம புகழபெறறது உன அபிபபிராயம நியாய
று நான நினைககிறேன' எனறு விசிதரவீரியனுககுச
லி, அமபையைநோககி அடியிலவருமாறு சொலலத
ஙகினா 'குறறமறறவளே! உனககுவிடைகொடுககிறேன,
பபமபோலே செலலலாம, என அனபனுன ஸஹோதரனை
காக காரியததில ஏவுவதறகு நானு ஸமாததனலலேன
ருஷனிடம மனமவைதத பெணணை எவன வீடடில வைதது
ாளளுவன? ஆதலால, உனனை நான வைததுககொளள
டன நீ வேறெருருவனை விருமபியிருககிருய போகலாம
ிதேநதிரியன, விவாஹததில விருபபமறறவன, நமமிரு
நம ஸமபநதம எவவகையிலும நேராது' எனறுா

ஜனமேஜயராஜரே! சாலவராஜனைக குறிபபிடடவளா
பை, அவவிடததில பீஷமரால இவவாறுசொலலபபடடபின
ஸகிகளுடன கூடிச சாலவராஜனுடைய படடணததுககு
மெலலச சென்றுள பிறகு, அநத அமபை சாலவனிடம
அவனைக கௌரவிதது, 'அழகான முகமுளளவனே! நீ
னேயே மனததினுல குறிபபிடடபடியால பரதஸ்ரேஷட
பீஷமரையும அவா தமபியையும விடடுவிடடு உனனிடமவந
றேன வலுவிலவநதிருககிற எனனைச சாஸதிரபபடி விவ
செயதுகொள உனககு ஸுகமுணடாகடடும' எனறு
ளுள அவளால இவவாறு சொலலபபடட சாலவனும, சிரி
கொணடு அவளைபபாரதது, 'பீஷமா அரசாகளினநடுவில
ஜயிதது உனனை வசபபடுததிககொணடாா அழகிய
வேறொருவனுல வசபபடுததபபடடு அவனுல தன வீடடினி
அனுபபபபடடவளை நான அஙகீகரிககமாடடேன பெ
சியே! நீ அஙகேயே போகலாம' எனறுசொனனுன அ
இவவாறு சொலலபபடட அநத அமபை சிறபபுளள குருரா
திறகு வநது அஙகே பீஷமரைநோககி, 'நீ எனனைப பலா
மாகக கொணடுவநதாய, க்ஷததிரிய தாமததை ஆயநது
நியாயமாக நீதான எனககுக கணவன எவன தனபராக
தின சிறபபினுல ஸவயமவரததில எலலா அரசாகளையும ஜ
ஒரு கனனிகையை ஸவாதீனபபடுததுகிறனே அவன அவ
சயமாக விவாஹம செயதுகொளளவேணடும நீ எனனை ஐ
னுல அடைநதவனுதலால எனககு நீதான சணவன பீஷம
ஆதலால, ஸபையில உனனுலஜயிதது வசபபடுததபபடட
நீயே விவாஹமசெயதுகொள' எனறுசொனனுள பீஷமா,
ஜிதேநதிரியன' எனறு பலமுறை மறுததாா அநத அமப
'நீ எவவாறு ஜயிததாயோ அவவாறே செய' எனறு பீஷ
குச சொனனுள தாமரைப புஷபமபோனற கணகளைய
அமபை ஆறுவருஷம இவவாறு அனுஸரிததாள பீஷமா,
கியவளே! நான ஜிதேநதிரியன விவாஹததை விருமபாத
விடடேன நீ முதலிலேயே மனததினுலவரிதத சாலவ
திறகே செலலலாம நீ வேறொருவனிடததில ஆசைவைத
உனனைபபறறி முனனே ஏன சொனனுய? வேறொருவனிட
ஆசைவைதத வயதுவநத கனனிகையைத தம வீடடில
வைததுககொளளமாடடாா அழகியவளே! நான என
ஸகோதரனுன விசிதரவீாயனுககும உனனை மணம செ
மாடடேன, உன விருபபமபோலப போகலாம' எனறு

அமபை, மறுபடியும சாலவனிடமபோய, ‘ அரசனே ! என
கிரஹிததுககொள ’ என று சொனனுள ‘ மறறெருவன
தவளை நான அஙகீகரிககமாட்டேன ’ என று சாலவன
விட்டான நான ஜிதேநதிரியன ’ என றுசொலலி பீஷம
விடடுவிட்டார ஜனமேஜயராஜரே ! பருததும உயாநதும
கின ற இரணடு ஸதனஙகளும அகன ற ஜகனமும கணகளு
யவளும, நிதமபஙகளின பாரததினுல மெனமையான
யையுடையவளும, பூரணசநதிரனுககொபபான முகமுடைய
, பொழிகின ற மேககூட்டததினமேல பிரகாசிககின ற
லைபபோன றவளும உயாநதமனமுளளவளுமான அநத
ப கணணீரினுல பூமியைநனையுமபடி வயஸனபபடடுககொணடு
ரைவிடடுச சாலவனிடமும சாலவனைவிடடுப பீஷமரிடமு
இவவாறு பலமுறை போககுவரவுகளினுல ஆறுவருஷகாலம
தாள அவள அதறகுபபின பனனிரணடு வருஷகாலம
லையின அழகானசரிவில பாஹுதாநதிககரையில கடுந
புரிநதாள அவவிடததில ஐமபுலனகளையுமடககி மிககமன
யுடன தவமசெயதுகொணடு காறகட்டைவிரலாலநினறுள
ல, தேவாகள நடுஙகினா அழியாதசேனையுடையவரும
காடுபபவரும ஸாவசகதியுளளவருமாகிய ஷணமுககக்ட
தேவாகளுககும பயததையுணடாககததகக அவளுடைய
தவததைககணடு ஆசசரியமுமஸநதோஷமும அடைநது,
ககு அனுகரஹிகக எணணஙகொணடு அநதராஜபுததரியைக
விபபதறகாக அவளுககு அழகான மாலையை அளிததார ,
பையே ! அழகியதாமரைபபுஷபஙகளையுடைய இநததேவ
ததுமாலை உனககுத தககபடி வநதிருககிறது இது பூமியில
யஸனததை நிவாததிசெயவதாகும நானகொடுதத இநத
யைததரிபபவன எவனே அவன பீஷமருடைய மரணத
க காரணமாவான ’ என று சொலலினா

நூறறுபபததாவது அததியாயம

ஸ ம ப வ ப ா வ ம் (தொடர்ச்சி)

ப பாஞ்சாலதேசத்தில் துருபதராஜன் அரண்மனை வாயிலில்
லையை மாட்டிவந்ததும், ராஜபுத்திரியான சிகண்டினி அதைத்
ரித்துத் தந்தையினால் கோபித்துவிடப்பட்டுக் தங்கோத்
பத்திச்துச் சென்று கந்தர்வனைக்கண்டு ஆணுருவமடை
ந்து திரும்பிவந்ததும்)

அமபை, ‘ மூடனுனசாலவன நான வேறெருபுருஷனை
நதவளென று நினைதது எனனை அஙகீகரிககவிலலை அத

ளுல, பதியிலலாமல தாமததையும காமததையுமவிட்டுத
தைபபொறுததுககொணடு எலலாப பககஙகளிலுமுளள
யாகளாகிய உஙகளனைவரையும அழைககிறேன க்ஷத்ரியா
பீஷமனைக கொலவதறகுக காரணமான இநதமாலையை
வாஙகிககொளளுஙகள எவன பீஷமனைக கொலவானே அவ
நானபாரியையாவேன' எனறுசொனனுள அவள இ
அலைநதுகொணடிருககப பினனும ஐநதுவருஷஙகள செ
பீஷமரிடம பயநதிருநததனுல க்ஷத்ரியனொருவனும அவ
தனுசமாகவிலலை அநதஅமபை, புகழ்பெறறவனும பிர
தவறுதவனும சிறநதவிலலாளியும பொயயாமையையும
தையும முககியமாககொணடவனுமான ஸோமகனெ
பாஞசாலதேசததரசனிடமசெனறுள அழகான கைகளை
அநதஅமபை பாஞசாலதேசததாரால காககபபடடசவ
வாயிலையடைநது இருகரஙகளையும தூககிககொணடு பா
தேசததரசனைநோககி, 'யஜஞஸேனனே! பீஷமனுறகெ
படுகிறவளும மடுவில முழுகுகிறவளபோனறவளுமாகிய
நீ இஙகேஓடிவநது கையைபபிடிததுத தூககிவிடு அநத
ளுல எனனுடைய எலலாத தாமஙகளும எலலாக காமஸ
ளும இமமைமறுமையாகிய இரணடு லோகஙகளும
[1] வேரோடும [2] பலனேடும அழிககபபடடன நான இ
கதறியும எஙகும ஒருராஜபுததனும எனககு அடைகக
கிடைககவிலலை இநதலோகததில திககறறுததுயரமு
யாக க்ஷத்ரியாகள இலலாமறபோயினரா? ராஜஶ்ரேஷடா
எலலா அரசாகளும சேர்ந்திருககுமபோது நான சொலலுகி
இக்ஷ்வாகுவமசததவரிற பெரியவரும பாஞசாலதேசததிற
வரும யோககியாகளுமான அரசாகளனைவரும நான
தைக கேடககககடவா ஸோமகனுகிய யஜஞஸேனனே!
விவாஹவிஷயததில தாமம எனனைக கெடுததுவிடாம
வேணடும தயைசெயது இபபோது நீ எனககு அடைக
இருகககககடவாய' எனறு கூவினுள

அதைககேடடு, யஜஞஸேனன, 'ராஜபுததிரியே! உனனை
அறிநதிருககிறேன முககியமாக உனககு ஒனறு தெரிவிகக
எனசகதிககும க்ஷத்ரியதா்மததிறகுமதககபடி நானசே
வைததுககொணடிருககிறேன ராஜகுமாரியே! உனககு
அரசாகளிடம எனனபயம இருநதாலும அதைபபோக
குத தகுநதஉபாயததைசசெயய எனனுலமுடியும சிறநத

[1] விவாஹம [2] புததிரோதபததி

லமுள்ள பீஷமா யததஞசெயயுமபோது பயததைபபோகக
சகதனவலேன க்ஷதரியதாமமாகிய யுததம பலததுககுத
படிதான இருககிறது அழகியவளே! ஆதலால, நலலது;
, பீஷமா தமதுவனமையினுல எனனை எரிததுவிடாமலிருகக
ாடும மறற அரசாகளெலலாம எனனகாரணததினுல உன
லலை அஙகீகரிககவிலலையோ அதனை நானறியேன பீஷ
ஜயிதது உன தாமததைக காபபாறறுவதறகு எனனுல
மகையிலும முடியாது' எனறுசொனனுன
இவவாறு சொலலபபடட அமபை ராஜாவினவாயிலில அநத
லையை மாடடிவிடடு ஓடிபபோனுள எலலாஜனஙகளாலும
படடவளும உககிரமான தவமுளளவளுமாகிய அநத
பையைத துருபதன, 'ஸுநதரியே! மாலையைஎடுததுக
ள, எஙகளுககு விரோததைதக கொணடுவநதுவிடாதே'
று பலமுறை நலவாாததை சொலலிககொணடு பினதொடாந
அமபை, 'நான சொனனபடியேதான நீ செயயவேண
விதி இவவாறிருககிறது, இது மானிடசசெயலனறு,
யைமாறறமுடியாது, எவன இநத மாலையையெடுததுத
ன கழுததில போடடுககொளளுகிறுனே அவன, என தா
நதசகெடுதத பீஷமனை யுததததிறகொலலபபோகிறுன'
றுசொனனுள அநதத துருபதராஜன சிலகாலமவரையில
மாலையை யாரும எடுககாமல காபபாறறிவநதான அதனை
யாரும எடுககமாடடாாகளெனற நமபிககையுடன அதைக
ரிககாமல விடடுவிடடான சிகணடினியெனனும சிறுபெண,
த சொனனதைதக கவனிககாமல அநதமாலையைபபோடடுக
ணடாள பீஷமாவிஷயததில அபராதமெனறுபயநது
னை அநதபபெணணைத தகபபன விடடுவிடடான அநதப
ன பயநது கஙகோதபததியில தவஞசெயதுகொணடிருநத
கரெனனும பிரமமரிஷியை ஆராதிபபதறகாகத தானும தவ
தம தரிததுககொணடு அவரிடம சென்றுள அநதரிஷி
ஷடா அவளுடைய சுசுரூஷையினுல ஸநதோஷமடைநது
னை நோககி, 'கஙகையின உதபததியில சீககிரகாலததில விப
மனனும உதஸவம வரபபோகிறது அதில பாாபபதற
தமபுருவெனனும கநதாவராஜனைச சநதோஷபபடுதத
னஞசெய அவனுககுச செமமையாகப பணிவிடைசெய
கானவளே! நானும இநதவிஷயததில உனககு உதவிசெய
அநதக கநதாவராஜனுககு நான சொனனதைசசெய,
ககு க்ஷேமம உணடாகும, அவன உனககு நனமையைச

செயவன' என்று சொன்னுர பிறகு, அந்தஇடததில வி
மெனனும கந்தரவரகளுடைய உதஸவம நடந்தது மி
தேஜஸ்ஸுளள கந்தரவாஇருவா அஙகே தஙகினறனா .
களில ஒருவன ஸதிரீயாவதறகு விருமபி அந்தச சிகண்டி
நோககி, 'இந்த எனபுருஷரூபததை வாஙகிககொள, நான
ஸதிரீரூபததை விருமபுகிறேன' என்று சொன்னுன கந்த
சிகண்டினி இருவரும முறையே பெண்ணுகவும ஆணுகவுப
உடனபாடு செயதுகொணடனா சிகண்டினி வீராகளாகிய
துருககளை ஸமஹரிககததகக சிகண்டியெனனும ஆணபிளளை
விடடாள அந்தககந்தாவன பெண்ணுகஆகி ஆனந்தமுறறவ
சென்ருன துருபதபுதரனும மிகுந்த புகழபெறறவனுப
சிகண்டி மிகமகிழவுறறு, பிறகு, புதபுதகம எனனுமிடததி
சென்று பலமுறை அஸதிராபபியாசஞசெயதான குருபுத
அவன அஙகே தேவலோகததது அஸதிரஙகளை அபபியவ
மிகசசிறந்த பராககரமததுடன ஸவதேசமாகிய பாஞசால தே
திறகு வந்துசோந்தான சிறந்த விலலாளியாகிய அவன
வின பாதஙகளை வந்தனஞசெயது கைகூபபிககொணடு, 'நீ
பீஷமரிடம எவவகையிலும அசசமடையவேணடாம' எ
சொன்னுன

நூறறுபபதினேராவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

(விசித்ரவீரியனுடைய விவாஹமும் மரணமும்)

அபபோது, அமபை வெளியிறபோனபின, சந்தனு
ராகிய பீஷமா, ராஜாவாகிய விசிதரவீரியனுககு விவா
யததை முறைபபடி செயவிததா அமபிகை அமபா
இருவரையும அகனியின முனனிலையில விவாகஞசெயதுகொ
தாமததிலமனமுளள குருவமசததவனுகிய விசிதரவீ
அவவிருவாகளையும பாணிககிரகணஞ செயதுகொணடப
தன ரூபததைபபறறி இறுமாபபுடையவனுகிக காமஸ
லேயே விருபபமுளளவனுனன வளாசசியும நடுவெள
முளளவாகளும, கறுததுசசுருணட கூந்தலுடையவா
சிவந்தும உயாந்துமிருககிற நகஙகளுளளவாகளும, ப
நிதமபஙகளும ஸதனஙகளுமுடையவாகளும, நலல லக

அழகும பொருநதியவாகளுமாகிய அநத அமபிகை
ாலிகைகளிருவரும விசிததிரவீரியனை த தஙகளுககுத தகுதி
புருஷனுகக கிடைததானெனறு நிசசயிதது அவனைப பூஜித
ஒருததியை ஒருததி நேசிததுககொணடு ஒருமனமுளள
ால இருநதனா அழகில அசுவினிதேவாகளுககொபபான
பராககிரமததில தேவாகளுககொபபானவனும தனிமை
னும பெணகள எலலாருடைய சிததததையும கலஙகச
வனுமாகிய யெளவனபபிராயததிலிருககும அநத விசிதர
னும அநத மனைவிகள இருவரோடுமகூடி எழுவருஷகாலம
து க்ஷயரோகததினால ஆககரமிககபபடடான அனபுளளவா
மபிகையான வைததியாகளுடன சோநது சிகிதசைசெய
அநதககுருவமசததரசன, சூரியன அஸதமனமாவதுபோல
லகுசெனறான தாமாதமாவும கஙகாபுதரருமான அநதப
ா கவலையும வயஸனமுமடைநது ரிதவிககுககளும கெளரவ
ஷடாகளுமாகிய எலலாருடனும சோநது ஸதயவதியின
பிராயததை அனுஸரிதது அநத விசிதரவீரியராஜாவின
ககாரியஙகளைத தையும செமமையாகச செயவிததா

நூறறுபபனனிரணடாவது அததியாயம
ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

ுரவீரியனுடைய பாரியைகளிடம் புத்ரோத்பத்தி செய்யும்படி
தியவதி கட்டளையிட, பீஷமர் தம் பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்று
வதற்காக அதனை ஒப்புக்கொள்ளாமை)

ஜனமேஜயரே! பிறகு, பிளளையினிடம அனபுளள ஸதய
தவி துயரததினால பீடிககபபடடவளாயத துககககடலில
ித தைரியமறறு ஓயநது மருமககளுடனகூடப புதரனுடைய
ககாரியஙகளைச செயது பாததா இறநத துககததினால பீடிக
டட அநத மருமககளிருவரையும தேறறிக குலதாமததை
ன புதரனுடைய மாதாபிதாககளின விருததியையும ஆராய
ாததுப பீஷமரை நோககிச சொலலததொடஙகினாள
தாமததைவிடாதவரும சிறநதகீாததியுளளவரும குரு
ததரசருமான சநதனுவுககுப பிணடதானமும புகழும சந
ம உனனைபபறறியனவாக இருககினறன சகோதரனுடைய
ரவீரியன பிராணிகளடையும முடிவையடைநதான ஒரு

வன நலல கருமஞசெயவதனல ஸவாககம அடைவது எ
நிசசயமோ, ஸததியம சொலலுவதனல தீாககாயுவாயிரு
எபபடி நிசசயமோ, அபபடியே தாமம உனனிடததில நிச
யுளளது தாமம தெரிநதவனே! நீ தாமஙகளைத தொகு
வெவவேருகவும அறிநதிருககிருய பலவகையான வேதஙக
வேதாஙகஙகளையும முறறும அறிநதிருககிருய தாமததில
னுடைய உறுதியையும, குலாசாரததையும, சுககிரரையும
கஸபதியையுமபோலக காரியசஙகடஙகளில புததிநிசசயதன
நான உனனிடம காணுகிறேன தாமததைக காபபவா
சிறநதவனே! ஆதலால, உனனிடம மிகவுறுதியான நமபி
வைதது உனனை ஒருகாரியததில நியமிககபபோகிறேன நீ
அதைச செயயவேணடும புருஷஶரேஷடனே! என புத
சிறநத பராககமமுளளவனுமாகிய உனது மிகக அனபனன
தரன இளமையிலேயே சநததியிலலாமல ஸவாககம போ
பாரதனே! உன சகோதரனுடைய பாரியைகளாகிய இநத
கான காசிராஜனபெணகளிருவரும ரூபமும யெளவனமும
பினவரும புததான வேணடுமெனற விருபபமுளளவருமா
கினறனா நமது குலவிருததிககாக நீ அவாகளுககுப
சநததியை உணடாககககடவாய மஹாவீரனே! நான செ
றறகாக நீ இநதத தாமததைச செயயததகுவாய ராஜயத
நீ படடாபிஷேகஞ செயதுகொணடு பரததேசததை ஆள
வாய தாமபபடி விவாகமும செயதுகொள பிதாககளை அ
தாமற கரையேறறு' எனறு சொனனுள

எதிரிகளைத துனபபபடுததுகிறவரும தாமததில சிததரு
வருமாகிய அநதப்பீஷ்மா தம தாயாரும சுறறததாரும இவ
சொனனபின தாமததினினறும வழுவாத மறுமொழியைப
வருமாறு சொலலலானா 'தாயே! நீ சொனனது மே
தாமமெனபதில ஸமசயமிலலை ஸநதானததைபபறறி
செயத முடிவான உறுதிமொழியையும நீ அறிநதிருக
உனனைபபறறிக கனயாசுலகததுககாக நடநததும உன
தெரியும ஸததியவதியே! ஆதலால, மறுபடியும நான
னிடததில ஸததியமாகப பிரதிஜஞைசெயகிறேன நான மூ
லோகஙகளையும விடுவேன, தேவராஜயததையும விட
விடுவேன, இவவிரணடினும மேறபடடது எதுவோ அ
விடுவேன, ஸததியததைமடடும எவவகையிலும விடேன
யும தன மணததை இழககும அபபுவும தன ரஸததை
கும, தேயுவும தன ரூபததையிழககும, வாயுவும தன ஸ

தையிழககும, சூரியன தன ஒளியையும, அகனி உஷணத
, ஆகாயம சததததையும, சநதிரன தன கிரணஙகளின
சியையும, இநதிரன தன சகதியையும, தாமதேவதை தா
யும விடடாலும விடுவா, நானமடடும எவவகையிலும
ததைவிடக கருதேன லோகஙகளுககெலலாம பிரளயம
பாதிலும நான தேவதையாக ஆவதறகாகவும மூனறு
களுககாகவும தனததுககாகவும நான சொனனதை
மாடடேன' எனறா
வவாறு, மிகுநத சகதியையும உதஸாஹததையுமுடைய
றாற சொலலககேடட மாதாவான ஸதயவதி, அதனபின
ரை நோககிச சொலலததொடஙகினாள 'அழியாத பராக
ளவனே! ஸததியததில உனது முடிவான உறுதியை
அறிவேன நீ நினைததால உன சகதியினால வேறு மூனறு
களைச சிருஷடிசெயவாய நீ எனவிஷயமாகச சொன
துவோ அதைத தவறமாடடாயெனறும நான அறிவேன
ாய! பாரதனே! ஆனால், ஆபதகாலதாமததை ஆராயநது
ஸதாகளின காரியபாரததை வகிககககடவாய வீரனே!
டைய குலததின தொடாசசியும தாமமும கெடாமலிருக
யும உன சுறறததாா சநதோஷிககுமபடியும, உனககு
யாகவும எனககுப பிரியமாகவுமுளள காரியததை நீ
வேணடும' எனறாள புததிரனிடமுளள அனபினால இவ
அடிககடி புலமபுகிறவளும தாமததிலிருநது விலகிப பேசு
ளும துயாமுறறவளுமாகிய அநதத தாயை நோககிப பீஷ
பபடியும பினவருமாறு சொலலலானா 'அரசியே! தாமங
பாா, நமமையெலலாம அழிததுவிடாதே க்ஷதரியன
ம தவறுவது தாமசாஸதிரஙகளில அஙகீகரிககபபட
அரசியே! சநதனுவின சநததியும பூமியில அழிநதுபோ
ருககுமபடி புராதனமான க்ஷதரியதாமததை உனககுச
லபபோகிறேன ஞானமுளளவாகளும, ஆபததாமததிலும
மியிலும தோநதவாகளுமாகிய புரோகிதாகளுடன அதனை
டு உலகநீதியையும ஆராயநது உததரமசொல' எனறா

நூறறுபபதினமூனருவது அததியாயம
ஸம்பவபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(புத்ரோத்பத்திக்கு உபாயம் தெரிவிப்பதற்காக, பீஷ்மர்
தமஸ் என்னும் ரிஷியின் உபாக்யானம் சொல்லியது

'முனனே ஹேஹயதேசததரசனுன காாததவீரி
னன பரசுராமருடைய பிதாவை வதஞசெயததனுற கோ
அவா அவவரசனைக கோடாலியினுற கொனருா காாததவீ
சுனனுடைய ஆயிரம கைகள அவரால அறுககபபட்டன.
ஜனஙகளுககாக மிகவும செயதறகரிய தவததைசசெயதார
மறுபடியும தனுஸை எடுககுகெகாணடு பூமியையெலலாம
னும பொருட்டு ஒறறைததேராளியாக க்ஷததிரியாகளைப ப
எதிாததாா இவவாறு முனனே மஹாதமாவாகிய பர
எணணமுடியாத அஸதிரஙகளினுல இருபததொருமுறை
க்ஷதரியாகளிலலாமற செயதாா இவவாறு, அநத மஹரிஷ
பூமியில க்ஷதரியாகளேயிலலாமற செயயபபட்டபொழுத
லாததேசஙகளிலுமுளள க்ஷதரியஸதிரீகள அனைவரும
னிற கரைகணட பிராமமணாகளுடன சோநது புததிரோ
செயதுகொணடனா பாணிகரஹணம செயதவனுககு
புதரனெனபது வேதஙகளில நிசசயிககபபட்டது அநத
திரிய ஸதிரீகள மனததில தாமததை நிலையாகவைததுக
பிராமமணாகளைச சோநதனா க்ஷதரியாகளுடைய இ
யான உறபததியானது உலகததில [1] (பலராலும) அனுஷ
பட்டிருபபதைக கணடிருககிறோம அதனபின, க்ஷதரியஜா
படியும அபிவிருததியாயிறறு இதுவிஷயததில பினவரும
யான இதிஹாஸததையும உனககுச சொலலபபோகிறேன
காலததில <u>உசதய</u>ரெனறு கயாதிபெறறவரும சிறநத
முளளவருமான ஒரு <u>ரிஷி</u>யிருநதாா அவருககு மிகக
முளளவளாகிய <u>மமதை</u> யெனனும பாரியை இரு
உசதயருடைய கனிஷ்ட ஸஹோதரரும தேவபுரோ
மாகிய பெரிய மஹிமையுளள பருஹஸபதி மமதை
வளை அடைநதாா அநத மமதையெனபவள பேசுகி
சிறநதவரான அநதத தன மைததுனரை நோககி, 'நான
ஜயேஷ்ட ஸஹோதரருடைய காபபததைத தரிததிருககிறே

---

[1] கலமாஷபாதனுடைய பாரியையான மதயநதிககு வஸிஷ
புதராகள பிறநததைக காணக

யை ஒழிககவேணடும பெரிய மஹிமையுள்ள பருஹஸ
ப! இநத உசதயருடைய புததிரன என வயிறறுககுளளி
ந ஆறு அஙகஙகளுடனுஙகூடிய வேதததை அததியயனஞ
செயதுகொண்டிருககிறுன உமமுடைய வீாயமும வீணுகாதது இநதக
கருபபததில இருவருககு இடமிலலை, ஆதலால, இபபடியிருககும
சமயததில, நீா இநதசசமயம நிவிாததிபடையவேணடும' எனறு
சொனனுள இபபடி அவளால செமமையாகச சொலலபபட
டிருநதும சிறநதபுததியுள்ள பருஹஸபதி காமததிலிழிநத தம
மனததைக கடடமுடியாமற போயினுா பிறகு, காமமுறற பரு
ஹஸபதி, விருபபமிலலாதிருநத அநத மமதையுடன புணாநதாா
அவா வீாயததை விடுமபோது, சாபபததிலிருநத குழநதை, 'ஓ!
பகவானே! புணாசசி செயயவேணடாம இஙகு இருவருககுஇட
மிலலை. பகவானே! இடம சிறிது நான முனனமே இஙகு
வநதிருககிறேன உமமுடைய வீாியம வீணுகாது நீா எனககு
உபததிரவமசெயதல தகாது' எனறுசொலலிறறு பருஹஸ
பதி காபபததிலிருநத அநதசசிசுவின சொலலைக கேளாமலே,
சிறநதுளள கணகளையுடைய மமதையைப புணருவதறகே ஆரமபித
தாா பிறகு, அவளுடைய காபபததிலிருநதரிஷி, வீாியததை
விடும சமயமறிநது பருஹஸபதியின வீாியம வருகிற மாாககத
தைக காலகளினுல தடுததாா பிறகு, அநதவீாியம காபப
ததில நுழையும சேராமலே திருபபபபடடு உடனே பூமியிலவிழுநதது
அதனுல, பருஹஸபதிககுக கோபமுணடாயிறறு விழுநத வீாி
யததைககணடு கோபமடைநத அநதபபகவானுகிற ரிஷி காப
பததிலிருநத உசததியருடைய புததிரரைப பயமுறுததி, 'எல
லாப பிராணிகளும விருமபததகக இபபடிபபடட சமயததில என
னிடம சேராதது நீ இவவகையான சொலலைசசொனனதினுல நீணட
இருளையடைவாய' எனறு சபிததாா பருஹஸபதிகொப
பிறகு பரபாவமுளளவரும வேதஙகளையறிநதவரும புததியிற
சிறநதவருமான அநதரிஷி பெருஙகீாததியுளள பருஹஸபதியின
சாபததினுல பிறவிககுருடராகித தீாககதமஸ எனறு பெயருளள
வராயிருநதாா அவா தம கலவியினுல, யெளவனமும அழகும
பொருநதிய பரதவேஷி யெனனும பெயருளள பிராமமணப பெண
ணைத தமககு மனைவியாக அடைநதாா அபபோது, பெருமபுக
ழுளள அநதத தீாககதமஸ எனனும ரிஷி, உசதயரிஷியின குலம
அவரால விருததியடைவதறகாகக கெளதமாமுதலிய புததிரா

1 கணதெரியாமை

களைபபெறறா தாமாதமாவும மஹாதமாவும வேதஙக
வேதாஙகஙகளிலும கரைகணடவருமாகிய அநதரிஷி, காம
வின புததிரனிடமிருநது பசுககளின தாமததை மு
கறறுககொணடு கூசசமிலலாமல அதைசசெயவதறகுச சி
யுடன ஆரமபிததா அநதத தீாககதமஸ எனனும மு
வரைகடநது போனதைககணடபிறகு, அநத ஆஸரா
வஸிததிருநத ரிஷிஸரேஷடாகளனைவரும அவா செ
பாவமெனறு பிரமிததது, 'ஆ! ஆ! இவா வரை
வா, ஆஸரமததில வஸிககததகாதவா, ஆதலால,
சிததமுளள இவரை நாமெலலோரும விடடுவிடுவோம'
ஒருவாககொருவா பேசிககொணடு கோபிததனா
பததினியும்புததிராகள கிடைததகனல அபபோது தனகக
விருமபவிலலை பகைககினற தனமனைவியை நோககி அந
'எனனை ஏன பகைககிறாய?'' எனறு கேடடதறகு,
'பாரியையைப போஷிபபதனல பாததாவெனறும, பா
பதனல பதியெனறும சொலலுகினறனா நான உ
போஷிபபதறகு முடியாதவள சிறநத தவமுளளவரே
தககாலமும கஷடததினல வருநதிககொணடு பிறவிககு
யும பிளளைகளையும நான போஷிககமாடடேன' எனறாள
ரிஷி தமது மனைவிசொனன அநதச சொலலைககேடடு, கோ
டன புததிராகளோடுகூடிய பரதவேஷியெனனும பததி
நோககி, 'எனனை ராஜகருஹததிறகுக கொணடுபோ, உ
தனலாபமும நேரிடும' எனறு மறுமொழிசொனனா
வேஷியெனபவள, 'பிராமமணா! நீாகொடுககுமதனம த
திறகுக காரணம அதை நான விருமபேன பிராமமண
டரே! உம இஷடமபோலேசெயயும முனபோல நான உ
போஷிககமாடடேன' எனறாள அபபடிசசொலல,
தீாககதமஸஎனனுமரிஷி, 'இனறுமுதல உலகததில நான
வியவஸதையை ஸதாபிககிறேன ஒருபெணணுககு அவ
ருளளவரையிலும ஒரேகணவனதான கதி அவன இறந
உயிரோடிருநதாலும அவள வேறொருபுருஷனை அடையத
வேறொரு புருஷனையடைநதால அநதஸதிரீ பதிதையாவா
தேகமிலலை இதுமுதல ஸதிரீகள புருஷனைவிடடிருநதால
களுககு எலலாசசெலவமுமிருநதாலும பாவநதான அவா
புணாசசி பயனபடாமறபோககடவது அபகீாததியும து
களும அவாகளுககு எபபோதும உணடாககடவன'
சபிததா அபபடிஅவா சொனனதைககேடடு, அநதபபிரா

மிகககோபமுறறவளாகி, 'புததிராகளே! இவரைக கஙகை ளளுஙகள்' எனருள லோபிததனததாலும அறிவினமை ம மூடபபடட அநதகெளதமாமுதலிய புததிராகள அவ கடடி ஒடததிறபோடடு கஙகையில விடடுவிடடனா 'குரு கிழவனுமாகிய இவனை எதறகாகக காபபாறறவேணடும?' வினைததுக கொடியவாகளான அநதபபுததிராகள, பிறகு, ருநது வீடடுககுத திருமபிபபோயினா பொடடையரான தமஸஎனனுமரிஷி அநத ஒடததுடனே பிரவாகததின ய மிதநதுகொணடு தறசெயலாக அநேக தேசஙகளுககுச ரா தாமநதெரிநதவரெலலாரிலும சிறநதவனுகிய பலியெனு ராஜா நீராடபபோனபோது பிரவாசததினவழியே தன லவநத அநதரிஷியைககணடான தாமசிததமுளளவனும ாத பராககரமமுளளவனுமாகிய அநதபபலியெனனும அர அநதரிஷியை எடுததான அநத அரசன அவருடையவர றை அறிநது தனககுப புதரனுணடாவதறகாக அவரைப ததிததான அநதராஜரிஷி அமமுனிவரைப பூஜிதது அவா பாறினபின, 'மிகுநதமஹிமையுளளவரே! கௌரவத கொடுபபவரே! என ஸநததிககாக எனபாரியைகளிடம ாஸதிரததிலும ராஜநீதியிலும வலலவாகளான புததிராகளை டாககககடவீா' எனறுசொனனன அநதச சிறநத மஹிமை ரிஷி, இவவாறுசொனன அவவரசனுககு, 'அபபடியே டும' எனறு மறுமொழிசொனனா அபபோது அவவரசன தஷணையெனறு பெயருளள தனமனைவியை அநதரிஷியிடம பினன அவா குருடரெனறும கிழவரெனறும நினைதது ரசி அவருடன சேரவிலலை அபபோது அவள தனதாதி கனை அநதககிழவரிடம அனுபபினள தாமாதமாவாகிய ரிஷி அநதச சூதரஸதிரீயின காபபததில கஷீவானமுதலிய ஒரு புததிராகளை உணடுபணணினா கஷீவானமுதலிய ப புததிராகளனைவரும வேதமோதுவதைககணடு பலி னுமரசன, அநதரிஷியைநோககி, 'இவாகள எனபுததிரா எனறு சொனனன 'உமது மனைவியாகிய புததியிலலாத தஷணை பொடடையனும வயதுசெனறவனுமான எனனைக அவமதிதது த தனதாதியினமகளாகிய சூததிரபபெணணை குஅனுபபினதனமேல கஷீவானமுதலியஇநதபபுததிராகள ச சூததிரஸதிரீயின காபபததில எனககு ஜனிததத தனல என ராகளேயாவா, உனபுததிராகளலலா' எனறு அமமஹரிஷி ராஜாவுககுசசொனனா அபபோது, பலியெனனும அரசன

அநதரிஷிஸரேஷடரைப பலமுறைவேணடிககொணடு மறுப
தனபாரியையாகிய ஸுதேஷணையை அவரிடம அனுபபி
அநதத தீாககதமஸ எனனும ரிஷி, அநத அரசியை அஙகங
தொடடு, 'உனககு தேஜஸவில சூரியனுககொபபாகிய அ
வஙகன, களிஙகன, புணடரன, ஸுமஹன எனற புததி
உணடாவா அவாகளபெயாகளினல புவியிலகியாதிபெறற
கள இருககபபோகினறன' எனறுசொனனா அஙகனு
தேசம அஙகமெனறும, வஙகனுடையதேசம வஙகமென
களிஙகனுடையதேசம களிஙகமெனறும, புணடரனுடைய
புணடரமெனறும, ஸுமஹனுடையதேசம ஸுமஹமெ
கியாதிபெறறவையாயின இவவாறு, முனனே பலியி
வமசம மஹரிஷியினல உணடானதாகப பிரசிததமாயிருக
சிறநதவிலலாளிகளும மேலானதாமகதெரிநதவாகளும வீரா
மிகுநதபலமுளளவாகளுமாகிய இனனும அநேகக்ஷததிரியா
பூமியில இவவாறே பிராமமணாகளால உணடாயிருககின
அமமா ! இதைககேடடபின, நீயும இநதவிஷயததில விரு
போலச செயயலாம

நூறறுபபதினனகாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஸத்யவதி தான் கன்னிகையாயிருந்தபோது வியாஸர் பிறந்
பீஷ்மருக்கு உரைத்துப் பீஷ்மர் அனுமதியினல் வியாஸன
வருவித்து அவரைப் புத்ரோத்பத்திக்காக நியமித்தல்)

மறுபடியும, பரதவமசததின சநததி அபிவிருததிய
குச சரியான காரணம சொலலபபோகிறேன நான சொ
அநதககாரணததைக கேள விசிதரவீரியனுடைய பாரிக
டம புதராககளை உதபததிபணணுவதறகுக குணஙகள நிர
ஒரு பிராமமணரைத தனமகொடுததுப பிராாததிககவேண
எனறு பீஷமா சொனனா காமமும காரணமும காரி
அடஙகியதான பீஷமருடைய சொலலைககேடடு, அவா தய
ஸதயவதி, மறுபடியும அவருககுச சொலலததொடஙகினள
'உசதயருடைய புதரரான தீாககதமஸஎனபவரைபபற
அவா புதரனன அஙகனெனபவனைபபறறியும நீ சொனனத
ணததிலுளள கதையாதலால நீ இநதககாலததுககுத தக
செயயவேணடும பரதகுலததோனே ! மைநதா ! நீ இநதக

ப பெரியவனும சிறநதவனுமாயிருககிருய பாவமறற
! பிதாவினசொலலை நிறைவேறறுவதுபோல எனசொலலை
நீ நிறைவேறற வேணடியதுதான பரதஶரேஷடனே!
ற இளையசகோதரனும உனககு மிகக நணபனும பரதகுலத
னுமாகிய எனமைநதன இளமையிலேயே ஸவாககஞசென
பாரதனே! அவனுடைய அரசிகளும அழகும யெளவன
திரமபினவாகளுமான இநதக காசிராஜனபுதலவிகளிருவரும
க புதரனை விருமபிககொணடிருககினறனா இது பெரிய
காரியமெனறறிநது நமது குலததிறகுச சநததியையும உத
தது எனகடடளையினுல இவவிரணடு பெணகளுடனும
து தாமததை நிறைவேறறுவதறகு உரியவனுகிருய' என
பீஷமா, 'தாயே! நீ சொனனது சிறநத தாமமெனப
மசயமிலலை நான வைததிருககும இநதப பிரதிஜஞை
பறறி நீயுமஅறிவாய நான உயிரைவிடடாலும விடுவேன
தேவததுவததிறகாகவும திரிலோகாதிபததியததிறகாக
ட எவவகையிலும பிரதிஜஞையை விடேன' எனறுசொன
ஸதயவதி, 'தாமநதெரிநதவனே! தவருத பராககிரம
ரவனே! எதிரிகளை அடககுகிறவனே! உனனிடததில ஸத
ருபபதை நான அறிவேன நீ விருமபினுல இபபோதே
மூவுலகஙகளைபபடைபபாய ஆனுல, நமதுகுலமும குல
மும கெடாமலிருககுமபடியும நமககு வேணடியவாகள
நதிருககுமபடியும நீ செயயவேணடும' எனருள அதைக
_ பீஷமா, 'நீதான நமதுகுலததிற பெரியவளாயிருககி
உனனிடததிற பெருநதனமை விசேஷமாக இருககிறது
ால, நமமுடைய குலததிறகுச சநததியுணடாவதறகுச
த உபாயததை நீ சொலலத தகுதியுளளவள ஸதிரீகள
பாதும குலததில முககியமான ரஹஸயததைத வைததிருப
ள பலவகையான வஞசகஙகளினுல புருஷாகளை வசப
துவாாகள ஆகலால, ஸததியமே முககியமாகவுடைய
யவதியே! நான ஸததியததைவிடாமலும நமதுகுலம
மலுமிருககுமபடி நீ தாமததை ஆராயநது பாாககககட
எனறுசொனனுா அதன பிறகு, ஸததியவதி தழு
த குரலோடு நகைமுகமாக நாணமுறறுப பீஷமரை நோககி
லவரும வசனததைச சொலலத தொடஙகினுள
சிறநதகைகளையுடையவனே! பாரதனே! நீ சொலவது
நமமுடைய குலததிறகுப புததிரசநதானததிறகாக உன
ததில நமபிககையினுல ஒருவிஷயம வெளியிடபபோகிறேன

இபபடிபபடட ஆபதகாலததின தாமததை உனககு
சொலலாமலிருகக முடியாது , நமது குலததிறகு நீதான த
நீதான ஸதயம , நீதான முககியமான ஆதாரம நீ எ
சொலவாயோ அதை நாம செயயவேணடியதெனபது என
யம ஆதலால, நான சொலலும உணமையைக கேடடு
செயயவேணடியதைச செயவாயாக பீஷமா ! அறம
ளடஙகியதும நனமையுமாகிய எனசொலலைக கேள நான
பிசசொலலுகிறதை நீ வெளியிடததகாது பரதஸரேஷட
முறகாலததில வஸுவெனனும அரசா ஒருவரிருநதாரென
கேடடிருககலாம அவருடைய வீரியததினால ஒருமீனுனத
னைக காபபமாகத தரிததது தாமநதெரிநதவாகளிற
வனுகிய ஒருசெமபடவன எனதாயான மதஸயததை ஜலத
நது எடுதது எனனைத தனவீடடுககுக கொணடுவநது பெண
வைததுககொணடான பிறகு, தாமிஷடனுன அநதசெ
வன தாமபபடி எனககுப பிதாவானன தாமமுளள என
வினிடம தாமததிறகாகவே ஓா ஓடமிருநதது யௌவனப
யம ஆரமபமாயிருநத நாள ஒருநாள அநத ஓடததினிடம
ருநதேன அபபோது, தாமநதெரிநதவாகளுட சிறநத
சிறநதஞானமுளளவருமாகிய பராசரரெனனும மஹரிஷி, ய
நதியைத தாணடுவதறகாக ஓடததினிடம வநதாா அ
நான யமுனையைத தாணடுவிககுமபோது, அநத ரிஷிஸரே
காமநோயுறறவராய எனனிடம வநது, எனனைத தைரியபப
எனஜனமததையும எனகுலததையும எனககுசசொலலி,
செமபடவன மகள அலலை' எனறு இனியசொலலாற சொன
பாரதனே! அவா சாபததுககும எனபிதாவினகோபததி
பயநதிருநத நான, பெறுவதறகரிய வரஙகளை எனககு
கொடுததபிறகு, அவரை நான நிராகரிகக முடியவிலலை 'ய
யின அககரையிலும இககரையிலும நினற மஹானுபாவாக
ரிஷிகளைபபாரும , ஜவலிககினற அகனிபோல எதிரிலும இ
சூரியன பிரகாசிககினறுன அதனால, இநத ஆகாயம சி
ஆடை உடுததததுபோலப பிரகாசிககினறது' எனறு
னேன இவவாறு நான சொனனமாததிரததில தருட
தைரியததையுடையவரும ஸமாததருமான பராசரா அநதய
யினதிடடிலும ஜலததிலும பனியைஉணடுபணணினா பாரத
அவா தமமஹிமையினால உலகததை இருளமூடசசெயது சிற
கியஎனனைஓடததிலிருநதபடியேஆககிரமிததுவசபபடுததிக
டாா முனனை அருவருககததகக மீனநாறறம எனனிடம

ந்தது அந்தமஹரிஷி அதைப்போக்கி இந்த இனிய
ந்த எனக்குக் கொடுத்தார் 'இந்த நதியின் திட்டிலேயே
பத்தைப் பிரஸவித்தபின் நீ கன்னிகையாகவே ஆகிவிடு
என்று பிறகு அம்முனிவர் எனக்குச் சொன்னார் வித்வா
அம்மஹரிஷி என்னிடம் அன்புவைத்து மறுபடியும் கன்னி
ருவத்தையும் கொடுத்தார் அந்த மஹாத்மாவின் மஹிமை
று சிறந்திருந்ததைக்கண்டு நான் வியப்பும் தளர்ச்சியு
என் சரீரத்தையே கொடுத்தேன் பாரதனே! அந்தக்
தில் அந்த மஹாத்மாவாகிய பராசரர் கன்னிகையாகிய
டம் சந்தோஷத்துடன் அந்தத்தீவிலேயே புத்திரனை உண்
னார் அந்தப்பராசரபுத்திரன் மஹாயோகசக்தியுள்ள மஹ
னன் நான் முன்னே கன்னிகையாயிருந்தபோது பிறந்த
புத்திரன் தீவில்பிறந்ததனால் த்வைபாயனன் என்று சொல
கிறான் சிறந்த மகிமையுள்ள அந்தரிஷி தன் தவத்தினால்
களை நாலாகவகுத்து உலகத்தில் வியாஸன் என்று பெயர்
ன் கறுத்த நிறத்தினால் கிருஷ்ணனென்றும் சொல்லப்
ன் ஸத்தியவாதியும் சாந்தியைக் கடைப்பிடித்தவனும்
தவமுள்ளவனும் பாபங்களை நீறுக்கினவனுமாகிய அந்த
ர் பிறந்தமாத்திரத்தில் தந்தையுடன்கூடி ஆங்கே சென்
னும் நீயும் கட்டளையிட்டால் ஒப்பில்லாத மஹிமையுள்ள
புத்திரன் தன் ஸஹோதரன் பாரியைகளிடத்தில் சிறந்த
னை உண்டாக்குவது நிச்சயம் 'உன் கஷ்டகாலங்களில் நீ
ப்பீனை' என்று அவன் அருகேயே எனக்குச்சொன்னான்
ஜனனே பீஷ்மனே! நீ ஒப்புக்கொண்டால் அவனை நான்
பன் பீஷ்மா! உன் ஸம்மதத்தின்மேல், சிறந்ததவமுள்ள
என்புத்திரன் விசித்திரவீரியனுடைய பத்தினிகளிடம் நிச்சய
புத்திரர்களையுண்டாக்குவன்' என்றாள்
த வியாஸரிஷியின் பெயரை எடுத்தபோது, பீஷ்மர் கைகூப்
ண்டுசொல்லலானார் 'இடமும் காலமும் உனக்குத் தெரி
ரியம் நிறைவேறுவதற்காக நீ சொன்னது செய்யத்தகும்
த்த காமங்களாகிய மூன்றுபுருஷார்த்தங்களையும் பின்னே
ள்தொடர்த்தக்க பொருளீட்டத்தையும் தாமம் தொடர்த
ரமானுஷ்டானத்தையும் காமஸுகம் தொடர்த்தக்க காம
ர்த்தத்தையும் இவற்றிற்கு மாறானவற்றையும் தனித்
புத்தியினால் ஆராய்ந்து செய்யத்தக்க தைரியசாலி
) அவன்தான் புத்திசாலி ஆதலால், தாமமுள்ளதும்
குலத்துக்கு நன்மையும் சிலாக்கியமுமாக நீ சொன்னது

எனக்கு மிகவும பிரியமாயிருக்கிறது' என்றார் குருவம்ச
ராகிய ஜனமேஜயரே! பீஷ்மர் அதை அங்கீகரித்தபிறகு,
வதி கிருஷ்ணத்வைபாயனமுனிவரை நினைத்தாள் குருவ
திரரே! வேதங்களை வகுத்துச்சொல்லிக்கொண்டிருந்த
சிறந்த புத்திமான தமது தாயார் நினைத்ததையறிந்து க்ஷண
குள்ளே யாருக்குந் தெரியாமல எதிரே தோன்றினார் பிறகு
தியவதி, தன் புத்திரரான வியாஸருக்குச் சாஸ்திரோக்தப
மாகப் பூஜையைச்செய்து அவரைக் கைகளினால தழுவிக்கொ
பாறசுரப்பினால் நனைத்தனள் செம்படவப்பெண்ணாகிய
வதி வெகுகாலத்திற்குப்பின் தன் மைந்தனைக்கண்டு க
சொரிந்தாள் ஸத்தியவதியின் ஜ்யேஷ்டபுத்திரராகிய விய
ரிஷி, வியஸனப்பட்ட தம் தாயாரின்மேல் ஜலத்தைத் தெ
வந்தனம்செய்து பின்வருமாறு சொல்லலானார்

'உனக்கு எதுவிருப்பமோ அதைச்செய்வதற்கு நான
திருக்கிறேன் தாமத்தின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவளே! எ
கட்டளையிடு உன்விருப்பத்தைச் செய்வேன்' என்றார்
புரோகிதர் அம்மஹரிஷிக்குப் பூஜைசெய்தார் அவரும
ரோக்தமாக மந்திரத்தைச்சொல்லி அந்தப் பூஜையைப் பெ
கொண்டார் மந்திரத்தைமுன்னிட்டுச் சாஸ்திரவிதிப்படி
கப்பட்டதனால் வியாஸமஹரிஷி ஸந்தோஷமடைந்தார்
ஆஸனத்திலிருந்தபின், அவர் தாயாரான ஸத்தியவதி க்ஷே
யும ஆரோக்கியத்தையும் விசாரித்து அவரைப்பார்த்து
துச் சொல்லவேண்டிய சொல்லைச் சொல்லலானாள் 'க
புத்திரர்கள் தாய்க்கும் தந்தைக்கும் பொதுவாகப் பிற
னர் அந்தப் புத்ரர்களவிஷயத்தில் தந்தைக்கிருப்பதுபோ
தாய்க்கும் அதிகாரமுண்டென்பதில் ஸந்தேகமில்லை
ரிஷியே! நீ எனக்கு முதற்புதல்வனாக விதியினாலே உண்ட
பட்டிருக்கிறாய் அவ்வாறே, விசித்ரவீர்யன் எனது கனி
ரன் பிதாவைப்பற்றிப் பீஷ்மன் எப்படியோ அப்படியே
வைப்பற்றி நீயும ஸஹோதரன் புத்ரனே! நீதான் என்ன
கிறாய்? தவறாத பராக்ரமமுள்ள சந்தனுபுத்ரனாகிய பீஷ்ம
ஸத்யத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் சந்ததியிலும் ரா
பாலனத்திலும் எண்ணம வைக்காதவனாக இருக்கிறான்
லால, குற்றமற்றவனே! நீ உன் ஸஹோதரனுக்காகவும
சத்தின் ஸந்ததிவிருத்திக்காகவும பீஷ்மனும நானும செ
னால எண்ணமவைக்கக்கடவாய எல்லாப்பிரஜைகளையும ர
தற்காக அன்பினாலும கருணையினாலும நான என்னசெ

ஞ அதைககேடடு நீசெயயவேணடும உன இளையஸஹோதர
ய பாரியைகளிருவரும தேவகனனிகைகளுககு ஒபபானவா,
ம யெளவனமும நிரமபினவா, தாமததுடன புதரனை
புகினறவா புதரனே! அவாகளுககு ஸநதானததையுணடு
று இநதககுலததிறகுததகுநத ஸநததியையுணடுபணணுவ
நீஸமாததனுகஇருககிறுய' எனருள வியாஸா, 'சிறநத
ஞயுளள ஸததியவதியே! முககியமும அமுககியமுமாயுளள
களெலலாம உனககுததெரியும அதனுல, உனனுடைய
தாமததிலேயே நிறுததபபடடிருககிறது ஆதலால, நான
வுடைய கடடளைபபடி தாமததையே காரணமாகநினைததது
மபினதைச செயயபபோகிறேன இநதப புதரோதபததி
தம சாசுவதமாகச சாஸதிரஙகளிற சொலலபபடடிருக
சூரியனுககும வருணனுககும ஒபபான புததிராகளை என
ாதரனுககுக கொடுககபபோகிறேன அநத இரணடு அரசி
ஒருவருஷகாலம நான சொலலுகிற விரததனை முறைபபடி
கடிககககடவா பிறகு, சுததாகளாவா எநதபபெணணும
நசெயயாமல எனனைசசேரததகாது' எனருா அதறகு,
யவதி, 'ராஜஸதிரீசள காபபததை உடனே தரிககுமவழி
செய ராஜாவிலலாத ராஜயததில பிரஜைகள காபபவனில
அழிநது போகினறனா எலலாக காமானுஷடாஙகளும
பபோகினறன மழையிலலை தேவதையிலலை ஸமாத
! ராஜாஇலலாத ராஜயததை ஏவவாறு நிறுததமுடியும?
ால, காபபததையுணடுபணணு, அதைப பீஷமன வளாப
எனருள
வியாஸா, 'எனஸஹோதரனுககு அகாலததில நான புததி
கொடுககவேணடுமானுல எனது விகாரரூபததை அவாகள
மபிகை, அமபாலிகை) சகிககககடவாகள அவாகளுககு
வ பெரியவிரதம எனனுடைய கநததததையும நிறததையும
ததையும சரீரததையும சகிபபளானுல இபபோதே
ஸலயை உயாநத காபபததைத தரிககலாம அநதபபுததிர
ம, குருவமசததைக காபபவாகளும உனனுடைய சோகத
ாழிபபவாகளுமாகிய நூறுபுததிராகள பிறபபாாகள, ஸந
லலை' எனருா மிகுநத தேஜஸுளள அநத வியாஸமுனிவா
று சொனனபிறகு, 'கௌஸலயையெனனும அமபிகை
மையான ஆடைமுதலியவறறினுல அலஙகாரஞசெயது
டு படுககையிலிருநதுகொணடு எனவரவை எதிாபாாகக

1 அமபிகை.

வேணடும்' எனறும சொலலி அபபோதே அநதாததானமா
பிறகு, ஸதயவதீதேவி சென்று தனிமையில தன்னுடன ஸ
தன மருமகளைநோககி, தாமமும ஆாததமுமுளள நன்
சொலலைச சொலலததொடஙகினுள 'கௌஸலயையே
மததை முககியமாககககொணடு உனககு நான சொல
வதை நீ தெரிநதுகொள எனனுடைய அதிாஷடக குறை
பரதவமசததுககு அழிவுவநதிருபபது தெரிநதவிஷயம
வயஸனபபடடிருபபதையும தனது பிதாவமசததிறகுக
வநதிருபபதையும பீஷமன பாாதது இநதககுலம அபி
யாகததககக புததிமதியை எனககுசசொனனுன அநதபபு
உனனுடைய ஸவாதீனமாயிருககிறது பெணணே! எனனை
வாறு நடததிவை, அழிநதுபோன பரதவமசததை மறு
கைதூககிவிடு அழகிய நிதமபமுளளவளே! இநதிரனு
பாள தேஜஸோடுகூடிய புததிரனைபபெறு அவனதான
குலததைசசோநத பெரியராஜயபாரததை வகிககவே
எனறுள இவவாறு அநத ஸதயவதிதேவி தனமருமக
சொலலி காமநதவறுதவளாகிய அநதக கௌஸலயாதே
தாமததைக கொணடே பிரயாஸததினுல இணஙகச
உடனே பிராமணாகளையும தேவாகளையும ரிஷிகளையும
களையும புஜிபபிததாள

நூறறுபபதினெநதாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் பாண்டு விதுரர் இவர்களின் ஜனனம்

பிறகு, ஸதயவதி, ருதுகாலததில ருதுஸநான
தன மருமகளைச சயனததிற படுககவைதது, 'கௌஸல
உனககு மைததுனா இருககிறா அவா இனறை
உனனிடம சேரபபோகிறா பாதிராததிரியில வருவா
கிரதையை விடடு அவரை எதிாபாாததிரு' எனற
அபபோது மெலலச சொனனுள தனது ம
டைய அநதச சொலலைககேடடு அநதககௌஸலயை அ
படுககையிற படுததுககொணடு அநதக காலததில பீஷ
மறறுமுளள கௌரவவமசதது வீராகளையும கருதினுள
பெருமபாலும ஜனஙகள தூஙகிபபோயிருககும பாதி
வேளையில, தீபஙகள பிரகாசிததுக கொணடிருககையில,
னை வியாஸமஹரிஷி கிருகததில பிரவேசிததாா சொ

ருமபெருந்தவத்திலிருப்பவருமாகிய அந்த வியாஸமஹரிஷி
பிகையினிடம் முதலிறகட்டளையிடப்பட்டிருந்ததனால் அப
து அவள்சயனத்தினிடம் போனா பார்க்க வழங்காம
த அவரைக்கண்டு, அவ்வாறு பார்த்து வழக்கப்படாத
ஸலயை, விகாரரூபமாயிருக்கிறாரென்று பயந்து கூச்சத்து
கண்களை மூடிக்கொண்டாள் அவா விகாரமானஉருவ
ளவராகவும் ஜடையுள்ளவராகவும் விகாரமான நிறமுள்ளவ
மமுருடாகவும் இளைத்தவராகவும் கெட்டவாஸனையுள்ளவ
மம் எல்லாவகையாலும் அணுகமுடியாதவராகவுமிருந்தார்
ந்தநிறமுள்ள அந்த வியாஸரின் செம்மட்டைநிறமான ஜடை
ம ஜவலிக்கின்ற கண்களையும் செம்மட்டை நிறமான தாடி
யுங்கண்டு அவ்வரசி கண்களை மூடிக்கொண்டாள் வியாஸா
தாயாரின் விருப்பத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்
ல் அவளுடன் கலந்தார் காசிராஜன்பெண் பயத்தினால்
ரைப் பார்க்கமுடியாமற்போனாள் அங்கிருந்து வெளியில
தன்புத்திரரைத் தாயாரான ஸத்தியவதி சந்தித்து,
னே! இவளுக்குக் குணவானான ராஜபுத்ரன் பிறப்பானா?'
றுகேட்டாள் இந்திரியங்களுக்கெட்டாத விஷயங்களையும்
ந்த ஸத்யவதிபுத்ரரான வியாஸா, முறைப்படி தாயாராற்கேட்
ட்டபின், 'பதினாயிரம்யானைகளின் பலமுள்ளவனும் எல்லாந்
ந்தவனும் சிறந்தபாக்கியமுள்ளவனும் சிறந்த பராக்ரம
ளவனும் சிறந்தபுத்தியுள்ளவனும் ஶ்ரேஷ்டனுமான ஒருராஜ
உண்டாவான் அந்த மஹாத்மாவுக்கு நூறுபுத்திரர்கள்
பார்கள் ஆனால், தாய்செய்த தவறுதலினால் அவன்
டையனாகத்தான் பிறப்பன்' என்றுசொன்னார் அவ
ட்ய அந்தச்சொல்லைக்கேட்டு அவர் தாயாராகிய ஸத்யவதி
த்திரனைநோக்கி, 'தபோதனனே! குருவம்சத்தாருக்குப
ட்டையன் தகுதியானராஜாவனன்றே! சுற்றத்தாரின் வம்சங
் காப்பாற்றுகிறவனும், தன் பிதாவம்சத்தை அபிவிருத்தி
பவனும், என் துயரத்தையொழிப்பவனும், ராஜாவாக்கூடி
மாகிய மற்றொரு புத்திரனை மற்றொருத்தியினிடம் அவனுக்கு
பவனாக உண்டாக்கக்கடவாய் இவளும் உன்ஸஹோதர
ட்ய இளையமனைவி, அழகினாலும் யௌவனத்தினாலும்
பிக்கிறவள் என்சொல்லுக்காக இவளிடத்தில் குணங்கள்
த ஸந்ததியை உண்டாக்கக்கடவாய் குருவம்சத்துக்கு
வாகத்தக்க இரண்டாவது புத்ரனைக் கொடுக்கக்கடவாய்'
றுசொன்னாள் பெரும்புகழுள்ள அந்தவியாஸா ஆகட்டு

மென்று வாக்குத்தத்தம்செய்து வெளியிற்சென்றார் அ
கௌஸல்யையும் நாளடைவில் அவர்சொன்னபடி கண்தெரி
பிள்ளையைப்பெற்றாள் வீரரே! மறுபடியும் அந்தஸத்யவதி
மருமகளுக்குத் தெளிவாகச்சொல்லிவைத்துப் பிறகு
போலவே வியாஸமஹரிஷியை வருவித்தாள் மறுபடியும்
தியவதி, குலத்தின் ஸந்ததிக்காக அம்பாலிகையை அழைத்து
ளிடம் தன்புத்திரரான வியாஸரை மறுபடியும் நியமித்
பதிவ்ரதையான அம்பாலிகை உயர்ந்த படுக்கையில் வயஸ
டன் உட்கார்ந்துகொண்டு யார் வரப்போகிறாரோவென்று
த்துக்கொண்டு ஜாக்கிரதையாக எதிர்பார்த்திருந்தாள் பி
முன்போலவே வியாஸமஹரிஷி அந்த அம்பாலிகையி
வந்துசேர்ந்தார் பாரதரே! அவளும் அந்த ரிஷியைப்பா
தும் நிறம்மாறி வெண்ணிறமாக ஆனாள் பாரதரே! பயந்த
வெண்ணிறமுள்ளவளும் வயஸன்முற்றவளுமான அம்பா
யைநோக்கி ஸத்யவதியின் புத்ரராகிய வியாஸர், 'நான் விகா
மாயிருப்பதைக் கண்டு நீ வெண்மைநிறம் அடைந்ததனால் உ
டையபுத்ரன் (பாண்டு=) வெண்மையாகவே இருப்பன் அழ
முகமுள்ளவளே! அவனுக்குப் பாண்டுவென்பதே பெ
இருக்கும்' என்றுசொன்னார் இவவாறு சொல்லிவிட்டு
தப் பகவானாகிய ரிஷிஶ்ரேஷ்டர் வெளியில் வந்தார் அங்கி
வெளியில் வந்த அந்தப் புத்திரரைக்கண்டு, ஸத்யவதி, 'புத்
இவளிடத்தில் நல்ல ராஜகுமாரன் உண்டாவனா? எனக்குச் செ
என்றுகேட்டாள் 'அந்தக்குழந்தை வெண்மையாக இருப்
என்று தம்தாயாருக்கு வியாஸர் சொன்னார் 'மிகுந்த
ரமுள்ளவனும் எல்லாத்திசைகளிலும் புகழ்பெற்றவனுமா
குமாரன் பிறக்கப்போகிறான் ஆனால், தாயினுடைய பி
னால் அவனுடைய நிறம் வெளுப்பாகஇருக்கும் அவனு
சிறந்த வில்லாளிகளாகிய ஐந்துபுத்ரர்கள் உண்டாவார்கள்'
றும்சொல்லி, அங்கேயே தாயாருக்குவந்தனஞ்செய்து, வி
மஹரிஷி சென்றார் அந்தத்தாயார் மறுபடியும் மற்றொரு
ரன் வேண்டுமென்று அவரிடம் வேண்டிக்கொண்டாள் வி
மஹரிஷியும் தமது தாயாருக்கு, 'அப்படியே ஆகட்டும்'
மறுமொழிசொன்னார் பிறகு, பிரஸவகாலம் வந்தபோது
பாலிகாதேவி ராஜலக்ஷணங்கள் நிரம்பினவனும் ஒளியினா
லிப்பவன்போன்றவனுமாகிய வெண்ணிறமானகுமாரனைப்
றாள் அவனுக்குச் சிறந்த வில்லாளிகளாகிய பஞ்சபாண்
களென்னும் புத்ரர்கள் பிறந்தனர் பீஷ்மர், அவ்விரண்டு

நம முறையே வேதஙகளின கரைகணடவாகளாகிய பிராம
ாககொணடு ஜாதகாமமுதலான கிரியைகளைத தை
ாஸதிரபபடி கரமமாகச செயவிததாா அமபிகைககுப
புததிரன குருடனுபிருநததைககணடு ஸததியவதியான
ன புததராகிய வியாஸரையழைதது, 'இவன பொடடை
அமபிகைககு மறறெரு நலலபிளளையை நான விருமபு
' என று சொலலி அமபிகைககாக மறறெரு புததிரனை
டுளள இவவாறு வேணடபபடட வியாஸமஹாிஷி தமது
நவநோககி, 'அழகான கௌஸலயை மறறெருமுறை ஸாி
இருபபாளாயின, அவளுககுத தாமசாஸதிரமும ராஜநீதி
ரமும தெரிநத குமாரன உணடாவான' என று சொன
ஸததியவதியானவள மறுபடியும தன மூததமருமகளாகிய
கையைத தைரியபபடுததி ருதுகாலததில அவளை வியாஸ
அனுபபினுள தேவகனனிகைககு ஒபபான அநத அமபிகை
ஹாிஷியினது பழைய உருவததையும மணததையும நினைத
யததினுல ஸததியவதி சொனனதைச செயயவிலலை பிறகு,
காசிராஜனுடைய பெண அபஸரஸ்ஸைககொபபான தன
யைத தன ஆபரணஙகளினுல அலஙகாரஞசெயது வியாஸ
அனுபபினுள அநத வேலைககாரியோவெனில, அமமஹ
நதபோது எதிாகொணடழைதது நமஸகாரஞசெயது அவா
தி கொடுததபின படுததாள, அவரைக கௌரவிதது உப
செயதாள ரஹஸயததில இனசொலலையும இஷடததையும
ததுத தேகததை நனருக ஆலிஙகனஞசெயது காமஸ்ஸுகத
கொடுததததனுல வியாஸமஹாிஷி அவளிடம திருபதியடைந
அரசரே! கடுமையான தவமுளள அநத மஹாிஷி அவ
ாகூடச சயனிததிருநதாா எழுநதிருககுமபோதே அவளைப
து, 'நீ அடிமைததனமை நீஙகினவளாவாய, அழகிய
! மிகச சிலாககியமான இநதக காபபம உனவயிறறில வந
கிறது இநதபபுததரன தாமாதமாவாகவும உலகததிலுளள
மானகள எலலாாிலும சிறநதவனுகவுமிருபபான' என று
னுா கிருஷணதவைபாயனருடைய அநதபபுததரன விதுர
னும பெயருடையவனுகத திருதராஷடிரனுககும மஹாத
கிய பாணடுவுககும ஸஹோதரனுகப பிறநதான நீதிசாஸ
களின நுடபம தெரிநதவனும காமககுோதஙகளறறவனு
தாமதேவதை அநத மஹாதமாவான ஆணிமாணடவய
ின சாபததினுல விதுரனுகப பிறநதான வியாஸபகவானும
ஸலயை தனனை ஏமாறறினதையும சூததரபபெணணுககுப

புதரன பிறபபதையுமபறறி ஸதயவதிககுத தெரிவிததாா
தமது தாமததின கடனைத தீாததவராகி மறுபடியும தாயா
சாநிததுக காபபதைதபபறறி அவளுககுத தெரிவிததபிறகு
கேயே அநதாததானமாயினாா குருவமசததை விருததி
கினறவருமதேவகுமாரருககொபபானவருமாகிய இநதப
கள விசிதரவீாயனுடைய மனைவிகளினிடம தவைபாயன
ரிஷிககுப பிறநதாாகள

நூறறுபபதினொருவது அததியாயம
ஸமபவபாவம். (தொடாச்சி)

(அரசன் அறியாமல் ஆணிமாண்டவ்யரைக் கழுவேறறியது)

ஜனமேஜயா, "தாமராஜன தான சாபமடைநதத
காரணமான காமம எனனசெயதான? எநதப பிாமரிஷ
சாபததினால அவன சூததரயோனியிற பிறநதான?" எ
கேடக, வைசமபாயனா சொலலுகிறாா

"மனஉறுதியுளளவரும எலலாததாமஙகளையுமறிநத
ஸதயததிலும தவததிலும நிலைபெறறவருமாகிய மாணட
எனறு பெயாபெறற ஒரு பிராமணா இருநதாா அவா தீ
யாததிரைககாகக கிராமஙகளின சமீபஙகளிலுளள தீாதத
எலலாவறறிலும தம இஷடபபடி ஸஞசரிததுவநதாா அப
ரிஷி அவவிடததில ஓா ஆஸரமம கடடிககொணடு வாசஞ
தாா சிறநத தவமுளள அமமஹாயோகி தம ஆஸரமததின
லில மரததினடியில கைகளைத தூககிககொணடு மௌனவிரத
வஹிததுநினறாா பாரதரே! அவா தவததிலிருககுமபோ
நீணடகாலததுககுப பின திரவியததைத திருடிககொணடுபே
கொளளைககாராகள, காவலாளிகள அனேகா பினதொடாநது
அநத ஆஸரமததுககு வநதுசோநதாாகள அவாகள, உறுதி
தவமுளள அநதமுனிவா இருநத அதே இடததிறகுக கிரா
லிருநது திருடிககொணடுவநத திரவியததோடு வநதாாகள
ஸரேஷடரே! அநதக கொளளைககாராகள திருடின திர
தைப பயததினால சேனைவருவதறகுமுனனே அவவாஸரம
வைதது, அஙகேயே ஒளிநதிருநதனா அவாகள ஒளிநத
அநதக காவலாளிகளுடைய சேனை வெகுசீககிரததில அவ
வநது சோநதது திருடரைத தொடாநதுவநத காவலா
அஙகே அநதரிஷியைககணடனா அரசரே! பிறகு, அவாகள
வாறு மௌனவிரதததிலிருநத அமமுனிவரை நோககி, 'ப

தமரே! திருடாகள எநதவழியாகச சென றனா? பிராமம
ாஙகளும இன னும விரைவாக அநதவழியே செலலவேண
ான றுகேடடனா அரசரே! அவவாறு அநதககாவலாளி
கடகுமபோது, அநதரிஷி நலலதோ கெடடதோ ஒரு
லையும சொலலவிலலை பிறகு, அநதககாவலாளிகள அநத
மமுழுதும தேடி அஙகே ஒளிநதிருநத அநததிருடாகளை
வாகள திருடின திரவியததையும கணடனா பிறகு, அந
வலாளாகளுககு அநத ரிஷியினமேல ஸநதேகம உணடா
பிறகு, அவரையும அநததிருடாகளையுமகடடி அரசனி
பபுவிததனா அரசன திருடாகளுடனகூடவே அவரையும
செயயக கடடளையிடடான சிறநததவமுளள அநதரிஷி
காவலாளிகளின அறிவினமையினால சூலததில ஏறறபபட
அநதக காவலாளாகள அநதரிஷியைச சூலததிலேறறி
அபபோதே அநததனஙகளை எடுததுககொணடு ராஜாவி
சென றனா சூலததிலிருநத தாமாதமாவான அநதப
ரிஷி வெகுகாலமவரையில ஆகாரமிலலாமலிருநதும மரண
யிலலை உயிரைநிறுததிககொணடு ரிஷிகளையும வருவிக
அநதமஹாதமா சூலததினமுனையிலும செயதுகொண
கவததால, தவமுளள முனிவாகள கொதிபபையடைநத
பாரதரே! அநதமுனிவாகள இராததிரியில பக்ஷியுருவம
துககொணடு சோநது பறநதுவநது, அநதப பிராமண
டடரைககணடு, 'பிராமணரே! நீா இநதசசூலததில பயங
ன துயரடைதறகுக காரணமாக எனனபாபஞசெயதிருககி
அதைககேடக விருமபுகிறோம' என று தமதம சகதிக
வினவினா

நூறறுபபதினேழாவது அததியாயம்
ஸ ம ப வ பா வ ம் (தொடர்ச்சி)

மாண்டவ்யர் தர்மதேவதையினிடம் சென்று தம்மைத்தண்டித்த
ந் காரணங்கேடடுத் தர்மதேவதைக்குச் சாபங்கொடுத்தது)

பிறகு, அநத ரிஷிஶ்ரேஷடா, 'நான யாரிடததில குறறம
பேன? வேறொருவன எனககுத தீஙகுசெயயவிலலை'
அநத ரிஷிகளுககு மறுமொழிகூறினா ஜனமேஜயராஜ
வெகுகாலததிறகுபபின, ஒருநாள காவலாளிகள அநதககழு
வவாறிருநத அநத ரிஷியைககணடு நடநததை நடநதபடி
புககுததெரிவிததனா ராஜாவும, அவரை ரிஷியென று

கேட்டு அப்போது மந்திரிகளுடனகூடி வெளிப்புறப்பட்டு
சூலததிலிருக்கும அந்த ரிஷிஶ்ரேஷ்டரைப்பார்த்து,
ஶ்ரேஷ்டரே! அறியாமையினுல பிரமித்து நானசெய்த
ரததை மன்னிக்கும்படி உஙகளை வேண்டுகிறேன அந
யததில நீஙகள என்மேல கோபிக்காமலிருக்கவேண்டும'
பிரார்த்திததான ராஜாவினுல இவவாறு கேட்டுக்கொ
பபட்ட மாண்டவயரிஷி மன்னிப்பைச்செய்தார மன்னித
கிய அவரை ராஜா அந்தச்சூலததிலிருந்து இறக்கிவைத
சூலததின முனையினின்று இறக்கினபின அந்தச்சூலததை
தான அந்தச்சூலததை இழுக்கமுடியாமையால அதை அ
வெட்டிவிட்டான உள்ளே நின்றுபோன சூலததுண
கூடவே அந்தமுனிவர திரிந்துகொண்டிருந்தார கழுத
விலாபபுறஙகளுக்கும இடையிலிருந்த ஆணியுடன சஞ்சரி
கொண்டு அந்தரிஷி அதில புஷ்பக்குடலையை மாட்டிக்கொ
ளரமென்று நினைததார அவர மிகுந்த தவததினுல பிறவு
தாலபஙகளான லோகஙகளை ஜபிததார அந்தச்சூல
ததினுல அவர ஆணிமாண்டவயரென்று உலகஙகளிற செ
படுகிறார பிரமமஜஞானியான அந்தப்பிராமணர, தாமதே
யின வீடுசென்று, அஙகே ஆசனததில வீற்றிருக்கும பிர
தாமதேவதையைக்கண்டு, 'இப்படிப்பட்ட இந்தப்பலனை
அடையும்படியாக நான அறியாமறசெய்த தீவினை யாது?
நீ உடனே எனக்குச்சொல, என்தவததின வன்மையை
என்று ஆக்ஞாபிததார அதறகுத தாமதேவதை, 'தபே
ரே! உமமால பக்ஷிகளின வாறபுறஙகளில எஃகு சோக
டது அந்தக்காமததிறகாக இந்தப்பலனை நீர அனுபவி
பிரமமரிஷியே! தானமானது ஸவலபமாகக கொடுக்கப
லும அனேகமடஙகாக விருததியாகிறதுபோலவே பாவமும
துக்கமாகிய பயனைககொடுக்கும' என்றுன ஆணிமா
யர, 'எந்தக்காலததில அந்தப்பாவம என்னுறசெய்ய
தென்பதை ஸரியாகச்சொல' என்றுகேட்க, 'நீர குழ
பருவததிறசெய்தது' என்று தாமதேவதை மறுமொழி
னுன ஆணிமாண்டவயர, 'பிறந்ததுமுதல பன்னிரண
டுமவரையில ஒருபாலயன எதைசசெய்தாலும அதனுல
வராது ஏனெனில, அவன அந்தக்காலததில சாஸதிர
சஙகளை அறியான, சிறியகுறறததிறகும பெரியதண்டனை
னுல என்விஷயததில விதிக்கப்பட்டது எந்தப்பிரா
யும ஹிமஸிப்பதைப்பார்க்கிலும பிராமமணவதம மிக
யது தாமனே! ஆதலால, நீ மனுஷயனுகச சூததிரஜன

ாய இதுமுதல உலகததில வினைபபயனுணடாவதறகு
மபு ஏறபடுததுகிறேன, அதாவது, பதினாலாவது பிராயம
ில பாபம சேராது, அதறகுமேல பாபமசெயகிறவாக
ட்டும குறறம அவசியம உணடாகும' என்று சொனனா
தவதை, இநத அபராதம செயததனால அமமஹாதமாவின
தையடைநது, விதுராவடிவமாகச சூதரஜனமததிற பிறந
அநதவிதுரா தாமசாஸதிரததிலும ராஜநீதிசாஸதிரததி
ிதாநதவா, ஆசையும கோபமும அறறவா, தீாககமாக
கிறவா, சாநதியையே முககியமாகக கொணடவா கௌர
ின நனமையில கருததுளளவா

நூறறுபபதினெட்டாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ண்டுவுக்கு ராஜயாபிஷேகமும் ராஜகுமாரர்களின் விவாகத்
தைப்பற்றிப் பீஷமர் நினைப்பதும்)

ிருதராஷடிரனும பாணடுவும மஹாதமாவாகிய விதுரரு
இமமூனறு குமாராகளும பிறநதபின, குருஜாஙகலமென
டமும குருதேசமும குருக்ஷேத்ரமெனற ஊருமாகிய இம
ம அபிவிருததியை அடைநதன பூமி விளாநதபயிாகளுளள
ம, பயிாகள மிகுநதபலனகளுளளவையாகவும, மேகஙகள
தில வருஷிபபனவாகவும, மரஙகள பூக்களும காயகளும
னவைகளாகவும, யானை குதிரைகள முதலிய வாஹனங
உதஸாஹமுளளவைகளாகவும, மிருகஙகளும பக்ஷிகளும
சியுளளவையாகவும, மலாகள மிகுநத மணமுளளவையாக
பழஙகள மிகக சுவையுளளவையாகவுமிருநதன நகரஙகள
காகளாலும தொழிலாளிகளாலும நிரமபபபெறறிருந
சூராகளும கலவியில தோநதவாகளும ஸாதுககளும ஸுக
இருநதனா அநதத தேசஙகளின எநதப பாகஙகளிலும
னஙகளும திருடாகளாகவும பாவததில விருபபமுளளவாக
ம இருககவிலலை, கிருதயுகமாக நடநதது அபபோது பிர
தமதம தாமஙகளைச செயகிறவாகளாகவும யாகஙகளை
வாகளாகவும ஸதயததை விரதமாகக கடைபபிடிததவாக
ம ஒருவாககொருவா நேசமுளளவாகளாகவும மேனமை
ா மனிதாகள அகஙகாரமும கோபமும பொருளாசையு
தவாகளாகி ஒருவாமீது ஒருவா அனபுடனிருநதனா தா
மேலாக இருநதது கருஙகடலபோல நிரமபின அநத அஸ

திஞநகரம மேகககூடடமபோனற கோபுரஙகளோடும
புரைகளோடும இருபுறமும ஸதமபஙகளோடுமகூடி அ
அரணமனைகள நெருஙகியிருநததனால தேவேநதிர நகர
ஒபபாக விளஙகிறறு ஜனஙகள, நதிகளிலும அடாநதக
லும வாவிகளிலும தடாகஙகளிலும மலைசசாரலகளிலு
கான தோடடஙகளிலும மகிழநது விளையாடினா உத
தேசததவரும தக்ஷிணகுரு தேசததவரும, தேவாக
ரிஷிகளோடும சாரணாகளோடும, தாம மேறபடவேண
கிற எணணததுடன [1] திரிநதனா கௌரவாகளினற சி
கசசெயயபபடட அநத அழகானதேசததில ஒருவனும
யாக இருககவிலலை ஸதிரீகள விதவைகளாகவிலலை அ
பீஷமரால எலலாவிடஙகளிலும தாமததுடன காபபாறற
அநத ராஜயததில கிணறுகளும தோடடஙகளும ஸபை
வாவிகளும இருநதன அவவாறே, பிராமணாகளுடைய க
கள எலலாசசெலவஙகளும நிரமபி நிதயோதஸவமுளள
யிருநதன பகைவரின ராஜயஙகளைத [2] தொலைதது, அநத
தேசம, பீஷமரால பெருககச செயயபபடடு, நூறறுககண
தேவாலயஙகளும யூபஸதமபஙகளுமாகிய அடையாளஙக
அழகாக இருநதது அநதராஜயததில பீஷமரால ஏறப
பட்ட தாமமெனனும சககரம சுழனறுகொணடே இரு
மஹாதமாககளான ராஜகுமாராகளுககு ஜாதகாமமு
ஸமஸகாரஙகள செயயபபடுமபோது, நகரததிலும தே
முளள ஜனஙகளனைவரும மிகக ஆனநதமுளளவராக இரு
ஜனமேஜயராஜரே! கௌரவராஜாகளுடையகருஹஙகளிலு
தாருடைய வீடுகளிலும, 'கொடு, உண' எனனுமசொ
எஙகும கேடகபபடடன திருதராஷடிரனும பாணடுவும
புததியுளள விதுரரும பிறநததுமுதல பீஷமரால தமது
களைபபோலப பரிபாலிககபபடடனா

அவாகள, ஜாதகாமம முதலான ஸமஸகாரஙகள
பெறறு, பிரமமசாரிகளாக அததியயனஞசெயது,
பரிசயததிலும சரீரபபயிறசியிலும தோசசியுளளவராகி
வனமடைநதனா தனுா வேதததிலும வேததிலும
யுதததிலும கததிகேடகஙகளிலும யானைபபழககததிலு
நீதிசாஸதிரஙகளிலும கரைகணடவராயினா இதிஹா
லும புராணஙகளிலும அநேகஸவரலக்ஷணஙகளிலும
கபபடடவாகளாயும வேதஙகளிலும வேதாஙகங

1 அவவளவு ஆனநதமாக இருநதனா 2 தனஙகளைப பிடுஙகிக

ாக்தஜஞானமுளளவாகளாயும எலலாவிஷயஙகளிலும ஞான
ாவாகளானாகள 1 [வேதாததியயனததில ஊககமுளளவ
ராஜநீதிசாஸதிரஙகளில கரைகணடவனுமாகிய கௌ
ன திருதராஷடிரனை ராஜாவாகப பீஷமாபடடாபிஷேகம
தாா தனுாவேததகிலும குதிரையேறுவதிலும கதாயுத
லும கததிகேடகஙகளிலும யானைபபழககததிலும பலவகை
அஸதிரஙகளிலும பறபலவகையான ஆததசாஸதிரஙகளி
தாமசாஸதிரஙகளிலும பாணடு கரைகணடவனானபிறகு அவ
பீஷமா சேனுபதியாகச் செயதாா] பராகரமசாலியான
டு விலவிததையில மனிதருககுள மேலானவனாக இருநதான.
வாகிய திருதராஷடிரன மறறவாகளிலும பலமமிகுநதவனாக
தான 2 [விதுரா பாலயராயிருககுமபோதே புகழபெறற
னுகிய திருதராஷடிரனுககு எலலாததாமஙகளையும உபதே
ற மநதிரியாகப பீஷமரால ஏறபடுததபபடடாா எலலாச
திர விஷயஙகளிலும நுடபமறிநதவரும கரஹிபபதிலும
பபதிலும ஸமாததருமாகிய விதுரா இளமைப பருவததி
க்குமபோதே சாஸதிரததில கடடுபபடட மனததினால உல
தயெலலாம அறிநதாா] அரசரே! விதுரருககொபபான
ஷடனும அவரைபபோலச் சிறநத தாமததையறிநதவனும
லகஙகளிலும யாருமஇருநததிலலை அழிநதுபோன சநதனு
வமசம மறுபடியும தூககிவிடபபடடதைக கணடபிறகு,
லகததிலுளள எலலாத தேசஙகளிலும, ' வீராகளான புததி
ளப பெறறவாகளுககுள காசிராஜன பெணகளிருவரும,
ஙகளுககுள குருஜாஙகலதேசமும, தாமநதெரிநதவாகள
ாருளளும பீஷமரும, நகரஙகளில அஸதினுபுரமும சிறந
' என று புகழபரவியது ஆனால, கணணிலலாமையால திருத
டிரனும தாஙிககுபபிறநததினால விதுரரும ராஜயமடைவ
உரியவராகவிலலை அதனால பாணடு ராஜாவானன பிறகு,
மா அழகும யௌவனமும நிரமபின ஒருபெண குநதிபோஜ
னுககிருபபதாகவும், காநதாரதேசதது அரசனாகிய ஸுபல
குச் சிறநதபெண ஒருததியிருபபதாகவும மதரதேசததரச
து அழகில பூமியில ஒபபிலலாத ஒருபெண இருபபதாகவும
மமணாகளால கேளவியுறறுா பிறகு, ஒருகாலததில, நீதி
ாகள எலலாரிலும சிறநதவரான பீஷமா, தாமரஹஸயம
நதவராகிய விதுரரை நோககி அநதககாலததுககுத தகுதி
ரசொலலைச் சொலலலானா

1, 2 இது அதிகபாடம

நூறறுபபததோனபதாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரனுடைய கல்யாணத்தைப்பற்றிப் பீஷ்மரும் விதுரரும் பேசிக்கொண்டதும் திருதராஷ்டிரனுக்கும் காந்தாரிக்கும் விவாஹமும்)

‘எலலாககுணஙகளும செமமையாககசசோநத இநத
முடைய பெயாபெறற குலமானது, பூமியில எலலா அரசா
கும மேறபடடு, ராஜயததின பெருமையை அடைநதிருக
தாமநதெரிநத மஹாதமாககளான வேநதாகளால முனகா
றபபடடுவநத இநத நமதுகுலம இவவுலகததில ஒருகா
கெடுதலையடையவிலலை, எனனுலும ஸதயவதியாலும மஹ
வாகிய வியாஸராலும குலததுககுச சரடுபோல நீஙகள
டானபோது மறுபடியும நிலைநிறுததபபடடது அபபடி
இநதககுலம எவவாறு மேனமேலும கடலபோலப பெரு
அவவாறு நானும நீயுமாககச செயயவேணடுமெனபது நிச
யதுவமசததில பெணணிருபபதாகக கேளவிபபடுகிறேன
நமது குலததுககு மிகக தகுதியுளளவள ஸுபலனு
பெணணும மதரதேசததரசன பெணணும அபபடியே
உளளவாகள தாம— புததிரனே! அநதக கனனிகைகளெலல
நலலகுலததிற பிறநதவாகள, அழகுளளவாகள அநதக
ஶ்ரேஷடாகளும நாம ஸமபநதஞசெயயத தகுதியுளளவ
புததிமானகளிற சிறநதவனே! இநதககுலததின ஸநதான
திககாக இநதப பெணகளை நாம வரிககவேணடுமெ
நான நினைககிறேன விதுரா! நீ எனனநினைககிறாய?’ எ
பீஷமா கேடக, விதுரா, ‘எஙகளுககுத தநதையும நீங
தாயும நீஙகள, முககியமான ஆசாரியரும நீஙகள
லால, இநதககுலததிறகு எது நனமையோ அதை நீங
ஆராயநது செயயவேணடும’ எனறு மறுமொழிசொன
பிறகு, பீஷமா ஸுபலனபெணணுகிய காநதாரியெனப
பறறிப பிராமணாகளிடம கேடடார வரமகொடுபப
1 பகனெனனும தேவதையின நேததரததைப பிடுஙகினவரு
தேவரான ஈஶவரரை ஆராதனஞசெயது புணணியவதியான
தாரி நூறுபுததிராகளைப பெறுமபடி வரமபெறறுளளனறும
வமசததுப பெரியவராகிய பீஷமா உணமையாகக கேளவியு

---

1 ஆதிதயா பனனிருவரில ஒருவா

ரே! பிறகு, காநதாரதேசதது அரசனுககுத தூது அனுப்
அஙகே திருதராஷடிரன கணணிலலாதவனெனபதனுல
லனுககு ஆகேஷபமிருநதது ஆயினும, அநத ஸுபலன,
தையும கயாதியையும ஒழுககததையும தனபுததியினுல
நதுபாாததுத திருதராஷடிரனுககுப பதிவரதா தாமததை
தவளாகிய அநதக காநதாரியைககொடுததான பாரதரே!
காநதாரி திருதராஷடிரனுககுக கணணிலலையெனறும
பகுத தனனைக கொடுககத தாயுநதநதையும நினைததிருக
ளெனறும கேளவியுறருள அரசரே! பதிவரதாதாமத
பெரிதாககொணட அநதக காநதாரி, 'நான கணவனை
மலிருககவேணடும' எனறு நிசசயஞசெயதுகொணடு, ஒரு
ரததைபெடுததுப பலமடிபபாக மடிததுத தன நேததிரஙக
டையும கடடிககொணடாள அதனபின, காநதாரதேசத
புததிரனுகிய சகுனி தனஸஹோதரியை மிகுநத ஸமபதது
ட அழைததுககொணடு கௌரவாகளிடம வநதான அப
, சிறநத அலஙகாரஙகளோடுகூடிய அவளைத திருதராஷடிர
க கொடுததான பீஷமா ஒபபுககொணடதனமேல விவா
தச செயவிததான அநதவீரன, தனஸஹோதரியையும
தகுதிககுததக்க சிறபபுககளையும கொடுததுப பீஷமரால
மரியாதை செயயபபடடவனுகத திருமபவும தன நகரம
ருன பாரதரே! சிறநத பெணணுகிய காநதாரியும வணக
னுலும ஒழுககததினுலும செயகையினுலும கௌரவா எல
ககும திருபதியை உணடுபணணினுள அநதக காநதாரி
கு ஈசுவரனுனபதி அறிவையே கணணுகபபெறறிருபபதைக
பாததாவைவிடடு மாறுக நடபபதில மிக நடுககமுறறவ
சிநதையுறருள அவள பாாவையை மறைததுககொணட
தன புருஷனைபபோலானுள. அபபோது, அவள பாத
விடடுச சிறிதும தவறுதலாயிருககவிலலை கணவனையே
மாககொணடவளும பதிவரதையுமான காநதாரி, தன
கததினுல அநதப பெரியோாகளெலலாரையும திருபதியடை
வாககினுலும வேறுபுருஷாகளை எடுததுசசொலலாமலிருந
பீஷமரால அபபோதே வரிககபபடடு, காநதாரராஜனுகிய
லன, அநதககாநதாரியின ஸஹோதரிகளாகிய பததுக கன
களைப பினனும திருதராஷடிரனுககுககொடுததான, ஸதய
, ஸதயஸேனை, ஸுதேஷணை, ஸமஹிதை, தேஜஸரவை,
ரவை, நிகருதி, சுபை, சமபடை, தசாாணை எனறு பெயா
காநதாரராஜாவின பெணகள பதினமரையும ஒரே தினத

தில திருதராஷடிரன பாணிகரகணஞசெயதுகொணடான அ
பின, சிறநத விலலாளியும சநதனுபுததிரருமான பீஷமா ஆ
கிருநது நூறறுககு மேறபடட ராஜபுததிரிகளைத தருவி
திருதராஷடிரனுககுக கொடுபபிததாா

நூறறிருபதாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம. (தொடர்ச்சி)

(குந்தி துர்வாஸரிஷியினிடம் மநதிரம்பெற்று அதைப் பரீக்ஷிப்பத
ஸூர்யனையழைத்துக் கர்ணன்பிறந்ததும், அவனே ஜலத்தில்
ஸூதன்எடுத்து வளர்த்ததும், அவனுக்கு இந்திரனிடம் சக்
யாயுதம் கிடைத்ததும்)

வஸுதேவருககுப பிதாவாகிய சூரனெனனும பெ
யுடைய யாதவசுரேஷடன ஒருவன இருநதான அவனு
பெண பருதையெனபவள அவளுககு ஒபபானபெண உ
வில்லை பாரதரே! ஸதயவாககான அநதசூரனெனபவன
ததியிலலாதவனும தனது உபகாரததை விருமபுகிறவனும
ஸநேகிதனுமான குநதிபோஜனெனனும தன அததைமகனு
தனனுடைய முதறகுழநதையைககொடுபபதாகப பிறககிற
முனனமே பிரதிஜஞைசெயது, பிறகு, ஸதயவாககான அ
சூரனெனபவன முதலிற பிறநதவளாகிய அநதபபெணணை
மஹாதமாவுககுத ததததாககககொடுததான அவள பிரா
களான அதிதிகளைப பூஜிபபதில நியமிககபபடடுத தனபிதா
கருஹததிலிருககுமபோது, உகரமான தவமுளளவரும த
தைப பரீகூஷிபபதில தம அபிபராயததை வெளிவிடாதவரு
தூாவாஸஸ எனறு கயாதிபெறற கொடியபிராமணருககு அ
பணிவிடைசெயதாள கொடியவரும சுததமான மனமுள
மாகிய அவரை எலலாவகையான பிரயாஸஙகளாலும தி
அடைவிததாள மிககசிறநத நறகுணமுளள குநதி ஒவெ
நாளும தவறுமல அநத யோகீசுவரருககுத தயிா நெய
லிய வயஞசனவகைகளை ஆயிரககணககாகக கொடுதது உ
ரம செயதாள அநதத தூாவாஸஸ எனனும ரிஷி,
வருஷததின முடிவில, சிறநத புகழுளள அநதப பிருதை
நேரும ஆபததாமததை ஆலோசிததுபபாாதது, அபே
வசபபடுததுகிற கிரியையோடுகூட ஒரு மேலானமநதிரத
கொடுதது அவளைபபாாதது, 'நீ இநத மநதிரததினால
எநதத தேவதையை ஆவாஹனஞசெயவாயோ அநத அ

தயின மஹிமையோடுகூடிய புதரன உனககுப பிறப
என்று சொன்னா
கழ்பெறற குநதி, அநதப பிராமமணரால அவவாறு சொல
டு, அதைப பரீக்ஷிகக எணணஙகொணடு, கனனிகையாயிருக
ாதே சூரியபகவானை அழைததாள பிறகு, அநதஸூரியன,
டைய மாாககததை மேகஙகளால மறைககபபடடதாகச
கொணடு, விசாலமான கணகளையுடைய கனனிகையான
ருதையினிடம வநதுசோநதான அழகான அஙகமுளள
ருதை லோகஙகளைப பிரகாசபபடுததும அநத ஸூரியனை
ான அநதப பெரிய அறபுதததைக கணடதனால திகைததா
ா 'பகவானே! எனமுனனே தோனறின நீர யார?'
அவள கேடக, ஸூரியன, 'பிரியமானவளே! வெணமை
புனனகையுளளவளே! ரிஷியின மநதிரததினால ஏவபபடடு
ழுததததினால உனககுப புததிரலாபம கொடுகக வநதிருக
ஸூரியனெனனும தேவதையெனறு எனனை அறி அழகான
ளளவளே! அழகான புருவமுளளவளே! கேள எனனைப
ற புதலவன உனககு ஸருஷடி செயயபபடடிருககிறான
ன புனனகையுளளவளே! எனனுடைய குணடலஙகளை
னனுடைய கவசததையும அணிநதவனாகப பாணஙகளா
ஸதிரஙகளாலும பேதிககமுடியாத புதரன பிறபபான
மணாகளுககு அவன கொடுககததகாதது ஒனறும இராது
டுததாலும அவன அதை ஸரியாக நினைககமாடடான
மணாகளுககுக கொடுததே தீருவான மானமுளளவனாக
ான' எனறு சொனனான இவவாறு சொலலபபடட
சூரியனைபபாாதது, 'நான பிதாவுககுடபடட கனனிகை,
த இதில புருஷாாததமொனறுமிலலை சதருககளை ஸம
ிறவரே! எனககு ஒரு பிராமணா ஒருவிததைதையையும
தது வரததையும அளிததாா பிரபுவே! அதைபபரீக்ஷிகக
ததனால உமமை அழைததேன இநதக குறறததிறகாக
நான தலையாலவணஙகி மனனிபபுக கேடடுககொளளு
பிழையிருநதபோதிலும பெணகளை எபபோதும காப
வேணடுமலலவா?' எனறு மறுமொழிசொனனாள 'தூா
உனககு வரமகொடுதத விஷயமெலலாம எனககுத தெரி
நீ பயததைவிடடு எனனிடம சேருவதுதான நியாயம
னவளே! எனனை நீ பாாததது வீணபோகலாகாது, நீ
அழைததிருககிறாய பயபபடுகிறவளே! வீணாக அழைப
உனககுப பாவம வரும, அதில ஸநதேகமிலலை, பயப்

படுகிறவளே! இபபடி நீ நினைததால சூரியனை நீ என-
கிறுய? என்னை நீ அவமதிததால யாரிடததில மநதிரம
கொணடு நீ காவததினுல மதிககாமலிருககிறுயோ அநத
இருககமாடடார கோபததால ஜவலிககினற கணணு
குலததையும இபபோதே எரிததுவிடுவேன' என்று
சொன்னுன பாரதரே! சூரியனுல இவவாறு பலவ
அனபுபாராடடிச சொலலபபடடும, அநதப புகழபெறற
ஸதிரீயாகிய குநதி தன பநதுககளுடைய வாககததினிட
பயததினுலும வெடகததினுலும கலககமுளளவளாகி,
கனனிகை' என்று சொலலி ஸூாயபகவான சொ
விருமபவிலலை பரதஸரேஷடரே! மறுபடியும ஸூாயப
அவளை நோககி, 'ராஜகுமாரியே! என அனுகரஹ
உனககு ஒரு குறறமும வராது' என்று சொன்னுன
'பகவானே! என மீது தயைபணணுஙகள எனககு
மிலலை, கனனிகையின தாமததைக கெடுபபது நீஙகளே
தககவிஷயம' என்று சொலல, ஸூாயன, 'உனபய
போது விலகடடும குமாரனைப பாாபபாய நீ எனனிட
மதி பெறறுககொணட பிறகு மறுபடியும கனனிகை
வாய' என்று கூறினுன இவவாறு ஸூாயன சொல
கான புருவஙகளையுடைய குநதி மயிாககூசசம எடுத
மஹாதமாவான ஆதிதயனுடன சோநதாள பரகாச
செயபவனுகிய ஸூாயன கனனிகைப பருவததிலேயே கு
காபபததைக கொடுததான அநதககாபபததிலிருநது வி
ஆயுதம தரிபபவா எலலாரிலும சிறநதவனும, அழகும
பொருநதினவனும, உடனபிறநத கவசததை வஹிதது
டலஙகளினுல விளஙகச செயயபபடட முகமுளளவனும,
லோகஙகளிலும பெயா பெறறவனும, தேவகுமாரனுமான
னெனனும புதலவன பிறநதான மிகுநதபரகாசமுளள
ஸூாயன குநதிககு மறுபடியும கனனிகைபபருவததைக
தான கொடுததவுடன, பரகாசிபபவரிற சிறநதவனுன
யன அஙகிருநது ஆகாயததிற கிளமபிச சென்றுன அ
வமசததுப புததிரியாகிய குநதி, பிறநதகுமாரனைக கணடு
வருநதி, 'என்ன செயதால செவவையாக முடிவுபெ
என்று ஒருநிலையாகச சிநதையுறறுள அபபோது அவ
றததாரிடததிற பயநது தன குறறததை மறைபபதறகா
பெடடியில ரதனஙகளை நிரபபி, அபபெடடியில அநதக கு

விட்டு, மிகுந்தபலமுள்ள அந்தக்குமாரனைப் பெட்டியுடன்
ல விட்டுவிட்டாள்
லத்திலவிடப்பட்டிருந்த அந்தக்குழந்தையைச் சிறந்த புகழ
னும ஸூதபுத்திரனும ராதையென்பவளின கணவனு
ன, தனபாரியையுடன் தனபிள்ளையாகவைத்துக்கொண
அவாகளிருவரும், 'இவன தனதுடன கூடப்பிறந
தினால், [1] வஸுஷேணனுக இருக்கட்டும்' என்று அந்தக
தககுப பெயரிட்டனா சிறந்தபலமுள்ள அவன வளாநது
அஸதிரங்களிலும பயிறசியுள்ளவனுன அந்தவீரன
துசுடுகிறவரையில ஸூாயனை உபாவிததிருந்தான ஜபம
கொண்டிருந்த அந்தப பததிமானுனவீரனுக்கு அந்தக
தில பிராமமணாகள விஷயத்தில கொடுக்கததகாதபொருள
் இபபுவியில இருநததிலலை பிறகு, ஒருகாலத்தில கன
வனிடம சூரியன பிராமணரூபமாகவநது, 'வீரனே! என
லகேள இநத ராததிரிவிடிநதவுடனே இநதிரன உனனி
வன அவன பிராமணவடிவததோடு இருபபன அவ
நீ பிக்ஷைகொடாமலிருக்கவேண்டும உனகவசததையும
லங்களையும வாஙகிககொண்டுபோக அவன நிசசயித
ுன அதனால், இபபோது நான உனக்குத தெரிவிக்கி
எனசொலலை நீ நினைபபாயாக' என்றுசொனனுன
ந்க காணன, 'ஓ! பிராமணரே! இநதிரன பிராமணரூபத
எனனிடமவநது இரநதால அவனுக்கு நீஙகள தெரிவிதத
படி நான கொடாமலிருபபேன? தேவாகளும தமது
ையைவிருமபிப பிராமணாகளைப பூஜிபபதறகுக கடமைப
ாகளலலவா? அவனைத தேவாகளுக்கும தேவனென்று
றிநதபின நான நிராகரிககச சகதனலலேன' என்ருன
ன், 'வீரனே! இவவாருனால நான சொலவதைககேள
இநதிரனும உனக்கு ஒருவரமகொடுபபான், அதறகு நீயும
ககளெலலாரையும வதைக்கததகக சகதியாயுதததைக
என்று சொனனுன இவவாறு சொனனபின், அநதப
ரூபனுன ஸூாயன அநத ஸவபனததிலேயே மறைந
காணன கணவிழிததுககொண்டபின அநதககனவைப
ப நினைததுககொண்டிருநதான அபபோது உலகங
காபபவனுகிய மிகுநத தேஜஸுள்ள இநதிரன தனபுததிர

---

[1] வஸு = தரவயததுடன, ஷேனன = ஸமபநதபபட்டவன, நலல
ளோடும கவசகுணடலஙகளோடும கிடைததவனெனபது
ஸூாயன பினசாயுமவரையில

ளுகிய அர்ஜுனனுக்காகப் பிராமணரூபமெடுத்துக்
கர்ணனிடம் குண்டலங்களையும் கவசத்தையும் விரும்பி
டான் அவன், மனத்தில் துன்பப்படாமல் தன்காது
விலாப்புறங்களையும் சேதித்துத் தனஉடம்பிலிருந்து ரக்த
கும்படி கவசத்தையெடுத்துக் கைகூப்பிக்கொண்டு கொடு
தேவராஜாவான இந்திரன் அதைவாங்கிக்கொண்டு, அவன
அந்தச்செய்கையினுல் திருப்தியடைந்து, மனத்தோடு சி
கொண்டு, 'ஆ! ஆ! அரியசெய்கை' என்று சொல்லி, '
கள், அஸுரர்கள், யக்ஷர்கள், கந்தர்வர்கள், நாகர்கள், ரா
கள்முதலிய யாரிலும் இந்தக்காரியம் செய்பவன் இ
னென்று நான் நினைக்கவில்லை இந்தச்செய்கையினுல்
அடைந்தேன் நீ விரும்புகிறவரம் என்ன? சொல்' என
ளைக்கேட்டான் அதற்குக்கர்ணன், 'சத்துருக்களை ஸ
க்த்தக்க சக்தியாயுதமொன்றை நீங்கள் கொடுக்கவேண்டு
விரும்புகிறேன்' என்றுன் இந்திரன் ஆச்சரியத்தோடு
னுக்குச் சக்தியாயுதத்தைக் கொடுத்து, 'தேவர்கள், அ
கள், யக்ஷர்கள், கந்தர்வர்கள், நாகர்கள், ராக்ஷஸர்கள்
களில் யார்மேல் நீகோபித்து இதை ப்ரயோகிப்பாயோ
இதனுலேயே இல்லாமற்போவான் யுத்தத்தில் யாராவ
சத்துருவைக்கொன்று பின் இந்தச்சக்தி என்னிடம்வந்து
என்று சொல்லி, அவனுக்கு இந்தவரம் கொடுத்தவுடன், இ
அந்தர்த்தானமாயினுன் கர்ணனுக்கு வஸுஷேண
பெயர் முன்னே சொல்லப்பட்டது கவசகுண்டலங்களை
த்தனுல் [1] கர்ணன் என்றும் வைகர்த்தனனென்றும்
பெயர் பெற்றுன

நூற்றிருபத்தோராவது அத்தியாயம

ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பாண்டுவுக்கும் குந்திக்கும் விவாஹம்)

விசாலமான கண்களையுடைய குந்திபோஜனபுத்ரவி
பருதை, தைரியமும் அழகும் குணங்களுமுள்ளவளாகவு
மத்தில் நிற்பவளாகவும், உறுதியான நியமமுள்ளவளாக
தாள் அழகினுலும் யௌவனத்தினுலும் சோபிக்கின்ற

---

1 கருணு, கர்தீ என்கிற இரண்டுபகுதிகளும் சேதிப்பது
பொருளுள்ளவை அவற்றிலிருந்து, கர்ணன், வைகர்த்தனன
பெயர்கள் முறையே வந்தன

ாகளுககுரிய குணஙகள மிகபபொருநதினவளுமாகிய அநத
புளள கனனிகையைச சில அரசாகள வேணடினா
ாஙரேஷடரே! பிறகு, அவளபிதாவாகிய குநதிபோஜனென
வேநதன, அரசாகளை வருவிதது அநதபபெணணை ஸவயம
திறகொடுகக நினைததான. அபபோது உறுதியான மன
ா குநதி அநத அரசாகளுள ஸிமமததைபபோல காவ
ாவனும, அகனறமாாபுடையவனும, விருஷபமபோனற
வை யுடையவனும, சிறநதபலமுடையவனும, சூரியனைப
ல அநத ராஜஸபையில எலலா அரசாகளின ஒளிகளையும
ததுககொணடு இருபபவனும, பரதஸரேஷடனுமாகிய
ாடுவெனனும ராஜஸிமமததைககணடாள சிலாககியமான
முடையவளும நலல லகஷணஙகள பொருநதினவளுமாகிய
க குநதிபோஜனமகள ஸவயமவர மணடபததிலுளள ராஜ
பயில இரணடாவது இநதிரனைபபோலிருககும அநதப பாணடு
ராஜனைககணடு மனததில கலககமுறறுள காமததினால
மவாடி ஒருமுறை மனஙகலஙகினவளாக நாணிககொணடே
அநத ராஜாவினகழுததில மாலையை அணிநதாள அநதப
ாடுவைக குநதி வரிததததைககணடு அரசாகளெலலாரும
ாகளிலும குதிரைகளிலும ரதஙகளிலும ஏறிககொணடு வநத
யே திருமபிசசெனறனா ஜனமேஜயரே! அதனபின, பிதா
ய குநதிபோஜராஜன அவளுககு விவாஹததை நடததினன
வறற அழகுளள அநதக கெளரவராஜனன பாணடு அநதக
போஜனபெணணுடன, இநதிராணியுடன இநதிரன சேரு
போலச சோநதான அரசாககரசரே! குருஸரேஷடரே!
போஜனெனனும அரசன குநதிககும பாணடுவுககும விவா
ைதச செயவிதது அபபோதே அநதபபாணடுவுககுப பல
யான தனஙகளினால மரியாதைசெயது அவனை அவனநகரத
து அனுபபினன பிறகு, பலவகையான கொடிமரஙகளும
டிகளுமுளள பெருஞசேனையுடன பிராமணாகளாலும மஹ
ளாலும ஆசீாவாதஙகள சொலலித துதிககபபடடவனுகிக
ரவபுதரனன அநதப பாணடுமஹாராஜன அஸதினபுரம
று தன பாரியையான குநதியைத தனது கிருகததில பிரவே
ச செயது அவளைத தன கிருகததில படடததரசியாகச
தான

நூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம

ஸம்பவபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டு மாத்ரீயை விவாஹம் பண்ணிக்கொண்டதும், திக்விஜயம் செய்ததும்)

அதனபிறகு, சிறநதபுததியுளளவரும சநதனுபுதரரு பீஷமா, புகழபெறற அரசனுகிய பாணடுவுககு மறறொரு வி நிமிததமாக ஆலோசனைசெயதாா அவா, வயதுமுதிாநத மந ளோடும பிராமணாகளோடும மஹாிஷிகளோடும சதுரஙக களோடுமகூட மதரராஜனுடைய நகரம சென்றாா [1] வாகீகா சிறநதவனுகிய மதரராஜன அநதபபீஷமா வநததைதக எதிாகொணடழைததுப பூஜிதது அவருககு நகரபரவேசம விததான மதரராஜன அவருககு நிாமலமான ஆஸனதை ஆாககியபாதயஙகளையும [2] மதுபாககததையும கொடுதது வநதகாரியததைதக கேடடான குருஶரேஷடராகிய பீ அநத மதரராஜனைநோககி, 'எதிரிகளையடககுகிறவனே! கனனிகையை விருமபி வநதவனெனறு நீ அறி உன ஸஹோ யாகிய மாதரியைக கறபுளளவளாகவும புகழுளளவளா கேளவிபபடுகிறேன அநக கயாதிபெறற பெணணை நான பா வுககாகக கேடகிறேன ராஜனே! நமககு நீயும உனககு ந ளும ஸமபநதவிஷயததில மிகததகுதியுளளவாகள மதரதே பதியே! இதனை ஆராயநது எஙகளை முறைபபடி அ ரிததுககொள' என்றுசொனனாா இவவாறுசொலலும மனைநோககி மதரதேசாதிபதியாகிய சலயன, 'உமமை மேலான ஸமபநதி எனககு வேறு யாருமிலலையெனபது என சயம ஆனுல, இநதககுலததில முனனோகளான ராஜஶரே களால நடததபபடடது [3] ஒனறுணடு சரியோ பிழையோ நான உலலஙகனமசெயயவிருமபவிலலை உமககும அது தெ கத தெரிநதவிஷயமெனபதிலும ஸநதேகமிலலை மிகசசி வரே! நீா கொடுமெனறு சொலவதும அவவளவு சரிஅ வீரரே! அஃது எஙகளகுலதாமம எஙகளுககு அது முகய பிரமாணம சததுருககளை ஒழிபபவரே! அதனுல, இநத

---

[1] ஒருகுலததோா

[2] கிரமமாறவும பலமுணடாகவும விததஞசெயயபபடட பதாாததம [3] பணம வாஙகிககொணடு பெண கொடுபபது

ததைப்பற்றி நிச்சயமான சொல்லை உமக்கு நான் சொல்லி இருக்கிறேன்' என்றான் 'ராஜனே! இந்தத்தர்மம்[1] முக்கியமென்று பிரம்மாவினால் நேரவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நியமம் உன் பெரியோர்களால் செய்யப்பட்டிருப்பதால், இதில் ஒருகுற்றமுமில்லை சல்லியனே! இந்த நியமம் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொண்டதென்பதும் உனக்குத் தெரிந்ததேயாம்' என்று ராஜாவான பீஷ்மர் அந்த மத்ரராஜனுக்கு மறுமொழி கூறினார். மிகுந்த தேஜஸுள்ள பீஷ்மர் இப்படிச்சொல்லி ஸ்வர்ணங்களும் கட்டிகளுமான பொன்களையும் விசித்திரமான ஆடைகளையும் ஆயிரக்கணக்காகச் சல்லியனுக்குக் கொடுத்தார். ரத்னங்களையும் உயர்ந்த மணிகளையும் முத்துக்களையும் பவழங்களையும் கங்காபுத்ரரான பீஷ்மர் சல்லியனுக்குச் சேர்க்கக் கொடுத்தார். சல்லியன், அந்தத்தனம் எல்லாவற்றை வாங்கிக்கொண்டு மிகமகிழ்வுற்ற மனத்துடன் அந்தத் தன் ஸோதரியைச் செவ்வையாக அலங்கரித்து அந்தக் கௌரவ ஸ்ரேஷ்டரான பீஷ்மரிடம் கொடுத்தான். கங்காபுத்ரரும் சிறந்த அறிவுள்ளவருமாகிய அந்தப் பீஷ்மர் அந்த மாத்ரியைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பிவந்து அஸ்தினபுரத்தில் பிரவேசித்தார். அதன் பின் பெரியோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதும் தம்மனத்துக்கு இசைந்ததுமான நல்லநாளும் நல்ல முகூர்த்தமும் நேர்ந்த போது, பீஷ்மர் மஹாத்மாவான பாண்டுவுக்கு விவாஹத்தைச் செய்வித்தார். பாண்டுமஹாராஜன் சாஸ்திரப்படி மாத்ரியைப் பாணிக்கிரஹணஞ்செய்தான். அந்தவிவாஹம் நடந்தபின், குரு குலபுத்ரனாகிய அந்தப் பாண்டுமஹாராஜன் உத்தமஸ்திரீயான அந்த மனைவியைச் சிறந்த கிருஹத்தில் வாஸஞ்செய்வித்தான். புருஷர்களுள்சிறந்தவனாகிய அந்தப் பாண்டுமஹாராஜா குந்தி மாத்ரி என்னும் அவ்விரண்டு மனைவிகளுடனும் கூடத் தன்விருப்பத்துக்குத்தக்கபடி ஸுகமாக இருந்தான். பிரபுவாகிய ஜனமேஜயரே! அந்தக் குருவம்சத்தரசனாகிய பாண்டு, முப்பதுராத்திரிகள் ஸுகமாக இருந்து பிறகு பூமியை ஜயிக்கக்கருதி நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டான். அவன், பீஷ்மர்முதலான பெரியவர்களையும் கௌரவனாகிய திருதராஷ்டிரனையும் மற்றுமுள்ள கௌரவர்களாகிய பெரியோரையும் நமஸ்காரஞ்செய்து வணக்கத்துடன் அவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்கள் மங்களகாரியங்

---

[1] ஆர்ஷம் என்னும் விவாஹத்தில் இரண்டுகோக்களை வாங்கிக் கொண்டு கன்னிகாதானம் செய்யலாமென்று விதித்திருப்பதுபற்றி வேதோக்தந்தானென்பதுகருத்து.

களைசசெயது ஆசீாவாதஙகளைசசொலலி விடைகொடுததப
யானைகளும குதிரைகளும தோகளும நிரமபிய பெருஞ
யுடன சென்றுன தேவகுமாரனுககொபபான அநதபப
மஹாராஜன பூமியை ஜயிககககருதி மகிழசசியுளளவையும
பினவையுமான சேனைகளுடன பகைவாகளனேகாகளை எதி
சென்றுன கௌரவராஜாகளின புசழை விருததிசெயகிற
வலிமமமாகிய பாணடு, முதலிறசென்று, தீஙகுசெயதவாகள
தசாாண தேசததரசாகளை யுததததில ஜயிததான பிறகு, பா
பலவகைகக கொடிகளோடு கூடியதும யானைகளும குதிரை
மிகுதியானதும, காலாடகளும தேவாகளும நிரமபினதுமான
சேனையைஅழைததுககொணடு சென்றுன ராஜகிருஹம என
நகரததில பலததினுல சாவஙகொணடு அனேக அரசாகளு
தீஙகுசெயதவனுகிய தீாககன எனனும மகததேசதத
பாணடுவினுல கொலலபபடடான பாணடு அஙகிருநது
ததையும வாகனஙகளையும மிகுதியாக எடுததுககொணடு மி
புரிககுசசென்று விதேகராஜாகளைப போரிலவென்றுன
ஶ்ரேஷடரே! அவவாறே காசிதேசததிலும ஸுமஹதேசத
தன கைவனமையினுலுணடான பராகரமததினுல கௌ
களுககுப புகழை உணடுபணணினுன அமபுககூடடமென
பெருஞசுவாலையையும அஸதிரஙகளெனனும கிரணஙகளையும
பாணடுவெனனும எதிரிகளையழிககும தீயையடைநத
அரசாகள எரிநதுபோயினா சேனைகளுடனகூடின அவ
கள, சேனைகளுடனகூடின பாணடுவினுல தஙகள சே
அழிககபபடடு அவனுககு வசபபடடவாகளாயக கௌ
ளின வேலைகளிலேயே நியமிககபபடடாாகள பூமியிலுளள
வரசாசளெலலாரும பாணடுவினுல ஜயிககபபடடவாகளாகி
னைத தேவாகளில தேவேநதிரனைபபோல ஒபபறற வீரனெ
நினைததனா எலலா அரசாகளும மணிகளையும, முததுககளை
பவழஙகளையும, மிகுதியான பொன வெளளிகளையும, பசுககள
குதிரைகளிலும தோகளிலும யானைகளிலும சிறநதவறறை
கோவேறு கழுதைகளையும, ஒடடகஙகளையும, எருமைகளை
செமமறியாடுகளையும, வெளளாடுகளையும, உயாநத கம
களையும, தோலகளையும, ரததகமபளவிரிபபுககளையும, இனனு
உயாநத பொருளகளையும, தனஙகளையும எடுததுககொண
கூபபி நமஸகாரமசெயது பாணடுவினிடம வநது சோந
அஸதினுபுரததரசனுன பாணடுமஹாராஜன அவறறையெ
வாஙகி எடுததுககொணடு உறசாகமுளள யானை கு

வாகனஙகளோடு தன தேசததாரை மகிழவிபபதறகாக
ருபுரம சென்றுன 'ராஜஷிமமமான சநதனு, சிறநத
ஞுன பரதசகரவாததி இவாகளின புகழிஞுலுணடான
அழிநதுபோயிருநதது, பாணடுவிஞல மறுபடியும
வரபபடடது கௌரவாகளின தேசஙகளையும தனங
முனனே எவாகள அபஹறிததனரோ அவாகள அஸதிஞ
ஷிமமமான பாணடுவிஞல கபபம கொடுபபவராகசசெய
னா' என்று இவவாறு ராஜாககளும ராஜமநதிரிகளும
தது ஜனஙகளும தேசதது ஜனஙகளும சோநது மிகச
ஷமுளளவாகளாகப பாணடுவினிடம அனபுகூாநது
பீஷமாமுதலான அஸதிஞபுரததுளளவாகளனைவரும,
ணடுவைக கொளுசதூரம வழியிறசென்று எதிாகொண
தனா அனேகம குதிரைகளிஞறகொணடுவரபபடட
தனஙகளாலும அளவறற ரததினஙகளாலும உயாநத
நதிரை தோகளாலும பசுககளாலும ஒடடகஙகளாலும
லும லோகமே வியாபிககபபடடிருபபதைக கௌரவா
ஷமருடன சென்று மகிழசசியோடு கணடனா அவற
டிவைக காணவிலலை கௌஸலையயின ஆனநததைச
செயபவஞகிய பாணடு, தன தநதையான பீஷமருடைய
ளில வநதனமசெயது, நகரததுஜனஙகளையும தேசதது
ளயும அவரவாதகுதிககேறபக கௌரவிததான பீஷமா,
ரின தேசஙகளையழிதது வெறறியுடன திருமபிவநத தன
ாத தழுவிககொணடு ஆனநதககணணீா சொரிநதாா அந
ாடு, தூரியவாதயஙகள, சஙகஙகள, பேரிகைகள ஆகிய
ன பெரிய முழககஙகளிஞல நகரததுஜனஙகள அனைவரை
றவிததுககொணடு அஸதிஞபுரம பிரவேசிததான

நூறறிருபததுமூனறுவது அததியாயம

ஸம்பவபாவம. (தொடர்ச்சி)

ாண்டு வேட்டையாடக் காட்டுக்குப் போனபோது மான்
உருவம்கொண்ட கிந்தமமுனிவர் அவனுக்குச்
சாபம் கொடுத்தது)

நதபபாணடு, தருதராஷடிரனுல அனுமதிகொடுககப
தன புஜபலததிஞல ஜயிததுககொணடுவநத தனததைப
கரும ஸதயவதிககும தனதாயாருக்கும் காணிக்கையாகக
தான் தாமாதமாவான பாணடு, அநதத் தனததை விது
ருள

ருக்கும அனுபபினன பாரதரே! பிறகு, பாணடு தா
துச சமபாதிதத உயாநதவஸதுககளால ஸதயவதியையு
மரையும புகழபெறற அமபாலிகையையும சநதோஷிக
தான ஒபபறற பராகரமமுளள அநதப புருஷஸரேஷ
பாணடுவைத தழுவிககொணடு, தாயான கௌஸலையை,ஜய
தழுவிய இநதிராணியைபபோலக களிபபுறறுள அநத வீ
பாணடுவின பராகரமபலததினால திருதராஷடிரன லக்ஷ
கான தக்ஷிணைகளுடன அஸவமேதக்துககொபபான அ
பெரியயாகஙகளைச செயதான பரதஸரேஷடரே! அ
பாணடு சோராவைவிடடுக குநதியோடும மாதரியோடும
காடடில சஞசரிபபவனுனன, அரணமனையில வாஸ
ஸுகமான படுககைகளையும விடடுவிடடு எபபோதும
யே காரியமாககக காடடிலேயே வாஸஞசெயதுகொணடிரு
அவன, இமயமலையின அழகான தெனபககததில ஸஞ
கொணடு, குனறுகளின சிகரஙகளிலும பெருமரஙகளடா
களிலும வஸிததான குநதியோடும மாதரியோடுமகூடி
தில ஸஞசரிககுமபோது பாணடு இரணடு பெணயா
நடுவிலிருககும அழகுளள ஐராவதமபோல விளஙகினன
திரமான கவசததையணிநது கததியையும அமபுகளையு
யும தரிததுப பாரியைகளுடனகூடி ஸஞசரிககும
மேலான அஸதிரஙகள தெரிநதவனுமாகிய பரதவமசதத
பாணடுவைபபாரதது அவவனததிலிருபபவா இவன
யெனறு நினைததனா அவனுடைய விருபபஙகளையும
கததுககுரிய பொருளகளையும திருதராஷடிரனுல அனுப
மனிதாகள காடடுபபிரதேசஙகளிலும ஒவவொருநாளும
பலினறிக கொணடுவநதனா மானகளாலும துஷட
களாலும அடையபபடட அபபெருஙகாடடையடைநது
புணாசசியிலிருநத ஒரு மானகூடடததின அரசைக க
பிறகு, பாணடு அநத ஆணமானையும பெணமானையும
பிடிகளோடும அழகான சிறகுகளோடும கூடிய
கசசெலலும ஐநதுகூரமையான அமபுகளினுல அடி
அரசரே! சிறநத மஹிமையுளளவரும தவததையே
மாகவுடையவருமான ஓா அழகான ரிஷிபுததிரா
மானவடிவததோடு தமமனைவியுடன சோநதிருநதா
மாளுக இருநத அநதத தமமனைவியுடன சோ
அநதமானுருவமான ரிஷிபுததிரா நொடியில தரையில
மானிடவாககைச சொலலித துககததுடன புல

ற்குரோதஙகளுககு உடபடடவாகளும விபரீத புததியுள்ள
ம பாபகாரியஙகளிலேயே பரவாததிபபவாகளுமான மனி
ஙகூட மிககக்கொடிய செயகைகளை விடுகினறனா மதி
ப வெலலுகிறதிலலை விதிமடடும மதியை வெலலுகிறது
ரமாக வருமபயனகளை மதியுள்ளவனும அனுபவிககிறான
மசததவனே ! எபபோதும காமமே இயறகையாக உடைய
ன சிறநத வமசததிறபிறநத உனககுக காமவிருபபததால
படடு மதிபோனதேன ?" எனறு அநத மானவடிவமான
ா சொனனா பாணடு, 'மானே ! வேநதாகளுககுச சததரு
லெ எனனசெயகையோ அதே செயகைதான மிருகவதத
விதிககபபடடுள்ளது நீ தெரியாமையால எனனைத தூஷிப
குதியனறு மோசமிலலாமலும ஒளிவிலலாமலும மிருகங
கொலவது சாஸதிரவிஹிதம அதுதான அரசாகளுககுத
அதை நீ நிநதிபபதெவவாறு ? அகஸதியமகரிஷி, பெருங
ல ஸதரயாகம செயயுமபோது எலலாத தேவதைகளையும
கசிததாக காடடிலுள்ள மிருகஙகளையெலலாம ஜலததைத
தது [1] வேடடையாடினா [2] பிரமாணஙகளிற காணபபடட
திலிருககும எமமை நீ எவவாறு இகழகிறாய ? அகஸதிய
ய மநதிரபரயோகததினாலேயே உஙகளைககொலவது சாஸ
ஹிதமாகினறது வீராகள பகைவாகளைக குறிபபிடடே
பரயோகம செயவதெனபதிலலை ஏமாநதபோது வதஞ்செய
மககியமாக வீராகளுககுச சிறபபிததுச சொலலபபடுகிறது
ரதையாயிருநதாலும ஜாகரதையாயிருநதாலும மறை
மலிருபபவனைச சகதியினால அநேக நுடபமான உபாயங
கொணடு கொலலுகினறனா மானே ! என தூஷிககிறாய ?"
ன அதறகு, அநத மானுருவஙகொணட முனிவா மறு
கூறலானா 'அரசனே ! மிருகஙகளைக கொலலுகிறவனைப
நான தூஷிககவிலலை எனககாகவும நான தூஷிககவிலலை
ாது இநதவிஷயததில கொடியவனெனறு பெயரெடாம
ுமபொருடடு, புணருஙகாலமவரையில நீ காததிருககவேண
எலலாப பிராணிகளுககும ஸுகமும எலலாப பிராணிகளும
புவதுமான ஸமயததில காடடில புணாசசிசெயதுகொண
கும மிருகததைத தெரிநதவன எவன கொலலுவான ?
ரேஷடனே ! காமமெனனும புருஷாாததததின பயனாகிய
தியை உணடுபணணுவதறகு இநதபபெணமானிடம உதஸா
டன புணாசசிசெயதுகொணடிருநதேன அஃது உனனால

[1] கொனறா   [2] சாஸதிரஙகளிலும சிஷடாசாரஙகளிலும

வீணுக்கபபடடது மஹாராஜனே! கௌரவனே! உயர்
கையுள்ளவர்களாகிய அநதப பௌரவர்களின வமசததிற
உனககு இது தகாது, இது மிகவும கொடியகாரியம,
லோகததாராலுமநிநதிககபபடடது, ஸ்வாககததுககும
கும விரோதமானது, பாபததிறகும காரணமானது தே
யைப போனறவனே! ஸதிரீஸமபோகஙகளின மேன
அறிநதவனும சாஸதிரஙகளையும தாமஙகளையும ராஜநீதி
செவவையாக அறிநதவனுமாகிய நீ ஸ்வாககததுககு வில
இபபடிபபடட காரியததைச செயயததகாது ராஜஶ்ரேஷ
ஹிமஸை செயகிறவர்களும பாவமசெயகிறவர்களும
பொருள இனபம எனனும மூனறு புருஷார்ததஙகளையும
வர்களுமான மனிதாகளை நீ தணடிககவேணடியவன
ஶ்ரேஷடனே! அரசனே! எபபோதும சாநதியையே முககிய
கருதிக காயகிழஙகுகளைப புசிததுககொணடு மானவேஷத
காடடில வஸிததுககொணடிருககும நிரபராதியான ரிஷி
எனனைக கொனறதில உனககு எனனகிடைததது? நீ
ஹிமஸிததததினுல, பிழைசெயயாத எஙகளிருவருககும ஹி
செயத உனக்கும நீ அறியாமலே புணருஙகாலததில ஸு
மயஙகியிருககும்போது உயிாவாழவு முடிவாகுமநிலைமை
நான தவததினுல தூயமைபெறற கிநதமனெனனும முனி
தாகளிடம வெடகமுறறு மானுருவைவஹிததுப பெணமா
புணாசசிசெயதுகொணடு மானகளுடனகூடவே அடாநதக
திரிநதுகொண்டிருநதேன காமஸுகததில விருப்பத்
மானுருவம தரிதத எனனை இவவாறு தெரியாமற கொன
உனககு இது பிரமமஹததி ஆகாது மூடனே! ஆனுல, இ
இவவகையான பலனைமடடும நீ அடையபபோகிருய நீயும
மனைவியுடனகூடச சயனததிறசோநது கலவியில மயஙகியி
போது நானிருநத நிலைமையிலேயே யமலோகம செலவாய
சாலிகளுட சிறநதவனே! முடிவுககாலததில எநத மனைவி
கூடச சயனததையடைவாயோ அவள்தான எநதபபிராண
தபபிததுககொளளககூடாத யமபுரததுககுப போகும
அனபுடன பினசெலவாள நான எவவாறு ஸுகததிலிருக
உனனுல் துககமடைவிககபபடடேனே அவவாறே ஸு
அடைநதிருககும உன்னையும துககம வநதுசேரும' எனறு
னா மிகுநத துககததினுற பீடிககபபடடு அநத மானவடி
கிநதமமுனிவா, இவவாறு சொனனவுடன, உயிரைவிட
பாணடுவும உடனே துனபமுறறவனுனன

நூற்றிருபத்துநான்காவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பாண்டு சாபத்தினால் வருந்தி மனைவிகளுடன் தவம்செய்துகொண்டு சதச்ருங்கமென்னும் மலையையடைவது)

பாண்டுமஹாராஜன், இறந்துபோன அம்முனியைத் தன் தந்தையைப்போல் ஸம்ஸ்காரஞ்செய்து, பாரியைகளுடன் அவர் இறந்த துக்கத்தினாலும் சாபத்தினாலுண்டான வருத்தத்தினாலும் மனங்கொண்டு தளர்ந்து புலம்பினான் 'சான்றோர் குலத்திற் பிறந்தவர்களும் மனத்தை அடக்காமல் மன்மதன்வலையில் மயங்கித் தங்கள் செய்கையினாலேயே கெட்ட முடிவை அடைகின்றனர். ஐயோ! எப்போதும் தாமத்தில் சித்தம்வைத்த சந்தனுமஹாராஜனுக்குப் பிறந்தவரான என் தந்தையும் சிற்றின்பத்தில் மனம் வைத்ததனால் சிறுபிராயத்திலேயே உயிர் வாழ்வின் முடிவை அடைந்தாரென்று எமக்குக் கேள்வி. காமஸங்கத்தில் எண்ணமில்லாதவராயிருந்த அந்தராஜாவின் மனைவியினிடம் மௌனவிரதம் வஹித்தவரும் சிறந்தமஹிமைபொருந்தினவருமான வியாஸ மஹரிஷியே நேரே என்னை உண்டுபண்ணினார். இப்போது தர்மத்தைவிட்டு வேட்டைக்குத் திரிகின்ற அந்த எனக்குத் தேவர்களுங் கைவிட்டதனால் துன்பத்தைத் தரத்தக்க காரியத்தில் இந்த ஈனமான எண்ணம் உண்டாயிற்று. நான் மோக்ஷத்தையே விரும்புகிறேன். பற்றுத்தான் பெருந்துன்பம். என்பிதாவான வியாஸருடைய குற்றமற்ற நல்ல [1] செய்கையை நான் அனுசரிக்கப் போகிறேன். என்மனத்தைத் தவத்தில் மிகுதியாக வைக்கப் போகிறேன், இது நிச்சயம். ஆதலால், ஒவ்வொருநாளைக்கு ஒவ்வொரு மரத்தினிடம் கனியைப் பிக்ஷையாகவாங்கிக்கொண்டும் மௌனமுண்டனஞ்செய்துகொண்டும் ரிஷியாக இந்த ஆச்ரமங்களில் திரியப்போகிறேன். தூளிகள் படிந்த உடம்புடன் சூனியவீடுகளிலாவது மரத்தடிகளிலாவது வாஸஞ்செய்துகொண்டு விருப்புவெறுப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டுத் துன்பமும் இன்பமுமில்லாமல் இகழ்ச்சியையும் புகழ்ச்சியையும் ஸமமாக நினைத்தும், ஆசீர்வாதம் நமஸ்காரம் இரண்டையும் விலக்கியும், த்வந்த்வங்களைவிட்டுப் பற்றற்றுத் தனித்து ஒருவனையும் பரிஹாஸம் செய்யாமலும், யாரிடத்தும் புருவத்தை நெரிக்காமலும், எப்போதும் மலர்ந்தமுகத்துடன் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நன்மை

1 தபஸ்.

களிலே மனமவைததும, ஜஙகமஙகளும ஸதாவரஙகளும
[1] நானகுவகைப பொருளகளில ஒனறையும ஹிமஸைசெய
லும, தன குழநதைகளிடததிலிருபபதுபோல எலலாபபிரா
ளிடததும எநதககாலததிலும வேறறுமையிலலாமலும,
வேளை பதது அலலது ஐநது வீடுகளில பிகூைஷயெடுததுக
டும, பிகூைஷநேரிடாதபோது உபவாஸஙகளைச செயது
டும, ஒவவொருவேளை அலப ஆகாரம புசிததுககொணடும,
பிகூைஷ கிடைசகாதபோது ஆசைபபடடு வேறு இடஙகளில
ஸமயமும பிகூைஷயெடுககாமலும, ஒனறும கிடைககாத
ஏழு கிருஹஙகளோடு திருபதியடைநதுகொணடும கிடை
லும கிடைககாவிடடாலும மனவேறுபாடிலலாமல பெரு
செயதுகொணடும, வாயுசசியினல ஒருகையை வெடடுகிற
சநதனததினல மறறொருகையை நனைககிறவனுமாகிய அ
வருககும முறையே தீமையையும நனமையையும கருதாம
ஜீவிகக ஆசைபபடடவனபோலவும இறநதுபோகக கருதின
போலவும எதையும செயயாமலும, வாழவதையும இறநது
தையும பறறி விருபபும வெறுபபுமிலலாமலும, ஜீவிததிருப
தன நனமைககாகச செயயககூடிய செயகைகள எலலாவற
விடடும, இமையைககொடடுவது முதலியவறறில மாத
நினறுகொணடும, அநிதயஙகளாயுளள அநதச செயகைகளி
திரியஙகளின பிரவாததிகள எலலாவறறையுமே ஒழிததும
பதாததஙகளை விலககியும, மனததினழுககுககளைச செமமை
கழுவியும, பாபஙகள எலலாவறறினினறும நீஙகியும,
வலைகளையும கடநதும, யாருககும உடபடாமலும காறறுக
பாகவுமிருநதுகொணடும, இவவகையான செயகையுடனே
போதும நடநதுகொணடு (ஸமஸார) பயமறற மோகூ
கததையடைநது தேகததை முடிககபபோகிறேன. தனது
ரோதபததி சகதியானது குறைநதுபோவதனல விசனப
தககதும தன கிருஹஸதாஸரமதாமததுககு முறறிலும வி
மாகிய மிகததாழவான வழியில அசகதனுக நான திரிய
டேன எவன, உலகஸுகஙகளில விருபபமவைதது,
மதிககபபடடாலும அவமதிககபபடடாலும தீனமான பா
யுடன இழிவான ஜீவனததை அனுஸரிககிருனே அவன
ளின வழியிலிருபபவன' எனறு அவவரசன இவவாறு செ
மிகத துயரமுறறு அதிகமாகப பெருமூசசெறிநதுகொணடு
யையும மாதரியையும பாாததுச சொலலத தொடஙகினன

[1] ஜராயுஜம முதலியவை

'கௌஸலயை, கூ்ததாவெனறு சொலலபபடட விதுரா, ரவாகிய தருதராஷடிரன, பநதுககள, பெரியவளாகிய ஸதய பமமை, பீஷமா, ஸோமபானஞ செயதவாகளும உறுதியான மமுளளவாகளும மஹாதமாககளும ராஜபுரோகிதாகளுமான குளள பிராமணாகள, நமமை ஆஶ்ரயிதது அஙகே வஸிக ற நகரததுப பெரியோாகள ஆகிய இவாகளெலலோரையும பகாரஞசெயது பாணடு காடடில துறவியானுனெனறு சொலல ணடும' எனறுன ஸநயாஸதருமததில மனமவைதத கண டைய சொலலைககேடடு அவனுககுத தகுதியான மறுமொழி ந குநதியும மாதரியும உரைததனா 'பரதஶ்ரேஷடரே! களுடன கூடத தாமததைசசெயதுகொணடு வஸிபபதற ப வேறு ஆஶ்ரமஙகளும இருககினறன தாமபதனிகளாகிய களுடன கூடப பெருநதவஞ செயவதறகும சிறநதபலனுளள கூ்தாமததை அடைநது சரீரததை விடுவதறகும ஆலோ வேணடும ஸவாககததிலும நீரே பாததாவாகபபோகிறீா, லலை நாஙகளும பாததா போகும லோகததையேகருதிப னகளையெலலாம அடககி விருபபததையும சௌககியததை விடடுப பெருநதவம செயவோம சிறநதஞானியே! மனித கு அதிபதியே! நீா எஙகளை விடடுவிடுவீராயின இபபோதே கள உயிரை இழநதுவிடுவோம இதில ஸநதேகமிலலை' றனா அவாகள அபபடிசசொலல, பாணடு, 'உஙகளிரு ககுமகூடத தாமததுடனசோநத இநதனிசசயமிருநதால ஞா ரவாகிய வியாஸருடைய அநதக குறறமறற நடையையே யும அனுஷடிபபேன அறபஸுகஙகளின அனுபவததை டு, உயாநத தவததைசசெயதுகொணடும மரவுரிதரிததுக கிழஙகுகளைப புசிததுககொணடும இநத மஹாவனததில திரி போகிறேன காலை மாலை இரணடுகாலஙகளிலும ஸநானமும நிஹோததிரமும செயதுகொணடு, ஆகாரமகுறைநது, ரதது, மரவுரியையும தோலையும உடுதது, ஜடையையும கது, குளிரையும காறறையும வெயிலையும தாஙகி, பசிதாகங க கவனிககாமல செயறகரிய தவததினால இநதச சரீரததை றச செயது, தனிமையிலிருநது தியானம செயதுகொணடு, மததையோ சமைககாததையோ இரணடையுமதினறு ணடு, பிதிாககளையும தேவாகளையும காடடிலுளள ஆகாரங நிவேதனஞ செயவதனாலும மநதிர ஜபஙகளினாலும ஜலதாப ததினாலும திருபதிசெயவேன குடுமபததுடன வஸிக ற வானபரஸதாகளைககூடப பாாககமாடடேன, அவா

களுககு வேணடாதனவறறையும் செயயேன, கிராமஙகளிலி
வரைபபறறிச சொலலவேணடுமா? இவவாறு கொடியதும வெ
யதிலும கொடியதுமாகிய வானபரஸதசாஸதிரஙகளிற சொ
விதிகளை இநதததேககதை விடுகிறவரையில விருபபதது
நான எடுததுககொளளபபோகிறேன' என்றுன

கெளரவவமசததுப புததிரனுகிய பாணடுமஹாராஜன,
தபபாரியைகளைநோககி இவவாறுசொலலி, உடனே தலையிலு
ரதநததையும, கழுததிலுளள பொனமாலையையும, தோளவளை
யும, குணடலஙகளையும, விலைபெறற வஸ்திரஙகளையும, ஸதிரீ
குரிய ஆபரணஙகளையும, சிறநத வாஹனஙகளையும, ஆயுதங
யும, கவசஙகளையும, பொனமயமான குதிரைகளின ஆபர
களையும, சிறநத கடடிலகளையும, மெததைகளையும, பலவகைய
விலையுயாநத முததுககளையும, பவழஙகளையும, பலவகை ர
களையும, பிராமணாகளுககு முழுதுமகொடுதது தன வேலை
ராகளைநோககி, 'கெளரவபுதரனுன பாணடு பொருளவிரு
இனபம சிறநதபுதரனைக கொடுககததகக ஸதிரீஸமபோகம
லிய எலலாவறறையும முறறிலும விடடுவிடடுப பாரியை
டன கூடி வனததில துறவியாகச சென்றுனெனறு அஸ
புரம சென்று நீஙகள சொலலவேணடும' என்றுசொன
பிறகு, அவனபின சென்ற அநத வேலைககாராகள பரதவமச
ஷிமமமாகிய பாணடுவின அனேகவிதமான துககவசனஙக
கேடடுப பயஙகரமாக அழுது, 'ஹா! ஹா!' என்று கூவி
உஷணமான கணணீரைச சொரிநதுகொணடு அநதராஜா
விடடுவிடடு அவனுடைய தனமெலலாவறறையுமெடுத
கொணடு விரைவாக அஸதினுநகரம சென்றனா அவா
நகரமசென்று மஹாதமாவாகிய அநதராஜாவின நிலைமை
நடநதவாறு தருதராஷடிரமஹாராஜாவுககுச சொன்னா
அநத அனேகவிதமான தனததையும கொடுததாாகள பி
மஹாவனததில நடநததையெலலாம நடநதபடி அவாகளி
கேடடு, ராஜாவாகிய தருதராஷடிரன, பாணடுவைபபற
விசனமுறறுன சோகததினுல மூடபபடடு அதேவிஷயத
நினைததுககொணடு படுபபதிலும உடகாருவதிலும மறறும
ஸனகஙகளிலும ஒருபோதும விருபபததை அடையாமல
தான ஜனமேஜயரே! ராஜபுததிரனுன பாணடுவோவென
கிழஙகுகளையும காயகளையும உணவாககொணடு பததினிகளு
கூடி அஙகிருநது நாகசதமெனனும மலைககுச சென்றுன அ
சைதரரதமெனனும குபேரனுடைய உதயானவனததையடை
காலகூடமெனனும இடததைத்தாணடி இமயமலையைககட

ா தனமலைககுப போனுன ஜனமேஜயமஹாராஜரே! பெரிய
களாலும ஸிததாகளாலும மஹரிஷிகளாலும காபபாற்றப்
வனுக அவன ஸமபூமிகளிலும மேடுபளளமானஇடஙகளிலும
ஞசெயதான மஹாராஜரே! இநதிரதயுமனமெனனும தடா
நசசோநது ஹமஸகூடமெனனும இடததைதககடநது சத
கமெனனும மலையில ரிஷியாயிருநது தவஞசெயதான

நூறறிருபததைநதாவது அததியாயம.

ஸமபவபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ரிஷிகளுடன்கூடப் பிரம்மலோகம்போகப் புறப்பட்ட
பாண்டுவை ரிஷிகள் நிறுத்தியது)

பாரதரே! அஙகும அநதவீரன சிறநத தவததிலிருநது
ன்டு ஸிததசாரணாகளின கூடடஙகளுககுப பாாபபதறகு
வனுக இருநதான பெரியோருககுப பணிவுசெயதுகொண
கஙகாரம பேசாமலும மனததையடககியும புலனகளைவென
தன சகதியினுல ஸவாககமபோவதறகு உதஸாஹததுடனி
ன சில ரிஷிகளுககுச சகோதரனுகவும மறறும சில ரிஷி
துச சினேகிதனுகவுமிருநதான இனனுமசிலரிஷிகள இவனைப
னபபோறகாபபாறறினா பரதஸரேஷடரே! அநதபபாணடு,
காலததிறகுப பின மாசறற தவததையடைநது, பிரமம
த ஒபபாக ஆனுன ஓா அமாவாஸயைததினததில உகர
தவததினையுடைய அமமஹரிஷிகள சோநது பிரமமாவைக
பதறகு விருமபிப புறபபடடனா புறபபடட ரிஷிகளைக
, 'நீஙகள எஙகே போகபபோகினறீாகள? பேசததெரிநத
ிற சிறநதவாகளே! அதை எனககுச சொலலுஙகள'
பாணடு கேடடான ரிஷிகள, 'மஹாதமாககளாகிய
கள், ரிஷிகள், பிதிாககள இவாகளுடைய பெரியஸபை
லோகததில இனறைககுதினம நடககிறது நாஙகள பிரமமா
காண விருமபினவாகளாக அஙகே போகினறோம' எனறு
மாழி கூறினா மஹரிஷிகளுடன போவதறகு விருமபிய
பபாணடு விரைவாக எழுநது ஸவாககததின எலலையைத
டவிருமபினவனுகப பதநிகளுடனகூடச சதஸருஙகமலை
நது வடககுநோககிப புறபபடடான அநதரிஷிகள அவ
ப பினவருமாறு சொலலத தொடஙகினா

'நாங்கள் இந்தச்சிறந்தமலையிலிருந்து வடக்குநோக்கி மேலே போகும்போது அழகானமலையில் யாரும் போகக்கூ அனேக இடங்களையும், நூற்றுக்கணக்கான தேவர்களுடைய னங்கள் நெருங்கினவும் ஸங்கீதசப்தத்தினால் நிரம்பினவு தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸுகளும் விளையாடுமிட யும், ஸமபூமியும் மேடுபள்ளமுமாயுள்ள குபேரனுடைய தோ களையும், பெரிய நதிகளின் கரைகளையும், செல்லமுடியாத களின் குகைகளையும் கண்டிருக்கிறோம் விடாதபனியுள் களும் செடிகளும் மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் இல்லாதன மான தேசங்களிருக்கின்றன சில இடங்களில் செல்லமுடி வைகளும் கிட்டநெருங்கமுடியாதவைகளுமான சில குகைகளிருக்கின்றன அந்த இடங்களைப் பக்ஷிகள்கூடத் த மாட்டா, மிருகங்கள்முதலிய மற்றவை தாண்டுவதெனபது படி? இந்த இடங்களில் வாயு ஒன்றுதான் ஸஞ்சரிக்கும் தில் ஸித்திபெற்ற மஹரிஷிகள் செல்வர் கஷ்டத்தில் வ படாத இந்த ராஜகுமாரிகள் இந்த மஹாபர்வதத்தில் போகும்போது எவ்வாறு சோராமலிருப்பர்? பரதஸ்ரேஷ் நீ போகாதே' என்றனர் பாண்டு, 'மஹானுபாவர்களான ரி ஸந்ததியில்லாதவனுக்கு ஸ்வர்க்கமார்க்கத்தைச் சொல்ல அதனால், ஸந்ததியில்லாத நான் பரிதாபமுற்று உங்களைக் கே கொள்ளுகிறேன் அப்படிப்பட்ட நான் ஸந்ததியில்லா யினும் மனைவிகளுடன் கடுந்தவஞ்செய்து உயிரை விட தீவிரமான என் நல்லகருமத்தினால் ஸ்வர்க்கத்தை அடை வேன்' என்று சொன்னான் 'தர்மாத்மாவே! ராஜனே தைக்கொப்பானதும் அழகியதும் தீங்கில்லாததுமாகிய பு தானம் உனக்கு இருக்கிறது நாங்கள் ஞானதிருஷ்டியினா கிறோம் புருஷஸ்ரேஷ்டனே! விதியினாலேற்படுவதை உ மத்தினால் நீ இங்கே ஸம்பாதித்துக்கொள் புத்தியுள்ள ம வியாகுலப்படாமல் எளிதாகப் பலனையடைவான் ரா உனக்கிருப்பதாக நாங்கள் கண்ட அந்தப்பலனுக்காக நீ செய்தற்கு உரியவனாயிருக்கிறாய் குணங்கள் நிரம்பி ஸுகத்தைத்தருவதுமாகிய ஸந்ததியை நீ அடையப்போ என்று ரிஷிகள் மறுமொழிகூறினர் அந்த ரிஷிகளின் செ கேட்டு மானாகஇருந்த ரிஷியின் சாபத்தினால் தனக்கு ஸந்த உபாயம் கெடுக்கப்பட்டிருப்பதையறிந்து பாண்டு சிந்தை திருந்தான்

நூற்றிருபத்தாருவது அத்தியாயம்
ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

ர் விவாஹமும், அவருக்குப் புத்திரர்கள்பிறந்ததும்,காந்தாரிக்குக்
ப்பம் உண்டானதும், பாண்டுவுக்குப்'புத்திரனில்லாமையால்
அவன் துந்தியினிடம் விசாரப்படுவதும்)

அதன்பிறகு, பீஷ்மாசாரியர், தேவகனென்னும் ராஜாவின்
பாட்டியின்பெண் அழகும் யௌவனமும் நிரம்பியிருப்ப
செவியுற்றார் பிறகு, பரதஶ்ரேஷ்டராகிய பீஷ்மர் அவளை
து அழைத்துவந்து சிறந்தபுத்தியுள்ள விதுரருக்கு விவா
செய்வித்தார் கௌரவபுத்திரரே! அவளிடத்தில் விதுரர்
ம்பொருந்தினவர்களும் குணங்களில் தமக்கொப்பானவர்க
கிய புதல்வர்களை உண்டுபண்ணினார் ஜனமேஜயரே! பிறகு,
ராஷ்டிரனுக்குக் காந்தாரியிடம் நூறுபுத்ரர்கள் பிறந்தனர்
யஜாதிப்பெண்ணினிடம் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவனாகிய ஒரு
ரன் பிறந்தான் பாண்டுவுக்குக் குந்தியிடமும் மாத்ரியிட
மஹாரதர்களான ஐந்துபுத்திரர்கள் குலத்தின் அபிவிருத்
ர்த்த தேவர்களிடமிருந்து உண்டாயினர்'' என்று வைசம்
னர்சொல்லை, ஜனமேஜயர், ''பிராமணஶ்ரேஷ்டரே! காந்தா
நூறுபுத்திரர்கள் எவ்வாறு உண்டாயினர்? எவ்வளவுகாலத்
பிறந்தனர்? அவர்களுடைய பூரணமான ஆயுள் என்ன?
ராஷ்டிரனுக்கு ஒருபுத்திரன் வைசியப்பெண்ணினிடம் எவ்
பிறந்தான்? தாமத்தையனுஷ்டிப்பவளும் ஒற்றுமையாக
பவளும் தனக்குத்தகுதியான மனைவியுமான காந்தாரியை
ராஷ்டிரராஜன் எவ்வாறு அதிக்ரமித்திருந்தான்? அந்த
த்தமாவாகிய கிந்தமரால் சபிக்கப்பட்டிருந்த பாண்டுவுக்கு
ரர்தர்களாகிய ஐந்துபுத்ரர்கள் தேவர்களால் உண்டானதெப்
வித்வானே! தபோதனரே! இதை நடந்தபடி விரிவாகச்
ல்லக்கடவீர் என் பந்துக்களைப்பற்றிச் சொல்வதைக் கேட்
எனக்குள்ளவிருப்பம் தணியவில்லை'' என்று கேட்டார்
தக்கேட்டு வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார்
''பசித்துக் களைத்துவந்த த்வைபாயனமுனிவரைக் காந்
ஆராதித்தாள் அவளுக்கு வியாஸர் வரங்கொடுத்தார்
ர் தன் பர்த்தாவைப்போன்ற நூறுபுத்ரர்கள் தனக்கு
ட்டுமென்று கேட்டாள் பிறகு, காலக்கிரமத்தில் அவள் த்ருத
டிரராஜனுக்குக் கர்ப்பத்தையடைந்தாள் வீரரே! காந்தாரி
பம் தரித்தபோது, அம்பாலிகையின் புத்ரனாகிய பாண்டு

தனககு ஸநததியைபபறறிப பெருநதுயரமடைநதான
காபபமதரிததபின, மாணடிருநத முனியின சாபததினால்
யின உபாயம அறறுபபோயப பெருநதுயரமுறற பாணடு
வெறுததுககொணடிருநதான பூமியில விசுவாமிததிரரைப
தவததினால ஸிததியையடைநது தேகததை விடுவதறகு நி
செயதுகொணடிருநத அநதப்பாணடு,பினவருமசொலலைச
லானான 'பெணணே! பிதிரககள, தேவாகள, மனி
ரிஷிகள ஆகிய நாலவா விஷயததிலும கடனபடடவனாகவே
தன பூமியிறபிறககிறான எவன தாமததையறிநது அநத
காலஙகளில இநதககடனகளிலிருநது தனனை விடுவிததுக
ளாமலிருபபானோ அவனுககுநலலலோகஙகளிலலையெனறு
களையறிநதவா நினைககினறனா தேவாகளை யஜஞஙகளி
ரிஷிகளை வேதாததியயனம செயவதனாலும தவமசெயவத
பிதிரககளைப புதரஸநதானததை உணடுபணணுவதனாலும
தம செயவதனாலும, மனிதாகளை அனபினாலும (மனிதன)
திககவேணடும நான, எனதாமததைச செயது, ரிஷிகள
கள மனிதாகள இவாகளுடைய கடனகளிலிருநது எனனை
துககொணடேன பிதிரககளின கடனிலிருநதுமாததிரம
துககொளளவிலலை அநதககடன மறறவறறைவிடப
எனதுதேகமபோகுமபோது பிதிரககளுககே நாசமவருமெ
நிசசயம மறறொனறுககும கெடுதலவருமபோது, தானப
கெடுவன ஆதலால, இநதலோகததில புததிரஸநதானம கி
பதறகாக உததமாகளான பிராமணாகள பிரவிாததிககின
எனனுடையபிதாவின பாரியையினிடம அநத மஹாதமா
வயாஸரால நான எபபடி உணடாசகபபடடேனோ அப
இநத எனபாரியையினிடம ஸநததி உணடாககபபடலா
எனறுசொனனான அநதப பரதஸரேஷடன குநதியையும
யையும அழைதது, புததிரலாபததைப பூாததிசெயவதே
வறறிலும மேலான கடமை யெனபதை உரைககலா
'[1] ஆபததகாலஙகளில தாழநத குலததோா மேறகுல
புருஷனால புதரோதபததியை விருமபுகினறனா உயா
தோனால உணடாகும சநததி தாமபலனைக கொடுககுமெ
சானறோா கொளகினறனா' எனறு சொலலி, மஹாபபிரா
களின ஸபையில அநதக குநதி மாதரி இருவரையும செ
யாக மனம ஒபபசசெயது தாமநதெரிநத பாணடு
குணஙகளையுடைய ஒரு பிராமணனைபபறறிச சிநதித

[1] புதரன கிடைககககூடாத காலஙகளில

ரஹஸ்யததில தனதுதாமபகறியும புகழுபெறறவளுமான
யனோககி, 'ஆபதகாலததில புதரனே உணடுபணணிக்
ளும விஷயததில உபாயததை நீ ஆலோசிககவேணடும
ய! லோகததில ஸநதானம எனபது தாமததிறகு ஆதார
து தாமததைபபறறிச சொலலுகினற அறிஞாகள நெடுங
க அறிநதிருககினறனா ஸநதானம இலலாதவனுககு
ம தானமும தானசெயததவமும ஒழுஙகாக அனுஷடிதத
களும ஒனறும பாவததைபபோககுகினறவையாக இவ
தில சொலலபபடுவதிலலை அழகியபுனசிரிபபுளளவளே!
இவவகையை அறிநதுதான புததிரனிலலாமல நலலலோகங
டையமாடடேனெனறு நினைததது இவவாறு ஆலோசிக
பிளளையிலலாமல நான மரணததையும விருமபவிலலை,
ாழுககையையும விருமபவிலலை யாருமிலலாதவனததில
டைய கொடுஞசெயகையினுலமாததிரம எலலாநனமை
கெடுககததககமானுகஇருநத ரிஷியின சாபமவநதது
ருத தெரியுமே தாமசாஸதிரததில [1] ஆறுபுதராகள தாய
திறகுரிய சுறறததவரெனறும மறற [2] ஆறு புதராசள தாய
திறகுரியரலலாத சுறறததவா எனறும சொலலபபடடனா
ய! அவாகளைபபறறி நானசொலலுகிறேன, கேள தன
தனியிடம தனககுபபிறநத ஒளரஸன, அவளிடததிலேயே
னுமதியினுல உயாகுலததோனுககுபபிறநத க்ஷேததரஜன,
நதைகளால விடபபடட [3] அபவிததன, ஒரு பெணணி
இரணடாவது விவாகமசெயதுகொணட புருஷனுககுப
பெளனாபபவன, விவாகமசெயதுகொளளாமல கனனி
யிருககுமபோது பிறநத [4] கானீனன, இனனுனுககெனறு
ாமல பரபுருஷனுககுபபிறநத கூடோதபனனன, ததத
ன, தாயதகபபனாகளுககுக கிரயமகொடுதது வாஙகப
கரீதபுதரன, புததிரனபோல அபிமானிககபபடட கரிதரிம
ன, தானே உனககுப புதரனுக இருககிறேனெனறுவநத
மதததனெனபவன், காபபிணியாகவே விவாகமசெயயப

1 ஒளரஸன, 2 க்ஷேததரஜன, 3 தததன, 4 கரிதரிமன, 5
தபனனன, 6 அபவிததன 2 1 கானீனன, 2 ஸஹோடன,
ன, 4 பெளனாபபவன, 5 ஸவயமதததன, 6 பாரசவன

3 'அபவிததன எனபவன ஒருவனுககுப பணமகொடுதது அவனைக
டு தனமனைவியினிடம உணடாககிககொளளபபடடவன' எனப

4 கானீனன எனபவன விவாஹததுககுமுன, இவளுககுபபிறககும
ன எனககு வேணடுமெனறு உடனபாடு செயதுகொணட அவள
னுல தததெடுததுக கொளளபபடடவன' எனபதும பழையவுரை

படடவனுககுப பிறநத ஸஹோடன எனனும புதரன, 1
புதரன, சூதரஜாதி ஸதிரீயினிடம தனககுபபிறநதவனுகிய
வன இவாகள பனனிரணடு புதராகள இவாகளில முனெ
புதராகள இலலாமையைபபாாததுப பினசொனன புத
அடையவிருமபவேணடும ஆபதகாலததில மேலஜா
புருஷனிடமிருநதும மைததுனனிடமிருநதும ஸதிரீகள
விருமபலாம குநதியே! மனிதாகள தமவீாயததுககுப
வனைவிட ஜாதியில சிறநதவனுககுபபிறநக புததிரனை அ
தாமபலனைக கொடுககுமெனறு ஸவாயமபுவமனுசொலலி
ரூா ஆதலால, நானுக ஸநததியுணடுபணணுவதறகிலலா
கிற நான இபபோது உனக்கு அனுமதிகொடுககிறேன
பெறறவளே! நமது ஸமானகுலமான ஜஞாதியினிடததில
வது உததமகுலமான பிராமணனிடததிலிருநதாவது
ததியை அடையககடவாய குநதியே! சாரதணடாயனி
னைபபறறி நான சொலலும கதையைககேள 'கறபுள
புகழுளளவனுமான யுருதஸேனையெனனும பெயருளள
சஹோதரியை உயாநதவனுகிய சாரதணடாயனியெனனும
தேசததரசன விவாஹமசெயதுகொணடான குநதியே
பதநியாகிய அவள தன குருவினுல (=பாததாவினுல) பு
பததிசெயதுகொளளுமபடி கடடளையிடபபடடு ருதுஸ
செயது நியமததுடனிருநது ராததிரியில நாலுசநது கூடு
விருநத ஒருதவஸிததிபெறற பிராமணனைவரிததுப 2 புமஸ
எனனும கிரியையில அகநியில ஹோமஞசெயது அநதக
முடிநதபின அநதபபிராமணருடனகூடவே சோநதிரு
அதனுல, அவள துாஜயனமுதலான மூனறு மஹாரதாகளை
ருள அழகானவளே! அபபடியே நீயும தவததிறசிறந
மணனைககொணடு புதரனை உணடாககிககொளவதறகு எ
டளையினமேல சீககிரம பரயததனஞசெய' எனறுன

நூறறிருபததேழாவது அததியாயம

ஸமபவபாாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டுவுக்கு, குந்தி வ்யுஷிதாஶ்வன் கதையைச் சொல்லி

ஜனமேஜயமஹாராஜரே! இவவாறு சொல
குநதி, கௌரவஶ்ரேஷடனும வீரனும பூமிககும தனககும
மாகிய பாணடுவைபபாாததுப பேசததொடஙகினுள '

1 இவனபுதரனுக நினைககபபடவிலலை
2 ஆணபிளளை பிறபபதறகுசசெயவது

தவரே! தாமரைக கணணராகிய உமமிடததிலேயே பற
தாமபததியாகிய எனனைபபாாதது எநதக காரணததா
ோ இவவாறு சொலலததகாது. சிறநத கைகளையுடைய
பாரதரே! வீரரே! நீரே எனனிடததில தாமபபடி பரா
ளள புததாாகளை உணடுபணணப போகிறீா மனுஷய
டரே! உமமோடுசோநது ஸவாககமபோவேன கௌரவ
ா! ஸநததிககாகவும நீரே எனனைச சேரககடவீா உம
விர வேறெருபுருஷனை மனததாலும நான அடையேன
மேலானமனிதா வேறுயாா பூமியில இருககிறாா? தாமத
ததமுடையவரே! விசாலமான கணகளையுடையவரே! நான
ருநத ஒரு பூாவகதையை உமககு இபபோது சொலலப
றேன அதை நீா இபபோது கேடபீராக
மனனுளில மிகுநத தாமிஷடனும பூருவின வமசததை
தி செயபவனுமாகிய வயுஷிதாசுவனென்று கியாதிபெறற
ன இருநதான தாமசிததமுளளவனும சிறநத புஜபல
வனுமாகிய அவவரசன யாகம செயதுகொணடிருககையில
ாதி தேவாகளும தேவரிஷிகளும அவனிடம வநதுசோந
ஸோமபானததினுல இநதிரனும தகூஷிணைகளினுல பிரா
களும திருபதியடைநதனா அபபோது மஹாதமாவாகிய
தாசுவன எனனும ராஜரிஷியின அநத யாகததில தேவாக
பிரமமரிஷிகளும தாஙகளே வேலைசெயதனா ராஜரே!
லை, வயுஷிதாசுவன மனிதாகளை மிஞசினவனுக, வஸநத
து ஸூாயனைபபோல எலலா ஜனஙகளுககும பிரகாசித
அநதச சிறநத பராககிரமமுளள வயுஷிதாசுவன எனனும
ரேஷடன அசுவமேதமெனனும மஹாயாகம நடககும
து, கிழககிலும வடககிலும மேறகிலும தெறகிலுமுளள
ாகளை ஜயிததுப பிடிததுத தூரததினன அரசாககும அரச
வயுஷிதாசுவன பததுயானைகளின பலமுடையவனுக இருந
கௌரவாகளிற சிறநதவரே! கீாததிபெறற பெரியவனுன
வயுஷிதாசுவராஜனவிஷயததில பூாவசரிததிரம தெரிநத
கள பினவருமு காதையைபபாடுகினறனா அதனபொருள,
ஷிதாசுவன சமுததிரததை எலலையாகவுடைய இநதப
ய ஜயிததது எலலாவருணஙகளையும தன வயிறறிறபிறநத புத
களைப பிதா காபபாறறுவதுபோலக காபபாறறினுன' என
நான அவன பெரியயாகஙகளைசசெயது பிராமணாகளுக
தனம கொடுததான, அளவறற ரதனஙகளைச சமபாதித
1 பெரியயாகஙகளைச செயதான, அனேகநதரம ஸோம

1 இஙகு, 'அகநிஷடோமம அதயகநிஷடோமமுதலிய எழுயாகஙக
செயதான' எனபது பழையவுரை

ரஸம பிழிநதான ஸோமலதை உணடாகும இடஙகளை வி
செயதான ராஜரே! அவனுககு மிககபிரியமானவளும
கில பூமியில ஒபபிலலாதவளும கக்ஷீவானுடைய புதரிய
பதரையெனபவள * * * மனைவியாக இருநதாள அ
இருவரும ஒருவாமேலே ஒருவா விருபபமுறறிருநதன
எனககுக கேளவி அவளமேலே விருபபஙகொணட அவ
க்ஷயரோகததை அடைநதான அதனால வெகுசீககிரததில
யன அஸதமனமாவதுபோல முடிவையடைநதான அவ
இறநதுபோனபின அவனமனைவி மிகுத துயரமுறறுள
ஶரேஷடரே! பதரையெனபவள புதரிலலாமல மிகுநத
தினால வருநதினவளாகப புலமபினளெனறு நமககுக கே
அரசரே! அவள புலமபலைச சொலலுகிறேன கேளும '
தெரிநதவாகளிற சிறநதவரே! புருஷனிலலாத பெண எவ
டும புருஷனைபபிரிநதபின ஜீவிததிருபபாளாயின துக
அவள ஜீவிததிருபபவள ஆகாள க்ஷதரியாகளிற சிறந
கணவனிலலாத பெணணுககு இறபபே சிறபபு உமவ
செலல விருமபுகிறேன தயவுடன எனனை அழைததுகசெ
போம உமமைவிடடு ஒரு நிமிஷமும நான ஜீவிககமாட
அரசரே! எனமேல அனுககிரஹம செயயும எனனை இஙகி
விரைவாக அழைததுககொணடுபோம ராஜஶரேஷடரே! தி
வராமலிருககுமபடி செலலுகினற உமமை நான சமபூமிக
கரடுமுரடுகளிலும பினதொடாநது வருவேன ராஜரே!
சிஙகமே! எபபோதும உமவிருபபததையும உமது நன
யும நாடி உமககடஙகி நிழலைபபோல எபபோதும வி
பிரியாமலிருககபபோகிறேன அரசரே! தாமரைககண
இதுமுதல நீர இலலாமையால நெஞசை வறறசசெயகினற
ககூடாத மனநோயகள எனனை மூடிககொளளும அதி
மிலலாத நான கூடியிருநத ஆணபெணகளைப பூாவஜனம
பிரிததிருககவேணடும அதனாலேதான இநத உமதுபிரிவு எ
நோநதது அரசரே! பதியைவிடடுப பிரிநதபின எவள
நேரமாவது ஜீவிததிருககிறாளோ அநதபபாவி நரகததி
பவளபோலத துககததுடன ஜீவிககிறாள நான முனஜ
தில சோநதிருநத ஸதிரீபுருஷாகளைப பிரிததிருககவே
அரசரே! பூாவஜனமஙகளிற செயத தீவினைகளினால எ
திககபபடட அநததுயரம இபபோது உமதுபிரிவினால எ
வநது சோநதது அரசரே! துயரமமேலிடட நான இதுமுத
மைபபாபபதையே பயனுககருதித தாபபசயனததில படு

பாகிறேன மனிதரிற சிறநதவரே! மனிதாககரசே! துபா
அழுது புலமபிககொணடிருககும ஏழைககுக காடசி
தநதுக கடடளையிடும' எனறுள இவவாறு, அவள அநதப
ததைத ததழுவிககொணடு இடைவிடாமல பலவகையாகப
ிககொணடிருககையில ஓா அசரீரிவாககு, 'ஓ! பததரையே!
நதுசெல உனககு இபபோது ஒருவரம கொடுபபேன
ப நகைமுகமுளளவளே! நானே உனனிடததில புதராகளை
ாககபபோகிறேன சிறநதபெணணே! ருதுஸநானமான
ுனபடுககையில சதுாததசிதினமும அஷடமிதினமும என
சயனம செயவாய' எனறு சொலலிறறு அசரீரி
ுல இவவாறுசொலலபபடட அநதப பதிவரதையான
தேவி புதரனைவிருமபி அநதககாலஙகளில அசரீரிவாககுச
னதைச சொனனபடியே செயதாள பரதரேறே! பரத
தில சிறநதவரே! அநத இறநதுபோன பாததாவினுல அநத
திரீ ஸாலவதேசததரசா மூவரையும மதரதேசததரசா நால
ம புதராகளாகப பெறறுள பரதஸரேஷடரே! அவ
, தவம போகம இவறறின வனமையுளளநீரும உமது ஸங
தினுலேயே எனககுப புததிராகளை உணடுபணணுவதறகு
ததியமுளளவா' எனறு குநதி சொனனுள

நூறறிருபததெடடாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

(உத்தாலகர் கதை)

ாமநதெரிநத பாணடுமஹாராஜன, குநதியினுல இவவாறு
லபபடடபின, அநதக குநதிதேவியைநோககி மறுபடியும
ளளதும உயாநததுமான அடியிலவரும சொலலைச
னுன 'குநதியே! அழகுளளவளே! நீ சொனனபடிதான
காரியததை முனனே வியுஷிதாபவன செயதானும.
ு தேவதையைபபோனறவனுக இருநதான ஆனுலும,
தெரிநத மஹாதமாககளாகிய ரிஷிகளாறகணடறியபபடட
பழமையாயுளள தாமரஹஸயததை நான சொலலப
றேன நீ அறிநதுகொள சிறநத முகமும அழகியபுன
முளளவளே! முறகாலததில பெணகள கடடிலலாதவா
வும விருமபினபடி நடநதுகொணடிருபபவாகளாகவும ஸவ
ாகளாகவும இருநதனா அழகானவளே! பெணணரசியே!

அதுவே முற்காலத்திய தாமமாயிருந்ததனால் அவர்கள்
னத்தினால் தங்கள் புருஷர்களைமீறி விபசரித்தும் அவர்க
பாபமுண்டாகவில்லை அந்தப் பழையதாமத்தைத்தான்
ஜாதியிற்பிறந்த பிராணிகள் காமக்குரோதங்கள் இல
இன்னும் அனுஸரித்துவருகின்றன இது பாதயக்ஷமாகப்
கப்பட்டதாமம் மஹரிஷிகளாலும் அஃது அங்கீகரி
டிருக்கிறது வாழைமரம்போன்ற துடைகளையுடையவ
தர குருதேசங்களில் இன்னமும் அந்தத்தாமம் கொண்
படுகிறது அது ஸ்திரீகளுக்கு நன்மையைச்செய்கிற ச
மான தாமம் அக்கினிக்கு விறகுகளும் சமுத்திரத்துக்கு ந
யமனுக்கு ஸாவப்ராணிகளும் பெண்களுக்குப் புருஷ
போதுவதில்லை அதனாலேதான் ஸ்திரீகளுக்கு ஒவ்வொ
ஷனமேலும் ஆசையிருக்கிறது அழகிய புன்சிரிப்புள்ள
சேரத்தகாதவரிடம் சேராமலிருப்பதென்பது பெண்களுக்
போதுமில்லை சிலபெண்களுக்குப் புத்ரனுயிருந்தாலும்
ரனுயிருந்தாலும் ஸஹோதரனுபிருந்தாலும் ரஹஸ்யத்தி
ஷனைக்கண்டபின் [1] (மனவேறுபாடு) உண்டாகின்றது
வளே! இது பெண்களுக்கு இயற்கையிலுண்டானது, கா
னால் வந்ததன்று அழகானசிரிப்புள்ளவளே! இந்த லோ
இந்த வியவஸ்தை சிலநாளாகத்தான் நிலைநிறுத்தப்ப
அதை யார் எந்தக்காரணத்திற்காகச் செய்தார்களென்ப
வாகச் சொல்லுகிறேன், கேள் உத்தாலகரென்று பெயா
ஒரு மஹரிஷி இருந்தாரென்று நமக்குக் கேள்வி அ
ஶ்வேதகேதுவென்று கியாதிபெற்ற புத்ரராகிய ஒரு ரிஷ
தார் தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவளே!
ஶ்வேதகேதுவினால் கோபத்தினால் தாமத்தைப்பற்றி இந்த
செய்யப்பட்டது அஃது எதற்காகவென்பதை இப
சொல்லுகிறேன், கேள்

தவத்திற்சிறந்தவராகிய ஶ்வேதகேதுவின்பிதா
னிற்காலத்தில் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்துகொண்டும்
காலத்தில் திறந்த வெளியிலிருந்துகொண்டும் பனிக்கா
ஜலத்தில் நின்றுகொண்டும் பாரியையுடன்கூட உக்கி
தவத்தைச்செய்துகொண்டிருந்தார் தவஞ்செய்பவரும்
தினால் தயானத்திலிருப்பவருமாகிய உத்தாலகருக்கு அவ
ரான ஶ்வேதகேது பணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்தார்
புகளும் நரையும் நிரம்பின ஒரு பிராமணர் அவரிட

[1] மூலத்தில் வேறுமாதிரியாக இருக்கிறது

(பாரதரே!) அவரைககணடமாததிரததில அமமுனிவா
கூாநது நலவரவு கேடபதிஞலும பாதயம கொடுப
லும இன்சொறகளிஞலும சாஸதிரபபடி பூஜைசெய
காட்டிலுளள கீரைகளாலும கனிகள கிழஙகுகளாலும
லுணடாகிற மறறவைகளாலும பூஜிததா பசியிஞலும,
திஞலும உணடான களைபபிஞல சோாவுறற பிராமணா
ஹரிஷியிஞல பூஜிககபபடடுக களைபபுககீாநதபின ரிஷியி
னறு, 'உததாலக மஹரிஷியே! நீா எனககு உணமையைச
லும, பொயசொலலாதேயும பாலயஞன இநத ரிஷிகுமா
ாபபதறகு மிகபபிரியமாயிருககிருன இவனை உமதுபுததிர
று நினைககிறேன பாககியசாலியாயிருககிறீா அதைச
லும' எனறு விஞவிஞா உததாலகா, 'சிறநத பிரஜைஞயுள
! எனதுமனைவி குசிகருடைய பெண, எனககனபுளளவள;
து ஒததிருககும பாரியை, எநதககாலமும எனனைவிடடுப
தவள, பதிவிரதைகளில அருநததியைபபோனறவள,
திஞல ஸதனஙகள சுருஙகிபபோனவள சிறநததவமுளள
தகேது எனககு இவளிடததில பிறநத புததிரன பிரா
ர! இவன வேதவேதாநதஙகள தெரிநதவன, எனசொல
தவன, உலகநதெரிநதவன, எலலாலோகஙகளிலும பெயா
வன, பொயயாமொழியன தயையுளளவன' எனறு
ஞா பிராமணா, 'எனககுப புததிரனிலலை, பாரியை
டும நான வயதில முதிாநதவன கணபாாவை குறைநத
பிதிாககளின கடனிலிருநது விடுபடாமலிருககிறேன முனன
விவாஹஞ செயதுகொளளாமறபோனேன ஸநததிககு
ரியைபபோனறவளும சிறநதகுலமும ஒழுககமும உளளவளு
உமது பாரியை கோததிரததில எனககு ஒததவளாயிருககி
இவளை அழைததுககொணடுபோகிறேன நீா எனனை மன
வேணடும' எனறு சொலலி, மானகுடடியின கணகளைப
அலையுஙகணகளை உடையவளும மரவுரியையும கிருஷணஜி
தயும ஆடையாகவுடையவளும தன வேலையைச செயயவே
பிலலாதவளும அவரிடததில விருபபமிலலாதவளும சிறநத
ாகியஸவேதகேதுவின தாயாரை, உடமபுதளாநதுதடியையே
வாகப பிடிததவரும கணணொளியும புததியும குறைநதவரு
அநதபபிராமணா, ஸவேதகேதுவின பிதாவின் கணமுனஞ
கையிறபிடிததுககொணடு, 'நாமிருவரும செலவோம'
ும சொனஞா அபபோது அநத ரிஷிபுததிரா தாயாரை
ாறு பலாதகாரமாகக கொணடுபோவதைககணடு கோபங

தொணடாா தவததினுல ஜவலிககும சகதியோடுகூடிய ப
கேது அதைபபொறுககவிலலே ஸவேதகேது, தம தாய
கையிற பிடிததுககொணடு, 'துஷடபபிராமணரே! பதி
யான என தாயாரை நீா விடடுவிடும என பிதா இயற
பொறுமையுளளவரும பிரமமஜஞானிகளிற சிறநதவரு
பிரமமரிஷி சாபமசெயயவும அனுகரஹம செயயவும சக
ளவா, சிறநத தவமுளளவராயிருபபதனுல பேசாமலிருக
இவள அவருடைய பததினி இநதிரியஙகளை ஜயிததவள பே
எனனுடைய தாயாா பிராமணரே! கறபுளளவளும தவ
பெரியவளும நலலொழுககஙகளே அணிகலஙகளாகவுடைய
உமககே தாயைபபோனறவளுமாகிய இவளைத தவறுசெய
விடடுவிடும' எனறு சொனனுா (ராஜரே!) இவவாறுசெ
'விடும' எனறு அடிககடிவேணடுகிற ஸவேதகேதுவைநே
அநதப பிராமணா, கெஞசிககேடடுககொணடு, பினவரும எ
மிலலாதசொலலைச சொலலததொடஙகினுா 'ஸவேதகேது
வயது முதிாநதவனும கணணெளி குறைநதவனுமான நா
திரஸநதானததிலவிருபபமுளளவனுக இருககிறேன கஙியப
திரததவனே! நீ புதரனுகப பிறநததனுல உனபிதா பிதிர
கடனிலிருநது விடபபடடவரானுா நான கடனிலிருநது வி
டாதவனுக இருககிறேன, வயது முதிாநதவன, விஷயங
விருபபமிலலாதவன எனககு யெளவனமவநத பெணணை
கனனிகாதானம செயவன? சிறநத தபஸுளளவனே! நீ
ஸநததிககு அரணியாகிய பதனியாக எனககுவிடு ஒரு ஸநத
தினுல திருபதியடைநது உன தாயாரை உனனிடம ஒபபித
கிறேன' எனறுா இவவாறு சொலலபபடட ஸவேதகேது
கததுடன கோபததையடைநதாா அவா கோபிததைதைக
அவருடைய பிதா ஸவேதகேதுவை நோககி, 'குழநதா
கோபிககாதே இது புராதனமான தாமநதான பூ
எநத வருணஙகளிலும ஸதிரீகளுககுக கடடு இலலை புதரனே
தாகள, பசுககள இருபபதுபோலவே தமதம வருணங்களி
கினறனா அவவாறிருநதும குடுமபஙகளில அவாகள
நடககவிலலை ருதுகாலம வநதபோது அவாகள புருஷனை
லிருநதனா' எனறுா பிறகு, ரிஷிபுததிரராகிய ஸவேதகேது
தததாமததை ஸஹிககவிலலை மிகுநத பாககியமுளளவனே!
போது அநத ஸவேதகேது மனிதாகளுககுமடடும ஆண பெ
ளுககு அடியிலவரும நியமததைசசெயதாா, மறற ஜநதுக
செயயவிலலை அதுமுதலதான, இநத வரமபு நினறதெனறு

டது (அதாவது) 'இதுமுதல பதியைவிடடு விபசரிக
பெணணுககுக காபபததைககொனறதறகு ஸமானமும
பததைதத தருவதுமாகிய பெரியபாபம உணடாகும
ழுபெறறவளே! இனனமும உததரகுருதேசஙகளில காமக
ாதஙகளைவிடடு அனுஸரிககினறனா புராணததில கணட
ம இது, மஹாிஷிகளால பூஜிககபபடுகிறது] அவவாறே,
பமுதல நியமநதவறுத கறபுளளமனைவியைவிடடு விபசரிக
புருஷனுககும பூமியில இதேபாபம உணடாகும புததிர
ானததிறகாகக கணவனாலேயே கடடளையிடபபடட மனைவி
த அவவாறு செயயாளாயின அவள மிகபபெரியபாபததை
டவாள' எனபது. பயமுளளவளே! இவவகையான தாமத
ரிய 'நியமமானது உததாலகபுததிரரான ஸவேதகேது
ல முனனே பலமாக ஏறபடுததபபடடது வாழை
போனற துடைகளையுடையவளே! ஸௌதாஸன எனனும
வினால புததிரோதபததிககாக நியமிககபபடட மதயநதி
வள வஸிஷடமஹாிஷியைச சோநதாளெனறு நமககுக
வி அநத உததமஸதிரீ அநத வஸிஷடரால அஸமகன
ற பெயருளள புததிரனை அடைநதாள அவளும பாததா
விருபபததைச செயவதறகாகததான இவவாறு செயதாள
ரைககணணியே! அசசபபடுகிறவளே! கௌரவாகளினவமசம
தியாவதறகாகக கிருஷணதவைபாயனரால நாஙகள ஜனித
உனககுத தெரிநததுதான குறறமறறவளே! ஆதலால,
நியாயஙகளெலலாவறறையும ஆராயநது தாமமுளள இநத
சொலலை நீ செயவதற்கு உரியவளாயிருககிறாய ராஜபுததி
! பதிவரதையே! ஒவவொரு ருதுகாலஙகளிலமடடும ஸதிரீ
னைமீறி நடககககூடாதெனபதே தாமமெனறும மறறக
களை எலலாவறறிலும பெண தன இஷடபபடி நடபபதற
வளெனறும தாமநதெரிநதவாகள அறிகினறனா ஸாது
கள இவவாறாகவே பழையகாலததுத தாமமிருபபதாக நிச
திருககினறனா ராஜபுததிரியே! தாமமோ அதாமமோ
ப பாரியைககுப பாததா சொலவனே அதை அவள செயய
டுமெனறு வேதநதெரிநதவாகள நிசசயிககினறனா சிலாக
ா அழகுளளவளே! புததிரனை விருமபுகிறவனும தானாக
தியை உணடாககுவதறகு வகையறறவனுமாகிய நான புததி
பாககவேணடுமெனற ஆசையுடன சொலவதை நீ செயவது
யம அழகியவளே! அழகியநிதமபஙகளையுடையவளே!

1 இது அதிகபாடம

சிவந்த நகங்களையுடைய விரல்களுள்ளதும் தாமரையிதழபோ றதுமாகிய இந்த அஞ்சலி உன்னை வேண்டிக்கொள்வதற்காக மேல் எடுக்கப்பட்டது அழகிய கூந்தலின் நுனிகளையு வளே! என் கட்டளையினால் தவத்திற்சிறந்த பிராமணனைக்கெ குணங்கள் நிரம்பின புத்திரர்களை உண்டாக்கிக்கொள்வ உரியவளாகிறாய் பருத்த நிதம்பங்களையுடையவளே! நான ல் புத்திரவான்களுடைய லோகத்துக்குச் செல்லக்கட என்று பாண்டுசொன்னான் கணவனுடைய விருப்பத்திலும மையிலும் எண்ணமுள்ள உத்தமஸ்திரீயான குந்தி இவ்வா லப்பட்ட பிறகு, பகைவரின் பட்டணங்களை ஜயிப்பவ பாண்டுவுக்கு மறுமொழி சொல்லலானாள்.

'பரதவம்சத்திற் சிறந்தவரே! க்ஷத்திரியரேறே! பா யானவள் வேண்டிக்கொள்வதற்குரியவனாகிய கணவன், பா யை வேண்டிக்கொள்வதென்பது பெண்களுக்குப் பெரியப சிறந்தகைகளையுடையவரே! ஸந்தோஷகரமாக நான்சொ என்னுடைய சொல்லைக்கேளும் நான் சிறுபெண்ணாயிருக்க எனபிதாவின் கிருஹத்தில் வரும் அதிதிகளைப் பூஜிப்பதற மிக்கப்பட்டிருந்தேன் அங்கே கொடியவரும் கடுந்தவமு வரும் தாமத்தில் யாருக்குந் தெரியாத நிச்சயமுள்ளவரும தூர்வாஸஸ் என்று பெயர்பெற்ற பிராமணருக்குப் பணி செய்தேன் உக்கிரமானமனமுள்ள அவரை நான் எல்லாமு களையும் செய்து திருப்தியடைவித்தேன் சிறந்தமஹிமைபெ திய அவர் வசீகரண சக்தியோடு ஒருசிறந்த மந்திரத்தை எ வரமாகக்கொடுத்து என்னைப்பார்த்து, 'ராஜபுத்திரியே! நீ மந்திரத்தினால் எந்தத்தேவதையை ஆவாஹனம் செய்வா அந்தத்தேவதை விருப்பமிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் உ வசப்படுவான் அந்தத் தேவதையின் அனுக்ரஹத்தினால் கு புத்திரனுண்டாவான்' என்றுசொன்னார் பாரதரே! பிதாவின் கிருஹத்தில் அந்தப் பிராமணரால் நான் இவ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறேன் பிராமணர்சொல் தவறாது அ இது காலம் நேர்ந்திருக்கிறது ராஜரே! உம் அனுமதியினா நான் தேவதையை வருவிப்பேன் மஹாராஜரே! பெரும பெற்ற அந்தரிஷி எந்தவித்தையை எனக்குக் கொடுத்த அந்த வித்தையினால் அழைக்கப்பட்டதேவதை தேவதைக்கு பான புத்திரனைக் கொடுப்பான் வீரரே! அந்தப் புத்திரன் த்தியில்லாமையினால் உமக்குண்டான வ்யஸனத்தை விலக்கு

நூற்றிருபத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபாவம (தொடர்ச்சி.)

(தேவதையினிடம் குந்திக்கு யுகிஷ்டிரர் பிறந்ததும், அதனுல் துக்கித்த காந்தாரி வயிற்றிலிடித்துக்கொண்டு மாம்ஸபிண்டத்தைப் பெற்றதும், வியாஸராலஅப்பிண்டம் நூற்றொருகூறுக்கப்பட்டுத் தனித்தனி குண்டங்களில் வைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்டதும், குந்தியினிடத்தில் வாயுதேவதையின் அம்சத்தினுல் பீமன பிறந்ததும், ஒரு மாதத்தில் கிருதாராஷ்டிரனுக்குத் துரியோதனன் முதலிய நூறுபிள்ளைகளும் துசசலை யென்னும் பெண்ணும் பிறந்ததும்)

னககுப புததிரன வேணடும' எனற புததிரனைபபறறிய விருபபம இவவாருக நிறைவேறலாம அபபடியிலலாவிட குணஙகள நிரமபினவனும எலலாபபிராணிகளின நனமை நோககமுளளவனுமாகிய ஒருபிராமணனுககாவது அனு காடும உமககுச சுகமுணடாககடவது பதிதானே ஸதிரீக த தேவதை தாமநதெரிநதவரே! சிறநதகைகளையுடைய ! தேவதையையோ பிராமணனையோ யாரைபபறறி நீர பபீரோ அவரிடம நீர சொனனபடி அநதக காரியததைச வேன ஆனுல, தேவதையினிடம புததிரனெனனும பிர னம உடனேவரும பிராமணனிடததில காலாநதரததில பரதஸரேஷடரே! எபபோது எநதத தேவதையை வரு லாம? இநத இஷடகாரியததில உமது ஆஜஞையை எதிர பவளெனறு நீர எனனை அறியும' எனறு குநதி சொன பாணடு, 'நான கிருதாாததனுனேன, தெயவாநுகரஹம வனுனேன நமது குலததிறகு நீ தாய உனககு வரம ததத அநத மஹரிஷிககு நமஸகாரம தாமநதெரிநதவளே! னறிப பிரஜைகளைப பரிபாலனமசெயவது முடியாது ணே! ஆதலால, உனககுப புதரலாபததிறகாகவும என ஸந ருததிககாகவும எலலாததேவாகளிலும சிறநத தாமதேவ ய ஆவாஹனமசெய' எனமுன ஜனமேஜயமஹாராஜரே! மசததானுகிய புகழபெறற பாணடுவினுல அனுமதிகொடுக றபோது, குநதி தாமதேவதையை ஆவாஹனமசெயய ஙகொணடாள பாணடு, 'பெணணரசியே! நீ இபபோதே பபடி ஆரமபமசெய குருவமசததாருககுத தாமிஷடனுன ன உணடாவனெனபதில ஸநதேஹமிலலை தாமதேவதை கொடுககபபடும அநதப புததிரனுடைய மனம அதா

மததை விருமபாது தாமநதெரிநதவளே! தாமததையே
யும அநதமும நடுவுமாகவுடைய ஸநததிதான விருமபபப
அஃது உலகஙகளில புகழையும கௌரவததையும விருத
வது அழகிய புனனகையுள்ளவளே! ஆதலால, நீ நியம
டும அலஙகாரமான ரூபததோடும நலல ஆசாரததோடு
தாமததை முனனிடடுத தாமதேவதையை நேராகவே பகதி
ஆராதனஞசெய' எனறு சொனனுன தனது பாததா
அநதப பாணடுவினுல அவவாறு சொல்லபபடட அநத உ
ஸதிரீயாகிய குநதி, 'ஆகுக' எனறு சொலலிப பாத
நமஸகரிததது, விடைகொடுககபபெறறுப பிறகு பிரதக
செயதாள ஜனமேஜயரே! காநதாரியின காபபம ஒருவ
தரிததிருநதபின, குநதி தன காபபததிறகாகத தவறுமல
கொடுககும தாமதேவதையை அழைததாள அநதக குநதி
சிரததையுடன தாமதேவதைககுப பூஜைககுரிய திரவிய
அாபபணம செயதாள தூவாஸஷினுல முனனே கொ
படடிருநத மநதிரததையும முறைபபடி ஜபமசெயதாள
தையே முககியமாக அறிநது தாமதேவதையை வசியம செ
தொடஙகினுள பிறகு, எலலாபபிராணிகளாலும நமஸக
படட தாமதேவதை குநதியினுல நியமததுடன மநதி
தால அழைககபபடடு உடனே குநதிதேவியினிடம வந
பகவானுன தாமதேவதை, சூரியனைபபோலப பிரகாசிக
விமானததிலேறிககொணடு, பாணடுவுககு ஸநததி கொடு
காக, குநதி ஜபஞசெயதுகொணடிருநத இடததில தே
னுன பிறகு, அவளைநோககிச சிரிததது, 'குநதி! உ
நான எனன கொடுககவேணடும? சொல' எனறுன த
பாததுச சிரிததுககொணடு கேடகுமபோதும, அநதக
'எனககுப புததிரனைக கொடும' எனபதைமடடும
ளுள மிகுநத கறபுள்ள குநதி சதசருஙகமெனனும உ
மலையில அனேக மிருகஙகளுள்ள அநத வனததில பாண
பிரயோஜனததிறகாகத தாமதேவதையை அடைநதாள
பெறறவளும அழகிய நிதமபஙகளையுடையவளும பதிவ
மான குநதி ருதுகாலம வநதபோது ஸநானஞசெயது ப
மாகிய வெள்ளைவஸதிரம தரிததுத தாமதேவதையுடன
சயனததையடைநதாள அவள, யோகசகதியினுல சரீர
துககொணட தாமதேவதையுடன சோநது, சிறநத வ
உடையவனும மனிதாகள எலலாரிலும சிறநதவனுமாகி
திரனைபபெறறுள குநதி ஸூரியன தூலாராசியிலிருககும

லக்ஷணஙகளோடுகூடிய பூரணதிதியாகிய பஞசமியில இந
த தேவதையாகவுடைய கேடடைநக்ஷத்திரம சநதிரனேடு
திருககையில அபிஜித என்று சொலலபபடட எடடாவது
ததததில நிறைநதபுகழுளள சிறநதபுததிரனைப பெறருள
புததிரன பிறநதவுடனே, ஓர அசரீரிவாககு, 'இவன தா
ாகளுககுள சிறநத புருஷஶ்ரேஷ்டனுக இருபபான, பரா
ளளவனும ஸதயவாககுளளவனுமாகிய ராஜாவாகப பூமி
ருககபபோகிறுன பாணடுவின முதறபுதலவனுகிய இவன
ஷ்டிரன என்று கயர்திபெறறு மூனறுலோகஙகளிலும
போன சிறநதராஜாவாகவும புகழும பிரதாபமும ஒழுகக
பாருநதினவனுகவும இருககபபோகிறுன' என்று சொல
காநதாரிககு இரணடாவதுவருஷம வநதபோது வயிறு
ாயிறறு. அபபோது ஒன்றும பிறககவிலலை அதனுல,
கருத துயரம உணடாயிறறு ஸுபலனபுதரியான காந
குநதிககுப பாலஸூாயனுககொபபான தேஜஸுளள புத
பிறநததைககேடடும தன வயிறு உறுதியாயிருபபதைக
ம அதிகத துயரமுறறவளாகி, திருதராஷ்டிரனுககுத தெரி
, தானே மிக ஓஙகி வயிறறை இடிததுககொணடாள அதி
து இருபபுக குணடுபோல கெடடியான ஒருமாமஸபிணடம
பபடடது வயிறறில இரணடுவருஷஙகளாக வளாநத அந
ணடததை அவள எறிநதுவிட ஆரமபிததாள பிறகு, வியா
அதையறிநதுகொணடு உடனே வநதுசோநதாா அநத
ரேஷ்டா அநத மாமஸபிணடததைக கணடாா பிறகு,
அநதக காநதாரியைநோககி, 'நீ செயயககருதின இநதக
ம என்ன?' என்றுகேடடாா அவளும தான நினைதததை
ம அமமஹரிஷிககுச சொலலத தொடஙகினுள 'குந
ஸூாயனுககு ஒபபான ஒளியுளள மூததகுமாரன பிறநத
சடடு மிகுநததுயரததினுல நான இநதவயிறறை இடிததுக
டேன முன்னே எனககு நீா நூறுபுததிராகளைபபெற
காடுததிரலலவா? நூறுபுததிராகளுககுப பிரதியாக இநத
உருணடை எனககுப பிறநதது' என்றுள வியாஸா,
லனபெணணே! நான சொன்னது ஸரிதான அஃது
ாதும மாறுது நான விளையாடடிலும பொயசொன்ன
மறறடபோது கேடபானேன? நூறுகுடஙகளைச சீககிரத
யயினுல நிரபபவேணடும, மிகவும பததிரமுளள இடஙக
அவறறை ரக்ஷணஞ்செயயவேணடும இநதப பிணடததைக

1 யுததததில ஓடாமல நிறபவன

குளிர்ந்தஜலத்தினால் நனைக்கவும் வேண்டும்' என்று சொ
நனைக்கப்பட்ட அந்த மாம்ஸபிண்டம் அப்போது நூ
வாக ஆயிற்று ஜனமேஜயராஜரே! அந்த நிமிஷத்தில்
விரற்கணு அளவுள்ள அதனதன் அங்கங்கள் பூர்ணமான
ற்றொருபிண்டங்கள் இருந்தன ராஜரே! பிறகு, வியாஸமு
நூறுகுடங்களை அங்கே வருவித்து, முதிர்ந்தகாலம் வருகி
யில், மாம்ஸபிண்டத்திலிருந்து அந்தச் சிசுக்களையெல்லா
த்த குடங்களில் வரிசையாக வைத்தார் அதிக பத்திரமான
களில் அவற்றை ரக்ஷிக்கும்படி செய்வித்தார் அவ்வாறு
சிசுக்களைப் பாதுகாத்து வரும்படியாகவும், வ்யாஸர் கட்ட
டார் வியாஸபகவான், காந்தாரியைப் பார்த்து, 'பு
வதியே! மறுபடியும் இவ்வளவு காலமானபிறகு குடங்கள்
கும்போது புத்திரர்கள் பிறந்ததாக அறி' என்றும்,
போது) இந்தக்குடங்கள் திறக்கத்தக்கவை' என்றும்
ஞர் சிறந்த ஞானமுள்ள வ்யாஸபகவான் அவ்வாறு
செய்து காந்தாரிக்கும் இந்தச்சொல்லைச் சொல்லிவிட்டு
மலைக்குத் தவஞ்செய்யச் சென்றார் ஒவ்வொருதினம் பிரதி
ளாக அந்தக் குமாரர்கள் குடங்களிலிருந்து பிறந்தார்கள்
முறையாலேதான் அவர்கள் ஜ்யேஷ்டகனிஷ்டர்களானது
ஞலும் உருவத்திஞலும் குந்தியின்புத்ரன் பெரியவனுக
தான் தர்மிஷ்டனை புத்ரனைப்பார்த்து, பாண்டு குந்தியி
'க்ஷத்ரியன் பலத்திஞல் பெரியவனென்று சொல்லுகின
நீ பலத்திற்சிறந்த புத்ரனை வேண்டு' என்று சொன்னன
ஜயரே! பிறகு, பாண்டு, குந்தியினிடம் சென்று, 'நீ வ
ஆவாஹனஞ்செய் அவன் மிகுந்தபலமுள்ள தேவதை
ளிற் சிறந்தது அச்வமேதம் தேஜஸ்ஸுகளிற் சிறந்தவன்
யன், மனிதர்களிற் சிறந்தவன் பிராமணன், தேவர்களிற்
வன் வாயு பெண்ணரசியே! தேவர்களிற் சிறந்தவனும்
பிராணிகளாலும் துதிக்கப்பட்டவனுமாயிருக்கிற வாயுவை
கு புத்திரனுக்காக நியமத்துடன் ஆவாஹனஞ்செய்
நிதம்பங்களையுடையவளே! அந்த வாயு நமக்கு எந்தக்
னைத் தருவனே) அவன் மனிதர்களுக்குள் மிகுந்த வன
பராக்கிரமமுமுள்ளவனயிருப்பன் அரசர்கள் பலத்தினே
பெரியோர்களாகிறார்கள்' என்று அதிகமாக வற்பு
சொன்னன் அவன் அவ்வாறு சொன்னபிறகு, இந்த
அந்தத் தூர்வாஸர் சொன்னவிதிப்படி, மறுபடியும் ருத
தில் இரண்டாவது பூஜையோடு வாயுபகவானை அழை

ிருந்த நியமங்களோடேயிருந்து மந்திரக் கோவையை
ாள் பிறகு, வாயுபகவானவந்து, 'நான் என்னசெய்யவேண
ன்றுகேட்டான் பிறகு, குந்தி நாண்முற்று மிகுந்த பலமு
திரனை வேண்டினள் வாயுபகவான், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்'
சொல்லி அவளைத் தழுவிக்கொண்டு தேவலோகம் சென்றான்
வளிடம் மிக்ககுரனும் (பிறர்) அச்சப்படத்தக்க பராக்ரம
வனுமாகிய [1] பீமன் பிறந்தான் பாரதரே! மிகுந்த பல
அவன் பிறந்ததைப்பற்றியும் அசரீரிவாக்கு, 'இவன் பல
ா எல்லாரிலும் சிறந்தவனாகப் பிறந்திருக்கிறான்' என்று
ியது அந்தக்குமாரன் பிறந்தவுடன் எல்லாத்தேசத்தர
ம மூத்திரம்விட்டுக்கொண்டனர் எல்லாரும் துயரத்தையும்
ந்தனர் வாகனங்கள் சிதறின கண்ணீர்த்துளிகள் விழுந
ிகுதியாக விருத்தியான காற்று எப்படியோ அப்படியே
டத்தக்க பராக்ரமமுள்ளவனும் புஷ்டியான அங்கமுள்ள
ாகிய பீமனும் பூமியை அசையச்செய்வதில் ஸமர்த்தனு
ான் [2] வ்ருகோதரன் பிறந்த மாத்திரத்தில் மற்றொர
ஆச்சரியமுண்டாயிற்று அதாவது, அவன் தாயாரிடுப்பி
ற விழுந்து தன் அங்கம்பட்டதினால் கருங்கல்லைப் பொடி
ிசய்தான் யதுபுத்திரியாகிய குந்தியோ, பத்தாவதுநாள்
னுடன்கூட மிக்க அழகான தடாகத்திலபோய ஸ்நானஞ்
பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டு, தேவதாபூஜை செய்வதற
ுமரமத்திலிருந்து புறப்பட்டாள் பரதஸ்ரேஷ்டரே! அப
அவள் மலையினோரமாகப் போகையில் ஒரு பெரும்புலி
க கொல்லஎண்ணங்கொண்டு மலையின் குகையிலிருந்து
டடது தேவதைக்கொப்பான பராக்ரமமுள்ள பாண்டு,
தவில்லை வளைத்து மூன்று பாணங்களினால், ஓடிவரும் அந
ிலியைப் பிளந்தான் பேரிரைச்சலினால் அம்மலைக்குகையை
கின்ற அந்தப் புலியைக்கண்டு பயத்தினால் குந்தி மலைமே
ூரம்பித்தாள் பரதஸ்ரேஷ்டரே! அப்போது, அவள் பயந
ல அவள் இடுப்பிலிருந்த குழந்தை விழுந்தது அவள் பா
தின மேலிருக்கையில் குழந்தைகீழேவிழுந்தது அந்தச்சிசு
னால விடப்பட்ட வஜ்ராயுதம்போலக் கல்லைத்துளாக்கிற்று.
பாண்டு, புத்ரனிடமுள்ள நேசத்தினால் மலையின் சரிவுக்கு
ன விழுந்த அந்தக் குழந்தையின் அங்கம்பட்டு அந்தப
நூறு சுக்காகப் பொடிக்கப்பட்டிருந்தது பொடியாகச்
பபட்ட சிலையைக்கண்டு பாண்டு மிக்க வியப்படைந்தான்.

---

1 எல்லாரும் பயப்படத்தக்கவன். 2 பீமன்

புலிககொபபான பராககரமமுளள பாணடு, பீமன பிறநத
மலைமேலிருநது பெருஙகததலகததின ஒருபுலியைககண
கௌரவபுதரனுகிய பாணடு தனமனைவியைக காபபதறக
மைநதனைககாபபதறகாகவும எபபோதும கையில
விலலுமாக இருநதான ஸிமமததில குருவும தால
ஸூாயனும மகநக்ஷததிரததில சநதிரனும சோநத
சுபமான திரயோதசி திதியில பிதாககளின முகூாதத
அநதககுநதி உறுதியான பராககிரமமுளள பீமனைப
ருள பரதஸரேஷடரே! ராஜரே! [1] எநதபபகலில பய
தகக பராககரமமுளள பீமன பிறநதானே அதன முநதி
திரியில துரியோதனன பிறநதான ராஜரே! அநதத திரு
டிரபுததிரன பிறநத உடனேயே கழுதைககததுவதுபோல
தான, இரையவும இரைநதான கழுதைகளும கழு
காககைகளும மாமஸம தினனும குரூரமான மிருகபக்ஷி
அமஙகளமான சபதத்தோடுகூடிய நரிகளும அவனுககு
கக கததின அபபோது பெருஙகாறறு அடிததது திசை
தீபபறறிககொணடது ராஜரே! பிறகு, திருதராஷடிரராஜ
முறறு அநேகப பிராமமணாகளையும பீஷமரையும விதுர
மறறும வேணடியவாகளையும குருவமசததைச சோநதவா
வரையும வரவழைததது அடியிலவரும சொலலைசசொன
'யுதிஷடிரன நமது குலததை விருததிசெயயும மூததரா
ரன அவன குணஙகளினுல ராஜயததுககு யோககியனு
ருன அவனவிஷயததில நாம சொலலவேணடியது ஒன
இவன அவனுககுப பிறகு ராஜாவாவனு? இது விஷயததி
நிசசயமாக நேரிடுமோ அதை ஸரியாக எனககுச சொலலு
இவன பிறநதபோது உணடான சகுனஙகள இஙகே
அமஙகளததைத தெரிவிககினறன் உடனே பயம எனக
புகுநதது விதுரனே! அதனுல சொலலுகிறேன' என
னுன ஜனமேஜயரே! இநதத திருதராஷடிரனசொல முடிந
து, எலலாத திசைகளிலும ஹிமஸிககிற கொடியபிராண
அமஙகளமான தவனியுளள நரிகளும கததின ராஜரே!
நிமிததஙகளெலலாம பயஙகரமாக இருபபதைக கணடு
பிராமணாகளும சிறநத புததியுளள விதுரரும சொலலலா
'தருதராஷடிரமஹாராஜரே! புருஷஸரேஷடரே! உ
ஜயேஷடபுதரன பிறநதபோது இநதப பயஙகரமான நிமித
உணடாயிருபபதனுல இநத உமது புததிரன நிசசயமாகக

[1] 'எநதத தினததில பீமன பிறநதானே அதேதினததில து
தனனும பிறநதான' எனபது வேறுபாடம,

க்ஷயத்தைச் செய்பவனாக இருப்பான் புத்திரனை விடுவத
தான் அதற்குப் பரிகாரம் புத்திரனைக் காப்பாற்றுவதில்
ந்தீங்குவரும் இந்தத் துரியோதனராஜன் தேன்போலச்
த கண்களோடிருக்கிறான் இவன் குலத்துக்குமாத்திரமே
, க்ஷத்திரியர்களுக்கே நாசத்தைச்செய்வான் ராஜரே!
கு ஒன்றுகுறைய நூறுபுத்திரர்களிருந்தாலும் இருக்கட்டும்,
ரே! குலத்துக்குச் சௌக்கியத்தை விரும்பினீரானால் இவ
வனை விட்டுவிடும் ஒருவனால் குலத்துக்கும் உலகத்துக்கும்
த்தைச்செய்யும் ஒருகுலத்திற்காக ஒருவனை விடவேண்டும்,
கிராமத்திற்காக ஒரு குலத்தை விடவேண்டும், ஒரு தேசத்
க ஒரு கிராமத்தை விடவேண்டும், தனக்காகப் பூமியையே
வேண்டும்' என்றனர் விதுரராலும் அந்தப் பிராமணோத்த
னைவராலும் அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ராஜா புத்ரஸ்நே
கொண்டு அவ்வாறு செய்யவில்லை ராஜரே! நூறுதினங்க
நூறுபுத்திரர்கள் த்ருதராஷ்டிரனுக்குப் பிறந்தனர் நூற
மேல் ஒருபெண்ணும் பிறந்தாள் வயிறுபெருத்துக் காந்
கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில், கன்னிகையான ஒரு
யப்பெண் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சுச்ரூஷை செய்துகொண்
தாள் திருதராஷ்டிர மஹாராஜன் தற்செயலாக அவளுடன்
தான் ராஜரே! அந்தவருஷத்தில், திருதராஷ்டிரனுக்குப்
புகழுள்ளவனும் சிறந்தபுத்தியுள்ளவனும் [1] கரணனுமாகிய
ஸுவென்பவன் அந்த வைசியப்பெண்ணினிடம் பிறந்தான்
று சிறந்த புத்தியுள்ள திருதராஷ்டிரனுக்கு மஹாரதர்க
வீரர்களுமாகிய நூறுபுத்திரர்களும் நூற்றுக்குமேல் ஒரு
ணும் மிகுந்த ஒளியுள்ளவனும் சிறந்த பராக்கிரமமுள்ளவ
வைசியப்பெண்ணின் மகனுமான யுயுத்ஸுவும் பிறந்தனர்"
று வைசம்பாயனர் சொன்னார்

நூற்றுமுப்பத்தாவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துச்சலையின் வரலாறு)

ஜனமேஜயர், "வியாஸமஹரிஷியின் அனுக்கிரஹத்தினால்
ராஷ்டிரனுக்கு நூறுபுத்திரர் உண்டானது ஆதிதொடங்கி

---

[1] கரணனென்பது, வைசியனுக்குச் சூத்திரப்பெண்ணினிடம் பிறந்
க்குப் பெயரென்று நிகண்டு கூறுகின்றது உயர்ந்தஜாதிப் புருஷ
த தாழ்ந்தஜாதிப் பெண்ணினிடம் பிறந்தவனென்கிற ஒப்புமை
இவனையும் 'கரணன்' என்று கூறியிருக்கவேண்டும்

உமமாறசொல்லபபடடது கனனிகையோ சொலலபபட
வைசியபபெணணினுடைய புதரன யுயுதஸு எனறும நூற
மவள பெணணொருததியுணடெனறும சொனனீா குற
வரே! அளவறற மஹிமையுளள அநத வியாஸமஹரிஷி
காநதாரிககு நூறுபுதராகள தாம சொலலபபடடனா. பகவா
அநத வயாஸமஹரிஷியினால மாமஸபிணடம நூறுபாகஙக
செயயபபடடிருநதால இபபோது கனனிகையைபபறறி நீா
குசசொலவது எவவாறு? காநதாரி, பிறகு, எவவகையிலும
விககாமலிருநதால துசசலை யெனனும கனனிகை பிறநத
படி? பிரமமரிஷியே! இதுவிஷயததில நடநததுநடநதபடி
குச சொலலும எனககு இதில விருபபம மிகுதியாக இ
றது" எனறுகேடக, வைசமபாயனா சொலலலானா

"பாணடவவமச புதரரே! நீா இநதக கேளவி ஸரி
கேடடீா நான உமககுச சொலலுகிறேன சிறநத தவ
வியாஸபகவான, தாமே அநத மாமஸபிணடததைக கு
ஜலததினால நனைதது, பாகமபாகமாகப பிரிததா ரா
எநத எநதப பாகம எவவாறு பிரிககபபடடதோ அநத அ
பாகததை அவவாறாகவே தாதியைககொணடு நெய நிர
குடஙகளில ஒவவொனறாகப போடுவிததா இநதசசமய
கறபுளளவளும உறுதியான நியமமுளளவளும புகழ்பெறற
உததமஸதிரீயுமான காநதாரிதேவி பெணணினிடததுண
ஆசைமிகுதியை நினைதது ரிஷியினிடததுளள கௌரவத
அநத ரிஷியை நோககி ஒனறுமபேசாமல மனததிலம
'எனககு இநத நூறுபுததிராகள உணடாகபபோகிறாகள
தேகமிலலை ரிஷிசொலவது மாறாது எனககு ஒருபெண
பாளானால அதுதான மிகுநத ஸநதோஷம எலலாருககும
யவளாகிய நூறறொராவது பெணகுழநதை பிறககவேண
அதனால, இநத எனகணவா தௌஹிததிரனால வரததகக
களுககு உரியவராவா ஸதிரீகளுககு மருமகனால உண
ஸநதோஷம அதிகமாயிருககும நூறறுககு மேறபடடு
கும ஒருபெண பிறபபாளாயின புதராகளாலும தௌஹி
ளாலும சூழபபடடுக கிருதாாததனதயாவேன நான தவ
ததும தானமசெயததும ஹோமமசெயததும பெரியோ
ஆராதிததததும நிஜமாயிருககுமாயின, அதனால என
பெண உணடாகவேணடும' எனறு நினைததாள அதே
தில, பகவானும ரிஷிஸரேஷடருமாயிருககிற கிருஷணத
யனா, அநதப பிணடததைத தாமே வகுததா குடஙகள

போது அந்தமஹாதமாவினால நூறுகுடங்கள நிரமபப
ர் அவருடைய இடககரததில மற்றொருதுணடு மிகுந
. நூறுபாகஙகள் நிறைநதுபோனதைதக கணககிட்ட
யாஸா, காநதாரியைபபாாதது, 'இநத நூறுபுததிராகள
னா நானசொனனவாககுப பொயயாகவிலலை தெய
லாக நூறறுககுமேல ஒருபாகம மிஞசியிருககிறது இது
பினபடி பாககியசாலியான பெணணுககப பிறககபபோகி
னறுசொனனா சிறநததவமுளள வியாஸமஹரிஷி மற
யககுடததை வருவிததது, அநதபபெணபாகததையும
ா (சில) காலஙகழிதது எலலாருககும இளையபெண
ா பரதவமசதது ராஜரே! இதுதான துசசலையின
, உமககுசசொனனேன அரசாககரசரே! குறறமறற
மககு இனனும நான எனனசொலலவேணடும? சொல
னனூா

நூறறுமுப்பததோராவது அததியாயம
ஸமபவபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனாதியர்களின் பெயரும் துச்சலையின் விவாஹமும்)

ஜனமேஜயா, "அநத தருதராஷடிர புததிராகளின்
கனிஷட முறையையும தனிததனியே பெயாகளையும
த தொடாசசியாகச சொலலும" எனறுகேடக, வைசம
சொலலலானா

(துரியோதனாதியர்களின் பெயர்வரிசை)

ராஜரே! 1 துரியோதனன, யுயுதஸு, துசசாஸனன,
றன, துசசலன, துாமுகன, விவிமசதி, விகாணன, ஜல

து கிருஷணசாரியாா பதிபபு ௬அ-வது அததியாயம, ௯௩-
லாகமுதல ௧௦௫-வது சுலோகமவரையிலுளளபடி மாறறியும,
து வநத பெயாகளைவிடடும, இநத அததியாயததிலுளள அதிகப
ரில சிலவறறைதகூடடியும நூறாகக கணககிடப்பபடடது ௬அ-
ததியாயததுபபாடமும தகஷிணதேசபாடமும அநேகமாக ஒத்
ால, அதனபடி பெயாகளினவரிசை எடுததுககொளளபபட
அ-வது அததியாய பாடததிலுளள ௯அ பெயாகளில இரணடு
ா இரடடிததுவநதிருததலால, அவைகளைநீககி, கிருஷணசாரி
புபபடி இநத அததியாயததிலுளள ௧௦௬ பெயாகளில நானகு
ா எடுததுககொளளபபடடன

ஸதன பீமரதன

க

-ஸந்தன, ஸுலோசனன, விந்தன, அநுவிந்தன, துர்...
ஸுபாஹு, துஷ்ப்ரதர்ஷணன, துர்மர்ஷணன, பரம...
கர்ணன, கர்ணன, சித்ரன, உபசித்ரன, சித்ராக்ஷன...

௯௮ - வது அத்தியாயத்திலுள்ளபடி,
௯௮ பெயர்களின் அகராதி.

அபயன
அபராஜிதன
அயோபாஹு
அலோலுபன
அனாத்ருஷ்யன
அனுயாயி
அனுவிந்தன
அனூதரன
ஆதித்யகேது
௰ உக்ரசரவஸ
உக்ரன
உக்ரஸேனன
உக்ராயுதன
உபசித்ரன
உபநந்தன
ஊர்ணநாபன
கர்ணன
கவசி
கனகாங்கதன
௨௰ கனகாயு
குண்டபேதி
குண்டஜன
குண்டோதரன
சாருசித்ராங்கதன
சித்ரகன
சித்ரசாபன
சித்ரபாஹு
சித்ரவர்மா
சித்ரன
௩௰ சித்ராக்ஷன
த்ருடரதன
த்ருடவர்மா
த்ருடஸந்தன
த்ருடஹஸ்தன
த்ருடக்ஷத்ரன
த்ருடாயுதன
தண்டதாரன
தண்டி
தனுர்க்ரஹன
௪௰ தீர்க்கபாஹு
தீர்க்கலோசனன
துச்சலன
துச்சாஸனன
துர்த்தர்ஷன
துர்மதன
துர்மர்ஷணன
* துர்முகன
துர்முகன
துர்யோதனன
௫௰ துர்விரோசனன
துராதனன
துஷ்கர்ணன
துஷ்ப்ரதர்ஷணன
துஷ்ப்ரஹர்ஷன
துஸ்ஸஹன
நந்தன
நாகதத்தன
நிஷங்கி
பண்டிதகன
௬௰ பத்மநாபன
பலாகி
பஹ்வாசி
பீமசரன
பீமபலன
பீமரதன
பீமவிக்ரமன
பீமவேகன
* மஹாபாஹு
மஹாபாஹு
௭௰ மஹோதரன
யுயுத்ஸு
ரௌத்ரகர்
வ்யூடோரு
வாதவேகன
விகடன
விகர்ணன
விசாலாக்ஷ
விந்தன
விராவி
௮௰ விவித்ஸு
விவிம்சதி
வீரபாஹு
வீரன
ஜராஸந்த
ஜலஸந்த
ஸத்யஸந்
ஸமன
ஸஹஸ்ரவ
ஸுகுண
௯௰ ஸுபாஹு
ஸுலோ
ஸுவாச
ஸுவர்ம
ஸுஷேண
ஸுஹஸ்
ஸேனாப
ஸோமகீ
க்ஷேமமூ

இதிலும் அடுத்த அகராதியிலும், இந்த * அடையாள
கள் இரட்டித்து வந்துள்ளன

கிருஷ்ணாசாரியர் பதிப்புப்படி,
- வது அத்தியாயத்திலுள்ள கoகூ - பேர்களின் அகராதி

கரயாயி
பயன
பராஜிதன
யோபாஹு
லோலுபன
ருதருஷயன
னுவிநதன
ஹாதரன
திதயகேது
கரசரவஸ
கரன
கரஸேனன
கராயுதன
பசிதரன
பநநதகன
ணாணநாபன
ரதனன
ாணன
வசி
னகதவஜன
ணடசாயி
ணடாசி
ணட
ணடதரன
ணடதாரன
ணடபேதி
ராஸனன
லன
ாருசிதரன
சிதரகுணடலன
தரகுணடலன
தரபாணன
த்ரவாமா
தரன
தராஙகன
தராயுதன
சித்ராக்ஷன
தருடதாசரயன
தருடவாமா
சo தருடஸநதன
தருடஹஸதன
தருடக்ஷதரன
தனுாததரன
தீாககபாஹு
தீாககரோமன
துசசலன
துசசாஸனன,
தாததாஷன
தாமதன
இo தாமாஷணன
தாமுகன
தாயோதனன
தாவிகாஹன
தாவிமோசனன
துராதரன
துஷகாணன
துஷபரதாஷணன
துஷபராஜயன
துஸஸஹன
கூo நநதன
நாகதததன
நிஷஙகி
பரமதன
பரமாதி
பருநதாரகன
பலவாததனன
பலாகி
பஹவாசி
பாசி
எo பீமபலன
பீமரதன
பீமவேகன
* மஹாபாஹு
மஹாபாஹு
மஹோதரன
யுயுதஸு
ரௌதரகாமா
வயூடோரன
வாதவேகன
அo விகடானனன
விகாணன
விசாலாக்ஷன
விநதன
விரஜன
விராவி
விவிதஸு
விவிமசதி
வீரபாஹு
வீரன
கூo ஜராஸநதன
ஜலஸநதன
ஸதயஸநதன
ஸதவன
ஸதன
ஸமன
ஸஹன
ஸுநாபன
ஸுபாஹு
ஸுலோசனன
கoo ஸுவாசசஸ
ஸுவாமா
ஸுவாக
ஸுஷேணன
ஸுஹஸதன
ஸேஞணி
ஸோமகீாததி

சுஅ - வது அத்தியாயத்திலுள்ளனவும்,
கஉக - வது அத்தியாயத்தில் இல்லாதனவுமான பெயர்க

அனுயாயி	தருடாயுதன	பீமசரன
கனகாஙகதன	தணடதாரன	பீமவிகரமன
கனகாயு	தணடி	வயூடோரு
குணடஜன	தனுாகரஹன	விகடன
குணடோதரன	தீாககலோசனன	ஸஹஸரவாக
சாருசிதராஙகதன	தாவிரோசனன	ஸுகுணடலன
சிதரகன	துராதனன	ஸேனுபதி
சிதரசாபன	துஷபரஹாஷன	க்ஷேமமூாததி
சிதரபாஹு	பணடிதகன	
கo தருடரதன	உo பதமநாபன	

கஉக - வது அத்தியாயத்திலுள்ளனவும்,
சுஅ - வது அத்தியாயத்தில் இல்லாதனவுமான பெயர்க

அகரயாயி	சிதரபாணன	பருநதாரகன
கரதனன	சிதராஙகன	பலவாததனன
கனகதவஜன	சிதராயுதன	பாசி
குணடசாயி	தருடதாசரயன	வயூடோரன
குணடாசி	தனுாததரன	விகடானனன
குணட	தீாககரோமன	ருo விரஜன
குணடதரன	தாவிகாஹன	ஸதவன
குணடதாரன	உo தாவிமோசனன	ஸதன
சராஸனன	துராதரன	ஸஹன
கo சலன	துஷபராஜயன	ஸுநாபன
சாருசிதரன	பரமதன	ஸுவாக
சிதரகுணடலன	பரமாதி	ஸேனுனி

நூறறுமுபபததிரணடாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் ஜனனம்)

பலவானகளிறசிறநத பீமஸேனன பிறநதபிறகு, ப
'உலகததுககுள மிகசசிறநதவனுன மறறொருபுதரன எனக
வாறு உணடாவான' எனறு சிநதிததான பிறகு, பாணடு
ராஜன, 'இநத உலகம தெயவசசெயலையும மனித முயறசி

ரமாககொணடிருககிறது அவறறுள,தெயவசசெயல காலத
ரிய கருமம செயவதனுல கிடைககிறது இநதிரன ராஜாவென
தேவாகளில முதனமையானவனெனறும நாம கேடடிருககி
அவன அளவிடககூடாத சகதியையும[1] உதஸாஹததையும
யவன , சிறநத[2] பராககரமமுளளவன , அளவறற மஹிமை
வன , அவனை ததவததினுல ஆராதிதது மிகுநத சகதியுளள
ரனை அடையபபோகிறேன அவன எனககு எநதபபுததிர
காடுபபனே அநதபபுததிரன மிகசசிறநதவனுயிருபபன
ர, போரில மனிதாகளையும மனிதரலலாத தேவாஸுரா
யவரையும கொலவான ஆதலால, சரீரததாலும மனத
ம வாககாலும பெருநதவம செயவேன' எனறு மஹரிஷிக
ன்கூட ஆலோசனைசெயது, ஒருவருஷமவரையில உயாநத
ததைசசெயயுமபடி குநதிககுக கடடளையிடடான அநத
கியபாணடு தானும உககிரமானதவததை மேறகொணடு
நதியானததுடன ஒறறைககாலால நினறுகொணடிருநதான
ரே! தாமாதமாவான அநதபபாணடு தேவாகளுககு ஈசுவர
அநதஇநதிரனை ஆராதிககககருதி ஸூாயனுடன கூடவே
மமுதல அஸதமனமவரையில) தாபததைத தாஙகியிருநதா
வகுகாலததிறகுபபின, இநதிரன, அவனிடமவநது, 'மூனறு
ஙகளிலும பெயாபெறற புததிரனை உனககுக கொடுககப
றேன பிராமணாகளுககும பசுககளுககும தனநணபாக
ம காரியஙகளைசசாதிபபவனும, பகைவாககுத துயரததை
டுபணணுகிறவனும, சுறறததாரெலலாரையும மகிழவிபபவ
எதிரிகளெலலாரையும அழிபபவனுமாகிய ஒருசிறநதபுததி
உனககுக கொடுககபபோகிறேன" எனறு சொனனுன
மஹாதமாவான இநதிரனுல இவவாறு சொலலபபடட தா
மாவான பாணடுமஹாராஜன, இநதிரனசொலலை நினைததுக
ணடு, குநதியைநோககி, 'பாககியவதியே! உனககு நலலபலன
போகிறது தேவககூடடஙகளுககெலலாம ஈசுவரனுகிய இநதி
அனுககிரஹமசெயது நீ விருமபினபடியான புததிரனை உனகக
தரககருதுகிறுன அழகான நிதமபஙகளையுடையவளே!
ாககெடடாத செயகையுடையவனும சிறநத புகழுளளவனும
வரையடககுகிறவனும நீதியுளளவனும மஹாதமாவும சூரிய
நிகரான பிரதாபமுளளவனும ஜயிககமுடியாதவனும ஸத
முளளவனும பாாபபதறகு மிகக ஆசசரியமானவனும

---

1 சோாவிலலாமை   2 மறறவரையடககுநதிறமை

க்ஷத்ரிய சக்திகளுக்கெல்லாம் இருப்பிடமானவனுமாகிய
ஊப பெறக்கடவாய் தேவேந்திரனிடத்திலிருந்து அனுக
கிடைத்திருக்கிறது அழகிய புன்சிரிப்புள்ளவளே! தே
ரனை அழை' என்றுசொன்னான் இவ்வாறு சொல்லியதைக
வுடனே, புகழ்பெற்ற குந்தியானவள் இந்திரனை அழைத
பிறகு, தேவேந்திரன்வந்துஆசனனை உண்டுபண்ணினான்
பல்குனியும் [2] உத்தரபல்குனியுஞ் சேர்ந்தபகலில் [3] பா
மாஸத்திற் பிறந்ததனால், அவன் பால்குனன் அல்லது பல
என்று பெயர்பெற்றான் அந்தக்குமாரன் பிறந்தவுடன், ப
அறையிலிருக்கும் குந்தியைநோக்கி எல்லாப்பிராணிகளையும்
விக்கும் ஓர் அசரீரிவாக்கு மிக்க கம்பீரமான ஒலியினால் ஆ
தைச் சப்திக்கச்செய்துகொண்டு எல்லாப்பிராணிகளும்
ஆஸ்ரமத்திலிருப்பவர்களும் கேட்கும்படி தூயநகையுள்ள
யைக் கூப்பிட்டுப் பின்வரும்சொல்லைத் தெளிவாகச்செ
தொடங்கிறது

'குந்தியே! கார்த்தவீரியனுக்கு ஒப்பானவனும் சிவ
ஈடான பராக்ரமமுடையவனும் தேவேந்திரனைப்போல
முடியாதவனுமாகிய இந்தப்புத்திரன் உன்புகழைப் பரவ
யப்போகிறான் அதிதியென்பவளுக்கு விஷ்ணு எவ்வாறு
த்தை அபிவிருத்திசெய்தாரோ, அவ்வாறே, விஷ்ணுவுக
பான ஆசுனன் உனக்கு மகிழ்ச்சியை அபிவிருத்திசெய
இவன் மத்ரதேசத்தவரையும் கௌரவர்களையும் ஸோமகர்க
சேதிதேசத்தவரையும் காசிதேசத்தவரையும் கருசதேசத்த
யும் ஜயித்துக் கௌரவர்களின் ராஜ்யலக்ஷ்மியை வஹிக்கப
றான் இவன் கைவன்மையினால், அக்கினிபகவான், கா
வனத்தில் எல்லாப்பிராணிகளின் கொழுப்பினாலும் மிகுந்த
தியை அடையப்போகிறான் சிறந்த பலமுள்ள இந்தவீரன்
மையாகநின்று அரசர்களைஜயித்துத் ஸஹோதரர்களுடன் சே
மூன்று அசுவமேதங்களை நடத்தப்போகிறான் குந்தியே!
பரசுராமனுக்கு ஒப்பானவனாகவும், விஷ்ணுவுக்கு ஒப
பராக்ரமமுடையவனாகவும், வீரர்களிற் சிறந்தவனாகவும், மி
புகழ்பெற்றவனாகவும் இருக்கப்போகிறான் இவன் சிறந்த
தையான சங்கரரை யுத்தத்தில் ஸந்தோஷிக்கச் செய்யப
றான் சந்தோஷமடைந்த அவரிடமிருந்து பாசுபதமென்னும
திரத்தை அடையப்போகிறான் [4] நிவாதகவசர்களென்னும

[1] பூர்நக்ஷத்திரம் [2] உத்தரநக்ஷத்திரம் [3] பங்குனி
[4] பலமான கவசங்களையுடையவர்

தேவாகளுககு விரோதிகள சிறநதபுஜஙகளுள்ள உனபுத,
நதிரனகட்டளையினுல அவாகளை வதமசெயயபபோகிருன
லோகததிலிருநதே தேவாகளுககுரிய அஸதிரஙகளெலலா
யும அடையபபோகிருன இநதப புருஷஸரேஷடன
துபோன ராஜய லகஷமியையும கொணடுவரபபோகிருன'
து குநதி பிரஸவிததபோது இநத அதிக ஆசசரியகர
வாககைக கேட்டாள உரகக உசசரிககபபடட அநத
வாககைககேடடுச சதஸருஙகமலையில வசிககும ரிஷிகளுக
தேவரிஷிகளுககும இநதிராதி தேவாகளுககும அதிக
தமுணடாயிறறு ஆகாயததில துநதுபிவாததியஙகளின
முழககம உணடானது பூமாரிகள நிரமபின பேரொலி
பிறறு தேவாகளினகூட்டஙகள சோநது ஆசசுனனைக
ாடாடின கதருவினபுததிராகளாகிய நாகாகளும வினதை
புததிராகளாகிய கருடன முதலியவாகளும கநதாவாகளும
ரஸ¬களும பரதவாஜா, கஸயபா, கௌதமா, விஸவாமித
ஜமதகனி, வஸிஷடா, ஸூரயன நாசமடைநதபோது
உதயமாகிப பிரகாசிததுப பெயாபெறற அதரிபகவான
பிரஜா ஸருஷடிகாததாகளும மஹானகளுமான ஸபதரிஷி
மரீசி, அஙகிரஸ, புலஸதியா, புலஹா, கரது, தகஷா ஆகிய
களும வநதனா கநதாவாகளும அபஸரஸ¬களும தேவ
ததுப புஷபமாலைகளைததரிதது, தேவலோகதது வஸதிரங
உடுதது, எலலாஅலஙகாரஙகளையும அணிநது, ஆசசுன
றறிக கானம செயதனா அபஸரஸ¬களின கூட்டததா
னமசெயதனா அவவாறே, மஹரிஷிகளும அஙகே சுறறி
வேதமநதிரஙகளை ஜபிததனா அழகுள்ள துமபுருவும கந
களுடன சோநது கானஞ்செய்தா ராஜரே[1] பீமஸே
உகரஸேனன, ஊாணயு, அனகன, கோபதி, தருதராஷ
, ஸூரயவாசசஸ, யுகபன, தருணபன, காாஷணி, நநதி,
ரதன, சாலிசிரஸ, பாஜனயன், கலி, நாரதா, ருதவான, பரு
வான, பருஹகன, பெரியமன்முள்ள கராளன, பிரமமசாரி,
குணன, ஸ¬வாணனெனறு பெயாபெறறவன, விஸவா
, புமனயு, ஸ¬சநதிரன, சரு, மிகவும மதுரமாகபபாடுதலிற
பெறற ஹாஹா ஹூஹூ எனனும இருவாஆகிய இநதத
வகநதாவாகளும அஙகே சென்றனா அவ்வாறே, மிருநத
கியமுள்ளவாகளும நீணட கணகளுடையவாகளுமாகிய அப

1 தேவஜாதியில ஸஙகீதம பாடுவதைத தொழிலாக உடையவா;
டிய கநதாவா முதலிய வகுபபும உணடு

ஸரஸுகள் எல்லாபபூஷணங்களேயுமணிந்துகொண்டு உத்ஸ
த்துடன் ஆடினர், பாடினர். அநூசானே, அநவத்யை,
மூகயை, குணவரை, அத்ரிகை, ஸோமை, மிஶ்ரகேசி,
புஷை, மரீசி, சுசிகை, வித்யுத்பாணே, திலோத்தமை, அம
லக்ஷணே, க்ஷேமை, தேவி, ரமபை, மனோரமை, அவ
ஸுபாஹு, ஸுபரியை, வபுஸ், புண்டரீகை, ஸுக
ஸுரஸை, பிரமாதினி, காமயை, சாரத்வதி முதலியவர்கள
டங்கூட்டமாக அங்கே நர்த்தனம்செய்தனர். நீண்ட கண
யுடையவர்களாகிய மேனகை, ஸஹஜன்யை, காணிகை, பு
தலை, ருதுஸ்தலை, கருதாசி, விஶ்வாசி, பூர்வசித்தி, உம்லோ
என்றும் பரமலோசையென்றும் பெயர்பெற்றவர்கள், ஊ
ஆகிய பதினொரு அப்ஸரஸுகளும் பாடினர். வீரரே! அர
தாதா, அர்யமா, மித்ரன், வருணன், அம்சன், பகன், இந்
விவஸ்வான், பூஷா, பர்ஜன்யன், த்வஷ்டா, ஜன்மத்தில் க
யானவனும் குணத்தில் முதலானவனுமான விஷ்ணு ஆகிய
யனுக்குரிய ப்ரகாசத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற இந்தப் பன்னி
ஸூரியர்களும் மருகவ்யாதன், ஸர்ப்பன், மிகுந்த புகழ்
நிருருதி, அஜைகபாத், அஹிர்புத்னியன், பினுகி, தஹ
ஈஶ்வரன், கபாலி, ஸ்தாணு, பகவானுகிய பகன் ஆகிய பதி
ருத்திரர்களும் அங்கே வந்திருந்தனர். அசுவினிதேவர்
அஷ்டவஸுக்களும் மிகுந்த பலமுள்ள ஸப்த மருத்துக
விசுவேதேவர்களும் ஸாத்யர்களும் அங்கே சுற்றிலும் நி
கொண்டிருந்தனர். தவமுள்ளவர்களும் மிகுந்த கோபமுள்ள
ளும் சிறந்த பலவான்களுமாகிய கார்க்கோடகன், வாஸுகி
னும் நாகன், கச்சபன், குண்டன், தக்ஷன் என்னும் மஹாந
ஆகிய இவர்களும் இன்னும் அநேகநாகர்களும் அங்கே வந்தி
னர். தார்க்ஷ்யன், அரிஷ்டநேமி, கருடன், அஸிதத்வஜன்,
ணன், ஆருணி ஆகிய விநதையின் புத்ரர்களும் இருந்தனர்.
னங்களிலும் மலைச்சிகரங்களிலுமிருந்த அந்தத் தேவகூட்டங்
யெல்லாம் தவத்தில் ஸித்திபெற்ற மஹரிஷிகள்மட்டும் கண்ட
மற்ற ஜனங்கள் காணவில்லை. அந்தப் பெரிய புதுமையைக
வியப்புற்ற ரிஷிஶ்ரேஷ்டர்கள் அதன்பிறகு அர்ச்சுனனிட
விசேஷமான மரியாதையைச் செய்தனர்.

பாண்டு, மகிழ்ச்சியுள்ள மனத்துடன், தேவர் முதலானவர்
பூஜித்தான பாண்டுவினால் பூஜிக்கப்பட்டதேவர்கள், புருஷஶ்ர
ட்டனபாண்டுவைநோக்கி, 'தேவர்களின் அநுக்ரஹத்தினால்
தேவதையே இந்த முதற்புத்திரனுகப் பிறந்திருக்கிறான். வா

ியும பகைவரையழிபபவனுமாகிய இநதபீமனுகப பிறந
கிறுன இநதிரன அனுகரஹஞ்செயது தானே நேராக இநத
ுனனுகப பிறநதிருககிறுன நீ தேவாகளுககுப பிதாவா
பதனுல, உனககுமேலான புணயபுருஷனிலலை பிதிாககளின
விருநது விடுபடடுப புணணியததைககொணடு ஸவாகக
வாய' எனறனா இவவாறு சொனனபின, தேவாகளனை
வநதவாறே திருமபிசசெனறனா மிகுநத கீாததியுளள
டுவோவெனில, புததிரனமேலுளள ஆசையினுல அழகான
ரயைவிருமபித திருமபவும குநதிககுக கடடளையிடடான
ுககு, குநதி, 'இதறகுமேல நானகாமபுததிரனை எநத ஆபத
விதிககவிலலை இதறகுமேல ஆசைபபடுமபெண கறபிலலா
ாவாள ஐநதாமபுததிரனை விருமபினுல வேசை ஆவாள எல
தரிநதவரே! நீா இநதத தாமததை அறிநதிருநதும புத
ககாக வரைதபபி எனனைப பாாததுப பததிதவறினது
ப பேசுவதேன?' எனறு சொனனுள

நூறறுமுபபததுமூனருவது அததியாயம
ஸ ம ப வ ப ா வ ம் (தொடர்ச்சி)

ஸஹதேவர்கள் ஜனனமும், பாண்டவர்களுக்கு நாமகரணமும்,
ு தேவர் அனுப்பின புரோஹிதர் பாண்டவர்களுக்கு உபநய
ஜுகி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்ததும், அவர்கள் சுக்ராராஜ
னிடத்தில் தனுர்வேதாப்பியாஸம் செய்ததும்)

குநதியினபுததாாகளும தருததராஷடிரனபுததாாகளும பிறநத
ா, மாதரி, ரஹஸயததில பாணடுவினிடம, 'வீரரே! நீா
கு அனுகூலமிலலாமலிருபபதிலும எனககுத துனபமிலலை
மறறவரே! பெருமைககுத தகுதியுளள குநதிககுத தாழமை
எபபோதும நான இருநததனுலும எனககு வருததமிலலை
ர! குருவமசததை விருததிசெயகிறவரே! அவவாறே,
ாரிககு நூறுபுததாாகள பிறநததைககேடடும எனககு அவ
துககம உணடாகவிலலை நான குநதிககு ஸமமாயிருககும
து எனககுமடடும புததிரனிலலாமலிருபபதுதான எனக
பெருநதுயரம இபபோது குநதியினிடததிலாவது என பாத
ின ஸநததி உணடானது எனககுச சநதோஷம குநதி
னபெண எனககும புதரஸநதானததை உணடுபணணுவா
ின, எனககும அவள அனுகரஹம செயததாகும, உமககும

ந்னமையாகும குந்தி எனக்கு மாறுளாயிருப்பதனுல
ளிடத்தில நான சொலவதற்கு எனக்கு மானமாயிருக
உமக்கு என்னிடத்தில தயவிருந்தால நீரே அவளை ஆஜ
வேண்டும' என்று சொன்னுள அதற்குப பாண்டு, 'மாத
என உள்ளத்திலும இந்தவிஷயம எப்போதும சுழன்று
டிருக்கிறது உனக்கு விருப்பமிருப்பதும இல்லாததும
கொள்ள வேண்டுமெனபதனுல நான உன்னிடம வலியச
விலலை இந்த உன எண்ணம தெரிந்தபிறகு முயறசிசெய
நான சொன்னுல அவசியம எனசொல்லைக குந்தி அங்கீக
ளென்று நினைக்கிறேன' என்று சொன்னுன பிறகு, ப
குந்தியைநோக்கி ரஹஸ்யத்தில பினவருமாறு சொலலலா

'குணவதியே! மாத்ரிக்கும அனுக்ரஹமசெய என
திறகு ஸந்தானத்தையும லோகத்திறகுப பிரியத்தையும
குணமுள்ளவளே! எனக்கும மஹாத்மாக்களாகிய என
ஞோகளுக்கும [1]பிண்டநாசமிலலாமைக்காகவும என வி
திறகாகவும ஒரு மேலான சுபத்தைச்செய உனது புக
வுங்கூட மறறவாகள செயறகரிய காரியத்தை நீ செயயக்க
இந்திரன தேவராஜயத்தை அடைந்தபின கீாததியை வி
அனேக யாகங்கள செயதான பெண்ணரசியே! அவவா
-திரங்களையறிகின்ற பிராமணாகள மிகக கடினமான தவ
செயது புகழுக்காகப பெரியோாகளிடம படிந்திருக்கின
ராஜரிஷிகளும தவத்தையே பொருளாகவுடைய பிராமண
எலலாரும கீாததிக்காகவே அளவறற செயறகரிய கருமங
செயதிருக்கினறனா குறறமறறவளே! அவாகளைப்போன
இந்த மாத்ரியை ஓடத்தினுல தாண்டுவிப்பதுபோலத் தான
கககடவாய அவளுக்குச சந்ததியைககொடுப்பதனுல
கீாததியைப பெறுவாயாக' என்றுன அதைககேட்டு,
'கௌரவபுத்திரரே! தாமசாஸ்திரத்திற சொலலப்பட்ட
தைப்பறறி நீாசொலவது ஸரிதான ஆதலால, மாத
உபகாரத்தைச செயவேன' என்று சொன்னுள குந்தி, ப
வுக்கு இவவாறு சொலலி மாத்ரியைப பாாதது, 'நீ ஒ
தேவதையைத தியானிப்பாயாக அதனுல, உனக்குத
யான ஸந்ததி நிசசயமாக உண்டாகும' என்று சொ

---

1 'பராதத்தத்தில பிதிாபிண்டம விடடுபபோகாமைக்காகவு
றும, 'சரீரசமபந்தத்தொடாசசி விடடுபபோகாமைக்காகவும'
கொள்ளலாம

, சாஸ்திரோக்தமான அனுஷ்டானத்துடன் அந்த மந்தி
உபதேசிக்கப்பட்டபின், அந்த ராஜபுத்ரியான மாத்ரி
னஞ்செய்து சயனத்திற் படுத்தாள். பிறகு, மாத்ரி தான்
மையாகத் தன்புத்தியில் ஆராய்ந்து அஸ்வினி தேவர்களை
த்தினால் நினைத்தாள். அவர்கள் இருவரும் வந்து பூமியில்
லை நிகரற்றவர்களாகிய நகுலன் ஸஹதேவன் என்னும் இரட்
பிள்ளைகளை அவளிடம் உண்டுபண்ணினார். முன்போலவே
ரிவர்க்கு அவ்விரட்டைப்பிள்ளைகளைப்பற்றியும், 'இவர்கள்
வினி தேவர்களுக்குமேல் தாமமும் பக்தியும் ஒழுக்கமும்
யும் பலமும் அழகும் குணங்களும் பொருந்தினவர்களாக
கின்றனர். அழகென்னும் தனத்தினுடைய நிறைவினாலும்
னாலும் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றனர்' என்று சொல்
ராஜரே! சதஸ்ருங்கமலையில் வசிக்கும் ரிஷிகள் [1] பக்தி
டும் சாஸ்திரோக்தகருமங்களோடும் [2] ஆசீர்வாதங்களோடுங்
பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு நாமகரணங்களைச்செய்தனர். குந்தி
புத்ரர்களில், ஜ்யேஷ்டனை [3] யுதிஷ்டிரனென்றும் நடுவாமவ
[4] பீமஸேனனென்றும் மூன்றாமவனை [5] அர்ச்சுனனென்றும்
ரமைத்தனர். மாத்ரியின் புத்திரர்களில் முதலாமவனை
லனென்றும் இரண்டாமவனை [7] ஸஹதேவனென்றும் அந்தப்
மணர்கள் மனமகிழ்ந்து சொன்னார்கள். அந்தக் கௌரவ
ஸ்ரேஷ்டர்களாகிய பாண்டுபுத்ரர்கள் ஒவ்வொரு வருஷத்
ப்பின் பிறந்தவராயினும் எல்லாரும் சிறந்த சுபாவமுள்ள
ளும் மிகுந்த சக்தியுள்ளவர்களும் சிறந்த பலமும் பராக
ம் உடையவர்களுமாக ஐந்து வருஷங்களானவர்கள்போல
க்கினர். தேவர்களைப்போன்ற ரூபமுள்ளவர்களும் மிகுந்த
க்கிரமசாலிகளுமாகிய அந்தப் புத்திரர்களைக் கண்டு பாண்டு
ராஜன் மிகுந்த உத்ஸாஹத்தையும் திருப்தியையும்
டந்தான். அந்தப் புத்திரர்கள் சதஸ்ருங்கமலையில் வசிக்
ரிஷிகளனைவர்க்கும் அவர்கள் பத்தினிகளுக்கும் பிரியமாக

1 இவர்கள் தேவாம்சங்கள் என்கிற பக்தி
2 எல்லாரன்மையும் உண்டாகவேண்டுமென்கிற பிரார்த்தனை
3 யுத்தத்தில் புறங்காட்டி ஓடாமல் ஸ்திரமாய்நிற்பவன்
4 எல்லாரும்பயப்படத்தக்க சேனையுடையவன்
5 சுத்தன்—குற்றமில்லாதவன்   [வன்.
6 ஸர்ப்பங்களுக்குக் கீரியைப்போல் பகைவர்களுக்குப் பயங்கரமான
7 தாயாரைப்பற்றிய வேற்றுமையின்றி, மற்ற ஸஹோதரர்களுடன்
ருப்பவன்

இருநதனா பாணடு திருமபவும மாதரிவிஷயமாகக கு
குக கடடளையிடடான அரசரே! ரஹஸயததில கடடளை
படட ஸாதவியான குநதி, பாணடுவைபபாாதது, 'நான
தேசிததில இவள ஒருகுடடைவயில இரணடு புதராகளை அ
தாள அதனுல நான மோசமசெயயபபடடேன இவ
தோறபேன எனறு பயபபடுகிறேன கெடடபெணகளின
இபபடிபபடடது இரடடையானதேவாகளையழைபபதில இ
பலனகளிருபபதை மூடையான நான அறியாமறபோ
ஆதலால, கடடளையிடவேணடாம இஃது எனககு நீகொ
வரமாக இருககடடும' எனருள இவவாறு பாணடுவுககு மி
பலமுளள ஐநதுபுததிராகள தேவாகளால கொடுககபபட
புகழபெறறவாகளும கௌரவவமசததுககு மேனமையைச
றவாகளும நலல லக்ஷணஙகள நிரமபினவாகளும சநதிரனைப
பாாபபதறகு இனியவாகளும ஸிமமமபோல காவமுளளவா
சிறநதவிலலாளிகளும ஸிமமமபோலப பாயநதுநடபபவா
ஸிமமததின கழுததுககொபபான கழுததுளளவாகளும தே
ளுககொபபான பராககிரமமுளளவாகளுமாக அநத ராஜகு
கள வளாநதாாகள புணணியபூமியான அநத இமயமலையை
நதகுனறில அவாகளவளாநதுகொணடிருககுமபோது, அ
சோநதிருநத மஹரிஷிகளுககு வியபபையுணடாககினா சத
கததில வஸிககும ரிஷிகள பாணடுபுததிராகளைப பிறநத
ரததிலெடுததுககொணடு தஙகள பிளளைகளைபபோல நினைத
பிறகு, பாணடு சாபததினுலபயநது சதஸருஙகமபோய அ
தவஞ்செயதுகொணடிருககும ரிஷிகளுடனகூடவே தானும
யாயவிடடான 'பாணடுமஹாராஜன இலைகளையும கிழங
யும கனிகளையும புஜிததுககொணடும தவமசெயதுகொணடு
புலனகளையும கடடித தியானநிஷடையிலிருபபவனுனன' எ
பேசுகிறவாகள பலா பேசினதைககேடடு வஸுதேவா முத
யாதவாகளனைவரும வயஸனததினுல வருநதினா அநத
வாகளனைவரும, தஙகள பநதுககளுடனசோநது, 'ப
அனபுடனபேசுகிற ஸமபாஷணைகளை நாம எபபோது
போம?" எனறு சொலலிககொணடிருககுமபோது பாண
குப புததிரலாபம சோநததைககேடடு ஸநதோஷமடைந
அவாகள, ஒருவரோடொருவா சோநது வஸுதேவ
'மிகுநத பலசாலிகளாகிய பாணடுபுததிராகள ஜாத
முதலிய ஸமஸகாரஙகளிலலாமல போகததகாது பாண
விருபபததையும நனமையையுமதேடுகிற நீா உமது புரோகி

பும்' என்று அன்புடன் சொன்னார்கள் வஸுதேவர்
டுமென்றுசொல்லித் தம் புரோகிதரை அனுப்பினார் பார
! பாண்டுகுமாரர்களுக்குத் தகுதியான அனேகம் உயர்ந்த
ரக்களையும், குந்திக்கும் மாத்ரிக்கும் வாயஸமாசாரத்துடன்
சகாரிகளையும், வேலைக்காரர்களையும், அவர்களுக்குவேண்
தார்த்தங்களையும், பசுக்களையும், பொன்வெள்ளிகளையும்
பினார் அவைகளெல்லாவற்றையுங்கொண்டு அந்தப் புரோ
சென்றார் கசியபகோத்திரத்தவரும் பிராமணஶ்ரேஷ்டரு
அந்த வந்தபுரோகிதரைப் பகைவரினருகரங்களை ஜயிப்பவ
பாண்டு கிரமப்படி பூஜித்தான் குந்தியும் மாத்ரியும் மிக
ந்து வஸுதேவரைச் சிலாகித்தனர் பிறகு, பாண்டு தன்
ர்களுக்கு எல்லாஸம்ஸ்காரங்களையும் செய்வித்தான் பார
! காப்பார்தானமுமுதலாகச் சௌளம், உபநயனம், உபாகா
ஆகிய எல்லாஸம்ஸ்காரங்களையும் அந்தக்காசியபர் செய்தார்
ஷபம்போலக்கண்களுடையவர்களும் புகழ்பெற்றவர்களுமாகிய
ர்கள்ளைவரும் சௌளமும் உபநயனமுமானபிறகு, வேதார்த்
ன்த்திலக்கரைகண்டவரானார்கள் சர்யாதியின் ஜ்யேஷ்டகுமா
பகைவரைவருத்துகிறவனுமான சுகரனென்னும் ஒருவன்
தான் அவன் கடல்சூழ்ந்தபூமியை வில்லினால் ஜயித்தவன்
புத்தியுள்ளவனும் மஹாத்மாவுமாகிய அந்தச்சுகரன் நூறு
மேத மஹாயாகங்களைச்செய்து, தேவர்களனைவரையும்
க்களையும் திருப்திசெய்வித்து, இலை கிழங்கு கனிகளைப்புசித்
காண்டு, சதஶ்ருங்கமென்னுமமலையில் தவஞ்செய்துகொண்
தான் அவனால் சிறந்த ஆயுதங்களைக்கொடுத்தும் பயிற்சி
வித்தும் அபிவிருத்திசெய்யப்பெற்ற பாண்டவர்கள், அவனு
அன்பினால் வில்வித்தையில் கரைகண்டவராயினார் பீம
ன் கதாயுத்தத்தில் தேர்ந்தவனானான் யுதிஷ்டிரர் ஈட்டிச
டையில் ஸமர்த்தரானார் பலவான்களிற்சிறந்தவர்களாகிய
ஸஹதேவர்கள் கத்திகேடகங்களில் தேர்ந்தவர்களானார்கள்,
வரைத்துயரப்படுத்துகிற ஸவ்யஸாசியாகிய அர்ச்சுனன்
வேதத்தில் கரைகண்டவனானான் பிரபுவே! அர்ச்சுனன்
னால் இவன் எனக்குச் சமானமானவனென்று சொல்லி விடை
க்கப்பெற்றான் கொடுப்பவர்களிற் சிறந்தவனாகிய அந்த
ன், அர்ச்சுனனுக்கு விடைகொடுத்துச் சக்தி ஆயுதத்தையும்,
யையும், அம்புகளையும், பனைமரஅளவுள்ளதும் மிகுந்த ஒளி
துமாகிய வில்லையும், கழுகிறகுகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
ம் மஹாஸாபங்களுக்கொப்பான பிரகாசமுள்ளவையுமான

விபாடம, க்ஷுரம, நாராசம என்னும பாணஙகளையும அவ
ஸ்நேதோஷததுடன கொடுததான எலலா ஆயுதஙகளையும
மகிழவுறற இநதிரபுததிரனன அாசசுனன, அரசாகள அ
யும தனசகதிககுப போதாதவாகளாக நினைததான இ
ஒருவாககொருவா ஒருவருஷம விததியாசமுளளவாகளும
களுமான குநதிபுதராகளும மாதரிபுதராகளும ஒருவரை
வா ஒததிருநதனா குருவமசததை விருததிசெயபவராகி
யைவரும திருதராஷடிரபுததிராகள நூறுபெயருமான
ரும நிறைநதஜலததில தாமரைபபுஷபஙகள வளாவது
கொஞசாலததிறகுள வளாநதனா” எனறா

நூறறுமுபபததுநானகாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் ஆயுஸ்ஸும், பாண்டுமரணமும், மாத்ரியின் மரணமும், பாண்டுவின் தேகஸம்ஸ்காரமும்)

ஜனமேஜயா, “தேவாசளால கிடைதத பாணடுபுத்
எநதவயதில ஹஸதினபுரம சோநதனா? அவாகளின பூாண
ஆயுள எவவளவு?” எனறுகேடக, வைசமபாயனா செ
தொடஙகினா

“ஜனமேஜயரே! இபபோது பாணடவாகளின ஆ
சொலலுகிறேன, கேளும அஸதினபுரம போனதுபோது,
டிரருககுப பிராயம பதினறு, பீமஸேனனுககுப பதி
அாசசுனனுககுப பதிநானகு, நகுலஸஹதேவாகளுககுப
மூனறு அநத அஸதினபுரததில. பதினமூனறு வருஷ
திருதராஷடிரபுதராகளோடு வஸிததனா அரககுமாளி
லிருநது விடுபபடடு ஆறுமாஸமிருநதனா அபபோது க
கசன பிறநதான ஏகசககராநகரியில ஆறுமாஸமிரு
பாஞசாலராஜன கிருஹததில ஒருவருஷம வஸிததனா
தரே! திருதராஷடிரபுதராகளுடனகூட மறுபடியும ஐநதுவ
வாஸஞசெயதது, பிறகு, இநதிரபபிரஸததில இருபததுஞ
வருஷம வஸிததனா பிறகு, சூதாடடததில தோலவியனை
பதினமூனறுவருஷம இருநதனா ராஜரே! கிருஷண
ஆதாரமாகவுடைய அமமஹாதமாககளனைவரும கடல
பூமியை முபபததாறுவருஷம ஆணடு, அதனபின ஆறு
களுககுபபிறகு பரீக்ஷிததுககு ராஜயபடடாபிஷேகஞ
தெயவகதியையடைநதனா இவவாறு யுதிஷடிரருககு

டுவருஷம ஆயுளிருநதது சிறநத மஹிமையுள்ள கிருஷண
ான அாசசுனனுககு மூனறுமாதம பெரியவா மஹாபல
பான பலராமா கிருஷணனுககு மூனறுமாதம பெரியவா.
பாது, மிகுநத பராகரமசாலியான பாணடு, சதஸருஙகமலே
ாஸயபரெனனும புரோஹிதரோடும தனதேவிமாாகளோடுங
அவவைநதுபுதராகளேயும பாாததுககொணடு மிகவும மகிழ
ருநதான வனஙகளில புஷபஙகள மிகுதியாகவுள்ள சிததிரை
ாசிமாதஙகளாகியவஸநதகாலததின ஆரமபததில,புததிசாலி
அாசசுனனுககுப பதினைநதாவது பிராயம ஆரமபி அவன
த உததரபலகுனிநக்ஷததிரம வநததினததில ஸவஸதிவாச
நடததுவதிலும பிராமணபோஜனம செயவிபபதிலும பிர
கிததிருநத குநதியானவள, பாணடுமஹாராஜாவைக காப
றகிற விஷயததில மறநதிருநதாள புரோகிதருககும மற
ிராமணாகளுககும போஜனம பரிமாறிககொணடிருநதாள
, தனகைவனமையைச சகாயமாகவுடைய பாணடு, வனங
சேவவையாகப புஷபிதது எலலாபபிராணிகளேயும மயஙகச
வதாகிய சிததிரை வைகாசிமாதஙகளாகிய வஸநதகாலததில
ஙகாடடாநத அழகான சதஸருஙகமலேயில பாாபபதறகினிய
தராகளான அநத ஐவரையும பாாததுககொணடே பாரியை
வனததில திரிநதான பலாசமரஙகளும, மாமரஙகளும,
கமரஙகளும, பாரிஜாதமரஙகளும, பழஙகளும புஷபங
விரமபின இனனும அனேக விருக்ஷஙகளும, பறபல தடா
ளும, தாமரை ஓடைகளும விளஙகபபெறறதான அவவனத
பாாதத பாணடுவினமனததில காமமுணடாயிறறு மகிழ
மனததுடன தேவதையைபபோல அநதவனததில ஸஞச
ம பாணடுவை மாதரி அழகான ஆடையுடுததுககொணடு
துப பினசெனறுள்ள இளமைபபருவததிலிருபபவளும
ிய ஆடையைததரிததவளுமாகிய அவளேக கணடபோது,
டல அககினி உணடாவதுபோல, அவனுககு விருபபம கிளம
தாமரைபபுஷபமபோனற கணகளேயுடைய மாதரியை
இலலாத இடததில தனிததுப பாாததததனல மனமததனல
கபபடட அரசன அநத விருபபததை அடககமுடியாமற
றன பிறகு, பதினெடடாவதுவருஷததில, வஸநதகாலத
அலஙகாரஞசெயதுகொணடவளும புகழபெறறவளுமாகிய
ியை (பபாாததததனல) பாணடு புததிமாறினவனுக அவளே
ததான பிறகு, பாணடுமஹாராஜன, துடிததுககொணடிருக
ாதரிதேவியினல தனனல கூடியவரையில தடுககபபடடும,

தனித்திருந்த அவளைப் பலாத்காரமாகப் பிடித்துக்கொண்
காமத்தினால் புத்திமாறின அந்தப்பாண்டு அந்தச்சாப
நினைக்கவில்லை ஜனமேஜயரே! அவன் விதியினால் ஏவப
சாபத்தினாலுண்டான பயத்தைவிட்டுத் தன் உயிர் முடிவத
மனமதனுக்கு வசப்பட்டவனாகி மாத்ரியினிடம் பலாத்கார
புணர்ச்சிசெய்தான் காமஸுகத்தில் விருப்பம்வைத்த
ராஜாவின் அறிவானது, வஸந்தகால ரூபமாகப் பிரத்தியக்ஷ
வந்த காலனாலேயே மயக்கப்பட்டு ஐம்புலன்களையும் கலக்கி
தோடுகூட அழிந்துபோயிற்று கௌரவர்களைச் சிறப்
வனும் உயர்ந்த தர்மாத்மாவுமாகிய அந்தப்பாண்டு அந்தப்
யோடு சேர்ந்தவுடன் காலதர்மமென்று சொல்லப்பட்ட ம
தோடு சேர்ந்தான் மாத்ரி, உடனே உயிர்போன ராஜாவை
டிக்கொண்டு துக்கத்தினால் பலமுறை உரக்கக் கூச்சலிட்டாள்
கு, குந்தியும் அவள்புத்ரர்களும் மாத்ரியின்புத்ரர்களுமாகிய
ட்வர்களும் சேர்ந்து, ராஜா அப்படிப்பட்ட நிலைமையடைந்
இடத்திற்கு வந்தனர் ஜனமேஜயராஜரே! அப்போது, (மா
அழுதுகொண்டு குந்தியைநோக்கி, 'நீமட்டும் தனித்து இங்
சிறுவர்கள் அங்கேயே நிற்கட்டும்' என்று சொன்னாள்
ளுடைய அந்தச் சொல்லைக்கேட்டு, குந்தி பிள்ளைகளை அங்
நிறுத்தி, 'நான் கெட்டேன்' என்று கதறிக்கொண்டு
வாக ஓடிவந்தாள். மாத்ரியும் பாண்டுவும் தரையில் படுத்
பதைக்கண்டு வ்யஸனத்தினால் பரிதபித்த அங்கத்தோடு
குந்தி மிகுந்த துயரத்தினால் புலம்பினாள் 'எப்போதும்
மானாகிய இந்தவீரர் என்னால் எந்தக்காலமும் காப்ப
பட்டிருந்தும் மானின்சாபத்தை அறிந்திருந்தும் உன்னை
வாறு அதிக்கிரமஞ்செய்தார்? மாத்ரியே! ராஜாவை
தான் காப்பாற்றியிருக்கவேண்டும்? அப்படிப்பட்ட மனி
லாத இடத்தில் ராஜாவை எவ்வாறு விருப்புறச்செய்தாய
போதும் அந்தச்சாபத்தையே நினைத்துத் துன்பத்தோடி
வருக்குத் தனிமையிலிருந்த உன்னைப் பார்த்தபிறகு எ
மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று? பாஹ்லீகன் பெண்ணே! நீ பாக்கி
ளவள், என்னினும் சிறந்த பாக்யவதி, சந்தோஷமுற்ற
ராஜாவின்முகத்தை நீயல்லவோ கண்டாய்?' என்றாள் ம
'தேவியே! நான் அழுதுகொண்டு பலமுறை தடுத்தும்
விதியை ஸத்யமாகச் செய்யவிரும்பித் தம்மனத்தை அடக்
போனார்' என்றுசொன்னாள் அவளுடைய அந்தச்சொ
கேட்டுத் துக்கமென்னும் அக்னியினால் தகிக்கப்பட்ட குந்தி

கபபட்ட மரமபோல உடனே பூமியிலவிழுநதாள மூாசசை
பூமியிலவிழுநது செயலறறகுநதி அசையவேயிலலை ஜனமே
அநத நிமிஷததுககுள மாதரி பாணடுவுககு ஸநானஞ
ததுப புதுவஸதிரமபோாதது அலஙகாரஙகளசெயது நலல
கயில படுககவைதத பிறகு, மூாசசையினால பிரஜஞைதபபி
குநதியை எழுபபி, 'அமமா! வா' எனறழைதது அவ
க காணபிததாள குநதி, பாதஙகளில விழுநது மறுபடி
ு, செஞசநதனமபூசின உடமபோடும குஸுமபாசசாயவஸ
தாடும சிரிதத முகததோடும பேசுகிறவனபோலிருநத
மெஹாராஜாவைக கட்டிககொணடு பிரமைகொணடு ஐம
களும கலஙகிப புலமபினாள அநத மாதரியும ராஜாவைக
கொணடு புலமபினாள அவ்வாறு சயனிததுககொணடி
ராஜாவினிடம புதராகளும ரிஷிகளும 1 சாரணாகளுமாகிய
ாருமசோநதுவநது வயஸனததினால கணணீாவிட்டாாகள
ன அஸதமனமானதுபோலவும, கடலவறறினதுபோலவு
நம புருஷஶரேஷடனை பாணடுவைககணடு மஹாிஷிகள
ததனா ரிஷிகளும பாணடவாகளும ஒரேதுககமுளளவாக
நதனா சிறநதஸதிரீகளாகிய அநதக குநதியும மாதரியு
இருவரும பிராமணாகளால தேறறபபட்டவாகளாகப
ினா
நதி, 'ஆ! மனனரே! எஙகளை யாரிடம விட்டுவிட்டுத
லாகததுககுசசெலலுகிறீா ஆ! மனனரே! நான புததியில
ருககையில என நீா மாதரியுடனசோநது மரணமடைநதீா?
ரே! எனபாககியககுறைவினாலேதான நீா மரணமடைநதீா
ரா! யுதிஷடிரன, பீமஸேனன, அாசசுனன, நகுல ஸஹ
ருவா ஆகிய உமமுடைய அனபுளளபுதலவாகளை யாரிடம
பிரயாணமபோயிருககிறீா? பாரதரே! உமமைபபாாத
தவாகளெலலாரும மகிழகினறனரெனபதுநிசசயம ஏனெ
நீா பிராமணாகளினகூட்டததில கடுநதவஞசெயதிருககிறீ
ா? ராஜரே! ஸுகமான ஸவாககததுககு எஙகளிருவ
ும சோாததுபோககககடவீா அஜமீடவமசததவரே! கௌர
ிறசிறநதவரே! புணணியகாமஙகளைசசெயத அஜமீடவமசத
அடைநத நலலகதிககு எஙகளிருவரோடுஙகூடவே நீாபோவ
நான வனததிறகுக கூடவருமபோது பிரதிஜஞைசெயதிருக
லலவா? ராஜரே! அதனால எஙகளுடனகூடததான நீா
வேணடும ராஜரே! சறறுநேரம பொறுததிரும,

1 ஒருவகை தேவஜாதியாா

1 நானும உமதுமுகததைககாணபேன' என்றுள அவ்விரு
அதிகமாகபபுலமபி, வேடாகளால ஆணமான அடிகக
போது காட்டிலுள்ள பெணமானகள விழுவதுபோல, பி
தபபிப பூமியிலவிழுநதனா வேதஙகளில கரைகணடிருந
ஷடிராமுதலிய அநதப பாணடவாகளனைவரும பிதாவின
வநது ஞாபகமதபபித தரையிலவிழுநதனா பாணடவாகள
டுவினபாதஙகளைககட்டிககொணடு, 'ஆ! பிதாவே! கெட
என்று அழுதனா 'ஆ! நாதனில்லாமறபோனோம
பிராஜஞரே! சிறுவாகளான நாஙகள நீஙகளில்லாமல எ
பிழைபபோம? மஹாராஜரே! லோகநாதனுடைய புதர
யிருநதும ஒருகொடியில நாதனில்லாதவாகளானோம ஆ
உலகம என்னவிசித்ரம! பாரதரே! ராஜபுத்ராகளாயிருநது
ளைபபோல பாகயஹீனாகளானவாகள யாருமில்லை அ
கரசே! நீஙகள இறநததனாலும நாஙகள ராஜயததிலில்லா
லும பாணடவாகளாகிய நாஙகளெல்லாரும மிககவயஸன
அடைநதிருககிறோம அரசரே! நாஙகளென்ன செய
செயயததககதை அனுகரஹிதது எஙகளைககட்டளையிடக
என்று யுதிஷடிரா புலமபினா பீமஸேனனும, 'அரசாக
ராஜயததையும போகஙகளையுமவிட்டுச சதஸருஙகமலையில
செயதுகொணடு பெருநதவஞசெயது நீா எஙகளை அ
கௌரவததைவிட்டுக காட்டுககுசசென்று தாமே உ
தேடிக காட்டிலுள்ள இலை வோ காயகளைககொணடு எ
காபபாறறினீா அறம பொருள இனபமெனனும தரிவா
ஷாததஙகளை விருமபுகிற பிதாககள மஹாதமாககளான
களைபபெறறு என்ன பலனையடைய விருமபுகினறனரோ
அடைவதறகு இதுதான காலமவநதிருககிறது பாரதர
அநதபபலனை அனுபவிககாமல நீாபோகததகாது' என்று
வைபபாாததுசசொல்லி அழுதான அாசசுனனும, 'செ
தைசசெயபவரே! 'அழிநதுபோன பரதவமசம பாணடு
மறுபடி உததாரணமசெயயபபட்டது அநதப பாணடு
போனபோது ராஜாஇல்லாமல ராஜயம அழிநதுபோயிறறு
படியும, பாணடுபுதராகள ஐவராலும க்ஷதரியசகதி வெளி
தபபட்டது' என்ற சொல்லைககேட்டு ஸநதோஷிததபிறகு
கததகும' என்று பிதாவைபபாாததுச சொல்லி அழுதான
ஸஹதேவாகளும, 'பரதஸரேஷ்டரே! கடினமான தவஞ
எஙகளை அடைநதபிறகு எல்லா லாபஙகளிலும பெ

1 அனுமரணமசெயவேன என்பதுகருதது

பததினபயனைகச சுபாருஷைமுதலியவற்றுள ஒனஸ்றயும
க்கொள்ளாமல, முனகாலததில தசரதா எபபடியோ அப
நீரும போனீா' எனறுசொலலித தாஙகமாட்டாமல
ா குநதி, 'ஓ! மாதரியே! நான முதலாநதாமபதனி,
தினபலன முதலில எனனுடையதுதான அவசியம நேரி
கவிஷயததில நீ எனனைத தடுககாதே இறநதுபோனபாத
நான இபபோது பினசெலலுகிறேன நீ இவரைவிட்டு
ரு இநதபபிளளைகளைக காபபாறறு பயனபெறறபுதரா
டைநதும வீரபதனியாவதையே நான விருமபுகிறேன'
சொனனாள மதரராஜனபெணணானவள, குநதியைநோககி,
னமோசமசெயத பாததாவை நானே தான பினசெலவேன
பாகததிலும நான திருபதியடையாதவளாயிருககிறேன
மூததவளாகியநீ எனககு அனுமதிகொடுககவேணடும இந
தஸ்ரேஷடா எனனிடம ஆசைவைதது எனனைசசேராநது
ா அநதவிருபபம அவா யமனவீட டிலிருககுமபோது
படி நான செயயலாமா ? ராஜரிஷிகளிறசிறநத இநத அரசா
மிததமாககதானே ஸவாககமசெனறா அவருடைய
அபபடிபபடடதலலவே! எனககு அவரைபபோனற பநதுக
லலை, பாததாவைவிட்டுபபிரிநது உயிரைவைததுககொளள
னாலமுடியாது, ஆதலால, யமனவீட்டுககுசசெலலும
கணவாபினனோடு யானும போவேன மேலும, நான என
களிடததிலநடபபதுபோல உனபிளளைகளிடததில ஒரு
ம நடககமாட்டேன அவவாறு விததியாஸமாக நடக
எனககுப பெருமபாவமவரும ஆதலால, தேவியே! நீ
ததிராகளிடமிருபபதுபோல எனபுததிராகளிடமும இருகக
டும யமனிடமபோகினறபதியை நான பினதொடரப
றேன எனனைநேசிததுததான இவவரசா உயிரிழநதாா
வின சரீரததோடுகூட இநத எனசரீரமும செமமையாக
ககபபடுதத தகனஞசெயயததககது அமமா! இநத என
பததைச செயயககடவாய எனறுலகேட்டுககொளளப
நீ குழநதைகளவிஷயததில தவறுமலேயிருபபாய அதனால,
கு நான ஹிதமசொலலவேணடியது ஒனறும எனககுத
பவிலலை' எனறுசொனனாள சிறநத தவமுளள ரிஷிகள
த பராககரமமுளள அநதபபாணடவாகளைச சமாதானம
தபின, குநதியையும மாதரியையும சமாதானமசெயது, பின
ாறு சொலலலானா

‘பாகயசாலியே! நீ பாலபுததிராகளையுடையவள், எ
யிலும மரணமடையததகாது வீராகளானபாணடவாக
குருராஜ்யததிறகு அழைததுககொணடுபோவோம, தரு
டிரனும தாமமலலாத திரவியலாபஙகளில ஆசையுளளவன
பாணடவாகளவிஷயததில கிரமபபடி நடவாமலுமிருபபன
திககு யாதவாகளும குநதிபோஜனும நாதாகளாக இரு
னா மாதரிககும பலவானகளிற சிறநத மஹாரதனுன ச
ஸஹோதரனுயிருககிருன பாததாவுடனகூட மரணமடைவ
னுளளதுதான அதில ஸநதேகமிலலை உஙகளுககுமட
செயயககூடாததெனறு பிராமணஸ்ரேஷடாகள சொல
னா கறபுளளபெண கணவனிறநதபின பிரமமசரியமெ
விரததமையெடுததுககொணடு மனம வாககுககாயஙகளை
வதினுலும அனுஷடான நியமஙகளினுலும பரிசுததம
நலலவளாகப பாததாவையே நினைததுககொணடிருநது த
தாவைக கரையேறறுவாள அபபடிபபடடவளால அவ
ஆதமாவும கணவனும புதரனும கரையேறறபபடுவாாகள
லால, உஙகளிருவருககும இநத உயிாவாழககையே
எனறு நாஙகள நினைககிறோம' எனறுகூறினா அ
குநதி, ‘பிராமணஸமுதாயததின ஆஜஞையைப பாணடுவி
ஞையைபபோலவே சிரஸிலவைததுககொணடேன, அ
வாறே நிறைவேறறவும போகிறேன மஹானகள செ
எதுவோ அதுவே எனபாததாவுககும புதராகளுககும
கும மிகுநத நனமையெனறு உறுதியாகநினைககிறேன'
சொனனுள மாதரி, ‘புததிராகளுடையயோகக்ஷேமததை
துவதில குநதி ஸாமாததியமுளளவள அருநததியும பு
இவளுககீடாக இருககமாடடாள யாதவாகளும குநதிபே
குநதிககு ஆதரவாக இருககினறனா குநதியே! உனனைப
புதராகளைக காபபதில நான திறமையுளளவளலலேன அ
படடநான பாததாவுடன செலவேன காமஸுகததிலும
திருபதியாகவிலலை மூததததேவியே! பாததாவினலோகத
போக எனககு விடைகொடுககவேணடும தாமநெறிந
நனறிமறவாதவரும ஸதயநதவறுதவரும சிறநதபுததியு
மாகிய பாததாவினபாதஙகளுககுப பணிவிடைசெயய
றேன பூஜிககததககக நீ அபபடியே செயய இபபோதே
அனுமதிகொடுககவேணடும' எனறுசொனனுள ஜனமே
ஜரே! சிறநதவளான மதரராஜனபெண இவவாறு செ
தலையினுலவணஙகிக குநதியிடம அபபோதே நகுலஸஹ

ஒபபுவிததாள அநதமாதரி மஹரிஷிகளை வநதனஞ
து குநதியினபுதராகளுமதனபுதராகளுமாகியபாணடவாகளை
ாததுககொணடு பலமுறை உசசிமோநது யுதிஷடிரரைக கை
பிடிததுககொணடு, 'உஙகளுககுக குநதி தாயாா, நான உப
ா, பிதா இறநதுபோனா நானகுபெயருககும ஜயேஷடனு
புதிஷடிரன தாமபபடி எபபோதும உஙகளுககுபபிதா பெரி
ாமுதலியவாகளைப பணிவதில ஊககமுளளவாகளும ஸதநி
ாதயும தாமததையும கைவிடாதவாசளுமாகிய யுதிஷடிரனைப
னறவாகள அழியாாகள, தோலவி அடையாாகள ஆதலால,
ளனைவரும சோமபலைவிடடுப பிதாவினிடம நடககவேணடிய
டயை யுதிஷடிரனிடம செயயுஙகள' எனறுள ரிஷிகளுககும
கெரும பலமுறை நமஸகாரஞசெயது, துககததினுல சோா
மாதரி, அபபோது குநதியைநோககி மறுபடியும சொலலத
டஙகினுள 'ஸவாககததைககாண விருபபமுளள நான
ரிஷிகளமுனனிலையில சொனன வாககு இபபோது பொய
ப போககககூடாது யதுபுதரியே! நீ பாககயவதி உனககு
ானஸதிரீ இலலை குநதியே! அளவறறசகதியுளளவாகளும
பெறறவாகளுமாகிய ஐநதுபுதராகளுடைய பலததையும
கரமததையும தவவனமையையும மஹிமையையும நீ பாாககப
கிறுயலலவா? தேவியே! நீ நலலொழுககமுளளவள நான
கரிபபதறகும பூஜிபபதறகும நீ உரியவள், எலலாவகையா
பெரியவள், மிகசசிறநதவள உனனுடைய நறகுணஙகளா
ய நீ அலஙகரிககபபடடவள யாதவகுமாரியே! நீ விடை
டுபபதை விருமபுகிறேன புணயததையும ஸவாககததையும
ழயும நீ காரணமாக நான எவவாறு அடைவேனே அவ
ு நீ இபபோது செயயககடவாய, சிநதிககாதே' எனறுள
பெறற குநதி, கணணீரினுல தெளிவிலலாத வாககுடன,
கயவதியே! அனுமதி கொடுததிருககிறேன விசாலமான
களையுடையவளே! சிறநதபெணணே! இபபோதே ஸவாககத
உனககுப பாததாவுடனகூடச சோககை சீககிரமாகஉணடா
டவது ஸவாககலோகததில நீடூழிகாலம சோநது ரமிககக
ாய' எனறு சொனனுள

பிறகு, பிரேதகாரியஙகளில தோநதவரான கசியபரெனனும
ாஹிதா ஸானஞசெயது ரிஷிகளைககொணடு தஙகததுணடு
பும நெயயையும எளளையுமதயிரையும அரிசியையும தணணீாக
ஙகளையுமகோடாலியையுமவருவிககது அஸவமேதாககினியைக
ணடுவநது இறநதுபோன பாணடுவின அநத உததரககிரியை

யைக கிரமபபடி பூரணமாகச செயவிததார பாணடுபுததி
யுதிஷடிரா புரோஹிதாசொனனபடி அநத அககினியிலை
வைத தஹனஞசெயதார கிரியைகளைச செயதபின, யுதி
சோகததினுல தபிககபபடடு அழுதுகொணடு பூமியிலவிழு
தாமபததியும புகழுபெறறவளும ராஜகுமாரியுமாகிய மாதரி
களையும புதராகளையும குநதியையும விடடுவிடடுச சிதையில
௯ கினியிலிருககும புருஷஸரேஷடனை பாததாவை நமஸ
செயது உடனே தானும சிதையிலேறினுள குறறமறற
தாமராஜா ஸஹோதராகளுடனகூடப புதியவஸதிரம தரி
கொணடு புரோஹிதா சொலலிற கடடுபபடடு அவவிடததி
தாபபணஞசெயதார தகுதியுளள அநதபபாணடுவின உ
கிரியைகளைச சதஸருஙகமலையில வஸிககும தபஸுளள ச
கள ரிஷிகளுடனகூட முறைபபடி செயதனா

நூறறுமுபபததைநதாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

(ரிஷிகள் பாண்டவர்களை அஸ்தினபுரத்துக்கு அழைத்துவந்
பாண்டுவின் ஸமாசாரத்தைச் சொல்லி, பீஷமரிடம்
அவர்களை ஒப்பித்துத் திரும்பிச்சென்றது)

மநதிரஙகளையறிநதவாகளும தேவாகளுககுச சரியா
களுமான மஹரிஷிகளனைவரும பாணடு முடிவுபெறற
பாாதது, பிறகு ஒருவரோடொருவா ஆலோசனை செய
'பெருமபுகழுளளவனும அநத மஹாதமாவுமாகிய பாண
ராஜன ராஜாதிகாரததையும தேசததையுமவிடடு இநத இட
தவஞசெயது தவசிகளையே சரணமாக அடைநதிருந
அநத ராஜாவாகிய பாணடு, பிறநதது மாததிரமாய (விவ
அபிஷேகம எதுவும செயவிககபபடாமல) இருககிற புததிர
யும பததினியையும இஙகேஉஙகளிடம அடைககலமாக ஒப
இஙகிருநதே ஸவாககம போனுன அநத மஹாதமாவின இ
புததிராகளையும [1] தேகததையும பததினியையும அவாகள
திறகு அழைததுககொணடு போவோம இதைத தாமமாக
நினைககிறோம' எனறு சொலலி, தேவாகளைப போனறவா
உயாநத மனமுளளவாகளும ஸிததிபெறறவாகளுமாகிய
மஹரிஷிகள, ஒருவரையொருவா அழைததுககொணடு, பா
வாகளை முனனிடடுககொணடு அஸதினுகரமசெனறு பீஷ

[1] தகனஞசெயதும கலையாத எலுமபுக கோவை

தருதராஷ்டிரனிடமும் பாண்டவர்களை ஒப்பிப்பதற்கு நிச்ச
சயதனா அந்தரிஷதத்திலேயே, அந்தரிஷிகளனைவரும்
ாடுவின் பதனியாகியகுந்தியையும் புதராகளையும் பாணடுவும்
ரியுமாகிய இருவரின் அந்தச சரீரஙகளையும் எடுததுக
ணடு புறபபட்டனா முன்னா எபபோதும் ஸௌககியமுள்ள
ராயிருநது அபபோது நீணடவழியைநடநத குந்தி, புததிராக
முள்ள அன்பினால அந்தவழியைக குறுகினதாக நினைததாள
ளள குந்தி, ஸவலபகாலததில, குருஜாஙகலமென்ற தேசத
டைநது நகரததின முனகோட்டைவாயிலை அணுகினாள
ள, வாயிலகாபபவனிடம 'ராஜாவுககுத தெரிவி' என்று
னனாாகள அபபோது, வாயிலகாபபவாகள ஒருநொடியில
பககுசசென்று அனேகமாயிரம சாரணாகளும ரிஷிகளும வந
பதைதத தெரிவிததனா
அதைககேட்டு, அஸதினபுரததிலிருககும மனிதாகளுககு
ரியமுணடாயிறறு ஸூரியன உதயமாகி ஒரு முகூாதத
பின அஸதினபுரததிலிருபபவரனைவரும ரிஷிகளைபபாாப
குக குழநதைகளோடும மனைவிகளோடுமகூட வெளியிறபுறப
னா க்ஷததரியாகளும க்ஷததரியஸதிரீகளும பிராமணாகளும
மணஸதிரீகளும கூட்டஙகூட்டஙகளாக அனேகவாஹனங
லறிககொணடு புறபபட்டனா அவவாறே, வைசயாகளுததரா
ா கூட்டமும மிகுதியாக இருநதது ஒருவனும [1] பொறு
பட்விலலை எலலாரும தாமஸிநதையோடிருநதனா அவ
ற, சநதனுபுததரரான பீஷமரும, பாஹலீகனான ஸோமதததன
, ராஜரிஷியான தருதராஷ்டிரனும, க்ஷததாவென்ற பெய
ா விதுரரும, ஸததியவதிதேவியும, புகழ்பெற்ற அமபாலிகை
ராஜஸதிரீகளால சூழபபட்ட காநதாரியும், தாஙகளாகவே
பட்டனா துரியோதனனமுதலான தருதராஷ்டிரபுததிரா
நூற்றுவரும விசிததிரமான ஆபரணஙகளை அணிநது
ணடு புறபபட்டனா கௌரவாகளனைவரும புரோகிதாக
னகூட அந்தரிஷிககூட்டஙகளைககணடு தலைகளாலவணஙகி
ாகள சமீபததில உட்காரநதனா பட்டணததிலும தேசத
முள்ள ஜனஙகளனைவரும அபபடியே தலைவணஙகி வநதனனு
து அவாகளுககுபபின பூமியில உட்காரநதனா அரசரே!
மா அநத ஜனககூட்டம முழுதும சபதமிலலாமலிருநததைத
நதுகொணடு அந்தரிஷிகளுககு அாகயபாதயஙகளைககொடுத
றுாமபபடி பூஜைசெயது ராஜயாதிபதயததையும தேசததை

ாரிஷிகள அழைததுவநததனால பொறுமை இலலை

நூறறுமுபபததாருவது அததியாயம

ஸம்பவபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(பாண்டுவின் அஸ்திஸம்ஸ்காரமும் பிரேதக்கிரியைகளும்)

திருதராஷடிரன, 'விதுரனே! ராஜஸிமமமாகிய பா வுககும மாதரிககும பிரேதகாரியஙகளெலலாவறறையும ராஜா குத தககபடி சிறபபாகச செயவிககககடவாய பாணடுவுக வும மாதரிககாகவும பசுககளையும பலவகை வஸதிரஙகளை இரததினஙகளையும தனஙகளையும கேடபவாகளுககு வேண அளவு கொடு செவவையாகமூடபபட்ட அநதமாதரியைக றும சூரியனுமகூடக காணுமலிருககுமபடிசெயது அவளுக குநதி செயயவேணடிய மரியாதை எவவகையோ அதைசசெ வேணடும தேவாகளுககொபபானவாகளும வீராகளுமான ஐ புதராகளையுமபெறற குறறமறற பாணடுமஹாராஜனைபபறறி வருததபபடவேணடியதிலலை; சிலாகிததல வேணடும' என சொனனன பாரதரே!' விதுரா, திருதராஷடிரனுககு, ' படியே' எனறு சொலலி, பீஷமருடனகூடி மிக ஙலாககியம இடததில பாணடுவுககு ஸமஸகாரஙகளைச செயவிதத ராஜரே! அபபோது புரோஹிதாகள நகரததிலிருநது மணமமுணவீசுகினற ஜவலிககினற அகனிகளை விரைவாகக னாநதனா அதனபின, அநதக காலததிலுளள பலவகைபப உயாநதபுஷபஙகளாலும சநதனமமுதலிய வாஸனைததிரவி களாலும பலலககை அலஙகாரஞசெயது, அதை வஸதிரததி முழுதுமமூடி, அபபடியே புஷபஙகளாலும விலையுயாநத வஸ களாலும சோபிககினற பலலககில, பாணடுவை மநதிரிக உறவினாகளும ஸநேகிதாகளும ஏறறினா புருஷஸிமமம பாணடுவை மாதரியுடன கூடச செவவையாகமறைததுச சி அலஙகாரமுளளதும மனிதரெடுபபதுமாகிய அநத உய வாஹனததினால எடுபபிததனா அபபோது,வெணகுடையினு சாமரஙகளாலும எலலா வாதயசபதஙகளாலும சிறபபிதத நூறறுககணககான மனிதாகள மிகுதியான ரதனஙகளையெ துககொணடுவநது அநதப பாணடுவின ஸமஸகாரகால விருமபினவாகளுககுக கொடுததனா பிறகு, வெணகுடை யும பெரியசாமரஙகளையும அழகிய வஸதிரஙகளையும பா வுககாகக கொணடுவநதனா வெளளை வஸதிரம தரித கொணட புரோகிதாகளால ஹோமமபணணபபடடு ஜவலிககி அகனிகள கநதம புஷபமமுதலிய அலஙகாரஙகளோடுபாணடு

னனே சென்றன பிராமணர்களும க்ஷத்ரியர்களும வைசியர் களும சூதரர்களும ஆயிரக்கணக்காக வயஸனத்தினுல கொதிப படைந்து கணணீரவிட்டுக்கொணடு ராஜாவைப பினசென்றனா. ணடவர்களனைவரும பீஷ்மரும விதுரரும பாஹலீகனுனஸோம த்தனும பூரிஸ்ரவஸ எனனுமரசனும இனனுமனேகரும, 'இந்த ரசன, நமமைப பிரிந்து நீணடதுயரத்தில அமிழத்தி நாதனில தவர்களாகவும செய்து எஙகே போகப்போகிறுன' என்று கத கொணடும ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொணடும பினசென்ற ஸ்தயவாதிகளான பீஷ்மர் முதலியவர்கள கஙகைக்கரையி ள்ள அழகான வனப்பிரதேசத்தில புணணியமான ஸமபூமியில தப பலலக்கை வைக்கச்செய்தனர் பிறகு, புருஷஸிமமமும ரந்த காரியஙகளைச செயபவனுமாகிய பாணடுவினசரீரத்திலும வன பாரியையான மாதரியினசரீரத்திலும எலலா வாஸனைகளை சோதது நலல அகிறசேறும உயர்நத சநதனக்குழமபும பூசிப றகுடஙகளினுல சுற்றிலும ஜலமகொட்டி, வெணசநதனத்தை காரகிலோடுகூடிய புனனைரஸத்தையும எஙகும பூசினா கு, பலதேசஙகளிலுணடான வெளுப்புவஸதிரஙகளை அவனுக போர்த்தனர் உயர்நதசயனத்தில படுபபதற்குத தகுதியுள்ள டிமரேஷ்டனுன பாணடுமஹாராஜன, வஸதிரஙகளினுற ரக்கப்படடபின, ஜீவிததிருப்பவனபோல விளஙகினுன ஸகலமான ரிதவிக்குக்களும புரோஹிதர்களும அமாவமே ரியைக்கொணடு வேதோக்த விதிகளைசசெய்து மநதிரஙக ஸமஸ்காரஞ்செய்தனர் ரிதவிக்குக்களின அனுமதிப்படி காரியம நடநதபின ராஜாவையும மாதரியையும நெயபூசி காரஙகளைசசெய்து, புனனை, பதமகமெனனும வாஸனைமரம, ரஸனையுள்ள சநதனமரம, ஸரளமரம, தேவதாருமரம, யமரம, கொமபரக்கு, செஞசநதனமரம, அலரிசசெடி, வோ இவைகளாலும இனனும பலவகை வாஸனைக்கட்டை ம சாஸதிரப்பிரகாரம தஹனஞ்செயவித்தனர் அவா ய இரணடு சரீரஙகளையுங்கணடு அமபாலிகை, 'ஹா! ஹா! !' எனறுசொலலி, மூர்சசையடைநது உடனே பூமியில ள துக்கத்துடனவிழுநத அவளைககணடு, நகரத்திலும லுமுள்ள ஜனஙகள ராஜபக்தியினுல அனபுகூர்நது னுல தாபமுறறு அழுதனர் குநதியின அழுகைக்குரலி ர்தர்களுடனகூடப பசுபக்ஷிகளமுதலிய திரயகஜாதியி ள்ள பிராணிகளெலலாம கதறின அபபடியே, சநதனுபுத்ரரா பீஷமரும சிறநதஞானமுள்ள விதுரரும கௌரவர்களனைவ

ரும், மிகதது யரமுறறுக கதறினா பிறகு, பீஷமரும விதுர
திருதராஷடிர மஹாராஜாவும கௌரவஸதிரீகளனைவரும பாச
வாகளுடனகூடப பாணடுவுககு ஜலதாபபணஞ செயதாா
பாண்டவாகளனைவரும சநதனுபுதாரான பீஷமரும விதுர
ஞாதிகளும அழுதுகொணடே ஜலதாபபணஞசெயதனா ராஜ
ஜலதாபபணஞ செயதபின, வயஸனததினுல பீடிககபப
அநதபபாணடவாகளை மநதிரிகளனைவரும எடுததுககொ
அழுதுகொணடே சமாதானபபடுததினா ராஜரே! பாண
களும அவாகள பநதுககளும எவவாறு தரையிற படுததன
அவவாறே, பிராமமணா முதலிய நகரதது ஜனஙகளும தரை
படுததனா அநநகரமானது பாணடவாகளுடனகூடக குழந
களமுதல (முதியவாகளவரையில) பனனிரணடு ராததிரிகள
தோஷமிலலாமலும மனததில ஆறுதலிலலாமலும உதஸ
மிலலாமலுமிருநதது

நூறறுமுபபததேழாவது அததியாயம

ஸம்பவபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டுவுந்து ஶார்த்தம்செய்ததும், குழந்தைகள் விளையாடிக்கொ
டிருக்கும்போது பீமனுக்கும் துரியோதனாதிகளுக்கும் விரோதமு
டானதும், பிரமாணகோடியென்னுமிடத்தில் பீமனைக் கங்கை
யில் தள்ளினதும், பாம்புகளைக்கொண்டு கடிப்பித்ததும்)

பிறகு, விதுரரும பீஷமரும வியாஸரும தருதராஷடிரம
ராஜாவும பநதுககளுடனகூட நெயயுடனசோநத அனனத
ஹோமஞசெயது பாணடுவுககுச சிராததமசெயதனா அவா
புரோஹிதாகளின உதவியினுல சாஸதிரபபிரகாரம செயத
கௌரவாகளையும ஆயிரககணககான பிராமணஶரேஷடாகளை
புசிபபிததது, அநதப பிராமணஶரேஷடாகளுககு இரத
குவியலகளையும சிறநத கிராமஙகளையும தானஞசெயது ஸநா
செயத பிறகு, பரதஶரேஷடாகளான அநதப பாணடவா
அழைததுககொணடு எலலாரும அஸதினுபுரததில பரவே
தனா பட்டணததிலிருபபவரும தேசததிலிருபபவரும
யாவரும, தமது பநது இறநததைபபறறி வயஸனபபடுவதுபோ
அநதப பரதஶரேஷடனுன பாணடுவைபபறறி எபபோ
வயஸனபபடடுககொணடிருநதனா அநதஶராததம முடிநதபி
துககபபடடுககொணடிருநத அநதஜனஙகளைககணடு ஒன

ாமல் தாங்கக்கூடாத துக்கமடைந்த தம் தாயாரான
வதிக்கு வியாஸர் பின்வருமாறு சொல்லலானார்
கடந்துபோனகாலம் ஸுகமாகவும் வருங்காலம் கடின
ும் இருக்கின்றன தினங்கள், முந்தியவற்றைப் பார்க்கிலும்
வை அதிகக்கெடுதல்களாக இருக்கின்றன பூமிக்கு
வனம் போய்விட்டது அதிச வஞ்சனங்கள் வியாபித்ததும்
கைபான பாபங்களினால் கலக்கமுள்ளதும், வர்ணாச்ரமமுத
தர்மங்களும் நல்லகாரியங்களும் நல்லொழுக்கங்களும்
துபோனதுமாகிய கொடியகாலம் வரப்போகிறது கௌர
ரின அநீதியினாலேயும் பூமி நிலைக்கப்போகிறதில்லை நீ
ாபயாஸஞ்செய்துகொண்டு ஸ்திரமானமனத்துடன் தபோ
தில வாஸஞ்செய்வதற்குச் செல் உன்னுடைய இந்தக்
துக்கு நேரப்போகின்ற கஷ்டமானநாசத்தை நீ பாராதே'
ர அந்த ஸத்தியவதி, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று
காித்து, உள்ளேபோய் மருமகளைப்பார்த்து, 'அம்பிகையே!
பரனுன துரியோதனனுடைய அநீதியினால் சுற்றங்களுடன்
பரதவம்சத்தவரும் நகரத்துஜனங்களும் அழிந்துபோவார்
ன்று நாமகேட்டோம் ஆதலால், விருப்பமிருந்தால் புத்ர
த்தினால் வாதிக்கப்பட்டுத் துயரமுற்ற இந்த அம்பாலிகை
ம அழைத்துக்கொண்டு நாமிருவரும் வனத்திற்குப்
ோம், உனக்குச்சுகமுண்டாகும்' என்று சொன்னாள் பார
அம்பிகை, 'ஆகட்டும்' என்று ஸம்மதித்தபின், ஸத்யவதி
ரைக்கேட்டுக்கொண்டு இரண்டு மருமக்களுடனும்கூடிச்
நியமமுள்ளவளாக வனஞ்சென்றாள் பரதச்ரேஷ்டரே!
ராஜரே! அப்போது அந்தராஜஸ்திரீகள் மிக்கக்கடுந்தவஞ்
து தேகத்தைவிட்டுத் தாங்கள் விரும்பினலோகம் சென்றனர்
அதன்பின், பாண்டவர்கள் வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட
ளம் உபநயனமுதலிய ஸம்ஸ்காரங்களை அடைந்து போகங்
அனுபவித்துக்கொண்டு பிதா இருந்தவீட்டில் வளர்ந்தனர்
ராஷ்டிரபுத்ரர்களுடன் சேர்ந்து ஸுகமாக உத்ஸாஹத்
ன் விளையாடிக்கொண்டிருந்த அவர்கள், சிறுவர்கள்விளையாட்
ன் எல்லாவற்றிலும் தங்கள் சக்தியினால் சிறந்தவராயினர்
பீமஸேனன், வேகத்திலும் குறித்ததை எடுப்பதிலும்
னத்திலும் புழுதியிலிழுப்பதிலும் த்ருதராஷ்டிரபுத்திரர்க
ளையும் பிடித்தான் ராஜரே! ஸந்தோஷமாக விளை
ாண்டிருக்கும் த்ருதராஷ்டிரபுத்ரர்களைப் பிடித்துக்
ஒளிந்தான் அவர்களைத் தலைகளில்பிடித்துப்பாண்ட

வாகளுடன முட்டினை மிகுநதபராககரமமுளள அநதகஞ
கள நூறறெருருவரையும பீமஸேனன ஒருவனுகவே அதிக
படாமல அடககிவிடடான பலவானுன பீமஸேனன பலத
அவாகள கதறுமபடி தலமயிாகளிறபிடிதது அடிதது முழ
களும தலைகளும தோளகளுமதேயத தரையில இழுத
ஜலததிலவிளயாடுமபோது அவன பததுபபிளளைகளைக கை
பிடிததுககொணடு முழுகியிருநதான, இறநதவாகளபோ
பின அவாகளைவிடடான மரததினமேலேறி அவாகள பழங
பறிததுககொணடிருககையில பீமஸேனன மரஙகளைக க
உதைதது அசைததான அபபோது, உதையினவேகத
அதிாநதமரஙகள அலைநததனுல பழஙகளுடனகூட மர
னினறும பிளளைகளும விழுநதனா துரியோதனன பு
ஸஹோதராகளனைவரும பீமஸேனனகையினுற பீடிககப
சிலருககுத தலைகளும மாாபுகளும, சிலருககு இடைகளும
களும அடிபடடன, அவா விழுநதனா கைசசணடை
ஓடடததிலும தேகபபயிறசியிலும அநதககுமாராகள பீ
னனை மிஞச ஆரமபிததும ஒருபோதும அவனுககு மேலா
யஙகளைச செயயவிலலை இவவாறு அநதபபீமஸேனன
எணணமிலலாமலே பாலயசேஷடையினுல தருதராஷடிர
களை ஆககிரமிதது அவாகளுககு மிககவிரோதததிறகு இ
இருநதான

அதனபிறகு, மிகுநதபராககரமமுளள துரியோதனன
ஸேனனுடைய அநதவலிமை மிகபபிரஸிததிபெறறதைக
தன கெடட எணணததைககாணபிகக ஆரமபிததான
மததைவிடடுவிலகினவனும பாவஙகளையேபாாபபவனுமாகி
தததுரியோதனனுககு அறிவினமையாலும ஐசுவரியததி
ஆசையாலும கெடுமதியுணடாயிறறு 'இநதககுநதியின
ளுன [1] வருகோதரன பலவானகளுள மிகசசிறநதவன,
யினபுதராகளின நடுவாமிவனை மோசததினுல ஜயிககவே
இவனபசைாலி, அதிகசசகதியுளளவன, மிகுநத சூரதத
யுளளவன பீமனெருவனுக நமமனைவரையும விரோதிக
அவனை நகரததினதோடடததில தூஙகுமபோது கங
தளளிவிடுவோம அதனபிறகு, இவனதமபியாகிய அாச
யும, அதனபிறகு, அவன தமையனுனயுதிஷடிரனையும பிடி
சிறையிறபோடடு நான பூமியை ஆளவேன' என்று நி
செயதுகொணடு, அநதபபாவியான துரியோதனன, அ

[1] பீமன

...லையும மஹாதமாவான பீமனுககாக ஸமயமபாாததுக
...ணடிருநதான

பாரதரே! பிறகு, ஜலககிரீடைககாக விசிதரமானவையும பெரியவையுமான வஸதிரகூடாரஙகளையும சாலவைககூடாரஙகளை புஞ செயவிததான அவவிடததில வேணடியவையெலலாம நிரமபினவையும கொடிகள எடுததுக கடடபபடடவையும பல வகைபபடடவையுமான அனேக வீடுகளைச செயவிததான பாாதரே! பிரமாணகோடியெனனுமிடததில ஒருஸதலததை அடைநது அநத இடததை உதககககிரீடனமெனறு பெயரிடடான விளையாடடினமுடிவில அவாகளனைவரும சுதத வஸதிரமதரிதது நனறுக அலஙகரிததுககொணடு எலலாரஸஙகளும நிரமபின அநத அனனததை மெலலமெலலப புசிததனா வீராகளாகிய கௌரவஶரேஷடாகள விளையாடிக களைபபுறறுச சாயஙகாலவேளையில விளையாடடுககாக ஏறபடட கூடாரஙகளிலேயே வஸிகக நினைததனா பலவானும ஸமாததனுமான பீமஸேனன ஜலககிரீடைககு வநத அநதககுமாராகளைத தூககி அதிகவேலைசெயததனால களைததுப பிரமாணகோடியில வஸிபபதறகாகஏறபடட ஸதலததில மேலே ஏறிபபடுததனன மததியபானததினாலமயககமுறற அநதபபாணடவன குளிாநதிருககுமவாஸஸதலததையடைநது ஒயவுடன அசைவறறு இறநதவனபோலத தரையிலதூஙகினன பிறகு, துரியோதனன கயிறுகளைபபோனற கொடிகளினால பிரமாணகோடியில தூஙகினபீமஸேனனை மெலலககடடிக கஙகையினஜலததில போடடான யுததவீரரிற சிறநதபீமன, உடனே கணவிழிததுககொணடு, தனபலததினால கடடுககளெலலாவறறையுமஅறுதது மறுபடியும எழுநதான சிறநத பலமுளள அவன கடடிலிருநது விடுபடடபின அது துரியோதனன செயததெனறு அறியவிலலை அநதபபலவான மறுபடியும நிததிரையினாலபரவசனுகி அநத இடததிலேயேதூஙகினன பாதிராததிரியானபின கௌரவாகளும பாணடவாகளும எழுநதனா துரியோதனன பீமஸேனனைக கணடு துனபமடைநதான மறுபடியும, தூஙகினவனைக கூாமையானபறகளுளளவையுமகொடியவிஷமுளளவையுமான சிறுகினற ஸாபபஙகளைவிடடு அஙகஙகளின ஸநதிகளெலலாவறறிலும கடிககசசெயதான ஸாபபஙகளின பறகள உயிாஸதானஙகளில பதிபபிககபபடடும பெரியமாாபையுடைய பீமஸேனனுடைய வனமையான தோலைக குததவிலலை பீமஸேனன விழிததுககொணடு அநதஸாபபஙகளெலலாவறறையும தளளிவிடடான துரியோதனனுககுப பிரியனன ஸாரதியையும புறஙகையினால கொனறான

ராஜரே! அவவாறே, மிகக பொறுமைகொணட து
கொலல எணணமகொணடு சகுனியின அபிபராய
வலனன என னும சமையறகாரனுடன ஆலோசிதது, ப
னைகொணடு பீமஸேனனுடைய ஆஹாரததில விஷததைப
விததான கொடியதும மயிாககூசசமளடுககசசெயவது
காளகூடவிஷம சோககபபடடது பீமஸேனன அதையுமபு
ஒா உபாதியுமிலலாமல ஜரிபபிததுககொணடான அாத
கொடியதாயிருநதும அவனுககு உபததிரவததை உண
விலலை பீமன பயபபடததககா தேகவனமையை யுடைய
லால விஷததை ஜரிபபிததுககொணடான ராஜரே! மற
நாள, துரியோதனன பீமஸேனனைககொலலககருதி மநதிரி
சகுனியுடன ஆலோசனைசெயதான இரவுமபகலும ஓயாம
திததுககொணடுதூஙகாமலிருநதான இவவாறு துரியோத
காணனும ஸுபலனபுததிரனன சகுனியும அனேக உபாய
ஞல அநதபபாணடவாகளைக கொலலககருதினா வைசியப
ணின புததிரனுகிய யுயுதஸு பாணடவாகளின நனமையி
விருபபததினுல அதைபபாணடவாகளுககுச சொனனுன
களை அடககததககா பாணடவாகளும, விதுரரின அபிபபிரா
லேயே நினறுகொணடு, வெளிககாடடாமல அவறறையெ
அறிநதுகொணடாாகள

நூறறுமுபபததெடடாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீமனுக்கு விஷம்கலந்த பக்ஷியங்களைக் கொடுத்ததும், பிர
கோடியென்னுமிடத்தில் கங்கையில் வசிநாட்டின இடத்தில் அ
னைத்தள்ளினதும், அவன் பாதாளலோகம்சென்று வாஸுகி
கொடுத்த ரஸத்தைப் பானம்செய்ததும்.)

பிறகு, அநதத துரியோதனன முதலானவாகள,
ஸேனன பலமுளளவன, ஸாமாததியமுளளவன, மி
சூராததனமையுளளவன, இநத வருகோதரன நமமை எப
தும விரோதிககிறுன இவனை நகரததின தோட
தூஙகுமபோது ஜலததில நாடடபபடட சூலததின
போடுவோம' எனறு நிசசயமசெயதனா பாரதரே! பிர
கோடியெனனுமிடததிலபோய ஜலகரீடைககாக ஒரு ஸ
செயவிததனா அவவிடததில சமையலவேலையிலதோநத ம
களினுல பக்ஷண முதலிய உணவும குடிககததககவை

சததககவையும நககிசசாபபிடததககவையும ஸிததமசெய
ட்டன அபபோது, வேலைககாராகள துரியோதனனுககு
த தெரிவிததனா பிறகு, தாபபுததியுளள துரியோதனன,
க பாணடவாகளைபபாாதது, 'தோடடஙகளினறசோபிக
கஙகைககுசசெலவோம ஸஹோதராாகளாகிய நாமனை
சோநது ஜலகரீடைசெயவோம' எனறுசொனனன யுதிஷ
ம, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு அவனுககு மறுமொழி
ா சூராகளான அநதககெளரவபாணடவாகள, நகரஙகள
ற தோகளிலும அநததேசஙகளிலுணடான சிறநதயானை
ம ஏறிககொணடு நகரததைவிடடுபபுறபபடடனா உத
னமசோநதவுடன ஜனககூடடததை அனுபபிவிடடு வீரா
ிய அநதசசகோதராாகளனைவரும வெணமையானகாரிய
ளாலும, நடுவேயுயாநத இருபுறமும சரிவாயுளள கூரை
டுகூடிய தூணகளமிறுததின சாலைகளாலும, பலகணிகளா
துவாரஙகளாலும, ஜலயநதிரஙகளாலும, நடபபதறகுரிய
களாலும சோபிபபதும கொதததாகளால மெழுகபபடட
ததிரககாராாகளால சிததிரம எழுதபபடடதுமான உததியா
தபபாாததுககொணடே ஸிமமஙகள மலைககுகைகளிற
சிபபதுபோல அதில பிரவேசிததனா ஜலமநதிரபபபபடட
களிலும தாமரையோடைகளிலுமுளள ஜலம, மலாநத
ரபபுஷபஙகளினல மூடபபடடு அழகாயிருநதது அப
, காலததுககுரியபுஷபஙகளினல பூமி மறைககபபடடிருந
அநதபபாணடவகெளரவாகளனைவரும அஙகே உடகாாநது,
ஙகிருநது கொணடுவரபபடடனவும தாஙகளவிருமபினவு
உணவுகளைப புஜிததனா அநதச சிறநத உதயானததில
ாடிககொணடிருநத அவாகள அநத அநதபபககூணஙகளை
ருவாககொருவா வாயகளிற கொடுததனா
அபபோது பாவியான துரியோதனன, பீமஸேனனைககொல
ருதி அநதபபககூணததில காளகூடவிஷததைப போடுமபடி
ான அபபோது, உளளததில கததியைபபோனறவனும
ல அமிாததுககொபபானவனுமாகிய அநதபபாவியான
ாதனன, தானே எழுநது ஸஹோதரனைபபோலவும ஸநே
னபபோலவும பீமனுககு மிகுதியாகப பககூணததை ஊடடி
அநதமோசததை அறியாமல பீமஸேனன செமமையாகப
்தான பிறகு, மனிதாகளுககுள அதமனன துரியோத
அநதபபீமனைபபறறி மனததிறகுள சிரிததுககொணடு
ிருதாாததனனதுபோல நினைததான பிறகு, அநதப
ாகளும திருதராஷடிரபுததிராகளும எலலோரும்

சோந்து களிப்புற்றமனத்துடன் ஜலக்கிரீடை செய்தனா
யாட்டுக்காக ஏற்பட்ட கூடாரங்களிலேயே அந்தவீரர்கள்
விரும்பினர் பலவானகிய பீமன், பிரமாணகோடியில்
டைக்காகவந்த அந்தக்குமாரர்களைநடத்தி ஜலத்தில் விளை
ஶ்ரமத்தினால், அதிகமாகப் போஜனஞ்செய்து, தங்குமிட
அந்த இடத்தை அடைந்தான் களைப்புறும், குடிமயக்க
மயங்கியும், விஷம் தேகத்திலவ்யாபித்துமிருந்ததனால் கு
காற்றையடைந்தவுடன் அசைவற்றுத் தூங்கினான் பிற
யோதனன், தானே கயிறுகளைப்போன்றகொடிகளால்
கட்டி, சூலங்களை ஒட்டையளவு இடைவிட்டு ஜலத்தில
கயிறுகளாகச்செய்யப்பட்ட கொடிகளினால் கெட்டியாகக
பட்ட அரதப்பீமனை உடனே கரையிலிருந்து ஜலத்தில் தள
டான் அந்தப்பீமனுக்கு வாழ்நாள் மிச்சமிருந்ததனால
தில் சூலங்களநட்டப்பட்ட இடத்திலவிழவில்லை அவன
இடத்தில் தற்செயலாகச் சூலமிருக்கவில்லை அந்தப் பீம
பிரஜ்ஞையில்லாமல் நாகலோகத்திலுள்ள நாககுமார
பிடித்துக்கொண்டு கவிழ்ந்து ஜலத்துக்குள்முழுகினான்
கொடியவிஷமுள்ளவையும் பெரிய கோரப்பற்களுள்ளவை
அனேகநாகங்கள் சேர்ந்து அதிகமாக விஷத்தைக்கொ
பீமனை மிகக்கடித்தன அவன்கடிக்கப்படும்போது, ஸதா
மாகியகாளகூடம் ஜங்கமமான ஸாப்பவிஷத்தாலேயே அ
பட்டது கூர்மையானபற்களையுடைய அந்தஸாப்பங்கள
கள் பெரியமார்பையுடைய அந்தப்பீமனுடைய நட்பஸ
களில் பாயச்சப்பட்டும் வன்மையினால் அவன்தோலை (ப
தும்படி) கொத்தமாட்டாமற்போயின பிறகு, பீமஸேனன் வி
கொண்டு கட்டுக்களையெல்லாமறுத்து அந்தஸாப்பங்களை
னன் சிலஸாப்பங்கள் பயந்து ஓடின பீமனால் அடிப
தில் மிஞ்சினநாகங்களெல்லாம், ஸாப்பராஜாவும் இந்
போன்றவனுமான வாஸுகியினிடம்சென்று, 'நாகரா
இம்மனிதன் ஜலத்தில் கட்டித்தள்ளப்பட்டான் இவன
குடித்திருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் நினைக்கிறோம் (
அசைவற்றவனாக எங்களிடம்வந்தான், கடிக்கப்பட்ட
விழித்துக்கொண்டான் பிரஜ்ஞையடைந்தவுடன் கட்டை
துக்கொண்டு எங்களை நசுக்குகின்ற இந்த மஹாவீரனை நீர்
கொள்ளவேண்டும்' என்றன

பிறகு, வாஸுகி, நாகங்களபின்தொடாந்துவர (ச
பயப்படத்தக்க பராக்ரமமுள்ள சிறந்தகைக்காரனாகிய

ராததான குந்திக்குக்கூடஸ்தனன [1] ஆர்யகனென்னும் நாகத்தினும் அவன் பார்க்கப்பட்டான். அப்பொழுது, தன்பேரனுக்குப் பேரனான பீமனை ஆர்யகன் இறுக்கக் கட்டிக்கொண்டான். பெருங்கீர்த்தியுள்ள வாஸுகி பீமனிடத்தில் அன்புடன், 'இவனுக்கு என்னவிருப்பத்தை நாம் செய்யலாம்? பணக்குவியலையும் ரத்தினக்குவியலையும் இவனுக்கு வெகுமானமாகக் கொடுப்பாராக' என்று தன்னுடனிருந்த நாகனுக்குக் கட்டளையிட்டான். இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த ஆர்யகன், வாஸுகியைநோக்கி, நாகராஜாவே! உனக்கு விருப்பமிருந்தால் இவனுக்குத் தனக்குவியலால் என்ன உபயோகம்? உன்பிரீதியிருக்கும்போது மஹாபலசாலியான இந்தக்குமாரன் ரஸத்தைக்குடிக்கட்டும். ஆயிரம் யானைபலமுள்ள ரஸம் ஒரு குடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக்குமாரன் எவ்வளவு குடிப்பனோ அவ்வளவு இவனுக்குக் கொடுக்கலாம்' என்று மறுமொழிசொன்னான். 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று அந்தநாகனுக்கு வாஸுகி சொன்னான். பிறகு, ...ஸேனன் நாகர்களினால் மங்களாசீர்வாதம் செய்யப்பெற்றுப் ...த்தனாக கிழக்குமுகமாயுட்கார்ந்து ரஸத்தைப் பானஞ்செய்... மஹாபலமுள்ள பீமஸேனன் ஒருமூச்சில் ஒருகுடம் குடித்... இவ்வாறு அந்தப் பாண்டுபுத்ரன் எட்டுக்குடங்களைக் குடித்... அதன்பின், சிறந்த புஜங்களுள்ளவனும் எதிரிகளை ...வனுமாகிய பீமஸேனன் ஸுகமாக நாகர்கள் கொடுத்த ...க்க சயனத்தில் நித்திரைசெய்தான்.

நூற்றுமுப்பத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்
ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(...ராதத்தைப்பற்றிக் குந்திக்கும் விதுரருக்கும் நடந்த ஸம்பா...களும், பதினாயிரம் யானைபலத்துடன் பீமன் திரும்பி அஸ்தினு...பந்ததும், பீஷ்மர், குமாரர்கள் எல்லாரையும் தனுர்வேத சிக்ஷைக்காகக் கிருபாசாரியரிடம் ஒப்பித்ததும்.)

...ன்னெந்தையுள்ள துரியோதனன் பீமஸேனனை ஸாபபாங்க...த்திலிலத்தள்ளிவிட்டு அப்போதே தன்னைக் கிருதார்த்தனாக ...ாபம் இரவுகழிந்ததும், 'பீமஸேனன் நமக்கு முன்னே ...மனமாயவிட்டான்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அவ்விட...

[1] ஆர்யகனுடைய பெண்வயிற்றுப்பிள்ளை சூரன், அவன் பெண் குந்தி; குந்தியின் குமாரன் பீமன்.

மிருந்து நகரம் போனுன் தாம் பாவம்செயத
வான யுதிஷ்டிரர் தமமைப்போலவே பிறரை
நினைததிருநதார் பிராதாவினிடம் அன்புள்ள
ரா தாயாராகிய குநதியிடம் வநது நமஸ்காரஞ
பீமன் இஙகே வநதானு? அமமா! இஙகே
லையே? எஙகே போயிருபபான? தோட்டஙக
எலலாம் அவனைத தேடினேம் நாமகள் அந
காணவிலலை மஹானுபாவையே! அதனபிறகு
அவனபோயவிட்டானெனறு நினைதது எல
மனததுடன வநதிருககிறேம இஙகேவந
போனுனு? அலலது, நீ எஙகேயாவது அனுப
வளே! சிறநதகைகளையுடைய பீமஸேனனைப
சிறநதவளே! அநதவீரனைபபறறி எனமன
ஏனெனருல, நான பீமன தூஙகினதாக நினை
இலலையெனபதனுல அவன கொலலபபட்டவ
சிறநத புததியுள்ள தாமராஜர்விஞல இவவா
குநதி, உடனே பதைபதைதது ஹாஹாகாரஞ
ரைபபாரதது, 'புததிரனே! பீமஸேனனை
லையே! அவன எனனிடம வரவிலலையே! நீ
அவனைத தேடுவதில முயறசிசெய' எனறுசெ
வாகள் விரைவாக நகரததின தோட்டததிற
னா பாண்டவாகள் வாயிஞல, 'பீமா, பீமா
கூவினா அவாகள எலலோரும தேடியும ஸ
விலலை, அபபோது, மறுபடியும தஙகள வீ
யைப பாரதது, 'அமமா!' மஹாபாகுவானபீ
தோட்டஙகளிலும தேடினேம, நதிகளிலெல
காணவிலலை' எனறு கூறினா பிறகு, அநதக
தனவீட்டுககு வருவிதது, 'விதுரரே! பலசா
னைக காணவிலலையே! ஸஹோதரா்களான
ஸஹோதரா்களான கௌரவாகளோடுகூடத
வநதனா அவாகளில மஹாபாகுவானபீமன
இஙகே எனனிடமவநதுசேரவிலலை அவன து
கணணுககு ஒருபொழுதும பிரியமாயிருககவிலலை
கொடியவன, கெட்டநினைவுள்ளவன, அற
ஆசைவைததவன, வெட்கமிலலாதவன துரி
வைதது அநதவீரனைக கொனறுமிருபபான அ
கலஙகுகினறது எனனுள்ளம எரிவதுபோல
ருள விதுரா, 'குணமுள்ளவளே! இநதவிஷ

த புததிராகளைக காபபாறறு துஷடஸவபாவமுளள துரி
தனனை நிநதிததால உனனுடைய மறறப புததிராகளையும
ன றுவிடுவான வியாஸமஹாிஷி சொனனபடி உனனுடைய
ராகள தீாககாயுஸுளளவாகளே உன புததிரன வநது
க்கு ஸநதோஷததையும உணடுபணணுவன' என று சொன
விதவானுகிய விதுரா இவவாறுசொலலித தமது மனைககுச
ரா குநதி, புததிராகளுடனகூடக கவலைபுறறவளாக வீட
ள இருநதாள
அதனபின, எடடாவதுநாள பீமஸேனன விழிததுககொண
அபபோது, அநதரஸம ஜாிததபின பலவானுன அவன
விடககூடாத பலமுளளவனுன தூஙகியெழுநத அநதப
னபபாாததது அநதநாகாகள, மெலலச சமாதானபபடுததி,
ாபாகுவே! சகதிமிரமபின இநதரஸததை நீகுடிததததனுல
யிரம யானைகளினபலததோடு போாில வெலலமுடியாதவனு
இபபோது நீ இநதததேவலோகததுளள ஜலததினுல
னஞசெயது உன வீடடுசெல குருஸ்ரேஷடனே! உனனைவிடடு
ஸஹோதராகள துககபபடுகினறனா' எனறசொலலையும
னுகள சிறநதகைகளையுடையவனும மஹாபலசாலியும
மாகிய பீமன உடனே ஸநானஞசெயது பாிசுததமும
மையுமான வஸதிரஙகளையும புஷபஙகளையுமதாிதது நாக
யகிருஹததில விஷஙகளைபபோககுகினறவைகளும நலல
முளளவைகளுமாகிய மூலிகைகளினுல விசேஷமாக மஙகள
னஙகள கடடபபடடு, நாகாகளாலகொடுககபபடட பரமான
தபபுஜிதது நாகாகளுடைய பூஜைகளையும ஆசீாவாதஙகளை
பறறுத தேவலோகததுளள ஆபரணஙகளநிறைநதவனுக
களிடம விடைபெறறுககொணடு மனமகிழசசியோடு நாக
ததிலிருநது மேலேஏறினன தாமரைககணணனுகிய பீம
ன நாகாகளால ஜலததிலிருநது தூககிககொணடுவநது முன
த வனபபிரதேசததிலேயே விடபபடடான பீமஸேனன
திருககுமபோதே அநதநாகாகள மறைநதாாகள
மஹாபலசாலியும சிறநதகைகளையுடையவனும குநதிபுதி
ாகிய பீமஸேனன உடனே எழுநது விரைவாகத தாயாாி
நதான பிறகு, பகைவரையழிபபவனுகிய பீமன தாயாரை
யேஷடஸஹோதரரான தமபுததிரரையும வநதனஞசெயது,
களை உசசிமோநது, புருஷஸ்ரேஷடாகளான அநதசசகோத
ாலும தாயாராலும தழுவிககொளளபபடடான ஒருவா
ாருவா நேசமுறறஅவாகள, 'நறகாலம! நறகாலம!'
சொலலிககொணடனா மிகுநதபலததையும பராககிர

மஙகளையுமுடைய பீமஸேனனும துரியோதனனசெயதவை லாவறறையும தனஸஹோதராகளுககுச சொனனன பீம னன நாகலோகததில எனனநடநதனவோ அநதனமைதீன ளெலலாவறறையும பூரணமாகசசொனனன பிறகு, ராஜா யுதிஷடிரா பீமஸேனனைபபாாதது உடகருததமைநத சொல சொலலலானா 'நீ பேசாமலிரு இநதககாரியம எவவ னும சொலலததககதனறு இதுமுதல நீஙகளெலலாரும வாககொருவா ஜாககிரதையுடன பீமனைககாபபாறறுங எனறா சிறநதகைகளையுடைய தாமராஜரான யுதிஷ இவவாறுசொலலி அபபோதுமுதல ஸஹோதராகள எலலா னுமகூடி ஜாககிரதையாக இருநதாா பாணடவாகள, பீ விஷயததில (நடநத) அநதச செயகையைததெரிநதுகொ போது, ரஹஸயததை ரகூஷிபபதில ஜாககிரதையுடன, (அ வெளிபபடுததாமலேயிருநதாாகள தாமாதமாவும புததிம மாகிய விதுரா அவாகளுககு ஆலோசனை சொனனா துரியோ னனும அநகபபீமனை திருமபிவநததைககணடு ஒவவொருநா இதையேநினைததுப பெருமூசசுவிடடுககொணடு தாபம தான திருதராஷடிரமஹாராஜன, மிகுநதபலகாவத விளையாடிககொணடிருககும அநதககுமாராகளைககணடு அவா கது (அஸதிரவிததைதயை)க கறபிககிறதறகாக நாணலகடடை பிறநதவரும வேதஙகளிலும சாஸதிரவிஷயஙகளிலும கரைக வருமாகிய கிருபாசாரியரைக குருவாகததேடி அவாகளை ரிடம ஒபபுவிததாா ராஜாவினல அவரிடம ஒபபிககப அநதககௌரவாகளனைவரும அவரிடம குருகுலவாஸஞசெ தனுாவேதததைக கறறனா" எனறு வைசமபாயனா சொன

நூறறுநாறபதாவது அததியாயம

ஸமபவபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கிருபர், துரோணர், அசுவத்தாமா இவர்களுடைய உத்பத்தி துரோணர் பரசுராமரிடம் அஸ்திரலாபம் பெற்றதும்)

அதுகேடட ஜனமேஜயா, "பிராமணரே! கிருபரு ஜனனததைபபறறியும எனககுச சொலலககடவீா அவா நா தணடிலிருநது எவவாறு உணடானா? எவவாறு அஸதிர அடைநதாா?" எனறுகேடக, வைசமபாயனா சொலலலான

"மஹாராஜரே! பிரபுவே! கௌதமமஹரிஷிககுச வானெனறும 1 கௌதமரெனறும சொலலபபடட புத

1 கோதமாகுலததில பிறநதவா

ஙகளுடனபிறநதாா சூரரே! அநதச சரதவானுககுப புததி
வேததிதில எவவாறு பிரவிாததிததோ அவவாறு வேதாத
னததில பிரவிாததிககவிலலை பிரமமசாரிகள வேதஙகளைத
தினுல எவவாறு கிரகிததனரோ அவவாறு அவா தவத
னகூடி எலலாஅஸதிரஙகளையுமஅடைநதாா அநதககெளதம
ரரான சரதவான தனுாவேததிதில ஊககமுடையவராயிருநத
ம் பெருநதவஞசெயதது இநதிரனுககுப பெருநதுயரததை
டுபணணிஞா கெளரவரே! அதனபிறகு, தேவராஜன,
ாதவததிறகு இடையூறுசெய' எனறு சொலலி ஜாலவதியென
தேவகனனிகையை அனுபபினுன அநதசசிறுமி சரதவானு
ப அழகான ஆஸரமததிறகுச சென்று தனுவையும பாணத
ம தரிததிருககும சரதவானை மயஙகசசெயதாள கெளத
லகததில ஒபபிலலாத வடிவுளளவளும ஒறறை வஸதிரம
தவளுமாகிய அநத அபஸரஸை வனததிறகணடு மலாநத
களுடையவரானுா அவருடைய இருகரஙகளினினறும வில
அமபுகளும பூமியில விழுநதன உடனே, அவருடையசரீரத
ம நடுககமுணடாயிறறு ஆனுல, மிகுநதஞானமுளள அந
களதமா ஞானததின சிறபபினுலும தபோபலததினுலும
உறுதியுடனிருநதாா ராஜரே! அவருககு அவளைபபாாதத
ின உணடான மனவேறுபாட்டினுல வீரியமநழுவிறறு அவா
ன அறியவிலலை அநதமுனி விலலையும, அமபுகளையும, கிருஷ
னஙகளையும,அநதஆஸரமததையும,அநத அபஸரஸையுமவிட
சனருா அவருடைய அநதவீரியம நாணறறணடிலவிழுநதது
ரே! நாணறறணடிலவிழுநத அநதவீரியம இரணடுபாகமாகப
தது பிறகு, அநதக கெளதமராகிய சரதவானுககு ஆணும
ணுமாகிய ஒா இரடடைபிறநதது அநதக கெளதமமஹ
பின ஆஸரமஸமீபததில சநதனுமஹாராஜா வேடடையாடிக
ணடிருககையில சைனியததைசசோநத ஒருவன தறசெய
க காடடில அநத ஆணுமபெணணுமாகிய குழநதைகளைக
டனன விலலையும அமபுகளையும கிருஷணுஜினஙகளையும
டு தனுாவேததிறகரைகணட பிராமணாகளுடைய குழநதை
னறறிநது அவன அநத இரணடு குழநதைகளையும அமபு
ாடுகூடிய விலலையும சநதனுமஹாராஜாவுககுக காணபித
அநதராஜா கிருபைகூாநது அவவிரணடுகுழநதைகளையும
நதுககொணடு 'எனதுபெண, எனதுபிளளை' எனறு சொல
தனவீட்டிறகுச சென்றுன

பிறகு, பரதீபபுததிரனுகிய அவவரசன, கௌதமரு
அவவிரணடுகுழநதைகளையும வளாதது ஜாதகாமமுதலான
காரஙகளையுஞ செயவிததான இநதககுழநதைகள த
கருபையோவெளாககபபடடதனுல அவவரசன அவாக
அதேபெயரை இடடான அதனுல, புததிரன கிருபனெனறு
தபபெண கிருபிஎனறும சொலலபபடடாாகள அவாகளு
பிதாவாகிய கௌதமரும தவததினுல அவாகள அஙகிரு
அறிநது அபபோது தாம வநது அநதபபுததிரனுககுக கே
முதலிய எலலாவறறையும சொனனுா ராஜாவே! கிருபரும
'போதுமுதல தனுாவேததததிலேயே பறறுளளவராக
தாா [1] நானகுவகையான தனுாவேததததையும அநேகசாஸ
களையும' நுடபமான விஷயஙகளெலலாவறறையும கிரு
அவாபிதா பூரணமாககக கறபிததாா அநதக கிருபா
காலததில சிறநத ஆசாரியரானுா பீஷமாசாரியா கி
அழைதது, 'இவாகளஉமதுசிஷயாகள' எனறு சொலலி
பேரனமாாகளைக கொணடுவநதுவிடடுக கிருபாசாரியரை உ
தாா பிறகு, மஹாரதாகளாகிய அநத தருதராஷடிரபு
களும பாணடுபுததிராகளுமாகிய யாவரும யாதவாக
சோநது தனுாவேதததை அதயயனஞசெயதனா யாதவா
பறபலதேசஙகளினினறும வநத மறறஅரசாகளும கி
ஆசாரியராகஅடைநது சிறநத அஸதிரஙகள தெரிநதவா
யினா ராஜரே! அதனபிறகு, பீஷமா தம பௌததிராக
இனனும அதிகமான சிறபபை விருமபிக கறபிபபதற
பாணஙகளிலும அஸதிரஙகளிலும நிபுணாகளும பராககிரம
பெயாபெறறவாகளுமாகிய ஆசாரியாகளைபபறறி விசாரி
ராஜரே! மஹாபலசாலிகளான கௌரவாகளுககு அஸதிர

[1] நானகுவகையான தனுாவேதமாவன —பரயோகம=விடு
ஸமஹாரம=திருமபியெடுபபது, கலபம=மநதிரசிததிககுரிய புரச
முதலிய விரதம, ரஹஸயம=அவவவறறின ஸவருபஜஞானம எ
வாம 'முகதம=விடடுவிடததககபாணம, அமுகதம=விடாம
யோகிககததகக கததிமுதலியவை, முகதாமுகதம=விடடு தி
யெடுககததகக அஸதிரஙகள, மநதிரமுகதம=எடுககமுடியாமல ம
திருல பிரயோகிககபபடும அஸதிரஙகள எனருவது, சஸதிரம=
ஆயுதம, அஸதிரம=மநதிரததோடு கூடியது, பரதயஸதிரம=அ
தைதத தடுககும அஸதிரம, பரமாஸதிரம=எதிா அஸதிரமிலலாத
ரம எனருவது, ஆதானம=எடுபபது, ஸநதானம=தொடுபபது, வி
கூடிம=விடுபபது, ஸமஹாரம=திருபபுவது எனருவது நானகுவ
எனபது பழைய உரை

க, 'அறபபுததியுள்ளவனும பெரிய மஹிமையிலலாதவனும
ரஙகளில நிபுணனுமிலலாதவனும தெயவததனமைஇலலாத
தகான' எனறு நினைததுப பரதஸரேஷடராகிய பீஷமா,
பாதே வேதஙகளையறிநதவரும சிறநத புததியுள்ளவருமான
ாஜபுததிரராகிய துரோணரிடம பாணடுபுததிராகளையும
ராஷடிரபுததிராகளையும சிஷயாகளாக ஒபபிததாா
பெரியமஹிமையுள்ளவரும அஸதிரவிதவானகளுட சிறநதவ
பெருமபுகழபெறறவருமாகிய துரோணா, அநதமஹாதமா
பீஷமரால சாஸதிரபரகாரம செமமையாகப பூஜைசெயயப
பத திருபதியடைநது அவாகளனைவரையும சிஷயாகளாக
காிததாா துரோணா, அவாகளுககுத தனுாவேததலைத
நம கறபிததாா ராஜரே! அளவறறபராககரமமுள்ள அந
ளரவாகளும பாணடவாகளும ஸவலபகாலததில எலலா
ஙகளிலும தோநதவாகளாயினா" எனறு சொலல, ஜனமே
"பிராமமணரே! துரோணா எபபடிப பிறநதாா? எவவாறு
ரஙகளையடைநதாா? கௌரவாகளிடம எவவாறு வநதாா?
வீரா யாருடையபுததிரா? அஸதரம தெரிநதவாகளிற சிறநத
அவருடையபுததிரருமான அநத அஸவததாமா எவவாறு
தாா? இதை நான கேடக விருமபுகிறேன, விரிவாகசசொல
ள" எனறுகேடக, வைசமபாயனா சொலலத தொடங

'முறகாலததில கஙகையின உதபததிககு ஸமீபததில, மஹி
பறறவரும எபபோதும கடுமையான தவமுள்ளவருமாகிய
வாஜரெனற பெயாபெறற ஒருமஹரிஷி இருநதாா அநதப
வாஜா ஸநானததிறகாகக கஙகைககுச சென்றா அநதப
வாஜரிஷி மஹரிஷிகளுடனகூட ஹவிாததானமெனனுமிடத
ஞசரிககுமபோது, அழகும யௌவனமும கிரமபினவளும
ளவளும யௌவனமதததினால மெலல நடபபவளுமாகிய
ாசியெனனும அபஸரஸ முனனமே வநது ஸநானஞசெயது
னடிருபபதைப பிரதயக்ஷமாகப பாாததாா அநதநதிககரை
அவளுடைய ஆடையைக காறறு விலககிறறு வஸதிரம வில
பான அவளைககணடு ரிஷி அபபோதே விருபபமுறறா
ஞானமுள்ள பரதவாஜரிஷி அவளிடம மனமபறறி ஆனநத
நதபோது அவருடைய வீரியம நழுவிறறு அநதரிஷி
நத துரோணமெனனும பாததிரததில ஏநதினா அதனால,
ஞானமுள்ள பரதவாஜரிஷிககுத துரோணா குடததிலபிறந
அவா வேதஙகளையும வேதாஙகஙகளையும முழுதும அதயய

னஞசெயதா காசியபரிஷி அகனியினிடமிருநது அஸதிரம
றுககொணடு எதைததெரிநதுகொணடிருநதாரோ அநத அ
விததையைத தேவகாரியததிறகாகப பரதவாஜா காஙயபரி
நது அடைநதா பராககரமசாலியுமஅஸதிரம தெரிநதவாகளி
நத வருமாகிய பரதவாஜா மிகுநத மஹிமையுளள அகநிவே
ககு அநத ஆககேயாஸதிரததைக கொடுததா பரதசரேஷ
அநத அகநிவேஙய முனிவா, பரதவாஜபுததரரும தமககுஸ
தரருமாயிருககும துரோணருககுததமககுப பரதவாஜரிடமி
கிடைதத அநத ஆககேயமெனனும மஹாஸதிரததைக கெ
தாா பரதவாஜருககு ஸநேஹிதனுகிய பருஷதனெனறு
ருளள ஒரரசன இருநதான அவனுககு துருபதன எனனு
திரன உணடானுன அநத க்ஷததரியஙரேஷடனுகிய துருபதா
ஒவவொருநாளும ஆஙரமததிறகுச செனறு துரோணருட
விளையாடிககொணடும அதயயனஞசெயதுகொணடும இருந

பிறகு,பருஷதன காலஞசெனறபின,வீரனும புருஷஙரே
னுமாகிய துருபதன வடபாஞசால தேசததில அரசாடசி
தான அபபோது மஹிமைபொருநதிய பரதவாஜமஹரி
ஸவாககஞசெனருா சிறநததவமுளள துரோணா அங
வஸிததுத தவம செயதுகொணடிருநதா வேதஙகளையும
தாஙகஙகளையும அறிநதவரும தவததினுல பாவஙகளைப ப
செயதவருமாகிய பெருஙகீாததிபெறற அநதததுரோணா
பிதாவினுடைய ஆஜஞையில மனமவைததுப புததிரனை வி
அகனிஹோததரததிலும தமதாமததிலும இநதிரியஜயததிலு
போதும ஊககமுளளவளாகிய சரதவானுடைய புததிரி
கிருபியைப பாரியையாக அடைநதா [1] கௌதமி, அஙவத
எனனும புததிரனைப பெறருள அநதபபுததிரன பிறநதவு
உசசைஙரவம எனனும குதிரையைபபோல கனைததான அ
கேடடு ஆகாசததிலிருநது கணணுககுத தெரியாத ஒரு
'இவனுடைய உரததசபதம குதிரையின சததமபோல தி
களில வியாபிததகனுல இநதககுழநதை [2] அஙவததாமா
பெயரோடிருபபன' எனறு சொலலிறறு பிறகு, அநதப
னுல துரோணுசாரியா மிகுநத ஸநதோஷமடைநதா அ
புததிமானுகிய துரோணா அஙகேயே வஸிததுககொணடு
வேதததிலேயே ஞாபகததோடிருநதா

அரசரே! அபபோது மஹாதமாவும எலலாவிததை
தெரிநதவரும ஆயுதமபிடிததவரெலலாரினுமமேலானவரும

1 கிருபி 2 அஙவம=குதிரையைபபோனற,ஸதாமா=சபதமுடை

வரைத துயரபபடுததுகிறவருமாகிய பரசுராமரெனனுமபிராமணா தமபொருளையெலலாம பிராமணாகளுககுக கொடுககவிருமபி னதை அநததுரோணா கேளவிபபடடாா பரசுராமருடைய தனுாவேதததையும திவயாஸதிரஙகளையும கேளவியுறறு அவற றிலும ராஜநீதிசாஸதிரததிலும ஆசைவைததாா பிறகு, அநதச சிறநததபஸ-ளளவரும சிரேஷடமானபாகுபலமுடையவருமா கிய அநததுரோணா, தவமும பிரமமசாரிவரதமுமுளள சிஷ யாகளால சூழபபடடவராயப பாவதஙகளிற சிறநத மஹேநதிரத துககுப போகப புறபபடடாா பிறகு, மஹாதபஸவியான துரோ ணா, மஹேநதிரமசோநது கூஷதரியாகளைக கொலலுகிறவரும விரோதிகளைககொலலுகிறவருமாகிய அநதபபரசுராமரைக கண டாா பிறகு, துரோணா, சிஷயாகளுடனகூட பருகுஸரேஷடரான பரசுராமரையடைநது தமபெயரையும அஙகிரஸினகுலததில தம ஜனனததையும தெரிவிததாா, தெரிவிததபின, பூமியில தலைபடும படி அவாபாதஙகளில வநதனஞசெயதாா பிறகு, எலலாவறறை யுமகொடுததுவிடடு அபபோதே வனமபோகககருதின மஹாதமா வான பரசுராமரைநோககித துரோணா, ‘பிராமணோததமரே! பரதவாஜருககுபபிறநதவனும அயோநிஜனுமாகிய துரோண னெனறு பெயருளளநான திரவியததைவிருமபி வநதிருபபவ னெனறு நீா அறியககடவீா’ எனறுசொனனாா கூஷதரியாக ளெலலாரையும அழிததவராகிய அநதமஹாதமா துரோணரை நோககி, ‘பிராமணஸரேஷடனே! உனககு நலவரவு, எனன விருமபுகிறாய? எனககுசசொல’ எனறு சொனனாா இவவாறு பரசுராமரால கேடகபபடட துரோணா, யுததவீராகளிறசிறநத வரும அனேகதனஙகளைக கொடுககபபோகிறவருமாகிய பரசுராம ரைநோககி, ‘சிறநததவமுளளவரே! நான அளவறறதனததை வேணடுகிறேன’ எனறு சொனனாா அதறகுப பரசுராமா, ‘தபோதனனே! இஙகுளளபொனனும மறற எனனஎனன பொருளஉணடோ அவையனைததும எனனால பிராமணாகளுககுக கொடுககபபடடன அவவாறே அனேகநகரஙகளை மாலைபோல அணிநத இநதககடலசூழநத பூமிதேவியை முழுவதும கசிய பருககு நான கொடுததுவிடடேன, இபபோது இநதசசரீரமாத திரமும அனேகவிதஙகளான உயாநத அஸதிரசஸதிரஙகளும எனககு மிசசமாயுளளன பிராமணனே! சரீரததையாகடடும, அஸதிரஙகளையாகடடும, சஸதிரஙகளையாகடடும நீ கேள துரோணா! உனககு நான எனனகொடுககவேணடும? அதை உடனேசொல’ எனறாா

துரோணா, 'பாாககவரே! அஸதிரஙகளெலலாவறறை
1 பிரயோகம, 2 ஸமஹாரம, 3 ரகஸயம இவறறுடன என
பூரணமாககககொடுககககடவீா பிராமமணோததமரே! இது
தனஙகளுககெலலாம தனம' எனறா பரசுராமா, 'ஆகட்
எனறுசொலலி, உடனே அவருககு ரகஸயமெனறுசொலலப
ஸவரூபஜஞானததோடும 4 புரசசரணவிரததோடும த
ததைதயும அஸதிரஙகளையும பூரணமாககககொடுததாா
யெலலாவறறையும பெறறுககொணடு அஸதிரஙகளிலதே
பிராமணஸரேஷடரான துரோணா மிகுநதஸநதோஷதத
தம அனபுளள ஸநேகிதனுகிய துருபதனிடம செனறா

நூறறுநாறபததோராவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடாசசி)

(துரோணர் துருபதனிடம்சென்று பழையஸநேகத்தைப் பாரா
டிப் பேசினபோது துருபதனுல் அவமதிக்கப்பட்டதும், அ
னுல் கோபத்துடன் அஸகினுநகாம் வந்ததும், ராஜகுமார
களுக்கு விளையாட்டில் கிணறறில் விழுந்த பந்தையும்
மோதிரத்தையும் எடுத்துக்கொடுத்ததும், அந்தஸமா
சாரத்தைக் கேட்டுப் பீஷமர் அவரை எதிர்
கொண்டழைத்ததும்)

பிறகு, பராகரமசாலியான துரோணா, துருபதரா
னிடமசெனறு, 'ராஜனே! இஙகுவநதிருககும எனனை ஸ
னுக அறி' எனறு சொனனா ஸநேஹிதராகிய துரோண
அனபுடன இவவாறுசொலலபபடட பாஞசாலதேசதத
இவருடைய அநதசசொலலைப பொறுககவிலலை ஐசுவரி
னுடையகாவம நிரமபின அநததுருபதராஜன கோபதத
பொறுமையாலும புருவஙகளை நெறிததுச சிவநதகணக
துரோணரைபபாாதது அடியிலவருமாறு சொலலலா
'பிராமமணரே! உமமுடைய இநதபபுததி திருநதவிலலை,
பொருததமுளளதாயிலலை பிராமணரே! அதனுல, என
பாாதது உமககு நான ஸநேகிதனெனறு துணிநது, பேசு
புததிககுறைவுளளவரே! அபிவிருததியிலிருககிற ராஜாககளு
அதிாஷடமும பொருளுமிலலாத (உமமைபபோனற)

---

1 விடுவது 2 திருபபியெடுததுககொளவது 3 ஸவரூபஜஞ
4 முனனதாக அனுஷடிககவேணடியவை

வகையான மனிதாகளோடு ஸநேகமிருபபது எஙகுமிலலை உளள ஸநேகஙகளும மனிதனமுதிருமபோது நாளடைவில தளாநதுபோகினறன எனககு உமமுடன ஸநேகம உமமுடைய ஸாமாததியததைபபறறி முனனே உணடாயிறறு இவவுலகததில யாருடையமனததிலும ஸநேகம அழியாமல நிறபதிலலை ஸநே கததைப பெணணுசையும அழிததுவிடும, கோபமும அழிதது விடும இவவாறு ஒருகாரணமபறறியுணடான பழமையாகப போன ஸநேகததை நீர ஆதரவாகபபறறுநேயும பிராமமண ஶரேஷடரே! எனககு உமமுடன ஸநேகம காரியததைபபறறி உணடாயிருநதது தரிததிரன தனவானுககும, மூாககன விதவானுககும, பேடியானவன சூரனுககும, ஸநேகராவதிலலை ஸநேகிதனெனபதை முனனிடடு ஏன எனனை விருமபுகினறீா? எநத இருவருககும ஐஶவாயம ஸமமாக இருககுமோ எநத இருவருககும கலவிகேளவிகள ஸமமாக இருககுமோ, அவவிருவருககுநதான விவாகமும ஸநேகமும பொருநதும வலுததவனுககும இளைததவனுககும பொருநதா வேதமோதாதவன வேதமோதினவனுககு ஸநேகனுகான ரதமுளளவன ரதமிலலாதவனுககு நேசனுகான ராஜயமிலலாதவன ராஜாவுககு ஸநேகனுகான ஸநேகனெனபதை முனனிடடு ஏன எனனை விருமபுகிறீா?' எனறன பரதவாஜபுதரரான துரோணா துருபதனுல இவவாறு சொலலபபடடபின சறறுநேரம கலககமுறறுக கோபமமிகுநதவராயினா அநதபபெருமைபொருநதிய புததிமான துருபதனைப பறறி மனததில ஒரு நிசசயஞசெயதுகொணடு தாம ஸவலப காலததில நிறைவேறறககூடிய ஒரு பிரதிஜஞையைசசெயது சிஷயாகளால சூழபபடடவராயப புததிரருடன கௌரவராஜாகளின நகரமாகிய அஸதினுபுரமசோநதாா

அநதப பிராமமணஶரேஷடரான துரோணா, அஸதினுபுரம வநது அஙகே கருபருடைய கிருகததில மறைவாகத தமமை யாருககும தெரிவியாமல வஸிததாா பிறகு, ஸமாததராகிய அவருடையபுதரா, கிருபாசொலலிவைததபிறகு, பாணடவாகளுககு அஸதிரஙகளைக கறபிததாா அவரையும ஜனஙகளறியவிலலை இவவாறு, அவா பிறருககுததெரிவியாமலே அஙகே சில காலம வஸிததாா பிறகு, வீராகளாகிய ராஜகுமாராகள சோநது அஸதினுபுரததிலிருநது வெளியேபோய அவவிடததில பநதுவிளையாடிககொணடு உதஸாஹததுடன திரிநதுகொணடிருநதனா அவாகள விளையாடுமபோது தாமபுததிரருடைய மோதிரம கிணறறிலவிழுநதது, பநதும அதிலேயேவிழுநதது கிணறறு

ஜலத்தினால் மூடப்பட்டு ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரத்தின் உ
போல் காணப்படும் அந்த மோதிரத்தைக்கண்டு அந்தக் கு
கள் முயற்சியுடன் அந்தக்கிணற்றைச்சுற்றிக்கொண்டனர்
அவர்கள் ஊக்கத்துடன் பந்தை எடுக்க முயற்சிசெய
ஆனால், பந்துகிடைக்கத்தக்க உபாயத்தை அவர்கள் கண்டுபி
வில்லை அதனால் வெட்கித் தலைகுனிந்தவர்களாக ஒருவ
ருவர் பார்த்தனர் உபாயத்தை அறியாதவர்களாகவும்
பந்தின்மேல் விருப்பங்கொண்டவர்களாகவுமிருந்தனர்
ளின் ஸமீபத்தில் அக்னிஹோத்திரம் செய்துகொண்டிருப்ப
கறுத்தும் வறுமையுற்றும் நரைத்தும் இளைத்துமிருப்ப
பிரயோஜனத்தைவிரும்புகிறவருமாகிய ஒரு பிராமணரைக்
னர் காரியத்திலேயே மனம்வைத்த அந்தக்குமாரர்கள் உ
ஹமகுன்றி அம்மஹாத்மாவான பிராமணரைக்கண்டு அ
சென்று அவரைச்சூழ்ந்துகொண்டனர் பிறகு, சக்தியுள்ள
தம்காரியத்தை முக்கியமாகக்கொண்டவருமாகிய துரோண
த்தகுமாரர்களைக்கண்டு மெல்லச்சிரித்து நயமாகப் பேசத்தொ
கினார் 'ஆ! உங்கள் க்ஷத்திரியபலம் என்ன! உங்க
இதென்ன அஸ்திராப்யாஸம்! பரதவம்சத்திற் பிறந்த
பந்தை எடுக்காமலிருக்கின்றீர்களே! நான் இந்தப்பந்து
ரம் இரண்டையும் [1] சிழ்கீர்க்குச்சிகளினால் எடுத்துவிடுவேன்
குப் போஜனம் கொடுங்கள்' என்றார் உடனே, அவர்
குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர், துரோணரைநோக்கி, 'பிராமண
கிருபருடைய அனுமதியின்மேல் சாஸ்வதமான போஜன
நீர் அடையலாம்' என்றுசொன்னார் இவ்வாறு சொல்லப்
துரோணர், சிரித்துக்கொண்டு பரதகுமாரர்களைப் பார்த்து,
தப் பிடிசாகுக்ககளை நான் அஸ்திரமந்திரத்தினால் மந்திரி
கிறேன், இவற்றின் சக்தியைப்பாருங்கள் இந்தச்சக்தி ம
களிடம் இராது ஒர் சாக்கினால் பந்தைக் குத்துவேன்
சாக்கைமற்றொன்றினாலும் அதையும் வேறொன்றினாலும் சே
போது பந்தை நான் எடுத்துவிடுவேன்' என்று சொ
பிறகு, துரோணர் தாம்சொன்னதையெல்லாம் சொன்னப
சீக்கிரத்தில் செய்தார் அதைக்கண்டு, அந்தக்குமாரர்கள்,
பினால் மலர்ந்தகண்களோடு இது மிக்கஆச்சரியமென்று நினை
'பிரமமரிஷியே! இந்த மோதிரத்தையும் சீக்கிரமாக எடுக்க
வீர்' என்றுசொன்னார்கள் பிறகு, ஸமாதருமம் பெருப
பெற்றவருமாகிய துரோணர் அம்பையும் வில்லையும் எடு

---

[1] ஒருவகைப்புல்

ாடு அமபினல மோதிரததைககுததி அதை மேலேறறினா
அமபுடன மோதிரததைக கிணறறிலிருநது எடுததது, ஆச
துடனிறகும குமாராகளுககுத தாம காவபபடாமல
ததாா மோதிரம எடுககபபடடதைககணடு அநதககுமாரா
பிராமணரே! நமஸகாரஞசெயகிறோம இநதஸாமாததியம
ரிடமிலலை நீா யாவா? யாருடையவா? உமககு நாஙகள
செயயககடவோம? நாஙகள தெரிநதுகொளளவேணடும'
அவரைககேடடனா இவவாறுசொலலபபடட துரோ
பிறகு, ராஜபுததிராகளைபபாாதது, 'என உருவததையும
களையுஞசொலலிப பீஷமருககு எனனைததெரிவியுஙகள
றநதபராககரமமுளள அநதபபீஷமரே அறிநதுகொளவாா'
சொனனா குமாராகள, 'அபபடியே' எனறுசொலலி,
ரிடமசெனறு அநதப்பிராமணா சொனனதையும அவரு
அவவிதமானசெயகையையும முழுவதும உரைததனா பீஷ
மாராகளிடமகேடடு அவரைத துரோணரெனறு தெரிநது
டாா அபபோது ஆயுதமபிடிததவாகளிற சிறநதவரான
ா, அவா தாம மிகததகுதியுளள ஆசாரியரெனறு நினைதது,
ன, துரோணரைத தாமேவிசேஷமரியாதையோடு அழைதது
அவருடையவரவுககுக காரணததைத தெளிவாக விசாரித
துரோணரும அதையெலலாம தெரிவிககத தொடஙகினா
தவறுதலிலலாதவரே! நான முனனே தனுாவேததைப
வணடுமெனகிறவிருபபததினாலும அஸதிரஙகளுககாகவும
வேசமயமஹாிஷியிடம போனேன அடஙகினமனதோடு
களைத தரிததுக குருசுசுருஷையில ஊககததுடன பிரமம
ாக அநேகவருஷகாலம அவரிடம நீாககவாஸஞசெயதேன
ாலதேசததவனும மஹாபலசாலியும பிரபுவுமான யஜஞ
னெனனும ராஜகுமாரனும அஸதிரஙகளுககாக அவரிடததி
குருகுலவாஸஞசெயதான அஙகே அவன எனககுச
கிதனாகவும உதவிசெயபவனாகவும அனபுளளவனாகவுமிருந
கௌரவவமசததுபபிரபுவே! பீஷமரே! நான சிறுபிராய
அவனோடுசோநது வெகுகாலம கூடவே அததியயனஞ
துகொணடிருககுமபோது, எனககுபபிரியமாகபபேசுகிறவ
என பிரியததையேசெயகிறவனுமாகிய அநத என தோழனே
எனனைபபாாதது, 'துரோணரே! மஹாதமாவாகிய
நதைககு நான மிகக அனபுளளபுதலவன அநதபபாஞ
ாஜா எபபோது எனககு ராஜயபபடடாபிஷேகம செயயப
ருரோ அபபோது அதில பாதிராஜயம நீா அனுபவிககத

தககது, எனஸதயததினமேல ஆணையிடுகிறேன, எனனு
போகஙகளும தனமும ஸுகமும உமமுடையஸவாதீனம'
எனககு ஸநதோஷததைவிருததிசெயகிறசொலலைச சொ
இவவாறு சொலலி அஸதிரஙகளைககறறுககொணடபிறகு,
னுலகெளரவிககபபடடுச சென்றுன அபபடி அவனுல
லபபடட நான அபபோதுமுதல அநதசசொலலை எபபொ
மனததில நினைததுககொணடு பிதாவின கடடளைபபடி
லாபததிறகாகப புகழ்பெறறவனும, சிறநதபுததியுளள
மஹாபதிவிரதையும, அககினிஹோததிரததிலும வேளவியி
திரியஜயததிலும எபபோதும ஊககமுளளவனுமாகிய ச
னுடையபுததிரியான கருபியை விவாஹமசெயதுகொண
அநதககெளதமியாகிய கிருபி பயபபடததகக ஸாமாததிய
யும செயகையையுமுடையவனும சூரியனுககொபபான ப
முளளவனுமாகிய அஸவததாமா எனனும ஔரஸபுததி
பெறருள எனனுல பரதவாஜா எபபடியோ அபபடியே
அநதபபுததரனுல ஸநதோஷமுறறேன அஙகுளள தனிக
டைய பிளளைகள பசுவினபாலகுடிககககணடு குழநதை
அஸவததாமா அழுதான அது எனனைத திசைமயஙக
தது பீஷமரே! ஸவதாமததிலிருககும 1 ஸநாதகன கஷட
கூடாது எனறு மனததில நிசசயமசெயதுகொணடு, சுதத
தனததைத தாமமாகஸமபாதிககநினைதது, அநததேசமெ
இநதககோடிககு அநதககோடி அனேகமதரம சுறறிததிரிநது
கறககிறபசு எனககுக கிடைககாமறபோயிறறு இநதககும
யவஅரிசியின மாககரைததஜலததைககொடுதது ஏமாறறி
கெளரவரே! இககுழநதை மாககரைதத ஜலததைககுடிதது
மையினுல தெரியாமல 'நானுமபாலகுடிததேன' எனறு மகி
எழுநது கூததாடினுன கூததாடிககொணடு குழநதைகளா
றிககொளளபபடடுப பரிகாசமசெயயததகக நிலைமையன
அநதபபுததிரனைககணடு அதனுல எனககு வருததமுணடாயி
'ஏழையான துரோணனுல எனன உதவி? அவனுககுத
கிடைககிறதிலலை அவனபிளளை, பாலினமேல ஆசையினுல க
மாவைககுடிதது ஆனநதமகொணடு, 'நானும பாலகுடிதத
எனறு கூததாடுகிறுன' எனறு பேசிககொளளும ஜனஙக
சொலலைககேடடபிறகு எனனறிவு விழுநதது நான
குளளேயே நிநதிததுககொணடு, 'நான பிராமணாகளால

1 ஆதிபாவம, கள, ருகஅ, சுககு - வது பககஙகளின குறிபபுக்
காணக

இகழபபடடவனுக வஷிததாலும வஷிபபேன பொருளா
டடுப பிறரிடம் மிகக இழிவானஸேவையைச செயயேன'
மனததில நினைததேன பீஷமரே! இவவாறு நினைதது,
நான எனபதனியுடனகூட என பிரியமானபுததிரனை
ததுககொணடு பழைய ஸநேகததை அனுஸரிததுத துரு
டம சென்றேன துருபதனுககுப படடாபிஷேகமானதைக
தும, அவனுடைய ஸநேகததையும அநதவாககையும
து நான கருதாததினனறு எணணி ராஜயாதிபததியததி,
தம சிநேகிதனிடம மிருந்த ஸநதோஷததோடு போனேன
வ! துருபதனிடமசென்றபோது, ஸநேகிதன எனபதை
ிடடு, 'புருஷஙரேஷடனே! எனனை ஸநேகிதனுக அறி'
சொனனேன, துருபதனிடம சிநேகிதனைபபோலவே
கி ஸநதிததேன அவன எனனை முனஅறியாதவனபோல
ககொணடு பினவருமாறுசொலலலானுன 'பிராமணரே!
டைய இநதப புததி திருநதவிலலை, நலல பொருததமுளள
லலை பிராமணரே! அதனுல எனனைப பாரதது உமககு
ஸநேகிதனெனறு துணிநது பேசுகிறீா இவவுலகததில
ஙகள மனிதனமுதிருமபோது நாளடைவில தளாநது
னறன எனககு உமமுடன ஸநேகம உமமுடைய ஸாமாத
தைபபறறி முனனே உணடாயிறறு வேதமதெரியாதவன
தெரிநதவனுககும, ரதமிலலாதவன ரதமுளளவனுககும
ிதராகா ஒறறுமையினுல ஸநேகமுணடாகிறது, வேற
பினுல இலலாமறபோகிறது உலகததில ஸநேகம அழியா
பபது எககாலததிலும யாருககும இலலை ஸநேகததைப
னுசையும அழிததுவிடும, கோபமும அழிததுவிடும இவ
ஒருகாரணமபறறி உணடாகிப பிறகு பழமையாகபபோன
ததை நீா ஆதரவாகபபறறுதேயும பிராமணஙரேஷடரே!
த உமமுடன ஸநேகம காரியததைபபறறி உணடாயிருந
தரிததிரன தனவானுககும, மூாககன விதவானுககும,
லாகாதவன சூரனுககும ஸநேகராவதிலலை ஸநேகிதனென
முனனிடடு ஏன எனனை விருமபுகிறீா? புததிககுறைவுளள
அபிவிருததியிலிருககிற அரசாகளுககு அதிஷடமும
ளுமிலலாத இவவகையான மனிதாகளோடு ஸநேகமிருப
ஙகுமிலலை வேதமோதாதவன வேதமோதினவனுககும,
லாதவன ரதமுளளவனுககும, ராஜயமிலலாதவன ராஜா
ஸநேகராகா ஸநேகிதனெனபதை முனனிடடு ஏன
விருமபுகிறீா? நான ராஜயததைபபறறி உமககுப பிர

திஜஜைசெயதிருபபதாக எனககுத தெரியவிலலை பிராம
ஒரு ராததிரிமட்டும நீாவிருமபினபோஜன ததைககொடுப
எனறுன இவவாறு அவனுல உரைககபபடட நான ஸவலப
தில நிறைவேறறககூடிய ஒரு பிரதிஜஜைையைசசெயது அப
எனமனைவியுடன புறபபடடேன பீஷமரே! இவவாறு த
னுலசொலலபபடட நான கோபம நிரமபிக குணமுளள
களைவேணடிக கெளரவாகளிடம வநதேன அதனுல, உமமு
ம்னேரததைதப பூாததிசெயவதறகாக நான அஙகிருந்து
அழகான அஸதினபுரததிறகு வநதிருககிறேன உமககு
செயயககடவேன? சொலலும' எனறு துரோணா சொ
இவவாறு சொலலபபடட பீஷமா, துரோணரைபபாாதது
போதே, 'விலலில ஏறிடபபடடநாணைத தளாததலாம
அஸதிரவிததைதயைககொடும கெளரவாகளினகருகததில வ
மாககெளரவிககபபடடு ஸநதோஷததுடன ஸெளககிய
அனுபவியும, கெளரவாகளுககுளள தனம ராஜயாதிப
தேசஙகள ஆகிய எலலாவறறிறகும நீரே முதனமையான
எலலாரும உமககு ஏவலசெயகிறவாகள பிராமணரே! நீா
டினது எதுவோ அதுசெயயபபடடதெனறு நினைககவே
பிரமமரிஷியே! நீா வநதது ஸநதோஷம எனனிடததில
அனுககிரஹமசெயதிருககிறீா' எனறுசொனனா

நூறறுநாறபததிரணடாவது அததியாயம
ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரோணர், கௌரவபாண்டவர்களைச் சிஷயர்களாக அங்
தும், அர்ச்சுனனுக்கு ரஹஸ்யங்களை விசேஷமாகச் சொன்
துரோணுசாரியாதுப்ரதிமையை ஆராதித்து ஏகலவயன்
வித்தையில் தேர்ச்சியடைந்ததும், வேடடைக்காகப்போ
பாண்டவர்கள் அதைக்கண்டபிறது அர்ச்சுனனுக்காக
துரோணர் ஏகலவயனிடஞ்சேன்று அவன் வலக்கைக்
கட்டைவிரலைத் தக்ஷிணையாக வாங்கினதும, துரோ
ணர் சிஷயர்களைப் பரீக்ஷைசெய்ததும்)

பீஷமா, அநதததுரோணரைக குருவாக அஙகீகரி
ராஜரே! பீஷமா, பாணடவாகளுடனகூட அநதபபேர
களனைவரையும அழைததுககொணடு 'இவாகள உமது
கள' எனறுசொலலிப பலவகையான தனஙகளோடு சா
பிரகாரம துரோணருககு அாபபணமசெயதாா அப

ணா, புததிமானகளுட சிறநதவராகிய பீஷமரைநோககி,
தஙகள தெரிநதவரும சிறநத பிரஜஞையுளளவரெனறு
ராலும மதிககபபெறறவருமாகிய கிருபாசாரியருமஇருக
ராஜரே! நானஇருபபதில அநதபபிராமணா மனவருத
த அடைவாராயின நான உஙகளிடம கொஞசமதனததை
துபபெறறுககொணடு ஸநதோஷமடைநது வநதபடியே
ஆஸரமததிறகுச செலவேன' எனறசொலலைச சொன
இவவாறுசொனனவுடன யுததவீரரிற்சிறநதவரான பீஷ
பிராமமணஸரேஷடரும ஆசாரியாகளில முதனமையான
ஆயுதமதெரிநதவாகளுககுள மேலானவருமாகிய துரோண
நாககி, 'கிருபா இருககடடும அவா, நான எபபொழுதும
பதறகும போஷிபபதறகும உரியவா நீா எனனுடைய
ரமாாகளுககுக குருவாகஇரும உமமைததான ஆசாரியராக
கினைககிறேன இநதககுமாராகளை அஙகீகரிததுககொளளும
களை எபபோதும வைததுககொணடு அஸதிரஙகளதெரிநத
ராககசசெயயககடவீா' எனறுசொனனா மனிதாகளிறசிறந
ம மஹாபராககரமசாலியுமான துரோணா, பீஷமரால கௌர
பபடடபிறகு, கௌரவாகளினகிருஹததில ஆககியபாதயம
ய ஸதகாரமடைநது களைபபாறினா அநதககுருவானவா
பாறினபின, பீஷமா, தமபேரனமாாகளாகிய குருவமசபுத
ளை அழைததுககொணடு பலவகைபபொருளகளுடன சிஷயா
ககொடுததாா பிரபுவாகியபீஷமா, வேணடியபணடஙகளி
செமமையாக நிரபபபபடடதும தனதானியஙகள நிரமபி
ாகிய வீடடை மிகுநதஸநதோஷததுடன துரோணருககுக
ததாா அநதசசிறநதவிலலாளியான துரோணா, மனமகிழ
பாணடுபுததிராகளும தருதராஷடிரபுததிராகளுமாகிய அந
கௌரவாகளைசசிஷயாகளாக ஏறறுககொணடாா துரோணா,
தோஷமடைநது அவாகளெலலாரையும அஙகீகரிதது, யாரு
ாமல தாமமடடும தனிததிருககையில பாதஙகளிலவநதனஞ
க அவாகளைநோககி, 'குறறமறறவாகளே! நானவிருமபிய
ம ஒனறு எனனுளளததில இடைவிடாமலிருககிறது நீஙக
அஸதிரஙகளில தோநதபின எனககு அதனை நிறைவேறற
டும, அதைபபறறிச சொலலுஙகள' எனறு சொனனா
மஜயராஜரே! அதைககேடடு அநதக கௌரவாகள ஒன
பேசாமலிருநதனா வீரரே! அாசசுனனமடடும அவாகேடட
யலலாம வாககுததததம செயதான அதனால, துரோணா,
போதே அாசசுனனைப பலமுறை உசசிமோநது அனபுடன

தழுவிக் கொணடு உடனே ஆனநதக்கணணீா சொரிநதா
ணா அசுவததாமாவை அழைதது, ‘ஆாசுனனை உ
சினேகிதனுக அறி எனனுல கொடுககபபட்ட இவனை நீ வ
கொள’ எனறுசொனனுா பாணடுபுததிரனுகிய ஆாச
‘நலலது, நலலது’ எனறுசொலலி அசுவததாமாவைக
கொணடு துரோணரைப பாாதது, ‘பிராமமணஸரேஷ
இனறுமுதல நியாயபபடி உமககுடபடடவனுக இருகக
நான சிஷயன பிராமமஞேததமரே! உமதுஅருளினுல ஜ
றேன’ எனறுசொல்லி, அபபோதே அவாபாதஙகளைபபி
கொணடான பிறகு, வீரரான துரோணா பாணடவாக
தேவசமபநதமும மனுஷயசமபநதமுமாகிய அனேகவி
அஸதிரஙகளைக கறபிததாா பரதஸரேஷடரே! யாதவ
அநதகதேசததவரும இனனும பலதேசததவருமாகிய
ராஜகுமாராகளும ராஜாககளும வநதுசோநது அஸதிரவி
காகப பிராமணஸரேஷடரான துரோணரை அடைநதாாக
போது, தேரோடடுகிறவனுககும ராதையெனபவளுககும
னுகிய காணன துரோணரைக குருவாகஅடைநதான. ப
பெருமைககாரனுகிய அநதஸாரதியின புததிரன அாசுன
பொறுமையுறறுத துரியோதனனிடம சோநதுகொணடு ப
வாகளை அவமதிததான அதனுல, அவன தனுாவேதமகறக
டும எனகிற ஆசையோடு துரோணரை அடைநதான பா
திரனுகிய அாசுனன, அபயாஸததினுலும புஜபலததினுலு
முயறசியினுலும அஸதிரவிததையிலுளள ஆசையினுலும
ளெலலாரிலும சிறபபுறறவனுனன அாசுனன, அஸதி
யோகம ஒனருயிருநதும லாகவமாகச்செயவதிலும செயலை
தககபடி அஙகங்களை அமைததுககொளவதிலும எலலாசி
களிலும மேலாக இருநதான துரோணா உபதேசிககும
களில இநதிரபுததிரனுகிய அாசுனனை ஒபபறறவனெ
னிததாா இவவாறு எலலாககுமாராகளுககும பாணஙக
அஸதிரஙகளையும கறபிததாா துரோணா காலதாமதமா
வேணடுமெனபதை உததேசிததே எலலாக குமாராகளு
[1] கமணடலுவைக கொடுததாா, சீககிரம வருவதை உத
தத தமது புததிரரிடம குடததைக கொடுததாா,
குமாராகள வருவதறகுளளாகவே தம புததிரருககு
மான செயகையை உபதேசிததாா அநதச செயகையை
னன ஊகிததுத தெரிநதுகொணடான பிறகு, அநத

[1] குறுகியவாயையுடையதாதலால விரைவில ஜலம நிரமபாது

ன்ன் வாருணாஸ்திரத்தினால் கமண்டலுவை நிரப்பிக்கொண்டு ஆசாரிய புத்திரருடன்கூடவே ஆசாரியரிடம் வர்தான் சிறந்த புத்தியுள்ளவனும் அஸ்திரங்கள் தெரிந்தவர்களில் மேலானவனுமாகிய அந்த அர்ச்சுனன் விசேஷங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும் தருணங்களில் அந்த ஆசாரியபுத்திரரைவிட்டுத் தனித்துப் பிரியவில்லை அர்ச்சுனன் குருவைப்பூஜிப்பதில் மிகுந்த முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டான், அஸ்திரங்களிலும் அதிக ஊக்கம் வைத்தான், துரோணருக்குப் பிரியமாகவுமிருந்தான் அர்ச்சுனன் பாணங்களைப்பற்றியும் அஸ்திரங்களைப்பற்றியும் எப்போதும் முயற்சியோடிருப்பதைக்கண்டு, துரோணர், சமையற்காரனை அழைத்து ரகஸ்யமாக, 'நீ ஒருபோதும் அர்ச்சுனனுக்கு இருட்டான இடத்தில் அன்னம்போடவேண்டாம் இப்படி நான் சொன்னதை நீ அர்ச்சுனனிடத்தில் சொல்லக்கூடாது' என்று சொன்னார் பிறகு, ஒருகாலத்தில் அர்ச்சுனன் புசித்துக்கொண்டிருக்கையில் காற்று மிகுதியாக அடித்தது அதனால், அங்கே எரிந்துகொண்டிருந்த அந்தத்தீபம் அவிக்கப்பட்டது அர்ச்சுனன் சாப்பிட்டுக்கொண்டேதான் இருந்தான் அந்தத் தேஜஸ்வியான அர்ச்சுனனுடைய கை வாயைத்தவிர வேறிடம் செல்லவில்லை சிறந்தகைகளையுடைய அந்தப் பாண்டுபுத்திரனாகிய அர்ச்சுனன் அது அப்யாஸத்தால் உண்டானதென்று நினைத்து அப்யாஸத்தைச் செய்யக்கருதி ராத்திரியிலும் விற்பயிற்சி செய்துகொண்டிருந்தான் பாரதரே! அவனுடைய வில்லின்நாண் உண்டாக்கையில் உரைந்ததனாலுண்டான சப்தத்தைக்கேட்டுத் துரோணர் எழுந்துவந்து அவனைத் தழுவிக்கொண்டு, 'இந்தஉலகத்தில் உனைப்போன்ற வில்லாளி வேறொருவன் இல்லாமலிருக்கும்படி செய்விக்கப்போகிறேன் இதனை உனக்கு உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னார்

பிறகு, துரோணர் அர்ச்சுனனை மறுபடியும் குதிரைச் சண்டையிலும் யானைச்சண்டையிலும் தேர்ச்சண்டையிலும் காலநடையிலும் பழக்கினார் துரோணர் கௌரவர்களைக் கதாயுத்தத்திலும் கத்திச்சிலம்பத்திலும் தோமரங்கள் ஈட்டிகள் சக்திகள் ஆகிய இவற்றின் சிலம்பத்திலும் பல ஆயுதங்கள் கலந்ததிலும் கற்பித்தார் துரோணருடைய அந்த ஸாமர்த்தியத்தைக் கேள்வியுற்று தனுர்வேதத்தைக்கற்க ஆவலுடன் ராஜாக்களும் ராஜகுமாரர்களும் ஆயிரக்கணக்காக வந்து சேர்ந்தனர் சிறந்தவரான துரோணர், அவர்களெல்லாருக்கும் கல்வியை வைத்தார் மஹாராஜரே! அதன்பின், வேடர்களுக்கரசனாகிய ஹிரண்யதனுஸ் என்பவனுடைய மகனான

ஏகலவயனெனபவன துரோணரிடம வநதுசோநதான தாப
தெரிநத துரோணா, கெளரவாகளிடமுளள தாக்ஷிணயததிலு
சிநதிதது அவன வேடனமகனெனறுசொலலி அவனை விலலிதன
யில சிஷயனுக அஙகீகரிககாமலிருநதாா, அவனைபபாாதது, 'ஓ
நிஷாதபுததிரனே! நீ எபபோதும பாணபபிரயோகததில மிகுந
பலமுளளவனுவாய, என சிஷயநதான, உன வீடடுககுத திரு
பிசசெல, உனககு அனுமதிகொடுததேன' எனறு சொனனு
வீரனுகிய அநத ஏகலவயனேவெனின, துரோணருடைய பாதங
களைச சிரஸினுல வநதனஞசெயது காடடுககுசசெனறு மண்ணு
துரோணரைபபோல (ஒருபதுமை) செயது அதனிடததிலஉயாந
-ஆசாரியனிடததில செயயவேணடிய வழிபாடுகளைச செய
கொணடு சிறநதநியமததுடன அபபோதுமுதல பாணஙகளிலு
அஸதிரஙகளிலும பயிறசிசெயயததொடஙகினுன அவன மிகுந
சிரததையோடும சிறநத அபயாஸததோடும பாணததை எடுபப
லும தொடுபபதிலும விடுபபதிலும மிகுநத லாகவததை அடை
தான, லாகவததையும அஸதிராபயாஸததையும சீககிரமாக
தெரிநதுகொணடான பிறகு, ஒருகாலததில பகைவாகளை அழி
பவாகளாகிய கெளரவாகளும பாணடவாகளுமாகிய அனைவரு
துரோணரால அனுமதிகொடுககபபெறறுத தோகளிலேறி வே
டைககுபபுறபபடடனா ராஜரே! அபபோது, ஒரு மனித
ஆயுதஙகளை எடுததுககொணடும ஒரு நாயை அழைததுககொ
டும தனியாகப பாணடவாகளினபினசெனறுன அவாகள பற
ஆயுதககிரியைகளைச செயயககருதி அநதவனததில ஸஞசரிக
யில, வழியோடு விளையாடிககொணடு சஞசரிதத அநத நா
வேடசசிறுவனிடம சென்றது அநதநாய கறுததவனும உட
பில அழுககைப பூசிககொணடவனும மானதோலையும ஜடை
யும தரிததவனுமாகிய வேடசசிறுவனைககணடு குரைத
கொணடு அவனருகில நினறது அவன அபபோது அஸ
பிரயோகததில தனனுடைய லாகவததைக காணபிதது அ
குரைககினற நாயினவாயில ஏழு பாணஙகளை ஒருகொத
விடுவதுபோல விடுததான அநத நாய பாணஙகளினுல
பபபடடவாயுடன பாணடவாகளிடம வநதது வீராக
பாணடவாகள அதைககணடு மிகுநத ஆசசரியமகொண
அவனுடைய உயாநதலாகவததையும சததததினுல குறிவை
பதையுமகணடு அவாகளனைவரும நாணமுறறனா, அவனைத்
கிககவுமசிலாகிததனா ராஜரே! அபபோது, அநதபபாண
கள, வனததிலதேடி இடைவிடாமல சரஙகளை விடுததுக

கரும அநதவேடனைககணடனா பாாவைககு விகாரமாயிருக
அவனை அவாகள இனனுனெனறறியவிலலை அதனால, 'நீ
?' எனறும, 'யாருடையவன?' எனறுமகேடடனா அவன
ாகளே! வேடாககரசனாகிய ஹிரணயதனுஸ எனபவனுடைய
திரனெனறும, தனுாவேதததில அபபியாஸமசெயதுகொண
கரும துரோணசிஷயனெனறும எனனையறியுஙகள' எனறு
னனன அநதபபாணடவாகள அவனைச சரியாகததெரிநது
ணடு திருமபிவநது வனததிலநடநத ஆசசரியமெலலாவறறை
நடநதபடி துரோணருககு உரைததனா ராஜரே! குநதி
திரனாகிய அாசசுனனமடடும ஏகலவயனையே நினைததுக
ணடு ஏகாநதததில துரோணரிடமசெனறு ஸநேகததுடன,
ா! நீஙகள எனஒருவனை அனபுடனதழுவிககொணடு, 'உனககு
பட்டசிஷயன எனககிலலை' எனறசொலலைசசொனனீாகள
படியிருகக, நிஷாதராஜனபுதரன எனனைவிடவும லோகததை
வும சிறநதபராககிரமமுளள வேறொருசிஷயனாக உஙகளுக
பது எவவாறு?' எனறுகேடடான துரோணா அநதவிஷ
தபபறறிச சறறுநேரம சிநதிததுபபாாதது அாசசுனனை
ழததுககொணடு நிஷாதபுதரனிடமசெனறாா சரீரமெலலாம
ககுபபடிநது ஜடைதரிதது மரவுரியுடுதது விலலுமகையுமாக
விடாமல சரஙகளைவிடுததுககொணடிருககும ஏகலவயனைக
டாா ஏகலவயன அருகிலவரும துரோணரைககணடு எதிா
ணடுபோயப பாதஙகளைபிடிததுககொணடு பூமியில தலைபட
னஞசெயதான பிறகு, அநதநிஷாதபுதரன துரோணரைக
பபடிபூஜிததுத தனனைச சிஷயனெனறுதெரிவிததுக கை
அவாமுன நினறான ராஜரே! பிறகு, துரோணா ஏகலவ
நோககி, 'வீரனே! நீ என்சிஷயனாயின எனககுக குருதகஷிணை
ககவேணடும' எனறு சொனனாா ஏகலவயன அதைக
டுச சநதோஷததுடன, 'பகவானே! நான எனனகொடுகக
டுமா? குரு எனககுககடடளையிடவேணடும சிறநதபிரம
ானியே! குருவுககுக கொடுககததகாதது எனககு ஒனறு
' எனறுசொனனான துரோணா, அவனை, 'நீ வலககைக
டைவிரலைக கொடுககவேணடும' எனறுசொனனாா எப
தும ஸததியநதவறாதவனாகிய ஏகலவயன, துரோணருடைய
க கொடுஞசொலலைககேடடுத தனசொலலைக காபபாற
றகாக முனபோலவே மலாநதமுகததோடும முன
வே உறசாகமுளளமனததோடும ஒனறும சிநதிககாமல
அநதவலககைககடடைவிரலை வெடடித துரோணருககுக
ான அதனபின, அநதவேடன பாணததை மற

றைவிரல்களால் இழுத்துவிட்டான் ராஜரே! [1] முன்னிரு
போலவிரைவாக இருக்கவில்லை பிறகு, அர்ச்சுனன்
மகிழ்ந்து ஜ்வரம்விட்டவனுனன் துரோணரும் சொல
தவரானா மற்றொருவன் அர்ச்சுனனைவெல்லப்போவதில்லை
போதும் சிறினமனமுள்ள துரியோதனனும் பீமனும் அப
துரோணருக்குக் கதைப்பயிற்சியுள்ள சிஷ்யர்களாயிருந்
அசுவத்தாமா [1] ரகஸ்யங்களெல்லாவற்றிலும் மேலாக இருந
அப்படியே, இரட்டையராகிய நகுலஸஹதேவர்களிருவரும்
வீரர்களைக்காட்டிலும் மேலான சிலம்பக்காரர்களாக இருந்
யுதிஷ்டிரர் தேர்ச்சண்டையில் சிறந்தவரானார் அர்ச்சுனன்,
லாவற்றிலும் புகழ்பெற்றுக் கடல்சூழ்ந்த உலகத்தில் தே
களின் அதிபதிகளுக்கும் அதிபதியாகியும், புத்தியிலும் யோ
தியிலும் பலத்திலும் உற்சாகத்திலும் எல்லா அஸ்திரங்கள
தேர்ச்சியடைந்தவனுகியும், அஸ்திரவித்தையிலும் குருபக்தி
எல்லாரிலும் மேலாக இருந்தான் அஸ்த்ரோபதேசம் எ
ருக்கும் ஒன்றாகஇருந்தும் அந்தவீரனுகிய அர்ச்சுனன் ஒருவ
அவயவங்களின் அமைப்பினால் எல்லாக்குமாரர்களிலும் மே
வீரனுகஇருந்தான் பலத்தில்அதிகரித்த பீமஸேனன்மேலும்
தையில்தேர்ந்த அர்ச்சுனன்மேலும் துராத்மாக்களாகிய தி
ராஷ்டிரபுத்திரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து பொறாமையுற்றனர் எ
வித்தைகளிலும் அஸ்திரங்களிலும்கற்றுணர்ந்த அவர்களெ
ரையும்கூட்டிப்புருஷச்ரேஷ்டராகிய துரோணர்,லக்ஷ்யத்தை
கும்விஷயத்தில் பரீக்ஷைசெய்யக்கருதி, குமாரர்களுக்குத்தெ
மல் சிற்பிகளாற்செய்யப்பட்ட ஒரு [2] பாஸபக்ஷியைப்போன்ற
மையை மரத்தின் நுனியிலேற்றி அதை அவர்களுக்குக் குறிய
காண்பித்தர் 'நீங்களனைவரும் சீக்கிரமாக விற்களை
வற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு அம்புகளைத்தொடுத்து இ
பாஸமென்னும்பக்ஷியைக் குறியிட்டு நில்லுங்கள் என்சொல
படுங்காலத்தில் இதன்சிரஸைத் தள்ளிவிடவேண்டும் ஒவ்வொ
ருக்கக் கட்டளையிடுவேன் புத்திரர்களே! அவ்வாறு செய்யுங
என்று துரோணர் சொன்னார்

பிறகு, அங்கிரஸ வம்சத்தாரில் சிறந்தவராகிய து
ணர், முதலில் யுதிஷ்டிரரை நோக்கி, 'ஜயிக்கக் கூட
வீரனே! பாணத்தைத் தொடு, என் சொல்லின் முடி
அதைவிடு' என்றார் குருவின் வாக்கியத்தினால் தூண
பட்ட வீரரான யுதிஷ்டிரர், உடனே முதலில் வில்லை

---

1 மந்திரத்தியானமுதலியவை

2 கள்ளிக்காக

பாஸபக்ஷியைக குறிவைதது நினருா பரதஸரேஷடரே!
துரோணா, விலலைவளைததுககொணடிருககும அநதக
வபுததிரராகிய யுதிஷடிரரைநோககிச சறறுநேரமபொறு
ராஜகுமாரனே! மரததின நுனியிலிருககும பாஸபக்ஷியை
ககிருயா?' எனறு கேடடாா யுதிஷடிரா, 'பாாககிறேன'
ஆசாரியருககு மறுமொழிசொனனா மறுபடியும சறறு
பொறுததுத துரோணா, 'இநதமரததையும எனனையும
கோதரரகளையும பாாககிருயா?' எனறு யுதிஷடிரரைக
டாா அதறகும அநத யுதிஷடிரா, 'இநதமரததையும உஙக
எனஸஹோதரரகளையும பாஸபக்ஷியையும பாாககிறேன'
பலமுறைசொனனா துரோணா, மனததிலஅதருபதி
'இநதலக்ஷயம உனனால அடிககமுடியாது' எனறு இகழநது
ரபபோகுமபடிசொனனா பெருமபுகழபெறற துரோணா,
மறறசிஷயாகளாகிய துரியோதனனமுதலான தருதராஷ
திராகளையும, பீமனமுதலியவாகளையும அனனியதேசதது
களையும பரீக்ஷிபபதறகு யுதிஷடிரரைக கேடடமுறையா
கேடடாா எலலாருமஎலலாவறறையும பாாககிருேமெனறு
னபோது, அவாகள அவரால நிநதிககபபடடாாகள

நூறறுநாறபததுமூனருவது அததியாயம

ஸம்பவபாவம். (தொடர்ச்சி)

வத்த பாஸபக்ஷியை அர்ச்சுனன் சேகித்ததும், அவன் முதலே
த் கோன்று துரோணரை விடுவித்ததும், துரோணர் அவ
க்குப் பிரம்மசிரஸ் என்னும் அஸ்திரத்தைக் கொடுத்ததும்)

றகு, துரோணா சிரிததுககொணடு அாசசுனனைபபாாதது,
பபோது அடிககவேணடியது, இநத லக்ஷியததைபபாா
சொலலுகிறகாலததில பாணம விடவேணடியதாயிருககும,
னே! தனுஸை வளைததுககொணடு சறறுநேரம ஸரியாக
எனறுசொனனா இவவாறுசொலலபபடட ஸவயஸாசி,
மணடலமாக வளைததுககொணடு குருவினசொலலினால
பபடடுப பாஸபக்ஷியைக குறிவைதது நினருன சறறு
பொறுததுத துரோணா அவனையும முனபோலவே, 'அாச
இஙகிருககும இநதப பாஸபக்ஷியையும மரததையும என
பாாககிருயா?' எனறுகேடடாா பாரதரே! 'பாஸம
றமடடும பாாககிறேன, மரததையும பாாககவிலலை, உஙக

ளையும பாரககவிலலை' எனறு துரோணரைககுறிததது மறு
கூறினான பிறகு, ஜயிககமுடியாதவராகிய துரோணர ம
திருபதியடைநது சறறுநேரம பொறுததுத திருமபவும
வரகளுககுள மஹாரதனாகிய அநத அரசசுனனை நோககி,
தப பாஸபக்ஷியைப பாரககிறாயாயின அநதசசொலலை
யும சொல' எனறுகேடடார அவன, 'பாஸததின சி
பாரககிறேன உடலைபபாரககவிலலை' எனறு மறுமொ
ழுனான அரசசுனனால இவவாறு சொலலபபடடதும து
மயிரககூசசலெடுததவராகி அரசசுனனைநோககி, 'விடு'
சொனனார அவன உடனே விடடுவிடடான அபபோ
தபபாணடவன, மரததிலிருககும அநதப பாஸபக்ஷியின த
கூரமையான அரததசநதிரபாணததினால அறுதது வே
கீழேதளளினான அநதசசெயகை நிறைவேறினவுடன,
ணர, அரசசுனனைக கடடிககொணடார, யுததததில துரு
சேனையோடுகூடத தோறகசசெயயததககவனாக நினைதத

பரதஸரேஷடரே! அதனபிறகு சிலகாலததிறகெலலா
கிரஸவமசததவரிற சிறநத துரோணர சிஷயரகளுடனகூட
னமசெயயக கஙகையை நோககிசசெனறார பிறகு, ஜ
அமிழநத துரோணாசாரியரை ஜலததிலஸஞசரிககும ப
ஒரு முதலை காலததினாலஏவபபடடுக கணைககாலில பிடி
அவர விடுவிததுககொளள வலலவராயிருநதும, 'முத
கொனறு எனனைச சீககிரம விடுவியுஙகள' எனறு சி
ளெலலாரையும துரிதபபடுததி ஏவினார அவர சொல
டுங காலததிலேயே அரசசுனன தடுககமுடியாத கூர
ஐநது அமபுகளினால நீருககுள முழுகியிருநத முதலையை
தான அபபோது மறறவரகள ஒனறுநதோனறாமல
மிஙகும ஓடினார, கிரியையுளள அநத அரசசுனனைககணடு
ணர எலலாச்சிஷயரகளிலும சிறநதவனெனறு நினைத
போதுமிகுநததிருபதியுளளவரானார அரசசுனன பாணங
அனேகம துணடுகளாகசசெயயபபடட அநதமுதலை மஹ
வான துரோணருடைய கணைககாலைவிடடுவிடடு மரண
ததது எலலாச செயகைகளையும தெரிவிபபதறகாகச சிஷ
வரவழைததார சிறநதபராககிரமமுளள துரோணர துரியோ
யும சிததிரஸேனனையும துசசாஸனனையும விவிமசதியையு
சுனனையும அசுவததாமாவையும அழைததது மணணால ஒ
தைசெயவிததுச சிஷயரகள பாரததிருககையில கஙகையி
டார கணகளைத துணியினாலகடடிவிடடு விலலைககொ

டடினபடியே ஜலததிலிருககிற இநதககுழநதையை அடி
' எனறூா உடனே ஸமாததனுன அாசசுனன, ஜலததில
யிருநத சிசுபபதுமையைப பதினோநது பாணஙகளினுலெ
தான அநதக கிரியைகளெலலாவறறையும பாாததுத
ணா எலலாசசிஷயாகளிலும அாசசுனனைச சிறநதவனுக
தாா அபபோது மிகுநத ஸநதோஷமடைநதாா பிறகு,
ணா, மஹாரதனும மஹாதமாவுமாகிய அாசசுனனை
ி, 'சிறநதகைககளையுடையவனே ! சிறபபுளளதும தாஙகு
ந மிக அஸாததியமுமாகிய இநத 'பிரமமசிரஸ' எனனும
ரததைப பிரயோகஸமஹாரஙகளோடும பெறறுககொள
த எவவகையிலும மனிதாகளினமேல பிரயோகிககாதே,
சகதியுளளவனமேல பிரயோகிததால இஃது உலகததை
தவிடும குழநதாய ! இநதலோகஙகளில இநத அஸதரம
றதெனறு சொலலபபடுகினறது அதை நியமததுடன
றுககொள நான இனிசசொலலபபோகிறசொலலையும கேள
ா ! யுததததில மனிதரலலாத தேவாமுதலிய சததுருககள
யினும உனனைவருததுவாராயின அபபோது அவரைவதஞு
தறகு இநத அஸதிரததைப பிரயோகஞசெய' எனறு
ணா அநத அாசசுனன, 'அபபடியே' எனறு பிரதிஜஞை
ந கைகூபபி அநத மேலான அஸதிரததைபபெறறுககொண
குரு, மறுபடியும அவனைநோககி, 'உலகததில உனனைப
றவிலலாளி மறறெருபுருஷன இரான' எனறு சொனனூா

நூறறுநாறபததுநானகாவது அததியாயம்

ஸ ம ப வ பா வ ம. (தொடர்ச்சி.)

ணாருடைய சிஷயர்களைப் பரீக்ஷிப்பதற்காக ஒரு சிலம்பக்
டஞ்செய்து அதைச்சேர்ந்த காட்சிமண்டபத்தில் பீஷமர்
முதலியவர்கள் பிரவேசித்ததும், சிஷ்யபரீக்ஷையும்,
பீமனையும் துரியோதனனையும் கதாயுத்தத்தில்
பரீக்ஷித்ததும்)

பாரதரே ! ராஜரே ! துரோணா, திருதராஷடிர புததிரா
பாணடுபுதராகளும அஸதராபயாஸததில தோநதிருபபதை
து, கிருபா, ஸோமதததன, புததிமானுன பாஹலீகன, பீஷ
யாஸா, விதுரா இவாகளுடைய முனனிலையில தருதராஷ
மஹாராஜாவைபபாாதது, 'ராஜனே ! குருஸரேஷடனே !

உன குமாரர்களுக்கு விதனதவநதிருககிறது ராஜனே !
அனுமதியின்மேல அவர்கள தஙகள கலவியைக காணபிக
வா'' எனறுசொனஞா பிறகு, திருதராஷடிரமஹாராஜன
மகிழநது, 'பாரதவாஜபுததிரரே ! பிராமணஸரேஷடரே
பெரியகாரியம செயதிருககிறீா நீஙகள எநதககாலததையும
இடததையும எனன எனன வகையான செயகையையும நி
நீாகளோ அவறறையெலலாம அவவாறுகசசெயயுமபடி நீங
எனககுக கடடளேயிடுஙகள இபபோது எனககுள்ள துக
ஞல, அஸதரவிஷயததில பராகரமததைசசெயயும எனபு
களை எவாகளகாணபாாகளோ அநதககணணைபபெறறமனி
மேல நான ஆசையுள்ளவஞக இருககிறேன விதுரனே ! பெ
ராகிய ஆசாரியா எதைசசொலலுகிருரோ அதை அபபடியே
தாமததிலவிருபபமுளளவனே ! இவவகையான பிரியம இ
மெனறு நானநினைககவிலலை' எனறுசொனஞன பிறகு,
புததிமானுகிய துரோணுசாரியா திருதராஷடிர மஹாரா
னிடததிலும விதுரரிடததிலும அனுமதிபெறறுககொ
மேடுபளளமிலலாமலும மரஙகளிலலாமலும புதாகளிலலா
வடககே தாழநதுமிருககிற அழகான ஓரிடததை
கசசெயதாா நலல நக்ஷததிரததோடுகூடிய திதியில அ
பூமியில பலியைசசெயதாா பரதஸரேஷடரே ! அநதப
காகப படடணமுழுதும பறையடிககபபடடது பெயா
சிலபிகள சிலமபமசெயயுமிடததில மிககவிசாலமும சாஸதிர
சொனனபடி ஸரியாக வகுககபபடடதுமான காடசிசாலை
துரோணுசாரியாகடடளைபபடி செயதனா ராஜரே ! தே
லுளளஜனஙகள, அவவிடததில ஸதிரீகளுககாக எலலா ஆ
களோடுஙகூடிய காவலகளேயும, அகலமும உயரமுமுள்ள ம
களையும, மிகுநதவிலைபெறற பலலககுககளையும செயவித
பிறகு, அநதககுறிபபிடடதினம வநதபோது திருதராஷடிர
ராஜன, வியாஸரிடம அனுமதிபெறறு, ஸபையாரோடும அந
ஸதிரீகளோடும மநதிரிகளோடும பீஷமரையும ஆசாரியா
சிறநத கிருபரையும முனனிடடுககொணடும பாஹலீகரை
ஸோமதததனையும பூரிஸரவஸையும மறறககெளரவாக
ஸஹாயமாக அழைததுககொணடும பிராமணாகளுடனகூட
ரத்திறகுவெளியில சிலமபஞசெயயும இடமசோநது, சுற்
முததுசசரஙகளதொஙகவிடபபடடதும வைடூரியஙகளிஞலு
னஙகளிஞலும பிரகாசிபபதும பொனமயமும அற்புதமு
காடசிசாலையில அடைநதான

ஜயிக்கிறவர்களிற சிறந்தவரே!' மிகுந்த பாக்கியமுள்ள காந்
யும குந்தியும மற்றுமுள்ள ராஜஸ்திரீகளனைவரும, தாதி
ாடும விருத்தர்களோடும, தேவஸ்திரீகள மேருவினமேல ஏறு
போல, ஸந்தோஷத்தோடு மஞசங்களினமேல ஏறினா பிரா
ாகள க்ஷத்திரியாகளமுதலிய நானகுவருணததாாகளும ராஜ
ராகளுடைய ஆயுதபபயிறசியைப பாாககககருதிப படடணத
ந்து விரைவாக வந்தனா பாாககவிருமபின ஜனஙகள ஒரு
டியிலஅஙகே ஒரிடத்தில சோந்தனா அபபோது, அநதஸபை
து செவவையாக வாசிககபபட்ட வாததியஙகளாலும ஜனங
ன உத்ஸாகத்தினாலும பெருங்கடல கலஙகினதுபோலிருந
பிறகு, வெணமையான ஆடையுடுத்தவரும வெளுப்பான
ஞாபவீதம தரிததவரும வெளுத்ததலைமயிரோடு வெளுப
மீசை தாடிகளையுடையவரும வெளுத்த புஷபசநதனஙகளை
ிந்தவருமாகிய அநதத் துரோணாசாரியா, மேகஙகளால விடு
ஆகாயத்தில அங்காரகனுடன சநதிரன பிரவேசிபபது
ற சிலமபககூடத்தின நடுவில தமபுததிரருடனகூடப பிர
ிததாா பலவானகளிற சிறந்த துரோணா, வயாஸருடைய
மதியைப பெறறுககொணடு சிலமபககூடததிறகுப பூஜை
தாா, மந்திரஙகளைச செவவையாக அறிந்த பிராமணா
கொணடு மஙகளகாரியஙகளைச செயவிததாா தருதராஷ
ஹாராஜன துரோணருககும கிருபருககும பொனனையும ரத
ஙகளையும முத்துககளையும பலவகைவஸதிரஙகளையும தக்ஷிணை
க கொடுததான ஸ்பகததைதத ஆரததகககதும புணணியமு
புணணியாஹவாசனததைச செயத பிறகு, வேலைககாராகள
வகைகளான ஆயுதககருவிகளை எடுததுககொணடு வந்தனா
ன பிறகு, மஹாரதாகளும பரதஸ்ரேஷடாகளுமாகிய ராஜ
ராகள [1] விரலகளில கவசஙகளை அணிந்து கசசைகளையும
ிகளையும கட்டிககொணடு விலலுகளை எடுததுககொணடு பிர
ிததனா அநதப புருஷஸ்ரேஷடாகள அரஙகததின நடுவிலிரு
துரோணருககு அபிவாதனஞசெயது, துரோணாசாரியருககும
ாசாரியருககும முறைபபடிமரியாதைசெயதனா அவாகளால
யபபட்ட ஆசீாவாதஙகளினால கௌரவாகளெலலாரும மனத
ஸந்தோஷமடைந்து திருமபவும வந்தனஞசெயது முனனமே
ஜசெயயபபட்டிருந்த அஸதிரஙகளைச செஞசநதனத்தினாலும
ககுரியபுஷபஙகளாலும ததாஙகளே பூஜிததனா செஞசநதனம
ொணடவாகளும சிவந்தமாலைகள தரிததவாகளும சிவந்த

1 உடுமபுத்தோலினால செய்யபபட்ட விரலுறை

கொடிகள் பிடித்தவர்களும் சிவந்த கடைக்கண்களுடையவர்க
மாற்றுயர்ந்த பொன்னாபரணங்கள் அணிந்துகொண்டவர்களு
பல ரூபங்களோடுகூடியவர்களுமாகிய அந்தக்கௌரவவீரர்க
வரும் துரோணரால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்று ஆயுதங்
எடுத்துக்கொண்டனர் முதலில் விறகளைஎடுத்து நாணேற்
அம்புகளைத்தொடுத்து நாணசப்தத்தையும் உள்ளங்கைச் ச
தையுஞ்செய்து, அதனால் ஜனங்களைமூர்ச்சிக்கச்செய்தனர் யு
டிரர்முதலிய சிறந்தபராக்கிரமமுள்ள அந்தராஜகுமாரர்கள் அ
ஜயேஷ்டன்முதலாக வரிசைப்படி மிகவியக்கத்தக்க ஆ
பயிற்சியைச்செய்தனர் ராஜாவே! அந்தச்சபையில் சிலரு
பூமாலைகளில் அம்புகள் விழுந்தன சிலர் தலையிறகூடிக்கொ
புஷ்பங்களில் பாணங்கள்விழுந்தன சிலர் தங்கள்பெயரடை
முள்ள பலவகைப்பாணங்களை லாகவமாக்கவிட்டுப் பெரியவை
சிறியவையுமானகுறிகளை அடித்தனர் சிலமனிதர்கள் பா
விழுமென்ற பயத்தினால் தலைகுனிந்தனர் இன்னும் சிலம
கள் பயமற்று ஆச்சரியத்துடன் பார்த்திருந்தனர் அந்தக
ரர்கள் குதிரைகளிலேறிக்கொண்டு தங்கள்பெயர் அடைய
களினால்விளங்குகின்ற பலவகைப்பாணங்களை லாகவமாக
லக்ஷியங்களை விரைவில் அடித்தனர் பாணங்களையும் வில்
யும் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தக் குமாரர்களின்கூட்டம்
தர்வநகரம் போலிருந்ததைக்கண்டு அங்குள்ள ஜனங்கள் தி
திருந்தனர் பாரதரே! அங்கே லக்ஷக்கணக்கான மற்றஜனங
ஆச்சரியத்தினால் மலர்ந்தக்கண்களோடு 'நல்லது நல்லது' என
விரைவாகக்கூவினர் மிகுந்த பலமுள்ள அந்தராஜகுமார
'தேர்களமேலும் யானைகளமேலும் குதிரைகளமேலும் ஏறி
யுத்தத்திலும் கைச்சண்டையிலும் பலவழிகளைச்செய்துக
பித்து மறுபடியும் கத்திகேடகங்களைப்பிடித்து யுத்தஞ்செய்
திச் சிலம்பத்தின் வழிகளையுஞ்செய்து உபதேசப்படி எல்லாவ
களிலும் ஸஞ்சரித்தனர் அந்தக்குமாரர்களெல்லாருக்கும்
கேடகங்களிலுள்ள லாகவத்தையும் அங்க அமைப்ப
திருத்தத்தையும் நின்றநிலைதவறாமையையும் பிடித்தபிடிவிட
யையும் ஸமயத்தில் பரயோகிப்பதையும் அங்குள்ள ஜன
பார்த்தனர் பிறகு, எப்போதும் உற்சாகமுள்ள துரியோ
னும் பீமஸேனனும் கைகளில் கதைகளையெடுத்துக்கொ
ஒற்றைக் கொடுமுடியுள்ள இரண்டு மலைகளபோல பிரவேசி
னர் சிறந்தகைகளையுடையவர்களும் பராக்கிரமம் தவறா
களுமாகிய அவ்விருவர்களும் கச்சைகட்டிக்கொண்டு ஒரு

]ககாக மதஙகொணட இரணடுபெரியயானைகளபோவனு
லபபோயினா மஹாபலசாலிகளான அவவிருவரும மணடல
ாரததை ஆரமபிதது மதமுளள இரணடுயானைகளைபபோல
மம இடமுமாக அனேகமணடலஙகள சுறறினா திருதராஷ
வககு விதுரரும, காநதாரிககுக குநதியும குமாரரகளின அந
செயகையையெலலாம தெரிவிததனா

நூறறுநாறபததைநதாவது அததியாயம
ஸ ம் ப வ பா வ ம (தொடர்ச்சி)

அர்ச்சுனனைப் பரீக்ஷித்தபோது சிலம்பக்கூடத்தில் கர்ணன்
ப்ரவேசித்தது)

"ராஜனுகிய துரியோதனனும பலவானகளிறசிறநத பீம
ளததிலிருககுமபோது, அவாகளிடம பக்ஷபாததகி
வைதத ஜனஙகள, இரணடுவகையாகப பிரிநதனா
வ! ஜயமபெறு' எனறும, 'பீமனே! ஜயமபெறு'
மனிதாகளுடைய பெருஙகூசசலகள உடனே எழுந
பிறகு, சிறநதபுததியுளள துரோணா, கலஙகின கடலைப
லிருநத ஸபையைககணடு தமது அனபுளளபுததிரராகிய அஸ
தாமாவைநோககி, 'இநத இரணடுமஹாவீரரகளையும அடககு
வரும பயிறசியில தோநதவா, பீமனுககாகவும துரியோதன
காகவும அரஙகததிறகு இநதககலககம உணடாககககூடாது'
று சொனனா பிறகு, அஸவததாமா விரைவாக எழுநது,
மா! குருவின ஆஜஞை' எனறும, 'துரியோதன! குருவின
ஞை' எனறுமசொலலி, 'உஙகளுககுக குருவின உபதேசததி
உணடானவேகததையும ஸாகஸததையும காணபிததது
தும' எனறு தடுததா பிறகு, ஓஙகினகதைகளோடுகூடிய
வவிருவரும பிரளயகாலததுககாறறினுல கொநதளிககினற
ணடுகடலகள பெருஙகரைகளுககடஙகுவதுபோல, குருபுதர
ிய அஸவததாமாவினுல அடககபபடடனா

அதனபின, துரோணா, ஸபையின முனனினறு பெரியமேக
ழககததுககொபபான வாததியசபததததையடககி, 'எனபுததி
ரவிட எனககுமிககநணபனும எலலாஆயுதஙகளிலும நிபுண
ம உபேநதிரனுகிய விஷ்ணுவுககொபபானவனுமாகிய இநத இந
புததிரனை பாாததனைப பாருஙகள' எனறுசொனனா
னே, ஆசாரியாவாககினுல ஆசிரவாதமசெயயபபடட யௌவ

ணத்தையுடையவனுன அாசசுனன, விரலில் உறையணிந்து
களில பாணஙகளை நிரபபிககொணடு வில்லைபபிடிததுப பொ
மானகவசததைத தரிதது, ஸூாயனேடும இந்திரனுளே
மினனலோடுஙகூடிய ஸந்தியாகாலததுச சிவபபுமேகமபோல
சிலகாணபபடடான பிறகு, ஸபைமுழுமைககுமே ஒருமை
உணடாயிறறு வாததியஙகளும சஙகஙகளும எஙகும முழ
பபடடன பாாபபவாகள, 'இவன குநதிபுததிரன, இவன அ
ளவன, இவன பாணடவாகளில நடுவாழவன, இவன தேவே
னுடையபுதரன, இவன கெளரவாகளைக காபபாறறுகிற
இவன அஸதிரமதெரிநதவாகளிறசிறநதவன, இவன தாமி
களிறசிறநதவன, இவன சீலமுளளவாஎல்லாரிலும் சிறநத
நலலொழுககததிறகும ஞானததிறகும நிதியானவன' எ
உரககசசொனனவாாததைகளை எலலாரும கேடடனா குநதி
மாாபு பாலசுரநது ஆனநதககணணீரால நனைககபபடடிருந
அநதப பெரிய ஜனததிரளிலிருநதுணடாகிய சபததததினுலநிர
படட காதுகளையுடையதிருதராஷடிரமஹாராஜன, மனமகி
விதுரரைநோககி, 'விதுரனே! கலஙகினசமுததிரததினகோ
துககொபபான இநதமிகபபெரியசபதம ஏது? ஆகாசத
கிழிபபதுபோல ஸபையில திடீரெனறு உணடாயிருககிற
எனறுகேடடான அதறகு விதுரா, 'மஹாராஜரே! குந
திரனும பாணடுபுததிரனுமாகிய இநதபபலகுனன கவசத
அரஙகததில இறஙகியிருககிருன அதறகாக இநதபபெ
கோஷமுணடாயிறறு' எனறுசொனனா தருதராஷடி
'சிறநதபுததியுளளவனே! பாககியமபெறறேன, குநதியெ
அரணியிலுணடான மூனறுபாணடவாகளெனனும திரேதா
களால சிறபபிககபபடடேன, ரகஷிககபபடடேன' எ
சொனனுன அநத ஸபையிலுளள ஜனஙகள பிரயாஸப
வநது ஸநதோஷமாக இருககுமபோது, அாசசுனன, தன
திரசாதுரியததை ஆசாரியருககுக காணபிததான ஆகநே
திரததினுல தீயையும, வாருணாஸதிரததினுல ஜலததையும,
அஸதிரததினுல காறறையும, மேகாஸதிரததினுல மேகஙகளை
பூமயஸதிரததினுல பூமியையும, பாவதாஸதிரததினுல
களையும உணடுபணணினுன, அநதாததானமெனனும
தரததினுல தானே மறைநதான ஒருகஷணம உயாநதவ
மறுகஷணம குளளனுமாகவும கஷணததுககெலலாம தே
தடடிலும மறுகஷணம தோநடுவிலும அடுததகஷணம பூ

ருபபவனுகவும காணபபட்டான ஆசாரியருககு அனப
அநத அாசசுனன, ஸௌஷடவமெனறு சொலலபபட்ட
களின அமைபபுடனகூடிய பலவகைகளான பாணஙகளி
மெதுவும பெரிதும சிறிதுமான லக்ஷியஙகளை அடிததான,
றுகொணடிருககும இருமபுபபனறியினவாயில ஒரேகாலத
நதுபாணஙகளை ஒரு பாணமபோல தடையிலலாமல விடுத
சிறநத பராககரமமுளள அாசசுனன, கயிறறிலதொஙகி
கொணடிருககும கூாமையான மாடடுககொமபில இருபத
நபாணஙகளை நாடடினுன குறறமறறவரே! ஆயுதஙகளில
நதனுகிய அாசசுனன, கததியிலும தனுவிலும இபபடிப
மிகபபெருங காரியஙகளைசசெயது, கதையிலும மணடல
ாரஙகளைக காணபிததான

பாரதரே! அபபோது, அநதவேளை அனேகமாகமுடிநது
யும வாததியகோஷமும ஒயநதிருககையில, வஜராயுதததின
கு ஒபபானதும மஹிமையையும வனமையையும அறிவிப
ாகிய தோளதட்டினசபதம வாயிறபககததிலிருநது கிளம
ாககக கேட்கபபட்டது அரசரே! 'மலைகள பிளககபபடுகின
ா? பூமிவெடிககினறதா? நீாததாரைகள நிரமபின மேகங
ல ஆகாயம நிரபபபபடுகினறதா?' எனற எணணம ஒரு
ம ஸபையிலுளளவாகளுககு உணடாயிறறு அபபோது,
பவாகளனைவரும வாயிலைநோககினா ஸஹோதராகளாகிய
பாணடவாகளால சூழபபட்ட துரோணா, ஹஸதநக்ஷத
ஐநதோடுகூடிய சநதிரனைபபோல விளஙகினா சததுருக
கொலலுகிறவனுகிய துரியோதனன எழுநதிருகக, அமவத
வுடனகூடப பலமுளள நூறுஸஹோதராகளும அவனைச
துகொணடனா ஆயுதஙகளைத தூககிககொணடு உறுதியாக
னற அநத ஸஹோதராகளால சூழபபடடுக கதையை
கையில பிடிததிருநத அநதத துரியோதனன, முறகாலத
அஸுர ஸமஹாரஞ செயதபோது தேவககூட்டஙகளினுற
பட்ட இநதிரனைபபோல விளஙகினுன

நூறறுநாறபததாறுவது அததியாயம

ஸமபவபாவம (தொடர்ச்சி.)

(கர்ணனுடையபரீக்ஷையில் அவனுக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் ந
வாக்குவாதத்தில் கிருபாசாரியர் கர்ணனை இகழ்ந்ததற்கா
துர்யோதனன் கர்ணனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்தது.)

அதேகாலததில அநதஜனககூடடததில மனிதாகள
விடடு விலக, பகைவரின நகரஙகளை ஜயிபபவனும உடன
கவசததைத தரிபபவனும குணடலஙகளினால சோபிககு
முளளவனும குநதிககுக கனனிபபருவததிற பிறநதவனும
மானகிரணஙகளுளள ஸூரியனுடைய அமசமானவனும
கணகளையுடையவனும பகைவாபடையை அழிபபவனுமா
னான உறசாகததினால மலாநதகணகளுடன கததியைக
கொணடு விலலையேநதிய பாவதம காலாலநடபபதுபோல
மான அரஙகததில பிரவேசிததான பலததில யானைககும
தனததில விருஷபததிறகும எலலாவறறையும அடககுந
யில விமமததுககும ஒபபானவனும, ஒளியில ஸூரியனு
தணமையில சநதிரனுககும ஜவலிபபதில அகனிககும ஒ
வனும, பொறபனைமரமபோல உயரமானவனும, விமமமே
சரீரககடடுடையவனும, யௌவனவயதிலிருபபவனும,
முடியாதகுணஙகளுடையவனும, அழகுளளவனும, சிறந
ளுளளவனும, அநத ஸூரியபுதரனுமாகிய காணன வட
ஸபையைச சுறறிலுமபாாதது அதிகமாக மதியாதவனே
துரோணருககும கிருபருககும நமஸகாரஞசெயதான
சபையிலுளள ஜனஙகளனைவரும அசைவறறுக கணகொட
இவன யாரெனறு கலககமுணடாகிப பாாககஆவலகொணடு
வறற கணகளுடன அசைவறறுநினறனா பேசுகிறவாகளிற
வனும ஸூரியபுதரனும அாசசுனனுடைய ஸஹோதரனு
காணன, இநதிரபுதரனும தனககுததெரியாத தன ஸஹோ
மாகிய அாசசுனனைநோககி மேககாசசனமபோலக கமபீ
குரலுடன பேசலுறறான

'அாசசுனா! நீ எனனகாரியம செயதாயோ
மேறபடட செயகையைப பாாததிருககும மனிதா மு
யில நான செயயபபோகிறேன உனனைபபறறியே நீ
படாதே' எனறான பேசுகிறவரிற சிறநத ஜனமே
அவனுடைய பேசசு முடியாமலிருககையிலேயே, அங

கள், யந்திரத்தினல் தூக்கப்பட்டவர்கள்போல் எல்லாப
ளிலிருந்தும் ஒரேகாலத்தில் எழுந்தனர் புருஷஸ்ரேஷ்
துரியோதனனிடம் ஸந்தோஷம் குடிகொண்டது உடனே,
னனுக்கு வெட்கமும் கோபமும் உண்டாயின மிகுந்த
ள்ளவனும் எப்போதும் யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவனு
கர்ணன், துரோணரால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட
அங்கே அர்ச்சுனன் செய்தவற்றையெல்லாம் செய
பாரதரே! பிறகு, துரியோதனன், தன்ஸஹோதரர்களுடன்
அங்கே கர்ணனை ஸந்தோஷத்துடன் தழுவிக்கொண்டு,
, 'மஹாபாஹுவே! உன்வரவு நல்வரவு எனக்குக
ரவத்தைக்கொடுப்பவனே! நீ வந்தது என் பாக்கியம் என்
கௌரவர்களுடைய ராஜ்யத்தையும் உன்னிஷ்டப்படி உப
த்துக்கொள்ளலாம்' என்று சொன்னன் கர்ணன்,
க்கு எல்லாம் நீ செய்தானதாக நினைக்கிறேன் உன்னுடன்
கத்தைவேண்டுகிறேன் பிரபுவே! நான் அர்ச்சுனனுடன்
த்யுத்தம்செய்ய விரும்புகிறேன்' என்ருன் ராஜரே!
று கர்ணனல்சொல்லப்பட்ட துரியோதனன், அப்போது,
ம பருத்துமுள்ள கைகளையுடைய கர்ணனைக்கட்டிக்கொண்டு,
வரை அடக்குகிறவனே! என்னேடுகூடப் போகங்களை அனு
என் உறவினர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைச் செய்துகொண்
என்பகைவர்கள் எல்லாருடையதலைமேலும் உன்காலை வை'
சொன்னன் பிறகு, அர்ச்சுனன், தான் இகழப்பட்டதாக
த்துத் தன் ஸஹோதரர்களாகிய துரியோதனன்முதலியோர
மலைபோல்நின்ற கர்ணனைநோக்கி, 'கர்ண! நீ என்னலடிக
டு, அழைக்கப்படாமல்வந்தவர்களும் கேட்கப்படாமல்பேசு
ர்களும் எந்தலோகங்களையடைவார்களோ அந்தலோகங்களை
யப்போகிருய்' என்றுசொன்னன் அதைக் கேட்டுக
ன், 'பல்குன! இந்த ஸபை எல்லாருக்கும்பொது, இதில்
கென்னவிசேஷம்? அரசர்கள் பராக்கிரமத்தினல் பெரிய
ராஜதர்மம் பலத்தை அனுஸரித்திருக்கிறது பாரதனே!
தயும் பலஹீனர்கள்படும்கஷ்டங்களும் உனச்கேன்? பாணங்
ல் பேசு இப்போது குருவின் கண்ணெதிரே உன்தலையை
களினல் எடுத்துவிடப்போகிறேன்' என்று சொன்னன்
, சத்துருக்களின் நகரங்களை ஜயிப்பவனகிய பார்த்தன்,
ணரால் அனுமதி கொடுக்கப்பெற்றும் தன் ஸஹோதரர்க
பரபரப்போடு ஆலிங்கனஞ்செய்யப்பட்டும் யுத்தம்செய்யக்

காணனைச சந்தித்தான பிறகு, காணனும, துரியோதன
அவன ஸஹோதராகளாலும தழுவிககொளளபபட்டு, வி
அமபுகளையும எடுததுககொண்டு யுததததிறகு ஆயததமாக
ருன உடனே, ஆகாயம, மினனலும காசசனையுமுளள
இநதிரதனுஸை முனவைததுககொணடவையும, நாரை
மாலைகளாகிய பலவரிசைகளினுல அடடகாசம செயகின
போனறவையுமான மேகஙகளினுல மறைககபபடடது
இநதிரன புதரஸனேகத்திலை அரஙகைப பாாபபதாகக
ஸூாயனும தனனருகிலவநத மேகஙகளை நாசஞசெயதான
போது, அாசசுனன, மேகஙகளின நிழலினுல வியாபிககப
ஞகக காணபபட்டான காணன, ஸூாயகிரணஙகளினுல
பிககபபடடவனுகக் காணபபடடான தருதராஷடிரபுத
காணனிருநதபககததில இருநதனா துரோணரும கிரு
பீஷமரும அாசசுனனிருநதபககததில இருநதனா ஸபை
ணடுபிரிவாக ஆயிறறு ஸதிரீகளிலும இரணடுபிரிவுகள உ
யின [1]விஷயமதெரிநதவளாகியகுநதி மூாசசையடைநதாள
வாறு மூாசசையடைநத அநதக குநதியை ஸாவஞாம
தெரிநத விதுரா, வேலைககாரிகளைககொண்டு சநதனககுழ
ஞல தேறறினா பிறகு, மூசசுவநத குநதி, யுததஸனனுகத
கவசமணிநதிருநத அவவிரணடுபுதராகளையுமகணடு மிகக ஆ
றவளாகி ஒனறுநதோனருமலிருநதாள தொநதயுததததி
யாதைதெரிநதவரும ஸாவதாமஙகளுமதெரிநதவருமாகிய
வதரெனறு சொலலபபடட கிருபாசாரியா, சிறநததனுஸ
எடுததுககொணட அககாணனைநோககிச சொலலலானா

'குநதியின இளையபுததிரனும பாணடுபுததிரனும கெ
னுமாகிய இநத அாசசுனன உனனுடன தொநதயுததஞசெ
போகிருன சிறநத கைகளையுடையவனே! நீயும இவவாறு
தாயையும தநதையையும நீ எநதராஜாககளின குலததிறகுப
ணமாக இருககிருயோ அநத ராஜவமசததையும சொல உ
தெரிநதுகொணடபிறகு, அாசசுன்ன உனககு எதிாினறு யு
செயவானே செயயமாடடானே, குலமும குலாசாரமும
லாதவாகளோடு ராஜகுமாராகள ஸமயுததமசெயயாா' என
இவவாறு அவரால உரைககபபடட காணனுடைய முகம
கததினுல குனிநது, மழைஜலததினுல நனைநது தலைவண
தாமரைமலாபோல விளஙகிறறு அபபோது, துரியோத

---

[1] காணனையும தனபுதரனென்றறிநதது

ரைபபாாதது, 'ஆசாரியரே! சாஸதிரஙகளில நிசச
படி ராஜாககளினஜாதிகள் மூனறுவகை நலலகுலததிறபிறந
ஒருவன, சூரன ஒருவன, சேனையை நடததுகிறவன மற
வன ஜலததிலிருநது அகனியும பிராமணஜாதியிலிருநது க்ஷத
ஜாதியும கலலிலிருநது லோஹமும உணடாயின அவறறி
டயசகதி எஙகும வியாபிககிறது, தஙகள காரணஙகளில
ஙகுகிறது இநத அாசசுனன ராஜனலலாதவனோடு யுததம
விருமபானுபின அநதககாரணமபறறியே நான இநதக
னை அஙகதேசததின ராஜாவாகப படடாபிஷேகமசெயகி
' எனறு சொனனான பிறகு, ராஜாவான தருதராஷடிர
பிதாமகராகிய பீஷமரையும அனுமதிகேடடுககொணடு,
ஷகததுககுவேணடிய சாமககிரிகளையு பிராமணாகளைக
ாடு சேகரிதது ஸதகாமஙகளைச செயயும பிராமணாகளுககு
மபதினுயிரககணககாகக கோதானஙகளைசசெயது, 'இவனை
தேசராஜயாதிபததியததிறகுத தகுதியானவன' எனறு பிரா
களாலசொலலிததபிறகு, மஹாரதனும மகாபலசாலியுமான
ன, அதேகிமிஷததில மநதிரமதெரிநத பிராமணாகளால
சிஙகாசனததில உடகாரவைககபபெறறு நெறபொரிகளும
களும நிரமபின பொறகுடஙகளினால அஙகராஜயபட
ஷேகம் செயயபபடடான கிரீடததாலும ஹாரததாலும
வளைகளாலும கைககடகஙகளாலும அரசாகளுககுரிய
முளள அழகிய ஆபரணஙகளாலும அலஙகரிககபபடடு,
சாமரஙகளோடும ஜயசபதததோடுஙகூட ராஜயலக்ஷ
அடைநதான அபபடிபபடடசிறபபுடைய காணன, அப
த துரியோதனனைபபாாதது, 'ராஜஶ்ரேஷடனே! நீ இநத
ம கொடுததறகீடாக உனககு நான எதைககொடுபபேன?
வேநதே! உன சொறபடியே செயவேன' எனறு
ன அநதததுரியோதனன, அவனைநோககி, 'அதிக
ருமபுகிறேன' எனறுன இவவாறுசொலலபபடட
ஆகடடும' எனறு உடனே அவனுககு மறு
ம உறசாகததோடு கடடிககொணடு
நதனா

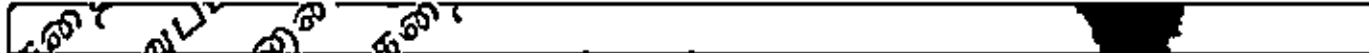
நூறறுநாறபததேழாவது அததியாயம

ஸம்பவபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கர்ணனுடைய பிதாவாகிய தேர்ப்பாகன் சிலம்பக்கூடத்து
வந்தபோது பீமன் கர்ணனைநிந்தித்ததும், எல்லாரும்
அரஙகத்திலிருநது புறப்பட்டுப்போனதும்)

பிறகு, தேரோட்டுகிறவன, மேலவஸதிரமநழுவி வே
நடுககமுறறுத தடியைஆதாரமாகபபிடிததுக காணனை அழை
வன போல அரஙகததில பிரவேசிததான அவனைபபாரதத
அபிஷேகததினால ஈரமான தலையையுடைய காணன பிதாவி
முளள மரியாதைககுக கடடுபபடடுத தனுஸைவிடடுத
தலையினால அவனுககு வநதனஞசெயதான உடனே,
ஸாரதி பரபரபபுறறு வஸதிரததின தலைபபினால பாதங
மூடிககொணடு, 'புததிரனே!' எனறு நிரமபினபொருளு
சொலலைச சொனனான பிறகு, புதரஸநேகததினால தள
அவனைககடடிககொணடு அஙகராஜய படடாபிஷேகத
நனைநதிருககும அவனதலையை மறுபடியும கணணீரினால ந
தான பாணடுபுதரனான பீமஸேனன, அநதஸாரதியைப பா
பிறகு, இவனஸூதபுதரனெனறு காணனைநினைததுச சிரி
கொணடே பினவருமசொலலைச சொலலததொடஙகினான

'ஸூதபுததிரனே! நீ அரசசுனனால யுததததில
செயயபபடததகுநதவனலலை உனகுலததுககுத தகுதி
சவுககை நீ உடனே எடுததுககொளளலாம புருஷாகளில
வானவனே! யஜஞததில அகநியினஸமீபததிலிருககும ஹவி
சாபபிடுவதறகு நாய எபபடித தகுதியிலலையோ அபபடி
ராஜயததை அனுபவிபபதறகு நீ உரியவனலலை' எனறான
வாறு சொலலபபடடகாணன உடனே-கொஞசமஉதடுதுடி
பெருமூசசுவிடடு ஆகாயததிலிருககும சூரியனைபபாரதத
பிறகு, மகாபலசாலியான துரியோதனன கோபததுடன
டைய அநத ஸஹோதராகூடடததிலிருநது, மதஙக
தாமரைககுளததிலிருநது கிளமபுவதுபோல
அவன பயபபடததகக செயகைகள
பீமஸேனனைநோககி, 'வருகோதர
சொலவது உனககுததகாது
க்ஷததரியவமசததவன யுத
நதிகளுககும மூலம கவ
வாஙகளிலும வியாபித

னது அஸுராகளைககொலலும வஜராயுதம ததீசியுடையஎலுமபி
ஞல செயயபபடடது பகவானுயும தேவராயும ஸாவரகஸயஙக
ளுககும நிதியாயுமுளள ஸுபரமணயரை அககிபுதரரெனறும
கருததிகா புதரரெனறும ருதரபுதரரெனறும கஙகாபுதரரென
றும கேளவிபபடுகிறோம கூஷதரியாகளிடமிருநது வநத பிரா
மணாகளைபபறறியும நீ கேடடிருககலாம விசுவாமிததிரா முத
லானவாகள அழியாத பிராமமணததனமையை அடைநதனா
ஆசாரியரும சஸதிரமபிடிததவாகளிற சிறநதவருமாகிய துரோ
ணா குடததிலிருநது பிறநதவா கருபா கௌதமருடைய வமி
சததில நாணறகடடையிற பிறநதவா உஙகளுடைய பிறபபை
யும நான தெரிநதுகொணடிருககிறேன குணடலஙகளோடும
கவசததோடும கூடியவனும ராஜலகூஷணஙகளெலலாம பொருந
தினவனும ஸுாயனுககு ஒப்பானவனுமாகிய இநதப புலிபோனற
வனை மான எவவாறுபெறும? இநதபபுருஷஸ்ரேஷடன அஙக
தேச ராஜாவாயிருபபதறகுமாததிரம உரியவனலலன, அவனு
டைய பாகுபலததினுலும நான அவனுடைய ஆஜஞைககு உட
படடிருபபதனுலும பூமி முழுமைககுமே ராஜாவாயிருபபதறகுரிய
வன அலலது, எநத மனிதனுககு நானசெயத இநதககாரியம
ஸகிககவிலலையோ அவன தனகாலகளினுல ரதமேறி விலலைவளைக
கடடும' எனறு சொனனுன பிறகு, அநதஸபைமுழுமைககும
ஸரியெனற சொலலுடன சோநத பெரிய ஹாஹாகாரம உணடா
யிறறு ஸுாயனும அஸதமனமானுன பிறகு, ராஜாவான துாி
யோதனன காணனை நுனிககையிற பிடிததுககொணடு விளககுக
களினுல வெளிசசமுணடாககி அநதஸபையினினறும புறபபட
டான ராஜரே! பாணடவரனைவரும துரோணரோடும கிருப
ரோடும பீஷமரோடுஙகூடத தமதம கிருகஙகளுககுச சென்றனா
பாரதரே! அபபோது, அாசசுனனெனறு சிலஜனஙகளும காணு
வெனறு சிலஜனஙகளும துரியோதனனெனறு சிலஜனஙகளும
சொலலிககொணடு போயினா

குநதி, காணனை உயாநதராஜலகூஷணஙகளினுல தனபுததிர
னெனறு தெரிநது, (அவன) அஙகதேசாதிபதியானதைக கணடு
புதரஸநேகததினுல மனததில ஸநதோஷமடைநதாள ராஜரே!
அபபோது, துரியோதனனுககும காணனையடைநதவுடனே அாச
சுனனிடததிலுணடானபயம மறைநதுபோயிறறு ஆயுதஙகளில
தோசசியடைநத அநதவீரனுகிய காணனும மிகக அனபுடன துரி
யோதனனிடமபேசினுன அபபோது, யுதிஷடிரருககும காணனு
ககு ஒபபாக விறபிடிததவன பூமியிலிலலையெனறு எணணமுணடா
யிறறு

நூற்றுநாற்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்
ஸம்பவபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரோணருக்குத் துருதக்ஷிணைகொடுப்பதற்காகத் துருபதராஜனை உயி
ரோடு பிடித்துக்கொண்டுவரக் கௌரவர்கள் போனதும், அவர்கள்
அவனிடம் தோற்றுவந்தபிறகு பாண்டவர்கள் போனதும்,
அவர்களில் அர்ச்சுனன் அவனை உயிருடன் பிடித்துவந்
ததும், துருபதனுடைய பாதிராஜ்யத்தைத் துரோ
ணர் வாங்கிக்கொண்டதும், பின்பு துருபதன்
புத்ரோத்பத்திக்காக முயற்சிசெய்ததும்.)

பாண்டுபுத்ரர்களும் திருதராஷ்டிரபுத்ரர்களும் அஸ்த்ரங்
களில் தேர்ந்ததைக்கண்டு, அந்தக்குருவான துரோணாசாரியர
காலத்தில் குருதக்ஷிணையைப்பற்றி நினைத்தார் அஸ்திரங்களில
தேர்ச்சியைப்பற்றி எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு அரங்கின
வாயிலுக்கு வந்து சேர்ந்தபிறகு, அவர்களெல்லாரையும் நோக்கித்
துரோணாசாரியர், 'நீங்களெல்லாரும் சேர்ந்து எனக்கு ஒ
உயர்ந்த தக்ஷிணையைக்கொடுக்க விரும்புகிறேன்' என்று சொ
ஈர் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட சிஷ்யர்களனைவரும் அங்கே உட
னே துரோணரைப்பார்த்து, 'பகவானே! நாங்கள் என்னகொ
டுக்கக்கடவோம்? குரு எங்களுக்குக் கட்டளையிடவேண்டும்'
என்று கேட்டனர் ராஜரே! அதன்பிறகு, துரோணாசாரியர்
சிஷ்யர்களனைவரையும் அழைத்து, 'நீங்கள் பாஞ்சாலராஜாவாகிய
துருபதனைப் போர்முனையிற் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள் உங்க
ளுக்கு ஸுகமுண்டாகக்கடவது அதுதான் உயர்ந்த தக்ஷிணையா
ம்' என்று தக்ஷிணைக்குரிய பொருளைக்கட்டளையிட்டார் அவர்
களெல்லோரும் 'அப்படியேயாகட்டும்' என்று சொல்லிக் குரு
தக்ஷிணை கொடுப்பதற்காகத் துரோணருடன்சேர்ந்து இரதங்களி
லேறி யுத்தஞ்செய்ய விரைவாகப் புறப்பட்டனர் பிறகு, அந்த
புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள் பாஞ்சாலதேசத்தைத் துன்பப்படுத்திக்
கொண்டே சேர்ந்தனர் துரியோதனன், கர்ணன், மிகுந்த பல
முள்ள யுயுத்ஸு, துச்சாஸனன், விகர்ணன், ஜலஸந்தன
ஸுலோசனன் ஆகிய இவர்களும் மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள இன்
னும் அநேகம் ராஜகுமாரர்களும் ராஜாக்களும், 'நான் முன்னே
நான் முன்னே' என்று மஹாபராக்ரமசாலியான அந்தத் துருப
தனுடைய நகரத்தை அழித்தனர் பிறகு, உயர்ந்த ரதங்களில்
ஏறின குமாரர்களனைவரும் ஸாரதிகளுடன் நகரத்தில் பிரவேசி
த்து ராஜமார்க்கத்தைச் சேர்ந்தனர் ராஜரே! அந்தக்காலத்தில

ாலதேசததரசனாகிய துருபதன பெரியஸைனியததைபபற
கடடும பாாததும தனஸஹோதராகளுடனகூடத தனவீடடி
து துரிதமாகபபுறபபடடான அபபோது, துருபதனுடைய
சசகோதராகளனைவரும கவசமுதலியவறறைத தரிததுக
டு சரமாரிகளைபபொழிநது காசசனமசெயதனா பிறகு,
குமவெலலமுடியாத துருபதன வெணமையான ரததி
யுததததில கௌரவாகளை ஸநதிதது உககிரமான பாணஙகளை
ததான அாசசுனன, முனனமே ராஜகுமாராகளுடைய
காவததைபபறறி ஆராயநது பிராமணோததமரான துரோ
ரியரிடம, 'இவாகள பராகரமம முடிநதபின நாம பராகர
தககாணபிபபோம, பாஞசாலராஜனைப போாததலையிற
க இவாகளாலமுடியாது' என்று சொனனான குறறமறற
அாசசுனன இவவாறுசொலலித தன ஸஹோதராகளுடன
நகரததுககுவெளியில அரைககுரோசதூரததிலேயே நின
துருபதன கௌரவாகளைபபாாததுப பெரிய பாணவாஷத
அவாகளுடையசேனையை மயஙகசசெயது சுறறிலும ஓடடி
ரதததிலேறி யுததததிறகு ஆரமபிததவனும யுததச
கைகளை விரைவாகசசெயகினறவனுமாகிய அநதத துருபதன
னைபபாாதது அஙகிருநத கௌரவாகள பயததினால அனே
ிருபபதைபபோல நினைததனா துருபதனுடைய உககிர
பாணஙகள எலலாத்திசைகளிலும் சஞசரிததன மஹா
ா! அபபோது, பாஞசாலாகளுடையவீடுகளில சஙகஙகளும
கைகளும மிருதஙகஙகளும ஆயிரககணககாக வாசிககபபட
மஹாதமாககளாகிய பாஞசாலாகளுடைய விமமநாதமும
னநாணகள கைததலததில உரைபடுவதனாலுணடான
ப சபதமும ஆகாயததைவியாபிததுக கிளமபின துரியோ
ன, விகாணன, ஸுபாஹு, தீாககலோசனன, துசசாஸனன
கள கோபிததுச சரமாரிகளைப பொழிநதனா பாரதரே!
ததில யாருககும ஜயிககமுடியாத சிறநதவிலலாளியான அந
துருபதன அதிகமாக அடிககபபடடு (பினபு) அநதசசேனை
அநதநிமிஷததிலேயே ஊதிவிடடான அநதத துருபதன
பபடட எரிகொளளியைபபோலச சேனையைசசுறறிஸஞசரித
கொணடு துரியோதனனையும விகாணனையும மஹாபலசாலி
காணனையும வீராகளான அனேகராஜகுமாராகளையும பல
ானசேனைகளெலலாவறறையும பாணஙகளினால நிரபபினான
, நகரததுஜனஙகளனைவரும மேகஙகள மழைபொழிவது

போல கௌரவாகளினமேல உலகைககளையும தடிக
பொழிநதனா பாரதரே! காமபிலயநகரததவா, பெரிய
நடபபதைககேடடு உடனே கௌரவாகளையே எதிாததுச
னா கௌரவாகள கதறினா, ஓடினா பாணடவாகளை
கொணடு கதறின அவாகளுடைய மயிாககூசசமெடுககச
குரலைககேடடவுடனே பாணடவாகள துரோணரை அபிவா
செயது ரதஙகளில ஏறினா அபபோது, அாசுனன, பா
திரரானயுதிஷடிரரை, 'நீா யுததஞசெயயவேணடாம'
நிறுததி, உடனே மாததிரியினபுதராகளைத தேரின சகர
ளாககசசெயதான அபபோது, பீமஸேனன கதையுட
சேனைசகுமுனபோகிறவனுனன அபபோது, குறறமறற
ன சததருககளினசபததைதககேடடுத தனதேரினல
களில சபதமுணடாககிககொணடு தனஸஹோதராகளுட
விரைவாககசசெனறுன

பிறகு, கொநதளிததகடலைபபோல ஒலிககினற பா
களின மஹாஸேனையில, தணடாயுததைதகையிலதரிதத ய
கொபபான சிறநதகைகளையுடைய பீமஸேனன ஸமுததி
முதலைபிரவேசிபபதுபோல பிரவேசிததான பிறகு, ச
ஸைனியமும நிறைநத அநதயுததமெனனும உறசவததில
யைததரிததபீமன ஸவயமாகவே யானைசசேனையை எதிாத
யுதததிலநிபுணனும பாகுபராககரமததில ஒபபறறவனு
னைபபோனற உருவததைதத தரிததவனுமாகிய பீமன கதை
யானைசசேனையை அடிததான. மலைகளைபபோனற அநதயா
பீமஸேனனுடைய கதையினல உருணடைவடிவஙகளான
கஙகள பெயாககபபடடு மிகுதியாக இரதததைதப பெ
கொணடு, வஜராயுதததினல அடிபடடமலைகளைபபோல பூ
விழுநதன அர்ஜுனனுககுஜயேஷடனன பீமன யானைக
குதிரைகளையும தோகளையும வீழததினன, இடையன வன
பசுககளைத தடியினல அடிபபதுபோல, காலாடகளையும தே
களையும அடிததான பீமஸேனன தோகளையும யானைக
ஓடடிககொணடுசெனறுன அரசரே! துரோணசாாயரு
விருபபததைசசெயய ஆரமபிதத அநதபபாணடவனுகிய
சுனன அபபோது பாணவருஷஙகளை வருஷிததுக கு
களையும தோகளையும யானைகளையும கூடடஙகூடடஙக
நாலுபககஙகளிலும வீழததி யுதததில பிரளயகாலாகனி
போல ஜவலிததுககொணடு துருபதனிடமவநதான அபபோ

பபடட அநதபபாஞசாலதேசததாரும ஸருஞசயதேசத்
ாகிய அனைவரும பலவிதை அமபுகளினால அாசசுனனை
ாக மறைதது வாயகளினால வீமமார்தஙகளைசசெயது
னனுடன யுததமசெயதனா அந்தயுததம பயஙகர
ம பாாபபதறகு மிககஆசசரியமாகவுமிருநதது வீமமா
கேடடு இநதிரபுதரனுன அாசசுனன கோபமுறறுன
அாசசுனன வேகமாகப பாஞசாலாகளை அதிகமானபாண
ததினால மறைததுதத திசைமயஙககசசெயதது தூரததினுன
பறற அாசசுனன பாணஙகளை இடைவிடாமல விடுததுக
டும தொடுததுககொணடுமிருககுமபோது இவவிரணடிற
டையிடடகாலம காணககூடாமலிருநதது மஹாராஜரே!
ாது அநதசசணடையில திசைகளும ஆகாயமும பூமியும
ம காணபபடவிலலை காணடீவமெனனும விலலைததரிததுப
னுன அாசசுனன பாணஙகளினால இருளை உணடாககின
பாஞசாலாகளும கௌரவாகளும 'நலலது நலலது' எனறு
சபதமும பேரிகைகளின முழககமும சஙகஙகளின பெரு
முழ சிலாகிககும சபததசோடுகூடிய துருபதனுடைய
நாதமும அஙகேஉணடானபிறகு, தேவேநதிரனைசசமபரன
ததுபோல ஸதயஜிதெனபவனுடனகூடக துருபதன அாச
விரைவாகஎதிாததான அாசசுனன பெருஞசரமாரியால
ாலராஜனை மூடிவிடடான அபபோது மஹாவீமமானது,
திியானயானையைப பிடிககபபோகையில மறறயானைகளிட
ாகும சபதமபோல பாஞசாலாசேனையில ஹாஹாகாரம
து அபபோது, தனஞசயனவருவதைககணடு, உறுதியான
மமுளள ஸதயஜித எனபவன துருபதனைக காபபாறறுவ
க, அவனை எதிாததுபபோனுன அபபோது, அநதஅாசசுன
துருபதனும, இநதிரனும மஹாபலியுமபோல யுததஞசெயவ
கச சநதிததுச சேனைகளைக கலஙககசசெயதனா அபபோது,
தன ஸதயஜிததை மாமஙகளைபபேதிககினற பததுபபாணங
முபபாயசசிப பலமாகஅடிததான அது ஆசசரியமாகஇருந
பிறகு, ஸதயஜித நூறறுககணககானபாணஙகளினால அாசசு
விரைவாகப பீடிததான மஹாரதனும மிகுநதவேகமுளள
ாகிய அாசசுனன பாணவருஷததினால மூடபபடடபோது
னநாணை உருவி வேகததைசசெயதான உடனே, ஸதயஜித
டையவிலலை அறுததுவிடடுத துருபதராஜாவை எதிாததுச

1 யூதம-யானைக கூடடம

சென்றுன அதனபின, ஸதயஜித மிகவுமவிரைவாக மற்
விலலையெடுததுககொணடு அாசசுனனைத தோககுதிரைகளே
ஸாரதியோடும தேரோடுமகூட விரைவாகஅடிததான யுதத
ஸதயஜிததிஞல அடிககபபடட அாசசுனன அதைப பொ
விலலை பிறகு, அவனை ஒழிபபதறகாகப பாணஙகளைவிட
குதிரைகளையும கொடியையும விறபிடியையும பினகாபப
ஸாரதியுமாகிய இருவரையும அடிததான அவவாறு திரு
திருமப விறகள பிளககபபடடும குதிரைகள துணிககபப
போனபோது, அநதஸதயஜித யுததததைவிடடுத திருமபி
ஞன ராஜரே! அவவாறு யுததததில ஸதயஜித திருமபிப
தைககணடு அாசசுனன துருபதனை மிகுநதவேகததுடன
துபபோஞன அபபோது, ஜயிபபவாகளுககெலலாம பே
அாசசுனன பெரிய யுததஞசெயதான பாாததன, துரு
டைய விலலைவெடடிக கொடியையும தரையிலவீழததிஞன
பாணஙகளிஞல அவனுடைய குதிரைகளையும ஸாரதியையும
தான அாசசுனன உடனே அநதவிலலை வைததுவிடடுக கே
பிடிததுக கததியையுருவிககொணடு ஸிமமநாததததைசசெய
உடனே எழுமபித துருபதனது தேரின ஏககாலில குதித
தனஞசயன பயமிலலாமல துருபதனுடைய தேரையடைநது
டன கடலைககலககி நாகததைப பிடிபபதுபோல அவனைப
தான பிறகு, பாஞசாலதேசததாரனைவரும பததுததிசைகளி
ஓடினா அநதததனஞசயன எலலாசசேனைகளுககும தனனு
மையைக காணபிதது ஸிமமகாசசனைபோனற காசசனை
செயது வெளிபபுறபபடடான அாசசுனன வருவதைக
கௌரவகுமாராகளசோநது மஹாதமாவான அநதததுரு
டையநகரததைத அபபோதே அழிககததொடஙகினா அபபோ
அாசசுனன, 'பீமனே! ராஜஸரேஷடஞகிய துருபதன கௌ
வீராகளுககுச சினேகிதன அவனுடையசேனையைககொலல
குருதகஷிணை தானே சொடுககவேணடும?' எனறுன மிகுந
முளளபீமஸேனன அாசசுனஞல தடுககபபடடபோது யு
செயததில திருபதியிலலாமலே திருமபிஞன பரதஸரேஷ
அவாகள போாமுனையில யஜஞஸேனனெனறு சொலலப
துருபதனை மநதிரியுடனபிடிததுத துரோணரிடம கொண
னா காவபஙகம செயயபபடடும தனததைபபோககபப
அவவாறு பிடிககபபடட அநதததுருபதனைப பாாததுத
ணா தவேஷததை மனததிலவைததுப பேசலாஞா:

னனுல உனனுடையதேசம துடைககபபடடது உனககர
ீடிககபபடடது உயிரோடு எதிரியின வசததிலகபபட்ட
ிநேகிதனெனபதை முனனிட்டு எனனை விருமபலாமா?'
சொலலி, மறுபடியும கொஞசமசிரிததுககொணடு அவனைப
துச சொலலததொடஙகினா 'வீரனே! உயிருககு அபா
நுமெனறு பயபபடாதே நாஙகள பொறுமையுளள பிரா
கள க்ஷததிரியஸரேஷடனே! பாலயததில எனனேடுகூட
மததில விளையாடினதினுல ஸிநேகமும அனபும விருததி
பபடடன அரசனே! மறுபடியும உனனுடன ஸநேகத
வேணடுகிறேன மனனவ! உனககு ஒருவரமதருகிறேன
து, ராஜயததில பாதியை அடை யஜஞஸேன! ராஜாவாக
வன ராஜாவுககு ஸனேகிதனுக இருககததகாதவனலலவா?
லேதான, உனனுடைய ராஜயததைபபறறிப பிரயதனஞ
தன கஙகையின தெனகரையில உனராஜயம, வடகரை
னராஜயம பாஞசாலராஜனே! விருபபமிருநதால எனனை
ிதனெனறு நீ அறியலாம' எனருர துருபதன, 'பிரா
ர! பராககரமமுளளமஹாதமாககளிடம இஃது ஆசசரிய
நான உமமிடததில பிரீதிவைககிறேன உமமுடைய
மான பிரீதியையும விருமபுகிறேன' எனருன பாரததரே!
ல இவவாறுசொலலபபடடபோது துரோணா அநதததுரு
விடுவிததா அவனுககு மரியாதையுமசெயது மனததில
டன ராஜயததிறபாதியையும கொடுததா பிறகு, அநதத
தன மனததளாசசி அடைநது கஙகைககரையில அநேக
ககளோடுகூடிய மாகநதியெனனும படடணததையும காம
மெனனும சிறநத படடணததையும சாமணவதிவரை
ள தக்ஷிண பாஞசாலதேசததையும ராஜயமாககசசெயதான
று துரோணரால அவமதிககபபடடுப பிறகு காபபாறறப
துருபதன தனது க்ஷததிரியபலததினுல அவா தோலவியடை
ிககவிலலை துருபதன பிரமமதேஜஸ எனனுமபலம
இலலாமையைத தெரிநதுகொணடு, புதரன ஜனிகக உபாயம
பூமியெலலாம ஸஞசரிததான துரோணா அஹிசசதரம
ம தேசததை எடுததுககொணடாா அரசரே! அநேக
களடஙகிய அஹிசசதராபுரி இவவாறு அாசசுனனுல யுத
ல ஜயிககபபடடுத துரோணருககுக கொடுககபபடடது

நூற்றுநாற்பத்தோன்பதாவது அத்தியாயம
ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துருபதன் துரோணரைக்கொல்லத்தக்க புத்ரன் உண்டாவத
யாஜோபயாஜர்களைக்கொண்டு யாகஞ்செய்வித்ததும், ஹவி
கொடுப்பதற்காகத் துருபதபத்னியையழைக்க அவள் கர்வ
கொண்டு வாராமலிருந்ததனால் அக்னியில்ஹோமம்
செய்ததும், அக்னியிலிருந்தே திருஷ்டத்யும்
னனும் திரௌபதியும்பிறந்ததும், திருஷ்டத்
யும்னனுக்குத் துரோணரே அஸ்திர
வித்தையைக்கற்பித்ததும்)

துருபதன துரோணரிடம துவேஷததை நினை
கொணடு அதுமுதல தூஙகவிலலை க்ஷததிரியபலததினால அ
ஜயிபபதையும எதிர்பாரககவிலலை அவன பிரமமதேஜோ
தனககிலலாமையை அறிநது பொறுமையுடன காமஙகளிலவ
பெறற பிராமமணோததமாகளைத தேடிககொணடு அனேகம ப
மண அகரஹாரஙகளில திரிநதான அவன துரோணருக்குப
செயயககருதி, 'எனககுசசிறநதபுததிரனுமிலலை, பநதுக
உதவியறறவா, மிததிராகளுமிலலை, உலகததிலேயேசகதியுள்ள
யாருமிலலை' என்று சொலலிககொணடு நெடடுயிர்பபெறி
காரியமாயிருநதான தனககுப புததிரோதபததியை அ
விருமபி இபபூமியெலலாம திரிநதான அவன முயறசிசெ
தன பராககிரமததினாலும யுததபபயிறசியினாலும ஆயுததே
யினாலும அஸதரஙகளினவனமையினாலும துரோணரை
அசசதனுயிருநதான பிறகு, அவவரசன திரிநதுகொணடிரு
யில, கஙகாதீரததில கலமாஷியெனனும நகரததிறகருகில ஒ
சுததமான பிராமணககிராமததை அடைநதான அஙகே 1
தகன அலலாதவனும தவமிலலாதவனுமாகிய பிராமம
ஒருவனுமிருககவிலலை துருபதன அவவாறுகவே மிகுநதமவ
யுளளவாகளும சிறநததவமுளளவாகளுமாகிய யாஜா உப
என்று பெயாபெறற இரணடு சகோதராகளான பிரமமரிஷி
கணடான அவன வேதாதயயனததில ஊககமுளளவாகளும
யபகோததிரததினாகளும காடடிலிருகக மிகததகுதியுள
களும ரிஷிசரேஷடாகளுமாகிய அநத இரணடுபிராமமண
யும விருமபினவறறையெலலாமகொடுபபதாகசசொலலிஉறச
துடனபுரோகிதாகளாகவரிததான அவாகளுள இளையவரும

1 ஸநாதகன—விததையிலும தவததிலும பூாததிபெறறவன

ா தவமுள்ளவருமாகிய உபயாஜருடைய தவவனமையையும
யையுமகணடு அவர்விருமபினவறறைககொடுபபதாக அவ
ச சநதோஷததையுணடாககி ரஹஸயததில அவரைசசரண
நதான குருபணிவிடைசெயவதில ஊககமுள்ளவரும எல
குமபிரியததைசசெயபவருமாகிய அநத உபயாஜா, விரும
றறையெலலாம கொடுபபவனுகிய அநததருபதனுககு
யபாததியஙகள கொடுதது ஆஸனமபோடடுக கனிகளைத
முறைபபடிமரியாதைசெயது, பிறகு, 'எநதமுககியமான
ததிறகாக நீ நமமைவிருமபி இநதமுயறசி செயதிருககிறாய?
தைசசொலலககடவாய' எனறு கேடடார அபபோது,
ததுருபதன, அநதரிஷிமேரேஷடா அனபுறறிருபபதாக
து விருமபததககவறறைககொடுபபதாக ஆசையுணடாககி
ரிஷியைநோககி, 'பிராமமணரே! உபயாஜரே! எநதக கா
சயவதனுல துரோணரைககொலலததகக புததிரன எனககு
ாவனே அநதககருமததை நீர செயயககடவீா உமககுத
கொடுபபேன' எனறுசொனனுன அதறகு உபயாஜா,
பதனே! நான பிரயோஜனததைவிருமபுகிறவனலலேன
ருமபுகிறவரோ அவரிடமபோகலாம' எனறாா அநதத
தன, ஸாதுககளினமுனனிலையில அவரால இவவாறு மறுக
டபோது, அவருககுத தனனிடம அனபைஉணடாககுவ
கப பணிவிடைசெயதுகொணடிருநதான அதனபிறகு,
ருஷம முடிநதபோது, ஒருகால, பிராமணோததமராகிய
ஜா துருபதனை நோககிப பினவருமாறு இனியசொலலாகச
லததொடஙகினா
எனது மூததஸஹோதரா ஜனஙகளிலலாதகாடடில ஸஞ
கயில சுததமெனறு நிசசயிககபபடாத பூமியில விழுநத
நத எடுததுககொணடாா பினசெனறுகொணடிருநத நான
ஸஹோதரருடைய அநதத தகாதசெயகையைககணடேன
பிரயோஜனததை அடையுமவிஷயததில எவவகையிலும
ணசெயயாா அவா பழததைககணடபிறகு, அதைத
ாநதுவரககூடிய குறறஙகளை நினைககவிலலை சுததததை
பி அதைபபறறி ஆராயுநதுபாாககவிலலை அவா மறற
ததிலும அவவாறிருபபாா, ராஜரிஷியே! வேதஸமஹி
ப அதயயனம செயதபிறகு, [1] பஞச மஹாயஜஞஙகளைச
, பூமியில இறைநது பொறுககபபடடவறறுடனசோததுப
னனததை அபபோதைககபபோது புஜிததுககொணடிருக

---

[1] தேவயஜஞம, பிதிருயஜஞம, பிரமமயஜஞம, பூதயஜஞம, மனுஷய
,

கையில, உணவினசுவையைபபறறி அடிககடி பேசிககொள
பாா வனததில குருகுலவாஸஞசெயது வேதாதயயனமெ
போது மறறவாகள எறிநதுவிடடபிசைஷயை எபபோதுப
துககொணடிருநதாா பிறகு, அனனஙகளின குண
சொலலி அடிககடி மகிழவாா அரசரே! இவவாறு அ
யோஜனததைவிருமபுகிறவராதலால, உனககு அவா யாக
விபபாரெனறு ஊகமெனனுமகணணினுல அறிகிறேன
போது அவரிடமேசெல' எனறாா துருபதராஜன உட
டையசொலலைககேடடு அதனைமனததிலநினைதது அருவரு
யாஜருடைய ஆஸரமததிறகுப போனான பூஜிபபதறகுரி
ரெனனும ரிஷியைச செவவையாகபபூஜிததது, 'யாஜரே!
யுளளவரே! உமககு எணணூறுபசுககளைக கொடுபபேன
மணஜாதியினிடமிருககும க்ஷதரியபலததை க்ஷதரியன
முடியாது பிராமணரே! ஆதலால, இபபோது துரோண
விரோதததில அகபபடடுககொதிபபுறறு விசனததுடன
கதிசெயத எனககு யாகமசெயவியும எநதக கருமம
ஞல துரோணாமரணததுககுக காரணமான புததிரனும
சுனனுககு மனைவியாகததககபுததிரியும எனககு உண
களோ அதைச செயவிததுத துரோணாபயததினினறுப
னைககாபபாறறவேணடும அநதத துரோணா பிரமமஜஞான
சிறநதவா பிரமமதேஜஸஸிலும க்ஷதரியசகதியிலும அ
மேறபடடவரிலலை அதனால, துரோணா, ஸநேகிதாகளு
டான சணடைகாரணமாக எனனை ஜயிததுவிடடாா அ
ஸமானமாக முதனமையான க்ஷதரியன ஒருவனும இ
லலை பாணடவமசததாருககு முதனமையான ஆசாரியரு
வாஜபுததிரரும சிறநதபுததிமானுமாகிய துரோணருடைய
களின வரிசைகள, சததுருககளின வரிசைகளையும சததுரு
தேகஙகளையும பிளபபவை, அவருடையவில ஆறுமுழமு
அவருடையகததியும ஒபபறறது, சிறநதவிலலாளியும மிகு
மையுளளவருமாகிய அநதத துரோணா பிராமணவடிவ
டிருநதுகொணடு க்ஷதரியாவலிமையை நிசசயமாகத தடு
கிறாா அவா, யுதததததில காாததவீாயனுககும கடவாஙக
ஒபபானவா, பரசுராமரைபபோலவே க்ஷதரியாகளை அழி
காக உணடாககபபடடிருககிறாா, க்ஷதரியதேஜஸஸும பிரா
தேஜஸஸும சோநதவரான துரோணா கீாததிபெறறிருபப
மெனறு நான இபபோதுநினைககிறேன, அமபுகளும எட
கததிகளும அவருககுக கீழபடிகுசெயயா, அவருடைய பெரிய
தேஜஸ மநதிரஙகளோடு கூடிய ஆஹுதிகளினுல ஜவலி

யைபபோன்றது; அவருடைய அஸ்தரபலமும பயநதரத
ம பூமியிலுளள எதிரிகளால தாஙககககூடாததுமாயிருக
; பிரமமதேஜஸைஸமுனனிடடுககொணடிருககிற க்ஷத்ரிய
சததுருககளைச சாதிததவுடன ஜயிததுவிடுகிறது, பிரமம
ம க்ஷத்ரியதேஜஸும் ஸநதிககுமபோது பிரமமதேஜஸே
கிறது ஆதலால், க்ஷத்ரியபலம பிரதித தோலவியுறறநான
தேஜஸைச சரணமடைநதிருககிறேன துரோணருககு
டட சிறநதபிரமமஜஞானியாகிய உஙகளை அடைநதபின,
ணாமரணததிறகுக காரணமும யுததததில வெலலமுடியாத
ன புததிரனை நான அடையககடவேன யாஜரே! துரோண
திறகுககாரணமான வீரனுகியபுதரன எநதககாமஞ்செயவ
எனககுணடாவனே அநதககருமததை என்னககுசசெயயக
உமககுப பததுககோடிபசுககளைககொடுபபேன' என
யாஜா, அவனுககு, 'அபபடியே ஆகடடும' என்று சொலலி
துககாக ஆரமபஞ்செய்து விருபபமிலலாத உபயாஜரையும
யினகாரியம என்றுஎவினா, துருபதமஹாராஜனை நோககி,
படடாதே, என்கிரியையினால உனககுபபுததிரனைககொடுப
சீககிரம எழுநதிரு, கவலையிலலாமல வேணடியஸாமககிரி
சேகரமசெய' என்றுசொனனார இவவாறு ஆஜஞாபிதது
ததததஞ்செய்து யாஜமுனி அவனுடைய காரியததைமேற
டார பிராமணரும மனிதாகளிறசிறநதவருமாகிய யாஜா
சனுககுத துரோணாமரணததைபபறறிச சாஸதிரபபடி
மபபடியும யாகமசெய்விததார பிறகு, சிறநததவமுளள
ஜரும தமதுகுருவான யாஜருடைய பிரயோஜனததிறகாக
ஸமீபததிலிருநது அநதராஜாவினுடைய காரியததைநடததி
அவவாறு புதரபலனுககுக காரணமான அநதயாககாரி
பபறறி, 'ராஜரே! இநதயாகததில நீ எவவகையான
னைவிருமபுகிறாயோ அவவகையான சிறநதபராககிரமமும
ஒளியும மிககபலமுமுளள புததிரன உணடாகபபோகிறான'
சொனனார ராஜரே! அப்போது அநததருபதராஜன
ணரைக கொலலததககவனைபபறறி நினைததுககொணடு
யாவதை உததேசிதது அநதககருமததைசசெயதான மனி
றநத அநதபபிராமமணரும சாஸதிரபபடி ஹோமஞ்செய
புததிரனைவிருமபின அநதததுருபதனுககு ஸௌதராமணி
னும அநதயாகததில பததினியாயிருநத கௌஸவியெனபவ
பூரணததிகாலததில அநத யாஜா சென்றார அநதயாகத

1 ஜயேஷ்டராகியயாஜா.

தின்முடிவில் யாஜா, 'ராஜபத்னியான ப்ருஷதியே! என்
இந்த ஹவிஸைப் புஜிக்கவருக உனக்குத் தங்கள்பிதாவ
சத்தைவிருத்திசெய்யத்தக்க ஒருகுமாரனும் ஒருகுமாரிய
இருவர் சீக்கிரத்திலுண்டாகப்போகின்றனர்' என்று சொ
"[1]நான் முகத்தில் மஞ்சள்பூசிக்கொள்ளவில்லை இனிய
களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் புத்ரோத்பத்திக்கு
முடைய இந்தயஜ்ஞத்தில் நான் பத்தினியாவதற்கில்லை ய
என்விருப்பத்தின்படி நீர் இருக்கக்கடவீர்' என்று ப
சொன்னாள் 'யாஜரால் பாகம்செய்யப்பட்டு உபயாஜ
திரிக்கப்பட்ட ஹவிஸ் எவ்வாறு இஷ்டபலனைச்சோபி
லிருக்கும்? ப்ருஷதியே! வந்தாலுமவர், வினாலுமவில'
யாஜர்சொன்னார் இவ்வாறுசொல்லி யாஜர் மந்திரசுத
ஹவிஸை ஹோமஞ்செய்தபோது அந்த அக்னியிலிருந்து
நிறமுள்ளவனும் பயப்படத்தக்கஉருவமுள்ளவனும் கிரீட
சம், கத்தி, வில், அம்பு இவைகளைத்தரித்தவனும் தே
போன்றவீரனுமான ஒருகுமாரன் அடிக்கடி காசசித்துக்கொ
அக்கினியிலிருந்து எழுந்தான் அவன் சிறந்ததேரிலேற
னுல் ஸஞ்சரித்தான் அந்தக்குமாரன் ஜனித்தமாத்திரத்
அசரீரிவாக்கு, 'இவன் துரோணருக்குச்சிஷ்யனுகவும் யம
பிறந்திருக்கிறான் இந்தராஜபுத்ரன் பாஞ்சாலர்களுக்குப
தைப்போக்கிப் புகழையுண்டுபண்ணுகிறவன் இவன் து
வதம்செய்து துருபதராஜாவின் துயரத்தையொழிப்பதற்குப
தவன்' என்றுசொல்லிற்று ஆகாயத்திலஸஞ்சரிப்பதும
னுக்குத்தெரியாததுமான ஒருபெரியதெய்வம் இவ்வாறுசெ
வுடனே, பாஞ்சாலர்கள் மகிழ்ந்து 'நல்லது, நல்லது' என
தனுசெய்தனர் இரண்டாவதுஹோமகாலத்தில் மந்திரமெ
ஹவிஸை அக்கினியிலஹோமம்செய்தபோது பாஞ்சாலி
குமாரியும் யாகவேதிகையின்மத்தியிலிருந்து எழுந்தாள்
ஸ்ரேஷ்டரே! ப்ருஷதியாகியகௌஸவி புரோகிதரானய
மற்றத்தனுல் மறுபடியும் அழகானபாஞ்சாலியென்னும்
யும் யாகவேதிகையின் மத்தியிலிருந்தே உண்டானாள் மன
மிகவும்கவருகின்றவளும், கறுத்தநிறமும் தாமரையிதழ்போ
கண்களும் கறுத்துச் சுருண்ட அளகங்களுமுடையவளு
அந்தக்கன்னிகை ஸ்ரீதேவியே வேறுநிறத்தோடு மானிட
மெடுத்துவந்ததுபோல வேதிகைக்குள்ளிருந்து உண்ட
சிவந்தும் உயர்ந்துமிருக்கும் நகங்களோடும் அழகிய பு

[1] ஸ்நானம்செய்யவில்லை என்பது கருத்து

ம அழகிய பெருத்த ஸ்தனங்களோடும்கூடினவளாக
ாள் கருநெய்தல்மலர்மணத்துக்கொப்பான அவளுடைய
ணம் ஒரு குரோசமவரையில் வீசிற்று அவளுடைய
எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது பூமியில் அவளுக்குஉவமை
அவள் தேவர்களும் அஸுரர்களும் யக்ஷர்களும் விரும்
க சிறந்த பெண் அழகியநிதம்பங்களையுடைய அவள்
பிறகும், 'எல்லாப் பெண்களிலும்சிறந்தவளான கிருஷ்ணை
ரியர்களுக்கு நாசத்தை உண்டாக்கப்போகிறாள் அழகிய
ுள்ள இவள் காலம்வரும்போது [1] தேவகாரியத்தை நிறை
ப்போகிறாள் இவள்காரணமாக க்ஷத்ரியர்களுக்குப் பெரிய
ண்டாகப்போகின்றது' என்று அசரீரிவாணி சொல்லிற்று
க்கேட்டுப் பாஞ்சாலர்கள் அனைவரும் விம்மக்கூட்டம்
காசித்தனர் ஸந்தோஷமதிரம்பின அவர்களை இந்தப்
ரங்காமற்போயிற்று மஹாத்மாவாகிய துருபதனுக்கு
வர்களும் மனிதர்களிற்சிறந்தவர்களும் ராஜலக்ஷ்மி மிகப்
ந்தினவர்களும் க்ஷத்ரியர்க்குரிய சரீர அமைப்புள்ளவர்களு
குமாரகுமாரிகளிருவரும் அவ்வாறு பிறந்தனர் அவர்
கண்டபிறகு, அந்தப்பிருஷதி சந்ததியைவிரும்பி, 'இவர்
வரும் என்னைத்தவிர வேறொருத்தியைத் தாயாராக அறியா
க்கவேண்டும்' என்று யாஜரைச் சரணமடைந்தாள் யாஜர்,
ின்விருப்பத்தைச் செய்யக்கருதிஅவளுக்கு, 'அப்படியே
டும்' என்றுசொன்னார் 'பயப்படாமல், [2] தருஷ்டனாயிருப்ப
லும், தயுமனமென்னப்பட்ட பொன்மயமான கவசகுண
தலானவற்றோடு பிறந்ததனாலும், இந்தத்துருபதனுடைய
ன தருஷ்டதயும்னன் என்றபெயரோடிருக்கட்டும்' என
'இந்தக்கன்னிகைநிறம் கருமையாயிருப்பதனால் கிருஷ்ணை
றபெயருள்ளவளாயிருக்கட்டும்' என்றும் பிராம்மணர்கள்
ோஷமதிரம்பின மனத்தோடு அவர்களிருவருக்கும் பெயர்
ட்டனர் அவ்வாறு, அவ்விருவரும் துருபதனுக்கு மஹா
தில் பிறந்தனர் அதன்பின், திருஷ்டதயும்னன் வேதாத்ய
தில் பாரங்கதனான பராக்கிரமசாலியாகிய துரோணர்,
தபுத்திரனாகிய திருஷ்டதயும்னனைத் தம்வீட்டிற்கழைத்து
அஸ்திரவித்தை சொல்லிவைப்பதற்காக உபாகர்மமென்று
லப்பட்ட வித்தியாரம்பத்தைச்செய்தார் சிறந்தஞான
துரோணர் அவசியம் நேரிடத்தக்க விதியை விலக்க
ரதென்று நினைத்துத் தமது கீர்த்தியைக் காப்பாற்றிக்

[1] பூபாரத்தை ஒழிப்பது [2] தருஷ்டன்=ஜயிக்கமுடியாதவன்.

கொள்வதற்காக அதனை அவ்வாறுசெய்தார் அவனும் ...
புத்தியினால், எல்லா அஸ்திரங்களையும் சீக்கிரத்தில் கிரஹ...
கொண்டான்" என்றார்

நூற்றைம்பதாவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துருபதனுடைய ஜனனம்)

ஜனமேஜயர், "பிரமமரிஷியே! துருபதனுடைய ஜ...
தையும் கேட்க விரும்புகிறேன் அவன் எவ்வாறு பிறந்...
எவ்வாறு அஸ்திரங்களை அடைந்தான்? பகவானே! பிராமண...
தமரே! இதனை உங்களிடம் செவ்வையாகக்கேட்கவிரும்புகி...
அவர்களுடைய பிறப்பைச் சொல்லும்போது கேட்க...
எனக்கு மிகுதியாக விருப்பம் அதிகப்படுகிறது" என்று செ...
வைசம்பாயனர் சொல்லலானார்

"பாஞ்சாலதேசத்தரசன் புத்திரனைவிரும்புகிறவனாக...
தான் அந்த மஹாராஜா புத்திரனுக்காக வனஞ்சென்று ...
யான தவமுள்ள மஹரிஷிகளுக்கு முயற்சியோடு சுச்ரூஷை...
கொண்டு மிக்க கடுந்தவத்தைச்செய்தான் ராஜரே! மா...
டங்களோடுகூடிய வனத்தில் புத்திரனுக்காக அவன் தவஞ்...
கொண்டிருக்கும்போது வெகுகாலமாயிற்று மிகுந்ததேஜஸ்...
அந்த அரசன் சிலகாலம் காற்றைப் புஜித்துக்கொண்டு...
காலம் ஆகாரமில்லாமலும் கடுந்தவம்புரிந்தான் ராஜச்ரே...
ரான பரதவம்சத்து மஹாராஜரே! அந்த மஹாவீரன்...
வாறிருக்கையில் நெடுங்காலஞ்சென்றது பரதச்ரேஷ்...
பிறகு, சிலநாளைக்கெல்லாம் காமத்தை விருத்திசெய்யத...
வஸந்தகாலத்தில் பிராணிகளின்மனங்களை மிகவும் கவரு...
புஷ்பித்த அசோகவனத்தில் தாமரைமலர்போன்ற க...
உடையவனான அவ்வரசன் கங்காநதிக்கரைக்குச்சென்று ...
தவத்தில் இருந்துகொண்டிருந்தான் ராஜரே! பிறகு,...
காலத்துக்கெல்லாம் அந்த வனத்திற்கு மேனகை...
பெயர்பெற்ற அப்ஸரஸ் வந்து அங்கே புஷ்பித்தமர...
மறைந்துகொண்டு வருகையில் ராஜாவின் பார்வைக்கு ...
பட்டாள். ராஜரே! அவ்விடத்தில் ஆஸனத்திலிருந்த ...
அவள் பார்க்கவில்லை ராஜாவுக்குமட்டும் அந்தஅப்ஸ...
பார்த்ததனால் வீரியம் பூமியில் விழுந்தது. ராஜச்ரேஷ்...
தீர்க்காயுளை உள்ளவரே! மனிதர்களுக்குப் பிரபுவாகிய

ா வெட்கத்துடன் கால்களினால் அதனை மறைத்தான் அதி
து துருபதன் உண்டானான். பாரதரே! அப்போது, பரி
மான மனத்தையுடைய அந்த ராஜரிஷியின் தவவன்மையி
ால்வைத்தவுடன் புத்திரன் உண்டானதனால் தபோதனாக
விதவான்களுமான ரிஷிகளெல்லோரும் சேர்ந்து அவனுக
[1] துருபதன் என்று பெயர்வைத்தனர் ராஜாக்களுக்கெல்
உத்தமரானராஜரே! பாரதரே! அவன் அந்தப்பரத்வாஜ
ய ஆஶ்ரமத்திலேயே விரும்பினவற்றையெல்லாம் அடைந்து
ம ஸுகமாக வளர்ந்தான், ராஜேந்திரரே! பிரபுவாகிய
ாலதேசத்தரசனும் அந்தப்புத்திரனை வித்தியாப்யாஸத்திற்
மஹாத்மாவான பரத்வாஜரிடம் ஒப்புவித்துத் தனது ராஜ
றகுச் சென்றான் ராஜரே! பாரதரே! பிறகு, அந்தக்குமா
துரோணருடன் சேர்ந்து அந்தக்காட்டில் வேதங்களையும்
ங்கங்களையும் தனுர்வேதங்களையும் அப்யஸித்தான் அவன்
வனத்தில் மிகுந்தஸந்தோஷமுற்று ஸுகமாகத் திரிந்தான்
ர! அவன் இவ்வாறு அந்தக்காட்டிலுள்ளவர்களோடு கூடி
கையில் வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு அவனுடைய தந்தை
க்கமடைந்தான். அப்போது, பாஞ்சாலர்கள் சேர்ந்து அவ
பாஞ்சாலதேசாதிபதியாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தனர்.
ரக்கரசே! அவன் ராஜ்யத்தை அடைந்தபின், நண்பர்களுக்கு
ாஷத்தை விருத்திசெய்துகொண்டு இந்திரன் ஸ்வர்க்கத்தை
பதுபோல கிரமமாக ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்தான் ராஜ
ஷ்டரே! இந்தத்துருபதனென்னும் ராஜரிஷியின் பிறப்பும்
ட்டத்யும்னனுடைய பிறப்பும் நடந்தபடி என்னால் உமக்குச்
லப்பட்டன

நூற்றைம்பத்தோராவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபாவம். (தொடர்ச்சி)

ாஜநுக்கு யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகமும் பலராமரிடம் பீம
னன் கதாயுத்தம் கற்றுக்கொண்டதும், துரோணர் அர்ச்சுன
ுக்குப் பிரம்மசிரஸ்என்னும் அஸ்திரத்தைப்பற்றிய விதிகளை
விதித்ததும், பீமார்ச்சுனர்கள் திக்குவிஜயஞ்செய்ததும்)

ராஜேந்திரரே! கௌரவபுத்திரராகிய யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தை
பதில் ஸமர்த்தரென்றறிந்து அவருக்கு யுவராஜ்யபட்டாபி
ஞ்செய்வதற்காகத் திருதராஷ்டிரன் மந்திரிகளுடன் ஆலோ

[1] துரு=மரத்தடியில், பதன்=கால்வைத்ததனாலுண்டானவன்

சனைசெயதான அபபோது, அநததருதராஷடிரனுடைய
கள தெரிநதுகொணடு வருததபபடடனா ராஜரே! பிறகு
வருஷததின முடிவில பாணடுபுததிரராகிய யுதிஷடிரா தரு
டிரனால யௌவராஜயபடடாபிஷேகம செயயபபெறறா
கொஞசகாலததில குநதியின புதரராகிய யுதிஷடிரா அடகக
லும ஒழுககததினாலும சாநதகுணததினாலும தகபபனாரு
கீாததியை மறைததுவிடடாா பாணடுபுதரனாகிய பீமசே
கததிசசணடையிலும கதாயுததததிலும ரதயுததததிலும
போதும பலராமாிடம சிகைஷ் சொலலிககொணடான சி
முடிநதபின பீமன பலததில தயுமதஸேனனுககு ஒபபாக
தான பராககிரமம நிரமபினவனாக இருநதும தன ஸஹோ
ளுககு உடபடடிருநதான அாசசுனன, நேரும வளைவும அ
மான கததிபோல இருபககஙகளும கூாமையுள்ள பாண
ஊசிபோனற நாராசபாணஙகள, [1] பலலஙகளெனனப
பாணஙகள, அாததசநதிரபாணஙகள இவைகளை நழுவாமல
டியாகப பிடிபபதிலும தூிதமாகவிடுவதிலும குறிதவறாமல
பதிலும ரஹஸயமதெரிநதுபிரயோகிபபவனாக இருநதான
திலும அஙகஙகளின அமைபபிலும அாஜுனனுககொப
வன உலகததில மறறொருவனுமிலலையெனறு துரோணா நிச
செயதாா பிறகு, துரோணா கௌரவாகளின ஸபையில
ஜுனனைப பாாததுப பினவருமாறு சொலலலானா

'பாரதனே! அகனிவேசயாஎன்று கயாதிபெறற எ
வானவா முனனே தனுாவேதததில அகஸதியருடைய சிஷ
இருநதாா நான அநத அகனிவேசயருடைய சிஷயன
இநத விததையை ஒரு நலலபாததிரததிலிருநது மறறொரு
பாததிரததில சோகக ஆரமபிததவன நான தவத
அடைநததும வீணபோகாததும வஜராயுதம போனறது
'பிரமசிரஸ' எனனும பெயருளள ஓா அஸதரம இருக
அது பூமிமுழுதையும தகிததுவிடும எனகுரு எனககுக
குமபோது, 'பாரதவாஜபுததிரனே! நீ இநதஅஸதிரதை
ததில மனிதாகளமீது பிரயோகிககததகாது அ
சகதியிலகுறைநதவாகள' எனறு சொலலியிருககிறாா
பராககரமமுளளவனே! உனனுடன மறைநது யுததம செ
தகக தேவாஸுராமுதலிய பூதம எதுவாயிருநதாலும
யுததததில இநத அஸதரததினால நீ கொனறுவிட
வீரனே! உனககுக கிடைதத இநத அஸதரம தேவலோக

[1] முனனும பினனும முளளுளள பாணஙகள

ாவிட வேறொருவன் இதற்குத்தகுதியுள்ளவனல்லன் ராஜ
அக்னிவேசய முனியினால் எனக்கு விதிக்கப்பட்ட 1 வியவஸ
ய நீ காப்பாற்றவேண்டும் உன் உறவினர் முன்பாக
கு நீ குருதக்ஷிணைகொடு' என்றார் அர்ஜுனன், 'கொடுக
ன்' என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்தபின், குருவான துரோணர்,
மற்றவனே! யுத்தகாலத்தில் நான் யுத்தஞ்செய்யும்போது
க்கு எதிர்யுத்தம் செய்யவேண்டும்' என்று கேட்டார்
ர்வர்களிற்சிறந்த அர்ஜுனன், 'அப்படியே ஆகட்டும்'
துரோணருக்கு வாக்குத்தத்தஞ்செய்து அவர்பாதங்களைத
டு வந்தனஞ்செய்து வணக்கமாகச் சமீபத்திலிருந்தான்
ணர், அர்ஜுனனைத் தழுவிக்கொண்டு, 'பார்த்தனே! இவ
த்தில் எல்லா ஆயுதங்களாலும் யுத்தஞ்செய்வதிலும் உனக்கு
எந்தமனிதனையும் நானொரு காலும் செய்வதில்லையென்று
மே நான் உனக்குச்சொல்லியிருந்ததைச் செவ்வையாக
வேற்றிவிட்டேன் உனக்கு ஈடானவனில்லை தேவர்கள்
ம், தைத்தியர்களாகட்டும், தானவர்களாகட்டும் யுத்த
னனை எதிர்க்க வல்லவரல்லர் நானே யுத்தத்தில் உன்னை
சிறந்தவனல்லன் மற்றமனிதர்களைப் பற்றிச் சொல்ல
டுமோ? யாதவகுலத்திற்பிறந்தவரும் கம்ஸனையும் காளி
ம் வதஞ்செய்தவரும் தாமரைமலர்போன்ற கண்களை
யவருமான பகவான் ஒருவர்தாம் இவ்வுலகத்தில்
கு மேற்பட்டவர் அவர் எல்லாலோகங்களையும் ஜயிப்பவர்,
ஆயுதங்களையும் தரிப்பவர் அர்ஜுனா! இதனால் இப்போது
உனக்குப் பொய்சொன்னவனுமேன் உலகமெல்லாம் அவ
காக்கப்படுகிறது, அவரிடம் லயமாகப்போகிறது, அவரிட
துதான் உண்டானது அவருடைய ஸ்வரூபத்தைப் பிரமமா
னமுதலியவரும் அறியார் அவருடைய நாபியிலுண்டான
மா ஸர்வப்பிராணிகளையும் படைத்தவர் உலகத்தின்
ஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்குக் காத்தாவும் உலகமனைத்து
இருப்பவரும் அந்தக் கிருஷ்ணபகவானே இறந்ததும் நிகழ
வருவதுமாகிய பிரபஞ்சமும் அவரே அவர் பரமபுருஷர்,
யர்; எங்குமவியாபித்தவர், விகாரமற்றவர், அசைவற்றவர்,
பாதும் ஒரேவிதமாக இருப்பவர், யோகமே மூர்த்தீகரித்த
க்கிருஷ்ணமூர்த்தி உலகத்தைக்காப்பாற்றுவதற்கு லீலையாக
ாரஞ் செய்திருக்கிறார் அவருக்கொப்பானவர் பிறக்கவு
, பிறந்ததுமில்லை, பிறக்கப்போவதுமில்லை ஜங்கமங்களுக

1 மனிதர்களிடம் பிரயோகிக்காமலிருப்பது

கும ஸதாவாரஙகளுககும பிதாவும பூஜயருமாகிய அவா உ
மாதுல புதரராயிருககிருா தனது நனமையை அறிநத எ
தன அவரைஜயிகக விருமபுவன? அவா உனககுமைதத
ஸநேஹிதருமாவாா அவருககும நீ உயிாபோனற அனப
அவருககு உனனிடததில ஸநேகம அதிகமாகவும உனகக
ரிடததிலநேசம உறுதியாகவுமிருககும அதனுல, உனகக
டனவிளையாடடாகவும யுததம நேராது மேலும, முனனே
ணன நநதகோபருடைய கோகுலததில வளாநதுகொண
'போது இநதிரன அவரிடம உனவிஷயமாக, 'என னுடைய
மானவனும பூலோகததில புருஷாகளில உததமனும கு
ராகளில கனிஷடனும சிறநதவீரனும பாணடுபுதரனுமாக
ஜ—னனெனபவன பூபாரததை ஒழிபபதில உமகக
செயயப போகிருன பிரபுவே! அவனுககாக அபயம
நமமைபபறறி அவனைக காபபாறறும்' எனறுகேடடுக
டான ஆாசசுன! சஙககசகரகதாதரரும லக்ஷமீபதியுமா
தாமரைககணணா, இவவாறு இநதிரனுல கேடடுககொளள
போது அவனைபபாாததது, 'பாணடுவமசததிறபிறந
மிகுநத தாமிஷடனும அஸ்தர்மபிடிததவாகளெலல
சிறநதவனும என அததைமகனுமாகிய அாஜ—னனை
அறிவேன எலலாலோகஙகளிலும மஹாவீரனும உன அ
மாகிய அவனை நான காபபாறறுவேன எஙகளிருவ
ஸநேஹததைப போனற ஸநேஹம உலகததில இ
போகிறதிலலை அவனிடம பகதியுளளவனெவனே அவ
னிடததிலும பகதியுளளவன அவனைவிரோதிபபவனெ
அவன எனனையும விரோதிபபவன எனனுடைய தனமெ
அவனுடையது அவனிலலாமல நான ஜீவிககமாட
எனருா ஆாசசுன! ஸாவேஸவரரானகிருஷணன இநதிர
முனனே இவவாறு உரைததிருககிருா ஆதலால, உ
ஒபபானவனும அதிகமானவனுமாகிய புருஷன அவ
வேறெருவனும இவவுலகததில உணடாகப போவதில
அவரையே சரணமடை தேவாகளுநதேவராகிய ஜனா
எலலாபபிராணிகளையும காபபதறகுரியவா' எனருா ஆாச
ஸரியெனறு துரோணரிடம ஒபபுககொணடு அவருடை
வநதனஞ்செயத பிறகு, தாமராஜாவுககுக கீழபபடிநத
இருநதான உலகததில, 'ஆாசசுனனைபபோனறவிலலாளி
வனுமிலலை' எனறபெயா கடலசூழநதபூமியெலலாம தானுக
வியது பாணடவனை தனஞசயன கதாயுதததததிலும கததி
டையிலும தோசசணடையிலும விலயுதததததிலும பாரஙக

ான நீதிதவருத ஸஹதேவனும நீதிசாஸதிரஜஞானம
்றறையும தேவேநதிரனிடமிருநது அடைநது அஸதர
ஙகளிலும சாஸதிரஙகளிலும தோ யானை குதிரைகளின
ததிலும பாணடிததியததை அடைநது ஸகோதராகளுககு
டிருநதான அவவாறே, துரோணராறகறபிககபபடடவ
கோதராகளுககு அனபனுமான நகுலன சிததிரயுததமசெய
வும அதிரதாகளிற சிறநதவனுகவும பெயாபெறறிருநதான
ாகளின விரோதமிருநதும மூனறுவருஷஙகள தடை
யஜஞஞசெயது முடிததவனுகிய ஸௌவீரனெனனும அர
ாசசுனனமுதலிய பாணடவாகளால போரில கொலலப
ன வீரனுகிய பாணடுவும எவனை அடககவிலலையோ அநத
தசததிபதியாகிய ஸௌவீரராஜன அாசசுனனுல ஜயிககப
ன மிகக பலமகிரமபினவனும கௌரவாகளைபபறறி
ாதும கோபமுளளவனுமாகிய விபுலனெனனும பெய
அநதஸௌவீரதேசததரசன சிறநதபுததிமானுகிய அாச
ல கொலலபபடடான யுததததில ஜயிககிறகிசசயததோடு
னும தததாமிதரனெனறு மறறெருபெயருளளவனுமாகிய
நரனெனனும ஸௌவீரஅரசனையும அாசசுனன பாணஙக
ஜயிததான பீமஸேனனைச சகாயமாககொணட அநத
னன கிழககுததேசததவாகளான பதினுயிரம மஹாரதாக
ான ஒறறைததோளியாகவேயிருநது ஜயிததான அப
ஒரோரதிகனுகச செனறு தெனதிசையைஜயிததான தனஞ
தனககுவியலைக குருதேசததிற கொணடுவநது சோததான
பதினைநதாவது பிராயததில இவையெலலாமசெயததனுல
ககணடு தருதராஷடிரபுதராகளுககுப பயமுணடாயிறறு
ஙகைகளையுடையவனும பலவானகளிறசிறநதவனுமாகிய எந
ஸேனன தருதராஷடிரபுதராகளெலலாருககும தனபலத
அபகாரஞசெயதானே அநதககெடட எணணமிலலாத
னனைக குறறததையேநாடும தருதராஷடிரபுதராகளை
அவனுடைய செயகையினுலுணடான பயததினுல குறற
வனுகநினைததனா அவனுடைய செயகைகளைககணடும,
வாகளெலலாரும புகழபெறறுப பலததினுல அநேக
அதிகாிததிருபபதைககணடும, திருதராஷடிரபுதராகள
ககுத தீஙகுவருவதை நினைதது அவாகளிடம பயநதனா
று புருஷஶரேஷடாகளும மஹாதமாககளுமாகிய பாணட
னைவரும முனனே அயலதேசஙகளை ஜயிததுத தஙகள
தை விருததிசெயதனா பிறகு, வலியவிலலாளிகளாகிய

பாண்டவர்களின்பலம் மிகப்புகழ்பெற்றிருப்பதைத் தெ
கொண்ட த்ருதராஷ்டிரனுக்குப் பாண்டவர்களிடமிருந்த
ணம் உடனே கெட்டுப்போயிற்று அதிகமாகக் கவலையடை
ருந்த அவ்வரசனுக்கு ராத்திரியில் நித்திரை வரவில்லை

நூற்றைம்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

ஸம்பவபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரருக்குராஜ்யாபிஷேகஞ்செய்யும்படி நகரத்துஜனங்
சொன்னதைக்கேட்டுத் துயரமுற்றுத் துரியோதனன்
தந்தையிடம் பேசுவது)

பலத்திற்சிறந்த பீமஸேனனையும் வித்தையிற்சிறந்த
சுனனையுங்கண்டு துரியோதனன் துக்கத்தினால் பரிதபித்
பிறகு, சூரியபுத்திரனான கர்ணன் ஸுபலன்புத்திரனான
முதலானோர்கள் அநேக உபாயங்களால் பாண்டவர்களைக
லக் கருதினர் பாண்டவர்களும் விதுரருடையபுத்திமதிை
ஸரித்து வெளிக்காட்டாமல் அவையெல்லாவற்றிற்கும்
வரையிற் பரிகாரஞ்செய்தனர் பாரதரே! அந்தக்கால
நகரத்துஜனங்கள், பாண்டுபுத்ரர்கள் குணங்களெல்லாம
ருப்பதைக்கண்டு, அவர்களின்குணங்களைப்பற்றி ஸபை
பேசினர் அப்போது நாற்சந்திகளிலும் ஸபைகளிலும் ஜ
கூடி ராஜ்யலாபம்பெற்ற பாண்டுபுத்திரர்களில் ஜ்யேஷ
யுதிஷ்டிரரைப்பற்றிப் பேசினர் 'அறிவேகண்ணாகவுடைய
ராஷ்டிரராஜன் கண்ணில்லாமையால் முன்னமே ராஜ்யம்
திருக்கவில்லை அவன் இப்போது ராஜாவாவதெப்படி?
ஸந்தரும் சிறந்தநியமமுள்ளவருமாகிய சந்தனுபுத்ரரான
முன்னே ராஜ்யத்தை மறுத்துவிட்டு இப்போது ஒருகாலு
கரிக்கமாட்டார், ஆதலால், நாம் இளையவரும் முதிர்ந்தகுண
வரும் ஸத்யமும் தயையுமுள்ளவருமாகிய பாண்டுபுத்ர
ஜ்யேஷ்டரை இப்போது ராஜ்யாபிஷேகஞ்செய்யவேண்டும
தான் ஸரி தர்மந்தெரிந்த அந்தயுதிஷ்டிரர் சந்தனுபுத்
பீஷ்மரையும் த்ருதராஷ்டிரனையும் த்ருதராஷ்டிரபுத்ரர்
மேன்மைப்படுத்திப் பலவகையான ராஜபோகங்களையும்
பார்' என்றனர் கெட்டபுத்தியுள்ள துரியோதனன்
டிரரிடத்தில் நேசம்வைத்துப்பேசுகின்ற அந்த ஜனங்க
அந்த வசனங்களைக்கேட்டுத் துயரமுற்றான் கெட்
முள்ள துரியோதனன் மனக்கொதிப்புற்றவனாகி அ

சுவதைப பொறுககவிலலை, பொறுமையினுல அதிகதாபததை
டைநது தருதராஷடிரனிடம சென்றுன, அபபோது,
வன, பிதாவைத தனிமையிலசண்டு மரியாதைசெயது, பிறகு,
ரததுஜனஙகள யுதிஷடிரரிடம வைததிருககும அனபினுலுண
ன துயரததுடன பினவருமாறு சொலலத தொடஙகினுன
'பிதாவே! பிதறறுகினற நகரதது ஜனஙகளுடைய அயோக
மானபேசசுககளை நான கேடடேன, உமமையும பீஷமரையும
வமதிததது, பாணடுபுதரன ராஜாவாயிருபபதை விருமபுகினற
ர பீஷமா ராஜயபரிபாலனததை விருமபுகிறதிலலை இஃது
வருடைய உறுதி படடணததிலுளளஜனஙகள நமககுததான
பரததையுணடாககவிருமபுகினறனா பாணடு முனனே தன
டையகுணஙகளினுல தநதையினிடமிருநது ராஜயததைப பெற
ன உமககுக கணதெரியாமை எனனும குறறமிருநததனுல
மககுரியராஜயததை நீா அடையாமலபோனீா இநதபபாண
வன பாணடுவினதாயபாகமாக ராஜயததையடைநதால, அவன
திரன நிசசயமாக ராஜயததை அடைநதவனே அவனபுத
னும அவனுககுபபுததிரனும அவவாறுதான அரசரே!
தலால, நாஙகள எஙகளஞாததிகளுடனகூட ராஜவமசமிலலா
உலகததில அவமதிககபபடடிருபபோம ராஜரே! எப
சசெயதால நாஙகள எபபோதும பிறாஅனனததிறகுக காத
நது நரகமபோனற துககததை அனுபவிககாமலிருபபோமோ
பபடிபபடட நீதியை நீஙகள செயயவேணடும ராஜரே!
தராஜயததை முனனமே நீா அடைநதிருபபீராயின ஜனங
நககு விருபபமிலலாமலிருநதபோதிலும நாஙகள நிசசயமாக
ஜயததை அடைவோம' எனறுன
தனபுததிரன இவவாறு சொனனதைககேடடு, தருதராஷடி
ர சறறுநேரம சிநதிததது, பிறகு, துரியோதனனைநோககி,
களரவனுகியபாணடு தாமநதவறுதவன, எனனிடததிலும
னைசசாாநத ஞாதிகளெலலாரிடததிலும விசேஷமாக அனபு
வததிருநதவன சிறநததாமிஷடனுகிய பாணடு இநத உலகத
ல போஜனமுதல ஒனறையும தனககுவேணடுமெனறு நினைபப
லலை அவறறையெலலாம எனனிடம தெரிவிபபான பாணடு
வபபோலவே அவனபுததிரனும எபபோதும தாமததை விடா
வன, குணஙகள நிரமபினவன, உலகததில பிரகயாதிபெறற
ன, நகரததிலும ஸதாபிககபபடடிருககிறுன மனிதரிற சிறநத
னுகிய அவன நமமால எவவாறு குறைககககூடியவன? நமது
ஜயததை அவன அடைநதேயிருககிறுன ஸஹாயாகளும அவ

னுககு விசேஷமாக இருககினறனா பாணடுவினுல மந
எபபோதும ஆதரிககபபடடிருநதனா சேனைகளும ம
பெறறிருநதன அவாகளினபுததிராகளும பௌததிர
விசேஷமாக ஆதரிககபபடடனா குழநதாய! பாணடுவோ
வாறுபழகினதேசததிலுளள அநதமனிதாகள யுதிஷடிரனு
நமமையும நமமைசசோநதவாகளையும எவவாறு கொலலா
பாாகள? இநதஜனஙகள நாம தாமததைவிடடால முகக
நம தேசததிலேயே இருககவிருமபாா குழநதாய! அ
படட நாம மஹாதமாககளாகிய இநதககௌரவராஜாகக
உலகததுககும எவவாறு பழிககததகாதவாகளாவே
எனறு சொனனுன அதைககேடட துரியோதனன,
மா எபபோதும ஒருபக்ஷததிலும சேராதவா துரோணு
புததிரா எனபக்ஷததிலிருககிறூா புததிரரிருககிறபக்ஷ
துரோணாிருபபாா இதில ஸநதேகமிலலை சாரதவதராகிய
ரும நமது பக்ஷததிலேயே இருபபாா ஏனெனில, அவா
ராகிய அசுவததாமாவை எவவகையிலுமவிடாா விதுரா ந
பநது, ஆனுல, எதிரிகளிடம வெளிபபடாமல மறைவாக
வைததிருககிறூா, நமமை எதிாபபதறகுச சமாததரலலா
மிடததில சஙகைபபடாத பாணடவாகளை அவாகள தாயா
கூட இபபோதே வாரணுவததிறகு அனுபபிவிடும இதி
றம உணடாகாது உளளததில ஆணி அடிததுபோல பெ
முடியாததும தூககததைககெடுபபதுமாகக கிளமபியி
வயஸனமெனனும தீயை இநதசசெயகையினுல அவிககக
எனறு சொனனுன

நூறறைமபததுமூனருவது அததியாயம

ஸமபவபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கணிகர் த்ருதராஷடிரனுக்குக் கேட்ட நீதி உபதேசித்தது
ஜம்புகோபர்க்யானமும்.)

பாணடுபுதராகள வீராகளாகவும அதிகபலமும அதி
ரமமுமுளளவாகளாகவுமிருபபதைக கேளவியுறறு தருதரா
மஹாராஜன வயஸனததினுல சிநதையுறறுன பிறகு, ராஜய
சனைதெரிநதவரும ராஜநீதிசாஸதிரததின ரஹஸயததைச
வையாக அறிநதவருமாகிய கணிகரெனனும மநதிரிஙரே
அழைதது, தருதராஷடிரன, 'பிராமமணஙரேஷடரே! பான
கள எபபோதும காவமுளளவாகளாயிருககினறனா அ

வெறுககிறேன கணிகரே! அவாகளவிஷயததில சநதிவிக
கஙளசசெயவதறகு மிகக நிசசயமானஉபாயததை நீா எனக
சாலலும நீாசொலவதைதச செயவேன' எனறுசொன
பரதஸரேஷடரே! பிறகு, துரியோதனன, சகுனி, கா
, துசசாஸனன இவாகள சகுனியினமநதிரியாகிய கணி
வநதனஞசெயது பாணடவாகளைபபறறிப பலவகையாகக
டனா 'பாணடவாகள எபபோதும ஜாககிரதையோடிருக
னா அவாகளிடததில நாஙகளபயபபடுகிறோம பாரத
ரே! நமமைசசோநதவா எலலாருககும குறைவினறி க்ஷேமத
ணடாககுவது எது? நாம எவவகையாகக காரியஙகளைச
பவேணடுமெனபதைச சொலலுஙகள' எனறனா தருத
டிரனால கேடகபபடட அநதபபிராமணோததமா தெளிநத
தோடு ராஜசாஸதிரததினரஹஸயததுககு நிதாசனமான
காடியசொலலைச சொலலலானா 'ராஜரே! குறறமறற
! அநதவிஷயததில நானசொலலபபோவதைக கேளும
ரவஸரேஷடரே! நானசொனனதைக கேடடபிறகு எனமேல
மசெயயததகாது ராஜாவானவன எபபோதும தணடிப
கு முயறசியுளளவனாக இருககவேணடும, பராககிரமததை
பபடுததிககொணடு தனனிடததில பிறா பிரவேசிகக மாாகக
ாமல பிறரிடம தானபிரவேசிககமாாககததைககணடு அதில
வசிபபவனாகவும எபபோதுமிருககவேணடும எபபோதும
டபபதறகு முயறசியுளளவனாகஇருபபவனிடததில ஜனஙகள
பசசபபடுவா ஆதலால, எலலாககாரியஙகளையும தணடத
லேயே ஸதாபிககவேணடும தனனுடையகுறறததைப பிறா
ாதபடிசெயயவேணடும பிறரைத தவறுமதருணததில
ககவேணடும ஆமை தன அஙகஙகளை வைததுககொளவது
ராஜாஙகஙகளை ரஹஸயமாக வைததுககொளளவேண
தனககுககுறைவுவராமல காததுககொளளலவேணடும தன
மையைவிருமபுகிற அரசன பிராமமணாகளை எபபோதும
தலவேணடும பிராமமணாகளைககாககவும துஷடாகளை
கவுநதான அரசன படைககபபடடிருககிறான துஷடநிகரஹ
சிஷடபரிபாலனமுமாகிய இரணடினாலும தாமம விருததி
றது தாமம விருததியாவதனால இமமைமறுமையாகிய
டுலோகஙகளும ஜயிககபபடுகினறன ஆதலால, தாமத
செயயவேணடும எநத அரசன ஒருமனிதன குறறவாளி
பபதைககணடு மனனிததுவிடுகிறானோ அவன அதனால
லோகததில அவமானததையும பரலோகததில நரகததை

யும அடைகிறான. எவன ராஜாவினிடததிலிருநது உயாநத
வததையடைநது அவனுககுத தீஙகுசெயகிறுனே அநத
மனைபபிடிததுக கொனறு அவனபொருளை ஏழைகளு
கொடுககவேணடும காரியததை நிரவஹிகக நியமிககப
வாகள ராஜாவுககுவசபபடாமறபோவாராயின, அ
ஸதானததில 'தாமசாஸநிரததிலும ஆததசாஸதிரததிலும
ணாகளான பொயயுரையாத மனிதாகளை அரசன நியமிததல
டும அவவாறு நியமிககபபடடவா எவரோ அவாகள
களுககு ஆதாரமானதேசததையாவது நகரததையாவது கி
தையாவது பீடிககிறாகளா இலலையாவெனறு பரீகூஷிபபதற
மாறுவேஷமுளள தனனைசசோநத வேலைககாராகளை அ
வேணடும பரீகூஷசெயதபிறகு, துஷடனை அவனுடையபெ
களையெலலாம எடுததுககொணடு விடடுவிடவேணடும ஒ
யததை ஆரம்பிததபிறகு அதைச செவவையாகநிறைவேற
ஒருகாலததும இருககததகாது தைததமுளளுமகூடப பி
எடுககபபடடால வெகுகாலம புணணையுணடாககும
செயயும பகைவாகளைக கொலவதுதான சிலாககியபெ
சொலலுகினறனா ஆபததுவருஙகாலததிலெலலாம,
பராககரமமுளளவனும செவவையாக யுததஞசெயயததகக
மாகிய எதிரியை நனறாகபபிளநது ஓடடிவிட வேண
அதைபபறறி ஆலோசிககததகாது ஐயா ! சதரு,
ஹீனனுகஇருநதபோதிலும எவவகையிலும அவனை அ
யஞசெயயததகாது சிறியநெருபபும பெரிய ஆதாரததைப
வனம முறறிலும எரிததுவிடுகிறது பொடடையனுக இ
வேணடியகாலததில பொடடையனுக இருககவேணடும, செ
னுக இருககவேணடியகாலததில செவிடனுகவும இருகக
டும விலலைப புலலைபபோல செயயவேணடும மான
(எசசரிககையாக) படுககவேணடும ஸாமமுதலிய
யஙகளினுல வசபபடடுபபோன சததுருவைக கொ
விடவேணடும சரணமடைநதவனெனறு அவனிடததில
செயயததகாது அபபடிசசெயதாலதான பயமறறிருகக
கொலலபபடடவனிடம பயமிலலை சததுருவாயிருபபவ
மூன அபகாரஞசெயதவனையும 1 தானததினுல கொ
விடவேணடும 2 மூனறும ஐநதும ஏழுமாக எதிரிபகூஷததி

---

1 அவனுல நமபபபடட சமையறகாரன முதலியவாகளுககு
சமகொடுதது அவாகளைககொணடு கொலலவேணடும

2 'மூனறு பிரபுசகதி, மநதிரசகதி, உறசாகசகதி ஐநது ம

லாரையும கொலலவேணடும எபபோதும எதிாபபக
ா வேராகிய ராஜாவைமட்டுமாவது முதலில அறுககவேண
அதனபின அவனுககுச சகாயமாயிருபபவாகளையும அதற
றகு அவாகளின பக்ஷததைச சோநதவாகளனைவரையும
லவேணடும ராஜயததின வோ அறுநதால அதைபபறறி
னறயாவரும அழிநதவரே வோறுநத மரததின கிளைகள
தவவாறு? எபபோதும ஒரே ஊககததுடன தன ரஹஸ
த வெளிபபடுததாமலும எதிரியின ரஹஸயததை அறிநது
ணடுமிருககவேணடும ராஜரே! எபபோதும விரோதிகளா
பவாகளிடததில நாளதோறும பயததோடேயே நடகக
டும அகனிஹோததிரததினுலும யாகததினுலும காஷாய
ரததினுலும ஜடைதரிபபதினுலும தோலுடுபபதினுலும
களை முதலில நமபவைததுததான பிறகு செநநாயைபபோல
கவேணடும கருதியபயனகளை அடைவதறகு அகனிஹோத
தலிய ஆசாரஙகள துறட்டிபோனறவை, (அவைகளால)
கள மிரமபின கிளையை வளைததுககொணடு பழுககபபழுககக
ளை உதிககவேணடும உலகததில புததிமானகளான புரு
ள விருமபினபலனைபபறறிச செயயும உபாயம இதுதான
னுகூலகாலம திருமபிவருகிறவரையில சததருவைத தோளி
சுமநதுகொணடிருததலவேணடும, தனகாலம மறுபடியும
டன, குடததைக கலலிறபோட்டு உடைபபதுபோல
டததுவிடவேணடும மிக இரககமான சொலலைச சொனன
திலும பகைவனைவிடலாகாது அவனவிஷயததில தயைசெய
காது திஙகுசெயதவனைக கொலலவேணடும விரோதியை
ாததைபினுலாவது கொடுபபதனுலாவது கொலலவேண
விரோதியை ஸாமததினுலாவது தானததினுலாவது பிதர
ததினுலாவது யுததததினுலாவது எலலா உபாயஙகளையுஞ
தாவது ஒழிததுவிடவேணடும' எனருா
திருதராஷ்டிரன, 'ஸாமதானபேததணடஙகளினுல சததருவை
ாறு கொலலககூடும? அதை எனககுத தெளிவாகச
லலும' எனறு கேடக, கணிகா சொலலததொடஙகினா.

ம, அகழ, பொககசம, சேனை ஏழு ராஜா, மநதிரி, ஸநேகன,
கசம, தேசம, அகழ, சேனை' எனபது பழையவுரை
மூனறு ராஜா, மநதிரி, பிதரன ஐநது முனசொனன மூனறோடு
ாதிபதியும, ஸேனுதிபதியும ஏழு முனசொனன ஐநதுடன தேச
கரும, தாககரக்ஷகரும ஏழுவரையும கொலலமுடியாவிட்டால ஐவ
ாவது, அதுவும முடியாவிடடது மூவரையாவது கொலலவேணடும
ல எலலாம ஒழியும

"மஹாராஜரே! முனனே தாமசாஸதிரததினஸ-ெ
களையறிநத ஒரு நரி காட்டில வஸிததுககொணடிருநது
செயகையைச சொலலுகிறேன, கேளும தோநதபுததியுள
ஸவகாரியததைச சாதிததுககொளவதில மிகக சாமாததி
ளதுமான ஒருநரி தனசிநேகிதாகளாகிய புலி, எலி, செ
கீரிபபிளளை இவைகளுடனகூட வாசஞ்செயதுகொணடிரு
அநதநரியும அதனசிநேகிதாகளும அநதககாட்டில மிகுந
மையுளள ஒரு மானகூட்டததரசைக கணடன, அதைபபி
திறமையிலலாமல அஙகே ஆலோசனை செயதன அபபோ
'புலியே! இநத வனததில இதைக கொலவதறகுப பலமு
ஆரமபிததிருககிறாயலலவா? இஃது இளமபிராயமுளளது, மி
வேகமுளளது, புததிபுளளது ஆதலால, உனனால முடிய
இது படுததிருககையில காலகளை இநத எலி தினறுவிட
பிறகு, காலகடிககபபட்ட இதைப புலி பிடிததுககொளள
அதனபிறகு, எலலோரும மனமகிழநது தினபோம' எ
சொலலிறறு நரிசொனனவாறே எலலாம ஒருமனததோடு
தன எலியினால காலகளதினனபபட்ட அநதமானை அபபோ
புலி கொனறது பூமியில அசைவறறுககிடநத மானின
தைக கணடவுடன, நரி, 'நீஙகள ஸநானஞசெயது வாருஙகள
களுககு ஸ்ஷேமமுணடு இதை நான காததுககொணடிருககிறே
எனறு சொனனதனமேல, அவையெலலாம அஙகிருநது ஆ
குச சென்றன அநதநரி மிகுநத சிநதையுடன அஙகேயே
தது பிறகு, மஹாபலசாலியான புலி, முதலில ஸநானஞசெ
விட்டு வநது, சிநதையினால மனககலககமுறற நரியைக க
'மிகுநத புததியுளளவனே! என வயஸனபபடுகிறாய? ந
நீதானே சிறநதபுததிசாலி இபபோது நாம மாமஸததைபபு
விளையாடுவோம' எனறுசொலலிறறு நரி, 'மஹாவீரனே!
சொனனசொலலை நான சொலலுகிறேன, கேள 'மிருக
வானபுலியினபலம இழிவானது இநதமான இபபோது என
கொலலபபட்டது புலி எனபுஜபலததை ஆதாரமாககொ
இபபோது பசிதீாததுககொளளபபோகிறது' எனறு எலி
லிறறு இவவாறு அதுவீரவாதஞ்செயததைக கேட்டபின
இநத உணவை விருமபவிலலை' எனறு சொலலிறறு புலி, அ
கேட்டு, 'அஃது இவவாறு சொலலுகிறதா? எனககுச
யானகாலததில தெரிவிததாயே நான என கைவனமை
கொணடே காட்டிலிருககும மிருகஙகளைக கொனறு அவ
மாமஸஙகளை புஜிககபபோகிறேன' எனறு சொலலிவிட்டுக

போயிற்று அதுபோனஸமயத்தில் எலியும் வந்துசேர்ந்
அதுவந்ததைக்கண்ட நரி, 'எலியே! உனக்குச்சுகமுண்டா
கீரிப்பிள்ளை, 'நான் மானமாமஸத்தையுண்ணேன் இது
, எனக்குப்பிடிக்கவில்லை எலியைப் பக்ஷிக்கப்போகி
அப்படிச்செய்வதற்கு நீ அனுமதி கொடுக்கவேண்டும்'
என்னிடம் சொல்லிற்று' என்றது நரியின்சொல்லைக
, எலி பயந்து வளைக்குள் போய்விட்டது ராஜாவே! பிறகு,
செந்நாயும் ஸ்நானஞ்செய்து அங்கேவந்தது அதுவந்த
பார்த்து அப்போது நரி, 'புலி உன்மீது கோபித்துக்
டிருக்கிறது உனக்கு நன்மையுண்டாகாது அது தன்
யுடன் இவ்விடம் வரப்போகிறது மேலே செய்யவேண்டி
செய்துகொள்' என்றுசொல்லிற்று மாமஸமபுஜிக்கவந்த
செந்நாய் அந்தநரியினால் இவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்டவுடன்
பைச் சுருக்கிக்கொண்டு ஓடிவிட்டது அப்போது, கீரிப
யும் வந்தது மஹாராஜனே! வனத்தில் நரி அந்தக்கீரிப்
யைநோக்கி, 'என்புஜபலத்தைக்கொண்டு என்னால் வெல்ல
ட அவர்களெல்லாம் வேறிடங்களுக்குச் சென்றனர் நீயும்
ருக்க கைச்சண்டையைக்கொடுத்தபிறகு வேண்டியவரையில்
தைப்புஜிக்கலாம்' என்றுசொல்லிற்று 'மிருகராஜா
புலியும் செந்நாயும் புத்திமானான எலியுமாகிய இந்தவீரா
ஜயித்ததனால் நீ அவர்களினும் மேலானவீரன் உன்னோடு
ஞ்செய்ய என்னாலமுடியாது' என்றுசொல்லி, அதுவும்
விட்டது நல்ல ஆலோசனையின் நிச்சயத்தினால் நரி மன
சியுடன் தான் தனியாக அந்தமாமஸத்தைச் சாப்பிட்டது
ாறு செய்துகொண்டிருக்கும் அரசன் எப்போதும் ஸுக
விருத்தியாவான் பயமுள்ளவர்களைப் பயத்தைக்காட்டிக
வேண்டும் சூரனைக் கும்பிடுவதனால் மாற்றவேண்டும்.
ளாசையுள்ளவனையும் ஒத்தபலமுள்ளவனாயிருப்பவனையும்
ளகொடுப்பதனாலும் குறைந்தவனைப் பராக்கிரமத்தினாலும்
கவேண்டும் அரசே! இந்தவிஷயம் உமக்குச்சொல்லி
று அவ்வாறே, மற்றொன்றும் சொல்லுகிறேன், கேளும்.
னாயினும் மித்திரனாயினும் ஸஹோதரனாயினும் தந்தையாயி
ஆசாரியனாயினும் பகைமையிலிருப்பார்களாயின் நன்மை
ரும்புகிறவனால், (அவர்கள்) கொல்லப்படவேண்டியவர்
ிருக்கிறார்கள் சாபபாற்றுவதாக ஸத்தியஞ்செய்தாவது
ளகொடுத்தாவது விஷம் அல்லது வஞ்சகத்தினாலாவது
றுவிடவேண்டும் எவ்வகையிலும் விடக்கூடாது. இரு

வரும ஜயிபபதில ஸநதேகமுளளவராயின அவாகளுள
ரதையுளளவன ஜயிபபான காரியாகாரியமதெரியாமல
தோடு தாமாாககததில போனவன குருவாயிருபபினும அ
தணடிபபது நியாயமாகும கோபமுறறவனுயிருநதாலும
காதவனபோல காணபிததுககொணடு புனனகையுடன
ஷணெசயதுகொணடிருககவேணடும இவனுககுக கோப
பதை யாரும எவவகையினுலும அறியாமலிருககவே
கோபமுளளவன ஒருபொழுதும எதிரியை இகழநது
தகாது பாரதரே! போகுமபோதும அடிககுமபோது
சொலலையே சொலலவேணடும அடிததபிறகும, வயஸனப
வனபோலவும அழுகிறவனபோலவும இனசொலலையே
வேணடும எதிரியைககூட, ஸாமததினுலும அறமபொருள
பறறிய ஒழுககஙகளாலும நமபவைககவேணடும வழிதபபி
அநத எதிரியைப பிறகு சமயமநோநதபோது அடிததுவ
வேணடும பெருஙகுறறமசெயதவனும தாமததைககை
லிருநதால அவனுடைய அநதபபெருஙகுறறமும இருண
களினுல குனறு மறைககபபடுவதுபோல மறைககபபடுகி
கொலலததகுநதவனுடைய வீடடில தீவைககவேணடும
ளிலலாதவாகளையும நாஸதிகாகளையும களளாகளையும
கொடுககும வேலையில நியமிககவேணடும எதிரசெனறு
கொடுபபதுமுதலிய உபசாரஙகளாலும சிறநத வெகுமதி
பதனுலும மிகவும நமபினவனைக கூரானபறகளையுடைய
முதலியவை தலைவணஙகிககடிபபதுபோல கொனறுவிடவே
தனனிடமசஙகையுறறவா சஙகையிலலாதவாமுதலிய யாா
ரியும தான சஙகையுறறவனுகவே இருததலவேணடும தா
கைபபடாமல நமபினவனுலுணடாகுமபயம வேரையும அ
விடும. தனனைநமபாதவனிடம தான நமபிககைவைககலா
நமபினவனிடததும அதிகநமபிககை வைககததகாது ந
னுல உணடாகுமபயம வோகளையும அறுததுவிடும தன
லும அனனியதேசததிலும செவவையாகபபரீக்ஷிகக
சாரனை நியமிககவேணடும [1]பாஷணடாகளையும ரிஷிகளுமு
வாகளையும அயலதேசஙகளில தூதாகளாகநியமிககவே
தோடடஙகளிலும பௌததாலயஙகளிலும தேவாலயஙக
பாணசாலைகளிலும வீதிகளிலும [2] புணணியதீாததஙக

1 பாஷணடா=நாஸதிகா 2 புணணியதீாததம க மநதி
புரோஹிதன, ங யுவராஜன, ச ஸேனுபதி, ரு தவாரபாலக
அநதபபுராதிகாரி, எ சிறைசசாலையதிகாரி, அ திரவியததை

ிலும நாறசாதிகளிலும கிணறறஙகரைகளிலும மலைகளிலும
களிலும ஜனசபைகளெலலாவறறிலும நதிகளிலும நடப
த விசாரிககவேணடும நயமாகவும கருததில கததிபோலவும
ககவேணடும கொடுமையானசெயகையைசசெயய நிசசயத
டிருககுமபோது புனசிரிபபுடன அனுகூலமாகபபேசுகிறவ
இருததலவேணடும குமபிடுவது, ஸததியமசெயவது,
சொறசொலலுவது, தலைவணஙகிபபாதவநதனஞசெயவது,
ணடியவறறைககொடுபபது, ஆசைகாடடுவதுமுதலியவறறை
வரியததைதவிருமபுகிறவன செயயவேணடும நலல 1 புஷபஙக
பூததும 2 பழஙகளிலலாமலிருககவேணடும பழஙகளிருந
லும 3 எறககூடாமலிருககவேணடும பழுததததாகததோன
கொணடு பழுசகாமலேயிருககவேணடும ஒருபோதும 4 ஜரி
பபோகததககாது அறமபொருளஇனபமெனனும தரிவாக
தில கஷடஙகளும பலனகளும மூனறுவகை அவறறில
னகளை அனுகூலமாகததெரிநதுகொணடு கஷடஙகளை விலககி
வேணடும தாமததை அதிகமாகசசெயபவனுககு அஃது
ததகாமஙகளைககெடுபபதனால துயரமுணடாகிறது பொரு
ஆசைகொணடு பொருளை அதிகமாகததேடுபவனுககும
மம காமமிரணடுமகெடுவதனால துனபமுணடாகிறது காமத
அதிகமாகபபிரவாததிபபவனுககும அறமபொருளிரணடும
டுவதனால துனபமுணடாகிறது மனததில காவபபடாமல
ஙகிரதையுளளவனுகவும இனசொற சொலலுகிறவனுகவும
பமிலலாதவனுகவும பிரயோஜனஙகளைக கவனிபபவனுகவும
நது சுததமானபுததியுடன பிராமமணாகளோடுகூட மநதிரா
ாசனை செயயவேணடும குறைநதுபோன தனனை மெனமை
லது கடுமையான எநதசசெயகையினலாவது தூக்கிவிடடுக்
ளளவேணடும சகதிவநதபின தாமததைசசெயயவேண
ஒருமனிதன பிராணஸநேகததைத அடையாமல ஐஶவரி

பபவன, ௯ திரவியததைச செலவழிபபவன, ௧௦ ஆஜஞையை
ததுகிறவன, ௧௧ நகராதிகாரி, ௧௨ காரியஙகளை விதிபபவன,
தாமாதிகாரி, ௧௪ ஸபாததியக்ஷன, ௧௫ தணடபாலன, ௧௬
ககபாலன, ௧௭ ராஷடிராநதபாலகனெனனும எலலைககாவலாளி,
அடவிபாலகனெனனும காடடதிகாரி எனறு நீதி சாஸதிரங
தில கணககிடபபடட பதினெடடுதீாததஙகளிலும எனபது பழைய
ரை

1 புஷபம=இனசொல, 2 பழம=காரியம 3 எறககூடாமை=
மயததிலபெறககூடாமை, 4 ஜரித்துபபோதல=வசபபடடுபபோதல,

யததைதககாணபதிலலை பிராணஸநதேகததையடைநதபின
திருநதால ஐஸ்வரியததைதககாணபான எவனுடையபுத
ஸனததினுல சோாவடையுமோ அவனை முன நடநத ராமா
யோருடைய சரிததிரஙகளைசசொலலித தேறறவேணடும
கையிலலாதவனைப பினவருகிற நனமைகளைககாடடித
வேணடும எலலாம தெரிநதவனைத ததகாலததில உதவி
தேறறவேணடும எவன எதிரியோடு ஸ்நேஹமாயிருநது
கருதாாததனைபபோலத தூஙகுவனே அவன நுனிமரததில
கினவனைபபோல விழுநதபின விழிததுககொளவன எ
தும கோபிககாமல தானசெயத மநதிராலோசனையை ம
தில முயறசிசெயயவேணடும சாரன கவனிததிருககும
தனகருததை வெளிககாடடாமலிருககவேணடும தெரிந
இராததிரியில ஆலோசனைசெயயககூடாது யாராவது க
கும்படியும ஆலோசனைசெயயககூடாது மேலமாடியினு
றினமேலும ஜனஙகளிலலாத விலாசமான இடததிலும அ
சுறறி நமபிககையானவாகள காவலாகப பாாததிருகக
வைதது ஆலோசனை செயயவேணடும அநத மநதிரால
ஸதானததில நாணததானகுருவியையும ஆணபெணகிளிக
சிறுவாகளையும மூடாகளையும பிததாகளையும வைககதத
உளளேயிருநதவாகளையும வெளிப்படுததித தாமிஷடா
ராஜநீதிதெரிநதவாகளும தாககசாஸதிரமதெரிநதவாகளும
ஹாஸஙகளில நனறுகததோநதவாகளுமாகிய பிராமணாக
ஆலோசிககவேணடும ஆலோசனையினமுடிவில செயத
சனை பொசிநதுவெளிபபடாமல காககபபடுவதைபபறறித
நிசசயமசெயயவேணடும முனபு வீராகளால அபிபபி
சொல்லபபடட ஆலோசனையயனுசரிததுப பிறகு தாமா
களைபபற்றித தான ஒருவனுகவேயாவது அலலது சரியான
சாலி எனறு தனககுததெரிநத ஒருபிராமணனேடுகூட
யோசிததுக காரியநிசசயஞ செயயவேணடும மூனறுவ
மறறொருமனிதனுடன புததிமான நிசசயததைசசெயயதத
ஆறு காதுகளுககுபபோன மநதிரம உடைபடடுபபோ
நீதிசாஸதிரஙகளிற படிககபபடுகிறது வெளிபபடடமா
கைககுவாநத லக்ஷ்மியையும கெடுததுவிடும ஞானமுளளவ
அபிபபிராயததையும பிறா அபிபபிராயததையும பல
ஆராயநது குணமுளளசொலலை எடுததுககொளளவே
போதுமெனறு திருபதியடையததகாது அயலானுடைய
யஙகளைவெளிபபடுததாமலும கொடியகாரியததைசசெயயா

பிடிபபவனைபபோல ஹிமவிககாமனுமம ஒருவன பெரிய ஐஶ
ததை அடைவதிலலை இளைததுமம நோயபிடிததுமம நனைநத
தணணீாகுடிககாததுமம ஆகாரமிலலாததுமம நமபிககையினால
றுபபறறதுமாகிய எதிரி ஸைனியததை அடிககவேணடுமம
ருளுளளவன பொருளுளளவனிடமம போவதிலலை காரிய
வனிடததில சினேகமிராது ஆதலால, எலலாககாரியஙகளை
பூாததிசெயயாமல மிசசமானவையாகவே செயயவேணடுமம
ரியததை விருமபுகிறவன கோபததைவிடடு மிததிராகளைச
பபதிலுமம பகைவரைபபகைபபதிலுமம வெறுபபிலலாமல்
றசெயதுகொணடிருககவேணடுமம முயறசியினால உதஸா
ததை விருததிசெயயவேணடுமம இவன செயயபபோகிற காரி
ளை மிததிராகளுமம சததுருககளுமம அறியாமலிருககவேணடுமம
பிததுச செவவையாக முடிநதவறறைததான யாருமம அறிய
ணடுமம பயமவருவதறகுமுன பயநதவனைபபோல உபாயங
ச செயயவேணடுமம பயமம வநததைக கணடபிறகு பயமிலலா
னபபோல யுததமம செயயவேணடுமம தெயவததினால கெடுக
டட சததுருவுககு எவன உபகாரமம செயகிறானோ அவன
வேறுகழுதை காபபமதரிபபதுபோலத தனககு மருதயுவை
ாதிககிறான நேரிடாதகாரியததையுமம ஸமீபததில நேரிடப
கிறகாரியததையுமம முனனறியவேணடுமம அறிவினமையினால
பிரயோசனததையுமம தவறவிடாமலிருககவேணடுமம ஐஶ
ததை விருமபுகிறவன தேசகாலஙகளையுமம தெயவபலததை
தா்மாாததகாமஙகளையுமம பகுததறிநது பிரயததினமம
து உதஸாஹததை விருததிசெயதுகொளளவேணடுமம தேச
ஙகள காரியஸிததிககு முககியமானவையாக அறியத
வை இது நிசசயமம முளைககுமம சததுருவைக கவனிககாமம
நதால பனைபோல வேரூனறுகிறான காடடிலவிடபபடட
னியைபபோல விரைவில அஸாததியனாகிறான எநதமனிதன
நெருபபைபபோல தனனைததானே விருததிசெயதுகொளளு
னோ அவன விருததியடைநதபின பெருஙகூடடததையுமம
ததுவிடுகிறான ஆரமபததிலேயே வேணடியதைக கொடுபப
ப பொருளிலலாத இனசொலலைசசொலலவேணடுமம ஆசை
காலமம நீடிககவிடவேணடுமம காரியகாலஙகளில இடையூறு
க காணபிககவேணடுமம அநத இடையூறுககுக காரணமம
லலவேணடுமம அநதக காரணததைச சரியான நியாயமுளள
த தெரிவிககவேணடுமம எஃகினால செயயபபடடதுமம மயிா
ககததககச கூர்மையுளளதுமாகிய கததி உறையில மறைந்

திருநது சமயததில பகைவாகளையறுபபதுபோல மனிதன்
ஸகாயததை வைததுககொணடு தனகருதது வெளிபப
தணணியவிஷயஙகளையும கிரஹிததுக கூாமையாக இருநது
களைத தொலைததது அவாகளுடைய உயிரை எடுததுவிடவே
கௌரவராஜரே! பாணடவாகளிடததும மறறவாகளிட
உம புததிராகளிடததும நியாயபபடி நடககுமபோது நீா மு
போகாமலிருககுமபடி செயவனவறறை நனறுகச செ
ராஜாவே! எலலாச செலவஙகளும நிரமபினவனதான சி
னெனபது நிசசயம ஆதலால, பாணடுபுததிராகளிடமி
உமமைக காததுககொளளும ராஜாவே! பாணடவாகள
குச சகோதர புததிராகள அவாகள மிகுநதபலமுளளவ
பினனிடடு வருததமுணடாகாமலிருபபதுஎவவாறோ அவ
உபாயததைச செயயவேணடும' எனறு கணிகா இவ
சொலலிவிடடுத தமவிடுதிககுச செனறுா கௌரவனுகிய
ராஷடிரனும வயஸனததினுல பீடிககபபடடவனுனன

ஸம்பவ பர்வம் முற்றிற்று

நூறறைமபததுநானகாவது அததியாயம்

ஜதுக்ருஹ பர்வம்.

(வைசம்பாயனர், அரக்குமாளிகை கொளுத்திய கதையைச்
மாகச் சொன்னபிறகு ஜனமேஜயர் கேட்டதன்மேல், விரிவா
சொல்லத் தொடங்கியதும், துரியோதனனுக்கும்
த்ருதராஷ்டிரனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதமும்)

பரதஸ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! துரியோத
காணனும ஸுபலனபுததிரனுன சகுனியும துசசாஸ
ஆகிய அநத நாலவரும கணிகருடைய அபிபபிராயம மு
கேடட பிறகு, ஒருகால ஆலோசனைசெயதனா அவாகள
னுகிய, தருதராஷடிரமஹாராஜாவின ஸமமதமபெறறுக
குநதியையும அவள புததிராகளையும எரிததுவிடவேணடு
நிசசயஞ செயதுகொணடனா இஙகிததததையும கருத
அறிநது உணமையைக கணடுபிடிககிறவராகிய விதுரா
நினைவுளள அநநாலவருடைய அநத ஆலோசனையையும
களின நடை அலலது நோககததினுலேயே தெரிநது
டாா பிறகு, அறியவேணடியவறறைப புததியில அ
கொணடவரும பாணடவாகளின நனமையில ஊககம

ாகிய குற்றமற்ற விதுரர், குந்தியோடும் அவள்புத்திரர்க
டுமகூட ஓடிப்போவதைப்பற்றி ஆலோசனைசெய்து, உடனே
ரங்களோடுகூடியதும், காற்றுக்கும் அலைகளுக்கும் அசை
தும், கொடிகள்கட்டியதுமாகிய திடமானகப்பலைச் செய்வித்
குந்தியைநோக்கி, 'இந்தத்திருதராஷ்டிரன் இந்தக்குலத்தின்
தியையும் ஸந்தான அபிவிருத்தியையும்அழிப்பதற்கு விபரீத
யோடு பிறந்திருக்கிறுன் அழியாப்பயனுள்ள தாமத்தை
ன விட்டுவிடுகிறுன் இந்தக்கப்பல் அலைகளுக்கும் காற்றுக
தாங்கக்கூடியதாக ஜலமார்க்கத்தில் விடப்பட்டிருக்கிறது
ர்மையுள்ளவளே! இதனுலேதான் நீயும் உன்புத்திரர்களும்
பாசத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவீர்கள்' என்றுசொன்னுர்
ஶ்ரேஷ்டரே! புகழ்பெற்ற குந்தி அதைக்கேட்டுத் துயர
றவளாகத் தன்புத்திரர்களுடன்கூட அந்தக்கப்பலிலேறிக்
கயிற்சென்ருள் பிறகு, விதுரர்சொற்படி பாண்டவர்கள்
லைவிட்டுவிட்டுக் கௌரவர்கள்கொடுத்த தனத்தையெடுத்துக்
ண்டு தங்களுக்கு க்ஷேமமானவனத்திற் பிரவேசித்தனர்
ா காரணம்பற்றிவந்தவளும் ஐந்துபுத்திரர்களையுடையவளும்
ராதையுமான ஒரு வேடச்சி தன்புத்திரர்களுடன் அந்த
குமாளிகையில் கொளுத்தப்பட்டாள் அந்த இழிந்தமிலேச்ச
புரோசனனென்னும் பாபிஷ்டனும் அந்த அரக்குமாளிகை
எரிக்கப்பட்டான் கெடுநினைவுள்ள தருதராஷ்டிரபுத்ரர்
ம அவரைச்சேர்ந்தவர்களும் மோசம்போயினர் விதுர
டய அவ்வகையான ஆலோசனையினுல் மஹாத்மாக்களாகிய
திபுத்திரர்கள் ஜனங்களுக்குத்தெரியாமலே தாயாருடன்கூட
ரயமில்லாமல் விடுபட்டனர் பிறகு, வாரணுவதமென்று பெயர்
ற அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்கள் அரக்குமாளிகை எரிந்த
க்கண்டு துக்கத்துடன் அழுதனர் அவர்கள், திருதராஷ்டிர
ாராஜாவுக்கு, 'கௌரவராஜாவே! உன்பெருவிருப்பம் நிறை
றியது, பாண்டவர்களை எரித்துவிட்டாய், பூர்ணமனோரதனுக
ந்து உன்புத்திரர்களுடன் ராஜ்யத்தை அனுபவிக்கலாம்'
று சொல்லி ஹஸ்தினபுரத்திற்கு நடந்ததைநடந்தபடி தெரி
பதற்கு மனிதர்களை அனுப்பினர் தருதராஷ்டிரன் தன்புத்
ஞன் துரியோதனனுடன் அதைக்கேட்டு வ்யஸனப்பட்டுக்
ண்டு பந்துக்களுடன்கூடப் பாண்டவர்களுக்குப் பிரேதகாரி
களைச் செய்தான் விதுரரும் குருஶ்ரேஷ்டரான பீஷ்மரும்
வாறேசெய்தனர்" என்று வைசம்பாயனர்சொல்ல, அவ
ப்பார்த்து, ஜனமேஜயர், "பிராம்மணோத்தமரே! இந்த

மிக்ககொடியசெய்கை அந்தத் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்க
கொடியவரானகணிகரால் உபதேசிக்கப்பட்டது அரக்குமா
கொளுத்தினதையும் பாண்டவர்கள் விடுபட்டதையும்ப
மறுபடியும் விரிவாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் அதை நடந்
சொல்லும் எனக்கு மிக்கவிருப்பம் இருக்கிறது" என்று
வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"ராஜரே! வீரரே! அரக்குமாளிகை எரிந்துபோன
பாண்டவர்கள் விடுபட்டதையும்பற்றி நான் விரிவாகச்
கிறேன், கேளும் கணிகர்போனபிறகு, ராஜாவாகிய துரி
ன்ன திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து,'பாண்டவர்களால் நமக்கு
முண்டாகும் அவர்களைத்தக்க உபாயத்தினால் நீர் வாரணா
ரம்செல்லும்படி அனுப்பிவிடும்' என்றுசொன்னான் திரு
டிரன் தன்மகன் சொன்னசொல்லைக்கேட்டுச் சற்றுநேரம்
ந்து உடனே துரியோதனனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு செ
தொடங்கினான் 'பாண்டு எப்போதும் தாமந்தவறுதவ
தனக்குற்றத்தார் எல்லாருடையவிஷயத்திலும் நியாயப்பிர
நடப்பவனாகவும் என்விஷயத்தில் விசேஷமாகத் தாமத்தை
சரித்தவனாகவுமிருந்தான் போஜனம் முதலியவற்றில் ஒன
தனக்கு வேண்டியதாக அவன் அறிந்ததில்லை அவன்
தினியமத்தைவகித்து எப்போதும் ராஜ்யவிஷயத்தை என
தெரிவிப்பான் அவனுடையபுத்திரனும் பாண்டு எவ்வாறு
வாறே தாமத்தையே பெரிதாகக்கொண்டவன், குணங்க
பின்னவன், உலகத்தில் கியாதிபெற்றவன், பூருவம்சத்தா
னன்றாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறான் அவனுக்குப் பித
மஹா பரம்பரையாகவந்த இந்தராஜ்யத்தைவிட்டுப் பலவந்
விலக்குவதற்கு நம்மால் எவ்வாறுமுடியும்? அவனுக்கு
களும் விசேஷமாக இருக்கின்றனர் ஏனெனில், மந்தி
பாண்டுவினால் ஆதரிக்கப்பெற்றவர்கள், சேனையும் எந்தக்கா
லும் போஷிக்கப்பட்டது அவர்களின்புத்திரர்களும் பௌ
களும்கூட விசேஷமாகப் போஷிக்கப்பட்டவர்கள் குழந்
பாண்டுவினால் முன்னே ஆதரிக்கப்பட்ட அந்தநகரத்துஜன
யுதிஷ்டிரனுக்காக நம்மையும் நம்மைச்சேர்ந்தவர்களையும்
கொல்லார்கள்?' என்றான்

அதற்குத் துரியோதனன், 'தந்தையே! நீங்கள்சொ
சரி நம்மிடத்தில் ஏற்பட்ட குறைவைக்கண்டுதான் மந்திரி
லாரையும் திரவியங்களினாலும் வெகுமதிகளினாலும் நான் சி
திருக்கிறேன் அவர்கள் நமக்கு முக்கியமான ஸகாயர்களாய்

பது நிசசயம ராஜரே! எலலாபபொருளகளும மநதிரிக
இபபோது எனஸவாதீனததிலிருககினறனா ஆதலால, நீா
டவாகளை நயமானஉபாயததினுல உடனே வாரணுவதநகரத
ப பிரயாணபபடுததவேணடும பாரதராஜரே! இராச
எபபோது எனனிடததில நிலைததிருககுமோ அபபோது
மும தனபுததிராகளுடன மறுபடிவரலாம' எனறுசொன
தருதராஷடிரன, 'துரியோதனு! இநதஆலோசனை என
ததிலும விடாமலிருநதுகொணடிருககிறது ஆனுல, இநத
னமகெடுதலாதலின நான வெளிபபடுததாமலிருககிறேன
ுதராகளை ஊரைவிடடுப புறபபடுததுவதைப பீஷமா,
ணா, விதுரன, கிருபா முதலியயாரும ஒருபோதும ஸம
மாடடாாகள புதரனே! குருவமசததைசசோநதவாகளுக
ாணடவாகளும நாமும ஸமநதானே தாமமுளளவாகளும
மனமுளளவாகளுமாகிய இவாகள விததியாஸம நினைகக
டாாகள குழநதாய! அபபடிசசெயகிற நமமை இநத மஹா
களான கௌரவாகளும மறறஉலகததாரும எவவாறு
லாமலவிடுவாாகள?' எனறு கேடக, துரியோதனன,
மா எபபோதும எநதபபககமுமசாராமல நடுநிலையிலநிற
துரோணபுதரா எனபககததிலிருபபவா புதராிருககும
ததில துரோணரிருபபாரெனபதில ஸநதேஹமிலலை சரதவா
ய புததிரராகியகிருபரும,துரோணரும துரோணபுததிரரும
திருககுமிடததிலேதான சேருவாா அவா துரோணரை
நமமருககரையும ஒருபோதும விடடிராா விதுரா திரவிய
ததததினுல நமககுககடடுபபடடவா, இரகசியமாக எதிரி
கு வசபபடடிருக்கிறுா அவா ஒருவாமட்டும பாணடவர்
காக நமமையெதிாததுப பீடிககவலலவரலலா நீா மிகுந்த
வுடன பாணடவாகளைத தாயாருடன புறபபடுததலாம
கள இபபோதே வாரணுவதமபோவதறகு எனனஉபா
அதைசசெயயும உறககமிலலாமறசெயவதும நெஞசில
அடிககபபட்டதுபோல பொறுககககூடாததுமாக விருத்தி
நதிருககும சோகமெனனும அகனியை இநதச் செயகை
அவிததுவிடும' எனறுசொனனுன

நூறறைமபததைநதாவது அததியாயம்

ஜதுகருஹபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் ராஜயத்தின்அங்கத்தினரைத் தன்வசப்படுத்
கொண்டபிறகு வாரணாவதத்திற்குப்போகும்படி பாண்டவ
களுக்குத் திருதராஷ்டிரன் அனுமதிகொடுத்தது)

பிறகு, ராஜாவாகிய துரியோதனன, தனஸஹோதர
யுயுதஸு-வெனனும தருதராஷ்டிரபுததிரனஒருவனதவிர
தமபிகளுடனகூட மநதிரிகளெலலாரையும, திரவியததையும
ரவததையுமகொடுபபதனால காலககிரமததிலவசபபடுததிக
டான நிபுணாகளாகியசிலமநதிரிகள தருதராஷடிரனால
படடு வாரணாவத நகரம அழகாயிருபபதைபபறறிச சொ
யினா 'எலலாரதனஙகளுமநிரமபினதும புணணியக்ஷேத
மனததிறகினியதுமாகிய வாரணாவதநகரததில சிவபெருமா
மிகபபெரிய ஓாஉதஸவம இபபூமிககுள மிககஅழகாக ந
போகிறது' எனறு தருதராஷடிரனசொலலினமேல பிரஸ
களசெயதனா ராஜரே! அழகான வாரணாவதநகரததை
அவவாறுககசொனனபோது பாணடவாகளுககு அஙகே
தில எணணமுணடாயிறறு அவாகளுககு விருபபமுணட
கிறதெனறு தெரிநதபோதே அமபிகாபுததிரனான தருதரா
மஹாராஜன பாணடவாகளிடமவநது, 'நீஙகள இவவிட
சாஸதிரஙகளைப பூரணமாககககறறுணாநதும, துரோணரிட
தும சரதவானுடையபுதரராகிய கிருபரிடமிருநதும அஸ
ததையை அபபியஸிததும, எலலாவிததைகளிலும நிபுணாக
கிருதாாததாகளானீாகள குழநதைகாள! இவவாறுநடந
எபபோதும ராஜயரக்ஷணததையும வியவஹாரமபாரபப
ஜனஙகளுககு நனமைசெயவதையுமபறறி நானே பூரணமா
ணிததுககொளளுகிறேன இநதஜனஙகள உலகததில
வதநகரம மிகக அழகியதெனறு எனககுப பிரதிதினமுப
முறை சொலலுகிறாாகள குழநதைகளே! இபபடிக கிரு
தாகளான நீஙகள வாரணாவததிலநடககும உதஸ
(பபாாகக) விருமபுவீாகளாயின சேனைகளோடும பநதுக
டும (சென்று) தேவாகளைபபோல அஙகே விளையாடிக
டிருஙகள தேவாகளைபபோல அழகான ரூபமுளள நீஙகள
மணாகள பாடகாகள அனைவருககும ரதனஙகளை ய
மாககககொடுஙகள இவவாறு கொஞசகாலம விளை
இருநது மிகுநதஸநதோஷததைஅனுபவிததது மறுபடியும

ந்த அஸ்தினபுரத்துக்கு வரலாம் ராஜ்யரக்ஷணத்தைக் கவ அங்கேயே வாஸஞ்செய்யுங்கள் வீரர்களே! உங்களுக்கு வேறுபாடு ஒன்றுமிராது' என்று சொன்னான் யுதிஷ்டி ந்த்ராஷ்டிரனுடைய அந்தக்கருத்தையும் தமக்கு ஸஹாயம் லலாமலிருப்பதையும் தெரிந்துகொண்டு 'அப்படியே ஆகட ன்று அவனுக்கு மறுமொழி சொன்னார் பிறகு, யுதிஷ்டிரா வபுத்திரரான பீஷ்மரையும் சிறந்த புத்திமானான விதுரரை ரோணரையும் பாஹ்லீகனையும் கௌரவனான ஸோமதத்தனை கிருபரையும் ஆசாரியபுத்திரரான அசுவத்தாமாவையும் வஸையும் கௌரவிகத்தக்கவர்களான மற்றமந்திரிகளை போதனர்களான பிராமணர்களையும் புரோகிதர்களையும் துஜனங்களையும் புகழ்பெற்ற காந்தாரியையும் தாய்மாரனைவ விதுரருடைய ஸ்திரீகளையும் மரியாதைசெய்து துக்கத் மெல்லமெல்லப் பின்வருஞ்சொல்லைச் சொல்லலானார்

திருதராஷ்டிரர் கட்டளையினால் நாங்கள் இனத்தாருடன் கூட யதும் ஜனங்கள் நிரம்பினதுமாகிய அந்த வாரணாவதநகரத் ப்போகிறோம் நீங்களெல்லோரும் உள்ளமகிழ்ந்து எங்க நல்ல சொற்களைச்சொல்லுங்கள் உங்கள் ஆசீர்வாதங்களி ாப்பாற்றப்பட்ட எங்களைத் துன்பம் பீடிக்காது' என்றார். டுபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந ளரவர்களனைவரும் மலர்ந்த முகமுள்ளவர்களாகி, 'பாண்டு ரர்களே! நீங்கள் வழியிற்போகும்போதும் மற்ற எல்லாக ங்களிலும் எல்லாத் தெய்வங்களாலும் க்ஷேமமாயிருக்கக்கட ா. எவ்வகையிலும் ஒருதீங்கும் வராமலிருக்கக்கடவது' பாண்டவர்களை ஆசீர்வதித்தனர் ராஜ்யம் திரும்பவும் க்கும்படி ஆசீர்வாதம் செய்யப்பட்ட பாண்டவர்கள் ன எல்லாக்காரியங்களையும் முடித்துக்கொண்டு வாரணாவ றகுப் புறப்பட்டனர்

நூற்றைம்பத்தாறுவது அத்தியாயம்

ஜதுக்ருஹ பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் கட்டளையினால் புரோசனன் வாரணாவதத்தில் அரக்குமாளிகை கட்டியது)

பாரதரே! த்ருதராஷ்டிரனால் பாண்டவர்கள் ஆஜ்ஞாபிக்கப் டபோது, துராத்மாவான துரியோதனன் மிகுந்த ஆனந்தம

அடைநதான. பிறகு,சகுனியும காணனும துரியோதனனும
யையும அவள புததிராகளையும எரிததுவிட ஆலோசனை
னா பரதஸரேஷடரே! அநதத துராதமாவாகிய தருதராஷ
திரன, அவாகளுடன ஆலோசனைசெயது புரோசனனெ
மநதிரியை ஏகாநதமாக அழைதது அவன வலககையைப
துககொணடு பினவருமாறு சொலலலானன

'அனபனன புரோசன! தனமகிரமபின இநதபபூமி
டையதாக ஆகுமபடி நீ கவனிககவேணடும நான உன
கலநது மநதிராலோசனைசெயவதுபோலச செயயததகக
நமபிககையுளளசினேகிதன உனனைவிட எனககு வேறு
யிலலை நணபனே! என இரகசியததையும காபபாறறு, என
களையும நலல உபாயததினலகளைநதுவிடு, நானசொலவதை
யாகசசெய பாணடவாகள தருதராஷடிரராஜாவினல வ
வததிறகு அனுபபபபடடிருககினறனா, தருதராஷடிரரு
கடடளைபபடி உதஸவததில மகிழநதுகொணடிருபபா கோ
கழுதைகளகடடி விரைவாகசசெலலததகக தேரிலேறி இபபோ
நீ வாரணவதம சேருமபடி முயறசி செயயககடவாய நீ
வாரணவத நகரததினஸமீபததைப பிடிததுககொணடு
ஒனறுககொனறு எதிராக நாலு சபாமணடபஙகளமைநத
முாலமெனனும பெருவிலைபெறறகிருகததைச சிறநதபிராக
னல சூழபபடடதாகச செயவிககககடவாய சணல குஙகிலி
லான தீபபிடிககததகக சரககுகள இவவுலகததில எனன
உணடோ அவறறையெலலாம அதில சோபபிககககட
விழல, மெழுகு, நெய, எணணெய, கொழுபபு, மிகுதியான
இவைகளோடு மணணைககலநது சுவாகளிலபூசுமபடிசெயவி
எணணெய, நெய, அரககு, மரஙகள இவறறையெலலாம
கடடிடததில எலலாபபுறஙகளிலும சோபபிககககடவாய
சணல, தேனமெழுகு, மண இவைகளால பூசபபடட (உ
முதலிய) பெருமரச சாமானகளைப பாணடவாகளும மற
தாகளும பரிசோதிததுப பாாததபோதிலும அஃது
காகசசெயத காரியமெனறு கணடுபிடிககாமலிருககுமபடி
கடடிடததில சீககிரம சோபபிககககடவாய இவவாறு க
படட அநத வீடடில அநதப பாணடவாகளையும குநதி
அவாகளுககு வேணடியவாகளையும மிகுநத மரியாதை
வசிககுமபடி செயவாயாக எனதகபபனுககுச சநதோஷ
டாகுமபடியாகப பாணடவாகளுககு மேலான ஆஸனஙக
வாகனஙகளையும சயனஙகளையும ஏறபடுததவேணடும வ

நகரத்திலுள்ளவர்கள் அதைத் தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்
யும் அந்தவாரணாவதநகரத்தில் பாண்டவர்கள் சந்தோ
விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்படியும், குறித்தகாலம்வருகிற
இல் எல்லாம்செய்யவேண்டும் அவர்கள் மிகவும் சந்தோ
எங்கும் பயமின்றிப் படுத்திருப்பதையறிந்து அப்போதே
த வீட்டின்வாயிலில் தீயைவைத்துவிடவேண்டும் இவ்வாறு
கள் தகிக்கப்பட்டபோது பாண்டவர்கள் தங்கள் வீட்டி
எரிக்கப்பட்டனரென்று நினைத்துப் பாண்டவர்களுக்காக
கள் நம்மை ஒருபோதும் நிந்திக்கமாட்டார்கள்' என்றான்
புரோசனன் 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று துரியோதன
உறுதியாகச் சொல்லிக் கோவேறுகழுதைகள்கட்டிய
வாகச் செல்லத்தக்க தேரின்மேலேறிப் புறப்பட்டான்
ர! துரியோதனனுடைய அபிப்பிராயத்திலசின்ற அந்தப
சனன் துரிதமாகச்சென்று ராஜபுத்திரனான துரியோதனன்
ன்னபடி எல்லாவற்றையும்செய்தான் அந்தப்பாண்டவா
க்குக் கொடியவீட்டைக் கட்டுவித்தான்

நூற்றைம்பத்தேழாவது அத்தியாயம

ஜதுக்ருஹபாவம். (தொடர்ச்சி)

ஷ்டிரர் வாரணாவதத்திற்குப்போகும்போது கூடவந்த நகரத்து
ஜனங்களைத் திருப்பியனுப்பியதும், விதுரர் யுதிஷ்டிரருக்கு
, மிலேச்சபாஷையிற் சொன்ன உபதேசமும்)

பாண்டவர்கள் காற்றைப்போல வேகமான சிறந்தகுதிரை
பூட்டின தேர்களிலேறும்போது பீஷ்மர், ராஜாவாகிய த்ருத
ஷ்ட்ரன், மஹாத்மாவாகிய துரோணர், கிருபர், விதுரர் இவர்க
பாதங்களையும் இன்னும் அநேகம் பெரியோர்களுடைய
ங்களையும் துக்கத்துடன் வந்தனஞ்செய்தனர் விரதம் தவறா
களாகிய பாண்டவர்கள் இவ்வாறு பெரியோர்களான கௌர
ரனைவரையும் நமஸ்காரஞ்செய்தும், தங்களுக்குச் சரிவயதா
பவர்களைத் தழுவிக்கொண்டும், சிறுவர்களால் வந்தனஞ்
பப்பட்டும், தாய்மாரனைவரையும் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அவர
ம் விடைபெற்றுக்கொண்டும், ஜனங்களெல்லாருக்கும்
லிக்கொண்டும் வாரணாவதத்திற்குப் புறப்பட்டனர் சிறந்த
யுள்ள விதுரரும் மற்றக்குருவம்சத்துத்தலைவரும் நகரத்து
களும் வ்யஸனத்தினால்பீடிக்கப்பட்டுப்புருஷவிம்மங்களான

பாணடவாகளைப பினசெனறனா அபபோது அவாகளின
பிராமணாகள, பாணடவாகள மிகவும வயஸனபபடடதைக
தாஙகளும மிகததுயரமுறறவாகளாகபபயததைவிடடு, 'வெ
வமசதது ராஜாவாகிய தருதராஷடிரமஹாராஜா விததிய
கப பாாககிறுன அவன எலலாவகையிலும மிககமநதபுததி
வன அவன தாமததைபபாாககிறதிலலை பரிசுததமா
முளள பாணடுபுததிரரான யுதிஷடிரரும பலவானகளில
பீமனும தனஞசயனுமாகிய இநதககுநதிபுததிராகள யாரு
தீஙகைக கருதாா மஹாதமாககளும மாதரிபுததிராகளு
நகுல ஸஹதேவாகள தீஙகுசெயவதேதது? அவாகள
யின ராஜயததையடைநதிருபபதை தருதராஷடிரன பெ
விலலை மிகக பாபமான இநதசசெயகையைப பீஷமா எ
ஒபபுககொளளுகிறுா? அவாகளை நிஷகாரணமாக நகரததை
வெளிபபடுததுவதை அவா அஙகீகரிககிறுரே சநதனுவின
ஞகிய விசிததிரவீரியனும ராஜரிஷியான பாணடுவுமாகிய
ஸரேஷடாகள முனனே நமககுப பிதாவைபபோலிருந
புருஷஸிமமமாகிய அநதபபாணடு தேவததனமையைய
பிறகு, பாலாகளான இநத ராஜபுததிராகளினமேல தருத
ரன பொறுமைகொணடிருககிறுன இதனை விருமபாத
அனைவரும வீடுகளைவிடடு இநதச சிறநத நகரததிலிருநது
டிரா போகுமிடததிறகுபபோவோம' எனறு சொனனாகள
வாறுபேசித துககமுறறிருநத அநதநகரததுஜனஙகளைபபா
தாமராஜரான யுதிஷடிரா தாமும துககததினுலபீடிககப
ராய மனததிறசிநதையுறறுச சொலலலானா 'பிதாவும பூ
தககவரும பெரியவரும சிறநதவருமாகிய ராஜா எனனசெ
கிறுரோ அதை நாஙகள சநதிககாமற செயயவேணடுமெ
எஙகளுடைய விரதம நீஙகள எஙகளுககு வேணடிய
நீஙகள செலலுஙகள பிரதககஷிணஞசெயது எஙகளுககு
வாதஙகளினுல அனுககிரஹஞசெயது தமதம வீடுகளுககுப
திருமபுஙகள உஙகளால எஙகளுககு ஆகவேணடிய க
நேரிடுமபோது எஙகள விருபபஙகளையும நனமைக
செயயககடவீா' எனறுா இவவாறு சொலலபபடட
டணதது ஜனஙகள அபபோதே பிரதககஷிணஞசெயது ஆசீா
களினுல அவாகளுககு அனுககிரஹஞசெயது நகரததுககே
பிசசெனறனா படடணததுஜனஙகள திருமபிபபோ
எலலாததாமஙகளையும அறிநதவரும சிறநதபுததியுளள
பேசததெரிநதவருமாகிய விதுரா, பேசசையறிநதவரும

ுள்ளவரும பாணடவஸரேஷடருமான யுதிஷடிரரைப பாா
பினவரும சொலலைசசொலலலானா
ராஜநீதிசாஸதிரததையே   தொடாநதுகொணடிருககும
பினபுததியை எவனறிகிறுனே அவன (அதனை) அறிநத
இஙகே ஆபததைததாணடததகக உபாயததைசசெயய
டும லோஹததினுல செயயபபடாமலே தேகததைசசேதிக
க கூாமையான ஆயுததததை எவன அறிநது அதைததடுக
உபாயததையும அறிநதிருககிறுனே அவனைப பகைவா
லாா காடுகளையழிபபதும குளிரைபபோககுவதுமாகிய
பபாகிய) ஒனறு, பெருஙகாடடில வளைககுளவஸிககும
தலியவறறைத தகிககாதெனறறிநது தனனை எவனகாப
ககொளளுகிறுனே அவன ஜீவிததிருபபான கணணிலலா
வழியையறியான கணணிலலாதவன திசைகளை அறியான
பமிலலாதவன ஐசுவரியததைப்பெறுன நான இவவாறு
ததைககொணடு நீ தெரிநதுகொள உலோகததினுல செய
ாததும பகைவா பிரயோகிபப[illegible]ிய ஆயுதததையே

டும்' என்றும், 'சுவாகளையும் பார்த்துவைத்துக்கொள்ள
டும்' என்றும், 'அபயோ து சுத்தியுண்டு' என்றும் 'ஜிதேந்தி
யிருப்பவன் ராஜ்யத்தையடைவான்' என்றும் விதுரர் என
சொன்னார் அதெல்லாம்தெரிந்ததென்று நான் விதுரருக்கு
மொழிசொன்னேன்' என்றுசொன்னார் அந்தப்பாண்ட
பங்குனிமாதம் எட்டாவதுநாள் ரோகிணிநக்ஷத்திரத்தில
பட்டு வாரணாவதம்போய் நகரத்துஜனங்களைக் கண்டனர்

நூற்றைம்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்

ஜதுகருஹபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் வாரணாவதத்திற் பிரவேசித்தது)

பிறகு, புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள்வருகி
நகரத்துஜனங்களனைவரும் கேட்டு உடனே மிகுந்தசந்தே
துடன் ஸமஸ்தமா[illegible]களைப்பொருள்களோடுங்கூட அ

லும படிககபபட

ான யுதிஷடிரா இவவாறுசொலலபபடடபோது விதவான
சிறநதவராகிய விதுரரைநோககி, ‘தெரிநதது’ எனறே மறு
றிசொனனா அநதபபாணடவாகளுககு உபதேசஞசெயது
களைபபிரதக்ஷிணமாகவநது விடைகொடுதது விதுரா தம
றததிறகுசசெனறா விதுரரும பீஷமரும நகரஜனஙகளும
பிபபோனபிறகு, குநதி தாமராஜாவினிடமசெனறு, ‘விது
னஙகளினநடுவில சொலலாதவாபோல ஒருசொலலைசசொன
அவருககு நீயும அபபடியே எனறு அஙகீகரிதது மறு
றிசொனனாய எஙகளுககு அதுதெரியவிலலை நாஙகள
ததெரிநது கொளளககூடுமானால, அபபடிததெரிநதுகொள
ால குறறம நேரிடாதிருககுமானால, உனககும அவருககும
த சமபாஷணை முழுமையும நான கேடகவிருமபுகிறேன’
றுசொனனாள யுதிஷடிரா, ‘விஷததிலிருநதும தீயிலிருந
காததுககொளளவேணடும’ எனறும, ‘வழிகளைததெரிநது
ணடு நக்ஷததிரஙகளால திசைகளை அறிநதுகொளளவேண

1 தான வாஙகித திருபபிபபோடுகிறான

சுற்றுக்கொண்டுசென்றனர். புருஷஸ்ரேஷ்டரும் தேவதை
போல பிரகாசிப்பவருமாகிய தர்மராஜாவான யுதிஷ்டிரர்
ஜனங்களினால் சூழப்பட்டிருந்தபோது, தேவர்களால் சூழப்
இந்திரனைப்போல் விளங்கினார். குற்றமற்ற ஜனமேஜயரே!
ணத்து ஜனங்களால் மரியாதைசெய்யப்பட்ட பாண்டவ
தாங்களும் அவர்களுக்கு மரியாதைசெய்து அலங்கரிக்கப்ப
தும் ஜனங்கள் நிறைந்ததுமாகிய வாரணாவதத்தில்பிரவே
னர். அந்தவீரர்கள் பட்டணத்தில் பிரவேசித்து அங்கே கி
தில் பிரவேசஞ்செய்தனர். ராஜரே! தோர்ளிகளிற்சிறந்
களும் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களுமான பாண்டவர்கள் தங்கள்
னுஷ்டானங்களில் ஊக்கமுள்ள பிராமணர்களின் கிருகங்
கும் நகராதிகாரிகளின் கிருகங்களுக்கும் வைஸ்யசூத்ரர்களின்
கங்களுக்கும் சென்றனர். பரதஸ்ரேஷ்டரே! பாண்டவ
நகரத்து ஜனங்களினால் பூஜிக்கப்பெற்றபிறகு, புரோசனனை
னிட்டுக்கொண்டு தங்கள் கிருகத்திற்குச் சென்றனர். அ
புரோசனன் அவர்களுக்குப் பக்ஷ்யங்களையும் பானங்க
ஸுகமான படுக்கைகளையும் சிறந்த ஆஸனங்களையும் செ

*

அவனால் மிக்உயர்ந்த பொருள்களைக் கொடுத்து உபசரிக்கப்
பாண்டவர்கள் நகரத்திலவ்வசிக்கும் ஜனங்களினால் ஸேவிக்
பெற்றவர்களாக அந்தக்கிருகத்தில்வாஸஞ்செய்தனர் அவர்
அந்தக்கிருகத்தில் பத்துராத்திரிகள் வாசஞ்செய்தபின்,
ன்ன, மங்கள மென்றபெயரையுடைய ஓர் அமங்களமான
அவர்களுக்குக் காணுபிந்தான் அந்தப் புருஷஶ்ரேஷ
ான பாண்டவர்கள் புரோசனனசொல்லினால் தங்கள
ரிகளுடன் கைலாஸத்தில் யக்ஷர்கள் பிரவேசிப்பதுபோல
கிருகத்தில் பிரவேசித்தனர் தர்மிஷ்டர்களெல்லாரினும்
வரான யுதிஷ்டிரர் அந்தவீட்டைப் பார்த்து நெய் அரக்குக
டுசேர்ந்த கொழுப்பின் நாற்றத்தை மோந்து இது நெருப்
காகச்செய்யப்பட்டதென்பதையறிப் பீமஸேனனுக்குச்
லலானா
பகைவர்களுக்குப்பரிதாபமுண்டுபண்ணுகிறவனே! இந்த
தீப்பிடிப்பதற்கு எளிதாகச்செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்பது
வாக இருக்கிறது சணல், குங்கிலியம், முஞ்சம்புல், விழல்,
லமுதலான பொருள்களெல்லாம் நெய்யில் நனைத்து, இந்த
டும்போது நிச்சயமாகச் சேர்த்திருக்கின்றனர் அப்படியே,
ீட்டைச்சுற்றிலுங்கூடத் தீப்பிடிக்கத்தக்கவையான புல்,
பருத்தி, மூங்கில், மரம், பாய் இவைகளும்போடப்பட
ின்றன வீடுகட்டுகிறவேலையில் தேர்ந்தவர்களும் நம்பிக்கை
வர்களுமான வேலைக்காரர்கள் இதைச்செவ்வையாகக்கட்டி
கின்றனர் இந்தப் பாபியான்புரோசனன் நம்பின என்னைக
ந்தத எண்ணங்கொண்டிருக்கிறான் இந்தப்புத்தியற்றவன்
ராதனனுக்குவசப்பட்டு அவன்சொற்படியே நடக்கிறான்
புத்தியுள்ள விதுரர் இந்த ஆபத்தை அப்போதே அறிந்
கிறார் பீமனே! அதனாலேதான் முன்னமே எனக்கு அவர்
பித்தனர் புத்தியுள்ளவர்களாகிய்நாம், எப்போதும் நமது
மையை விரும்புகிறவரும் நமது சிறியதகப்பனருமாகிய விதுர
இந்த அமங்களமானகிருகம் துரியோதனன்சொல்லை அனு
ம அயோக்கியர்களால் நமக்குத் தெரியாமல் உறுதியாகக்
பட்டிருக்கிறதென்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்' என்று
ானா அதைக்கேட்டபீமஸேனன் சொல்லலானான்
ந்தக்கிருஹம் தீக்குரியதாகச் செய்யப்பட்டதென்று நீர் நினை
நாம் முன்வஸித்திருந்தஇடத்திற்கேசெல்வது நலம் [1 நாம்

[1] இந்த அதிகபாடம் அஸ்தினபுரத்தைவிட்டுப் புறப்படும்போதே
லப்பட்டிருக்கவேண்டும்

இதை அறிநதிருநதும தனியாகபபோவது ஸரியானகாரியப
னறு நான நினைககிறேன நனமைநோநதாலும தீமைநோநத
அவாகளுடனகூடவே நாமும வஸிககவேணடும நாம
படுவோமாயின பயததிலைஒயநதிருககும தருதராஷடிரபுத
இது முதல ராஜயததில ராஜாவாக வேருனறிபபோவான
யமே அவனுடையதாகிவிடும இநத ஜனஙகளும அவ
மாவாா ஆதலால், நாம கழுததில அடிவைததுககொணடு க
வஸிபபோம நமககுக காலம அனுகூலமாகவரும
சதருவினிடததிலிருநது ராஜயததைப பிடுஙகிககொணடு
பிதாவினுடைய ஸமபததையும ஸௌககியததையும நீடூழிகாலப
பவிபபோம தருதராஷடிரனசொலலை நாம எதறகாக அனு
வேணடும? ராஜாவே! அவாகளிடமிருநதுபிரிநது வேருகப
தாகியபலஹீனம உமககு வநததேன? ஆபததுககளில ந
காபபாறறுகிற இறநதபுததிமானான விதுரா இருககிறா
ராஜயஸௌககியததைவிருமபாமையால ஒருபககமும சோரா
ரோ? பாஹலீகனமுதலானபெரியவாகள எபபோதும ம
தாகளே துரோணா அாசசுனனிடததில பிரீதியுளளவரா
நம பகஷமாகவே இருபபா ராஜாவே! ஆதலால, கூடவே
தலவேணடும எவவகையிலும பிரிநதுபோகலாகாது ராஜ
அலலது, பராககிரமததில வெலலசசகதியறறவாகளும
களும கபடமுளளவாகளும வஞசகஞ செயபவாகளுமாகிய
தருதராஷடிர புததிராகள நாம ஜாககிரதையாயிருககும
என்ன செயயவலலராவா? அவாகள எதைசசெயயாா? மு
எனககு அவாகள மஹாவிஷததைககொடுககவிலலையா?
விஷமுளள மிககக்கொடிய ஸாபபஙகளினால எனனைக கடிகக
யவிலலையா? ராஜாவே! பிரமாணகோடியில தூககததினால
தேகமதெரியாமலிருநதபோது தருஷடியிலவிஷமுளள
ஸாபபஙகளைவிடடுக கடிககசசெயது கஙகையிலவரிசையா
டினசூலஙகளில அவாகள எனனைத தளளிவிடவிலலையா
போது நான இறநதுபோனேனா? ராஜஸரேஷடரே! அநத
களால கெடட எணணததோடுசெயயபபடட அநதக
ஆபததுககளில எநத ஈசுவரா நமமைரகஷிததாரோ, சராசர
உலகமனைததும எவருடையஸவாதீனமாக இருககிறதோ,
இபபோது எஙகே போயவிடடாா? நாம எதுவரையில ஸ
லாமோ அதுவரையில ஜாககிரதையோடு பொறுததிருப
எபபோது நமககுப பொறுககமுடியவிலலையோ அபபோ

யஹிததைத தேடுவோம இபபோது நாம அவஸரமா
லததிலை யுததஞசெயது பாாககவேணடியது எனனவிருக
? ஸாமததிலும தானததிலும பேததிலும பாதி
ததை அடைவதறகு முயலவோம அதறகுமேறபடடுததான
ம சிலாககியமாகும ஆதலால, அவாகளுளளததில அடிககப
ஆணியைபபோல அவாகளுடனகூடவே வாஸஞசெயதல
டும மிகபபயநதவனைபபோலககாணபிதது எஙகும வேறு
போகலாகாது]' என்று பீமஸேனன சொனனான அதைக
, யுதிஷ்டிரா மறுமொழிசொலலலானா
நாம அயாசசியிலலாமல நமமனததுககு இனியதும அபா
லாததுமாகிய மாாககததை இஙகிருநதே தேடிககொணடு
ணணமவெளிபபடாமல ஜாககரதையோடு இநதஇடததிலே
வஸிததிருபபது நலமென்று நான நினைககிறேன அநதப
சனனுககு நமமுடையகுறிபபு வெளிபபடுமானால அபபோது
சீககிரம செயயததொடஙகி உடனே பலாதகாரமாகவும
துவிடுவான இநதபபுரோசனன உலகநிநதனைககாவது
ததிறகாவது பயபபடுகிறவனலலன அதனாலேதான புததிய
வன துரியோதனனுககு உட்படடிருககிறான மேலும, நாம
பபடடுபபோனபிறகு நமது பிதாமஹராகிய பீஷமா ஏன
பபாா? அவா கௌரவாகளைததான ஏன கோபமூடடுவாா?
து, நாம இஙகே தகிககபபடடபின நமது பிதாமஹரான
ரும மறறகௌரவஸரேஷடாகளும தாமமெனபதைபபற
கோபிககவும கோபிககலாம, அதனால, எனன உபயோகம?
எரிககபபடடபின நமமுடைய சிறநதவமசததினலசொலலப
மறறததாமநதெரிநத கௌரவஸரேஷடாகளும கோபித
அது நியாயநதான ஆனால, நாம கொளுததபபடுவதறகுப
து ஓடுவோமாயின ராஜயததிறகாசைபபடட துரியோதனன
களைககொணடு நமமெலலாரையும கொனறுவிடுவான நாம
ததிலிராதவா அவன ராஜயததிலிருபபவன நாம ஸஹாய
ாதவா அவன ஸஹாயமுளளவன நமககுப பொககச
அவனுககுப பெரியபொககசமிருககிறது அவசியம உபா
ளினால கொனறுவிடுவான வீரனே! ஆதலால, நாம இநதப
யையும அநதத துரியோதனனெனனுமபாபியையும ஏமாறறு
காகக கருததுவெளிபபடாமல பறபலஇடஙகளில வஸித
வணடும அதனபொருடடு நாமவேடடையேகாரியமாக இங
மியில திரிவோம அதனால நாம ஓடுவதறகுவழிகள தெரி

ந்துபோம் இப்போதே பூமிக்குள் மிக்கரஹஸ்யமாக ஒரு
கம்செய்வோம் அதில் நாம் மறைந்துபுறப்பட்டுப்போகும
நம்மை அக்கினிதகிக்காது நாம் இந்தவழியில் ஓடுவதைப
சனனும பட்டணததிலுள்ள ஜனங்களில் ஒருவரும் அ
யிருக்கும்படி, நாம் ஜாக்கிரதையாகச் செய்யவேண்டும்'
சொன்னார்

நூறறைம்பததோனபதாவது அததியாயம

ஜதுகருஹபாவம (தொடர்ச்சி)

(கனகன் சுரங்கஞ் செய்தது)

ராஜாவே! விதுரருக்குஆப்தனும ஸமாததனுமாகிய
1 கனகன ஏகாந்தமான ஓர் இடத்தில் பாண்டவாகளை நே
பினவருமசொல்லைச்சொல்லலானான் 'நான திறமையுள
ஙகவேலைககாரன 'பாண்டவாகளினபிரியததை நீ செய்ய
டும்' என்றுசொல்லி விதுரரால அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன
களுக்கு நான என்னசெய்யக்கடவேன? உமமுடையானனை
பற்றி மறைவாக மிலேசசபாஷையில விதுரா உமக்குச்செ
தும நீர அதறகு ஆகுகவென்று மறுமொழி சொன்ன
என்னை நமபுவதறகுக காரணம கிருஷணபக்ஷம சதுர்த்த
திரி உமதுகருஹததின இந்தவாயிலில புரோசனன தீ
போகிறான புருஷஸ்ரேஷடாகளான பாண்டவாகளை அவா
யாருடனகூடக் கொளுததிவிடவேண்டுமெனபது துராபுத்தி
அந்தததுரியோதனனுடைய நிசசயம' என்றான உறுதி
தைரியமுள்ளவரும் குந்திபுததிரருமான யுதிஷடிரா அவ
மறுமொழிசொல்லததொடங்கினா

'அனபனே! நீ விதுரருககுவேண்டியவனென்றும
னென்றும நமபததக்கவனென்றும அனபனென்றும எ
றும உறுதியானபக்தியுள்ளவனென்றும நான அறிவேன 2
கியவிதுரருக்குத தெரியாதகாரியம ஒன்றுமில்லை நீ அவ
எவவாறோ அவவாறே நமக்கும்வேண்டியவன உன்னிடம எ
வேற்றுமையில்லை நாம விதுரருக்கு எப்படியோ அப்ப
தான உனக்கும வேண்டியவராயிருக்கிறோம எங்களை
யாகிய விதுரா காப்பாற்றுவதுபோலவே நீயும காப்ப

1 சுரங்கம்செய்பவன். 2 பரவியஞானமுள்ளவா

வீடு தீபபிடிகக எளிதானது துரியோதனன கட்டளை
புரோசனன எனககாகக கட்டிவைததெனறு என
தெரியும துஷ்டபுததியுள்ளவனும பாபியுமாகிய அந
ரயோதனனுககுப் பொககசமும மனுஷயஸஹாயமும
கினறன அநதப பூரபசிநதையுளளவன எநதககாலமும்
ளைபபீடிககிறுன ஆதலால், நீ தகுநத யததனஞ்செயது இநத
ணியிலிருநது எஙகளை விடுவிககவேணடும் நாஙகள இநத
தில எரிநதுபோனுல துரியோதனனவிருபபம நிறைவேறிப
அநததுராதமாவான் துரியோதனனுடைய இநதஆயுத
ஆயுதஙகளால நிரமபிஇருககிறது மதிலசூழநததும பரிஹா
றகு உபாயமிலலாததுமான இநதஇடததைககணடுபிடிதது
பபெரியவீடு கட்டப்பட்டிருககிறது அவனசெயயககருதிய
கெட்டசெயகையை விதுரர் முனனமே நிசசயமாகஅறிநதி
ரா அதனுல எஙகளுககுததெரிவிததார் விதுரர முனனமே
றிநத அநத ஆபதது இதோசமீபததிலிருககிறது புரோ
னுககுததெரியாமல எஙகளை நீ விடுவிககககடவாய்' எனருர.
ககனகன 'அவவாறேயாகட்டும்' எனறு வாககுததததது
து முயறசியுடன அகழியைபறிபபவனபோல பெருஞசுரங
த உணடுபணணினன பாரதரே! அநதவீட்டினநடுவில அதி
பரியதாயிராததும கதவுளளதும பூமிககுஸமமாக இருபபத
யாருககுமதெரியககூடாததுமான துவாரததை உணடுபண
ன புரோசனனிடமுளள பயததினுல, அநதததுவாரததை
வாகவேசெயதான கெட்டஎணணமுளள அநதபபுரோச
எபபோதும அநதவீட்டினவாயிலிலேயே வஸிததுககொண
தான ராஜாவே! அநதபபாணடவாகளனைவரும இரவுமுழு
ஆயுதபாணிகளாகவே அஙகேவஸிததனா பாணடவாகள
ல வேட்டையாடிககொணடு காட்டுககுககாடு திரிநதனா
வே! அவாகள புரோசனனை நமபாமலிருநதும நமபினவா
பாலவும மனததில ஸநதோஷமிலலாமலிருநதும ஸநதோஷ
ரவாகள போலவும நினைககசசெயது ஏமாறறிககொணடு
த ஆசசரியததுடன வாசஞசெயதனா விதுரருடையமநதிரி
அநதசசிறநத கனகனைததவிர அநநகரததில வஸிககும
கள்யாவரும இவாகளகருததை அறியவிலலை

நூற்றறுபதாவது அத்தியாயம்

ஜதுக்ருஹபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(ராத்திரியில் குந்தி பிராமணபோஜனஞ் செய்வித்தபின் பீமன் மாளிகையைக்கொளுத்திக் குந்தியையும் ஸஹோதரர்களை அழைத்துக்கொண்டு சுரங்கவழியாக வெளிப்பட்டது)

ஒருவருஷகாலத்துக்குமேல ஒறறுமையானமனததுடன திருநத பாணடவாகளைப புரோசனனகணடு (அவாகள) நமபினவாகளெனறறிநது களிபபுறறுன அவனமனததில தோஷததுடன, 'பாணடவாகளையழிபபதறகு இது யுகத காலமெனறு நினைககிறேன' எனறு ஆலோசனைசெய கௌரவஶ்ரேஷடருமம சிறநதபுததிசாலியும தாமபுததிரரு யுதிஷடிரா அவனுடைய அநதஎணணததையறிநது கவலையு புரோசனன அவவாறு களிபபுறறிருககையில தாமநெ ருமம குநதிபுததருமாகிய யுதிஷடிரா, பீமஸேனனையும அாசக யும நகுலஸஹதேவாகளிருவரையும பாாததது, 'இநதபபா ஞன புரோசனன நாம நிரமபநமபியிருபபதாக நினைககி கொடியநினைவுளள இவன ஏமாநதிருககிறுன ஓடுவ இதுகாலமெனறு நினைககிறேன, ஆயுதசாலையில தீமூடடிப சனனையும எரிதது இஙகே ஆறு மனிதாகளை வைததுவிட்டு குநதெரியாமல ஓடிபபோவோம' எனறு சொனனுா ம ஜாவே! பிறகு, குநதி அனனதானஞ்செயவதை வியாஜ கொணடு இரவில பிராமணபோஜனஞ் செயவிததாள ளும அஙகேவநதனா பாரததரே! அநதஸதிரீகள இஷட விளையாடிப போஜனமும பானமுஞ்செயது குநதியிடம பெறறுககொணடு இரவிலேயே தமதமவீடுகளுககுச சென புரோசனனுல தூதுவிடபபடட ஒருவேடசசி கெடடஎண துடன எபபோதும ஸமயமபாாததுககொணடு குநதி அடுததிருநதாள அநத வேடசசிககும ஐநதுபுததிராக தாாகள முனனமேயுளள பழககததினுல குநதியி ஸநேகஞ்செயதுகொணடு அவளுககு ஸகியாயிருநத வேடசசி, பலவகையானதேனகளையும கிழஙகுகளையும ளையுமெடுததுககொணடு அனனததைவிருமபிக காலத் தூணடபபடடவளாகப புததிராகளுடன வநதுசோநதாள கொடியவளும ஐநதுபுததிராகளுளளவளுமான அநதவேடச

மனமொததஸகியாயிருநதாள அவள புததிராகளுடன
ானஞ்செயது மயககமுறறு அதனுல அயாநதிருநதாள
வே! புருஷஙரேஷடரே! அவள தனபிளளேகளெலலாரோ
டப பிரஜஜைஞுதபபி இறநதவளபோல அதேவீட்டில தூஙகி
பிறகு, அதிகமாககாறறடிககையில ஜனஙகளெலலாம
னபாதிராததிரியில பீமன அநதவீட்டைப புரோசனன
கபடுததிருநதானே அநத இடததில கொளுததினன
க பீமன அரககுமாளிகையினவாயிலில தீமூட்டிப பிறகு
வீட்டைசசுறறிலும அகனிபிரதானஞ செயதான சிறநத
புளள பீமஸேனன முனனதாகவே வீட்டையொழிததுக
யைப பாணடவாகளுடன அநதசசுரஙகததில அனுபபி
தான நலலபுததிசாலியானபீமன அநதவீட்டைசசுறறிலும
வைதது உடனே வீட்டிலிருநதபொருளேயெடுததுககொணடு
சசுரஙகவழியாக வெளிபபடடான அநதவீடுமுழுதும
ககொணடதையறிநத பிறகு, பகைவாகளே அடககுகினற
டவாகள தாயாருடனகூடச சுரஙகததுககுள விரைவாகப
தனா அதனபிறகு, தீயினுடைய மிகவும அதிகமான எரிசச
சததமும உணடாயின அதனுல அபபோது அநதஜனககூட
விழிததுககொணடது அநதவீடு எரிவதைககணடு அநத
ஞவத நகரததுஜனஙகள முகமவாடினவரகளாய, 'துரியோ
னுல அனுபபபபடட புததிஹீனனுன பாவியினுல தான
வதறகாகவே வீடுகடடுவிககபபடடது அஃது எரிககவும்பட
ஆ! ஆ! சீ, சீ! தருதராஷடிரனுடையபுததி அவவளவு செவ
ாயிலலே அவன பரிசுததாகளான பாணடுபுததிராகளேத
ஷிகளேபபோல எரிததுவிடடானே! கெடுமினவுளள
சனன கொளுததினபிறகு நலலவேளேயாயத தானும இப
து எரிநதான அவன குறறமிலலாமல செவவையாக நம
வாகளான உததமபுருஷாகளேக கொளுததினனே!' எனறு
பிககொணடு இரவில அநதவீட்டை நாலுபககமும சுறறிக
ணடு நினறனா அநதபபாணடவாகளனைவரும தாயாருடன
மிகததுயரமுறறவாகளாகி அநதசசுரஙகததின வழியாக
பபடடு யாருககுமதெரியாமல விரைவாகசசெனறனா அவ
துககமிலலாததனுலும பயததினுலும அநதவீராகளான
டவாகள தாயாருடனகூடச சீககிரம நடபபதறகுச சகதி
ாதவாகளாயிருநதனா அரசாககரசே! அசசபபடததகக
பராகரமஙகளேயுடைய பீமஸேனன ஒருவனே தனஸஹோ
களனைவரையும தாயாரையும எடுததுககொணடு செனறுன

மிகசசிறநத தேகபலமும பாரகரமமுமுளள வீரனுன அநத
ஸேனன தாயாரைத தோளிலும நகுலஸஹதேவாகளை இ
லும எடுததுககொணடும யுதிஷடிரரையும அாசசுனனையும இ
கைகளால் பிடிததுககொணடும மரஙகளை மாாபினுல முறி
கொணடும பூமியைககாலகளினுல நிரவிககொணடும வாயு
மாக விரைவிறசெனருன

நூறறறுபததோராவது அததியாயம

ஜதுகருஹபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள், விதுரர் அனுப்பின் தூதன் கொணர்ந்த
கப்பலிலேறிக் கஙகையைத்தாண்டியது)

அதேகாலததில கவியாகியவிதுரா முனசெயதஸஙே
படி கஙகையைத தாணடுவிபபதறகாக நலலநடகசையுடைய
தமககும பாணடவாகளுககும முனனமேதெரிநதவனும ந
தகுநதவனும அடையாளததையும வாயசசமாசாரதை
தெரிநதுகொணடவனுமாகிய ஒருமனிதனை அநதவனத
அனுபபினுா அவன அவவனததில குறிததஇடமசெனறு பா
வாகளைககணடான கௌரவாகளாகியஅவாகளைத தாயாரு
கூடக கஙகைககரைககு அழைததுககொணடு போனுன மி
சிறநதபுததியுளளவரும மஹாதமாவுமாகிய விதுரா பாவ
வுளள அநதபபுரோசனனுடைய அநதசசெயகையையும சா
தெரிநதுகொணடாா அதனுல விதுரரால அபபோதே
தெரிநதமனிதன அனுபபபபடடான அவன தீஙகிலலாத
கைககரையில நமபிககையுளள மனிதாகளாற செயயபபட
மனததையும காறறையுமபோல வேகமாகசசெலலததககது
ததகாறறையும தாஙகுவதும யநதிரம பூடடபபடடதும
கடடியதுமாகிய ஒருகபபலைப பாணடவாகளுககுக காண
தான அதைககாணபிததபிறகு, முனபு விதுரா சொலலிய
அடையாளமாகச சொலலலானுன

'யுதிஷடிரரே! அடையாளததிறகாகக கவியான வ
ருடைய இநதவசனததை நான சொலலககேளும
வது, 'காடடையழிபபதும குளிரைப போககுவதும
ஒனறு பெருஙகாடடில வளையிலிருபபனவறறைக
வதிலலை எனறறிநது அவவகையாகத தன்னை எ
காததுக கொளளுகிறுனே அவன ஜீவிபபனென

ந்துகொள்ளவேண்டும்' என்று விதுரர் எந்தச்சொல்லைச
னனுரோ அது இப்போது அப்படியேயாயிற்று இந்தஅடை
த்துடன் அவரால் அனுப்பப்பட்டவனும் நம்பிக்கையுள்ள
மாக என்னை அறியும் எல்லாவிஷயங்களிலும் உண்மையை
தவரும் உயர்ந்தபுத்தியுள்ளவருமாகிய க்ஷத்தாவானவிதுரர்
யாதனனையும் அவன் ஸகோதரர்களையும் இகழ்ந்து என்னி
மற்றொரு சொல்லையும் சொன்னார் அதாவது, 'குந்திபுத்திர
காணனையும் தம்பிமார்களுடன்கூடிய துரியோதனனையும்
ரியையும் ஐயமின்றிச் சண்டையில் வெல்லப்போகிறீர்' என
ான்'' என்றான்

பிறகு, அந்தப்பாண்டவர்களும் சிறப்புள்ள கங்காதீரத்திற
சென்றனர் (அங்கே,) செம்படவர்க்கு அரசனும் வீரனும்
த தாமிஷ்டனும் பரம்பரப்புள்ளவனும் மானுமியுமாகிய ஒரு
படவன் விளக்கின்வெளிச்சத்தினுல் பாண்டவர்களைத் தேடிக்
ண்டுவந்தான் அவனை அந்தப்பாண்டவர்கள் கண்டனர் அந்
சம்படவன் சிறந்தபுத்தியுள்ள விதுரர் மிலேச்சபாஷையினுல்
னது முதலிய அடையாளங்களென்னவோ அவற்றைப்பாண
களுக்கு அப்போது தெரிவிக்கத் தொடங்கினன் 'விதுரர்
ருக்குச் சிறந்த திரவியங்களை மிகுதியாகக்கொடுத்து, 'நீ கங
கரையில் வஸித்துக்கொண்டிருந்து பாண்டவர்களைக் கரை
றக்கடவாய்' என்று கட்டளையிட்டிருக்கிறார் அவ்வாறு
ளையிடப்பட்ட நான், சதுர்த்தசியாகிய இன்றைத்தினம் கங
ன ஸமீபத்தில் மானக்கூட்டங்களோடு கூடிய இந்தவனத்தில்
்களை அனுப்பித் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன் பிரபுக்களே!
ளுக்கு ஸுகமுண்டாகக்கடவது இப்போது, நீங்கள், துடுப
ளோடும் கொடிகளோடும் கூடியதும் ஓட்டையில்லாததும
்கொப்பானதுமாகிய கப்பலில் ஏறிச்செல்லலாம் இந்தக
ல ஜலமார்க்கத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, ஜலத்தில் நன்று
பாகத்தக்கது உங்களெல்லாரையும் இந்த இடத்திலிருந்து
ண்டுபோய்விடும், ஸந்தேஹமில்லை' என்றான் பிறகு, அந
புருஷஶ்ரேஷ்டர்களைத் தாயாருடன்கூட்டக் கப்பலிலேற்றிக
ண்டு, கங்கையில்போகும்போது, அவர்கள் துக்கப்பட்டிருப
க்கண்டு, அந்தச் செம்படவன், 'விதுரர் உங்களை உச்சி
ந்து தழுவிக்கொண்டு 'நீங்கள் வியாகுலப்படாமல் க்ஷேம
மார்க்கத்தில் செல்லுங்கள்' என்று பலமுறை சொன்னார்'
று திரும்பவுஞ்சொன்னன் ராஜேந்திரரே! விதுரரால்அனுப
்பட்ட அந்தமனிதன் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான அந்த வீரர-

களுககு இவவாறு சொலலிக கபபலால கஙகையைத தாண்
தான கஙகையைததாணடுவிததபின அககரைசோநத அ
ளெலலாரையுமநோககி, ‘ஜய’ எனற ஆசீரவாததததைசசொ
பிறகு அவன தானவநதவாறே சென்றுன மஹாதமாககள
பாணடவாகளும, கஙகையைத தாணடினபின, கவியாகிய
ருககு ஸமாசாரமசொலலியனுபபி, யாருககுநதெரியாமலமறை
கொணடு விரைவாகச சென்றனா அநதவீராகள, அவவிட
அலைகள எழுமபுகிற கஙகையைததாணடினபிறகு, தெனதிசை
நோககி வேகமாகபபுறபபட்டனா அரசரே! இரவில நக்ஷத
களினுல மாாககததைதத தெரிநதுகொணடு தெறகுமுகமாக
காடடிலிருநது வேறு ஓா அடாநதகாடடுககுச சென்றனா பி
களைததுப பசிதாகஙகளினுல வருததமுறறவாகளாகிபபயத
நடுஙகிககொணடு மிகுநதபராககிரமமுளள பீமஸேனனை நோ
பலமுறை பினவருமசொலலைச சொலலலானுாகள ‘நாம
அடாநதகாடடில திசையும அறியோமே நடககவும முடி
யிருககிறேமே, இதறகுமேலான கஷடம எனனவிருககி
அநதபபாவியான புரோசனன எரிநதுபோனுனே எனன
நாம அறியோம நாம யாாகணணிலும அகபபடாமல இ
பயததிலிருநது எவவாறு விடுபடுவோம? பாரதனே! எங
எடுததுககொணடு முனபோலவே துரிதமாகசசெல நமமு
ஒருவனதானே காறறைபபோனற பலமுளளவன’ என்ற
இவவாறு தாமராஜாவினுல சொலலபபட்ட மஹாபலசா
வாயுபுததிரனுமான அநதபபீமஸேனன குநதியையும ஸ
தராகளையும எடுததுககொணடு விரைவாகசசென்றுன

நூறறறுபததிரணடாவது அததியாயம்

ஜதுகருஹபாவம் (தொடர்ச்சி)

(வாரணவதத்து ஜனங்கள் காலையில் அரக்கு மாளிகை எரிந்த
கண்டு புரோசனனும் பாண்டவர்களும் எரிந்துபோனதா
நினைத்து அதனைத் திருதராஷ்டிரனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி
தூதனை அனுப்பினதும், திருதராஷ்டிரன் தாயாதிகளு
டன் அவர்களுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்ததும், பீஷ
மரும் விதுரரும் பேசிக்கொண்டதும்.)

பிறகு, இரவுநீஙகினவுடன, நகரததுஜனஙகளனைவரும பா
வாகளைபபாாககவிருமபித துரிதமாக அவவிடமவநதனா அ
ஜனஙகள நெருபபைஅவிதது அவவிடததில எரிநதுபோன அ

டையும புரோசனனென்னும மநதிரியையும கணடனா
வசசெயகையுள்ள துரியோதனனுல பாணடவாகளை அழிபப
ாக இநத வீடு கடடபபடடது திணணம' என்று அநதஜனங
கூவினா 'கருதராஷடிரனமகன தருதராஷடிரனுககுத
நதே பாணடுபுததிராகளை எரிததிருககிறுன ஸநதேஹ
ல, திருதராஷடிரன இதைத தடுததவனலலன இவாகளவிஷ
ல பீஷமரும துரோணரும விதாரும கிருபரும மறறககுரு
ததவரும தாமததை அனுஸரிககவிலலை, நிசசயம ஆ! ஆ!
சிநதையுளளவாகளும தாமம கெடடுபபோனதை விதியினுல
மலிருககினறனா கலவிகேளவியுளளவாகளும பணககா
ருககு உடபடடிருககினறனா ஆ! ஆ! பெரியவாகளுஙகூட,
ஷடாகளும ஸதயததையும தவததையும கடைபபிடிதத
ளும கதியறறவாகளுமாகிய ஸதபுருஷாகளைப பாாகக
லயே அவாகளுககுத தெயவநதான ஆதாரம இநத நாம
தமாவான திருதராஷடிரனுககு, 'உனனுடைய முககிய
விருபபம நிறைவேறியது பாணடவாகளை எரிததுவிட
' என்று செயதி அனுபபுவோம' என்று கூறினா பிறகு,
கள பாணடவாகளைத தேடுவதறகாகத தீயைவிலககி,
புததிராகளோடு எரிககபபடட ஒரு நிரபராதையான
சசியைக கணடனா 'இதோ பாருஙகள! யதுவமசத
ராகிய இநதககுநதி, புததிராகளோடு எரிககபபடடுப பரி
பபடகததககவளாகக கிடககிறுள ஐயோ!' என்று நக
ஜனஙகள பேசினா அநத வீடடைப பரிசோதிககும்போது
ச சுரஙகவேலைசெயதவனுலேயே சுரஙகததினவழி மண
டு மூடபபடடது அநதசசுரஙகவழி அநத மனிதாகளால
பபடவிலலை அபபோது அநதநகரதது ஜனஙகள பாணட
ளும மநதிரியான புரோசனனும அகனியினுல எரிககபபடட
திருதராஷடிரனுககுச சொலலியனுபபினா ராஜாவாகிய
தராஷடிரன மிகபபெரிய துககமான பாணடுபுதராகளுடைய
மரணததைககேடடு மிகுத துயரமுறறழுதான ஆழமான மடு
டைககாலததில அடியில குளிாசசியும மேலே உஷணமுமா
பபதுபோல அவன உளளததில மகிழசசியும வெளியில துக
முளளவனுகி இருநதான அவன, 'அநதவீராகள தாயாருட
கூட எரிநதுபோனதினுல, மிகுநதகீாததிபெறற என ஸஹோ
ன பாணடுமஹாராஜன இபபோதுதான முடிவாக இறநது
னை வாரணுவதநகரததுககுச சீககிரமாக மனிதாகள
லவேணடும அநதவீராகளையும ராஜபுததிரியாகிய குநதியை

யும சிறபபிககவேணடும இனனும அஙகே அவாகளுககு ே
டியவாகள எவாகள இறநதுபோயினரோ அவாகளுககும (
துககுததககபடி பரிசுததமாகவும சிறபபாகவும கிரியைச
செயயவேணடும எனவமசததின ஸநததியை அபிவிருததி
கிறவாகளான மஹாதமாககள எரிநதுபோயினா இவ
ஆனபின, பாணடவாகளுககும குநதிககும எனனஎனன
காரியம எனறுசெயயககூடுமோ அவறறையெலலாம
தனஙகளினுல செயயவேணடும' எனறு சொனனுன பி
பீஷமருடன கூடசசோநத கௌரவாகளனைவரும திருத
டிரனும அவனுடைய புததிராகளும ஒறறையாடை உடு
சநதோஷமிலலாமல ஆபரணஙகளையும தலைபபாகைக
நீககி மஹாதமாககளான பாணடவாகளுககு ஜலதாபப
செயயககருதிக கஙகையைநோககிச சென்றனா அம
யின புததிரனுகிய திருதராஷடிரன இவவாறு சுறறதத
சூழபபடடவனுகசசெனறு பாணடுபுததிராகளுககு ஜல
பணஞ்செயதான எலலாரும சோநது மிகுநதவயஸன
அடைநது புலமபினா அநத ஜனஙகளில, 'ஆ! கௌரவவ
தவனுகிய யுதிஷடிரா!' எனறு சிலரும, 'ஆ! பீமா!' எ
மறறும சிலரும 'ஆ! பலகுனு!' எனறு பினனுமசிலரும,
இரடடையரே!' எனறு வேறுசிலரும, குநதியைபபறறிச
ஜனஙகளும அழுதுகொணடு ஜலதாபபணஞ் செயதனா
வாறே நகரததிலுளள மறறஜனஙகளும பாணடவாகளைப
வயஸனபபடடனா விதுரா மாததிரம கொஞசமாக வய
படடார அவா[1] உணமையறிநதவரலலவா? விதுரருககுத
ராஷடிரனுடைய ஹருதயததிலுளளதெலலாம தெரியும
ஞல, விதவானகளிற சிறநத விதுரா, 'இவன பிரமமதே
லேயே கெடுதிநினைவுளளவனுகவும வஞசகஎணணமுளளவனு
படைககபபடடிருககிறுன' எனறு நினைததுத துககமுறற
வினரோடுகூட ஜனஙகளுககுத துககததைககாணபிததுககொ
மனததில பாணடவாகள எவவளவுதூரம போயிருபபா
எனறு சிநதையுறறிருநதா, பாணடவாகளனைவரும தமது
திரரெனறே நினைததுககொணடிருநதா

பிறகு, பீஷமா, பாணடுராஜன புததிராகள தாயாரு
கூட இறநதுபோயினரெனபதைக கேடடு மிகத துய
றுக கணணீாவிடடுப புலமபினு 'ஆ! யுதிஷடிரா! ஆ! பீ

[1] எலலாம அறிதயமெனபதையறிநதவரெனபதும நடநதவி
தெரிநதவரெனபதும இருவகைககருதது

தனஞ்சயா ! ஆ ! இரட்டையரே ! ஆ ! குந்தியே ! நீ புத
டனகூட ஓரிரவில் ஸ்வாகக்ஞ்சென்றாயோ ? தாயாருடன
அந்தக குமாரர்களினவரும அங்கேயே முடிந்தனா அந
மனும தனஞ்சயனும மனததில வேகமுண்டானபோது
தினால மந்தரமலையையும உடைக்கத திறமையில்லாமற
மாட்டாரே ! குந்தியும பாண்டவர்களும இறந்துபோவார்க
று நான நினைககவில்லை அவர்கள மரணமடைந்திருப்பா
அஃது எவவகையிலும மாறானது அந்தத தாம
1 யுதிஷ்டிரனென்று பிராமணர்களால சொல்லபபட்ட
அந்தததனஞ்சயனும பூமியிலுள்ள க்ஷத்ரியர்களுககுள மிகச
தவனாவான உறுதியான நியமமுள்ளவனும தாமதேவதை
கொடுககபபட்டவனும பொய்யாமொழியனும மங்கள்கர
லக்ஷணங்கள அமைந்தவனும பாண்டுபுத்திரனுமான யுதிஷ
காலனவசத்தில எவவாறு அகப்பட்டான ? தனனையே
மயாககொண்டு பிறர் விஷயத்தில நடப்பவனெவனோ அந
ளரவனான யுதிஷ்டிரன, தாயாருடன கூடவே காலன வசத
அகப்பட்டதெவவாறு ? வெகு நாள காப்பாற்றபபட்ட மரம
க்குங்காலத்தில காற்றின வேகத்தினால முறிககபபட்டால
டியோ - அப்படியே ராஜாவான யுதிஷ்டிரன ஆயினான
, தனது தந்தையினுடைய யௌவராஜ்யத்தில பட்டாபி
செய்யப்பட்டபின, ஸத்தியத்தோடும தாமத்தோடுங
நடக்கைகளினால தனககும தனபிதாவுககும புகழைக
ண்டுவந்தானே அந்தப பிராமமணப்பிரியனும ஆயந்து
ப்பவனுமாகிய யுதிஷ்டிரன, எனனுள்ளத்தில துயரத்தை
திவிட்டுக காலத்துடனகூட முழுகிபபோனான சீ ! தெய
யனற்றது. அவனுடைய தாயாராகிய அந்தககுந்தி, வன
ததினால துககத்தைஅடைந்திருந்தும, புத்திரர்களிடத்துள்ள
விருப்பத்தினால கணவனுடன அனுமரணஞ்செய்யாமலிருந
நல்லகுலத்திற பிறந்தவளாகிய எவள பதியினாலுண்டான
தாஷத்தை ஸ்வலபகாலந்தானடைந்தாளோ அந்தககுந்தி
துவிருப்பம நிறைவேறாமலே புத்திரர்களுடன இப்போது
துபோனாள பீமன இறந்துபோனானென்பதைக கேட்டு
னுள்ளம நமபவில்லையே இதை நினைககும்போது என
பலவகையில துன்பப்படுகிறது எனது ஹருதயம என
தைவிட்டு வெடிததுப்போகிறது பருதததோள்களும் அழ
கைகளுமுடையவனும மேருமலையின சிகரத்துககொப்பான

1 யுத்தத்தில அசையாதவன

வனும யௌவன வயதிலிருபபவனுமாகிய பீமன இறநது
னெனபதைககேடடு என உளளம நமபவிலலை பெருஙகெ
யாளியும, யுததவீரனும, வேகமான கைகளையுடையவனும,
தபபிடி விடாதவனும, நிசசயமுளளவனும, குறிதபபாதவ
ரதம நடததுவதில நிபுணனும, தூரததிலிருநதடிபபவனும
சபபடாதவனும, மஹாபராககரமசாலியும, சிறநத அஸதி
முளளவனும, மனமசோராதவனும, சிறநத ஆணபிளளையும
லாளிகளளைவரிலும சிறநதவனும, கிழககேதசததார
ஸௌவீரதேசததாரையும தக்ஷிணதேசததாரையும ஜயி
னும, மூனறுலோகஙகளிலும தன பராககிரமததைக கீ
பெறச செயதவனும, தான பிறநதபோதே குநதிககும வீ
பாணடவுககும மனததுயரததை விலககினவனும, இநதி
கொபபானவனுமான அாஜுனன காலனுககு வசபபடட
வாறு? விருஷபததின [1] திமிலபோனற தோளகளையுடை
களும ஸிமமததுககொபபான பராககிரமமும நடையுமுள
களும பகைவாகளை அடககுகினறவாகளுமாகிய இரடடைய
மரணததை அடைநதது எவவாறு? ஆ! என மருமகளே!
புதரியே! குழநதைகளை என னுளளததில துனபததை கை
விடடுக கிழவனும மிகத துனபமுறறவனுமாகிய எனனை
விடடு எஙகே போயினா? வாரணாவததததிறகுப பிரய
போகுமபோது வழியில என்ன சகுனஙகளாயிருககுமோ?
யின புததராகளா! உலகததில இவவாறு அலபாயுஸஸுகள
களெனறு நீஙகள எவாகளால சபிககபபடடீாகள? குநதி!
குக குழநதைகளைககாணபி எனனை நாதனுககவுடைய ப
வாகள எனககு நாதாகளும எனககு நேதரஙகளுமாயிருந
ஆ! எனபாணடவாகளே! ஆ! எனகுழநதைகளே! ஆ! எ
சிஙககுடடிகளே! ஆ! எனது உயாநதயானைகளே! ஆ! எ
ஆனநதததை விருததிசெயபவாகளே! உஙகளால விடப
எனககு எலலாலோகஙகளும இருள மூடிபபோயின பால
யாகளைபபோனற ஒளியுளள குநதிபுததிராகளை நான எப
காணபேன? எனபுததிராகளைபபோல சநதோஷம உணடுப
கிறவாகளே! சிறநதகைகளையுடைய உஙகளைககாணாமல எ
எனனவழி? நானெஙகேபோவேன? என குழநதைகளை
வாறு காணபேன? ஆ! யுதிஷடிரா! ஆ! பீமா! ஆ! ஆ!
-குனே! ஆ! இரடடையரே! போகாதேயுஙகள, திருமபு
எனமேலுளள கோபததை விடுஙகள' என்றா எளளுமஜ

[1] எருததின கழுததிலுளள கொணடை

கொண்டிருக்கும அந்தபபீஷமருடைய அநத அழுகை
கேட்டு விதுரா இடததையும ஸமயததையும பார்த்துச
லத தொடஙகினா
ருஷஶரேஷடரே! நீா வயஸனபபடாதேயும மிகுநததைதரி
ளவரே! துயரததை ஒழிததுவிடும அவாகளுககு மரண
காலததிறசெயயவேணடியது எனனால செயயபபடடது
ரே! அவாகளுககாக இநதஜலததை நீா விடாதேயும' எனற
சொலலைக கௌரவாகளகாதில படாமலிருககும்படி விது
ஷமருககுசசொனனா ஜனமேஜயராஜாவே! அநதககூட
ல பீஷமா, விதுராஅருகிற சென்று கணணீாமிகுதியால
பபடடகுரலோடு அவரைபபாாதது மெலலமெலலப பின
று சொலலலானா 'அனபனே! மஹாபலசாலிகளான அந
ணடுபுததிராகள எவவாறு ஜீவிககினறனா? பாணடுவின
ம நமககாக அழிககபபடாமலிருநததெவவாறு? எனனைத
மயாககொணட அநதககௌரவாகள, கருடனால அவா
ா விடுவிககபபடடதுபோல, பெருமபயததிலிருநது விடுவிக
டுக கைதூககிவிடபபடடதெவவாறு?' எனறாா ஜனமே
! இவவாறுசொலலபபடட அநதத தாமாதமாவான விது
களரவாகள கேடகாமலிருககும்படி, ஆசசரியமானசெயகை
டைய பீஷமருககுச சொலலததொடஙகினா 'தருதராஷ
, சகுனி, ராஜாவாகியதுரியோதனன இவாகளால பாணடு
களை அழிததுவிடுவதறகாகப புததியில நிசசயம செயயப
து அபபோது நானும அநதபபாவியான புரோசனனுடைய
ணததைததெரிநதுகொணடு அவனைககொலலக கருதினவ
அவாகளோடு ஒததிருநதேன பிறகு, திருதராஷடிரபுததிர
துரியோதனனுடைய கடடளையினால அரககுமாளிகைககுப
க குநதியைப புததிராகளுடன அதில கொளுததுவதறகுப
சனன நியமிககபபடடிருநதபோது, கனகனை வரவழைதது
க சுரஙகததையும அதனவாயிலையும வெகுமறைவாகசசெய
, அநதப பாணடுபுததிராகள குநதியுடனகூட அநதககாலத
எரிவதறகுமுனனமே எனனால வெளிபபடுததபபடடனா
ா வயஸனததில மனததைச செலுததவேணடாம அதன
, நான குநதியைப புதராகளுடனகூடக கபபலில ஏறறி
துக குநதிககும அவளபுததிராகளுககும அபயமகொடுதது
குமாளிகையைக கொளுததசசெயதேன ஆதலால, உஙக
நத துயரமவேணடாம பாணடவாகள தீஙகிலிருநது விடு
னா அரசரே! வீராகளான-பாணடவாகள தாயாருடன

தனா, இரவிலேயே இருபததுநானகு யோசனை தூரம வி
கச சென்றனா. பிறகு, தாகததினுல வாடின குநதி,
பாணடவாகளின நடுவிலிருககும தாயாராகிய நான, நா
வளபோல, இநத மஹாவனததில தாகததினுல கஷ்ட
றேன இனிமேல ஓா அடியிலிருநது ஓா அடிகூட நடககள
முடியாது இநத மாததினடியிற படுபபேன திருதரா
புததிராகள எனனைத் தூககிககொணடு போகடடும பீமா
சொலலைக கேள கௌரவாகள உன பாஹுபலததிறகுப
நிறகச சகதாலலா - குநதியின புததிரா! என அனுசுகிறு
தப பூமியில என பீமஸேனனைவிட வேறு மகாரதனிலலை
ராஷ்டிரபுததிரனிடம வீணுகப பயநதுகொணடு நான இஙகே
குவதை விருமபாமலிருககிறுய' எனறு சொனனுள
பீமன முதுகிலிருநதுகொணடே துனபபபடட மனததோ
யில இவவாறு அழுதுகொணடு இரவில நிததிரையினுல ப
அடைநதாள அநதச சொலலைக கேடடுப பீமஸேனனு
மனம, தாயினிடததுளள அனபினுலும இரககததினுலும
புறறது அவன நடககவே தொடஙகினுன பிறகு, பீமன
காமும ஜனமிலலாததுமாகிய பெருஙகாடடிறபுகுநது பார
ளுளளதும ரமணீயமுமான ஓா ஆலமரததைக கணடான
வமசததோனுன பீமன அவாகளெலலாரையும அஙகே
'நான இஙகே ஜலததைத தேடுகிறேன அதுவரையில
களைபபாறுஙகள இநத ஸாரஸஙகளெனனும நீாபபற
இனிமையாகக கூவுகினறன இவவிடததில பெரிய நீாநிலை
வேணடுமெனறு எனககுத தோறறுகிறது' எனறு சொ
ஜனமேஜயரே! ஜயேஷ்ட ஸஹோதரரான யுதிஷ்
'செல' எனறு விடைகொடுககபபெறற அநதப பீமன ஸா
ளெனனும நீாபபறவைகளிருககுமிடம சென்றுன
தாமரைவனததினுல அலஙகரிககபபடட ஒரு பெருந
தைக கணடான பரதஶ்ரேஷ்டரே! அதில தீாதத
செயது, ஸநானமுஞ செயது, ஸஹோதராகளிடம அ
அநதப பீமன அநத ஸஹோதராகளுககாக ஜலம எடுத
பாரதரே! உததரீயததினுல ஜலததைக கொணடுவ
அநேகம தாமரை இலைகளாலும தனித தனியே ஜலத
தூககொணடு வநதான இரணடுகுரோச தூரததிலிருநது வ
கத தாயாரிடம வநது துயரததினுலும களைபபினுலும ம
கஷ்டஙகொணடு ஸாபபமபோலப பெருமூசசுவிடடான. அ
அநதபபீமன மிககபயஙகரமான இருணடகாடடில மிககு

மரத்தினடியில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த தாயாரையும், அம
தில் எப்போதும் வசிக்கும் பிரேத ராக்ஷஸர்களின் பயந்தெரி
தரையில்விரிக்கப்பட்ட கைகால்களையுடையவர்களும்மீண்ட
டையோடு அணுணந்த வாய்களையுடையவர்களும் பெருஞ
களுள்ளவர்களும் தூக்கத்தினால் தங்கள் சக்தியில்லினவா
ஐந்து இந்திரர்களைப்போல் மஹாபலசாலிகளுமான ஸகோ
ளையுங்கண்டு மிகுந்த துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுப் புலம்பத்
டங்கினன் "1 மிகுந்த பாக்கியக்குறைவுள்ள நான், பூமியில்
திருக்கும் ஸகோதரர்களை இப்போது பார்க்கிறேனே, இதை
அதிக கஷ்டம் பார்க்ககூடியது என்னவிருக்கிறது? எவர்கள்
னவாரணவதநகரத்தில் உயர்ந்தசயனங்களில் நித்திரையை
யாமலிருந்தார்களோ அவர்கள் இப்போது தரையில் தூங்கு
ர்களே! சத்துருக்களுடைய கூட்டத்தை மிதிப்பவராகிய
தேவருடைய ஸகோதரியும், குந்திராஜன் புத்ரியும், எல்லா
லக்ஷணங்களுடைய பொருந்தினவளும், விசித்ர வீரியனுடைய
களும், மஹாத்மாவான பாண்டுவின் மனைவியும்,எங்கள் அன
ம்,தாமரைப் புஷ்பத்தினுள்ளிருக்கிற காய்போன்ற நிறமுள்ள
ம், மிகமெல்லியவளும், மிகுந்த விலைபெற்றசயனத்தில் வழக்க
டவளுமாகிய இந்தக்குந்தி கனக்குத்தகாத இந்தத்தரையில்
ாறே படுத்திருக்கக் காண்கிறேனே! தாமனிடமிருந்தும்
ரனிடமிருந்தும் வாயுவினிடமிருந்தும் எவள் இந்த புத்திரா
பெற்றளோ அரண்மனையில் படுப்பவளாகிய அவள் இதோ
யில் களைத்துத்தூங்குகிறுள் இப்போது இந்தப் புருஷஸிம்ம
ள் தரையிற் படுத்திருப்பதைப் பார்க்கிறேனே! இதைவிட
அதிகதுக்கம் என்னால் காணக்கூடியது என்ன இருக்கிறது?
தவறுதவராகிய எந்த அரசர் திரிலோகாதிபதியத்திற்குத்
யுள்ளவரோ அவர் இதோ களைப்புற்றுச் சாதாரண மனி
போலப் பூமியில் படுத்திருக்கிறார் இதென்ன! இருண்ட
போலக் கறுத்தவனும் மனிதருள் நிகரற்றவனுமாகிய இந்த
ன்ன சாமான்யனைப்போலப் படுத்திருக்கிறானே! இதற்கு
ன துயரம் ஏது? ரூபத்தின் மேன்மையினால் தேவர்களில்
னிதேவர்கள் எவ்வாறோ அவ்வாறாகிய இந்த நகுல ஸஹ
ர்கள் பிராகிருத மனிதரைப்போல் இப்போது பூமியில் உற
ன்றனர் எவனுக்கு விரோதிகளும் குலத்தைக்கெடுப்பவரு
ஞாதிகளில்லாமலிப்பரோ அவன், கிராமத்தில் தனித்து
த்திருக்கும் மரம்போல்,இவ்வுலகத்தில் ஸுகமாகஜீவிப்பான்

1 இங்கு ஒருவரி விடப்பட்டது

எநத ஒறறை மரம கிராமததில ஒனறுயிருககுமோ அஃது,
காயகள நிரமபினதாகவும ஞாதிகளிலலாததாகவும வழிபே
ால பூஜிககபபடடதாகவும [1] சைததியமெனற பெயா பெற
கிறது. எவாகளுககுச சூராகளும தாமத்தைபபறறினவ
மாகிய அனேக தாயாதிகளிருககினறனரோ அவாகளும உ
தில ஸுகமாக ஜீவிககினறனா, தீஙகிலலாமலுமிருககின
பலவானகளும ஸமபதது நிரமபினவாகளும மிததிராக
சுறறததாரையும மகிழவிப்பவாகளுமான ஜனஙகள க
லுணடான மரஙகளைபபோல ஒருவரையொருவா சாாநது
கினறனா நாமோ, கெடட புததிரனேடு கூடியவனும செட
முளளவனும ராஜயததில ஆசை வைததவனும மூாககனும
மநதிரிகளோடு சோநதவனும கெடடவனும பாவசசெயகை
வனும தனலாபம ஒனறிலேயே எணணமவைததவனுமான
ராஷடிரனுல ஓடடபபடடோம விதுாருடைய புததியின
யினுல எரிககபபடாமலிருநதோம அநததீயிலிருநது விடு
நாம இநத மரததை அடைநதிருககிறோம, எநததிசைககுச
வோம? எலலாவறறிறகும மேலான கஷடததை அடைநே
கெடடபுததியுளளவனே! சிறறிவாளனே! தருதராஷ
மைநதனே! எணணமகூடிவநதவனுக வாழ உனககு தெ
தின அனுகிரஹமிருபபது நிசசயம அதனுல, யுதிஷடிரா உன
கொலல எனககு அனுமதி கொடாமலிருககிறா மதிெ
வனே! அதனுல நீ ஜீவிததிருககிறய அடா! இபபே
கோபததினுல ஆவேசஙகொணட நான சென்று, புததிர
மநதிரிகள, காணன, தமபிகள, சகுனி இவாகளுடனகூட உ
யமன வீடடுககு அனுபபிவிடுவேன பாவசசெயலுளளவ
தாமாதமாவும பாணடவாகளில ஶ்ரேஷடருமாயிருககிற
வான யுதிஷடிரா கோபிககவிலலையே நான எனன செயய
யும?' எனறு புலமபினுன

இவவாறு சொலலிச சிறநதகைகளையுடைய பீமஸே
கோபததால ஜவலிககினற மனததோடு கையினுல கையைப
நது பெருமூசசுவிடடு மனததில துயாததுடன ஜவாலைத
அககினியைபபோலப பினனும மனததளாசசியுளளவ
சாதாரண ஜனஙகளைபபோல அசைவறறுத தரையில படு
தூஙகிககொணடிருநத சகோதராகளைப பாாததான 'இநத வ
திறகுக கொஞச தூரததில நகரமிருபபதாக அறிகிறேன வி

[1] வீதியில முளைதத குறிபபுளளமரம, அஃது உததேசவிரு
எனனபபடும

கொணடு இருககவேணடிய இடததில இவாகள தூஙகுகினற ஐயோ! நானமட்டும விழிததிருககிறேன இவாகள ஶரமந து விழிததுககொணடபிறகு ஜலததைப பாாபபா' எனறு நிசசயஞசெயதுகொணடே தானமடடும அபபோது கண ததுககொணடிருநதான.

ஜதுக்ருஹபர்வம் முற்றிற்று

நூறறுபததுநான்காவது அததியாயம

ஹிடிம்பவதபர்வம்.

ம்பனுல் பாண்டவர்களிடம் அனுப்பப்பட்ட ஹிடிம்பை பீமனைக் டு, அவன்மீது மோகித்து அவனேடு ஸம்பாஷணை செய்வது)

அஙகே, அவாகள படுததிருககும்போது, அநத வனததிற சமீபததில ஓா ஆசசாமரததிலேறியிருநத கொடியவனும, தாகளின மாமஸததைத தினபவனும, மிகுநதபலமும பராக முளளவனும, காாகாலதது மேகமபோல இருணடவனும, த கணகளுடையவனும, அசசபபடததகக உருவமுளளவ கோரபபறகளுடன திறநதவாயுளளவனும, பெரிய உருவ ளவனும, பாாபபதறகுப பயஙகரமாயிருபபவனும, நிதமபங வயிறும தொஙகுகிறவனும, சிவநதமீசைகளும தலைமயிாக ளளவனும, பெரிய மரமபோனற கழுததையும தோளகளையு டயவனும, முளைகளைபபோனற காதுகளுளளவனும, மிகக தை உணடபணணுபவனுமாகிய ஹிடிமபனெனனும ராக்ஷ மஹாரதாகளான அநதபபாணடவாகளைத தறசெயலாகப ததான விகாரமான ரூபததையுடையவனும சிவநத கண டையவனும பயஙகரமானவனும கொடிய பாாவையுடையவ பெரிய தேகமுளளவனும மிகுநத பலமுளளவனுமாகிய ன, பசியினுல பீடிககபபடடு மாமஸததைவிருமபித தறசெய வாசனையை மோநதுபாாதது விரலகளை மேலதூககித தலை சொறிநது கடடையான தலைமயிாகளைத தடடிப பெரிய டன கோடடுவாயவிடடு அடிககடி பாாதது மனிதா மாமஸத சநதோஷமுறறு மனிதாவாசனையை மோநதுபாாததுத தன தரியை நோககிப பினவருமாறு சொலலததொடஙகினுன வெகுகாலததிறகுபபின இபபோதுதான என மனததிற உணவு கிடைததிருககிறது மோநது பாாககுமபோதே நா விருபபததினுல தணணீாஊறி வாயககுவெளியில வரு

கிறது மிகககூாமையான முனைகளையுடையவைகளும படுமபே
தாஙக்ககூடாதவைகளுமான எனது எடடுகோரப்பறகளை
அழுகாயும மாமஸமயஙகளாயுமிருககிற தேகஙகளில வெகுகா
திறகுபபின பதிபபிககபபோகிறேன மனிதாகளின கழுதை
பிடிததது, நரமபைககடிததது, சுடுகையுளளதும நுரையுளளது
கிய புதியரகததைத மிகுதியாகக குடிககபபோகிறேன,
யாா இவாகள? இநதககாடடை அடைநது தூஙகுகினறனா,
மனிதாநாறறம மிககவலிமையாக -எனமூககுககுத திருபதி
விககிறது இநத மனிதரெலலாரையும கொனறு எனன
சொணடுவா நம தேசததில தூஙகுகினற இவாகளிடம உன
அசசமிலலை இநத மனிதாகளுடைய மாமஸஙகளை அறு
எடுததது நாமிருவருமசோநது இஷடபபடி தினபோம
சொலலை நிறைவேறுமபடி செய மனிதரினமாமஸஙகளை
டிய அளவு உணடு நாமிருவருமசோநது பலவகையாகத தா
போடடுக கூததாடுவோம' எனறுன பெருஙகாடடில இவ
ஹிடிமபனுல கடடளையிடபபடட ஹிடிமபையெனனும ராக
ஸஹோதரனது சொலலைக கேடடு மரஙகளைத தாணடித தா
விரைவாகப பாணடவாகளிடம சென்றுள, வனததில பா
வாகள படுததிருககும இடததிறகுச சென்றுள அவள
விடமசெனறு குநதியுடன தூஙகுகிறபாணடவாகளையும வி
துககொணடிருககும தோலவியடையாத பீமஸேனனையும
டாள பீமனுல காககபபடடவாகளும அழகினுலும யௌ
வயஸினுலும சோபிககினறவாகளும மிருதுசரீரமுளளவா
தேகபபயிறசியினுல இளைததிருபபவாகளும துககமுளளவா
ஒருவாககொருவா ஜயேஷடகனிஷடாகளும பகைவாகளை
ஹரிபபவாகளுமாகிய பாணடவாகளையும பாாகக அழகான
ஸேனனையும கொடியவளாகிய அவவரககி பாாததாள ஆ
மரததினடிபோல வளாநதிருககினறவனும பூமிககுள அ
நிகாறறவனுமாகிய பீமஸேனனைக கணடவுடன அநத அ
காமமுறறுள 'கருநிறமும நீணடகைகளும விமமமபோ
தோளகளும சஙகுபோனற கழுததும தாமரை மலாபோ
கணகளுமுடைய இநதப பெருந தேஜஸுளளவன என
பாததாவாகத தகுதியுளளவன கொடியதும தகாததும
என சகோதரன சொலலை நான ஒருபோதும செய
கணவனிடமுளள அனபு எலலாவறறிலும வலியது
தரன நேசம் அவவாறனறு மேலும், இவாகளைக கொலவ
எனககும என ஸஹோதரனுககும சறறுநேரம வயிறு ; நி
யிருககும கொலலாமலிருநதால பலவருஷகாலம நான ஆன

_வேன்’ என்று அவ்வரக்கி மனத்தினுள் சிந்தித்தாள் அந்த
மபை பெருங்கைகளையுடைய பீமனைப்பார்த்து இவ்வாறு
யஞ்செய்து ராக்ஷஸ உருவத்தைவிட்டு மானிட உருவமெடுத்
கொண்டாள் நினைத்தரூபம் எடுப்பவளான அந்தச்சிறந்த
ா காமனால் மயலுற்று (தனக்கு) அழகை உண்டுபண்ணிக
ணடு மஹாத்மாவான பீமஸேனனிடம் சென்றுள் ஜாடை
யும் கருத்துக்களையும் அறிந்தவளாகிய அவள் மெள்ளமெள்
கிட்டப்போனாள் உயர்ந்த ஆபரணங்களை அணிந்துகொண்டு
டிபோலவளைந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாகச் சமீபத்திற்கு
திறவளும் மிகிழ்வுற்றவளும் மெல்லியவளும் பருத்தகொங்கை
ளவளும் சந்திரனபோன்ற முகமுள்ளவளும் தாமரைப்பூப
ன்ற கண்களையுடையவளும் கறுத்தும் சுருண்டுமிருக்கிற கூந
யுடையவளும் கறுத்ததிறமுள்ளவளும் வெண்மையான பற
ம கோவைப்பழம்போன்ற இதழ்களுமுள்ளவளும் பார்ப்ப
ந அழகாயிருப்பவளுமான அவளைப் பீமன்கண்டான்
சிறந்தரூபமுள்ளவளும் சிரிப்புடன்கூடிய மனத்தைக்கவரு
அழகிய குணங்களோடு கூடியவளுமாகிய அவளைக்கண்டு
ன வியப்புற்றுன பிறகு, சிறந்தமுகமுள்ள அந்தப்பெண்ண
பீமன் ஸமீபஞ்சென்று பேசக்கூடியசமயத்தில் அவனைப்பார்
ப பேசலுற்றுள் எல்லா ஆபரணங்களினாலும் அலங்கரிக்கப
_ அந்தப் பெண் நாணத்தினால் தலைகுனிந்து புன்சிரிப்புடன
வருமாறு பேசத்தொடங்கினாள் ‘புருஷஸ்ரேஷ்டரே! நீர
?எங்கிருந்துவந்திருக்கிறீர்? இவ்விடத்தில் படுத்திருக்கின்ற
த்தேவதாரூபமான புருஷர்களியாவர்? மாசற்றவரே! பெரிய
வமுள்ளவளும் நடுயௌவனத்திலிருப்பவளும் மெல்லியவளு
ன இவள் இந்தவனத்தை அடைந்தும், தன்வீட்டிலிருப்பது
ால அச்சமற்றுத் தூங்குகிறாள் இவள் உனக்கு என்னஉற
ள? இது ராக்ஷஸர்களவாஸஞ்செய்யும் கடுமையானகாடெ
ு நீங்கள் அறியீர்களா? இதில் பாவசித்தமுள்ள ஹிடிம்ப
னனும் அரக்கன் வஸிக்கிறுனே! தேவர்களைப்போன்றவரே!
ஸகோதரனை அந்தராக்ஷஸனால் உங்கள் மாமஸத்தைத்
னவிரும்பிக் கெட்டஎண்ணத்துடன் நான் அனுப்பப்பட்டி
கிறேன் அப்படிவந்த நான் தேவகுமாரருக்கொப்பான ஒளி
ள உம்மைப்பார்த்தபிறகு வேறுகணவனை விரும்பவில்லை
னை உண்மையாக உமக்குச்சொல்லுகிறேன். தாமந்தெரிந்த
ர! இதைத்தெரிந்துகொண்டு என்னிடத்தில் நியாயமாக நட
கொள்ளும் மதனனலபீடிக்கப்பட்ட மனமுள்ளவளாகி வந
்க்கிற என்னை நீர் அங்கீகரிக்கக்கடவீர் சிறந்தகைகளுடைய

வரே! மனிதர்களைத் தின்பவனாகிய ராக்ஷஸனிடமிருந்து உம்
காப்பாற்றுவேன் நாமிருவரும் யாரும்போகக்கூடாதமலை
வஸிப்போம் மாசற்றவரே! எனக்குக் கணவராக
வீரரே! உம்மை விரும்புகிறேன் உமக்குச் சுகம் உண்டாக
என்னுயிரைப் போக்காதேயும் சத்துருக்களை அடக்குகிற
உம்மால் நான் விடப்பட்டேனானால் பிழைக்கமாட்டேன்
ஆகாசத்தில்ஸஞ்சரிப்பவளல்லவா? விரும்பினபடி ஸஞ்
பேன் என்னுடன்கூடப் பலவிடங்களில் (சென்று) ஒப்பில
ஆனந்தத்தை அடைவீராக' என்றாள்

அதனைக்கேட்ட பீமன், 'நான் பூஜிக்கத்தக்கவரும் எ
முக்கியமான ஆசாரியருமாகிய இந்த என் ஜ்யேஷ்டஸகோ
விவாஹஞ்செய்துகொள்ளவில்லை ஆதலால், நான் எவ
னும் மூத்தவரைமிஞ்சி விவாஹஞ்செய்துகொள்ளேன் ராக்
யே! சக்தியுள்ளவன் எவன் தாயாரையும் ஜ்யேஷ்டஸஹோத
யும் மற்ற இளையதம்பிமார்களையும் இப்போது இந்த இட
விட்டுவிடுவான்? என்னைப்போன்றமனிதன் எவன்தான், தூ
கொண்டிருக்கும் இந்த ஸஹோதரர்களையும் தாயையும் ராக்
களுக்கு இரையாக்கக்கொடுத்துவிட்டுக் காமுகனைப்போலச்
வான்?' என்றுசொல்ல, ராக்ஷஸி, 'வீரரே! உம்மொருவ
தாயாருடன்கூடத் தப்புவிப்பேன் இந்தச் சகோதரர்களை
விடும். நீர் என் இடுப்பில் ஏறிக்கொள்ளும்' என்று சொன்
பீமன், 'ராக்ஷஸியே! என்ஸஹோதரர்களைவிட்டு நான் ஜீ
விரும்பவில்லை எனக்குப் பிரியமில்லாததைப் பேசுகிறாய்
விருப்பம்போலத்தனித்துச்செல்' என்று சொன்னான் அ
ஹிடிம்பை, 'உமதுவிருப்பம் எதுவோ அதைச் செய்
வேண்டுமானால், இவர்களெல்லாரையும் மனிதர்களைத்தின்
னாகிய ராக்ஷஸனிடத்தினின்றும் விடுவிப்பேன் இவர்களை எ
பும்' என்று சொன்னாள் பீமஸேனன், 'ராக்ஷஸியே!
டில் ஸுகமாகத்தூங்குகின்ற ஸஹோதரர்களையும் என் த
ரையும் துராத்மாவான உன் ஸஹோதரனிடத்தில் பய
நான் எழுப்பேன் பயப்படுகிறவளே! அழகானகண்களையு
வளே! ராக்ஷஸர்களும் மனிதர்களும் கந்தர்வர்களும் யக்ஷர்க
என்பராக்கிரமத்தைத் தாங்கவல்லவரல்லர் சென்றாலும்செ
நின்றாலுமில் பிரியமானவளே! அல்லது, எதனைவிரும்புகிறா
அதனைச்செய் மெல்லியசரீரமுடையவளே! மனிதர்களைத்
பவனாகிய அந்த உன்ஸஹோதரனை அனுப்பினாலும் அனு
என்று சொன்னான்

நூற்றறுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

ஹிடிம்பவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஹிடிம்பை திரும்பிவரத் தாமதித்ததனால் தானேவந்தஹிடிம்பனுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம்நடந்தது)

அவள் போய் வெகுநேரமானதாகத் தெரிந்துகொண்டு, ராக்ஷசனான ஹிடிம்பன் அந்த மரத்திலிருந்து இறங்கி அவர்களிடம் விரைவாகவந்தான். சிவந்த கண்களும் நீண்ட கைகளும் நெறித்த தலைமயிர்களும் பெரியவாயும் மேகமண்டலம் போன்ற சரீரமும் கூர்மையான கோரப்பற்களுமுடையவனும் கோரனும் சுழலுகின்ற கண்களையுடையவனுமாகிய ஹிடிம்பன், தனது உள்ளங்கையை உள்ளங்கையினால் அறைந்து, அடிக்கடி கைகளையுதறிப் பற்களைப் பற்களாற்கடித்து, 'எந்த அறிவு கெட்டவன் புசிக்கவிரும்புகின்ற எனக்கு இப்போது இடையூறு செய்தான்? ஹிடிம்பையும் பயப்படவில்லை, அனுப்பப்பட்டவள் திரும்பவில்லை?' என்றுசொன்னான். அவ்வாறு விகாரமான பார்வையுடன் ஓடிவருகின்ற அவனைக்கண்டதும், ஹிடிம்பை பயந்து பீமனை நோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினாள்: 'துஷ்டஸ்வபாவமுள்ள ராக்ஷஸன் கோபத்துடன் இதோவருகிறான். ஆதலால், நான் எதைச்சொல்லுகிறேனோ அதைச் சகோதரர்களுடன்கூட அப்படியே செய் வீரனே! நான் நினைத்தபடி செல்லுகிறவள், ராக்ஷஸபலமுள்ளவள் இந்த என் இடுப்பில் ஏறு. உன்னை ஆகாசமார்க்கமாகக் கொண்டுபோவேன். பகைவரை அடக்குகிறவனே! தூங்குகின்ற இந்தச்சகோதரர்களையும் தாயாரையும் எழுப்பு. உங்களெல்லாரையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆகாய மார்க்கமாகப் போவேன்' என்றாள். பீமன், 'பெரியனவும் அழகியனவுமாகிய நிதம்பங்களையுடையவளே! நீ அஞ்சாதே. நானிருக்கையில் இவன் ஒன்றுஞ்செய்யான். அழகிய இடையுள்ளவளே! நீ பார்க்கும்போதே இவனை நான் கொல்லுவேன். பயந்தவளே! இந்த ராக்ஷஸாதமன் யுத்தத்தில் எனது செய்கையைத் தாங்கி நிற்க மாட்டான். இவனன்றியும் எல்லா ராக்ஷஸர்களுங்கூட எதிர்நிற்க மாட்டார்கள். யானைத்துதிக்கைகளுக்கு ஒப்பான மிக வலியனவாய்த் திரண்டுருண்ட இந்த என் இரண்டுகைகளையும், கதவுக்கு ஒப்பான தும்மரம்போன்ற இந்த என் தொடைகளையும், திடமும் விசாலமுமான என்மார்பையும் பார். அழகானவளே! இந்திரனுடைய பராக்கிரமத்தைப்போன்ற என்னுடைய பராக்கிரமத்தை

நீயே இபபோது காணபபோகினருய பெரிய நிதம
உடையவளே ! எனனே மனிதனுக நினைதது இபபோது
வாகபபேசாதே' எனறுசொலல, ஹிடிமபை, 'புருஷஸி
தேவதையைபபோல உருவமுளள உமமை நான குறை
பேசவிலலை அநத ராக்ஷஸனுடைய வனமையை மனிதா
திலேதான நான் கணடிருககிறேன' எனறு சொன்னுள
ஜனமேஜயரே! அவவாறு ஸமபாஷணை செயதுகொ
கும அநதபபீமஸேனனுடைய அநதசசொறகளைககேட்டும
ஹிடிமபையினுடைய மனுஷயருபததைககணடும மனிதன
பவனுகிய ஹிடிமபனெனனும ராக்ஷஸன கோபிததான
மாலைகளால நிரபபபபடட கூநதலுடையவளும, பூரணசந
போனற முகமுளளவளும, அழகிய புருவஙகளும மூககு
களும மயிாறனிகளுமுடையவளும, மெலலிய நகஙகளும
முளளவளும, ஸாவாபரணஙகளையும அணிநதுகொண
மிகக இலேசான வஸதிரததைத தரிததுககொணடவளும
வாறு அழகான மனிதபபெணணுருவததை எடுததுகெ
வளுமான அவளைப புருஷனை விருமபுகிறவளாக நினைதத
ஸன கோபிததான கௌரவஶ்ரேஷடரே! பிறகு, ச
யினமீது கோபமுறறராக்ஷஸன, பெரியகணகளை நெறிதது
நோககி, 'ஹிடிமபையே! எநதமதிகெடடவன, புசிகக
கினற எனககுத தடைசெயகிறுன? காமமோகம கொண
கோபததிறகு நீ பய்பபடாமலிருககிறுய எனன? கெட
புருஷனமேல ஆசையுளளவளே! எனககுவேணடாததை
கிறவளே! நமது முனனேரகளாகிய ராக்ஷஸராஜாககளை
இகழசசியைசசெயகிறவளே! நீ கெடடாய எவாகளை,அ
எனககு மிகபபெரிய அனிஷடததைசசெயதாயோ அபபடி
இவாகளைவரையும உனனையுஙகூட நான இபபோதே செ
போகிறேன' எனறுசொனனுன இவவாறு ஹிடிமபை
பாாததுசசொலலி, சிவநத கணகளையுடைய அநத ஹிடி
பறகளால பறகளைககடிததுககொணடு பாணடவாகளைக
வதறகாக ஓடிவநதான பகைவாகளான வீராகளை வ
பவனுகிய பீமஸேனன ஜனமிலலாத காடடில இவவாறு க
செயகினற ஹிடிமபனைபபாாததுத தன ஸஹோதராகளும
ருமவிழிததுககொளளாமல காததிருநதான யுததனு
வாகளிற சிறநதவனும மிகுநத பராககிரமசாலியுமாகி
ஸேனன, அவனவருமபோதே பாாதது அவனைப பயமு
'நில, நில' எனறு சொனனுன ஸஹோதரியினமேல கே

ராக்ஷஸனைப் பார்த்துப் பீமஸேனன் சிரித்துக்கொண்டு
ருமாறு சொல்லலானான்
ஹிடிம்பா! ஸுகமாகத் தூங்குகின்ற இவர்களை எழுப்புவ
உனக்கு ஆவதென்ன? புத்திகெட்டவனே! மனிதரைத்
வனே! நீ பலத்தினால் என்னிடம் வா, என்னையே அடிக்க
ய ஸ்திரீயைக் கொல்வது உனக்குத் தகாது அதிலும்,
உனக்குத் தீங்குசெய்யாமல் வேறொருவன் தீங்குசெய்
கையில் அவளைக் கொல்வது தகாது இப்போது இந்தச்
தன்புத்திபூர்வகமாக என்மேல் அன்புவைக்கவில்லை சரீ
குள் ஸஞ்சரிப்பவனாகிய அனங்கனாலல்லவோ இவள் ஏவப்
நக்கிறாள் கெட்ட நடக்கையுள்ளவனே! ராக்ஷஸர்களு
புகழைக் கெடுப்பவனே! உன் கட்டளையினாலேயே வந்த
பயந்தவளாகிய உன் ஸஹோதரி இப்போது என் ரூபத்
பார்த்து என்மேல் ஆசைப்படுகிறாள் உன்னிடத்தில்
அபராதப்படவில்லையே? மன்மதனால்செய்யப்பட்ட குற்றத்
க நீ இவளை இகழ்த்தகாது துஷ்டஸ்வபாவமுள்ளவனே!
நக்கையில் நீ பெண்வதை செய்யத்தகாது மனிதரைத்
வனே! நீயொருவன் என் ஒருவனோடு சண்டைக்கு வா
ஒருவனாக உன்னை இப்போதே யமன் வீட்டுக்கனுப்புவேன்
னே! இப்போது என் பலத்தால் பிடிக்கப்பட்ட உன் தலை
த பலமுள்ள யானையின் காலால் மிதிக்கப்பட்டதுபோல்
துபோகட்டும் இப்போது யுத்தத்தில் என்னாற்கொல்லப்
உன் உறுப்புகளைக் கழுகுகளும் பருந்துகளும் நரிகளும்
து தரையில் இழுக்கட்டும் மனிதர்களைப் புசிக்கின்ற உன்
முன்னர் எப்போதும் கெடுக்கப்பட்டிருந்த இவ்வனத்தைத்
இப்போது ஒரு நொடியில் ராக்ஷஸர் அற்றதாகச் செய்
ராக்ஷஸனே! இப்போது உன் ஸஹோதரி, மலையைப்
ற உன்னை விம்மம் மஹாகஜத்தைச் இழுப்பதுபோலப் பல
நான் இழுப்பதைப் பார்க்கப்போகிறாள் ராக்ஷஸர்களில்
யே! நீ என்னாற்கொல்லப்பட்டபின் வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கும்
ர்கள் இந்த வனத்தில் உபத்திரவமில்லாமல் ஸஞ்சரிப்பார்
என்று சொல்ல, ஹிடிம்பன், 'மானிடனே! உன்னுடைய
இரைச்சலாலும் தற்புகழ்ச்சியினாலும் என்னபயன்? இதை
ம செய்கையாற்செய்தபின் புகழ்ந்துகொள்வாயாக தாம
யயாதே உன்னைப் பலமுள்ளவனாகவும் பராக்கிரமமுள்ள
வும் நினைக்கிறாயல்லவா? இப்போது என்னுடன் எதிர்த்த
நீ அதிக பலமுள்ளவனாயிருப்பதை அறியப்போகிறாய்

ன்ன இபபோது இவாகளைக கொலலபபோகிறதிலலை இ
ஸுகமாகத தூஙகட்டும கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! இந்த
அபபிரியமாகப பேசுகினற உனனைததான இபபோது கெ
கிறேன உன சரீரததினினறு வரும இரததததைதக குடிதத
அதனபிறகு இவாகளையும கொலவேன எனககுப பிரியமி
தைகச செயத இவளையும அதனபிறகு கொலவேன
சொனனான

இவவாறு சொலலிய பிறகு, ராக்ஷஸன, கோபததுடன
ஓஙகிககொண்டு, எதிரிகளை அட்ககுகிறவனாகிய பீமஸேனனை
தோடினன பயபபடததககப் பராகரமமுள்ள பீமன, எதி
ஓடிவரும அவனால வேகமாக ஓஙகபபட்ட கையைச சிரி
கொண்டே துரிதமாகப பிடிததான பீமன அவனைப பலா
மாகப பிடிதது, துள்ளுகினற அவனை விமமம அறபமிருக
இழுபபதுபோல எட்டு விறகிடைத தூரம இழுததான ப
வனால பலாதகாரமாகப பிடிககபபட்ட அவவரககன உ
கோபிததுப பீமஸேனனைக கட்டிககொண்டு பயஙகரமாக
ததததைசசெயதான மிகுநத பலமுள்ள பீமன, ஸுக
தூஙகுகினற தன ஸஹோதராகளுககுச சபதம உண்ட
கூடாதெனறு நினைதது மறுபடியும அவனைப பலாதகா
இழுததான அநத ராக்ஷஸனைக கையிறபிடிததுககொண
டன ஸாபபததை மூககினால வாலில பிடிததுககொண்டு பே
போல வெகுதூரம வேறிடததிறகுக கொண்டுபோனான
ஹிடிமபனும பீமஸேனனுமாகிய இருவரும பலததினால ஒரு
ஒருவா பிடிதது இழுததனா, சிறநத பராககிரமததை
யிட்டனா கோபஙகொண்ட இரண்டு மதமபிடிதத அ
வருஷதது யானைகளைபபோல அவாகள அபபோது மர
முறிததனா, கொடிகளை இழுததனா வேகமும பலமு
அவவிருவரும தொடைசளின வேகக காறறினால மரங
பெயாததும தொடைகளினால கொடிப பநதலகளையெ
அறுததும சபதஙகளினால எஙகுமுள்ள விலஙகுகளையும ப
களையும பயபபடுததியும பலததினால காவிதது ஒருவரையொ
வதஞசெயயக கருதினவாகளாயிருநதனா அபபோது பீ
கும ராக்ஷஸனுககும, முனனே தேவாஸுரயுததததில வ
ஸுரனுககும இநதிரனுககும நடநததுபோல, கொடிய சண்
நடநதது பெருஙகிளைகளுள்ள மரஙகளை முறிததுக கோபத
அடிததுககொண்டனா ஆசசாமரஙகளையும பனைமரஙகளையு
கிலமரஙகளையும மாமரஙகளையும ஆலமரஙகளையும மருதமர

தானறிமரஙகளையும 1 நயகரோதமரஙகளையும புளியமரஙகளை
பரீசசமரஙகளையும பலாமரஙகளையும இனனும எலலா மஹா
க்ஷஙகளையும பிடுஙகியும, கறகளையும முடகளையும் எடுததும,
மேல ஒருவா கோபததினால யுததததில அடிததனா, மரங
நிறைநத அவவனமெலலாம, மரஙகளிலலாமற போனபோது,
களையும புதாகளையும முடசெடிகளையும மலைகளின சிகரஙகளை
ஆகாயததையளாவுகினற மலைகளையும கறகுவியலகளையும
றகளையும பெயாததெடுததுப பகையுடன ஒருவரையொருவா
கவிருமபி யுததததில மேலே எறிநதனா அவவனததைச
ஐநதுயோஜனைதூரம கொடிகள புதாகள கறகளிலலாமலும
ஙகளிலலாமலும முழுவதுஞ செயதனா ராஜஸரேஷடரே!
பீமராக்ஷஸாகளுடைய யுததததில அநத அழிவிலலாத
ம சறறு நேரததில ஆமைமுதுகுபோல துலககமாக ஆகிவிட
தொடைகளையும கைகளையும வருததி ஒருவரையொருவா
ததும, மேலேதூககியும, கீழேஇழுததும, பினனாலஇழுததும,
பபேசசிலலாமலே ஒருவாககொருவா காசசனை செயது
ணடும, ஒருவரையொருவா கடடியிழுததுககொணடும,
ளை ஒனறோடொனறு மோதுவதுபோனற அடிகளினால
வரையொருவா அடிததனா யுததததிலுளள ஆவேசததினால,
பூ!' எனற சபதம வெளிபபடட பயஙகரமான கைசசணடை,
சககிரவாததிககும இநதிரனுககும நடநததுபோல, நடநதது
ாகளுடைய பெருஞசபதததினால விழிததுககொணட அநதப
ஷஸரேஷடாகளாகிய பாணடவாகளும அவாகள தாயாரான
நியும முனனே நினற ஹிடிமபையைக கணடனா

நூறறறுபததாறுவது அததியாயம

ஹிடிமபவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பிறகு குந்தியும் அவள் புத்திரர்களும் கண் விழித்துக்கொண்டு
ஹிடிம்பனோடு பீமன்யுத்தஞ்செய்வதை ஹிடிம்பை மூக
மாகத்தெரிந்து, அவ்விடம் சென்றபோது
ஹிடிம்பனைப் பீமன் கொன்றது)

அநதப புருஷஸரேஷடாகள குநதியுடனகூடக கணவிழி
ககொணடு மானிடாககரிதான ஹிடிமபையின அழகைககணடு
பபுறறவராயினா பிறகு, குநதி, அவளுடைய மிகுதியான
கைககணடு திகைதது நயமாகவும மெலலவும பினவருமாறு
ிய சொறகளைச சொலலத தொடஙகினள

1 ஆலின ஒருவகை

'தெயவபபெணணைப போனறவளே! பெணணரசே!
யாருடையவள? நீ யாவள? எனன காரியமாக வநதாய்?
கிருநது வருகிருய? நீ இநத வனததிறகே தேவதையா? அலல
அபஸரஸா? எதறகாக இஙகே நிறகிருய? அதையெலல
எனககுசசொல' எனருள அதறகு ஹிடிமபை, 'இதோ
பாாககினற இருணடமேகததுககொபபான இநதப பெரியவ
ஹிடிமபனெனனும ராக்ஷஸனுககும எனககும இருபபி
அமமா! பெணகளிற சிறநதவளே! எனனை அநத ராக்ஷஸ
னுடைய உடனபிறநதவளெனறும உனனையும உன புததிரா
யும கொலலவிருமபுகினற அவனுல அனுபபபபடடவளென
அறி கொடிய எணணமுளள அவனுடைய சொலலினுலேத
நான இஙகே வநதேன மெருகிடட பொனபோனற ஒளியு
வனும மிகுநத பலசாலியுமான உன மகனைககணடேன மேல
வளே! அதனபின, எலலாபபிராணிகளின உளளஙகளி
சஞசரிககும மனமதனுல உனபுததிரனைககுறிதது ஏவபப
அவன வசபபடடிருககிறேன அதனுல மஹாபலசாலிய
உன புததிரன என கணவனுக எனனுல வரிககபபடடா
அவனை இவவிடமவிடடுக கொணடுபோவதறகும ஆரமபிததே
ஆனுல, எனனுல முடியவிலலை பிறகு, நான தாமதிபபதைகக
அநத ராக்ஷஸன தானே இநத உன புததிராகளைவரை
கொலவதறகு வநதான புததிசாலியும மஹாதமாவும எ
நேசனுமாகிய உனபுதலவனுல அவன பலாதகாரமாக இஙகிரு
கசசகிக கொணடுபோகபபடடான இவவாறு யுதததநதில ப
கிரமததைக காணபிககினறவாகளும மிகுநத வேகமுளளவாக
ஒருவரையொருவர் இழுபபவாகளும காசசிபபவாகளுமான இ
நராராக்ஷஸாகளைபபாா' எனறு சொனனுள

அவளசொலலைக கேடடதும, வீராகளாகிய யுதிஷடிர
அாஜுனனும நகுலனும ஸஹதேவனும எழுநதனா அவா
ஒருவரையொருவா கடடிககொணடு இழுககிறவரும ஜயத
விருமபுகிறவரும இரணடு ஸிமமஙகளைபபோல மிகுநத வலி
யுளளவருமாகிய அவவிருவரையும கணடாகள அபபோ
ஒருவரையொருவா கடடிககொணடு பலமுறை இழுததுக காட
தீயின புகைககொபபான பூமியின தூளியைக கிளபபி
தரையின தூசியினுல மூடபபடடவாகளும மலைபோனறவா
மாகிய அவாகள பனியினுல மூடபபடட இரணடு குனறுகளை
போலக காணபபடடனா அபபோது ராக்ஷஸனுல பீ
பீடிககபபடுவதைக கணடு அாஜுனன மெலல நகைத

ண்டு, 'பீமா! சிறந்த கைகளுள்ளவனே! அஞ்சாதே.
மத்தினால் களைத்துப்போன நாங்கள், பயங்கரமான உருவ
ள்ள ராக்ஷஸனோடு நீ எதிர்த்ததை அறியாமற் போனோம்
கிபுத்ரனே! உனக்கு உதவிசெய்வதற்கு நானிருக்கிறேன்
க்ஷஸனைத் தள்ளிவிடுவேன் நகுலனும் ஸஹதேவனும் தாயா
க் காப்பாற்றுவார்' என்று சொல்ல, பீமஸேனன், 'சும்மா
த்துக்கொண்டிரு நீ அவசரப்படவேண்டாம் என் கைக்குள்
ப்பட்ட இவன் மறுபடி ஜீவிப்பது எக்காலமுமில்லை 'பீம
ன்ன கைக்குள்கப்பட்ட ராக்ஷஸன் இறந்துபோகாமல் அர
ன்ன பராக்கிரமத்தினால் இறந்தான்' என்றசொல்ல வரத
து அர்ஜுனா! இந்தராக்ஷஸன் நம்மை ஒருபோதும் கொல்ல
யாது உயிருடன் இவனை விடமாட்டேன் பரதஸ்ரேஷ்டனே!
ப்படாதே' என்றுசொல்ல, அர்ஜுனன், 'பீமனே! கொடிய
க்ஷஸனோடு இரவின் முன்பாகத்திலேயே சோர்ந்திருக்கிறாய்
த்திரி முடிந்தது, இன்னமும் பெருஞ்சண்டை முடிவாகவில்லை
னே! இந்தப் பாவியான ராக்ஷஸன் வெகுநேரம் ஜீவித்திருப்பா
ன? சத்துருக்களை அழிப்பவனே! போகவேண்டியதாயிருக்கை
இங்கே அதிகநேரம் நிற்கமுடியாது கிழக்குச் சிவக்கப்போ
து காலைச்சந்தி வரப்போகிறது ருத்திரருடைய காலமாகிய
தியாகாலத்தில் ராக்ஷஸர்கள் இன்னும் அதிக பலவான்க
வார்கள் பீமனே! துரிதப்படு, விளையாடாதே பயங்கரமான
க்ஷஸனைக் கொல், மாயையை மிகுதியாகச்செய்வான் கைக
ர் வலிமையை உபயோகப்படுத்து உன்னுடைய மஹிமை
க்குத் தெரியும் முன்னே மிகுந்த பலமுள்ள விருத்திரா
ரனை இந்திரன்கொன்றதுபோல மனிதர்களுடைய நன்மைக
் ராக்ஷஸனைக்கொல் அவ்வாறன்றி யுத்தத்தில் இந்த ராக்ஷ
ன் நீ கஷ்டமாகநினைக்கிறாயாயின், உனக்கு நான் உதவிசெய்
றன் விரைவாகமட்டும் இவன் கொல்லப்படவேண்டும் வரு
ரதரனே! அல்லது நானே இவனைக் கொன்றுவிடுவேன் வேலை
யத்து களைப்புற்ற நீ இப்போது நிற்பது நலம்' என்று சொன
ர் அர்ஜுனனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பீமன், கோபத்தி
் ஜ்வலிப்பவன்போலாகி, பிரளயகாலத்திலுள்ள வாயுவைப்
ன்ற பலத்தை எடுத்துக்கொண்டான் பிறகு, பீமன் கோபங்
ண்டு மேகம்போன்ற அவ்வரக்கனுடைய தேகத்தைத் தூக்கி
கமாக நூறுமுறை சுழற்றினான் சிறந்த கைகளையுடைய பீம
ன்ன கோபித்து ராக்ஷஸனுடைய சரீரத்தைச் சுழற்றிக்கொண
அடிக்கடி காசகித்துக்கொண்டும் பின்வருமாறு சொல்லவும்

சொனனுன 'நீ மனிதாகளுடைய மாமஸஙகளினுல வீ
பருததிருககிருய, வீணுகவளாநதிருககிருய, வீண எணணமு
வன ஆதலால, நீ [1] வீணமரணததுககுத தகுதியுளளவன
போது சுமமாஇரு இநத வனததை உபததிரவமான ச
யிலலாமல க்ஷேமமாகசசெயதுவிடுவேன ராக்ஷஸா! மறுப
மனிதரைக கொனறு தினனமாட்டாய' எனறுசொலலி, அ
தரையில தேயததுக கைகளினுல கசககி ஆடடைககொ
போலச சீககிரமாககொனறுன அவன பீமனுல கொலலப
போது ஜலததினுல நனைககபபடட பேரிகையைபபோல
வனததையெலலாம நிரபபிககொணடு பேரிரைசசல இரைந
பலசாலியான பீமன அவனைக கைகளினுல அமுககியெடுதது
னுடைய அநததததலையைத திருகிக கழுததுடன அதைஎ
விடடான அவன தலையைபபெயாததபிறகு அதைக கழுதத
மேலே எறிநதான பீமஸேனனுல எறியபபடட அநத ரா
னுடைய தலையானது காதுகளும கணகளுமபோனதும ந
லாததும பறகளிலலாததும ரகததததினுல நனைககபபடடது
காணபபடடது அஙகே ராக்ஷஸன கைகளைநீடடி இழுகக
டும மாமஸமும தோலும உடபுறஙகளும கிழிககபபடடும வ
யுததததினுல அடிபடடவனபோலத தலையிலலாத உடலாக
தான ஹிடிமபன கொலலபபடடதைக கணடு அநதபபலச
ளான பாணடவாகள மகிழநதனா அநதராக்ஷஸன யுதத
கொலலபபடடதைக கணடு, அநத ஹிடிமபையும, கணணு
தெரியாதவாகளாக ஸவாககததிற சோநதிருநத ரிஷிகள சா
கள முதலியவாகளும ஸநதோஷமடைநது, 'நலலது, நல
எனறு அநதப பீமனைக கொணடாடினா யுதிஷடிரா முத
ஸஹோதராகளும ஸநதோஷமடைநது சதருஸமஹாரனு
புருஷஸிமமமான பீமஸேனனைக கௌரவபபடுததினா அ
னன, பயபபடததகக பராககிரமமுளள மஹாதமாவான பீம
னைபபூஜிதது மறுபடியும அவனைநோககி, 'பிரபுவே! இநத வ
திறகு அருகில நகரமிருபபதாக நான நினைககிறேன துரிதம
செலவோம உனககு ஸுகமுணடாகடடும துரியோத
நமமை அறியாமலிருககவேணடும' எனறுசொனனுன பி
மஹாரதாகளாகிய அநதப புருஷஶ்ரேஷடாகளனைவரும, '
படியே' எனறு சொலலித தாயாருடனகூடப புறபபட
ராக்ஷஸியான ஹிடிமபையும புறபபடடாள

---

[1] ஸவாககம முதலியன இலலாதமரணம

நூற்றறுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

ஹிடிம்பவத பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன் ஹிடிம்பையைக்கொல்ல ஆரம்பித்ததைத் தர்மராஜர் தடுத்ததும், அவள் தான ராக்ஷஸத்தன்மையில்லாதவளென்றும் வருங்கால உணர்ச்சி உடையவளென்றும் தெரிவித்ததும், பிறகு அவனை அங்கீகரிக்கும்படி பீமனுக்குக் குந்தி கட்டளையிட்டதும்.)

அந்தராக்ஷஸனுடைய ஸஹோதரியாகிய ஹிடிம்பையென்ன அந்தராக்ஷஸி பேசாமல் அந்தப்பாண்டவர்களை நோக்கியே ருள், பிறகு, குந்தியையும் பாண்டுபுத்ரரான தர்மராஜரை வணங்கி அனைவரையும் கௌரவித்த பிறகு, பீமஸேனனைப் து, 'நான் உன்னைப் பார்த்தமாத்திரத்திலேயே மன கு வசப்பட்டேன் அந்தநான் என் சகோதரனுடைய சொல்லை விட்டுவிட்டு உன்னையே அனுஸரித்திருக்கிறேன் பயங்கரனான ராக்ஷஸனவிஷயத்தில் உன் செய்கையைக் டேன் நான் பணிவிடை செய்துகொண்டு உன் சரீரத்தை விக்க விரும்புகிறேன்' என்றாள் பீமன், அதைக்கேட்டு, ஸர்கள் பிறரை மயக்கச்செய்கின்ற வஞ்சகத்தைக் கைக் டு பகைமையை மனத்திலேயே வைத்திருப்பார் ஹிடிம் ! நீ உன்ஸஹோதரன்போன இந்தவழியே செல்' என்று ன்னான் யுதிஷ்டிரர், 'ஆண்சிங்கமே! பீமனே! நீ கோபித் போதிலும் பெண்வதை செய்யாதே பாண்டவனே! ரீரத்தைக் காத்துக்கொள்வதினும் அதிகமாகத் தர்மத்தைக் ற்று கொல்லுகிற எண்ணத்தோடுவந்த மஹாபலசாலி ராக்ஷஸனையே கொன்றாய் அந்த ராக்ஷஸனுடைய சகோ காபித்து நம்மை என்னசெய்யலாம்?' என்றுசொன்னார் , ஹிடிம்பை குந்தியையும் குந்திபுத்ரரான யுதிஷ்டிரரையும் ஞ்செய்து கைகூப்பிப் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கி

அம்மா! இவ்வுலகத்தில் பெண்களுக்கு மன்மதனாலுண் துயரத்தைப்பற்றி நீ அறிவாயே? சிறந்தவளே! அஃது பா து பீமஸேனன்விஷயமாக எனக்கு வந்திருக்கிறது அந் பெருந்துக்கமானது காலத்தை எதிர்பார்த்து என்னால் றுக்கப்பட்டிருந்தது அந்தக்காலம் இதோ வந்திருக்கிறது கு ஸௌக்கிய லாபம் வரப்போகிறது மேலானவளே! டியவர்களையும் ஸ்வதர்மத்தையும் உறவினரையும் விட்டு, ஶ்ரேஷ்டனான உன்னுடைய இந்தப்புத்திரன் கணவனுக

எனனால வரிககபபடடான புகழபெறற நான இநதவீரனு
உனனாலும நிராகரிககபபடடால பிழைததிரேன இதனை
மையாக உனககுசசொலலுகிறேன உததம ஸதிரீயே ! அ
நீ எனனைத தெரியாதவளெனறாவது அனபுளளவளெனறு
அனுஸரிததவளெனறாவது நினைதது எனமீது தயைசெ
தகுதியுளளவளாயிருககிறாய மிகுநத பாககியமுளளவ
எனகணவனாகிய இநத உனபுததிரனோடு எனனைசசோதத
தேவதாரூபமுளள அவனை எடுததுககொணடு என இஷட
செலவேன மறுபடியும கொணடுவநது விடுவேன சிறநதவ
எனனிடததில நமபிககைவை எனசகோதரன எனனை அ
பின ஸமயததில முதலிலேயே நான இவனை அடைநதிருப
என சகோதரன, ராததிரியில பீமஸேனனைக கொலலககருதி
னால உடனே வநதுவிடடான அவன எவவளவுககெவவ
பராககிரமஞசெயதானோ எவவளவுககெவவளவு எதிரியை அ
மிததானோ அவவளவுககவவளவு நான பாணடவனைபபறறி
மதனால மோகமடைநதேன அமமா ! அரசியே ! நான ராக
அலலேன நான இரவில சஞசரிபபவளலலேன, நான
கடஙகடி எனனும ஈசுவரி ராககூஸனுககுச சகோதரியா
பதுமாததிரமே சிறுபெணணும தேவதையைபபோனற
முளளவளுமாகிய நான உனபுததிரனுடன சேரநது அவனை
னிடடு உஙகள எலலாருககும பணிவிடை செயயபபோகி
புருஷஸிமமஙகளே ! நீஙகள அஜாககிரதையாயிருககுமபோ
ஜாககிரதையோடு கவனிததுககொணடும அடிமையைபபோல
போதும பணிவிடை செயதுகொணடும ஆபதகாலததில உங
கரையேறறிவைபபேன புணணியஞசெயதவாகளைத தேவ
னம வஹிபபதுபோல உஙகளை எனமுதுகினால எடுததுச
வேன நீஙகள அனுககிரஹஞசெயயுஙகள பீமஸேனன எ
அடையககடவன நான இவவாறுசொலலியும என காரியத
பறறி முனபோலவே நிராகரிககபபடுவேனாயின இநதப
னுளள பாபலோகஙகளுககுப போவேனெனபதில ஸந
மிலலை நான மனததினால நினைதது எககாலததிலும
எலலாவறறினையும அறிவேன இநத ஆபததைதத தாணடுவித
மடடும நான உயிரை வைததிருபபேன, மறறொனறினு
வைததிரேன தாமநதெரிநதவன எலலாவறறையும
கரிதது நடததவேணடும ஆபததில உயிரைக காபபவன எ
அவனதான தாமமறிநதவரிற சிறநதவன தாமததிலிருப
களுககு வரும ஆபததுத தாமததிறகே அபாயமெனறு

டுகிறது புண்ணியத்தினுலேதான் மனிதன் ஒருயிரைக் காப
றுகிருன் உயிரைக்காப்பதும் புண்ணியந்தான் எந்தவகை
லாவது தாமத்தையே செய்தலவேண்டும். அதில இகழ்சசி
ல இந்த ஸமயத்தில எல்லாவற்றிலும் பெரிதான காமத்தி
பீடிக்கப்பட்ட பெண்ணுகிய என்னையும் காப்பாற்று ஸாதுக
தாமார்த்த காமமோக்ஷங்களாகிய நான்கு புருஷார்த்தங்க
துமே தயைசெய்வார்கள் தாமத்தினிடம அன்புள்ள ரிஷிகள
படிச்செய்வதைத் தாமமென்று சொல்லுகின்றனர் நான
ஞானத்தினுல நடந்தவற்றையும இனி நடப்பனவற்றையும
கிறேன் ஆதலால், உங்களுக்கு நன்மையைச் சொல்லப
கிறேன் ஒரு சிறந்த தடாகம ஸமீபத்திலிருக்கிறது இப
து அந்தத் தடாகத்துக்குச் சென்று ஸ்நானஞ்செய்து மரத
ிழப்படுத்திருந்து, நாளைக்காலையில ஜகத்பிரபுவும தாமரை
போன்ற கண்களையுடையவரும [1] மஹாத்மாவுமாகிய வயாஸ
ான எதிர்வந்து தோன்றக்கண்டு, துயரத்தைநீக்கப்போகிறீர
துரியோதனனுல ஊரைவிட்டுப்போனதும வாரணுவதத்தில
ருத்தப்பட்டதும விதுரரால நீங்கள காப்பாற்றப்பட்டதும
ருக்கு ஞானக்கண்ணினுல தெரிந்திருக்கின்றன அவர உங்க
குச சாலிஹோத்ரரிஷியின ஆஸ்ரமத்தில வாஸத்தை விதிக
பாகிறூர இந்தப் புண்ணியவிருக்ஷம மழை காற்று வெயிலுக
காக்கக்கூடியது. இந்த ஜலத்தைக் குடித்தவுடன பசிதாகங
ோயவிடும இந்தத்தடாகமும இந்த மரமும சாலிஹோத்திர
ரிஷி தவத்தினுல உண்டாக்கப்பட்டவை கானனங்களும,
ரகளும, ராஜஹமஸங்களும, ஆண பெண அன்றிலகளும கந
ாகளின குரலோடொத்த இனிய கீதங்களைப் பாடுகின்றன’
றுள

அவளுடைய அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு, குந்தி, சிறந்த
ளையுள்ளவரும எல்லாத்தாமங்களிலும நிபுணருமான யுதிஷ்
ரப்பார்த்து, ‘பாரதனே! தாமவான்களிற்சிறந்த நீ நான
லவதைக்கேள இந்த ராக்ஷஸியானவள தனவசத்தினுல
த்தைச் செவ்வையாகச் சொலலுகிருள கருத்தில கெட்ட
ாயிருந்தால ராக்ஷஸி பீமனை என்னசெய்யலாம? நீ அங்கீ
ுமபக்ஷத்தில இவள புத்திரோத்பத்தியைப்பற்றி வீரனை
ன அடையட்டும’ என்று சொன்னுள பிறகு, யுதிஷ்டிரர,
டிமபையே! நீ சொல்வது ஸரிதான இந்த விஷயத்தில
சயமில்லை அழகிய இடையுள்ளவளே! ஆனுல, நான எவ
ு சொலவேனே அவவாறு நீ தாமத்திலிருக்கவேண்டும

[1] ‘மகத்பூதம’ என்பது மூலம

'பிரியமானவளே! நீ ஒவவொருநாளும கடமைகளை முடி
கொணடு ஸநானஞசெயது பரிசுததையாகி இனிய ரூபத
டிருநது, பீமஸேனனும ஸநானஞசெயது கடமைகளை முடி
உதஸாஹததிறகுரிய மஙகளஙகளைச செயதுகொணடபின,
னைத தினநதோறும அடையககடவாய மனோவேகமுள
பகறகாலஙகளில இஷடபபடி இவனுடன ஸஞசரி ஆனால
வொரு ராததிரியிலும இநதப பீமஸேனனை நீ கொணடுவந
வேணடும ஸநதியாகாலததுககு முனனமே இவன விடவே
யவன, எபபோதும காபபாறறபபடவேணடியவன நீ கர
தரிககிறவரையில இபபடியே பீமனோடு ரமிததுககொண
பிரியமானவளே! உனககு இது நியமம எநதககாலமும
கூலையாயிருநது அஜாகரததையைவிடடுப பணிவிடைசெயய
டும நனமையையே செயயவேணடும' எனறு சொனனார

நூறறறுபததெடடாவது அததியாயம

ஹிடிமபவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் ஹிடிம்பையோடு சாலிஹோத்ராஸ்ரமத்தைப்
அவர் செய்த ஆதித்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதும், வி
வஸதை செய்துகொண்டு பீமன் ஹிடிம்பையை விவா
ஹஞ் செய்துகொண்டு அவளோடு அனேக இடங்
களில் சென்றுவந்ததும், வியாஸர் வந்து குந்
தியை ஸமாதானஞ் செய்து போனதும்)

யுதிஷடிரா சொலலைக கேடடுப பீமனை அடைநத
ஹிடிமபை, குநதியைக தனசரீரததில ஏறறிககொணடு பீம
னாகளுககு இடையிற செலலுகினறவளும நகுலஸஹதே
ளுககு முன செலலுகினறவளும யுதிஷடிரரைத தனககு
னிடடுககொணடவளுமாக ஜலததைததேடி ரமணீயமான
ஹோததிரஸரஸை அடைநதாள மரததினடிககுசசெனறு
வீடடைபபோல விளககிப பாணடவாகளுககு இலைக
வஸிககுமிடம கடடித தனககும குநதிககும ஒருபுறததில
செயதாள பிறகு, பசிதாகததினறபிடிககபபடட பாணட
ஸநானஞசெயது பரிசுததாகளாகி ஸநதியாவநதனஞ
தாகததிறகாக ஜலததைமாததிரம உடகொணடனா அப
சாலிஹோததிர மஹரிஷி அஙகே பாணடவாகள பசிததிருப
அறிநது மிகுதியான அனனபானஙகளை மனததினால நினைத
அபபோது அநதப பாணடவாகளனைவரும குநதியுடன ச

ளிககொணடு அரககுமாளிகையில நடநததையும ராகூ
செயததையும இனனும பலவிதமான கதைகளையும
ல்லி, பேசசுமுடிநதபோது, ராஜபுததிரியான குநதி பாணடு
ரனுன பீமஸேனனை நோககிச சொலலலானுள
' உனககுப பாணடுமஹாராஜா எபபடியோ அபபடியே
ஷடஸஹோதரனுன யுதிஷடிரனும பூஜிககததககவன நான
்தெரிநத இநதயுதிஷடிரனுககும பூஜயை ஆதலால, உனககு
ம பூஜயை யுவராஜாவே! அதனுல, பாணடுவின பரீதிககாக
விருபபததைசசெய வருகோதரனே! பாவியும புததித
சசியிலலாதவனுமாகிய துரியோதனனுல அபகாரஞசெயயப
நான அநத அபகாரததிறகுப பரிஹாரததைக காணுமலிருக
ன சில தினஙகளில யோககேூமம உணடாகும ஆதலால,
லலாததும பிறர வரககூடாததுமாகிய இநத இடததில நாம
மாக வஸிபபோம வருகோதரனே! இது மறறொரு பெருந
மும தாமசஙகடமுமாயிருககிறது சிறநத பிரஜஞையுளள
! உனனைபபாரததவுடன மனமதனுல துணடபபடட இந
பண, தரமததைமுனனிடடு யுதிஷடிரனிடமும எனனிடமும
ாடிககொணடிருககிருள் தாமததிறகாக நீ இவளுககுப
ரனைக கொடு அநதபபுததிரன நமககு நனமையைச செய
மறுமொழியை நான விருமபவிலலை நாஙகளிருவரும
ல்வதைச செய' எனறுள
பீமஸேனன, அதைககேடடு ஆகடடுமெனறு பிரதிஜஞை
து, 'உன கடடளையை வேதவிதியெனறே நினைததுச செய
' எனறுசொனனுன ஸஹோதரரகள நடுவில அநத ராகூ
ய பாரதது நேராகவும சொலலததொடஙகினுன 'ராகூ
ப! நான உனககு ஸததியதகோடுகூடிய ஒருவபவஸதையைச
்லுகிறேன, கேள சிறநதவளே! அழகிய இடையுளளவளே!
ளவு காலததில உனககுப புததிரோதபததி நேரிடுமோ அவ
காலம வரையில உனனுடனகூடச சஞசரிபபேன முககிய
உனனுடைய அறபததனததை எனனிடததில வெளிபடுத
த பெணணரசி! உததமஜாதிப பெணகளுடைய குணஙகளே
ருநதினவளாக எனனை அடையககடவாய' எனறுன அநத
மபையெனனும ராகூஸி, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு
ஜஞைசெயது பகலில தன வீடுசெனறு ராஜாககளுககுரிய
வுகளைக கொணடுவநதாள அநத ஹிடிமபை அழகியரூபத
ா பீமஸேனனைத தூககிககொணடுவிளையாடுவதறகாக மேலே
றுள உயாநத ரூபததையெடுதது எலலா ஆபரணஙகளையும
ிநதுகொணடு மிருகஙகளும பகூஷிகளும சபதிககினற அழ

கான மலைசசிகரஙகளிலும ரமணீயமான தேவாலயஙகளிலும
இனிமையாக ஸமபாஷணை செயது எஙதககாலமும பீமஸே
ஸநதோஷபபடுததிக கொணடிருநதாள அவவாறுகவே
முடியாத காடுகளிலும, மலைகளிலும, மரஙகளிலும, மலைச
களிலும தாமரைப புஷபஙகளும நீலோதபலஙகளும அ
அழகான தடாகஙகளிலும, வைடூரியககலமயமான மண
யுடைய ஆறறுததீவுகளிலும, அழகான தேவதாவனஙகளி
மலைசசிகரஙகளிலும, அழகான துறைகளும காடுகளும ஜ
ளுள்ள காட்டாறுகளிலும, மணிகளும பொனனும நிர
நகரபபிரதேசஙகளிலும, யக்ஷாகளுடைய இடஙகளிலும,
பாவதஙகளின சிகரஙகளிலும, எலலாககாலஙகளிலும கா
மரஙகளோடுகூடிய மானஸஸரோவரததின காடுகளிலும
அழகுள்ள ரூபததைததரிததுப பீமனை ஸங்கிககசசெய
புணணியஞசெயதவன அபஸரஸஸுடனகூட ஸவாககததில
வாறு மிகக ஸநதோஷததுடனிருபபனே அவவாறே
தேஜஸ்ஸுள்ள பீமஸேனன மிகக அதிகமான ஸநதோஷ
அடைநது அவளுடனகூடி ரமிததான அழகாயும, பொ
ரதனமுமசோநத மேகலையுள்ளதாயுமிருககிற அவளுடைய
பததை அடிககடிமாததனஞசெயது பீமன திருபதியடைய
மனோவேகமுள்ள அவள அவவாறு ஆஙகாஙகு பீமனைச ச
ஷபபடுததிககொணடு அவனால தானும அடிககடி சநதே
அடைநது உதஸாகததுடன ரமிததாள அவள பகறகால
பீமஸேனனுடன ரமிதது இராககாலஙகளில அவன வீ
கொணடுவநது அவன தாயாரிடம காணபிததாள அவ
பீமஸேனன ஒவவொரு நாளும ஸஹோதராகளுடன து
கொணடிருநதான அவளும குநதிககுப பணிவிடை
கொணடு அவள பககததிலேயே இரவு முழுவதும வஸி
கொணடு சாபபாட்டையும வாயககுத தாமபூலம வாசனை
லான போகபபொருளகளையும கொணடுவருவாள

அநத ராததிரி நீஙகினவுடன, கருடமான நியம
வரும சிறநத பிரஜஞையுள்ளவரும திவய ஐஞானமுள்ள
சிறநத தவமுள்ளவருமாகிய வயாஸா வநதார மஹாதமாவு
மையைச செயபவருமாகிய கருஷணதவைபாயனரை நமஸ
செயது அநதப பாணடவாகளும குநதியும அவள மருமக
ஹிடிமபையுமாகிய அனைவரும கைகூபபி நினறனா அநத
ஸா, 'பரதசரேஷடாகளே! தருதராஷடரபுததிராகள தா
னனுக வாழநதுகொணடு உஙகளை அதாமமாக ஊரை
ஓட்டினரெனபது எனககு முனனமே மனததில தெரிநத வி

அறிநதுதான உஙகளவிஷயததில உயாநத நனமையைச
ககருதி வநதிருககிறேன நீஙகள வயஸனபபடவேணடாம
யெலலாம உஙகளுடைய ஸுகததிறகேயாகும வீராகளே!
ரகளைப பிரிககுமசெயகையை நீஙகள பூாவஜனமததில செய
ரீாகள அதனபயனுக இதுநோநதிருககிறது பகைவரைப
ககச செயபவாகளே! நீஙகள வயஸனபபடவேணடாம
பபயன முடிநதபிறகு நீஙகள பழையகிலலைமயுளளவாக
வ உறவினருடன சொநதராஜயததில விளையாடிககொண
ரீகள ஐயமிலலை வேணடியவாகள தாழநதவாகளிடத
குழநதைகளிடததிலும நேசமவைககினறனா ஆதலால,
ாது எனககு உஙகளிடததில ஸநேஹம அதிகமாயிருக
நான ஸநேஹததைமுனனிடடு எநதநனமையைச செயயக
கிறேனே அதைசசொலலுகிறேன கேளுஙகள எனவரவை
ாாதது இஙகேயே மறைவாக வாஸஞசெயயுஙகள இது
ஹாதராஷ்டியின தவததினுல ஸருஷடிககபபடட தடாகம
ஜலம அழகானது டசி தாகம களைபபுககளைப போககு
காரியததை நாடி ஆறுமாதம வரையில சௌககியமாக
ஸஞசரியுஙகள' எனறுகூறி வீராகளான அநதப பாண
களைத தேறறி அனபுடன தழுவிககொணடு, பினபு, அந
பிரபு, குநதியையும, 'மருமகளே! அழாதே! அழாதே!'
சொலலைசசொலலித தேறறததொடஙகினா ஜீவிககிற
களையுடையவளே! தாமநதவறுதவனும தாமராஜாவும
புதரனுமான இநதயுதிஷடிரன பூமியிலுளள அரசாகளை
யும ஆளபபோகிறுன இவன பூமிமுழுவதையும தாமததி
ஜயிததுத தாமததைசசெயது புலனகளையடககி மலைகளும
ளுமடஙகிய சிறநத பூமிமுழுமையையும பீமாாஜுனாக
டய பலததினுல தனவசததில வைததுககொணடு ஆளப
கிறுன இது திணணம உனககும மாதரிககும புதராகளும
கபபிரஸிததாகளுமான இவவைவரும உலகததில புகழ
று அபபோது தஙகளதேசததில ஸநதோஷமான மனத
டு ஸுகமாக விளையாடபபோகினறனா இநதபபுருஷஶரேஷ
ள, இநதப பூமியை ஜயிததது நிரமபின தக்ஷிணையுளள ராஜ
யம அஶவமேதமுதலிய யாகஙகளைச செயயபபோகினறனா
புததிராகள தனததாலும சௌககியததாலும வேணடியவா
ச சிறபபிததுப பிதருபிதாமஹபரமபரையாகவநத ராஜ
நத அடையபபோகினறனா தாமரை இதழபோனற கண
யுடைய உனமருமகள கமலபாலிகையெனறு பெயருளளவள.

இவள, பீமனவசததிலிருநதுகொணடு ஒரு புததிரனைப
போகிருள அநதபபுததிரனுல கஷடகாலஙகளில நீஙகள
யேறறபபடுவீாகள ஒருமாதம இஙகே காததிருஙகள
திருமபவும வருவேன இவவாறு தேசகாலஙகளை அறிநதுகொ
மிருநதஸநதோஷததைஅடைவீாகள' எனறுசொனனா ஜ
ஜயராஜாவே! அவாகளெல்லாாாலும கைகூபபிககொணடு,
வாறேயாகடடும' எனறு சொலலபபடடு, பிரபுவும ரிஷியு
வயாஸபகவான வநதவாறே சென்ருா

நூறறறுபததோனபதாவது அததியாயம

ஹிடிமபவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(கடோத்கசஜனனமும், பிறது நினைத்தபோது வருவதாகச்சொ
ஹிடிம்பையும் கடோத்கசனும் சென்றதும)

வியாஸபகவான சென்றபிறகு, பாணடவாகள துகக
விடடு அநத ஆலமரததணடை ஆறுமாகம ஸுகமாகவவஸித
இலைகளையும கிழஙகுகளையும கனிகளையும ஆகாரமாகக்கொ
பாணடவாகள தவஞ்செயதுகொணடிருநதனா ஜனமேஜய
ராஜாவே! பிறகு, அனுமதி கொடுககபபெறற கமலபா
மாணிடாககரிய ஆபரணஙகளையும ஆடைகளையும மலாமா
யும சாநதுகளையும அணிநதுகொணடு மனோவேகமாக ஆஙக
பீமஸேனனை எபபோதும மகிழவிததுககொணடிருந
நினைததரூபமெடுககினற ஹிடிமபையெனனும ராக்ஷஸி பீம
னுககாகச சகோதரரான பாணடவாகளை ஏழுமாஸகாலம
வாறு வனததில வஸிககசசெயதாள அநதப பீமன ஸுக
விளையாடிககொணடு அநதக காலததைக கழிததான காம
எடுககினற அநத ராக்ஷஸி பீமஸேனனோடு ஏழுமாதம சே
வஸிதத பிறகும ஸமபோகததிருபதி பெறுமலே காபபம
தாள அநத அரககி, மிகுநத பலமுளள பீமஸேனனிடமிரு
விகாரமான கணகளும பெரிய வாயும முளைகளைபபோனற
களுமுடையவனும, மிகக பயஙகரனும, பயஙகரமான நிறமு
வனும, மிகச சிவநத கணகளும கூாமையான கோரப
ளுமுடையவனும, மஹாரதனும, பெரிய விலலாளியும, ம
பராககிரமசாலியும, மஹா பலவானும, மஹா வேகமு
வனும, பெரிய தேகமுளளவனும, மிகக கறுததவனும, பெ
கழுததும பெருஙகைகளுமுடையவனும, மனுஷயனுககுப
தும மனுஷயததனமையிலலாதவனும, அஞசததககவேக

னும, முரடடுததனமுளளவனும, பகைவரை அடககுகிறவனு
யு புததிரனைப பெறருள அவன, பிசாசஙகளையும மனி
ளையும மறறப பிராணிகளையும அதிககிரமிததிருநதான
ரே! அவன பாலனுயிருககுமபோதே மனிதாகளில அதிக
யை அடைநதிருநதான, எலலா அஸதிரஙகளிலும சிறநதவீர
யும மிககபலசாலியாகவும இருநதான ராகஷஸபபெணகள
பததைததரிதது உடனே பிரஸவிககினறனா, நினைததருபம
பவரும அநேக ரூபஙகளெடுபபவருமாயிருககினறனா சிற
லலாளியும விரிநத தலைமயிருளளவனுமாகிய அநதப புததி
அபபோது தாயதகபபனமாாகளை வநதனஞ செயது அவா
ன பாதஙகளைப பிடிததுககொணடான அவாகள அவ
குப பெயரிடத தொடஙகினா 'இவனுடைய கடம எனறு
லலபபடடதலை நெறிததமயிருளளதாயிருககிறது' எனறு
னுடையதாய அவனைபபறறிச சொனனுள அதனுல, அவ
குக கடோதககசன எனற பெயா உணடாயிறறு அநதக
ாதககசன அநதப பாணடவாமேல அனபுளளவனுக இருந
ா அவாகளுககும, அவன எபபோதும அவாகள மனததை
டுப பிரியாத அனபனுயிருநதான பெரியதேகமுளள கடோத
ா குநதியையும பாணடவாகளையும வரிசையாக நமஸகாரஞ
து, அவாகளை அழைததது, 'குறறமறறவாகளே! பெரியோா
ன உஙகளுககு நான எனன செயயககடவேன? கூசசமிலலா
சொலலுஙகள' எனறுசொனனுன அவவாறு சொலலுகினற
தப பீமஸேனபுததிரனைப பாாததுக குநதி, 'நீ கெளரவாகள
ரததிற பிறநதவன பீமஸேனனைபபோனற பலவானுகவே
ககிறுய ஐவாகளுககும நீ மூதத குமாரன குழநதாய!
றாயம செய' எனறு சொலல, குநதியினுல இவவாறு சொல
படட பிறகு, கடோதககசன தநதைமாாகளை நமஸகாரஞ
து, 'இவவுலகததில ராவணனும இநதிரஜிததும எவவாறு
ாபலவானகளாயிருநதனரோ அவவாறே தேகபபிரமாணத
லும பராககிரமததாலும அவாகளுககு ஒபபானவனுகவும
கததிலுளள மனிதாகளுககு மேறபடடவனுகவுமிருககிறேன.
ியம வருமபோது உஙகளிடம வநது சேருவேன' எனறு
னனுன அநதராகஷஸததலைவன அவாகளிடம விடைபெற
கொணடு வடதிசையை நோககிச செனறுன மஹாரதனுகிய
தககடோதககசன நிகரறறபராககரமமுளள காணனுடைய சகதி
ுததததினிமிததமாக பரதியுததம செயகிறவனுக மஹாதமா

வான பகவானால ஸருஷடிசெயயபபடடவன அபபோது, பி
அநத ஹிடிமபையைப பாரதது, 'கமலபாலிகையே! எ
உன சகவாசம முடிநதது மறுபடியும ராஜயததிலிரு
போது நீ எஙகளைப பாரபபாய' எனறு சொனனான
ஹிடிமபை, 'நாதரே! பிரபுவே! பாரதரே! எபபோது ரக
தில ரமிககவிருமபி எனனை நினைபபீரோ அபபோது உ
மறுபடியும உமமிடம வருவேன' எனறு சொலலி உ
சென்றாள் ஹிடிமபை பீமஸேனனிடம காதல வைததும
செயதுகொணட வியவஸதையை நினைததுத தனனிடததி
திருமபிச சென்றாள

நூறறேழுபதாவது அததியாயம

ஹிடிமபவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் பாண்டவர்களை வனத்தில் ஸந்தித்து ஏகசக்ரநகரி
பிராம்மணக்ருகத்தில் குடிவைத்தது)

பிறகு, அநதப பாணடவாகளனைவரும சாலிஹோதர
ரிஷியின ஆசிரமததில அநத ரிஷியினால காட்டிலுளளவற
கொணடு பூஜிககப பெறறனா அபபோது அநத மஹாத
ளெலலாரும குநதியுடனகூட அமமஹரிஷியினிடம அ
பெறறுககொணடு தாஙகள ஜடைகளைத தரிதது மரஉரிக
தோலகளையும உடுதது ரிஷிவேஷமதரிததுப பிராமமணாக
ரூபததோடு வேதஙகளையும வேதாஙகஙகளையும முழுதும அ
யனஞ செயதுகொணடிருநதனா அரசரே! தாமநதெரிநத
ளும மஹாரதாகளுமான அநதப பாணடவாகள சாலிஹோ
மஹரிஷியின அனுககிரகத்தினால ராஜநீதிசாஸதிரஞஞான
யும தாககசாஸதிரஞஞானததையும அடைநது சநதோஷ
ஒருவனததின வழியாக மறறொருவனம சென்று அ
மிருககூடடஙகளைக கொனறு மதஸய தேசததுககும திரிக
தேசததுககும பாஞசாலதேசததுககும கீசகதேசதது
இடையிலுளள அழகான காடடுப பிரதேசஙகளையும
கஙகளையும பாரததுககொணடு விரைவாக வனததைததா
சென்றனா அமமஹாதமாககள சிலவிடஙகளில தாயா
தூககிககொணடு விரைநது சென்றனா, சிலவிடஙகளில க
நின்றனா, சில காடுகளில ஸநதோஷமடைநது நின்ற

கள சிலவிடஙகளில இஷடபபடி நடநது அடிககடி பநதயத
ன செனறனா அவாகளெலலோரும வழியில தஙகள
மஹறராகிய வியாஸரைக கணடனா அநத வீராகளனைவரும,
பாது அமமஹாதமாவான கிருஷணதவைபாயனரை அபி,
னஞசெயது தாயாருடனகூடக கைககூபபினிறனா வியாஸா,
ஷஶரேஷடாகளே! நீஙகள அநத ஆஶரமததை விடடுப
படடது எனககுத தெரிநதது கடோதகசன பிறநதது
நததனுலும எனககு ஸநதோஷம அதிகமாயிறறு இதோ,
பததில அழகியதும தீஙகிலலாததுமாகிய நகரமிருககிறது,
த எனவரவை எதிரபாாதது மறைநது வாஸஞசெயயுஙகள'
று கூறினா அநதபபிரபுவான வியாஸா வீராகளான அநதப
டவாகளை இவவாறு தைரியபபடுததி, ஏககசரநகரததுககுப
படட குநதிககு ஸமாதானஞசொலலலானா 'எநத மனித
தாமததைமாததிரமே செயயான, அவவாறே பாபததை
திரமே செயயான. புணணியபாபஙகள இரணடையும செய்
வன உலகததில எவனுமிலலை செயபவன புணணிய பாபங
ன பலனை அடைநதேதீருவான பாபததின பயனுகப பெருந்
ம நோககது யதுபுதரியே! கௌரவிகககத தககவளே!
னல, விசனததில மனததைசசெலுததாதே' எனறு சொலலி,
ரகளை ஒரு பிராமமணனது வீடடில குடிவைதது ரிஷியும்
வுமாகிய வயாஸபகவான தமமிஷடபபடி சென்றா"
றனா

ஹிடிம்புவதபர்வம் முற்றிற்று

நூறறெழுபததோராவது அததியாயம

பகவதபர்வம்.

(பாண்டவர்கள் ஏகசக்ரநகாத்தில் வஸித்ததும், அந்த வீட்டுப்
பிராம்மணன் மனைவியுடன் துக்கித்ததைக் கண்டு குந்தி
அங்கு சென்றதும், அவள் குந்தியிடம் புலம்பியதும்)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணஶரேஷடரே! மஹாரதாகளும
தக குநதிபுததிராகளுமான பாணடவாகள ஏககசகரநகரம
ன்று அதறகுமேல் எனனசெயதனா?" எனறு கேடக, வைசம
னா சொலலுகிறா
"ரமணீயமான பல்வகை வனஙகளையும பூமியிலுள்ள தேசங
யும நதிகளையும தடாகஙகளையும பாாததுககொணடு ஏககசகர

நகரமசென்று அந்த மஹாரதர்களாகிய குந்திபுத்ரர்கள் ஒரு
மண் கிருகத்தில வஸித்தனர் அரசரே! அவரனைவரும அப்பே
பிக்ஷையெடுத்தனர், யுதிஷ்டிரரையும குந்தியையும நினைத்
கொண்டே பிக்ஷையெடுத்தனர் ஜடையோடுகூடிய பிரமமச
ளாகப பிக்ஷையெடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, குணங்களி
நகரத்து ஜனங்களுக்குப பார்பபதற்கினியவர்களாயிருந்தனர்
ரத்து ஜனங்கள், 'பார்பபதற்கினியவரும பரிசுத்தருமதேவ
ரைபபோன்றவரும யோகயரும மென்மையான சரீரமுள்ள
மாகிய இந்தத தவமுள்ள பிராமணர்கள பிக்ஷையெடுக்கத த
வர்கள், ராஜயத்துக்குத் தகுதியுள்ளவர்கள்' என்றும,'இந்த மி
வான சரீரமுள்ள ரிஷிகள உண்மையில் பிராமணரலலர், ஏ
காரணத்தினால இந்தப பூமியில மாறுவேஷமாகச சஞ்சரிகி
னர், எல்லா லக்ஷணங்களும அமைந்த இவர்கள ஒவ்வொ
நாளும பிக்ஷையெடுபபதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களலலர், கா
ரைதக்கருதித திரிகின்றனர்' என்றும ஊகித்துச சொல்லிக்கொ
டனர் நகரத்து ஜனங்கள தங்களுக்குப பந்துக்கள வந்த
நினைத்து ஒவ்வொருநாளும உபசாரங்களோடு பிக்ஷாபாத
களைப பக்ஷணங்களினாலும போஜனங்களினாலும நிரமபச செ
னர் பாண்டவர்கள மௌனவிரதமெடுத்துக்கொண்டு பிக்ஷ
வாங்கினர் அந்தப பாண்டவர்கள போய நேரமானதை நி
த்த தாயார் அவர்களைபபற்றி விசனபபட்டுக்கொண்டு துக்க
னால நீர் நிரமபின கண்களோடு தரையைக கீறிக்கொண்
தாள பிராமணகிருஹங்களில. தாயாரை நினைத்துக்கொண்
பிக்ஷையெடுத்துத தாயாரிடத்திலுள்ள மரியாதையினால க
பட்டவர்களாக விரைவில் திருமபிவந்தனர் இரவும பகலும
கும பிக்ஷைகளைத் தாயாராகிய குந்தியிடம ஒபபுவிகத
ஒன்றுசேர்ந்த பிக்ஷான்னம எல்லாவற்றையும தாயார் த
தனியே பகுத்துக் கொடுத்தபிறகு, தம தம பாகங்களை அவ
இஷ்டபபடி தனித்தனியே புஜிக்தனர் வீரர்களாகிய பா
வர்கள், தாயாருடன்கூடிய ஐவரும முழுப பிக்ஷான்னத்தில
பாதியைப புஜித்தனர், மஹாபலசாலியான பீமன மாத
ஒருபாதியைப புஜித்தான முன்னே சிறந்த அன்னத்தைப
தவனான அந்தபபீமன நிரமபின போஜனஞ்செய்தவனாக இ
வில்லை, போஜனத்ருபதியிலலாமையினாலுண்டான நிறம மா
லையும இளைபபையும அடைந்தான வேந்தரே! ஜவலிக்கி
பெருநதியில ஒரு நெய்த்துளி எவவாறிருக்குமோ அவவா

க்ஷச்சோற்றின் அரைப்பாகம் அவனுக்கு இருந்தது அர
! பாரதரில் சிறந்தவரே ! அந்த மஹாத்மாக்கள் அவ்வாறே
விடத்தில் வஸிக்கும்போது நீண்டகாலமாயிற்று பீமனும்,
மமணஸ்நேகிதர்களோடு விளையாடின பிறகு,ஒருகுயவனுடைய
ரசத்தினால் மிகப்பெரிய பாண்டத்தை அடைந்தான் அந்தப்
னுடையசெய்கையினால் வியப்புற்ற குயவன் சிரித்துக்கொண்டு
வுக்கு மிஞ்சின பெரிய பாண்டத்தைச் செய்து பீமனுக்குக்
டுத்தான், அவன் வியக்கத்தக்க காரியம் செய்வதற்காகவ்
ன் பெரிய மண் சுமையை எடுத்தான் நூற்றுயிரம் மண்சுமை
னால் குயவனைச் சந்தோஷப்படுத்தினான் பிக்ஷையை விடா
எடுத்துக்கொண்டே மண்பாண்டங்களை அடிக்கடி செய்தான்
த மண்பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டுவந்த பீமனைக்கண்டு
ஙகள் நகைத்துப் பரிகாசம் செய்தனர் பலவகையான
ண்ஙகளையும் போஜனஙகளையும் கொணர்ந்து போட்டனர்
ாருகவே எப்போதும் புஜித்த பிறகு, தாயாரிடம் ஏகாந்தத்
‘அம்மா ! முன்னே சிறந்த அன்னத்தினால் வளர்க்கப்பட்ட
வயிறு நிரம்பாமலே இருக்கிறேன்’ என்று சொன்னான்.
த, ஒருகால் அந்தப் புருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் பிக்ஷைக்குப்
யினர் பீமஸேனன்மட்டும் குந்தியுடன் சேர்ந்து அங்கே
ந்தான் பாரதரே ! அப்போது பிராமமணன் வஸிக்குமிடத்
துக்கத்தினாலுண்டான மிகப்பயஙகரமான பேரிரைச்சல்
மயினதைக் குந்தி செவியுற்றாள் அரசரே ! அதிகமாகக்
ிப்புலம்புகிற அவர்களைக்கண்டு அந்தக்குந்தி தயையினாலும்
சுபாவத்தினாலும் தாஙகவில்லை நல்லவளான குந்தி மனத்தி
ட்டான துக்கத்தினால் கலக்கப்பட்டவள்போலத் தயையுடன்
னை நோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லலானாள் ‘புத்திரனே !
மமணன்வீட்டில் திருதராஷ்டிரன்பிள்ளைகளுக்குத் தெரியாம
கௌரவிக்கப்பெற்றும் வியஸனத்தைவிட்டும் மிகச்சுகமாக
க்கிறோம் புத்திரனே ! அதனால், நான் இந்தப் பிராமமண
கு, ஸுகமாக வசித்தவர்கள் எந்த இஷ்டத்தைச் செய்வரோ,
வகையான் அந்த இஷ்டத்தை எப்போது செய்வேனென்று
காலமும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் குழந்தாய் !
னிடத்தில் செய்நன்றி கெடாமலிருக்கிறதோ அவன் மாத
தான் மனிதன் மற்றொருவன் இவனுக்கு எவ்வளவு செய
 அதைவிட மிகுதியாக அவனுக்கு இவன் செய்யக்கடவன்
ப பிராமமணனுக்கு இந்தத்துயரம் நிச்சயமாக வந்துவிட

டது ஆதலால, இநதச சமயததில உதவி செயதோமா
புணணியமுணடாகும' என்றுள பீமன, (அதைககேட்டு)
னுககு 'என்ன துனபம யாரால உணடாயிறறெனறு தெ
கொள தெரிநதுகொணட பிறகு, மிகக அசாததியமாயி
அதைச செயவேன' எனறு சொனனுன

அரசரே! அவாகள, இவவாறு பேசிககொணடிரு
போது, மறுபடியும அநதப பிராமமணனும அவனது மனை
அழுவதனுலுணடான கூசசலைசசெவியுறறனா பிறகு, குநதி
டபபட்ட கனறையுடைய பசுவைபபோல அநத மஹாதமா
பிராமமணனுடைய அநதபபுரததில துரிதமாக நுழைநத
அபபோது அஙகே மனைவியோடும பிளளையோடும பெணணோ
கூட முகம வேறுபட்டிருநத அநதப பிராமமணன பேசுகி
'ரஸமிலலாததும பயனறறதும துனபததிறகுக காரண
பிறாககுடபடடதும மிகக வெறுபபுககு இடமுமாகிய இவ
வாழககை எதறகு? பிழைததிருபபதில துயரம அதிகம பி
திருபபதில தாபமதிகம உயிாவாழககையில இருபபவ
இரட்டைகள (அவையாவன ஸுகதுககம, லாபநஷ்டம,
பஜயம, சீதோஷணம முதலியவைகள) வருவது தவறுது ஆ
ஒனறுதான தாமாாததகாமஙகளை அனுபவிககினறது
களில பிரிவும முடிவிலலாப பெருநதுயரம சிலா வீட
கிலாககியமாகச சொலலுகினறனா [1]அஃது எவவகையிலும
ஆததததை அடைநதால எலலா [2]நரகஙகளும வருகின
பொருளீட்டமுயலவது பெருநதுயரம பொருள கிடைத
அதறகுமேலான துயரம பொருளில ஆசை உணடானவ
அது விலகினபோது மிகபபெருநதுயரம உணடாகிறது
னுககுத தானவிருமபின திரவியலாபஙகள எவவளவு உ
கினறனவோ அவவளவு வயஸனமெனனும ஆணிகள அ
உளளததில நாட்டபபடுகினறன கொஞசகாலமிருககததக
மஹாபயமுளளதுமாகிய அவவிதமான இநத உயிாவாழககை
அடைநது பாரியையோடு, சோநத எனககு வைராக
கிடைககவிலலை இநத ஆபததிலிருநது எதனுல விடுபடுவே
அநத உபாயம எனககுத தெரியவிலலை பிளளை பெணடிாக
கூட உபததிரவமிலலாத இடததிறகு ஓடிபபோவேன பிரா
பெணணே! எஙகே க்ஷேமமோ அஙகே போவதறகு
முனனே முயறசி செயதேன அஃது உனககுத தெ

---

[1] தாலபமானது எனபது [2] துனபஙகளும

ல், நீ என சொலலைக கேடகவிலலை அறிவு கெடடவளே ! றல பலமுறை வேணடபபடடும, 'இஙகு பிறநதேன, வளாநதேன, இஙகு என தநதையும தாயுமிருககின ' என று சொனனுயலலவா? கிழவனுகிய உன பிதா நாளைககு முனனே ஸவாககம சென்றுன உன தாயும டியே ஆனுள உறவினாகளும முனனே இருநதனா அநத தில வஸிபபதில என்ன ஆசை? எஙகே போஜனததுககுத யிராதோ, எஙகே ஸதிரீயின பிறநதவீடு கடடுபபடுததீராதோ, ததேசம மிககதூரததிலிருநதாலும மனிதன கருடனைப வும ஹமஸததைபபோலவும செலலவேணடும பநதுக விருமபி நான சொனனதை நீ கேடகாமலிருநததனுல கு மிககதுயரததை உணடாககுகினற அநதப புததிரனென பநதுவினமரணம இதோ நோநதிருககினறது "அலலது, என மரணமேதான ஏனெனில, நான ஜீவிததிருநது என ாகிய எவனையும கொடியவனைபபோல விடடசசகதியறறவன, பொழுதும எனனுடன கூடவே தாமததைச செயபவளும, லனகளையும ஜயிததவளும, எனககுத தாயபோனறவளும, குச சினேகிதையும, தேவாகளால முககியமாக விதிககப சிறநததான ஆதரவும, என தாயதநதையரால ஏறபடுததப வளும, எபபோதும கிருஹஸதாசிரமததில பாகமுளள ், நலலகுலததிற பிறநதவளும, நலலொழுககமுளளவளும, நதானமுளளவளும், கறபுளளவளும, இனனுதனசெயயாத ம, எபபோதும ஒததிருபபவளுமான பாரியையாகிய உனனை பபடி வரிதது மநதிரபூரவமாக விவாஹமசெயதுகொணடு, உயிருககாக விடுவதறகு நான ஸமாததனலலேன பருவம த சிறுமியும பின லக்ஷணஙகள சரீரததில உணடாகாதவ மஹாதமாவாகிய பிரமமதேவனுல கணவனுடைய உபயோ றகாக நிதியைபபோல நமமிடம வைககபபடடவளுமான து புதலவியை நானே விடடுவிட என்னுல எவவாறு முடியும? ால நானும எனபிதாககளும தெளஹிதரனுல வரததகக கஙகளை எதிரபாாககிறோமோ அநதபபெணணை நானே பெணணை எவவாறு விடததுணிவேன? சில மனிதாகள தந குப புததிரனிடம ஸநேகம அதிகமெனறு நினைககினறனா, ம சிலா பெணணினிடம அதிகமெனறு நினைககினறனா. கு இருவரும ஸமமெனறே அபிபபிராயம எவளிடததில னியலோகஙகளும சநததியும சநதோஷமும எபபோதும

இருககின்றனவோ குற்றமில்லாமலிருககிற அந்தப பெண
தையை நான எவவாறு விடததுணிவேன? என புததிரனை
தேது? எவனைபபறறி மிகுந்த ஸுகததையும ஸவாககததி
புலனகளையும நான எதிரபாரககலாமோ, ஜனிததவுடன
னுடைய முகததைககணடு பிதிரககள ஸவாககம சென்றன
பிறந்தவுடன எவனுடைய மஹிமையினால நான பிதிரக
கடனிலிருந்து விடுபடடேனோ எனககுப பிரியனும குல
கரையேற்றுகிறவனும எனககு எஜமானனுமாகிய என
குமாரனுன அந்தககுழந்தையை நான எபபடிவிடமாடடே
எனககுப பிணடதாபபணஙகள கொடுககும நிதியாகிய அரு
புதலவனை எவவாறு விடுவேன? என்னையாவது எனபுதர
வது உன்னையாவது உன பெணணையாவது விடுவது இதோ
திருககிறது அது நாம இஙகே வஸிததகினபலன பெண
எனசொலலை நீ கேடகவிலலை அதனபலனை அனுபவி, அ
நானே சாவதறகும என ஒருபுததிரனையாவது உன்னை
பெணணையாவது விடுவதறகும சகதியுளளவனலலன நான
திருந்து, தான தபபிததுககொளவதறகாகக கொடிய
போல ஒருபந்துவையும விடசசகதியுளளவனலலன நான
சரீரததைவிடடு யமலோகம சென்றால என்னுலும உன
விடபபடட இவாகள இவவிடததில ஜீவிததிருகக முடிய
கள இவாகளில யாரைவிடுவதும கொடியதே, அறிஞரா
றுபபடடது நான ஆதமதயாகஞ்செயதாலும, இவாகள ந
லாமல இறந்துபோவா அதனால, நான சஙகடமான ஆப
அடைநதிருககிறேன இதைத தாணடமுடியவிலலை ஐயோ
நான என பந்துககளுடனகூட எநதவழிச செலவேன?
ருடனுஙகூட இறந்துபோவது சிலாககியம நான ஜீவி
பது தகுதியனறு' என்றுன

நூற்றெழுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம

பகவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பிராமணனைப் பார்த்து அவன்பத்தினி சொல்வது)

பிராமணனமனைவி சொலலுகிறுள 'நீர ஸாமானயமனி
போல பரிதாபபபடுவதொருபோதுமதகாது விதவானுகிய

பரி தாபகாலமாக இருககவிலலை இவவுலகததிலுளள மனித
ரும அவசியம மரணமடைய வேணடியவா தாம அவசியம
தகக இநத விஷயததில வருததமிலலை மனைவியும மைநத
மகளும மறறயாவும தனககாகவென று நினைககபபடுகின
நீர நலலறிவினால துனபததைவிடும நானே அஙகே
வன தன உயிரையுமவிடடுத தன கணவனுககு நனமை
பதுதான- இவவுலகததில பெணகளுககுப பழமையான முக
ாமம அபபடிச செயவது பரலோகததிறகுச செயயவேண
ாமம செயததாகிறது , உமககும இப்போது ஸௌககியத
செயவதாகிறது , பரலோகததிலும அழியாத பயனுளளதா
கிறது , இவவுலகததிலும புகழைஉணடுபணணுகிறது நான
குச சொலலபபோவதும ஒரு பெரிய தாமநதான இதில
கு ஆததமும தாமமும மிகுதியாகக காணபபடுகினறன
ய எதறகாக விருமபபபடுகிறுளோ அநதபபிரயோஜனமா
ஒருபுததிரியையும புதரனையும நீர எனனிடம அடைநதிருக
உமமால நான கடனிலலாதவளாகச செயயபபடடேன
ணையும பிளளையையும வளாபபதறகும காபபதறகும நீர
று சகதியுளளவரோ அவவாறு போஷண ரகஷணஙகள
நான திறமையுளளவளலலேன எனனுடைய பிராணன
எலலாவறறிறகும ஈசுவரரே ! நீஙகளிலலாமல புததிரியும
ரனும எனககு எவவாறு உணடாவா? நான எவவாறு
தைகளைக காபபேன ? நீஙகளிலலாமல கணவனிலலாத அநா
ம இளஙகுழநதைககாரியுமாகிய நான, உஙகளைவிடடு எவ
யோககியாகள சென்ற மாாககததிலிருநதுகொணடு இவ
ழநதைகளையும வளாபபேன ? உமமுடைய ஸமபநதககிற
காத [1] காவமுளளவாகளால கேடகபபடட இநதபபெண
காபபாறறுவதறகு எனனால எவவாறு முடியும? தரையிற
பபடட மாமஸததைப பறவைகள எவவாறு விருமபுகின
வா அவவாறே புருஷனிலலாத ஸதிரீயை எலலா ஜனஙக
விருமபுகினறனா பிராமணோததமரே ! புருஷனிலலாமல
வாகளால விருமபபபடடு மனம தடுமாறுமபடி செயயப
ான ஸாதுஜனஙகள ஒபபினமாாககததில நிறகச சகதி
வளாகமாடடேன நாதரே ! துஷடஜனஙகள மிகுநத இவ
த்தில பெணஜனமம இழிவானது கனனிகையாயிருககும
தாயதநதையா வசததிலும, விவாகமானபின பாததா

1 குலஒழுககம இலலாதவாகள.

வின்,வசததிலும், - இவாகளிலலாதபோது புததிரன வசத
இருககவேணடும, ஸவதநதிரையான ஸதிரீ இகழபபட
நெயயில நனைககபபடட வஸதிரததுணடு நாயகளால எபபடி
கபபடுகிறதோ அபபடி பெணகளுககு நாதனிலலாமலிரு
துஷடாகளுக்கு வாயில திறநதுவிடடது போலலலவா.?
குலததிறகு ஏகபுததிரனை குறறமிலலாத இநதக குழநதை
தநதைபாடடனமாா சென்றவழியில நடததுவதறகு எனனு
வாறு முடியும ? நாதனறறு எலலாம போயவிடட இநத
தைககு நாம விருமபின கலவிமுதலிய குணஙகளைத
தெரிநத நீா செயவதுபோல நான எவவாறு கறபிககத தி
யுளளவளாவேன ? நாதனிலலாத உமது இநதப பெணகுழ
யையும, ரூதராகள வேதாதயயனததை விருமபுவதுபோல,
தவாகள எனனை கிராகரிதது விருமபுவாா அபபடி விரு
படடவனை நான கொடுகக விருமபாமலிருபபேனுபின நற
கள கிரமமின இவனை அவாகள யஜஞததிலிருநத ஹவிஸை
கைகள எடுபபதுபோலப பலாதகாரமாகக கொணடுபே
பிராமமணரே ! உமது இநதப புததிரி அயோககியாகளிடம
படடுககொணடு நமககுத தகாதிருபபதைப பாாததும உ
லுளள காவிதத மனிதாகளால அவமதிககபபெறறும எனனை
யாமலே நான இறநதுபோவேன், நிசசயம எனனுலும
ளாலும விடபபடட இநத நமது ஸநததிகளாகிய இருகுழந
ளும, ஜலமவறறினதினுல மதஸயஙகள எவவாறோ அவ
அழிநதுபோவாா, ஸநதேகமிலலை நீஙகள விடடுவிடடால
வாறு அவசியம மூவா அழிவாாகளெனபதில ஸநதேகம
ஆதலால, நீா எனனை (ராக்ஷஸனுககு இரையாக) விடடுவி
உசிதம ஓ ! பிராமமணரே ! கணவனுககுமுன பரலோகமடை
புதரனுளள ஸதிரீகளுககுப பெருமபாககியமெனறு தாப
திரஜஞாகள் அறிகினறனாா இவவுலகததில புததிராகளவச
திரிவது விருமபததககதனறு எவள மஞசள, மை,புஷபமமு
ஸௌமஙகலி லக்ஷணஙகளோடு கூடியவளாயிருநது பாதத
பாதஙகளில மனம வைதது அவன கொடுதத தாபபண
ததைப பானஞசெய்பவளாகப பாததாமுனனிலையில மரண
கிருளோ அவள பாாவதிலோகததை அடைகிருள பாா
குத தோழியாயிருநது அநதப பாவதராஜகனனிகையுட
மகிழநதிருககிருள தநதையும ஸவலபம கொடுககிருன,
ஸவலபம கொடுககிருள, புதலவனும ஸவலபம கொடுககி

றறனைத்தகொடுபபவனுகிய கணவனை எவள பூஜிககமாட
? லோககியனுன பதியின்றி ஆஸ்ரமஙகளும அகனிஹோத
ளும ஜபஙகளும ஹோமஙகளும விரதஙகளும ஸதிரீகள
ததகாதவை பொறுமையும தூயமையும உபவாஸமுமா
வவளவுதாம பெணகளுககு விதிககபபடடுளளன இநதப
னும இநதப புததிரியும என உறவினரும என்னுல விடப
னா என்னுயிரும உமககாகததானிருககிறது பலவகை
யாகம, தவம, நியமம, கொடை இவையெலலாவறறையும
டும கணவனது விருபபததையும நனமையையும விடாம
பதுதான பெணணுககுச சிறபபானது ஆதலால, மிகவும
நிர்ஸமமதமான இநதததாமததை நான செயய விருமபு
ன் இது, உமககும குலததுககும பிரியமும அனுகூலமு
து புததிரர்களும திரவியஙகளும அனபுளள ஸநேகிதா
பாரியையும ஆபததாமததில விடுவதறகாக விருமபபபடு
களெனபது ஸாதுககளுடைய ஸமமதம ஆபதகாலததிற
தனததைக காபபாறறிவைககவேணடும தனததினுல
யைககாபபாறறவேணடும தனததினுலும மனைவியினுலும
எபபோதும காபபாறறிககொளளவேணடும பாரியை
ன தனம கிருகம இவையெலலாம திருஷடபலனுககாக
திருஷடபலனுககாகவும ஸமபாதிகக வேணடியவையென
விதவானகளுடைய நிசசயம. குலமனைததும ஒருதட்டு,
தை விருததிசெயயும தான ஒருதட்டு, விதவானே! இவ
டில எஃது அதிகம? குலததைவிடத தானே அதிகம
ருபபதினுல தனககுப பதினுகு லோகஙகளுமிருககின
பிராமணஸரேஷடரே! ஆதலால, நீர உமமைக காபபாற
காளளவேணடும தானிலலாதபோது அவனுககு இவவுல
ல எதுவுமிலலை ஆதலால, இநத ஜகமனைததும தனககொப
நிலலை ஆதலால, நீர், என்னுல காரியததைசசெயதுகொள
உமமால உமமைக கரையேறறும பூஜயரே! எனககு
கொடும எனகுழநதைகளைக காபபாறறும, தர்மநதெரிந
கள! ஸதிரீகளைக கொலலககூடாதெனறு தாமசாஸதிரஙக
சொலலுகினறனா ராக்ஷஸாகளுககும தாமநதெரியும
சொலலுகினறனா அவன என்னைககொலலாமலுமிருகக
புருஷாகளை வதஞசெயவதில ஸநதேகமிலலை ஸதிரீகளைக
லவது ஸநதேகம தாமநதெரிநதவரே! ஆதலால, 'என
நீர அனுபபததககும. போகஙகளை அனுபவிததேன, விரும

பினவறறைஅடைநதேன, தாமானுஷடானஞ செயதேன,
குப பணிவிடை செயததனல எனக்கு உணடான கீாததியுப
பறறது உமமால பிரியமான ஸநததியையும பெறறேன ம
என்னை வருததாது புததிராகளுணடானவளும முதிாந்த
எபபோதும உமமுடைய விருபபததையே விருமபுகிறவ
யிருககிறேன இதையெலலாம ஆராயநது, நான இநத வி
தில ஆரமபததைச செயகிறேன பூஜயரே! என்னைவிடடபி
நீா வேருெரு ஸதிரீயைஅடைநதாலும அடைவீா அதனல,
தாமம மறுபடியும நிலைபெறறதாகும பிரியரே! புருஷாக
அனேகம பததினிகளிருபபது அதாமமுமாகாது பெணக
மடடில முதல புருஷனை அதிககிரமிபபதில மிகபபெரிய
மிருககிறது இவைகளெலலாவறறையும பிராணததி
நிஷிததமெனபதையும ஆராயநது, நீா இபபோது உம
உமது குலததையும இநதக குழநதைகளையும விரைவில கா
றககடவீா' எனருள பாரதரே! அவளால இவவாறு
லபபடட பாததா அவளைத தழுவி அவளுடன கூடவே
துயரமடைநது மெலலிய குரலோடு கணணீாவிடடழு
'அனபுளளவளே! அழகான இடையுளளவளே! நீ இவ
பேசாதே, இஙகேயே இரு ஞானமுளளவன மனைவி
புதலவாகளையும ஒருபோதும விடததகாது புததியுளள
ஷன இவவுலகததில ஸதிரீயை முககியமாக ரக்ஷிககவே
எநதககாலததிலும விடததகாதவாகளாகிய இவாகளைக
புருஷன ஜீவிபபானுயின அவன தாமாாததகாமமோக்ஷங
ஒனறையும சரியாக அறியான' எனறு பிராமணன
ஞன

நூறறேழுபதது மூனருவது அததியாயம

பகவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பிராமணனைப்பார்த்துப் பெண் சொன்னதும், சிறுபிள்ளை
அவர்களுடைய புதல்வன்வசனத்தைக் கேட்டுக் கொந்த
ஸந்தோஷமடைந்த ஸமயத்தில் குந்தி அவர்க
ளிடம் சென்றதும்)

அளவுககு மிஞசித துககபபடுகினற அவவிருவாகளு
சொலலையும கேடடு, உடனே, துககததினல மாறுபடட
தோடுகூடிய அவாகளுடையபெண, அவவிருவரையும நே

்த தொடஙகினள ‘ என இவவாறு அதிக துககததினுல
ககபபடடவாகளாக அநாதைகளைபபோல அழுகிறீாகள ?
சொலலும் கேடகபபடவேணடும கேடடபின, யுகததைதச
யலாம தாமபபிரகாரம எனனை நீஙகள விடவேணடும
ல சநதேகமிலலை விடததககவளான எனனை விடடுவிடடு
ஒருததியால எலலாவறறையும காபபாறறிக கொளளுஙகள
னை ஆபததிலிருநது தாணடுவிககுமெனபதறகாகததான ஸ
விருமபபபடுகிறது இநதககாலம நோநதபோது, தெபபததி
தாணடுவதுபோல எனனுல ஆபததைத தாணடுஙகள பிரா
ரே ! இவவிடததிலாவது துககததிலிருநது தாணடுவிகக
ணடும, பரலோகததிலாவது தாணடுவிககவேணடும எவ
கயிலும தாணடுவிககிற புததிரனதான புததிரனெனறு
ிநதவாகள சொலலுகிறாாகள [1] கூடஸதாகள எனனிடத
[2] தௌஹிததிராகளை எபபோதும விருமபுகினறனா அத
, நானே பிதாவின உயிாபோகாமல காபபாறறுவேன எனது
ாதரன குழநதை நீா பரலோகம செனருல, அவன சீககிர
ததிலேயே இறநதுபோவானெனபது நிசசயம தநதையும
ாககம சென்று என தமபியும நாசமடைநதால நமமுடைய
ாககளுககுப பிணடம விடுபபோம அஃது அவாகளுககு
றுபபைஉணடாககும துககபபடடு வழககமிலலாத நான
ாலும தநதையாலும ஸஹோதரனுலும விடபபடடவளாகத
கததுககுமேல பெருநதுககததை அடைநது இறபபேனென
நிசசயம நீா மனைவியாதியிலலாமல விடுபடடீராயின,
ாரும குழநதையான எனஸஹோதரனும குலததின புதர
தானமும பிதிாககளின பிணடமும நிசசயமாக நிலைதது நிற
‘ தானே புததிரன, மனைவி தனககுததுணை, பெண
பது துயரம’ எனபா ஆதலால, நீா உமமைத துககததி
நது விடுவிததுககொளளும, எனனையும தாமததிற பிரவிாத
சச செயயும தநதையே ! அசககதையும சிறுபெணணுமாகிய
ா நீரிலலாமல அநாதையாய எஙகேயோ ஓரிடததிறகுச
னறு எபபோதும விசனமுளளவளாயிருபபேன அபபடி
லாமல இநதக குலததுககு விமோசனம செயவேணுயின
றகரிய கருமம செயததனுல பயனபெறறவளாவேன பிராம
ணுததமரே ! அவவாறனறி எனனைவிடடு நீா அஙகே போவீ
ன, நான பீடிககபபடடவளாவேன. ஆதலால, எனனையும

1 பிதிரககள. - 2 பெணவயிறறுபபிளளைகள

கவனியும் சிறந்த ஸோதரே! ஆதலால், எங்களுக்காகவும் தா
திறகாகவும் ஸந்ததிக்காகவும் உம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளு
விடத்தக்க என்னை விட்டுவிடும் அவசியம் செய்யவேண்டிய க
யத்தில் உமக்கு இந்தக்காலம் தாண்டிப்போகலாகாது.
ஸ்வாக்கம் போய்விட்டால் அயலாரிடம் சோற்றை யாசித்
கொண்டு நாயைப்போல் ஓடுவோம் அதற்குமேற்பட்ட துய
யாது? நீர் நீங்கிலாமல் பந்துக்களுடன் இந்தக்கஷ்ட
லிருந்து விடுபட்டால் இறக்காதவள் போலவே பரலோகத்
சுகமாக வசித்துக்கொண்டிருப்பேன் [1] இவ்வுலகத்தில் கொ
பதிலேதான் தேவர்களும்பிதிர்க்களும் இருக்கிறார்களென்று ந
க்கேள்வி உம்மால் கொடுக்கப்பட்ட ஜலதாப்பணத்தி
எனக்கு ஸுகமேஉண்டாகும் பிதாவே! இவ்வாறு [2] இவ்வி
டையும் பார்த்து உமக்கும் அன்னைக்கும் உமது புத்திரனுக்
எது ஹிதமோ அதைச்செய்யும் தாயக்கும் தகப்பனுக்
குணமுள்ள புத்திரர்கள் பிறப்பர் புத்ரனுக்குமட்டும் பெற்ற
கள் மறுபடியும் ஒருபோதும் கிடைக்கமாட்டார்கள்' என்று
இவ்வாறு அந்தப்பெண்ணின் அநேகவிதமான புலம்பலைக்கேட்
தந்தைதாய அந்தப்பெண் இம்மூவரும் அழுதனர் அப்போ
அவர்களெல்லாரும் அழுவதைக்கண்டு, உடனே அந்தச
புதல்வன் மலர்ந்தகண்களுடன் மதுரமான மழலைச்சொல்லி
'அப்பா! அழாதே, அம்மா! அழாதே, அக்காள்! அழாதே
என்று சொல்லி அவர்களெல்லாரையும் பார்த்துச் சிரித்
கொண்டு ஒவ்வொருவர் ஸமீபத்திலும் போனான் பிறகு, அந்
குழந்தை சந்தோஷத்துடன் ஒரு துரும்பையெடுத்து, 'ப
தன்னைத் தின்கிற ராக்ஷஸனை நான் இதனால் கொல்வேன்' என்
மறுபடியும் சொல்லினன் துக்கத்தினால் அவ்வாறு பீடிக்கப
ட்டிருந்தும், குழந்தையின் அந்தமழலைச்சொல்லைக் கேட்டபிற
அவர்களுக்குப் பெரிய ஸந்தோஷமுண்டாயிற்று குந்தி இ
ஸமயமென்றறிந்து அவர்களின் ஸமீபம் சென்று இறந்துபோ
வரை அமிர்தத்தால் பிழைப்பூட்டுவதுபோல அவர்கள்
பிழைப்பூட்டுகிறவளாகப் பின்வருமாறு சொல்லத்தொ
கினாள்

---

[1] ஹோமம் தர்ப்பணம் முதலியவற்றை நம்பியிருப்பவர்
[2] நம் இருவரைக் கொடுப்பதில் உள்ள குணதோஷங்களை

நூற்றெழுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்

பகவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(...ந்தி அவர்களை அழுவதற்குக் காரணம் கேட்க, பிராமணன் பகா... ஸுரன் விருத்தாந்தம் சொல்வது)

குநதி, 'இநததுககம என்ன காரணததினுலுணடானது?
பாகத தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன தெரிநதுகொணட
த, நிவிாததிசெயய முடியுமானுல நிவிாததிசெயயவும செய
ா' எனறு சொனனுள அதனமேல பிராமணன சொலலு
ன

: தபோதனேயே! நீ சொலலுவது ஸாதுககளுககுப பொருந
றுதான ஆனுல, இநததுயரததைவிலகக மனிதரால முடி
ா ஆகிலும, இநதத துககததின உறபததியைச சரியாகச
லலுகிறேன அனபுளளவளே! முடியுமானுலும முடியாமற
மானுலும உளள விஷயததைக கேள இநத நகரததின ஸமீ
தில பகன எனனும ராக்ஷஸன வஸிககிறுன இதறகு இரணடு
ாசதூரததில யமுனேயின உறபததியில ஒரு குகையிருககி
அதில கொடியவனும கொலலுவதில விருபபமுளளவனும
தாகளைத தினபவனும ராக்ஷஸகுல நீசனுமாகிய பகன
றுபெயருளள அநதத துஷடன வஸிககிறுன மிகுநத பல
ள அவன இநததேசததிறகும நகரததிறகும தலைவனுயிருக
ன தூாபபுததியுளள அநத ராக்ஷஸன மனிதாமாமிசததி
லயே வளாநதவன அநத ராக்ஷஸன வியாபகமுளளவன,
தத ரூபமெடுபபவன, மஹாபலசாலி அவனுல இநத நகரம
்கபபடடு இது பதினமூனறுவது வருஷம அவனைபபறறி
ாராஜாககளுடைய சேனையினுலும புலிகரடி முதலிய பிராணி
லும எஙகளுககுப பயம உணடாகவிலலை மனிதரைத தின
அநதககொடியபாவியினுல பக்ஷிககபபடட இநத நாதனற
ம, ரக்ஷிககினற பிரபுவை அடையாமலிருககிறது அநதத
டன அநதககுகையில வஸிததுககொணடு ஸதிரீகள பாலா
விருததாகள யுவாகள முதலிய எலலாஜனஙகளையும எப
தும வருததி வருகிறுன இஙகே பிராமணசரேஷடாகளினுல
தத தூாததமாவான ராக்ஷஸன மநதிரஙகளினுலும ஹோமங
னுலும போஜனஙகளினுலும துதிககவும பூஜிககவும பெற
. அநத ராக்ஷஸன எபபோது எலலாரையும இவவாறு
னறுகொணடிருநதானே அபபோது, பிராமமணாகளனைவ

ரும ஒரு நியமம் செயயுமபடி அவனைக கேடடுககொணட
'ராக்ஷஸனே! நீ நினைததபடி கொலலாதே பிரபுவே! நா
உனககு வேணடிய மாமஸஙகளையும அனனஙகளையும எப
தும முறையாகக கொடுததுவருவோம. மாமஸததோடும
ளுபபொடியோடும நெயயோடும கறிகாயகளோடுஙகூடிய
னததையும, எளளுசசோறந மூனறுவகையான பருபபு உ
டைகளையும, பொரிகளையும, அபபஙகளையும, கள சாராயங
யும, காயசசினவையும காயசசாதவையுமான பானஙகள
பின குடஙகளையும, பககுவமுமஅபககுவமுமாயுளள பெரிய
ஸஙகளையும, சமைததவையும சமைககாதவையுமான க
லுளள எருமை பனறிகரடிகளின மாமஸஙகளையும, பல ெ
குடஙகளையும, பல தயிாககுடஙகளையும, புதிதாகச சமை
படடு எளளுபபொடிகலநத சிததிரானனஙகளையும, வீடடுகெ
மனிதனையும, இரணடு கறுபபுச காளைமாடுகளையும ராக்ஷஸ
மாக நாஙகள ஏறபடுததுவதை நீ கோபிககாமல பெறுவா
எஙகளுடைய இநத உடனபடிககையில நீ நிறகவேண
எனறு பிராமணாகள அவனை வேணடினா அநத ராக்ஷஸன
கள சொனனதை ஆகடடுமெனறு அஙகீகரிததான அவனு
அநதபபாகததைக குறிபபிடடபிறகு, அநதபபலவானான ரா
ஸன, உடனபடிககையில நினறுகொணடு, மறறச சைனிய
ளிடததிலிருநதும காடடுமிருகஙகளிடததிலிருநதும (எஙகளை)
ணுசெயகிறான ஒவவொருமனிதனை அவனுககுச சமபளம
கொடுககினறனா ஜனஙகள செயவதறகு முடியாத அநதவ
அநேக வருஷஙகளாக நடககிறது அதை விடுவிபபதறகு எ
மனிதாகளாகிலும எஙகேயாகிலும ஆரமபஞசெயவாராயின அ
களை அநத ராக்ஷஸன பிளளைபெணகளுளபடக கொனறு தி
விடுகிறான வேததிரகீயகருகம எனற நகரததிலுளள இநத அ
னும இநத விஷயததில மாாககஞசெயயவிலலை. மநதபுததியு
அவன இநதக காலததில இநத ஜனஙகளுககு எநத உபாய
லை நீடிதத ஸுகம உணடாகுமோ அதனைப பிரயாஸப
டாவது செயகிறதிலலை தாபபலனான ராஜாவின தேசத
நிதயமாக வஸிபபவரும இழிவான ராஜாவை ஆஸ்ரபி
வருமாகிய நாஙகள இதறகுததான தகுநதவாகளாக வ
கிறோமெனபது நிசசயம பிராமணாகள யாருககு ஏவதத
வாகள? யாருடைய விருபபததை அனுஸரிபபவாகள? இவா
இயறகையான குணஙகளால பக்ஷிகளைபபோல யதேசசையா

ிபபவாகள, முதலில அரசனை அடையவேணடும. அதன
மனைவியையும, அதனபிறகு தனததையும அடையவேண
இவவுலகததில அரசன இலலாதபோது மனைவி ஏது? தனம
இமமூனறையும சமபாதிபபதனால சுறறததாரையும புத
ளையும காபபாறறவேணடும நான இமமூனறையுமமுழுதும
தமாகச சமபாதிததிருககிறேன அதனால, இநத ஆபததை
நது நாஙகள நிரமபததபிககிறோம குலததைஅழிபபதாகிய
வாரம இதோ எஙகளுககு வநதிருககினறது போஜனததை
ருமனிதனையும சமபளமாக நான கொடுககவேணடும எங
வது ஒரு மனிதனை விலைககு வாஙகுவதறகு எனககுப
நளிலலை வேணடியவாகளைககொடுகக ஒருபோதும எனனால
ாது அநத ராக்ஷஸனிடமிருநது விடுவிததுககொளள வேறு
கம எனககுத தெரியவிலலை அபபடிபபடட நான மிகவும
தயமான துயரககடலில முழுகியிருககிறேன இபபோது
உறவினரோடு கூடவே அநத ராக்ஷஸனிடம செலவேன.
பாது எஙகளெலலாரையுமே சோதது அநதபபாவி உண
மை அமமா! குறறமிலலாதவளே! இநதத துயரததின
ாததை நீ கேடடதனால உனககுசசொனனேன' எனறான

நூறறேழுபததைநதாவது அததியாயம்

பகவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(குந்தி பகாஸுரனிடத்துத் தன் புத்திரனை அனுப்புவதாகச் சொல்வது)

குநதி, 'இநதபபயததிறகாக நீா எவவகையிலும துனபபபட
டாம இபபோது அநத ராக்ஷஸனிடததிலிருநது நீா தப
ாளவதறகு உபாயததை நான கணடிருககிறேன நீரும
ஸநததிகளும அவனிடம போவதை நான விருமபவிலலை.
து ஒரேபுததிரன, அவனும குழநதை பெணணும ஒருததி,
பரிதாபபபடததககவள இவாகளும உமது மனைவியும்
போவதறகு நான ஸமமதிககவிலலை பிராமமணரே!
கு ஐநது குமாராகளிருககினறனா அவாகளில ஒருவன
க கொடிய ராக்ஷஸனுககு இரையை எடுததுககொணடு உமக
செலவன' எனறு சொனனாள பிராமமணன, 'நான என
ர விருமபிச சொநதபபிரயோஜனததிறகாக எனககு அதிதி
பிராமமணனுடைய உயிரைப போககுகிற இநதககாரியததை

எவவகையிலும செயயேன - ஆனால, ஒரு பிராமணனுக்
தனனையாவது தன-புததிரனையாவது விடுவதெனபது, உ
குலததிற பிறவாமலும, தாமிஷடராயிலலாமலுமிருககிற
களிடம இருபபதிலலை ஒருவன தான கொலையுணடுபே
மேலாக அறியததககதெனறு எனககுத தோனறுகிறது
மணனை வதஞசெயவதும தறகொலை செயதுகொளவதும
இரணடினுள தறகொலை செயதுகொளவது மேலானதெ
எனகருதது பிரமமஹததி அதிகபாவம அதறகுப பிராய
தம இலலை அறியாமற செயதாலுங்கூடப பாபமுணடென
சிறநதவளே! சுபமானவளே! நான ஸவதநதிரமாகத தற
செயதுகொளள விருமபவிலலையே அயலார எனனை வதஞ
தால எனககு ஒரு பாபமுமிலலை பிராமமணவதஞ செய
நான எணணம வைததேனாயின அதறகுப பிராயசசிததம
குததெரியவிலலை அது கொடியது, இழிவானது வீடடுககு
வனையும அடைககலம வேணடுபவனையும யாசிபபவனையும
வது கொடியது, அறிஞரால இகழபபடடது இகழபபட
டிய செயகையை எவவகையிலும செயயலாகாதெனறு ஆப
தாமமறிநத முனனோரான மஹாதமாககள அறிநதிருககின
இபபோது என மனைவியுடனகூட நானே இறபபது எனககு
சிலாககியமாகும ஒருபோதும பிராமமணவததுககு
இணஙகேன' எனறுசொலலினள குநதி, 'பிராமமணரே!
மணாகள காபபாறறபபட வேணடியவாகளெனனும இநத
ணம எனககும உறுதியாயுளளது நூறு புததிராகளிருப
எனககுப புததிரன விருமபபபடாதவனலலன ஆனால,
ராக்ஷஸன என புததிரனைக கொலவதறகு வலலவனலலன
புதலவன சூரன, மநதிரஸிததிபெறறவன, மஹிமையுளள
அநத இரை அனனததையும ராக்ஷஸனுககுக கொணடுபோவ
தனனையும விடுவிததுககொளவான எனபது எனது திண
எணணம பலசாலிகளும மகததான தேகஙகளுளளவாக
கிய அனேக ராக்ஷஸாகள இநத வீரனோடு ஸநதிததுக கொ
படடிருபபதைக கணடிருககிறேன பிராமணரே! ஆனால,
யாரிடததிலும எவவகையிலும சொலலததகாது ஏனெ
இநத விததையை வேணடுபவாகள ஆசையினால என புத
களை வருததபபடுததுவாாகள எனனுடைய எநதப புத
குருவின அனுமதி பெறாமல் பிறருககு விததையைச
வனோ அவன அநத விததையினால முனபோலக் காரியம
மாடடான எனபது பெரியோாகளின அபிபபிராயம்'

ன்ஞள் குந்தியினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த பிரா
ன், மனைவியுடன்கூட மகிழ்ந்து, அமிர்தத்துக்கொப்பான
நடைய சொல்லைக் கொண்டாடினன் பிறகு, குந்தியும் பிரா
னும் சேர்ந்து அந்தப் பீமனைப்பார்த்து, 'செய்' என்று
னார்கள் அவனும் 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொன்ன

நூற்றெழுபத்தாறுவது அத்தியாயம்

பகவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

பிக்ஷைக்குப்போன யுகிஷ்டிரர் முதலியவர்கள் வந்து பீமன
பகாஸுரனிடம் செல்லப்போவதைக் கேட்டு மிகத்துய
ரப்படுவதும், குந்தி பீமஸேனன்பிரபாவத்தைச்
சொல்லி அவர்களைத்தேற்றுவதும்)

பாரதரே! பீமஸேனன செய்வேனென்று பிரதிஜ்ஞை செய்த
, அந்தப் பாண்டவர்களனைவரும் பிக்ஷைகளை வாங்கிக
ண்டு அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தனர் பிறகு, அவ்வாறு மலர்ந்த
ள்ள பீமஸேனனைக்கண்டு தர்மபுத்திரர் எடுத்தகாரியத்தை
பவனாகிய அவன் ஸந்தோஷமாயிருக்கிறானென்றறிந்தார்
ரே! பெரியவரான அந்த யுதிஷ்டிரர் பீமன் யுத்தம்செய்யக்
யிருப்பதாக அறிந்து அவனது ஸந்தோஷத்திற்குக் கார
யாதென்று மனத்தில் ஆராய்ந்தார் பாண்டுபுத்திரரான
டிரர் முகக்குறிப்பினாலேயே அதனை அறிந்துகொண்டு தாம
ந்து உட்கார்ந்துகொண்டு ரகஸ்யத்தில் உடனே தாயாரை
கி, 'பயப்படத்தக்க பராக்கிரமமுள்ள இந்தப்பீமன், என்ன
கைசெய்யக் கருதுகிறான்? உன் அனுமதியின்மேல் செய்யக்
கிறானா? அல்லது, தானாகவே செய்யக்கருதுகிறானா?'
று வினவினார் குந்தி, 'இந்தவீரன் என்சொல்லினாலேதான்
மணனுக்காகவும் இந்த நகரத்திற்கே விமோசனத்திற்காக
பெரிய காரியம் செய்யப்போகிறான் மைந்தனே! தாம
ரனே! பகனுக்காக உயர்ந்ததாக விதித்தனுசெய்யப்பட்ட
தியான இரையை ஒருநாளாவது பூரணமாகப் பீமன் புஜிக்க
ம்' என்றுசொன்னாள் யுதிஷ்டிரர், 'இதென்ன! செய
ரிய கொடிய ஸாஹஸத்தை நீ செய்திருக்கிறாய் பிள்ளையை
விடுவதைப் பெரியோர்கள் சிலாக்கியமாகச் சொல்ல
லயே! பிறர் பிள்ளைக்காக உன் பிள்ளையை எவ்வாறு விடக்

கருதுகிருய? புததிரனை விடுவதனுல நீ உலகததிறகும சால
திறகும மாருன காரியததைச செயதவளாகிருய எவனு
புயவலிமையை ஆதாரமாககெகாணடு நாமெலலாரும ஸுக
தூஙகுகிறேமோ, ஈனாகளால எடுததுககொளளபபடட ர
தைத திருமபவும எவனுற பெறுவதறகு எதிாபாாககிறே
அளவறற சகதியுளள எவனுடைய பராகரமததை நினைதது
யோதனன துயரததினுல இரவுகளெலலாம சகுனியுடன
தூஙகாமலிருககிருனே, எநத வீரனுடைய பராகரமத
நாம அரககுமாளிகையிலிருநதும இனனும அனேகம தீ
லிருநதும விடுபடடுப புரோசனனும கொலலபபடடானே
னுடைய சகதியைநமபித திருதராஷடிரபுததிராகளைக கெ
தனமநிறைநத இபபுவனியை நாம அடைநததாக நி
ருேமோ, அவனை விடுவதறகு எனன ஆலோசனைசெயது நீ ஆ
தாய? துயரஙகளினுல மனமநொநது உனபுததி அழிநதுபோ
லிருககிறதா?' எனறு சொலல, குநதி, 'யுதிஷடிரா! வி
தரனுககாக நீ பரிதாபபபடவேணடாம நான புததிககு
ஞல இநத ஆரமபம செயதிருககவிலலை சோகபபடடு
குனறினதினுல என புததி கெடடிருககவிலலை புததிரனே
தப பிராமமணககிருஹததில திருதராஷடிரபுததிராகளுககுக
யாமல துககததைவிடடு மரியாதையோடு ஸுகமாக வஸி
கொணடிருககிறேம புததிரனே! அதறகு இநதபபிரதி
ரம எனனுல கணடறியபபடடது செயநனறி யாரிட
குனறுதோ அவனமாததிரமே மனிதன, பிறா இவனுககு
வளவு செயவரோ அதறகுப பலமடஙகு அதிகமாக இவன
ருககுச செயயவேணடும பிராமமணனுககாகச செயயும
மம பெரிது பீமஸேனனிடததில இநத ஸாமாததியமிருப
யும நான அறிநதிருககிறேன அபபோது, அரககுமாளிகை
ஹிடிமபவததிலும பீமனுடைய மிகுநதபராககிரமததைக
பிறகு,எனககுஅவனிடததிலநமபிககைஉணடாயிறறு யானை
போனற நீஙகள வாரணாவததிலிருநது எவனுல தூககிக கொ
வரபபடடீாகளோ அநதப பீமனுடைய கைவனமைபெரிது
ஆயிரம யானைககொபபானது பலததில விருகோதரனுககு
னவன மறறொருவனிலலை எலலாரிலும சிறநத வஜரபாணி
இநதிரனையும பீமன யுததததிலதானேவெனறுவிடுவன முன
இவன பிறநதவுடன என இடுபபிலிருநது மலையில விழுந
இவன தேகததின பாரததினுல இவனுடைய அவயவஙகள
கல பொடியாகச செயயபபடடது பாணடவனே! பீமனு

நபபலததை நான புததியினுலறிநது, பிராமணருககுப பிரதி
ாரமும செயயவேணடியபோது அதறகாக இநத ஆலோசனே
செயதேன இது பொருளே விருமபியாவது புததிககுறை
லாவது ஸரியாகத தெரிநதுகொளளாமலாவது எனனுல
யிககபபடவிலலே விவேகததைமுனனிடடேதாமததிறகாக
ஆரமபம எனனுல செயயபபடடது யுதிஷடிரா! நாம
பிருநததறகுப பிரதியுபகாரம செயவதும பெரிய [1] தாமத
ச் செயவதுமாகிய இரணடுபிரயோஜனஙகள நிறைவேறினவை
ம எநத க்ஷததிரியன பிராமமணகாரியஙகளில எபபோ
து உதவிசெயவனே அவன சிறநதலோகஙகளே அடைவா
னபது என கருதது ஒருக்ஷததிரியன மறறொருக்ஷததிரி
யே மரணததிலிருநது தபபுவிததால இநத லோகததிலும பர
கததிலும பரநத புகழைஅடைவான பூமியில வைஸயனுககு
விசெயயும க்ஷததிரியனும நிசசயமாக எலலா லோகஙகளி
ளள பிரஜைகளின அனபுககுரியவனுவன அடைககலம
மபிவநத சூததிரனே அரசன விடுவிபபானுயின இநத லோகத
நலல ஸமபததோடு கூடியதும அரசாகளால பூஜிககததககது
ய குலததில ஜனனமடைவன கௌரவாகளே மகிழவிப
னே! அருமையான ஞானமுளள வியாஸபகவான முனனமே
ககு இவவாறு சொலலியிருககிறா அதனுல, இவவாறு
யககருதினேன ' எனறுள.

நூறறெழுபததேழாவது அததியாயம

பகவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீமன், மறுநாள்காலையில் பிராமணன் கொடுத்த அன்னத்தை
வண்டியிலேற்றிக்கொண்டு பகாஸுரன் வஸிக்கும் வனம்
சென்றதும் வண்டியிலுள்ள அன்னத்தைப் புஜித்துக்
கொண்டிருப்பதைக்கண்டபகாஸுரன் பீமனிடம்
யுத்தத்துக்குவந்ததும், அவனைப் பீமன்
கொன்றதும்)

யுதிஷடிரா, ' தாயே! நீ விவேகததை முனனிடடுத துனப
ற பிராமண விஷயததில தயையினுல இவவாறு செயதது
யமானது நீ பிராமணவிஷயததில தயையுளளவளாக

---

1. பிராமணாகளேக காபபது

இருபபதனல இநதப பீமன எவவகையிலும அநத ராக்ஷஸ
கொனறு திருமபிவருவது திணணம ஆனல, இதை நகர
வஸிககும மனிதாகள இவவாறு அறியாமலிருககவேணடுமெ
இநதப பிராமணாககுச சொலலவேணடும ஜாககிரதைத
பிராமமணரை நமமுடைய சொலலுககு உடனபடுததவேண
என்று சொனனா வீரரே! ஜனமேஜயரே! யுதிஷ்டிர
ஆலோசனை செயதபிறகு, குநதி உளளேசெனறு புதி
ளெலலாரிடமும பிராமணகாரியததைபபறறி ஆலோசித
பிறகு, இரவு விடிநதபோது, மஹாபலவானன பீமஸேனன,
மணனிடம சென்று, 'பிராமணரே! எனது அனபராகிய உ
உமது ஸநததியுடனகூட ஆபததிலிருநது விடுவிபபேன '
ராக்ஷஸனுககு அஞசவேணடாம நீா எனனைப பலியாககொ
இநத வீட்டில நான ஒருதரம திருபதியாகச சாபபிடும்படி
யப பிரயததனபபடும பிறகு, அநதப பயஙகரமான ரா
னுககு நான எனனைக கொடுபபேன தாிதபபடுஙகள,
தாமதிககினறீாகள? குறறமறறவாகளே! தாமதம செயய
கள இபபோது என உயிரைககொடுதது உஙகளை ரக்ஷிப
காக இபபோதே மனததில நிசசயம செயகிறேன' எனற
லைச சொனனன பரதஶ்ரேஷ்டரே! பீமனல இவவாறு உ
கபபட்ட அநதப பிராமமணா, தம பநதுககளுககு அநத வி
ததைச சொலலி, செவவையாகச சேகாிககபபட்டபோஜனத
கொடுததாா பிறகு, அநத நகரவாஸிகள நெயயோடும
கறிகளோடும பலவகைப பருபபுககளோடுமகூட மாமஸத
சோநத அனனததைப பீமனுககுக கொணாநதனா அபபோ
பீமஸேனன பலவகையான மாமிசஙகளையும உயாநத பக்ஷ
களையும பலவகைச சிததிரானனஙகளையும உணட பிறகு,
குப பிடிககும்படியான அனேகம தயிாககுடஙகளைக குடித்த
அவன உணடபோது நகரதது ஜனஙகள, நிரமபின மனத
செமமையாகச சேகரிதத பதாாததஙகளில தததம ப
களைப பூாணமாககக கொணடுவநதனா பிறகு, அநத விரு
தரன நகரதது ஜனஙகளினல சூழபபட்டவனக அநதக
வேளையில காயகறிகளும தயிருங கலநத அனனம நிர
வணடியினமேல ஏறி வாததிய முழககஙகளோடு புற
டான 'சிறுபிளளையும அழகில ஒபபறறவனும பல
யுமாகிய இவன தன வயிறறுககாக்த தானே இஙகு
தனனை ராக்ஷஸனுககுக கொடுககப போகிறன' என

பாருன சொறகளால துதிசெயயபபட்ட அநதப பீமன்
ம்பெலலாம கறுபபான இரணடு வணடிஎருதுக்ளையும ஓட்டி
பிறகு, நாறபுறமும மனிதாகளாற சூழபபட்டவனுக மிகச
தாஷமுறறு வாததியஙகளின முழககததோடு அவவரககனை
ககிச சென்றுன அநத இடம சோநதபிறகு, அவன தனித்து
கிட்டபபோனுன ஜனககூட்டம, ராக்ஷஸபயததினுல அஞசி;
கேயே நினறது அவன தெனதிசையைநோககித தூரவழி
று அநத இடததில முனனமே குறிபபிடபபட்ட பெரிய
தைககணடான அநதமரம மயிாகளும, மசசைசிாகளும,
மபுசளும, கொழுபபுககளும, ரததமுளளவையும ரததமவற
வையுமான கைகளும, தொடைகளும, காலகளும நாறபுற
வியாபிககபபட்டிருநதது கழுகுகள பருநதுகள இவைகளின
ஙகளினுல மறைககபபட்டதும, நரிககூட்டஙகளால காக
ட்டதும, கடுமையான நாறறமுளளதும, பாாகக வழஙகாத
ஸமசானமபோல கொடியதுமாகிய அநதப பெரிய மரததி
ம சென்று அநத வீரன சிநதிககலானுன 'பலவகை உணவுக
ளும பெரிய அனனக குவியலகளாலும நிரபபபபட்டதும,
ப்புககள நிரமபினதுமாகிய இநத வணடியைப பலததில
நத பகனெனனும பெயருளள அரககன எதறகுள பாாப
று அதறகுளளே, இவவிடததிலேயே நான புஜிததுவிடுவேன
படி இஃது எனககுக கிடைபபது அரிது நான ராக்ஷஸனேடு
தை செயயுமபோது எலலாம இறைநதுபோயவிடும பகனைக
னற பிறகு பிணம தொட்டதனுல உணணத தகாததாய
ம்' என்று பயஙகரமான செயகையுளளவனும உயாநத வீரனு
ா பீமஸேனன இவவாறு ஆராயநது ஜனமிலலாத இடததில
காாநது அநத உயாநதஉணவைஉணடான அபபோது நக
ரா நாலுபுறஙகளிலும மரஙகளிலேறி அவனைப பாாததனா
க்ஷஸனலலாதவன இநதப பெரிய பலியை இவவாறு உணண
டான பகனே இநதப பிராமண உருவததோடு புஜிககிறுன'
று ஜனஙகள பேசிககொணடனா மிகுநத பலமுளள பீமன
த அனனததை உடகொணடபிறகு பகனைப பரிகாசம செய
ா பிறகு, பலசாலியாகிய பாணடவன அநத ராக்ஷஸனிருக
வனததைச சோநது அநத அனனததைக காணபிதது, அவ
பெயரிட்டழைததான அபபோது அநதப பீமனுடைய
சினுல கோபமுறற அவவரககன மிகுநத ஆககிரகததோடு
னிருநத இடததிறகு வநதான பெரிய தேகமுளளவனும,

சிவந்த கணகளுடையவனும, விகாரரூபமுள்ளவனும, மீசை
களும தலைமயிாகளும சிவநதவனும, காதுவரையில திறககபபட
வாயுள்ளவனும, முளைகளபோனற காதுகளையுடையவனும, ப
பயஙகரனுமான அநதராகூஷஸன மிகக வேகததினுல பூமியை
பிளபபவனபோல புருவஙகளை மூனறு நெறிபபாக நெறித்
கொணடும உதடடைக கடிததுககொணடும, அனனததைப
கும அநதப பீமனைககணடு கோபிததுக கணகளையுருட்டி, 'எ
காகச சேகரிககபபடட இநத அனனததை என கணமுன
புஜிககிறுனே! யமனவீட்டுககுப போகககருதிய இமமதிகெ
வன யார?' எனறு சொனனுன பாரதரே! பிறகு, பீமஸே
அதைக கேட்டுச சிரிததுககொணடே அநதராகூஷஸனைக க
காமல பினனே திருமபிககொணடு புஜிததுககொணடே
தான அநத ராகூஷஸன கடுமையான இரைசசலிடடு இர
கைகளையும ஓஙகிப பீமஸேனனைக கொலல ஓடிவநதான அ
யிருநதும, எதிரிகளான வீரரகளைக கொலலுகிறவனும பா
புததிரனுமான விருகோதரன அநதராகூஷஸனை அவமதிப
பாாததுககொணடு அனனததைப புஜிததுககொணடேதான இ
தான அநத ராகூஷஸன கோபம நிரமபினவனுகப பின
நினறு இரணடு கைகளாலும குநதிபுததிரனுன விருகோத
முதுகில அறைநதான அவவாறு, பலவானுன ராகூஷஸ
இரணடு கைகளாலும உளைய அடிககபபடட அநதபபீமன ர
ஸனைத திருமபிப பாாககவேயிலலை, புஜிததுககொண்டே
இருநதான அதனபிறகு, பலவானுன அநதராகூஷஸன இன
அதிக கோபஙகொணடு மரததைஎடுததுப பீமஸேனனை அ
மறுபடியும எதிாததோடிவநதான வீரனுனபீமன கோபத
ராகூஷஸனுல எறியபபடட அமமரததை இடககையினுல தடு
வலககையினுல புஜிததுககொணடே இருநதான பீமஸே
வணடியிலுள்ள அனனததைப புஜிககையில மலைபோனற அ
முழுமரததையும ராகூஷஸனுடைய கைபுடனகூடடப பிடித்
சிரிததுககொணடே புஜிததுா ராகூஷஸனை விடடுவிடடுப பி
நூறறுககணககான தயிாநிரமபின குடஙகளையும நெயககு
களையும குடிததுவிடடுக கையலமபிககொணடு உறசாகதது
இரணடாவது மலைபோல நினமுன பெரிய மரததைச சு
றிககொணடு வருகிற பாாபபதறகுப பயஙகரமான ரா
னைககணடு, வீரனுன பீமஸேனன, யுததததிறகாக எ
ஷிமமகாஜனஞ செயதான பிறகு, கைகளுடைய வேகத

ா்தட்டுதலையும், காசசனையின மஹாசபததததையும செயது
த கோபததுடன பீமஸேனன ராக்ஷஸனை அழைததான இடி
கமபோன்ற குரலினுல ராக்ஷஸனைப பயமுறுததுகிறவன
வப பேசலுறறுன ‘இராக்ஷஸாகளில இழிவானவனே!
ீடுகாலகளும நாலுகாலகளுமுள்ளவறறின மாமஸஙகளாலும
த அனனஙகளினுலும அனேகநாளாக உன்சரீரம வளாககபபட
கிறது என கைபபலததினிடம வநதபின மறுபடி நீ இரை
கபபோகிறதிலலை இபபோது எனகைககளினுல பிசையபபட
ுக யமனவீடு செலவாய இநத நகரததிறகு முளைபபோனற
ன எடுததுவிடடபிறகு, இனறு முதல வேததிரகிய நகரததில
பவாகள அசசமறறுத தூஙகுவாாகள இபபோது யுததததில
ுல கொலலபபடட உனதேகததைக கழுகுகளும நரிகளும
கைகளும தினனடடும, தரையில அகருவேறுக இழுககடடும’
ுன. இவவாறு சொலலி மிகுநதகோபததுடன பகனைககொல
கு ஓடினுன ராஜஸ்ரேஷடரே! பெரிய உடலும சிவநதநிற
சிவநதகணகளுமுடைய அநதபபகனும மிகுநத வேகததினுல
யைப பிளபபவனபோலப பீம்ஸேனனை எதிாதேதாடினுன.
ப பலவானுனராக்ஷஸன இனனுமதிககோபமுறறுப புருவங
மூனறு நெறிபபாக நெறிதது உதடடைககடிதது மரததை
துப பீமனை அடிபபதறகாக விரைவாக ஓடிவநதான பார
! கோபிததுககொணட ராக்ஷஸனுல எறியபபடட மரததைப
ஸேனன சிரிததுககொணடு இடககையினுல விளையாடடாகப
தான பிறகு, அநதப பலவானுகியபகனும யுததததில மறு
ும பலவகைமரஙகளை எடுததுப பீமஸேனனமேறபோடடான
மரஙகளையும பீமஸேனன தனகைவிரலினுல தளளிவிட
ராஜேநதிரரே! மரஙகளின சோலைகளை அழிபபதாகிய
 விருக்ஷயுததம பகனுககும பீமனுககும அபபோது மிகக
ியதாகவும பெரியதாகவும நடநதது அநதபபகனெனனும
ஸன தன பெயரைப புகழநதுசொலலிக கடுமையான வேகத
ு பீமஸேனனை எதிரதது யுத்தமசெயதான. அவாகளுடைய
த வேகததினுல பூமி நடுஙகிறறு மிகுநத அளவுளள மரங
 நொடியில பொடியாகச செயதனா பகன விரைவாக ஓடி
ு கைகளினுல பீமனை எடுதது எறிநதான எறியபபடட பீம
னும சிரிததுககொணடே மறுபடியும எழுநதான பீமஸே
 பகனைத தழுவித தரையில அடிததான பீமன, விழுநத

அநதபபகனை விடடுவிடடு, ' ராக்ஷஸா ! களைபபாறு ' எனறுசெ
மறுபடியும தோளதடடி, ' எழுந்திரு ' எனறுசொனனுன பு
விகாரரூபமுளள பகன கோபததுடன எழுநது மிகபபெரிய
மெடுததுககொணடு உடனே விருகோதரனைப பயமுறு
கொணடு நினருன பீமஸேனனும பாரககப பயஙகரமான ரா
னைப பாரதது நகைததான பீமன பினநினறு கைகளினுல
ஸனைபபிடிதது முழஙகாலகளினுல அமுககிப பிறகு கீழே வீ
னன திருமபவும, கோபமுறறபீமன கோபததையே உ
வுடைய அவவரககனைவிடடுத தன இடுபபைக கொளுசமதூககி
ராக்ஷஸனுடைய புஜஙகளைப பிடிததான பலவானுன பீமஸே
விரைவாக அவன இரணடுபுஜஙகளையும பிடிததுத தூககி
அவனைக கீழேதளளினுன அசசபபடததகக பராககிரமமு
பீமன கோபிததுக கீழேவிழுநத அவனை மாரபில இடககா
உதைததான , வாயைததிறநதுகொணடும நாககுததொஙகிகொ
டும பயஙகரமாயிருநத அநதககொடியராக்ஷஸன எதிரதது
பீமனைத தலையில அடிததான பயஙகரமான பராககிரமமுளள
தப பீமன, மிகுநத பலவானுன ராக்ஷஸனுல இவவாறு அடிககப
மிகுநத கோபாவேசஙகொணடான பலவானுனபீமன ராக்ஷ
இடுபபைப பிடிததுத தூககிநிறுததினுன அநத ராக்ஷஸ
பீமனும மதமபிடிதத பெரிய யானைகளைபபோல ஒருவரையொ
பிடிதது ஒருவரை ஒருவா இழுததனா அபபோது பீமன
ஸன இவாகளுடைய கையடியின சபதஙகளினுல வேதரகிய
முழுதும நடுககமுறறது அவவிருவருடைய பெரிய வேகத
லும அஙகே பூகமபம உணடாயிறறு , வேகததினுல மரஙகளை
கொடிகளையும பொடியாககச செயதனா ஒருவரையொருவா
செயயககருதிச சநதிதத அநத வீராகள மலைகளாலும கொடு
ளாலும மலைகளினினறுமசரிநத பாறைகளாலும ஒருவரையொ
அடிதது அவறறைச சூரணமாகச செயதனா யுததததில மி
மதஙகொணட அவவிருவரும பூமியை நீளததிலும அகலத
இரணடு யோஜனைதூரம எஙகும மரஙகளும கறகளும புற
புதாகளும் கொடிகளுமிலலாமல ஆமைமுதுகைபபோனறத
செயதனா ராக்ஷஸனும கௌரவராஜனும இவவாறு சறறுநே
யுததஞசெயதபிறகு, கௌரவராஜன ராக்ஷஸனைஒழிபபத
எணணஙகொணடு பறகளால கடகடவெனறு சபதஞசெயது உ
டைக கடித்துக கணகளை விசாலமாகத திறநது உருடடிவிழி

ஸேனைக் குதுக்காகப் பார்த்தான். பிறகு, மிகுந்த பலமுள்ள
ஸேனன் அந்த ராக்ஷஸனை ஆட்டித் தழுவிப்பிடித்தான். அவ
கைகளாற்கட்டி முழங்கால்களினால் விலாப்புறங்களிலும்
றிலும் முதுகிலும் மாரிலும் உதைத்தான். பகன், தொடைக
கைகளும் மார்பும் பிளந்து தேகக்கட்டுவிட்டு அதிக வியர்வை
பெருமூச்சுமுற்று உயிருமக்கண்களும் வெளிக்கிளம்பிப் பிரம
ட்டம் வெடித்துப்போகச்செய்யும்படி கத்தி மூச்சுக்குறைந்து
யில் விழுந்து, தடியினால் அடிபட்ட பாம்புபோலத் துடித்துக
டிருந்தான். துடிக்கின்ற பெரிய சரீரமுள்ள பகனைப் பீமன்
லும் இழுத்தான். அதிக பலமுள்ள பாண்டவனால் வேகமாக
கப்பட்ட ராக்ஷஸன் மிகுந்த சிரமத்தை அடைந்தான். புருஷ
ஷ்டனான பீமஸேனன் ராக்ஷஸனுக்குப் பலம் குறைவதைக
பூமியில் தேய்த்து முழங்கால்களினால் இடித்தான். பிறகு,
அவனுடைய முதுகை முழங்காலினால் பலமாக அமுக்கிக
டு தன் வலக்கையினால் கழுத்தைப் பிடித்தான், இடக்கையி
இடுப்பு வஸ்திரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு அவனுடைய
கை முழங்காலில் ஏற்றிப் பேரொலியுண்டாகும்படி முறித்து
அரசரே! அப்போது, பீமனால் முறிக்கப்பட்ட அந்தக
டய ராக்ஷஸனுடைய வாயிலிருந்து இரத்தம் பெருகிற்று.

நூற்றெழுபத்தேட்டாவது அத்தியாயம்

பகவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன் வதஞ்செய்தபிறகு அங்குவந்த பகனுடைய பரிவாரங்கள் பீமனுடைய உடன்படிக்கை செய்துகொண்டதும், பீமன் நகரத்தின் வாயிலில் பகனுடைய சரீரத்தைப் போட்டுவிட்டுப் பிராமணன் வீடுவந்து குந்திமுதலானவர்களுக்குப் பகனுடைய விருத்தாந்தத்தைச் சொன்னதும், மரணமடைந்த பகனைப் பார்ப்பதற்குப் பட்டணத்து ஜனங்கள் சென்றதும், திருவிழாக் கொண்டாடினதும், பகவதஞ் செய்த பீமனை எல்லோரும் துதிசெய்ததும்.)

பிறகு, பெரியமலைபோன்ற அந்தப்பகன் விலாப்புறங்களும
லும் முறிந்து பயங்கரமான சத்தஞ்செய்து உயிர்போய் விழுந

தான அரசரே! அநத ராக்ஷஸனுடைய அநதச சபதததினுல ஜ
கள பயநது வேலைககாராகளுடன கூடவே வீட்டிலிருநது வெ
பட்டனா அரசரே! அபபோது பகனுடைய தமபி பீம
சரணமடைநதான பிறகு, மிகுநத பலமுளள ராக்ஷஸராஜ
பகன கொலலப்பட்டதைககணடு, ராக்ஷஸாகள மிகபபயமுற
பீமனைச சரணமடைநதனா யுததஞசெயகிறவாிற சிறநதவ
பலவானுமான பீமனிடமுளள பயததினுல அறிவுதபபியிரு
அநதராக்ஷஸாகளைச சமாதானஞசெயது, 'நீஙகள மறுபடி
போதும மனிதாகளைத துனபம செயயககூடாது' எனறும், '
பஞசெயபவாகளுககுச சீககிரம இவவாறே வதம நேரிடும' என
சொலலி நியமததில நிற்கச்செயதான பாரதரே! அநதப
னுடைய அநதச சொலலைககேட்டு, அவவாககாகள 'அவவ
ஆகட்டும' எனறுசொலலி, அவனிடம அநத உடனபடிககை
அஙகீகாிததனா அபபோது பகனுடைய ஸஹோதரான
இனததாருடன பீமனை வநதனஞசெயதான பாரதரே! அ
நகரததில அதுமுதல ராக்ஷஸாகள சாநதாகளாகவே நகரத்தில
ஜனஙகளினுல காணபபட்டனா பிறகு, பீமனுல கழுததுமுறி
பட்டுக காதுபோயக கணகளபோய நாககுவெளிபபட்டுப பிரஜ
யறறு இறநதுபோன அநத ராக்ஷஸன பலவிதமான விளை
டுசசெயகையுடன நகரததின கோபுரவாயிலில இழுததுவிட்ட
டான வாயிலில போட்டுவிட்டு அநதப பீமன நகரததுக
வநதான பாலாகளும விருததாகளுமாகிய மனிதாகள அநதரா
ஸனே நிசசயமாச் மறுபடியும நமது நகரததிறகுள வருகிறுனெ
பயநது ஓடினா பகனைக கொனறபிறகு, பீமன அஙகே அ
பிராமணகிருஹததுககுச சென்று, இரணடு காளைமாடுகளை
வணடியையும பிராமணனிடம ஒபபுவிததான 'பேசாமல வீ
குளபோம' எனறு அநதப பிராமணனைததமனைப பாரதததுச செ
விட்டு, இரவில தாயாா ஸஹோதராகள முனனிலையில படுககைக
போய யுததம எவவாறு நடநததோ அதையெலலாம சொன
விடியறகாலத்தில அந்த நகரததிலிருநது வெளியிறபோன ம
கள, அடிககபபட்டு இரததததினுல நனைநதிருககிற ராக்ஷஸ
தரையிற கணடனா! மலையின கொடுமுடிபோல் விழுநதிருக
பயஙகரமான அநத ராக்ஷஸனைக கணடு அநத நகரதது ஜனா
மயிாககூசசமெடுததவராயினா உடனே, ஏகசககரநகரததுக
சென்று நகரததுககுளளிருபபவாகளுககுச சமாசாரம தெரிவ

அரசரே! பிறகு, நகரத்திலுள்ள ஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்
பெண்டுகளும் கிழவர்களும் குழந்தைகளும் பக்ஷப
க்க அங்கே வந்தனர் பிறகு, மனிதர் செய்யமுடியாத அந்தச
கையைக்கண்டு அவரனைவரும் வியப்புற்றனர் முன்னே
தினால் தாங்கள் வேண்டிக்கொண்டிருந்த தேவதைகளுக்குப
களை செய்தனர் அதன்பிறகு, 'இன்றைந்தினம் பகனுடைய
க்கு யாருடைய முறை' என்று எண்ணிப்பார்த்தனர் தெரிந்த
, அவர்களனைவரும் அந்தப் பிராமணனிடம் வந்து கேட்ட
இவ்வாறு பலவிதமாகக் கேட்கப்பட்ட அந்தப் பிராமண
ஷ்டன் அப்போது பாண்டவர்களை வெளியிடாமல் நகரத்து
களனைவருக்கும் பின்வருமாறு சொல்லலானான் —
'பகனுடைய இரைக்காக நியமிக்கப்பட்டுச் சுற்றத்தாருடன
துகொண்டிருந்த என்னை மந்திரவித்தை பெற்றவரும் உயர்ந்த
முள்ளவருமாகிய ஒரு பிராமணர் கண்டார் அந்தப்பிராமண
ஷ்டர், முதலில் இந்த நகரத்தின் துயரத்தைப்பற்றி என்னைக
டு என்னை நம்பச்செய்து சிரித்துக்கொண்டு, 'அந்தத்துராத
க்கு இந்த அன்னத்தை நான் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பேன
காகப் பயப்படவேண்டாம்' என்று சொன்னார் அவர் அந்த
னத்தை எடுத்துக்கொண்டு பகனுடைய வனத்தை நோக்கிச
ர் உலகங்களுக்கு அனுகூலமான இந்தக்காரியம் அவரால
யப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பது நிச்சயம்' என்று சொன்னான
, அந்தப் பிராமணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் வைசியர்கள் சூத்
களனைவரும் மிகுந்த ஆச்சரியமும் ஸந்தோஷமுமுற்றவர்களாகி,
போதே பிராமணபூஜை செய்தனர் பிறகு, கிராமங்களிலுள்ள
னைவரும் அந்த மிகுந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்ப்பதற்கு அந்த
த்திற்கு வந்தனர் பாண்டவர்களும் அங்கேயே வஸித்தனர்
திரகீயகிருஹம் என்னும் ஊரிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் ஆச்சரி
டன் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள பீமனைச்சூழ்ந்துகொண்டு
னிடம் வந்து சொன்னர் 'மஹாத்மாக்களான பிராமணர்க
த்தில் ஒன்றும் பொருந்தாமல் போகாது' என்று சொல்லிப
ன் மரியாதை செய்து பட்டணத்து ஜனங்கள் சுற்றிலும் சூழ்ந்து
ண்டனர், 'இவர் பிதாவைப்போல உண்மையாகக் கஷ்டங்களி
ந்து நம்மைக் காப்பாற்றினவர் இவருடைய அடிபணிந்து
ம் காத்திருப்போம்' என்றனர் அந்தப்பகன் கொல்லப்பட்ட
அந்த மனிதர்கள் பயந்து அவனை நினைத்துக்கொண்டு பீம

னுககு மாமிசங்களும தயிருமுள்ள அன்னததை முறைய
கொணடுவநதனா வீராகளான பாணடவாகள தாயாருடன
அஙகிருநது வேகமாகப போயினா உககிரமான தவமுள்ள அ
பாணடவாகள ஏகசககிர நகரஞ சென்று உறுதியான தவமுள்ள
களாகவும வேதாதயயனததில ஊககமுளளவாகளாகவும ஜடை
தரிதத பிரமமசாரிகளாகவும அநதப பிராமணகிருகததில் வா
செயதனா அவாகள நீணட காலம தாயாருடனகூட ஏக
நகரததில ஒன்று சோநதிருநதனா ” என்றா

பகவதபர்வம் முற்றிற்று

நூற்றெழுபத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்

சைத்ரரதபர்வம்.

(பிராமணன் வீட்டுக்கு வந்த ஓர் அதிதி த்ரௌபதி ஸ்வய
வரத்தையும் த்ருஷ்டத்யும்னன் த்ரௌபதி இவர்களுடைய
பிறப்பையும் பாண்டவர்களுக்குச் சொல்லியது)

ஜனமேஜயா, “ பிராமணரே ! அவ்வாறு பகனெனனும ரா
னைககொன்ற பிறகு, அநதபபுருஷஶரேஷடாகளாகிய பாணடவ
அஙகே என்ன செயதனா ?” என்றுகேடக, வைசமபாய
சொலலுகிறா

“ அரசரே ! பகனெனனும ராகஷஸனைககொன்றபிறகு, வே
தையே அதயயனஞசெயதுகொணடு அஙகேயே பிராமணன
டில வாஸஞசெயதனா பிறகு, சில நாளுககுபபின கடுமையான
முள்ள ஒருபிராமணன இருபபிடமவேணடி அநதபபிராமணனு
வீடடிறகு வநதான அபபொழுது, எபபோதும எநத அதி
யும் ஆதரிபபதை விரதமாககொணட அநதப பிராமணஶரேஷ
வநதவனாகிய அநதபபிராமணனை நன்றாகபபூஜிதது அவனுககு
கொடுததான பிறகு, புருஷஶரேஷடாகிய அநதபபாணடவ
வரும குநதியுடனகூட அழகிய கதைகளைசசொலலும அநதப
மணனை அடுததிருநதனா அவன புணணியக்ஷேததிரஙகளை
புண்ணிய தீாததஙகளையும நதிகளையும அரசாகளையும ஆசசாய
பறபல தேசஙகளையும நகரஙகளையும்பறறிக கதைசொலலி
ஜனமேஜயரே ! அநதப்பிராமணன அஙகே கதைமுடிவில பாண

சத்தில் ஆச்சரியமான வடிவத்தையுடைய திரௌபதியின் ஸ்வு
வரத்தையும் த்ருஷ்டத்யும்னன் பிறந்ததையும் சிக்கடி பிறந்த
யும் திரௌபதி காப்பத்திலிருந்து பிறவாமல் த்ருபதனுடைய
ரிய்யாகத்தில் பிறந்ததையும் சொல்லின்ன அந்தமஹாத்மா
ன பிராமணனுடைய உலகத்தில் மிகக ஆச்சரியமான அந்தச
ரஸிலைக்கேட்டு, புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள், கதையை
வாகக் கேட்கவிரும்பி, ' த்ருபதனபுத்திரனுகிய த்ருஷ்டத்யும்
ர அக்னியிலிருந்தும், திரௌபதி யஜ்ஞவேதியின் நடுவிலிருந்தும்
ந்த ஆச்சரியம் எவ்வாறு? சிறந்த வில்லாளியும் துரோணருக்கு
ணத்தைக் கொடுப்பவனுமாகிய த்ருஷ்டத்யும்னன் சிறந்த வில
ரியான துரோணரிடத்தில் அஸ்திரங்களெல்லாவற்றையும் கற
கொண்டதும் எவ்வாறு? பிராமணரே! துரோணரும் த்ருபதனு
டய இருவரும் எவ்வாறு ஸ்நேகிதர்களாயினர்? யாருடைய செய
லினுல் வேறுபட்டனர்?' என்று கேட்டனர் அரசரே! புருஷ
ரேஷ்டர்களான பாண்டவர்களால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட அந்
பிராமமணன், அப்போது அவையெல்லாவற்றையும் திரௌபதி
ஜனனத்தையும் சொல்லலானுன்

நூற்றெண்பதாவது அத்தியாயம்

சைத்ரரத பர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(துரோண துருபதர்களுடைய உற்பத்தியும் வரலாறும்)

'கங்கையின் உற்பத்தியில், சிறந்த தவமுள்ளவரும் சிறந்த
முள்ளவரும் எப்போதும் உறுதியான வரதமுள்ளவருமாகிய
வாஜரென்னும் மஹரிஷி இருந்தார் ஸ்நானஞ்செய்வதற்காகக
கக்குப்போன ரிஷி, முன்னேயேவந்து ஸ்நானஞ்செய்துகொண
த க்ருதாசியென்னும் அப்ஸரஸை அங்கே கண்டார் அப
து நதிக்கரைக்காற்று அவளுடைய வஸ்திரத்தை அடித்துக
ண்டுபோயிற்று அப்போது பரத்வாஜரிஷி வஸ்திரம் விலகின
ளைக்கண்டு காமங்கொண்டார் பருவத்திலிருக்கும் பிரம்ம
க்கு வெகுகாலத்திற்குப்பின் அவளிடம் மனம்பற்றினதினுல
ம நழுவிற்று பரத்வாஜரிஷி அதைத் துரோணமென்னும
திரத்தில் ஏந்தினர், சிறந்த ஞானவானுன பரத்வாஜருக்கு
ிருந்து துரோணரென்னும் குமாரர் பிறந்தார் அவர் வேதங

களையும வேதாஙகஙகளையும முழுதும ஓதினா பாரதவாஜரு
ஸநேகனுன பருஷதனெனனும ஓா அரசன இருநதான. அவனு
அபபோது துருபதனெனனும புததிரன பிறநதான பருஷத
புததிரனும க்ஷததிரிய ஶரேஷடனுமான அநதத துருபதன
வொரு நாளும ஆஶரமததுககுச சென று துரோணருடன
விளையாடினன , வேதாதயயனததையுஞ செயதான பிறகு,
ஷதன காலஞசென றபோது அநததுருபதன அரசனுனன
ராமா தமது தனம முழுவதையும கொடுககககருதியிருபபத
துரோணா கேளவியுறறா வனததிறகுப புறபபடட பரசுரா
நோககிப பரதவாஜபுததிரரான துரோணா, 'பிராமமஞேஷ்டம
நான துரோணன திரவியததில ஆசையோடு வநதிருககிறே
றறியும' என று சொனனா அதைககேடட பரசுராமா, '
போது எனனுல தேகம ஒன றுமடடுமே மிகுககப்படடிருககி
பிராமமணனே! அஸதிரவிததை, தேகம இநத இரண்டு
ஏதாவதொனறைவேணடு' என று சொனனா துரோணா, '
திரஙகள எலலாவறறையும அவையெலலாவறறிறகும பிர
ஸமஹாரஙகளையும எனககு நீஙகள கொடுககக கடவீர்கள' எ
கேடடனா பருகுநநதனரான பரசுராமா, 'அவவாறேயாகட
என றுசொலலி, உடனே அவருககு அஸதிரஙகளைக கொடுத
அபபோது துரோணா அவுறறைப் பெறறுககொணடு கருதா
ரானுா துரோணா பரசுராமரிடமிருநது மிகக சிறபபுளள
மாஸதிரததைப பெறறுககொணடு மனமகிழநது மனிதாக
மேறபடடவரானுா அதனபின; பராககிரமசாலியும புருஷஸிம
மாகிய துரோணா துருபதனைச சநதிதது, 'சிநேகித
எனனைத தெரிநதுகொள' என று சொனனா துருப
'வேதமோதாதவன வேதமோதினவனுககும ரதயுததம தெ
தவன ரதயுததம தெரிநதவனுககும ராஜயமிலலாதவன ர
முளளவனுககும தோழனுவதிலலை தோழனெனபதை
னிடடு எதை விருமபலாம?' என றுசொனனுன புததிமா
அநதத துரோணா, பாஞசால ராஜனைபபறறித தமமனத
ஒரு நிசசயஞசெயதுகொணடு கௌரவஶரேஷடாகளுடைய
மாகிய அஸதினபுரததிறகுச சென றுா பீஷமா, வநது சே
சிறநத புததிமானுன அநதத துரோணருககுப பலவ
தனஙகளைக கொணாநதுகொடுததுத தமமுடைய பேர
களை அவரிடம சிஷயாகளாக ஒபபுவிததா. பிறகு, துரோ

அந்தச் சிஷ்யர்களையெல்லாம் வருவித்துத் துருபதனைத் துன்
டுத்துவதற்காகப் பாண்டவர்களாகிய சிஷ்யர்களைப் பார்த்து,
றமற்றவர்களே! குருதக்ஷிணையொன்று என்னுள்ளத்திலிருக்
நீங்கள் அஸ்திரவித்தையில் தேர்ந்தபிறகு, அது கொடுக்கத்
தாகும் உண்மைசொல்லுங்கள்' என்றுசொன்னார் அப்போது,
ஆசாரியர், அர்ஜுனன்முதலியவர்களால், 'அவ்வாறு ஆகட்
என்றுசொல்லப்பட்டார் பாண்டவர்களனைவரும் அஸ்திரங்
அப்பியஸித்துக் குருதக்ஷிணைகொடுக்க நிச்சயித்தேர்டிருந்த
து, துரோணர் மறுபடியும், 'பிருஷ்தனுடைய புத்திரன் அரு
சத்ரவதிநகரத்தில் ராஜாவாயிருக்கிறான் அவனிடமிருந்து
ராஜ்யத்தைப் பறித்து உடனே எனக்குக் குருதக்ஷிணை விஷய
கொடுக்கவேண்டும்' என்றசொல்லைச் சொன்னார் அந்தத்
ராஷ்டிரபுத்திரர்கள் பாஞ்சாலதேசத்தரசனிடம் பயந்தனர்
டியும், பாண்டவர்கள் முதலியவர்கள் திருதராஷ்டிரபுத்ரர்க
ன சேர்ந்து துரோணரால் அனுப்பப்பட்டார்கள் காண்ன
யோதனன் முதலிய அந்த க்ஷத்திரியஶ்ரேஷ்டர்கள் துருபத
சந்தித்துத் தோல்வியடைந்து திரும்பினர் பிறகு, பாண்டு
ரர்கள் ஐவரும் துருபதனை அவன் மந்திரிகளுடன் யுத்தத்தில்
த்துக்கட்டிந் துரோணருக்குக் காண்பித்தனர் யாராலும்
கமுடியாத தேவேந்திரனைப்போன்ற தேவேந்திர புத்திரனான
ஜுனன், தேவேந்திரன் தானவனைஜயிப்பதுபோலப் பாஞ்சால
னை துருபதனை அப்போது ஜயித்தான் மஹாபராக்ரமசாலி
அந்த அர்ஜுனனுடைய அந்தச் சிறந்த சக்தியைக்கண்டு யஜ்ஞ
னைச்சேர்ந்த ஜனங்களனைவரும் வியப்புற்று, 'சூரத்தன்மை
அர்ஜுனனுக்கொப்பான ராஜபுத்திரன் இல்லை' என்று கூறி
துரோணர், 'அரசனே! மறுபடியும் உன்னுடன்ஸ்நேகத்தை
ம்புகிறேன் ராஜாவாக இல்லாதவன் ராஜாவுக்குத் தோழனாக்
க்கத் தகுதியில்லையே? யஜ்ஞஸேனா! அதனால், ராஜ்யத்திற்காக
னுடன் யுத்தத்துக்கு ஆரம்பஞ்செய்தேன் கங்கையின் தென்
க்கு நீ அரசன் வடகரைக்கு நான்' என்று சொன்னார் சிறந்த
யுள்ள துரோணரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பாஞ்சால
ன், அஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களிற் சிறந்த பிராமணோத்தம
ய துரோணரை நோக்கி, 'பரத்வாஜ புத்திரரே! சிறந்த புத்தி
ளவரே! இவ்வாறே ஆகட்டும் உமக்கு ஸுகமுண்டாகட்டும்
எந்தஸ்நேகத்தை விரும்புகிறீரோ அது சாஶ்வதமாக இருக்கட்

டும்' என்று சொன்னான். வீரர்களாகிய அந்தத் துரோண...
சாலிருவரும் இவ்வாறு ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொ...
மிகுந்த ஸ்நேகஞ்செய்துகொண்டும் தம்தம் இடம்சென்...
ஆனால், அந்தப் பெரிய அவமரியாதை சிறிதுநேரமாயிருந்...
அவ்வரசனுடைய மனத்திலிருந்து விலகவேயில்லை. அவன் து...
பட்டுச் சரீரம் மெலிவுற்றனன்.

நூற்றெண்பத்தோராவது அத்தியாயம்

சைத்ரரதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துருபதன் துரோணரைக்கொல்லுபவனான புத்திரனை அடையவி... யாகஞ்செய்விப்பவரைத் தேடிச்செல்லுகையில் உபயாஜரி... சென்று அவர்வார்த்தையினால் யாஜருடைய ஸமீபம்சென்ற... தும், புத்ரனுக்காக யாகம் நடந்தபோழுது அக்கினி குண்டத்திலிருந்து த்ருஷ்டத்யும்னனும் பாஞ்சாலி யும் பிறந்ததும், அவர்களுக்குப் பெயரிட்ட தும், த்ருஷ்டத்யும்னனுக்குத் துரோணர் அஸ்திரவித்தை கற்பித்ததும்)

கோபமுடைய துருபதராஜன், தனபத்தினால் கெடுக்கப்ப... மனமுள்ளவனாகப் புத்திரோத்பத்தியைப் பெறவிரும்பி, கி... களில் வித்திபெற்ற பிராம்மண ஸ்ரேஷ்டர்களைத் தேடிக்கொ... அநேகம் பிராம்மண அக்ரஹாரங்களில் திரிந்தான். து... ரால் செய்யப்பட்ட த்வேஷத்தை நினைத்துத் துருபதன் ... போதும் உறங்காமலே இருந்தான். 'எனக்குச் சிறந்த ஸ... இல்லையே' என்று எக்காலமும் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்... அவன், பிறந்திருந்த புத்திரர்களையும் சுற்றத்தாரையும் வெ... னால் 'சீ' என்று இகழ்ந்தான். துரோணருக்குப் பிரதிசெய்யவே... மென்கிற விருப்பத்தினால் பெருமூச்சுவிடுவதே காரியமாயிருந்... அவ்வரசர்க்கரசனான துருபதன் துரோணரின் மஹிமைய... கல்வியையும் ஆயுதப்பயிற்சியையும் செய்கைகளையும் நினை... முயற்சிசெய்தும் க்ஷத்ரியபலத்தினால் அவருக்குப் பிரதிசெய்ய... அறியவில்லை. பிறகு, அவ்வரசன் யமுனையினருகிலும் கங்கைக... யிலும் திரிந்துகொண்டுபோகையில் பரிசுத்தமான ஒரு பிராம்... அக்கிரஹாரத்தை அடைந்தான். அவ்விடத்தில் [1] ஸ்நாதகன... தவனும் தபஸில்லாதவனுமான பிராம்மணன் எவனுமில்லை.

[1] பிரம்மசரிய வ்ரதத்தை ஒழுங்காக முடித்தவன்.

அவன்; வேதம் ஓதுகிறவர்களும் மிகுந்த மகிமையுள்ளவர்களும்
சிறந்த தவமுள்ளவர்களும் சாந்தியுடையவர்களும் மேன்மை
றவர்களுமாகிய யாஜா உபயாஜா என்னும் இரண்டு பிரமம
ளைக் கண்டான். வேதாத்யயனத்தில் ஊக்கமுள்ளவர்களும்
பகோத்திரத்தவர்களும் ரிஷிஸ்ரேஷ்டர்களுமாகிய அந்தப்
மணர்களிருவரும் துயரத்தைத் தாண்டுவிப்பதில் [1]மிகத்தகுதி
வர்கள் விரும்பினவற்றையெல்லாம் கொடுக்கப் பின்வாங்கா
ன அந்தத் துருபதன் அவர்களுடைய தவவன்மையை அறிந்து
இருவரையும் அழைத்தான். அவர்களுள் தீவிரமான தவமுள்ள
இளையவருமான உபயாஜரென்பவரை விரும்பின பொருள்க
கொடுப்பதாகச்சொல்லிச் சரணமடைந்தான். அவன், அவ
ய பாதத்தில் பணிவதில் ஊக்கத்துடன், வேண்டியவற்றை
லாம் கொடுப்பதாக இன்சொற்சொல்லி, முறைப்படி அவரைப்
து, 'பிராமமணரே! உபயாஜரே! துரோணர் மரணத்துக்
காரணமான ஒரு புத்திரனும் அர்ஜுனனுக்குப் பாரியையாகத்
ஒரு சிறந்த பெண்ணும் எந்தக் கிரியையினால் உண்டாவரோ
க்கிரியை உங்களால் செய்யப்பட்டதானால் உங்களுக்குப் பத்
கோடி பசுக்களைக் கொடுப்பேன். பிராமணஸ்ரேஷ்டரே!
து, உமது மனத்திற்கு மிக்க பிரியமானவை வேறு என்ன
க்குமானாலும் அவற்றையெல்லாம் நான் கொடுப்பேனென்பதில்
தேகமில்லை' என்று சொன்னான். இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட
'நான் அப்படிச் செய்கிறவனல்லேன்' என்றே அவனுக்கு
மொழி சொன்னார். அந்தத் துருபதன் அவர்மனம் திருப்தி
டயும்படி செய்யக்கருதி மறுபடியும் அவருக்குப் பணிவிடை
துகொண்டிருந்தான். பிறகு, ஒரு வருஷத்தின் முடிவில்
மமணோத்தமரான அந்த உபயாஜர் ஒருசமயத்தில் துருபதனை
க்கி இனியசொல்லாகச் சொல்லலானார்:
'அரசனே! என்ஜ்யேஷ்டஸஹோதரர் ஜனமில்லாத வனத்தில்
துகொண்டிருக்கையில் சுத்தமென்று பரிசோதிக்கப்படாத பூமி
விழுந்திருந்த கனியை எடுத்தார்; பின்னேசென்ற நான் என்
யனுடைய அந்தத் தகாத செய்கையைக் கண்டேன். அவர்
திக்காத பொருளைப் பெறும் விஷயத்தில் ஒருபோதும் ஐயப்
ர் குணிக்கப்படாததப்பின் பாபத்தைக்கொடுக்கும் அதனுற

[1] இங்கே, யாஜ உபயாஜர்களைக் கனிக்குப்பிறந்தவர்களென்றும்
ாய பகதர்களென்றும் பழைய உரை கூறுகிறது

றஙகளை அவா ஆராயநது பாாககவிலலை எவா அநன சுததத
பகுத்தறியவிலலையோ அவா மறறவறறிலும எவவாறிரு
எவா வேததாதயயனஞ செயதுகொணடு குருகுலவாஸஞ செய
மறறவாகள எறிநதுவிட்ட பிக்ஷையை எபபோதும புஜி
கொணடும லஜஜையைவிட்டு அனனததின சிறபபை பல
சொலலிசகொணடும இருநதாரோ அநத என ஸஹோதரரை
யோஜனததைமடடும கருதுகிறவரெனறு என ஊகமெ
கண்ணினுல நான அறிகிறேன ராஜனே! அவரிடம செல
உனககுச செவவையாக யாகம செயவிபபாா' எனறு சொ
அரசனும உபயாஜா சொலலைக்கேடடு அதனை மனததுள நி
அருவருபபுடன யாஜருடைய ஆஸாரமம சென்றுன பிறகு, பூ
குரிய யாஜரைச செமமையாகப பூஜைசெயது, 'ஸமாத
எனககு யஜஞம செயவியும உமககு எணபதினுயிரம ப
கொடுபபேன துரோணருடைய விரோததினுல கொதி
எனனை மகிழவிககத தகுதியுளளவராயிருககிறீா அநதத து
ணா பிரமமஜஞானிகளிற சிறநதவா, பிரமமாஸதிரததிலும த
மேல உயாநதவரிலலாதவா அதனுல, அநதத துரோணா
கலகவிஷயமாக எனனைச சணடையில தோற்கச செயதாா
வாகளுக்குச சிறநத ஆசாரியரும சிறநத புததியுளளவருமாகி
தத துரோணருககு முன நிறகும க்ஷததரியன இநதப புவனியி
வனுமிலலை துரோணருடைய பாணவரிசைகள பிராணி
தேகஙகளை ஒழிககினறவை ஆறுமுழமுளள அவருடைய வி
மிகபபெரிதாகக காணபபடுகிறது சிறநத விலலாளியும மி
தைரியமுளளவருமாகிய அநதத துரோணா பிராமமண
தோடு க்ஷததிரியபலததைத ஐயமினறித தடுததுவிடுகிருா
ராமரைபபோல க்ஷததிரியர்களுடைய நாசததிறகாக உ
கபபடடவராயிருககிருா அவருடைய அஸதிரபலம
புவியிலுளள மனிதாகளால அவரை வெலலமுடியாது ஆ
குதி செயயபபட்ட அகனியைபபோல பிரமமதேஜஸை
கும அநதத துரோணா க்ஷததிரிய தாமததை முன்னிட
தததில வநது சோநது எரிததுவிடுகிருா பிரமமதேஜஸ க
ரியதேஜஸ இரணடும ஸருஷடிககபபடடிருககினறன அவ
பிரமமதேஜஸ சிறநதது ஆதலால, நான க்ஷததரியபலத
குறைவடைநதவனுகப பிரமமதேஜஸை அடைககலமாகப
பிருககிறேன துரோணரிறசிறநத உயாநத பிரமமஜஞானி

களை அடைந்த பிறகு, துரோணரை அழிப்பவனும் போரில் லக்கூடாதவனுமான புத்திரனைப் பெறக்கடவேன், யாஜரே! க கிரியையை எனக்காகச் செய்யும், பத்துக்கோடி பசுக்கள் டுக்கிறேன்' என்று சொன்னான் யாஜர் அவனுக்கு, 'அப் யே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லி யாகஞ்செய்வதற்கு உரியவற்றை தஞ்செய்தார் அவர், விருப்பமில்லாத உபயாஜரையும் குரு காரியமென்று ஏவினார் அப்படியாக அந்த யாஜர், துரோ ரை அழிப்பதற்குப் பிரதிஜ்ஞை செய்தார். பிறகு, பெருந்தவ ர் உபயாஜர் அவ்வரசனுக்குப் புத்திரலாபத்திற்காக யாகம் யும்படி அப்போது அவனுக்குச் சொல்லி, 'அரசனே! எவ்வித ன பிள்ளையை நீ விரும்புகிறாயோ அவ்விதமாக மிகுந்த சக்தி ளவனும் சிறந்த ஒளியுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான புத் ன உனக்கு உண்டாவான்' என்றார் அந்தத் துருபதராஜன் ராணரைக் கொல்லுகிற புத்திரனைக்கருதி யாககாரியம் நிறை றுவதற்காக வேண்டியவற்றையெல்லாம் அவர் சொன்னபடியே கரித்தான் யாஜர், ஹோமத்தின் முடிவில் ராஜமஹிஷியை ாக்கி,) 'ப்ருஷதியே! என் ஸமீபத்திற்கு வா ஆணும் பெண்ணு ிய இரண்டு குழந்தைகள் உனக்கு உண்டாகப் போகின்றன' று கட்டளையிட்டார் அரசி, 'பிராம்மணரே! எனது வாய் தஞ் செய்யப்படவில்லை தேகத்தில் உயர்ந்த வாஸனைகளையும் த்திருக்கிறேன் புத்திரோத்பத்திக்காக நான் ஒன்றையும் ட்டக்கூடியவளாயில்லை யாஜரே! என் விருப்பமான் புத்தி ாத்பத்திக்காக (ருதுஸ்நானம் வரை) காத்திரும்' என்றுசொல்ல, ஜர், 'யாஜரால் பாகஞ்செய்யப்பட்டும் உபயாஜரால் மந்திரம் க்கப்பட்டுமுள்ள ஹவிஸ் எவ்வாறு விரும்பினதைக் கொடாம ருக்கும்? ஆதலால், நீ இப்போது வந்தாலும், வா, நின்றாலும் ' என்று சொன்னார் இவ்வாறு சொன்னபிறகு, சுத்தமான ில் யாஜரால் ஹோமஞ்செய்யப்பட்டபோது, ஜ்வாலைபோன்ற முள்ளவனும் உக்கிர ரூபமுள்ளவனுமாகிய தேவகுமாரனைப் ான்ற குமாரன் கிரீடத்தையும் உயர்ந்த கவசத்தையும் தரித்துக் ி அம்புவில்லுகளோடு, அடிக்கடி காசசனை செய்துகொண்டு, அந் ீயிலிருந்து எழுந்தான் அவன் அப்போது உயர்ந்த தேரி றிச்சென்றான் அப்போது பாஞ்சாலர்கள் மகிழ்ந்து, 'நல்லது ல்லது' என்று கூவினார் அப்போது ஸந்தோஷத்தால் ஆவேசங் ண்ட அவர்களை இந்தப்பூமி தாங்கவில்லை, 'பாஞ்சாலர்களுக்

குப பயததைப போககுபவனும புகழை உணடுபணணுபவ
துருபத ராஜாவின துயரத்தைப போககுபவனுமாகிய இநத
புததிரன துரோணவததநிறகாகப பிறநதிருககிறுன' எ
ஆகாசததில ஸஞசரிபபதும கணணுககுத தெரியாததுமான
பெரியபூதம கூறிறறு சுபலக்ஷணஙகள் பொருநதினவளும, ப
கததகக அஙகஙகளோடு கூடியவளும, மிககக்றுததும நீண
தாமரையிதழகளைப போனறுமிருககிற கணகளையுடையவ
கறுதத நிறமுள்ளவளும, கறுததும சுருணடுமிருககினற கூ
உடையவளும, சிவநது மேடாயாகவுமிருககும நகஙகளையுடையவ
அழகிய புருவஙகளையுடையவளும், அழகிய பருதத ஸதனங
உடையவளுமாகிய பாஞசாலியெனனும ராஜகுமாரியும தே
பெணணே நேரில மானிட உருவமெடுததது போல் யாகவேதி
யின நடுவிலிருநது எழுநதாள. கருநெயதல மலரின மணத
கொபபான அவளமணம ஒருகுரோசம வியாபிததது அவள சிற
அழகுளளவள் பூமியில அவளுககு நிகரிலலை தேவாகளும த
வாகளும யக்ஷாகளும விருமபத்தகக அநதத தேவதா ரூபமு
குமாரியைப பாாதது, ராஜபகதியுள்ள ஜனஙகள, மனஙகளி
'பாணடுபுததிரனும பரதவமசததில பிறநதவனுமாகிய அர்ஜ
னுககுத தகுதியுள்ளவள' என்று உரைததனா. அழகான நிதப
தையுடைய அவள பிறநதைதப்பறறியும அசரீரவாககுச் சொ
தாவது — 'எலலாபபெணகளிலும சிறநதவளான கிருஷ்ணை' க
திரியாகளை நாசஞசெயயக கருதுகிறவள அழகான இடையு
இவள ஸமயததில தேவகாரியததை நிறைவேறறப போகிறு
இவள காரணமாகக கௌரவாகளுககுப் பெருமபயம உண்ட
போகிறது' எனபது அதைககேட்டுப பாஞசாலாகளனைவரும
கக கூட்டஙகளைபபோலக காசசிததனா சநதோஷம நிறை
இவாகளை இநதப பூமி தாஙகவிலலை பாஞசாலராஜனுகிய துருப
அவளைபபாாதது ஆனநதககணணீா சொரிநதான அநதக கிருஷ
எனனும பாஞசாலியைத தழுவிககொணடும பாணடுவினமரும
என்றுசொலலி மடியிலஏறறிவைததுககொண்டும அவவர
சநதோஷமடைநதான துருபதனமனைவி, அவவிருகுழந
களையும கணடு, 'இவா இருவரும எனனைவிட வேறு ஒருததின
தாயாராக அறியாமலிருககவேணடும' என்று யாஜரைச் சர
அடைநதாள் யாஜரும ராஜாவின விருபபததைச செயயக்கரு
தினுல, 'அபபடியே ஆகட்டும' என்று அவளுககுச் சொன

ம்மணர்கள், 'ஸந்தோஷம் நிறைந்த மனத்தோடு கர்வமுள்ளவ
வும் அதிக கோபமுள்ளவனுகவும் இருப்பதனுல் த்ருஷ்டன
னும், பராக்கிரமமென்னும் தனமிருப்பதனுலும், கிரீடக்குண்ட
கள் முதலிய தனங்களுடன் பிறந்திருப்பதனுலும் த்யும்னன்
னும், இந்த துருபதகுமாரன் த்ருஷ்டத்யும்னனென்று பெய
ளவனுக இருக்கட்டும்' என்றனர் நிறம் கறுப்பாயிருந்ததனுல்
ந்த குமாரிக்குக் கிருஷ்ணையென்றே பெயரிட்டனர் அவ்வாறு
த ஆண் பெண் இரண்டுகுழந்தைகளும் துருபதனுடைய
ாயஜஞத்தில் பிறந்தனர் த்ருஷ்டத்யும்னன் வேதாத்யயனத்
கரைகண்டவனுன பராக்ரமசாலியான் துரோணர் துருபத்
திரனுன த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தம் வீட்டிற்கழைத்து அஸ்திர
தையைக் கற்பிக்கிறதற்காக வித்தியாரம்பஞ்செய்தார் சிறந்த
தியுள்ள துரோணர் விதியை விடுவிக்கமுடியாமல் அவசியம்
டுமென்று நினைத்துத் தம் கீர்த்தியைக் காப்பாற்றுவதற்காக
ன அவ்வாறு செய்தனர்

நூற்றெண்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

சைத்ரரதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(யோதனன் பாண்டவர்களை அரக்குமாளிகையில் எரித்ததை
னங்கள் சொல்லக்கேட்ட துருபதன் தன்புரோஹிதர் சொல்
லால் பாண்டவர்கள் அழியவில்லை என்பதைத் தெரிந்து
கொண்டிருந்தும் ஸந்தேகத்துடன் தன் புத்திரி
யின் விவாகத்தைக்குறித்து ஸ்வயம்வரம்
ஏற்படுத்தியிருப்பதைக் குந்திக்கு ஒரு
பிராம்மணன் சொல்வதும், பிராம்
மணனுடன் பாண்டவர்கள் பாஞ்
சாலநகரம் செல்வதும்.)

உறுதியான அனுஷ்டானங்களுள்ள பிராம்மணர்கள் அரக்கு
ிகையில் நடந்ததைக் கேள்வியுற்றுப் பாஞ்சாலராஜனுன துரு
ரிடம் பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினர் —' த்ருதராஷ்
புத்திரர்கள் மந்திரிகளுடன்கூடி இரகஸியமாக ஆலோசனை
து பாண்டவர்களை அழிப்பதற்காக மிக்க கொடிய நிச்சயத்
செய்தனர் மஹாராஜாவே! மிக்க கெட்டபுத்தியுள்ள
ாசனனென்னும் மந்திரி துரியோதனனுல் ஏவப்பட்டு வாரண
்சென்று பெரிய அரக்குமாளிகை கட்டி அந்த மாளிகையில

குநதியுடன் மிகவும அசசமறறிருநத பாணடவாகளை நடுநிசி
எரிததுவிடடான அநத தயையறற அறபன, தானும அ
அககினியினுல எரிககபபடடான. இதைககேடடபோதே தி
ராஷடிரன, பநதுககளுடன மிகுநத ஸநதோஷமுறறுச சிறிது
ஸனமும உளளததில மகிழசசியுமாக விதுரரை நோககி, 'ப
தெரிநதவனே! பாணடவாகளுககுப பிணடதானததையும ஜல
பணததையும செய' எனறு கடடளையிடடு, 'ஆ! ஆ! அவா
விதிவசமாக யமன வீடுபோயினரே!' எனறு சொலலித் தன
வினருடன அஙகே அழுதான. விதுரா பீஷமருடன கேட
பிரேதகாரியஙகளைச செயதனா, பாணடவாகளை அழிப்பதறகா
துராதமாவான துரியோதனனுல இநதககாரியம செயயபபட
இநதககாரியம செய்தவனை முனனம நாம கணடதுமிலலை, கேட
மிலலை மிகுநத பாககியமுளளவனே! பாணடவாகளைப பறறி
இநதசசெயதி நாஙகள கேளவியுறறோம' எனறனா அவ
சொனனதைககேடடுச சிறநதபுததியுளள ராஜாவானயஜஞஸேன
தனவயிறறில பிறநதபிளளை இறநதுபோனுல ஒருவன எவவ
விசனபபடுவானே அவவாறு பாணடவாகளின நாசததைபபற
பரிதாபமுறறுன அபபோது துருபதன வயஸனததுடன நகர
ஜனஙகளெலலாரையும மநதிரிகளையும அழைததுப பினவரும
சொலலலானுன

'அனபாகளே! எனன அழகு! எனன தைரியம! எ
சூரததனம! எனன பலம்! அாஜுனனையே இரவும பகலு
நினைததுக கொணடிருககிறேன அவன உடனபிறநதவாகளே
தாயாரோடுமகூடத தீயில எரிககபபடடானே! உலகததில இ
காடடிலும புதுமை எனன இருககிறது? காலம யாவருக்கும தா
முடியாதது பிரதிஜஞைசெய்தது பொயயானதால உளளததிலு
துயாததினுல இரவும பகலும தகிககபபடுகினற நான இபபோ
இவவுலகததில எனனசெயவேன? குறறமிலலாதவாகளான அ
யாஜோபயாஜாகளிருவரையும நான சுசுருஷைசெயது துரோ
ரைக கொலலுகிற புததிரனையும அாஜுனனுககு மனைவிய
பெணணையும வேணடினேன அபபடியே யாஜா எனககு
குததததனு செயததும உலகததுககுததெரியும யாஜா பு
காமேஷடியெனனும ஹோமததைச செயதபிறகு, எனககு
தோஷததை உணடுபணணுகிற இநதத திருஷடதயுமன
கிருஷணையுமாகிய இருவரும பிறநதனா அநதப பாணடவ

புடன இறநதனா நான என்ன செயவேன ?' என்று இவவாறு
வித துருபதன மிகததாஙகாதவனுக அழுதான இபபடி அதிக
வயஸனபபடுகினற துருபதனைககணடு ஸததுவகுணமுளள
விததையின நடபததைச செவவையாக அறிநதவருமாகிய
ஹிதா, 'பாணடவாகள, பெரியோாகளஉபதேசததில ஊக்க
வாகள, தாமானுஷடானம செயபவாகள, அபபடிபபட்ட
அழியவுமழியாாகள, தோலவியுமடையாாகள இதனை ஸத
க நான கணடிருககிறேன அரசனே! நீ கேள, பிராமமணா
சொலலபபடடதும வேதஙகளில நான கேடடதும ஸததி
ன முனனே இநதிரன காணுமறபோய, இநதிராணி பிரு
தியின அபிபபிராயததை அநுஸரிதது உடனே [1] உபஸருதி
, அநத உபஸருதியினுல தாமரைககிழஙகின கணுவில அகப
னலலவா? மஹாராஜாவே! பாணடவாகளைபபறறியும நான
ருதி கேடடேன அநதபபாணடவாகள ஏதோ ஓரிடததில
திருககினறனா, ஸநதேகமிலலை நான நிமிததஙகள கண
பாணடவாகள இஙகேயே வருவாாகள வேநதனே! எநதக
மபறறி இஙகேவருவரோ அதைககேள க்ஷததிரியாகள கன
ானனு செயவதறகு ஸவயமவரம விதிககபபடடுளளது ராஜ
உடனே! நகரததில ஸவயமவரததைபபறறிய பிரஸிததனு
வேணடும வேநதனே! அநதபபாணடவாகள தூரததிலிருந
ஸமீபததிலிருநதாலும ஸவாககததிலிருநதாலும இனனும
நதாலும ஸவயமவரததைக கேடடுக குநதியுடனகூட வநது
ாாகள, ஸநதேகமிலலை அரசனே! ஆதலால, ஸவயமவரத
பிரகடனமசெயயவேணடும, கூலதாமதமசெயயவேணடாம'
புரோகிதாசொலலைககேடடு ஸநதோஷமடைநத துருபதன
ாதே நகரததில பிரஸிததனு செயவிததான 'எழுபததைநது
ருககுபபின தைமாதம சுககிலபக்ஷம ரோகிணி நக்ஷததிரம
சுபதினததில திரௌபதிககு ஸவயமவரம நிசசயமாக நடக
ாகிறது' என்று நகரததில பறையறைவிததான தேவாகளும
ாகளும யக்ஷாகளும தவமேதனமாகவுடைய ரிஷிகளும
வரததைப பாாககவிருமபிப போயககொணடேயிருககினற
ஸநதேகமிலலை பிராமமணியே! உன புதலவாகள மஹாதமாக
கக அழகுடையவாகள அநதத திரௌபதி தறசெயலாக
ரில ஒருவனைக கணவனுக அடையலாம, உலகததில பிரமமா

[1] உபஸருதி—வாயசசொல

'வினுடைய நலலகருததை எவன அறிவான் ? ஆதலால,
மிருநதால புததிராகளுடன கூட நீ செலலலாம தபோத
அநதபபாஞசாலதேசம எநதககாலததிலும செழுமையான
யஜஞஸேனனெனனும அரசனும பிராமமணாகளுககு உ
சொனனசொல தவருதவன, படடணதது ஜனஙகள
பிராமமணாகளிடம அனபுடையவா, எநதககாலமும நாம
மலே அழைததுக கொடுபபவா நானும இநத என சிஷயா
கூட அஙகே போகிறேன பிராமமணியாகிய உனககு இஷ
தால ஒரு கூடடமாகச சோநதுபோவோம' எனறுன இ
சொலலைச சொலலி அநதப பிராமணன நிறுததினன

நூறறெணபததுமூனருவது அததியாயம்

சைதரரதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலதேசத்துக்குப் புறப்படுவது

பரதஸரேஷடரான ஜனமேஜயரே! இதைககேடட பி
பாணடவாகளனைவரும மனமதபாணஙகளினுல துளைக
மனததினுல திரௌபதியை அடைநதனா ஜனமேஜயரா
அதனபின, மஹாபலசாலிகளான அநதப பாணடவாகள
அவவிரவுமுழுதும அமபுதைததவாகளபோல உளளததில
வராயினா அபபோது, ஸததியம பேசுகிறவளாகிய குந
புதலவாகளெலலாரும அநதத திரௌபதியினிடம மனஞசெ
களாயிருபபதைககணடு, யுதிஷடிரரை நோககிப பினவ
சொலலலானுள

'நாம இநத அழகானநகரததில பிகைஷ நிரமபககிடைத
மகிழசசியுறறு மஹாதமாவான பிராமமணருடைய இநதகரு
பலநாள வாஸஞசெயதோம வீரனே! இஙகு இவவிடத
அழகான காடுகளும தோடடஙகளும எவையோ அவைய
யும பலமுறை கணடோம பினனும அவைகளே பாககப
இபபோது முனபோல நமககுச சநதோஷததை உணடாக
வீரனே! கௌரவனே! பிகைஷகளும முனபோலக கிடைக
ஆதலால, உனககுஇஷடமிருநதால நாம பாஞசாலதேசத
போவோம வீரனே! புதிய இடஙகளேககாணபது இனிமை

பகைவர்களைத் தொலைப்பவனே! பாஞ்சாலதேசம் செழுமையான தென்றும் கேள்விப்படுகிறோம் அந்த யஜ்ஞஸேனராஜன் பிராம ணப் பிரியனென்றும் கேட்டிருக்கிறோம் ஓரிடத்தில் நெடுங் காலம் வஸிப்பது தகாது என்க்கும் அதில் விருப்பமில்லை புத் திரனே! ஆதலால், உனக்கு விருப்பமிருந்தால் அங்கே போவது நலம்' என்றாள் யுதிஷ்டிரர், 'உனக்கு இஷ்டமான காரியம் எதுவோ அதுதான் எங்களுக்குச் சிறந்த நன்மை ஆனால், என் தம்பிகள் போவார்களோ மாட்டார்களோ நான் அறியேன்' என்று சொல்ல, பிறகு, குந்தி பீமஸேனனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நகுல ஸஹதேவர்களுக்கும் அங்கேபோகிறதைப்பற்றிச் சொன்னாள் அப் போதே அவர்களும், 'அப்படியே ஆகலாம்' என்றனர் பிறகு, குந்தி, ராஜபுத்திரர்களாகிய பாண்டவர்களுடன் கூட அந்தப் பிராம ணரை விடைகேட்டுக்கொண்டு மஹாத்மாவாகிய த்ருபதனுடைய அழகான நகரத்துக்குப் புறப்பட்டாள்

நூற்றெண்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்

சைத்ரரதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(புறப்படுகிறசமயத்தில் வ்யாஸபகவான் வந்து பாண்டவர்களுக்குத் திரௌபதி கிடைக்கப்போகிறாளென்பதைச்சொல்லித் திரும்பிச் செல்வது)

அப்போது, அந்த மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்கள் மாறு வேஷத்தோடு வஸிக்கையில், ஸத்தியவதீபுத்திரரான வியாஸர் அவர் களைப் பார்ப்பதற்காக வந்தனர் வீரர்களாகிய பாண்டவர்கள், அவர் வந்ததைக்கண்டவுடன், எதிர்கொண்டுசென்று நமஸ்கரித்து அபிவாதனஞ்செய்து கைகூப்பி நின்றனர் பாண்டவர்களால் ரஹஸ் யத்தில் பூஜிக்கப்பெற்ற வியாஸர், அவர்களெல்லாருக்கும் உட்கார அனுமதிகொடுத்து, அவர்கள் உட்கார்ந்தபின், 'ஓ! வீரர்களே! சாஸ்திரத்தையும் தர்மத்தையும் அநுஸரித்து நடக்கிறீர்களா? பூஜிப் பதற்கு அருகர்களாகிய பிராமணர்விஷயத்தில் உங்களுடைய பூஜை தவறாமலிருக்கிறதா'' என்று கேட்டனர் பிறகு, தர்மமும் ராஜநீதியுமடங்கிய வார்த்தையைச் சொல்லி, அந்த வியாஸபகவான் பற்பல புதிய கதைகளைக்கூறி மறுபடியும் பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினர்

'ஒரு தபோவனததில நுணணிய இடையையுடையவளு கிய நிதமபமும அழகிய புருவஙகளும உடையவளும எலலாக களும நிரமபினவளுமாகிய ஒரு மஹாதமாவான ரிஷியின கன இருநதனள ஆனுல, அவள, தானசெயத வினைகளினுல பா குறைநதவளாயிருநதாள அவள அழகுளள கனனிகையாயி அவளுககுக கணவன கிடைககவிலலை பிறகு, அதனுல துயர கணவனை வேணடித தவஞசெயயத தொடஙகினுள, அவள தவஞசெயது சஙகரரை ஆராதிததாள அநதக கனனிகையி யததில சநதோஷமடைநத பகவானுன சஙகரா, சிறநத புக அவளைநோககி, 'வரமகேள உனககு ஸுகமுணடாகடடும கொடுபபவனுக இருககிறேன' எனறுசொனனுா பிறகு, அவள வரரிடம, 'எலலாககுணஙகளும நிரமபின கணவனை விருமபுகி எனறு தன விருபபததைப பலமுறை சொனனுள பாரதா பிறகு, பேசுகிறவரிற சிறநதவரான ஈஸவரா அவளை நோககி, புளளவளே ! உனககு ஐநது புருஷாகள வருவா' எனறு மறு சொனனுா இவவாறு சொலலபபடட கனனிகை பிறகு கொடுதத ஈஸவரரை நோககி, 'தேவரே ! பிரபுவே ! நுமது னுல நான ஒருகணவனை வரிககிறேன' எனறு சொனனுள ம யும ஈஸவரா, 'நீ எனனிடம பதியைககொடும' எனறு ஐநது சொலலியிருககிருய ஆனுல, நீ மறறெருதேகம எடுதத நான சொனனவாறு அநத விஷயம நடககும' எனற முடி சொலலைசசொனனுா தேவதையைபபோல அழகுளள கனனிகை துருபதன குலததிற பிறநதிருககிருள துருபத திரியாகிய சிலாககியமான கிருஷணை உஙகளுககு மனைவியாக மிககபபடடிருககிருள மஹாபலசாலிகளே ! அதனுல பாஞ நகரததில வாஸஞசெயயுஙகள அவளை அடைநதபிறகு, ஸௌ முளளவாகளாவீாகள, நிசசயம' எனறுசொலலி, மிகுநத மவு யுளளவரும மிகக தவமுளளவரும பாணடவாகளுககுப பிதா மான வயாஸா பாணடவாகளிடமும குநதியினிடமும விடை றுககொணடு புறபபடடாா

நூற்றெண்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

சைத்ரரதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பாஞ்சாலநகரத்துக்குப்போகிற பாண்டவர்கள் வழியில் பிராம்மணர்களோடு ஸம்பாஷணஞ் செய்வது)

பகவானாகிய வியாஸர் சென்றபின், அந்தப்புருஷஶ்ரேஷ்டர்
நம வீரர்களுமான பாண்டவர்கள் மனக்களிப்புற்றுத் தாயா
டன் புறப்பட்டனர், இன்னத்தார்களுடன் பாஞ்சாலதேசத்துக்குச்
லலும் பிராம்மணர்களை வழியில் கண்டனர் பிறகு, அந்தப்பிராம
ர்கள், பிரம்மசாரிகளான பாண்டவர்களைநோக்கி, 'நீங்கள் எவ
்டத்திற்குப்போகின்றீர்கள்? எங்கிருந்து வருகின்றீர்கள்?' என
ர் யுதிஷ்டிரர், 'நாங்கள் ஏகசக்ரநகரத்திலிருந்து புறப்பட்
ோம், ஸஹோதரர்கள், தேவதாதாசனனுஞ்செய்யும் உதேச
ள்ள பிரம்மசாரிகள், பாஞ்சாலதேசத்தில் துருபதநகரத்திற்கு
கள்ளெல்லோரும் செல்லுகிறோமென்று நீங்கள் தெரிந்துகொள்
ங்கள் நாங்கள் உங்களைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள விரும்பு
றோம் எங்களுக்கு மிகுந்த விருப்பமிருக்கிறது' என்றுசொன்
அதைக்கேட்ட பிராம்மணர்கள், 'இதோ நாங்கள் கூடவே
ப்பட்டிருக்கிறோம் நாங்களும் அங்கே செல்லுகிறவர்கள்
்கே ஆச்சரியமாக விளங்கும் மஹோத்ஸவம் நடக்கப்போகிறது
தவூரில் மஹாத்மாவாகிய யஜ்ஞஸேனனென்று சொல்லப்பட்ட
ுபதனுக்குக் காப்பத்தில் ஜனிக்காதபெண்ணிருக்கிறாளே, அவள்
யம்வரத்தில் நிற்கப்போகிறாள் அவள் அழகுள்ளவள், அங்
களிற் குற்றமில்லாதவள், மெல்லியவள், புகழ்பெற்றவள்,
ரோணருக்குச் சத்துருவும் பராக்கிரமசாலியுமான த்ருஷ்டத்
ன்னுடைய ஸஹோதரி, சூரனும் மஹாத்மாவும் ஸோமகர்களுள்
ாரதனுமாகிய அந்த த்ருஷ்டத்யும்னன், வில்லம்புகளோடு,
ாமஞ்செய்து ஜ்வலித்த அக்னியிலிருந்து பிறந்தவன் அவன்
க்கும்போது, 'இதோ இவன் துரோணருக்கு யமனும் சிஷ்யனு
்கப் பிறக்கிறான்' என்று அசரீரிவாக்குச் சொல்லிற்று பெண்
்களுள் இரத்தினமும் கறுத்தக்கண்களையுடையவளும் கருநெய்தல்
ர்போல் கறுத்தநிறமுள்ளவளும் அவன் ஸஹோதரியுமாகிய
ள் அந்தப்பெருவேள்வியில் யாகமேடையிலிருந்து பிறந்தவள்
ஞஸேனன் குமாரியாகிய அந்தத் திரௌபதியென்னும் சிறந்த

பெணணையும அவளுடைய அநதஸவயமவரததையும பாாபபதற
அஙகே போகிறோம அரசாகளும, ராஜபுததிராகளும, மிகு
தக்ஷிணைகள கொடுதது முறைபபடி யாகஙகளசெயதவாகளு
வேதாதயயனஞசெயத பரிசுததாகளும, மஹாதமாககளான தபஸ
களும, அழகும பலமுமுளளவாகளும அணடமுடியாதவாகளு
மஹாரதாகளும 'அஸதிரஙகள கறறவாகளுமாகிய இளவரசாகளு
அஙகே சேரபபோகினறனா அஙகே அநத அரசாகள, தம
காரியஸிததிககாகத தனஙகளையும கோககளையும பக்ஷிய போஜ
களையும பலவகைத தானஙகளையும எலலாருககுஙகொடுபபாாக
ஸவயமவரததிலிருககும கிருஷணையையும, அநதராஜபுததிரி அந
சபையில எநத க்ஷததிரியனை வரிககபபோகிறாளோ அவனை
பாாதது அநதத தானஙகளையும பெறுவோம அபபோது மிகு
ஸாமாததியமுளள [1] வைதாளிகாகளும, [2] நாததகாகளும [3] ஸ
களும [4] மாகதாகளும, (நிததிரையினினறும) எழுபபுகிறவாகளு
பலதேசஙகளிலிருநதும வநதுசோவாாகள இநதவினோததததை
விடததிறககணடு தானததையும்பெறறுககொணடு மஹாதமாகக
கிய நீஙகளும உஙகள தாயாரும எஙகளுடன கூட ஸுகமாக வஸி
லாம அழகானவாகளும ஒரேவிதமான ரூபமுளளவாகளுமா
நீஙகளெலலாரும வநதிருபபதைககணடு கிருஷணை உளளமப
உஙகளில ஒருவனைக கணவனாக வரிககலாம அழகானவனும சிற
கைகளுடையவனுமான உஙகளுடைய இநத ஒரு [5] ஸஹோத
சநதிததுக கைசசணடைசெயதால பெருநதனததை ஜயிததுக
வான' எனறு சொனனாாகள யுதிஷடிரா, 'ஐயா! நிரமப
யானது யஜஞஸேனனுககுப பெணணான திரௌபதியையும
ளுடைய ஸவயமவரமஹோதஸவததையும பாாபபதறகு அங
செலவோம' எனறு சொனனா

---

1 தாளமினறிப பாடுபவாகள 2 நடடுவாகள 3 புராணங
சொலலுகிறவா 4 விருதுகளைப பாடுபவாகள 5 பீமன

நூற்றெண்பத்தாறுவது அத்தியாயம்

சைத்ரரதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ராத்திரியில் பாண்டவர்கள் கங்கைக்கரைசென்றதும், அங்கு ஸ்திரீகளுடன் ஜலக்கிரீடை செய்துகொண்டிருந்த சித்ராதன்என்னும் கந்தர்வனுடன் அர்ஜுனன் யுத்தம் செய்ததும், அர்ஜுனன் ஆக்னேயாஸ்திரத்தால் அவனையெரித்துப் பிடித்ததும், கந்தர்வனுடைய மனைவியின் வேண்டுகோளினாலும் யுதிஷ்டிரருடைய உத்தரவினாலும் மறுபடி அவனை விடுவித்ததும், கந்தர்வன் ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அர்ஜுனனுக்கு கந்தர்வாஸ்திரத்தைக் கொடுத்ததும், அவன் புரோஹிதனைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளும்படி பாண்டவர்களுக்குச் சொன்னதும்.)

ஜனமேஜயரே! புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அந்தப்பாண்டவர்கள் வடக்கேபோகின்ற மேடுபள்ளமில்லாத வழிகளினால் தாயாரை முன்னிட்டுக்கொண்டு குறிப்பிட்டபடி சென்றனர். பாஞ்சாலநகரத்தைக் குறித்து இரவும்பகலும் நடந்து தேவலோக நதியாகிய கங்கையை நோக்கிச் சென்றனர். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள் சந்திராஸ்தமனகாலமாகிய நடுநிசியின் ஸந்தியில் ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வதற்காகச் சங்கரருடைய வாஸஸ்தானமாகிய கங்கைத் துறையைச் சேர்ந்தனர். மஹாரதனாகிய தனஞ்சயன், வெளிச்சத்திற்காகவும் ரக்ஷைக்காகவும் எரிகொள்ளியை எடுத்துக்கொண்டு அங்கே அவர்களுக்குமுன்னே சென்றான். ஏகாந்தமும் ரமணீயமுமான அந்தக் கங்காஜலத்தில் ஸ்திரீகளை விளையாடச்செய்து ஜலக்கிரீடை செய்துகொண்டிருந்த கந்தர்வராஜன் நதிக்கு வருகின்ற அவர்களுடைய சப்தத்தைப் பொறுமையுடன் கேட்டான். பலவானான அந்தக் கந்தர்வராஜன் அந்த ஒலி காதில் நுழைந்தவுடன் கோபங்கொண்டான். அவன் அங்கே வீரர்களான பாண்டவர்கள் தாயாருடன் இருக்கக்கண்டு உக்கிரமான வில்லை நாணேற்றிக்கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினான்.

'ராத்திரிகளின் முன்பாகங்களில் ஸந்தியை சிவந்து பயங்கரமாயிருக்கின்றதல்லவா? அதில் எண்பது விநாடிகள்போக மிச்சமுள்ள காலம் காமசாரிகளான யக்ஷகந்தர்வராக்ஷஸர்களுக்காக ஏற்பட்டதென்று சொல்லுகின்றனர். இது தவிர, மற்றக்காலந்தான் மனிதர்கள்

தஙகள வேலைகளில பிரவிாததிபபதறகுரியதெனறு நினைககப டிருககிறது அநத [1] வேளைகளிலுளள ஆசையினால ஸஞசரிககி மூடாகளான மனிதாகளை நாஙகள ராக்ஷஸாகளுடன சோநது உ யஙகளைசசெயது அடககிவிடுவோம இதனாலேதான பிரமமஜஞ களான ஜனஙகள, சேனையோடுகூடிய அரசாகளுளபட எலலாப தாகளும, இரவில ஜலததினிடம வருவதை மறுககினறனா து திலநிலலுஙகள , எஙகள அருகில அணுகவேணடாம , நான க ஜலததிறகு வநதிருபபதை நீஙகள ஏன அறியவிலலை ? நான உரி யான சகதியை ஆதாரமாககொணட அஙகாரபாணனெனனும தாவனெனறு அறியுஙகள நான கௌரவமுளளவன , பொருளை காரன , குபேரனுககு அனபுளள ஸநேகிதன இதுவும அங பாணம எனறு பெயாபெறற என வனம , கஙகைககரையில க ஸுகஙகளை அனுபவிததுககொணடு புதிதுபுதிதாக நான ரமிக இடம ராக்ஷஸாகளும ஆபிசாரமாககததை அனுஸரிததவாக தேவாகளும மனிதாகளும இஙகு அணுகமாடடாாகள குபேர குக கிரீடமபோனற எனனிடம எவவாறு நெருஙகுகினறீாகள எனறான அாஜுனன, ‘ தாபபுததியுளளவனே! சமுததிரததி இமயமலையினருகிலும இநதக கஙகாநதியிலும இரவிலும பகலி ஸநதிவேளையிலும யாருககுபபாததியம ஏறபடடிருககிறது? கந னே! மேலும, நாஙகள பூரணசகதியுடையவாகள, அகாலததிலஉன ஆகரமிததோம கொடியவனே! யுதததில சகதியிலலாதமனித ளலலவா உஙகளைப பூஜிககினறனா? இமயமலையில பொறகொடு யிலிருநது புறபபடட இநதக கஙகை [2] ஏழுபிரிவுகளாகச சென சமுததிரஜலததைச சோநதது கஙகை, யமுனை, பலக்ஷஜா ஸரஸவதீ, ரதஸதை, ஸரயு, கோமதி, கணடகி இவறறின தீாத தையும அபபடியே (முன சொனன) ஏழுநதிகளின தீாததததை பருகுபவாகளிடம பாவஙகள தஙகுவதிலலை கநதாவனே! இந கஙகை [3]ஒரு கரையுளளதாசவும அழுககறறதாகவும ஸவாககலோ தில பிரவேசிததுத தேவாகளில அளகநநதையெனற கியாதி அடைநதிருககிறது கஙகையே [4]பிதிாககளையடைநது தீவினைசெயத

[1] ஸநதியாகாலமமுதல நடுஇரவு வரை

[2] 1 வஸவோகஸாரா, 2 நளினீ, 3 பாவனீ, 4 ஸீதா, 5 சக்ஷு
6 ஸிநது, 7 அளகநநதை

[3] ஆகாயமொனறையே கரையாகவுடையது

[4] பிதிாககளெனறது, பிதிாலோகததை

தாண்டக்கூடாத வைதரணீநதியாக ஆகிறதென்று ஸ்ரீ வ்யாஸ
ன சொல்லியிருக்கிறார் அந்தத் தேவநதியானது எந்தக்
நதிலும் தடையில்லாதது, ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுப்பது, புண்
மானது, அதனை எவ்வாறு தடுக்க விரும்புகிறாய்? இது சாஸ்
ான தர்மமன்று தடுக்கமுடியாததும் எக்காலமும் தடையில்
துமாகிய புண்ணியமுள்ள கங்காஜலத்தை உன்பேச்சினாலேநாங்
விரும்பினபடி ஏன் தொடாமலிருப்போம்?" என்று சொன்னான்.
அங்காரபர்ணன் அதனைக்கேட்டுக் கோபித்து வில்லைவளைத்துப
ில விஷமுள்ள ஸர்ப்பங்களைப்போன்ற கூர்மையான அம்புகளை
்தான் பாண்டுபுத்திரனான தனஞ்சயன் எரிகொள்ளியையும்
ரியமாயிருந்த தோலையும் வேகமாகச் சுழற்றி அவனுடைய
புகளெல்லாவற்றையும் விலக்கினான் அர்ஜுனன், 'கந்தர்வனே!
படுத்துவது அஸ்திரம் தெரிந்தவர்களிடத்தில் ப்ரயோகிக்கப்
தில்லை, அஸ்திரம்தெரிந்தவர்களிடத்தில் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட
அது நுரைபோல அழிந்துவிடும் கந்தர்வனே! கந்தர்வர்
லலாரையும் மனிதருக்கு மேற்பட்டவர்களென்று நான் அறி
ர ஆதலால், திவ்யாஸ்திரத்தினாலே நான் யுத்தஞ்செய்வேன்,
யுத்தஞ் செய்யேன் கந்தர்வா! முன்னர் இந்த ஆக்நேயாஸ
்தை இந்திரனுக்குப் பூஜ்யரும் ஆசாரியருமான ப்ருஹஸ்பதி
வாஜமுனிவருக்குக் கொடுத்தனர்ராம் பரத்வாஜரிடமிருந்து
னிவேஸ்யரும் அக்னிவேஸ்யரிடமிருந்து என்குருவும் இதனை
டந்தனர் ப்ராம்மணஸ்ரேஷ்டராகிய த்ரோணர் எனக்கு
னச் செம்மையாகக் கொடுத்தார்" என்று கோபத்துடன்
லவி, ஜ்வலிக்கின்ற ஆக்நேயாஸ்த்ரத்தைக் கந்தர்வன் மேல்
யோகித்தான் அந்த அஸ்திரம் அந்தக்கந்தர்வன் ரதத்தை
்த்து அஸ்திரத்தின் தாபத்தினாலே மூர்ச்சையடைந்து ரதத்தை
டுக் கீழே குதித்துத் தலைகவிழ்ந்து விழுகின்ற அந்தக்கந்தர்வனை
ாபலசாலியான அந்தத் தனஞ்சயன் புஷ்பமாலையோடு கூடிய
மயிர்களிற் பிடித்தான்
பிறகு, அஸ்திரம் விழுந்ததனாலே ப்ரஜ்ஞைதப்பின கந்தர்வனைத்
ஸஹோதரர்களருகில் இழுத்துவந்தான். கும்பீநஸி என்று
ருள்ள அந்தக்கந்தர்வபத்தினி தன்பதியைக்காப்பாற்ற விரும்பிய
ளவளாகி யுதிஷ்டிரரைச் சரணமடைந்தாள் அவள், 'மஹானு
ரே! என்னைக் காப்பாற்றும் இந்த என் கணவனை விட்டுவிடும்
வே! கும்பீநஸியென்னும் பெயருள்ள கந்தர்வப்பெண்ணாகிப்

நான சரணாகதி செயகிறேன' என்று சொன்னான யுதிஷ
அரஜுனனைப பாாதது, 'அனபனே! சததுருககளை ஸமஜ
பவனே! யுதததில தோலவியடைநதவனும புகழறற
பெணணோ கதியாகவுடையவனும பராககிரமம கெடடவனு
பகைவனை எவன கொலவன? இவனை விடடுவிடு' என்றா அ
னன, 'கநதாவா! உயிரைபபெறறுககொள, செல, வி
படாதே கௌரவராஜரான யுதிஷடிரா உனககு இபபோது
யஙகொடுககிறா' என்றான கநதாவன, 'உனனால ஜயிககப
நான அஙகாரபாணனெனனும முனபெயரை விடடுவிடுகி
தனதுபெயா புகழபோனபிறகு, ஜன ஸபையில சிலாககியமா
நான இநத லாபததை நனறாகபபெறறேன திவயாஸதிர
உடையவனான அரஜுனனுககுக கநதாவாகளின மாயையைச
பிகக விருமபுகிறேன விசிததிரமான இநத எனது உததம
அஸதிராககினியினால எரிககபபடடது ஆதலால, சிதரரதன
பெயரோடிருநத நான இபபோது எரிககபபடட ரதனே
முனனே தவஞசெயது சமபாதிதத இநத விததை இருககி
இதனை என உயிரைககொடுதத மஹாதமாவுககு இபபோது
லபபோகிறேன, தன பராககிரமததினால வெலலபபடடு அசைய
இருககச செயயபபடட எதிரி சரணாகதனாகுமபோது அவ
உயிரைக கொடுபபவனெவனோ அவன எநத நனமைககுந
உரியவனலலன? இநதவிததை [1] சாக்ஷுஷியெனற பெயருள
இதை மனு சநதிரனுககுககொடுததா சநதிரன விஶவாவ
என்னும கநதாவனுககுக கொடுததான விஶவாவஸு என
கொடுததான குருபரமபரையாகக கொடுககபபடட அநதவி
அறபமனிதரை அடைநதால அழிநதுவிடுகிறது இது வநதவ
நான சொனனேன இதன மஹிமையைபபறறி நான சொ
கேள. இமமூன்று லோகஙகளிலும எநத ஒனறை எவன
ணுலகாண விருமபுவனோ எததகையதாகப பாாகக விருமபு
அவன அதனை அததகையதாகபபாாககத தகுநதவனாவன ஆறு
காலம ஒறறைககாலால நின்று தவஞசெயதுஇநதவிததையைப
வேணடும விரதானுஷடானஞ செயதபின அநதவிததையை
னிடம வருமபடி நானே செயவேன வேநதனே! இநதவிததையி
நாஙகள மனிதரைபபாாககிலும சிறபபுறறோம மகிமையைக
பிததுத தேவாகளுககு ஒபபாயிருககிறோம புருஷஶரேஷட

[1] கணணைசசோநதது

உனககும உனஸஹோதராகளுககும கநதாவலோகததிறபிறநத
ரைகளில தனிததனியே நூறு நூறு கொடுககிறேன உயாநத
மும மனோவேகமுமுளள தேவகநதாவாகளின வாஹனஙகளான
தக குதிரைகள இளைததாலும பலககுறைவிலலாமலிருககும
நததிலும மறறெவறறிலும பினவாஙகா முனனே தேவேநதிர
காக விருததாஸுரனைக கொலவதாகியவஜராயுதம விஸவகாமாவி
செயயபபடடது அது விருதரன தலையிறபடடுப [1] பததுத
டாகவும நூறுதுணடாகவும சிதறிபபோயிறறு அவறறில,
வாகளால பிரிததெடுததுககொளளபபடட வஜராயுததின
டுகள பூஜிககப்படுகினறன உலகததில புகழையே தனமாக
டயவையெலலாம அநத வஜராயுததின ரூபமெனறே சொல
படுகினறன பிராமணனுககுக கை வஜரம, க்ஷததிரியனுககு
ம வஜ்ரம, வைசியாகளுககுக கொடை வஜரம, சூதராகளுககுத
மில வஜரம, க்ஷததிரியாகளின வஜரமாகிய ரததின ஒருபாக
யிருததலினால குதிரைகள முககியமானவையெனறு சொலலப
னறன பெணகுதிரை தேரின [2] அஙகததைபபெறுகிறது
ரைகளில தோசசியுளளவாகள தாம சூராகள கநதாவலோகத
பிறநத என குதிரைகள நினைததவாணமும நினைததவேகமும
நது நினைததபோது வநதுநினறு நினைததகாரியததை நிறை
றறும' எனறுன

அாஜுனன, 'கநதாவனே! நீ எனனிடம அனபுவைததுக
டுததாலும பிராணஸஙகடமபறறிக கொடுததாலும அநத வித
யையாவது பொருளையாவது ஞானததையாவது நான விருமப
லை' எனறுன கநதாவன, 'மஹானகளின சேர்க்கையே ஸந
ஷததைக கொடுபபதாகக காணபபடுகிறது நீ எனககு உயி
கொடுததததனால ஸநதோஷமடைநத நான உனககு வித்நத
கொடுககிறேன பரதஸ்ரேஷடனே! அாஜுனு! உனனிட
நதும உததமமான ஆகனேயாஸதிரததை வாஙகிககொளளவேன
படிச செயதால நியாயமாகும காலதாமதம வேணடாம'
னுன அாஜுனன, 'சினேகிதனே! கநதாவனே! அஸதிரம
டுபபதனால உனனிடமிருநது குதிரைகளைபபெறவிருமபுகிறேன
ருவருடைய ஸனேகமும நீடிததிருககடடும எதனால உங்களிட
நது மனிதருககுப பயமுணடாகுமோ அதைச சொல கநதா
ன! வேதநதெரிநதவாகளும ஸாதுககளும சததருக்களைச சிக்ஷிப

1 பெருந்துண்டு-பத்து, சிறுதுண்டு நூறு. 2 குட்டிபோடுகிறது

பவாகளுமாகிய நாஙகளெலலாரும இரவில செலலுமபோது உன
எநதககாரணமபறறி எதிாககபபடடோமோ அநதககாரணம யா
சொல' என்று கேடக, கநதாவன, 'பாணடுபுததிராகளே ! உ
ளுககு அகனியுமிலலை, ஹோமமுமிலலை, நீஙகள பிராமமணா
முனனிடடுககொளளவுமிலலை ஆதலால,' என்னுல எதிாககபப
கள புருஷஶரேஷடனே! யகஷாகளுமராகஷஸாகளும கநதாவாக
பிசாசஙகளும பகஷிகளும நாகஙகளும, பிராமமணரை முனனி
கொணடு போகினறவரை எதிாபபதிலலை [1] அககினிவானக
சிறநதவனே ! ஆதலால, உஙகளுடைய பராககிரமததையும
தையுமறிநதிருநதும உஙகளுடைய இநதயாததிரையை நான
லில தடுததேன பரதஶரேஷடனே ! மூனறுலோகஙகளிலும
களை அறியாதவனயாா ? சிறநதமஹிமையுளள உஙகளகுணஙக
லுணடானதும சிறநததும அழகுளளதுமாகிய புகழ எஙகும ப
யிருககிறது ஞானமுள்ளவாகளாகிய யகஷாகளும ராகஷஸாக
கநதாவாகளும பிசாசாகளும நாகாகளும அஸுராகளும குருவ
தின வரலாறறைச சொலலுகினறனா வீரனே ! சிறநதபுததிபு
உனமுனனோாகளின குணஙகளை நாரதாமுதலிய தேவரிஷ
சொலல யான கேடடிருககிறேன கடலசூழநத இநதபபூமி
லாம ஸஞசரிததநான உன உயாநதகுலததின பெருமையை நே
வும கணடிருககிறேன அாஜுனா ! வேதததிலும விலவிததையி
உனககு ஆசாரியரும மூனறுலோகஙகளிலும வியாபிதத புகழு
வருமாகிய துரோணரை நான அறிவேன வேதநதெரிநதவரெ
ரிலும சிறநதவரும ஆயுததாரிகளுககெலலாம மேலானவரும பா
பிரயோகஙகளிலும அஸதிரபபிரயோகஙகளிலும விலலெடுப
லும நிபுணரும பிருஹஸபதிபகவானுடைய சிஷயாகளிற சிறநத
மான துரோணரை அறிவேன கௌரவஶரேஷடனே !
தேவதை, வாயு, இநதிரன, அசுவினிதேவாகள, பாணடு இவவ
ரும கௌரவவமசததைவிருததிசெயதவாகளென்று நானஅறிந
கிறேன குநதிபுததிரனே ! தேவாகளிலும மனிதாகளிலும உ
மாகளாகிய இவாகள உனதநதையாகளெனறுநானறிவேன ஸ
தரகளாகிய நீஙகளனைவரும தெயவததனமையுளளவாகள, மஹ
மாககள, ஆயுததாரிகளெலலாரிலும சிறநதவாகள, சூராகள,
துஙகளை நன்றாகஅனுஷடானஞசெயபவாகள அாஜுனா! பரிசுத
மாககளாகிய உஙகளுடைய சிறநதஉளளததையும அறிவையும

1 ஆககனேயாஸதிரமிருபபதுபறறி இஙஙனம அழைததது.

இஙகே உஙகளுககுத தடைசெயதேன ,கௌரவனே ! மேலும,
வனமையா்கிற தனததையடைநத ஆணபிளளை, பெணகளினரு
தனககு அவமதிபபுவருவதைப பொறுககமாடடான கௌந
புனே ! இரவில எஙகளுககுப பலம இனனுமதிகமாகும ஆத
,மனைவிகளுடனிருநத, எனககுக கோபமவநதது தபதியின வம
தை விருததிசெயபவனே ! அபபடிபபடட நான இநதசசணடை
எநதககிரியையினுல உனனுல ஜயிககபபடடேனே அதை நான
லலககேள அாஜுனு ! பிரமமசரியம சிறநததாமம அஃது
னிடததில தவறுமலிருககிறது , அதனுல, யுதததகில நான
னுல ஜயிககபபடடேன பகைவரைத துயரபபடுததுகிறவனே !
ஈ௺ததிரியன காமததைதஅடககாமலிருபபனே அவன இரவில
தததிறகு வருவானுயின எவவகையிலும பிழைததிரான அா
ு ! புலனகளை அடககாதவனுயிருநதாலும எவனெருவன பிராம
ாகளை முனனிடடுக கொணடிருபபனே புரோகிதரை முனவைத
கொணட அவன ராததிரியில சஞசரிககும பூதஙகளையெலலாம
லவன தபதிவமசததிற பிறநதவனே ! ஆதலால, மனிதா
ககு இவவுலகில எநத நனமை விருமபபபடுவதாயிருநதாலும
தககாரியததில சிததததைஅடககின புரோஹிதாகளை ஏறபடுத
கொளளவேணடும ஆறு அஙகஙகளுளள வேதததில ஊககு
ளவரும சுததரும பொயயாதவரும தாமசிநதனையுளளவரும
ிநத அறிவுளளவருமாகிய புரோகிதா அவாகளுககு இருகக
ணடும எவனுககுந தாமநதெரிநதவரும சிறநதவாகளுளள
ம நலலொழுககமுளளவரும சுததருமாகிய புரோஹிதா இருப
ா அநத அரசனுககு ஜயம நிசசயம அதனபிறகு, ஸவாககமும
சயம ராஜாவானவன கிடைததறகரிய லாபததைப பெறுவதற
கிடைதததைக காபபதறகும குணஙகளநிரமபின புரோஹிதரை
ாவைததுக கொளளககடவன எவன செலவததையும கடலை
டயாக உடுதத பூமிமுழுமையையும தானஅடைய விருமபுவனே
ன புரோகிதா கருததில நிறகவேணடும தாபதயனே ! பிராம
ரை வைததுககொளளாத ஓா அரசன வெறுமையான சூரத
ததாலும குலததாலும பூமியை ஜயிபபது எஙகும இலலை
ாரவாகளின வமசவிருததிசெயகிறவனே ! ஆதலால, பிராம
ரை முனவைததுததான ராஜயததை நீடூழிகாலம ஆளககூடு
னறு அறி ; எனறுன

நூற்றெண்பத்தேழாவது அத்தியாயம்

சைத்ரரதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸூர்யன் பெண்ணான தபதியின் சரித்திரமும், ஸூர்யன் தன்ப
னான ஸம்வரணனுக்குத் தன்பெண்ணைக் கொடுக்க நிச்சயஞ்
செய்ததும், வேட்டையாடப்போன ஸம்வரணன்
மலையில் தபதியைக் கண்டு காமமுற்றதும்,
அவன் அவளுடன் ஸம்பாஷணஞ்செய்ய
ஆரம்பித்ததும், அவள் மறைந்ததும்)

அர்ஜுனன், 'இங்கு என்னைப்பார்த்துத் தாபத்யனெ
சொல்லிச் சொன்னாயல்லவா? அந்தத் தாபத்யனென்பதன் பெ
ளைத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். எவ
பற்றி நாங்கள் தாபத்யர்களாயிருக்கிறோமோ அந்தத் தபதியெ
பவள் யார்? ஸாதுவே! ஸத்புருஷனே! நாங்கள் கௌந்தே
ளல்லவா? உண்மையை அறியவிரும்புகிறேன்' என்றான். இவ
சொல்லப்பட்ட அந்தக் கந்தர்வன் மூன்றுலோகங்களிலும் ப
பெற்ற குந்திபுத்திரனாகிய தனஞ்சயனுக்குக் கதை சொல
தொடங்கினான்.

'புத்திமான்கள் எல்லாரிலும் சிறந்த பார்த்தனே! ஆகட்
இந்த விநோதமான கதையை நடந்தபடி முழுதும் உனக்குச் செ
வேன். தாபத்யனென்றுசொல்லி உனக்கு எந்தக்காரணத்தி
சொன்னேனோ அதனை உனக்குச்சொல்லப்போகிறேன். மனஊ
துடன் கேள். பிரபுவே! ஆகாயத்தில் வாஸஞ்செய்துகொண்டு
ஒளியினால் ஸ்வர்க்கத்தையும் வியாபிக்கின்றானே, இந்தத்தேவனு
ஸூர்யனுக்குத் தகுதியான பெண்ணும் ஸாவித்ரிக்கு இளைய
மான தபதியென்பவள் ஒருத்தி இருந்தாள். தவத்துடன் கூ
தபதி மூவுலகிலும் பெயர்பெற்றவள். தேவப்பெண்களிலும் அஸ
பெண்களிலும் யக்ஷப்பெண்களிலும் ராக்ஷஸப்பெண்களிலும் அ
ஸரஸ்களிலும் கந்தர்வப்பெண்களிலும் எவளும் ரூபத்தில் அவளு
ஒப்பாக இருந்ததில்லை. அந்தப்பெண் அழகான பிரிவுகளையுடை
வையும் குற்றமற்றவையுமான அங்கங்களோடு கூடியவளும்
கறுத்தும் நீண்டுமுள்ள கண்களையுடையவளும் நல்லொழுக்கமு
வளும் கற்புள்ளவளுமாயிருந்தாள். பார்த்தனே! ரூபத்தினால் சே
கின்ற அந்தப் புதல்வி பதினாறுவருஷங்களாகி, பருவமடை
விவாஹத்திற்குரிய பெண்ணாயிருந்ததைக் கண்டு, சூரியன் அ

ஒழுக்கத்திலும் குணத்திலும் கல்வியிலும் அவனுக்கு ஈடான
வனொருவனும் மூன்றுலோகங்களிலும் இருப்பதாக நினைக்க
லை ஸூர்யன் கன்னிகாதானத்தைப்பற்றி நினைத்து அந்த விஷ
தில் நிச்சயம் பெறவில்லை கௌந்தேயனே! அப்போது ரிக்ஷனு
ய புத்திரனும் கௌரவர்களிற் சிறந்தவனும் பலசாலியுமான
வரணராஜன் நியமத்தோடு சுத்தனாக இருந்து அர்க்கியம், கந்
, புஷ்பம் முதலியவற்றினாலும், புலன்களையடக்குவதனா
, உபவாஸத்தினாலும், தியானத்தினாலும், பலவகைகளாக ஸூர்
ஆராதனஞ்செய்தான் கௌரவபுத்திரனே! அவன் அகங்
த்தைவிட்டுப் பரிசுத்தனாகச் சுஶ்ரூஷை செய்துகொண்டு ஸூர்
உதயமாகும்போது பக்தியுடன் பூஜைசெய்தனன் பிறகு,
றியறிந்தவனும் தாமம் தெரிந்தவனும் பூமியில் அழகில்
றறவனுமாகிய ஸம்வரணனைத் தபதிக்குச் சரியான கணவ
னறு ஸூர்யன் நினைத்தான் கௌரவனே! பிறகு, பெயர்
ற குலத்தோனும் அரசர்களிற் சிறந்தவனுமான அந்த ஸம்வர
னுக்கு ஸூர்யன் அந்தக் கன்னிகையைக் கொடுக்கக்கருதினான்.
ாயத்தில் ஜ்வலிக்கும் கிரணங்களோடு கூடிய ஸூர்யன் தன் ஒளி
லே எவ்வாறு எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிறானோ அவ
ற பூமியில் ஸம்வரணராஜன் தன் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கச்
துகொண்டிருந்தான் பார்த்தனே! பிரம்மநிஷ்டர்கள் உதய
ற ஸூர்யனை எவ்வாறு பூஜிக்கின்றனரோ அவ்வாறே பிராம்மண
ணத்திற்குத் தாழ்ந்தவருண்த்து ஜனங்கள் ஸம்வரணனைப் பூஜித்த
ர அந்த ஸ்ரீமானாகிய ஸம்வரணராஜன், மிகவும் விரும்பப்படு
னாலும் அன்பர்களுக்கு இனியனாயிருத்தலாலும் சந்திரனையும்,
தேஜஸையுடைமையாலும் பகைவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்வதி
லும் ஸூர்யனையும் மிஞ்சியிருந்தான் கௌரவனே! இவ்வகை
ன குணங்களும் அனுஷ்டானங்களுமுள்ள அந்த ஸம்வரணராஜ
குத் தபதியென்னும் தன் கன்னிகையைக் கொடுக்கவேண்டு
னறு சூரியன் தானாகவே மனங்கொண்டான் பார்த்தனே!
கு, ஒருநாள் அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள ஸ்ரீமானான அவ்வரசன்
யைச்சார்ந்தவனத்தில் வேட்டையாடித் திரிந்துகொண்டிருந்
ன் கௌந்தேயனே! வேட்டையில் திரிந்த அவ்வரசனது நிகரற்ற
ிரை பசியும் தாகமுமடைந்து மலையில் இறந்தது பார்த்தனே!
வரசனானவன் குதிரை இறந்ததனால் கால்களாலேயே மலைமேல்
சரிக்கையில், உலகத்தில் நிகரற்றவளும் நீண்டகண்களையுடைய
மான ஒரு கன்னிகையைக் கண்டான் எதிர்ப்படைகளை வருத்

தததககவனுகிய அவவரசனிமமம, தனிததிருநத அநதககன
யைசசநதிததுக கணகள அசையாமல பாாததிருநதான அவவ
அவளை அழகினல ஸ்ரீதேவியெனறே நினைததான, திருமட
அழகினுலும ஒளியினுலும ஆதிதயனுடைய ஒளியே தவறிவி
தெனறும அகனிஜவாலையெனறும ஊகிததான, மாசறறிரு
னுலும மனததைதககவருவதனுலும களஙகமறற சநதிரகலையெ
நினைததான மிகககறுதத கணகளையுடைய அவள, மலையின
எநதவிடததில நினருளோ அநத இடததில பொறபிரதிமை
பளபளபபுடன சோபிததாள அவளுடைய விசேஷமான ரூ
னுலும அலஙகாரததினுலும அமமலையிலுளள மரஙகள சிற
கள கொடிகளுடன பொனமயம போவிருநதன அவவரசன
ளைககணடு எலலாலோகஙகளிலுமுளள பெணகளையும அவ
தான, தான கணபடைததறகுப பயன கிடைததாகவும நி
தான அவவரசன தான பிறநததுமுதல எநத எநத ரூபத
கணடானே அஃதெனறும அவளுககு நிகரலலவெனறு நினைதத
அவவாறு குணஙகளெனனும கயிறுகளினுற கடடபபடட மன
யும கணகளையுமுடையவனுகி அநத இடததைவிடடுச சலிககவி
ஒனறையும உணரவுமிலலை 'விசாலமான கணகளையுடைய இ
டைய ரூபமானது பிரமமதேவரால தேவாகளும அஸுராக
மனிதாகளுமடஙகிய இவவுலகததைதக கடைநதெடுதது வியகதம
சிருஷடிககபபடடது' எனறு அவளழகெனனும தனததின நி
வினுல ஊகிததான சிறநதகுலததோனுகிய ஸமவரணராஜன
'போது உலகததில நிகரறற அநத அழகான கனனிகையைக க
வுடன மனமதபாணததினுல பீடிககபபடடு உளளததில கவலை
ருன தாஙககககூடாத காமாககினியினுல தபிககபபடட அவவர
வெடகபபடுகினற அநத அழகிய கனனிகையைப பாாதது தை
மாக அபபோது பேசததொடஙகினன

'வாழைமரம போனற தொடைகளையுடையவளே!
யாவள? யாருடைய பெண? எதறகாக இஙகிருககிற
தெளிவான புனனகையுளளவளே! ஏன மனிதரிலலாக கானகத
தனியாகச சஞசரிககிருய? எலலா அஙகஙகளிலும பிழையில
தவளும எலலா ஆபரணஙகளும அணிநதுகொணடவளுமாகி
இநத ஆபரணஙகளே விருமபததகக ஆபரணம போவி
கிருய உனனைத தேவப பெணணுகவும அஸுரப பெண
கவும யக்ஷகனனிகையாகவும ராக்ஷஸகனனிகையாகவும
கனனிகையாகவும கநதாவகனனிகையாகவும மானிடபபெ

ம நான நினைககவிலலை பெணணரசியே ! எநத உயாநதபெண
ர்ன கணடும கேடடும இருககிறேனே அவாகளையெலலாம
து ஒபபாக நான நினைககவிலலை அழகிய முகமுளளவளே !
னைப பாாககிலும மிகக இனியதும தாமரையிதழபோனற
ளையுடையதுமாகிய உனமுகததைக கணடவுடன மனமதன
க கலககுகிறுனே ' எனறு அவவரசன அவளைபபாாததுச
ஞன அபபோது அவள ஜனமிலலாதகாடடில காமபீடிதனுன
னுககு யாதொரு மறுமொழியும சொலலவிலலை பிறகு, அரசன
டி பிதறறிக கொணடிருககும்போதே நீணடகணகளையுடைய
, மேகஙகளில மினனல மறைவதுபோல, அஙகேயே மறைந
தாமரையிதழபோனற கணகளையுடைய அவளைத தேடு
ந அவவரசன பிததஙகொணடவனபோலப பிரமைகொணடு
ஙகும திரிநதான அநத ராஜஸரேஷடன அவளைககாணுமல
த அதிகமாகப புலமபிச சறறுநேரம அசைவறறிருநதான

நூறறெணபததெடடாவது அததியாயம்

சைதரரத பாவம (தொடர்ச்சி)

மியில் விழுந்த ராஜனைக்கண்டு அவனிடம் தபதி வருவதும், அவர்கள் ஸம்பாஷிப்பதும்)

பிறகு, அவள காணககூடாமற போனபோது, மதனனுல மய
அரசன, பகைவா கூடடஙகளை வீழததுகிறவனுயினும, தரை
து விழுநதான அவன பூமியில விழுநதபிறகு, அழகிய நகை
வளும பருததும அகனறுமிருககிற நிதமபஙகளையுடையவளு
அநதபபெண மறுபடியும அவவரசனுககுப புலபபடடாள
அநத அழகுளள தபதியெனபவள, கௌரவாகளின வம
த விருததிசெயபவனும காமனுல பீடிககபபடட மனமுளள
ாகிய அவவரசனை இனிய சொலலினுல அழைததுச சிரிததுக
டே, ' பகைவரை அடககுகிறவனே ! ராஜஸிமமமே ! எழுந
எழுநதிரு , உனககு ஸுகமுணடாகடடும பூமியில நீ வெளிப
பாக மயஙகிக கிடககததகாது ' எனற மதுரமான சொலலைச
ளினள இவவாறு அழகிய சொலலினுல அழைககபபடட
ரசன, அபபோதே, பருதத நிதமபததுடன அவளை தன
ிறககககணடான, உடனே, அவவரசன மனமதாககினியினுல
பபுறற மனமுளளவனுகி, எழுததுககள தெளிவிலலாத சொல

விஞல கறுதத கணகளேயுடைய அவளே அழைததுபபேசி
'கறுதத கணகளேயுடையவளே! நலலது பெணணரசியே!
ஞல வருததபபடடு உனமீது பறறுளள எனனை நீ அடைவ
எனனுயிர எனனை விடடுவிடுகினறது விசாலமான கணகளே
வளே! தாமரைமலரின உடகாயபோனற நிறமுளளவளே!
னேபபறறி இநதமனமதன கூரமபுகளிஞல எனனை ஓயாமல
கிருன அழகியவளே! சிறநத முகமுளளவளே! இவ
கேளவியிலலாத இடததில மனமதனெனனும பெரியஸாபபத
கடிககபபடட எனனைப பருததும விசாலமுமான நிதம
யுடைய நீ அடைவாயாக கினனரகீதமபோலப பேசுகிற
எனனுயிர உனஸவாதீனம முழுதும குறறமறற அழகான
முடையவளே! பதுமததிறகும சநதிரனுககும ஒபபான முக
வளே! அசசமுளளவளே! உனனைவிடடு நான பிழைததிருக
யாதவன தாமரையிதழபோனற கணகளேயுடையவளே!
மனமதன எனனைத துளேககிருன விசாலமான கணகளே
வளே! பெணணரசியே! ஆதலால, என விஷயததில தய
கறுதத கணகளேயுடையவளே! பறறுளள எனனை நீ விடத
பெணணரசியே! நீ அனபுவைதது எனனைககாபபாறறுத
ளாகிருய உனனைபபாாததததனுலே நேசமவைதத எனமன
கலஙகுகிறது அழகியே! உனனைபபாாததபின மறறொருத
பாாகக எனககு விருபபமிலலே பெணணரசியே! தயைசெய
உனஸவாதீனம பறறுளள எனமேல அனபுவை சிறநத
முடையவளே! விசாலமான கணகளேயுடையவளே! உ
பாாததவுடன மனமதன உளளே மறைநது அமபுகளிஞல
விடடான தாமரைககணணியே! மதனனெனனும தீயிஞல
குணடான தாபததை அனபுவைபபதெனனும பெயருளள
ஞல தணிககககடவாய இனியவளே! பெணணரசியே! உ
கணடதனுலுணடாகித தாஙகமுடியாத அமபுகளிஞல அடிப
ஜயிககமுடியாதவனும உகரமான அமபும விலலுமுடையவ
மதனனை நீ உனனைககொடுபபதனுல சமனஞசெயவாயாக
யரிற சிறநதவளே! காநதாவமெனனும விவாகததிஞல எ
சோ வாழைமரமபோனற தொடைகளுடையவளே! விவாக
காநதாவ விவாகம சிறநததெனறு சொலலபபடுகினறது' எ
தபதி, 'அரசனே! நான தநதைககுஅடஙகிய கனனிகை
விஷயததில நான ஸவதநதிரையலலள எனனிடததில

மிருநதால என தநதையைக கேள வேநதனே! நீ எனனைப
மாததிரததில உனனுயிர எனனால எவவாறு அபகரிககபபட
அவவாறாகவும அதறகதிகமாகவும நீ எனனுயிரை அபக
டடாய ராஜஶ்ரேஷடனே! ஆனால, என தேகததுக்கு
திகாரியனறு அதனால, உனனிடம வரவிலலை பெணகள
திரைகளலலா எலலா உலகஙகளிலும கியாதிபெறற குல
யவனும அடுததவாகளிடம அனபுளளவனுமாகிய பிரபுவை
கனனிகை கணவனாக விருமபாள? ஆதலால, இவவிதமான
தில என தநதையான ஆதிதயனை நமஸகாரததினாலும தவத
மம விரதததினாலும ஆராதிதது வேணடிககொள பகைவரை
பவனே! அரசனே! அவா எனனை உனககுக கொடுககவிருமபு
னெ, நான உனககு எபபோதும வசபபடடிருபபவளாக இப
த ஆகிவிடுவேன க்ஷததிரியஶ்ரேஷடனே! நான தபதி
று பெயருளளவள உலகததுககெலலாம தீபமாகிய இநத
னுடைய பெணணான ஸாவிததிரிககு இளையவள' எனறாள

நூறறெணபததோனபதாவது அததியாயம்

சைதரரதபாவம. (தொடர்ச்சி)

டி தபதிமறைந்ததும், மயக்கங்கொண்ட ஸம்வரணனிடம் மந்திரி
தேறுதல் செய்ததும், அரசன் ஸூர்யனை உபாஸிக்கும்காலத்
வஸிஷடர் வந்ததும், வஸிஷடர் ஸூர்யனிடம் சென்று
ஸூர்யனைத்துதிக்க அதனால் ஸந்தோஷமடைந்த ஸூர்
யன் ஸம்வரணனுக்காகத் தன்பெண்ணை வஸிஷடரிடம்
கொடுத்ததும், அந்த மலையிலேயே தபதியும் ஸம்வர
ணனும் விவாகஞ் செய்துகொண்டு அங்கேயேகிரீ
டை செய்துகொண்டிருக்கையில் அவன் ராஜ
யத்தில் துவாதசவருஷக்ஷாமம் வந்ததும்,
அதனை வஸிஷடர் நிவிர்த்தி செய்ததும்)

சிறநதவளான தபதி இவவிதம சொனனபிறகு, விரைவாக
லகமசெனறாள அரசன மனநோயுறறவனாக, 'தபதி,
' எனறே புலமபினான அவவரசன, பலமுறை தடுககிவிழுந
, மறுபடியும எழுநது ஓடினான ஓடியும தபதியைககாணாமலே
ரசன அநதபபூமியிலேயே திருமபியும விழுநதான படையுட
வேலைககாரர்களுடனும கூட வேநதனைததேடிவநத அமைசசன

உதஸவகாலததில நாடடபபடட இநதிரதவஜம விழுந்தது
பெரியவனததில தரையில விழுநதிருககும அரசாகளிற சிறந
ஸமவரணனைககணடான அபபடிபபடட சிறநத விலலாளி
லும விடபபடடுத தரையில விழுநதிருபபதைககணடு அவ
அநத மநதிரி தீயினுற கொளுததபபடடவனபோல ஆனை
விரைவாக அருகில வநது சிநேகததினுல பரபரபபுறறுப
மீது மோகஙகொணடு மூாசசிதது விழுநதிருநத அநத அரச
னை ஸமவரணராஜனைப புததிரனைப பிதாஎடுபபதுபோலப
விருநது தூககியெடுததான புததியிலும பிராயததிலும புகழி
சாஸதிரஞானபபயிறசியிலும முதிாநதவனுகிய அநத மநதி
அரசனைத தூககியெடுததபின துயரம நீஙகினவனுனன எழுந
அவவரசனைநோககி, இனிமையும நனமையுமுளள சொல
'மானிடபபுலியே! பயபபடாதே குறறமறறவனே!
ஸுகமுணடாகும' எனறுசொனனுன போரில சதது
விழசசெயபவனுன அவ்வரசன தான பசியினுலும தாகதத
களைததுத தரையிலவிழுநததாக ஊகிததான தாமரை
வாசனையோடுகூடிய குளிாநதஜலததினுல அவவரசன தலையை
துக கிரீடததைத திருததிவைததான பிறகு, பலசாலியா
வரசன மூாசசைதெளிநது அவவமைசசன ஒருவனைததவிர
சேனையெலலாவறறையும அனுபபிவிடடான அபபோது, அ
னுடையகடடளையினுல பெருஞசேனை புறபபடடது அவ
மாததிரம மறுபடியும அமமலைசசரிவில உடகாாநதான
அவன அநதச சிறநதமலையில ஸநானமுதலியவறறினுல பரிசு
ஸூாயனை ஆராதிககக கருதிக கைகூபபிககொணடு மேமே
முகததுடன பூமியில நினறுன அபபோது ஸமவரணராஜன
குரோதஙகளாகிய சததுருககளை அழிதத புரோகிதரான வ
ரெனனும ரிஷிஸரேஷடரை மனததில தியானிததான அ
அவவரசன இரவும பகலும ஓரிடததில நினறுகொணடிருநத
பனனிரணடாவது தினததில பிரமமரிஷியான வஸிஷடா வ
ஆதமஜஞானமுளளவரும ரிஷிஸரேஷடரும தாமாதமா
வஸிஷடமாமுனிவா அவவாறு தவததில மனமமைததிருநத
சனைக கணடவுடன, தபதியினுல அவனமனம அபகரிககபப
பதைத திவயஜஞானததினுலறிநது, அவன விருமபினதை
வேறறககருதி அவனிடம பேசினா ஸூாயனுககொபபான
ஸுளள அநத வஸிஷடபகவான அவவரசன பாாததிருககையி
ஆயிரமகிரணஙகளுளள ஆதிதயனைககாணபதறகு மேலேசெ

தபோதனரான அநதப பிரமமரிஷி லக்ஷமயோஜனைதூரம ஒ
கொடியில சென்று அஙகே பகதியுடன கைகூபபிநின்று, ‘ நா
வஸிஷடன ’ என்று தமமைத தெரிவிததார சிறநத ஒளியுள
ஸூாயன, அமமுனிஶரேஷடரைநோககி, ‘ மஹரிஷியே ! உமகசு
நலவரவு , நீவிருமபினதைச சொலலும மஹானுபாவரே ! சிறந
வாககுளளவரே ! எனனிடததில எதை விருமபுகிறீரோ அந
உமது அபீஷடம மிகக தூலபமாயிருபபினும அதனை உமககு நான
கொடுபபேன ’ என்றுசொனனான ஸூாயனால இவவாறு சொலலப
பட்ட அநத வஸிஷடமாமுனிவா, பிரகாசமான கிரணஙகளோடு
கூடிய ஸூாயனை நமஸகரிதது வாககினால துதிசெயதுகொணடு,
எவன ஒவவொருநாளும ஒருநிமிஷததிறகு மூனறுநூறறறுபதது
நானகு [1] யோஜனைதூரம குதிரைகளால செலலுகிறானோ அநதச
சூரியன பககததில நினறுகொணடு பினவருமாறு சொலலத
தொடஙகினா ‘ ஜனனமிலலாதவரும மூனறுலோகஙகளையும
ததனுசெயகிறவரும பிராணிகளுககு ஆதமாவும கிரகஙகளுககு
அதிபதியும வருஷிபபவரும சிருஷடி பிரளயஙகளுககு இருபபிட
மம உததமமான மஹாதயானுவுமாகிய ஸூாயனை நமஸகரிககி
றேன ஞானததிறகுநிதியும எலலாபபிராணிகளுககும அநத
தமாவும உலகததிறகுப பெருவிளககும உலகஙகளின நனமையை
ருமபுகிறவரும தாமே உணடானவரும ஜவலிககினற ஆயிரமகிர
ஙகளோடு கூடியவரும தேவஶரேஷடரும விரிவான ஒளியுளள
மாகிய [2] விவஸவானை நமஸகரிககிறேன உலகஙகளுககு ஒரு
ாணும லோகஙகளின பிறபபுககும இருபபுககும இறபபுககும
ணமும [3] மூனறுவேத ரூபியும [4] முககுணஙகளாலாகிய சரீரங
த தரிபபவரும பிரமம விஷணு மஹேஶவர ஸவரூபியுமா
[5] ஸவிதாவை நமஸகரிககிறேன ’ என்று துதிசெயதார
யபகவான, ‘ சிறநததவமுளளவரே ! உமமால துதிககபபட்ட
இபபோது வரமகொடுபபவனாக இருககிறேன உமமாற
லலபபட்ட துதி, எனனிடம பகதியுளளவாகள ஜபஞசெய
குரியது நான அவாகளுககும வரமகொடுபபேன ’ என்று
ல, வஸிஷடா, ‘ ஸூாயபகவானே ! ஸாவிதரிககு இளையவ
இநததபதியெனனும உமதுகுமாரி இருககிறாளே , இவளை
ணனுககாக உமமிடம வரிககிறேன அவவரசன பெரியகீாததி

எட்டு மைல [2] ஸூாயன [3] ரிக, யஜுஸ, ஸாமம, [4] ஸதவராஜஸ
குணஙகள [5] ஸூாயன.

புள்ளவன , தாமாாததஙகளை அறிநதவன உயாநதபுததியுள்ளவ
ஆகாயததில ஸஞசரிபபவரே ! உமதுபெணணுககு ஸமவரண
தகுதியான கணவன ' எனறா இவவாறு வஸிஷடரால சொல
பபட்ட அநத ஸூாயபகவான, அநதபபிராமமணா சொனனதை அங
கரிததுக கொடுககலாமெனறே நிசசயஞசெயதுகொணடு, ' ரிஷி
அரசாகளில ஸமவரணன சிறநதவன நீா ரிஷிகளிற சிறநத
தபதி பெணகளிற சிறநதவள கொடுபபதைததவிர வேறெ
இருககிறது ? ' எனறு மறுமொழி சொனஞன பிறகு, ஸாவாகக
மான எலலா அஙகஙகளையுமுடைய தபதியைத [1] தபனன தா
கவே ஸமவரணனுககாக மஹாதமாவான வஸிஷடரிடம கொடு
தான

வஸிஷடமஹரிஷி அநதத தபதியெனனும கனனிகையை
பெறறுககொணடபிறகு விடைபெறறுககொணடு அபபோதே புக
பெறற கௌரவஸரேஷடஞன ஸமவரணனிருககுமிடததிறகு
திருமபி வநதனா அநதத தபதியினிடமசெனற மனததுடன ம
மதாவேசஙகொணடிருநத அவவரசன, அழகிய நகையுள்ள அந
தபதியெனனும தேவகனனிகை வஸிஷடருடனகூட வரககண
மிகக மகிழசசியுறறவனுக விளஙகினன அழகிய புருவஙகளுள
அநததபதி ஆகாசததிலிருநது வருமபோது மேகததிலிருந
விழுநத மினனலைபபோல ஒளியினுல திசைகளை விளககிககொண
அதிகமாகப பிரகாசிததாள அவவரசனுககுக கஷடததுடன ப
னிரணடு இரவு ஸமாதியிற சென்றபிறகு, பரிசுததாதமாவான ரி
யாகிய வஸிஷடபகவான வநதாா ஸமவரணன, வரஙகொடுபப
ரும கிரகஙகளுககு அதிபதியும ஈஸவரருமாகிய ஸூாயபகவானை
தவததினுல ஆராதனஞசெயத பிறகு, வஸிஷடருடைய ம
மையினுலேதான பாரியையை அடைநதான அதன பிறகு, தே
கநதாவாகளால ஆஸரயிககபபட்ட அநதச சிறநத பருவததி
அவவரசன சாஸதிரபபடி தபதியைப பாணிககிரஹணஞ செ
தான அநத ராஜரிஷி வஸிஷடரால அனுமதிகொடுககபபெற
அநதப பாவததிலேயே மனைவியுடன கூடி விளையாடக கரு
ஞன அபபோது அரசன அஙகிருநதுகொணடு நகரததையு
தேசததையும காடுகளையும தோட்டஙகளையும ஆளுமபடி அந
அமைசசனையே நியமிததான அரசனிடம விடைபெறறுககொண
வஸிஷடா உடனேசெனறாா பிறகு, அவவரசன அமமலையி

1 சூரியன

தவதையைபபோல விளையாடினுன் அதுமுதல பனனிரணடு
ருஷகாலம அரசன அநத மனைவியுடனகூடவே அமமலையிலுளள
டுகளிலும தடாகஙகளிலும ரமிததான சிறநத ஸாதுவே! பார
னே! அவவரசனுடைய அநத நகரததிலும தேசததிலும பன
ரணடு வருஷகாலம இநதிரன மழை பொழியவிலலை பகைவரை
டககுகிறவனே! அஙகே அநத [1] அனுவிருஷடி நோநதபோது,
தாவரஙகளும ஜஙகமஙகளுமாகிய எலலாப பிரஜைகளும நாச
டைநதன அபபடிபபடட மிகக கொடியகாலம நோநதபோது,
மியில பனியுமவிழவிலலை அதனுல, பயிாகள முளைககவிலலை
பபோது பசியின பயததினுல பீடிககபபடட ஜனஙகள மனங
லஙகி வீடுகளைவிடடுத திசைகளிலும மூலைகளிலும திரிநதனா
றகு, அநத நகரததிலும தேசததிலும பசியினுல வருநதின ஜனங
ா மனைவியரிடததும அபிமானததைவிடடு வரைகடநது ஒருவரை
பாருவா கொனறனா அவவாறு பசியினுல வருநதினவரும மகிழ
றறவருமபிணஙகள போனறவருமான மனிதாகளினுல அநத நகரம
ரேதஙகளினுல சூழபபடட யமபுரமபோலாயிறறு பிறகு, அவவா
ருநத அநதநகரததைககணடு தாமாதமாவுமரிஷிஸ்ரேஷடருமாகிய
நத வஸிஷடபகவானே அரசனிடம ஓடிவநதனா ஆாஜுனு! பன
ரணடாவது வருஷம கடநதபின, அநத ராஜஸ்ரேஷடனைத தபதி
டனகூட அநத நகரததுககு அழைததுவநதாா உடனே இநதிரன
ஙகே முனபோலவே நலலமழைபெயதான அநத ராஜஸ்ரேஷடன
றுபடியும நகரததுள பிரவேசிததபோது பிரபுவாகிய இநதிரன
னபோலப பயிாகளை விருததிசெயவதறகாக நலலமழை பொழிந
ரன அதனுல பரிசுததமான மனமுளள அநத ராஜஸ்ரேஷடனுல
ரிபாலனஞசெயயபபடட அநத நகரததுடன தேசமும மிகமகிழ
து அபிவிருததியாயிறறு பிறகு, ஸமவரணராஜன மறுபடியும தன
தனியாகிய தபதியுடனசோநது இநதிராணியுடனசோநத இந
ரனபோலப பனனிரணடு வருஷம யாகஞசெயதான பாாததனே!
னது கூடஸதையான தபதியெனனும மஹாபாககியவதியான
ாயபுததிரி இவவாறிருநதாள அவளால நீ தாபதயனெனறு
சொலலபபடுகிருய பராககிரமசாலிகளிற சிறநதவனே! அாஜுனு!
நதத தபதியினிடம ஸமவரணராஜன குரு எனபவனைபபெறறுன
தலால, நீ தாபதயனுகிருய' எனறுன

---

[1] மழையிலலாமை

நூறறுததொணணூறுவது அததியாயம்

சைதரரதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கந்தர்வன் வஸிஷ்டருடைய மஹாத்மியத்தைச் சொல்வது)

பரதஸ்ரேஷடரான ஜனமேஜயரே! அநத ஆாஜுனன கந
வன சொனன அநத வசனததைககேடடு அபபோதே சிறநத பக
யுடன பூரண சநதிரனபோலப பிரகாசிததான சிறநத விலலா
யான ஆாஜுனன வஸிஷடருடைய தவவனமையைபபறறி மி
வியபபடைநது கநதாவனைப பாாதது, 'கநதாவராஜனே! எ
மஹரிஷி எஙகளுடைய முனனோகளுககுப புரோஹிதராயி
தாரோ அவருககு வஸிஷடரெனறபெயா உனனுலசொலலபபட
அஃது எவவாறு வநததெனபதையும அநதப பகவானுன ரிஷி
படிபபடடவரெனபதையும நான கேடகவிருமபுகிறேன அத
எனககுச சொல' எனறுகேடடான கநதாவன, '[1] வஸிஷடா பி
மாவுககு [2]மானஸபுததிரா, அருநததிககுப பாததாவாகியவா தே
களாலும வெலலமுடியாத காமககுரோதஙகளிரணடும அவருடை
தவததினுல ஜயிககபபடடு அவருககு [3] காலபிடிததுக கொணடி
தன இநதிரியஙகளை வசபபடுததினதனுல வஸிஷடரெனறு செ
லபபடுகிறா மனிதாகளால வெலலககூடாத காமககுரோதஙக
அவரால எவவாறு ஜயிககபபடடனவோ அவவாறே எதிரிகளு
ஜயிககபபடடனா லோகஙகளும ஜயிககபபடடன லோகஙகளு
குபபோகிற வழிகளும திசைகளும ஜயிககபபடடன சிறநத ஞா
முளள வஸிஷடா, விசுவாமிததிரா செயத பிழையினுல உ
டான மிகுநத கோபததை அடககிககொணடு குசிக வம
தவரை அழிககாமலிருநதாா புததிரசோகததினுல கொதிபபு
போது வலலமையுளளவராயிருநதும வலலமையிலலாதவனபோ
விசுவாமிததிரரை அழிககததகக கொடியகருமம செயயாமலி
தாா இறநதுபோன புததிராகளையும யமன வீடடிலிருநது தி
பிக கொணடுவர வலலமையுளளவராயிருநதும கருஙகடல கரை
மீருமலிருபபதுபோல தெயவததை அதிகரமிககாமலிருநத

1 காமககுரோதஙகளை ஜயிதது இநதிரியஙகளை வசபபடுததியவா

2 வருணனுடைய வீரியததிலிருநது பிரமமாவினுடைய அனுகர
தினுல ஜனிததவா

3 உருவததோடு அவாகால பிடிககும வேலைககாராகளாக இ
தனபோலும

தாகளிற சிறநதவாகளாகிய இக்ஷவாகுவமசததவாகள, மனத
ஜயிததவராகிய அமமஹாதமாவைச சோநத பிறகுதான
புவனியை அடைநதனா கௌரவபுததிரனே! அவவரசாகள
ஸரேஷடராகிய அநத வஸிஷடரைப புரோகிதராகப பெறறு
கயாகஙகள செயதனா பாணடவஸரேஷடனே! அநதப
மரிஷி அநதராஜஸரேஷடரெலலாருககும தேவாகளுககு பரு
பதிபோல யாகஙகளைச செயவிததா ஆதலால, தாமததையே
ானமாக உளளததிறகுரியவரும வேதமும தாமசாஸதிரமுந
நதவரும மனததிறகினியவரும குணவானுமாகிய ஒருபிராம
புரோகிதரை (நீஙகள) தேடவேணடும பாாததனே! பூமியை
க விருமபுகினற நலலகுலததிறபிறநத க்ஷததிரியன ராஜயத
அபிவிருததிககாக முதலில புரோகிதனை ஏறபடுததிககொளள
ணடும பூமியை ஜயிககவிருமபுகினற அரசன பிராமணனை முன
டுககொளளவேணடும ஆதலால, குணவானும ஜிதேநதிரியரும
துவானும அறமபொருளினபஙகளின உணமையை அறிநதவரு
ய ஒரு பிராமமணபுரோஹிதா உஙகளுககு இருககவேணடும'
றுன

நூறறுததோணணூறறேழாவது அததியாயம

சைதரரதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷட உபாக்யானத்தில் விஶ்வாமித்திரர் வஸிஷ்டருடைய ஆஶ்ர
மம் சென்றதும், வஸிஷ்டர் விசுவாமித்திரருக்கு ஆதித்யஞ்செய்
ததும், விஶ்வாமித்திரர் வஸிஷ்டருடைய பசுவையாசித்
தும் கொடாததால் பசுவைப் பலாத்காரமாக அபக
ரித்ததும், கோபமடைந்த விசுவாமித்திரரைத்
தோற்கச்செய்ததும், விசுவாமித்திரர் தவஞ்
செய்து பிராம்மணரானதும்)

அாஜுனன, 'சிறநத ஆஶ்ரமததில வாஸஞ்செயதுகொணடி
த வஸிஷடவிஶ்வாமிததிராகளுககு யாதுகாரணமபறறி விரோ
உணடாயிறறு? அதனை முழுதும எஙகளுககுச்சொல' எனறு
க, கநதாவன சொலலுகிறுன —

'அாஜுனு! இநத வஸிஷடருடைய சரிததிரததை எலலா
ஙகளிலும புராணமெனறு சொலலுகினறனா அதனை உளள

படி எனனிடததில கேள பரதஸரேஷடனே ! கானயகுபஜ
தில குசிகரின புததிரரான காதியெனறு உலகததிற கியாதி
ஒருமஹாராஜா இருநதார அநதத தாமாதமாவின புதரராகிய வி
மிததிரரெனறு பெயாபெறற அரசா, சேனைகளும வாகனங
மிகுதியாக அடைநது பகைவரை அழிபபவராயிருநதார அவர
களுடன மஹாவனததில வேடடையாடித திரிநதார புருஷஸ
டனே ! அழகானமலைகளிலும பாலைவனஙகளிலும மானகளை
பனறிகளையும அடிததுச சிரமததினால களைபபுறற அவா, ம
தேடிககொணடு தணணீரை விருமபி வஸிஷடருடைய ஆஸ
நோககிவநதார ஸரேஷடாகளைப பூஜிபபவராகிய வஸிஷடமக
புருஷஸரேஷடரான அநத விசுவாமிததிரா வநததைககணடு அ
மரியாதையுடன அழைததார பாரதனே ! ஆககிய பாததிய
மனீயஙகள கொடுதது நலவரவுசொலலி வனததிலுளள அ
தையுமளிதது அவரை அபபோது ஆதரிததார பிறகு,
மஹாதமாவான வஸிஷடருடைய காமதேனு, ' வேணடியவற
கொடு ' எனறு அவரால கடடளையிடபபடடவுடனே விருமபி
றைக கறநதது அரஜுனா ! ஆவியோடுகூடிய பருவதமபோனற
னககுவியலகளையும, மோர ரஸம துவையல முதலியவறறை
பருபபுககளையும, தயிரவாயககாலகளையும, நெயநிரமபின கிணற
யும, சாககரைபபொஙகலகளையும, கருமபுகளையும, தேனகளை
பொரிகளையும, [1] மைரேயம எனனும உயாநதசாராயஙகளையும,
மஙகளிலும காடுகளிலுமுளள ஓஷதிகளையும, பாலையும ஆறு
களுமசோநது அமிரததுககொபபான சிறநத [2] ரஸாயனததை
உணணததககவை குடிககததககவையான பலவகைப பக்ஷணங
யும, அமிரததுககொபபான [3] லேகியஙகளையும, [4] சோஷ்யங
யும பலவகைகளான உயாநத விலைபெறற ரதனஙகளையும ஆடை
யும மிகுதியாகக கொடுததது அநத அரசா மநதிரிகளோடும சே
ளோடுமகூட ஒனறும குறைவிலலாத அநத இனியவஸதுககளி
பூஜை செயயபபெறறு அபபோது மிகவும திருபதியடைநதார

[5] ஆறு அவயவஙகள நீணடதும, அழகான விலாபபுறஙக
தொடைகளுமுடையதும [6] ஐநது இடஙகள பருததிருபபதும,

---

1 மிரையெனனும தேசததிலுணடானது 2 பலததைதத
உணவு 3 நககிசசாபபிடததககவை 4 உறிஞசிச சாபபிடததகக

5 தலை, கழுதது, தொடைகள, அலைதாடி, வால, முலை

6 நெறறி, காதுஇரணடு, கண இரணடு.

கணபோன்ற கணகளையுடையதும, அழகிய உருவமுள்ளதும,
ந்த மடியுள்ளதும, நலலலக்ஷணஙகளை பொருநதியதும, அழகான
ள்ளதும, முளைகளபோனற காதுகளுடையதும, அழகான
மபுகளுடையதும, மனததிறகினியதும, பருததும நீணடுமிருக
தலையும கழுததுமுடையதுமாயிருககிற அநததேனுவைககணடு
 விஸுவாமிததிரா வியபபுறறா காதியின புததிரராகிய அநத
ா, அநத நநதினியெனனும பெயருளள பசுவைசசிலாகிததது அப
து அநத வஸிஷடமஹரிஷியைப பாாததது மிகுநத ஸநதோஷத
ன, 'பிராமமணரே! பததுககோடி பசுககளையாவது அலலது
னுடைய ராஜயததையேயாவது பெறறுககொணடு நநதினியை
ககுககொடும மஹாமுனியே! ராஜயததை அனுபவியும' எனறு
னனா அதைககேடடு வஸிஷடா, 'தேவதைகளுககும அதிதி
ககும பிதிாககளுககும எமமைப புரோஹிதராககவைதது யாகஞ
பவருககுமாக இநத நநதினியெனனுமபசு இருககிறது குறற
லாதவரே! ராஜயததைக கொடுததாலும இஃது உமககுககொடுக
தகாது' எனறாா விசுவாமிததிரா, 'பகவானே! இநதப்பசு
னம ரதனததையெடுததுககொளபவன அரசன நான க்ஷத
 நீா தவததையும வேதாதயயனததையும கருவிகளாகவுடைய
மமணாா சாநதாகளும மனததை அடககினவாகளுமாகிய
மமணாாகளுககுப பராககிரமம ஏது? பததுககோடி பசுககளை
கிககொணடு நான விருமபினதை நீாகொடாவிடடால நான என
ததை விடடுவிடேன பசுவைப பலாதகாரமாகக கொணடே
வேன' எனறாா வஸிஷடா, 'நீா சேனையுடனிருபபவா, அர
 க்ஷதரியா, கைவனமையுளளவா நீா எவவாறு விருமபு
ரோ அவவாறு உடனே செயயும, சஙகைபபட வேணடாம'
றாா அாஜுன! வஸிஷடரால இவவாறு சொலலபபடட
வாமிததிரா ஹமஸததிறகும சநதிரனுககும ஒபபானதேனுவைப
வநதமாக இழுததாா பிறகு, உததம குணமுளளதான அநத
ஷடருடைய நநதினியெனனும தேனு, விஸுவாமிததிருடைய
சசேவகாகளால பலாதகாரமாக இழுககபபடடும கசைகளா
 தடிகளாலும இஙகுமஙகும அடிததுத துரததபபடடும, 'அமமா'
று கூவிககொணடு பகவானான வஸிஷடருககெதிரேவநது தலை
கினறது, மிகுதியாக அடிககபபடடும அநத ஆஸுரமததை
டுச செலலவிலலை அதைபபாாதத வஸிஷடா, 'பிரியமுளள

உயாநதபொருள

நந்தினியே! அடிக்கடி கதறுகின்ற உன் சப்தத்தைக் கேட்கிறே
நீ விசுவாமித்திரரால் பலவந்தமாக இழுக்கப்படுகிறாய் அ
என்றால் செய்யக்கூடியது என்ன? நான் பொறுமையுள்ள ப
மணனல்லவா?' என்று சொன்னார் பரதஸ்ரேஷ்டனான ஆரஜ
அந்த நந்தினி, அந்தச் சேனைகளின் பயத்தினாலும் விசுவாமித்தி
முள்ள பயத்தினாலும் வருத்தமுள்ளதாகி, வஸிஷ்டரைச்
மடைந்து, 'பகவானே! கொடியவர்களான விசுவாமித்திரரு
சேனையாகிய ஜனங்களினால் கசைகளாலும் தடிகளாலும் அடி
பட்டு அநாதையைப் போலிருக்கிறேன் என்னை ஏன் கவனி
விருக்கிறீர்?' என்று சொல்லிற்று

ஆரஜுனா! இவ்வாறு அந்தத்தேனு பீடிக்கப்பட்டபோது உ
யான நியமமுள்ள வஸிஷ்டமாமுனிவர் கலங்கவுமில்லை, தம் நிலை
விட்டுப் பெயரவுமில்லை அப்போது வஸிஷ்டர், 'க்ஷத்ரியர்களு
பராக்கிரமம் வன்மை, பிராம்மணர்களுக்குப் பொறுமை வன
பொறுமை என்னை அடைந்திருக்கிறது ஆதலால், உனக்கிஷ்ட
தால்செல்' என்றுசொல்ல, நந்தினி, 'பகவானே! நான் உம்மால்
பட்டேனா என்ன? ஏன் இவ்வாறு பேசுகிறீர்? பிராம்மணரே!
உம்மால் விடப்படாமலிருந்தால் என்னைப் பலாத்காரமாகக் கொ
போகமுடியாதே' என்றது வஸிஷ்டர், அதைக்கேட்டு, 'குணமு
நந்தினியே! நான் உன்னைவிடவில்லை, முடியுமானால் நிற்கலாம்
டியான கயிற்றினால்கட்டி இந்த உன்கன்று பலாத்காரமாகக்கொ
போகப்படுகிறது' என்றுசொன்னார் 'நிற்கலாம்' என்று வஸி
சொன்னதைக்கேட்ட அந்தக்காமதேனு உயர எடுக்கப்பட்ட த
கழுத்துமுடையதாகவும் கொடிய பார்வையுள்ளதாகவும் காண
டது அந்தத்தேனு, கோபத்தினால் கண்கள் சிவந்து, 'அ
என்று உரக்கக்கூவிக்கொண்டு, விசுவாமித்திரருடைய அந்தச்சே
யெல்லாவற்றையும் துரத்திற்று கோபத்தினால் கண்கள் சிவந்த
த்தேனு சாட்டைநுனிகளாலும் தடிகளாலும் அடிக்கப்பட்டு அ
மிங்கும் துரத்தப்படும்போது இன்னும் அதிககோபத்தை அ
தது வாலிலிருந்து பெரியநெருப்புமழையை அடிக்கடி வருஷித்
கோபத்தினால் சரீரமெல்லாம் ஜ்வலித்தது மத்தியானகாலத்து
யன் போல பிரகாசித்தது வாலிலிருந்து பல்கவர் என்னும் ஜா
ரையும், மடியிலிருந்து திராவிடர்களையும் சகர்களையும், பின்பக்
விருந்து யவனர்களையும், சாணத்திலிருந்து பல சபரர்களையும்,மூ
ரத்திலிருந்து வேறுசில சபரர்களையும், விலாப்பக்கங்களிலி

ணடராகளையும, கிராதா, யவனா, ஸிமஹலா, பாபபரா, கஸா,
ா, புளிநதா, சீனா, ஹூணா, கேரளா இவாகளையும, வாய
ரயிலிருநது அனேகவிதமான மிலேசசாகளையும, அநததேனு
டுபணணிறறு பலவகைககளான கவசஙகளாற போாககபபடட
ளும பலவகை ஆயுதஙகளைத தரிததவாகளும காமதேனுவினுல
ஷ்டிசெயயபபடடவாகளுமாகிய அநத மிலேசசக கூடடஙக
ிய பெருமபடைகளினுல மிகுநத கோபததுடன விசுவாமிததிர
டய சேனை அவா பாாததிருககுமபோதே ஆகரமிககபபடடது
போது, ஒவவொரு போாவீரனும ஐநதுபோகளாலும ஏழுபோ
லும பிடிககபபடடான அபபோது பெருமசரமாரிகளினுல
ககபபடட சேனையெலலாம விசுவாமிததிராகணணெதிரிலேயே
றறுப பயமுறறது ரதகஜதுரகபததிகளாகிய நாலவகைப
டகளோடு கூடியதும மிகவும தாஙககககூடாத உககிரமுமாகிய
த விசுவாமிததிராசைனியம நாறபுறமும அடிககபபடடுக காம
னுவினுல ஜயிககபபடடது பரதஶரேஷடனே[1] அநத விசுவா
திரருடைய சேனையிலுளள வீராகளயாவரும கோபஙகொணட
ஷடசேனைகளினுல உயிாபோககபபடவிலலை அநததேனு
சசேனையையெலலாம தூரததுரததிறறு மூனறுயோஜனை
ம தூரததபபடட அநத விஶவாமிததிரசேனை பயததினுல கலங
கததறிக காபபவனை அடையாமறபோயிறறு
பிறகு, அநதவிஶவாமிததிரா பாாததுககோபததினுல ஆவேசங
ணடு ஆகாயததையும பூமியையும நிரபபுகினற சரமாரிகளை ரிஷி
ரேஷடரானவஸிஷடாமீது பொழிநதாா விசுவாமிததிரால பிர
கிககபபடட கொடிய உருவமுளள நாராசபாணஙகளையும கததி
யும அாததசநதிரபாணஙகளையும வஸிஷடமாமுனிவா மூஙகில
ினுல ஒதுககினுா அபபோது, யுததததில வஸிஷடாசெயகை
ஸாமாததியததைககணடு சததுருககளை அழிபபவராகிய விஶவா
திரா அதிகம கோபஙகொணடு அநதரிஷியினமேல திவயாஸதி
ளை மழையாகபபொழிநதாா ஆககனேயாஸதிரம, வாருணுஸ
, ஐநதிராஸதிரம, யமாஸதிரம, வாயவயாஸதிரம முதலிய
ாவறறையும சிறநத மஹிமையுளள பிரமமபுததிரரான வஸிஷ
மேல பிரயோகிததாா அநத அஸதிரஙகள பிரளயகாலததில
ிரஙகொணட ஸூாயரஶமிகளைபபோல எஙகும ஜவாலைகளை
றததுககொணடு வநதன மிகுநத பிரபாவமுளள வஸிஷடரும,
றடைய பிரமமதேஜஸின வனமையினுல, பிரயோகிககபபடட

அந்த அஸ்திரங்களையெல்லாம் சிரித்துக்கொண்டே தண்டத்
தடுத்துவிட்டார். பிறகு, அவையெல்லாம் நீருகி நிலத்தில
தன் வஸிஷ்டர், திவ்யாஸ்திரங்களை ஒதுக்கிவிட்டு, 'மஹாராஜ
துராத்மாவே! காதிபுத்ரனே! தோற்றுப இதற்குமேற்பட்ட
கிரமம் உனக்கிருக்குமானல் அதை நானிருக்கையிற் காண்பி'
சொன்னர். அரசராகிய விஸ்வாமித்திரர், வஸிஷ்டரால் அ
சொல்லப்பட்டபோது, பெருஞ்சேனை வெருட்டப்பட்டு வெ
நிரம்பினவராக ஒன்றும் பேசாமலிருந்தார். அப்போது, விஸ்
திரர் பிரம்மதேஜஸினுலுண்டான அந்தப்பெரிய ஆச்சரியத்
கண்டு க்ஷத்திரியஜன்மத்தில் வெறுப்புற்று, 'க்ஷத்திரியனு
பராக்கிரமமென்னும் வன்மை நிந்திக்கத்தக்கது. பிரம்மதேஜ
வலிமையே வலிமை. பலாபலங்களைத் தூக்கிப்பார்க்கையில் த
மையே சிறந்தது' என்றுசொன்னர். அவர் எல்லாவளங்
நிரம்பிய ராஜ்யத்தையும் சிறந்த அந்த ராஜ்யலக்ஷ்மியையும்
ஸுகங்களை அலக்ஷியஞ்செய்து தவத்திலேயே மனம் வைத்
அவர் தவத்தினுல் ஸித்தியை அடைந்து தமதேஜஸினுல் உலக
எல்லாம் தகைந்து, தாபத்தையுண்டுபண்ணி ஜ்வலிக்கின்ற தே
டன் பிராம்மணத்தன்மையை அடைந்தார். பிறகு, அவர் இ
னுடன்கூட ஸோமரஸத்தையும் பானஞ்செய்தார். இவ்வித
சக்தியுள்ள ராஜரிஷி பிரம்மரிஷியானர்' என்றுன்.

நூற்றுத்தோண்ணூற்றிரண்டாவது அத்தியாயம்

சைத்ரரதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(வஸிஷ்டபுத்ரரான சக்தி[1] கல்மாஷபாதனுக்குச் சாபம்கொ
தும், ராக்ஷஸாவேசங்கொண்ட கல்மாஷபாதன் வஸிஷ்டபு
ரர்களைப் பக்ஷித்ததும், வஸிஷ்டர் புத்திரசோகத்தினுல்
தாபமடைந்து பிராணனை விடுவதற்குப் பல
முயற்சிகள் செய்ததும்.)

அர்ஜுனன், 'கந்தர்வராஜனே! (விசுவாமித்திரர் பிரம
யானபிறகு) வஸிஷ்டர் விசுவாமித்திரர் இவ்விரண்டு ரிஷிகளு

---

1 இவனுக்கு ஸௌதாஸனென்றும் மித்ரஸஹனென்றும் ெ
ளுண்டு.

பறறித துவேஷம உணடானதோ அதைமுழுதும எனககுச
, காதாவனே ! வஸிஷடருடைய பிரமமதேஜஸின மஹிமை
ம், க்ஷததிரியரும மஹாதமாவுமான விஸ்வாமிததிரா பிராமமண
தயும கேடடு நான திருபதியடையவிலலை காதாவராஜனே !
யைசசொல வஸிஷட விஶவாமிததிராகளுடைய மஹிமை
சொலலுகிறுய அதனை எனககுபபூாணமாககசசொல' எனறு
, காநதாவன சொலலுகிறுன
பாாததனே ! இநத வஸிஷடருடைய சரிததிரம [1] புராணம,
த புணணியமானது, எலலா உலகஙகளிலும பிரஸிததிபெற
அதனை எனனிடம கேள பாாததனே ! இவவுலகததில
ாகு வமசததில கலமாஷபாதனெனனும அரசனஒருவன இருந
அவன இநதபபூமியில ஒபபறற பராககிரமமுளளவன ஒரு
வவரசன வேடடைககாக நகரததிலிருநது வனஞசெனறுன
ருககளைப பிடிபபவனுகிய அவவரசன மானகளையும பனறிகளை
டிததுககொணடு திரிநதான, மிகக பயஙகரமான அநதவனத
ணடாமிருகஙகளையும மிகுதியாககொனறுன அவவரசன
நரம அடிததுக களைதது அஙகிருநது திருமபினுன மஹிமை
நதிய விஶவாமிததிரா அவனுககுத தாம யாகஞசெயவிகக
ினுா யுததததில தோலவியடையாத அவவரசன பசிதாகங
ல வருததபபடடு ஒறறையடிபபாதையான வழியிறபோகும
தனககுநேராக வநத ரிஷிஶரேஷடரான வஸிஷடபுததிர
கணடான அவன மஹானுபாவரும வஸிஷட வமசததை
ி செயகிறவரும மஹாதமாவான வஸிஷடருடைய நூறுபுத
ளில மூததவருமான அநதசசகதியெனனுமமுனிவரைககணடு,
டைய வழியைவிடடு விலகும' எனறு சொனனுன ரிஷி, அவ
சொனன அரசனை நயமான வசனஙகளினுல ஸமாதானஞ
, 'மஹாராஜாவே! இஃது எனவழி, இதுதான சாஶவதமான
கிழவன், பயநதவன், அரசன், ஸநாதகன், பெண், ரோகிஷ
வியாணபபிளளை, வணடிககாரன இவாகளுககு வழிவிடவேண
அவாகளில சிலருககு அரசாகள வழிவிடவேணடும மறறும
ரசாகளுககு வழிவிடவேணடும அரசன பிராமமணனுககு
டவேணடுமெனபதுதான, எலலாத தாமஙகளிலுமுளளது'
அவாகளிருவரும வழிககாக ஒருவாககொருவா இவவாறு

1 பூாவகலபஙகளிலுளளது

பேசினா. 'விலகு, விலகு' என்றசொல்லையே மேனமேலும் (
ஞாகள தாமபபடி தமமாாககததில நின்ற அநத ரிஷி வி
போகவிலலை அரசனும கோபததினுல ரிஷியின மாாககததை
விலகாமலிருநதான அபபோது வழிவிடாமலிருநத அநதமுனி
அநத ராஜஶ்ரேஷ்டன அறிவினமையால ராக்ஷஸனைபபோல
யால தீணடினன கசையால அடிககபபடட அநத வஸிஷ்டப
ரான முனிஶ்ரேஷ்டா, உடனே கோபமிருநது, ' அரசாகளில
வானவனே ! நீ ராக்ஷஸனைபபோல ரிஷியை அடிககிறுய ஆத
இனறு முதல நீ ராக்ஷஸனுவாய மனிதாமாமஸததில ஆசைை
இநதபபூமியெலலாமதிரிவாய' என்று அநத ராஜஶ்ரேஷ்டனைச
தாா தவவனமையையே சகதியாகவுடைய சகதிமுனிவரால, '
தமனே ! செல ' என்று அவன சொலலபபடடான அவனு
புரோஹிதாகளாயிருககிற நிமிததம விஶ்வாமிததிராருககும வ
ருககும விரோதமிருநதது அநதசசமயததில விசுவாமிததிரா
னிடம வநதாா பாாததனே ! (சகதியும கலமாஷபாதனும
அவாகளிருவரும இவவாறு விவாதபபடடுக கொணடிருககையில
கிரமான தவமுளளவரும பிரபாவமுளளவருமாகிய விஶ்வாமி
ரிஷி ஸமீபததில வநதாா அதனபிறகு, அநத ராஜஶ்ரேஷ்டன
ஸில வஸிஷ்டருககுபபான அநதச சகதிமஹரிஷியை, வ
மஹரிஷியின புததிரரென்று அறிநதான பாரததனே ! பிறகு, வி
மிததிரரும தமமை ஒளிததுககொணடு தமவிருபபததைச
யககருதி அவவிருவரையும (மறைநது) தாணடிசசென்றுா
சகதியெனனும ரிஷியினுல சபிககபபடடிருநத அநதராஜஶ்ரே
அபபோது அவருடைய கோபததைத தெளிவிபபதறகு அ
பூஜிததுச சரணமடைநதான

குருஶ்ரேஷ்டனே! அநத விசுவாமிததிரா அவவரசனுடைய
ணததைஅறிநது உடனே அரசனினமீது ஒருராக்ஷஸனை ஏவின
தபபிரமமரிஷியான சகதியின சாபததினுலும விசுவாமிததிரு
ஏவலினுலும கிஙகரனெனனும ராக்ஷஸன அபபோதே ராஜ
மேல ஆவேசமானுன வீரனே! அவன ராக்ஷஸனுலபீடிககபபட
அறிநது ரிஷிஶ்ரேஷ்டரான விசுவாமிததிரா அவவிடததில
விலகிபபோனுா பிறகு, தெரிநதவனுன அவவரசன, உளளே
கும ராக்ஷஸனுல பலமாகப பீடிககபபடடிருநதபோதிலும த
தனபுததியினுல அடககிககொணடிருநதான முனனே அரசன

குப புறபபடுமபோதே பசியினலவருநதின ஒரு பிராமமணன
டு மாமஸஞசோநத உணவை யாசிததான அபபோது, மித
ஸஹன எனனும அநத ராஜரிஷி அநதபபிராமமணனைபபாா
, 'பிராமமணு! நீ இஙகேயே சறறுநேரம காததிரு, திருமபி
நபிறகு, விருமபினபோஜனததை உனககுததருவேன' எனறு
னனுன இவவாறுசொலலிவிடடு அரசன செனறுன பிராம
மஶரேஷடன அஙகே நினறுன பாாததனே! பிறகு, பெரிய
முளள அரசன தன விருபபமபோல ஸுகமாகததிரிநது திருமபி
து அநதபபுரததிற பிரவேசிததான அநத அரசன பிராமமணன
னனதைக கேடடுககொணடு உளளேபோய அநதபபுரம சென்ற
அதனை மறநதுவிடடான பிறகு, அரசன நளளிரவிலெழுநது
மமணனுககு வாககுததததனு செயததை நினைதது, உடனே
மயறகாரனைவருவிதது, 'போ, இநதவனததின ஆரமபததில
பிராமமணன அனனததைவேணடி எனனை எதிாபாாததிருககி
அவனை மாமஸமசோநத அனனததினுல நீ திருபதிஅடையவிக
டவாய' எனறுன இவவாறு சொலலபபடடவுடன், அநதச
மயறகாரன எஙகும மாமஸம கிடைககாமையால வருததத
ன அதனை அநத அரசனுககுத தெரிவிததான ராக்ஷஸனுல
வசிககபபடட அரசன, சமையறகாரனைப பாாதது, 'மனிதாமாமி
தினுலாவது அவனுககுப போஜனம செயவி' எனறு மனததில
ததமிலலாமல பலமுறை சொனனுன பிறகு, சமையறகாரன,
படியே செயகிறேன' எனறு சொலலிக கொலலபபடடததகக
ளைக கொலலுகிறவாகளிருககும இடததிறகுச சென்று அசச
றி நரமாமஸததைக கொணாநதான அதனை உடனே முறைப
சமைதது அனனததுடன சோததுத தவமுடையவனுள அந
பசிதத பிராமமணனுககுக கொடுததான அநதப பிராமமண
ரஷடன தனயோகதிருஷடியினுல அநத அனனததைத தெரிநது
ணடு கோபததினுல கலஙகின கணகளுடன, 'இது புஜிககத
து' எனறும, 'அநத அதமனுன அரசன உணணததகாத
வை எனககுக கொடுததததனுல முனனே சகதி சொனனபடி
தா மாமஸஙகளில விருபபமுறறுப பிராணிகள அசசபபடுமபடி
நபபூமியெலலாம திரிவான' எனறும சொனனுன இரணடாந
வறபுறுததிச சொலலபபடட பிறகு, அரசனுககு அநதச
ம உறுதிபபடடது ராக்ஷஸனுடைய பலததினுல ஆவேசிககப
அரசன அறிவிழநதவனுனன பாரதனே! பிறகு, ராக்ஷஸ

ஞல அறிவுபோககபபடட அநத ராஜஸரேஷடன சில
துககுப பின அநதச சகதிமுனிவரைக கணடு, 'இநதத
சாபததை நீா எனமேல பிரயோகிததஞல, முதலில உம
தொடஙகிததான நான மனிதாகளைத தினன ஆரமபிககப
றேன' என று சொனஞன இவவாறு சொனன பிறகு, உட
அநதசசகதிமுனிவருடைய உயிரைபபோககி, புலி பசுவைத
பதுபோல விருபபததுடன அவரைததினருன சகதி இறநத
னதைக கணடு, பிறகு, விசுவாமிததிரா திருமபததிருமப வ
ரின புததிராகளினமீதே அநத ராகூஸனை ஏவிஞா அவ
கோபிததுச சகதிககு இளையவாகளும மஹாதமாககளுமான
டரின புததிராகளை ஸிமமம அறபமிருகஙகளைப பகூஷிபபது
பகூஷிததான

அநதபபுததிராகள விசுவாமிததிரரால கொலலிககபபட
கேடடு, வஸிஷடா அநதத துயரததைப பெரியமலை பூமியைத
வதுபோலத தாஙகிஞா அநத ரிஷிஸரேஷடா தாம இறபபத
எணணங்கொணடாா ஞானமுளளவாகளிற சிறநத அவா வி
மிததிரரை அழிபபதைபபறறிமடடும நினைககவேயிலலை
வஸிஷடபகவான மஹாமேருவின சிகரததிலிருநது தமது சரீர
வீழததிஞா, அமமலையினபாறையினமேல பஞசுபபொதியின
விழுவது போல விழுநதாா பாணடவனே! அநதபபகவான
படி விழுதலிஞல மரணமடையாமற போனபோது மஹாவன
ஜவலிககினற அகனியில பிரவேசிததாா அபபோது செமபை
எரிநதுகொணடிருகக அகனியும அவரைக கொளுததவிலலை
துருககளை ஸமஹரிபபவனே! அஙகே ஜவலிககினற அகனியும
ருககுக குளிாசசியாகவேயிருநதது சோகாவேசஙகொணட
மஹாமுனிவா ஸமுததிரததைககணடு உடனே பெருமபாறை
கழுததில கடடிககொணடு அதன ஜலததில விழுநதாா அநத
முனிவா கடலின அலைவேகததிஞல கரையில ஒதுககபபட
கடுமையான தவமுளள அநதப பிரமமரிஷி எவவகையிலும
போது மரணமடையவிலலையோ அபபோது துயரததுடன தி
ரும ஆஸரமததிறகுச சென்ருா

நூறறுமுப்பத்தோணணூறறுமூனருவது அததியாயம

சைத்ரரதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(உபாயங்களால் பிராணனை விடமுயன்றும் அது நேராமற்போக
வ வஸிஷடர் மறுபடி கங்கையில்விழுந்தும் பிராணன் போகா
மையால் ஆஶ்ரமத்துக்குத் திரும்பிவந்ததும், அங்கேவந்த
சக்தியின்பாரியையான அத்ருஶ்யந்தி கர்ப்பமாயிருப்
பதைத் தெரிந்துகொண்டு தறகொலை செய்து
கொள்வதை நிறுத்தினதும், அத்ருஶ்யந்தியு
டன் கூடப்போதும் வஸிஷடரைப் பக்ஷிப்
பதற்குவந்த கல்மாஷபாதனுக்கு அவர்
சாபவிமோசனஞ் செய்வித்ததும்,
அவனுடைய மனைவி வஸிஷட
ரிடம் கர்ப்பத்தையடை
ந்து அஶ்மகனைப்
பெறறதும்)

பிறகு, புத்திரர்களில்லாத அநத ஆஶ்ரமத்தைக்கண்டு மிகுந்த
[துக்கத்தினால] பீடிக்கப்பட்ட அநத முனிவா அநத ஆஶ்ரமத்தி
[லிரு]ந்து மறுபடியும வெளியிறசெனருா பாரதனே! அவா, காா
[லத]திலப புதுஜலம நிரமபினதும கரையிலமுளைதத பலவகை மாங
[களையும] மிகுதியாக இழுததுக்கொணடுபோவதுமாகிய நதியைககணட
கௌரவபுத்திரனே! துனபமுறற அவா, அதைககணடவுடனே,
[இந]நதியின ஜலததில முழுகிவிடுவேன' எனறு மறுபடியும நினைதத
[வ] மிகுநத துயரமுறற அமமஹரிஷி, பிறகு, தமது சரீரததைக
[கயிறு]களினால உறுதியாகக கடடிக்கொணடு அமமஹாநதியின ஜலத
[தில] முழுகினாா எதிரிகளின படைகளை ஒழிபபவனே! பிறகு,
[அந]நதி அவருடைய கடடுகளை அறுதது அமமுனிவரைக கடடில
[லாம]ல தரையிலிருக்குமபடி விடடுவிடடது கடடுகளினால விடப
[பட்ட] அமமஹரிஷி அநநதியிலிருநது கரையேறினாா மஹரிஷி
[அந்ந]திககு [1] விபாசையெனறு பெயாவைததனா பாரதனே! புருஷ
[ஶ்ரே]ஷடனே! சொலலருமுதவராகிய அநதரிஷியின சொலலினால
[அந]நதி உலகததில விபாசையெனறு கியாதிபெறறது அரசனே!
[அறிவு]முளள வஸிஷடபகவான அபபோது கரையேறி உடனே புத
[திர]ப வயஸனததிலேயே செலுததினாா, ஓரிடததிலும நிறகவிலலை
[அவர] மலைகளுககும நதிகளுககும தடாகஙகளுககும சென்றுா அவா

1 கடடை விடுததது

அபபோது கொடிய முதலைகளையுடையதும பயஙகரமுமான இ
மலையின நதியைககணடு திருமபவும அதன ஜலததில விழுந
அநதச சிறநத ஆறும, அநதப பிரமமரிஷியை அககினிககொபபா
ரெனறு நினைதது நூறுபிரிவுகளாகப பிரிநதோடிறறு அதனால அ
1 சததரு எனறு பெயாபெறறது பிறகு, அதிலும தாம தரை
இருககககணடு தாமாக மரணமடைவது யாருககும கூடாத காரி
எனறுசொலலித திருமபவும ஆஸரமததிறகே சென்றா அ
பலவிதமலைகளும பலவகைததேசஙகளும போனபிறகு, ஆஸரம
விருநத அதிருஸயநதியெனறு பெயருளள மருமகளாற பினசெல
பபடடா பிறகு, அவள பினனே ஸமீபிததுவநததனால, பொ
நிரமபினதும ஆறு அஙகஙகளாகிய சிகைஷ, வியாகரணம, சந
நிருகதம, ஜோதிஷம, கலபம இவறறினால அலஙகரிககபபடடது
வேதம ஓதுகிற குரலைக கேடடனா பிறகு, 'யாா இவன
பின வருகிறுன ? ' எனறு அவா கேடடனா மிகுநத பாககியமு
வனே! அவா இவவாறு சொனனபின, அவாமருமகளும ச
யின மனைவியும தவமுளளவளுமாகிய அதிருஸயநதியானவள
முனிவரை நோககி, 'நானொருததிதான உமமுடன வருகிறேன
றொருவருமிலலை' எனறு மறுமொழி சொனனாள வஸிஷ
'மகளே! வேதவேதாஙகஙகளை ஓதுகிற இநதககுரல யாருடைய
முனனா சகதி ஸாஙகவேததயயனஞசெயத குரலைபபோல எ
குக கேடடதே' எனறுா அதிருஸயநதி, 'முனிவரே! உமது பு
ராகிய சகதியின காபபம எனவயிறறில இதோ உணடாயிருககிற
இநத வயிறறிலேயே இநதக காபபம வேததயயனஞசெ
ஆரமபிததுப பனனிரணடுவருஷஙகள ஆகினறன' எனறுசொனனா
அாஜுனு! சிறபபுவாயநதவரான வஸிஷடரிஷி, அவள இவவ
சொலலைககேடடு மகிழநது, 'ஸநதானம இருககிறது' என
சொலலி மரணததிலிருநது நிவிாததியானா குறறமறறவ
அவா அஙகிருநது அமமருமகளுடனகூட திருமபிவருமபோ
ஜனஙகளிலலாத காடடில உடகாாநதிருநத கலமாஷபாதனைக க
டாா பாரதனே! உககிரமான ராகூஷஸனால ஆவேசிககபபட
அவவரசன அவரைக கணடதும கோபிததெழுநது அபபோ
அமமுனிவரைப பகூஷிககக கருதினன அதிருஸயநதி, கொ
செயகையுளள அவனை நேரிற கணடு வஸிஷடரைப பாாத
பயததினால தழுதழுதத குரலோடு, 'பகவானே! உககிரம

1 நூறாக ஓடினது

டாயுததேதாடு யமன வருவதுபோல கையிறபிடிதத தடியோடு
க கொடிய ராக்ஷஸன இஙகே வருகிறுன மஹானுபாவரே!
தெரிநதவரெலலாரிலும சிறநதவரே! இவனைத தடுபபதறகுத
மையுளளவா இபபுவியில இபபோது உமமைத தவிர வேறெருவ
இலலை பகவானே! பாாபபதறகுப பயஙகரமான இநதப
னிடமிருநது எனனைக காபபாறறும, நிசசயமாக இநத
ஸன இஙகே நமமிருவரையும பக்ஷிககககருதுகிறுன' எனறுள.
டா, 'பெணணே! அசசபபடாதே, ராக்ஷஸனுககு அஞ்ச
டுவது எவவகையிலுமிலலை யாரால பயமவநதிருபபதாக நீ
கிருயோ இவன அரககனலலன இவன பூமியில புகழ்பெறற
மசாலியான கலமாஷபாதனெனனும அரசன இவன இவ
மிகவும பயஙகரனுக இநத வனபபிரதேசததில வஸிககிறுன"
ா பாரதனே! சிறநதமஹிமையுளள வஸிஷடபகவான அவன
ரககணடு ஹுஙகாரததினுலேயே நிறுததினூ மறுபடியும
சுததமான தீாததததினுல அவவரசனுககுப புரோக்ஷணஞ்
து தமதுயோகமகிமையினுல சாபநிவிாததி செயதா அவன
ரணடுவருஷகாலம வஸிஷடபுததிரராகிய சகதியினபிரபாவததி
அமாவாசைககாலததில ஸுாயன ராகுகேதுககளாகிய கிரஹத
பிடிககபபடுவதுபோலப பிடிககபபடடிருநதான பிறகு, அவ
ன ராக்ஷஸனுலவிடபபடடு ஸநதியாகாலததுது மேகததை ஸுா
வககசசெயவதுபோல அநதப பெருவனததைத தனஒளியினுல
நதாகச செயதான உடனே, அவவரசன பழையஞாபகததை
நது முனிசரேஷடரான வஸிஷடரை நமஸகரிததுக கைகூப
ாணடு, 'மஹானுபாவரே! முனிசரேஷடரே! நான ஸுதாஸ
ன, உமமால யாசஞசெயவிககப பெறறவன இநதக காலத
உமககு எனன விருபபமோ அதைசசொலலும உமககு
எனனசெயயககடவேன?' எனறு அபபொழுது கேடடான
கேடட வஸிஷடா, 'எனககு நோநத துககமாகிய இது,
தை அனுசரிததது நடநதுபோயிறறு நீ செல ராஜயததை
அரசனே! பிராமமணனைமடடும ஒருபோதும அவமதிககாதே'
சொனனூ அதறகு அரசன, 'மஹானுபாவரே! நான இனி
பாதும பிராமமணசரேஷடாகளை அவமதிபபதிலலை நான
கடடளைபபடி பிராமமணாகளைச செமமையாகப பூஜிபபேன.
மஞுததமரே! வேதமதெரிநதவா எலலாரிலும சிறநதவரே!
ாதனுல இக்ஷ்வாகுவமசததுககூடஸதாகளுககுக கடனதீாநதவ

ணுவேனே அதனை உமமிடததிற பெறவிருமபுகிறேன இக்ஷ்வ
குலததின அபிவிருததிககாக எனனுலவிருமபபபடும புததிரஸ
னததினபொருட்டு ஒழுககமும அழகும குணமும நிரமபின
மனைவியிடம சோககடவீா' எனறுசொனனுன சொனனபெ
தவருத பிராமமணோததமரான வஸிஷடா, சிறநத விலலாளிய
அவவரசனை நோககி, 'கொடுபபேன' எனபதாகவே அநதவிஷ
திறகு மறுமொழிசொனனா ராஜாவான அாஜுனனே! அ
காலததில வஸிஷடா அவவரசனேடுகூடவே உலகததிறபெயாபெ
அயோததியெனனும நகரததிறகுச சென்ரு ஜனஙகளெலலா
பாவமநிவிாததியான அமமஹாதமாவான வேநதனை இநதிர
தேவாகளழைபபதுபோல ஸநதோஷததுடன எதிாகொணடன
தனா வெகுகாலததுககுபபின அரசன அநத வஸிஷடமஹ
யுடன சோநது அழகான லக்ஷணஙகளோடு கூடிய அநத நகரத
பிரவேசிததான ஸூாயோதயமானதுபோலப புரோஹிதரு
வநத அநத அரசனை அயோததியிலிருககும ஜனஙகள கண்ட
அழகுளளவாகளிறசிறநத அவவரசன சரதகாலததில உதய
சநதிரன ஆகாயததைத தன ஒளியினுல பிரமபச செயவதுபே
அவவயோததிநகரததைத தனஒளியினுல நிரபபினுன நீாதெளி
விளககபபட்ட வீதிகளையுடையதும கொடிகளாலும கொடிமரங
லும பிரகாசிபபதுமாகிய அநதச சிறநதநகரம அவவரசனுளள
மகிழவிததது கெளரவபுததிரனே! அபபோது ஸநதோஷ
செலவமுமநிரமபின ஜனஙகளுளள அநநகரம இநதிரனுல அமர
சோபிபபதுபோல அவவரசனுல சோபிததது அநதராஜரிஷி அ
சிறநதபட்டணததில பிரவேசிததபிறகு, அநதராஜாவின கட்
னுல அவனுடையமனைவி அவரிடம சென்ருள சிறபபுறறவ
வஸிஷடமஹரிஷி, பிறகு, ருதுகாலமவநதபோது [1] தேவதைக
நடையை அனுஸரிதது அநத அரசியுடனசோநதாா உடனே
ளுககுக காபபம உணடாக, அமமுனிஶரேஷடா அவவரசனு
தனனுசெயயபபட்டுத தமது ஆஶ்ரமததிறகுச சென்ரூா
பெறற அநத அரசி நீணடகாலமாகியும அநதககாபபததைப
விககாமலிருநதபோது கலலினுல வயிறறில இடிததுககொண
அதனுல, பனனிரணடாவதுவருஷததில அநதககாபபம புருஷ
ஷடனுகிய அஶமகன எனனும ராஜரிஷியாகப பிறநதது
பெளதநயம எனனும பட்டணததை நிாமாணஞ்செயதான

---

1 ஸபரிசமாததிரததினுல

நூறறுபததோணணூறறுநானகாவது அததியாயம்

சைதாரதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

சார் பிறந்ததும், கல்மாஷபாதன் தம் பிதாவைக் கொன்றதைக் கேட்டு அவர் உலகத்தை நாசஞ்செய்ய யத்தனித்தும், வஸிஷடர் அவருக்குக் கார்த்தவீர்யனைச்சேர்ந்த க்ஷத்திரியர்கள் தனத்துக்காகப் பிருகுவம்சத்தவர்களைக் கொன்றதையும் பயநதோடின ஒரு பிராம்மணியின் தொடையில் தரித்திருந்த கர்ப்பத்தைக்கொல்ல முயலும்போது தொடையைப் பிளந்துகொண்டு வெளியில் வநத குழந்தையின் தேஜஸினால் அவர்கள் குருடராகப் பிராம்மணியைச் சாணமடைந்ததையும்சொன்னதும்)

ராஜாவான அர்ஜுனா! பிறகு, ஆஸ்ரமததிலிருநத அதிருஸ்யநதியவள சக்தியின குலததை விருததிபணணுகிறவனும இரணடாவது சகதியைபபோனறவனுமான குமாரனைப பெறறாள பாரதச்ரேஷ்டனே! அநதப பகவானான வஸிஷடமாமுனிவா அநதப பேரனுககு ஜாதகாமமுதலிய ஸமஸகாரஙகளைத தாமே செயதார. ...து போவதறகாக இருநத அநத வஸிஷடமுனிவா அநதக கர்ப்பத்தை காபபததிலிருநத மாததிரததினாலே நிலைபெறச செயயப்படியால, அநதககுமாரா பராசரா எனறு உலகததிற பெயாபெறறார். தாமாததமாவாகிய அநதபபராசரமுனிவா ஜனிததததுமுதல தந்தையுடனிருபபதுபோல அநதவஸிஷடருடன விடாமலிருநததனால ...ரையே தநதையாக நினைததார பகைவரைத துயரபபடுததுகின்ற அர்ஜுனா! அநதபபராசரா தமது தாயான அதிருஸ்யநதியின முனனிலையில பிரமமரிஷியான வஸிஷடரை நோககி, 'தநதையே' எனறழைததார அநதக குமாரா, 'பிதாவே!' எனறு ...நத அர்த்ததமோடுசொனன அநத இனசொலலைககேட்டு அதிருஸ்யநதி நீர்நிரமபினகணகளோடு அநதப பாலனை நோககி, 'குழந்தாய்! தநதைககுத தநதையாகிய இவரை, 'பிதாவே!' எனறு ...ழைககாதே குழநதாய! உனதநதை நடுககாட்டில ராக்ஷஸனால் ...ககபபட்டார மாசறறவனே! யாரைத தநதையெனறு நினைககிறாயோ இவா உனககுததநதையலலா இநதப பெரியவா புகழ்பெற்ற அநத உனது தநதைககுததநதை' எனறுள தவறுமொழி

யரும சிறநத மனமுளளவருமாகிய அநதபபராசரமஹாிஷி,
ரால இவவாறு சொலலபபடடபின துயரமுறறு எலலாலோக
யும அழிபபதறகு எணணங கொணடார

அவவாறு மனததுள நிசசயஞசெயத அநதபபரா
மஹாதமாவும மஹாதபஸவியும பிரமமஜஞானிகளிற சிறந
மேலான அறிவுளளவரும மைதராவருணியெனறு சொலலப
வருமாகிய அநத வஸிஷடா எனன காரணததினால தடுததா
பதைககேள வஸிஷடா பராசரருககுச சொலவது —

'வேதம தெரிநதவாகளாகிய பிருகுவமசததவரால யாகஞ
விககபபெறறவனும அரசாிறசிறநதவனுமாகிய கிருதவீாயன
னும கியாதிபெறற அரசன ஒருவன இவவுலகததில இருந
குழநதாய! முதலபோஜனததுககுத தகுதியுளள அநதப பா
களை, ஸோமபானமானவுடன, நிரமபின தனதானயஙகளினால தி
அடைவிததான அநதராஜஶரேஷடன ஸவாககஞசெனறபின
காலததில அவன குலததோருககுத திரவியததின உப
கடுமையாக நோநதது அவவரசாகளனைவரும பாாககவாக
தனமிருபபதைத தெரிநதுகொணடு உடனே யாசிபபதறகாக அ
பாாககவஶரேஷடாகளிடம சென்றனா பாாககவாகளிறசிலா
வியததை அழிவிலலாமல பூமிககுள புதைததனா சிலா க்ஷத்
களால பயம நேரிடுவதைஅறிநது பிராமமணாகளுககுத தான
தனா குழநதாய! மறறும சிலபாாககவாகள அநத க்ஷத்
களுககுத திரவியமவேணடிய அவசியததைத தெரிநதுகொ
அவாகளுககு வேணடியபடி தனததைக கொடுததனா குழந
பிறகு, ஒருகால ஒரு க்ஷததிரியன தறசெயலாக ஒரு பாாககவ
டில பூமியைததோணடினதனால அவனுககுத திரவியம கிடைத்
அநதததனததை க்ஷததிரியஶரேஷடாகளனைவருமகூடியே
தனா பிறகு, அநதச சிறநதவிலலாளிகள கோபததால அநதப
கவாகளை நிராகாிததது, சரணமடைநத அவாகளனைவரையும கூ
யான அமபுகளினால அடிததனா காபபததிலிருககிற சிசுமு
எலலாரையும வெடடிககொணடு பூமியெலலாம திாிநதனா
வாறு அவாகள பாாககவாகளை அழிககுமபோது, அவாகளினம
கள பயததினால இமயமலையாகிய தாககததை அடைநதனா
களில அழகியதொடைகளையுடையவளாகிய ஒருததி, தன பா
வினகுலம விருததியாவதறகாக, பயததாலவெளிபபடட சிறந
பாவமுளள காபபததை ஒறறைததொடையினால தாஙகினள ஒரு

பபெண அநதக காபபதைதககணடு பயததினல கலககமுறறு
னே, கூததிரியாகளிடம சென்று ரகஸயமாகத தெரிவிததாள.
னே, அநத கூததிரியாகள அநதக காபபதைதக கொலலும யத
துடன சென்றனா பிறகு, அவாகள, தன ஒளியினல ஜவலிக
ற பிராமமணபபெணணைக கணடனா. உடனே, அநதககாபபம
நப பிராமமணப பெணணின தொடையைப பிளநதுகொணடு
யானகாலததுச சூரியனைபபோல கூததிரியருடைய திருஷடி
அபகரிததுககொணடே வெளிபபடடது அதனல, அவாகள
ணிலலாமல மலைததாககஙகளில தடுமாறினா அபபோதும எண
வீணுகபபோன அவவரசாகள பயததினல கலககமுறறுக
ணவேணடி அநதச சிறநத பிராமணபபெணணைச சரணமடைந
அநத மதிகெடட அரசாகள, துயரமுறறு அவிநத அகனி
போல ஒளிமழுஙகி, மஹானுபாவையான அநதப பிராம
யை நோககி, 'பெருமை பெறற அமமாளுடைய தயையினல
திரியஜாதி கேூமததை அடையவேணடும எலலோரும பாவச
கையை நிவருததிசெயது செலவோம சிறநதவளே! நீ உன புத
னுடனகூட எஙகளமீது தயைசெயயககடவாய மறுபடியும கண
கொடுதது வேநதாகளைக காபபாறறுவாயாக' என்று வேணடினா

நூறறுததோணணூறறைநதாவது அததியாயம

சை த் ர ர த பா வ ம் (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணியின் சொல்லைக்கேட்டு ஔர்வரைச் சரணமடைந்த
க்ஷத்திரியர்களுக்குக் கண்கிடைத்ததும், உலகத்தை
நாசஞ்செய்யத் தவஞ் செய்யும் ஔர்வரை
அவர்பிதா அவருடைய தவத்தி
லிருந்து விலக்கியதும்)

அதனைககேடடு, அநதப பிராமமணி, 'புததாகளே! நான
ஙகொணடு உஙகள கணகளைப பறிததுவிடவிலலை பிருகு
ததவனுன இநத [1] ஊருஜன இபபோது உஙகளமேல கோபித
ககினறுன பிளளைகளே! அடமகாதமா தனபநதுககள கொலலப
டதை நினைததுக கோபததினல உஙகள கணகளைப பறிததிருககி
, சநதேகமிலலை புததிராகளே! நீஙகள பிருகுவமசததவரின

---

1 தொடையிற பிறநதவன

'காபபஙகளைககூட' எபபோது கொனறீாகளோ அபபோது இ
காபபம நூறுவருஷகாலம எனறல தொடையிலடககிவைககப
ருநதது இவன காபபததிலிருககையிலேயே, ஆறு அஙகஙக
டுமகூடிய வேதமெலலாம பருகுவமசததுககு மேனமேலும நன
மையைச செயயககருதி இவனிடம பிரவேசிததன அபபடிப
இவன பிதாவததினுலுணடான கோபததினுல உஙகளைக
விருமபுவது நிசசயம அவனுடைய திவயதேஜஸினுலேதான உ
கணகள பறிககபபடடன அநத ஒளாவனுகிய எனது உததம
ரனையே நீஙகள வேணடிககொளளுஙகள உஙகளுடைய நமஸ
தினுல இவன ஸநதோஷமடைநது கணகளைக கொடுபபன' எ
சொனனள அவளால இவவாறு சொலலபபடட அவவரசாக
வரும, உடனே அநத ஊருஜரைபபாாதது, 'தயைசெயயும' எ
கேடடுககொணடனா அபபோது அவா தயை செயதா அ
சிறநத பிரமமரிஷி தொடையைக கிழிததுககொணடு பிறந
இநதக காரணமபறறி ஒளாவரெனனும பெயரினுல உலகததில
யாதி பெறறா அபபோது அரசாகள மறுபடியும அவரால
ளைப பெறறுத திருமபிச சென றனா

அநதப பாாககவரான முனிவா எலலாலோகஙகளுககும
மையக கருதினா அபபா! அவா அபபோது எலலா உலகஙக
அழிபபதறகாக நினைததுத தம மனமமுழுவதையும அதுவிஷய
ஏகாகரமாகச செயதா மிகுநத தவததினுல ஜவலிதத அநதப பி
வமசபுததிரராகிய ஒளாவமுனிவா தமது பிதாககளைத திருபதி
விபபதறகாகப பாாககவாகளின பகைதீாகக விருமபி எலலாலோ
ளும அழியுமபடி தேவாஸுரமனுஷய லோகஙகளையெலலாம உ
மான பெருநதவததினுல கொதிபபுறசசெயதா குழநதாய!
துககு ஆனநதகானன அநதபபுததிரன அவவகையாக இருநத
கணடறிநது, பிதாககளனைவரும பிதாலோகததிலிருநதுவநது,
வருமாறு சொலலலானா 'ஒளாவனே! புததிரனே! உனது க
யான தவததின மஹிமையைக கணடோம லோகஙகளின
அனுகாஹஞ்செய உன கோபததை அடககு குழநதாய! முன
க்ஷததிரியாகள ஹிமஸிககையில பரிசுததாதமககளான பாாககவ
வரும சகதியிலலாமல தஙகள வதையைத தடுககாமலிருககவி
குழநதாய! நீணட ஆயுளினுல எபபோது எஙகளுககுத துயரமுண
யிறறே அபபோது நாஙகளாகவே க்ஷததிரியாகளால கொலல
வதை விருமபினேம முனனே ஒருவன பாாககவாகளின கிருக

ததைப புதைததுவைததும க்ஷததிரியாகளுககுத துவேஷததைத
கோபததையும உணடாககுவதறகாகவே தான பிராமமணேத்த
ா! குபேரனே நமககு மிகுதியான தனததைக கொணாநது
ததபோதிலும அநதத தனததிைல ஸவாககததை விருமபுகினற
கு ஆகவேணடியதென்ன? குழநதாய! எஙகள எலலோரையும
ா எடுககமுடியாமலிருநதபோது நாஙகளே ஸமமதிததுக கணடு
கபபடட உபாயம இது குழநதாய! ஆதமஹததி செயதுகொள
மனிதன நலல லோகஙகளைப பெறுன அதனல, செமமையாக
யநது நாஙகள ஆதமவதம செயதுகொளளவிலலை அபபா! நீ
யககருதுகிற இநதககாரியம எஙகளுககு இஷடமனறு, எலலா
ஙகளையும அழிபபதாகிய பாபததினினறு இநதமனததை
கு குழநதாய! புததிரனே! க்ஷததிரியாகளையும ஏழு லோகங
யும கெடுககாதே தவததின வனமையைக கெடுககும கோபத
கொல' எனறனா

நூறறுததொணணூறருருவது அததியாயம்

சைதரரதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பிதிர்க்கள் சொற்படி ஔர்வர் கோபத்தை
ஸமுத்கிரத்தில் விட்டது)

ஔாவா, 'பிதிாககளே! நான கோபததினல எலலா லோகஙக
ம அழிபபதைபபறறி முதலிறசெயத பிரதிஜஞைவீணகாது
கோபமும வீணபிரதிஜஞையுமுளளவனக நான ஜீவிததிருகக
டேன நிறைவேறறபபடாத கோபம, அகனி அரணிககட
யை எரிபபதுபோல எனனை எரிததுவிடும காரணமபறறியுண
கோபததை எவன பொறுபபதறகு முயறசிசெயகிறனே அநத
தன தாமாாததகாமஙகள மூனறையும ஸரியாககாபபதறகுவலல
ான எலலாவறறையும ஜயிககவிருமபுகினற அரசாகளிைல துஷ
ளைசசிக்ஷிபபதறகும சிஷடாகளை ரக்ஷிபபதறகும கோபம காலங
பிரயோகிககபபடுவதாகும க்ஷததிரியாகள பிருகுவமசதத
வதனசெயதபோது காபபபையில அடஙகித தொடையி
த நான தாயவாககஙகளின கூசசலைககேடடேன ஈனாகளான
திரியாகள பிருகுவமசததவரைக கரபபமமுதல ஒழிதததை

லோகததிலுளள தேவாமுதலானவாகள எபபோது பொறுததன
அபபோதே கோபம எனனிடம ஆவேசமாயிறறு பயதத
விரிதத கூநதலோடுகூடிய எனதாயமாாகளும தநதைமாாகளும
உலகஙகளிலும அடைககலம பெறுமறபோனாாகள அநதப ப
வாகளின மனைவிகளை யாரும காபபாறறுமலிருநதபோது மேல
யுறற இநத எனதாய ஒறறைததொடையில எனனைததாஙகி
பாவததைத தடுபபவன உலகஙகளில எபபோதிருபபனோ
போதுதான எலலா உலகஙகளிலும பாவஞசெயபவன இரான
போது பாவியைத தடுபபவன எஙகும நேரிடாமலிருககிறானோ
போது அனேக ஜனஙகள பாவசசெயகைகளையே செயதுகொணடு
பாாகள எவன ஸமாததனுயிருநதும தெரிநதிருநதும தன
யினால பாவததைத தடுககவிலலையோ அவனையும அநதப்பாவமசே
அரசாகளும தேவாகளும காபபாறறச சகதியுளளவராயிரு
என பிதிாககள இவவுலகததில ஜீவித்திருபபதை இஷடமாக நினை
அவாகளை ரகஷிபபதறகு ஆரமபிககாமறபோயினா அதனால,
லோகஙகளினமேல நான கோபிததேன எனககுச சாமாததிய
கிறது உஙகளுடையசொலலையும நான அதிகரமிககககூடவிலலை
ஸமாததனாகஇருநதும உபேகைஷசெயதால இவவாறே மறுபடியும
கஙகளுககுப பாபததினால பெரிய பயம உணடாகும என கோபத
லுணடான எநதஅகனி லோகஙகளைப பகஷிககவிருமபுகிறதோ அ
அடககினால, அது தனவலிமையினால எனனையே எரிததுவி
தேவாகளே! நீஙகளும எலலாஉலகஙகளுககும நனமையையேவி
கிறவாகளெனபதை நான அறிகிறேன ஆதலால, உலகஙகளுக
எனககும எது நனமையோ அதனைக கடடளையிடுஙகள'' எ
சொனனா

பிதிாககள, 'உன கோபததினாலுணடான எநத அகனி லோ
களைபபறற ஆரமபிககிறதோ அதனை ஜலததில விடடுவிடு, உல
ஸுகமஉணடாகடடும லோகஙகள ஜலததைஆதாரமாககொணட
எலலா ரஸஙகளும ஜலமயம உலகமே ஜலமயம பிராமமணோ
மனே! ஆதலால, இநத உனகோபாகனியை ஜலததில விடடு
பிராமமணனே! ஸமமதமாயிருநதால உனகோபததினாலுணட
இநதஅகனி ஜலததையெரிததுககொணடு ஸமுததிரததில நிறகட
உலகஙகள ஜலமயமானவையெனறுசொலலபபடடிருககினறன மு
மறறவனே! இவவாறு உனது இநதப பிரதிஜஞையும ஸததிய
விடும இதனால, தேவாகளும உலகததோறும நாசமடையாாகள' எ

குழந்தாய்! பிறகு, ஔர்வர் அந்தக்கோபத்தினாலுண்டான அக்
ப ஸமுத்திரத்தில் விட்டுவிட்டார். அதுதான் வடவாமுகாக்கினி
னப்பட்ட பெரும் குதிரைத்தலையாகி ஸமுத்திரத்திலுள்ள
களைப் பக்ஷிக்கிறதென்று வேதமறிந்தவர்கள் அறிகின்றனர்
து அக்னியை வாயிலிருந்துக்கக்கி ஸமுத்திரஜலத்தைக் குடிக்கிறது
ரிகளிற் சிறந்தபராசரனே! ஆதலால், நீயும் லோகங்கள் முக்கிய
வையென்று அறிந்து அவற்றைக் கெடுக்காமலிருக்கக்கடவாய்
க்கு ஸுகமுண்டாகட்டும்' என்று சொன்னார்

நூற்றுத்தொண்ணூற்றேழாவது அத்தியாயம்

சைத்ரரதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பராசரர் வஸிஷ்டருடைய உபதேசத்தினால் உலகத்தை அழிப்
பதைவிட்டு ராக்ஷஸரை அழிப்பதற்கு யாகஞ்செய்ய
ஆரம்பித்ததும், புலஸ்தியருடைய பிரார்த்தனை
யினால் யாகத்தை முடித்ததும்)

மஹாத்மாவான வஸிஷ்டரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த
பராசரப் பிரமரிஷி தமது கோபத்தை ஸர்வலோகங்களையும்
பதிலிருந்து நிவருத்திசெய்தார் சிறந்த பிரமதேஜஸுள்ள
ம வேதமறிந்தவரெல்லாரிலும் சிறந்தவரும் சக்திபுத்திருமான
ப பராசரமுனிவர் ராக்ஷஸஸத்ரம் என்னும் யாகஞ்செய்தார்
போது, அம்மஹாமுனி, சக்தியின்வதத்தை நினைத்து முதிர்ந்த
னும் பாலர்களுமான ராக்ஷஸர்களைத் தாம் செய்யும் யாகத்தில்
தார் வஸிஷ்டர், 'இவனுடைய இரண்டாவது பிரதிஜ்ஞையை
நான் தடுக்கமாட்டேன்' என்ற நிச்சயத்தினால் அவரை ராக்ஷஸ
த்திலிருந்து நிவருத்திக்கச்செய்யவில்லை அந்த யாகத்தில், அந்தப்
சரமுனிவர், ஜ்வலிக்கின்ற திரேதாக்னிகளின் முன்னிலையில்
காவது அக்னியைப்போலிருந்தார் தமது சக்திக்குத்தக்கபடி
ரமஞ் செய்யப்பட்ட அந்தப் பரிசுத்தமான யாகத்தினால் அந்த
யம் மேகங்கள் போனபிறகு ஸூர்யனால் பிரகாசிப்பதுபோலப்
ாசிக்கச் செய்யப்பட்டது அங்கே தமது பிரமதேஜஸினால்
ாசிக்கின்ற அந்தப் பராசரரை வஸிஷ்டர்முதலிய முனிவர்களெல்
ரும் இரண்டாவது ஸூர்யனைப்போல நினைத்தனர் பிறகு,

சிறந்த புத்திமானாகிய அத்ரிமுனிவர் பராசரரைவிட வேறு ராவல ஸாதிப்பதற்கு முற்றும முடியாத ராக்ஷஸஸத்ரத்தை நிறு கருதி அவரிடம வந்தார் சத்ருக்களை ஸம்ஹரிப்பவனே! அவவா புலஸதியரும புலகரும பெருவேள்வி செய்தவராகிய க்ரதுமுனி ராக்ஷஸர்கள பிழைப்பதைக்கருதி அங்கே வந்தனர் பரதஸ்ரே னே! பார்த்தா! புலஸதியர் அந்த ராக்ஷஸர்களுடைய வதத்தை பற்றி எதிரிகளை அழிப்பவராகிய பராசரரைநோக்கிப் பின்வரு சொல்லலானார்

'அப்பா! உனக்கு இடையூறு ஒன்றுமில்லாமலிருக்கிற புத்திரனே! அறியாதவர்களும நிரபராதிகளுமான எல்லா ராக்ஷ களையும வதஞ்செய்வதனால நீ ஸந்தோஷப்படுகிறாயா? எனக்கு ஸந்ததிநாசத்தை நீ செய்யத்தகாது குழந்தாய்! இது தபஸவிக பிராமமணர்களுக்குத் தாமமாகக காணப்பட்டதல்லவே சாந்தி ரே மேலான தாமம பராசரா! அதைசசெய்ய பராசரா சிரேஷ்டனாக இருந்து பெரிய அதாமத்தைச செய்கிறாய் தெரிந்த சக்திமுனியையும நீ அதிக்ரமிக்கத்தகாது இவவாறு சந்ததிக்கு நாசத்தையும நீ செய்யத்தகாது வஸிஷ்டவமசத்தவ சக்திக்குத் தமதுசாபத்தினாலேதானே அந்த மரணம முன்னே தது? தமமிடத்திலுண்டான கோபதோஷத்தினால அந்தச்சக்தி வுலகத்திலிருந்து ஸவாக்கத்தில சோபிக்கப்பட்டார் ரிஷியே! ரைப பக்ஷிப்பதற்கு ராக்ஷஸன எவனும ஸமாத்தனல்லன வி மித்திரர் ஏவிய ராக்ஷஸனால அந்த வஸிஷ்டபுத்திரர் பக்ஷிக்கப் டார் அப்போது, வஸிஷ்டபுத்திரர்கள பொறுமையுள்ளவர்கள சாபமிடாமலும தங்களைக்காப்பதற்கு உபாயந்தேடாமலும தேகமவரட்டுமென்று நினைத்து அந்தத்தேகத்தைத் தரித்தனர் தச சக்திமுனிவர் தமமரணத்தைத் தாமே தேடிக்கொண்டார் போது அவருக்கு மரணம வந்தது பராசரனே! அதில விசுவாமி ரர் வயாஜமாக இருந்தார் கலமாஷபாதனென்னும அரசனும ஸவ மேறி ஆனந்தப்படுகிறான மஹாமுனியே! சக்திக்கு இளைய ளாகிய வஸிஷ்டபுத்ரர்களனைவரும தேவர்களுடன சோந்து ஸந் முள்ளவர்களாக விளையாடுகின்றனர் மஹரிஷியே! இதெல வஸிஷ்டருக்குத்தெரிந்த விஷயம குழந்தாய்! பேதையர்களான ர ஸர்களுக்கு இந்த நாசம வந்திருக்கிறது வஸிஷ்டபௌத்ரனே! யாகத்திற்கு நீ காரணமாயிருக்கிறாய் இந்தயாகத்தை நீ விடு உனக்கு ஸுகமுண்டாகட்டும உனது இந்த யாகம முடிவு பெறட்

ரா புலஸதியரால இவவாறு சொலலபபடடபோது, சிறநத
முளள வஸிஷடராலும அப்படியே அஙகீகரிககபபடட
மேல, சகதிபுததிரரான பராசரமஹாமுனிவா அநத ஸத
ததை முடிததுவிடடார். எலலாராகஷஸாகளையும ஸமஹரிககும
ததிறகாக வளாககபபடட தீயை அபபோதே இமயமலையின வட
திலுளள பெருஙகாடடில விடடுவிட்டாா அநத அகனி இனன
அவவிடததில எபபோதும ராகஷஸாகளையும மாஙகளையும கற
யும பகஷிததுககொணடு பாவகாலஙதோறும காணபபடுகிறது

நூறறுததோணணூறறெடடாவது அததியாயம

சைதரரதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸௌதாஸன்மனைவியினிடத்தில் வஸிஷடர் புத்திரனை உண்டு
பண்ணினதற்குக்காரணம் கேட்ட அர்ஜுனனுக்கு ஸௌ
தாஸன்கதையையும் அவனுக்குப் பிராம்மணியின்
சாபம் நேர்ந்ததையும் சொல்வது)

சிறநத பிரமமதேஜஸும மிகசசிறநத தவமுமுளள சகதிபுதா
பராசரா, விசுவாமிததிரரை வதமசெயயககருதி மறுபடியும உக
ான [1] தீயைவளாததனா சிறநத ஞானவானன ஸுபரமமணய
ா, விசுவாமிததிரருடைய ஹிததததைககருதி, அகனிககொபபான
ததேஜஸினல பராசரரால மூடடபபடட அநதஅகனியை விழுங
ா' எனறு கநதாவன சொனனதைககேடடு, அாஜுனன, 'கல
பாதனெனனும ராஜாவினல பிரமமஜஞானிகளிற சிறநதவரான
தருவினிடம எனனகாரணமபறறித தனமனைவி அனுபபபபட
? மஹாதமாவான அநதவஸிஷடமஹரிஷி முககியமான தா
த அறிநதிருநதும சேராததகாதலஸதிரீயை ஏன சோநதாா? ஸநே
னே! முனனே வஸிஷடராலும மிகப பாவமான செயகை ஏன
யபபடடது? இதைபபறறி வினவுகினற என ஸமசயததைபெல
நீ தீர்ககககடவாய' எனறான் அதைககேடட கநதாவன,
ாலும ஜயிககமுடியாத தனஞசயனே! வஸிஷடரையும மிதர
ன் எனனபபடட கலமாஷபாதராஜனையுமபறறி நீ எனனைக
டதறகு நான சொலவதைத தெரிநதுகொள பரதஸரேஷ
ா! வஸிஷடபுதாரும மஹாதமாவுமான சகதியினல அவவரசன

1 யாகமசெயதாா

எவவாறு சபிககபபடடானெனபதை முழுதும உனககுச
னேன சாபததிலகபபடடுககொணட அநத வீரனுகிய அ
கோபததினுல கணகள கலஙகித தனமனைவியுடன படட
விருநது வெளியே சென்றுன, ஜனமிலலாத காடடுககுசசெ
மனைவியுடன திரிநதான அனேக மானகூடடஙகளும இன்னு
பல பிராணிகளும நிரமபினதும, பயஙகரமான சபதமுளள
அனேகவிதமான புதாகளாலும கொடிகளாலும மரஙகளாலுமம
கபபடடதுமான வனததில சாபததினுல பீடிககபபடடுத தி
கொணடிருநத அவவரசன, ஒருநாள பசிமிகுநது தன உண
தேடிககொணடு மிகவுங கஷடபபடடுககொணடிருககையில, மனி
லாத ஒரு காடடில ஒரு பிராமமணனும பிராமமணியும் புணா
குச சோநதிருபபதைககணடான அவ்விருவரும, அவனைககண
மிகவும பயநது விருபபம நிறைவேறுமலே ஓடினா ஓடுகிற அவ
வருள அநதப பிராமமணனை அரசன பலவநதமாகப பிடித
தன பாததா பிடிபடடதைககணடு உடனே அநதப பிராமமணி, '
தனே! நலல நியமமுளளவனே! உனககு நான சொலலுகிற
கேள நீ ஸூாயவமசததிற பிறநதவன, லோகததில கியாதிபெ
வன, தாமததினினறும தவருதிருபபவன, பெரியோருககுப
விடை செயவதில ஊககமுடையவன சாபததாற கெடுககப
வனே! ஜயிககமுடியாதவனே! நீ பாபஞ செயயலாகாது. ருதுக
வநதபிறகு ஸநததிககாக என புருஷருடன சோநதிருநத நான, வி
பம நிறைவேறுமலே, என கணவரைபபறறிய வயஸனததினுல
கபபடடவளாவேன ராஜஸரேஷடனே! தயைசெயது இநத
பாததாவை விடடுவிடு' என்றுள

அவள இவவாறு கதறுமபோதே, அவன, தயையிலலாமல,
தானவிருமபின மானைததினபதுபோல, அவளகணவனைத தின
கோபமமேறகொணட அவளது கணணீாததுளிகள தரையில விழு
தும ஜவலிககினறஅசனியாகி அநதஇடததையே எரிததன அபபே
துயாததினுல கொதிபபுறற அநதபபிராமமணி, தன கணவனு
நோநத ஆபததினுலபீடிககபபடடுக கோபததுடன கலமாஷபா
என்னுமராஜரிஷியைபபாாதது, 'அயோககியனே! மதிகெடடவ
என விருபபம நிறைவேறுதபோது, நான பாாததிருககையில, மிகு
புகழுளளவரும என அனபருமான கணவரை நீ தயை சிறி
இலலாமல தினருயாதலால, நீயும எனசாபததாலடிபடடு, ருதுகா
தில உனபாரியையைப புணாநதவுடன உயிரைவிடுவாயாக' எ

தாள பிறகு, அநத ராஜாவினுல் பிராாததிககபபடட அநதப மணி அவனுககு அனுகரகஞ செயதாள 'எநத வஸிஷடமஹ பின புததிராகள உனனுலழிககபபடடனரோ அநதவஸிஷடமஹ புடன புணாநது உன்மனைவி புததிரனைபபெறுவள அரசா இழிவானவனே! அநதபபுததிரனதான உன வமசததிறகாக கபபோகிறுன' எனருள அநத அழகான அஙகிரஸின வம பபெண இவவாறு ராஜாவுககுச சாபமகொடுதது அவன முன பிலேயே ஜவலிககினற தீயில மூழகினள வீரனே! மிகுநத மையுளள வஸிஷடா தமது சிறநத யோகஞானததினுல இதை தும பிரததியகூமாக உணாநதாா அதறகுபபின வெகுகாலம து, சாபம தீாநத அநதராஜரிஷி ருதுகாலததில சேரபபோன து மதயநதி யெனனும அவனமனைவியால தடுககபபடடான ததினுல மோகஙகொணட அவவரசனுககு அநதசசாபம நினை அபபோது தன மனைவியின சொலலைககேடடு, அநத ராஜ ஷடன பரபரபபோடு அநதசசாபததை நினைதது மிகவருதத ுன புருஷஶ்ரேஷடனே! இநதககாரணததினுல சாபமாகிய மடைநத அரசன வஸிஷடரைத தனமனைவியிடம சேரசசெய ' எனருன

நூறறுததொணணூறறுனபதாவது அததியாயம

சைதரரதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் தகுந்த புரோஹிதர் யாரென்று கேட்க, கந்தர்வன் தௌமியரை வரிக்கச்சொன்னதும், கந்தர்வனுக்கு ஆக்னேயாஸ்திரம் கொடுத்ததும், உதகோசமென்ற தீர்த்தத்தில் பாண்டவர்கள் தௌமியரைப் புரோஹிதராக் வரித்ததும்)

அாஜுனன, 'கநதாவனே! எஙகளுககுத தகுநத புரோ வேதம தெரிநதவருள யாரிருககலாம? அவரைசசொல கு எலலாந தெரியுமே?' எனறு கேடக, கநதாவன, 'தேவல வரின இளைய ஸஹோதராகிய தௌமியமுனிவா இதோ வனத தகோசமெனனும புணயதீாததததில புணணியகேூததிரததில செயகிறுா விருபபமிருநதால அவரை வரிததுககொளளுஙக எனருன பிறகு, அாஜுனன அநத ஆகனேயாஸதிரததை யோடு கநதாவனுககுக கொடுததான அவனும ஸநதோஷம

அடைந்து, 'ஸ்நேகிதனே! சிறந்த குதிரைகள் என்னிடம் இரு
றன அவற்றை உனக்குக் கொடுப்பேன் உபகாரஞ்செய்த
ஹிதனுக்குப் பிரதியுபகாரத்தைச் செய்கிறேன் பரதஸ்ரேஷ்ட
சாக்ஷுஷியென்னும் மோஹவித்தையைப் பெற்றுக்கொள்' எ
சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அர்ஜுனன், ஸந்தே
அடைந்து, 'கந்தர்வராஜனே! குதிரைகள் உன்னிடத்திலேயே
கட்டும் உபயோகப்படுங்காலத்தில் நாங்கள் பெற்றுக்கொள்
உனக்கு க்ஷேமம் உண்டாகக்கடவது' என்று சொன்னான்
கந்தர்வனும் பாண்டவர்களும் ஒருவரையொருவர் மரியாதை
அழகான கங்கைக்கரையிலிருந்து விருப்பம்போலச் சென்
ஜனமேஜயரே! பிறகு, அந்தப் பாண்டவர்கள் உத்கோசதீ
தில் தௌம்யாச்ரமத்துக்குச் சென்று தௌம்யரைப் புரோகி
வரித்தனர் வேதம் தெரிந்தவர்களெல்லாரிலும் சிறந்தவ
தௌம்யர் காட்டிலுள்ள காய்கிழங்குகளைக் கொடுத்தும் புரோ
ராக இருப்பதை அங்கீகரித்தும் அவர்களுக்கு மரியாதைசெ
அந்தப்பாண்டவர்கள், அந்தப் பிராம்மணரை முன்னிட்டுக்கொ
பிறகு, ஸம்பத்தையும் ராஜ்யத்தையும் ஸ்வயம்வரத்தில் த்ரௌ
யையும் தாங்கள் அடைந்ததாகவே நினைத்தனர் ஆசாரியரான அ
புரோஹிதருடன்சேர்ந்த பரதஸ்ரேஷ்டர்கள் அப்போது தங்க
நாதனிருப்பதாக நினைத்தனர் அவர்களுடைய ஆசாரியரான அ
தௌம்யரென்னும் பிராம்மணோத்தமர் வேதங்களையும் வேதா
களையும் சரியாக அறிந்தவர், உயர்ந்தபுத்தியும் சிறந்த வாக்
ளவர், அழகுள்ளவர் அந்தத் தௌம்யர் பிரம்மதேஜஸி
புத்தியினாலும் அழகினாலும் புகழினாலும் பாக்கியத்தினாலும் ப
யான மந்திரங்களினாலும் பிருஹஸ்பதிக்கு நிகராயிருந்தார் 'அ
பிரம்மரிஷியும், அவர்களை ஸ்வபாவத்தாலேயே பூமியில் எல்லா
மேற்பட்டவராக நினைத்தார் தர்மஜ்ஞரும் ஸர்வஜ்ஞருமான அ
தௌம்யரால் தாம் யாகஞ்செய்விக்கத் தகுதியுள்ளவர்களாக
கரிக்கப்பெற்ற வீரர்களான பாண்டவர்களனைவரும் ராஜ்யம் கி
தாகவே நினைத்தனர் புத்தியும் பராக்கிரமமும் தேகவன்
மனவெழுச்சியுமுள்ளவர்களும் இரண்டாவது தேவர்களைப்போ
வர்களும் அரசர்களுமாகிய அந்தப் பாண்டவர்கள், அந்தத்தௌ
ரால் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்று, அவருடன் சேர்ந்து அந்தப் பாஞ்
யின் ஸ்வயம்வரத்திற்குச் செல்ல நிச்சயித்தனர்

சைத்ரரதபர்வம் முற்றிற்று.

இருநூறுவது அத்தியாயம்

ஸ்வயம்வரபர்வம்.

(வழியில்வந்த வ்யாஸருடைய கட்டளையினுல் பாண்டவாகள் துரு ...காம் சென்று பிக்ஷையெடுத்துப்புஜித்துக்கொண்டு ஒரு குயவன் ...ட்டில் வசித்திருந்ததும், திரௌபதியின ஸ்வயம்வாத்துக்குக் ...காரணம் சொல்வதும், துருபதன்செய்த ஸ்வயம்வர ப்ரகட ...னத்தைக்கேட்டு க்ஷத்திரியக் கூட்டங்கள் வந்து அவரவர் தங்கள் தங்களுக்குத் தருந்த இடத்தில் வீற்றிருக்கையில் பாண்டவர்கள் பிராம்மணர்களின நடுவில உட்கார்ந்த தும், திரௌபதி மங்களஸ்நானஞ் செய்து அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு ஸ்வயம்வரமண்டபத்துக்கு வந்த தும், திருஷ்டத்யும்னன் லக்ஷியத்தைஅடிப்பவர் களுக்குத் திரௌபதி உரியவளாவாளென்று சொன்னதும்)

பிறகு, புருஷஶ்ரேஷ்டாகளும ப்ராதாககளுமான அநதப பாண ...ரனைவரும, பாஞசாலியின ஸவயமவாததைதையும மஹோதஸவம ...கின்ற அநததேசததைதையும காணபதறகு அநதப பிராமமணா ...ா (தௌமியரை) முனனிடடுககொணடு புறபபடடனா அப ...து அநத வீராகளான பாணடவாகள, மஹாதமாவும பரிசுத ...தமாவும குறறமறறவரும கியாதிபெறறவருமான தவைபாயனரை ...தமாககததில கணடனா, கிரமபபடி அவருககு ஸதகாரஞசெயது ...ராலும கௌரவிககபபெறறு வாாததைசொலலி முடிநதபின அவ ...விடைகொடுககபபெறறுத துருபதகிருஹததுககுச சென்றனா ...ாதமாககளான பாணடவாகள அழகான வனஙகளையும தடாகங ...யும பாாததுககொணடும ஆஙகாஙகு வாஸஞசெயதுகொணடும ...லலமெலலச சென்றனா வேதாதயயனமுளளவாகளும பரிசுத ...களும இனியவாகளும இனசொறசொலலுகிறவாகளுமான பாணட ...ள கிரமமாகப பாஞசாலதேசம சோநதனா அபபோது அநதப ...ணடவாகள அநத நகரததையும ராஜமாளிகையையும பாாதது ...டு, ஒரு குயவனுடைய வேலைசசாலையில வாஸஞசெயதனா ...ாமமணவிருததியை அனுஸரிததுப பிசைக்ஷகளை அஙகே கொணடு ...தனா அவவாறு வநதிருநத அநத வீராகளை எநத மனிதாகளும ...ியவிலலை அப்போது, பாஞசால தேசததாசனுகிய யஜஞஸே

னை, பீஷமரிடததிலும துரோணரிடததிலும தான அபராதஞ
தவனுக நினைதது, தனனைக காபபாறறிககொளவதறகுத தகுதி
காரியததை ஆரமபிததான அவன திருஷடதுயுமனனை அ
பிறகு துரோணரைபபறறி நினைககவிலலை ஆனால, பழைய
தம மாருமமிருபபதனால பீஷமரிடம பயமிருபபதை நினைத
கனனிகையைக கொடுபபதனால அதறகுப பரிகாரததை அவவ
நினைததான பாணடவனுகிய கிரீடிககுக கிருஷணையைக கொடுப
எனபதுதான யஜஞஸேனனுடைய அபிபபிராயம ஆனால, அ
அதனை வெளியிடுகிறதிலலை மருமகனுடைய பலம சேருவது
தனககு[illegible]சக வனமையாக அவன நினைததான பாரதரே! ஜ
ஜயரே! பாணடவாகளைத தேடிககொணடிருநத அநதப பாஞ
ராஜன உறுதியான விலலை வளைககவேணடுமெனறு ஏறபாடு
தான, வியாகரபதன புததிரனுகிய ஸருஞசயன எனபவனு
தேவதைகளினால சொடுககபபடடதும கிநதுரமெனறு பிர
பெறறதும உறுதியுளளதுமான அநதவிலலை வருவிததான அ
மிகுநத வலிமையுளள இருபபுநாண கடடபபடடிருநதது அ
நாணையே மறறொருவன இழுககமாடடான அநதவில மிகசசிறந
அது மஹாதமாவான சஙகரபகவான சநதோஷமடைநது வரப
கொடுததது '(இநத விலலைககொணடு) ஒருலக்ஷியததைஅடிபபத
அரிய காரியததை நான ஏறபடுததவேணடும' எனறு மனததில
சயனுஞசெயதுகொணடு, ஓா உயாநத லக்ஷியததைச செயவித
ஆகாயததில ஒரு விசிததிரமான வேலைபபாடுளள [1] யநதிரததைச
விததான அரசரே! ஒரு பொனமயமான லக்ஷியததையும
[2] யநதிரததுடன சோநததாகச செயவிததான 'இநதவிலலை நா
றிடடுத தொடுககபபடட இநத அமபுகளினால [3]யநதிரததைத தா
லக்ஷியததைஅடிபபவனெவனே அவனதான என பெணணை அ
லாம' எனறும சொனனுன இவவாறு, அநதத துருபதராஜன
யமவரததைபபறறிப பிரஸிததஞ செயவிததான பாரதரே!
தரே! அதைககேடடு அரசாகளனைவரும, ஸவயமவரததைப ப
விருமபின மஹாதமாககளான ரிஷிகளும, காணனேடுகூடின
யோதனுதிகளான கௌரவாகளும, கிருஷணனுடனகூடிய யாத

---

1 சகரமாகச சுழலுவது

2 யநதிரததின நோமேலிருபபதாக

3 சுறறுகிற யநதிரததின துவாரஙகளின வழியாக மேலே
சென்று லக்ஷியததை அடிததல

அநதகாகளும விருஷணிகளும அஙகே சோநதனா பிறகு, ாதமாவான துருபதனல பூஜிககபபெறற அனேக அரசாகள யமவாம பாாகரும விருபபததுடன மஞசஙகளில வரிசையாக உட நதனா மிகுநத மஹிமையுளள பிராமமணாகளும பலதேசஙகளி நது வநதனா பாணடவாகள பிராமமணாகளுடன சோநதே உட் நதனா முபபததுமூனறுகோடி தேவாகளும விமானஙகளோடு ாயததிலநினறனா பிறகு, நகாததது ஜனஙகளெலலாருடைய கோ ம, கொநதளிககினற ஸமுததிரமகோஷிபபதுபோலிருநதது சிம ாசசாமெனறு சொலலபபடட முதலையைபபோனற வடிவமுளள ததிரககூடடததின தலையாகிய வடகிழககுத திசையையடைநது வாசாகள உடகாாநதனா அவவிடம, நகாததுககு வடகிழககில கான ஸமபூமியில நானகு பககமும வீடுகளால சூழபபடடதும, ல அகழிகளோடு கூடியதும, வாயிலகளினலும தோரணஙகளின, அலஙகரிககபபடடதும, விசிதரமான மேறகடடிகளினல எஙகும ஙகரிககபபெறறதும, பலவகை வாததியகோஷஙகள நிரமபியதும், நத அகிறபுகையுளளதும, சநதனககுழமபு தெளிததததும, பூமாலை னல சோபிககினறதுமாயிருநதது கைலாஸ சிகாஙகளுககொப ளவையும ஆகாயததைககிழிககினறவையும செவவையாகச செயயப சிகாஙகளுளளவையும பொனமயமான பலகணிகள நிரமபின பும கலவிழைதத தளவரிசைகளினல அலஙகரிககபபடடவையும லதறகு எளிய படிகளுளளவையும உயாநத ஆசனஙகள முதலிய டஙகளுளளவையும புஷபமாலைகளினல மறைககபபடடவையும நத அகில வாஸனையுளளவையும ஹமஸததின நிறததுககொப ளவையும ஒருயோஜனை தூரம பரவுகினற நலலவாஸனையுளளவை விசாலமான அனேக வாயிலகளுளளவையும படுககைகளாலும னஙகளாலும சோபிககினறவையும பல வாணஙகளுளள தாதுப டிகளுடன சோநத இமயமலைசசிகரஙகள போனறவையும நிாமல ளவையுமாகிய ராஜககிருஹஙகளினல எஙகும சூழபபெறறு அநத மணடபம விளஙகிறறு அபபோது அவவரசாகளனைவரும ருக அலஙகாரஞசெயதுகொணடு ஒருவரையொருவா மிஞசுகினற ளாக அநத ஸபாமணடபததில அனேகவிதமான மணடபங ல உடகாாநதனா அஙகே ஸாமானய ஜனஙகள, உயாநத அபிப ாயமுளளவாகளும மஹானுபாவாகளும மிகுநத கருணையுளளவா ம பிராமமணபபிரியாகளும தஙகள தேசஙகளைச செமமையாகக பவாகளும திருநதச செயயபபடட நறகருமஙகளினல எலலா

ஜனஙகளுடைய மனததையும கவருகினறவாகளுமான ராஜஸி
கள சாரகிற சாநதணிநது வீறறிருபபதைப பாாததுககொண
தனா நகரதது ஜனஙகளும தேசதது ஜனஙகளும கிருஷணை
பாாபபதறகாக விலைபெறற மஞசஙகளில நாறபுறமும உடகாாந
அநதப பாணடவாகளும பாஞசாலராஜனுடைய சிறநத ஐஸவ
தைபபாாததுககொணடு, பிராமமணாகளுடன சோநதுஉடகாாந
ஜனமேஜயராஜரே! அஙகே அநதஸபை மிகுதியான ரதனதானங
டையதும நாடகஙகளும நாததனஙகளும ஆடுகிறவாகளால சே
பதுமாக அனேக தினஙகள வரையில விசேஷமாக விளஙகிறறு
கான அநதச சமாஜம நடநதுகொணடிருககையில, பதினாறுவது தி
தில மைதரம எனனும எடடாவது தாராபலததோடுகூடிய மு
ததில, பூாவசரிததிரஙகள தெரிநதவாகளும புததிரவதிகளு
ராஜஸதிரீகள உயாநத வஸதிரஙகளைத தரிததுககொணடு அ
திரௌபதிககு அலஙகாரஞசெயயத தொடஙகினா முதலில, மை
யககலலால செயயபபடட பலகையில உடகாாநத திரௌபதி
பொறகுடஙகளிலுள்ள ஜலஙகளினால வாததிய முழககஙகளுடன
சனஞ செயவிததனா, ஸநானமானபின, இரணடு படடுககளை இ
யிலும மேலிலும தரிததுககொணட திரௌபதியை, செமமை
அலஙகரிககபபடடதும ரதனஸதமபததோடு கூடினதுமாகிய மே
ககு அழைததுபபோயினா மகிழசசியுறற அநதத திரௌபதி
கிழககுமுகமாக உடகாரவைததபிறகு, அலஙகாரஞசெயயவநத எ
கள, 'இவளை எநத அலஙகாரததால அலஙகரிபபது?' எனறு திகை
கணகளோடு ஒருவரையொருவா பாாததுககொணடனா கூநத
ஈரததை அகிறபுகையின உஷணததினால போககினா இனிய
முளள புஷபமாலைகளினால அவளுடைய கூநதலைககடடினா அ
புலனும இலுபபைபபூககளும சோததுததொடுதத மாலையை அ
கையிற கொடுததனா காரகிற சாநதினால இரணடு ஸதனஙகளி
மகரிகாபததரம எனனும இலை இலையாக இருககும சிததிரத
எழுதினா அவள, [1] சககரவாகஙகளை அடையாளமாகவுடைய
பொனனை மிகுதியாகவுடையதுமாகிய சிறநத நதிபோல விள
ளுள அவளுடைய மலாநதமுகம சுருணட கூநதலால விளஙகி
அது, வணடுகள மொயததுககொணடிருககும தாமரைப புஷபத
யும களஙகததோடுகூடிய சநதிரமணடலததையும ஜயிததது (

[1] ஸதனஙகள சககரவாகஙகளாகவும ஆபரணஙகள பொனனுக
கூறியது

இருநூறறேழாவது அததியாயம

ஸவயமவரபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் வஸிக்கும் இடத்தில் கிருஷ்டத்யும்னன் ஒ
கிருந்ததும், பீமன்முதலானவர்கள் கொண்டுவந்த பிக்ஷை
யைக் குந்தியின் கட்டளையினால் திரௌபதி பரிமாறினதும்,
பாண்டவர்களுடைய விருத்தாந்தங்களைத் தெரிந்து
கொண்டு கிருஷ்டத்யும்னன் திரும்பிச் சென்றதும்)

கௌரவஶ்ரேஷடாகளான பீமாாஜுனாகள குயவனச
'குப போகுமபோதே துருபதபுததிரனை திருஷடதயுமனனும
களின பினனாலேயே தொடாநதுசெனறுன அவன யாரு
புலபபடாமல நாலுபககமும மனிதரைக காவலவைதது, தான
வனசாலையில அவாகளுடைய சமீபததில ஒளிநதுகொணடிருந
சததுருககளைக கொலலுகிறவனுகிய பீமனும அாஜுனனும மஹ
பாவாகளான நகுலஸஹதேவாகளும பிக்ஷையெடுதது மனமகி
உளளவாகளாக யுதிஷடிாரிடம ஒபபுவிததனா அநதக காலத
உதாரகுணமுளள குநதி, அநதத திரௌபதியை நோககி, '
மானவளே! அதில முதறபாகததை எடுததுப பலியையும பிராம
பிக்ஷையையும கொடு எவாகள அனனததை வேணடுகினறன
அவாகளுககும எநதமனிதா நமமைசசுறறி அடுததிருககினறன
அவாகளுககும அனனததைககொடு இனியவளே! அதனபிசசத
உடனே இரணடாகபபகுதது அதிலொருபாதியை என நாலுப
ராகளுககும எனககும உனககுமாகவும மறறொருபாதியை
பீமனுககாகவும பிரிததுககொடு மஹாகஜததுககும விருஷபத
கும ஒபபானரூபமுளளவனும பசுமையான நிறமுளளவனும தே
கடடுளளவனும வீரனுமான இநத யுவா எபபோதும மிகுதிய
புஜிபபவன்' எனறு சொலலிசசொனனுள கறபுளளவள
அநத ராஜபுததிரியும மிகுநத ஸநதோஷததுடன சஙகைபபடா
அவள சொனனதைச சொனனபடி ஒழுஙகாகச செயத
அவாகளனைவரும அநத அனனததைப புஜிததனா தவத
சிறநத மாதரிபுததிரனுன ஸஹதேவன பூமியில தாபபஙகளி
படுககையை அமைததான பிறகு, அநத வீராகளனைவரும
கள கிருஷ்ணாஜினஙகளை அதனமேல விரிதது தரையில ப
தனா. அநதக குருஶ்ரேஷடாகளின சிரஙகள அகஸதியருக
பிரியமான தெனதிசையை நோககியிருநதன அவாகளின சிர

திருந்த பெருத்தும நீணடுமிருக்கும கைகளோடு கூடிய [1]அஜாத
நவையும அவரைசசுற்றி ஸமீபததிலுட்காாநதிருக்கினற அகனி
ப்போலப பிரகாசிக்கும அநதப பாணடவாசளேயும பலராம
னகூடிய வாஸுதேவா கணடாா பிறகு, வாஸுதேவா தாமிஷ
ளில மிகச சிறநதவரும குநதிபுததிரருமான யுதிஷடிரரிடம
று அஜமீடவமசதது ராஜாவாகிய அவருடைய பாதஙகளில
னஞசெயது, 'நான கிருஷணன' எனறு சொனனா அவருக
பின பலராமரும அவவாறே சொனனா அவவிருவரையும கௌர
ள மகிழநது கொணடாடினா புருஷஙரேஷடரான ஜனமே
ரே! அநத யதுவீராகளிருவரும தமதுதநதையின ஸஹோதரி
ா குநதியையும பாதவநதனம செயதனா கௌரவவீராகிய
ாதசதருவும, கிருஷணனைக கணடு குசலபரஙனஞ செயதாா
ஸுதேவரே! இவவிடததில யாருககும தெரியாமல மறைநது
ககும நாஙகளெலலாரும உமமால எவவாறு கணடறியபபட
ாம?' எனறு கேடக, அவரைபபாாததுக கிருஷணன சிரிததுக
ணடு, 'வேநதரே! அகனிமறைநதிருநதாலும அது வெளியில
யவேபடும பாணடவாகளை மிஞசி அநதப பராககிரமஞ செய
வன மனிதாகளில வேறுயாரிருககிறுன? சததுருககளை ஜயிபபவ
ிய பாணடவாகளே! நலலகாலம, நீஙகளனைவரும அநதககொடிய
லிருநது விடுபடடீாகள நலலகாலததினுல பாபிஷடனன திருத
ஷடிர புததிரனும அவன மநதிரிகளும எணணம நிறைவேறுமற
ானாகள உஙகளுடைய கேஷமம, குகைககுள வைககபபடடது
ால ரகஸயமாயிருககடடும (பிறகு,) ஜவலிககினற அகனியைப
ால விருததியடையுஙகள அரசாகள யாரும உஙகளை அறியாமல
நககவேணடும நாஙகளிருவரும விடுதிககே செலவோம' எனறு
னனா பாணடுபுதரரான தாமபுதரரால விடைகொடுககபபெறறு
திய ஸ்ரீயுளள கிருஷணபகவான பலதேவருடன சோநது விரை
கசசெனருா

---

[1] தாமபுததிரா.

உடகாாநதுகொணடிருநத அவாகளெலலாரும, பாாததுகெ
டிருககும புகழபெறற கிருஷணையைக கணடு ஒருவரையொ
பாாததுககொணடு அவளை உளளததில நிறுததினா திரெளபதி
கணடபிறகு, அநத அளவறற பராககரமமுளள அனைவாககு
புலனகளையும கலககிககொணடு மனமதன(உளளததில)தோனறி
பாஞசாலியின ரூபம ஆசைபபடததககதாகவே பிரமமதே
தம இஷடபபடி சிருஷடிசெயயபபடடது அஃது எலலாப பிர
களின உளளஙகளையும கவருவதாகவும மறறபபெணகளின உ
களிலெலலாம சிறநததாகவுமிருநதது புருஷஶரேஷடரும
புததிரருமான யுதிஷடிரா அவாகளின எணணஙகளைக குறிபபு
ஞல தெரிநதுகொணடு வியாஸா சொனனதை முழுதும நினைத
அநதத தாமபுததிரா ஒருவாககொருவா விரோதம வருமெனற
திஞல ஸஹோதரரெலலாரையும பாாதது, 'சிறபபுளள திரெள
நமமெலலோருககும பாரியையாவாள' எனறா " எனறுசொன

ஜனமேஜயா, "கிருஷணன சகதியுளளவராக இருநதும
ரால என வில நாணேறிடபபடவிலலை? எனனகாரணமபறறி
லக்ஷியம அவரால அடிககபபடவிலலை? புருஷஶரேஷடரே! அ
எனககுச சொலலும" எனறுகேடக, வைசமபாயனா சொ
கிறா "கிருஷணன சகதியுளளவராயிருநதும பாணடவாக
தெரிநதுகொளள விருமபினதிஞல அநதவிலலை நாணேறிடவி
கேளவியிஞலமடடும பாணடவாகள இவவுலகததில ஜீவிதது
கினறனரெனறு அவா நிசசயிததிருநதாா உததமமான
லோடுகூடிய அநத ஸவயமவரததில மறற அரசாகள அசக
ளெனபதைக கணடறிநதும, ஒபபறற வீரஞகிய தனஞசயன
அநதவிலலை நாணேறிடுவனெனறும ஊகிததது வஸுதேவபுத
ராகிய கணணபிரான அநேக உபாயஙகளிஞல பாணடவாகளை
தெரிநதுகொளள விருமபிப பாாததுககொணடு அநத விலலைத
நாணேறிடக கருதாமலிருநதாா பாாததாகள இவருககு மிகப பி
களாயிருநதாாகளனறே? அபபோது பாணடவாகளனைவருமதங
ஜயேஷடஸஹோதரரான தாமராஜருடைய சொலலைககேடடு அ
விஷயததை உளளததிலநினைதது உறசாகஙகுறையாமலிருநதாா
விருஷணிவீரராகிய கிருஷணபகவானஅவாகளைக கெளரவவீர
எனறுநினைததுப பலராமருடனகூட அநதப புருஷஶரேஷட
வஸிககும அநதக குயவனுடைய வேலைசசாலைககுச சென்றா அ

ன்று மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் அந்த திரௌபதியைப் க்ஷயென்று தெரிவித்தனர் குந்தி, வீட்டுக்குள்ளிருந்தபடி, ாமலே, 'எல்லோரும் சேர்ந்து புஜியுங்கள்' என்று அந்தப் கிரரிருவருக்கும் சொல்லினள் பிறகு, கிருஷ்ணையைக்கண்ட தி, 'நான் தீங்காகச் சொல்லிவிட்டேன்' என்றுசொன்னுள்,' தத்தில் பயந்தவளாகிய அந்தக் குந்தி சிந்தையுற்று மிகவும் பபட்டத்தக்க அந்த திரௌபதியைக் கைபிறபிடித்துக்கொண்டு ஷ்டிரரிடம் சென்று, பின்வருமாறு சொல்லலானுள

'புத்திரனே! அரசனே! இந்த் த்ருபதராஜனபுத்திரி உன் தமபி னுல் என்னிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டாள் நானும் பாராமலே, ர்ந்துபுஜியுங்கள்' என்று வழக்கம்போற சொல்லிவிட்டேன் ரவஸ்ரேஷ்டனே! இப்போது நான் பொய் சொன்னதாக இல் லிருப்பது எவ்வாறு நேரிடும்? இந்தப் பாஞ்சாலராஜபுத்திரிக்கு ாமம் எவ்வாறு வராமலிருக்கும்? இவள் எவ்வாறு தவறுதலில் லிருப்பள்? நீ சொல்' என்றுள் சிறந்த புத்திசாலியும் புருஷ ரஷ்டரும் கௌரவவீரருமான தாமராஜா, தாயாரால் இவ்வாறு லலப்பட்டபோது, சற்றுநேரம் ஆராய்ந்து குந்தியைசசமா னுசெய்து, தனஞ்சயனைப்பார்த்து, 'பல்குனனே! திரௌபதி னுலேதான் பந்தயத்தில் ஜயிக்கப்பட்டாள் இந்த ராஜபுத்திரி னுலேதான் பிரகாசிக்கப்போகிருள் எதிரிகளை ஜயிப்பவனே! கினிசாக்ஷியாகச் சாஸ்திரப்படி நீ இவளைப்பாணிக்ரஹணஞ்செய்து ள்' என்றுர் அர்ஜுனன், 'ராஜரே! என்னைப் பாவத்துக்குரியவ நீர் செய்யத்தகாது இது தர்மமாகாது இது பெரியோர்களால் கீகரிக்கப்பட்டதன்று முதலில் நீரும், உமக்குப் பிறகு சிறந்த களையுடையவனும் நினைத்தற்கரிய செய்கையையுடையவனு ய இந்தப் பீமனும், அவனுக்குப்பிறகு நானும், எனக்குப்பின் லனும், பின்பு பலசாலியான இந்தஸஹதேவனும் விவாகஞ் துகொள்ளுதற்குரியவர்கள் அரசரே! பீமனும் நானும் நகுல ஹதேவர்களும் இந்தப்பெண்ணும் உமதுகட்டளைக்குட்பட்டவா இஃது இவ்வாறிருக்கையில், தாமத்திற்கும் புகழுக்கும் எது தியோ, பாஞ்சாலராஜனுக்கும் எது நன்மையோ அதனை ஆராய் நீர் செய்யவேண்டும் எங்களுக்குக் கட்டளையிடும் நாங்களனை ம உமக்குட்பட்டிருக்கிறோம்' என்றுசொன்னுன் பக்தியோடும் கத்தோடும் சேர்ந்த அர்ஜுனனுடைய சொல்லைக்கேட்டுப் ரட்டவர்கள் பாஞ்சாலியின்மீது பார்வையை வைத்தனர் அங்கே

விடததில வநதிருநதவாகள, 'ஸவயமவரமணடபததில, பிராமம களை மேனமை அடைநதுவிடடாாகள பாஞசாலி பிராமமணாகள அடையபபடடாள' எனறு சொலலிககொணடு சென றனா ம தோளுடுதத பிராமமணாகளால சூழபபடட அநதப பீமாஜு கள பிரபாஸததினுல அஙகிருநது வெளிபபடடனா சததுருக ளுல விசேஷமாகப புணபடடவாகளும கிருஷணையினுல பினதெ ாபபடடவாகளுமாகிய அநத இரணடு வீரபுருஷாகளும ஜனக டததிலிருநது விடுபடடுப பூாணசநதிரனும ஸூாயனும ஏககா தில உதயமாகி மேகஙகளினுல விடுபடடதுபோல விசேஷமாகப காசிததனா அவாகளின தாயாரான குநதி பிகைஷககுககாலஙக தும தன புததிராகள வராமலிருநதபோது, அவாகளின நாசத பறறியே பலவகைகளால சிநதையுறறுள புததிரவாஞசையினுல மயஙகின அவள, 'கௌரவஶரேஷடாகளான எனபுததிராகள,'த ராஷடிர புததிராகளால அறியபபடடுக கொலலபபடடிருபபரோ அலலது மாயாவிகளான மிககொடிய ராகஷஸாகளால ப விரோதமபறறிக கொலலபபடடிருபபரோ? மஹாதமாவான விய ருடைய நிசசயஙகூட மாறுகிவிடடதே!' எனறு இவவாறு சிந தாள பிறகு, மேகஙகள மூடி ஜனஙகள தூஙகினதுபோல வெ படாமல ஓயநதுபோயிருநத மழைநாளாகிய அநதத தினத ஸாயஙகாலவேளையில மேகஙகளால மூடபபடட ஸூாயனைபபே பிராமமணாகளால சூழபபடட அாஜுனன அநதக குயவனச யில பிரவேசிததான

இருநூறறுருவது அததியாயம்

ஸவயமவரபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீமார்ஜுனர்கள் திரௌபதியைப் பிக்ஷையென்று தெரிவித்தன கேட்டுக் குந்தி 'ஐவர்களும் சேர்ந்து புஜியுங்கள்' என்று சொன் தும், பிறகு திரௌபதியைக்கண்டு மிகவும் வியாகுலப்படு , போது யுதிஷ்டிரரும் அர்ஜுனனும் பேசிக்கொண்டதும், கிருஷ் ணத்வைபாயனர் வசனத்தை நினைத்து ஸஹோதரர் எல் லோருக்கும் திரௌபதி மனைவியென்று யுதிஷ்டிரர் நிச்ச யித்ததும், குயவன் வீட்டிற்குக் கிருஷ்ணபகவான் வந்ததும்)

மஹானுபாவாகளும புருஷஶரேஷடாகளுமான பீமாஜு கள அநதக, குயவனுடைய வேலைசசாலைககுபபோயக குநதிபி

ணடு பிராமமணாகள கொடியவாகள, பலததில வாயுவுககும இந
னுககும ஒபபானவாகள அவாகள யாராயிருநதாலும பிராம
ாகளுககு நமஸகாரம, நாம நமது நகரம செலவோம' எனறு
ளரவாகள சொனனூாகள இவவாறு சொலலிககொணடே அவா
யுததததை விடடுப போயினா பிராமமணாகள ஆஙகாஙகு கூட
கூடடமாகச சோநது மகிழநதனா அபபோது அநதபபோா
னயிலநினற பிராமமணாகளை அஙகுளள க்ஷததிரியாகள அனேகா
ததுககொணடு நாறபுறததும நினறனா பிராமமணாகளும வெறறி
டைநது கனனிகையை அழைததுககொணடு புறபபடடனா பீம
னனூல சலலியன ஜயிககபபடடும காணன தோறறும துரியோ
னும துசசாஸனனும சணடையிலிருநது ஓடியுமபோனபோது,
லா அரசாகளும பயநது பீமஸேனனைச சுறறிககொணடனா
ாகள அஙகே சோநது, 'இநதப பிராமணஸரேஷடாகள இரு
ம எஙகே ஜனிததவாகள, எவவிடததில வஸிபபவாகளெனறு
மையாக அறியவேணடும பரசுராமரையும துரோணரையும
டவனுன கிரீடியையும தேவகிபுததிரரான கிருஷணபகவானை
சாரதவதரான கிருபாசாரியரையும தவிர ராதாபுததிரனுன கா
ன யுததததில எதிாககவலலவனெவன? துரியோதனனைததான
ததில எதிாததுச சணடைசெயயவலலவன யாவன? அவவாறே,
வானகளிற சிறநத மநதிரதேசாதிபதியான சலலியனை யுததத
கீழே வீழததுவதறகு வலலவன, வீரரான பலராமரையும
டவனுன பீமனையும வீரனுன துரியோதனனையும தவிர வேறு
ன இருககிறுன? பிராமமணாகள நிரமபின இநதச சணடையி
நது சேனைகளைத திருபபவேணடும பிராமமணாகள குறறவாளி
ாயிருபபினும எநதககாலததிலும அவசியம காபபாறறபபட
ணடியவாகள அதனூல, இஙகே இவாகளைத தெரிநதுகொணடு
கு உறசாகததுடன யுததஞசெயவோம' எனறு சொனனூாகள
ாஜுனாகள யுதததில அநதச செயகையைச செயதபிறகு அவ
று பேசிககொணடிருநத அவவரசாகளெலலாரையும மறற மனிதா
யும பாாதது ஒனறும பேசாமலிருநதனா பீமஸேனனுடைய
தசசெயகையைக கணடபின அவவிருவரையும குநதிபுததிராக
னறு நினைததுக கணணபிரான அவவரசாகளெலலாரையும
ழைதது, 'திரௌபதி தாமமாகவே அடையபபடடவள' எனறு
தானஞசெயது யுததஞசெயயாமல தடுததா யுததததில ஸமாத
ளான அநத ராஜஸரேஷடாகளெலலாரும இவவாறு யுததததை
டு நீஙகி வியபபுடன (தமதம) இடஙகளுககுச சென றனா அவ

விதமான முடிவுவராமலிருக்கும்படி செய்யவேண்டும்' என்று
விப் பரிகாயுதங்களபோன்ற கைகளையுடைய ராஜஶ்ரேஷ்ட
கோபித்துத் துருபதனைக் கொல்வதற்கு ஆயுதங்களுடன் எதிர்
போயினர். அவர்களிற் பலர் விற்களையெடுத்துக் கோபித்
கிறதைக் கண்டு பயந்து துருபதன் பிராமணர்களைச் சரணம
தான். துருபதன் பயத்தினாலாவது சக்தியில்லாமையினால
உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவாவது பிராமணரைச் சரணம
வில்லை. அரசர்களை ஸமாதானப்படுத்துவதற்காக அவர்க
போனார். மதம்பிடித்த யானைகளபோல வேகமாக ஓடிவருகி
அவ்வரசர்களைச் சத்துருக்களை வெல்லுகிறவர்களும் சிறந்த வில
களும் பாண்டு புத்திரர்களுமான பீமார்ஜுனர்கள் எதிர்த்துச்
றனர். பிறகு, அவ்வரசர்கள் கோபத்தோடு ஆயுதங்களையெடு
கொண்டும் மணிக்கட்டுக்கும் விரல்களுக்கும் தோலுறைகள்
டுக்கொண்டும் குருகுல புத்திரர்களாகிய பீமார்ஜுனர்களைக்
லக்கருதி கிளம்பினர். அப்போது ஆச்சரியமும் பயங்கரமு
செய்கைகளை உடையவனும் மஹாபலசாலியும் இடிக்கொப்
வன்மையுள்ளவனும் ஒப்பற்ற வீரனும் மஹாகஜங்கள் போன்ற
மாகிய பீமன் இரண்டு கைகளினாலும் ஒருமரத்தைப் பிடுங்கி
களை உதறினன். எதிரிகளையழிப்பவனும் பருத்தும் நீண்டு
புஜங்களுள்ளவனுமாகிய பீமன் தண்டாயுதனான யமன் உக்கிர
தண்டாயுதத்தை எடுத்துக்கொள்வதுபோல அம்மரத்தை
துக்கொண்டு புருஷஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனுக்கு ஸமீபத்தில
ருன். நினைக்கமுடியாத செய்கையுள்ளவனும் மனிதருக்கு
பட்ட புத்தியுள்ளவனும் இந்திரனுக்கொப்பான பராக்கிரமமு
வனுமாகிய அந்த அர்ஜுனன் தன் ஸகோதரனான பீமனு
அந்தச் செய்கையைக்கண்டு வியப்புற்றான், பயமின்றி விற்பி
நின்றான்.

மனிதருக்கெட்டாத ஞானமுள்ளவரும் நினைத்தற்கரியசெ
யுள்ளவருமாகிய கிருஷ்ணபகவான், பீமார்ஜுனர்களுடைய அ
செய்கையைக்கண்டு, பலராமரைநோக்கிப் பின்வருமாறு செ
லானார்: 'ஸிம்மம்போலவும் விருஷபம்போலவும் கர்வமாக
கொண்டு பனைமர உயரமுள்ள மஹாதனுஸை இழுக்கிறானே,
அர்ஜுனன்தான். ஸங்கர்ஷணரே! நான் வஸுதேவபுத்திர
தால் இதில் ஸந்தேசமில்லை. இதோ பலத்தினால் விருக்ஷத்
பிடுங்கி அரசர்களை வெல்லுவதற்கு ஸாஹஸமாக ஆரம்பித்

இருநூற்றுநான்காவது அத்தியாயம்

ஸ்வயம்வரபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அ)ரசர்கள் கோபங்கொண்டு துருபதனைக் கொல்லவந்தபோது
பீமார்ஜுனர்கள் சண்டைக்கு ஆயத்தமாயிருப்பதைத்
தெரிந்து கிருஷ்ணபகவானும் பலராமநும்
பேசிக்கொள்வது)

துருபதராஜன் அப்போது தன்பெண்ணை அந்தப் பிராம்மண
ருக்குக் கொடுக்க நினைத்தபோது, அரசர்கள் ஒருவரையொருவர்
ர்த்துப்பார்த்துக்கொண்டு கோபமுற்றனர் அவர்களனைவரும்
பரம ஒற்றுமையான எண்ணத்துடன் சேர்ந்து பேசிக்கொண்
ர் 'நாமெல்லோரும் துராத்மாவான துருபதனால் அழைக்கப்
ஸ்வயம்வரம்பார்க்கிற ஆசையினால் சேர்ந்துவந்தோம் இந்தத்
பதன் நம்மெல்லாரையும் துரும்பாகநினைத்து நம்மைத்தாண்
பெண்களிற் சிறந்த திரௌபதியை ஒரு பிராம்மணனுக்குக்
டுக்க நினைக்கிறான் செடியைவளர்த்துக் காய்க்கிறகாலத்தில்
ன் வெட்டுகிறான் நம்மை அவமதிக்கின்ற இந்தத் துராத்மாவை
கொன்றுவிடுவோம் இவன் குணங்களைப்பற்றிக் கௌரவிப்ப
தும் பெரியவனென்ற மரியாதைக்கும் தகுந்தவனாயிருக்கவில்லை
ரியர்களுக்குப் பகைவனான இந்தத் துராசாரமுள்ளவனையும்
ன் புத்திரனையும் கொல்வோம் இவன் எல்லா அரசர்களையும்
ழைத்து மரியாதைசெய்து உயர்ந்த அன்னத்தையும் புஜிப்பித்து
பின் அவமதித்திருக்கிறான் தேவஸபைபோன்ற இந்த ராஜ
பையில் தகுதியான ராஜர்கள் ஒருவரையும் இவன்காணவில்லையா?
ம்வரவிஷயத்தில் பிராம்மணர்களுக்குத் தகுதியில்லை ஸ்வயம்
க்ஷத்திரியர்களுக்கென்பது சாஸ்திரப் பிரஸித்தமானது அர
ளே! அல்லது, இந்தப்பெண் க்ஷத்திரியன் யாரையும் அடைய
பாமலிருப்பாளாயின் இவளை நெருப்பில் போட்டுவிட்டு நம
நகர்களுக்குச் செல்வோம் பிராம்மணன் அவஸரத்தினாலாவது
யினாலாவது ராஜஶ்ரேஷ்டர்களுக்கு விருப்பமில்லாத இந்தக்
த்தைச் செய்திருப்பானாயின் அவனை எவ்வகையிலும் நாம்
ல்லலாகாது ஏனெனில், நமது ராஜ்யம் வாழ்வு தனம் புத்
திரர்கள் மற்றுமுள்ள நமது ஸம்பத்தெல்லாம் பிராம்மணர்
காகவே இருக்கின்றன அவமானத்திற்குப் பயந்தும் தங்
ர்மத்தைக் காப்பதற்காகவும் மற்ற ஸ்வயம்வரங்களுக்கும் இவ

யாகப பூமியில விழுநதது பிறகு, ஆகாயததிலும தேவாகளின
ஷம உணடாயிறறு, சபைநடுவிலும பெரிய ஆரவாரம உணடாயிற
சததுருககளை வதைசெயகிறவனாகிய அாஜுனனுடைய தலையில
திரன தேவமலாகளைப பொழிநதான அஙகிருநத ஆயிரககணககா
பிராமமணாகள உததரீயஙகளை வீசினா எலலாரும ஆசசரியமுற
ஹாஹாகாரஙகளைச செயதனா ஆகாயததிலிருநது அநத ஸபைய
நாறபுறஙகளிலும பூமாரிகள பொழிநதன வாததியககாராகள அ
கம உபவாததியஙகளுடன வாததியஙகளை வாசிததனா அங
ஸூதமாகதாகளின கூடடஙகளும நலலிசையுடன துதிசெயதன
துருககளைக கொலலுபவனாகிய துருபதன அவனைககணடு ஸநதோ
அடைநதான அவன தன ஸைனயஙகளுடன தான அாஜுனனு
உதவிசெயய விருமபினான அநதப பெரிய ஆரவாரம விருததியடை
போது, தாமிகஷடாகளிற சிறநத யுதிஷடிரா, புருஷஸரேஷடாகள
நகுலஸஹதேவாகளுடன கூட இருபபிடததிறகே சென்றா அடிக
படட லக்ஷியததையும இநதிரனுககொபபான பாாததனையும பாா
கனனிகையாகிய கிருஷணை, எபபோதும வழககமாகப பாாபபவாக
கும புதியவளபோலிருநதாள நகைககாமலிருககுமபோதே நகை
வளபோலவும மதுமததிலலாமலே ஸருஙகார விலாஸஙகளினால ம
கினவளபோலவும வாககினாலலலாமல பாாவையினாலேயே பேசு
வளபோலவும வெணமையான உயாநத புஷபமாலையை எடுததுக
ணடு புனனகையுடன அாஜுனனிடம சென்றாள க்ஷததிரிய வீ
களின மததியிலிருநத கிருஷணை, அசசமினறி அவாகளுககுபபி
னே சென்று பிராமமணாக கூடடததின மததியிலிருககும அாஜு
னது மாாபில மாலையை அணிநது, தேவேநதிரனை இநதிராணிபோ
வும, அககினியை ஸவாஹாதேவிபோலவும, விஷணுவை லக்ஷமிபோ
வும, ஸூாயனை உஷையெனனும காலைஸநதிபோலவும, மனமத
ரதிதேவிபோலவும, மஹேஸ்வரனைப பாாவதிபோலவும வரணுகவா
தாள நினைததறகரிய செயகையுள்ள அநத அாஜுனன ஸபாமண
பததில ஜயிதது அநதப பிராமமணாகளால கொணடாடபபெற
அநதத தன மனைவியை அழைததுககொணடு அவளால பின தொ
ரபபெறறு ஸவயமவர மணடபததினினறும புறபபடடான

ரிய உறசாகததைததருவது அசகதன தானே செலலான, மேலும,
ாமமணாகளுககு அஸாததியமான கருமம ஒன்றும எநத லோகங
லும சரீரததோடு ஸஞசரிககும எநதப புருஷாகளிடததிலும
நபபதிலலை ஜலததையும காறறையும புஜிபபவாகளும காயகிழஙகு
ா ஆகாரமாகக கொணடவாகளும உறுதியான தவமுளளவாகளு
ன பிராமமணாகள தேகபலம குறைநதவாகளாயிருநதும தஙகள
வனமையிஞல அதிக பலவானகளாகிருாகளனறோ? ஸரியோ
ோ, ஸுகமோ கஷடமோ, பெரிதோ சிறிதோ, வலியநோநத கரு
ததைச செயயும பிராமனன அவமதிககதககான ஜமதகனிபுததிர
ன பரசுராமரால க்ஷததிரியாகள யுததததில அபஜயபபடடனா
லஸதியா தமது பிரமமதேஜஸிஞல அகாதமான கடலைககுடிததனா
தலால, இஙகுளளவரனைவரும, 'இவன சிறுவன' எனறு சொல
டும இவன சிறநதவன சீககிரததில விலலை நாணேறிடடும'
றனா மறறபபிராமமணஸரேஷடாகள, 'அவவாறே ஆகடடும'
றனா இவவாறு அநதபபிராமமணாகள பலவகைசசொறகளைச
லலிககொணடிருககையில, அாஜுனன தனுஸின ஸமீபததில பின
கொமல மலைபோல நினறுன பிறகு, பாணடவஸரேஷடனை அா
னன, திருஷடதயுமனனை நோககி, 'இநதததனுஸ பிராமமணாகள
ணறிடககூடியதுதானு?' எனறுன அவன சொனனதைககேட
திருஷடதயுமனன, 'பிராமமணோததமா! பிராமமனன, க்ஷததிரி
, வைசியன, சூததிரன இவாகளில யாராயினும இநதச சிறநத
வலை நாணேறிடுவானுயின அவனுககு என ஸஹோதரியைக கொ
பேன நான ஸததியமாகச சொனனேன' எனறு சொனனுன
தனபிறகு, மஹாபராககரமசாலியும போரில வெலலமுடியாதவனு
ன அநத அாஜுனன, அநதத தனுவைசசுறறிப பிரதக்ஷிணஞசெய
ன பிறகு, அவன வரததைககொடுககும தேவதையும பிரபுவுமா
ஈஸவரனுககுத தலைவணஙகிக கிருஷணனை மனததில நினைநது
லலையெடுததான தனுாவேதததில சிறநதவாகளான ருகமன, ஸுநீ
, வககரன, காணன, துரியோதனன, சலலியன, ஸாலவன ஆகிய
ாகளால முதலில மிகுநத முயறசிசெயதும எநத வில நாணேறிட
டியாமறபோயிறறோ அநத விலலை அபபோது வீராகளுள காவ
ளளவனும கிருஷணனுககொபபான மஹிமையுளளவனும இநதிர
திரனுமான அாஜுனன ஒருநொடியில நாணேறிடடான, ஐநது
ணஙகளையெடுதது லக்ஷியததையும அடிததான செமமையாக
ககபபடட அநத லக்ஷியம உடனே யநதிரத துவாரததின வழி

இருநூறறுமூனருவது அததியாயம

ஸவயமவர பாவம. (தொடர்ச்சி)

(வில்லைநாணேறிட எழுந்திருந்த அர்ஜுனனுக்குப் பிராம்மணர்
ஆசீர்வாதஞ்செய்ததும், அர்ஜுனன் வில்லைநாணேறிட்டு
லக்ஷயத்தை அறுத்ததும், திரௌபதி அர்ஜுன
னுக்கு மாலையிட்டதும்)

எபபோது அரசாகள தனுஸைநாணேறிடும செயகையிலிரு
நிவிாததியாயினரோ அபபோது உயாநத புததியுள்ள அாஜுன
பிராமமணாமததியிலிருநது எழுநதான இநதிரததுவஜமபோ
ஒளியையுடைய பாாததன புறபபடடதைககணடு பிராமமணஙகள
டாகள கிருஷணாஜினஙகளை வீசிக கூவினா சிலா வருததமுள்
ராயினா சிலா ஸநதோஷமுளளவராயினா புததிமானகளும
யநதெரிநதவாகளுமான மறறும சிலா, 'பிராமமணாகளே! எநத
உலகததில கியாதிபெறறவாகளும பலவானகளும தனுாவே
ததையே முககியமாகக கொணடவாகளுமாகிய காணன சலலியன
லான க்ஷததிரியாகளால வளைககபபடவிலலையோ அநதவிலலை,
திரபபயிறசியிலலாதவனும தேகவனமையில மிகக குறைநதவ
மான ஒரு சிறுபையனால எவவாறு நாணேறிடமுடியும? சாபலய
ஞல ஆராயநதுபாராமறசெயயும இநதககாரியம பயனபடா
போனால எலலா அரசாகளின நடுவிலும பிராமமணாகள பரிகா
ததககுரியவராவாகள இவன, காவததினாலாவது ஸநதோஷத்தி
லாவது பிராமமணாகளுககுள்ள சபலததினாலாவது விலலைவளைக
புறபபட்டிருநதால தடுககபபடவேணடும போகாமலிருபபது ந
அரசாகளின எளளததிறகுப பாததிராகளாகாமலிருபபோம,
மதிபபை அடையாமலிருபபோம, உலகததில இகழபபடாமலி
போம' எனறு ஒருவாககொருவா பேசிககொணடனா இன
சிலா, 'யௌவன வயதிலிருபபவன, அழகுள்ளவன, மஹாக
தின துதிககைபோனற கைகளையுடையவன, பருதத தோளக
தொடைகளும புஜஙகளுமுடையவன, தைரியததில இமயமலைபோ
றவன, ஸிமமமபோலக கமபீரமான நடையுளளவன, மதயா
யைபபோல நடககிறவன, ஒளியுளளவன, இவனிடததில இ
காரியததில திறமை எதிாபாாககக கூடியதே இவனுடைய
சாகததினாலும ஊககககத தகுதியிருககிறது இவனுடைய சகதி

காண்டபிறகு, வில்லேத்தரித்த இந்திரனைப்போல விளங்கினன்
வன் தனுவை நாணேற்றத்தொடங்கினன் ஏற்றப்பட்ட அந்த
ல இன்னும் எள்ளளவிருக்கையில் திருமபி அடித்தது அப்போது,
ரியோதனராஜனகை விறபிடியை விட்டதனல வனமையுள்ள அந்த
லவினல அடிக்கப்பட்டு அனனுந்துவிழுந்தான விலலினல அடிக
பட்ட அந்த அரசன வெட்கத்துடன சென்றுன அவனுக்குப
றகு, ஸூரயபுத்திரனும ஸூதபுத்திரனும ஸ்ரேஷ்டனுமான கா
ன விலலினிடமவந்து அதைத தூக்கினன அவனுமும ஏற்றப
ட்ட அந்த வில மயிரிழையளவில திருமபியடித்தது மூனறு
லாகங்களையும ஜயிக்கத்தக்கவனும பலத்தினல மூனறு லோகங்களி
ம பெயாபெறறவனுமான அந்தக்காணனும அந்த விலலினல
காலவியடைந்தானென்றதனல எலலோரும அந்தவிலலினிடம பய
றறனா காணனும அந்தவிலலினல இவவாறு தோறகச்செயயப
டுபபோகவே, ராஜஸ்ரேஷ்டாகள தாமரைமலாபோனற முகங்கள
ழுந்து கணணெடுத்துப பாாக்கவிலலே காணன தோலவியுறற
ப பாாத்து, உலகத்தில வீராகளான ராஜஸ்ரேஷ்டாகள வில
டுப்பதிலும திரௌபதியை அடைவதிலும ஆசையற்றவராயினா
ந்த ஸபையில ஜனங்கள பரபரப்படைய, அரசாகள வீரவாதம
யது ஓயந்தபோது, வீரனும குந்திபுத்திரனுமாகிய அாஜுனன
த்ததனுவை நாணேற்றவும அமபுதொடுக்கவும நினைத்தான
கு, அஸுராகளுக்கும தேவாகளுக்கும மிகமேலானவரும மிகச
ந்தபுத்தியுள்ளவரும யதுவமசவீரருமான வாஸுதேவா, திரௌ
பாணடுபுத்திரனன அாஜுனனைக்கு வந்ததாக நினைத்துப பல
ருடன கைபிசைந்து களிப்புற்று யதுவீராசனாகிய ராமகிருஷ
களும தௌமயரும தாமபுத்திரரும அவாஸஹோதராகளும
, அந்த ஜனக்கூட்டத்திலுள்ள ராஜஸ்ரேஷ்டாகளும பராமமண
ரேஷ்டாகளும அப்போது நிஜரூபமமறைந்திருந்த பாணடவாகளை
யவிலலே

தஙகள பராககிரமஙகளைபபறறிக காஜிததனா அநத உறுதிய
விலலை நாணேறிடுவதறகு மனததினாலும முடியவிலலை அவர
கள தமசகதியைக காணபிககுமபோது அநதபபாரமானவில அதி
னால அலைககபபடடுத தடுமாறித தஙகள வனமையினாலும சி
யின சிறபபினாலும பூமியினமேல நிலைததுநினறபிறகு உறச
குறைநது கிரீடஙகளும ஹாரஙகளும நழுவப பெருமூசசுவி
கொணடு முயறசியை விடடுவிடடனா அபபோது அநத ராஜக
டஙகள கடினமான விலலினால ஹாரஙகளும தோளவளைகளும ந
ஹாஹாகாரஞசெயது திரௌபதியின மேலுளள விருபபததை
டுத துயரமடைநதிருநதனா இவவாறு, அவவரசாசள நாற
களிலும திருமபிபபோன பிறகு, சேதிதேசாதிபதியும வீரனும
னுககுகொபபான பலசாலியும சிறநத கீாததியுளளவனும புததி
யும தமகோஷபுததிரனுமான சிசுபாலன, அரசாகளின முனனிலை
தனுஸின அருகில வநதுநினறான அநத வில அவனால நாணேற
படுமபோது நாணபூடடுவதறகு உளுநதளவு மிசசமிருககை
அவன அநத விலலினால பீடிககபபடடு முழஙகால மடிததுப பூமி
விழுநதான உடனே எழுநது அவவரசன தனதேசததிறகுச
றான அவனுககுபபிறகு, பெரியசூரனும மிகுநத பலசாலியும
போனற கழுததும பருதததோளகளுமுடையவனும மதயானைபோ
நடபபவனும மதயானைபோலச சிவநத கணகளையுடையவனும
யானைபோனற வேகமுளளவனுமாகிய ஜராஸநதனெனனுமரசன
போல அசையாதவனாக விலலினருகில வநது நினறான அவ
ஏறிடபபடுமபோது, விலபூடடுவதறகு இனனும கடுகளவு இரு
யில திருமபி அடிததது அவனுககுப பின, மஹாவீரனும மஹா
சாலியும மதரதேசததரசனுமான சலலியனும வநதான அவ
ஏறிடபபடுமபோது, பினனும பயறறினளவிருககையில தி
அடிததது உடனே, பின திருமபிபபாராமல தன ராஜயத
குப புறபபடடான, பிறகு, ‘இநத உயாநதவிலலை இபபோ
எநத அரசனதான நாணேறிடுவான?’ என்று மனததில நிசச
செயதுகொணடு மறுபடியும நினறான அவனுககுபபிறகு, அ
காரமுளளவனும அஸதிரஙகளில நிசசயமான ஞானமுளளவ
ராஜலக்ஷணஙகளெலலாம பொருநதினவனும மஹாபலசாலியும
னும திருதராஷடிர புததிரனுமான துரியோதனராஜன அ
ஸஹோதராகளின நடுவில விரைவாக எழுநதான, திரௌபதி
கணடு களிபபுறறு விலலினருகில வநதான அவன விலலை எடு

தனா மஹானகளாகிய அவாசள கிருஷணனுடைய அபிப
பததில அடஙகிபிருநதனா மதஙகொணட பெரியயானைகளு
னற உருவமுளள அநத [1]ஐவரும தாமரைததடாகஙகளில சிறநத
யானைகளிருபபதுபோலிருககககணடு, யதுவீராகளில சிறநதவ
மாதவா அவாகளை நீறபூததுமறைநதிருககும பஞசாகனிகளைப
ல நினைததனா யுதிஷடிரனையும பீமனையும அாஜுனனையும
களான நகுல ஸஹதேவாகளையும முறையே பலராமருககுச
னனா பலராமா அவாகளைககணடு உளளமகிழநது கிருஷணனை
கினனா கிருஷணையையடைநத பாாவைகளும மனோவிருததிகளு
டயவாகளும முயறசியுளளவாகளும உதடுகளைக கடிததுக கொ
சிவநதவாகளும வீராகளுமான மறற ராஜபுததிராகளும ராஜ
ததிராகளும அநதப பஞசபாணடவாகளைப பாாககவிலலை அவ
ற சிறநத கைகளையுடைய அநதக குநதிபுததிராகள மஹானுபாவா
வீராகளுமாகிய நகுலஸஹதேவாகள ஆகிய இவாகளனைவரும
த திரௌபதியைக கணடபோதே மனமதபாணஙகளால அடிக
டவராயினா அபபோது, அநத ஆகாயம தேவாகளும ரிஷி
கநதாவாகளும நிரமபினதும, கருடாகளும நாகாகளும அஸு
ளும விததாகளுமாகிய இவாசளாலடையபபடடதும, திவயபரி
வீசுவதும, தேவலோகததிய புஷபவருஷஙகளசொரிவதும, ஸபா
டபததினமேல ஆகாயததில எஙகும நிறைகினற மேககாஜனம
னற தேவாகளுடைய துநதுபிகளின பெருமுழககஙகளும புல
குழலகள வீணைகள பணவஙகளின நாதஙகளும நிரமபினதும,
புறஙகளிலும தேவவிமானஙகள நெருஙகினதுமாயிருநதது
து, அநத ராஜககூடடஙகள வரிசையாகத திரௌபதியை உததே
தத தம பராககிரமஙகளைக காணபிககத தொடஙகினா காணன,
யோதனன, ஸாலவன, சலலியன, அசுவததாமா, காாதன,
தன, வகரன (தநதவககிரன), களிஙகதேசததரசன, வஙக
ததரசன, பாணடியன, புணடரதேசததரசன, விதேகராஜன,
ராஜன இவாகளும தாமரையிதழகளைபபோனற கணகளும
ஙகைகளுமுடையவாகளும கிரீடஙகளையும முததுமாலைகளையும
ளவளைகளையும மிகுதியாக அஙகஙகளில அணிநதுகொணடவாக
பராககிரமமும தைரியமுமுளளவாகளுமான இனனும அனேகம
ாதிபதிகளாகிய ராஜபுததிராகளும ராஜபௌததிராகளும தஙகள

---

1 'ஸாவாஙகஸுநதரமாகிய ஐநது கஜேநதிரஙகள' எனபது
ய உரை

இருநூற்றிரண்டாவது அத்தியாயம்

ஸ்வயம்வரபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(பிராம்மணர்களுக்கு நடுவில் பாண்டவர்களிருப்பதாகக் கிரு
பகவான் அறிந்து பலராமருக்குச் சொன்னதும், வில்லைப்பார்
வுடன் சில அரசர்கள் ஆசையொழிந்ததும், சிசுபாலன் முத
லானவர் வில்லைநாணேற்றுகையில் பங்கமடைந்ததும்,
அர்ஜுனன் வில்லை நாணேற்ற விரும்பினதும்.)

அலங்காரஞ் செய்துகொண்டவர்களும், குண்டலங்கள்
தரித்துக்கொண்டவர்களும், அழகிலும் பராக்ரமத்திலும் குலத்
திலும் ஒழுக்கத்திலும் தனத்திலும் இளமைப்பருவத்திலு
வம் விருத்தியடைந்தவர்களுமான அந்த யுவராஜர்களனைவரும்,
ரையொருவர் மிஞ்சக்கருதி, தம் தம்மிடமுள்ள அஸ்திரபலத்
தேகவன்மையையும் நினைந்து, மதமேவந்ததினால் கூட்டத்தினின்
வேறுபட்ட இமயமலையிலுள்ள மதயானைகள்போல ஆயுதப
ளாகக் கிளம்பினர் அப்போது, அவ்வரசர்கள் ஒருவரையொ
பொறாமையுடன் நோக்கிக்கொண்டும் மதனால் அங்கங்கள் பீ
பட்டும், 'திரௌபதி எனக்குத்தான்' என்று சொல்லிக்கொ
ஆஸனங்களினின்றும் எழுந்தனர் அந்தத் திரௌபதியை ஜயி
கொண்டுபோகும் விருப்பத்துடன் ஸ்வயம்வர மண்டபத்தில்
மாகச் சேர்ந்த அவ்வரசர்கள் பர்வதராஜபுத்திரியான பார்வ
அடைய விரும்பிக் கூடின தேவகூட்டங்களைப்போல விளங்
ன்மத பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடைய அந்த
சர்கள் திரௌபதியையடைந்த மனத்தோடு ஸபா மண்டப
இறங்கினபிறகு, ஸ்நேகிதர்களாயிருந்தும் திரௌபதியின்பி
பகை செய்துகொண்டனர் தேவகூட்டங்கள், ருத்திரர்கள்,
தியர்கள், வஸுக்கள், அசுவினி தேவர்கள், ஸாத்யர்கள், மரு
கள் இவர்களெல்லாரும் யமனையும் குபேரனையும் முன்னிட்டு
ண்டு விமானங்களோடு அங்கே வந்தனர் அஸுரர்களும், கரு
ளும், மஹாநாகர்களும், நாரதர் பர்வதர் முதலிய தேவரிஷி
யக்ஷர்களும், சாரணர்களும், அப்ஸரஸுகளோடுகூட விஶ்வா
முதலான கந்தர்வஶ்ரேஷ்டர்களும், விரைவாக அங்கே வந்தனர்
ராமரும் கிருஷ்ணனும் வ்ருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களுமாகிய
ஶ்ரேஷ்டர்கள் மேலானவர்களுக்கு அடங்கிப் பார்த்துக்கொ

நனருக அலஙகாரஞசெயதுகொணடு உனககாக வநதுசோநதி
னறனா பருஹநதன, மணிமான, தணடதாரராஜன, ஸஹதே
ஜயதஸேனன, மேகஸநதிராஜன, சஙகனும உததரனுமாகிய புத
ளோடுகூடிய விராடராஜன, வருததக்ஷேமன புதரனுன ஸுசா
சேனுபிநதுராஜன, ஸுநாமா ஸுவாசசஸ எனனும புததிராக
டுகூடிய ஸுகேது, ஸுசிதரன, ஸுகுமாரன, வருகன, ஸதய
ி, ஸூாயதவஜன, ரோசமானன, நீலன, சிதராயுதன, அமசு
, சேகிதானன, மஹாபலசாலியான ஶ்ரேணிமான, ஸமுதரஸே
புததிரனும மஹாபராககிரமசாலியுமான சநதிரஸேனன, ஜலஸந
தநதையும புதலவனுமாகிய விதணடனும தணடனும, பௌண
வாஸுதேவன, வீரனுனபகததததன, கலிஙகன, தாமரலிபதன,
ஞதிபதி, வீராகளான ருகமாஙகதனும ருகமரதனுமாகிய புததி
ருடனகூட மஹாரதனும மதராராஜனுமான சலலியன, கௌரவ
ஸோமதததன, மஹாரதனுன அவனபுதரன, சூராகளாகியபூரி
ரவஸ சலன ஆகிய மூவா இவாகளும சோநதிருககினறனா காம
தேசததரசனுகிய ஸுதக்ஷிணன, பூருவமசததவனுன தருடதன
பருஹதபலன, ஸுஷேணன, உசீநரபுததிரனுனசிபி, திருடாகளை
பவனுகிய காரூஷதேசததரசன, பலராமன, கிருஷணன, வீரனு
நகமிணியின புததிரன பிரதயுமனன, ஜாமபவதியினபுததிரனுன
பன, சாருதேஷணன, பிரதயுமனனுடையபுததிரனுன அனிருத
கதன, அகரூரன, ஸாதயகி, சிறநதபுததியுளள உததவன,
கன புதரனுன கிருதவாமா, பருது, விபருது, விதூரதன, கங
சஙகு, கவேஷணன, ஆசாவஹன, அனிருததன, ஸமீகன, ஸாரி
பன, வீரனுன வாதபதி, ஜிலலி, பிணடாரகன, பராகரமசாலி
உசீனரன ஆகிய இநத யாதவாகளும உனககுச சொலலபபட்ட
பகீரதன, பருஹதக்ஷதரன, ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயதரதன,
றதரதன, பாஹலீகன, மஹாரதனுன ஶ்ருதாயு, உலூகன, கை
ராஜன, சிதராஙகதன, சுபாஙகதன, சிறநதபுததியுளள வதஸ
ன, கோஸலாதிபதி, பராகரமமுளள சிசுபாலன, ஜராஸநதன
இவாகளும பூமியிற பெயாபெறற பறபல தேசாதிபதிகளான
னும அநேக க்ஷததிரியாகளும, உனககாக வநதிருககினறனா
புளளவளே! பராகரமசாலிகளான இவாகள உனககாகச சிறநத
பததை அறுபபாாகள அழகியவளே! இநத லக்ஷியததை எவன,
கிருனே அவனை இபபோதே வரிககககடவாய' எனறு தருஷடத
ன சொனனுன

கூ௨

படடபோது, மேகததுககும தூநதுபிவாததியததுககும ஒபபான
லுளள திருஷடதயுமனன, கிருஷணையை அழைததுககொணடு
ஸவயமவரமணடபததின நடுவிலவநது மேகமபோலக கமபீர
குரலோடு நயமாயும அாததம நிரமபினதாயுமிருககிற பினவ
சிறநத வசனததை வழககபபடி உரககச சொலலலானுன

'இஙகே சோநதிருககிற அரசாகள நான சொலவதைக கே
கடவா இது வில இது லக்ஷியம இவை அமபுகள யநதிர
துவாரததினவழியாக ஆகாசததிறகுப போகினற கூாமையான
சாஙகளினுல லக்ஷியததை அடியுஙகள குலமும ரூபமும பல
பொருநதிய எவன இநதமஹாகாரியததைச செயகிறுனே அவ
என ஸஹோதரியான இநதககிருஷணை இபபோதே பாரியையாவ
உணமையாகச சொலலுகிறேன ' எனறுன துருபதபுததிரன
களைப பாாததது இவவாறுசொலலி, உடனே தன ஸஹோதரி
அஙகே சோநதிருககும அரசாகளுடைய பெயா, குலம, சகதி இ
களைத தெரிவிததுச சொலலலானுன

இருநூறறேராவது அததியாயம

ஸ்வயமவரபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸ்வயம்வர மண்டபத்துள்ள அரசர்களின்பெயரைச் சொன்ன

துரியோதனன, தூவிஷஹன, தூாமுகன, துஷபிரதாஷண
விவிமசதி, விகாணன, ஸஹன, துசசாஸனன, யுயுதஸு, வாயுவே
1 பீமவேகரவன (பீமவேகன), உககிராயுதன, பலாகி, கரகாயு (
காயு), விரோசனன (தூவிரோசனன), குணடகன, சிதரஸேன
ஸுவாசசஸ, கனகதவஜன, பராககிரமசாலியான நநதகன, நந
துகுணடன, விகடன இவாகளும இனனும மஹாபலசாலிகளும வி
களுமான தருதராஷடிரபுததிராகளும காணனுடனகூட உனக
வநதிருககினறனா க்ஷததிரியஜாதியிற சிறநதவாகளும மஹாத
களுமான அரசாகள எணணிலலாதவாகள இருககினறனா ஸு
புதரனுன சகுனியும, வருஷகனும, பருஹதபலனுமாகிய இநதக
தாரராஜ புததிராகளெலலாரும வநதிருககினறனா ஆபுததாரிகளெ
லாரிலும சிறநத மஹாதமாககளாகிய அாவததாமாவும, பே

1 கங-வது அததியாயததிலும, அதன பினனுளள அகாரதி
லும காணக

இயறகைக கறுபபுடையனவாயிருநதமையால) அவைகளுககு
யை ஸமபிரதாயததிறகாக இடடனா ரதனஙகளிழைதத ஆபா
களினல உசிதபபடி அலஙகாரஞசெயதனா அவளுடைய
ராகிய பருஷதி அரிதாரததையும மனேசிலையையும இரணடு
ஙகளினல எடுதது முகததில திலகமிடடாள அலஙகரிககபபடட
மகளைக கணடு அநத மஙகையாகள மகிழசசியுறறனா எபபடிப
கணவன கிடைபபனே எனற நினைவினல அவளுடைய தாயாா
தாஷபபடவிலலை பிறகு, துருபதனுடைய கடடளையினல்
ணணகாசள வநது, ஸதனஙகளையே அலஙகாரமாகவுடைய அந
திரௌபதியைப பெணயானையினமேல ஏறறிவைததனா அப
து வாததியஙகள முழஙகின மஙகளசபதஙகள ஆகாயததில பர
பாஙகிமாகளும சிறநத அநேகம பெணயானைகளிலேறி மங
கானஙகளைப பாடிககொணடு இருபககஙகளிலும சென்றனா.
லகாபபோா ஜனஙகளை விலககுவதில பரபரபபுடன முனனே
றறனா அபபோது அநதச சிறநத நகரததில பெரிய கோலா
முணடாயிறறு பாரதரே[1] திருஷடதயுமனன குதிரைமேல
ககொணடு முனனே சென்றுன துருபதன வலியவிலலாளிகளால
கபபடட பெருமபடையை வகுததுவைததுககொணடு பெருங
டததுடனகூட ஸ்வயமவரமணடபததில நினறுன மஙகளஸநானஞ
பதவளும நலல ஆடையுடுததது எலலா ஆபரணஙகளாலும அலங
ககப பெறறவளுமான திரௌபதி, நலல அலஙகாரததோடு கூடிய
னமயமான மாலையை எடுததுககொணடு, அலஙகரிககபபடட ஸவ
வரமணடபததிறகு வநததை அனைவரும கணடனா உடனே,
ரௌபதி ஸவயமவரமணடபததில பிரவேசிததாள அவள், நாண
றறு, மகிழநதிருநத அரசாகளனைவரையும கடைக்கணணுறபாாதது,
பபவாகளின மனஙகளைமிகவுமகவாநதுகொணடு ஸவயமவரமணட
தில நினறுள அபபோது ஸோமகராஜாகளுககுப புரோஹிதரும
திரஙகளதெரிநதவரும பரிசுததருமான பிராமமணா சாஸதிரபபிர
ம அகனியைசசுறறித தாபபஙகளைபபரபபி அதில [2] ஆஜயாகுதி
பதனா அககினிககுத திருபதி செயவிததும பிராமமணாகளைக
ணடு [3] ஸவஸதிவாசனஞ செயவிததுமானபிறகு, நாறபுறஙகளி
ம வாததியஙகளையெலலாம நிறகச செய்தாாகள ஜனமேஜய
ஜாவே[1] அநத ஸவயமவரமணடபம சபதமிலலாததாகச செயயப

---

1 அலிகள 2 அகனியில நெயயைவிடுவது
3 மஙகளமான வேதமநதிரஙகளைச சொலவது

குமுன குநதி இருநதாள அவளுககுபபின அவாகளின பாதங
ன கடையில கிருஷணை இருநதாள அநததிரௌபதி பாணட
ளுககுக காலணையாகப போடபபடடவளபோல அவாகளுடன
த தரைமேல தாபபஙகளில படுததாள அநதவிஷயததில
ள மனததுககுளளேயும துனபமுணடாகவிலலை அவள அநதக
ாரவ ஶரேஷடாகளைக குறைவாகவும நினைககவிலலை அவவிடத
அநதச சூராகள சேனைகளைபபறறியும, திவயாஸதிரஙகளைப
றியும, தோகள யானைகள கததிகள கதைகள கோடரிகளைப
றியும, அருமையான சமபாஷணைகளைச செயதுகொணடிருநதனா
போது அவாகள பேசின அநதச சமபாஷணைகளைத துருபத
டைய புததிரனான திருஷடதயுமனன செவியுறறான திரௌபதி
வாறு படுததிருபபதை அவனும அவனுடனவநத மனிதாகளு
ிய எலலாரும பாாததனா ராஜபுததிரனாகிய திருஷடதயுமனன
திரியில அவாகளுடைய நடககைகளையும ஸமபாஷணைகளையும
ுதும விடாமல துருபதராஜாவுககுத தெரிவிபபதறகாக விரைவா
சென்றான மஹாதமாவான பாஞசாலராஜன அவாகளைப பாணட
ளெனறறியாமல மிகக துயாமுறறவனாகத திருஷடதயுமனனைப
ததுக கேடகத தொடஙகினான ‘அநதககிருஷணை எஙகே
னாள? யாராற கொணடுபோகபபடடாள? தாழநத ஜாதியிற
நத சூததிரனாலேயும கபபஙகடடுகிறவைசியனாலேயும அடையப
ாமலிருககிறாளா? சேறறுககால நம தலையில படாமலிருககிறதா?
பமாலை ஶமசானத்தில விழாமலிருககிற்தா? அநத மனிதன
நத கூஷததிரியவமசததைச சோநதவனா? அலலது, மேல்வரு
ததோனாகிய பிராமமணனேதானா? புததிரனே! கிருஷணையைத
ாடடவனால எனது தலையில அவனஇடககால் வைககபபடாம
ககிறதா? நான பரிதபிககாமல, புருஷஶரேஷடனான அாஜ்ஜுன
ன ஸமபநதஞ செயது மிகுநத ஸநதோஷமுற்றிருபபேனா?
போது என பெணணைப பநதயம ஜயிததவன யாா? குருவம
து வீரனும விசிததிரவீரியன மைநதனுமாகிய பாணடுவின
திராகள பிழைததிருககிறாாகளா? குநதிபுததிராகளில இளையவ
ன அரஜ்ஜுனனால இபபோது விலலெடுககபபடடு லக்ஷியம அடிக
படடதா? சிறநத பிரபாவமுளளவனே! உணமையை உரை’
ாறான

ஸ்வயம்வரபர்வம்முற்றிற்று

இருநூற்றெட்டாவது அத்தியாயம்

வைவாஹிகபர்வம்.

(திருஷ்டத்யும்னனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு த்ருபதன் உண்
மையைத் தெரிந்துகொள்ளும் நிமித்தம் புரோஹிதரை அனுப்பியது

ஸோமகர்களில் முதன்மையான ராஜபுத்திரனான த்ருஷ்டத்
னன் பிதாவினால் அவ்வாறு கேட்கப்பட்டவுடன் மிகுந்த சந்தே
முற்று, அந்த விஷயம் எவ்வாறு நடந்ததென்பதையும் கிருஷ்ணை
அழைத்துக்கொண்டு போனவன் யாரென்பதையும் தன் தந்தை
உரைக்கலானான் 'சிறுபிள்ளையும் நீண்டும் சிவந்துமிருக்கி
கண்களையுடையவனும் கிருஷ்ணாஜினம் தரித்தவனும் தேவதை
ஒப்பான ரூபமுள்ளவனுமாகிய எவன் அந்தச்சிறந்தவில்லை நாெ
றிட்டு அந்த லக்ஷியத்தைப் பூமியில் விழச்செய்தானோ அந்தவீ
பிராமணஶ்ரேஷ்டர்களாற் சூழப்பட்டும் கௌரவிக்கப்பட
அஸுரர்களை ஜயித்தபோது தேவர்கள் முனிவர்களனைவரா
பூஜிக்கப்பெற்ற [1] வஜ்ரபாணியைப்போல உற்சாகத்துடன் செ
ளுன் கிருஷ்ணை அவனுடைய கிருஷ்ணாஜினத்தைப் பிடித்
கொண்டு, பெண்யானை ஆண்யானையை அனுசரிப்பதுபோ
மகிழ்ச்சியுடன் அவன் பின் சென்றுள். கருநிறமுள்ளவனும்
பிள்ளையும் மதயானைபோல நடப்பவனுமாகிய எவனொருவன் அ
செய்தற்கரிய பெருங்காரியத்தைச் செய்தபிறகு, கானனோடு யுத்
செய்தானோ, தேவேந்திரனுக்கொப்பான சூரத்தன்மையுள்ள அ
அர்ஜுனனென்று நினைக்கிறேன் அரசர்கள் பொறுமையுற
கோபத்துடன் அங்கேசேர்ந்தபோது அவனுக்கடுத்திருந்த
பெருமரத்தைப் பிடுங்கி அரசர்களின் கூட்டத்தின் நடுவிலிரு
கொண்டு அம்மரத்தினால் அரசர்களின் கூட்டங்களை ய
பிராணிகளைத் துரத்துவதுபோலத் துரத்தினானே அவன் பீ
மன்னவரே! எதிர்த்துப்பார்க்கமுடியாத ரூபமுள்ள அந்தப் பு
ஶ்ரேஷ்டர்களிருவரும், வேந்தர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க
லேயே அவ்வரசர்களைத் தங்கள் பராக்கிரமத்தினால் கலக்கி
ஓட்டியும் சந்திரஸூர்யர்களைப்போலப் பிரகாசிப்பவர்களாகக் கி
ணையை அழைத்துக்கொண்டு நகரத்துக்கு வெளியிலுள்ள கு

---

1 இந்திரன்.

னுடைய வேலைசசாலையை அடைநதனா ஸமீபததில உடகாாந
தவாகளும அககினிககு நிகரானவாகளுமாகிய அவாகளைப
ஈபானற மூனறு வீரபுருஷாகளுடன அகனிஜவாலைபோல அஙகே
டகாாநதிருநதவள அவாகளுடைய அனனையெனபது எனறு
ஊகம அவாகளிருவரும உடனே அவளுககுப பாதவநதனஞ
செயது கிருஷணையையும வநதனஞசெயயசசொலலிக கிருஷணையை
வளிடம ஒபபுவிதது அஙகேயேநினறனா பிறகு, அநதப புருஷ
ரேஷடாகள பிக்ஷையெடுபபதறகுச சென்றனா அவாகளுடைய
க்ஷைகளைக கிருஷணைவாஙகிககொணடு பலிகொடுததபிறகு, பிராம
ணாகளுககும அனனம கொடுதது அநதப பெரியவாகளுககும
நத வீராகளுககும பரிமாறித தானுமபுஜிததாள ராஜரே! அவாக
னைவரும படுததபிறகு, கிருஷணையும அவாகளின காறபககததில
ததாள அவாகளுடைய படுககை பூமியில தாபபஙகளினமேல
நத தோலவிரிபபுடன கூடியதாயிருநதது அவாகள காஜிக
ற காளமேகஙகளைபபோலப பலவிதமான ஸமபாஷணைகளைச
யதனா அநதவீராகள வைசிய சூததிராகளுககுரிய பேசசுககளை
பிராமமணாகளுககுரிய பேசசுககளையும பேசவிலலை அரசரே!
ாகள யுதததைதபபறறிப பேசினதனால, அவாகள க்ஷததிரிய
ரஷடாகளெனபது திணணம நமமுடைய இநத விருபபம
நதியாகிவிடடது, ஸநதேகமிலலை பாணடவாகள தீபபறறிக
ணடதிலிருநது விடுபடடதைக கேளவிபபடுகிறோமலலவா?
ன தனபலததினால அநதவிலலை நாணேறறினதனாலும, லக்ஷி
நத அடிததனாலும, அவாகள ஒருவருககொருவா ஸமபாஷணை
யும வகையினாலும அவாகள மறைநதுதிரிகிற பாணடவாக
னபது நிசசயம' எனறான அதன பிறகு, துருபதராஜன,
நத ஸநதோஷததுடன, 'நீஙகள மஹாததமாககளாகிய பாணட
ா? உஙகளை நாஙகள தெரிநதுகொளளவேணடும' எனறு
கேடபதாகச சொலலுமபடி, புரோஹிதரை அவாகளிடம
பினனா புரோஹிதா ராஜாவின சொலலைககேடடு அவாக
நசென்று அவாகளைத துதிசெயது அரசன சொனனதையெல
சொனனபடி வரிசையாகத தைரியததுடன சொலலததொடங

வரஙகளபெறத தகுதியுளளவாகளே! வரஙகளைக கொடுசசத
பூமிககரசனாகிய பாஞசாலராஜன உஙகளைத தெரிநதுகொளள
கிறான லக்ஷியததைஅடிதத இநதப புருஷனைககணடபிறகு,

அந்த அரசன் ஆனந்தத்தின் எல்லையைக்காணவில்லை நீங்கள்பிற
வம்சபரம்பரையைச் சொல்லுங்கள் பகைவர்களின் சிரங்க
பாதங்களை ஊன்றுங்கள் இந்த என் உள்ளத்தையும் சுற்றத்
ருடன் கூடிய பாஞ்சாலராஜரின் உள்ளத்தையும் மகிழச்செய்யுங்
பாண்டு மஹாராஜா த்ருபதமஹாராஜாவுக்கு உயிருக்கொப்ப
அன்புள்ள நண்பராயிருந்தார் அந்தத் த்ருபதமஹாராஜாவு
'இந்த எனது புத்திரி இப்போது பாண்டுவுக்கு மருமகளாவள்'
கிற ஆசையிருக்கிறது சிலாக்கியமானரூபமுள்ளவர்களே! 'பருத்
நீண்டுமிருக்கிற கைகளையுடைய அர்ஜுனன் தாமப்பிரகாரம் எ
இந்தப்பெண்ணை அடைவானோ?' என்ற இந்த விருப்பந்தான்
பதராஜாவின் உள்ளத்தில் எப்போதும் உள்ளது 'அதுவே
போது நடந்திருந்தால் இஃது எனது பாக்கியம், எனக்குப் புக
என்னுடைய புண்ணியம், எனக்குப்பிரியம்' என்று த்ருபதரா
சொல்லுகிறான்' என்றா இவ்வாறு த்ருபதன் சொன்னன
சொல்லி வணக்கத்துடன் அங்கேநின்ற அந்தப்புரோஹிதரைக்க
தாமபுத்திரர், ஸமீபத்திலிருந்த பீமனைநோக்கி, 'இவருக்கு ஆர்க்
பாத்யங்களைக் கொடு இவர் பூஜ்யரான த்ருபதராஜாவின் பு
ஹிதர் இவருக்கு விசேஷமானபூஜை செய்யவேண்டும்' என
கட்டளையிட்டார் ஜனமேஜயராஜாவே! உடனே, பீமன் பூ
செய்தான் அப்போது அந்தப் பூஜையைச் சந்தோஷத்துடன்
றுக்கொண்டு ஸுகமாக உட்கார்ந்த புரோஹிதப் பிராம்மண
நோக்கி, யுதிஷ்டிரர் பின்வருமாறு சொல்லலானார்

'பாஞ்சாலராஜனால் தாமத்தைப்பார்த்துப் பெண் கொடுக்
பட்டாள், மனவிருப்பப்படி கொடுக்கப்படவில்லை அந்த வீர
த்ருபதராஜாவினால் அவளுக்குப் பந்தயம் நிச்சயிக்கப்பட்ட
அவள் அதனையே அனுஸரித்தாள் அந்தப்பந்தயத்தில் வருண
குலம், கோத்திரம், ஒழுக்கம்இவைகளைப்பற்றி வ்யவஸ்தை செய்
படவில்லை வில்லை நாணேற்றுவதனாலும் லக்ஷ்யத்தை அடிப்பதனு
அந்தக்கன்னிகை கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டாள் அவ்
றாகவே, இந்தம்ஹாத்மாவினால் இந்தக்கிருஷ்ணை அரசர்கூட்டத்
நடுவில் ஜயிக்கப்பட்டாள் இவ்வாறு நடந்திருக்க, ஸோமகவம்ச
ராஜன் இப்போது துயரமுண்டாகும்படி பின்மனஸ்தாபம் வைத்
கொள்வது ஸரியன்று பூமிக்குத்தலைவனாகிய த்ருபதமஹார
னுடைய விருப்பம் எதுவோ அதுவும் பூர்த்தியாகும் பிராம்மண
இந்த ராஜபுத்திரி பிரசஸ்தமாக அங்கிகரிக்கத்தக்கவளாகவே ஆ

று நான உறுதியாக நினைககிறேன அநதவில குறைநத சகதி
ளவனுல நாணேறறபபட இயலாது அவவாறுகவே, அஸதிரத
ாசசியிலலாதவனுலும தாழநத ஜாதியிற பிறநதவனுலும அநத
ஷியம கீழேதளளவும சாததியமிலலை ஆதலால, பாஞசாலராஜன
ரிய பெணணைபபறறித துனபபபடுவதறகுரியவனலலன இவவா
றி,சாமானிய மனிதனுல அநத லக்ஷியம இநதபபூமியில தளளப
வது அஸாதயம' எனறூா இவவாறு யுதிஷடிரா சொலலிக
ணடிருககுமபோதே, பாஞசால ராஜனிடமிருநது மறறொரு
ணடாவது மனிதன, அஙகேயே அனனம ஸிததமாயிருபபதாகத
ரிவிபபதறகு விரைவாக அஙகே வநதான

இருநூறறேனபதாவது அததியாயம்

வைவாஹிகபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(குந்தியுடன் பாண்டவர்கள் த்ருபதன்வீட்டுக்குச் சென்றதும், த்ருபதன் பரீக்ஷிப்பதற்காகப் பலவித வஸ்துக்களைக் கொண்டுவந்ததும், திரௌபதியுடன் குந்தி அந்தப்புரம் சென்றதும், போஜனமானபின்பு பாண்டவர்கள் யுத்தத்துக்குரிய ஆயுதங்கள் நிரம்பின இடத்தில் பிரவேசித்ததும்)

துருபதராஜனுல அனுபபபபட்ட தூதன, 'விவாஹகாரியத
நபபறறி வரனைசசோநதவாகளுககுத துருபதமஹாராஜாவினுல
னனம சிறபபாகசசெயவிககபபடடிருககிறது நீஙகள எலலாக
ரியஙகளையும முடிததுககொணடு அதனை அஙகீகரியுஙகள கிரு
ணையும அஙகே வரடடும காலவிளமபம செயயவேணடாம பொற
மரைப புஷபஙகளினுல விசித்திரமானவைவும உயாநத குதிரைகள
டினவைவும அரசாகளுககுத தகுதியானவைவுமான ரதஙகள
நககினறன நீஙகள எலலாரும இவறறினமேலேறிப பாஞசால
ஜாவின அரணமனைககுச செலலுஙகள' எனறு சொனனுன பிறகு,
நதக கௌரவசரேஷடாகளனைவரும அநதப புரோஹிதரை
னுபபிவிடடு அநத உயாநததேரகளில ஏறிசசெனறனா குநதியும
ருஷணையும ஒருதேரில ஏறிச செனறனா ஸதிரீகளினுல நலல
ஸனஙகளையும வஸதிரஙகளையும புஷபமாலைகளையும கொடுககபபெற

றும், விசித்திரமான ஆபரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பெற்று இனிய மங்களகானங்களும் வாத்திய கோஷங்களும் முழங்க, புண்ணியஞ்செய்தவர்களிற் சிறந்த பிராம்மணர்களுடன் கூட ஸந்தோ அடைந்து ஜ்வலிக்கின்ற மங்களதீபங்களுடன் சென்றனர் யுதிஷ் ரால் அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்தச் சிரேஷ்டரான பாஞ்ச ராஜனுடைய புரோஹிதர் சென்று யுதிஷ்டிரர் சொன்னதையெல் சொல்லியபடி அரசனுக்குத் தெரிவித்தார் ஜனமேஜயரே! ராஜா சொன்ன சொற்களைப் புரோஹிதர்சொல்லக் கேட்டபிற கௌரவஸ்ரேஷ்டர்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகவே அ வகையான திரவியங்களைத் துருபதராஜன் சேர்த்துவைத்தா அரசரே! துருபதராஜன் பழங்கள், பூமாலைகள், நன்றாக வேலை யப்பட்ட கவசங்கள், தோல்கள், ஆஸனங்கள், பசுக்கள், கயிறுக விதைகள், இன்னும் கிருஷிக்குரிய மற்றவைகள், சிற்பவேலைக்கு ஸாதனங்களானவை, விளையாட்டிற்குரியவையாகிய எல்லாவற்றை அங்கே சேர்த்துவைத்தான் பிரகாசமுள்ள கவசங்களும் கேட களும் கத்திகளும் விசித்திரமான சிறந்த குதிரைகளும் தேர்க உயர்ந்த தனுஸுகளும் பலவகைஅம்புகளும் பொன்னாலலங்கரிக் பட்ட சக்தியாயுதங்களும் தடிகளும் ஈட்டிகளும் முசுண்டிமு னும் ஆயுதங்களும் கோடாலிகளும் இன்னும் யுத்தத்திற்கு உரிய யாவும் உயர்ந்த சாமான்களுள்ள படுக்கைகளும் ஆஸனங்களும் அ வாறே வெவ்வேறு விதமானவஸ்திரங்களும் அங்கிருந்தன குந்தி பதிவ்ரதையான கிருஷ்ணையைஅழைத்துக்கொண்டு துருபதனுடை அந்தப்புரத்துக்குட்சென்றாள் மங்கையர்கள் மனமகிழ்ச்சியுட கௌரவராஜ பத்னியாகிய அந்தக்குந்தியை எதிர்கொண்டழைத் மரியாதைசெய்தனர் ஜனமேஜயராஜாவே! ஸிம்மத்தைப்போன் பராக்கிரமமும் நடையுமுள்ளவர்களும் மஹா விருஷபங்களை போன்ற கண்களையுடையவர்களும் கிருஷ்ணாஜினத்தை உத்தர மாகத் தரித்தவர்களும் தோளெலும்பு தெரியாதவர்களும் மஹ ஸர்ப்பத்தின் உடல்கள்போல நீண்டகைகளுள்ளவர்களுமாகிய அ வீரபுருஷர்களைக்கண்டு அரசனும் அவனுடைய மந்திரிகளெல்லே ரும் ராஜபுத்திரர்களும் மித்திரர்களும் வேலைக்காரர்களுமாகிய அங் உள்ளவர்களனைவரும் மிகுந்தஸந்தோஷத்தை முழுதும் அடைந்தன புருஷஸ்ரேஷ்டர்களாகிய அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்தில் பாதபீட களோடுகூடிய விலைபெற்ற உயர்ந்த ஆஸனங்களில் கூச்சப்படாமலு ஆச்சரியப்படாமலும் வரிசைப்படி உட்கார்ந்தனர் மிகச்சிறந்த அ

ரங்களோடுகூடிய வேலைக்காரர்களும் வேலைக்காரிகளும் பரிமாறு
றவர்களும் பொன்வெள்ளி மயமான பாத்திரங்களில் அரசர்கள்
ழிக்கத்தகுந்த பலவகைகளான போஜனங்களைக் கொண்டுவந்தனர்
ரசரே! அவ்விடத்தில் அந்த வீரபுருஷர்கள் தம் தம் விருப்பப்படி
ழித்தபிறகு மிகுந்த ஸந்தோஷமுற்று எல்லாத் திரவியங்களையும்
ண்டி யுத்தத்திற்குரிய ஸாமான்களிற் பிரவேசித்தனர் துருபத
ஜனுடைய புத்திரர்களும் துருபதராஜனும் முக்கியமந்திரிகளனை
ரும் வந்து அக்னைக்கண்டு ஸந்தோஷமடைந்து சகரவாத்தி புத்
ரரான பாண்டவர்களென்று அவர்களை நிச்சயித்தனர்

இருநூற்றுப்பத்தாவது அத்தியாயம்

வைவாஹிகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துருபதன் கேட்டபிறகு தர்மபுத்திரர் தாங்கள் பாண்டவர்களென்று சொன்னதும், திரௌபதி ஐவருக்கும் மனைவியாதலைப்பற்றித் துருபதன் ஆக்ஷேபித்ததும், பிறகு வ்யாஸர் வந்ததும்)

பிறகு, மிகுந்ததேஜஸுள்ளபாஞ்சாலராஜன், ராஜபுத்திரரான
திஷ்டிரரைஅழைத்து,மிகுந்த தேஜஸுள்ள அவரைப்பிராமமணருக்
ரிய மரியாதையினால் கௌரவித்து, தளராத மனத்துடன் கேட்கத்
தொடங்கினான் 'நாங்கள் உங்களை க்ஷத்திரியர்களென்ரு, அல்லது
ராமமணர்களென்ரு, அல்லது குணங்கள் நிரம்பின வைசியரென்ரு
ல்லதுசூத்திரயோனியிற்பிறந்தவரென்ரு,அல்லதுமாயாரூபமெடுத்
க்கொண்டு தேசங்களெல்லாம் திரிகின்ற ஸித்தர்களென்ருஎவ்வாறு
றிவோம்? கிருஷ்ணைநிமித்தம் பார்க்க விருப்பமுள்ளவர்களாகத் தே
களும் வந்திருக்கின்றனர் எங்களுக்கு நீர் உண்மையைச் சொல்லக்
வீர் இதுவிஷயத்தில் எங்களுக்குப் பெரிய ஸந்தேகமிருக்கிறது
ச்சயத்தின்முடிவிலாவது எங்களமனம் திருப்தியடையுமா? வீரரே!
ங்களுடைய அதிருஷ்டங்கள் நல்லவையாயிருக்குமா? அந்த ஸத்
பத்தை மனப்பூர்வமாகச் சொல்லும் அரசர்களிடத்தில் ஸத்தியந்
ன பிரகாசிக்கும் யாகஞ்செய்வது குளம்வெட்டுவது முதலியவற்
ன பொய்சொல்லாமலிருப்பதும் தாமம் பொய்மாத்திரம் சொல்ல
காது தேவதைபோன்றவரே! பகைவர்களை அடக்குகிறவரே!

உமது சொல்லைக்கேட்டபின், சாஸ்திரப்பிரகாரம் விவாஹம் செ
ய்தலை நிச்சயமாக ஆரம்பிக்கப்போகிறேன்' என்றான்.

யுதிஷ்டிரர், 'பாஞ்சாலதேசத்தரசரே! நீர் துயரப்படவே
ண்டாம். உமக்குச் சந்தோஷமுண்டாகட்டும். நீர் விரும்பின மனோர
இதோ பலித்திருக்கிறது. ஸந்தேகமில்லை வேந்தரே! நாங்கள் க்ஷ
த்திரியர்கள், மஹாத்மாவான பாண்டுவின் புத்திரர்கள். நான் குந்திய
ஜ்யேஷ்டபுத்திரனென்றறியும். இவ்விருவரும் பீமஸேனனும் அர்
னனும். வேந்தரே! இவர்களால் உமது புத்திரி ராஜஸபையில் பந்த
தில் ஜயிக்கப்பட்டாள். இவர்களிருவரும் இரட்டையர். கிருஷ்
யிருக்குமிடத்தில் இருப்பவள் குந்தி. புருஷஶ்ரேஷ்டரே! உமதும
துயரம் நீங்கட்டும். நாங்கள் க்ஷத்திரியர்கள். தாமரை ஒரு மடுவ
ருந்து மற்றொருமடுவுக்குப் போவதுபோல உமது இரத்தப்பெண் ஓ
ராஜகுலத்திலிருந்து மற்றொரு ராஜகுலத்திற்கே போனாள். ம
ராஜரே! நான் உமக்குச் சொல்வதெல்லாம் உண்மை. நீர் எங்க
குப் பூஜ்யரும் முக்கியமான ஆதாரவும் அல்லவா?' என்று சொன்
உடனே, ஸந்தோஷமுற்று ஆனந்தக்கண்ணீர் ததும்புகின்ற ச
ளோடுகூடிய அந்தத் துருபதராஜன் அந்தயுதிஷ்டிரருக்கு மறுமொ
சொல்லமாட்டாமலிருந்தான். அந்தவீரன் அவ்வானந்தத்தைப்
யத்தனத்தினாலடக்கிக்கொண்டு யுதிஷ்டிரரை நோக்கி அவருக்
த்தக்கபடி தன் வாக்கினால் மறுமொழிகூறினான். தர்மாத்மாவான
பதன் அந்தப் பாண்டவர்கள் நகரத்திலிருந்து தப்பி ஓடிப்போ
வகையைப்பற்றித் தர்மராஜாவை வினவினான். அந்தப் பாண்டவ
அவனுக்கு எல்லாவற்றையும் முறையாகச்சொன்னார். துருபதராஜ
குந்திபுத்திரருடைய அந்தச் சொல்லைக்கேட்டபோது திருதராஷ்
ராஜனை இகழ்ந்தான். பேசுகிறவரிற் சிறந்த துருபதன் அந்தக்கு
புத்திரரான யுதிஷ்டிரரைத் தேற்றினான், ராஜ்யத்திற்காகவும் வாக்
த்தத்தஞ்செய்தான். பிறகு, குந்தியும் கிருஷ்ணையும் பீமஸேனனு
அர்ஜுனனும் நகுலஸஹதேவர்களும் துருபதராஜாவினால் ஏற்ப
த்தப்பட்ட பெரியமாளிகையில் கருஹப்ரவேசஞ்செய்தனர். ஜனமேஜ
ராஜரே! அவர்கள் யஜ்ஞஸேனனால் பூஜிக்கப்பெற்று அங்கேவஸி
த்தனர். பிறகு, புத்திரர்களுடன்கூட மனக்கலக்கம் தீர்ந்த துரு
மஹாராஜன், தர்மராஜரைப் பார்த்து, 'சிறந்தகைகளையுடைய இந்
குருவம்சபுத்திரனான அர்ஜுனன் சுபதினமாகிய இன்றைத்தின
சாஸ்திரப்பிரகாரம் பாணிக்ரஹணம் செய்துகொள்ளட்டும். எல்
ருக்கும் உற்சாகத்தை உண்டுபண்ணட்டும்' என்று சொன்னா

றகு, ராஜாவும தாமாதமாவுமாகிய யுதிஷடிரா, அநத தருபதனே
ாககி, ' அரசரே! எனககும விவாஹம இனிததான செயயவேண
ம் அதனுல, ஙான முதலிற செயதுகொளளவேணடும அதறகு
ஙகள அனுமதி கொடுககக கடவீாகள ' எனறுா
அஙஙனஙகூறக கேடட தருபதன, 'வீரரே! எனபெணணைச
ஸதிரபபடி நீா பாணிகரஹணஞசெயதாலும செயயும, அலலது,
ருககுஇஷடபபடுகிறீரோ அவருககுக கிருஷணையைக குறிபபிட
ாலும குறிபபிடும' எனறுசொனஞன யுதிஷடிரா, 'ராஜரே! திரௌ
தி எஙகளனைவாககுமமனைவியாயிருககவேணடும மனிதாககதிபதியே!
ன தாயாரால முதலிலேயே இவவாறு சொலலபபடடது ஙானும
வாகமாகாதவன பாணடுபுததிரஞன பீமஸேனனும விவாகமாகா
வன ரதனமபோனற இநத உமது பெண அாஜுனஞல பநதயத
ல ஜயிககபபடடவள அரசரே! கிடைததனதைச சோதது அனுப
பபடுதெனபது எஙகள உடனபாடு ராஜஶரேஷடரே! அநத
டனபாடடை ஙாஙகள விடவிருமபோம முறைததவறுக விவாஹம
யதுகொளளுவதாலும தாமததிறகுப பெரியகெடுதல உணடாகும
ம்மபபிரகாரமே கிருஷணை எஙகளனைவாககும மனைவியாகலாம
ஙகளெலலாரையும முறையே அகனிசாகஷியாக அவள பாணிகரஹ
ணு செயயடடும' எனறு சொனஞா அதறகு, தருபதன,
களரவரே! ஒருவனுககு அனேக மனைவிகள இருபபது சாஸதிரத
ல அஙகீகரிககபபடடது ஒருததிககு அனேகபுருஷாகள கணவாக
க இருபபதை எஙகும கேளவிபபடடதிலலை நீா சொலவது ஒரு
லததிலும தாமமெனறு உலகவழககததிலும வேதசாஸதிரததி
ம அஙகீகரிசகபபடவிலலை குநதிபுதரரே! தாமநதெரிநதவரும
சுததருமான நீா உலகததிறகும வேதததிறகும விரோதமான
தாமததைச செயயததகுநதவரலலீா ஏன உமககு இபபடிபபடட
ததி உணடாயிருககிறது?' எனறு கேடக, யுதிஷடிரா, 'மஹா
ஜரே! தாமம நுடபமானது அதன வழியை ஙாம அறியோம
னனோாகள பரம்பரையாகச சென்ற வழியை ஙாமனுஸரிககிறோம
ன வாககுப பொயசொலவதிலலை எனபுததி அதாமததில செல
து என தாயாரும இவவாறே சொலலுகிறுள எனமனததிலிருப
தும இதுதான ஆஶரமததில ருததிரரால அனுபபபபடட வியாஸ
மிருநது ஙான கேடடதும இதுவே அரசரே! இது தாமமென
து நிசசயம இதனைச சஙகிககாமல நீா நடததுவீராக பூமிக
பதியே! இநத விஷயததில உமககு எவவகையிலும ஸநதேகம

வேண்டாம்' என்று சொன்னார் துருபதன், 'குந்திபுத்ரரே! நீ
குந்தியும் எனது மகனுன் திருஷ்டத்யும்னனும், 'இன்னது செ
வேண்டும்' என்று சொல்லுங்கள் நாளைக்காலையில் செய்வோ
என்றான் ஜனமேஜயரே! பிறகு, அவரனைவரும் சேர்ந்து பேசின
ராஜரே! அப்போது தற்செயலாக வியாஸபகவான் வந்து சே
தனர்

இருநூற்றுப்பதினோராவது அத்தியாயம்

வைவாஹிகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஒருத்தி பலருக்கு மனைவியாவதில் உங்களுக்குள்ள ஆக்ஷேபத்தை
சொல்லுங்களென்று துருபதன்முதலியோர்களை வியாஸர் கேட்
கையில் அவரவர் தம்தம் அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னதும்,
வியாஸர் திரௌபதி ஐவர்க்கும் பத்தினியாவது
தர்மமென்று சொன்னதும்)

பிறகு, அந்தப்பாண்டவர்களனைவரும் மிகுந்த புகழ்பெற்ற பா
சால தேசத்தரசனும் மஹாத்மாவான கிருஷ்ணத்வைபாயனரை எதி
சென்றழைத்து அவருக்கு வந்தனஞ்செய்தனர் சிறந்த மனமுள
அந்த வியாஸர் அந்தப் பூஜையைப்பெற்றுக்கொண்டு குசலப்ரச்ன
செய்து பிறகு பரிசுத்தமான பொன் ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தனர் அ
தப் புருஷச்ரேஷ்டர்களனைவரும் அளவற்ற மஹிமைபொருந்தி
கிருஷ்ணத்வைபாயனரால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்று விலையுயர
ஆஸனங்களிலிருந்தனர் ஜனமேஜயராஜரே! பிறகு, சற்றுநே
பொறுத்தூத துருபதன் திரௌபதிக்காக அந்த மஹாத்மாவினிட
இன்சொற்சொல்லி, 'ஒருத்தி அனேகர்களுக்கு எவ்வாறு பாரியைய
லாம்? தாமம் எவ்வாறு பரிசுத்தமாயிருக்கும்? பகவானாகிய நீங்கள் இ
றவையெல்லாம்உள்ளதுள்ளபடி எனக்குச்சொல்லக்கடவீர்கள்' என
கேட்டான் வியாஸர், 'லோகத்திற்கும்வேதத்திற்கும்விரோதமா
தும் நிச்சயம்பெறுததுமான இந்தத் தாமத்தின் விஷயத்தில் ய
யாருக்கு என்னென்ன அபிப்பிராயமோ அவற்றையெல்லாம் அவ
ரிடம் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்றார் துருபதன், 'இஃது உலகத்தி
கும் வேதத்திற்கும் விரோதமானதினால் இஃது அதாமமென்பதுஎ
கருத்து பிராம்மணோத்தமரே! ஒருத்தி அனேகர்களுக்குப் பத்தி
யாவது இல்லையே இந்த நடை முன்னோர்களான மஹாத்மாக்க

ம அனுஷ்டிக்கப்படவில்லையே தெரிந்தவர்கள் அதாமத்தை 'எவ்வகையிலும செய்யத்தகாது ஆதலால், இந்த விவாஹகாரியத்தைப்பற்றிய நிச்சயத்தை நான் செய்யவில்லை இந்த ஆசாரம் எந்தக்காலத்திலும ஸந்தேகிக்கப்பட்டதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது' என்று சொன்னான் த்ருஷ்டத்யும்னன், 'பிராமமணச்ரேஷ்டரே! தபோதனரே! பிரமமஜ்ஞானியே! நன்னடக்கையிலிருக்கின்ற ஜ்யேஷ்டஸஹோதரன் இளையவனபாரியையிடம எவவாறு சேரலாம? தாமம நுட்பமானதனால அதன முடிவை நாஙகள எவவகையிலும அறியமாட்டோம பிராமமணரே! அதாமமெனறுவது தாமமெனறுவது தீர்மானஞ் செய்வதற்கு எஙகளைபபோனறவாகளால முடியாது அதனால, கிருஷ்ணை ஐவருக்கும பாரியையாகலாமென்பதை நாஙகள எவவகையிலும ஒபபவிலலை' என்று சொன்னான யுதிஷ்டிரா, 'என வாக்குப பொயசொலவதிலலை எனபுத்தி அதாமத்தில செலலாது என மனம இந்த விஷயத்தில பிரவாத்திக்கிறது ஆதலால, இஃது எவவகையிலும அதாமமாகாது தாமிஷ்டாகளிற சிறந்தவளும கௌதமகோத்திரத்தவளுமாகிய ஜடிலையெனபவள ஸபதரிஷிகளினிடம இருந்தாளெனறு புராணத்திலும கேளவிப்படுகிறோமலலவா? அவவாறே, ரிஷிபுத்திரியான [1] வார்க்ஷியெனபவள தவஙகளினால மனத்தூயமையை அடைந்த பிரசேதஸாகள என்று பேரபெயருள்ள பததுச ஸகோதராகளிடம சோந்திருந்தாள தாமம தெரிந்தவாகளெலலாம உத்தமரே! பெரியோருடைய சொல தாமத்துக்கு விலக்காயிராதெனறு சொலலுகினறனா. பெரியோரெலலாரிலும மாதா முதனமையான பெரியவள அவள, 'பிக்ஷையைப பாலபபுஜியுஙகள' எனற சொலலை உரைத்தாள பிராமமணோத்தமரே! அதனால, இதனைச சிறந்த தாமமெனறு நான நினைக்கிறேன' என்று சொன்னான

அதனமேல, குந்தி, 'தாமானுஷ்டானம தவறாத யுதிஷ்டிரன சொலலுகிறபடிதான இது நடந்தது 'பிராதாக்களுடனசோந்து புஜிக்கக்கடவாய' என்று அாஜுனனுக்குக கட்டளையிட்டேன எனக்குப பொயயில மிகுந்த பயமுணடு நான எவவாறு பொயயிலிருந்து விடுபடுவேன?' என்று சொன்னாள வயாஸா, 'சிறந்தவளே! நீ பொயயிலிருந்து விடுபடுவாய பாஞ்சாலராஜனே! இஃது எலலோருக்கும எக்காலத்துமுளள தாமந்தானெனபதைபபறறிச சொலலப்போகிறேன இஃது எபபடிச சாஸ்திரவிஹிதமான தாமமெனபதை

[1] இவளுக்கு 'மாரிஷா' எனறும பெயருணடு

யும எவவாறு எககாலததிலும உளளதெனபதையுமபறறி நான செ
வதைக கேள யுதிஷடிரன சொலலுகிறபடியே இது தாமமெ
தில ஸமசயமிலலை' என்று ஸமாததரான தவைபாயனரென
சொலலபபடட வயாஸபகவான உடனே எழுநது துருபதராஜ
கையிலபிடிதது அழைததுககொணடு ராஜகிருஹததுககுள பிர
சிததார பாணடவாகளும குநதியும துருபதபுததிரனை தருஷ
யுமனனும ஒருவரோடொருவா பேசிககொணடு, அஙகேயே அந
துருபதன வயாஸா இருவரையும எதிாபாாததிருநதனா அபபே
தவைபாயனா அநத மஹாதமாவான அரசனுககு அநேகருககு
மனைவி இருபபது எவவாறு தாமமாகும எனபதையும, முனனா அ
ராஜபுததிரியின தவததினுல ஸநதோஷமடைநத தாமன முத
தேவாகள, ஐவருககுப பததினியாயிருபபதை அவளுககு வரமா
கொடுதததையும சொலலத தொடஙகினா.

இருநூற்றுப்பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

வைவாஹிகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் இந்திரஸேனையென்கிற நாளாயனியின் உபாக்கியா
னத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்து, அவள் வயோதிகரும் தன்
பர்த்தாவுமான மௌத்கல்யரை ஆராதிக்க, ஸந்தோஷ
மடைந்த அவர் அவளுடைய வேண்டுகோளினால்
ஐந்து ரூபத்துடன் அவளுடன் ரமித்ததையும்
அவளே கிருஷ்ணையாகப் பிறந்திருக்கிறா
ளென்பதையும் சொல்லியது)

ராஜனே! 'என பெண ஐவருககு மனைவியா?' என்று உனக்
மனஸதாபம வேணடாம யாககாலததிலேயே இவளுடைய தாய
'எனபெண ஐவருககுபபாரியையாயிருககவேணடும' என்று வே
டிககொணடாள தாமநதவறுதவாகளாகிய அநத யாஜோபயாஜ
கள தஙகள தவததினுல இவளுககு ஐநதுபதிகள இருககச செ
தனா அதனுல, கிருஷணை பாணடுபுததிராகள ஐவாகளாலு
பாரியையாக அடையபபடடாள உனகுலம மகிழககடவது ரா
னே! உனனைவிட மேலானவன இவவுலகததில வேறொருவனு

லை எல்லா எதிரிகளுக்கும் வெல்லக் கூடாதவனுயிருக்கிருய
ா ஐவருக்குப் பத்தினியாயிருக்கும்படி. நோந்ததற்கு மற்ருெரு
ணத்தையும் நான் சொல்லுகிறேன் நீ துயரத்தை விட்டுக் கேள்.
ா பூர்வஜனமத்தில் நாளாயனியென்பவள், சிறந்த ரூபமுள்ள
ா, கிழவரும் குஷ்டரோகியுமான மௌத்கல்யரென்று பெயர்
ற கணவருக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தாள் தோலும்
மபுமாயிருப்பவரும், கொடுமையும் நிலையில்லாத சித்தமும் பொரு
பும் கடுங்கோபமுமுள்ளவரும், வாயில் துர்க்கந்தமுள்ளவரும்,
ப்புக்களும் நரைமயிருமுள்ள கிழவரும், அருவருக்கத்தக்க ரூப
ளவரும், நகங்களும் தோல்களும் உதிர்கின்றவருமாகிய அம
ாமுனிவருடைய எச்சிலைப் புஜித்துக்கொண்டு அவருக்கு இவள்
ிவிடை செய்தாள் பிறகு, ஒருகாலத்தில் அவர் போஜனஞ்
துக்கொண்டிருக்கையில் அவருடைய கட்டைவிரல் உதிர்ந்தது
னை அன்னத்திலிருந்து எடுத்துவிட்டு அந்த அன்னத்தை அரு
பின்றிப் புஜித்தாள் அப்போது அவளிடத்தில் அன்புகூர்ந்து
பத்துடன் ஸம்பாஷணைசெய்த அம்முனிவரால், 'வரங்கேள்'
று பலமுறை சொல்லப்பட்ட பிறகு, அவரை அவள் வரங்கேட்ட
மௌத்கல்யர், 'நான் கிழவனுமல்லேன், கொடியவனுமல்
ன், பொறாமைக்காரனுமல்லேன், கோபிஷ்டனுமல்லேன்,
ில் துர்நாற்றமுள்ளவனுமல்லேன், இளைத்தவனுமல்லேன், நிலை
லாத சித்தமுள்ளவனுமல்லேன் சிறந்தவளே! உன்னை நான்
ாறு இன்பமுறச் செய்யவேண்டும்? எவ்வாறு வைத்துக்கொள்ள
ண்டும்? நீ உள்ளத்தில் விரும்புகிறதை உள்ளபடி எனக்குச்
ல' என்றுகேட்டார் உயர்ந்தசெய்கையுள்ளவரும் எல்லாவிருப்ப
்களையும் நிறைவேற்றுகிறவருமாகிய அந்தத் தபஸ்தர் அனுக்கி
துடன் வரங்கொடுப்பதாகச் சொல்லும்போது, குற்றமற்ற ரூப
ள அந்த நாளாயனி, 'நினைத்தற்கரிய பிரபாவமுள்ளவரே! உல
ளிலெல்லாம் புகழ்பெற்ற பகவானாகிய நீர் உமது சரீரத்தை
பாகமாகச் செய்துகொண்டும் மறுபடியும் ஒரு ரூபத்தை எடுத்
கொண்டும் என்னிடம் ரமிக்கக்கடவீர்' என்று அவருக்கு மறு
மொழி சொன்னாள் சிறந்த ஞானமுள்ளவரும் தவத்திற்சிறந்தவரு
அம்மஹரிஷி, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று அவளுக்குச்
லலினர் அந்த மௌத்கல்யர், ஐந்துசரீரங்களை எடுத்துக்கொண்டு,
ிய கூந்தல் நுனியுள்ளவளும் இனிய நகையுள்ளவளுமாகிய
த நாளாயனியுடன் எல்லாப்பிரதேசங்களிலும் ரமித்துக்கொண்
ரதார் மறுபடியும், அந்த மௌத்கல்யமுனி மஹரிஷிகளினால்

விசேஷமாகப் பூஜிக்கப்பெற்று விரும்பத்தக்க சரீரத்தோடு ஆ
மங்களில் தமது விருப்பப்படி சஞ்சரித்தார் அவர் ஸ்வர்க்கத்தி
போனபோது அந்தத் தேவலோகத்தில் அமிர்தபானஞ் செ
கொண்டு தேவரிஷிகளுடன்கூட ஸஞ்சரித்தனர்

இந்திரகிருஹத்திலும் இந்திராணியினால் பூஜிக்கப்பெ
மஹேந்திரஸேனை என்று பெயருள்ள அந்த நாளாயனியுடன் த
விருப்பத்துடன் ஸஞ்சரித்தார் ஸமர்த்தரான அந்த மௌத்
பகவான் ஸூர்யனுடைய திவ்யரதத்திலேறி மறுபடியும் மஹா
வைச் சேர்ந்து அதில் வஸிக்கக்கருதினார் அந்தத் தபோதனர்
நாளாயனியுடன்கூட ஆகாசகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து சந்தி
ணங்களினிடையில் காற்றைப்போல் வாஸஞ்செய்தார் மறுப
அம்மஹரிஷி தம் யோகசக்தியினால் மலை உருவம் எடுத்தார்
நாளாயனியும் அவர் பிரபாவத்தினால் அம்மலைநடுவில் மஹ
ஆனாள் பகவானாகிய மௌத்கல்யமுனிவர் மலர்கள் நிரம்பின
மாக ஆனபோது நாளாயனியும் அந்தமரத்தைச் சுற்றிக்கொ
கொடியானாள் எவ்வெவற்றின் உருவத்தை அவர் அடைந்தாரோ
வ்வற்றிற்கொத்த உருவத்தை அவளும் அடைந்தாள் பாத்தா
கூட மானிடதேகத்தோடும் ஸஞ்சரித்தாள் அதனால், அவரு
அவளுக்கும் அன்பு ஸமமாகவே விருத்தியாயிற்று அவளும்
ரிடம் அவ்வாறிருந்தாள் அந்தப் பகவானான ரிஷிஸ்ரேஷ்
அவளிடத்தில் அனுக்ரஹத்தினால் அவ்வாறிருந்தார் அந்தச் சி
பெண்ணும் பாக்யவசத்தினால் அவரிடம் விசேஷமாக ரமித்
அவரும் தமது தவத்தினாலும் யோக சக்தியினாலும் அவளிடம்
தார் அவள் முதலில் எப்போதும் அவ்வாறாக ஐந்துபுருஷர்க
கூடியவளாயிருந்து, பிறகு, ஒரு பதியை அடைந்து அருந்ததி
போலவும் ஸீதையைப்போலவும் சிறந்த பதிவிரதையாகப் புகழ
திருந்தாள் அவள் தன் தாயாகிய [1] தமயந்தியைப்பார்க்கிலும்
மான மேன்மையைப் பெற்றாள் மஹாராஜாவே! இஃது உ
உனது புத்தி வேறுபடவேண்டாம் அரசனே! அந்த நாளாய
ஏதோ ஒரு விதிபலத்தினால் ஒளியும் அழகுமுள்ள உனது
ணன் கிருஷ்ணையாக யாகவேதிகையிற் பிறந்திருக்கிறாள்
மௌத்கல்ய முனிவரிடம் பற்றுவைத்த அவள்மனம் ஒருகால
சலித்ததில்லை அந்தப் பிராம்மணோத்தமரிடம் அவள் மனம்
வாறு பற்றியிருந்தது' என்றார்

---

1 இதனால் நளனுடைய பெண்ணே நாளாயனி யென்று தெரிகி

இருநூற்றுபபதினமூனருவது அததியாயம்.

வைவாஹிகபர்வம. (தொடர்ச்சி.)

(நாளாயனி எனக்கு எவ்வாறு பெண்ணுனள்' என்று கேட்ட த்ருபத
க்கு வியாஸர், நாளாயனி போகத்தில் திருப்தி அடையா திருத்
லைக்கண்டு, 'ஐந்து புருஷர்களை அடைவாய்' என்று மௌத்
கல்யர் சபித்ததையும் அவள் ருத்திரரைக் குறித்துத் தவஞ்
செய்து பிரஸன்னரான ருத்திரரிடத்தில் ஐந்துமுறை 'பதி
யைக்கொடும்' என்று கேட்டதனுல் அவர், 'ஐந்துபதிகளை
அடுத்த ஜன்மத்தில் அடைவாய்' என்றும், 'நித்யயுவ
தியாயிருப்பாய்' என்றும் வரங்கொடுத்து, 'நீ கங்கா
தீர்த்தத்திலிருக்கையில் வரும் இந்திரனை அழைத்
துவா' என்று கட்டளையிட்டதையும்
சொல்லியது)

த்ருபதன, 'வேதம தெரிநதவா எல்லாரிலும் சிறந்த பிராம
ணரே! புணணியவதியான நாளாயனி எனயாகததில கிருஷணை
ஜனிததற்கு காரணம யாது? அதனைசசொலலுக' என்று
கேட்க, வியாஸா சொலலலானா

'ராஜனே! இவளுககு ருததிரரால எவவாறு வரனகொடுககப்
பட்டதெனபதையும, புகழபெறற இவள உனவீட்டில எதறகாகப்
பிறந்தாளெனபதையும கேள ஆ! ஆ! கிருஷ்ணையினுடைய முன
ஜன்மசரிததிரததை உனககுச சொலலபபோகிறேன முனஜனமத
தில இநதிரசேனை யெனறு புகழபெறற பாககயவதியான நாளாயனி
மௌதகலயரெனனும பாததாவையடைநது கவலையினறிச சஞசரித
தாள் வேநதனே! மௌதகலயரிஷிககும, அவளுடனகூடி விளை
யாடிககொணடிருககையில, அனேக வருஷகாலமும ஒருநொடிபோலக
கழிந்துபோயிறறு பிறகு, ஒருகால அநதத தாமாதமா காமபோகங
களைக்குறித்து சலிபபுறறு வைராககியமடைநதாா உயாநததான மோக்ஷதா
னத்தை விருமபிய பிரமமததியானததைக கடைபபிடிததவராயினா,
அந்தப பிராமமணா அநத நாளாயனியை விடடுவிடடாா அவள
அபபோது பூமியில விழுநதாள ராஜஸ்ரேஷ்டனே! மௌதகலயர்
அபபோதும தவததினுல பரிசுததமானவா. அபபோது, நாளாயனி;
பகவானே! எனமீது அருளசெயயககடவீா எனனை நீா விடத்
தகாது பிரமமரிஷியே! இதுவரையில விருமபினவறறை அனுபவித

ததிஞல போகஙகளில திருபதிபெருதவளாயிருககிறேன' என
கேடக, மௌதகலயா, 'நீ அசசமிலலாமல பேசததகாததை
னிடம பேசி என தவததிறகு இடையூறு செயகிருயாதலின, ந
சொலவதைககேள நீ மனுஷய லோகததில மஹாதமாவான
பீதனெனனும பாஞசாலதேசததரசன பெணணெனறு புகழபெ
ராஜபுததிரியாயிருபபாயாக அநத ஜனமததில உனககுப புகழபெ
ஐநது கணவாகள இருபபாாகள அழகான உருவஙகளுடன
அவர்களுடன வெகுகாலம இனபததை அடைவாய' என்று செ
ஞா.

புகழபெறற அநத நாளாயனி இவவாறு சபிககபபடடுத து
துடன வனததிறகுசசெனருள அபபோது காமஸுகஙகளில திரு
அடையாமையால தேவதேவரான சஙகரரைககுறிததுத தவஞெ
தாள. விருபபஙகளைவிடடும காறறைப புசிததும உணவையொ
தும சூரியனைபபாாததுககொணடு பஞசாகனிமததியினினறு த
புரிநதாள. பசுபதியும ஸாவலோகஙகளுககும ஈசுவராும பிர
மாகிய சஙகரா, அவளுடைய கடுநதவததிஞல ஸநதோஷமடைந
உடனே, 'புணணியவதியே! உனககு அடுதத ஜனமம வரப
இறநது சிறநத பெணணுகப் பிறககபபோகிருய எலலாரும தே
திரனுககொபபான தேகமுளளவாகளும தேவேநதிரனுககொபப
பராககிரமமுளளவாகளுமான புகழபெறற ஐநதுபாததாககள அ
ஜனமததில உனககு வரபபோகினறனா நீ அவாகளிடமிரு
பெரிய [1] தேவகாரியததைச செயயபபோகிருய' என்று வரமகொ
தாா அதைககேடடு நாளாயனி, 'நான ஒரு கணவனைததானே
மாககேடடேன. இநத ஐவா எதறகு? ஒருததிககு ஒருகண
தானே உணடு, அனேகா இலலையே, அதனை எனககுச சொ
வேணடும' என்று கேடடாள மஹேஸவரா, 'புணணியவதியே!
'பதியைககொடும' என்று திருமபததிருமப ஐநதுமுறை என
கேடடாய உனககு ஐநதுபதிகளும இனபஸுகததைத தருகிறவாக
யிருபபாாகள' என்ருா நாளாயனி, 'பெணகளுககு ஒருகணவனி
பதுதான தாமம எனபது பூாவகாலததிலேயே விதிககபபடடுள்ள
புருஷனுககுமடடும அனேகமனைவிகளிருபபது தாமம, அஃது அ
ரால அனுஷடிககபபடடும வருகிறது ஒருததி ஒருபாத்தாவுககே
போதும துணையாகத தாமானுஷடானஞசெயயவேணடியவளென
சொலலபபடுகிறது. இதுதான முதலிலேயே ரிஷிகளிஞல விதிக

1 பூபாரததையொழிப்பது.

ட ஸதிரீ தாமம பெணகளுககு இளமைபபருவமுளள ஒரு
ரவனிருபபதுதான உலகநடைககும உரியது ஆபததாலஙகளில
ததியிலலாதபோது) கணவன கடடளையினமேல பெணணுககு
ணடாவது புருஷனும சொலலபபடடிருககிறுன மூனறுமவனைச
ரலாகாது அபபடிச சேருகிறவளுககுப பிராயசசிததம விதிககப
டிருககிறது நாலாமவனைச சோநதால ஸதிரீ பதிதையாகிருள
தாமவனைச சோநதால விபசாரியாவாள தாமததின மாககம இவ
ிருககையில அநேக புருஷாகளுககுப பாரியையாயிருபபதை நான
நமபவிலலை உலகததில அனுஷடிககபபடாத அநத அதாமததி
நநது நான எவவாறு விடுபடுவேன ?" என்று கேடடாள

மஹேஸவரா, 'முனபு பெணகள கடடிலலாமலேயிருநதனா,
லகாலஙகளில அவாகள சுததையாகினறனா நீ, 'பதியைககொடு'
று ஒருமுறை சொலலவிலலை ஆதலால, உனககு அதாமமவராது'
று சொனனா அதைககேடடு நாளாயனி, 'எனககு ஐநதுபதிகள
டாயின அவாகளுடன தனித்தனியே ரமிபபதைவிருமபுகிறேன
ாகளில ஒவவொருவரோடும சோககை நேரிடுமபோதெலலாம
ககு இளமைபபருவமே இருககவேணடும, பூாவஜனமததிலும
சுஶ்ருஷை செயததனலேயே பெருநதவபபயன் எனககுககிடைத
போகததிலுளள விருபபமமடடும எனககுத தீரவிலலை அந
போகஸுகமும எனககு உணடாகவேணடும்' என்று கேடடாள
கரா, 'புணணியவதியே! காமஸுகமும தவபபயனும ஒனறு
ானறு சோவதிலலை நீ மாத்திரம காமஸுகஙகளையும தவபபயனை,
போகமஹிமையையும அடைவாய அடுதத மறறொரு ஜன்மத
அழகும பாககியமும குணஙகளும பொருநதினவளாக ஐநது
ஷருடன சோநது இளமையடைநது மஹாபாககியவதியாயிருப
சிறநதவளே! பரிசுததமான புனனகையுளளவளே! செல
கஙகாஜலததிலிருககுமபோது எநதப்புருஷனைப பாாககிருயோ
நதப புருஷனுகிய இநதிரனை எனனிடததுககு அழைததுவா'
றனா உலகததையே உருவமாககொணட ஈசுவரால இவவாறு
லலபபடட அநத நாளாயனி, அநத ருததிரரைப பிரதக்ஷிணஞ்
யது புண்ணியமானதும ஸவாகக மததிய பாதாளமெனனும
று வழிகளிலும செலவதுமாகிய கஙகாநதியைககுறிதது்ச
னருள

———

இருநூறறுபபதினனகாவது அததியாயம.

வைவாஹிகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(நைமிசாரண்யத்தில் தேவர்கள் செய்தயாகத்தில் யமன் ஸாமித்
என்னும் பசுவைக்கொல்லும் கிரியையில அமர்ந்ததனுல் உலக
தில் பிராணிகள் அதிகமானதும் அவைகளை ஸம்ஹரிப்பதற்க
கத் தேவர்கள் பிரம்மதேவரிடம் சென்றதும், இந்திரன், பிரம்ம
தேவருடைய கட்டளைப்படி நைமிசாரண்யத் சென்றதும்,
கங்கையில்வந்த தாமரைப்புஷ்பத்தை எடுக்கச் செல்லு
கையில் அயத அழுதுகொண்டிருந்த பெண்ணைக்கண்ட
தும், அவள் பின்சென்ற அவன் பர்வதத்தகையில்
தனக்கு முன்வந்திருந்த நாலு இந்திரரைக் கண்ட
தும், பலராமன் கேசவன் திரௌபதி இவர்
களுடைய உத்பத்தியும், வியாஸரால் ஞானக்
கண்ணையடைந்த துருபதன் பாண்டவர்கள்
த்ரௌபதி இவர்களுடையபழைய ரூபத்
தைக் கண்டதும், திரௌபதியின்
அடுத்த முன் ஜன்மத்தின்வரலாறும்)

அரசரே! முறகாலததில நைமிசாரணயததில தேவா ஸதரயாகஞ்செயது கொணடிருநதனா அபபோது, அநத யாகத யமன (ஸாமிதரம) எனனும பசுவைக கொலலும வேலையைச செ தான அரசரே! அபபோது அநதயாகததில தீக்ஷை செயதுகொ டிருநத யமன பிரஜைகளில யாரையும கொலலவிலலை அதனு அநதப பிரஜைகள காலஙகடநதும மரணமடையாமல மிகுதிய விருததியானாரகள இநதிரன, சநதிரன, வருணன, குபேரன, ஸ யாகள, ருததிராகள, வஸுககள, அஶவினிதேவாகள இவாகளு மறறுமுளள தேவாகளும உலகததைப படைபபவராகிய பிர தேவரிருககுமிடததிறகுப போயச சோநதனா அபபோது மனி களின அதிக விருததியினாலுணடான பயததினால உலகஙகளுகெ லாம பிதாவாகிய பிரமமதேவரைச சநதிதது, 'ஐயா! பிரஜாவிரு யினால கலககமுறற நாஙகளனைவரும ஸுகததை விருமபி உஙகளை சரணமாக அடைகிறோம' எனறு கூறினா பிரமமதேவா, 'நீ களனைவரும தேவாகளாயிருகக உஙகளுககு மனிதரிடம பயமயா மனிதாகளிடததில உஙகளுககுப பயம வரததகாது' எனறுசொல் தேவாகள, 'இறபபவா இறககாதவாகளாகி விடடாாகள் அதனு

ங்களுககும அவாகளுககும விததியாஸம ஒனறுமிலலை விசேஷ லலாமையால பயநது விசேஷததிறகாக உஙகளிடம வநதோம’ னறு சொனனாகள பிரமமதேவா, ‘யமன ஸதாயாகததிற கப பிரவாததிததிருககிறுன அதனுலேதான இநத மனிதாகள றபபதிலலை காரியததில ஊககமுளள அநத வைவஸவதன அநதக ரியததை முழுதும நிறைவேறறினபிறகு, இநத மனிதாகளுககு டிவுககாலம அவசியமவரும யமனுடைய தேகாமசமே பிரிககப டு உஙகள சகதிகளுமசோநது அபிவிருததி செயயபபடடிருக றது அநதசசரீரநதான முடிவில இமமனிதாகளின மரணததுக க காரணமாகப போகிறது அபபோது மனிதாகளுககுச சகதி ராது’ எனறு சொனனா அபபோது அநதத தேவாகள, முதல தவராகிய பிரமமதேவருடைய சொலலைககேடடுத தேவாகள யாகம சய்யுமிடததிறகுச சென்றனா மஹாபலசாலிகளான அநதத தவாகள சோநது உடகாாநதிருககுமபோது, கஙகையில ஒரு வெண ாமரைப பூவைககணடனா அவாகள அதைககணடு வியபபுறறனா வாகளுககுள சூரனன இநதிரன அவவிடததிறகுப போனுன. வன அபபோது கஙகாதேவி இடைவிடாமல பெருகிககொண ருககுமிடததில அககினிககொபபான ஒளியுளள ஒரு பெணணைக ணடான அநதபபெண ஜலததைவிருமபிக கஙகையில இறஙகி முதுகொணடிருநதாள அவளுடைய கணணீாததுளி அநத ஜலத ல விழுநதபோதே பொறறாமரை மலராயிறறு அபபோது, இநதி ன அநத ஆசசரியததைககணடு அநதபபெணணின அருகிறசெனறு, சிறநதவளே! நீயாா? எதறகாக அழுகிருய? நீ உணமையாகச சால நான கேடகவிருமபுகிறேன’ எனறு கேடடான அநதப பண, ‘தேவராஜாவான இநதிரனே! பாககியமறறவளான யான தறகாக அழுகிறேனெனபதைபபறறி இபபோதே நீ அறிவாய ரசனே! நான முன செலவேன நீயும வா நான எதறகாக அழு றேனெனபதைக காணபாய’ எனறு சொனனுள அவள செலலும பாது இநதிரனும பினசெனறுன அவன, சிறநதமலையில ஸிததா னமபோடடு வீறறிருநது ஒரு சிறுமியுடனகூடச சொககடடான டிககொணடிருநத ஓாஅழகான சிறுவனை அருகிறகணடான இந ரன, சொககடடானுடிககொணடு சிறிதும கவனிககாமலிருநத அந ச சிறுவனைககணடு கோபததுடன, ‘ஓ! விதவானே! இவவுலகம னவசததில இருபபதெனறும இதறகு நான ஈசுவரனெனறும அறி ம’ எனறு சொனனுன ஈசுவரா, இநதிரன கோபிபபதைக கணடு

நகைததா அவனை மெனமையாகக கணணெடுதது நோககினா
ரால பாாககபபடட தேவராஜன உடனே அசைவறறவனுகிக கட
போல நினறுன அவா, போதுமானவரையில விளையாடினபிற
அழுதுகொணடிருநத அநததேவகனனிகையை நோககி, 'நீ இவ
நானிருககுமிடததிறகுச சமீபததிற கொணடுவா இவனுககு ப
படியும காவம உணடாகாமலிருககவேணடும' எனறு சொன
பிறகு, இநதிரன அவளாலதொடபபடடவுடன, அஙகஙகள தளா
பூமியில விழுநதான உககிரமான சகதியுளள பகவான, அவனைநோக
'இநதிரா! இனி எவவகையிலும இவவாறு செயயாதே அந
சிறநத பாவததிறகுத திருமபிபபோ உனனுடைய பல
ஸாமாததியமும அளவிடக கூடாதவைதாம இநதப பாவதத
குகைநடுவில நுழை அதில உனனைபபோனறவாகள ஸூாய
போலப பிரகாசிததுககொணடிருககினறனா' எனறா அவன
தப பாவததினுடைய பெரிய குகையைத திறநது தனனைபபோ
ஒளியுளள மறறை நாலவரைக கணடான. அவாகளைககணடபி
அவன, 'நானும இவாகளைபபோல ஆகாமலிருபபேனு' எனறு நினை
தது துயரமுறறவனுனன பிறகு, தேவரான கிரீசா, கோபததுட
கணகளைவிழிதது இநதிரனை நோககி, 'சதகரதுவே! நீ முதலில சி
பிளளைததனமாக எனனை அவமதிததததுல இநதக குகையுள பு
எனறு சொனனா. பிரபுவினுல இவவாறு சொலலபபடட தேவே
திரன, அவருடைய கோபததிறகு மிகபபயநது அஙகஙகள த
நது, மலைத தலையில காறறினலடிககபபடட அரசிலைபோல ந
கினன விருஷபவாகனரால இவவாறுசொலலபபடட இநதிர
உடனே நடுககமுறறு விஸவரூபரும உககிரருமான ஈசுவரரைநோக
கைகூபபிககொணடு, 'ஈசுவரரே! இபபோது நீதாம எலலாஉல
களுக்கும முதனமையானவா' எனறு சொனனன. உகரசகதியுளள ஈ
வரா, நகைததுககொணடு அவனை நோககி, 'இவவகையான தன
யுளளவாகள இவவுலகததில அநுகரஹம பெறுவதறகு உரியவ
எலலா இஙகிருபபவாகளும முனனே உனனைபபோலவே நடநத
கள் ஆதலால, நீயும இநதககுகையில பிரவேசிததுககிட இவள் உ
களுககுப்பாரியைஆவாள, சநதேகமிலலை நீஙகள அனைவரும மானி
ஜனமததை அடைவீாகளாக அநதஜனமததில நீஙகள யாருகக
செயயமுடியாத செயகையைசசெயது பகைவாகள அனேகா
வதனுசெயது திவயாஸதிரஙகளைககொணடு மானிடாகளோடு யுதத
செயது சூரரெலலாரையும போரிலவெனறு நீஙகள புணணியத

ல முதலில ஸமபாதிதத சிறநத இநதிரலோகததிறகுத திருமப
வருவீாகள இவவாறு நான சொனனவையெலலாவறறையும
னகப பிரயோஜனஙகளோடு கூடிய மறறக காரியஙகளையும நீங
செயயவேணடும' எனறு சொனனா

பழைய இநதிராகள, 'தாலபமான சாபவிமோசனம மனுஷய
ாகததில எஙகளுககு விதிககபபடடிருபபதனால நாஙகள தேவ
ாகததைவிடடு மனுஷயலோகததுககே செலவோம ஆனால, தா
, வாயு, இநதிரன, அசுவினிதேவாகளாகிய தேவாகளே எஙக
த தாயினிடததில காபபாதானஞ செயயககடவா' எனறு கேட
ா புது இநதிரன, இநதச சொலலைககேடடு மறுபடியும தேவ
ரேஷடரான ஈசுவரரைபபாாதது, 'நான காரியததிறகாக என
ியததினால எனககுபபிறநத புததிரனை இவாகளுககு ஐநதாமவ
க கொடுபபேன'[1] எனறு சொனனான அநத ஐநது இநதிராக
ா முதலாமவன விஸவபுக, இரணடாமவன பூததாமன, மூனறு
ன பராககரமசாலியான சிபிரசககரவாததி, நாலாமவன சாநதி;
நதாமவன தேஜஸவி. உககிரமான தனுசையுடையபகவான, தம
டைய சிறநத ஸவபாவததினால, அவாகள விருமபியபயனைக கேட
கொணடபடி கொடுததனா உலகமெலலாம விருமபததகக ராஜ
ஷமியாகிய அநதபபெணணை மானிடலோகததில அவாகளுககுப
ியையாயிருககக கடடளையிடடாா பிறகு, அநதாசுவரா, அவாக
ன கூடவே, அறியமுடியாதவரும அளவிலலாதவரும காரணபூத
ஜனனமிலலாதவரும முறகாலததிலும எககாலததிலும இருபப
ும எலலாம தாமாக இருபபவரும அளவறற அவதார ரூபஙகள
பபவருமாகிய திருமாலிடம சென றனா அவரும அவையெலலா
றையும அவவாறே நியமிததாா பிறகு, அவாகளனைவரும தேவா
ல முதனமையான நரன எனனும தேவதையை இநதிரனுககு
ிககததகச ஐநதாமவனான ஜிஷணு எனபவனாக நிசசயிததுப புவ
ில ஜனிததனா அநதத திருமாலானவா ஒனறு வெணமையும
மறறொனறு கருமையுமாகிய இரணடுகேசஙகளைத தலையிலிருநது
ததாா அநத இரணடு கேசஙகளும தேவகி ரோகிணியெனனும
ணடு யாதவகுலதது ஸதிரீகளின காபபஙகளில பிரவேசிததன
நத திருமாலினுடைய அவவிரணடு கேசஙகளில வெணமையா
நதஒனறு பலராமனாகப பிறநதது இரணடாவது கறுதத
மாகச சொலலபபடட கேசம கேசவனாகப பிறநதது வடதிசையி

1 நானே நேரில ஜனிககமாடடேன 2 இவனதான புதிய இநதிரன

னுள்ள அநத மலையின குகையில இநதிரரூபததுடன அடைக
பட்டவாகள எவரோ அவாகளே வீராகளான பாணடவாகள
இஙகு இருககினறனா ஸவயஸாசி எனனும பாணடவன இந
னுடைய அமசமே அரசனே! எவாகள முனனா இநதிராகளாயி
தனரோ அவாகளே இவவாறு இநதப பாணடவாகளாக ஜனிததி
கினறனா, திவயரூபமுள்ள இநதத்ரௌபதி அவாகளுககுப ப
யையாயிருகக முனனமே கட்டளையிடப்பட்டிருநத ராஜலக
தான தெயவககட்டளையினறி உனனுடைய யாகததுககாகப பூ
கிருநது பெணணிளமபுவது எவவாறு உணடாகும? இவளுடை
ரூபம சநதிரனையும ஸூாயனையுமபோல ஒளியுள்ளது இவளுடை
தேகமணம ஒருகுரோசதூரம வீசுகிறது மனனவனே! அன
முனனிட்டு உனககுத திவயதிருஷடியைக கொடுககிறேன ஆசச
மான மறறொருவரததையும கொடுககிறேன புணணியமான பழை
தேவதேகஙகளோடு பாணடவாகளை நீ காணபாயாக' எனறா

: மிககசிறநத செயகைபுடையவரும பரிசுததரும பிரமமரிவ
மானவியாஸா, இவவாறு சொலலி, தமது தவததினால அவவரசனு
குத திவயதிருஷடியை அளிததா அவவரசனும, அவாகளனைவ
முநதிய தேவதேகஙகளோடிருபபதை உள்ளபடி பாாததான அந
திவய திருஷடியினால பொறகிரீடஙகளையும பொனமாலைகளை
அணிநதவாகளும இநதிரனுககும அகனிககும ஆதிதயனுககும
பான ஒளியுள்ளவாகளும தலைகளில மாலை சூட்டிககொணடவ
ளும அழகிய தேகஙகளுள்ளவாகளும இளமைப பருவததிலிரு
வாகளும அகனறமாாபுகளைஉடையவாகளும பனைமரபபிரமாணமுள
வாகளுமாகிய திவய புருஷாகளைக கணடான அழுககிலலாத தி
வஸதிரஙகளாலும நறுமணமுள்ள சிறநத புஷபமாலைகளாலும
வும விளஙகிககொணடு நேரேவநத முககணணாகளோ வஸுககளோ
ருததிராகளோ ஆதிதயாகளோ எனனுமபடி எலலாககுணஙகளும நி
பினவாகளும பழைய இநதிராகளுமாகிய அநத ஸுநதரபுருஷாக
யும இநதிரனைபபோனற ரூபமுள்ள இநதிரபுததிரனான அாஜுன
யும பாாததுத துருபதராஜன மகிழசசியும வியபபும அடைநதா
அநத அரசாககரசன அநததேவமாயை அறிவுககெட்டாததெய
கினைததுச சிறநத அழகுள்ளவளும சநதிரனும அகனியும நேரே
ததுபோலப பிரகாசிககினறவளுமான அநதத தேவலோகதது
பெணணரசியைபபாாதது அழகினாலும ஒளியினாலும புகழினாலு
அவள அவாகளுககுத தகுதியான மனைவியெனறு மதிததுக கள

றன அவன அநத மிகக ஆசசரியமான ரூபததைதககணடு ஸதய
புதரரான வியாஸருடைய பாதஙகளைபபிடிததுககொணடு, 'ரிஷிஙர
ஷடரே! உமமிடததில இது புதுமையனறு' எனறுசொனனுன
வியாஸா, மனமகிழநது துருபதனைபபாாதது, 'விவாஹவிஷ
தில பூாவகாலதது ராஜரிஷிகளின பூாவசரிததிரததைதயும இப
து நானசொலலக கேள இபபுவியில நிதநது எனறு பெயா
ற ராஜரிஷி ஒருவன இருநதான அவனுககுப பூமியை ஆளத
வாகளும சூராகளும ஆபததைததடுபபவாகளும வேளவிகளபுரி
களுமாகிய ஸாலவேயன, சூரஸேனன, ஙருதஸேனன, திநது
ரன, அதிஸாரன எனறு சிறநத விலலாளிகளான ஐநது புததிரா
இருநதாாகள அவாகள ஒருவரையொருவா மீறுதவாகளும
வாககொருவா இனசொற சொலலுகிறவாகளும இனியனசெய
வாகளும பொறுமையறறவாகளும தாமநதெரிநதவாகளும கடு
பிலலாதவாகளுமாயிருநதாாகள சிபியினபுதலவியாகிய பௌ
ஙவியெனபவள நிதநதுவின புததிராகளான இவவைநது ராஜ
ாகளையும கணவாகளாக ஸவயமவரததில வரிததாள அபபோது
லாபபெணகளிலும சிறநத பௌமாஙவியானவள கநதாவாகளின
மூாசசனையைபபோலவும வீணையைபபோலவும இனியகுரலுளள
ாயிருநதாள எலலாகுணஙகளும நிரமபினவாகளும க்ஷததிரிய
ரஷடாகளும நிதநதுராஜபுததராகளுமாகிய ஐநது அரசாகளும
ளுககுப பாததாககளாயிருநதனா. அபபடிபபடட அழகும குணங
மபொருநதின சிறநத பௌமாஙவியெனனும சிபியினபுததிரி
ததி அவவரசாகளுககு மனைவியாயிருநதாள ராஜஙரேஷ
ன! அவள அபபோது அநத நிதநதுபுததராகள ஐவாககும ஐநது
லவாகளை ஐநது காலஙகளில ஈனறுள ஸஹோதராகளான அநதப
ளமாஙவியின புதராகளுககுப பூமியில ஐநதுபெயாகள தனித
ியேயிருநததை வரிசையாகச சொலலுகிறேன ராஜஙரேஷ
ன! கேள இவாகளின வமசததிறபிறநதவாகளும ஸாலவேயா
, சூரஸேனாகள, ஙருதஸேனாகள, திநதுஸாராகள, அதிஸாரா
எனனும அரசாகளாகவே இருநதனா இபபடிப பௌமாஙவி
னகருககு ஒரு பாரியையாகப பூமியில பெயாபெறறிருநதாள
நபதனே! குறறமறறவளும பருஷதவமசததுககு அலஙகாரமான
நம தேவதாரூபமுளளவளுமான கிருஷணையெனனும இநத உன
ண பௌமாஙவியைபபோலவே ஐவருககுபபததினியாக விதிககப
டவள

ஒருதபோவனததில மஹாதமாவாகிய ரிஷிகனனிகையொரு
இருநதாள அவள அழகுளளகனனிகையாயிருநதும, அவளுக
கணவன கிடைககவிலலை அவள சஙகரரை நோககிக கடுநத
செயதாள சஙகரா அனுகராஹம செயது பிரதயக்ஷமாக வந
‘வரமகேள’ எனறு அவளுககுச சொனனாா இவவாறு செ
லபபடட அநதககனனிகை வரமகொடுககும தேவராகிய ஈஸ
ரைபபாாதது ‘எலலாககுணஙகளும பொருநதின கணவனை வேண
கிறேன’ எனறு பலமுறை சொனனாள அநதத தேவஸரேஷ
ரான சஙகரா மனததில அனபுகூாநது, ‘அனபுளளவளே! உன
ஐநது பதிகள வருவாாகள’ எனறு அவள கேடடவரததை அவளு
குககொடுததாா அவள அவருடைய அனுகராஹததை வேண
மறுபடியும, ‘சஙகரரே! நான குணமுளள ஒருபதியை உமமிட
விருநது பெறுதறகுரியவள’ எனறு சொனனாள தேவதேவரா
சஙகரா, மனததில அனபுகூாநது மறுபடியும அவளைபபாாத
‘அனபுளளவளே! ‘பதியைககொடும’ எனறு நீ எனனைத திரும
திருமப ஐநதுதரம கேடடாய அநதசசொல அவவாறுதான ந
கும உனககு நனமையுணடாககடவது மறறொரு ஜனமம வ
போது இவையெலலாம உனககு நேரிடும’ எனறு சொனனாா த
பதனே! அவள்தான தேவதாருபமுளள இநத உனஜிபண
பிறநதிருககிறாள குறறமிலலாதவளும பருஷதவமசததுககு அ
காரமுமாகிய கிருஷ்ணை ஐவருககு மனைவியாக விதிககபபடடிரு
றாள அவளேதான புவியில ரூபததில தனககுநிகரிலலாத நா
யனியாகபபிறநது மௌதகலயமுனிவரைப பாததாவாக அ
நது பிறகு சிவனிடம வரமபெறறவள ராஜஸரேஷட
இநதத தேவரகஸயததை உனககுச சொனனேன இது தேவ
ஸயமாயிருபபதினாலேதான யாருககும சொலலததகாது தே
களுடைய ராஜலக்ஷமி பாணடவாகளுககாகததான உன மஹாயா
திற பிறநதாள நீ கடுநதவஞ செயததினால அவள உனமகள
வநதிருககிறாள அழகுளளவளும தேவாகளால விருமபபபடடவ
மாகிய அநதத தேவகனனிகை, தானசெயத கருமததினால இ
லோகததில தேவாகளாகிய ஐவருககு ஒரேமனைவியாகப பிரமமதே
ராலேயே படைககபபடடிருககிறாள துருபதராஜனே! இ
கேடட பிறகு, உனவிருபபததைச செயயலாம’ எனறாா

இருநூறறுபபதினைநதாவது அததியாயம

வைவாஹிகபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிரர்முதலியவர்கள் வரிசைப்படி கிரௌபதியைப் பாணிக்ரஹணம் செய்தது)

துருபதன, 'மஹரிஷியே! உஙகளுடைய இவவிதமான
ரலலைக கேளாமலதான நான முதலில காரியம ஆரமபிததேன
தியை விலககமுடியாது அதே விதிதான இதோ நேரநதிருககிறது
யவததின முடியை அவிழகக முடியாது 1 விதியினால செயயப
ம எதுவும ஒருவனுடைய அநதக காமாவினாலதான ஒருவரனுக
 இவவிடததில லக்ஷியம உணடாககபபடவிலலை, அதேவிதி இப
ரது வநது நேரநதது கிருஷணையானவள தனககு அநேகம பதி
ரக கொடுககவேணடுமெனறு பகவானை முதலில கேட்டபடியே
தபபகவானும அவளுககு அதனை வரமாகக கொடுததார இநத
ஷயததில எதுமுககியமோ அஃது அநத ஈசுவரருககுததானே
ரியும சஙகரராலேயே இவவாறு விதிககபபட்டிருநதால தாமமா
நதாலும, அதாமமாயிருநதாலும அநத விஷயததில எனனுடைய
றுதல ஒனறுமிலலை கிருஷணை இவாகளெலலாருககும விதிககப
டிருபபதனால இவாகள நிசசயிததபடி யதாசாஸதிரமாக இவளைப்
ணிகரஹணஞ செயதுகொளளட்டும' எனறுசொனனான

வயாஸா, 'மானிடாகளுககு விவாஹததில இது நியாயமாகாது
வாகளோ தேவாகள திரௌபதியும, லக்ஷமி முன செயத தவத
றலுணடான சஙகரருடைய அனுகரஹததினால பாணடவாக
வாககும மனைவியானாள வேநதனே! மறற ஸதிரீ புருஷாகளுககு
லுசொனனபடி இது தாமமாகாது தெயவததனமையுளளவா
ருககு மட்டுமே திரௌபதிககும பாணடவாகளுககும நடபப
கிய விவாஹம போனறது சாஸதிரவிஹிதமாகும்' எனறுசொன
ர உடனே, புததிராகளுடன குநதியும துருபதபுததிரனை திருஷ

1 'இவவுலகில தன செயகையினால முடிககபபடுவது ஒனறுமிலலை,
ருவரனுககாக இவவிடததில லக்ஷியம உணடாககப்பட்டது, பழைய
தியே இபபோது வநதுநேர்நதிருககிறது' எனபது உததரதேச
டம

டதயுமனனும எஙகே இருநதனரோ அநத இடததிறகு அநத
ஸருமா துருபதனும வநதனா பிறகு, பகவானன கிருஷணத
பாயனா, தாமராஜாவான யுதிஷடிரரிடமவநது, 'பாணடவாக
மூததவனே! சநதிரன சுபமான [1]புஷயாநக்ஷததிரததோடு
திருககிற இநதசசுபதினததிலேயே நீ முதலில கிருஷணையைப பா
கரஹணஞசெய' எனறுசொனனா தாமராஜாவுககு இவவ
சொனனபிறகு, பீமன முதலானவாகளைபபாாதது, 'புருஷஸரேஷ
களே! முறையே உஙகள கைகளினுல திரௌபதியினகையைப பி
துக கொளளுஙகள குறறமறறவாகளே! இவவாறுகவே இதெல
முனனமே நடநதிருபபதை நான கணடிருககிறேன' எனறு
னா பிறகு, யஜஞஸேனராஜன புததிராகளுடனகூட வரனுகக
குறிபபிடபபடட பறபல உயாநத பொருளகளை மிகுதியாகச
பிததான மஹானுபாவனன அவன, புததிராகளோடும இனத
ரோடுமகூட மகிழசசியுறறுத தன பெணணுகிய கிருஷணககு
களஸநானஞ செயவிதது அனேக ரதனுபரணஙகள பூடடி அ
வருவிததான பிறகு, ராஜாவினுடைய மிததிராகளும மநதிரிக
பிராமணாகளும படடணததுஜனஙகளும மிகுநத சநதோஷ
டன விவாஹததைப பாாபபதறகுத தகுதிபபடி வநது சோநத
பிறகு, மேனமையான மனிதாகளினுல பிரகாசிபபதும மிகுதிய
தாமரை கருநெயதலமுதலிய மாலைகளாலும தோரணஙகளா
அலஙகரிககபபடட வாயிலையுடையதும பெருஞசேனையினுலும ர
வரிசைகளாலும விசிததிரமுளளதுமான துருபதராஜனமாளி
பிரகாசமான நக்ஷததிரஙகளோடு கூடிய ஆகாயமபோல விளஙகிய
பிரபுவான ஜனமேஜயரே! அபபோது அநத யௌவனபபருவ
லிருககும கௌரவராஜபுததிராகளனைவரும மஙகளஸநானஞசெய
மஙகளகாரியஙகளைச செயதுகொணடு குணடலஙகளையும ம
அணிகலஙகளையும அணிநது விலையுயாநத ஆடைகளை
துச சலவைசசாநதணிநது அககினிகொபபான தேஜஸையுடை
புரோஹிதரான தௌமியருடனகூட மகிழசசியடைநது ம
விருஷபஙகள கொடடில்ற புகுவதுபோல துருபதராஜனுடைய அ
விவாஹஸபையில வரிசையாகப பிரவேசிததனா பிறகு, வே

---

[1] 'புஷயம=போஷிபபது அதாவது விருததிகரமான தினம என
சொலலவேணடும, ஏனெனில, புஷயம விவாஹததிறகுரியதனறு' எ
பது பழைய உரை

க் கரைகணடவரும மநதிரஙகளை அறிநதவருமாகிய அநதத
ளமியா அககினிஸநதானம செயவிதது ஜவலிதத அககினியில
திரபூாவகமாக ஹோமஞசெயதாா யுதிஷடிரரை அழைதது அவ.
க கிருஷணேயோடு சோபபிததாா வேதததில கரைகணடவரான
நத தெளமியா பாணிகரஹணஞசெயதுகொணட அநதக
ஷணே யுதிஷடிரா இருவரையும அககினியைப பிரதக்ஷிணமசெய
நதாா அநத ராஜாவான யுதிஷடிரா, முதலில தனஙகளாலும
ககளாலும பலவகையான ரதனஙகளாலும பிராமமணாகளுககுத
நபதிசெயவிதது, தெளமயா அககினிககொபபான ரிஷிகளுடன
நது சாஸதிரபபிரகாரம அககினியில ஹோமமசெயதபின அக
ரியின எதிரில திரௌபதியைப பாணிகரஹணம செயதாா அப
ாது, ஆகாயததிலிருநது பூமாரிகள பெயதன, மிகக இனிய மண
ள காறறுவீசியது அபபோது மஹானுபாவரும ராஜபுரோ
தருமான தெளமயா, ஸபையில சோபிககினற அநத யுதிஷடிர
ம அனுமதிபெறறுககொணடும பிராமமணாகளெலலாரையும அரு
ராஜாவின சுறறததாரையும சோதுககொணடும உயாநத
பாவமுளள அநதத துருபத மஹாராஜாவினிடம மறுபடி
நடககவேணடிய விஷயததைபபறறி, 'அரசரே! இனி,
ற ராஜகுமாராகளும சாஸதிரபபடி கனனிகையைப பாணிகரஹ
ம செயயலாமே?' எனறு கேடடனா துருபதனும அநதபபிராம
ரைக கௌரவிதது, 'அப்படியே செயவீாகள' எனறு அவருக
க் கடடளையிடடான ராஜாவும புரோஹிதரும அனுமதி கொடுத
னால அநத ராஜபுததிராகள மகிழநதனா உததமமான ரூபததை
டயவாகளும மஹாரதாகளும கௌரவவமசததைப பெருககசெய
வாகளுமாகிய அநத மறற ராஜகுமாராகளும ஒவவொருநாளும
வொருவராக வரிசைபபடி அநதச சிறநத பெணணைப பாணிகர
ணஞ செயதனா அவவிடததில மனிதாகளிலிலாத மறறொரு
நத ஆசசரியம நடநததைதத தேவரிஷியாகிய நாரதா சொனனா
ஹானுபாவையாகிய அநத அழகிய இடையுளள பெண ஒவவொரு
ள கடநதபிறகும கனனிகையாகவே இருநதனளாம தன கணவ
டைய மூதத ஸகோதரரிடததில கணவனும மாமனும என
ம எணணததையும, கணவனுககுக கடைசித தமபியினிடத
ல கணவனும மைததுனனுமெனனும எணணததையும, இடையி
ருபபவாகளிடததில கணவன மாமன மைததுனன எனனும
வகை எணணததையும வைததிருநதனளாம' விவாஹம நடநத

பிறகு, மஹாரதாகளான பாணடவாகளுககுத துருபதன அனேக
மான உயாநத தனஙகளையும சிறநத பொனமாலைகள கடடினவை
பொறகடிவாளஙகள போடபபடடவையுமான நாலுகுதிரைகள
டின நூறுரதஙகளையும, பொறகொடுமுடியுள்ள குனறஙக
போனற தாமரைபபூவடிவமாகச செயயபபடட பொன அமபாரி
அமைதத நூறுயானைகளையும கொடுததான அவவாறே, மறுபடி
மஹானுபாவனான துருபதன தேவரூபஙகளாகக காணபபடுகி
பாணடவாகள ஒவவொருவருககும இளமைபபருவ ஆரமபததிலி
பவாகளும விலையுயாநத ஆடை ஆபரணஙகள புஷபமாலைகள முத
வறறால அலஙகரிககபபடடவாகளுமாகிய நூறுதாதிகளையும த
களையும ஆடையாபரணஙகளையும அவாகளின மஹிமைககுததகக
அககினியின முனனிலைபிற கொடுததான அநத விவாஹம நட
பிறகு, மஹாபலசாலிகளும இநதிரனுககொபபானவாகளுமாகிய பா
டவாகள ரதனஙகள நிரமபின அநத ஐசுவரியததைப பெறறு
தப பாஞசாலநகரததிலேயே மகிழநதிருநதனா

இருநூறறுபபதினொருவது அததியாயம

வைவாஹிகபாவம (தொடர்ச்சி.)

(குந்தி கிரௌபதியை ஆசீர்வதித்ததும், கிருஷ்ணன் அனுப்பிய ஆபரணங்களைப் பாண்டவர்கள் பெற்றுக்கொண்டதும்)

பாணடவாகளுடன ஸமபநதமபெறற துருபதனுககு, தேவ
ளிடததிலுஙகூட எவவகையிலும சிறிதும பயமுணடாகவிலலை
மஹாதமாவான துருபதனுடைய அநதஸதிரீகள குநதியிடமசென
தஙகள பெயரைசசொலலி அவளபாதஙகளைத தஙகள சிரஙகளின
அடைநதனா கிருஷணையும படடுததது விவாகமஙகளஙகள்செய
கொணடபின மாமிககு வநதனமசெயது கைகூபபி வணககததுட
நினறுள அழகும ராஜலககூணஙகளும பொருநதினவளும நறகுண
களும நலலொழுககமுமுள்ளவளும தனமருமகளுமான திரௌபதி
குக குநதி, பரேமையினால, 'இநதிரனுககு இநதிராணிபோ

அக்கினிக்கு ஸ்வாஹாதேவிபோலவும் சந்திரனுக்கு ரோஹிணி
லவும் நளனுக்குத் தமயந்திபோலவும் குபேரனுக்குப் பத்ரி
தி போலவும் வஸிஷ்டருக்கு அருந்ததிபோலவும் திருமாலுக்கு
தேவிபோலவும் நீ உன்கணவர்களுக்கு இருப்பாயாக அன்புள்
ளே! தீர்க்காயுளுள்ள வீரர்களைப்பெற்று மிகுந்த ஸுகமடைந்து
பாக்கியமுள்ளவளும் ராஜபோகங்கள் நிரம்பினவளும் யாகத்திற
ப பத்தினியும் பதிவிரதையுமாக இருக்கக்கடவாய் தேடிவந்த
ந்தினர்களையும் முனிவர்களையும் இளைஞர்களையும் முதியோர்களை
பெரியோர்களையும் முறைப்படி எப்போதும் ஆதரித்துக்கொண்டே
க்கு வருஷங்கள் செல்லட்டும்; தாமத்தில் அன்புள்ள நீ ராஜ்யா
ஷேகம் பெறுவாயாக மஹாபலசாலிகளான உன்கணவர்கள் பராக
த்தினால் ஜயித்த பூமிமுழுதையும் அசுவமேதமென்னும் மஹா
த்தில் பிராமணர்களுக்குத் தானங்கொடுத்துவிடுவாயாக குணங்
நிரம்பினவளே! சுபலக்ஷணங்கள் பொருந்தியவளே! நீ நூறு
ஷகாலம் ஸுகத்திலிருந்துகொண்டு குணங்களில் சிறந்த ரத்னங்க
ன்று சொல்லப்பட்ட பொருள்கள் பூமியில் என்ன என்ன
டோ அவற்றையெல்லாம் அடைவாயாக' என்று ஆசீர்வதித்து,
மகளே! இப்போது பட்டுடுத்தின உன்னைப்பார்த்து எவ்வாறு
ந்தோஷிக்கிறேனோ அவ்வாறே குணவதியான உனக்குப் புத்திரா
பிறந்தபிறகு மறுபடியும் ஸந்தோஷப்படுவேன்' என்றாள் பாண
ர்களுக்கு விவாஹஞ் செய்தானபிறகு, ஸரியபதியான கிருஷ்ண்
ான வைடூரியங்களினாலும் பலவகைரத்னங்களினாலுஞ் செய்யப்
விசித்ரமான பொன்னாபரணங்களையும், விலையுயர்ந்த பலதே
து ஆடைகளையும், தொடுவதற்குஇனிமையான ரத்னங்கள்போன்ற
வைகளையும், தோல்களையும், பலவகைப் பெரிய படுக்கைகளையும்,
னங்களையும், வாகனங்களையும், வைடூரியங்களினாலும் வஜ்ரங்களி
ம் இழைக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான பாத்திரங்களையும் அனுப
அழகும் இளமையும் விநயமுமுள்ளவர்களும் நல்ல அலங்கா
ளுள்ளவர்களும் நல்ல அலங்காரங்கள் செய்யத் தெரிந்தவர்களு
ய பற்பலதேசத்துப் பணிப்பெண்களையும் கிருஷ்ணபக்ஷவான
பபினால் அறிய முடியாத ஸ்வரூபத்தையுடைய மதஸ்ருதனா
ர்களுக்குப் பழகின [1] பத்ரங்களென்னும் யானைகளையும் நன்றாக
ங்கரிக்கப்பட்ட உயர்ந்த குதிரைகளையும் பிரகாசிக்கின்ற தங்கப்
டங்களினலலங்கரிக்கப்பட்ட தந்தத் தேர்களையும் கோடிக்கணக்

[1] எப்போதும் மதப்பெருக்குள்ள பெரிய யானைகள்

கான பொன நாணயஙகளையும அவவாறே தஙககட்டிகளையும வரி
ளாக அனுபபினா தாமராஜாவானயுதிஷடிரா தமமிடததில கோ
ருடைய பரீதியை விருமபினவராக அவ்றறையெலலாம மி
ஸநதோஷததுடன பெறறுககொணடாா

வைவாஹிகபர்வம் முற்றிற்று

இருநூறறுபபதினேழாவது அததியாயம்

விதுராகமன பர்வம்.

(அரசர்களால் பாண்டவர்களின் விருத்தாந்தத்தைக் கேட்ட
அரசர்கள் கிருதராஷ்டிரன் முதலியவர்களை நிநதிப்பதும், தி
ராஷ்டிர புத்திரர்கள் பாண்டவர்களைப்பற்றி ஆலோசிக்கை
யில் அவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று சகுனி சொன்ன
தும், 'அவர்களைக்கொல்லமுடியாது ஸமாதானமே
செய்துகொள்ள வேண்டும்' என்று ஸோமதத்த
புத்திரன் சொன்னதும்)

பிறகு, அரசாகளுககு நமபிககையுளள தூதாகள, 'சி
லக்ஷணஙகள பொருநதிய திரௌபதி பாணடவாகளைக கணவாக
அடைநதாள எநத மஹாதமா அநத விலலையெடுததுலக்ஷிய
அறுததானோ அவன, ஜயிபபவாகளிற சிறநதவனும பெரியவில்
அமபையும தரிததவனுமான அாஜுனன அநத ஸமயததில
விதமான கலககததையும அடையாமல மதாராஜனுன சலயி
தூககிபபோடடவனும யுததததில வநத வீராகளைக கோபதத
மாததினால அசசமுறச செயதவனும அணுககமுடியாத அசசப
தகக எதிரிகளின ஸேனாஙகளாகிய ரதகஜதுரகபதாதிகளெலல
றையும வீழததினவனுமாகிய அவன பலவானுன பீமஸேனன
துரியோதனனோடு யுததஞசெயகையில யுதததில அவனை
வாறு ஜயிததாரோ அவா புணணியவானும சிறநத புததிசா
பாணடவாகளுள மூததவருமாகிய தாமபுததிரா எவாகள துரி
தனனுடைய தமபிகளுடன பகைவாகளைபபோல யுததம
தனரோ அவவிருவரும நலலொழுககமும பலபராககிரமஙகளும
பின நகுலஸஹதேவாகள' எனனும செயதியைக கொணடுவ

பாணடவாகளே பிராமமணவேஷநதரிததுககொணடு அடகக
திருநததைதக கேடடபிறகு அரசாகள வியபபுறறனா   அரசாக
வரும நகாததிலுளளவாகளும ஆசசரியமுறறவராயினா புகழ
ற குநதி, புததிராகளுடனகூட, அரககுமாளிகையில எரிநது
னெனறு எல்லாததேசததவாகளும் அரசாகளயாவரும கேள
டடிருநதனா அதனல, அவவரசாகள பாணடவாகளே மறு
பபு பிறநதவாகளெனறே நினைததனா   தாமம, நலலொழுககம,
ரின விருபபததில ஊககமுதலிய இவவகைகளான குணஙகள
பின பாணடவாகளைக கௌரவனுன தருதராஷடிரன புரோசன
செயயபபடட மிககொடியசெயகையினுல அழிககககருதினதி
அவனையும பீஷமரையும இகழநதனா பாரதரான ஜனமேஜ
! அநத ஸவயமவரம நடநதபிறகு, காணனும சகுனியாலும
ககபபடட திருதராஷடிரபுததிராகளனைவரும அஙகே மநதிரா
சனை செயதனா அதில சகுனி, 'ஒருவகைச சததுருவுககுப
நதைகககுறைகக வேணடும, மறறொருவனைத துனபபபடுத்த
ணடும குநதிபுததிராகளைமடடும எலலா க்ஷததிரியாகளும
ததுவிடவேணடுமெனபது என அபிபபிராயம அபஜயமடைநத
ளனைவரும ஒரு நிசசயததையும செயயாமல இவவாறே திரும
போவீாகளாயின நிசசயமாக உஙகள மனம பினபு துனபப
  நமம பாணடவாகளைப பிடிபபதறகு இதுதான இடம, இது
ர காலம இவவிதம செயயாமற போவீாகளாயின உலகம நகைக
ககவாகளாவீாகள இவாகள எநத அரசனை அடுததுவாஸஞ
ய விருமபுகினறனரோ அநததததுருபதன பராககிரமமும ஸைனி
ம குறைநத அரசனெனறு நான நினைககிறேன சிறநத மன
ள துருபதனேடு ஒறறுமையே அடைநதிருககும பராககிரம
யும புருஷஸரேஷடனும சேதிதேசததரசனுமான சிசுபாலனும
வவீராகளும இவாகள ஜீவிததிருபபதை அறியாமலிருககையிலே
ர நமககுப பராககிரமகாலம ராஜாவே! அவாகள இனி வெல
டாதவாகளாக ஆகிவிடுவாாகள, ஸநதேகமிலலை அரசாகளனை
ம பாணடவாகளெனற நிசசயததை எதுவரையில அடையாம
ககினறனரோ அதறகுளளேயே பாணடவாகளை வதஞ்செயய
லவோம, அரவின வாயபோலப பயஙகரமான அரககுமாளிகையி
நது விடுபடட அவாகள இபபோது மறுபடியும விடபபடுவா
ின நமககுப் பெரியபயம வநதுவிடடதாகும, யாதவா முதலிய
சாகளும இஙகுவநது சோநது இநதபபாணடவாகளும இஙகேயே

நீணடகாலம ஊனறி வாஸஞ்செயபவாகளாயின இவாசளுககிடை
நாம நிறபது இரணடு மஹா கஜஙகளின நடுவிலிருபபதுபோ
அஸாநதியமாகும பலவானகளிற சிறநதவாகளே! பாணடவாக
ஒமபாதிக்சபபடட ஸைனியஙகள பறவைகளபோல வநது
முடைய சேனையில விழுமுனனே அவாகளை வதஞ்செயயுஙகள
நகாததை எலலாரும சோநது எதிாததுக கெடுககவேணடும
ஸ்ரேஷடனான துரியோதனனே! இதுதான எனது அபிபிரா
காலமும நோநதிருககிறது' எனறு சொனனான தாபபுததியு
பேசுகினற சகுனியின சொலலைககேடடு, ஸோமதததன புததிரன
அரசன அதைககாடடிலும சிலாககியமான வாககியததைப பின
மாறு சொலலததொடஙகினன :—

'அரசன, அமைசசன, மிதரன, பொககசம, தேசம, துாக
படை ஆகிய ஏழுராஜயாஙகஙகளையும தனபககததிலும பிறனபக
லும இடததையும காலததையும பரிசோதிதது 1 ஸநதி, 2 விககிர
3 யானம, 4 ஆஸனம, 5 தவைதீபாவம, 6 ஸமாஸ்ரயம எனனும
வகைககுணஙகளையும உபயோகிததலவேணடும 7 ஸதானததை
8 விருததியையும, 9 க்ஷயததையும, 10 பூமியையும, 11 மிதராகளை
12 சகதியையும, தனபககததிலும பிறனபககததிலும ஆராய
சதரு, காமம, சூதாடடம முதலியவைகளால ஏறபடககூடிய வ
ஙகளினால நெருககபபடடபோது அவனை எதிாககவேண
அநதபபடி பாணடவாகள மிததிராகளும திரவியஙகளுமுள
களும பலபராககிரமஙகள தவறுதவாகளும தஙகள நறசெயகை
னால ஜனஙகளுககு வேணடியவாகளுமாக இருபபதாக நான நினை
றேன அாஜுனன தனவடிவததினாலேயே பிராணிகளின நேதர
களையும மனஙகளையும கவருகிறான, இனசொலலினால மனிதா
டையசாதுகளைககவருகிறான கேவலம அதிருஷடததினால மாதத
ஜனஙகள அனபுடன அவனைஅடுததாாகளிலலை அவாசள மனததி
விருபபமாக இருநததெதுவோ அதையெலலாம அவனசெயது நி

1 ஸமாதானம, 2 சணடை, 3 எதிாததுசசெலவது, புறஙகாட
செலவது ஆகிய இரணடு யாததிரைகள, 4 ஓரிடததிலிருபபது, 5 சே
யை இரணடாகப பகுததுசசெலவது 6 மறறொருபலவானையடுப
7 மாறுமல ஒருநிலையில நிறபது, 8 நிலைமை உயாவது, 9 நிலைமை கு
வது, 10 அடையவிருமபின தேசததினவளபபம, 11 தனமிததிராக
கும பிறா மிததிராகளுககுமுளள விததியாஸம, 12 தனசகதிககும
சகதிககுமுளள விததியாஸம.

றறினை இனசொலலனை பாாததனுடைய வாாததை, யுகதி
ரோதமாகவாவது தனககுபபறறுளளதாகவாவது அஸததியமாகவா
து பிறருககு இனனாததாகவாவது இருநததிலலை இபபடிபபடட
ணஙகள நிரமபினவாகளும ராஜலககஷணஙகளெலலாம பொருநதின
களுமாகிய அநதப பாணடவாகளைப பலாதகாரமாக அழிப
தறகு எவாகள சகதாகளோ அவாகளை நான பாாககவிலலை
ஸனியம பொககசஙகளின மிகுதியாகிய) பிரபுசகதியும, (காரியங
ள ஆலோசிககுநதிறமையாகிய பரமபரையாகவநத மநதிரிசேனாதி
தி முதலிய) மநதிரசகதியும சோாவினமையாகிய உறசாகசகதியும
ணடவாகளிடததில மிகவும நிரமபியிருககினறன யுதிஷடிரா, மூல
லஙகள மிததிரபலஙகளவிஷயததில காலமறிநதுநடபபவா அத
ல யுதிஷடிரா கோபமிலலாமலே ஸாமதானபேததணடஙகளென
யும உபாயஙகளைககொணடு பகைவாகளை ஜயிபபதறகும காலமறிந
வனெனபது எனகருதது, பாணடுபுததிரரான தாமராஜா தனஙகளி
ல சதருககளையும மிததிராகளையும சேனைகளையும விலைககுவாஙகித
ம மூலபலததைச சோாககவைததுககொணடு பூமியைஆளவா எவாக
தககாக ராமகிருஷணாகளிருவரும எபபொழுதும ஊககததுடனிருக
ராகளோ அநதபபாணடவாகள இநதராதி தேவாகளுககும ஜயிகக
டியாதவாகளெனறு நான நினைககிறேன உஙகள நனமையை நீங
ள விருமபினாலும எனகருதது உஙகளுககு அபிமதமாயிருநதா
யும பாணடவாகளெலலாருடனும ஸநதிசெயதுகொணடு வநதவாறே
ாம செலவோம சிறநத நகரஙகளிலும சிறநததான இநதததுருபத
கரம உயரமானகோபுரஙகளாலும மதிலகளாலும நூறறுககணக
ான மதிறசாாபுகளாலும காககபபடடிருககிறது, அகழிகளினால
ழபபடடிருககிறது புறகளும தாணியுஙகளும விறகுகளும ரஸ
தாாததஙகளும யநதிரஙகளும ஆயுதஙகளும மருநதுகளும நிரமபின
தும, அனேகஙகதவுகளும உறுதியாககடடபபடட திரவியசாலைகளு
ளளதும, பயபபடததகக பெரியசககரம மேலேவைககபபெறற
தும, பெரிய மதிலாறசூழபபடடதும, உறுதியான மதிறசிகரஙகளை
டையதும, அனேக [1] சததகனிகள நிரமபினதுமாக இருககிறது கற
டடுமதில மரபபிராகாரம மணிதாகாவல எனறு பிராகாரஙகளைக கட
வதில தோநதவாகளசொலலும மூவகைப பிராகாரஙகளும உளளே
னிதாகள அடஙகியவைகளாககசிறநதுவிளஙகுகினறன அவவாறே,

---

1 பீரஙகிகள

இநதத துருபததநகரம மனிதாகள உளளேஙிரமபினதும அனேக
பனை உயரமுளள இநத வெணமதிலினுல மறைககபபடடதுமா
விளஙகுகினறது ஜனஙகள மஹாதமாவான துருபதனிடம அன
வைததிருககினறனா நகரததிறகுளளிருபபவாகளும வெளியிலிரு
பவாகளும கொடையினுலும வெகுமதியினுலும வசபபடடிருககின
னா. பயஙகரமான பராககிரமமுளள மனனாகளால இவாகள தன
யபபடடிருபபதை அறிநதவுடன, யாதவாகள சிறநத ஆயுதஙகளை
ஒஙகிககொணடு வநதுவிடுவா ஆதலால, எனசொல சரியாயிருநதா
பாணடவாகளுடன துரியோதனனைச சநதிசெயவிததது நமதுராஜய
களுககேச செலவோம இதுதான என அபிபபிராயம விருபபமிரு
தால எலலாரும செயயலாம இதுதான நலலகாரியமெனறும அரசா
ளுககுககேஷமமெனறும நான நினைககிறேன ’ எனறுசொனனுன

இருநூறறுபபதினெடடாவது அத்தியாயம.

விதுராகமனபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனுதியர் கர்ணன்ஆலோசனையைக்கேட்டுப்
பான்டவர்களைக் கோல்வதற்காகப பாஞ்சாலநக
ரம்சேன்று பான்டவரால் தோல்வியடைந்து
திரும்பி ஹஸ்தினபுரம் சேர்ந்ததும், கிரு
ஷ்ணபலராமர்கள் பாஞ்சாலநக
ரம் வந்ததும்.)

எலலாருககும வேணடியவறறையெலலாம வாஷிபபவனும எ
லாககாரியஙகளையும செயயவேணடியகாலததை அறிநதவனும ஸா
புததிரனுமான காஙகன, ஸௌமததததி சொனனதைககேடடு, அ
காலததிறகுரிய சொலலைச சொலலலானுன ‘இநதவாககியம முழு
தும நீதிசாஸதிரததை முககியமாககொணடு சொலலபபடடது
பொருளடஙகியது இநத வாககியததில எனககுப பொருமையிலலை
நான சொலலுகிறதையும கேடகலாமெனறுதான சொலலுகிறேன
மனிதாகள எநதககாரியஙகளிலும அபிபபிராயஙகளின வேறுபா
டுடன இருககலாகாது மனவேறுபாடடுடன செயதால எநதககா

மும நிறைவேருது எதிரததுச செலவதனுலாவது இஙகேயே
சனையுடன நிறபதனுலாவது வருததததைஉணடுபணணுவதனுலா
து இநதத துருபதநகரததைபபிடிபபது முடியாது பெரிய யுதத
ம நலலதனறு நினைததுபபாாககையில, இஙகே யுதததததில விருப
முளள யாதவாகள நமது பினஇடததைப பிடிபபதறகுமுன நாம
வாகளை அழிபபதறகு இதுகாலமெனறு எனககுததோனறுகிறது
ஙகளும அதறகுததககபடி உறசாகமுளளவாகளாயும தமதம கை
னமையினுல சோபிககினறவாகளாயுமிருககிறீாகள நீஙகள மதிலை
டிபுஙகள, அகழியைததூருஙகள ஜலததை வெளிபபடுததிவிடுங
ா மேடுபளளஙகளைச சமமாககசசெயயுஙகள இபபடடணததின
கழியை மிகுதியான புறகளையும கழிகளையும போடடுத தூாகக
வணடும, ' எதிரிகளுடைய யானைகளையும குதிரைகளையும காலாட
ளையும எவன கொலவனே அவன தனததையும வெகுமானததை
ம அடைவன ஒருயானைககுப பதினுயிரம பொனனும குதிரைக
ம காலாடகளுககும ஐயாயிரமபொனனும ரதததிறகு யானைககிரு
டஙகு பொனனும அரசா கொடுபபாா' எனறு ராஜமாாககஙகளில
றையடிததுப பிரஸிததஞ செயயததககது காமஸுகஙகளிலேயே
றுளளவாகளும சிறுவாகளும முதிாநதவாகளும பயததினுல யுத
ஞசெயய மனமிலலாதவாகளும இருககடடும அவாகளினமேல
மபுபோடததகாது கடடளையினறி யாரும செலலததகாது புக
ழக காபபாறறுஙகள உஙகளுககுச சுகமுணடாகடடும நாம பகை
ரை வெலவோம காறறும நாம செலலும திசையாகவே விடாமற
சலலுகிறது மிருகஙகளும பகூஷிகளும நறசகுனமாகவேயிருககின
ன அககினியும புகையினறிப பிரகாசமாக ஜவலிககிறது நமது
யுதஙகளும கவசஙகளும பிரகாசிககினறன ' எனறுன அவவாறு
ணனசொனனதைக கேடடு, துரியோதனனுடைய விருபபததை
னுஸரிககினற அரசாகள எதிரிகளை யுதததததில தூரததுவதறகுப
றபபடடனா பகைவாகளான எதிரிகளைப பலாதகாரமாக அதம
சயயபபோன அவவரசாகளுககு அதில மனபபறறு எவவாறிருந
தோ அவவாறு விருமபததகக எநதவிஷயஙகளிலும இருககவிலலை
ணனெனனும சிழகாறறோடு கூடியதும, ஜயதரதனெனனும அலை
ன பெருமுழககததையும துசசாஸனனெனனும பெரிய மதஸயத
தயும துரியோதனனெனனும பெருமுதலையையுமுடையதும, பயங
மான சபதததைக காணபிககிறதும, பயததைத தரததககதுமாகிய
அநத அரசககூடடமெனனும சமுததிரம விரைவாக அநத நகரததை

அபஸவயமாக எதிாததுசசெனறது தீயைபபோலவும ஸாபபஙகளை
போலவும ஆயுதஙகள பிரகாசிகக எதிாததுககிளமபிவநத அநத வெ
லககூடாத சேனையைககணடு துருபதபுததிராகள காஜனை செயதன
திருஷடதயுமனன, சிகணடி, ஸுமிததிரன, பிரியதாசனன, சி
கேது, ஸுகேது, வீரஞன தவஜகேது ஆகிய பலவானகளும வீராக
மாகிய அநதத துருபதராஜபுததிராகள் ஜயநதைவிருமபி மேகமு
கததுககு ஒபபான உருளைகளினசததமுளள சிறநத ரதஙகளிலேற
போரிற பகைவாகள அசசபபடுமபடி நகரததின கோடடைவாயிலி
வழியாகப் புறபபடடனா பராககரமமுளள துருபதனும வெளளை
தலைபபாகையும வெளளைககொடியும வெணசாமரமும வெணகுன
யும வெணமையான கொடிமரமும வெளளைககுதிரைகளுமுளள
ஞகப புறபபடடான தன புததிராகளின கூடடததின நடுவிலிரு
அநத அரசன பௌாணமாஸியில நகஷததிரககூடடஙகளுககின
யில உதயமாகியிருககும சநதிரனபோல விளஙகினன பிறகு, அ
கினற நுனிகளையுடைய கொடிகளையுடையதும நேரே எதிாதது வ
கினறதும சோாவறறதுமான துருபதனையததைதக கௌரவ
ஞடைய படை எதிாததுசசெனறது அவவிரணடு சேனைகளும ஒ
றனமேலொனறு எதிாதது வயாபிககுமபோது இரணடு நதிபபிர
ஙகள எதிாததுச சேருவதுபோலப பெரியஆரவாரம உணடாயிற
அநதச சேனையில நாறபுறமும சிதறினதோகளும யானைகளும கு
ரைகளுழ இறைநதிருககும நகஷததிரஙகளைபபோலப பிரகாசிதத
காஜனைகளும பேரிகைமுழககஙகளும நிரமபின போராரவாரம உ
டானபோது, மஹாதமாககளும பரதஸரேஷடாகளுமாகிய பாணட
கள கோபிதது மேகஙகளைபபோலச சபதிககினறவையும உயாநத கு
ரைகள பூடடபபடடவையும கொடிகள உளளவையுமாகிய வெண
யான ரதஙகளிலேறி அசசததைஉணடுபணணிககொணடு நகர
னினறு புறபபடடனா அபபோது விறகளை எடுததுககொணடு ர
களிலேறிவரும பாணடவாகளைககணடு அரசாகளுககு உடம
உதறலும உளளததில அசசமும உணடாயின அவவாறு பா
டவாகள புறபபடடபோது, அநதத துருபதசேனைககு யுததத
மிகுநத உறசாகமும ஜயததைபபறறி நமபிககையும உணடாயி
சறறுநேரம சேனைகள நெருஙகிக கைகலநதன பிறகு, மரணமு
நிறபதெனனும நிசசயததைச செயதுகொணடு தொநதுபுததம செ
தன அநதச சணடையில, ஜயதரதனும காணனும அாஜுனன பா
திருககையில முறையே ஸுமிதரனையும பிரியதாசனனையும கொ

ா ஸுமிதரனும பிரியதாசனனும கொலலபபடடதைபபாா
, ஆாஜுனன தநதையின அருகிலிருநத ஜயதரதபுததிரனைக
ானருன விருஷஸேனன தமபியும காணபுததிரனும பெரியவில
ாிபுமான ஸுதாமனையும அவனுடைய தநதையின அருகிலிருக
ம்போதே தோததடடிலிருநது வீழததினன பலசாலிகளும சிறநத
வலிமையுடையவாகளும ராஜஸிமமஙகளுமான ஜயதரதன காணன
ருவரும, தஙகள மைநதாகளிருவரும கொலலபபடடதைக கணடு,
றாகஜஙகள அடிதாஙகாமலிருபபதுபோலக கோபமுறறனா அவா
 அசசபபடாமல கையுறைகளைப போடடுககொணடும ஒருவரோ
ாருவா சபதமகூறிககொணடும அாஜுனனது தேரை எதிாததுச
ன றனா அநதப பெரியயுதததில அவவிருவரும எதிாததானது
திரனுடன விருதரனும சமபரனுமசோநது யுதததில எதிாததது
ால மிகபபயஙகரமாயிருநதது அநதப புருஷஸ்ரேஷடாகளிரு
நம அாஜுனனுடைய தோககுதிரைகளில மூனறை அடிததனா,
போது, அஙகே கௌரவாகளுககுள கலகலவெனற சபதமுண
ாயிறறு அநதககுதிரைகள அடிபபடடதைககணடு பராககிரமசாலி
ன பீமஸேனன ஒரு நிமிஷததுககுளளாகவே தேரில குதிரை
ாப பூடடினன அநததேதா வநததைககணடு வீராகளான சகுனி
 ஸௌமதததியும துரியோதனனை முனனிடடு யுதததில வநது
ாநதனா அபபோது மஹாபலசாலியான பீமஸேனன, யோகீசு
ான ஐமபுலனகளின விஷயஙகளோடு யுததஞ செயவதுபோல அவ
வநது வீராகளோடும மனஞசோராமல யுததஞசெயதான யுததத
ல ஜயிபபவனகிய பீமஸேனன அவவைவரால தடுககபபடடும
து மதயானைகளாலஎதிாககபபடட ஸிமமமபோலப பயபபடாமல
ருநதான அவவைவரும ஒரேகாலததில ஐநது கூாமையான அமபு
ினல பீமனுடைய ஸாரதியையும குதிரைகளையும யமனிடம
னுபபினா மஹாரதனன பீமஸேனன குதிரைகள அடிபபடட அந
 சிறநத தேரிலிருநது இறஙகிக கததியை எடுததுககொணடு பற
 கதிகளில ஸஞசரிததான குதிரைகளின முதுகுகளிலும தோச
கரஙகளினமேலும நகததடிகளிலும ஏாககாலகளிலும ஏறிக கரு
ன ஸாபபஙகளை வீழததுவதுபோலச சததுருககளை வீழததிக
காணடே ஸஞசரிததான விலலிலலாமலும கவசமிலலாமலும ரத
லலாமலுமிருநத பீமனைககணடு திருஷடதயுமனனும சிகணடியும
ததததில வெலலககூடாத நகுலஸஹதேவாகளுமாகிய புருஷஸிம
ஙகளான மஹாரதாகள அாஜுனனை முனனிடடு எதிாததுச சென

றனா அநதமஹாரதாகள சோநது யுததம நடநதபோது, தோகளு
கொடிமரஙகளும கொடிகளுமாகிய யாவும சரமாரிகளால மறைக
படடன. அநதசசணடை நடநதபோது வெகு நேரம ஏறறதத
வில்லாமலேஇருநதது மறுபடியும, சிறநத கைககாரனன அாஜுன
ரதமேறிசசென று அவாகளை அடிததான அவன வருவதைக க
டதும சிறநத பாகுபலமுடையவனும அஸதிரம தெரிநதவாக
சிறநதவனுமான காணன விலலெடுததுப பாணஙகளினல அவனை
தடுததான அநத அாஜுனன அவனுல அடிககபபடடதும,கோபி
காணனைவதஞசெயவதறகாக வஜராயுததத்தையொதத மூனறு பாண
களைத தொடுததான எதிரிகளுடைய நகரஙகளை ஜயிபபவனுகிய
ஞான அநதப பாணஙகளாலடிபடடுக கொடிமரததிற சாாநதிருக
யில ஸாரதி அவனை விரைவாகத தேருடன வெளியிற கொணடு
ஞன அவவாறு காணன தோறறுபபோனபோதுபாணடவாகளபே
மைபுறறதைககணட துரியோதனனுககுப பெரியபயமணடாயிற
அநதச சேனை அவவாறு அதிகமாக நடுஙகினதைககணட சகு
இனிய சொலலினுல பலமுறை தேறறினன அாஜுனனுல மிக
பீடிககபபடட அநதசசேனை, பிறகு, துரியோதனன முதலிய தி
ராஷடிரபுதராகளனைவராலும மறுபடியும தைரியபபடுததபபட
பிறகு, பயஙகரமான பராககிரமமுளளவனும சிறநத புஜபலமு
வனுமான பீமன துரியோதனனைப பாாதது அரககுமாளிகை
நினைததுக கோபிததான உடனே, போாககளததினிடததில ஐம
தோள உயரமுளளதாக மிக உனனதமாக நிறகினற பெரியமரம ஒ
றைககணடான பெருதத அடியுளளதும அதிக உயரமுளளதும
திரனுடைய தவஜம நாடடபபடடதுபோனறதுமாகிய அமமரத
இருகரஙகளாலுமபோததுத தனகாலகளையுமவீசிககொணடு இநதி
அஸுராகளை எதிாபபதுபோலச சணடையில எதிரிகளை எதிாத
போனன பீமஸேனனுடைய பயததினுல கலஙகினதும அாஜுனனு
அடிசசபபடடதுமாகிய அநததுரியோதனசேனை கணணொடுத
பாாககவும சகதியறறதாயிறறு போாவீராகள நடுசசமுறறும குதி
களும யானைகளும ஓயநதுமிருநத அநதபபடைகளைபபீமன ஆகாயத
மேகஙகளைக காறறுததுரததுவதுபோலத திசைகளெஙகும துர
ஞன மகிழவறறுத திருமபியோடின அநத யுததவீராகளையும யா
களையும குதிரைகளையும பாணடவாகளபினதொடரவுமிலலை , அடி
வுமிலலை , கடுஞசொலலொனறுஞ சொலலவுமிலலை பாணஙகளினு
அடிசசபபடட க்ஷததிரியாகள தமதம கூடாரஙகளுககுச சென றன

றவாகளும பாணடவரைச சோநதவாகளும மகிழநது படட
நது ஜனஙகளுககு ஸௌககியததைச செயதுகொணடு நகரததை
ககிச சென றனா அநதக கௌரவாகளுககுப பாணடவாகளுடன
ச சறறுநேரம யுததமநடநதது தேவாஸுர யுததமபோனற
தப பெருஞசணடை எவவளவில உணடாயிறறோ அவவளவில
ஙகிபபோயிறறு திருமபிபபோன மஹாரதாகளாகிய சகுனி ஜய
தன துரியோதனன காணன இவாகளனைவரும, பாணடவாகள
றவரு செயதனரெனறும மணமகள நலல நோனபு நோறறுளெள
துருபதனும திருஷடதயுமனனும நினைததகாரியம முடிததாகள
றும கூறினா அபபோது, அவாகளுளளததில துயரமிகுந
வாககினாலமாததிரம ஒனறுஞசொலலவிலலை பிறகு, அரசாகள
னவரும வநதவாறே சென றனா அநதத திருதராஷடிரபுத
ரகளனைவரும அபபோது ஹஸதினபுரததிறகே சென றனா
நகரததைத தகைவதறகுமுனனே, பாணடவாகள, தாஙகள
ளாககியமாயிருபபதைச சொலலுவதறகாக, 'கிருஷணனிடம செல
கள' எனறு குதிரைபபடைகளை அனுபபியிருநதனா அவாகள
கிரததில யாதவாகளின நகரததைசசோநது பேசுவதிற சமாதத
ா ராமகிருஷணாகளிடம பினவருமாறு சொலலலாயினா அநதகா
விருஷணிகள அனைவருககும பாணடவாகளின கேஷமததைச
னனாகள 'அவாகள, தாஙகளும அழியாமல அரககுமாளிகையி
நது விடுபடடதாகத தெரிவிககினறனா ஒழுககம செயகை மன
தி இவையெலலாவறறிலும தஙகளுககுத தகுதியுளளவளும தா
ர இதழபோனற கணகளையுடையவளுமான திரௌபதி ஸவயமவர
பயில தஙகளுககுககிடைததததையும சொலலுகினறனா' எனற
அநதச சொலலைககேடடுக கிருஷணபகவான, அவாகளுககு,
நத ராகூஷஸனுடைய வதம முதலாக நடநதவறறையெலலாம
றிவேன' எனறு மறுமொழி சொனனா உடனே, அவா சது
ததளததை ஸநநாகஞசெயதுகொணடு பாஞசாலநகரததைநோககி
ரவாகச சென றனா அததையாகிய குநதியைக கௌரவிதது
ஸகாரஞசெயது திரௌபதிககு முறைபபடி உயாநத ஆபரணஙி
ப பரிசாக அளிததுப பாணடவாகளை மகிழவிததுக கௌரவித
ா, மஹாதமாவாகிய துருபதராஜாவினால முறைபபடி பூஜிககவும
றனா அபபோது மஹாதமாககளான பாணடவாகளால கௌர

விககபபெறற அநதயாதவாகளனைவரும பாஞசால நகரததில பான்
வாகளுடன கூடவே மகிழநதிருநதனா

இருநூறறுபபததோனபதாவது அததியாயம

விதுராகமனபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களுடைய விருத்தாந்தத்தை விதுரரிடம் கேட்டுத் திரௌபதியை அழைத்துவரும்படி ஆஜ்ஞாபித்தபிறகு, அவனிடம் துரியோதனனும் கர்ணனும் ஏகாந்தமாகப் பேசினது)

அவவரசாகளனைவரும, ஸவயமவரம நடநதபிறகு, பா
வாகள வரிககபபடடதைககணடு, வநதபடியே திருமபிசசென
பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன, திரௌபதியால அாஜுனன
கபபடடதைககணடு, மனம குனறினவனாக ஸஹோதராகளுட
அஸவததாமாவுடனும மாதுலனுன சகுனியுடனும காணனுட
கிருபாசாரியருடனும திருமபிசசெனறுன அவனைநோககித
சாஸனன வெடகமிலலாமல மெலலமெலல, ‘இவன பிராமமண
இராஜுயின திரௌபதியை அடைநதிரான ராஜனே! யாவரும
னைத தனஞசயனெனறு உணமையாக அறியவிலலை தெய
மேலானதெனறும முயறசி பயனறறதெனறும நினைககிறேன ப
டவாகள இவவிடததில ஜீவிததிருபபதனால மனிதனுடையமுயா
பயனறறது இஙகே, பாணடவாகள அரசாகளுடனநமதுகணகளை
மறைததுத திரௌபதியை விவாஹஞசெயதிருககினறனா குநதி
திராகளால அரசாகளினமேல இடககாலவைககபபடடது அரக
ளிகைததீயிலிருநது இவாகள எவவாறு விடுபடடனா? அதனால
முடையபிரயததனமும உறசாகமும புததியும போயவிடடன மா
புரோசனனைநமபி இபபோது நாம கெடடோம இநதபபாண
சனைககொளுததாமல நெருபபில தான எரிநதுபோனுன மாமா! நம
விடபபாணடவாகள மிகுநதபுததியுளளவாகளெனறு நினைககிறே
அரககுமாளிகையிலிருநது விடுபடட அவாகளுககு மரணததில
மிலலை’ எனறுன அவாகள இவவாறு பேசிககொணடு புரோசனனை
ஐநதுபுததிராகளோடுகூடின வேடசசியையும சிலாககியமான பு
யுளள விதுரரையும இகழநதுகொணடும, தீயிலிருநதுவிடுபடடுத

னுடன் ஸம்பந்தஞ்செய்த மிகுந்த பராக்கிரமசாலிகளான பாண்ட
களைக்கண்டும், எல்லாயுத்தங்களிலும் சமர்த்தரான திருஷ்டத்யும்
ன சிகண்டிமுதலிய துருபதபுத்திரர்களெல்லாரையும் நினைத்தும்,
ந்து துயரமுற்று மனங்குன்றித் தங்கள் எண்ணங்களையெல்லாம்
டு அஸ்தினபுரத்திற் பிரவேசித்தனர் பிறகு, க்ஷத்தாவென்னப்
ட்ட விதுரர், அந்தப்பாண்டவர்கள் திரௌபதியினால் சுயம்வரஞ்செய்
பட்டதையும் த்ருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள் வெட்கி கர்வமொழிந்து
த்ததையும் கேட்டு மனமகிழ்ந்து திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, 'அர
னே! நல்லகாலமாதலால் கௌரவர்கள் விருத்தியடைகின்றனர்'
று சொன்னார் பார்த்தரே! ஜனமேஜயரே! திருதராஷ்டிரமஹரா
ஜன், விதுரர் சொன்னதைக்கேட்டு மிகவும்மகிழ்ந்து, 'நல்லகாலம்,
லகாலம்' என்று சொன்னான் அறிவே கண்ணாகவுடைய அவ்வர
ர், தன் ஜ்யேஷ்டபுத்திரனாகிய துரியோதனன் திரௌபதியினால்
ிக்கப்பட்டானென்று அறியாமையால் நினைத்தான் உடனே,
ிருஷ்ணையை அழைத்துவா' என்றும், 'அவளுக்கு மிகுதியான
ரணங்களைக்கொடு' என்றும் தனது புத்திரனாகிய துரியோ
னுக்குக் கட்டளையிட்டான் அதன்பிறகு, விதுரர், 'கௌரவர்க
னனும் பொதுச்சொல்லால் உன் புத்திரர்களை எண்ணாதே,
ருத்தியாகின்றனரென்னும் என் சொல்லினால் பாண்டவர்கள்தாம்
பபிக்கப்பட்டனர் ராஜனே! பாக்கியவசமாகப் பாண்டவர்கள்
ிரௌபதியினால் ஸ்வயம்வரஞ்செய்யப்பட்டும் வேந்தர்களின் போரி
னின்றும் விடுபட்டும் துருபதனால் பூஜிக்கப்பெற்றும் க்ஷேமமாயிருக்
றனர்' என்று சொன்னார் இவ்வாறு விதுரர் சொன்னதைக்
ட்டபிறகும், திருதராஷ்டிரன், எண்ணத்தை மறைப்பதற்காக,
ிதுரா! நற்காலம்! நற்காலம்! இப்படியா! உனக்குச் சுகமுண்
கட்டும் பாண்டவர்கள் ஜீவித்திருக்கிறார்களா? அமிருதத்திற்கு ஒப்ப
ன உன்சொல்லினாலுண்டான ஆனந்தம் என்தேகத்தில் அடங்க
லை அவர்கள் நன்னடக்கையுடையவர்களாதலின் மிகச் சிலாக்கிய
ன துருபதஸம்பந்தம் அவர்களுக்கு நேர்ந்தது, நல்லகாலம்! நல்ல
லம்!' என்றும் சொன்னான் 'துருபதன் உபரிசரவஸுவின் வம்ச
கிய சிறந்த மத்ஸ்யகுலத்திற் பிறந்தவன், ஒழுக்கத்தினாலும் கல்வி
னாலும் தவத்தினாலும் பெரியவன், ராஜாக்களுக்கும் பூஜ்யன் அவ
டைய புத்திரர்கள் பௌத்திரர்கள் அனைவரும் செம்மையாகப்
ரம்மசாரிவிரதம் அனுஷ்டித்தவர்கள் அவர்களைச்சேர்ந்த மற்றவர்
னேகரும் மஹாபலசாலிகள் அவர்களும் எனக்குப் பாண்டுபுத்திரர்

களைப போனறவாகளும அவாகளுககு அதிகமானவாகளுமாயி
கினறனா விதுரா! அவாகளுடைய இநதநடை மறறவாகளுடை
நடைகளிலும சிறநததெனறு நான நினைககிறேன ஸமாததே
எனககுப பாணடவாகளிடமுளள அனபுககீடான அனபு மறற
ரிடததுமிலலை விதுரனே! நான எபபோதும உணமையாக நினை
திருபபது இதுவே உனககு என ஸததியததினமேல ஆணை
கிறேன மகாரதாகளும வீராகளுமான அநதபபாணடுபுததிரா
வெளககியமாக மிததிராகளைஅடைநதிருபபதனால துரியோதன
முதலிய எனனுடைய புததிராகளும அவவாறே ஆயினா பாணடு
திராகள நெருபபில எரிநதுபோனாாகளெனறு எபபோது நான கே
யுறறேனோ அபபோதுமுதல அலலுமபகலும கொதிபபுறறிருநதே
உணணவுமிலலை, உறஙகவுமிலலை எனபுததிராகள துணையிலலா
யால சிறகொடிநத பறவைபோலிருநதனா விதுரா! நான உண
யாகச சொலலுவதைக்கேள எனபுததிராகளுககு நலல துணை
டாயிறறு இபபோதுதான எனது ஆதிபததியம ஆசநதிராககப
நிலைபெறறது விதுரா! சுறறததாருடன கூடிய துருபதனை நல
ளுகபபெறறபிறகு ஐசுவரியம போனவனுமிருநதாலும மேனமை
விருமபின எநத அரசன தனவிருததியில நமபிககைபுறறவனுயிரா
எனறும சொன்னன அவவாறு சொலலுகினற அநததிருதரா
டிரனுககு, விதுரா, 'அரசனே! நூறுவருஷகாலமும இநதஎணண
உனககு நிலையாக இருககடடும' எனறு மறுமொழி சொன
ஜனமேஜயரே! இவவாறு சொனனபிறகு, விதுரா தம இலலமசெ
ரூா ஜனமேஜயரே! பிறகு, துரியோதனனுமகாணனும திருதரா
டிரனிடம வநது, 'விதுராமுனனிலையில உமமிடததிற குறறஞசொ
எஙகளுககுககூடவிலலை இபபோது ஏகாநதமாயிருபபதனுற சொ
கிறேம, இபபோது நீா எனனகாரியம செயயககருதினீா? தநதையே
எதிரியினது அபிவிருததியை உமமுடைய விருததியாக நினை
கிறீா மனிதரிறசிறநதவரே! விதுராிடததில அவாகளைத து
கிறீா குறறமறறராஜரே! செயயவேணடியதொனறிருகக மறறொ
றைச செயகிறீா தநதையே! எபபோதும நாம அவாகளின பலதத
குத தடைசெயயவேணடும ஆதலால, நாம புத்திராகள சேனை
சுறறததாாகளுடன அவாகளால விழுஙகபபடாமலிருககுமபடி கா
திறகுததகக உபாயததை ஆலோசிபபோம' எனறனா

———

இருநூற்றிருபதாவது அத்தியாயம்

விதுராகமனபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரனும் துரியோதனனும் பேசிக்கொண்டது)

அரசரே! துரியோதனனாலும் கர்ணனாலும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட திருதராஷ்டிரன், தன் புத்திரனையும் ஸூதபுத்திரனான கர்ணனையும் நோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லலானான் —'நீங்கள் நினைத்தபோலவே நானும் இதனைச் செய்யக்கருதுகிறேன் ஆனால், விதுரர்க்கு என் எண்ணத்தை வெளியிட நான் விரும்பவில்லை அதனால், பாண்டவர்களுடைய குணங்களையே சிறப்பித்துக் கூறுகிறேன் விதுரர் என் கருத்தைக் குறிப்புகளினாலும் அறியாமலிருத்தல் வேண்டும். ஸுயோதன! உனக்கு எது யுக்தமென்று தோன்றுகிறதோ அதையும் சொல், கர்ண! உனக்கும் காலோசிதமென்று எது தோன்றுகிறதோ அதையும் உடனே எனக்குச் சொல்' என்றான் துரியோதனன், 'இப்போது ஸமர்த்தர்களும் கருத்தை வெளியிடாதவர்களும் யுக்தியாகக் காரியத்தை முடிப்பவர்களுமாகிய பிராமணர்களைக் கொண்டு அந்தக் குந்திபுத்திரர்களுக்கும் மாத்ரிபுத்திரர்களுக்கும் பேதஞ் செய்விப்போம் அப்படியில்லாவிடில், துருபதனும் அவன் புத்திரர்களும் மந்திரிகளுமாகிய அனைவரும் குந்திபுத்திரனான யுதிஷ்டிரனை விட்டுவிடும்படி அவர்களுக்குப் பெருந் திரவியக் குவியல்களைக் கொடுத்து வசப்படுத்துவோம் அல்லது, பாண்டவர் அங்கேயே வஸிப்பதை விரும்பும்படி அந்தப் பிராமணர்கள் சொல்லட்டும் இவ்விடத்தில் அவர்கள் வஸிப்பதனால் அவர்களுக்குண்டாகுந் தீங்குகளைத் தனித்தனியே பல விரித்துரைக்கட்டும் சொல்லப்படுவதனால் அந்தப் பாண்டவர்கள் அவ்விடத்திலேயே மனம் வைக்கட்டும் அன்றியும், உபாயங்களில் நிபுணர்களும் புத்திசாலிகளுமான சிலமனிதர்கள் பாண்டவர்கள் ஒருவர்மேலொருவர் வைத்திருக்கும் நேசத்தை மாற்றிவிடட்டும் திரௌபதியையாவது வேறுபடுத்திவிடட்டும் அவர்கள் அனேகராயிருப்பதனால் அது செய்தற்கு எளிது அல்லது, பாண்டவர்களுக்கு அவளிடத்திலும் அவளுக்குப் பாண்டவர்களிடத்திலும் விரோதத்தை உண்டுபண்ணவேண்டும் அரசரே! அவ்வாறில்லாவிடில், தந்திரங்களில் நிபுணர்களான மறைவான மனிதர்களைக்கொண்டு பீமஸேனனுக்குத் தெரியாமல் மர

ணததை உணடுபணணவேணடும அவாகளுள அவனதான ப
தில மிருநதவன அவனுடைய அவலமபததினுலேதான யுதிஷடி
முனனமே நமமை லக்ஷியஞ்செயயவிலலை அவன கொடியவ
சூரன, அவாகளுககும முககியமான ஆதாரம அரசரே! அ
கொலலபபடடால அவாகள உறசாகம கெடடுச சகதியொழிநது
யததிறகாக முயலாமலிருபபா அவனதானே அவாகளுககு ஆத
பீமஸேனன பினகாபபவனுக இருபபதனுலேதான யுததததில
ஜுனனைஜயிபபது கடினமாயிருககிறது அவனிலலாவிடடால
ஜுனன யுததததில காணனில காறபாகமும இரான அவாகள,
ஸேனனிலலாவிடடால, தஙகளுககு நோநத பெரிய பலஹீனத
யும நமது அதிகபலததையுமறிநது பலக குறைவினுலேயே யு
முயறசி செயயாமலிருபபாாகள அரசரே! அலலது, அவாகள
விடததில வநது ஆஜஞைககுடபடடிருநத பிறகு, நீதிசாஸதிரத
அனுஸரிதது, அவாகளை நிகரஹிகக ஆரமபஞசெயவோம வேநத
அலலது, அவாகள அவவிடததில காவபபேசசுபபேசுமபோது, ம
முளளவாகளாகிய துருபதபுததிராகளில சிலா மறறவாகளால அ
ளிடமிருநது பேதஞசெயயபபடலாம அதுவுமிலலாவிடடால,
கான ஸதிரீகளைககொணடு குநதிபுததிராகளில ஒவவொருவரை
மயஙகசசெயயலாம அதனல திரௌபதி வெறுபபடைவாள பி
அவாகளை இஙகே அழைததுவருவதறகாக நீா காணனை அனுபபல
கிடடவநதபிறகு, நமபிககையுளளவாகளைககொணடு பறபல தநதி
களினுல அவாகளை அழிததுவிடலாம இநத உபாயஙகளுள எ
குறறமிலலாததெனறு உமககுத தோனறுகிறதோ அதைபபிர
ிகக ஆரமபஞசெயயும இனிக காலங கடநதுபோம அரசாகக
ளுகிய துருபதனிடததில அவாகளுககு எவவளவுவரையில பறறு
உணடாகாமலிருககிறதோ அவவளவுவரையில ஸாதிககககூடும், பிற
ஸாதிபபது முடியாது தநதையே! அவாகளை அடககும விஷயதத
எனககு இவவிதமாக ஆலோசனைஉணடாகிறது அது ஸரியோ
பிழையோ, காணு! நீதான எனன நினைககிறுய?' எனறுன

இருநூற்றிருபத்தோராவது அத்தியாயம்

விதுராகமனபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(துரியோதனனுக்குக் கர்ணன் சொன்ன புத்தியைக்கேட்ட திருத ராஷ்டிரன் பீஷ்மர் முதலியவர்களோடு மந்திராலோசனை செய்தது)

கர்ணன், 'துரியோதனராஜனே ! உன்னுடைய ஆலோசனை சரி த இல்லையென்பது எனகருத்து கௌரவர்களை விருத்தி செய்கிற னே ! அந்தப்பாண்டவர்களைத் தந்திரத்தினால ஜயிக்க முடியாது அவர்கள்விஷயத்தில நுட்பமான உபாயங்களினால முன்னம ஆரம செய்திருக்கிறாயே வீரனே ! அப்போது உன்னால அடிக்கக விலலையே அரசனே ! இங்கேயே உன் ஸமீபத்திலிருந்து ண்டு சிறகு முளைக்காத குஞ்சுகளாயிருந்த அவர்களையே உன ல பீடிப்பதற்கு முடியாமற போயிற்று இப்போது அவர்கள குமுளைத்து வேறு தேசத்திலிருந்துகொண்டு எல்லாவகையாலும ருத்தியடைந்திருக்கின்றனர் அந்தப்பாண்டவர்களை உபாயங்களி ல வெலல முடியாதென்பது எனது உறுதியான எண்ணம அவர் நகக்கு அதிருஷ்டத்தின் வன்மையிருப்பதனால காமம முதலிய துன களை உண்டுபண்ணுவது முடியாத காரியம அவர்கள சகதியும ர்ளவர்கள அவர்கள தங்கள பிதிர்பிதாமஹர் வரிசையாகவரு ராஜயத்தைப்பெற விருப்பமுள்ளவர்கள அவர்களுக்கு ஒருவரோ ாருவர் மித்திரபேதஞ் செய்வதும அஸாத்தியம, ஒருமனைவியினி ் நேசம வைத்தவரெவரோ அவர்கள ஒருவரோடொருவர் விரோ பட்டார் கிருஷ்ணையும அவர்களிடத்து விரோதப்படும்படி பிறர் யயமுடியாது இளைத்தவர்களையே வரித்தவள இப்போது சிறப் டைந்திருக்கிறவர்களின் விஷயத்தில அன்போடிருப்பதைப்பற்றிச ாலலவும வேண்டுமா? ஒருத்திக்குப பலகணவர்களிருப்பது பெண விரும்பத்தக்க விசேஷம, அதைக் கிருஷ்ணை அடைந்திருக்கிறாள வளை மித்திரபேதஞ்செய்ய முடியாது துருபதராஜன யோக்யமான டையுள்ளவன அவன தனத்தை விரும்புகிற அரசனல்லன ராஜயங ளையெல்லாம கொடுத்தாலும அவன பாண்டவர்களை விடானென்பது ணணம அவனது புத்திரனாகிய திருஷ்டத்யும்னனும அவனைப ாலவே குணமுள்ளவன, பாண்டவர்களிடம நேசமுள்ளவன.

ஆதலால, உபாயஙகளினுல அவாகளை ஜயிபபது எவவகையிலு
முடியாதெனறு நான நினைககிறேன புருஷஸரேஷடனே! இ
ஒனறுமாத்திரம் இபபோது நாம செயயததககுநதது மனனவ
அநதப பாணடவாகள வேருனறிபபோவதறகு முனனமே அவாக
யுததததில ஜயிககவேணடும அனபனே! உனமனமும அதனை
விருமபவேணடும எபபோது நமமுடைய பக்ஷம வலிமையுற
துருபதராஜனபக்ஷம் சளைததுமிருககுமோ அபபோதே பாணட
களோடு யுததஞசெயய வேணடும சிநதிககாதே காநதாரியின
திரனே! அரசனே! வாகனஙகளும சினேகிதாகளும சநததிக
அவாகளுககு மிகுதியாவதறகு முனனமே அவாகளமேல எதிாத
செல ராஜனே! பாஞசாலராஜன மஹாவீாாகளான தனபுதத
களுடனகூட யுததலனுககு செயவதில மனநதைச செலு
வதறகு முனனமே நீ எதிாததுச செலவாயாக, பாணடவாகளு
ராஜயம வருவதறகாகக கிருஷணன யாதவசேனைகளை இழுத
கொணடு பாஞசாலநகரம போவதறகு முனனே நீ பராககிரமஞசெ
தனஙகளாகடடும, பலவகைப போகஙகளாகடடும, ராஜயம
துமேயாகடடும, பாணடவாகளின விஷயததில கிருஷணன வி
கூடாதவை எவவகையிலும இரா மஹாதமாவான பரதசககரவா
தனபராககிரமததால பூமியை அடைநதான இநதிரன பராககிரம
ஞல மூனறு லோகஙகளையும ஜயிததான அரசனே! பராககிரமததை
தான க்ஷததிரியாகளுககுச சிறபபாகக கூறுகினறனா ராஜஸரேஷ
னே! சூராகளுககுப பராககிரமம லவதாமம வேறநதே! ஆதல
நாம பெரிய சதுரஙக சேனையுடன துருபதனைபபிடிததுப பாண
வாகளைச சீககிரமாக இஙகே கொணடுவருவோம நலவாாததைய
லாவது தானததினுலாவது மிதரபேதககதினுலாவது பாணடவாக
வசபபடுததமுடியாது ஆதலால, பராககிரமஞசெயதே அவாகளை
கொலவாயாக பராககிரமததினுல அவாகளை ஜயிதது இநதப
முழுவதினையும ஆளககடவாய அரசனே! காரியததிறகு இ
காட்டிலும வேறு உபாயம எனககுத தெரியவிலலை' எனறு செ
ஞன பராககிரமசாலியான திருதராஷடிரன, காணனுடைய செ
லைககேடடுச சிலாகிததது, பினவருமசொலலைச சொலலலான
'காணு! சிறநதபுததியுளளவனும அஸதிரஙகளில தோநதவனுமா
நீ பராககிரமம நிரமபின இவவகையான இநதச சொலலைச சொல
பொருநதினதுதான ஆயினும, மறுபடியும பீஷமரும துரோண
விதுரனும நீஙகளிருவரும சோநது மேனமேலும நமககு ஸௌ

ந்தைத்தாத்தாக்க ஆலோசனையைச் செய்யுங்கள்' என்றான். ஜனமே
மஹாராஜரே! அதன்பிறகு, மிக்க கியாதிபெற்ற திருதராஷ்
ன் அந்தப் பீஷ்மர் முதலிய மிகுந்த புகழையுடைய எல்லா மந்திரி
க்கங்களையும் வருவித்து ஆலோசனை செய்தான்.

இருநூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

விதுராகமனபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்களுக்குப் பாதிராஜ்யம் கொடுக்கவேண்டுமென்று பீஷ்மர் சொன்னது)

அப்போது, பீஷ்மர், 'பாண்டுபுத்திரர்களோடு விரோதம் எனக்கு
வகையிலும் இஷ்டமில்லை. எனக்குத் திருதராஷ்டிரன் எப்படியோ
படியேதான் பாண்டுவுமென்பது நிச்சயம். எனக்குக் குந்தியின்
த்திரர்களும் காந்தாரியின் புத்திரர்களைப் போன்றவர்கள்தாம். அந்தப்
பாண்டுபுத்திரர்களைக் காப்பாற்றுவது எனக்கு எப்படியோ அப்படியே
னக்கும் கடமைதான். அரசனே! எனக்கும் உனக்கும் எப்படியோ
படியேதான் துரியோதனனுக்கும் மற்றக்கௌரவர்களுக்கும் அது
டமை. இப்படியிருக்க, அவர்களுடன் கலகஞ்செய்வதில் எனக்கு
ருப்பமில்லை. அந்தவீரர்களோடு ஸமாதானஞ்செய்துகொண்டு ராஜ
த்திற்பாதியை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது தகும். இது கௌரவ
ரேஷ்டர்களான அவர்களுக்கும் தகப்பன், பாட்டன், அவன் தகப்
ன் வழியாகவந்த ராஜ்யம்தான். துரியோதனா! குழந்தாய்! இந்தராஜ
த்தை நீ பார்ப்பதுபோலவே அந்தப்பாண்டவர்களும் தமதுபித்ரார்
ஜிதமென்று பார்க்கின்றனர். புகழ்பெற்ற அந்தப்பாண்டவர்கள் இந்த
ஜ்யத்திற்குரியவரல்லரானால் இஃது உனக்குத்தானேது? பரதவம்
த்திற் பிறந்த மற்றவர்களுக்குத் தானேது? பரதஶ்ரேஷ்டனே! நீ
ஜ்யத்தை முறைதவறாக அடைந்திருக்கிறாய்; அவர்களும் உனக்கு
முன்னமே ராஜ்யத்தை அடைந்தவர்களென்பது எனக்குத் தெரிந்தது. நயமாக
அவர்களுக்குப் பாதிராஜ்யம்கொடுப்பது நியாயம். புருஷஶ்ரேஷ்ட
னே! இதுதான் எல்லாஜனங்களுக்கும் விருப்பம். இதற்குமாறாகச்
செய்தால் நமக்கு அஃது இஷ்டமாகாது; உனக்கும் அபகீர்த்தி நிரம்ப
உண்டாகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. கீர்த்தியைக் காப்பாற்ற முயல்,
புகழ்தான் சிறந்த தனமை; புகழிழந்த மனிதனுடைய வாழ்வு பயன்

அறறதாக உரைககபபடுகினறது , கௌரவனே ! காநதாரியினபு
வனே ! கீாததிஅழியாமலிருககுமவரையிலதான மனிதனஜீவிததிர
பவன , புகழஅழிநதவன அழிநதவனே ஆதலால, குருவமசதத
குத தகுதியான இநதததாமததைக கடைபபிடி சிறநத புஜ
முடையவனே ! உனககும உனமுனனோாகளுககும தகுதியான க
யததைச செய , நலலகாலததினுல பாணடவாகள ஜீவிததிருககின
னா நலல காலததினுல அநதககுநதி ஜீவிததிருககிறுள ந
காலததினுல பாபியான புரோசனன தனனெணணமமுடியாமல மு
வடைநதான காநதாரியின புததிரனே ! அநதக குநதிபுததிரா
தகிககபபடடுக குநதியும அவவாறு ஆயவிடடாளெனறு கேடட
முதல, இவவுலகததுளள பிராணிகளில எதையும நான பாாககமு
யாமறபோனேன புருஷஶரேஷடனே ! உலகம உனனைக கு
முளளவனுககினைபபதுபோலப புரோசனனை நினையாது ஆதலா
அவாகள தபபிபபிழைததிருததல உனது தவறுதலுககுப பரிகா
மஹாராஜனே ! பாணடவாகளின காடசியை நீ விருமபவேணடு
கௌரவபுததிரனே ! அநத வீராகள ஜீவிததிருககையில அ
களின பிதிராஜிதபாகததை எடுததுககொளள வஜரபாணியா
இநதிரன நேரேவநதாலும முடியாது , அவாகளனைவரும தாமம
ருதவாகள , அனைவரும ஒரேமனமுளளவாகள , ராஜயம உனககு
அவாகளுககும பொதுவாயிருகக, மிகுநத அதாமததினுல நீ அ
களை விலககுகிருய , நீ தாமததையும எனவிருபபததையும ஊ
கேஷமததையும செயவதாயிருநதால அவாகளுககுப பாதிராஜ
கொடுததுவிடு' என்று சொனனா

இருநூறறிருபததுமூனருவது அததியாயம

விதுராகமனபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் சொன்னதை அனுசரித்துத் துரோணர்சொல்ல
அவ்விரண்டையும் கர்ணன் மறுத்ததன்மேல்
துரோணர் கர்ணனைக் கண்டித்தது)

துரோணா, ' திருதராஷடிரமஹாராஜனே ! ராஜயாலோசனை
காக அழைககபபடட ஆபதாகள அறமபொருளபுகழகளுக்கு ஒ
தாகச சொலலவேணடுமெனறு கேடடிருககிறேம ஐயா! ; மஹா
மாவான பீஷமருடைய அபிபபிராயநதான எனனுடைய அபி

ராயமும பாணடவாகளுககுப பாகம கொடுககவேணடுமெனபது
முமையான தாமம பாரதனே! பாணடவாகளுககாக மிகுதியாகச
றநத பொருளகளை எடுததுககொணடு துருபதனிடம செலலுமபடி
னசொலலாகப பேசததகக ஒருமனிதனை உடனே அனுபபவேண
ம அநதமனிதன காரியததை ரஹஸயமாக வைததுககொணடு
பாருளுடன துருபதனிடம செலலவேணடும மேலும, தருபத
வுடைய ஸமபநதததினால மிகுநத மேனமை உணடாயிருபபதாகவும
சாலலவேணடும மனனவ! நீயும துரியோதனனும மிகக களிப
ளளவாகளாக இருபபதாகவும அவன சொலலககடவன பாரதனே!
துருபதனிடததிலும திருஷடதயுமனனிடததிலும அவாகளுடைய
மபநதம யோககியமெனபதையும பிரியமெனபதையும பலமுறை
பிரிததுரைககவேணடும ராஜஸரேஷடனே! உனது சொலலாகக
நதிபுததிராகளுககும மாதரிபுதராகளுககும பலமுறை பிரியவசனம
சாலலி, ஒளியுளள அனேகம பொனனணிகலஙகளைத திரௌபதிக
கு கொடுககககடவன பரதஸரேஷடனே! அபபடியே துருபதபுத
திராகள எலலாருககும பாணடவாகள எலலாருககும குநதிககும
குதியானவை எவையோ அநத விலைபெறற பொருளகளைத தநது
பாணடவாகளை மகிழவிககவேணடும இவவாறு பாணடவாகளுககும
துருபதனுககும பிரியவசனம சொலலியபிறகு, அநததூதன பாண
வாகள இஙகே வரவேணடுமெனபதைபபறறித துருபதனிடம
சாலலககடவன துருபதன அநத வீராகளுககு அனுமதிகொடுதத
பிறகு, துசசாஸனனும விகாணனும அவாகளை அழைததுவர நமது
சேனைகளுடன செலவது நலம அதனபிறகும, அநதசசிரேஷடாக
ளான பாணடவாகள எநதககாலமும உனனால கௌரவிககபபெறறு
நதிரிவாககததின அனுமதியை அடைநது தஙகள பிதாவின ராஜ
யததிலிருககடடும மஹாராஜனே! பாரதனே! இதுதான நீ அவாக
ளிடததிலும உனது புததிராகளிடததிலும நடநதுகொளளவேண
டிய நியாயமெனறு பீஷமரோடு ஒதது நான அபிபபிராயபபடு
கிறேன' எனறு சொனனா

அதனைககேடடு, காணன, 'உமமிடததுப பொருளையும பெரு
மையையுமபெறறு எலலாக காரியஙகளிலும உமககு அநதரஙகமா
யிருபபவாகளாகிய இவவிருவரும உமது நனமையை ஆலோசிககாம
லிருபபாராயின அதறகு மேறபடட புதுமை எனனவிருககிறது?
எவன மனததிற கெடுதியை வைததுககொணடு உளளததை வெளிப
படுததாமல நனமையைபபோலப பேசுகிறானோ அவன ஸதபுருஷாக

ளுடைய கொளகையை நடததுவது எவவாறு? காரியஙகளில கஷட
வருமபோது நனமைககும தீமைககும மிததிரரகள உபயோகமிலலை
எவனுககும இனபமும துனபமும விதியை அனுஸரிததவை ம
துள அறிவின திருததமுளளவனுயிருநதாலும இலலாதவனுயிருந
லும சிறியவனுயிருநதாலும பெரியவனுயிருநதாலும சகாயமுளளவ
யிருநதாலும இலலாதவனுயிருநதாலும எலலா இடஙகளிலும எல
வறறையும தன விதிககுததககபடி அடைகிறுன முனனா ராஜகிரு
மெனனும நகரததில மகததேசததரசாகளுள சிறநதவனுகிய அம
வீசனெனனும ஓா அரசன இருநததாகக கேளவிபபடுகிறேமலலவ
அபபோது அவவரசன எலலா[1] இநதிரியஙகளுமறறு மூசசுவிடுவன
மாததிரம பிரதானமாககொணடு எலலாக காரியஙகளிலும மநதி
களையே நமபியிருநதான அபபோது, அவனுடைய மநதிரியாகி
மஹாகாணியெனபவன தனி அரசனுக இருநதான அவன தா
தனககுப பலமகிடைததாகநினைதது ராஜாவை அவமதிததான அ
போது அநதமூடன ராஜபோகததிறகுரிய மஙகையாகளையும ரததின
களையும தனஙகளையும ஐசுவரியஙகளையும அதிகாரததையும முழு
யும தானே எடுததுககொணடான, அவறறை எடுததுககொண
பினனும், அநத லோபிககு ஆசையினமேல ஆசை பெருகிறறு, அ
ஞல, எலலாவறறையும எடுததுககொணடும், எலலாபபுலனகளுமற
மூசசு விடுவதுமாததிரமே பிரதானமாகவுளள அவவரசனுடை
ராஜயததையும அபகரிககக கருதினுன முயறசிசெயதும அவனுடை
ராஜயததை எடுததுககொளள முடியவிலலையெனறு நாம கேளவிப
திருககிறேம வேறுஎனனகாரணமஇருககிறது? அவவரசனுககு ரா
யாதிகாரம விதியினுல ஏறபடடதெனபது நிசசயம அரசனே! உன
கும ராஜயம விதியினுல ஏறபடடதாக இருககுமானுல எலலா ஜன
களும அபகரிகக ஜாககிரதையாக இருககுமபோதே நிசசயமாக அஃ
உனனைவிடடுப போகாமலிருககும இதறகுமாறுக விதியிருககுமானு
முயறசிசெயதும ராஜயததை அடையாய தெரிநதவனே! இவவாறே
மநதிரிகளுடைய யோககியததையையும அயோககியததையையும க
டறிநதுகொள, கெடடவாகளுடைய சொலலையும நலலவாகளுடை
சொலலையும அறியவேணடும' எனறுசொலல, துரோணா, 'துஷட
நீ கெடட எணணததுடன எதறகாக இநதசசொலலைச சொலலுகி
யெனபதை நாஙகளறிவோம நீ பாணடவாகளுககாக எஙகளமேலு
குறறததைச சொலலுகிறுய காணு! குலததிறகு அபிவிருததி

---

1 ஸவயம ஞானமிலலாமல

ான மேலானநன்மையை நான சொலலுகிறேன நீ அதைக கெடுத லாக நினைததால, எது இதிலும சிறநதநனமையோ அதைசசொல ான எநதச சிறநதநனமையைச சொலலுகிறேனே அதறகு மாறுகச செயயபபடுமாயின, கௌரவாகள வெகுசீககிரததில அழிநதுபோ வாாகளெனபது என கருதது' எனறுா

இருநூறறிருபதது நானகாவது அததியாயம

விதுராகமனபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மரும் துரோணரும் சொல்லியதே ஸரியென்று விதுரர் கிருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தது)

விதுரா, 'திருதராஷடிரராஜரே! உமமுடைய பநதுககள நிச யமாக உமககு நனமையைச சொலலவேணடும ஆனால, உமககுக கேடக விருபபமிலலாமலிருநதால அநதசசொல இபபோது நிலை பெறாது அரசரே! சாநதனுபுததிரரும கௌரவஸரேஷடருமாகிய பீஷமா, நீா விருமபததககதும நனமையைத தருவதுமாகிய வசனத தைச சொலலியிருககிறா நீா அதனை எடுததுககொளளவிலலை அவ வாறே தரோணரும மேலான நனமையைப பலமுறைசொன்னா அதையும ராதையின மகனான காணன உமககு நனமைபாக நினைகக விலலை அரசரே! நான நினைததுப பாாககையில, இநதப பீஷம துரோணாகளாகிய இரணடுபுருஷஸிமமஙகளைவிட அறிவிற சிறநதவ னை அதிக ஆபதன உமககுஇருபபதாக நான அறியவிலலை அரசாக ரசரே! இவாகள இருவரும, பிராயததினாலும புததியினாலும கலவி யினாலும முதிாநதவாகள உமமிடததிலும பாணடுபுததிராகளிடத திலும வேறுபாடிலலாமலிருபபவாகள பாரதரே! தாமததிலும ஸதயததிலும தசரதபுததிராகிய ராமருககும கயனுககும கீழப படாதவாகள, ஸநதேகமிலலை இதறகுமுனனும, யாதொரு தீஙகை யும சொனனவாகளலலா உமவிஷயததில இவாகள ஒருதீஙகும செயததாகவும தெரியவிலலை அபபடிபபடட தோலவியடையாத பராககரமமுளள அவவிரணடு புருஷஸரேஷடாகளும நீா ராஜாவாக யும நிரபராதராகவுமிருககு, உமது நனமையைபபறறி என ஆலோசிகக மாடடாாகள? குருஸரேஷடராகிய அசரரே! ஆதலால, சிறநத

ஞானமுளளவரும இவவுலகததில மிகச சிறநதவருமாகிய இவவி
வரும உமவிஷயததில யாதொரு கெடுதலும சொலலாரெனப
எனது உறுதியான எணணம தாமநதெரிநத இவாகள பொருளாசை
யினல ஒருபக்ஷததில சாாபாகப பேசாா பாரததரே! இவாக
சொனன இதுதான உமககு மேலான நனமையெனறு நான நினை
கிறேன வேநதரே! துரியோதனனமுதலியவாகள எபபடி உ
புததிராகளோ அபபடியேதான பாணடவாகளும உமபுததிராகள்
மனனவரே! இது நிசசயம விஷயநதெரியாத மநதிரிகள அநத
பாணடவாகளுககுத தீஙகானதொனறை ஆலோசனையிற சொலவ
ராயின அவாகள முககியமாக உமக்ஷேமததைக கருதாதவாகள்
வேநதரே! அலலது, உமககு உமபுததிராகளிடததில அதிக அன
இருககுமானல அது மறைநதிருபபதை வெளிபபடுததுகிற அந
மநதிரிகள உம நனமையைச செயயாதவாகளெனபது நிசசயம அ
சரே! மஹாதமாககளும மஹாசகதியுளளவாகளுமாகிய இநத
பீஷமதுரோணாகளிருவரும, இதறகாகததான ஒனறையும வெளி
படையாகச சொலலவிலலை இஃது உமமுடைய எணணமுமலலவே
புருஷஸரேஷடரே! புருஷஸரேஷடாகளான பீஷமதுரோணாக
பாணடவாகளை வெலலமுடியாதெனறு உமககுச சொனனாகளே
அதுவும உணமைதான அதனல உமககு ஸுகமுணடாகவேணடு
மனனவரே! சிறபபுளளவனும [1] ஸவயஸாசியும பாணடுபுதரனுமா
தனஞசயனை யுததததிலஜயிபபதறகுத தேவேநதிரனுலும முடியுமா
பீமஸேனன சிறநதகைகளையுடையவன, பதினாயிரமயானை பலமுள
வன, ஸரேஷடன, ராக்ஷஸாகளுககுப பயததைததருபவன, த
கைகளினலேயே புகழபெறறவன, அளவறற பலமுளளவன பா
ததரே! அரசாககரசரே! மஹாபலசாலியான ஹிடிமபனையும யு
ததில ராவணனுககொபபான பகனெனனும அரககனையு
எவன கைசசணடையினல கொனறனே அநதப பயததை
தாததகக பராகரமததோடுகூடிய பீமன யுததஞசெயயுமபோ
அவனை யுததததில வெலலுவதறகுத தேவாாலும முடியுமா? அ
வாறே ஸமாததாகளும யுததததில யமபுததிராகளைப போனறவாக
மாகிய அநத நகுல ஸஹதேவாகளை உயிரோடிருககு விருமபுகி

1 இரணடு கைகளினலும பாணம விடுபவன

வன யுததததில ஜயிகக ஆரமபிககககூடுமோ? தைரியமும தயை
பொறுமையும ஸததியமும பராககிரமமும எவரிடததில ஸதிர
ிருககினறனவோ, அநதப பாணடவாகளில மூததவராகிய
ஷடிரரை யுதததததில வெலலவது எவவாறு? எவாகளபக்ஷததில
ராமா ஆதாரமோ, எவாகளுககுக கணணன மநதிரியோ, எவா
பக்ஷததில சாதயகி இருககிருனே, எவாகளுககுத துருபதன
னுரோ, எவாகளுககுத துருபதபுததிராகளான திருஷடத
ன முதலிய வீராகளான ஸஹோதராகள மைததுனாகளோ,
ாகளுககுச சேதிதேசததரசனும மஹாரதனுமாகிய சிசுபா
பிராதாவோ அவாகள யுதததததில ஜயிககாதது எனனஉணடு?
தனே! ஆதலால, நீ அவாகளை ஜயிககமுடியாதெனபதையும
ாகள ஆதியிலேயே ராஜயததுககுரியவாகளெனபதையும
ிவையாக ஆராயநது அவாகளிடம சரியான தாமததுடன
துகொள ராஜனே! புரோசனனுலுணடாககபபடட இநதப
ிய அபகீாததியான அழுககு உனமேல ஏறறபபடடிருககிறது
போது பாணடவாகளுககு அனுகரஹஞசெயவதெனனும நீரி
அதனைச சுததஞ செயதுகொள இபபோது அவாகளிடம
ுகரஹஞசெயவது நமது குலததோா எலலாருககும பிராணு
மும மேலான க்ஷேமமும க்ஷததரிய ஜாதிககே அபிவிருததி
மாயிருககும துருபதனும பெரியராஜா, நமமிடததிலும
ானமே விரோதஞசெயதவன அரசனே! அவனைச சோத
கொளவது நமமுடைய பக்ஷததின அபிவிருததிககுக கார
அரசனே! யாதவாகளும மிகுநத பலசாலிகள, அனேகா
, அவாகளெலலாரும கிருஷணன எநதபபககமோ அநதபபக
இருபபா கிருஷணன எஙகேயோ அஙகேயேஜயம அரசனே!
ககாரியம இனியசொலலினுல செயயககூடியதோ அநதககாரி
தை விரோதததோடு செயபவன சாபததை அடைநதவன
சனே! பாணடவாகள ஜீவிததிருபபதைககேடடு நகரததிலும
ததிலுமுளள ஜனஙகளும அநதப பலவானகளைபபாாகக உற
முளளவாகளாயிருககினறனா அவாகளின விருபபததையும
யககடவாய துரியோதனனும காணனும ஸௌபலபுததிரனுன
ிியும பாவததிற பிரவிாததிபபவாகள, புததிகெடடவாகள,
வாகள இவாகள சொனனதைச செயயாதே ராஜனே!
யோதனன ஒருவனுடைய அபராததததினுல இநத ஜனஙக
லலாம அழியபபோகினறனரெனபதைக குணவானுனஉனககு
ானமே நான சொலலியிருககிறேன" எனறனா

இருநூற்றிருபததைநதாவது அததியாயம.

விதுராகமன பர்வம (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் துருபதநகரம் சென்று அங்கே கிருஷ்ணன் முதலானோ இருக்கும்போது திருதராஷ்டிரன் சொல்லிய செய்தியைத் தெரிவித்தது)

திருதராஷடிரன, “ விததுவானும சநதனுபுததிரரும
பீஷமரும மகிமைபொருநதிய ரிஷியாகிய துரோணரும ந
நனமையும உணமையும பயனுமுளளதான சொலலை உரைதத
நீயும எனககு மிகக நனமையும சததியமுமான வாாததை
சொலலுகிறாய மஹாரதாகளும வீராகளுமான அநதப ப
டவாகள பாணடுவுககெபபடியோ அபபடியே த-மபபடி எ
கும புததிராகளெனபதில ஸநதேகமிலலை இநதராஜயம
புததிராகளுககெபபடி உரியதோ அபபடியே பாணடுபுததி
ளுககுமெனபதிலும சநதேகமிலலை பாரதனனே விதுரா ! நீ செ
தேவதையைபபோனற ரூபமுளள கிருஷணையுடன பாண
களையும அவாகள தாயாரான குநதியையும அழைததுவா ந
காலம், அநதப பாணடவாகள ஜீவிததிருககினறனா அநதக
ஜீவிததிருபபதும நலலகாலம மஹாரதாகளான பாணடவா
திரௌபதியை அடைநததும சநதோஷம அதிருஷடததி
நாமெலலாரும அபிவிருததியாகிறோம புரோசனன ஒழிநத
நலலகாலம சிறநத கீாததியுளளவனே ! எனனுடைய பெருந
ரம நலலகாலததினால விலககபபடடது விதுரா ! நீயேசெ
அவாகளை உடனே இஙகே அழைததுவா ” எனறான அ
இவவாறு சொலல, ராஜததாமநதெரிநத விதுரா விரைவாகச
லததககக ரதததிலேறிச சிலதினஙகளில பாஞசாலதேசம சே
தாா பாரதனே ! பிறகு, விதுரா, திருதராஷடிரனுடைய
ஆஜஞையால திரௌபதிககும பாணடவாகளுககும துருபத
கும பலவகைத தனஙகளையும ரதனஙகளையுமெடுததுககொ
துருபதனும _ பாணடவாகளுமிருககுமிடததிறகுச சென
அரசரே ! தருமநதெரிநதவரும ஸாவசாஸதிரஙகளிலும நிபு
மாகிய விதுரா, அவவிடம சென்று சமபநதியான துருபதனி
முறைபபடி சோநதாா அபபோது, அநதத துருபதனும
ரரை முறைபபடி அழைததான ஒருவாககொருவா மரியாதை
காரம யோகக்ஷேமமவிசாரிததுககொணடனா பாரதரே ! வி
அவவிடததில பாணடவாகளையும கணணபிரானையும கணடு உட
அனபுடன அவாகளைத தழுவிககொணடு க்ஷேமததை விசா
தாா வேநதரே ! அளவறற ஞானமுளள அநத விதுரா அவா

ும கிரமபபடி பூஜிககபபெறறு அநதபபாணடவாகளைத திருத
ஷடிரன சிநேகததுடன பலமுறை குசலபபிரஶனம செயததா
வும சொனனா அரசநே! பாணடவர்களுககும குநதிககும
ரௌபதிககும துருபதனுடைய புததிராகளுககும கௌரவாகள
காடுதத அநேக விதஙகளான இரததினஙகளையும தனஙகளையும
காடுததா அளவறற புததியுள்ள விதுரா, வினயததுடன,
ாணடவாகள கிருஷணன இவாகள முனனிலையில வணககமுள்ள
ருபதனிடம பேசத தொடஙகினா

"அரசனே! அமைசசரோடும புதலவரோடுஙகூட என சொல
க கேள மனனவனே! திருதராஷடிரனும தன புததிராகளோ
ம மநதிரிகளோடும பநதுககளோடுஙகூட அனபுகூாநது அநேக
றை குசலபபிரஶனம செயகிறன வேநதனே! உனஸமபநதத
ல மிகுநத ஸநதோஷமடைநதிருககிறன அபபடியே ஞான
ானகளிற சிறநதவரும சநதனுபுததிரருமான பீஷமரும கௌர
ரனைவருடனுஙகூட எலலாவகைகளிலும உனக்ஷேமததை விசா
ககிறா உனககு அனபுள்ள ஸநேகிதரும சிறநத ஞானவானும
ரதவாஜபுததிரருமான துரோணா உனனைத தழுவிககொணடு
சலபரஶனம செயகிறா பாஞசாலராஜனே! திருதராஷடிரனும
றக கௌரவாகளனைவரும உன ஸமபநதததைப பெறறதனால
மமைக கிருதாாததராக நினைககினறனா யஜஞஸேன! உனனு
ன ஸமபநதம பெறறதைபபடியோ அபபடி ராஜயலாபஙகூட
நதோஷததையுணடாககுவதாக அவாகள நினைககவிலலை நீ
தையறிநது பாணடவாகளை அனுபபவேணடும பாணடுபுத
ராகளைப பாாபபதறகுக கௌரவாகள மிகவும ஆவலோடிருகக
னறனா புருஷஶரேஷடாகளான இநதபபாணடவாகளும குந
யும நெடுஙகாலமாகத தேசமவிடடுப போனதனால நகரததைப
ாாககக ஆவலுளளவாகளாயிருபபாாகள பாஞசாலியையும
களரவ ராஜஸதிரீகளனைவரும பாாககவிருமபுகினறனா எஙகள
கரததிலும தேசததிலுமுள்ள ஜனஙகளும எதிாபாாககினறனா,
துதலால, நீ பாணடுபுததிராகளைப பாரியையுடனகூட உடனே
வவிடம போவதறகு விடைகொடுகக வேணடும இநத விஷ
ததில இதுவே எனனுடைய அபிபபிராயம ராஜாவே! மஹாத
ாககளான பாணடவாகளுககு நீ விடை கொடுததபிறகு, குநதி
ததிராகளான அவாகளும குநதியும கிருஷணையுடனகூட வரப
பாகிறாகளெனறு விரைவாகப போகததகக தூதாகளை நான
திருதராஷடிரனுககு அனுபபுவேன" எனறு கூறினா.

இருநூற்றிருபத்தாறுவது அத்தியாயம்
விதுராகமன பாஸ்வம். (தொடர்ச்சி)

(துருபதன், பாண்டவர்களுக்கு ஹஸ்தினபுரம் செல்லும்படி அனுமதி கொடுத்ததும், விதுரர் குந்தியைப் பார்த்துப் பேசியதும், பாண்டவர்கள் புறப்படுவதும், அவர்களுக்குத் துருபதன் சீர னுப்பியதும், அவர்கள் கௌரவர்களால் எதிர்கொண் டழைக்கப்பட்டுக் கிருகப்பிரவேசம் செய்ததும்)

துருபதன, 'மஹா ஞானவானுன விதுரரே! நீர இபபோ எனககுச சொலவது ஸரி கனவானே! இநத ஸமபநதஞசெயதத எனககும அதிக ஸநதோஷமே. இநத மஹாதமாககளான பாண வாகள தஙகள தேசமபோவதும உசிதமாகததான இருககு ஆனல, நானே எனவாககினல இதைச சொலலததகாது வீர குநதீபுததிரருமான யுதிஷடிரரும பீமஸேனனும அாசசுன புருஷஸரேஷடாகளான நகுலஸஹதேவாகளும தாமதததை அ தவாகளான கிருஷண பலராமாகளும எபபோது நினைககிறாகளே அபபோதே பாணடவாகளபோகலாம புருஷஸரேஷடாகளா இநத இராமகிருஷணாகள பாணடவாகளுடைய விருபபததைய நனமையையும கருதுகிறவாகள'' எனறு சொனனன யுதிஷடி "ராஜாவே! நாமும நமமைச சோநதவாகளனைவரும உமககு னாகள நீர அனபுடன எஙகளுககு எதைசசொனனலும அ நாஙகள செயவோம'' எனறா பிறகு, கிருஷணபகவான, "மே சொலலியது யுகதமெனறு எனககுத தோனறுகிறது எலல தாமஙகளுநதெரிநத துருபதராஜா எவவாறு நினைககிறரோ'' எ றா அதைககேடடுத துருபதன, "வீரரும புருஷோததம சிறநத கைகளையுடையவருமாகிய கிருஷணன எஃது இநதகா திறகுத தகுதியானதெனறு நினைககிறரோ அது தான என டைய நிசசயமான எணணம மஹானுபாவாகளான பாணடவா இபபோது எனககு எபபடியோ அபபடியேதான கிருஷணனுக மெனபதிற சநதேகமிலலை இநதப் பாணடவாகளின நனமை பறறிப புருஷஸரேஷடராகிய கிருஷணன சிநதிபபதுபோலக திபுததிரரும பாணடுபுததிரருமான யுதிஷடிரரும சிநதிபபதிலலை எனறான பிறகு, மஹாபுததிமானன விதுரா குநதியிருககும இட சென்று குநதியினபாதஙகளிற சிரம படுமபடி பூமியில பணிநதா மைததுனரைககணடு குநதி மிகவும விசனபபடடு, "விசித்திரவீ புத்திரரே! உமது புததிராகளை நீர எபபடியோ பிழைபபிதத

ரககுமாளிகையில இறநதுபோனவா உமது கருணையினால திருமபி
தனா ஆமை தான எநதவிடததிலிருநதாலும குஞசுகளை
னபபதுபோல, உமதுநினைவினாலேயே உமது புததிராகள க்ஷேம
யிருககுமபடி விருததி செயயபபடடிருககினறனா பரத
ரேஷடரே! உமது புததிராகள உமமிடததில வைததிருககும
தியினாலேயே பிழைததிருககினறனா ஐயா! எபபடி குயிற
ஞசுகளைக காககை வளாககுமோ அபபடியே எனபுததிராகளை
எபபோதும காபபாறறுகிறீா உயிா முடிவையும உணடாக
ததகக அநேக கஷடஙகளை நானடைநதேன இதறகுமேல
னறியேன செயயவேணடிய காரியததை நீதாம அறியததகுந
வா" எனறுள விதுரா, "குநதி! உலகஙகளுககுள மஹாபல
லிகளான உனபுதலவா அழிவதிலலை, சொறபகாலததில அவாக
ாலலோரும சுறறததாருடனசோநது தஙகள ராஜயததைப
பறறவராவா நீ துயரபபடாதே" எனறு சொனனா

பிறகு, மஹாதமாவான துருபதனால அனுமதி கொடுககப
பட்ட அநதப பாணடவாகளும கிருஷணனும சிறநத புததிமானான
துராரும புகழபெறற திரௌபதியையும குநதியையும அழைதத
கொணடு விநோதமாகவும ஸுகமாகவும அஸதினபுரததுக
சென்றனா அபபோது துருபதன பொனமயமான கசசை
ளும கழுததுபபடடைகளுமுளளவையும பொன அஙகுசததி
ல அலஙகரிககபபடடவையும பொனனாபரணஙகளையுடையவை
ம கனனஙகளிலும முகஙகளிலும மதஜலம பெருகுகினறவையும
ாகாரால நடததபபடடவையும எலலா ஆயுதஙகளோடும கூடி
வையும உயாநத கவசஙகளுளளவையுமான ஆயிரம யானைகளை
ம, பொனனினாலும ரதனஙகளினாலும சிததிரமாகச செயயப
படடவையும நாலுகுதிரைகள பூடடபபடடவையும பிரகாசமுள
வையுமான ஆயிரம தோகளையும, பொன ஆபரணஙகளோடு
டியவையும உயாநத சாமரஙகளை மாலைகளாக உடையவையு
ான ஐமபதினாயிரம உயாநத ஜாதிககுதிரைகளையும, சிறநத
ணிகளணிநத பதினாயிரம தாதிமாாகளையும, சிறநத விலலாளி
ளான பதினாயிரம சேவகாகளையும ஐவருககும கொடுததான
ாஞசாலராஜன மிகக சநதோஷமுளளவனாகிப பொனமயமான
டுககைகள ஆஸனஙகள பாததிரஙகள முதலிய பொருளகளையும
சுககளையும கோடிகோடியாக ஒவவொருவருககும கொடுததான
ாறுபலலககுககளையும அவறறை எடுபபவரான ஐநநூறுமனி
ாகளையும இவவாறு இனனும அநேகஙகளையும மருமககளுககுத

தனமாகப பாஞசால ராஜன குறைவினறிககொடுததான ஸே
ராஜன பாஞசாலிககுத தநதை கொடுககவேணடிய சீ
கொடுததான பாரதரான ஜனமேஜயரே! அபபோது திருஷ
யுமனன ஆயிரககணககான வாததியகோஷஙகள முழஙகத
னுடனபிறநதவளை அழைததுககொணடு சென்றன பாரத
அமபிகாபுததிரனுன திருதராஷடிரன, வீராகளான பாணடவா
வநததைககேடடு அவாகளை எதிாகொணடழைபபதறகுக செ
வாகளும சிறநத விலலாளிகளுமான விகாணன சிதரஸேனன இ
களையும முதனமையான விலலாளியாகிய துரோணரையும கெ
தமரான கிருபரையும அனுபபினன அபபோது சூராக
சூழபபடட மஹாரதாகளான அநதபபாணடவாகள உதஸா
துடன மெலலமெலல அஸதினுபுரததில பிரவேசிததனா நகர
ஜனஙகள பாணடவாகள வநததைககேடடு ஸநதோஷத்து
அநத அஸதினுநகரததை அலஙகாரஞசெயதனா எஙகும
மலாகள தூவபபடடதும எஙகும ஜலம தெளிககபபட
உயாநததூபம போடபபடடதும மஙகளததிரவியஙகள நிரம
துஃ உயாநதகொடிகளில பூமாலைகள கடடபபடடதுமாகிய
நகரம ஒபபறறதாக விளஙகிறறு சஙகம பேரி முதலிய ப
வாததியஙகளின முழககஙகளினுலும படடணமே ஸநதோ
தினுல நிரபபபபடடதுபோலிருநதது அஙகே பாணடவாக
விருபபததைச செயயககருதின ஜனஙகள மனககொதிபபோ
துயரததோடும, "இநதச்சூராகள திருதராஷடிரனுல பீடி
படடுத தாயாருடன கூட முனனமே நகரததிலிருநது வெளிப
டனா, இபபோது நலலகாலமாக மீணடுவநதனா" என்று
ளஙகவரும பிரியவசனம சொலலுகிறதைப புருஷஸரேஷ
களான பாணடவாகள எலலாவிடஙகளிலும கேடடனா ப
ணததுஜனஙகள, "எவா நமமைத தமமககளைபபோலத
மாகக காபபவரோ அநத தாமநதெரிநத புருஷஸரேஷடா இ
திருமபவும வனததிலிருநது இபபோது வநதிருககிறுா
பாணடு மஹாராஜாவே நமது மனவிருபபததைச செயயக
வனததிலிருநது திருமபவும வநததுபோலிருககிறது இதில
தேகமிலலை நாம என்ன புணணியம செயதோம நமமெலலா
கும சிறநததான விருமபியபொருள கிடைததிருககிறது எ
னில, வீராகளான குநதிபுததிராகள திருமபவும நமமையாளு
வாகளாக வநதிருககினறனா நாம செயத தானமும ஹோம
தவமும இருககுமாயின அவறறினபயனுகப பாணடவா
நூறுவருஷகாலம இநதநகரததில இருககவேணடும" என

சாலலிககொணடனா பிறகு, அநதப பாணடவாகள திருத ஷடிரனையும மஹாதமாவான பீஷமரையும மறறும வநத ததிறகுரியவாகளாகிய எலலோரையும பாதவநதனஞ செய னா அவாகள, நகரததாரெலலாராலும குசலபரஶனஞ செய படடுத திருதராஷடிரன கடடளைபபடி கிருஹபபிரவேசஞ சயதனா

விதுராகமன பர்வம் முற்றிற்று

இருநூறறிருபததேழாவது அததியாயம்

ராஜயலாப பாவம

(திருதராஷ்டிரன் தர்மபுத்ரனுக்கு அர்த்தராஜ்யாபிஷேகஞ் செய்ததும், பிறகு பாண்டவர்கள் காண்டவப்பிரஸ்தம்சென்றதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் நினைக்கப்பட்ட இந்திரன் விசுவகர்மாவையனுப்ப அவன் இந்திரப்பிரஸ்தத்தை நிர்மாணஞ்செய்ததும், கிருஷ்ணன் குந்தியினிடம்விடைகேட்டுக்கொண்டு துவாரகைசென்றதும்)

அபபோது, துரியோதனன மனைவியாகிய காசிராஜன பண, மறறத திருதராஷடிர புததிராகளுடைய மனைவிகளுடன சாநது, பதிவிரதையும இரணடாவது லக்ஷமியையும இநதிராணி யயுமபோல வநதிருபபவளும, மரியாதைககுரியவளுமான திரௌபதியை மரியாதைசெயது அழைததாள அவவிடததில, குநதி, திரௌபதியுடனகூடக காநதாரிககு நமஸகாரஞ செயதாள அநதக காநதாரி ஆசீாவாதஙகளைச சொலலிப பாஞசாலியைத தழுவிககொணடாள அவள தாமரைக கணணிபான கிருஷணை யைத தழுவிககொணடவுடன, "இவளதான எனபுததிராகளுககு மன" எனறு நினைததாள ஸுபலன புததிரியான காநதாரி யுகதிகளைககொணடு நனருக ஆராயநதுபாாதது விதுரரை நோககி, "விதுரரே! உமககு யுகதமாகததோனறினால ராஜபுததிரியான குநதியை அவள மருமகளோடும பணடஙகளோடுஙகூடச சீககிரத தில சுபமான நலல நக்ஷததிரமும கரணமும லகனமுஞ சோநத தினததில பாணடுவின கிருஹததிறகு அழைததுககொணடு போக வேணடும குநதி தன புததிராகளுடனகூட அவள வீடடில ஸுக மாக மகிழநதிருககடடும" எனறு சொனனாள அபபோது விது ரரும, 'அபபடியே' எனறு அஙகீகரிதது அவவாறே அதைச செயவிததாா அபபோது சுறறததாாகளும நகரதது ஜனஙகளும சஙகததலைவாகளும பாணடவாகளுககு மரியாதை செயதாாகள பீஷமரும துரோணரும கிருபரும காணனும பாஹலீகனும

அவனபுததிரனும திருதராஷடிரன கடடளையினல ஆிததிய
செயதனா இவவாறு சநதோஷமாகவிருநத அநத மஹாதமாக
ளான பாணடவாகளின காரியஙகளையெலலாம திருதராஷடி
மஹாராஜாவின கடடளையினல விதுரா நடததினா

மஹாதமாககளான அநதப பாணடவாகள கிருஷணனுடன
கூடச சிலகாலம வஸிததபிறகு, திருதராஷடிர மஹாராஜாவு
பீஷமரும அவாகளை வருவிததனா அபபோது திருதராஷடிரன
"யுதிஷடிரனே! நான சொலலபபோகிறதை உன ஸஹோதர
களுடன கேள இநதராஜயம பாணடுவினல விருததி செயயபப
டது ஜனஙகள காபபாறறபபடடனா, குநதீபுததிரா! ராஜாவே
மஹாபலசாலியான என ஸஹோதரன எநதககாலமும என கட
டளையினமேல செயறகரிய செயகையைச செயதுவநதான, கௌ
தேயனே! ஆதலால, நீயும என கடடளையை உடனேசெய யுதி
டிரா! என மைநதாகளனைவரும துராததுமாககள, அகஙகாரமு
ளவாகள, ஒருபோதும என கடடளையைசசெயயா எபபோது
ஸவயநயததிலேயே ஊககமுளளவாகளும காவிததவாகளு
துராததுமாககளுமாகிய இவாகளோடு மறுபடியும விரோதம வ
லாகாது, நீ காணடவப பிரஸததததுககுச செல, இநதிரனல தேவ
கள காககபபடுவதுபோல அாஜுனனல காககபபடடு அங
வஸிககும உஙகளைப பீடிகக எவனும முடியாது பாதிராஜய
தைப பெறறுககொணடு காணடவபபிரஸதஞசோ, கிருஷ
னுடைய ஸமமதமிருநதால அதை நிசசயமாகச செயயலாம
என்று சொனனன பாணடவாகளெலலாரும அநதத திரு
ராஷடிர மஹாராஜாவின வாககியததை அஙகீகரிதது அவனுக
நமஸகாரஞசெயது கிருஷணனுடன ஆலோசனை செயதுகொண
உடகாாநதிருநதனா அபபோது, திருதராஷடிரன, "விதுரா
அபிஷேகததிறகுரிய பொருளகளைச சீககிரம சேகரிபபாயா
யுதிஷடிரனுககு இபபோதே ராஜயாபிஷேகஞ செயயபபோ
றேன பிராமமணாகளையும நகரததிலுளள பெரியமனிதாகளையு
சஙகததலைவாகளனைவரையும மநதிரிகளையும முககியமான பநது
களையும அழைககவேணடும அபபா! புணணியாகவாசன
செயவிககததககது ஆயிரம கோதானம செயயவேணடும பிர
மணாகளுககு மிகுதியான தககூிணைகளோடு முதனமையா
கிராமஙகளைத தானஙகொடுககவேணடும விதுரா! தோளவ
களையும கிரீடததையும மோதிரததையும முததுஸரஙகளையு
ஹாரஙகளையும பவுனமாலைகளையும தோடாககளையும அ
ஞாணையும பொறபூணூலையும அரைககசசையையும கொணடுவா

ராஹிதாகளான பிராமணாகளால ஏறபபடட ஆயிரதயெடடு
ளகள சீககிரம கஙகாஜலம கொணடுவரடடும குநதியின ஜயே
புததிரனும அஜமீடவமசததவனுமாகிய யுதிஷடிரன படடா
ஷேக ஜலததினல ஸநானஞசெயதபிறகு, எலலா ஆபரணஙகளை
அணிநது இராஜவாகனததினமேல ஏறிககொணடு உயாநத
மரஙகளபோடவும பொனனினுலும ரததினஙகளினுலும விசிதர
ன வெணகுடை விளஙகவும பிராமணாகளும அரசாகளும, 'ஜய
' எனறு துதிசெயயவுமகணடு அவனசினேகிதரான மறற
ஙகளும உளளனபுகூாநது சிலாகிககடடும இநதராஜயததை
ன அவனுககுக கொடுபபதனல, எனககு உபகாரஞ செயத
ணடுவுககுப பிரதயுபகாரஞ செயததாகுமெனபதிற சநதேக
லை" எனறு சொனனன

அபபோது, பீஷமரும துரோணரும கிருபரும விதுரரும,
ரி சரி" எனறனா கிருஷணமூாததி, "மஹாபாககியம பெறற
ர! அரசாககரசரே! இது தகும இது கௌரவாகளுககுக
ததியைததரததககது நீா சொனனதை இபபோதே விரைவா
செயயககடவீா" எனறு சொனனா இவவாறு சொலலிக
ருஷணன தூணடபபடுததித திருதராஷடிரன சொனனதை அப
ாதே செயவிததாா ஜனமேஜய மஹாராஜரே! அநதமிஷத
ல கிருஷணதவைபாயனா வநது மிததிராகளின கூடடததோடு
ாநத கௌரவாகள அனைவராலும பூஜிககபபடடு ராஜயாபிஷே
ஞசெயதுகொணட அரசாகளோடும வேதஙகளிற கரைகணட
ராமமணாகளோடும சோநது கிருஷணன சொறபடி சாஸதி
ாகதமாக அபிஷேகததைச செயவிததாா அபபோது, கிரு
நும துரோணரும பீஷமரும தௌமியரும வியாஸரும கிருஷண
ம பாஹலீகனும ஸோமதததனும நாலுவேதமுநதெரிநத பிரா
ணாகளை முனனிடடுககொணடு யுதிஷடிரரை ஸிமமாஸனத
ல உடகாரவைதது மநதிரயுகதமாகப படடாபிஷேகஞசெய
னா வியாஸா, "நீ பூமிமுழுதையும ஜயிதது அரசாகளை உட
டுததிச சிறநததகஷிணையோடுகூடிய ராஜஸூயமுதலான யாகங
ளசசெயது * அவபிருதஸநானஞசெயது வேணடியவாகளுடன
கிழநதிருககககடவாய" எனறு சொனனா அவா இவவாறு
சானனபிறகு, அஙகுளளாரனைவரும ஆசீாவாதஙகளினல தாம
ஜாவைச சிறபபிததனா சிரவில படடாபிஷேகஞ செயயப
பறற கௌரவராஜாவான யுதிஷடிரா எலலா ஆபரணஙகளையும
ணிநதுகொணடு, 'ஜய ஜய' எனறு துதிசெயயபபெறறு அள
றற தனததைத தானஞசெயதாா ராஜாவாக ஏறபடுததபபடட

*யாகமுடிவில செயயும ஸநானம

யுதிஷ்டிரர் தேவர்களால் தேவேந்திரன் கௌரவிக்கப்படுவ
போல ராஜ்யாபிஷேகஞ் செய்துகொண்ட ராஜாக்களனைவரா
கௌரவிக்கப்பெற்று அரசர்க்குரிய வாகனத்திலேறி வெண்கு
கவிக்க விளங்கினர் பிறகு, ராஜாவானவர் அஸ்தினநகரத்தை
வலஞ்செய்து பட்டணத்து ஜனங்களினால் கொண்டாடப்பட
ராகத் தமது அரண்மனையிற் பிரவேசித்தார் இவ்வாறு பட
பிஷேகஞ்செய்துகொண்ட தர்மராஜாவினிடம் காந்தாரியின்
திரர்களாகிய அவர்கள் சுற்றத்தாருடன் விசனப்பட்டுக்கொ
வந்தனர் திருதராஷ்டிரன் தன் புத்திரர்களுடைய துயரத்தை
கண்டு கிருஷ்ணனுக்கும் குருவம்சத்தாருக்கும் முன்னிலை
யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, "கௌரவராஜாவே! மனத்திருத்த
லாதவர்கள் பெறக்கூடாத ராஜ்யாபிஷேகத்தை நீ பெற்றுய உ
காரியம் ஆயிற்று இப்போதே நீசெல் அரசரிற் சிறந்தஅரசே!
வும் புரூரவஸும் நகுஷனும் யயாதியும் அந்தக் காண்டவப்பி
தத்திலேதான் வாஸஞ்செய்தனர் சிறந்த புஜபராக்கிரமமுடை
வனே! பூருவம்சத்து ந்பரெல்லாருக்கும் அதுதான் ராஜதா
புதன்புத்திரனாகிய புரூரவஸினுடைய லோபத்தன்மையினால் ரி
கள் அதனை அழித்தனர் ஆதலால், நீ காண்டவப்ரஸ்தமென்னு
பட்டணத்தையும் அதைச்சேர்ந்த தேசத்தையும் விருத்தி
வாய் குணங்களால் சிறப்புற்ற பிராம்மணர்களும் க்ஷத்திரி
களும் வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் மற்றப் பிராணிகளும் உ
னிடத்திலுள்ளபக்தியினால் அந்த அழகானபட்டணத்தை அ
யம் அடைவர் அந்தத்தேசங்களும் வளப்பமுள்ளவை த
களும் தான்யங்களும் நிரம்பியவை குற்றமற்ற கௌந்தேயனே
ஆதலால், உன்ஸஹோதரர்களுடன் நீசெல்லலாம்" என்றுசெ
னன் புருஷஶ்ரேஷ்டரான பாண்டவரனைவரும் திருதராஷ்டி
சொல்லை அங்கீகரித்து அவனுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து தேர்க
யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களுமாகிய சதுரங்கசே
ளுடன், சபதிக்கின்ற சிறந்ததேர்களிலேறி அங்கிருந்துபுறப்ப
னர் அவர்கள் போகிறதைக்கண்டு நகரத்து ஜனங்களனைவ
அவர்களிடமுள்ள அன்பினால் தாமும் புறப்பட்டனர் பாண்ட
களுடன் செல்லுகின்ற அஸ்தினபுரிஜனங்களைக்கண்டு துரியோ
னும் சகுனியும், 'பாண்டவர்களுடன்சேர்ந்து யாரும்போகக்கூ
து'என்று நகரத்தில் பறையறைவித்தனர் பிறகு, பாண்டவர்
கிருஷ்ணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவ்விடம்சென்று அ
காண்டவப்பிரஸ்த நகரத்தை ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நழுவின
பாகத்தைப்போலிருக்கும்படி அலங்கரித்தனர் லோகநாதரா

ணபிரான இநதிரனை நினைததா அரசரே! அவரால சிநதிக
பபட்ட தேவேநதிரன விசுவகாமாவைப பாாததது, "அறிவிற
நத விசுவகாமாவே! இனறுமுதல அநதநகரம இநதிரப
ஸதமெனறு புகழபெறறுப பூமியிலுளள தேவலோகமாக
நககவேணடும்" எனறு கடடளையிடடான இநதிரனுடைய
டளையினால விசுவகாமா சென்று யாவரும பணியததககவ
ன கணணபிரானைப பணிநது, "நான என்ன செயயவேண
?" எனறு கேடடான கிருஷணப்கவான அதைககேடடு
வகாமாவைப்பாாததது, "இநதிரன பெயரால இநதிரபபிரஸ
எனறு சொலலபபடடதும அவனுடைய அமராவதிநக
க்கு ஒபபானதுமான மஹாநகரததை யுதிஷடிரருககாக நிாமா
ஞ செயவாயாக" எனறு கடடளையிடடா மஹாரதாகளான
ணடவாகள வியாஸரை முனனிடடுப பரிசுததமும மஙகள
முமானபிரதேசததில சாஸதிரபபடி சாநதிஹோமமும ஸவஸதி
சனமும செயவிததது, "இஃது இநதிரபபிரஸதமாக இருககட
" எனறு சொலலி அநதபபடடணததிறகு அளவெடுககச
சயதனா அதனமேல, அநத விசுவகாமாவானவன உததம
ன நகரததைச செயயத தொடஙகினன கடலுககொபபான
கழிகளினால சூழபபடடதும, வெணமேகமபோலவும சநதிரன
பாலவும விளஙகி ஆகாயததை மறைததுநிறகினற மதிலோடு
டியதுமான அநதச சிறநதநகரம நாகஙகளினறு சுறறபபடட
பாகவதியெனனும நாகலோகததுநகரமபோல விளஙகிறறு
நதச சிறநதநகரம, (இரணடு கதவுகளெனனும) பக்ஷஙகளுடை
மயால கருடனைபபோலபிரகாசிககினற வாயிலகளாலும, மேகக
டடததுககொபபான மாளிகைகளாலும, மநதரமலைககொப
னவையும தகாககபபடாதவையும ஆயுதஙகள நிரமபி நனறுகக
பபாறறபபடடவையுமான அனேகவித கோபுரஙகளாலும
ளஙகியது அஃது இரணடுநாவுளள ஸாபபஙகளைபபோனற
ததியாயுதஙகளால நிரமபினதும, பயிறசிககளஙகளோடு கூடிய
ம, படைச சேவகா காவலுளளதும, கூாமையான ஈடடிகளா
ம பீரஙகிகளாலும அனேக யநதிரவலைகளாலும இருமபினற
சயயபபடட பெருஞசககரஙகளாலும அலஙகரிககபபடடது
க விளஙகியது நனறுக வகுககபபடட பெரியவீதிகளுளளதும
தயவக குறறமிலலாததும வெணமையான பறபல உயாநத வீடு
ளினால விளஙகுவதும ஸவாககததைபபோலப பிரகாசிபபது
ான அநத இநதிரபபிரஸதநகரம, ஆகாயததில நிலையாக நிறுத
பபடட மின்னலோடுகூடிய மேககககூடடமபோலவும விளங
யது அநத நகரததில அழகியதும சாஸதிரலக்ஷணம பொரு

ந்தியதுமான ஒா இடததில தாமராஜாவின தனஙகள நிரமபி
அரணமனே குபேரனது அரணமனேககொபபாக விளஙகிய
அரசரே! வேதம தெரிநதவரெலலாரிலும சிறநதவாகளும எ
லாத தேசபாஷைகளேயும அறிநதவாகளுமாகிய பிராமமணாக
அஙகே சென று வஸிகக விருமபினா பொருளீட்டும வணி
களும பறபல தேசஙகளிலிருநது அவவிடததிறகு வநதனா அ
போது எலலாவகைச சிறபிகளும அஙகே வாஸஞசெயயவநதன
அழகிய புஷபஙகளோடு மனததைககவருகினறவையும கனிகளி
மிகுதியினல வளேககபபடடவையுமான மாமரஙகளாலும ஆம
தகமரஙகளாலும கடமபமரஙகளாலும அசோகஙகளாலும ச
பகஙகளாலும புனனேமரஙகளாலும நாககேஸரஙகளாலும எ
மிசசமரஙகளாலும பலாமரஙகளாலும ஆசசாமரங்களால
பனேமரஙகளாலும பசசிலேமரஙகளாலும மகிழமரஙகளால
தாழைகளாலும அருநெலலிமரஙகளாலும லோததிரமரஙக
லும அஙகோலமரஙகளாலும நாவல மரஙகளாலும பாதிரிமர
ளாலும நீரநொசசிலமரஙகளாலும தினிசமரஙகளாலும அல
செடிகளாலும பாரிஜாதமரஙகளாலும எபபோதும புஷபஙகளு
பலஙகளும நிரமபினவையும அனேக பக்ஷிககூட்டஙகள சோ
வையும இனனுமனேக வகை மரஙகளினல சோபிககினறவை
மான தோடடஙகளும அநநகரததைசசுறறியிருநதன மயிலகளு
குயிலகளும எபபோதும களிபபுடன கூவிககொணடிருபபனவ
கணணுடிகளபோல விளஙகுவனவுமான வீடுகளாலும, பலவ
கொடிபபநதலகளாலும, மனததைக கவருகினற சிததிரசால
ளாலும, செயகுனறுகளாலும, நலல ஜலம நிரமபின அனேக
வாவிகளாலும, தாமரைமலாகள நீலோதபலஙகள முதலிய இன
மணமுளள புஷபஙகளுளளவையும அனனஙகளும நீரககாக
களும சககரவாகஙகளும விளஙகாநினறவையுமான மிகக அ
கான நீரநிறைநததடாகஙகளாலும அநத நகரம சோபிதத
அஙகே மரககட்டிடஙகளினல மறைககபபடட அழகிய தாம
யோடைகள அனேசமும அழகும விசாலமுமான குளஙகள
கமுமிருநதன நநதினியெனறு பேர்பெறற ஒருநதியும அநத
ரததைச சுறறி ஓடிறறு நானகுவருணஙகளும நிரமபினதும அ
கம சிறபிகளாலடையபபடடதும எபபோதும ஸாதுககளவ
பெறறதும வேணடியபோகஙகள நிரமபினதும எலலாப பொரு
களிலும குறைவிலலாததும யோககியாகளான ஜனஙக
எபபோதுமிருபபதும புருஷாகளும பெணகளும கூட்ட
ளாகச சேருவதும குதிரைகளும யானேகளும நிரமபினதும ப
களும ஒட்டகஙகளும கோவேறுகழுதைகளும ஆடுகளும

ரமாக விசுவகாமாவினல நிாமாணஞசெயயபபடட அநத இந
ப பிரஸதநகரம தேவலோகததிறகு நிகராக விளஙகியது மனன
ா! எலலாசசிறபபுககளுமநிரமபினதாக விசுவகாமாவினல உண
ககபபடட அநதநகரததில, பௌரவாகளுககு முதனமையான
ம குநதிபுததிரருமான தாமபுததிரா ஸஹோதராகளுடனகூடி
ளகரமான காரியஙகளைச செயகிறவாகளும வேதஙகளிற
ஙகதாகளுமான பிராமமணாகளோடு வியாஸமஹரிஷியை முன
டுத தௌமியருடைய கருததைபும அனுஸரிததுப பிரவேசித
ா எதிரிகளையடககுகிறவரும மஹாபராககிரமசாலியுமான
மராஜாவானவா கணணபிரானுடன ராஜவாஹனமேறி ராஜமாா
தைததாணடி, மூகமபோனற முதறகோடடை வாயிலோடு
யதும முபபததிரணடு வாயிலகளோடு கூடியதுமாகிய நகரத
் முதலவாயில வழியாகப பிரவேசிததாா அபபோது சஙகதுந
பி வாததியஙகளின முழககஙகள மிகபபெரியனவாகக கேடகப
டடன 'ஜயஜய' எனனும பிராமமணாகளின வாககுககள
துதியாகக கேடகபபடடன ராஜவாஹனமேறும தாமராஜா,
னிவாகளாலும ஸூததாகளாலும மாகதாகளாலும வநதிகளா
ம ஸதுதிசெயயபபெறறு ராஜமாாககததைதத தாணடி மஙகளா
ஙகள செயயபபடடிருநத தமது சிறநத அரணமனையிற பிர
வசிததாா அரணமனையிற பிரவேசிதத பிறகு தாமராஜாவான
ா ஆனநதமும உதஸாகமுமுளள நகரஜனஙகளாற சூழபபடடுக
ணிகைகளாற கௌரவிககபபெறறனா பிராயமணஶரேஷ
ாகளையும மஹாதமாவான கிருஷணனையும பூஜிததனா பிறகு,
நநகரமும அநதத தேசமும, புருஷாகளும ஸதிரீகளும கூட
ாகச சேரபபெறறும கோதனஙகள நிரமபப பெறறும பயிாக
ால அபிவிருததியடையப பெறறுமிருநதன மஹாராஜரே!
ாமிஷடாகளான ஜனஙகளுளள அநதபபெரிய தேசததில பிரவே
ககுமபோது பாணடவாகளுககுச சநதோஷம மேனமேலும
ருததியாயிறறு காணடவப பிரஸததததில வஸிககும பாணட
ாகள சகுனியினலும காணனலும திருதராஷடிர புததிராகளா
ம கிருபராலும பீஷமராலும தாமததில விருபபமுளள திருத
ாஷடிர மஹாராஜாவாலும சிறபபிககப பெறறனா சிறநத
லலாளிகளும இநதிரனைப போனறவாகளுமாகிய அநதப பஞச
ாணடவாகளால ஆளபபடட அநதசசிறநதநகரம நாகாகளோடு
டிய போகவதியெனனும பாதாளலோக நகரமபோல விளங
றறு பிறகு, தாமபுததிரா விசுவகாமாவையும வியாஸரையும
ஜிதது விடைகொடுததனுபபிவிடடு, செலலும விருபபததுடன

புறப்படுவதற்கு ஸமயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த கிருஷ்
ணைப்பார்த்து,"விருஷ்ணிவம்சதிலகரே! குற்றமற்றவரே! கிருஷ்
தோஷமற்றவரே! உமது அனுக்ரஹத்தினால் எனக்கு ராஜ
கிடைத்தது வீரரே! உமது அனுக்ரஹத்தினலேதான் பா
திருந்த தேசம் எதிரிகள் பிரவேசிக்க முடியாததாயிற்று, உ
அனுக்ரஹத்தினலேதான் நாங்களும் ராஜ்யாதிகாரத்திலிரு
றோம் மாதவரே! பாண்டவர்களுக்கு எந்த ஆபத்துக்காலத்தி
நீரே கதி குற்றமற்றவரே! பாண்டவர்கள் விரும்பத்தக்கதும்
ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதுமான காரியத்தை நீரே அறிந்து எ
ளைக்கொண்டு செய்விக்கக்கடவீர்" என்று சொன்னர் கிருஷ்
பகவான், அதைக்கேட்டு, "பிரபுவே! உமதுசக்தியினால் தாமப
பெரியராஜ்யம் உமக்குக்கிடைத்தது தகப்பன் பாட்டன்
சையாக வந்த ராஜ்யம் உமக்கு ஏன் இல்லாமற்போகும்? கெ
நடையுள்ள திருதராஷ்டிர புத்திரர்கள் பாண்டவர்களை என்
செய்யலாம்? தாமதத்தோடு ராஜ்யபாரத்தைவகித்து ஜனங்கள்
இஷ்டத்தை அனுஸரித்து உலகத்தைப் பரிபாலனஞ்செய
பௌரவரே! மேன்மேலும் ஸந்தோஷமாயிருக்கும்படி பிராம்ம
களைக் காப்பாற்றும் மஹிமை பொருந்திய நாரதமாமுனிவர்
போதே விரைவில் வருவார் அவர் சொல்லும் சொற்களை வாங்
கொள்ளும் அவருடைய உபதேசத்தை நடத்தும்" என்று செ
ஞர் கிருஷ்ணன் இவ்வாறு சொன்னபின் குந்தியை வந்த
செய்து, "உனக்கு நமஸ்காரம், நான் செல்லுகிறேன்" என்
நயமான சொல்லைச் சொன்னர் குந்தி, "குற்றமற்றவனே! யா
ஸ்ரேஷ்டனே! நான் அரக்குமாளிகையிற் சேர்ந்திருந்
னென்பது அப்போதே உனக்கும் பலராமனுக்குந் தெ
திருந்தது கோவிந்தா! நீ நாதனாக இருப்பதனால் மிகப் பெ
துயரத்தைத் தாண்டினேன் நாதனில்லாதவர்களுக்கும் எ
களுக்கும் முக்கியமாக நீ நாதனல்லவா? உன்னைப் பார்த்தம
திரத்திலேயே என் துயரங்களெல்லாம் விலகிப்போகின்றன ம
ஞானியே! இந்தப்பாண்டவர்களை நீ ஞாபகத்திலவை நீ சிந்தி
தனால் தான் இவர்கள் ஜீவித்திருக்கின்றனர்" என்று சொன்
கண்ணபிரானும், அப்படியே யென்று சொல்லித் தம் அத்தையா
குந்தியை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு தம் பின் வந்தவ
ருஜ்ஜுனன் கூடப் போவதற்கு எண்ணினர் அரசரே! உட
அந்த வீரர் அந்தப் பாண்டவர்களை நிறுத்திவிட்டு அவர்களி
அனுமதிவாங்கிக்கொண்டு பலராமருடன் துவாரகா நகரம் செ
ர்" என்று வைசம்பாயனர் சொல்லினர்

இருநூறறிருபததேட்டாவது அததியாயம.

ராஜயலாபபாவம. (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் பாண்டவர்களிடம்வந்து அவர்களுக்கு ஹிதம்சொல்லியது)

ஜனமேஜயா, "தபோதனரே! மஹாதமாககளும என
ஸதாகளும புருஷஶரேஷடாகளுமாகிய பாணடவாகளனைவரும
திர!! பிரஸததகில இவவாறு ராஜயாதிகாரததை அடைநது
தறகுமேல எனனசெயதனா? அவாகளுடைய தாமபததினி
ன திரெளபதியும அவாகளிடம எவவாறு நடநதுகொணடாள?
ஹானுபாவாகளான அநதபபுருஷஶரேஷடாகள கிருஷணை
நததியிடம எவவாறு இருநதனா? ஒருவருககொருவா விரோ
படாமலிருநதனரா? அவவிடததில கிருஷணையுடன கூடின
ணடவாகள ஒருவாககொருவா நடநதுகொணடதை நடநதபடி
ரிவாக நான கேடகவிருமபுகிறேன" எனறுகேடக, வைசமபா
னா சொலலுகிறா

"புருஷஶரேஷடாகளான பாணடவாகள, திருதராஷடிரனால
னுமதிகொடுககபபெறறு அநத இநதிரபபிரஸத நகரம போன
றகு, கிருஷணையுடன கூடிச சுகிததிருநதனா மிகுநதசகதியுள்ள
ரும ஸததியஸநதருமான யுதிஷடிரா இராசசியததையடைநதபின
கோதராகளுடன தாமநதவறுது தேசததைப பரிபாலனஞ
சயதாா

மஹாதமாககளும ஸததியததையும தாமததையும விடாதவா
ளுமாகிய பாணடவாகள இவவாறு அநதநகரததைசசோநது
கைவரையடககி அஙகேவாசஞசெயதனா அநதபபரதஶரேஷ
ாகள நகரததின வியவகாரகாரியஙகளெலலாவறறையும நடத
கொணடு அரசாககுரிய விலைபெறற ஸிமமாஸனஙகளில வீற
ருநதனா அநத மஹாதமாககளான பாணடவாகள அஙகே
டகாாநதிருககையில, ஒருகால, நாரதமஹரிஷி, தாமராஜரைப
ாாககவிருமபி, நக்ஷததிரஙகளினாலடையபபடடதும கருடனஸஞ
ரிபபதும சநதிரசூரியாகள பிரகாசிபபதும மஹரிஷிகளாடபப
தும சிறநததவமிலலாதவாகளுககு அடையமுடியாததுமாகிய
சிறநத ஆகாயமாாககமாக வநதனா எலலாபபிராணிகளாலும
பூஜிககபபடடவரும ஒளிமிகுநதவரும பெருநதவமுளளவருமஸகல
வேதாநதஙகளையும அறிநதவரும வேதஙகள அஙகஙகள எலலா
றறிலும பாரஙகதரும எககாலமும சிறநததவததை விடாதவரும
பிரமமஞானமுளளவரும யுகதியிலும ராஜநீதிசாஸதிரததிலும
ஊககமுளளவரும மஹாமுனிவரெனறு கியாதிபெறறவரும பரத

துககுமபரமான பொருளைபபறறினவரும தாமங்களைச செம
யாக அறிநதவரும சுததமான ஆதமாவுடையவரும ஆசையைவி
டவரும ஐமபுலனகளையும அடககினவரும கோபமிலலாதவரு
கபடமிலலாதவரும பிராமணருமாகிய நாரதா, தேசஙகளாலு
வீடுகளாலும அலஙகரிககபபடட பூமியைபபாாததுககொண
வநதனா தமது தாமததினுல தேவாகள அஸுராகள மனிதாக
அனைவராலும கௌரவிககபபெறறவரும செயகருமஙகளை விட
பாபிகளான பலவகைப பிராணிகளுககும பலவிதஙகளான வேதே
பதேசஙகளை யனுசரிதது அவரவாகளுககுததகக தாமவியவஸ
செயபவரும சுததமான யாகததில ஸோமபானஞ செயபவரு
புணணியஞசெயகிறவரும அககிஹோதரஞசெயபவரும ருகவே
மும யஜுாவேதமும ஸாமவேதமும தெரிநதவரும நிய
சாஸதிர தாமசாஸதிரஙகளில நிபுணரும மனுவாகருககாயஙக
ஒததிருபபவரும மேனமேலும உயாநதபடியிற செலலுகிறவரு
எபபோதுமவழிநடபபவரும குறறமிலலாதவரும அழகான குடு
யுளளவரும மிகுநதஒளியுளளவருமான நாரதா, தேவேநதிரனு
அளிககபபடடவையும தூயவையும நுணணியவையுமான இரண
அழகான பெரியதிவயவஸதிரஙகளையும, மணனுணணிய பாமபி
முகமபோனற முகமுளளவையும அககினிககும ஸூாயனுககு
ஒபபானவையும புதியவையும அழகியவையுமான இரணடுஉயா
பொறகுணடலஙகளையுந தரிததுககொணடும, விசிதரமும மிகு
ஒளியுளளதுமாகிய வெளளிககுடையைப பிடிததுககொணடு
யாருககும கிடையாத உயாநதபிரமமதேஜஸை வகிததவரா
இரணடாவது பிருஹஸபதியைபபோலத தாமராஜாவின ஸபையி
இறஙகினா வேதஙகளிலும தாமசாஸதிரஙகளிலும செ
லபபடடிருககும பிரவிருததி நிவிருததியெனனும இரணடுபா
பாடுடைய தாமததையும வாணுஸரமதாமததையும கரைகண
வரும * காதைகளையும மிககஅழகான ஸாமவேதஙகளின மநத
பிராமணஙகளையும பரமாதமாவையும அறிநதவரும முகதிமா
கததிலிருபபவா எலலாரைபபறறியும முயறசிசெயபவரும க
யோபாயஙகளை அறிநதவரும யஜுாவேதஙகளிற சொலலபபட
அநேகவிதமான யாகம முதலிய நறகருமஙகளையறிநதவரும புத்
மானகளிற சிறநதவரும எலலாவிஷயஙகளும தெரிநதவரு
எலலாரிடததிலும விததியாஸமிலலாமலிருபபவரும வேதஙக
ளுளள ஸநதேகஙகளை நீககுகிறவரும பொருளகளைப பகுததுை

* தேசபாஷைசசெயயுடகள

ில வலலவரும, ஐயஙகளைப போககுகிறவரும, தமககு எபபோ
் ஸநதேகமிலலாதவரும, இயறகையில தாமந தெரிநதவரும,
ாககுத தாமோபதேசம செயபவரும, பதஙகளுககுளள கெடு
, தோனறல, புணாசசி, ஸமாஸம, ஒருசொலலுககுப பலபொ
, ஒரு பொருளுககு அனேகம சொல, ஒவவொருபொருளுககும
வொரு சொலலுககுமுளள வேறுபாடுகள, அவறறின உபயோ
கள இவறறையெலலாம ஆராயகிறவரும, லோக வியவகாரங
மீமாமஸா வியவகாரஙகளெலலாவறறிலும யாருமநமபததககவ
், எழுததுககளெலலாவறறின பிரிவுகளையும அறிவதில பணடி
களால எபபோதும பூஜிககபபெறறவரும, பலவகைஸவரஙகளி
ம (உயாததிசசொலவது அநத ஸவரததிலும தாழநதுசொல
ு) பலவகைச சநதஙகளிலும ஒரே உறுபபிலுணடாகும எழுத
களினததிலும ஸமஸதமான ஸூததிரஙகளிலும பகுதிகளிலும
கியஙகளைச சொலலுகிறவரும, இலககியமெலலாவறறிறகும
ணம சொலலுகிறவரும, வாககியஙகளுடைய உடகருததின
னமையை யறிநதவரும, சொறகளையும அவறறின பகுதி விகுதி
வியபாகுபாடடையும நினைவில வைததிருபபவரும, இறநத
லம நிகழகாலம எதிர்காலஙகளின பிரயோகததை விஷயததாக
ததககபடி விசாரிபபவரும, விகறபமாகச சொலலபபடடதும
ிககபபடடதும அழகியதுமாகிய பிரயோகிகக வேணடிய பதத
் உலக வழககிலுளளபடி அறிகிறவரும, * ஆதமனேபதம,பரஸ
பதம அவறறிறகு உறுபபுககளாயுளள உயிரெழுதது மெய
ழுததுககள இவைகளின உபயோகஙகளை யறிநதவரும, இவற
றககுத தகுநத உசசாரணஙகளை யறிநதவரும, சமயஙகளில நினை
ன பிறருககுச சொலலுபவரும, தனககுததானே பிரகாசிக
ம ஞானமுளளவரும, பிறாசொலலுகிற வாககியஙகளின பொரு
ன ஒறறுமையையும பொருள வேறுபாடடையும அறிபவரும,
ழநத கருததுககளையும பலவகைக் குறறஙகளையும சோததும
ததும மிகுதியாக அறிநதவரும, தாமும பலவகை வாககியங
ளப பேசுகிறவரும, பறபல தேசஙகளைப பாாததவரும, தாதுவி
ம பிரதயயததிலும உபசாககததிலும ஸநதியிலும ஸமாஸததி
ம வருகிற ஐநதுவகை ஆகமஙகளையும (தோனறல) பலவகை
தேசஙகளையும (திரிதல) பலபொருள குறிககும சொறகளையும
தரிநதவரும, தததித விகுதிகளெலலாம தெரிநதவரும, சொற

* ஒருவன தனககாகச செயதுகொளளும செயகையைக குறிககும
குதிககு ஆதமனேபதம எனறும, பிறாககாக வேலைசெயவதைக குறிக
ம விகுதிககுப பரஸமைபதம எனறும வடமொழியில பெயாகளவழஙகு
னறன

களை உயிரெழுததது மெயயெழுததுககளின உசசரிபபிலும மெ
ளிலும அலஙகாரஞ செயபவரும, ஒவவொரு பகுதியையும வி
யையும விளககமாக விரிததுரைபபவரும, எழுததுககளின க
தப எனனும ஐநது வாககஙகளையும உயிரெழுததுககளையும அ
தவருமான நாரதா வநதாா அநத ரிஷி வரககணடு, யுதிஷ
எதிாசெனறழைதது அபிவாதனஞசெயது அவருககு அழக
ஆஸனததைககொடுததாா கிருஷ்ணஜினமமேலே போடபப
அநத ஆஸனததில நாரத மஹரிஷி உடகாாநதாா உடகார
தேவரிஷிககுப புததிமானான யுதிஷடிரா சாஸதிரபபடி ஆாக்கி
யைதத தாமே கொடுததாா ராஜயததையும அவரிடம ஒபபு
தாா அபபோது அநதப பூஜையைப பெறறுககொணடு ம
களிதத நாரத மஹரிஷி ஆசீாவாததததினால யுதிஷடிரரைச் சி
பிதது, 'உடகாரலாம' எனறு சொனனாா அவரால அனுமதி
டுககபபெறறபிறகு தாமராஜா உடகாாநதாா, நாரதபகவான
திருபபதாகத திரௌபதிககுச செயதியனுபபினாா அதைககே
லும, திரௌபதி சுசியுளளவளாக அவரிடம மனததை நிறுத
கொணடு நாரதா வீறறிருககுமிடம சோநதாள தாமததைச
கிறவளாகிய திரௌபதி அநதத தேவரிஷியின பாதஙகளில வ
கிச செவவையாக வஸதிரததைப போாததுககொணடு கைகூ
நினறுள தாமாததமாவும ஸததியஸநதரும ரிஷிஶ்ரேஷடருமா
நாரதபகவான அநத ராஜபுததிரியான திரௌபதிககு அநே
ஆசீாவாதஙகளைச சொலலிக குறறமறறவளான அவளைப பாரத
'செலலலாம' எனறு சொனனாா கிருஷ்ணை சென்றபிற
நாரதபகவான யுதிஷடிரா முதலான பாணடவாகளனைவரை
பாாதது, "புகழபெறற பாஞசாலி உஙகளெலலாருககும ஒரே த
பததினியாயிருககிறள இதுவிஷயததில உஙகளுககு எவவா
விரோதம வராமலிருககுமோ அபபடிபபடட முறையை நீஙக
செயதுகொளள வேணடும முனனா மூனறு லோகஙகளி
பிரஸிததிபெறற ஸுநதோபஸுநதரெனனும ஸஹோதராகள
வா ஒனறுசோநது யாராலும வதஞ்செயய முடியாதவாகளாயிரு
தாாகள, அவாகளுககு ராஜயம ஒன்று, கிருகம ஒனறு, படுக
யொனறு, ஆஸனம ஒனறு, போஜனம ஒனறு, அவாகளிருவரு
திலோததமை காரணமாக ஒருவரையொருவா கொனறனா ஆ
லால, ஒருவாககொருவா அனபை உணடாககுவதாகிய சிநேக
தைககாபபாறறவேணடும யுதிஷடிரா! இதுவிஷயததில உஙகளுக
விரோதம உணடாகாமலிருககுமபடி செயதுகொளளு" என
ரகஸயததிற சொனனாா யுதிஷடிரா, "மஹாமுனிவரே! ஸு

ரபஸுந்தர்களென்னும் அஸுரர்கள் யாருடைய புத்திரர்கள்? ர்களுக்கு எவ்வாறு விரோதமுண்டாயிற்று? ஒருவரை ஒருவர் வாறு கொன்றனர்? எவள்மேல் காமவெறியுற்று அவர்கள் ஸ்பரம் வதஞ்செய்துகொண்டனரோ அந்தத் திலோத்தமை னும் தேவகன்னிகையான அப்ஸரஸ் யாருடையபெண்? பாதனரே! திலோத்தமை என்னும் அப்ஸரஸ் தேவகன்னிகை லவா? அவள் யாருக்குச் சொந்தம்? தபோதனரே! இதை லாம் நடந்தபடி விரிவாகக்கேட்க விரும்புகிறேம், பிராம ரே! எனக்கு இதில் மிகுந்த விருப்பமிருக்கிறது" என்றா

இருநூற்றிருபத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்

ராஜ்யலாபபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர்சொல்லும் ஸுந்தோபஸுந்த உபாக்கியானத்தில், ஸுந் தோபஸுந்தர்கள் பிரம்மாவினிடம் வரம்பெற்றது)

நாரதர், "குந்திபுத்ர! யுதிஷ்டிர! நீ உன் ஸஹோதரர் டன்கூட இந்தப் பழமையான சரித்திரத்தை என்னிடம் விரி க்க கேள் முற்காலத்தில் ஹிரண்யகசிபுவென்னும் அஸுர ஜன் வம்சத்தில் மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ளவனும் பலசாலியுமான நிகும்பனென்னும் அஸுரராஜன் ஒருவன் இருந்தான் அவ க்கு மஹாவீரர்களும் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவர்களும் கொடியவர்களும் கொடிய எண்ணமுள்ளவர்களும் அஸுரஸ்ரேஷ் ர்களுமாகிய ஸுந்தோபஸுந்தர்களென்னும் புத்திரர்கள் இரு இருந்தனர் அந்த இரண்டு அஸுரரும் எப்போதும் ஒரே ணமுள்ளவர்களும் ஒரே காரியத்தையும் ஒரே பிரயோஜனத் தயும் நினைப்பவர்களும் ஒரே சுகதுக்கமுள்ளவர்களுமாக எப் போதும் பேதமில்லாமலிருந்தனர் ஒருவனைவிட்டு மற்றொரு ன் உண்பதுமில்லை, பேசுவதுமில்லை, ஒருவனுக்கு மற்றொரு ன் இனியதையே செய்துகொண்டும் இனியதையே பேசிக்கொண் ம் ஒரே ஒழுக்கமும் செய்கையுமுள்ளவர்களாக ஒருவனே இரண் க வகுக்கப்பட்டதுபோலிருந்தனர் மஹா பராக்கிரமசாலி ளும் காரியங்களில் ஒரே நிச்சயமுள்ளவர்களுமாகிய அவர்கள் ருத்தியடைந்து மூவுலகங்களையும் ஜயிப்பதற்காக ஒற்றுமையாக ச்சயத்தைச் செய்துகொண்டு, தவத்திற்குத் தீக்ஷைசெய்து காண்டு விந்தியமலைசென்று உக்கிரமான தவஞ்செய்தனர் அவர் ர் நீண்ட காலம் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர் பசிதாகம்

களிறை சோாவுறறு ஜடையும் மரவுரியும தரிதது உடமெ
லாம அழுககுபபடிநதவாகளாய வாயுபக்ஷணஞ் செயதுகொ
டிருநதனா தஙகள மாமிசஙகளை ஹோமஞசெயதுகொண
காற கடடைவிரல நுனிகளை ஊனறி நினறுகொணடும கைக
உயரததூககிககொணடும இமைகொடடாமலும நெடுஙகா
தவததிலிருநதனா அவாகள தவததின மஹிமையினுல செ
காலம கொதிபபுணடாககபபடட விநதியமலையானது புகை
வெளிவிடடது அஃது ஓா ஆசசரியமாயிருநதது அபபே
அவாகளின உககிரமான தவததைககணடு தேவாகள அசசு
றனா பிறகு, தவததைக கெடுபபதறகாகத தேவாகள இ
யூறுகளை யுணடாககினா, அவவிருவருககும ரதனஙகளை
ஸதிரீகளையும பலமுறை காடடி ஆசை மூடடினா மிகபபெ
உறுதியுள்ள அவாகள தவததைக கெடுததுககொள்ளவில
பிறகு, தேவாகள மஹாதமாககளான அவாகளிடததில மாயைக
மறுபடியும உணடுபணணினா அவாகளுடைய ஸஹோ
களும தாயமாாகளும மனைவிகளும சுறறததாரும சூலாயுததன
கையிறபிடிதத ராக்ஷஸனுல தளளபபடடு விழுநதனா க்ஷ
கள ஆபரணஙகளோடு விழவும நகைகளும ஆடைகளும விழ
அவாகளனைவரும ஸுநதோபஸுநதாகளை யழைதது, "க
பாறறு" எனறு கூவினா மிக உறுதியான தவமுள்ள அவா
தவததைக கைவிடவிலலை எபபோது அவாகளிருவரிலொருவ
மனசசலககததையாவது துயரததையாவது அடையாமலி
தனரோ அபபோது அநதப பெணகளும அதறகுககாரணமா
மாயையாகிய பிசாசமும எலலாம மறைநதுபோயினா அ
பிறகு,எலலாலோகஙகளுககும பநதுவும பிரபுவுமான பிரமமதே
அமமஹா அஸுராகளிடம நேரேவநது வரமகொடுபபதா
சொனனா அபபோது உறுதியான பராககிரமமுளள ஸஹோ
தராகளாகிய அநத ஸுநதோபஸுநதாகள பிரமம தேவனை
கணடவுடன கைகூபபிநினறனா அபபோது அவவிருவ
சோநது பிரபுவான பிரமமதேவரை நோககி, "எஙகளுடை
இநதத தவததினுல பிரமமதேவரான உஙகளுககுச சநதோ
முணடாயிருநதால, எஙகளிடததில பிரபுவான உஙகளுக
அனுககிரஹம உணடாயிருநதால, நாஙகளிருவரும மாயைக
யும அஸதிரஙகளையும அறிநதவாகளாகவும அதிக பலசா
களாகவும நினைதத ரூபமெடுப்பவாகளாகவும மரணமிலலாத
களாகவும இருககககடவோம" எனறு கேடடனா அவாகளை

ர்ததுப பிரமமதேவா, "மரணமிலலாமையைத தவிர மறறும
ஙகள கேடடவையெலலாம உஙகளுககு உணடாகும மரணத
தத தவிர மறறப பாககியஙகளைத தேவாகளோடு ஸமமாக நீங
ா கேளுஙகள ஐசுவரியததை அடையககடவோ மெனறு
னதது நீஙகள மஹததான தவததைச செயயத தொடஙகினீா
ா ஆதலால, உஙகளுககு அமரதவம கொடுககபபடாது
ஸுரராஜாகளே! மூனறு லோகஙகளையும ஜயிபபதறகாக நீஙக
ருவரும தவஞசெயதீாகளாதலின உஙகள விருபபததை நான
சயயேன" எனறாா ஸுநதோபஸுநதாகள, "பிதாமஹரே!
ஙகளில ஒருவனைத தவிர வேறு இமமூனறுலகிலுமுளள தாவ
ரமோ ஜஙகமமோ எநதபபொருளினாலும எஙகளுககுப பயம
ணடாகாம லிருககவேணடும" எனறு கேடடனா அதறகுப
ரமமதேவா, "நீஙகள கேடட வரததை நீஙகள கேடடபடியே
ன கொடுககிறேன, மரணததைபபறறிய விதியும உஙகளுககு
பபோது நீஙகள கேடடவாறே உணடாகும" எனறாா பிரமம
தவா அவாகளுககு அபபோதே இநத வரததைக கொடுதது
வாகளைத தவததிலிருநது நிவிருததிதது ஸதயலோகமசெனறாா
ரஙகளை யடைநத பிறகு, ஸஹோதராகளாகிய அவவிரணடு அசுர
ஜாகளும உலகததிலுளளவா எவராலும வதஞசெயயக கூடா
வாகளாகித தமமிலலம செனறனா மனவுறுதியுளள அவ
ருவரும வரஙகளைப பெறறு விருபபம நிறைவேறி வருகிறதைக
ணடு அவாகளுககு வேணடிய ஜனஙகளனைவரும மகிழவுறறனா
தனபிறகு, அவாகள ஜடைகளை நீககிக கிரீடம தரிதது விலை
யாநத ஆபரணஙகளையணிநது மாசறற வஸதிரஙகளைத தரித-
ருநதனா நிலாககாலமிலலாத காலததிலும நிலவை நீடிததிருக
ச செயதனா அவாகளுடைய சுறறததாரும ஸதாகாலமும
னநதததோடிருநதனா ஒவவொருவீடடிலும, "பகஷணமதின,
ண, கொடு, விளையாடு, பாடு, குடி" எனற சபதஙகளே எந
ககாலமும இருநதன ஆஙகாஙகு, பெரிய வாததியகோஷஙக
ளாடும உயாநத கைகொடடலின பெருஞசததஙகளோடும
ஸுராகளநகரமுழுதும உறசாகமும ஆனநதமுமாயிருநதது
னததருபபஙகளை பெடுததுப பறபல விளையாடடுககள விளையாடிக
காணடிருநத அவவஸுராகளுககு அநேக வருஷஙகள ஒரு
னமபோற செனறன

இருநூறறுமுபபதாவதுஅததியாயம

ராஜயலாபபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸுந்தோபஸுந்தர்கள் திக்துவிஜயஞ்செய்து
குருக்ஷேத்திரத்தில் வஸித்தது)

உதஸவம நடநதவுடன, அநத ஸுநதோபஸுநதாகள்
வரும திரிலோகாதிபதயததை விருமபி ஆலோசனைசெய
உடனே சேனையை ஏவினா ஸநேஹிதாகளிடததும அஸு
பெரியோரிடததும மநதிரிகளிடததும விடைபெறறுககொண
யாததிரைககுரிய மஙகளகாரியஙகளைச செயதுகொணடும மகந
ததிரததோடு சோநத ராததிரியில புறபபடடனா கதைகளை
ஈடடிகளையும சூலஙகளையும உலககைகளையும கைகளில பிடித்
கவசஙகளைத தரிதது மிருககிற பெரிய அஸுரசேனையோடுகூடி
புறபபடடனா அவாகள சாரணரெனனும பாடகாகள, 'ஜயஜ
எனறு சொலலி மஙகளஙகளையும தோததிரஙகளையும பாடித து
செயய மிகுநத உதஸாகததுடனசெனறனா நினைததபடிசெலஞ
திறமையுள்ள அவவிரணடு அஸுராகளுமயுததஞசெயவதறகா
கொடிய இறுமாபபுடன ஆகாசததிற கிளமபித தேவலோக
திறகே சென்றனா பிறகு, தேவாகள அவாகளின வரவைய
அவாகளுககுப பிரமமாகொடுதத வரததையும நினைதது ஸவா
லோகததைவிடடுப பிரமமலோகததிறகுச செனறனா உக
மான பராககிரமமுள்ள அவவஸுராகளிருவரும இநதிரலோ
கததை ஜயிதத பிறகு யக்ஷராக்ஷஸக கூடடஙகளையும இனனு
ஆகாசததில சஞசாிககினற பிராணிகளையும கொனறனா மஹ
ரதாகளான அநத ஸுநதோபஸுநதாகள பூமியின உடபுற
கிய பாதாளலோகததிலிருககும நாகாகளை ஜயிததபிறகு ஸமு
திரததீவுகளில வஸிககினற மிலேசசசாதிகளெலலாரையும ஜயி
தனா கொடுஙகோலுளளவாகளாகிய அவர்கள, அதன பிற
பூமி முழுமையும ஜயிகக ஆரமபிததுத தம படையாடக
அழைதது மிககொடிய வசனததை உரைததனா அதாவ
"ராஜரிஷிகள மஹாயாகஙகளினுலும பிராமணாகள ஹோமஙக
ளுலும சிராததஙகளினுலும தேவாகளுககுச சகதியையும பல
ததையும ஐசுவரியததையும விருததிசெயகினறனா அசுராகளுக
விரோதிகளாக இவவாறு ஆரமபிததிருககிற அவாகளெலலா
யும நாமெலலாரும சோநது எவவகையிலும வதஞசெயயவே

ம'' எனபது எலலாருககும இவவாறுகடடளையிடடுக கொடிய
லோசனைசெயது மஹாஸமுததிரததினகிழககரையில எலலாத
சைகளையுமநோககிச சென்றனா பலசாலிகளான ஸுநதோப
ஸுநதாகள எநதபபிராமணாகள யாகமசெயகினறனரோ, எநதப
ராமணாகள யாகமசெயவிககினறனரோ அவாகளெலலாரையும
லவநதமாகக கொனறு ஆஙகாஙகுததிரிநதனா அவாகளுடைய
டையாடகள பரிசுததாதமாககளான முனிவாகளின ஆஸ்ர
ஙகளிலுளள அககினிஹோதரஙகளை யெடுதது அசசமினறி ஜலத
ல சோததனா மஹாதமாககளாகிய தபோதனாகள அவாகள
ற கோபிததுசசொனன சாபஙகளுஙகூடப பிரமமாவின வர
னததால விலககபபடடு அவாகளை ஒனறும செயயவிலலை அந
சசாபஙகள கறகளிறபிரயோகிககபபடட பாணஙகளைபபோல
வாகளை யொனறும செயயாமலிருநதபோது அவவநதணாகள
னுஷடானஙகளைவிடடு ஓடினா இபபுவனததுள தவததிலதேறி
வாகளும மனததையும புலனகளையும அடககினவாகளுமான
னிவாகளும, ஆஸரமஙகள மிதிககபபடடும இடிககபபடடுமிருந
தனாலும தணணீாக குடஙகளும யஜ்ஞ பாததிரஙகளும சிதற
டிககபபடடதனாலும அவாகளிடமபயநது கருடனைககணட
ாபபஙகளைபபோல ஓடிபபோயினா அபபோது, உலகமெல
ம பிரளயகாலததினால கெடுககபபடடதுபோலப பாழாயிறறு.
ரசனே ! அபபோது ரிஷிகள காணபபடாமறபோனதனால அம
ஹாஸுராகளிருவரும அவாகளை வதஞசெயய மனததில நிசச
ஞசெயதுகொணடு பல வடிவஙகொணடுதததனா அவாகள கனனங
ரில மதஜலமபெருகுகினற மதயானை உருவமெடுதது மலைச
துகளில ஒளிநதிருநதவாகளையும யமலோகததுககனுபபினா
வவிரணடு கொடிய அஸுராகளும ஸிமமஙகளும புலிகளுமாக
பமெடுததும மறைநதும பறபல உபாயஙகளினால திருமபத
ருமப ரிஷிகளைக கணடுபிடிததுககொனறனா அபபோது பூமியில
கஙகளும வேதாதயயனஙகளுமிலலை அரசாகளும பிராமணா
ளும அழிநதனா கலியாணமமுதலிய உறசவஙகளும புணணிய
நமஙகளுமிலலாமறபோயின பூமியானது, ஹாஹாகாரம உண
ானதாகவும, பயததால நிலையறறதாகவும, கடைகளும கடைத
தருவுகளும எடுபடடதாகவும, தேவகாரியஙகளும விவாஹமுத
ப புணணியகாரியஙகளும அறறதாகவும, பயிாசெயவதும பசு
மயபபதும விடபபடடதாகவும, நகரஙகளும ரிஷிஆஸ்ரமஙகளும
சம செயயபபடடதாகவும, எஙகும எலுமபுககூடுகளிறைககப

பட்டதாகவும், பாபபதற்குப பயஙகரமாகவுமிருநதது அ
போது, உலகம சிராததஙகளும யாகஙகளும ஜயகாரியஙக
மறறுப பயஙகரமும பாாககககூடாததுமாக ஆயவிட்டது ஸ
தோபஸ௱நதாகளுடைய அநதசசெயகையைக கணடு சநதிர
யரும நவககிரகஙகளும ஸபதரிஷிகளும அசுவினிமுதலான நக்ஷ
திரஙகளும தேவாகளும துயரமுறறனா அவவஸ௱ராகள இவ
ருன கொடியசெயகையால எலலாததிசைகளையும ஜயிதது எ
ரிலலாதவாகளாயக குருக்ஷேததிரததில வாஸஞசெயதனா

--

இருநூறறுமுபபததோராவது அததியாயம

ராஜயலாபபாவம (தொடர்ச்சி)

(தேவாகள் ஸ௱நதோபஸ௱ந்தர்களுடைய உபத்திரவத்தைப் பிரம
தேவரிடந்தெரிவித்ததும், பிரமதேவர்கட்டளைப்படி விசுவ
கர்மா திலோத்தமையைப்படைத்ததும், அவள் பிரம
தேவரிடம் விடைபெறறுக்கொண்டதும்)

பிறகு, ஸமஸதமானதேவரிஷிகளும ஸிததாகளும சிரே
ட்டாகளான பிரமமரிஷிகளும அநதப பெருநதுனபததைககண
மிகுநத துயரததையடைநதனா அபபோது, கோபதன
அடககினவரும மனததையும இநதிரியஙகளையும ஜயிததவருமாகி
அவாகள உலகததினமேலுள்ள கருணையினால பிரமமலோக
சென்றனா அவவிடததில ஸிததாகளாலும பிரமமரிஷிகளால
நாறபுறமும சூழபபட்டுத தேவாகளுடன வீறறிருககும பிரம
தேவரைககணடனா ஈசுவரராகிய சஙகரரும அககினியும வாயு
சநதிரஸூாயாகளும இநதிரனும பிரமமலோகததிய ரிஷிகளாகி
வைகானஸாகள, வாலகிலயாகள, வானபபிரஸதாகள, மரீசிப
ளென்னும ஸூாயரசமியை ஆகாரமாககககொணடவாகள, அ
கள, அவிமூடாகள (ஞானிகள்), தேஜோகாபபாகள ஆகிய சிறந
தவமுள்ள அநத முனிவாகளனைவரும பிரமமதேவரைச சே
திருநதனா துயரமுறற அநதரிஷிகளனைவரும அஙகேசென
ஸ௱நதோபஸ௱நதாகளின செயகையெலலாவறறையும தெரிவி
தனா அவாகளசெயகையையும தஙகளபொருளகளை அபகரித
தையும எலலாம வரிசையாக ஒனறுமவிடாமல பிரமமாவினிட
தெரிவிததனா அநததேவாகளும ரிஷிசரேஷ்டாகளுமாகிய எ
லாரும அபபோது அதேவிஷயததைபபறறிப பிரமமாவைககேட
னா அவாகளனைவரும சொனனதைககேட்டபிரமமதேவா, செய

ணடிய காரியததின நிசசயததைபபறறிச சறறுநேரம சிநதிதது
வாகளைக கொலலுவதறகுரிய உபாயததை உததேசிதது விசுவ
மானவ அழைததா மிகுநததவமுளள பிரமமதேவா விசுவ
மாவைப பாாதது, 'யாவரும ஆசைபபடததகக ஒரு பெணணை
ணடுபணணு' எனறு கடடளையிடடாா விசுவகாமா பிரமமா
கு நமஸகாரஞ செயது அவாசொலலை அங்கீகரிதது அடிககடி
நததால ஆராயநதுபாாதது ஒரு சிறநத பெணணைப படைத
ன எலலாவறறையும அறிநத விசுவகாமா மூனறுலோகங
ரிலும அசைவனவும அசையாதனவுமாயுளள பொருளகளில
டசிககினியபாகம எது எதுவோ அவறறையெலலாம அநதப
ணணினிடம ஒருஙகு சோததான கோடிகோடியாகவுளள
ததினஙகளை அவள அவயவஙகளில பதிபபிததான தேவதா
முளள அநதபபெணணை ரதனஙகளின சோககையினுலேயே
ணடாககினுன விசுவகாமா மிகுநத பிரயததனததோடு
டைதத அநதபபெண மூனறுலோகஙகளிலுமுளள ஸதிரீகளில
ழகில நிகாறறவளாயிருநதாள அழகுநிரமபியிருநததனுல பாாப
ாகளுடைய பாாவை வைதத இடததிலேயே பதிநதுபோகாம
நககுமபடி ஒரு சிறிய இடஙகூட அவளதேகததில இலலை
னித உருவததோடு வநத ஸ்ரீதேவிபோனறவளும நினைததரூப
டுபபவளும திடசரீரமுளளவளுமாகிய அநதபபெண பிரமமாவி
டமசெனறு, 'நான எனன செயயககடவேன?' எனறுகேடட
ா அவா அவளைக கணடதும மகிழசசியுறறு அனபுடன அவ
ககு வரமளிததனா அவள பிரமமதேவருடைய அநதவரதா
ததினுலும விசுவகாமாவின வேலைததிறததினுலும எலலாவறறிற
ம மேறபடட அழகையும ஒளியில ஒபபுயாவறற தேகததையும
டைநது எலலாபபிராணிகளின கணகளையும மனஙகளையும
ாநதாள ரதனஙகளிலுளள ஸாராமசஙகளை எளளளவு எள
ளவாக எடுதது உணடுபணணபபடடதினுல, பிரமமதேவா அவ
ககு, 'திலோததமை' எனறு பெயரிடடனா அவள பிரமமா
ககு நமஸகாரஞசெயது கைகூபபி, 'லோகேசுவரரே! நான
யயவேணடிய காரியம யாது? எனனை ஸருஷடிசெயதது எதற
க?' எனறு கேடடனள அதறகு, பிரமமதேவா, 'திலோத
மையே! ஸுநதோபஸுநதாகளெனனும அசுராகளிடமசெல
னிய்வளே! விருமபததகக உன அழகினுல அவாகளை மயஙகச
ய உனனைபபாாததவுடன, உனஅழகினசிறபபிறகாக உனவிஷ
ததில அவவிருவாககும பரஸபர விரோதமுணடாகுமபடி செய

வாயாக' என்று சொன்னார் அவள், 'அப்படியேயாகட்டு
என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்து பிரம்மாவை நமஸ்கரித்து அவருக்கு
அங்குள்ள தேவக்கூட்டத்துக்கும் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தா
* பிரம்மதேவர் கிழக்குமுகமாக இருந்தார் சங்கரர் தென்புறத
லிருந்தார் தேவர்கள் வடபுறத்திலிருந்தனர் ரிஷிகள் ந
புறத்திலுமிருந்தனர் அந்தக்கூட்டத்தை அவள் பிரதக்ஷிண
செய்யும்போது இந்திரனும் பகவானான சங்கரரும் † மனநிலை த
றிப்போயினர் பக்கத்தில் மிகநெருக்கமாக அவள்வரும்போ
அவளைப்பார்க்க விருப்பமுற்ற சங்கரருக்கு மலர்ந்த தாமரை
புஷ்பம்போன்ற கண்களையுடைய வேறொருமுகம் தென்பக்
புறப்பட்டது அவள் பின்னே பிரதக்ஷிணம் வரும்போது மே
திசைமுகம் கிளம்பிற்று வடபுறம் செல்லும்போது வடபு
முகம் வெளிப்பட்டது இந்திரனுக்கும் பின்னும் முன்னும் பக்
களிலும் எங்கும் கடை சிவந்தும் அகன்றுமிருக்கும் ஆயிரமக
கள் உண்டாயின இவ்வாறு முன்னே மஹாதேவரான சங்க
சதுர்முகரானார் அவ்வாறே இந்திரனும் ஸஹஸ்ர நேத்ரனான
தேவக்கூட்டங்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் திலோத்தமைசெல்
கிற பக்கத்திலேயே முகங்கள் திரும்பின பிரம்மதேவரைத்த
அங்குள்ள மற்ற மஹாத்மாக்கள் எல்லாருடைய திருஷ்டியும் அவ
தேகத்தில் அதிகமாகப் பதிந்தது ஸகலதேவர்களும் ஸகலம
ரிஷிகளும் அவளுடைய சிறந்தரூபத்தைக்கண்டு, அவள் செலவ
லை காரியம் முடிந்ததென்றே நினைத்தனர் உலகங்களைப்படை
பவராகிய பெருமை பெற்ற பிரம்மதேவரும் திலோத்தம
சென்றபிறகு காரியம் ஆனதுதானென்று சொல்லி அந்ததேவ
கள் ரிஷிகள் எல்லாருக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பினர்

இருநூற்றுமுப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

ராஜ்யலாபபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(திலோத்தமைக்காக ஸுந்தோபஸுந்தர்கள் ஒருவரையொருவ ர்
வதஞ்செய்த கதையை நாரதரிடம் கேட்ட பாண்டவர்கள்
திரௌபதிக்காக வியவஸ்தை செய்துகொண்டது)

எதிரிகளில்லாமலும் கவலையில்லாமலுமிருந்த அந்தஇரண
அஸுரர்களும் பூமியைஜயித்து மூன்றுலோகங்களையும் ஸதிரம

---

* மூலத்தில், 'பகவான்' என்றிருக்கிறது பகவான் என்பத
விஷ்ணுவென்பது பழையவுரை † 'பர்த்யவஸ்திதௌ' என
உத்தரதேசபாடம் அதற்கு, 'தைரியமாக இருந்தனர்' என்பதுபொரு

வாதீனபபடுததிககொணடு கவலையறறு மகிழநதிருநதனா
தவாகள, கநதாவாகள, யகூஷாகள, நாகாகள, அரசாகள, ராக்ஷ
ர்கள இவாகளிடமிருநது சிறநத பொருளகளையெலலாம அப
ததுககொணடு மிகுநத ஸநதோஷததையடைநதனா அவா
ிருவரையும தடுபபவாகள உலகததில யாருமிலலாமையால,
வாகள யுதத முயறசியைவிடடுத தேவாகளைபபோல விளையாடிக
ாணடிருநதனா ஸதிரீகளாலும பூமாலைகளாலும சநதனம
தலிய வாஸனைகளினாலும விலைபெறற பகூணஙகளாலும உணவு
ாலும பலவகை இனிய பானஙகளாலும மிகுநத திருபதி
டைநதனா அநதபபுரததின தோடடஙகளிலும வெளிததோட
ஙகளிலும மலைகளிலும காடுகளிலும விருமபின தேசஙகளிலும
தவாகளைபபோல விளையாடினா பிறகு, ஒருகாலததில மேடு
ளளமிலலாத பாறைகளையுடைய விநதியமலைசசாரலில தலை
ிற புஷபஙகள நிறைநத மரஙகளில விளையாடச சென றனா
தவலோகததிலுளள பிரியமான பொருளகளை யெலலாம
ாணாநது வைததுககொணடு அவாிருவரும மகிழநது ஸதிரீ
டனகூட உயாநத ஆசனஙகளில உடகாாநதனா அபபோது,
ஙகையாகள வாததியஙகளினாலும நாததனஙகளினாலும அவா
ளபபறறிய ஸதோததிரமுளள பாடடுககளினாலும அவாகளிரு
ரையும மகிழவிததுச சமீபததிலிருநதனா அபபோது அநதத
லோததமை ஒரு சிவநத ஒறறையாடையோடு வெளிபபடை
ாகத தெரிகினற உருவததை எடுததுககொணடு அநதவனத
லுளள புஷபஙகளையும நதிககரைகளில முளைதத கொனறைப
ஷபஙகளையும கொயதுகொணடு அநத மஹாஸுராகளிருககு
டததுககு மெலலமெலலச சென றாள

சிறநத மதுவைப பானஞசெயது குடிமயககததினால கடைக
ணகள சிவநத அநத அஸுராகள அநதச சிறநத பெணணைப
ாததததும கலஙகிபபோயினா அவாகள ஆஸனததைவிட
டெழுநது அவள இருநத இடம சென றனா அவவிருவரும காம
வறிகொணடு இருவரும சோநதே அவளை விருமபினா அழ
ப புருவஙகளையுடைய அநதத திலோததமையை ஸுநதன
லககையையும உபஸுநதன இடககையையும பிடிததுககொண
னா வரததின மஹிமையாலும, மாாபின பலததினாலும, தனத
லும ரதனஙகளினாலுமுணடான காவததினாலும, களளுணட
யககததினாலும கொழுதத அவவிருவரும ஒருவரையொருவா
ாககிப புருவஙகளை நெறிததனா மதததினாலும காமததின

லும ஆவேசஙகொணடு ஒருவரோடொருவா பேசிககொணடன
'இவள எனனுடைய மனேவி, நீ மரியாதை செயயததக்கவ
எனறு ஸுநதன சொனனன உபஸுநதன, 'என மனே
உனககு மருமகள' எனறு சொனனன 'இவள உனககன
எனககுததான' எனறு இருவரும சொலலிககொணடன
அதன் பிறகு, அவாகளுககுக கோபாவேசம உணடாயிறறு அ
ளுடைய ரூபததினல மயஙகின அவவிருவரும நேசமும மனஒற
மையும ஒழிந்து அவளுககாகப பயஙகரமான இரணடு கதைக
எடுததுககொணடனா அவளிடததில காமததினல மோ
கொணட அவவிருவரும பயஙகரமான கதைகளை ஓஙகிககொண
'நான முனனே, நான முனனே' எனறு ஒருவரை யொ
வா அடிததுககொணடனா பயஙகரமான அந்த அஸுரா
கதைகளினலடிககபபடடு ரததததினல் அஙகமெலலாம நனைந
ஆகாசததிலிருநது இரணடு ஸூரியாகள விழுநதது போ
தரையில விழுநதனா பிறகு, அநதப பெணகளும அஸுரகக
டஙகளும மருணடோடினா எலலாரும துககததினலும பய
தினலும பதைபதைததுப பாதாளலோகம சென்றனா

பிறகு பரிசுதத ஆதமாவாகிய பிரமமதேவா திலோததம
யைக கௌரவிபபதறகாகத தேவாகளோடும மஹரிஷிகளோ
அஙகே வநதனா பகவானன பிரமமதேவா அவளுககு வ
தருவதாகச சொனனா அநதப பிரமமதேவா அனபுடன வ
கொடுககக கருதி அவளைப பாாததது, 'பெணணரசியே! ஆதிதத
சஞசரிககும லோகஙகளெலலாம நீ சஞசரிபபாயாக உன ஒளி
னல உனனை யாரும உறறுபபாாகக முடியாது' எனறு சொன
உலகஙகளையெலலாம படைததவராகிய பிரபு இவவாறு அவளுக
வரஙகொடுதது இநதிரனுககுத திரிலோகாதிபதயததை அளி
துப பிரமமலோகததுககுச சென்றனா இவவாறு ஸுநதோ
ஸுநதாகளிருவரும சினேகிதாகளாகவும எலலாககாரியஙக
லும ஒரே நிசசயமுளளவாகளாகவுமிருநதும திலோததமைககா
கோபிதது ஒருவரையொருவா கொனறனா பரதஸ்ரேஷடாகளே
ஆதலால, நான ஸநேகததினறு சொலலுகிறேன என அபி
பிராயததை நீஙகள அனுஸரிபபீாகளானல உஙகளெலலாருக்கு
திரௌபதி நிமிததம வேறுபாடுவராதிருககுமபடி நீஙகள செய
கள அதுதான உஙகளுககு நனமை" எனறு நாரதா சொன

ஜனமேஜய மஹாராஜாவே! நாரதமகரிஷியினல இவவா
போதிககபபடட அநத மஹாதமாககளான பாணடவாகள ஒ

கொருவா வசபபடடு அளவறற மஹிமையுள்ள அநதத தேவ
யாகிய நாரதா முனனிலையிலே ஒருவியவஸதை செயதுகொண
ா அதாவது, 'குறறமறறகிருஷணை ஒவவொருவனகிருஹததில
வொருவருஷம வஸிககவேணடும நமககுள ஒருவன திரெளபதி
ாடு கூட இருககையில பாாதத மறறொருவன பனனிரணடு
தம பிரமமசாரியாக வனததில வஸிககககடவன' எனபது
மானுஷடானஞ செயபவராகிய பாணடவாகள அநத உடன
டைச செயதுகொணடபிறகு, நாரதமஹாமுனிவரும ஸந
ாஷமடைநது தாம நினைததவிடம சென்றா நாரதாகடடளையி
ல் அநதப் பாணடவாகள முனனம இவவாறு எறபாடுசெயது
ாணடனா பாரதரே! அவாகளெலலாரும அதனுல பரஸபர
ோதமடையவிலலை அநதப பாணடவாகளெலலாரும ஒரு
ரயொருவா நேசிததிருநதனா ஜனமேஜயராஜாவே! அநதச
லவம நிறைநதகாலததில நடநதவறறையெலலாம நடநதபடி
ிவாக உமககு இவவாறு உரைததேன.

ராஜ்யலாபபர்வம் முற்றிற்று

இருநூறறுமுபபததுமூனருவது அததியாயம

அாஜுன வனவாஸ பாவம்

(நடர்களாற் கொண்டுபோகப்பட்ட பசுக்களைப் பிராம்மணனுக்குத் திருப்பிக்கொடுப்பதற்காக அர்ஜுனன் ஆயுதமெடுக்கையில் த்ரௌபதியும் யுதிஷ்டிரநுமிருந்த கிருகத்திற் பிரவேசித்ததனுல அவன் தீர்த்தயாத்திரைக்குப் போனது)

அநதப பாணடவாகள இவவாறு வியவஸதை செயது
ாணட பிறகு, அஸதிரபபயிறசியின வனமையினுல மறற அரசா
ாக கீழபபடுததிககொணடு அஙகே வஸிததனா அளவறற
ாககிரமமுளளவாகளும புருஷஶரேஷடாகளுமாகிய அநதபபாண
ாகளனைவருககும கிருஷணை உடபடடவளாயிருநதாள ஐநது
ளைகளோடுகூடிய * ஸரஸவதி யெனனும நதிபோல அவவைநது
ாகளான கணவாளோடுகூடியதனுல தரெளபதியும, திரெளபதி
னசோநததனுல பாணடவாகளும மிகுநத ஸநதோஷமடைந
நதனா மஹாதமாககளான பாணடவாகள தாமமாக நடநது
நமபோது குருக்ஷேத்ததிரததைச சோநத தேசமெலலாம குற்

* ஸரஸவதியெனபதறகு, 'தடாகமுளளகாடு' எனபது பழையவுரை

றஙகள நீஙகி ஸௌககியமடைநது பெருகிறறு ஜனமே
ராஜாவே ! அரசாககரசரே ! பிறகு, நீணடகாலததிறகுபபின ஒ
பிராமணனுடைய பசுககளைச சிலதிருடாகள கொணடுபோயின
அநதபபசுககள அபகரிககபபடடதனுல அநதப பிராமண
கோபமமிகுநது காணடவபபிரஸததததுககு வநது, 'இநதகே
தனம அறபாகளும கொடியவாகளும விவேகமிலலாதவாக
மான ஜனஙகளினுல நமது தேசததிலிருநது பலாதகாரமா
கொணடுபோகபபடுகினறது பாணடவாகளே ! ஓடிவாருஙக
சாநதமான பிராமமணனுடைய ஹவிஸானது காககைகளின
கெடுககபபடுகினறது புலியின குகையை அஃது இலலாதபோ
அலபமானநரி மிதிசுகிறது ஆறில ஒரு பாகம தீரவை வாஙக
கொணடு ரக்ஷிககாமலிருககினற ராஜா எலலா உலகஙகளி
முதனமையான பாபிஷடனுகிறுனெனறு சொலலுகினறன
பிராமமணனுடைய சொததுச சோராகளாற கொளளையடிக
படடுத தாமகாரியமும கெடுககபபடடு நானும மிகக கத
கொணடிருககையில நீஙகளகைகொடுககவேணடும' எனறு சொ
ஞன ஸமீபததிலவநது அடிககடி முறையிடும பிராமமணனுடை
அநத வசனஙகளைக குநதீபுததிரனுகிய தனஞசயன கேடடா
கேடடவுடன, அநத மஹாவீரன, 'நீா பயபபடாதீா' எனறு
தப பிராமமணனுககுச சொனனன மஹாதமாககளாகியபா
டவாகளுடைய ஆயுதஙகளிருநத அநதககிருகததில தாமரா
வான யுதிஷடிரா திரௌபதியுடன இருநதாா அாஜுனன கி
கததிற பிரவேசிபபதறகும யுததததிறகுப போவதறகும மு
விலலை தயாமுறற அநதபபிராமமணனுடைய அநதச செ
களினுல பலமுறை தூணடபபபடட அவன, அழுகையினுல து
முறறுச சிநதிககலானன 'தவமுளள பிராமமணனுடைய ப
கள கொணடுபோகபபடுமபோது அவன கணணீரைததுடை
வேணடுமெனபது சாஸதிரததின துணிபு ராஜாவைபபாாப
னுல மிகப பெரிய தாமலோபமுணடாகும நமதுவாயிலில அ
கினற இவனை இபபோது காபபாறறுமறபோவேனுயின நமபெ
லாருககும ராஜயரக்ஷணைவிஷயததில சிரததையிலலை யெனறே
இவவுலகததில நிலைநிறகும நமககுத தாமலோபமும உணடாகு
ராஜாவைக கேடடுககொளளாமல நான போவேனுயின
சயமாக அஜாதசததுருவான ராஜாவுககும எனககும சததியமதவ
விடும ராஜாஇருககுமிடததில பிரவேசிததால எனககு வனவா
நேரிடும மறற (எனஸௌகாயம) எலலாம விடபபடடதாகு
ராஜாவை அதிககிரமிபபதனுல எனககுப பெரியதாமலோப

ாத்திலேயே மரணமும வநதாலுமவரட்டும ´சரீரமபோனுலும
மநதான அதுவே சிறநதது' எனறு சிநதிததான ஜனமேஜய
ஜாவே !குநதிபுததிரனை தனஞசயன இவவாறுநிசசயிததது உள
ப்பிரவேசிதது ராஜாவைககேட்டுககொணடு மேலவஸதிரததினுல
ததைத நனருக மூடிககொணடு தமையனுராகிய தாமராஜாவை
ஸகாரஞசெயது கிருகததிலிருநது விரைவாகப புறப்பட்டான
லலையெடுததுககொணடு ஸநதோஷமடைநது பிராமமணனைப
ாததது, 'பிராமமணரே! சீககிரமவாரும, அயலாரபொருளில
சைவைதத அநத அயோககியாகள நெடுநதூரம போவதறகு
னனே நாம தொடாநது செலவோம உமது தனததை இப
ாது திருடாகையிலிருநது மீட்டுக கொடுபபேன' எனறு
ானனுன. மஹாபராககிரமசாலியும வீரனும ஸவயஸாசியு
கிய அநத அாஜுனன விலலெடுததுக கவசம தரிததுக கொடி
டின தேரிலேறிப பாணஙகளினுல அநதசசோராகளை அழிதது
த்தப பசுககளைஜயிதது அநதப்பிராமமணனுககுக கொடுததுப
ாமமணனுககு உபகாரஞ செயததனுலுணடான புகழையடை
ந நகரததுககு வநதுசோநதான

அவன பெரியோரெலலாரையும வநதனஞசெயது அவாக
ாலலாராலும ஆசீாவதிககபபெறறபிறகு, தாமராஜரைபபாாதது,
ஹாராஜாவே! எனககு ஒருவிரததததைக கட்டளையிட்டருளு
நான தஙகளைபபாாததததனுல நமது உடனபடிககையைக
நதவனுயிருககிறேன நான வனவாஸததுககுச செலவேன-
துதானே நாம செயதுகொணட ஏறபாடு?' எனறுன அவன
உரென இநத அபபிரியமான சொலலைச சொலலககேட்ட தாம
ஜா வியஸனமுறறு, 'எனன' எனறு தழுதழுதத சொறகளி
ல கேட்டனா ராஜாவான யுதிஷ்டிரா ஸததியந தவருதவனும
ம் ஸஹோதரனும * குடாகேசன எனறு சொலலபபட்டவனு
ன தனஞசயனைபபாாததுத துககமுறறு, 'குறறமறறவனே!
ன உனககு விதிககததககவனுக இருநதால நான சொலலுகிற
தக கேள வீரனே! உளளே பிரவேசிததததனுல நீ எனககுச
யத அபபிரியததையெலலாம நான அனுமதி செயகிறேன
னமனததில வெறுபபிலலை பெரியவனிருககுமிடததில இளைய
னபோவது விரோதமாகாது இளையவனிடததில பெரியவன
ாவது நியமததைக கெடுபபது சிறநத கைகளையுடையவனே!
பிருததியடை, நான சொலவதைசசெய உனககுத தாமலோப

* வளாநதகேசசததையுடையவன எனறும, நிததிரையை ஜயிததவ
னனறுமபொருள

யிலலை நீ அதிககிரமஞ செயயவுமிலலை' எனறு சொன்
அதைககேடடு அநத அாஜுனன, 'கபடமாகத தாமஞசெய
தகாதெனறு நான தஙகளிடம கேடடேன நான ஸததிய
லிருநது விலகேன ஆயுததைததொடடு ஸததியஞசெயகிறே
எனறு சொலலி ராஜாவினிடம அனுமதிபெறறு வனததில வ
பதறகுரிய தீக்ஷைசெயதுகொணடு பிறகு பனனிரணடுமா
வனவாசததுககுச சென்றுன

இருநூறறுமுபபததுநானகாவது அததியாயம

அாஜுனவனவாஸபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸ்நானஞ்செயவதறகுக் கங்கையில்இறங்கின அர்ஜுனன உலூபியே
னும்நாககன்னிகையினுல் பாதாளலோகத்திறகு அழைத்துக்
கொண்டு போகப்பட்டதும், அங்கே இராவானென்னும
புத்திரன் பிறந்ததும், அர்ஜுனன் அந்தஉலூபியினு
லேயே கங்கைத் துறைக்குக் கொண்டுவநது
விடப்பட்டதும்)

குருவமசததாருககுக கீாததியை விளைவிபபவனும மஹா
னுமாகிய அாஜுனன போகும்போது மஹாதமாககளும வே
களில கரைகணடவாகளுமாகிய பிராமமணாகள அவனுககுப பி
சென்றனா வேதஙகளையும வேதாஙகஙகளையும அறிநதவாக
ஆதமததியானமுளளவாகளும பிக்ஷையெடுபபவராகிய பிரமமச
களும பகவதபகதி செயகிறவாகளும புராணஙகள சொல
ஸூதாகளும கதைசொலலுகிறவாகளும காடடிலவஸிககினற* பி
மணாகளும சிறநத இதிஹாஸஙகளை இனிமையாகப படிககதத
பிராமமணாகளும உடனசென்றனா இனிய கதைகளைச சொல
கினற இவாகளாலும இனனும அநேகம துணைவாகளாலும சூழ
பபடடவனுகி அாஜுனன தேவாகளால சூழபபடட இநதிரனை
போலச சென்றுன ஜனமேஜயரே! பரதஸ்ரேஷ்டனுன அ
ஜுனன அழகியவைகளும புதியவைகளுமான வனஙகளையும த
கங்களையும நதிகளையும கடலையும தேசஙகளையும புணணியதீா
தஙகளையும கணடான பிரபுவான அாஜுனன கஙகோ
பததியையடைநது வாஸஞசெயதான ஜனமேஜயரே! அ
விடததில பரிசுததமான மனமுளள பாணடவஸ்ரேஷ்டனுகி
அாஜுனன செயத ஆசசரியமான செயகையை நீாகேளு

---

* ஸநயாஸிகள

னமேஜயரே! அர்ஜுனனும் பிராம்மணர்களும் அங்கே வாஸஞ் செய்தபோது அந்தப்பிராம்மணர்களில் அநேகர்கள் அக்கினி ஹோத்ரங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தனர் அரசரே! விதவான்களும் நியமந்தவறாதவர்களும் ஸன்மார்க்கத்தில் இருப்பவர்களுமாகிய அந்த மஹாத்மாக்களால் கங்கைக்கரையில் அந்த அக்கினி ஜ்வலிக்கும்படி மூட்டப்பட்டு ஹோமமும் புஷ்பார்ச்சனையும் செய்யப்பட்டபோது, அந்தக் கங்கோத்பத்தி ஸ்தானமானது மிக அழகாயிருந்தது

அந்த இடம் அவ்வாறு நிரம்பியிருந்தபோது, பாண்டவ ச்ரேஷ்டனான அர்ஜுனன் ஸ்நானஞ்செய்வதற்குக் கங்கையில் இறங்கினன் ராஜாவே! அந்த மஹாவீரன் அங்கே ஸ்நானஞ்செய்து பித்ரு தர்ப்பணமுஞ்செய்து, அக்கினிஹோத்திரம் செய்வதற்காக ஜலத்திலிருந்து கரையேற நினைக்கையில், (அவன்மீது) காமமுற்ற உலூபியென்னும் நாககன்னிகையினால் ஜலத்துக்குள் இழுக்கப்பட்டான் நியமந்தவறாதவனாகிய அந்த அர்ஜுனன் அந்த நாக லோகத்தில் மிகச்சிறந்ததான கௌரவ்யனென்னும் நாகனுடைய வீட்டில் அக்னியைப் பார்த்தான் குந்திபுத்திரனான் தனஞ்ஜயன் அதில் அக்னிஹோத்திரஞ் செய்தான் அவன் எவ்வளவும் சங்கைப்படாமல் ஹோமஞ்செய்ததனால் அக்கினிபகவான் திருப்தி யடைந்தான் அந்த அர்ஜுனன் அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்த பிறகு, நாகராஜன் பெண்ணாகிய உலூபியைப்பார்த்து நகைத்துக் கொண்டு, 'அச்சப்படுகிறவளே! பெண்ணரசியே! இஃதென்ன ஸாஹஸகாரியம் செய்திருக்கிறாய்? அழகியவளே! இஃது எந்த தேசம்? நீ யார்? யாருடையபெண்?' என்றுகேட்க, உலூபி, 'அர்ஜுனனே! ஐராவத நாககுலத்தில் பிறந்த கௌரவ்யனென்னும் நாக ராஜன் ஒருவன் இருக்கிறான் நான் அவன் பெண்ணாகிய உலூபி என்று பெயருள்ள நாககன்னிகை புருஷஶ்ரேஷ்டனே! அப்படிப்பட்ட நான், ஸ்நானஞ்செய்வதற்காக இம்மகாநதியிலிறங்கிய உன்னைப் பார்த்தவுடன் மன்மதனால் மயக்கப்பட்டேன். கௌரவ புத்திரனே! குற்றமற்றவனே! உன்னிமித்தமாக அனங்கனால் பீடிக்கப்பட்டவளும் விவாகமில்லாதவளுமாகிய எனக்கு நீ இப்போது * ஆத்ம தானஞ்செய்வதனால் ஆனந்தத்தை உண்டாக்குவாய்' என்றாள் அதைக்கேட்ட அர்ஜுனன், 'அன்புள்ளவளே! எனக்குப் பன்னிரண்டுமாஸம் வரையில் இந்தப் பிரம்மசரிவிரதம் தர்மராஜாவினால் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஸ்வதந்திரன் அல்லேன் ஜலத்தில் சஞ்சரிப்பவளே! உன் ப்ரியத்தைச் செய்யவிரும்புகிறேன் நான் முன்னே ஒரு

* உன்னையே கணவனாகக்கொடுப்பதனால்

போதும பொய சொனனதிலலே நாககனனிகையே ! நா
பொயயனுகாமலிருபபதும உன விருபபம நிறைவேறுவதும
வாறு? எனனுடையதாமம கெடாமலிருககுமபடி நீ செயயக
வாய' எனறு சொனனுன

உலூபி, 'பாணடவனே ! நீ எதறகாக இநதபபூமியில
சரிககிறுயெனபதும உனது ஜேஷடா எதறகாகப பிரமமச
விரததை உனககு நியமிததாரெனபதும எனககுத தெரி
'நமமிலொருவன திரெளபதியினிடததிலிருககுமபோது
ஞெருவன தெரியாமற பிரவேசிபபாஞுயின அவன பனனிர
மாஸம வனததில பிரமமசாரி விரததோடு சஞசரிககவேண
எனறு செயதுகொணட உடனபாடடினபடி நீஙகள ஒருவ
கொருவா திரெளபதியைபபறறித தாமந தவருமலிருபபத
இநத வனவாஸததைத தாமராஜா உனககு விதிததிருககி
அநததாமம எனவிஷயததில கெடாது விசாலமானகண
யுடையவனே ! கஷடபபடடவரைக காபபாறறுவதும கட
தான எனனைக காபபாறறுவதனுல உனனுடையதாமம கெடா
அாஜுனு ! அனறியும, இநத உனதாமததிறகுச சொறபவிதத
ஸம நோநதாலும எனககு உயிரைககொடுபபதினுல அது
உனககுத தாமமாகவேமுடியும குநதீபுதரா ! அனபுளள
னிடம அனபுவை பிரபுவே ! இது ஸாதுககளின கொளகை
இவவாறு செயயாவிடின எனனை இறநதவளாகவே நமபு சிற
கைககளையுடையனே ! உயிரைக கொடுபபதினுல உயாநத
மதைதசசெய புருஷஶரேஷடனே ! இபபோது உனனைச ச
மாக அடைநதிருககிறேன குநதீபுதரனே ! துககபபட
களையும அனுதைகளையும எனறும காபபாறறுகிறுய ஆதல
சரணமடைகிறேன, துககததுடன கதறவும கதறுகிறேன வி
பததுடன உனனை நான வேணடுகிறேன ஆதலால, எனவி
பததைச செய நீ உனனை ஆதமதானஞ செயவதனுல எனம
ரதம நிறைவேறச செய' எனருள

நாக கனனிகையாகிய உலூபியினுல இவவாறு சொல
படட * கெளநதேயன தாமததையே காரணமாக நினை
அவள சொனனவறறையெலலாம அபபடியே செயதான ப
கிரமசாலியாகிய அநத அாஜுனன அநத நாகராஜன வீட
அநத இரவு முழுதுமிருநது அவளிடததில மஹாபாககியசாலி
மஹா பராககிரமசாலியுமான இராவான எனனும அழகிய
திரனை உணடுபணணினுன ஸூாயோதயமானவுடன கெள
யன கிருகததிலிருநதெழுநது அவளுடனகூட அநதக கஙகை

* அாஜுனன

ததிஸதானததிறகு மறுபடியும வநதுசோநதான ஜனமே
ரே! கறபுள்ள உலூபி அாஜுனனை அஙகேகொணடுவநது
டபிறகு, எநத ஜலததிலும யாராலும ஜயிககபபடாமையை
ஜலசரஙகளெலலாம நிசசயமாக வசபபடுததபபடுமெனபதை
வரஙகளாக அளிததுத தன இலலம சென்றுள

இருநூறறுமுபபததைநதாவது அததியாயம்

அாஜுனவனவாஸபாவம. (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் 1 மணலூருக்குச்சென்று சித்திரவாகனன் மகளாகிய சித்ராங்கதையை மணம் புரிந்தது)

ஜனமேஜயரே! அநத இநதிரபுதரனுகிய அாஜுனன நடந
வறறையெலலாம பிராமமணாகளுககுச சொலலிப பிறகு இமய
லைச சாரலுககுச சென்றுன. அகஸதியவடம வஸிஷடபாவத
மனனும இடஙகளையடைநது பிருகுதுஙகமெனனும இடததில
வன் ஸநானம செயதான ஜனமேஜயரே! அநதக குருஶரேஷ
ன அனேகமாயிரம கோதானஙகளையும கிருகதானஙகளையும்
ராமமணாகளுககுக கொடுததான புருஷஶரேஷடனும பாண
வஶரேஷடனுமாகிய அாஜுனன ஹிரணயபிநது மஹாிஷியின
ரததததில ஸநானஞ்செயது புணணியமான க்ஷேததிரஙகளைக
ணடான ஜனமேஜயரே! புருஷஶரேஷடனும பாதஶரேஷடனு
ான அநத அாஜுனன பிராமமணருடனகூட ஸநானஞசெயது
ழககுததிக்கைநோககிச சென்றுன கௌரவஶரேஷடனுகிய
வன வரிசையாகத தீாததஙகளைக கணடான நைமிசாரணயத
ககுச சமீபததில அழகான உதபலினிநதி, 2 நநதாநதி, அபா
நதாநதி, கௌசிகிநதி, 3 கயாக்ஷேததிரம, மஹாநதி, கஙகை
ாகிய தீாததஙகளெலலாவறறையும ஆஶரமஙகளையும தரிசிததுத
ன ஆதமசுததி செயதுகொணடு பிராமமணாகளுககுக கோதா
ாம செயதான அஙக வஙக கலிஙகதேசஙகளிலுள்ள தீாததங
ள புணணியக்ஷேததிரஙகள எலலாவறறிறகும போனுன அவற
றயெல்லாம பாாதது அஙகே சாஸதிரபபிரகாரம பொருளகளைத
ானஞ் செய்தான் ஜனமேஜயரே! அாஜுனனேடு பினசென்ற

---

1 'மணிபுரம' எனபது உததரதேச பாடம

2 'அலகநநதை' எனபது தக்ஷிணதேச பாடம

3 க்ஷேததிரமும தீாததமெனறு சொலலபபடுதலின கயை தீாததத்
துடன சொலலபபடடது

பிராமமணாகள கலிஙகதேசததின ஆரமபததிலேயே அவனுக
விடைகொடுததுத திருமபிசசெனறனா குநதிபுதரனும சூர
மாகிய அநதத தனஞசயன அவாகளால விடைகொடுககபெ
றுச சில துணைவருடனகூடக கடறகரைககுச சென்றுன ஸமாத
ஞன அவன கலிஙகதேசததைததாணடி அழகான தேவால
களையும மாளிகைகளையும பாாததுககொணடு சென்றுன மஹ
பலசாலியான அவன ரிஷிகளால சோபிககினற மஹேநதிர பா
ததைதக கணடு, அதனபிறகு, கோதாவரியில ஸநானஞசெய
அதைததாணடி, ஸமுததிரஸஙகமததில பிரசிததிபெற்றகாவேரின
அடைநது ஸநானஞசெயது, தேவரிஷிபிதிாதாபபணஞசெய
ஸமுததிரககரையாலேயே கிரமமாக மணலூரெனனுமிடததுக்கு
சென்றுன அரசரே! சிறநத கைகளையுடைய அாஜுனன அ
விடததிலுளள புணணிய தீாததஙகளையும தேவாலயங்களை
அடைநது தாமநெரிநதவனன சிதரவாஹனனெனனும மணலூ
ரசனிடம போனன. அவனுககுச சிதராஙகதை யெனனு
கிடசிககினிய பெண ஒருததி இருநதாள அவள அநதப பட
ணததில தனனிசசைப்படி ஸஞசரிபபதை அவன கணடா
சிறநத பெணணகிய அநதச சிததிரவாகனனமகளைககணடு அவ
விருபபுறறுன ராஜாவினிடமசெனறு, 'அரசரே! மஹாத்
மாவும க்ஷததிரியனுமாகிய எனக்கு இநதபபெணணைக கொ
எனறு தன காரியத்தைத தெரிவிததான அவவரசன், அதை
கேடடு, 'நீ யாருடைய புதலவன? உன பெயா எனன?' என
கேட்க, அாஜுனன, 'நான பாணடவன, குநதி புதரனன தன
சயன' எனறு அவனுககு உததரம சொனனன அதனபிற
அவவரசன, அாஜுனனைப பாாதது பிரியவசனமாகப பினவ
மாறு சொலலலுறறுன

'பிரபஞசனெனனும ராஜா இநதககுலததிற பிறநதிருநதான
அவனுககு ஸநததி இலலாமலிருநததனல ஸநததியை விருமபி
சிறநத தவஞசெயதான. அாஜுன! அவனுடைய உக்கிரமா
தவததினல தேவாகளுககுத தேவரும பினாகமெனனும த
ஸைத தரிததவரும உமாபதியுமாகிய சஙகரா ஸநதோஷமடை
தாா தேவாகளுககுத தேவரும பகவானுமாகிய அநத உமாப
அவனுககு, 'இநதககுலததில ஒவவொரு குழநதைதான பிற
கும' எனற வரததைக கொடுததாா அதனல், இநத
குலததில எபபோதும ஒவவொரு ஸநததிதான உண
கிறது என முனனோாகளெலலாருககும புததிராகளே பிற
தனா எனககு இநதக கனனிகை ஒருததிதான இவளதா

னகுலததை முழுதும விருததி செயகிறவனெனபது நிசசயம ருஷஶரேஷடனே! பரதஶரேஷடனே! *புதரிகா தாமமென ற சாஸதிர விதியினுல இவளைப புததிரனெனறே நினைததுக காணடிருககிறேன பரதவமசததவனே! உனககு இவளிடம றககும ஒரு புதரன எனககுக † கனனியாசுலகமாக இருககட ம். அவன இஙகிருநது என ஸநததியை விருததிபணணுகிறவனாக ருககககடவன இநத உடனபாடடினபடி இவளை நீ விவாஹஞ சயதுகொள' எனறுன அாஜ௺னன, 'அபபடியேயாகடடும' னறு பிரதிஜஞைசெயது அநதக கனனிகையை வாஙகிககொணடு தினமூனறுவது மாஸததில விவாஹச சடஙகைசசெயது அஙகே னறுமாதகால மிருநதான

இருநூறறுமுபபததாறுவது அததியாயம

அாஜ௺னவனவாஸபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(முதலையுருயிருந்த வர்க்கையென்னும் அப்ஸரஸை அர்ஜ௺னன சாபத்தினின்றும் விடுவித்தது)

பிறகு, பரதஶரேஷடனுன அாஜ௺னன தென சமுததிரக ரையில ரிஷிகளால சேவிககினற புணணிய தீாததஙகளுககுச சனறுன அஙகே முனனே ரிஷிகள நிரமபியிருநத ஐநது தீாத ஙகளை மாததிரம அபபோது அவாகள விலககியிருநதனா அகஸ பதீாததம, ஸெளபதரதீாததம, மிகப பரிசுததமான பெளலோ தீாததம, தெளிவுளளதும அஶவமேதயாகததின பலனைத தரத ககதுமாகிய காரநதமதீாததம, பாவததைப போககுவதிற நததாகிய பரதவாஜதீாததம ஆகிய இவவைநது தீாததஙகளை ம கெளரவஶரேஷடனுன அாஜ௺னன் கண்டான பிறகு, ாஜ௺னன் அநததீாததஙகள ஜனஙகளிலலாமலிருபபதையும மததில எணணமுளள ரிஷிகளால விடபபடுவதையும கணடு ஙகுளளரிஷிகளைபபாாதது அஞசலிசெயதுகொணடு, 'பிரமம டாகள் இநததீாததஙகளைவிடுதறகுக காரணமயாது?' என்று ன்வினுன் ரிஷிகள், 'கெளரவபுதரனே! இநததீாததங

---

* எவளுககுப பிறககுமபுததிரனை, அவள தநதை, தனககுப புத ளுக எடுததுககொளளுகிறதெனற உடனபடிககையோடு கனனிகா னம செயகிறுனே அவளுககுப புததிரிகையெனறும, அவளுககுப றககும பிளளைககுப் புததிரிகாபுத்திரனென்றும் பெயர்களாம

† பெண்ணுக்காக அவளுடைய பெறறோாகளுககுக கொடுக்கும ாருள்.

களில ஐநதுமுதலைகள இருக்கினறன அவை ரிஷிகளை இழுதத்
கொண்டுபோகினறன அதனுல, இநததீாததஙகள விடபப
கினறன' எனறனா மஹாவீரனும புருஷஶ்ரேஷ்டனுமாகிய அ
ஜுனன அவாகள சொலலைககேட்டு அவாகளால தடுககபபட்டு
அநதத தீாததஙகளைப பாாபபதறகே சென்றுன பிறகு, பல
வரைத துனபுறசசெயகிற ஞூனன அாஜுனன் ஸுபதரசெ
னும மஹறிஷியின பேரால ஸௌபதரமெனறு வழஙகபபெற்
உததமதீாததததிறகுச சென்று உடனே அதிலிறஙகி ஸநான
செயதான அபபோது, புருஷஶ்ரேஷ்டனும குநதீபுதரனுமா
அநததனஞசயனை ஜலததுககுள ஸஞசரிககினற ஒரு பெரி
முதலை காலில பிடிததது மஹாவீரனும பலவான்களிற சிறநத
னுமாகிய அநத அாஜுனன அநதத துளளுகினற முதலையை
தூககிககொணடு கிளமபினுன ஜனமேஜயராஜரே! அநதமுத
புகழபெறற அாஜுனனுல தூககபபட்டவுடன, எலலா ஆபரண
களையும அணிநதுகொணடவளும ஒளியினுல பிரகாசிபபவளு
தேவதாரூபமுளளவளும மனததைக கவருகினறவளுமாகிய அ
கிய பெணணுக ஆயிறறு அநதப பெரிய ஆசசரியததைக கண
குநதீபுததிரனுகிய தனஞசயன, அநதபபெணணை நோககி மி
அனபுடன, 'அழகியே! நீ யாவள? என முதலையானுய? எத
காக முனனே இபபடிபபட்ட பெருமபாவஞசெயதாய?' என
கேட்டான அநத வாககையெனனும பெண, அவனைபபாாத
'மஹாவீரனே! நான தேவாகளுடைய உதயானவனஙகளில வி
யாடும அபஸரஸ மஹாபலவானே! நான வாககையெனபவ
குபேரனுககு எபபோதும பிரியமானவள எனககுத தோழிம
இனனும நாலவா இருககினறனா அவாகள எலலாரும நினை
படி ஸஞசரிபபவாகள, அழகுளளவாகள. அவாகளுடனகூட
திகபாலகனுகிய குபேரனுடைய கிருகததுககு நான போயகொ
ணடிருநதேன அஙகே உககிரமானதவமுளளவனும அழகுளள
னும அததியயனஞ செயபவனும ஜனமிலலாத இடததில தனி
யாக ஸஞசரிபபவனுமான ஒரு பிராமமணனை நாஙகள எலலோ
ரும கணடோம அரசனே! அவன தவததினுலேயே அநதவன
பிரகாசமுளளதாயிருநதது அவன ஆதிததியனைபபோல அந
தப பிரதேசமுழுமையும பிரகாசிககசசெயதான மிகக அரிதா
அவனுடைய தவததையும அபபடிபபட்ட ஆசசரியபபடதத
உயாநதரூபததையுமகணடு தவததிறகு இடையூறுசெயயநினைத்
அநத இடததில இறஙகினேம பாரதனே! நானும ஸௌரபே
யும ஸமீசியும புதபுதையும லதையுமாகிய ஐவரும ஒரேகால

ல பாடியும சிரிததும அநதப பிராமமணனுககு விருபபததை
ணடாககிககொணடு அவனிடம போனேம வீரனே! அவன
வவகையிலும எஙகளிடம மனம வைககவிலலை குறறமறற
வததில நிலைபெறறிருநத அநத மஹா மஹிமையுளளவன சலிகக
லலை. க்ஷததிரியஶ்ரேஷடனே! ஆனல, அநதபபிராமமணன
காபிதது, 'நீஙகள முதலைகளாக நூறு வருஷகாலம ஜலததில
ஞசரிபபீரகள' எனறு எஙகளுககுச சாபம கொடுததான

இருநூறறுமுபபததேழாவது அததியாயம

அாஜுனவனவாஸபாவம. (தொடாச்சி)

(முதலையாயிருந்த மற்ற நான்கு அப்ஸரஸுகளையும் அர்ஜுனன் ஜலத்தி
லிருந்து எடுத்ததனல் அவர்களுக்குச் சாபம் நீங்கினதும், திரும்
பவும் அர்ஜுனன் மணலூர்வந்து சித்ராங்கதைக்குப்
பிறந்த பப்ருவாகனனைத் தன்மாமனுக்குப் புத்திரிகா
புத்திரனுகக் கொடுத்துவிட்டுக் கோகர்ண
க்ஷேத்திரம் சென்றதும்)

பரதவமசததவரிறசிறநதவனே! அதனபிறகு, நாஙகளெல
லாரும துயரமுறறு, நியமநதவருத தபோதனனுகிய அநதபபிராம
மணனையே சரணமடைநதோம 'பிராமமணரே! நாஙகள அழகினு
லும யௌவனததினுலும காமததினுலும காவஙகொணடு பிழை
செயதோம அதனை எஙகளவிஷயததில பொறுககககடவீா
தபோதனரே! நாஙகள கலஙகாதமனமுளள உமமை மயககுவதறகு
இவவிடமவநதோமெனபதே எஙகளுககுச சுயமாகநோநத*வதம
பிரமானுஷடானம செயகிறவாகள, பெணகள ஹிமஸிககபபடத
தகாதவாகளாகவே படைககபபடடவரெனறு நினைககினறனா
தருமசாஸததில விருததியாககடவீா ஆதலால, எஙகளைத துன
புறுததலாகாது. தாமநதெரிநதவரே! எலலாபபிராணிகளிடத
திலும ஸநேஹமாயிருபபவனே பிராமமணனெனறு சொலலுகினற
னா நலலவரே! அறிஞாசொலலும இநதஇனியசொல சததியமா
யிருககடடும மேலும யோககியாகள சரணுகதிசெயதவாகளைப
பரிபாலனஞசெயகினறனா நாஙகள உமமைச சரணமடைநதிருக
கிறோம, ஆதலால, நீரும பொறுககககடவீா' எனறோம வீரனே!
தாமாதமாவும நலலகாரியததைச செயகிறவனும சூரியனுககும

---

*விருமபாதவனை விருமபுவது மானஹீனமாதலால, 'வதம' எனனப
படடது

சந்திரனுக்கும் ஒப்பான தேஜஸ்ஸுள்ளவனுமாகிய அந்தப்பிரா
மணன் நாங்கள் இவ்வாறு சொன்னபின் அனுக்கிரஹஞ்செய்தா
அவன்சொன்னதாவது 'நூறு நூறாயிரம் என்பன முதலிய
யெல்லாம் அளவற்றதைச் சொல்லும் ஆகிலும், நான்சொன்
நூறென்பது எண்தான் இஃது அளவற்றதைச் சொல்வதன்
நீங்கள் ஜலத்தில் முதலைகளாயிருந்து மனிதர்களைப் பிடித்
கொண்டிருக்கையில் உங்களை ஒருபுருஷஸ்ரேஷ்டன் அந்த ஜலத
லிருந்து கரைக்குத்தூக்குவான் அப்போது நீங்களனைவரும் ம
படியும் உங்கள் உருவத்தையடைவீர்கள் நான் ஒருபோது
பரிகாசத்திலும் பொய்சொன்னதில்லை உங்களுக்குச் சா
விமோசனமானகாலமுதல் அந்தத்தீர்த்தங்களெல்லாம் *நாரீதீ
தங்களென்ற பெயரால் எங்கும் பிரஸித்தியடையும், ஞானவா
களுக்கும் ஞானசுத்தியைக் கொடுப்பவையான புண்ணிய தீர்த்த
ளாகும்' என்றான் பிறகு, அந்தப்பிராமணனைப் பிரதக்ஷி
நமஸ்காரங்கள் செய்து அந்த இடம் விட்டுச்சென்று மிகுந்த து
ரத்துடன், 'நமக்கு மறுபடியும் முன்னுருவத்தைச் சொற்பகால
தில் கொடுக்கத்தக்க மனிதனை நாமெல்லாரும் எங்கே சந்திக்கலா
என்று ஆலோசித்தோம் பாரதனே! நாங்கள் சிந்தித்துக்கொ
டிருக்கையிலேயே சற்றுநேரத்துக்கெல்லாம் மஹாமஹி
பெற்ற தேவரிஷியாகிய நாரதரைக் கண்டோம் அர்ஜுனா! அ
வற்றதேஜஸ்ஸுள்ள அந்தத்தேவரிஷியைக்கண்டு களித்து அவருக
நமஸ்காரஞ்செய்து வெட்கின முகத்தோடு நின்றோம் அ
எங்களுடைய துக்கத்திற்குக் காரணத்தைக் கேட்டனர் நாங
ளும் அவருக்குச் சொன்னோம் அவர், அங்கேநடந்ததை நடந
படி கேட்டு, 'தென்சமுத்திரக்கரையில் புண்ணியமும் ரமயமுமா
ஐந்துதீர்த்தங்களிருக்கின்றன சீக்கிரம் அவற்றிற்குச் செல்லு
கள் புருஷஸ்ரேஷ்டனும் பாண்டுபுத்திரனும் பரிசுத்தமான ம
முள்ளவனுமான தனஞ்சயன் அவ்விடம்வந்து உங்களை இந்தத்து
கத்திலிருந்து சீக்கிரத்தில் விடுவிப்பன் சந்தேகமில்லை' என
சொன்னார் வீரனே! எங்களெல்லாருக்கும் இவ்வாறு சொல
விட்டு அவர் அங்கேயே அந்தர்த்தானமாயினார் வீரனே! அவ
சொல்லியதைக்கேட்டு' நாங்களெல்லாரும் இங்கேவந்து சேர
தோம். அஃது இப்போது உண்மையாயிற்று குற்றமற்றவனே
உன்னால் நான் விடுவிக்கப்பட்டேன் என்னுடைய மற்றநான
தோழிகளும் இதோ ஜலத்திலிருக்கின்றனர் வீரனே! புண்ணி

---

*பெண

றுமமசெய இவாகளெலலாரையும சாபததிலிருநது விடுவி’
ன று சொனனாள

ஜனமேஜயராஜாவே! அதனபிறகு, பாணடவஸரேஷடனுகிய
ரஜுனன, அநதத தீாததததிலிறஙகிய பெணமுதலைகளாற
டககபபடடு உடனே அவைகளோடு கரையேறி அவைகளையெல
ம அபபோதே சாபததிலிருநது விடுவிததான அவாகளும
டனே ஸாவாபரண பூஷிதைகளான அபஸரஸுகளானாகள
வவாறு, அநதவீரன வரிசையாக அவாகளெலலாரையும விடுவித
ன ஜனமேஜயராஜாவே! அநத அபஸரஸுகள அபபோது
நத ஜலததிலிருநது எழுநது தஙகள பூாவதேகஙகளையடைநது
னபோலவே காணபபடடனா பிரபுவான அாஜுனன அநதத
ததஙகளை அவவாறு (உபததிரவமிலலாமல) சுததமாகசசெயது
நத அபஸரஸுகளுககும விடைகொடுததுச சிதராஙகதையைப
ாபபதறகாக மறுபடியும மணலூருககுச சென்றுன ராஜயத
நகுரியவனுன பபருவாகனனெனனும புததிரனை அவளிடம
ணடுபணணினுன அரசரே! பிறகு, அவன அநதப புததிரனைப
ாததுச சிதரவாகனனிடததிறபோய, ‘சிதராஙகதையின கன
யாசுலகமான பபருவாகனனை நீ வாஙகிககொள ராஜாவே!
வாஙகிககொளவதனுல நான கடனிலிருநது விடுபடடவனுவேன’
னறு சொனனுன மறுபடியும, அாஜுனன சிதராஙகதையைப
ாதது, ‘நீ இஙகேயே இரு உனககு ஸுகமுணடாகடடும
பருவாகனனைப போஷிததுவா, எனது இருபபிடமாகிய இந
ரபபிரஸததததிறகு வநதபிறகு, எனனுடன கலநதிருபபாய குநதி,
திஷடிரா, பீமன, எனனுடைய இளைய சகோதராகள இவாகளை
ம மறற எனனுடைய பநதுககளையும நீ அஙகே வநது பாாகக
ம சிலாககியமானவளே! எனபநதுககள எலலாருடனும
ாநது நீ சநதோஷமடைவாய தாமததிலிருபபவரும ஸததி
தைதை விடாதவரும குநதிபுததிரருமான யுதிஷடிரா பூமியை முழு
ம ஜயிதது ராஜஸூயயாகம செயயபபோகிறுா இபபுவியில
ஜாவெனறு பெயாபெறற அரசாகள மிகுநத இரததினஙகளை
டுததுககொணடு அதறகு வருவாாகள அபபோது உனபிதா
ம வருவாா அவா யுதிஷடிரரைச சேவை செயய வருமபோது
யும சோநதுவருவாய ராஜஸூயயாகததில உனனைப பாாப
பன புததிரனைக காபபாறறு துயரபபடாதே எனது
பிரே பபருவாகனனெனனும பெயரோடு வெளியில உலாவுகின
து ஆதலால, வமசததை விருததிபணணுகிற ஆணகுழநதையை
ளா ஆதலால, சிதரவாகனனுடைய தாயபாகததைப பெறுகிறவ

னும் தாமப்படி பூருவம்சத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனுமாகி பாண்டவர்களுடைய அன்புள்ள புத்திரனே எப்போதும் கா பாற்று சிலாக்கியமானவனே! என்பிரிவினால் நீ வருத்தப்படாதே என்று சொன்னான் சித்ராங்கதைக்கு இவ்வாறு சொல்லித் து ததிலுள்ள கடற்கரையின் இடத்தைச் சேர்ந்து அங்கே ஸ்நான செய்து மிகுதியான தனங்களைத் தானஞ்செய்து கேரளதேச தாண்டித் தர்சனத்தினாலேயே முக்தியைக்கொடுப்பதும் பசுபதி னுடைய முதன்மையான க்ஷேத்திரமும் பாபியானமனிதனுக்கு பாபபயமில்லாத உயர்ந்த மேற்கதியைக் கொடுக்கத்தக்கதுமாகி கோகர்ண க்ஷேத்திரத்தை நோக்கிச் சென்றான்

இருநூற்றுமுப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்

அர்ஜுனவனவாஸ பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் பிரபாஸதீர்த்தத்துக்குச் சென்றதும், கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் வந்ததைக்கேட்டு அங்கேவந்து அவ னோடு ஸம்பாஷணைசெய்து துவாரகைக் குத் திரும்பினதும்)

அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள அந்த அர்ஜுனன் மேற்கு திசையிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள் புண்ணிய க்ஷேத்திர ளெல்லாவற்றிற்கும் வரிசையாகச் சென்றான் மேற்குச் சமுத்தி திலுள்ள தீர்த்தங்கள் க்ஷேத்திரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சென் பிறகு, பிரபாஸதீர்த்தத்தை அடைந்தான் கதனென்னும் ய வன் முன்னே ஸுபத்திரையின் இனிமையையும் அழகையும் ப கியத்தையும் குணங்களையும்பற்றிச் சொல்லியிருந்ததை இர திரியில் நினைத்தான், அவளை அடைவதற்கு எந்த உபாயம் பொ ந்துமென்று சிந்தித்தான் 'இயற்கைவேஷத்தைமாற்றிச் சன் யாசி வேஷம் பூண்டு அதனால் குருக்கள், அந்தகர்கள், விருஷ் கள் இவர்களாலறியப்படாமல் அந்தவேஷத்துடன் பிக்ஷையெ த்து திரிந்துகொண்டு ஏதாவதொரு தந்திரத்தினால் பெரிய ர கிருகத்தில் பிரவேசித்துக் கிருஷ்ணனுடைய தங்கையும் ஒப்ப அழகுள்ளவளுமான ஸுபத்திரையைக்கண்டு கிருஷ்ணனுடைய எ ணத்தையும் அறிந்துகொண்டு வேண்டிய சுபத்தை முடித்து கொள்வேன் என்று நிச்சயம்செய்து அர்ஜுனன் அப்போ ஸந்யாஸதீக்ஷை எடுத்துக்கொண்டான் திரிதண்டம் த த்து தலையை மொட்டையடித்துக்கொண்டு கமண்டலுவை

டுதது அக்ஷமாலையை விரலில மோதிரமாயிடடு யோகபாரததை
படுததுககொணடு மழை பெயயுமபோது ஆலமரததின புதரில
ரவேசிததுத தேவஸ்ரேஷடரும துயரம தீரபபவருமாகிய
ருஷணபகவானைத தியானிததான ஜனமேஜயராஜரே! சத
யபாமையுடனகூடத திவவியசயனததில படுததிருநத கிருஷண
கவான தமது திவயஜஞானததினால அரஜுனன கருததைத
தரிநதுகொணடு, திடீரெனறுசிரிததுச சநதோஷமடைநதார
ததியபாமை, 'பகவானே! படுககையில ஸுகமாகப படுத
ிருநத நீர பலவாறுகச சிநதையுறறீர பலமுறை நீர சிரிததீர
தவதேவரே! கிருஷணா! அது நான கேடககூடியதாயிருநதால,
மககு எனனிடததில அனுகரகமிருநதால, சொலலககடவீர
ததை நான கேடக விருமபுகிறேன' எனறு புருஷோததமரான
ருஷண பகவானைப பலமுறை கேடடாள பகவான, 'எனது
ததைமகனும பீமஸேனனுககிளையவனுமான அரஜுனன
ாணடவரகள செயதுகொணட வியவஸ்தைகாரணமாகத தீரதத
ாததிரைககுச சென்றான தீரததயாததிரை முடிநது திருமபிவரு
கையில அநத அரஜுனன, அழகில பூமியில ஈடிலலாத ஸுபத
ிரையை இரவில நினைததான அவளைச சிநதிதத உடனே அவன
திவேஷமெடுதது, 'நான யதிவேஷததினால மறைநதுகொணடு
துவாரகா படடணமபோய எநத உபாயததினாலாவது பெண
ளிற சிறநத ஸுபததிரையைப பாரததுக கிருஷணனுடைய அபிப
பிராயததையும தெரிநதுகொணடு என மனோரததை நிறை
வேறறமுயலவேண' எனறுநிசசயிதது அநதவேஷததுடன மழை
பெயயுமபோது ஆலமரததின நிழலில யோகபாரமெனனபபடட
காவடியைச சுமநதுகொணடே மனததில துயரததை அடைந
திருககிறான அனபுளளவளே! இதறகாகததான சநதோஷத
துடன நான சிரிததேனெனறறி உனனுடைய பிராதாவைபபார'
எனறுசொலலி ஸததியபாமையை விடடுவிடடு அநதச சயனததி
லிருநதே புறபபடடார தோலவியடையாத அரஜுனன தீரத
தஙகளெலலாம யாததிரைசெயது பிரபாஸதேசம வநதுசேரநத
ததைச சாரரகள சொலல, மதுஸூதனர கேடடார ஸ்ரீபதியான
அநதஜனாரததனர அஙகே மஹாதமாவான அரஜுனனிடம
தனிதது வநதார அபபோது கிருஷண பாணடவரகளிருவரும
பிரபாஸ தீரததததில ஒருவரையொருவர கணடனர அனபுளள
ஸநேஹிதரகளும நரநாராயணரகளெனனும ரிஷிகளுமாகிய அந
தக கிருஷணாரஜுனரகளிருவரும அநதவனததில ஒருவரை
யொருவர ஆலிஙகனஞ செயதுகொணடு குசலபபிரஸனம செயது

உட்கார்ந்தனர் பிறகு, கிருஷ்ணபகவான், அர்ஜுனனைப்
பார்த்து, 'அர்ஜுன! எதற்காக இந்த தீர்த்தங்களிலெல்லா
விடாமற் சஞ்சரிக்கிறாய்?' என்று அந்த தீர்த்தயாத்திரையை
பற்றிக் கேட்டனர் பிறகு, அர்ஜுனன் எல்லாவற்றையும் நடந்
வாறு சொன்னான் அதைக்கேட்டுப் பிரபுவான கிருஷ்ணமூர்த்
'இஃது இப்படியா?' என்று சொன்னார் அந்தக் கிருஷ்ணபாண
வர்கள் பிரபாஸ தீர்த்தத்தில் இஷ்டப்பிரகாரம் சஞ்சரித்
வஸிப்பதற்காக ரைவதகபர்வதத்திற்குப் போயினர் முன்னே
கிருஷ்ணனுடைய கட்டளையினால் வேலைக்காரர்கள் அந்தமலை
அலங்காரஞ்செய்து போஜனமும் கொண்டுவந்திருந்தனர் பா
டவனான அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனுடன் கூடவே அவற்றையெ
லாம் வாங்கிப் புஜித்து நாடகம் ஆடுகிறவர்களையும் நர்த்தன
செய்கிறவர்களையும் பார்த்தான் அவர்களெல்லாரையும் கெ
வித்து விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, சிறந்தபுத்தியுள்
அவன், அலங்கரிக்கப்பட்ட உயர்ந்தபடுக்கைக்குப் போனா
பிறகு, மஹாவீரனான அர்ஜுனன் அந்தச் சிறந்த படுக்கையி
படுத்துக்கொண்டே புண்ணிய தீர்த்தங்களையும் தடாகங்களை
பர்வதங்களையும் நதிகளையும் வனங்களையும் தான் பார்த்ததை
பற்றிக் கண்ணனிடம் சொன்னான் ஜனமேஜயரே! இவ்வா
சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே அர்ஜுனன் ஸ்வர்க்கத்து
கொப்பான அந்தச் சயனத்தில் தூக்கத்தினால் பரவசமானா
இனிய ஸங்கீதத்தினாலும் வீணா வாத்தியத்தினாலும் மங்களமா
ஸ்தோத்திரங்களினாலும் எழுப்பப்பட்டவனாகக் கண்விழித்து
கொண்டான் அவன் காலைக்கடனசனைக் கழித்தபின், கிருஷ்
னால் மரியாதை செய்யப்பெற்று, கிருஷ்ணனுக்கு விடைகொடுத்
அங்கேவஸிப்பதை விரும்பினான் கிருஷ்ணனும், 'அப்படியே
என்றுசொல்லி, போஜனம் கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டா
யதிவேஷம்பூண்ட அர்ஜுனனைவிட்டு, கிருஷ்ணன் பொன்மயமா
தேரிலேறி உடனே துவாரகைக்குச் சென்றார் ஜனமேஜயரே
துவாரகை அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது கிருஷ்ணனைக் காணுவத
காகத் துவாரகையிலுள்ள ஜனங்கள் நூற்றுக்கணக்கும் ஆயி
கணக்குமாக விரைந்து ராஜமார்க்கத்துக்கு வந்தனர் அ
நிமிஷமும் கிருஷ்ணனுடைய பிரிவாற்றாத யாதவர்கள் மிக
ஆவலுற்றவர்களாகக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டே
ருன்றனர் பார்க்கும் இடங்களிலெல்லாம் ஆயிரக்கணக்க
வும் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஸ்திரீகளின் கூட்டமும் போஜர்க
விருஷ்ணிகள் அந்தகர்களின் கூட்டமும் இருந்தன மகா

ியான கிருஷ்ணன அவவாறு போஜாகள விருஷ்ணிகள அநத
ள இவாகளுடைய குமாராகளனைவராலும கௌரவிககபபடடு
தனம செயயததககவாகளுககு வநதனஞசெயது அவாகளெல
ராலும ஆசீாவதிககபபெறறும குமாராகளெலலாராலும பூஜிக
பெறறுமு ஒததபிராயமுளள எலலாரையும பலமுறை தழுவிக
ணடும அழகான தமது கிருகததிற பிரவேசிததாா பிரபாஸ
ததததிலிருநது வநத கணணபிரானை தேவிமாரனைவரும பூஜித
ா

அர்ஜுனவனவாஸபாவம் முற்றிற்று

இருநூறறுமுபபததோனபதாவது அததியாயம

ஸுபத்ராஹரணபாவம்.

ாவதக பர்வதத்தில் உத்ஸவத்துக்குக் கிருஷ்ணன் முதலானவர்கள்
ானபோது ஸந்யாஸியாக வந்த அர்ஜுனனைக் கண்டதும், அவ
னுக்கு ஸுபத்திரையிடம் விருப்பமிருப்பதைத் தெரிந்து ஸுபத்
திரையை அவன எடுத்துக்கொள்ளும்படி கிருஷ்ணன அனுமதி
செய்ததும், ஸுபத்ரா கல்யாண விருத்தாந்தத்தை யுதிஷ்டிரர்
முதலானவர்களுக்குத் தூதர்களால் தெரிவிக்க அவாகளும்
அதை அங்கீகரித்ததும்)

ராஜபபரேஷடரே ! பிறகு, சில நாளானபின அநத ரைவதக
வததகில விருஷணிகளும அநதகாகளும செயகிற உதஸவம
றது நடநதது அநதக கிரிபூஜையெனனும உதஸவததில வீரா
ான போஜாகளும விருஷணிகளும அநதகாகளும ஆயிரககணக
ன பிராமமணாகளுககுத தானஙகள செயதனா அரசரே !
நதப பாவததின நாலு பககஙகளிலுமுளள பிரதேசஙகளெல
ம அனேக இரததினஙகளிழைககபபடட விசிததிரமான
ளிகைகளாலும கறபக விருககூஙகளாலும அலஙகரிககபபட
நதன அஙகே சில வாததியககாராகள வாததியஙகளை
சிததனா நாததனஞசெயபவா நாததனம செயதனா
டகாகள சஙகீதம பாடினா மஹா பராககிரமசாலிகளான
ருஷணிவமசகுமாராகள அலஙகாரஙகளைச செயதுகொணடு
ானிலல விசிததிரமாகிய தோகளிலேறி எஙகும திரிந
ா நகரதது ஜனஙகள மனைவிகளோடும வேலைககாராக
ாடும நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும காலால
நதும பலவித வாகனஙகளிலேறியும சஞசரிததனா ஜனமே
பரே ! அபபோது, பிரபுவான பலராமா மதுபானததினால

மயஙகி ரேவதியுடனகூடக ✱ கநதாவாகளால பின செலலபபெ
வராக அஙகே சஞசரிததனா அவவாறே, யாதவாகளுககு அ
னும பராககிரமசாலியுமான உககிரஸேனன, கநதாவாகள பின
பாட மஙகையாகளனேகரைத துணையாககொணடு சஞச
தான யுததததில அடஙகாத காவமுளளவாகளும மதுபா
தால மயககமுளளவாகளுமான பிரதயுமனனும சாமப
உயாநத புஷபஙகளையும வஸதிரஙகளையும தரிததுத தேவாகளை
போல உலாவினா அகரூரா, ஸாரணன, கதன, பபரு, வி
ரதன, நிசடன, சாருதேஷணன, பிருது, விபருது, ஸதயக
(அவன குமாரனுன) ஸாதயகி, பஙககாரன, மகாரவன, ஹா
திகயன, உததவா ஆகிய இவாகளும இஙகே சொலலபபட
மறறுமனேகரும பெணகளாற சூழபபடடுப பாடகாகளு
தனிததனியே ரைவதக மலையில நடககும அநத உதஸவதை
சிறபபிததனா கிருஷணன மகிழவுறறுத தமது ஸதிரீகளு
கூட அவவிடமசெனறு பிராமமணாகளுககுத தானஙக
கொடுததுப பிறகு ஸ்நயாவிியைக கணடாா மிகக ஆசசரிய
விநோதமுமான அநத உதஸவம நடநதுகொணடிருககை
கிருஷணனும அாஜுனனும சோநது உலாவினா அங
உலாவிககொணடிருநத அவாகள, வஸுதேவா பெண
அழகிய ஸுபததிரை அலஙகாரஞசெயதுகொணடு தோழி
களின நடுவிலிருககக கணடனா அவளைக கணடவுடன, அ
மேல அாஜுனனுககு விருபபம உணடாயிறறு அபபோது ம
தில ஒனறையே சிநதிததுக்கொணடிருநத அநத அாஜுன
கருததைப புருஷஸ்ரேஷடரான கிருஷணபகவான கணடறி
நகைதது, ' பாரதனே ! இதென்ன? காடடிலிருககும ஜிதேநதி
னுடைய மனம சிறறினபபபறறினால கலஙகுகிறது அாஜு
இவள எனககும ஸாரணனுககும உடனபிறநதவளா
ஸுபததரையெனபவள என பிதாவுககு அனபுளள பெ
உனககு ஸுகமுணடாகடடும, உனககு விருபபமிருந
என பிதாவுககு நானே தெரிவிபபேன' எனறா அ
அபபடிசசொலல, அாஜுனன, ' இவள வஸுதேவருை
பெண, வாஸுதேவருககுசசகோதரி அழகு நிரமபினவள இ
யாரைததான மயஙகசசெயயாள? உமது தஙகையான இநத யாத
பெண என மனைவியாவாளாயின எனககு எலலா நனமைகளை
செயததாகுமெனபது திணணம ஜனாததனரே ! இவளை ந
அடைவதறகு என்ன உபாயம? அதைசசொலலும மனிதன

✱ பாடகாகள

கூடியவறறையெலலாம நான செயவேன' எனறு சொனனுன
ணபிரான, 'புருஷஸரேஷடனுன அாஜுனு! ஸவயமவரம
ன க்ஷத்திரியாகளுககுரிய விவாஹம ஆனுல, ஸதிரீகளின
பாவம நிசசயிககக கூடாததாயிருபபதனுல அதில நிசசய
லை பலாதகாரமாக எடுததுககொணடு போவதும க்ஷததிரிய
ாகளுககு நியாயமான விவாஹமெனறு தாமசாஸதிரம தெரிந
ாகள அறிகினறனா அாஜுனு! சூரனும யதிவேஷததைத
ததவனுமாகிய நீ காலததினுடைய அனுகூலததை எதிா
ாதது எனது சிறநதஸஹோதரியைப பலவநதமாக எடுததுக
ாணடுபோ. ஸவயமவரம செயதால அவளுடைய கருததை
ா கணடாா' எனருா அதன பிறகு, அாஜுனனும கிருஷண
ம செயயவேணடிய உபாயததை நிசசயம செயதுகொணடு
கிரம செலபவாகளாகிய சிலதூதாகளை இநதிரபபிரஸததில
ிககும தாமராஜருககு அதையெலலாம தெரிவிபபதறகாக
பபோதே அனுபபினா மஹாவீரரான தாமபுததிரா அதைக
டடதும குநதியோடுகூட அனுமதிகொடுததாா பீமஸேன
ம அதைககேடடுத தஙகள காரியம நிறைவேறினதாக நினைத
ன இவறறையெலலாம தூதாவநது சொலலககேடடு, சிறநத
ததியுளள கிருஷணபகவான, அாஜுனனுககு அனுமதி
காடுததுவிடடுக காரியம இவவிதம செயய வேணடுமெனறு
னததிறகுள வைததுககொணடு தூதாகளுடனகூடவே துவார
கககுச செனருா

இருநூறறுநாறபதாவது அததியாயம

ஸுபதராஹரணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(துவாரகையின் வெளித்தோட்டத்தில வஸித்த அர்ஜுன ஸந்யாஸியை
யாதவர்கள் கண்டதும, அவனை ஸுபத்ரையின் கன்யாந்தப்
புரதத்தில் வஸிக்கும்படி பலராமர் சொன்னதும்)

சாரகளால சமாசாரம தெரிவிககபபடட யுதிஷடிரா அனு
தி கொடுததாா பிறகு, கிருஷணனுல செயயவேணடிய உபா
ததைச சொலலி விடைகொடுககபபெறற அாஜுனன, கிருஷண
டைய அபிபபிராயபபடி செனறுன அவன காரியததை நிறை
வறறுவதறகாகத துவாரகாநகரததின ஸமீபததிலுளள ஒரு
சாலையில தஙகினுன அபபோது ரைவதகமலையில அநத உத
வம முடிநது யாதவாகளனைவரும துவாரகா நகரததுககுச
சனறனா அனேக மரஙகளாற சூழபபடட அழகிய அநத

உதயானவனததில சுபததிரையை நினைததுககொணடே
கறபாறையினமேல அாஜுனன உடகாாநதிருநதான ஆச
மரஙகள, பனைமரஙகள, அசுவகாணமரஙகள, மகிழமரஙகள,
தமரஙகள, சணபகமரஙகள, அசோகமரஙகள, புனனைமரங
தாழைசள, பாதிரிமரஙகள, கொனறைமரஙகள, அஙகோலம்
கள, திணிசமரஙகள முதலிய அநேக மரஙகளினுற சூழபப
கறபாறையினமேலுடகாாநது, அழகாகபபேசுமஸுபதரை
அடிககடி நினைததுககொணடிருநத அநத அாஜுனன தப
லாக வநதுசோநத யாதவ வீராகளைக கணடான பலரா
ஹாாததிகயன, ஸாமபன, ஸாரணன, பிரதயுமனன, கதன, ச
தேஷணன், விதூரதன, பானு, ஹரிதன, விபருது, பருது இ
களையும மறறுமுளள அநேகரையும கணடு மனததிலுளள
ரததை அடககிககொணடான பிறகு, யாதவாகளனைவ
சோநதுவநது அநத ஸநயாஸியைககணடு அனபோடும வ
கததோடும சுறறினறனா பிறகு, அநத ஆாஜுனன
மகிழநது நலவரவை விசாரிததான 'இநத அழகான கறபா
யினமேல யாவரும உடகாருஙகள, உடகாருஙகள' எனறு அ
யதியினுற சொலலபபடட அநத யாதவஸ்ரேஷடாகளெலலோ
'நலவரவு' எனறு சொலலிச சமீபததில உடகாாநதனா
வீராகள பககஙகளில உடகாாநதபின, ஆாஜுனன தன கருத
மறைததுககொணடு க்ஷேமம விசாரிததான பலராமா, '
லாம க்ஷேமம' எனறு சொலலி, 'பிராமமணரே! எஙகிரு
வநதிருககிறீா? புணணியமுளளவைகளான எநதஎநத மலைக
யும தீாததஙகளையும க்ஷேததிரஙகளையும வனஙகளையும பா
திருககிறீா? பேசுகிறவாகளிற சிறநதவரே! நீா எனமீது அனுக
கனுசெயது சொலலககடவீா' எனறு சொனனா

ஜனமேஜயரே! அவன, தீாததஙகளையும பாவதஙகளை
நதிகளையும வனஙகளையும தான பாாததததைபபறறிய வி
தாநதஙகளைச சொனனுன ஜனமேஜயரே! அபபோது பரிசு
மான தாம கதைகளைக கேடடுச சநதோஷமடைநத யாதவவீ
கள கதையின முடிவில அநத ஸநயாஸியைப பூஜிததன
ஜனமேஜயரே! பிறகு, யாதவாகளனைவரும, 'ஸநயா
வேஷததோடுகூடிய இநதச சிறநத பிராமமணா நமமுடை
தேசததுககு அதிதியாக வநதிருககிறுா எநதஇடததிலிருந்
உபததிரவமிலலாமல இவாவஸிககலாம?' எனறு ஆலோசிததன
பலராமரோடு இவவாறுசொலலிககொணடிருநத யாதவாகள
வரும, தஙகளையெலலாம ஸநதோஷபபடுததுகிறவராகிய கண
பிரான வருகிறதைக கணடனா பலராமா, 'குழநதா

சவா! வா' எனறழைததது, 'ஸநயாஸாஸரமததை வகிததிருக
விதவானுன இநத அநதணா நமமுடையதேசத்ததுககு அதிதி
வநதிருககிறுா மழைககாலததிய நானகுமாதஙகளிலும
பபதறகாக நமதுநகரததை நோககிவநதவா கிருஷணு!
எநத இடததில வஸிககலாமெனபதை எனககுச சொல'
று கேடடாா அதனைக கிருஷணன கேடடு, 'மஹானுபாவரே!
களிருககையில நியாயமாக நான பராதீனன யாதவாகளைப
ருமைபபடுததுகிறவரே! உமககுப பிரியமான இடததில
ரை வஸிககசசெயயலாம' எனறு சொனனுா மஹாபலசாலி
ன அநதபபலராமா அநதசசொலலிஞல ஸநதோஷமடைநது
ஷணனைத தழுவிககொணடு ஆலோசனை செயது, 'இநதப
திமானுன் ஸநயாஸி வருஷாகாலததிய நானுமாதஙகளும
பதரையின கனனியாநதபபுரததில வேணடியபோஜனததைப
ததுககொணடு தோடடததில கொடிபபநதலகளில வஸிகக
மெனறு எனககுத தோனறுகிறது குழநதாய! உன அனுமதி
றுல யாதவாகளெலலாரும ஒபபுககொளளவா' எனறு சொன்
ஸ்ரீ கிருஷணபகவான, 'இவா சிறநத பலசாலியும பாாபப
கு அழகுளளவரும இன்சொறசொலலுகிறவரும ஒளியுளள
ம கலவி கேளவி மிகுதியாக உடையவருமாயிருககிறுா இவா
னியாமாடததின ஸமீபததில வஸிபபது தகாதெனபது என
தது, ஆனுல, நீா பெரியவா, விதிககததககவா, நடததுகிறவா,
ஸதிரநதெரிநதவா, தாமததைச செவவையாக அறிநதவா, நீா
லலுகிறதை நான தடுபபதிலலை, நீாசொனனதைச் செயவேன,
மைதீமைகளை அறிபவா உமமைவிட வேறு யாருமிலலை' எனறு
னனுா அநதப பலராமா, 'இவா தேசததுககே அதிதி,
மைபொருநதினவா, தாமிஷடாகள யாவரிலும சிறநதவா,
பதியுளளவா, வினயமுளளவா, ஸததியமே பேசுகிறவா,
தநதிரியா இவா ஸநயாஸாஸரமததை வஹிபபவா, மனததை
றியலாம தாமரைககணு! என சொலலினற கடடளையிடப
ட நீ, இவரை அழகான கனனியாநதபபுரததுககு அழைததுக
ணடுபோய ஸ பதரைககுத தெரிவி பக்ஷணஙகளையும
ஜனஙகளையும பானஙகளையும விருபபமான மறற உணவுகளை
கொடுதது உபசரி' எனறு சொனனுா

இருநூற்று நாற்பத்தோராவது அத்தியாயம்

ஸுபத்ராஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தான் முன் கேட்டிருந்த லக்ஷணங்களினால் அர்ஜுனனென்று சந
கித்த ஸுபத்ரை பாண்டவர்களுடைய க்ஷேமத்தை விசாரித்ததும்
அர்ஜுனன் உண்மைசொன்னதனால் காதல்கொண்ட அவளைப்
பற்றி ருக்மிணி தேவகிக்குத் தெரிவித்ததும், ஸுபத்ரா
விவாஹத்தை நடத்துவதற்காகச் சிவோத்ஸவம்
என்ற காரணத்தைக்கொண்டு கிருஷ்ணன் யாத
வர்களோடு கடலிலுள்ள தீவிற்குச் சென்றதும்)

அநதக கிருஷணன, 'அபபடியே செயயலாம' என
சொலலி அநதஸநயாஸியுடன ஸஙகேதஞசெயதுகொணடு
தோஷமடைநதார ரைவதகபாவததில கிருஷணனும அாஜ
னும இஷடபபிரகாரம சஞசரிதத பிறகு, கிருஷணன அாஜனி
கையினறு பிடிததுக்கொணடு துவாரகா நகரததில பிரவேசிதத
ஸௌககியததுககுரிய பொருளகளெலலாம நிரமபியதும அ
யதுமான 'தமது அரணமனையில பிரவேசிதது ருகமிணிக
ஸததியபாமைககும அாஜுனன தீாததயாததிரைககு வநதிரு
தைதத தெரிவிததார அவாகளிருவரும கிருஷணன சொனன
கேடடு, 'பாணடு புததிரனன அாஜுனன நம ஊருககு வரு
தை நாம எபபோது காணபோமெனற பெரிய ஆசை எஙக
வருககும எபபோதும மனததிலிருநதுகொணடே இருககிற
எனறு சொனனாரகள இவவாறு ருகமிணியும ஸததியபாமை
மிகபபிரியமாகச சநதோஷததுடன பேசுவதைதக கணடு அ
ஸநயாஸி சநதோஷமடைநதார எலலாரும ஸநதோஷபப
தனால அநத ஸநயாஸிவேஷநதரிதத அாஜுனனும ஸநதே
மடைநதான நிஜரூபம தெரியாமல வநது சோநதிருக
அாஜுனனை எலலாரும பூஜிககககணடு கிருஷணபகவான தா
சநதோஷததுடன கௌரவிததுப பூஜை செயதார மனத
கினிய அதிதியும மிகச சிறநதவனுமாக வநதிருககிற அநத
யைபபாாதது அநதக கிருஷணபகவான தமமுடன பிறநத ச
தரியான ஸுபததரைககுப பினவருமாறு சொலலலானார

'ஸுபததரையே! இநத ரிஷி நமது தேசததுககுப புதி
ராகவநதவா, உறுதியான நியமமுளளவா இவா உன கனனி
தபபுரததில வசிததுககொணடு எபபோதும பூஜையைபபெற
வா இநத யதிககு நீ பூஜை செயயவேணடுமெனறு நமது பெ

ிவ பலராமரும நியமிததிருககிருா யதுபுததிரியே! பக்ஷணங
ாயும போஜனஙகளேயும அனபுடன கொடுதது எபபோதும ஸங
ஷியை ஆராதனம செய இநதரிஷி எனன சொலவாரோ அதை
லலாம சநதேகமிலலாமல நீ செயயவேணடும ஸுபதரே! நீ
ாஸிகளுடனகூட இவா வசததிலிருபபாயாக ஸுபதரையே!
ரகாலஙகளிலும பிக்ஷககாகத தேடிவநத யதிகள யாதவா
ின கனனியாநதபபுரஙகளிலேதான வாஸஞ செயதுகொணடி
தனா சிறநத புகழுளளவளே! கனனியாநதபபுரததிலுளள
னிகைகள சோமபாமல சரியான காலஙகளில அவாகளுககுப
ாஜனஙகளேயும பக்ஷணஙகளேயும கொடுபபது வழககம'
ருா அநத ஸுபதரை, கிருஷணனப பாாதது, 'அபபடியே
கடடும, நீா சொனனபடி செயவேன என ஒழுககததினுலும
னிவிடையினுலும பிராமமணஸரேஷடரைச சநதோஷிககச
யவேன' எனருள இவவாறு தனஞசயன ஸுபதரையினுல
க்ஷணபோஜனஙகளினுல மிகவும ஆராதிககபபடடு ஸநயாஸிரூப
கவே சிலகாலம வஸிததான குணஙகளெலலாம நிரமபினவ
ம கிருஷணனுககுச சகோதரியுமான ஸுபதரையை எபபோ
ம பாாபபதனுல அவனுககு அவளமீது காதலுணடாயிறறு
ந்தச சிறநத பெணணைககணடு தன எணணததை வெளிபபடுத
மலே உஷணமான நீணட பெருமூசசுவிடடு மனமதனுககுட
டடான துருபதன புததிரியான கிருஷணையையுஙகூட அழகில
ுபதரைககு ஒபபாக அவன நினைககவிலலை இநதிரசேனையென
ம பெணணோ அலலது வருணன மகளோ நேரே பூமியில வநதி
பபதாக நினைததான, பூாவகாலததில சிறநதவாகளான அநதத
வ கனனிகைகளுஙகூட இபபோது இநத ஸுபதரைககு ஒப
க இராாகளெனறும நினைததான தீாதத யாததிரைககுக
ிதத காலஞசெனறும, காமனுடைய அஙகுசததினுல ஸுபத
ரயினிடம தடுதது நிறுததபபடட அாஜுனன தனஸஹோதரா
ளயும நினைககவிலலை தோழிமாாகளின கூடடததோடு சோநது
ளையாடடும விநோதமுமாயிருநத ஸுபதரையைககணட அவன,
வாஹாதேவியைககணட அககினிபோல விருபபுறருன புகழ
றற அாஜுனனுடைய ஜனனததையும மகிமையையுமபறறிக
னெனனும யாதவன ஸுபதரையினிடததில முனனமே
சாலலியிருநதான சிறநத ஞானமுளள கணணனும முனனா
ஒழுககததைககேடடு அதறகு அாஜுனனை உபமானமாகக
றி அவன வரலாறறைச சொலலியிருநதாா சிறநத வில
ாளிகளான யாதவாகளுள அாஜுனனை உபமானமாக வைத

துததான கோபிததும காவிததும பேசுவதும, பராககிரமதன
செயவதும நடநதன யாதவாகள ஒருவாககொருவா சண
பூசலகளில, ‘அாஜுனனகூட எனக்கு ஈடாகான நீ எங
எனறு சொலலிககொளவா யாதவாகள தஙகளுககுப பிற
பிளளைகளை எடுததுககொளளுமபோது, ‘குழநதாய! பராகர
தில அாஜுனனுககொபபான விலலாளியாகக கடவாய’ என
ஆசீாவாதஙகளைக கூறுவா அதனால, அாஜுனனுடைய பரா
மததைபபறறியே பரதஸரேஷடனான அவனமேல ஸுபத
ஆசைகொணடிருநதாள அநத ஸததியஸநதனுடைய அழகி
லும திறமையினாலும மயலுறறுள தூதாகளிடததும அ
களின கூடடஙகளிடததும கதனெனனும யாதவனிடததும கே
விபபடடே, தானகாணாத அாஜுனனமேல அநத ஸுபத
மனம வைததவளாயிருநதாள எவன எவன குருஜாஙகல தே
ததைபபறறிப பேசுவதாகக காணபபடடானோ, அவன அவ
யெலலாம அபபோதே ஸுபதரை அாஜுனனைபபறறிக கே
பது வழககம இவவாறு அடிககடி கேளவியுறறிருநததனா
பலமுறை விசாரிததறிநததினாலும அாஜுனன ஸுபதரைக
கணமுன நினறவனபோலானான நாண உரைதலினால வடுபப
வையும ஸாபபஙகளைப போனறவையுமான புஜஙகளைப பாா
போது ஸுபதரைககு இவன அாஜுனனதானெனறு நிச
மூணடாயிறறு ஸுபதரை அாஜுனனுடைய உருவததை
படிபபடடதாகக கேடடிருநதாளோ அபபடிபபடட உரு
தோடுகூடிய யதியைககணடு மிகுநத ஆனநதமடைநதாள

ஒருகால, அாஜுனன உடகாாநதிருககுமபோது, ஸுபத
‘முனிவரே! நீா பலதேசஙகளிலும கிராமஙகளிலும எவவ
சஞசரிததீா? நீா இடைவிடாமல சஞசரிககுமபோது தடாகங
நதிகள, காடுகள, தேசஙகள எவவெவறறையடைநதீா?’ என
கேடடாள ஸுபதரையால அவவாறுகேடகபபடட அாஜுன
மிகுநத ஸநதோஷததுடன அவளைப பாாதது அமிாதமபோ
அனேகம வேடிககை வாாததைகளைப பேசி, பலவிதமான க
களைச சொனனான அவன உலகததில அனேகவிதமாக
சரிதத விஷயததைக கேளவியுறற அநதக கனனிகைககுத த
நினைததது நினைததவாறே நிசசயமாயிறறு ஒரு புண
காலததின ஸநதாபபததில ரஹஸயததில தனிமையாக ஸு
ரை அாஜுனனிடம சென று ஸநதோஷததுடன, பகவான
ஸவாமிகள தேசஙகளெலலாம சஞசரிததபோது காண
பிரஸததததில வாஸஞ செயகிற எஙகள அததையாகிய குநதி

ணடதுணடா? யுதிஷடிரா ஸஹோதராகளெலலாரோடுஙகூட
நேகமாகவும ஸநதோஷமாகவும இருககிறுரா? புததிசாலியான
ாமராஜாவினிடம பீமன தன கடமையைச செயதுவருகிறுனு?
ாமராஜாவின இஷடததையே கருதும தனஞசயன தன பிழை
லை காமபோகஙகளை விலககியிருநதவன குறிதத காலததைக
ழிததானு? ஸுகஙகளில பழககபபடடவனும கஷடஙகளை
றியாதவனும நீணட கைகளுடையவனும எதிரிகளை அடககுகிற
னுமாகிய பாாததன வெளிததேசஙகளிலவசிததவன இபபோது
ஙகே ஸஞசரிககிறுன? பகவானுகிய நீஙகள அாஜுனனைக
ணடாவது கேடடாவதிருபபீாகளா?" என று கேடடனள
வள சொனனதைக கேடடுச சிரிததுககொணடு அவளைப
ாாதது, 'குநதிதேவி புததிராகளோடும மருமகளோடும ஸுக
ாக இருககிறுள, பிளளைகளைபபாாததுச சநதோஷமடைநது
காணடு காணடவபபிரஸததததிலிருககிறுள பாணடவனுன தனஞ
யன, தாயாரும ஸஹோதராகளும அனுமதிகொடுககப பெறறுச
னனியாசி ரூபததோடு தனிமையாகத துவாரகையில வஸிக
றுன கிருஷணஸஹோதரியே! நீ எபபோதும பாாததுககொண
ருநதும என கணடுபிடிககாமலிருககிறுய?' என று சொனனுன
ருஷணனுடைய தஙகையான ஸுபதரை அவன சொனனதைக
கடடபோது, பெருமூசசு மிகுநது நிலததைக கீறிககொணடு நின
னள அபபோது ஆயுததாரிகளெலலாரிலும சிறநதவனுன
ாஜுனன மிகுநத ஸநதோஷமடைநது, 'அாஜுனன நான
ான, சிறநத பெணணே! கேளவியினுல என னிடததில உனக்கு
ிருபபமுணடானதுபோல எனககும எபபோதும உன குணங
ளைக கேடடதனுல உனமேல விருபபமிருககிறது. ஸுபதரையே!
லலநாளில தாமபபிரகாரம நான உனனுல விவாஹஞ்செயயப
டடு ஸாவிததிரிககு ஸததியவானபோல உனககுக கணவனுகக
டவேன' என று சொனனுன இவவாறு சொனனவுடன, அாஜு
ன லதாகிருஹததுககுள பிரவேசிததான அதன பிறகு,
மலவியவளான ஸுபதரை வெடகமும காதலுமுறறவளாகி
யாநத சயனததிற படுததுககொணடு என றும மயஙகாதவள
யககமடைநதாள அவள மனததில வெடகமுளளவளாயிருநதத்
ல சனனியாசிககுரிய பூஜையைச செயயவிலலை; சனனியாசிரூபபு
ததில நடநத விஷயததைக கிருஷணபகவான ஞானதிருஷடியினுல்
றிநது அபபோதே அாஜுனனுககுப போஜன முதலியவறறைக
காடுக்குமபடி ருகமிணிககுக கடடளையிடடாா அபபோது முதல்
ாஜுனன அநத ஸுபதரையையே நினைததுககொணடு காமத

தினல மிகவும பீடிககபபடடு அநதத தோடடததிலிருநதான
ஸுபதரையும அாஜுனன பிரிவை ஆறருதவளாயிருநதா
மனஙகலஙகாத ஸுபதரை இளைததும, முகமிறமாறியும, மன
கவலையும வயஸனமுமமிகுநதும எககாலமும பெருமூசசுவிட
கொணடும, படுககை ஆஸனம சநதனம புஷபம போகஙகள இவ
றில ஒனறினலும ஆறுதலையடையாமலுமிருநதாள, இரவும பகலு
படுபபதிலலை, பாாபபதறகுச சிததபபிரமைகொணடவளபோ
ருநதாள இபபடி வியஸனபபடடுககொணடிருககிற ஸுபத
யை நோககி ருகமிணிதேவி, 'யதுவமசததுப பெணணே! சிற
வளே! தைாயததைக கைபபறறி வியஸனபபடாமலிரு' என
சொனனள

இவவாறு, கிருஷணன உததரவினல ஸுபதரைககுசசொல
ருகமிணி தன மாமியாரான தேவகியினிடமசெனறு, 'அாஜுன
யதிவேஷததோடு மிகுநத நியமமுளளவனுக வநதான அவ
கனனியாநதபபுரததுககுடபோய ஸுபதரையால சநதோஷ
துடன பூஜிககபபடடான ஸுபதரையும அவனையறிநதுகொண
லஜஜைபபடடு மயலகொணடிருககிருள அவள அலலும பகலு
உணபது முதலியவறறைவிடடுப படுததபடி இருககிருள' என
ரகஸயமாகச சொனனள ருகமிணி இவவாறு சொலலககேட
தேவகி, வயஸனபபடடுககொணடிருககினற ஸுபதரையினருகே
செனறு, அவளைபபாாததது, நயமாக, 'யாதவியே! சிறநதவளே
தைரியததைக கைபபறறி வயஸனபபடாமலிரு ஸுபதரையே
சிறநத புததியுளள ராஜாவாகிய வஸுதேவருககும கிருஷணனு
கும தெரிவிததாவது உனககுச சநதோஷததைச செயவிககிறேன
உன சமாசாரததைப பிறகு தெரிநதுகொளளுகிறேன, பெண
ணியே! வியஸனபபடாதே' எனறு சொனனள ஸுபதரையி
பிரியததைச செயகிறவளாகிய அநதத தாயாா இவவாறு அவளு
குச சொலலிவிடடு அபபோதே ஸுபதரையைபபறறி வஸுதே
ருககுத தெரிவிததாள 'ஸுபதரை ஏகாநதததில தனித
உடகாாநதிருககிருள, ஸுகமாக இலலை, தோடடததிலிருககு
அழகுளள ஸநயாஸி அாஜுனனெனறு நாஙகள கேளவிபப
கிறோம உயாநத புததியுளளவரே! நமது உறவினா கேடக
கூடியதாயிருநதால அகரூரனுககும கிருஷணனுககும ஆஹு
னுககும சாதயகிககும இது தெரிவிககததககது' எனறு சொ
ளள அதைககேடடு வஸுதேவா, அகரூரருககும ஆஹுகனு
கும தெரிவிதது அவாகளோடும கிருஷணனேடுமகூட ஆலோசி
தாா அகரூரரும உகரஸேனனும சாதயகியும கதனும பிருதுசி

ஸ்ரீ கிருஷணனும சினியுடனசோநது, 'இது செயயலாம,
செயயவேணடும, இதைததான செயயவேணடும்' எனறு
படி சொலலி நிசசயம செயதனா ஜனமேஜயரே! ருகமிணி
ஸதயபாமையும தேவகியும ரோகிணியும வஸுதேவரோடு
புரோகிதா சொறபடி நினறு பனனிரணடாவதுதினததில
ததைை நடதத ஆலோசனை செயதனா ஜனமேஜயரே!
ணன ஆாஜுனனுடைய விருபபம நிறைவேறுவதறகாகவும
தரையின துயரததை நீககுவதறகாகவும பலராமருககும
வருககுந தெரியாமல கலயாணஞ செயயககருதி மஹாதேவ
க்காக முபபததுநானகுதினம இரவுமபகலும மஹோதஸவம
தெனறு சொலலி, 'இனறைககு நாலாவதுநாள எலலாவரு
ாரும யாதவாகளனைவரும பெணடு பிளளைகள சுறறததா
ககாராகளுடன கடலில உளதீவுககுச செலலககடவா' எனறு
தில பறையறைவிததா இவவாறு கடடளையிடபபட்ட
களெலலாரும அவவாறே எலலாவறறையும செயதனா
மஜயரே! பிறகு, எலலாயாதவாகளுககும கடலின உளதீவில
ததுநானகு இராபபகல பெரிய உதஸவம நடநதது கிருஷ
பலராமா, ஆஹுகன, அகரூரா, பிரதயுமனன, சினி, ஸத
இவாகளும குகுரதேசததவாகளும அநதகதேசததவாகளும
ாகளும மகிழசசியுறறு ஸமுததிரததிறகுச செனறனா
ாகளும நகரதது ஜனஙகளுமாகிய அனைவரும பிராமமணாக
யநதிரஙகள பூடடிக கொடிகள கடடின கபபலகளிலேறிச
திரயாததிரை போயினா அபபோது, ஸுபதரை, ஆாஜுன
ரவபபட்டு யாதவரெலலாராலும பூஜிககபபட்ட தாமரைக
ாரிடம விரைவாகசசெனறு, 'அநதப பகவானுன ஸநயாஸி
பிரணடுநாள காரியததுடன இஙகு இருககபபோகிறாராம
ருநதால அவருடைய பூஜைமுறையை யாா விடாமல நடதது
எனறு கேடடாள கணணபிரான அவளைபபாாததது, 'யது
ரியே! அநத ரிஷியைப பூஜிபபதறகு உனனைத தவிர வேறு
சிறநதவா? இஙகே யாரும அதறகுததகுதியுளளவரிலலை இப
நம அபிபபிராயபபடி நீயே அமமஹரிஷியின சொலலில
பபட்டுப புகழையும தாமததையும கவனிதது அவருடைய
ஙகளையெலலாம செயவாயாக ஸுபதரையே! அநத முக
ன அதிதிககும மறறுமுளள தவசிகள எலலாருககும நீயே
டியவறறைச செயது அடஙகியிருபபாயாக' எனறு சொன
இவவாறு மதுஸூதனா யதிபிக்ஷைககாக ஸுபதரைககுக
ளையிட்டுச சஙகவாததியததோடும பேரிகையின முழககத

தோடும் சென்றூர் பிறகு, குருக்களும் அந்தகர்களும் உக்கி ஸேனன் முதலிய ஏனையோரும் பறைகளும் பேரிகைகளும் முழங் உள் தீவைச் சேர்ந்து தானதர்மங்களைச் செய்தனர் மலைகளே டும் மஹாவனங்களோடுங்கூடிய அப்பெருந்தீவு ஏழுயோசனை அகலமும் பத்துயோசனை நீளமுமுள்ளதாயிருந்தது கரைகளோ கூடிய அநேக தடாகங்களோடும் வாவிகள் குட்டைகளோடு அழகிய காடுகளோடும் கூடிய தோட்டங்கள் எல்லா யாதவர்களு கும் கிருஷ்ணனுக்கும் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தோடு விளையாடு தற்கு யோக்கியமாகவும் குருக்களுக்கும் அந்தகர்களுக்கும் யா வர்களுக்கும் பிரியமாகவும், இரண்டாவது ஸ்வர்க்கம்போல் சிற புள்ளதாயிருந்தது உக்கிரஸேனனைத் தலைவனாகவுடைய குரு களும் அந்தகர்களுமாகிய அனைவரும் தானதர்மங்களைச் செய்து கொண்டு முப்பத்துநான்கு இராப்பகல்கள் ஸந்தோஷமாக பொழுது போக்கினர் யாதவர்களெல்லாரும் பலவிதமான மாலை களையும் ஆபரணங்களையும் சந்தனங்களையும் அணிந்து மன களித்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர் அப்போது அழகான ஆட்டம் பாட்டு வாத்தியங்களினால் ஸந்தோஷமடைந்தனர் யாதவஶ்ரேஷ்டரான சார்ங்கபாணி நடுவில் திரும்பிவரும்போது ஸுபத்திரையை விவாஹஞ் செய்துகொள்வதற்குச் சரியான கா மென்று அர்ஜுனன் நினைத்தான்

இருநூற்றுநாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

ஸுபத்ராஹரணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸுபத்ரா கல்யாணம்)

பாண்டவனுன அர்ஜுனன், குருக்களும் அந்தகர்களு யாதவர்களும் தீவுக்குச் சென்றதைத் தெரிந்துகொண்டபின ஸுபத்திரையைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு சொல்லலானன ஸுபத்திரையே! எல்லாவருணங்களிலுமுள்ள ஶ்ரேஷ்டர்களுக்கு நன்மைக்காகத் தாமுமுள்ள விவாஹம் ரிஷிகளால் சாஸ்திரத்தை அனுஸரித்து அநேக வகைகளாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதனைக் கேள் தந்தை, ஸஹோதரன், தாய், மாதுலன், தந்தை யின் தந்தை, தந்தையின் ஸஹோதரன் இவர்கள் கன்னிகை யைத் தானஞ் செய்வதற்கு அதிகாரமுள்ளவர்கள் ஸுபத் ரையே! உன் தந்தை சிவபிரானுடைய மஹோத்ஸவத்தைத் தரிசிக்க விரும்பிப் பிள்ளைகளோடும் பேரர்களோடும் சுற்றத்தார்

ளாடுமகூட உளதீவுகருப போயிருககிறுா விசாலமான நேத
ரஙகளையுடையவளே! என உறவினருமா தூரதேசததிலிருககினற
ா ஸுபதரையே! ஆதலால விவாகஙகளில ஐந்தாவதான காந
ர்வ விவாகநதான நமககுச சாஸதிரததுககு ஒததது யாதவி
ப! கனனிகை வரனிடம சேருமா விஷயததில நானகு வகையான
ரியைகள விதிககபபடடுளளன நியாயமான விவாகஙகளின
ரலாறு எபபடியெனறு கேள. கனனிகையை வேணடும வரனை
ழைததுச சாஸதிர விதிகளைசசெயது அவனுககுத தநதையினுல
காடுககபபடடவள பதனியெனறு பெரியோராற சொலலபபடு
றுள அவள கணவனுககு அடஙகினவளும கறபுளளவளுமா
ருபபவள வேலைககாரரை நடததுவதறகும தனனைககாபபாறறு
தறகும கனனிகாதானததில வாஙகிககொளளபபடட பெண
ாயையெனறு அறிஞரால சொலலபபடுகிறுள வரனுடைய
நதையினுல தாமமாக வரிககபபடடுத தன வீடடுககழைததுக
காணடு வரபபடடு வயது வநதபின சாஸதிரோகதமாக வரன
நதையினுல கனனிகாதானம செயயபபடடவள தாரமெனறும
திாகிருதையெனறும சொலலபபடுகிறுள தானே விருமபிய
ததிரோதபததிநிமிததமாகக காநதாவவிவாகஞ செயதுகொள
பபடடு அடஙகின பெண பிரஜாவதியெனனபபடுகிறுள தனக
க் கணவனைத தானே உணடுபணணிககொளளுகிறவள (ஸவயம
ரத்தை வரிபபவள) ஜாயையெனறே பெயருளளவள இநத
ானகு வகைகளிற சோநத பதனி, பாாயை, தாரம, ஜாயையென
ும நாலவாமடடும அகனிஸாக்ஷியாகத தாம சாஸதிரததிற
சாலலபபடட கிரியைகளோடு விவாஹம செயயபபடுகிறவாகள
ாநதாவ விவாகததிறகுக கிரியைகளிலலை அது விருபபததினு
லயே நடககததககது, விருபபமுளள பெணணுககு விருபப
ளள புருஷனுடன ரஹஸயததில மநதிரமிலலாமற செயயபபடுவ
ாகச சொலலபபடுகிறது யாதவ புதரியே! நான சொலலுகிற
ரியையிலலாத விவாஹததைததான நீ செயயவேணடும. அயன
ம ருதுவும மாதமும பக்ஷமும திதியும கரணமும முகூாததமும
கனபலமும சோநதிருககினறன விசாலமான நேததிரஙகளை
டையவளே! உததராயணம விவாகததிறகுச சிறநதது மாதங
ளில வைகாசி மாதமும பக்ஷஙகளில சுககிலபக்ஷமும நக்ஷததிரங
ளில ஹஸதமும திதிகளில திருதியையும கரணஙகளில பவமென
ும கரணமும லகனததில மகரமும சிறநதவை மைதரம' என
ும முகூாததமும நமமிருவருடைய சுப காரியமான விவாஹத
றகு உரியது. ஸுபதரையே! இனறு இரவில இவையெலலாம

சேரப்போகின்றன பிரகாசிப்பவரில் சிறந்தவரான சூரியபகவா
அஸ்தமனமாகிறார் மேற்சொன்ன விவாஹலக்னம் இந்த ராத்தி
யில் வரப்போகிறது. ஸந்தேகமில்லை ஜகத்துக்குக் காத்தாவு
ஸர்வஜ்ஞருமான நாராயணருங்கூட அறியமாட்டார் இந்தத்தா
சங்கடம் வந்திருக்கும்போது எதைச் செய்தால் ஸுகமுண்ட
கும்? யாதவியே! மனத்திலுண்டான காதலினால் ஒன்றுந் தெ
யாமல் பிதற்றுகின்ற எனக்கு யதுபுத்திரியான தேவி ஏன் ம
மொழி சொல்லாமலிருக்கிறாய்?" என்றான்

ஸுபத்தரை, அர்ஜுனன் சொன்னதைக்கேட்டுக் கிருஷ்ணனை
யே சிந்தித்துக் கண்ணீரினால் மறைக்கப்பட்ட கண்களோடு ஒ
றும் சொல்லாமலிருந்தாள் ஜயிப்பவரிற் சிறந்தவனான அர்ஜு
னன் விருப்பத்திலுண்டான பிரமையினால் பிதற்றிக்கொண்டு ஸ
கிருஹத்துக்குட்சென்று தன் பிதாவான இந்திரனைத் தியான
செய்தான் அர்ஜுனன் தியானிப்பதையறிந்து பெரியமனமுள
இந்திரன் இந்திராணியும் நாரதர் முதலான முனிவர்களும் கந்த
வர்களும் தெய்வலோக நாட்டியப் பெண்களும் சாரணர்களு
யக்ஷர்களும் அருந்ததியும் வஸிஷ்டருமசூழக் குசஸ்தலியென்னு
இடத்திற்கு வந்தான் கிருஷ்ணனும் ஸுபத்தையறிந்துகொண
நித்திரையினால் ஒன்றுந் தெரியாதிருந்த பலராமரை விட்டுவிட
அக்ரூரர், சினி, ஸத்யகன், கதன், வஸுதேவர், தேவகி, புத
மானான ஆஹுகன் இந்தப் பந்துக்களுடன்கூட இரவில் துவாரக
புரிக்கு வந்தார் பெரும் புகழ்பெற்ற தேவ தேவரான கிருஷ்ண
பகவான் நாரதர் முதலான ரிஷிகளைப்பூஜித்துக் குசலப்ரச்ன
செய்தார் தேவேந்திரன் விவாஹ காரியத்தைக்குறித்து வேண்ட
அவர், 'அப்படியே யாகட்டும்' என்று மறுமொழி கூறின
ஆஹுகனும், வஸுதேவரும், அக்ரூரரும், ஸாத்யகியும் இந்தி
னுக்குத் தலைவணங்கி, 'தேவர்களுக்குத்தேவனே! லோகங்களுக
நாதனே! ஜகத்தைக் காப்பவனே! உனக்கு நமஸ்காரம் வி
வத்தை ஜயிப்பவனே! பிரபுவே! நீ கேட்டதனால் அனுக்கிரகிக்க
பெற்ற நாங்களும் எங்கள் சுற்றத்தாரெல்லாரும் கிருதார்த்தா
ளானோம்' என்று சொன்னார்கள் இவ்வாறு சொல்லி இந்திரனை
கௌரவித்தும் பூஜை செய்தும் இந்திரனுடைய அனுமதிப்ப
அவர்களெல்லாரும் ரிஷிகளுடன்கூடப் பிரியத்தோடு இந்தி
புத்திரனை அர்ஜுனனுக்குச் சாஸ்திரோக்தமாக விவாகத்தை
செய்வித்தனர் அருந்ததியும் இந்திராணியும் ருக்மிணியும் தேவகி
மாகிய இவர்கள் தெய்வப் பெண்களுடன் சேர்ந்து ஸுபத்தை
கும் அர்ஜுனனுக்கும் எல்லா மங்களாசாரங்களையும் செ

னா காசியமஹரிஷி ஹோமமசெயதாா சபையிலிருநத நாா
ா முதலானவாகள எலலாரும அபபோது அாஜ⁻னனுககுச
றநத ஆசிாவாதஙகளைச செயதனா எலலாத தேவாகளாலும
ஸதோததிரம பணணபபடட தேவேநதிரன அபபோது திக
ாலாகளுடன கூட அாஜ⁻னனுககு ஸநானஞசெயவிததுக கிரீ
டம, தோளவளைகள, ஹாரஙகள, தோடாககள, குணடலஙகள
முதலிய ஆபரணஙகளினால இரணடாவது இநதிரனைபபோல
அவனை அலஙகரிததுத அவனைத தழுவிககொணடு மகிழவுறறன
அபபோது இநதிராணியும யாதவஸதிரீகளும அருநததி முதலான
ாகளுடன கூட ஸ⁻பததரையின விவாகததுககுரிய மஙகளஙகளை
டததினா அஙகுளள தேவஸதிரீகள அபஸரஸ⁻களுடன தஙக
ளுடைய ஆபரணஙகளினால ஸ⁻பததரைககு அலஙகாரஞசெயது
அவளை இநதிராணியைபபோல நினைததனா பிறகு, எலலாசசிறப
புககளோடுஞ செயயபபடட விவாகம சோபிததது அாஜ⁻னன
மநதிரஙகளினால ஹோமமசெயது ஸ⁻பததரையைப பாணிககிரஹ
ணம செயதுகொணடபோது, இநதிராணியோடுகூடிய இநதிரனைப
போல விளஙகினன அழகான ரூபமுளள அநத ஸ⁻பததரையும
அாஜ⁻னனிடம அதிகபபறறுளளவளானள அபபோது இநதி
ரன முதலானதேவாகள ஸநதோஷமடைநது, 'அாஜ⁻னனுககு
ஸ⁻பததரைதான பிராயததினாலும அழகினாலும உததம லக்ஷணங
களினாலும தகுதியுளளவள அாஜ⁻னனும ஸ⁻பததரைககுத
தகுநதவன' என்று சொனனாகள இவவாறு அநதத தேவா
களும கநதாவாகளும அபஸரஸ⁻களனைவரும யாதவாகளனைவரும
விவாகஞ செயவிததது விடைபெறறுககொணடு வநதவாறே சென
றனா யாதவாகள அாஜ⁻னனிடம விடைபெறறுககொணட
புடனே உள தீவுககுச சென்றனா அபபோது யதுநநதனராகிய
கிருஷணன அாஜ⁻னனைபபாாதது, 'பரதஸரேஷடா ! அாஜ⁻னா !
இருபததிரணடுதினஙகள இவவிடததில வாஸஞசெயதபிறகு,
சைபயம, ஸ⁻கரீவம* முதலிய குதிரைகள பூடடின என்னுடைய
ரததததில ஸ⁻பததரையுடனகூடஏறி, ஸ⁻கமாகக காணடவபபிரஸ
தம செல பாரதனே ! யாதவாகளுடன கூடப பினபு நான
வருவேன நீ, யதிவேஷததோடுகூடவே நியமததை விடாமல
அதுவரையில ருககமிணியின கிருஹததில வாஸம செய' என்று
சொனனா இவவாறு சொனனபின கிருஷணபகவான உள
தீவுககுச சென்றா அாஜ⁻னன விவாஹம செயதுகொணட

* மேகபுஷபம வலாஹகம எனகிற இரணடுமே பினசொலலபபடுவத
னால முதலிய எனபது சோககபபடடது

பிறகு தனனைக கிருதாாததனுக நினைததான. மஹாதமாவாகி
அவனுககு ஸுபததரைமேலும அவளுககு அவனமேலும ஒருவா
கொருவா அனபு விருததியாயிறறு குணஙகளிற சிறநத ஸீன
யுடன ராமா சேரநததுபோல அநத ஸுபததரையுடன அாதவி
னுன அாஜுனன சேரநதான. அாஜுனன அவளை அழகிலு
கறபிலும, 'ஹரீ, ஸ்ரீ, ஸநநதி' எனனும உததமமான தேவஸதி
களுககு ஒபபானவளாக நினைததான அநத ஸுபததரையுட
சோநத அாஜுனன அபபோது சரதகாலததில பூாணபரகாச
தோடு உதயமாகிய ஸூாயனைபபோல இயறகை அழகினுலு
விவாக சோபையினுலும அதிகமாகப பிரகாசிததான புக
பெறற அநத ஸுபததரை அநதப புருஷஶ்ரேஷடனிடம அன
வைததுக கனனியாநதபபுரததினில இருநதுகொணடு அவனை
பறறினவளாயிருநதாள

இருநூறறுநாறபததுமூனறுவது அததியாயம

ஸுபதராஹரணபாவம (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் ஸுபத்ரையுடன் கிருஷ்ணனுடைய தேரிலேறிக்
காண்டவப்பிரஸ்தம்செல்ல ஆரம்பித்தது)

அாஜுனன, விருஷணிகள அநதகாகளுடைய அநத நக
மாகிய துவாரகையிலிருநது ஸுபததரையுடன புறபபடடுப போ
தறகாக நிசசயஞசெயது ஸுபததரையைபபாாதது, 'ஸுபததரையே
நீ ஒரு பெரிய விரதம முடிபபதாககசசொலலிக குணஙகளிறசிறந
பிராமமணாகளுககுப போஜனஙகளையும பக்ஷணஙகளையும வேண
டிய மறற எலலாவறறையும அவா அவா தகுதியை யனுஸரிததுத
தானமசெய பிறகு, நாம நமது படடணததுககுச செலலவேண
டும ஸுபததரையே! உடனே மஹாராஜாவின அரணமனைககு
செல அழகும வேகமுமுளள சைபயம, ஸுகரீவம, மேகபுஷப
வலாஹகம எனனும உயாநத வெணமையான குதிரைகள பூடட
படடதும செமமையாக அலஙகரிககபபடடதுமாகிய சிறந
இரததைதை நீயே சீககிரமாகக கொணடுவா அழகியவளே! உன
தோழிமாாகளுககு, 'விரததததுககாக' எனறு சொலலிவிடடு எலல
ஆயுதஙகளோடும கூடச சீககிரம இரததைதைக கொணடுவா
நுகததடியின ஆதாரஙகளையும கொடிகளையும அமபறாததூண
களையும விறகளையும உயரமுளள பெரிய கதாயுதஙகளையும ரத
தில அமைததுககொணடுவா' எனறு சொனனுன

இனசொற சொலலுகிறவளாகிய அநத ஸுபதரை, அா
ுனனால இவவாறு சொலலபபடடவுடன, ஸகிகளோடுகூட
ஜகிருககததுககுப போனாள அஙகிருககிற காவலாளிகளைப
ாதது, 'நான ஒரு விரதததுககாக வநதிருககிறேன ஒரு
பரிய விரததசை முடிபபதறகு இநத இரதததில ஏறிககொணடு
பாகபபோகிறேன சைபயம, ஸுகரீவம முதலிய குதிரைகள
டடியதும ஆயுதஙகளையுடையதும அழகியதுமான கிருஷண
ுடைய அழகான ரதததிலேறி நான விரதததுககுப போக
வணடும' எனறு சொனனாள ஸுபதரை இவவாறுசொலல,
ாவறகாராகள அநதச சிறநத தேரில குதிரைகளைப பூடடிக
காடுதது அவளுககு மஙகளாசீாவாதஞசெயது கைகூபபி நினற
ா உயாநத லகஷணஙகள அமைநத ஸுபதரை அாஜுனன
சாறபடி ஆயுதஙகளையும மறறெலலாவறறையும ஏறறிககொணடு
ககிரமாக ரததசைசசெலுததி அாஜுனனிடமவநது அவனைப
ாாதது, 'தேராளிகளிற சிறநதவனே! உனனுடைய கடடளை
னபடி இதோ தேரைக கொணடுவநதிருககிறேன கௌரவா
ளை மகிழவிபபவனே! நீ விருபபததினபடி குருதேசதததுககுச
சலலலாம' எனறு சொனனாள சுபஙகளில விருபபமுளள
ுபததிரை தன பாததாவுககு ரதம வநததைத தெரிவிதத
றகு சநதோஷதததுடன பிராமமணாகளுககு மிகுதியான
பாருளகளைக கொடுததாள நெயயுடனகூடிய சுவைமிகக போஜ
ஙகளையும பறபல வஸதிரஙகளையும அவாகள வேணடிய அளவு
ரததையோடு கொடுததாள பலவகை உணவுகளினால திருபதி
சயவிககபபடட பிராமமணாகள அநதச செலவஙகளையு
டைநது உயாநத ஆசீாவாதஙகளைசசெயது தஙகம இருபபிடம
சனறனா அாஜுனனிடததில ஸுபததிரை, 'அாஜுனா! கடி
ாளம பிடிபபதில எனககீடானவாகள பூமியில இலலை' எனறு
னனமே சொலலியிருநதாள அதனால அநதக கிருஷணஸஹோ
ரியான ஸுபதரை முதலில தேரிலேறிக குதிரைகளுககு மஙகள
ாரியஙகளைச செயது குதிரைகளின கடிவாளஙகளைப பிடிததாள.
ரனாகிய அாஜுனன அநதச சனனியாசி வேஷதததுககுரிய
டையாளஙகளைக களைநது கவசததைதயணிநதுகொணடு பெரிய
லலைக கையிறபிடிதது வெளளைவஸதிரதததுடன அநதச சிறநத
தரிலேறினான அவன இநதிரனகொடுதத கிரீடததையும ஆபர
ஙகளையு மணிநதுகொணடு புறபபடத தொடஙகினான அமபை
ம கததியையும விலலையுநதரிதத புருஷசிரேஷடனான அாஜுன
ாயும கையும கடிவாளமுமாக அவனுடன தேரிலிருககும ஸுபத
ரையையும கணடு கனனியாநதபபுரததில பெரிய இரைசசல

உணடாயிறறு. அபபோது அஙகுளள கனனிகைகள கிருஷ
ஸஹோதரியான ஸுபதரை போவதைபபாாததது, 'ஸுப
ரையே! அழகாகபபேசுகிறவளே! கிருஷணனுடைய அனப
வீரனுமான அாஜுனனைக கணவனுகஅடைநது எலலாமனோர
களும நிறைவேறினவளானய மஹாபாககியமுளள ஸுப
ரையே! இனிமையாகப பேசுகிறவளே! எலலா மனிதருள
சிறநதவனும எலலா உலகஙகளிலும மஹாரதனும வீரனுமா
அாஜுனனைக கணவனுக அடைநதாய கிருஷணஸஹோ
யான உனனை எலலாப பெணகளிலும சிறநதவளாக நினைகி
ரோம ஓ! ஸுபததிரையே! உன கிருககததுககுபபோ உன
உனபநதுககளுடன சோககை உணடாககடவது' எனறு சொ
ளுாகள ஸநதோஷமுளள ஸகிகளினுல இவவாறுசொலலிச சி
கிககபபடட ஸுபதரை, பிறகு, அடககமும வேகமுமு
குதிரைகளை மறுபடியும ஒட்டினுள அவளுடைய தோழிபபெ
கையில சாமரம வைததுககொணடு அவள பககததிலிருநதா
பிறகு, இரைசசலுடன கனனியாமாடததின வாயிலவழி
வெளியேவருகினறதும மேக காசசனமபோன்ற சபதமுளள
மாகிய அநத உயாநததேரை ஜனஙகள கணடனா. ஸுபத
யினுல குதிரைக கடிவாளஙகள பிடிககபபடட அபபெருநதே
சபதம ஆகாசததில மேககோஷமபோலிருபபதை நகரத
வஸிககும ஜனஙகள கேடடனா ஸுபதரையினுல ஓடடபப
உயாநததேரில அவளுடன இருநத அாஜுனன கஙகையுட
சோநத கைலாசமபோல விளஙகினுன ஜனமேஜயராஜா
மஹாரதனுன அாஜுனன சுபதரையுடனசோநது இநதிரா
யுடனசோநத இநதிரனபோலவும விளஙகினுன புகழபெ
ஸுபதரை அாஜுனனுல எடுததுககொணடு போகபபடுகிறதை
பாாதது அனேக ஜனஙகள ஓடிவநது கலகலவெனறு சப
செயது, 'யாதவாகளுடைய குலததுககு லக்ஷமிபோனறவ
இனசொற சொலலுபவளுமாகிய ஸுபதரை தனமீது விரு
முறற அாஜுனனுடன தானும விருபபமுளளவளாகப போகி
ளுள' எனறனா சிலா கோபமகொணடு, 'பிடியுஙகள, அடி
கள, தாமதமவேணடாம' எனறு சொலலி நாலுபககஙகளி
சூழநதுகொணடு ஆயுதஙகளைபபொழிநதனா இவவாறுசெ
கினற ஜனஙகளுடைய சபதம மிகப பெரிதாயிருநதது அ
வீரன அநத ஜனஙகளுடைய கூசசலினுல யானையைபபோ
பிடிககபபடடு யாரையுமகோபமூடடாமல சரமாரிகளைப பொ
தான, தம ஒலியினுல ஜவலிககினற கூரியஅமபுகளை அரணம
களிலும தனவானகளுடைய வீடுகளிலும பிரயோகிததான

னன அநத உயாநதபடடணததைக கருடன சமுததிரததைக
கருவதுபோலக கலககி ரைவதகபாவததகின குகையைபபாாத
கொணடே சென்றுன

இருநூறறுநாறபததுநானகாவது அததியாயம்

ஸுபதராஹரணபாவம (தொடர்ச்சி.)

(துவாரகையிலிருந்து வெளிப்பட்டஅர்ஜுனன் யுத்தத்தில் *விப்ருதுவை ஜயித்து நீ காண்டவப்பிரஸ்தம் சென்றதும், யுத்தத்திற்கு ஆரம்பித்த மற்றயாதவர்களைப் பலராமா தடுத்ததும், அவர் அர்ஜுனனைக் கோபித்ததும்)

பலசாலியானவிபருதுஶ்ரவஸஎனபவன புருஷஶ்ரேஷடனுன
ருஷணனுடையகடடளையினுல பெரியசேனையுடன ரைவதகமலை
எப்போதுமஇருநதான கிருஷணன ஊரைவிடடுபபோயிருநத
ாழுது, பலராமருககுஒபபானவனும நகரததைவிருததிசெய
னுமான விபருதுஶ்ரவஸ நகரததுரக்ஷகனுக இருநதான பாண
ன புறபபடுகிறதையறிநது விபருதுஶ்ரவஸுமபுறபபடடான
ாஇரைசசலைககேடடுத தனசேனையையேவினுன அவன வழி
வநது, ஆகாயததிலிருநது ஸூரியனவருவதுபோலத துவார
யின கோபுரவாயிலிலிருநதுவருகினற அாஜுனனைக கணடான.
லைததரிதது மினனலோடுகூடிய மேகததைபபோலிருநத அா
னனைககணடதனுல யாதவவீராகளுககு ஆசசரியமுணடா
று தோகளும யானைகளும குதிரைகளும கிளமபுகினற அநதச
னையைககணடு மஙகளகரமான சொலலைசசொலலுகினற ஸுப
ர மிககபிரியததுடன, 'புருஷஶ்ரேஷடனே! நீ யுததமசெயயும
ாது அநதயுததகாலததில உன தேரைநடததவேணடுமெனபது
ன வெகுநாளாககொணடிருநத எணணம பாாததனே! வேக
ம பராகரமமும ஒளியும பலமுமுளள மஹாதமாவாகிய உனககு
ரதியாகுமபடி நான கறபிககபபடடிருககிறேன' எனறு சொன
ள அவளஇவவாறுசொலல, அதைககேடட அாஜுனன மகிழ
றுத தனஅனபுளளமனைவியைநோககி, 'ஸுபதரையே! நீ குதி
களை அடககாமலவிடு அவை விபருதுவினசேனையில பிரவேசிக
டும பலருடனயுததஞ்செயது உனனைசசோநதவாகளைககொல
கருதிப பாணஙகளைபபிரயோகிககினற எனதுணிவைனமையைப
ா' எனறுசொனனுன ஜனமேஜயராஜாவே! அாஜுனனுல இவ

* இவனுககு விபருதுஶ்ரவஸ எனறும பெயா வழஙகும

வாறுசொலலபபடட அநதஸுபதரை அபபோதே ஸநதோ
துடன குதிரைகளை ஓடடினுள உடனே அவை சேனையில பிரவே
ததன பெரியவாததியஙகள அடிககபபெறறதும கொடிகள் து
கிககடடபபடடதுமாகிய அநதவிபருதுவினசேனை உறசா
துடன அரஜுனனையே எதிாததது அநதசசேனைவீரா்கள அனே
விதமான வடிவஙகளோடுகூடிய ரதஙகளினமேலும மிகுநதவே
முளள உயாநதகுதிரைகளினமேலுமிருநது பாணவாஷஙகளை
ஷிததுககொணடு அரஜுனனைசசூழநதனா உயாநதஅஸதிரஙக
அறிநதவனும எதிரிகளின பாணஙகளைஜயிபபவனுமாகிய அர
ஜனதனது திவயஅஸதரததினுல அவாகளுடைய அஸதரஙகளை
தடுததுப பாணஙகளினுல விசாலமான ஆகாசததை மறைததா
சிறநதகைகளையுடையஅரஜுனன கூரமபுகளினுல அவாகளுடை
பாணஙகளையும கிரீடஙகளையும தோளவளைகளையும கோதண
களையும தேரின நுகததடிகளையும ஏாககாலகளையும தேரசசககர
யும அதன பலவகை யநதிரஙகளையும துணிததான எதிரிகளை
கொலலவிருபபமிலலாமையினுல கூரமபுகளைசசேதிதது அரஜு
னன அமமஹாரதாகளை விலலுகளும கவசஙகளும ரதஙகளும இ
லாதவாகளாககசசெயது ஸநதோஷததுடன தனகாதலியை நோ
கிப பாரெனறு காணபிததான ஸுபதரை, அநதப பெரிய ஆச
யததைககணடு அரஜுனனைபபாாதது, ‘அரஜுனு! நான கி
தாாததையானேன உனககு ஸுகமுணடாகடடும நீ ஸுமா
செல’ எனறுசொனனுள அநதவிபருது அரஜுனனேடு யுத
துககுவநதுசோாநத தனசேனையைககணடு, துரிதமாக ஓடிவந
‘நிலலுஙகள, யுததமசெயயவேணடாம’ எனறுசொனனுன அ
போது கடலில காறறினுலகிளபபபபடட பெரியஅலைகள் க
யைககடநதுபோகாமலிருபபதுபோல யாதவாகள ஸேனுதி
யினசொலலை அதிகரமிககாமலிருநதனா உடனே புருஷஶரேஷ
னுன விபருது உயாநத ரததலிருநது சீககிரமாக இறஙகிப புரு
ஶரேஷடனுன அரஜுனனிடமசெனறு ஸநதோஷததுடன த
விககொணடான அவன அரஜுனனைசசநதிதது, ‘நீ, நெடுநா
இவவிடம வஸிபபதைச சஙகசசகரகதாதாரியான கிருஷணனு
தெரிநது கொணடிருககிறேன ஸுபதரையின மேலுள
ஆசையினுல நீசெயதவறறில ஒனறும எனககுத தெரியா
திலலை ஜனாததனா, யதிவேஷததோடு வநத உனனை அ
கூாநதுதான வீடடில வஸிககச செயதனா பலராம
யும தேவேநதிரனுககுத தமபியான கிருஷணனையு

ாகருபபநதுககளாக அடைநதிருககிருய பிரியமான தனஞசய!
ஜனயும ஸுபதரையையும பறறின ஆலோசனையில மதுஸூத
எனனையே எபபோதும மநதிரியாக விருமபினவா வீரனே!
பபோதே எலலா ஆயுதஙகளும நிரமபிய இநதச சிறநத தேரை
உடனவரும இநதச சேனையையும உனககாகக கடடளையிடடு
தவாகளுககுச சநதோஷததைச செயவதறகாகக கிருஷணன
தீவுக்குச் சென்ருா வெகுகாலமாக மறைநதிருநது இபபோது
தலியுடன வநதுசோநத உனனை உன சகோதராகளனைவரும்
வாகள இநதிரனைப பாாபபதுபோலப பாாககடடும யாதவ
ரஷடரான சாாஙகபாணி வநதபிறகு, ஸுபதரையின பினனு
ரதனஙகளும தனஙகளும வரும தனஞசயனே! க்ஷேமமாக
யிற செலக, ஸுகம பெறுவாயாக வயஸனம நீஙகின
ககு வயஸனம நீஙகின உன சுறறததாருடன சோகதை
டாகக கடவது' எனறு சொனனன பிறகு, அாஜுனன
ஷணனுடைய அபிபபிராயததையறிநது சநதோஷமடைநது
ருதுவை நமஸகாரஞ செயது விடைபெறறுககொணடு முனன
அாஜுனனுககாகவெனறு கிருஷணனல கடடளையிடபபட
எலலா இரததினஙகளும உபயோகததிறகு வேணடிய எல
ப பொருளகளும நிரமபினதுமாகிய கிருஷணனுடைய ரததில
பபோயினன பொனமயமும கிரமமாக அலஙகரிககபபட்ட
சைபயஸுகரீவஙகள முதலிய குதிரைகள பூடடபபடடதும
கிணிகள வரிசையாகக கடடபபடடதும் எலலா ஆயுதஙகளும
மபினதும மேககாஜனை போனற சபதமுடையதும ஜவலிக
ற அகனியைபபோற பிரகாசிபபதும எதிரிகளின சநதோஷத
க கெடுபபதுமாகிய தேரிலேறி யுதததகதுககு ஆயததமாகக
சநதரிததுக கததி பிடிதது மணிககடடில நாணததையும விர
றயும போடடுககொணடு பினனேவருஞ சேனையுடன கூட,
ரயததிற போவதுபோனற வேகமுளள ரததில ஸுபதரை
ஏறறிககொணடு தன நகரததை நோககிச சென்ருன அநத
பதரை கொணடுபோகபபடுகிறதைக கணடு சேனையிலுளள
ஙகளனைவரும கூவிககொணடு துவாரகா நகரததை நோககி
னா அவாகளெலலாரும ஸுதாமை எனகிற ஸபைககுப
ாய ஸபையின காவலாளியினிடம அநத அாஜுனன் செயகை
முழுதும சொனனாகள அவாகள சொலலைக கேடட
ன ஸபைக காவலாளியானவன யுதத ஸனனுகம செய
றகாகப பொனனுலலஙகரிககபபடட பெரிய கோஷமுளள
ரிகையை அடிததான அநதச சபதததினல போஜா
ம விருஷணிகளும அநதகாகளும கலககபபடடு ஒனறு

சோந்து உளதவீபததிலிருநது உடனே கிளமபினா அவாக
அனனபானஙகளை விடடு நாலு பககஙகளிலிருநதும வநது சோ
தனா அஙகே மஹாரதாகளும புருஷ ஶ்ரேஷடாகளுமாகி
விருஷணிகளும அநதகாகளும, பொனமயமானவையும், வி
பெறற மெததைகளுளளவையும, ரதனஙகளினுலும பவழஙகளி
லும விசிதரமானவையும, ஜவலிககினற அககினியைபபோன
ஒளியுளளவையுமான ஸிமமாஸனஙகளில அக்கினி ஹோத
குண்டஙகளில அககினிகளிருபபதுபோல நூறறுக கணகக
வீறறிருநதனா தேவாகளைபபோல உடகாாநதிருககும அவ
களுடைய ஸபையில வேலைககாராகளுடன கூடிய ஸபைததலைவ
ஆாஜுனன செயததைச சொனனுன

அதைககேடடு மதுபானததாற கணசிவநத அநத யாத
வீராகள பாாததன செயததைச சகிககாதவாகளாகிக கோப
துடன கிளமபினா சீககிரம ரததைதப பூடடுஙகள ஈடிக
யும விலலுகளையும விலையுயாநத பெரிய கவசஙகளையும கொண
வாருஙகள' எனறு சொனனுாகள. சிலா தேரைப பூட
ெனறு சாரதிகளைக கூவினா இனனுஞ சிலா பொனனுபரண
களையணிநத குதிரைகளைத தாஙகளே தேரில பூடடினா அ
வீராகளுடைய யுதததில ரதஙகளும கவசஙகளும தவஜஙகள
கொணடுவரபபடுமபோது பெரும கலககமுணடாயிறறு பிற
வனமாலை தரிததவரும மதுபானஞசெயதவரும கைலாச மலையி
சிகரம போனறவரும நீலவஸதிரம தரிததவருமான பலரா
மததினுல காவமுறறுப பினவருமாறு சொலலலானா 'ய
வாகளே! கிருஷணன பேசாமலிருககுமபோது இதெனன க
யம செயகிறீாகள? இவனுடைய அபிபபிராயததை அறியா
கோபிதது வீண காசசனை செயகிறீாகள சிறநத புததியுள
இநதக கிருஷணன தன அபிபபிராயததை முதலிற சொலலட
இவனுககு எது செயய இஷடமோ அதனைப பினவாஙகாமற ெ
யுஙகள' எனறு சொனனுா சிலாககியமாக எடுததுககொள
தககதாகிய அநதப பலராமாது சொலலைககேடடு யாதவாகள
வரும, 'நலலது, நலலது' எனறு சொலலிவிடடு மௌனமாயி
தனா சிறநத புததியுளள பலராமா சொனனதைக கேடடவு
அவாகளெலலாரும மறுபடியும ஒருமிககச சபை நடுவில
காாநதனா அதன பிறகு, சததுருககளை வருததுபவரா
பலராமா கிருஷணனைப பாாததுப பினவருமாறு சொலலின
'மூவுலகஙகளுககுமீசனே! நடநததையும நடககிறதையும ந
பதையும படைபபவனே! கிருஷணு! ஜனுாததனு! என
குனிநது பாாததுககொணடிருககிறுய அசசுதனே! நாஙகளெ

ாரும உனனைபபறறி அாஜுனனுககு மரியாதைசெயதோம,
கட்ட எணணமுளளவனும குலததைதக கெடுததவனுமாகிய
வன அநத மரியாதைககுரியவனலலன தனனைக குலீனனுக
னைககிறபுருஷன எவன ஓரிடததில அனனததைப புஜிதது
ஙகேயே பாததிரததை உடைபபான? முனனமேசெயத ஸம
நததைதக கொணடாடிப பினனும ஸமபநததைதை விருமபி
ருபபவன எவனதான தன சிரேயஸை வேணடினவனுபிருந
ால, இநத ஸாஹஸ்ததைச செயவான? அவன நமமையெல
ாம அவமதிதது உனனையும கவனியாமல தனககு பிருததியு
ாகிய ஸுபததிரையைப பலாதகாரமாக இபபோது கொணடு
பாயிருககிறுன கோவிநதா! கிருஷ்ணு! எனதலைமேல காலை
வததான காலால மிதிபபதைப பாமபு பொறுககாததுபோல
ான இதைப பொறுககவிலலை இபபோது நானெருவனே இந
ப பூமியில கௌரவாகளே இலலாமலிருககசசெயவேன இநத
ாஜுனன செயத அககிரமததை நான பொறுககமுடியாது'
னறுா மேக முழககமபோலவும துநதுபி வாததியமபோல
ம அவவாறு காஜனைசெயத பலராமரை அபபோது போஜா
ளும விருஷ்ணிகளும அநதகாகளுமாகிய அனைவரும ஒததுப
பசினா

ஸுபத்ராஹரணபர்வம் முற்றிற்று

இருநூறறுநாறபததைநதாவது அததியாயம

ஹரணுஹரணபாவம்

கிருஷ்ணன பலராமருடைய கோபத்தைத் தணித்தபிறகு அர்ஜுனனை
யழைத்துவா யாதவர்கள் சென்றதும், அர்ஜுனன் வேததூரம்
போனதை விபநது சொல்லக்கேட்ட அவர்கள் திரும்பி
வந்ததும், ஸுபத்ரையும் அர்ஜுனனும் காண்டவப்
பிரஸ்தம் சேர்நததும்)

யாதவாகளெலலாரும தஙகள பராககிரமததுககுத தகக
படி பலவாறு பேசினா பிறகு, வாஸுதேவா தாமாததஙகள
பொருநதிய ஒரு வசனததைச சொலலலுறறா 'யாதவாக
ளெலலாரும சோநது முனனே நான சொனனதைக கேளாமற
போனீாகள செனறது செனறதுதான, ஒருபோதும திருமபி
ாாது யுகதிபுகதமாக நான சொலவதறகு நீஙகளெலலாரும
சோநது செவிகொடுஙகள அாஜுனன இநதக குலததிறகு அவ

மானததைச செயதவனலலன அவனல இபபோது விசே
கௌரவநதான செயயபபடடதெனபது நிசசயம அாஜுனன
யாதவராகிய உஙகளைப பொருளாசையுளளவாகளாக நினைபப
ஒருபோதுமிலலை ✢ ஸவயமவரததைச சிலாககியமாக அாஜுனன
நினைததிருககலாம பசுவைபபோலக கனனிகையைத தான
செயவதை எவனெபபுவான? பூமியில எநத ஆணபிளளை க
னியாவிகரயம செயவன? மறற விவாகஙகளில இநததோஷ
ஙகளை அாஜுனன நினைததிருககலாமெனபது எனகருதது பரா
கிரமததினல பலாதகாரமாகக கொணடுபோவது க்ஷததிரியாகளு
குச்சிறபபு ஆதலால, பாணடவனுன அாஜுனன நமது கனனி
யைப பலாதகாரமாகக கொணடுபோனது தாமநதான இ
ஸரியானஸமபநதமுநதான ஸுபததரையும புகழபெறறவள அ
ஜுனனும அபபடியே புகழபெறறவன. ஆதலால, பலாதகா
மாகக கொணடுபோனன மிகுநத கீாததிமானகளாகிய பர
சநதனுககளின வமசததிறபிறநதவனும குநதிபோஜன புதத
யான குநதியின புதலவனுமாகிய அாஜுனனை அடைவதறகு எ
ததபபெண விருமபாள? ஐயா! பகனெனனும தேவதையின நே
திரததைப பிடுஙகினவரும முககணணருமான சிவபிரானைத த
ரத தன பலததினலை யுததததில அாஜுனனை வெலலககூடியவ
இநதிரனும ருததிராகளுமாகிய தேவதைகளோடுகூடிய உலகஙக
எலலாவறறிலும யாருமிருபபதாக நான நினைககவிலலை அவ
செலலுகிற ரதமும அபபடிபபடட குதிரைகளும அநத ஆயுத
களும அமபுகள வற்றாத தூணிகளும எனனுடையவை எனபது
அதிகவிசேஷம அாஜுனனும சீககிரமாக அஸதரஙகளை விட
தகக யுததவீரன யாா அவனேடு ஒபபாக நிறபாாகள? நீஙக
சநதோஷமடைநது சிறநத நலவாாததையுடன அவனிடம சென
அவனைத திருமபி அழையுஙகள இஃது எனது முடிவான ஆலோ
சனை அாஜுனன பலததினல உஙகளைஜயிததுத தன ஊரு
குச் செலவானயின, உஙகள கீாததி உடனே அழிநதுபோ
ஸமாதானஞ செயதுகொளவதில தோலவியிலலை என அதனை
மகன, எதிரிகளுடன சோககததகான' எனறனா ஜனமேஜ
ராஜரே! அநத யாதவாகள கிருஷ்ணன சொலலைககேடடு
பேரிகைகளையடிததுககொணடு அவவாறேசெயய ஆரமபிததன
அபபோது அநதப பெருமபேரிகைகளின முழககததைககேடடு
குநதி புததிரனை அாஜுனன பரபரபபுடன ஸுபததரையை
பாாதது, 'யாதவாகளெலலாரும உனககாக யுததஞ செயய எ

* தானே கனனிகையை யழைததுவரிததல, கனனிகை ஸவய
வரம செயவதுபோலவே புருஷனுஞ் செயயலாமெனபது கருதது

ளுகொணடு மதுபானததாற கடைககண சிவர்தவாகளாகச
னைகிதாகளோடும உறவினரோடும வருகினறனா, மதுபானததி
ல மிததது அறிவுகெடடுக குடிமயககமுளளவாகளும மூடா
ரும அசுததாகளும அதமாகளுமான இநதக குடியாகளை உயா
நபாணஙகளிஞல குடிததனைதக ககுமபடி செயவேன அலலது
டிவெறிகொணட அவாகளை நமனிடம அனுபபுவேன' எனறு
ன அனபுளள ஸுபததரைககுச சொலலி மிகுநத பலமுளள அவன
ருமபிஞன அவன திருமபுவதைபபாாததது,ம, ஸுபததரை
ஞசினுள அபபோது, 'இவவாறு சொலலாதே அாஜுனு'!
னறு அவன காலகளில விழுநது, 'பிரபுவே! ' யாதவாகளையழிப
தறகாகக கலியே ஸுபததரையாகப பிறநதிருககிறது' எனறு
சாலலி இநதபபடடணததது ஜனஙகள எனனைத தூஷிததது எனக
த துயாததை விருததிசெயவா அதஞல, வதமசெயவதை நான
ஙகீகரிககவிலலை உன் அனுகரஹததிஞல நான உலக நிநதனையி
ருநது விடுபடடவளாகக கடவேன்' எனறு சொனஞள தவ
த பராகரமமுளள அாஜுனன அனபுளளஸுபததரை இவவாறு
சாலலககேடடு (தனபடடணம) போவதறகே எணணஙகொண
ான அபபோது, அவன தன காதலியைப புனசிரிபபுடன
ழைததுத தழுவியெடுததது மறுபடியும, 'செல, செல' எனறு
சானஞன அதனபிறகு, ஸுபததரை கையிஞல கடிவாளஙகளை
டனே பிடிதது வேகமுளள குதிரைகளை முனனிலும வேகப
டுததி ஓடடிஞள யாதவாகள அாஜுனனைத திருபபியழைபப
றகாக வேகமுளள உயாநத குதிரைகளிலேறி ராஜமாாககததை
னுசாிததனா மாளிகைகளின தூணகளிலும மேடைகளிலும
றி அாஜுனனுடைய பாணஙகளையும பராககிரமஙகளையுமகணடு
ருஷணன சொனன வாாததை நிசமெனறு நினைதது யாதவா
ா மிகக் ஆசசரியமடைநதனா அாஜுனன செயததைககேட
க தொடாநது செலல ஆரமபிதத யாதவவீராகள, ரைவதகமலை
யத தாணடி அவன வெகுதூரம சென றதாக விபருது சொலலக்
கடடுத திருமபினா சிறநத புஜபராககிரமததையுடைய அா
னன படடணததைசசாாநத தோடடஙகளையும விசாலமான
ிவாஜம எனகிற ஊரையும மலைசசரிவுகளையும உஜ்ஜயினியையும
ாடுகளையும தோடடஙகளையும புணணியமான ஆனாததசேதததி
ளள வாவிகளையும தாமரைககுளஙகளையும தாணடி, தேனுமதி
ாததததையடைநது, அசுவரோதம எனற தடாகததையும அங
ருநது பரேக்ஷாவாததமெனனும மலையையும சிகரஙகளோடு

கூடிய அடபுதமெனனும உயாநதமலையையும அடைநது, பிற
கரவதிநதியைத தாணடி ஸாலவதேசததையும நிஷததேசதன
யும கடநது, தேவபிருது எனனும நகரததைக கவனததோடு
றிபபாாதது, அதைததாணடித தேவாரணயமெனனுமஇடததை
பாாததான தேவாரணயததிலுளள மஹரிஷிகள அஙகுவந
அாஜ"னனுககு மரியாதைசெயதனா அநத அாஜ"னன ஸ"ப
ரையைச சாரதியாக வைததுககொணடே காடுகளையும நதிகளை
மலைகளையும மலையருவிகளையும தாணடிக கௌரவதேசதன
யடைநது கவலையறறவனுன சிறநத கைகளையுடைய அாஜ"ன
வெகுதூரமவரையில தோடடஙகளுளளதும நாறபுறததும ஜல
சூழநததும தன ஸஹோதராகளவஸிககும இடமும ஸிமமததி
குகைபோனறதுமான *விருஜினமெனனும நகரததை ஸ"பதர
யுடன ஸநதோஷமாகத தூரததிலேயே கணடான

இருநூறறுஙாறபத்தாருவது அததியாயம

ஹரணஹரணபாவம (தொடர்ச்சி)

(இடைச்சிவேஷத்தோடு திரௌபதியினிடம் போகும்படி அர்ஜுனன்
சொல்ல, அப்படியே வந்து நமஸ்காரஞ்செய்த ஸுபத்திரைத்துக்
குந்தியும் திரௌபதியும் ஆசீர்வாதஞ் செய்ததும், அர்ஜுனன்
தன் ஸஹோதரர்களுக்குந் தீர்த்தயாத்திரைச்
சமாசாரத்தைச் சொன்னதும்)

அநதப படடணததுககு ஒரு குரோசதூரததில பாாத்
னுடைய அழகான கொடடில இருநதது அாஜ"னன யாத
கனனிகையான ஸ"பததரையுடனகூட அஙகேயே இறஙகினு
அபபோது அவன ஸ"பததரையைக கௌரவிதது, 'நீ இடைச
வேஷததுடன விருஜினபுரிககுச செல கிருஷணை நினைததை
சொலலுகிறவள் எனசொலலை நீ அஙகீகரிககவேணடும எ
னுடனகூட வநதால உனனைபபாாததும கடுஞசொறசொலவ
மாறுவேஷததோடுபோகிற உனனைபபாாததால இனசொறசொ
வள அவள முதலில எதைச சொலலுகிறுளோ அதறகு மாறு
பேசாது . ஆதலால, கௌரவததையும காவததையும விலககி
மடடும செல' எனறு சொனனுன அவனுடைய அநதச சொ
லைக கேடடு ஸ"பததரை, 'பாாத்தா! நீ சொலலுகிறதை அ
படியே செயகிறேன' எனறு மறுமொழி சொனனுள அ

---

* இநதிரபபிரஸததிறகு மறறொரு பெயர்

ஜுனன ஸுபதரை சொன்னதைக கேடடு மிருநத ஸநதோ
துடன சிககிரமாக இடையாகளை வரவழைததுக கடடளையிட
ன 'சிறுவயதுளள இடைபபெணகள எவவளவு பெயா இருக
றனரோ அவவளவு பெயரும, புகழபெறற திரௌபதியைப
பபதறகு இநதிரபபிரஸததததிறகுப போகிற ஸுபதரையுடன
சசோநது வரவேணடும' எனறுன அதைககேடடவுடன,
பாலாகள கோபஸதிரீகளை அழைததுவநதனர் பிறகு, அந
கோபஸதிரீகளினுல நாறபுறமும சூழபபடடு இடைசசிவேஷந
ததுச சிவபபுப படடுடுததுககொணடிருநத ஸுபதரையை
ஜுனன துரிதமாகப பயணபபடுததினுன அநதப புகழபெ
ஸுபதரை அநத வேஷததினுலும மிக அழகாகவே இடைச
ளின நடுவிலிருநதுகொணடு விருஜினமெனனும படடணததிற
செனறுள துரிதமாகக காணடவபபிரஸதம செனறு கிரு
திற பிரவேசிததாள
வீரபதனியும அகனறும சிவநதுமிருககிற கணகளையுடையவ
ம பெணணரசியுமான ஸுபதரை அநதச சிறநத கிருகததைச
ரநது தன அததையான குநதியை நமஸகரிததாள குநதியான
ர எலலா அஙகஙகளுமழகான அநத ஒபபறற ஸுபதரையை
நது அனபுடன உசசியில மோநது அவளுககுஆசீாவாதஞ செய
ள பூாண சநதிரனுககொபபான முகமுளள ஸுபதரை அதன
கு விரைநது திரௌபதியினிடம போய நமஸகாரஞ செயது,
ன உனககடிமை' எனறுசொனனுள அபபோது, கிருஷணை
ருஷண ஸஹோதரியான ஸுபதரையை எதிாகொணடழைதது
னபுடன ஆலிஙகனஞ செயதுகொணடு, 'உனது கணவன எதிரி
லலாமலிருககககடவன , ஸுபதரையே! நீ வீரனுன புததிர
ப பெறுவாயாக, அவவாறே,, கணவன அனபுககுரியவளா
ருககககடவாய' எனறு சொனனுள பாாகரமததினுல உணடா
ததகக அனேகம உயாநத ஆசீாவாதஙகளைச சொனனுள ஸுப
ரையும அபபடியே ஸநதோஷமடைநது, 'அபபடியே ஆகவேண
ம' எனறு திரௌபதியிடம சொனனுள அதன பிறகு, குநதி
முதான முகமுளள ஸுபதரையைக கடடிககொணடு மடியில
காரவைதது வஸுதேவரைப புகழநது மகிழநதாள பிறகு,
னே விருஜினபுரததிறகு வநதுசோநத யாதவ வீராகளுடைய
நதோஷததோடு சோநத கலகல சபதம உணடாயிறறு தேவ
மாராகளைபபோலப பிரகாசிககினற அநத யாதவாகள பொன
மான கொடிகளைக கடடிககொணடு தேவாகள இநதிரனைத

தொடாவதுபோல் அாஜுனனைப பினதொடாநதனா எருத
ளும ஒடடகஙகளும உயாநத குதிரைகளும கடடின யாதவாக
டைய சிறநத தோகளை ஜனஙகள கூடடம கூடடமாகச சோந
பாாததனா அநதச சிறநத நகரததிலுளள சிறு பிராயமுள
ஆணபிளளைகள தேசமவிடடுப போயவநத அாஜுனனைககண
தஙகள பநதுவைக கணடதுபோல மகிழநது சொனன வசன
களை அவன எலலாவிடஙகளிலும கேடடான அநதப புரு
ஷரேஷடனான அாஜுனன அனேக யாதவாகளால சூழபபடடு
படடணதது ஜனஙகளால எதிாகொணடழைககப பெறறு அதி
சநதோஷததுடன பட்டணததுககுள பிரவேசிதது அநதபபு
தின வாயிலையடைநது தேரிலிருநது இறஙகித தௌமயரிடமு
தாயாரிடமும சென்று நமஸகாரஞ செயதான தாமபுததி
பீமன இவாகளுடைய பாதஙகளில வணஙகியும நகுல ஸஹதேவ
களால நமஸகரிககபபடடுச சநதோஷததுடன அவாகளைத த
வீககொணடும ஸுகமாகவிருநதான ஸஹோதராசளுடன சே
ந்து, பிராமமணாகள முதலிய பட்டணதது ஜனஙகள தேசத
ஜனஙகளெலலாரையும அவா அவாகளுககுத தககபடி மரியாதை
செயதான ஜனமேஜயரே! அஙகஙகே தான போன தீாதத
களையும க்ஷேததிரஙகளையும அஙகஙகே தான செமமையாக
செயத காரியஙகளெலலாவறறையும தாமராஜருககும மற்ற
சகோதராகளுககும சொனனான மிகபபிராஜஞரும தாமநதவ
தவருமாகிய யுதிஷ்டிரா கேடடு ஸஹோதராகள முன்னி
யிலேயே அாஜுனனைக கொணடாடினா பூஜிபபதறகுரிய புக
பெறற தாம ராஜரினால தககபடி கௌரவிககபபடட அாஜு
னன அவாநுமதிபெறறுச சநதோஷமாக உடகாாநதான தா
விலலாதவளும சிறநத கௌரவததிறகுரியவளும ஸநதோஷதன
விருததி செயகிறவளும கிருஷணனுககுத தஙகையுமான ஸுப
ரையைப பாணடவாகள லக்ஷமியே நேரே வநதிருபபதாக நினை
தனா ஸுபதரை அவளுடைய ஒழுககததினால பெரியோாகளு
கும மாமனமாாகளுககும மைததுனாகளுககும மிகவும பிரியமா
இருநதாள பிறகு, மஹாரதாகளான அநதப பாணடவாக
மனததில ஸநதோஷமடைநதனா குநதியும கிருஷணையும எ
போதும அவளுடன மிகுநத அனபுடனிருநதனா

இருநூறறு நாறபததேழாவது அததியாயம

ஹரணஹரண பாவம் (தொடர்ச்சி)

(ருஷ்ணன் யாதவர்களோடு காண்டவப்பிரஸ்தத்திற்துவந்து சுபத்ரைக்
தச் சிறப்புக்களைச் சேர்ப்பித்ததும், எல்லா யாதவரும் திரும்பிப்
போனபிறது அவர் காண்டவப் பிரஸ்தத்தில் அர்ஜுனனோடு
வசித்ததும், அபிமன்யு ஜனனமும், திரௌபதிக்கு ஐவரிட
த்திலும் ஐந்து புத்திரர்கள் பிறந்ததும்)

பிறகு, யாதவாகளுடைய சிறநத உதஸவ முடிநதபின, சஙக
கர கதாதரரான கிருஷணன, அாஜுனனால ஸுபதரை
ாணடுபோகபபடடதைக கேடடனா அநதப் பட்டணதது
ஙகளுககு முனனமே சநதேஹம உணடாயிருநதது தாம
ரிநதுகொணடே கிருஷணன அாஜுனனை வீடடில வஸிககச்
யதாரெனபது ஜனஙகளுககு இபபோதுதான தெரிநதது
பருதுவுககு முன்னமேதெரியும கருடதவஜரானகிருஷணன
நத ராஜஸரேஷடனுன அாஜுனனுககு நீணட கணகளையுடை
ளான தம ஸகோதரியைக கொடுகக இஷடபபடடுத தைரியப
தி அனுமதி கொடுததினாலேதான அாஜுனன ஸுபதரை
ன சோநதான. பாணடவஸரேஷடனுன அாஜுனனைக கௌர
ததும அனுபபினா ஸுபதரையுடனகூட அாஜுனன விரு
புரததிற சோபபிககவுமபடடான ' எனறு படடணததிலுள்ள
ஙகளெலலாரும பேசிககொணடனா பாணடவஸரேஷடனுன
ஜுனன தனது சிறநத பட்டணமாகிய இநதிரப பிரஸததத்திற
போயச சோநததைககேடடுக கிருஷணன காணடவபபிரஸத
னனும பெய்ரையுடைய அவவிடததுககுப போவதறகாக
லாசனை செயதாா கிருஷணன் ராஜாவாகிய உககிரஸேனனை
ஆஹுகனையும, விபருதுவையும, அகரூரரையும, பலராமரையும,
ரதனையும முதலில மரியாதைசெயது அழைதது முதலிலேயே
யந தெரிவிககபபடடிருநத அவாகளுடனகூட ஆலோசனை
தாா பெரிய மனமுளள அவா யாதவாகளுககரசரான பல
ரோடு ஆலோசனை செயது அவரால அனபுடன அனுமதி
டுககப பெறறா, ஸநதோஷமடைநத பலராமா ஆலோ
து அனுமதி கொடுதத பிறகு சேனையை ஸனனஹம செயதாா.
னபிறகு, வாகனஙகளிலேறின புகழபெறற யாதவ வீராகளின
தோஷ காஜனமானது உடனே உணடாயிறறு யாதவாகள
நத ஸநதோஷததுடன நலலகுதிரைகளையும தோககுதிரைகளை

யும தோகளையும யானைகளையும விததபபடுததிககொண்டிர
தனா கிருஷ்ணன வீராகளும மஹாரதாகளுமான விருஷ்ணி அ
தகாகளுடைய மநதிரிகளோடும சகோதராகளோடுமகூட அ
கம படைவீராகளாற சூழபபெறறுப பெரிய சேனையினுல ந
புறமும காபபாறறபபடடிருநதா அநதச சேனையில பெரு
பொருநதினவரும மிகுநத புகழபெறறவருமயாதவ வீராகளி
ஸேனுபதியும சததுருககளை அடககுகிறவருமாகிய * தானப
யெனனபபடட அகரூரரும மிகுநத பராககிரமசாலியான அ
ருஷடியும பெருமபுகழ பெறறவரும பிருஹஸபதிககு நேரே சி
ரும சிறநத புததியுளளவரும உயாநத மனமுளளவருமாகிய உ
தவரும ஸததியகனும ஸாதயகியும யாதவனுகிய கிருதவாமா
பிரதயுமனனும சாமபனும நிசஙகுவும சஙகுவும பராகரமசா
யான சாருதேஷணனும ஜிலலியும விபருதுவும சிறநத கைக
யுடைய சாரணனும விதவானகளிற சிறநத கதனுமாகிய இ
களும இனனும அனேக விருஷணிகளும போஜாகளும அநத
களும, பெணணுககுக கொடுககும சிறபபை மிகுதியாக எடுத
கொணடு காணடவப பிரஸததததுககு வநதனா பிறகு முத
யாதவ சிரேஷடாகள பெரிய காணிககைகளை எடுததுககொண
சிமமநாதததோடு ஸுபததிரையைப பாககப புறபபடடன
அநத யாதவாகள கிருஷணனுடனகூடச சிறிதுகாலத்தில பாண
வாகளுடைய படடணததைச சோநது மிகுநத ஸநதோஷமடை
தனா பிறகு, ராஜாவான யுதிஷடிரா கிருஷணன வநதன
கேடடு அபபோது கிருஷணனை யழைததது வருவதறகாக நகு
ஸஹதேவாகளை அனுபபினா மிகுநத ஐசுவரியததோடு வ
யாதவக கூடடம நகுல ஸஹதேவாகளால அழைககபபட
துவஜஙகள கடடிய கொடிமரஙகளால சோபிககினற காணட
பிரஸத நகரததிற பிரவேசிததது குபபைகளைப போககியும, ஜ
தெளிததும புஷபஙகள இறைததும விளஙகுகினறமாககததே
கூடியதும, இனிய மணமுளள குளிாசசியான சநதனக குழ
களினுல நிரபபபபடடதும, ஒவவோரிடததிலும நலலவாச
யுளள அகில எரிககபபடடதும, ஸநதோஷமும செலவமும
ஜனஙகள நிரமபினதும, வணிகாகளால அலஙகரிககபபட
மாகிய நகரததைச சிறநத கைகளையுடைய கிருஷ்ணன
ராமரோடு அடைநதாா விருஷணிகளோடும அநதகாகளோ
போஜாகளோடும கூடிய புருஷோததமராகிய கிருஷண
வான ஆயிரக கணககான படடணதது ஜனஙகளாலும பூஜி
பெறறு இநதிரனுடைய கிருஹததுககொபபான தாமராஜா

---

* தானுதிகாரி

ரண்மனையில பிரவேசிததாா யுதிஷடிரா, பலராமருடன முறைப
டி சோநதாா, கிருஷணனை உசசியிலமோநது கைகளினல
ணைததாா கிருஷணன அனபுடன தலைவணஙகி அவருககு மரி
ாதை செயது புருஷஸரேஷடனுகிய பீமசேனனையும கிரமபபடி
களரவிததாா குநதி புததரான யுதிஷடிரா அநத யாதவ ஸரேஷ
ர்களையும அநதகஸரேஷடாகளையும வநதவுடன சாஸதிரப
டியும கிரமபபடியும மரியாதைகளைச செயது அழைததாா, சில
ரப பெரியோரைபபோலவும சிலரைச சினேகிதரைபபோலவும
களரவிததாா, சிலரிடம பிரேமையுடன பேசினா, சிலரால
ாம நமஸகரிககப படடாா பிறகு, குநதியும பாணடவாகளும
ரௌபதியுடன சநதோஷததோடு கிருஷணனையடைநது ஐம
லனகளும ஆனநத முறறவரானாகள ராமகிருஷணாகள சந
தாஷமாயிருபபதைக கணடு, குநதி யுதிஷடிராருககுப பநதுக்க
ிருபபதாக நினைததாள அதனபிறகு, அறியமுடியாத மகிமை
ளள பலராமரும அகரூரரும சநதோஷமாக எலலாச சிறபபும
பாருநதிய ஸுபததிரைககுச சிறபபுககாகத திரவியககுவியலைக
காடுததனா ஆயிரககணககாகப பவழஙகளையும முகதாஹா
ஙகளையும மறற ஆபரணஙகளையும ரதனகமபளஙகளையும
மததைகளையும புலிததோல மேலே போாககபபடட ஆஸ
னஙகளையும கொடுததனா யுதிஷடிராருடைய வீடு அனேக
ிதஙகளான இரததினக குவியலகளாலும படுககைகளாலும
ஆஸனஙகளாலும வாகனஙகளாலும ஜவலிபபதுபோல விளங
ிறறு பிறகு, நலலலகஷணஙகள பொருநதிய ஸுபததிரைககு,
ிருவாகளுககுச சநதோஷ முணடாககததகக சிறநத கலயாண
தஸவம ஏழிராததிரிகள நடநதது கிருஷணன பாணடவாக
ருககுச சமபநதி மரியாதைககாக உயாநத சமபததைக கொடுத
ாா சிறநத புகழபெறற கிருஷணன ஸுபததிரையின உறவினா
கொடுககவேணடிய பெணசிறபபைப பாணடவாகளுககுக கொடுத
ாா பொனமயமான சதஙகைகளின வரிசைகள தொஙகுகினற
ாலு குதிரைகள பூடடபபடடவையும சமாததாகளான சாரதிக
ளுளளவையுமான ரதஙகளில ஆயிரததையும, மதுராதேசததி
ணடானவையும பாககக அழகானவையுமான கறவைபபசுககள
பதினுயிரததையும, சநதிரகிரணஙகளைபபோல வெணணிறமுளள
வையும பொன அலஙகாரமுளளவையுமான பெணகுதிரைகளில
ஆயிரததையும, ஸ்ரீமானுன கிருஷணபகவான அனபுடனகொடுத
ாா அவவாறே காறறைபபோனற வேகமுளளவையும பழககப
படடவையுமான கோவேறு கழுதைகளின மைநநிறமான மயிருள
ளவை ஐநநூறறையும, வெளுததவை ஐநநூறறையும கொடுததாா

ஸநானததிலும பானததிலும உதஸவகாலததிலும உபயோகபப
கிறவாகளும, சிறநத அலஙகாரஙகளுளளவாகளும, சிறநத ஒ
யுளளவாகளும, பொனமயமான அநேக ஆபரணஙகளைக கணட
களில தரிததவாகளும, தேகததில ரோமஙகளிலலாதவாகளு
ஙனருக அலஙகாரஞ செயயபபடடவாகளும, வேலைகளில சு
சுறுபபுளளவாகளுமாகிய பொனனிறமான இளமைபபருவதது
பெணகள ஆயிரவரையும தாமரைககணணா அளிததா பாஹலீ
தேசததிலுணடான ஏறததகக குதிரைகளில லக்ஷததையும சிறந
கனனியாதனமாக ஜனாததனா கொடுததா நாணய உரு
முளளவையும கடடிகளுமாயுளள நெருபபுககொபபான உயாந
பொனனைப பதது மனிதா சுமககககூடிய அளவு யாதவராகி
ஜனாததனா கொடுததா பராககிரமததிற பிரியமுளளவரு
கலபபையை ஆயுதமாக உடையவருமாகிய பலராமா மதககள
சிறநது * மும்மதமும பெருகுகினறவையும மலைசசிகரஙகளு
கொபபானவையும யுததஙகளிற பினவாஙகாதவையும அலஙகரி
கபபடடவையும உரததமணிகளசபதிககினறவையும பொனமாலை
கள அணிநதவையும பாகாகளோடு கூடியவையுமான அழகான
யானைகளாயிரததை விவாககாலததில் சமபநததைக் கௌ
விதது அனபுடன அாஜ்ஜுனனுககுக கொடுததா வெணமை
யான வஸதிரஙகளையும சாலவைகளையுமே நுரைகளாகவும மஹா
கஜஙகளையே பெரிய முதலைகளாகவும ஜயககொடிகளையே பாசி
கொடிகளாகவுமகொணட மிகுதியான தனாதனககுவியலெனனு
அநதப பெருமபுனல, முனனமே நிரமபியிருநத பாணடவா
ளெனனும கடலில நிரமப வேகமாகப பிரவேசிதது அவாகளின
பகைவாகளுககு வயஸனததை உணடுபணணிறறு தாம ரா
ரான யுதிஷடிரா அவறறையெலலாம பெறறுககொணடு மஹாரத
களான அநத விருஷணிகளையும அநதகாகளையும சிறபபிததா
மஹாதமாககளும உததமாகளுமாகிய அநதக கௌரவாகளு
விருஷணிகளும அநதகாகளும சோநது புணணியம செயதவாக
தேவலோகததிலிருபபதுபோல மகிழநதிருநதனா கௌரவ
களும விருஷணிகளும அவரவா சோககைககுத தககபடியும ஸ
தோஷததுககுத தககபடியும பெரிய சபதஙகளோடும அதிக க
கோஷததோடும ஆஙகாஙகு விளையாடினா அநதச் சிறந
வீராகள இவவாறு அனேக தினஙகள விளையாடிக கௌரவ
களினல மரியாதை செயயபபெறறுத திருமபவும துவ
ரகையை நோககிச சென்றனா மஹாரதாகளான விருஷ
ணிகளும அநதகாகளும கௌரவசிரேஷடாகளால கொடு

* கனனம தாடை துதிககை ஆகிய மூனறு இடஙகளிலுமுளள மதம

பட்ட உயாந்த ரதனங்களைப பெறறுககொணடு பலராமரை
னனிடடுச சென்றனா மஹாபலசாலியான பலராமா சகோ
ரியான ஸுபதரைககு மரியாதைசெயது அவளைத தழுவிக
காணடு திரௌபதியினிடம, 'இவள உன அடைககலம' என்று
சாலலி ஒபபிததுவிடடு அததையான குநதியின பாதஙகளில
நதனஞசெயது புறபபடடாா. அநதககாலததில குநதியும
ரீதியுடன அவரைக கெளரவிததாள அநத யாதவ வீராகிய
லராமா பாணடவாகளாலும நகரததாராலும பிரமபபூஜிககப
டு யாதவாகளுடனசோநது துவாரகைககுச சென்றாா ஜனமே
பரே! மஹாபலசாலியான கிருஷ்ணன மாததிரம மஹாதமா
ன அாஜுனனுடனகூட முபபததுநானகுநாள அநத அழ
ன இநதிரபபிரஸத நகரததிலேயே உலலாஸமாக இருநதாா
பருங்கீாததியுளள கிருஷ்ணபகவான அாஜுனனுடன கூட
வடடையாடி மானகளையும பனறிகளையும அடிததுககொணடு
முனைககரையில ஸஞசரிததாா பிறகு, கிருஷ்ணனுடைய இனிய
கோதரியான ஸுபதரை, இநதிராணி ஜயநதனைபபெறறது
பால புகழ்பெறற புததிரனைப பெறறாள நீணடகைகளும
கன்ற`மாாபும விருஷபமபோனற கணகளுமுடையவனும பகை
களை அடககுகிறவனும வீரனும புருஷசரேஷடனுமாகிய அபி
னயுவை ஸுபதரை பெறறாள அபி=பயமறறவன, மனயு=
ாபமுளளவன என்கிற காரணததினால எதிரிகளையழிபபவ
ம புருஷஶரேஷடனுமாகிய அநத அாஜுனபுததிரனுககு அபி
னயு என்று பெயரிடடனா யஜஞததிறகடைகிற அரணிக
டடையிலிருநது அகனி உணடாவதுபோல அதிரதனுன அநதப
ததிரன ஸுபதரையிடம தனஞசயனால உணடானன ஜனமே
பரே! சகதியுளளவரும குநதிபுதரருமான யுதிஷடிரா அவன
றநதபோது பிராமமணாகளுககுப பதினாயிரம பசுககளையும
ானஙகளையும கொடுததாா அவன குழநதையாயிருந
துமுதல கிருஷ்ணனுககும தகபபனமாாகளனைவருககும,
ஜைகளுககுச சநதிரனிருபபதுபோலப பிரியமாக இருநதான
வனுககு ஜாதகாமமுதலிய சுபகாரியஙகளையெலலாம கிருஷ
னே செயதாா அநதபபாலன வளாபிறைமதியைபபோல
ாநதான சததுருககளை யடககுகிறவனும வேதஙகளை
நதவனுமாகிய அபிமனயு *நானகு பாதங்களுளளதும

* நானகுபாதமாவன —
1 ஸூதரம=சாஸதிரோபதேசம 2 சிகைஷ=பழககம
3 பரயோகம=ஸமயததுககுததககபடி உபயோகிபபது
4 ரஹஸயம=காரணகாரியஸமபநதததை அறிவது
இவறறை வேறு வகையாகவும கூறுவா 520-வதுபககததுக குறிப
காணக

* பததுவகையுளளதுமான தனுரவேததவதயும தேவலோகத
லும மானிட லோகததிலுமுளள எலலா விததையையும அாஜ
னிடமிருநது தெரிநதுகொணடான. மஹாபலசாலியான அாஜ
னன அஸதரவிததைகளிலும அஙகஙகளினமைபபிலும எலலாவி
மான செயகைகளிலும விசேஷஙகளைக கறபிததான. சாஸதி
ஞானததிலும கைபபழககததிலும தனககொபபாகசசெயதா
தனஞசயன பூாணமான சீரககட்டுளளவனும லக்ஷணஙகளெ
லாம பொருநதினவனும ஜயிககமுடியாதவனும விருஷபததி
கொணடையைபபோனற தோளகளையுடையவனும வாயதிற
ஸாபபததைபபோனறவனும விமமததைபபோனற காவமுள
வனும பெரியவிலலாளியும மதயானைபோல நடபபவனு
மேகததையும துநதுபிவாததியததையும போனற தவனியுள
வனும பூாணசநதிரனபோனற முகமுளளவனும தனது புததிர
மாகிய அபிமனயுவைககணடு களிபபுறறுன இநதிரன அாஜ
னைப பாாபபதுபோலப பராககிரமததிலும உறசாகததிலும அ
கிலும தேகஉருவததிலும கிருஷணனைபபோனற புதரனை அாஜ
வான பாாததான அழகான லக்ஷணஙகளுளள திரௌபதிய
ஐநதுமலைகளைபபோலத தைரியமுளள ஐநது சிறநதபுததிராகள
ஐநதுபதிகளாற பெறறுள யுதிஷடிரருககுப பிரதிவிநதியனையு
விருகோதரனுககு ஸுதஸோமனையும, அாஜுனனுககுச சுரு
காமாவையும, நகுலனுககுச சதானீகனையும, ஸஹதேவனுகரு
சுருதஸேனனையுமாக ஐநதுமஹாரதாகளான வீராகளை, அதி
தேவாகளைபபெறறதுபோலப பாஞசாலி பெறறுள பிராமமண
கள சோதிடசாஸதிரஜஞானததினுல, யுதிஷடிரருடைய புத
னைபபறறி, 'எதிரிகளுடைய ஆயுத அடிகளின உணாசசியி
இவன விநதியமலைககு ஒபபாயிருபபான ஆதலால, இவன பிர
விநதியன' எனறு பெயரிடடனா அநேகமுறை ஸோமரஸ
பிழிநது யஜஞஞ செயதபிறகு சநதிர சூரியாககொபபா
தேஜஸுளள சிறநத விலலாளியான குமாரனைப பீமஸேனனு
பெறறுளாதலால அவனுககு ஸுதஸோமனெனறு பெய
பிறறு சுருதம எனனபபடட சாஸதிரோகதமான பெரிய
மஙகளாகிய தீாததயாததிரை முதலியவறறைச செயது திரும

* 1 ஆதானம தூணியிலிருநது பாணததையெடுபபது, 2 ஸந
னம=தொடுபபது, 3 மோக்ஷணம=நாணியிலிருநதுவிடுவது, 4 நிவா
தனம=எதிரிவிடுவதை விலககுவது, 5 ஸதானம=விலலாளியி
நிலை, 6 முஷடி=பிடி, 7 பிரயோகம=லக்ஷயததை யடிபபத
8 பிராயசசிததம=தவறுதலுககுப பரிஹாரம, 9 மணடலம சுற
நடபபது, 10 ரஹஸயம=சபதததினுல லக்ஷியததையடிபபது

ந்தபிறகு அர்ஜுனனுக்குப் பிறந்ததனால் அவன் புத்திர னுக்குச் சுருதகாமாவென்று பெயரிடப்பட்டது நகுலன், னபுகழை விருத்தி செய்கிறவனாகிய புத்திரனுக்குக் கௌரவ மசத்திற்பிறந்த மஹாத்மாவாகிய சதானீகனென்னும் ராஜ ஷியின் பெயரையிட்டான் திரௌபதி, அக்கினிதேவதை ின நக்ஷத்திரமாகிய கிருத்திகையில் ஸஹதேவனுக்கு ஒரு புத்தி னைப் பெற்றாள் அதனால், அவனுக்கு * ச்ருதஸேனனென்று பெயரிட்டனர் அரசர்க்கரசரான ஜனமேஜயரே! புகழ்பெற்ற ர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் நன்மையைக் கருதுகிறவர்களுமாகிய ந்தத் திரௌபதியின் புத்திரர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் ஒரு வரு ஷம் வித்தியாசமுள்ளவர்களாகப் பிறந்தனர் பரதஶ்ரேஷ்டரே! தௌம்யரிஷி அவர்களுக்கு ஜாதகர்மம் சௌளம் உபநயன முத லியவற்றைப் பிராயத்தின் வரிசைப்படி சாஸ்திரப்பிரகாரம் செய் தார் பிறகு, வேதாத்யயனஞ் செய்து பிரம்மசரிய விரதத்தைச் செம்மையாக நடத்தித் தேவர்கள் மனிதர்களுடைய ஸம்பந்த மான அஸ்திரங்களையும் பாணங்களெல்லாவற்றையும் அர்ஜுனனி டம் கிரஹித்தார்கள் ராஜஶ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! விசால மான மார்புகளுடையவர்களும் மஹாரதர்களுமான தேவகுமாரர் களைப்போன்ற புத்திரர்களுடன் சேர்ந்து பாண்டவர்கள் மகிழ்ந் திருந்தனர்

ஹரணஹரண பர்வம் முற்றிற்று

இருநூற்றுநாற்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்

காண்டவதாஹ பர்வம்

(கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் ஸ்திரீகளுடன் ஜலக்கிரீடைக்காக யமுனைக் குச் சென்றபோது பிராம்மணவடிவமாகவந்த அக்கினியைக் கண்டது.)

அந்தப் பாண்டவர்கள், இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் வஸித்துக் கொண்டிருக்கையில், திருதராஷ்டிர மஹாராஜன் பீஷ்மர் இவர் களுடைய கட்டளைப்படி பகையரசர்களை ஜயித்தார்கள் சிறந்த குணங்களும் செய்கைகளுமுள்ள தர்மராஜரை அடுத்த பிறகு எல்லா ஜனங்களும் நல்லலக்ஷணமுள்ளதும் புண்ணிய காரியத் தைச் செய்வதுமாகிய சரீரத்தையடைந்த ஆத்மாக்களைப்போல ஸுகமாக இருந்தனர் ஜனமேஜயரே! நீதியோடு கூடிய அந்தத்

---

* அக்னியைப்போலப் பிரகாசமான ச்ருதம் என்னும் சாஸ்திர ஞானத்தை ஸேனைபோலப் பலமாகவுடையவன் என்பது பொருள்

தாமராஜா தாமாாததகாமஙகளெனனும மூனறு புருஷாாதத களைத தமககுசசரியான நிலைமையிலிருககும மூன்று பநதுககளை போல மரியாதையாக நடததினா சரீரததோடுகூடியிருபப போலவே அநதத தாமாாததகாமஙகளுககும ஸமமாகத தம திரவியததைப பகிாநதுகொடுதது அவறறோடு தாம * நானக வது பஙகாளிபோலிருநதாா ஜனஙகள, வேதஙகளை ஓதுகி வாிற சிறநதவருமம அவறறை மஹாயஜஞஙகளில உபயோகிப வருமம புணணியலோகஙகளைக காபபாறறிககொளபவருமாகி அநதத தாமராஜரை அரசராகககிடைககபபெறறனா அந அரசரினால ராஜயலக்ஷமி நிலையான இடமபெறறது அறிவான சிறநத ஆதரவையடைநதது எலலாததாமஙகளும அபிவிருத யடைநதன அநத அரசா நானகு சகோதராகளுடன கூடி நான வேதஙகளையும பிரயோகிததுச செயயபபடட மஹாயாகமபோ மிகவும பிரகாசிததாா பிருஹஸபதிககொபபான தௌமிய முதலிய பிராமமணசிரேஷடாகள பிரமமாவினிடம் தேவாகளிரு பதுபோல அவரைச சுறறியிருநதனா பூாணசந்திரனைபபோ மாசறற தாமராஜரிடம பிரஜைகளுடைய கணகளும உள்ளஙகளு ஒரே காலததில மிகக அனபிஞறபறறியிருநதன பெரிய அதி ருஷடததினாலே மாததிரம பிர்ஜைகள அநத ராஜாவினிடம உள ளனபு வைககவிலலை ஜனஙகள மனததிறகினியனவறறையெல லாம அவா கிரியையினால நிறைவேறறினா சிறநத புததியுள்ள வருமம அழகாகப பேசுகிறவருமாகிய அநதத தாமராஜாவினிடத தில அயுகதமாகவாவது அஸதயமாகவாவது கடுமையாகவாவது மனததைக கவராததாகவாவதிருககுமசொல இருநததிலலை ஜனமேஜயரே ! மிகபபெரிய சகதிமானான தாமபுததிரா எலலாப பிரஜைகளுககும தமககும நனமையானவறறையே செயயக கருதி அனபோடிருநதாா அவரைபபோலவே பாணடவாகளனைவரும மகிழவுறறுத துயரமவிடடுத தஙகள பராகரமததினால மறற அர சாகளையெலலாம அசசபபடுததிககொணடு வஸிததனா

பிறகு, சிலநாடகள கடநதபின, அாஜுனன கிருஷ ணனை நோககி, 'கிருஷணா ! தாபம அதிகமாகவிருக் கிறது, நாம யமுனைககுச செலலுவோம மதுஸூத னா ! நாம வேணடியவாகளுடனகூட அஙகே விளை

* இம மூனறையும ஒனறுககொனறு விரோதமிலலாமல நடததின பிறகு தம ஸௌககியததைக கருதினா எனபது கருதது, 'மூனறு மந் திரிகளையுடைய அரசன அவாகளால உபாஸிககபபடுவதுபோலவும, மோக்ஷஸவரூபனான ஆதமா-தாமாாததகாமஙகளால உபாஸிககபபடுவது போலவும, அவா தாமாாததகாமஙகளால உபாஸிககபபடடாா' என பது இஙகே பழைய உரை

ாடிவிட்டு ஸாயஙகாலததில திருமபிவருவோம ஜனாததனரே!
ர மனம வைககவேணடும' எனறு சொனனன அதறகுக
ருஷணபகவான, 'குநதியின புததிரனே! ஆரஜுனு! நாம
வணடிய ஜனஙகளுடன ஸுகமாக ஜலககிரீடை செயயலாமெனப
து எனககும இஷடநதான்' எனறு சொனனா ஜனமேஜ
ரே! அநதக கிருஷணாரஜுனாகளிருவரும தாமபுததிரரைக
கடடு அனுமதிபெறறுககொணடு வேணடியவாகளுடனகூட
வவிடம செனறனா காணடவபபிரஸததததில காடுகளில விளை
ாடிககொணடிருநத கிருஷணன புஷபததோடடஙகளோடுகூடிய
றநத யமுனுநதியைக கணடாா கததியையும கேடகததையு
மடுததுககொணடு யமுனைககரையில, எலலாப பருவஙகளிலும
முகானதும எலலாப பிராணிகளுககும இருப்பிடமுமாகிய
யாநத காணடவவனததையும அதைச சோநத எலலாப பிர
தசஙகளையும ஆரஜுனனேடுகூடப பாாததாா கொணடை
சுறுகள, நரிகள, புலிகள, செநநாயகள, மானகள, குரஙகுகள,
ானைகள, சிறுததைகள முதலிய அநேக மிருகஙகளும, கிளிகள,
யிலகள, காலகணடகபக்ஷிகள, ஹமஸபக்ஷிகள, ஸாரஸபக்ஷி
ள முதலிய பக்ஷிகளும சபதிததுககொணடு நிரமபியிருபபதும,
தவாஸுர ராக்ஷஸாகள முதலிய எலலாராலும கொணடாடத
ககதும, பனனக ராஜாவான தக்ஷகனுககு இருபபிடமும, மூங
ல, இலவு, விலவம, குருககததி, நாவல, மா, சணபகம, அங
காலம, பலா, அரசு, பனை, எலுமிசசை, மகிழ, ஏகபதமகம,
ாளிபபனை, சநதன முதலிய அநேக மரஙகள நிரமபினதும,
நேகமபுதாகளால மூடபபடடதும, பிரமபுகளும வணடு மூஙகில
ளுமுளளதும, ஸாபபஙகள நிறைநததும, விஸதாரமான பெரு
ரஙகள நெருஙகினதனால ஸூாய ரமமி படாததும, கோரப
றகளுளள துஷடமிருகஙகள கூடடஙகளாயிருபபதும, மனிதா
ளேயிலலாததும, ராக்ஷஸாகளுககும மஹா ஸாபபஙகளுககும
க்ஷிகளுககும முககியமான இடமுமாகிய காணடவவனததை,
குநத பிரஜைகளையுளளவரும எலலா லோகஙகளின பிரிவுகளையு
றிநதவரும ஸாவலோக நாதருமாகிய கிருஷணபகவான ஆா
ுனனுடன பாாததாா பீதாமபரததைத தரிபபவராகிய
ருஷணபகவான அநத வனததில அநேக முறை சஞசரிததுக
காணடிருககையில மரஙகளோடும யக்ஷாகளோடும பிராணி
ளோடும பக்ஷிகளோடும காணடவவனததை அழிககக கருதினா
நேக மரஙகளுளளதும அநேக விதஙகளான வீடுகள நிரமபின
ம சுவையுளளவையும விலைபெறறவையுமான பக்ஷணஙகளும
பாஜனஙகளும பானஙகளுமுளளதும அநேக வகையான புஷப

மாலைகளும சநதனஙகளும அளவறற உயாந்த ரதனங்களும நிர
பினதும அமராவதிககு ஒபபானதுமான அநதக கிரீடாபபி
தேசததையடைநது கிருஷணாாஜுனாகள உளளே பிரவேசி
தனா ஜனமேஜயரே! எலலா ஜனஙகளும தததம விருபபப
விளையாடினா பருத்த நிதமபஙகளும அழகிய பெரிய கொஙை
களுமுளளவரும அழகிய கணகளையுடையவருமான ஸதிரீகளு
மதுபானததினால துவணட நடையுடன விளையாடினா கிரு
ஷ்ணாாசுனாகளின மனைவிகளான சிறநத மஙகையாகள காட்டி
சிலரும ஜலததிற சிலரும வீடுகளிற சிலருமாகத தஙகள தங்க
விருபபபபடி தாநதாம விருமபின இடஙகளில கிரீடிததனா
ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! கிருஷணனுககு எபபோதும அனபுள்
பெணணரசியாகிய ஸததியபாமையும, தரௌபதியும, ஸுபதரை
யும மதுமயககம மிகுநதவாகளாய ஸதிரீகளுககு வஸதிரஙகளை
யும ஆபரணஙகளையும தானம செயதனா அஙகே சில பெணக
ஸநதோஷததுடன ஆடினா, மறறும சிலா கூவினா வே
சிலா சிரிததனா சிலா உயாநத மதுவைக குடிததனா ஒ
சிலா அஙகே ஒருவரையொருவா தகைநதனா, ஒருவரையொ
வா அடிததனா மறறுமுளள சிலா ஒருவருககொருவா ரஹ
யஙகள பேசினா புலலாஙகுழலகள வீணைகள மிருதஙகங்க
இவறறின இனிய ஓசைகளினால அநத மாளிகையும மிகவும சிற
புளள அநத வனமும நிரபபபபடடன அஙகே அவவா
நடநதுகொணடிருககையில, கிருஷணனும அாஜுனனும ஸமீப
திலுளள மிகக அழகான ஒரு பிரதேசததுககுச் சென்றன
ஜனமேஜயராஜரே! மஹாதமாககளும எதிரிகளின படடண
களை ஜயிபபவருமாகிய கிருஷணாாஜுனாகள அஙகே சென
உயாநத விலைபெறற ஆஸனஙகளில வீறறிருநதனா முன நட
பராககிரமச செயகைகளையும மறறுமுளள அநேக விஷயஙகளை
யும பேசிககொணடு அவவிருவரும அவவிடததில மகிழநதிரு
தனா தேவலோகததில அசுவினிதேவாகள இருபபதுபோ
அவவிடததில ஸநதோஷமாக உடகாாநதிருககும கிருஷண
ஜுனாகளிடம ஒரு பிராமணன வநதான பெரிய ஆசசாம
போல உயரமானவனும, உருககிவிடட தஙகமபோனற நி
முளளவனும, பசுமையும செமபடடையுமாகப பிரகாசிககின
மீசையும உயரததுககுத தகுநத பருமனுமுளளவனும, பா
ஸூாயனைபபோலப பிரகாசிபபவனும, மரவுரியுடுததவனும, ஜடை
யைத தரிததவனும, தாமரையிதழபோனற கணகளையுடை
வனும, தன சிவநத ஒளியினால ஜவலிபபவன போனறவனுமாகி
அநதப பிராமணன காணடவவனததை யெரிககககருதிக கிரு

ரஜ்ுனரை அடைநதான ஜவலிககினற அநதப பிராமம
ணுததமன அணுகிவரககணடு பிரபுவான கிருஷணபகவான
வன அககினியாக இருககவேணடுமெனறு நினைததார் அரஜுன
யம கிருஷணனுைம உடனே எழுநதுநினறனா

இருநூற்றுநாற்பத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்

காண்டவதாஹபாவம் (தொடர்ச்சி)

(காண்டவவனத்தை எரிக்கவேண்டுமென்று கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் அக்கினிவேண்டினதாக வைசம்பாயனர்சொல்ல, ஜனமேஜயர் அதன் காரணத்தைக்கேட்டதும், சுவேதகிராஜன்செய்த யாகத்தில் அதிக போஜனம் செய்ததனுல் சக்தி குறைந்த அக்னி தன் சக்தி வருவதற்காகப் பிரம்மாவி னிடம் வேண்ட அவர் கொடுத்த வரத்தால் காண்டவ வனத்தை எரிக்க ஆரம்பித்தும் அதற்கு ஏழுதாம் விக்கினம்வந்ததனுல் கிருஷ்ணார்ஜுனரை ஸஹாயத்திற் காக வேண்டிக்கொண்டா னென்று வைசம்பாயனர் சொன்னதும்)

அநதப பிராமணன காணடவவனததின ஸமீபததிலிருக ம லோகவீராகளாகிய அரஜுனனையும யாதவ வீரராகிய கிருஷ ணையும பாாதது, 'கிருஷணாரஜுனாகளே! நான் பிராமமணன, பபோதும அதிக போஜனம செயபவன, குறைவிலலாமல பாஜனம செயகிறவன, உஙகளிடம யாசிககிறேன, எனககு ஒரு ருபதியைககொடுஙகள' எனறு சொனனுன அவன இவவாறு சானனவுடன, அநதக கிருஷணாரஜுனாகள, 'நீா எவவகையானு ணவினுல திருபதியடைவீா? அநத உணவுககாக முயலுகிறோம' னறு அவனுககுச சொனனாகள இவவாறு சொலலபபட்ட நத அகனிபகவான, எவவகை ஆகாரம விதததம செயயலா மனறு பேசிககொணடிருககும அவவிரணடு வீராகளையும ராததது, 'நான அனனததைப புஜிகக விருமபவிலலை எனனை கனியெனறு அறியுஙகள எனககுத தகுதியான ஆகார மதுவோ அதனை நீஙகள கொடுஙகள இநதக காணடவ னததை எபபோதும இநதிரன காககிறுன அநத மஹாதமா னுல ரகஷிககபபட்ட இவவனததை நான கொளுதத முடிய லலை இநதிரனுடைய ஸநேஹிதனுகிய தக்ஷகன இனததா டன எப்போதும இவவனததில வஸிககிறுன அவனுககாக ஜரபாணி இநதக காட்டை இரகஷிககிறுன இநதக காட்டில க்ஷகனுடைய ஸமபநததினுல இனனும அனேகம பிராணிகள ரபபாறறபபடுகினறன நான கொளுததவிருமபியும இநதிர

னுடைய பிரபாவததினால கொளுததமுடியாதவனாக இருககிறேன
அவன நான எரிககிறதைககணடு மேகஙகளைககொணடு ஜலத்தை
வருஷிககச செயகிறான அதனாலேதான நான எரிகக ஆரமபி
தும எனககுப பிரியமான காடடை நான கொளுததமுடியவிலலை
அபபடிபபடட நான அஸதரஙகள தெரிநதவாகளாகிய உஙகளை
சகாயாகளாக அடைநது காணடவ வனததை எரிபபேன இந
அனனநதான யான வேணடினது உததமமான அஸதரஙகளை
யறிநத நீஙகளிருவரும அநத மழைததாரைகளையும எலலாவிட
களிலுமுளள பிராணிகளையும எஙகும தடுததுவிடுவீாகள' என
சொனனான'' என்றா

ஜனமேஜயா, "பிராமமணரே! இநதிரனால காபபாறறபபட
தும அனேகம பிராணிகள சோநதிருநததுமான காணட
வனததை அகனிபகவான எரிககககருதினது என? அகனி மிகுந
கோபததுடன காணடவ வனததைக கொளுததினதறகுக காரண
சிறிதாயிருககுமெனறு நான நினைககவிலலை பிராமமணரே! முன
வரே! முனனே காணடவவன தகனம எவவாறு நடநததெனபதை
நடநதபடி விரிவாகக கேடக விருமபுகிறேன'' எனறு கேட
வைசமபாயனா சொலலுகிறா "வேநதரே! பூமிககரசரே! அகனி
காணடவவனததை எரிததறகுக காரணததை நடநதபடி நான
சொலலுகிறேன, எலலாவறறையும கேளும புருஷஸரேஷட
ஸநதோஷம புராணததிலுளளதும ரிஷிகளாற சொலலபபட
மாகிய காணடவவனததின நாசததைபபறறிய இநதக கதை
உமககு உரைபபேன

ராஜாவே! இநதிரனுககொபபான பல பராககிரமஙகளுள
னும, சாஸதிரபபடி யாகஞசெயதவனும, தனககிடு வேறொருவ
னிலலையெனறு சொலலததகக கொடையாளியும, சிறநத புத
யுளளவனுமாகிய சுவேதகியெனனும கியாதிபெறற அரசனை
பறறிப புராணததிற கேடடிருககிறோம அநத ராஜா பனனிரண
வருஷகாலததிறகு ஒரு யஜஞதீகைஷ செயதுகொணடான அ
னுடைய அநத ஸதரயாகததில மஹரிஷிகளும வேதவேதாஙக
கள தெரிநத பிராமமணாகளும மிகுதியாக எபபோதும சோ
திருநதனா அவன கிரமபபின தகஷிணையோடுகூடிய வேள
களையும * மஹா யஜஞஙகளையும செயதான அரசரே! அ
னுககு ஒவவொருநாளும யாகததைச சோநத கிரியைகளைச செ
வதிலும அனேகமான தானஙகளைச செயவதிலும தவிர வேறொ
றிலும புததி செலலவிலலை, அநதப புததிமானான அரச
ரிதவிககுககளோடுசோநது இவவாறு யாகஞசெயதுகொ

* தேவயஜஞம பிதிருயஜஞம ரிஷியஜஞம பூதயஜஞம மனுஷயயஜஞம

ருந்தான் பிறகு, வெகுகாலத்திற்குப் பின் புகையினால் கண்கள் லங்கின அந்த ரித்விக்குக்கள் களைப்படைந்து ராஜாவை விட்ட ர் பிறகு, அரசன் அந்த ரித்விக்குக்களை வேண்டினான் கண் கட்டுப்போனதனால் அவர்கள் யஜ்ஞத்திற்கு வரவில்லை அதன் றகு, அரசன் அவர்களுடைய அனுமதியினால் அவர்களைச்சேர்ந்த வறு பிராம்மணர்களை ரித்விக்குக்களாகக்கொண்டு அந்த ஸத்ர ாகத்தைப் பூர்த்தி செய்தான் இப்படி நடத்திக்கொண்டிருந்த ந்த மஹாத்மாவான அரசன் சில காலத்துக்குப்பின் ஒரு ஸம த்தில் நூறு வருஷங்களிற் செய்யக்கூடிய ஒரு ஸத்ர யாகத்தைச் சய்ய நினைக்கும்போது அதை ரித்விக்குக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள லலை பெரும்புகழோனான அவ்வரசன், தனக்கு வேண்டியவர் ளுடன்கூட நமஸ்காரஞ்செய்தும் நல்ல வார்த்தை சொல்லியும் வண்டியவற்றைக் கொடுத்தும் மிகுந்த முயற்சிசெய்து விடாமல் வமுறை ரித்விக்குக்களை வேண்டினான் அளவற்ற மஹிமையுள்ள வர்கள் அவனுடைய அந்த விருப்பத்தைச் செய்யவில்லை ாஜரிஷியான அவ்வரசன் கோபங்கொண்டு ஆச்ரமங்களிலிருக் தம அந்த ரித்விக்குக்களைப் பார்த்து, 'பிராம்மணர்களே! நான் திதனாயிருந்தாலும் உங்களுக்குச் சுச்ரூஷை செய்யாதவனாயிருந் ாலும் பிராம்மணர்கள் அருவருக்கத் தக்கவனாயிருந்தாலும் நீங் ள் என்னை உடனே விட்டுவிடுங்கள், பிராம்மணோத்தமர்களே! வவாறில்லாமையால் எனக்குள்ள யாகச்ரத்தையை இப்போது ங்கள் தடை செய்யவும் காரணமில்லாமல் என்னை விட்டுவிடவும் காது பிராம்மணர்களே! உங்களையே சரணமடைந்திருக்கிறேன் னுக்கிரஹம் செய்யக்கடவீர்கள் பிராம்மணோத்தமர்களே! னக்குக் காரியமிருப்பதனால் உண்மையுள்ள பிரிய வசனங்களா லும் கொடுப்பதாகச் சொல்வதனாலும் உங்களைச் சந்தோஷப் டுத்தி உண்மையாக என் காரியத்தைப்பற்றிக் கேட்டுக்கொள்ளு றதை நீங்கள் செய்யவேண்டும் பிராம்மணோத்தமர்களே! அவ் ாறின்றி விரோதமே காரணமாக நீங்கள் என்னை விட்டுவிட்டால் னக்கு யஜ்ஞம் செய்விக்கத்தக்க வேறு ரித்விக்குக்களிடம் செல் வன்' என்று சொல்லி ஓய்ந்தான் வீரரான ஜனமேஜயரே! அந்த யாகம் செய்விப்பவர்கள் அந்த ராஜாவுக்கு யஜ்ஞம் செய்விப் து தங்களால் முடியாமையால் கோபத்துடன் அவனைப்பார்த்து, ாஜச்ரேஷ்டனே! உனக்கு யாகக்கிரியைகள் இடைவிடாமல்தான், இருக்கின்றன எப்போதும் அந்தக் கிரியைகளைச் செய்ததனா லேயே நாங்கள் களைத்துப் போனோம் குற்றமற்றவனே! இந்தச் சிரமத்தினாலேயே ஓய்ந்துபோன எங்களை விட்டு விடவேண்டும் அவசரப்பட்டுப் புத்திப்பிரமைகொண்ட நீ ருத

திரிடம செல. அவர உனக்கு யஜ்ஞம செயவிபபார' என்
சொன்னார்கள ஜனமேஜய ராஜாவே! அவர்கள நிராகரிதது
சொன்ன சொல்லைககேட்டு, சுவேதகியென்னும அரசன கோப
தோடு கைலாஸ பர்வதம சென்று கடுந்தவததை மேறகொண
நியமததோடும உறுதியான விரததேதாடும ஆசாரததோடு
கூடியவனாகி உபவாஸததுடன நெடுங்காலம சிவபிரானை ஆர
திததுககொண்டிருந்தான அவவரசன சிலநாள பன்னிரண்ட
வது * முகூர்த்ததிலும மறறும சிலநாள பதினாறுவது முகூர
ததிலும கிழங்குகளையும கனிகளையும ஆகாரமாககொண்டான

சுவேதகி ராஜன மனததைச செம்மையாகத தியானததில
நிறுததி ஆறுமாதகாலம கைகளைத தூககிககொண்டும இமை
கொட்டாமலும கட்டையைபபோல அசையாமல நின்றுகொண
டிருந்தான பாரதரே! அவவாறு பெருந்தவஞ் செயதுகொண
ருந்த அந்த ராஜஸ்ரேஷ்டனுககு, பகவானாகிய சங்கரர மிகுந
கிருபையுடன பிரததியக்ஷமாகி இனியதும கம்பீரமுமான வாக
ஞல, 'புருஷ ஸ்ரேஷ்டர! எதிரிகளை வாட்டுகிறவனே! உன தவ
தினல சந்தோஷமடைந்தேன உனககு க்ஷேமமுண்டாகட்டும
ராஜாவே! நீ விருமபுகிற வரததைககேள' என்று சொன்னா
அளவறற மஹிமையுள்ள ருததிரருடைய இந்தச் சொல்லைககேட்
அந்த மஹாதமாவுககு நமஸகாரஞ் செயது, 'தேவாகளுககெல
லாந தேவரே! தேவஸ்ரேஷ்டரே! ஈசுவரரே! எல்லாலோகங்கள
லும நமஸகரிககபபெறற பகவானாகிய உங்களுககு என்மேல அரு
ளிருககுமாயின நீஙகளே எனககு யாகம செயவிககககடவீர்கள'
என்று அந்த ராஜரிஷி சொன்னான ராஜாவாற சொலலபபட்ட
இந்தச் சொல்லைககேட்டுப பகவான கிருபைகூர்ந்து புன்னகை
யுடன், 'அரசனே! யாகஞ்செயவிபபது என்னுடைய வேலையன்று
நீயோ இந்த வரததை வேண்டி மிகபபெரிய தவம செயதிருக
கிறாய ராஜாவே! வீரனே! ஓர உடன்படிககையின்மேல உனககு
யாகஞ்செயவிபபேன பன்னிரண்டு வருஷம பிரமமசரிய நியமத
துடன இடைவிடாத நெயததாரைகளால அகனிககுத திருபதி
செயவிபபாயாயின நீ என்னிடததில விருமபுகிற வரததைபபெற
லாம' என்றனர் சூலபாணியான ருததிரரால இவவாறு
சொலலபபட்ட சுவேதகி ராஜன, அவர சொன்னபடியே
எல்லாவறறையும செயதான பன்னிரண்டாவது வருஷம
நிரமபினபின, உலகங்களைச் சிருஷ்டிபபவரும மஹேசுவரரு
மான சங்கரர, திருமபவும வந்து ராஜஸ்ரேஷ்டனை அந்தச

*ஒரு முகூர்த்தம இரண்டு நாழிகை

வேதகிராஜனைப்பார்த்து மிக்க அன்புடன், 'ராஜஶ்ரேஷ்டனே! னுடைய முதன்மையான கிரியையினால் நான் ஸந்தோஷம் சயவிக்கப்பட்டேன் வீரனே! யஜ்ஞஞ்செய்விப்பது பிராம ணர்களுக்கு விதித்திருப்பதனால் நான் நேராக உனக்கு இப பாது யாகஞ் செய்விப்பதில்லை, ஆகிலும், பூமியில் என்து அம்ச ாகவிருக்கும் சிறந்தசக்திமானன துர்வாஸஸ் என்று பெயர் பற்ற மஹானுபாவரான பிராமணோத்தமர் உனக்கு யாகஞ்செய் பபார், நீ ஸாமக்கிரிகளைச் சேர்க்கலாம்' என்று சொன்னார் வ்வாறு சிவபிரான் சொன்ன சொல்லைக் கேட்டுத் திரும்பவும் ன் ஊருக்குவந்து ஸாமக்கிரிகளைச்சேர்த்தான் ஸாமக்கிரிகளைச் சர்த்தபிறகு, சுவேதகிராஜன் மறுபடியும் ருத்திரரிடம்சென்று ணங்கிக் கைகூப்பி நின்றுகொண்டு, 'மஹாதேவரே! எல்லாப் பாருள்களும் எல்லாக்கருவிகளும் உமது அனுக்கிரஹத்தினால் மபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன எனக்கு யாகதீக்ஷை நீர்கொடுக் டக்கவேண்டும்' என்று சொன்னான் மஹாத்மாவாகிய அவ ரசனுடைய இந்தச் சொல்லைக்கேட்டு, ருத்திரர் துர்வாசரை ழைத்து, 'பிராமணோத்தமரே! இந்தச் சுவேதகிராஜன் மஹானு ாவன் இவ்வரசனுக்கு எனக்கட்டளையினால் நீர் யாகஞ்செய் க்கக்கடவீர்' என்று சொன்னார் துர்வாஸமஹரிஷி ருத்திர டத்தில், 'அப்படியேயாகட்டும்' என்று சொன்னார் அதன் றகு, மஹாத்மாவாகிய அவ்வரசனுடைய அந்தஸத்ரயாக னது விதிதவறாமலும் விதித்த காலந்தவறாமலும் சாஸ்தி ராகத்மாக நிரம்பின தக்ஷிணையோடு நடந்தது, மஹாத்மா ான அந்த அரசனுடைய யாகம் முடிந்தபின் அந்த யஜ்ஞத்தில் க்ஷை செய்துகொண்ட ரித்விக்குக்களும் மிகுந்தமகிமையுள்ள பையோருமாகிய எல்லாரும் துர்வாசரிடம் விடைபெற்றுச் சன்றனர் அப்போது மஹானுபாவனான அவ்வரசனும் மஹானு ாவர்களும் வேதங்களில் கரைகண்டவர்களுமாகிய பிராமணர் ள் பூஜிக்கவும் வந்திகள் துதிக்கவும் நகரத்து ஜனங்கள் எதிர் காண்டழைக்கவும் தன்னகரத்தில் பிரவேசித்தான் இவ்வித ாகிய நற்செய்கையுள்ள அந்தராஜஶ்ரேஷ்டனான சுவேதகியென ும் ராஜரிஷி எல்லாராலும் ஸ்லாகிக்கப்பட்டு வெகுகாலத்திற் ந்தபின் ரித்விக்குகள் ஸதஸ்யர்கள் எல்லாருடனும்கூட ஸ்வர்க ்துக்குச் சென்றான் அவனுடைய ஸத்ரயாகத்தில் பன்னி ண்டு வருஷகாலம் அக்கினிபகவான் நெய்யைக் குடித்தான் ஓர் றுதியான மனத்துடன்செய்த அந்த வேள்வியில் இடைவிடாத நெய்த்தாரைகளாலும் ஹோமஞ்செய்த அன்னத்தினாலும் அக் னிக்கு மிகுந்த திருப்தியுண்டாயிற்று பிறகு, மற்ற யாரு

டைய ஹோமததிரவியஙகளையும வாஙகிககொளள விருமபவிலலை வெளுதத நிறமுளளவனுகவும ஒளிமழுஙகினவனுகவுமான தா அகனி முனபோலப பிரகாசிககாமலிருநதான அதனுல, அகன பகவானுககு வேறுபாடு உணடாயிறறு ஒளிகுறைநது வாட முணடாயிறறு அநத அகனிபகவான தன சகதிபோனதை கணடு உலகஙகளினுல பூஜிககபபடடதும புணணியமுமான பிரமமலோகததிறகுச சென்ருன அவவிடததில ஆஸனத விருநத பிரமமதேவரைககணடு, 'பகவானே! சுவேதகி ராஜனு எனககு அதிக திருபதி செயவிககபபடடது அதனுல, அரு அதிகமாக உணடாயிருககிறது அதை நிவிருததிசெயய எனக முடியவிலலை ஜகதபிரபுவே! ஒளியும வலிமையும குனறியிரு கிறேன தஙகளனுககிரஹததினுல எனது இயறகை நிலைக வேணடுமெனறு விருமபுகினறேன' எனறு சொனனுன எலலா உ கஙகளையும படைபபவராகிய பகவானன பிரமமா இவவாறு அகன சொனனதைககேடடுப புனனகையுடன அகனியைபபாாதது 'மஹானுபாவனே! பனனிரணடுவருஷகாலம ஒரு பாததிரத விருநது இடைவிடாத தாரையாக விழுநத நெயயையும ஹோமம செயத அனனததையும நீ உணடதனுல உனககுத தளாசசி உணடாயிருககிறது தேவாகளுககு ஹவிஸுகளை வஹிககின அகனியே! திடீரெனறு ஒளிகுனறினமையைபபறறி உனககு துயரம வேணடாம மறுபடியும ஸவபாவமாயிருபபாய கால வநதபோது உனனுடைய அரோசகததை நான போககிவிடுவேன தேவாகளின கடடளையினபடி உனனுல முனபு எநதக காணட வனம முழுதும நீறுககச செயயபபடடதோ அது தேவசததுரு களுககிருபபிடமும மிகக கொடியதுமாயிருககிறது அகனியே அதில எலலாபபிராணிகளும வஸிககினறன அவறறின கொழு பினுல திருபதியடைநதபிறகு, நீ உன இயறகையைப பெறுவ யாக, நீ உடனே அதை எரிககசசெல, இநத நோயிலிருநது வி படுவாய' எனறு சொனனூா பிரமமாவின வாயிலிருநதுவந இநத வாககியததைககேடட அகனி மிகுநத வேகததுடன ஓடி காணடவவனததைசசோநது முழுசசகதியையுமஎடுததுககொண காறறினுலதூணடபபடடுக கோபததுடன அதிகமாக ஜவலிததத காணடவவனம எரிவதைககணடு அஙகுளளவைகள நெருபபை அவிககப பெரியமுயறசிசெயதன நூறறுககணககும ஆயிரககண குமான யானைகள கோபததுடன தஙகள துதிககைகளினுல சீககி மாக ஜலததையெடுதது அகனியை விரைவாக அவிததன அஙகே அனேகந தலைகளோடுகூடிய பாமபுகள மிகுநதகோபமும வேகமு

காணடு தலைகளால ஜலததைக கொணடுவநது தாரையாகத
யினமேலே பொழிநதன ஜனமேஜயரே! இனனும அனேகம
ராணிகளும அவவாறே தநதம கருவிகளைககொணடு முயறசி
சயது தீயைச சீககிரததில அவிததன இவவாறுகவே, காணடவ
னததில எரிநத அகனி எழுமுறை திருமபத திருமப அவிககப
டடது

இருநூறறைம்பதாவது அத்தியாயம்

காண்டவதாஹபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் அக்னியினிடம் தேர்குதிரைவில்முதலியவற்றை யாசித்தது)

அநத அகனி நினைததது நிறைவேறாமல நிராசையாயக
ளைபபடைநது கோபததுடன பிரமமாவினிடம செனறு
ஃததனைதையும நடநதவாறு தெரிவிததான அநதப பகவா
ாகிய பிரமமதேவா சறறுநேரம ஆலோசிதது அகனியைப
ாதது, 'குறறமறறவனே! எநத உபாயததினால காணடவவன
தை நீ தகிககலாமோ அதனை நான கணடறிநதேன நீ சிலகாலம
பாறுததுககொள பிறகு, அதனை யெரிககலாம' 'அநதக கால
தில நரநாராயணாகள உனககு உதவியாக இருபபாாகள அக
ியே! நீ அவாகளுடன சோநது காணடவ வனததை யெரிகக
ாம' எனறு சொனனா அநதப பிரமமாவுககு அகனி, 'அப
டியே ஆகடடும' எனறு மறுமொழி சொனனான ராஜாவே!
ணட காலததிறகுப பின அநத ரிஷிகளாகிய நரநாராயணாகள
வதரிததிருபபதையறிநது அநதப பிரமமதேவா சொனனதை
னதது மறுபடியும பிரமமாவினிடம செனறான அபபோது
ரமமா, 'அகனியே! இபபோது இநத இநதிரன விழிததுக
காணடிருககும போதே நீ காணடவவனததைத தகிககலாம
கனியே! முதல தேவாகளாகிய எநத நரநாராயணாகள தேவகாரி
ாததமாக மானிட லோகததில வநது சோநதிருககினறனரோ
வாகளை அாஜுனனெனறும வாஸுதேவனெனறும உலகம
னககிறது இதோ காணடவவனததின ஸமீபததில சோநதிரு
கும அவாகளிடம செல காணடவவனததைத தகிபபதறகு
தவி செயயுமபடி அவாகளைக கேடடுககொள அபபோது
தவாகளால காககபபடடிருநதாலும அநத வனததை நீ தகிகக
ாம அவாகளிருவரும சோநது எலலாப பிராணிகளையும இந
ரனையும முயறசிசெயது தடுததுவிடுவாாகள எனககுச சநதேக
லலை' எனறுசொனனா ராஜஸரேஷடரே! இநதச சொலலைக

கேட்டு அக்னி விரைவாகக் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிடம் வந்து கேட்ட
விஷயத்தை உமக்கு முன்னமே சொல்லியிருக்கிறேன் ரா
ஸ்ரேஷ்டரே! அர்ஜுனன் அக்னி சொன்னதைக்கேட்டு இந்திர
டைய இஷ்டமில்லாமலே காண்டவவனத்தை எரிக்கவிரும்புகின
அந்த அக்னிபகவானைப் பார்த்து அக்காலத்திற்குத் தகுதியா
சொல்லைச் சொல்லலானான்

'அக்னிபகவானே! என்னிடத்தில் சிறந்த திவ்யாஸ்திரங்க
அநேகமிருக்கின்றன அவைகளினால் அனேக இந்திரர்கள் வந்த
லும் நான் யுத்தம் செய்யமுடியும் ஆனால்,யுத்தத்தில் வேகம் செ
யும்போது என்னுடைய வேகத்தைத் தாங்கக்கூடியதும் என் ம
வன்மைக்கு ஒத்ததுமாகிய வில்லொன்று மாத்திரம் எனக்கில்லை
மேலும், ஓய்வில்லாமல் அனேக பாணங்களை வெகு சீக்கிரத்தி
விடுகின்ற எனது காரியத்திற்குப் பாணங்கள் மிகுதியாகவும் வற
மலுமிருக்கவேண்டும் நான் இஷ்டப்படி பாணங்களைப் பிரயோ
கிக்கும்படி நடத்தத்தக்க தேருமில்லை காற்றைப்போன்ற வே
முள்ள வெண்மையான திவ்ய அசுவங்களையும் மேகத்துக்கொ
பான ஒலியும் ஸூரியனுக்கொப்பான ஒளியுமுள்ள ரதத்தையு
நான் விரும்புகிறேன் அப்படியே எந்த ஆயுதத்தினால் கிரு
ணன் யுத்தத்தில் நாகர்களையும் பிசாசர்களையும் கொல்லுவே
அந்த ஆயுதம் ஒன்று கிருஷ்ணனுடைய சக்திக்குச் சரியான
யில்லை அக்னிபகவானே! அந்தப் பெரியவனத்தில் வருஷிக்கு
இந்திரனை நான் எந்த உபாயத்தினால் தடுக்கலாமோ உன் காரி
சாதகமான அதனை நீ சொல்லக்கடவாய் அக்னிபகவானே! ம
ஷ்யனுடைய சக்தியினால் செய்யக் கூடியதை நான் செய்யவே
எனக்குப் போதுமான கருவிகளைக் கொடுக்கக்கடவாய்' என்று

இருநூற்றைம்பத்தோராவது அத்தியாயம்

காண்டவதாஹபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அக்னி தேர்முதலியவற்றை அர்ஜுனனுக்கும் சக்கரத்தையும் கதை
யும் கிருஷ்ணனுக்கும் கொடுத்ததும், அவர்களனுமதியினால் அக்னி
காண்டவவனத்தைக் கொளுத்த ஆரம்பித்ததும்)

புகையைக்கொடியாகவுடைய அக்னிபகவான் அர்ஜுன
இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடன், அதிதியின் புத்திரனும் ஜலத்தி
வசிப்பவனும் ஜலத்துக்கு அதிபதியுமான வருணனென்னும் தி
குப்பாலகனைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நினைத்தான் அக்னி நினை

தைததெரிநதுகொணடு வருணன அவனமுன வநதான திகபால
ாகள நாலவரிலொருவனும தேவஶ்ரேஷடனும எபபொழுதும
ழியாதவனுமாகிய வருணனுககு மரியாதை செயது, 'உனககு
ஜாவான சநதிரனை கொடுககபபடட விலலையும இரணடு தூணி
ளையும வானரக கொடியோடுகூடிய ரததைதயும சீககிரம கொடு
ணடீவததினை பாாததனும சககரததினை கிருஷணனும மிகப
பருஙகாரியம செயயபபோகினறனா அவறறை இபபோதே நீ
னனிடம கொடு' எனறு சொனனன வருணன், 'கொடுக
றேன' எனறே அகனிககு மறுமொழி சொனனன ஆசசரியப
டததககதும், மிகுநத வனமையுளளதும, புகழையும பெயரை
ம விருததி செயவதும, எநத ஆயுதஙகளினுலும வெலலமுடியா
தும, எநத ஆயுதஙகளையும வெலலுவதும, ஆயுதஙகளெலலா
றறிலும சிறநததும, எதிரிகளின சேனைகளைக கலககுவதும,
னறுமே லக்ஷஙகளுககுச சரியானதும, பலவகை நிறததாற
சாபிபபதும, விசிததிரமானதும, மேடுபளளமிலலாததும, அடி
டாததும, நெடுஙகாலமாகத தேவாகளும அஸுராகளும கநதா
ாகளும பூஜிததுவருவதுமாகிய உயாநத விலலையும, அமபுகள
றையாத இரணடு பெருநதூணிகளையும, வெளளி நிறமுளளவை
ம வெணமேகமபோற பிரகாசிபபவையும வேகததில மனததுக
ம காறறுககும ஒபபானவையும பொனமாலை போடடபபடடவை
ம கநதாவ லோகததவையுமான நானகு உயாநத குதிரைகள
டடபபட்டதும, அனுமக கொடியுளளதும, வேணடிய கருவிக
ளலலாமுளளதும், தேவாகளாலும அஸுராகளாலும ஜயிகக
டியாததும, ஒளியுளளதும,கமபீரமான சபதமுளளதும், எலலா
கை ரதனஙகளும இழைததிருபபதனுல அழகியதுமான ரதத
தயும கொடுததான மஹிமை பொருநதினவரும உலகஙகளுக
ப பிரபுவுமாகிய பிரமமதேவா சிறநத தவததினுல எதைப
டை ததாரோ, எதன உருவம ஸூாயனைப போனறதோ ராஜா
ான சநதிரன எதனமேலேறி அஸுராகளை ஜயிததாரோ, எது
ருணட மேகமபோலவும பளபளபபினுல ஜவலிபபதுபோலவு
ருககிறதோ அநதச சிறநத ரததைத வானவிலலைப போனற
றமுளள கிருஷணாஜுனாசளிருவரும அடைநதனா மிக
ழகியதும பொனமயமாகியதுமான சிறநத கொடிமரம அதி
ருநதது ஸிமமககொடிகளோடும புலிககொடிகளோடும கூடிய
ரும திவய சகதியுளளவரும நினைதத ரூபமெடுபபவரும
குநத பராகரமமுளளவருமான ஹனுமானெனனும வானர
ா எலலாவறறையும எரிககபபோவதுபோல அநதக கொடித
லையிலிருநது விளஙகினா அநதககொடியில தஙகள சபதததி

ஞலேயே எதிரி சைனியஙகளின பிரஜைஞயைக கெடுககுமபடி
யான அனேக விதமான பெரிய பேய பிசாசு முதலிய பூத
கணஙகள இருநதன பலவகைக கொடிகளிஞல சோபிககின
அநதச சிறநத ரததகை அர்ஜுனன பிரதக்ஷிணஞ செயது
தேவதைகளுககும நமஸகாரஞசெயது, யுதத ஸநநாஹததுடன
கவசநதரிததுக கததிபிடிதது மணிககட்டில உடுமபுத தோலா
செயத நாணததடையும விரலுறைகளும கட்டிககொணடு புணணி
யஞசெயதவன தேவ விமானததிலேறுவதுபோல அநதத தே
லேறிஞன முனனே பிரமமாவிஞல சிருஷடி செயயபபட்டது
தேவலோகததது மான அநதக காணடீவமெனனும தனுசை
யெடுததுககொணடபோது அர்ஜுனன ஸநதோஷமடைநதான
வீரஞன அர்ஜுனன முதலில அகனியைப பூஜை செயது பிற
அநதத தனுஸை யெடுததுத தன பலததிஞல அதில நாண பூட்டி
ஞன பலசாலியான அர்ஜுனஞல அதில நாண பூட்டபபடு
போது உணடான சபததகை எவாகள எஙகே கேட்டனரோ
அவாகள மனமும அஙகேயே பயமுறறது அர்ஜுனன ரத
தையும விலலையும அமபுகளவறறுத பெருநதூணிகளையும அடைந
பின அதிகச சகதிபெறறு, அகனிககு உதவி செயய உதஸா
முளளவஞஞன பிறகு, அகனி வஜராயுததகை நாபியெனறு
சொலலபபட்ட நடுவாகவுடைய சகராயுததகையும தனககு
பிரியமான ஆகனேயாஸதிரதகையும கிருஷணனுககுக கொடு
தான அபபோது, அவரும சகதியுடையவராஞா அபபோது
அகனி கிருஷணனைப பாாதது, 'மதுஸூதனரே! இதஞ
மானிடரலலாதவாகளையும தேவாகள முதலியவாகளையும நீ
யுதததில ஜயிபபது திணணம இதஞல நீா யுததஙகளில மனி
தாகளுககும தேவாகளுககும ராக்ஷஸாகளுககும பிசாசாகளுககு
அஸுராகளுககும நாகாகளுககும மேலாகவும அவாகளை ஜயிப
தில ஸமாததராகவும ஆவீா அதறகுச சநதேகமிலலை மாதவரே
இது யுதததில சததுருககளினமேல போடபபோடத தடுகக
படாததாகவே செனறு எதிரிகளைக கொனறுவிட்டுத திருமபவு
உமது கைககு வநதுசேரும' எனறு சொனஞன பிரபுவாகி
வருணனும அநதக கிருஷணனுககு இடியைபபோலச சத
முளளதும அஸுராகளை யழிபபதுமாகிய கௌமோதகியெ
னும பெயருடைய பயஙகரமான கதையைக கொடுததான
அதனபிறகு, அஸதரசஸதிரஙகளை நிரமப உடையவரும ரதமு
துவஜமுமுளளவருமான கிருஷணாஜுனாகள ஸநதோஷததுடன
அகனியைப பாாதது, 'அகனிபகவானே! தேவாஸுராகள எ
லாரும சோநதுவநதபோதிலும நாஙகள யுததஞசெயயச சமா

தாகளாயிருககிறோம தக்ஷகனுககாக யுததஞ்செயய விருமபுகிற இநதிரன ஒருவனைமாததிரமபற்றிச சொலலவேணடுமா?' எனறனா அாஜுனன, 'சககரபாணியும வீரருமாகிய கிருஷ்ணன், யுததததில ஞசரிதஞச சககராயுதததைப பிரயோகஞ செயவதனால எதையும சாமபலாககச செயவார ஜனாததனா செயயககூடாத காரியம மூனறு லோகஙகளிலும ஒனறுமிலலை அகனியே! நானும காணடீவமெனனும விலலையும அமபுகள வறறாத தூணிகளையும எடுதது யுததததில உலகஙகளையெலலாம ஜயிககச சகதியுளளவனாயிருககிறேன மஹாபபிரபுவே! இநதககாட்டை எலலாபபுறமுஞ சூழநதுகொணடு இபபோதே வேணடியவளவு நீ ஜவலிககலாம. உனககு உதவிசெயவதில நாஙகள ஸமாததாகளாயிருககிறோம அறியாமையினால இநதிரன தேவககூட்டஙகளுடன காணடவ வனததைக காபபாறறுவதறகு வருவானாயின, பாணஙகளினால அடிபட்ட அவயவஙகளையும குணடலஙகளையுமுடைய தேவ ஸேனைகளின ஹிமஸையைக காணபான' எனறு சொனனான கிருஷ்ணாஜுனாகளால இவவாறுசொலலபபட்ட அகனிபகவான ஜவாலாருபததையெடுததுககொணடு வனததை யெரிகக ஆரமபித தான ஏழுஜவாலைகளுடன அகனி நாறபுறமும சூழநதுகொணடு பிரளயகாலததைக காணபிபபவனபோலக காணடவ வனததை எரிததான ஜனமேஜயரே! அகனி அநத வனததைப பிடிதது உடபுகுநது மேககாஜனையைபபோலக காஜிதது எலலாப பிராணிகளையும நடுஙகச்செயதான ஜனமேஜயரே! எரிககபபடுகினற அநத வனததினருபம, ஸூரியகிரணஙகளினால வியாபிககபபட்ட மேருமலையின உருவமபோல விளஙகிறது

இருநூறறைமபததிரணடாவது அததியாயம்.

காண்டவதாஹபாவம. (தொடாச்சி)

(காண்டவவனம் எரிகிறதை அவிப்பதற்காக இந்திரன மழை பெய்வித்தது)

தோாளிகளிறசிறநதவாகளாகிய அநதக கிருஷ்ணாஜுனாகளிருவரும இரணடு ரதஙகளிலேறிக காட்டிறகு இருபுறமும நினறுகொணடு எலலாத திசைகளிலும பிராணிகளுககுப பெரிய மரணததைச செயதனா காணடவவனததில வஸிககினற பிராணிகள ஓடிபபோவதை அநத வீராகளிருவரும எஙகெஙகே கணடனரோ அஙகஙகே எதிாததோடினா. விரைவாக ஓடுகினற அவவிரணடு ரதஙகளின இடைவெளியை யாரும பாாககவிலலை அவவிரணடு

தோாளிகளுடைய அவவிரணடு தோகளும ஒனறோடொன சோநதனவறறைபபோற காணபபட்டன. காணடவவனம எரிக கபபடுமபோது அஙகுளள அநேகம பிராணிகள பயஙகரமான கூசசலிடடுககொணடு நாறபுறஙகளிலும மேலே கிளமபின அநேகம பிராணிகள தேகததின ஒருபாகம எரிநதும, சில கொதிபபுறறும, சில கணகள வெடிததும, சில கைகாலகள் சிதறி யும, மறறும சில அழிநதுமபோயின சிலா பிளளைகளையும மறறும சிலா தாயதநதைகளையும வேறு சிலா சகோதராகளையும கட்டிககொணடு ஸநேஹததினால விட்முடியாமல அஙகேயே மரண மடைநதனா இனனும அனேகம பிராணிகள பறகளைககடிததுக கொணடு மேலே கிளமபி அதிகமாகத துளளி மறுபடியும நெருப பிலே விழுநதன ஆஙகாஙகு இறகுகளும கணகளும காலகளும எரிநதுபோயத தரையிலவிழுநது துடிததது இறநதுபோகினற பிராணிகள காணபபட்டன நெருபபினால காயசசபபட்டுக கொதிககினற தடாகஙகளிலெலலாம இறநதுபோன ஆமைகளும மீனகளும காணபபட்டன அநத வனததிலுளள வேறு சில பிராணிகள எரியும சரீரஙகளோடு பிரளயகாலததில உருவஙக ளோடு வநத அகனிகளைபபோலக காணபபட்டன ஆாஜுனன மேலே கிளமபின சில பறவைகளைப பாணஙகளினால துணடுதுணடு களாக வெட்டி ஜவலிககினற அகனியில வீழததினான அவை எலலா அஙகஙகளிலும, பாணஙகள தைததுககொணடவை களாயப பேரிரைசசலிட்டு, வேகமாக எழுமபித திருமபவும் காணடவவனததிலேயே விழுநதன பாணஙகளினால கூட்டங கூட்டமாக அடிககபபட்ட காட்டுபபிராணிகளின பேரொலி சமுததிரம கடைகிற சபதமபோற கடுமையாகக கேட்கபபட்டது. ஜவலிககினற அகனியின பெரிய ஜவாலைகள ஆகாயததிற கிளமபித தேவாகளுககுப பெரிய நடுககததை யுணடாககின தேவாகளும ரிஷிகள முதலிய மஹாதமாககளும ஸவாககவாஸிகளுமாகிய அனைவரும அநத ஜவாலையினால சுட்டபபட்டு ஆயிரம கணகளுடைய வனும தேவாகளுககுப பிரபுவும அஸுராகளைப பீடிபபவனுமாகிய இநதிரனிடம சென்று, 'தேவேசுவரனே! இநத மனிதாகளெலலா ரும அகனியினால தகிககபபடுகினறனா இது எனன! லோகஙகளுககுப பிரளயம வராமலிருககுமா?' எனறு கேட் டனா ஹரிகளெனனும குதிரைகளையுடைய இநதிரன அவாக ளுடைய சொலலைக கேட்டும தான பாாததும காணடவ வனததை விடுவிககப புறபபட்டான தேவாகளுககுப பிரபு வான இநதிரன பலவிதமான பெரிய தோககூட்டததினால ஆகாசததை மறைதது மழையைப பொழிநதான அபபோது

இந்திரனால் ஏவப்பட்ட மேகங்கள் காண்டவவனத்திற்கு நேராகத்
தேரச்சின அளவான நீர்த்தாரைகளை மிகுதியாகப் பொழிந்தன
அந்தத் தாரைகள் அக்கினியின் சக்தியினால் காண்டவவனத்திற
படாமல் ஆகாயத்திலேயே வற்றிப்போயின எவையும் அக்கினி
யைச் சேரவில்லை பிறகு, அக்கினியின்மேற் கோபமுற்ற இந்திரன்
மறுபடியும் மஹா மேகங்களைக்கொண்டு மிகுதியாக ஜலத்தை
வருஷிக்கச் செய்தான் அந்த வனம், அக்னிஜ்வாலைகளும் புகையும்
மழைத்தாரைகளும் மின்னலும் மேகங்களும் சேர்ந்து பயங்கர
மாயிருந்தது

இருநூற்றைம்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்
காண்டவதாஹபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் மழையைத் தடுத்ததும், தக்ஷகன்மனைவி தன்புத்திரனை
விழுங்கி எடுத்துக்கொண்டு கிளம்பும்போது அர்ஜுனன் அவள்
தலையை யறுக்க இந்திரன் காற்று மழையால் அர்ஜுனனை மயங்
கச்செய்து தக்ஷகன்புத்திரனை விடுவித்ததும், கிருஷ்ணார்ஜுனா
ரோடு இந்திரன் யுத்தம் செய்ததும்)

பாண்டு புத்திரனாகிய அர்ஜுனன் உயர்ந்த அஸ்திரஸாமர்த்
தியத்தைக் காண்பித்து இந்திரன் வருஷித்த மழையைப் பாண
வருஷத்தினால் தடுத்தான் அளவிடக்கூடாத மஹிமையையுடைய
அர்ஜுனன், சந்திரன் பனியினால் மறைப்பதுபோல அம்புகளினால்
காண்டவவனத்தையெல்லாம் மறைத்தான் பாணப்பிரயோகஞ்
செய்த அர்ஜுனன் பாணங்களால் மேற்பாகத்தை மறைத்த
போது ஒரு பிராணியும் அங்கிருந்து வெளிப்பட முடியவில்லை
மஹா பலசாலியான தக்ஷகனென்னும் நாகராஜன் அங்கேயிருக்க
வில்லை அந்த வனம் எரிக்கப்படும்போது அவன் குருக்ஷேத்
திரத்திற்குப் போயிருந்தான் பலவானாகிய அசுவஸேனனென்ன
னும் தக்ஷகபுத்திரன் அங்கிருந்தான் அவன் தீயிலிருந்து விடு
வித்துக்கொள்ளப் பெருமுயற்சி செய்தான், அவன் அர்ஜுன
னுடைய பாணங்களால் தடுக்கப்பட்டு வெளியிற்போக முடியாம
லிருந்தான் அவனை அவனுடைய தாயாகிய நாககன்னிகை
விழுங்கிப் பின் விடுவிக்கத் தொடங்கினாள் அவனுடைய தலையை
முன்னே விழுங்கினாள் அந்த நாககன்னிகை தன் பிள்ளையை
விடுவிப்பதற்காக வாலை விழுங்கிக்கொண்டே மேலே கிளம்பினாள்
அவள் போகும்போது அர்ஜுனன் அவளுடைய தலையைக்
கூர்மையும் அகலமுமான முனையுள்ள பாணத்தினால் அறுத்தான்
அதை இந்திரன் பார்த்தான் அசுவஸேனனை விடுவிக்கக் கரு

தின இந்திரன் காற்றுமழையினால் அர்ஜுனனை மயங்கச் செய்தான் அந்தக் காலத்தில் அசுவஸேனன் மாத்திரம் விடுபட்டான் (அர்ஜுனனால்), அந்தக்கொடிய மாயையைக்கண்டு நாகத்தினால் வஞ்சிக்கப்பட்டான் அர்ஜுனன் ஆகாயத்திலிருந்த பிராணிகளை இரண்டு மூன்று துண்டங்களாகத் துணித்தான் அந்த அசுவஸேனனை அர்ஜுனனும் அக்கினியும் கிருஷ்ணனும் கோபத்துடன், 'நீ நிலையற்றவனாகப் போகக்கடவாய்' என்று சபித்தனர் பிறகு, அர்ஜுனன் அந்த மோசத்தை நினைத்துக் கோபத்துடன் விரைவாகச் செல்லுகிற பாணங்களினால் ஆகாயத்தை மறைத்து இந்திரனோடு யுத்தஞ்செய்தான் யுத்தத்தில் கோபத்தோடிருந்த அர்ஜுனனைக்கண்டு இந்திரனும் ஆகாயத்தை முழுதும் மறைத்துத் தனனுடைய உக்கிரமான ஐந்திராஸ்திரத்தை விடுத்தான் அப்போது ஆகாயத்திலிருந்து பெரிய கோஷத்தோடு கூடிய காற்று ஸமுத்திரங்களையெல்லாம் கலக்கிக்கொண்டு மழைத்தாரைகளை மிகுதியாக வருஷிக்கின்றவையும் இடிகளையும் மின்னல்களையும் காஜனைகளையுமுண்டாக்குகின்றவையும் பயங்கரங்களுமான மேகங்களையுண்டாக்கிற்று பிரதிசெய்வதில் ஸமர்த்தனாகிய அர்ஜுனனும் அதைத்தடுப்பதற்காக உடனே வாயு அஸ்திரத்தை மந்திரத்தோடு பிரயோகித்தான் அதனால் இந்திரனுடைய இடிகள் மேகங்கள் இவற்றின் பலமும் ஒளியும் அழிக்கப்பட்டன. அந்த மழைத்தாரைகளெல்லாம் வற்றிப்போயின -மின்னல்கள் மறைந்தன ஒரு நொடியில் ஆகாயத்திலுள்ள கலக்கமும் இருளும் நீங்கின குளிர்ந்த காற்று ஸுகமாக வீசிற்று ஸூரியமண்டலம் எப்பொழுதும்போலப் பிரகாசித்தது விரோதம் நீங்கினதனால் ஸந்தோஷமடைந்த அக்னி, பிராணிகளின் தேகங்களிலிருந்து பெருகின கொழுப்புக்களின் பிரவாகங்களினால் நனைக்கப்பட்டுத் தன் சப்தத்தை உலகமெல்லாம் பரவச் செய்துகொண்டு பலவகை ஜ்வாலைகளோடு ஜ்வலித்தது.

உங ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! காண்டவவனம் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களால் ரக்ஷிக்கப்படுவதைக் கண்டு கருடன் முதலிய பக்ஷிகள் அகங்காரத்துடன் ஆகாயத்தில் பறந்தன கருடன் வஜ்ராயுதத்துக்கொப்பான சிறகுகளினாலும் மூக்கினாலும் நகங்களினாலும் கிருஷ்ணனையும் அர்ஜுனனையும் அடிப்பதற்கு ஆகாயத்திலிருந்து இறங்கினன் நாக கூட்டங்களும் கொடிய விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டு ஜ்வலிக்கின்ற வாய்களுடன் அர்ஜுனன் சமீபத்தில் வந்து விழுந்தன அர்ஜுனன் தன் கோபாக்னியோடு கூடின பாணங்களினால் அவற்றை அறுத்தான் அவை தேகநாசம் வரும்படி அந்த ஜ்வலிக்கின்ற அக்கினியில் விழுந்தன

ற்கு, தேவாகளும கநதாவாகளும யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும
ாகாகளும ஒப பிலலாத இரைசசலைச செயதுகொணடு இருமபுக
நணடுகளை உடகொணட சககாயநதிரஙகளையும கறகளையும கவண
ளையும கைகளில ஏநதிக கிருஷணனையும அாஜுனனையும கொல
கருதிக கோபததினுல அதிக பராககிரமஙகொணடு யுததஞ
செயயக கிளமபினா அதிகமாகப பேசி ஆயுதஙகளை வருஷிதத
வாகளுடைய தலைகளை அாஜுனன கூரிய பாணஙகளினுல
தைததான மிகவும அதிகமான சகதியுளளவரும சததுருககளை
ழிபபவருமாகிய வாஸுதேவரும, தைததியாகள தானவா
ளின கூடடஙகளுககுப பெரிய ஹிமஸையைச செயதா அள
றற பராககிரமமுளள மறறுஞசிலா பாணஙகளினுல அடிககப
படடும சககாததின வேகததினுல தளளபபடடும ஸமுததிரம
ரையிலடஙகி யிருபபதுபோல அடஙகி நினறனா பிறகு தேவா
ளுககு ஈசுவரனும அஸுராகளை யழிபபவனுமாகிய இநதிரன
கக கோபிதது வெளளை யானையிலேறி வஜராயுததததை ஓஙகிக
கொணடு கிருஷ்ணாஜுனாகளினருகில ஓடினுன அவன வேகத
தாடு இடியை யெடுதது வஜரமெனனும அஸதிரததை விடத
தொடஙகினுன அஸுராகளை ஸமஹரிககும இநதிரன தேவா
ளைபபாாதது, 'இவா இருவரும இறநதனா' எனறு சொனனுன
புபோது, தேவேநதிரனுல வஜராயுதம ஓஙகபபடடதைக கணடு
தவாகளும தம தம அஸதாஙகளையெலலாம எடுததனா ஜனமே
யராஜாவே! யமன காலதணடததையும, குபோன கதையையும,
ருணன பாசததையும விசிததிரமான அசனியெனனும அஸதாத
தயும எடுததுககொணடனா முருககககடவுள சததியாயுதததை
யெடுததுககொணடு மகாமேருவைபபோல அசையாமல நினறனா
யுமவினி தேவாகள ஜவலிககினற சோதி விருக்ஷஙகளையெடுததுக
கொணடனா தாதா எனனுந தேவதை விலலையும, ஜயனென
வன உலககையையும, மிகுநத பலமுளள தவஷடா மலையையும
கோபததுடன எடுததுககொணடனா அமசனெனனும தேவதை
சததியாயுதததையும மிருதயுவெனனும தேவதை கோடாலியை
ம எடுததனா அரியமனெனபவன பயஙகரமான பரிகாயுதத
த எடுதது உலாவினுன மிதரன எனபவன முனையில கததி
ளள சகராயுதததை எடுதது நினறுன ஜனமேஜய ராஜாவே!
ஷாவும பகனும ஸவிதாவும கோபிதது விறகளையும கததி
ளையும எடுததுக கிருஷ்ணாஜுனாகளை எதிாததோடினா
ஹா பலசாலிகளாகிய ருததிராகளும வஸுககளும மருததுக
ளும தஙகள பராகரமததினுல பிரகாசிககினற விசுவேதேவா
ளும ஸாததியாகளும மறறுமுளள அனேக தேவாகளும

பறபல ஆயுதஙகளை யெடுததுப புருஷோததமாகளான கிருஷ்ணார்ஜுனாகளை வதஞ செயயககருதி எதிாததுச சென றனா அநதப பெருஞசணடையில பிரளய காலததுககொபபானவையும பிராணிகளுககுப பயஙகரஙகளுமான அனேகம புதிய அபசகுனஙகள காணபபடடன அவவாறு தேவாகளுடன மிகக கோபிததுவநத இநதிரனைக கணடு கிருஷ்ணார்ஜுனாகள பயமினறியும பினவாஙகாமலும யுததததில பகைவாகளால எதிாககமுடியாதவாகளாக விறகளை வைததுககொணடு நினறனா யுததததிறகு வநத தேவாகளை யுததததில ஸமாததாகளாகிய கிருஷ்ணார்ஜுனாகளிருவரும கோபத்துடன வஜராயுதஙகள போனற பாணஙகளினுல அடிததனா தேவாகள பலமுறை எணணம நிறைவேறுதவாகளாயப பயததினுல யுததததை விடடு இநதிரனையே ஆஶரயிததனா கிருஷ்ணார்ஜுனாகளால தேவதைகள தடுககபபடடதைக கணடு அஙகே ஆகாயததிலிருநத ரிஷிகள வியபபுறறனா இநதிரனும அவாகளுடைய பராககிரமததை யுததததில பலமுறை கணடு மிகுநத ஸநதோஷமடைநது மறுபடியும அவாகளோடு யுததஞ செயதான அபபோது, இநதிரன அர்ஜுனனுடைய முனனிலும் அதிகமான பராககிரமததை அறிய விருமபி மிகபபெருஙகல மழையைப பொழிநதான அர்ஜுனன மிகுநத கோபத்துடன அநதக கலமழையைப பாணஙகளினுல தடுததான அதுவும வீணுகச செயயபபடுவதைப பாாதது இநதிரன மறுபடியும் அநதக கலமழையையே அதிகபபடுததினுன இநதிர புததிரனுன அர்ஜுனன தன பிதாவான இநதிரனைச சநதோஷபபடுததுவதறகாக மஹாவேகமுளள அமபுகளினுல அநதக கலமழையை அழிததான பிறகு, இநதிரன மநதர பாவதததிலிருநது மரஙகளுடன கூடிய ஒரு பெருஞசிகரததை இருகைகளினுலும பெயாதது அர்ஜுனனைக கொலவதறகாக அதனை அவனமேல லெறிநதான பிறகு, அர்ஜுனன மிகுநத வேகமுளளவையும ஜவலிககினற முனைகளுளளவையும நேராகச செலகினறவையுமான பாணஙகளினுல மநதரமலையின சிகரததை ஆயிரம துணடுகளாக நாசஞசெயதான அநத மலை சிதறுமபோது அதன உருவம ஸூாய சநதிராகளோடும நவககிரகஙகளோடுங்கூட ஆகாசம சிதறிவிழுவது போலிருநதது அநத மலையின பெருஙகொடுமுடி காடடில விழுநததனுல அநதக காணடவ வனததிலிருநத பிராணிகள கொலலபபடடன

காண்டவதாஹபர்வம் முற்றிற்று

இருநூறறைமபததுநானகாவது அத்தியாயம்

மயதரசனபரவம

(தக்ஷகன் ஜீவித்திருப்பதையும் கிருஷ்ணர்ஜுனர்களோடு யுத்தஞ் செய்ய முடியாதென்பதையும் அசரீரிவாக்கினால் அறிந்த இந்திரன் யுத்தஞ் செய்யாமற்போனதும், அப்போது தப்பியோடும்மயனைக் கிருஷ்ணன்கொல்ல ஆரம்பிக்கையில் அவன் சரணாகதி செயததனால் அர்ஜுனன் அவனை விடுவித்ததும்.)

அவவாறு, மலைகள வீழநதததனால பயமுறுததபபடட காணடவ வனததில வஸிதத அநேகம அஸுராகளும ராக்ஷஸாகளும நாகாகளும சிறுததைகளும கரடிகளும காடடுமனிதாகளும மதயானைகளும புலிகளும முகமபிாகளோடு கூடிய சிஙகஙகளும மானகளும எருமைகளும பறவைகளும இனனும அநேகம பேயபிசாசு ஜாதிகளும மருணடு ஓடின அவைகள அநதக காடடுததீயையும ஆயுதபாணிகளாகிய கிருஷ்ணாாஜுனாகளையும பாாததன, பிரளய கால சபதம போனற சபதததினால பயமுறுததபபடடன அவைகள அநேக இடஙகளிற கொளுததபபடும வனததையும ஆயுததைதத தரிததுககொணடிருககும கிருஷ்ணனையும கணடு பேரிரைசசலிடடன அநதப பயஙகரமான இரைசசலாலும அனலின சததததினாலும பிரளயகாலகாஜனைபோல ஆகாயமெலலாம காஜிததது அபபோது சிறநதகைகளையுடைய கிருஷ்ணன ஒளியினால பிரகாசிககினற அதியுககிரமான மஹாசககரததை அவைகளையழிபபதறகுப பிரயோகிததா அஸுரா பிசாசுகள முதலிய அறபஜாதிகளெலலாம, பயநது அநதச சககரததினால நூறு துணடுகளாக வெடடபபடடு ஒரு நொடியில தீயில விழநதன கிருஷ்ணனுடைய சககரததினால வெடடபபடடுக கொழுபபும இரததமும உடமபெலலாம பூசியிருககும அநத அஸுராகள அஙகே மாலைககாலச செமமேகஙகளைபபோலக காணபபடடனா ஜனமேஜயரே! அஙகே கிருஷ்ணன ஆயிரககணககான நாகஙகளையும மிருகஙகளையும யமனைபபோலக கொனறுகொணடு நடநதா சககரமானது ஒவவொரு தடவை போடடபபடுமபோதும அநேகம பிராணிகளை வெடடிச சததுருககளை ஹிமஸிபபவராகிய கிருஷ்ணனுடைய கையில திருமபததிருமபவநதது அவவாறு, பிசாசாகளையும நாகாகளையும ராக்ஷஸாகளையும கொலலுகினறவரும எலலாப பிராணிகளுககும ஆதமாவுமாகிய கிருஷ்ணனுடைய ரூபம

மிகப பயஙகரமாயிருநதது ஒனறுசோநத எலலா அஸுராகள்
ளும கிருஷ்ணாஜுனாகளை யுததததில ஜயிபபவன ஒருவனும்
இலலை அநதக கிருஷ்ணாஜுனாகளுடைய பலததில அகபபட்ட
பிராணிகளைக காபபாறறவும அநதக காட்டுததீயை அவிககவும்
எபபோது தேவாகளால முடியவிலலையோ அபபோது திருமபிப
போயினா ஜனமேஜயராஜாவே! அவவாறு திருமபி ஓடின
தேவாகளைககணடு மகிழவுறற இநதிரன கிருஷ்ணாஜுனாகளைச
லாகிததுககொணடிருநதான தேவாகள திருமபிபபோயினபின
மிகக கமபீரதவனியுடைய ஓா அசரீரி வாககு இநதிரனை விளிதது
'உனனுடைய ஸநேஹிதனான தக்ஷகனெனனும நாகராஜன இங
கிலலை காணடவவனததை எரிககுமபோது அவன குருக்ஷேத
திரம சென்றான இநதிரனே! எவவகையிலும இநதக கிருஷ்ணா
ஜுனாகளை யுததததினால ஜயிபபது முடியாதெனபதை என
சொலலினால தெரிநதுகொள இவாகள ஆதிதேவாகளாகத தேவ
லோகததில கியாதிபெறற நரநாராயணாகள அவாகளுடைய வன
மையையும பராககிரமததையும நீயும அறிவாய பிறரால வெலல
முடியாதவாகளும இதறகுமுன வெலலபபடாதவாகளுமான
இவாகளோடு யுததஞசெயய முடியாது புராணபுருஷாகளும்
ரிஷிஶ்ரேஷ்டாகளுமாகிய இவாகள எலலா உலகஙகளிலும தேவா
கள, அஸுராகள, யக்ஷாகள, ராக்ஷஸாகள, கநதாவாகள, மனி
தாகள, கினனராகள, நாகாகள முதலிய எலலாராலும பூஜிககப
படுவதறகுரியவாகள இநதிரா! அதனால, தேவாகளுடனுங
கூட நீ இதை விட்டுபபோவது தகுதி இநதக காணடவவனப
அழிவது விதியினால நோநததெனறும அறியககடவாய' என்று
சொலலிறறு தேவேநதிரன இநத வாககைககேட்டு உணமை
யெனறறிநது கோபததையும பொறாமையையும விட்டு ஸவாககத
திறகுப போனான ஜனமேஜயராஜாவே! மஹாதமாவான இநதி
ரன போகககணடு தேவாகள சேனையுடன அவனபினனே சென
றனா தேவராஜன தேவாகளுடனகூடப போவதைப பாாதது
வீராகளான கிருஷ்ணாஜுனாகள ஸிமமநாதஞ செயதனா ஜன
மேஜயராஜாவே! இநதிரன போனபின, வீராகளாகிய கிருஷ்ணா
ஜுனாகள ஸநதோஷததுடன விசாரமினறி வனததை எரிப
பிததனா அநத அாஜுனன மேகஙகளைக காறறு ஓட்டுவது
போலத தேவாகளையோட்டிக காணடவவனததிலுளள பிராணி
களைச சரககூட்டஙகளினால அடிததான பாணபபிரயோ
கஞ செயயும ஸவயஸாசியின பாணஙகளினால சேதிககப
பட்டு ஒரு பிராணியும அஙகிருநது வெளிபபட முடியாமற
போயிறறு யுததததில வீணபோகாத அஸதிரஙகளைப பிரயோ

கிககினற அாஜுனனை ராக்ஷஸா முதலிய மஹாபூதஙகளும
ணணெடுததுபபாாககவும முடியவிலலை, போாககளததில் யுத
தனுசெயவதேதது? ஒருபாணததினுல நூறுபிராணிகளையும அடித
தான் நூறுபாணஙகளினுல ஒருபிராணியையும அடிததான
அநதப பிராணிகள நேரேவநத யமனுலேயே கொலலபபடடவை
போல உயிாபோய அகனியில விழுநதன அவைகள ஜலககரைகளி
லும மேடுபளளஙகளிலும ஒளிநதும ஸுகததையடையவிலலை
பிதிாலோகஙகளிலும தேவலோகஙகளிலுஙகூடக கொதிபபு
ணடாயிறறு அனேக பிராணிககூடடஙகள துயாமுறறுப
பெருஞ சததமசெயதன யானைகளும மானகளும புலிகளும
தறின அநதச சபததகினுல கஙகையிலும ஸமுததிரததிலு
மளள மதஸயஙகளும விதயாதரககூடடஙகளும மறறும அநத
வனததிலுளள பிராணிகளும பயநதன சிறநதகைகளையுடைய
ஜனமேஜயரே! ஒருபிராணியும அாஜுனனையும கிருஷணனையும
பாாபபதறகுககூட முடியவிலலை, யுததம செயவதேதது? ஒரு
மாககமாக அநதவனததிலிருநது வெளிப்படட ராக்ஷஸாகளையும
அஸுராகளையும நாகாகளையும வாஸுதேவா சககாயுததகினுல
கொனருா அவாகள சககரததின வேகததினுல தலைகளும உடல
களும அறுபடடு உயிா துறநதனா மறறுமுளள பெரிய தேக
முளளவாகள ஜவலிககினற தீயில விழுநதிறநதனா மாமஸங
களோடுகூடிய ரததபபிரவாகஙகளினுலும கொழுபபுககளினுலும
திருபதிசெயயபபடட அகனி ஆகாசமவரையில மேலஎழுநது
புகையறறதாயிருநதது ஜவலிததகணகளும ஜவலிககினறநாவும
ஜவலிககினற பெரியவாயும ஜவலிததது நெறிததிருககும கேசஙகளு
முடைய அகனிபகவான பிராணிகளின கொழுபபைக குடிததுக
கொணடிருநதான கிருஷணாாஜுனாகளால கொடுககபபடட
அநத அமுததததைபபெறறு அகனி ஆனநததததையும திருபதியை
யும பெரிய ஸுகததையும அடைநதான

அபபடியிருககையில, மயனெனனும அஸுரன தக்ஷக
னுடைய வீடடிலிருநது வேகமாக ஓடுவதை வாஸுதேவா கண
டாா வாயுவைச சாரதியாகவுடைய அகனி, சரீரமெடுதது
ஜடைதரிதது மேகமபோற காஜிதது அவனைக கொளுததுவதற
காகக கிருஷணனிடம கேடடுககொணடான அவன அஸுர
ராஜாககளின சிறபவேலைககாராிறசிறநதவனுன மயனெனறறிநது
கிருஷணபகவான அவனைககொலலவதறகுச சகரததை ஓஙகினன
ருா ஓஙகின சககரததையும எரிககவிருமபும அகனியையும
கணடு அநதமயன, 'அாஜுனு! ஓடிவா' எனறும, 'எனனைக
காபபாறறு' எனறும சொனனுன ஜனமேஜயரே! அவ

னுடைய மருணடச்சத்ததைதககேட்டுத தனஞசயன, பேசிய
லேயே அவனைப பிழைபபிககிறவனபோல, 'பயபபடாதே'
என்று மறுமொழிகூறினன தயைமிகுதியாகவுடைய அ
ஜுனன, 'பயபபடாதே' என்றுசொலலி மயனுககு அபய
கொடுததபிறகு, நமுசியின ஸஹோதரனை மயனைக கொலவத
குக கிருஷ்ணனும கருதவிலலை அகனியும தகிககவிலலை புததிம
ஞகிய அகனிபகவான கிருஷ்ணாஜுனாகளால இநதிரனிட
மிருநது ரக்ஷிககபபட்டு, அநதவனததைப பதினைநதுநாள எரித
தான அநதவனம எரிககபபடுமபோது அசுவஸேனன, மயன
நானகு * சாரஙககமெனனும பக்ஷிகள இவவறுவரைமட்டு
அகனி தகிககவிலலை" என்ருா

இருநூற்றைம்பததைநதாவது அததியாயம்

மயதாசன பாலம (தொடர்ச்சி)

(சார்ங்ககங்களை அக்னி தகிக்காமலிருந்ததற்குக் காரணத்தை ஜனமே ஜயர் கேட்க, வைசம்பாயனர் அவை மந்தபாலரிஷியின்குஞ்சுகளென் றும் தம்குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றும்படி அக்னியிடம் அவர் வரம் பெற்றரென்றும் சொல்லியது)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணரே! அநதவனம எரிககபபட்டு
அவவாருனபோது, சாரஙககஙகளை அகனி என கொளுததவிலலை!
இதனை எனககுச சொலலுஙகள அசுவசேனனையும அஸுர
ஞகிய மயனையும கொளுததாமைககுக காரணம சொலலபபட்
டது பிராமமணரே! சாரஙககஙகளைக கொளுததாமைககுக கார
ணம சொலலபபடவிலலை பிராமமணரே! சாரஙககஙகளுககுத
தீஙகிலலாமலிருநதது ஆசசரியம பெரிய அகனியின மிகக உபத
திரவததில அவை எவவாறு அழிககபபடாமலிருநதன எனபதைச
சொலலுஙகள" என்று கேட்க, வைசமபாயனா சொலலுகிருா

"வீரரே! அவவாறு நடநதபோது சாரஙககஙகளை
மட்டும அகனி தகிககாமலிருநத காரணததை முழுதும நடநத
படி உமககுச சொலவேன தாமநதெரிநதவாகளில முதன
மையானவரும ஆதமததியானமுளளவரும உறுதியான நியம
முளளவரும சாஸதிரஞான முளளவருமாகிய மநதபால
ரெனனும பெயருளள மஹரிஷி ஒருவரிருநதாா அ
சரே! வேதமெலலாம ஓதினவரும தாமததில ஊககமுளள

* விலலிபுததூராா பாரததில, சாதகபபறவைகள என்று கூறப
பட்டுளளன

ரும ஆதம நிஷடரும ஐமபுலனகளையும அடககினவருமாகிய
வா ஊாதவரேதஸ்ஸுகளான ரிஷிகளுடைய மாாககததிலிருந
ாா ஜனமேஜயரே! அவா தவததின கரையையடைநது தேகம
ிடட பிறகு பிதிரலோகததிறகுச செனருா. அஙகே தவப
யனை அடையவிலலை அவா தமது தவததினுல ஜயிககபபடட
லகஙகள பயனபடாமற போனதைககணடு யமனுடைய ஸமீ
ததிலிருநத தேவாகளைபபாாதது, 'எனனுடைய தவததினுல
மபாதிககபபடட இநத உலகஙகள என மூடபபடடிருககின
ன? இநத உலகஙகளின பலனைததராததகக எநதக கருமததை
ான செயயாமறபோனேன? எதறகாக இநத உலகஙகள மூடப
டடிருககினறன? அதனை, நான முனனிருநத அநத உலகததில
செயவேன தேவாகளே! சொலலுஙகள' எனறு கேடடனா
துதைககேடட தேவாகள, 'பிராமமணரே! மனிதாகள பிறககும
பாதே எதனுற கடனகாரராகப பிறககிருரெனபதைச சொலலு
ரேம, கேளும சாஸதிரோகத கருமஙகளைசசெயவது, பிரமம
ரியமிருபபது, ஸநததியுணடாககுவது இமமூனறு கடனகள நிச
யமானவை அநதக கடனகளெலலாம முறையே யாகம செய
தனுலும குருகுலவாஸஞ செயவதனுலும ஸநததியுணடாககு
தனுலும நிவிருததிசெயயபபட வேணடும நீா பிரமமசாரி
ிரதமும இருநதீா, யாகஙகளுஞ செயதீா ஆனால, உமக
நச சநததிமடடும இலலை உமககுச சநததியிலலாமைபறறி
நத உலகஙகள மூடபபடடிருககினறன ஆதலால, சநத
ியை உணடுபணணும, இநத உலகஙகளைப பூாணமாக அனு
விப்பீா 'புத எனனும நரகததிலிருநது பிதாவைக காப
ாறறுகிறன' எனபதனுல புதரன எனறு பெயா பிராமமண
ரேஷடரே! ஆதலால, புதரஸநதானம உணடாககுவதறகு
யறசிசெயயும' எனறனா அபபடி அநதத தேவாகள சொனன
தைககேடடு, மநதபாலரிஷி, 'எநத ஜனமததில அதிகஸநததிகள
ீககிரததில உணடாகும' எனறு ஆலோசிததாா அவா சிந
ிககுமபோது பறவைகளுககுக குஞசுகள அதிகமெனறறிநதாா
சாாஙககபக்ஷி ரூபமெடுதது ஜரிதையெனனும பெயருளள பெண
சாாஙகிகையை அடைநதாா அதனிடம வேதஙகளை ஓதுகினற
வரான நானகு புததிராகளை உணடாககினுா அநதப புததிரா
களைச சிறுகுஞசுகளாக முடடைகளிலிருநதபடியே தாயாருடன
கூட அவவனததிலேயே விடடுவிடடு லபிதையெனனும மறறொரு
பறவையிடஞசெனருா ஜனமேஜயரே! அநத மஹானுபாவா
லபிதையிடம போனபோது, தன பிளளைகளிடம அனபுவைதத
ஜரிதை புலவகையாகச சிநதிததது விடததகாத ரிஷிகளான

புததிராகள முடடையிலிருககுமபோதே அவராற காடடில விடபபடட பிறகும புததிரசோகததினால துயரமுறற ஜரிதை தன பிளளைகளைக காணடவவனததில விடடிலலை நேசததினால மனம் பிரஙகின ஜரிதை முடடையிலிருநது பிறநத அநதப பிளளைகளைத தனது ஆகாரததினால வளாததது அதன பிறகு, காணடவ வனததைக கொளுதத வருகினற அகனியை லபிதையுடன வனததிற சஞசரிததுககொணடிருநத மநதபாலரிஷி கணடனா பிரமமஜஞானியாகிய அநதப பிரமமரிஷி அகனியினுடைய அநத எணணததையும சிறுவரான தமது புததிராகளையும நினைததுப பயததுடன புததிராகளைபபறறிச சொலலிககொணடே திகபாலகனும மஹாமஹிமையுளளவனுமாகிய அககினியைத துதிததார் அதன பொருளாவது —‘ அகனியே! நீ எலலா உலகஙகளுககும முகம நீ ஹோமமசெயதவறறை வஹிபபவன பரிசுததம செயபவனே! எலலாப பிராணிகளுளளும நீ மறைநது ஸஞசரிககிறாய பிரமபின ஞானமுளளவாகள உனனை ஒருவனெனறும சொலலுகினறனா, * மூனறுவிதமாகவும சொலலுகினறனா உனனை † எடடு மூாததிகளாகபபகுதது யஜஞஙகளை நடததுகிறவனாகச் செயதிருககினறனா இநத உலகமெலலாம உனனால படைககபபடடதெனறு மஹரிஷிகள சொலலுகினறனா அகனியே! நீ இலலாமறபோனால உலகமெலலாம உடனே அழிநதுபோம பிராமமணாகள உனககு நமஸகாரம செயதுதான தஙகள நலவினைகளால ஜயிககபபடட அழிவிலலாத மேறகதிககு மனைவி மககளுடன போகினறனா அகனியே! ஆகாயததில மினனலுடனிருககினற மேகஙகளும நீயேயெனறு சொலலுகினறனா. உனனிடததிலிருநது புறபபடட ஜவாலைகள எலலாபபொருளகளையும எரிககினறன மிகுநத ஒளியுளள அகனியே! இவவுலகம உனனாலேதான படைககபபடடது ஜஙகமஙகளும ஸதாவரஙகளுமாகிய யாவும உன செயகைகளினால உணடாககபபடடவை முதலில ஜலததைப படைததவன நீ இவவுலகமெலலாம உனனிடததிலிருபபது ‡ ஹவயமும, § கவயமும உனனிடததிலேதான சாஸதிரபபடி வைககபபடுகினறன நீயே எரிபபவன, நீதான படைபபவன, நீதான பிரமமா, நீதான பிருஹஸபதி, இருவராகிய அசுவினிதேவாகளும நீயே ஸூரியனும

* 1 ஆகாயததில மினனல, 2 பூமியில தீ, 3 பிராணிகளிடத்தில ஜடராககினி

† பூமி, ஜலம, தேஜஸ, காறறு, ஆகாயம, ஸூரியன, சநதிரன, யாகம செயகிறவன எனறு எடடுவகை

‡ தேவதைகளுககுசசெயயும ஹோமம

§ பிதிாககளுககுச செயயும ஹோமம

ீயே சந்திரனும நீயே வாயுவும நீயே' எனபது வேநதரே! அந்த மநதபாலரால இவவாறு துதிசெயயபபடட அகனி, அபபோதே, அளவறறதேஜஸுளள அந்த ரிஷியின விஷயததில ஸநதோஷமடைநதான அவன, 'உமககு எனன விருபபததை நான செயயவேணடும?' எனறு மனமகிழநது அவரைககேட்டான மநதபாலா கைகூப்பி அநத அகனியைபபாாததது, 'காண டவவனததைக கொளுததுமபோது என புததிரரகளை விட்டுவிட வேணடும' எனறு கேட்டுககொணடாா அகனிபகவான, 'அஃது அபபடியே ஆகட்டும' எனறு வாககுததததஞ செயத தனால அநதக காலததில காணடவவனததில சாாஙககஙகளை எரிககவிலலை

இருநூறறைம்பததாருவது அததியாயம

மயதாசனபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மந்தபாலர் மனைவியாகிய ஜரிதையென்னும் பக்ஷிக்தும் அதன் குஞ்சுகளாகிய நான்கு சார்ங்ககங்களுக்தும் நடந்த சம்பாஷணை)

அநதக காணடவவனததில தீபபறறியெரியுமபோது, மிகத துயரமுறறவையும துணையறறவையும மிகப பறைததவையுமான அநதச சாாஙககஙகள தபபிககும உபாயததை அறியவிலலை. இளஙகுழநதைகளைப பாாததது அவறறின தாயும ஏழையுமான ஜரிதை, பிளளைகளின வயஸனததைக குறித்துத துயரமுறறுக கணணீாவிட்டுப புலமபிறறு. 'உலகததையெலலாம எரிபபதும என துககததை விருத்திசெயவதுமாகிய இநதப பயஙகரமான அனல காட்டை எரிததுககொணடு இதோ எனனிடம வருகிறதே 'மனததில தைரியமிலலாதவையும சிறகும காலகளுமிலலாதவையும நமது முனனோகளுககு ஆதாரமான ஸநததிகளாயிருபபவையுமான இநதக குஞசுகள எனனைத துயரபபடுததுகினறன இநத அகனி அடிககடி ஜவாலையால மரஙகளை வளைததுப பயமுறுததிககொணடு வருகிறது. என பிளளைகள சிறகுமுளையாதவை குஞசுகளை நானே தூககிககொணடு தாணடத திறமையிலலாதவள அவைகளை விடவும முடியவிலலை என உளளம கொதிககினறது நான எநதப பிளளையை விடுவேன்? எநதப பிளளையை எடுததுககொணடு செலவேன? பிளளைகளே! நான என்ன செயயலாம? செயத பிறகு நீஙகள எனன நினைபபீாகள? உஙகளை விடுவிபபதைபபறறி யோசிததும எனககொனறும

தெரியவில்லை உங்களை என் அங்கத்தினால் மறைத்துக்கொண்டு உங்களுடன்கூட இறக்கப்போகிறேன் 'ஜரிதாரியென்னும் புத்ரன் ஜ்யேஷ்டனாதலால் இந்தக் குலத்திற்கே அவன் ஆதாரம் ஸாரிஸ்ருக்வன் தன் பிதா வம்சத்தை ஸந்ததியினால் விருத்தி செய்யும்படியானவன் ஸ்தம்பமித்ரன் தவஞ்செய்பவன் த்ரோணன் பிரம்மஜ்ஞானிகளிற் சிறந்தவன்' என்று முன்னே உங்கள் பிதா சொல்லிவிட்டுத் தயையில்லாமல் போய்விட்டார் உங்களில் யாரையெடுத்துக்கொண்டு போகமாட்டுவேன்? இது பெருங் கஷ்டமான ஆபத்து எதைச் செய்தால் செய்யவேண்டியதைச் செய்ததாகும்?' என்று கவலைப்பட்டுக்கொண்டு தன் புத்தியினால் தீயிலிருந்து தன் பிள்ளைகளை விடுவிக்க வகையறியாமலிருந்தது.

இவ்வாறு சொல்லுகின்ற தாயைப்பார்த்து அந்தச் சார்ங்கப் பக்ஷிகள், 'தாயே! எங்களிடமுள்ள ஸ்நேஹத்தைவிட்டு அக்னியில்லாமலிருக்கிற இடத்திற்குப் பறந்துபோ நாங்கள் இங்கே இறந்தாலும் உனக்குப் பிள்ளைகளுண்டாகும் அம்மா! நீ இறந்தால் நம்முடைய குலத்திற்குச் சந்ததியுண்டாகாது அம்மா! இவ்விரண்டையும் ஆராய்ந்து எது நமது குலத்திற்கு க்ஷேமமாயிருக்குமோ அதைச்செய்ய இதுதான் உனக்கு முக்கியமான காலம் எல்லாம் அழிந்துபோகும்படி பிள்ளைகளாகிய எங்களிடத்தில் நீ ஸ்நேஹம் பாராட்டாதே புண்யலோகங்களை விரும்பின எங்கள் பிதாவினுடைய இந்த ஆரம்பம் வீணாகாமலிருக்கவேண்டும்' என்று சொல்லின அதற்கு ஜரிதை, 'பிள்ளைகளே! இந்த மரத்தினருகில் பூமிக்குள் இதோ ஓர் எலிவளை இருக்கிறது சீக்கிரமாக இதில் நுழையுங்கள் இதில் உங்களுக்கு அக்னி பயமிராது, பிறகு, நான் இந்த வளையைப் புழுதியினால் மூடிவிடுகிறேன் இவ்வாறு செய்வதுதான் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிக்குப் பரிகாரமென்று நான் நினைக்கிறேன் அக்னி அவிந்தபிறகு இந்தப் புழுதிக் குவியலை விலக்குவதற்கு நான் வருவேன் அக்னியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு இந்த என் சொல்லைக் கேளுங்கள்' என்று சொல்லிற்று சார்ங்கங்கள், 'மாம்சம் தின்னும் எலி சிறகு முளைக்காத எங்களை மாம்சங்களாகத் தின்று அழித்துவிடும், இந்தப் பயத்தை அறிந்திருந்தும் எலிவளையில் நாங்கள் புகமாட்டோம் எங்களை அக்னி கொளுத்தாமலும், எலி அழிக்காமலும் இருப்பதெவ்வாறு? பிதாவினுடைய கொள்கை எப்படி வீணாகாமலிருக்கும்? எங்கள் தாயும் எப்படிப் பிழைத்திருப்பாள்? வளையிற் புகுந்தால் எலியால் நாசம், ஆகாயத்திற் பறந்தால் அக்னியால் நாசம் இவ்விரண்டையும் பார்க்கும்போது அக்னியில் எரிந்துபோவது சிறந்தது எலி தின்பது தீது வளை

துள எலியால தினனபபடடால இழிவானமரணம வரும சிலாக
யமான அகனியில சரீரததைவிடுவது நமககு விருபபம அகனி
யில எரிநதால பிரமமலோகததில சாஸவதமான வாஸம நிசசயம'
என றன

இருநூறறைமபததேழாவது அததியாயம்.

மயதாசனபாவம (தொடர்ச்சி.)

(தான்சொன்னதை ! குஞ்சுகள் அங்கீகரிக்காமையால்
ஜரிதை வேறிடம சென்றது)

ஜரிதை, ' இநதவளையிலிருநது வெளிபபட்ட அநதத துஷட
எலியைப பருநது காலகளினால இடுககி எடுததுககொணடுபோய
விடடது இதில உஙகளுககுப பயமிலலை' எனறுசொலல, சாரங்க
கஙகள, ' அநத எலியைப பருநதுகொணடுபோனதை நாஙகள
எவவகையிலும அறியோம வேறு எலிகளும இஙகே இருககும
அவறறினிடமும எஙகளுககுப பயநதான நீ வருவது ஸநதே
ஹம காறறுததிருமபியடிப்பதைப பாரககிறோம வளையிற
போனால வளையிலிருபபவறறினால எஙகளுககு மரணமவருமென
பது நிசசயம தாயே ! நிசசயமான மரணததைபபாரககிலும
ஸநதேஹபபடடமரணம சிறநதது நீ வழககபபடி ஆகாயததிற
பற, நலலபுததிரரகளையடையலாம' எனறன ஜரிதை, 'குழநதை
களே ! மிகுநத பலமுளளதும பறவைகளிற சிறநததுமாகிய அந
தபபருநது அநத வளையிலிருநது எலியைததூககிககொணடு வேக
மாகப போனதை நானகணடேன அது பறநது போகுமபோது
வளையிலிருநது எலியைக கொணடுபோகும பருநதுககு, ' பருந
துககரசே ! எஙகளுககு விரோதியான எலியையெடுததுககொணடு
பறககிற நீ பகைவரகளிலலாமல பொனமயமான சரீரததோடு
ஸவாககததை அடைநதிருககக கடவாய' எனறு ஆசீரவாதங
களைசசொலலிககொணடு மிகுநதவேகததுடன பின சென்றேன
அநத எலி அநதபபருநதினால எபபோது தினனபபடடதோ
அபபோது அநதபபருநதினிடம விடைபெறறுககொணடு மறு
படியும வீடுவநது சேரநதேன புததிரரகளே ! சிநதைபபடாமல
வளையில புகுஙகள உஙகளுககுப பயமிலலை நானபாரததிருககை
யில மஹாதைரியமுளள பருநதினால எலி கொணடுபோகபபட
டது' எனறு சொலலிறறு சாரஙககஙகள, 'தாயே ! பருநதி
னால எலி கொணடுபோகபபட்டதை நாஙகள எவவகையிலும

அறியோம் தெரியாமல் பூமியின் வளைக்குள் பிரவேசிக்க எங்களால் முடியாது' என்றன. அதைக்கேட்ட ஜரிதை, 'அந்த எலி பருந்தினால் கொண்டுபோகப்பட்டதை நான் அறிவேன் புத்திரர்களே! உங்களுக்கு இங்கே பயமில்லை சொன்னதைச் செய்யுங்கள்' என்றது. சார்ங்கக்ங்கள், 'நீ அறிவுகளெல்லாம் கலங்கி யிருக்கும்போது பொய்யான உபசாரவசனங்களினால் எங்களைப் பயத்திலிருந்து விடுவிக்கலாகாது அப்படிச்செய்வது புத்தியோடு செய்ததுமாகாது நாங்கள் உனக்கு ஒருதவியும் செய்ததில்லை நாங்கள் யாரென்பதையும் நீ அறியாய் எங்களால் உபத்திரவிக்கப்பட்ட நீ எங்களைக் காப்பாற்றுகிறாய் எங்களுக்கு நீ யார்? உனக்கு நாங்கள் யார்? சிறு பெண்ணாகவும் அழகாகவும் பர்த்தாவின் விருப்பத்திற்கு உரியவளாகவும் இருக்கிறாய், இளையாய்! கணவனிடம் செல் நல்ல புத்திரர்களை அடைவாய் நாங்கள் அக்னியில் பிரவேசித்து நல்ல லோகங்களையடைவோம் எங்களைத் தீ பெரிக்காமலிருந்தால் நீ எங்களிடம்வரலாம்' என்று [illegible]லின் அவைகள் இவ்வாறு சொல்ல, சார்ங்கி பிள்ளைகளைக் காண்டவனத்தில் விட்டுவிட்டு விரைவாக அக்னிபயமில்லாத க்ஷேமமான இடத்திற்குச் சென்றது பிறகு, அக்னி உக்கிரமான ஜ்வாலைகளோடு விரைவாக மந்தபாலருடைய புத்திரர்களான சார்ங்கங்கங்களிருந்த இடத்திற்கு வந்தது. பிறகு, உக்கிரஜ்வாலையுடன் விரைவாக ஜ்வலித்த அக்னியைக்கண்டு அந்தப் பக்ஷிகள் துக்கத்துடன் அழுகைச் சொற்களை அக்னியின் சமீபத்தில் கூறின அவற்றுள், ஜரிதாரியென்னும் பக்ஷி, அக்னியைப்பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கிறது

இருநூற்றைம்பத்தேட்டாவது அத்தியாயம்

மயதாசனபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(சார்ங்ககங்கள் நான்கும் அக்னியைத் துதிசெய்ய, அவைகளுக்கு அக்னி வரங்கொடுத்தது)

ஜரிதாரி, 'புத்தியுள்ள மனிதன் கஷ்டகாலம் வருவதற்கு முன்னமே ஜாக்கிரதைப்படுகிறான் அப்படிப்பட்டவன் கஷ்டகாலம்வரும்போது ஒருகாலும் துன்பப்படுவதில்லை எவன் புத்தியில்லாமல் கஷ்டகாலம் வந்திருப்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்கிறானோ அவன் கஷ்டகாலம் வந்தபின் துக்கப்படுகிறான் அவன் பெரிய நன்மையை அடைவதில்லை' என்று சொல்லிற்று

ஸாரிஸருக்கவன், 'நீ கலங்காதவன், புத்திசாலி நமக்கு வாகிருக்கிறது. உயிருக்குபாயம் அனேகரில் ஒருவன்தான் புத்திசாலியாகவும் சூரனாகவும் இருப்பானென்பது நிச்சயம்' என்று ஜரிதாரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறது. ஸ்தம்பமித்ரன், 'தமையன் பிதாவைப்போன்றவன் தமையன்தான் கஷ்டங்களிலிருந்து விடுவிப்பவன். தமையன் அறியாமலிருப்பானுனால் இளையவன் என்ன செய்வான்?' என்று சொல்லுகிறது. துரோணன், 'அக்னி விரைவாக ஜ்வலித்துக்கொண்டு நாமிருக்குமிடத்திற்கு வருகிறது. ஏழு ஜ்வாலைகளென்னும் நாவுள்ளவாயுடன் கொடிய நெருப்பு எல்லாவற்றையும் வளைத்துக்கொண்டு வியாபிக்கிறது' என்று சொல்லுகிறது.

அந்த மந்தபாலருடைய பிள்ளைகள் இவ்வாறு ஒன்றோடொன்று பேசிக்கொண்டபிறகு, பக்தியுடன் அக்னியை ஸ்துதி செய்த வகையைச் சொல்லுகிறேன் ஜனமேஜயராஜரே! கேளும். அவைகளுள், ஜரிதாரி, 'அக்னியே! நீ * காற்றுக்கு ஆத்மாவைப் போலிருக்கிறாய். † ஓஷதிகளுக்கெல்லாம் சரீரம்போலிருக்கிறாய். ‡ ஜலம் உனக்குக் காரணம். § நீ ஜலத்திற்குக் காரணம். நீ [illegible] சுத்தமாயிருக்கிறாய். மிகுந்த சக்தியுள்ளவனே! உன்னுடைய ஜ்வாலைகள் ஸூர்யனுடைய கிரணங்களைப்போல மேலும் கீழும் பின்னும் பக்கங்களிலும் பரவுகின்றன' என்று சொல்லிற்று. ஸாரிஸருக்கவன், 'அக்னியே! தாயானவள் போய்விட்டாள். தந்தையை அறியோம். எங்களுக்குச் சிறகு உண்டாகவில்லை. எங்களைக் காப்பவன் உன்னைவிட வேறு யாருமில்லை. அக்னியே! ஆதலால், சிறுவர்களான எங்களை நீ காப்பாற்றுவாயாக. துயரப்பட்டுச் சரணாகதிசெய்யுமெங்களைச் சுபமானரூபத்தாலும் ஏழுஜ்வாலைகளாலும் ரக்ஷிக்கக்கடவாய். அக்னிபகவானே! நீ ஒருவன்தான் தவத்திற்குக் காரணம், ஸூர்ய கிரணங்களுக்கும் உஷ்ணம் கொடுப்பவன் உன்னைத்தவிர வேறில்லை. சிறுவரும் ரிஷிகளுமான எங்களைப் பரிபாலனஞ்செய். ஹவிஸ்ஸுகளை வஹிப்பவனே! எங்களைவிட்டு விலகிச்செல்' என்றது. ஸ்தம்பமித்திரன், 'அக்னியே! எல்லாம் நீ ஒருவன்தான். இந்தஜகத்தெல்லாம் உன்னிடமிருப்பது. நீதான் பிராணிகளைத் தாங்குகிறாய். நீதான் உலகத்தை

* உஷ்ணமில்லாமல் காற்று அசைவதில்லை. † உயிருக்குச் சரீரம் ஆதாரமாவதுபோல் வளருகிறவற்றிற்கு உஷ்ணம் ஆதாரம். ‡ சமுத்திரத்தில் வடவாக்னியுண்டானதனால் ஜலம் அக்னிக்குக் காரணம். § ஸ்ருஷ்டிக்கிரமத்தை ஆகாயத்திலிருந்து வாயுவும் வாயுவிலிருந்து அக்னியும் அக்னியிலிருந்து ஜலமும் ஜலத்திலிருந்து பூமியும் உண்டாயிருப்பதாக வேதம் சொன்னதனால் ஜலத்திற்கு அக்னி காரணம்.

வளாககிறாய நீதான முனனுககுக கொணடுபோகிறவன நீ ஹோமம செயயபபடடவறறைத தேவாகளுககுச சோபபிககிற வன சிறநத ஹோமததிரவியமும நீயே ஞானிகள உன்னைப பல வாகவும ஒனறாகவும அறிகினறனா ஹவிஸ்ஸுகளை வஹிபபவனே நீ இநத மூனறு உலகஙகளையும படைததுப பிரளயகாலம வரும போது நீயே விருததியாகி மறுபடியும ஸமஹாரஞ செயகிறாய அகனியே! ஸருஷடியில உலகஙகளுககெலலாம பிறககுமிடமும நீயே பினபு லயிககுமிடமும நீயே' எனறது துரோணன 'ஜகதபிரபுவே! நீ சரீரததுககுள மறைநதிருநதுகொணடு எப போதும விருததியடைநது பிராணிகள புஜிககும அனனததைப பககுவஞசெயகிறாய எலலாம உனனை ஆதாரமாககொண டிருபபன அகனியே! சுததனே! நீ ஸூாயனாக இருநது பூமி யின ஜலததையும பூமியிலுணடானவறறின ஸாரஙகளெலலா வறறையும கிரணஙகளினால இழுதது மறுபடியும (வேணடுங காலததை) அறிநது வருஷாகாலததில வருஷிதது அநதமழை யினால இவவுலகததிலுளளவறறை விருததிசெயகிறாய சுததனே தீக்ஷணமான கிரணஙகளையுடையவனே! மறுபடியும பசசையிலை களோடுகூடிய இநத ஒஷதிகளும தடாகஙகளும வருணனுககு முக கிய இடமாகிய பெருஙகடலும உனனால உணடாகினறன எங களுககு க்ஷேமததைசசெயது காபபாறறுகிறவனாக இருககககடவாய இபபோது எஙகளை அழிததுவிடாதே * பொனனிறமான கணு களையும சிவநதகழுததையுமுடையவனே! கறுததவழியுளள வனே! ஹோமஞசெயததைப புஜிபபவனே! விலகிபபோ ஸமுத திர பததினிகளாகிய நதிகளைவிடுவதுபோல எஙகளைவிடு' எனறு சொலலிறறு பிரமமஜஞானியான துரோணனால இவவாறு துதிககபபடட அகனி, மநதபாலருககுத தானசெயத வாககுத தததததைபபறறி மனமகிழசசியுடன துரோணனைப பாாததது, 'நீ துரோணனெனனும ரிஷியாயிருககிறாய நீ சொனனது வேதம. நீ விருமபினததைச செயவேன உனககுப பயமிலலை மநத பாலா முனனமே எனனிடததில உஙகளைப பறறி, 'நீ வனததைத தகிககுமபோது எனபுததராகளை விடககடவாய' எனறு தெரிவித திருககிறாா துரோணனே! அவா அபபோது சொனனதும நீ இப போது சொனனதுமாகிய இவவிரணடும எனககு மிகபபெரியன உனககு எனன செயயவேணடும? சொல மிகசசிறநத பிராம மணனே! நீ செயத இநத ஸதோததிரததினால நான மிகவும ஸந

* ஜவாலையைககணணாகவும தணலைககழுததாகவும புகையைவழி யாகவும கருதிசசொனனது

தரங்களெல்லாவற்றையும் வரமாகக்கேட்டான். மிகுந்த மகிமையுள்ள இந்திரனும் அவன் கேட்டதைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு காலநியமஞ்செய்தான். 'பாண்டவனே! பகவானாகிய சிவபிரான் எப்போது உனக்குப் பிரஸன்னராவரோ அப்போது உனக்கு எல்லா அஸ்தரங்களையும் கொடுப்பேன். கௌரவஶ்ரேஷ்டனே! அந்த அனுக்கிரஹகாலத்தை நானாகவே தெரிந்துகொள்வேன். நீ பெருந்தவஞ்செய்தபிறகு, நான் ஆக்னேயாஸ்திரங்கள் வாயு அஸ்தரங்கள் எனது ஐந்திராஸ்திரங்கள் ஆகிய இவற்றிலுள்ள எல்லாவகைகளையும் உனக்குக் கொடுப்பேன். தனஞ்சயனே! நீ அப்போது பெற்றுக்கொள்ளலாம்' என்றான். வாஸுதேவரும் அர்ஜுனனோடு சாச்வதமான ஸ்நேஹத்தை வரமாகக்கேட்டார். சிறந்தபுத்திமானான அவருக்கும் இந்திரன் அந்தவரத்தைக் கொடுத்தான். இவ்வாறு, அவர்களிருவருக்கும் வரங்கொடுத்து அக்னிக்கும் விடை அளித்துவிட்டுப் பிரபுவான தேவேந்திரன் தேவர்களுடன் ஸ்வர்க்கத்திற்குச் சென்றான். அக்னியும் அவ்வனத்தை மிருகபக்ஷிகளுடன் கொளுத்தி மாமஸங்களை உண்டும் கொழுப்புகளையும் ரத்தங்களையும் குடித்தும் மிகுந்த திருப்தியடைந்து இருபத்தொரு நாளைக்குப்பின் அடங்கினான். அக்னி, மிகுந்த பிரீதியுடன், அந்தக் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பார்த்து, 'புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான உங்களிருவராலும் நான் என்விருப்பப்படி திருப்திசெய்விக்கப்பட்டேன். வீரர்களே! உங்களுக்கு விடைகொடுக்கிறேன். நீங்கள் இஷ்டமானஇடம் செல்லுங்கள். அர்ஜுனா! சிறந்தபுத்தியுள்ளவனே! காண்டீவமென்னும் உயர்ந்த வில்லும் பாணம்வற்றாத பெருந்தூணிகளும் ஹனுமத்வஜமுள்ள இந்தத்தேரும் உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. இந்தவில்லினாலும் இந்தத்தேரினாலும் தேவாஸுர மனிதர்களுள்பட்ட சத்துருக்களெல்லாரையும் யுத்தத்தில் ஜயிப்பாய்' என்று சொன்னான். ஜனமேஜயரே! மஹாத்மாவான அக்னியினால் இவ்வாறு விடைகொடுக்கப்பெற்ற அந்தக் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும் மயனென்னும் அஸுரனும் ஆகிய மூவரும் கால்நடையாகச் சென்று அழகான நதிக்கரைசேர்ந்து உட்கார்ந்தனர்'' என்று வைசம்பாயனர் கூறினார்.

மயதர்சனபர்வம் முற்றிற்று.

ஆதிபர்வம் முற்றிற்று.